



ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

နခေဝ တဿ တဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝဏ္ဏိဓရန္တကထော

- ၀တ္ထုတ္တယံ နမဿိတွာ၊ သရဏံ သဗ္ဗပါဏိနံ။
ဝိနယေ ပါဠဝတ္ထာယ၊ ယောဂါဝရေသိက္ခုနံ။
ဝိပ္ပကိဏ္ဏံမနေကတ္ထ၊ ပါဠိမုတ္တဝိနိစ္ဆယံ။
သမာဟရိတွာ ကေတ္ထ၊ ဒဿယိဿမနာကုလံ။

အဟံ၊ ဝါသည။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ သရဏံ သရဏဘူတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော။ ဝတ္ထုတ္တယံ၊ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ နမဿိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ယောဂါဝရေသိက္ခုနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတာဝနာကို ပြုတတ်သော ရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ယှဉ်ကုန်သော လဇ္ဈိပေသလ ရဟန်းတို့အား။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်၌။ ပါဠဝတ္ထာယ၊ လိမ်မာစိမ့်သောငှါ။ အနေကတ္ထ အနေကေသု ပကရဏေသု၊ များသော ကျမ်းတို့၌။ ဝိပ္ပကိဏ္ဏံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော နည်းတို့ဖြင့် ဖြမ်းလသော။ ပါဠိမုတ္တဝိနိစ္ဆယံ၊ ပါဠိတော်မှ လွတ်သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝါ၊ လာသောအဆုံးအဖြတ်ကို။ (အဓိပ္ပာယ်တွင်) ကေတ္ထ၊ မြတ်သော ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာကျမ်း၌။ သမာဟရိတွာ၊ ချဉ်း၍။ ဝါ၊ ပေါင်း၍။ အနာကုသလံ၊ အနှောင့်အယှက်မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။ ဒဿယိဿံ ဒဿယိဿံမိ၊ ပြပေလတ္တံ့။

ပဒေသာ—၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

တကြ တသို့ ပါဠိမုတ္တကင်္ဂနိစ္ဆယေ။—ထို ပါဠိစောင့်မှ လွတ်သော အဆုံးအဖြတ်၌ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ မာတိကာ၊ မာတိကာ တည်း။—

“ဒိဝါသေယျာ၊ နေ၌ အိပ်ရာ မအိပ်ရာသော အဆုံးအဖြတ် စကားလည်းကောင်း။ ပရိတ္တာရော၊ ရဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာကို သိမှီးရာ မသိမှီးရာသော အဆုံးအဖြတ် စကား လည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇကရဏမ္ပိ စ၊ ဆေးကုရာ မကုရာသော အဆုံးအဖြတ်စကား လည်းကောင်း။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်ရွတ်ရာ မရွတ်ရာသော အဆုံးအဖြတ် စကားလည်းကောင်း။ ပဋိသန္တရော၊ ပဋိသန္တာရပြုရာ မပြုရာသော အဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။ ဝိညတ္တိ၊ တောင်းရာ မတောင်းရာသော အဆုံးအဖြတ် စကားလည်းကောင်း။ ကုလသင်္ဂဟော၊ ဒါယကာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ရာ မသင်္ဂြိုဟ်ရာသော အဆုံးအဖြတ်စကား လည်းကောင်း။—

မစ္ဆမံသံ၊ ငါးတင်းမျိုးကို စားရာ မစားရာသော အဆုံးအဖြတ် စကားလည်းကောင်း။ အနာမာသံ၊ သုံးသပ်ရာ မသုံးသပ်ရာသော အဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနံ၊ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနာ ပြုရာ မပြုရာသော အဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။ စိဝရေနဝိနာဝါသော၊ သင်္ကန်းသုံးထည်နှင့်ကင်း၍ နေရာ မနေရာသော အဆုံးအဖြတ်စကား လည်းကောင်း။ (စိဝရေနဝိနာဝါသော—ကား အလုတ္တ သမာသ်တည်း။) ဘဏ္ဍာယ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ပဋိသမနံ၊ သိမှီးရာ မသိမှီးရာသော အဆုံးအဖြတ်စကား လည်းကောင်း။—

ကယဝိက္ကယသမာပတ္တိ၊ ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းသို့ ရောက်ရာ မရောက်ရာသော အဆုံးအဖြတ်စကား လည်းကောင်း။ ရူပိယာဒိ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ရွှေ ငွေ အစရှိသည်ကို ခံရာ မခံရာသော အဆုံးအဖြတ် စကားလည်းကောင်း။ ဒါနဝိသာသဂ္ဂါဟေဟိ၊ ပေးရာ မပေးရာသော အဆုံးအဖြတ် အကျွမ်းဝင်၍ ယူရာ မယူရာသော အဆုံးအဖြတ်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ လာဘဿ၊ လာဘ်ကို။ ပရိဏာမနံ၊ ညွတ်စေရာ မညွတ်စေ ရာသော အဆုံးအဖြတ် စကားလည်းကောင်း။—

ပထဝီ၊ မြေတူးရာ မတူးရာသော အဆုံးအဖြတ်စကား လည်းကောင်း။ ဘူတဝါဓော စ၊ ဘူတဝါဒကို ဖျက်ဆီးရာ မဖျက်ဆီးရာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

သောစကားလည်းကောင်း။ ဝါ၊ သစ်ပင်ခုတ်ရာ မခုတ်ရာသော
စကားလည်းကောင်း။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ သဟသေ-
ယျကံ၊ လူ သာမဏေတို့နှင့်တကွ အိပ်ရာ မအိပ်ရာသော အဆုံး
အဖြတ် မာတုဂါမတို့နှင့် အိပ်ရာ မအိပ်ရာသော အဆုံးအဖြတ်
စကားလည်းကောင်း။ သံစိကေ၊ သံစိကဖြစ်သော။ ပိဟာရေ၊
ကျောင်း၌။ သေယျံ၊ အိပ်ရာကို။ သန္တရိတွာန၊ ခင်းပြီး၍။ ပတ္တဓဇာ၊
သွားရာ မသွားရာသော အဆုံးအဖြတ်စကား လည်းကောင်း။—

စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ကာလိကာနိဝိ၊ ကာလိက
အဆုံးအဖြတ် စကားတို့ လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယာ စတုဘူမိဓယာ၊
လေးပါးသော ကပ္ပိယ အဆုံးအဖြတ် စကားတို့ လည်းကောင်း။
ခါဒနိယာဒိပဋိဂ္ဂါဟော၊ ခဲဖွယ် စသည်ကို ခံရာ မခံရာသော အဆုံး
အဖြတ်စကားလည်းကောင်း။ ပဋိက္ခေပပဝါရဏာ၊ ပယ်ရာ မပယ်
ရာသော အဆုံးအဖြတ် မြင်ရာ မမြင်ရာသော အဆုံးအဖြတ်စကား
လည်းကောင်း။—

ပဗ္ဗဇ္ဇာရဟန်းပြုရာမပြုရာသောအဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။
နိဿယော၊ နိဿယလည်းပေးရာ မပေးရာ ယူရာ မယူရာသော
အဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။ သီခာ၊ သိမ်သမုတ်ရာ မသမုတ်
ရာသော အဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။ ဥပပါသထပဝါရဏံ၊
ဥပုသ် ပြုရာ မပြုရာသော အဆုံးအဖြတ် ပဝါရဏာ ပြုရာ မပြုရာ
သော အဆုံးအဖြတ် စကား လည်းကောင်း။ ဝဿာနာယိကာ၊
ဝါဆိုရာ မဆိုရာသော အဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။ ဝတ္တံ၊
ဥပဇ္ဈာယဝတ် အစရှိသည်ကို ပြုရာ မပြုရာသော အဆုံးအဖြတ်
စကားလည်းကောင်း။ စတုပစ္စယဘာဇနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ဝေဖန်
ရာ မဝေဖန်ရာသော အဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။—

ကထိနံ၊ ကထိနခင်းရာ မခင်းရာသော အဆုံးအဖြတ်စကား
လည်းကောင်း။ ဂရုဘဏ္ဍာနိ၊ ဂရုဘဏ်တို့ကို ဝေဖန်ရာ မဝေဖန်
ရာသော အဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။ ဇောဒနာဒိဝိနိစ္ဆယော၊
ဇောဒနာ အစရှိသော အဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။ ဂရု-
ကာပတ္တိပုဋ္ဌာနံ၊ ဂရုဘအာပတ်မှ ထမြောက်ရာ မထမြောက်ရာသော
အဆုံးအဖြတ် စကားလည်းကောင်း။ ကမ္မာကမ္မံ၊ ကံဝယ် ကံကြီး

(ဒုတိယအကြိမ်)

အဆုံးအဖြတ်စကားလည်းကောင်း။ (ကမ္မာကမ္မကား၊ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇ မလာ ပလက္ခေသို့တည်း။) ပကိဏ္ဍကံ၊ ပြီးပြီမ်းသော အဆုံးအဖြတ်စကား လည်းကောင်း။” ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ မာတိကာ၊ မာတိကာ အပြီးတည်း။

၁-ဒိဝါသေယျဒိနိစ္ဆယကဏ္ဍာ

☐

၁။ တတ္ထ ဘေသု မာတိကာပဒေသု၊ ထို မာတိကာ ပုဒ်တို့၌။ သမာဓိနိဝိဋ္ဌဿ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ ဒိဝါသေယျာတိ ပဒဿ၊ ဒိဝါသေယျ ဟူသောပုဒ်၏။ ဒိဝါနိပဇ္ဇနန္တိအတ္ထော၊ ဒိဝါနိပဇ္ဇနံ ဟူသော အနက်ကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ နိပဇ္ဇနံ၊ အိပ်ခြင်း။ တနည်း ကား- တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌။ ဒိဝါသေယျာတိ၊ ဒိဝါသေယျ ဟူ သည်ကား။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ နိပဇ္ဇနံ၊ အိပ်ခြင်းတည်း။ တကြ တသ္မိံ ဒိဝါ သယနေ၊ ထို နေအိပ်ခြင်း၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုသတ္တံသည်ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ ပဋိသန္ဓိယန္တေန၊ ကျိန်းစက်သော ရဟန်းသည်။ ခွါရံ၊ ကျောင်းတံခါးကို။ သံဝရိတွာ၊ ပိတ်၍။ ပဋိသန္ဓိယိတုံ၊ ကျိန်းစက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ နိပဇ္ဇနန္တေန၊ အိပ်သော ရဟန်းသည်။ ခွါရံ၊ ကျောင်းတံခါးကို။ သံဝရိတွာ၊ ပိတ်၍။ နိပဇ္ဇတဗ္ဗံ၊ အိပ်အပ်၏။ စ၊ ဆက်အံ့။ ဝါ၊ တံခါးကို မပိတ်မူ၍ အိပ်သော ရဟန်းအား သင့်ရာသော အပတ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည် ကား။ ဧတ္ထ ဝတ္ထုရှိ၌။ ပါပိယံ၊ ၌။ “အယံ နာမ အာပတ္တိ”တိ၊ ဤမည် သော အာပတ် ဟူ၍။ ကိဉ္ဇာပိ န ဝုတ္တာ၊ အကယ်၍ကား မဟောအပ်၏ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ မဟောလျှင်မူလည်း။ ပိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ နိပဇ္ဇ- ဒေါသေန၊ အိပ်မိသော အပြစ်ကြောင့်။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အဇ္ဈာစာရဝတ္ထုသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ (“ဝတ္ထုသ္မိံတိ ဣတ္ထိယာ ကတအဇ္ဈာစာရ ဝတ္ထုသ္မိံ” ဟု ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာ၌ ဆို၏။ သာရတ္ထဒီပနိဋ္ဌိကာ၌ကား “မေထုနဝတ္ထုသ္မိံ ဥပ္ပန္နော”ဟု ဆို၏။) ခွါရံ၊ ကိုး။ သံဝရိတွာ၊ ၍။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသံဝရိတွာ၊ မပိတ်မူ၍။ နိပဇ္ဇန္တဿ၊ အိပ်သောရဟန်း အား။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တရံ၊ ကိုး ဝုတ္တံ၏။ ဟိ၊ အဋ္ဌကထာ၌

၁-ဒိဝါသယနဝိနိစ္ဆယကဏ္ဍာ

(ခုတိယအကြိမ်)

ဆိုအပ်သော ဒုတ္တင်္ဂအာပတ်ကို ယုံကြည်သဖြင့် မှတ်သင့်ကြောင်းကား။ တဂဝတော၊ ၏။ အဓိပ္ပါယ်၊ ကို။ ဥတု၊ ၍။ ဥပါလိတ္တေရာဒိဟိ၊ ဥပါလိတ္တေရံ အစရှိသော ဒုဒ္ဓေတညပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌကထာ၊ ကို။ ဌဝိတာ၊ ၏။ စ၊ အဋ္ဌကထာသာဓကမှတစ်ပါး ပါဠိသာဓကကား။ “အတ္ထာပတ္တိဒိဝါ အာပဇ္ဇတိ၊ နော ရတ္တိ” နှိ ဣမိနာ ပရိဝါရပါဌေနဝိ၊ ဤ ပရိဝါပါဠိဖြင့်လည်း။ ဧတံ ဒုတ္တင်္ဂန္တိ ဝစနံ၊ ဤဒုတ္တင်္ဂသင့်၏ ဟူသော စကားသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဒိဝါ၊ နေ၌သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌ကား။ နော အာပဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်လည်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။

၂။ ပန၊ စကားဆက်အံ့။ ဝါ၊ နေအပ်သောရဟန်း၏ ပိတ်သင့် မပိတ်သင့်သော တံခါးကား။ ကိဒိသံ ခွါရံ၊ အသို့သော တံခါးကို။ သံဝရိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ကိဒိသံ ခွါရံ၊ ကို။ န သံဝရိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ရုက္ခပဒရဝေဠုပဒရကိလစ္ဆပဏ္ဏာဒိနံ၊ သစ်ပျဉ် ဝါးခြမ်းစိတ် ဖျာ သစ်ရွက် စသည်တို့တွင်။ ယေန ကေနမိ၊ တစုံတခုဖြင့်။ ကဝါဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်မှ။ ဥဒုက္ခလေ စ၊ ဆုံငယ်၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပုရစ်တွင်း၌လည်းကောင်း။ ဥပရိ၊ အထက်၌ကား။ ဥတ္တရပါသကေ စ၊ လက်ကွင်း၌လည်းကောင်း။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပရိဝတ္တကဒ္ဓါရမေဝ၊ လည်စကောင်းသော တံခါးကိုသာလျှင်။ သံဝရိတဗ္ဗံ၊ ပိတ်အပ်၏။ အညံ၊ တပါးသော။ ဂေါရူပါနံ၊ နွားအပေါင်းတို့၏။ ဝဇေယျ၊ ခြံတို့၌။ ရုက္ခသုစိဒ္ဓါရံ၊ သစ်ကျည်လျှိုသောတံခါး။ ကဏ္ဍကဒ္ဓါရံ၊ ဆူးတံခါး။ ဝါမထကနကံ၊ ရွာကိုပိတ်သော။ စက္ကလယုတ္တဒ္ဓါရံ၊ လှည်းဘီးတပ်သော တံခါး။ ဖလကေသု ဝါ၊ ပျဉ်တို့၌လည်းကောင်း။ ကိဋ္ဌိကာသု ဝါ၊ ကဲလားတို့၌လည်းကောင်း။ ဒွေ တိဏိ စက္ကလကနိ၊ နှစ်ခု သုံးခုသော လှည်းဘီးတို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ တပ်၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ သံသရဏကိဋ္ဌိကဒ္ဓါရံ၊ ရွှေစကောင်းသော ကဲလားတံခါး။ အာပဏေသုဝိယ၊ အိမ်ဈေးတို့၌ကဲ့သို့။ ကတံ၊ သော။ ဥဒ္ဓါဋ္ဌနကိဋ္ဌိကဒ္ဓါရံ၊ လှစ်စကောင်းသော ကဲလားတံခါး။ ဝါ၊ ခွါစကောင်းသော ကဲလားတံခါး။ ဝါ၊ လှည့်စကောင်းသော ကဲလားတံခါး။ ဒွိသု တိသု ဌာနေသု၊ နှစ်ခု သုံးခုသော အရပ်တို့၌။ ဝေဠုသလာကာ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်တို့ကို။ ဂေါပေတွာ၊ ကွပ်၍။ ပဏ္ဏကုဋီသု၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကုဋီတို့၌။ ကတံ၊ သော။ သလာကဟတ္ထကဒ္ဓါရံ၊ ဝါးလက်တံခါး။

ဝါ၊ မျက်ကွက်တံခါး။ ဒုဿသာဏိဒွါရံ၊ ပုဆိုးတင်းထိမ်တံခါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝရူပံ၊ သော၊ ခွါရံ၊ ကို။ န သံဝရိတဗ္ဗံ၊ မပိတ်အပ်။ ပန၊ စကားဆက်ကား။ ပတ္တဟတ္တဿ၊ သံပိတ်သက်စွဲသော ရဟန်းအား။ ကဝါဠုပုဏ္ဏာမနေ၊ တံခါးရွက်ကို ဖွင့်ခြင်း၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒုဿသာဏိဒွါရံ၊ ဧဝ၊ ပုဆိုးတင်းထိမ်တံခါးသာလျှင်။ အနာပတ္တိကရံ၊ အာပတ်မသင့်သည်ကို ပြုတတ်၏။ အဝသေသာနိ၊ ကြွင်းသော တံခါးတို့ကို။ ပဏာမေန္တဿ၊ ဖွင့်သော ရဟန်းအား။ ဝါ၊ ထွန်းသော ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ပန၊ သံပိတ်သက်စွဲသော ရဟန်းမှ နေ့အိပ်သောရဟန်း အထူးကား။ ဒိဝါ၊ ၌။ ပရိသလ္လိယန္တဿ၊ အားကား။ ပရိဝတ္တကဒွါရမေဝ၊ ထည့်စကောင်းသော တံခါးသာလျှင်။ အာပတ္တိကရံ၊ ၏။ သေသာနိ ခွါရာနိ၊ တို့ကို။ သံဝရိတွာ ဝါ၊ ရှိလည်းကောင်း။ အသံဝရိတွာ ဝါ၊ ရှိလည်းကောင်း။ နိပဇ္ဇန္တဿ၊ အိပ်သောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန တထာဝိ၊ သော်လည်း။ သံဝရိတွာ၊ ရှိ။ နိပဇ္ဇိကဗ္ဗံ၊ အိပ်အပ်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ ပိတ်၍အိပ်ခြင်းသည်ကား။ ဝတ္တံ၊ ပြုရာသော ဝတ်တည်း။

၃။ ပရိဝတ္တိကဒွါရံ၊ ကို။ ကိတ္တကေန၊ အတိမျှ ပိတ်သဖြင့်။ သံဝုတံ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ သူစိစဋိကာသု၊ ကျည်ငယ် ကျည်မတို့ကို။ ဒိန္နာသု၊ ပေးအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ သံဝုတမေဝ၊ ပိတ်အပ်သည် မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိစ ခေါ်၊ ကား။ သူစိမေတ္တေပိ၊ ကျည်ငယ်မျှနှင့်လည်း။ ဒိန္နံ၊ လျှီအပ်သည်ရှိသော်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ စာဋိကာမေတ္တေ၊ ကျည်မမျှကို။ ဒိန္နေပိ၊ သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဒွါရဗဟံ၊ တံခါးဘောင်ကို။ ဖုယိတွာ၊ စေ့၍ ။ဝါ၊ ထိ၍။ ဌပိတမေတ္တေပိ^၁၊ ထားဘာမျှ၌လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဤသကံ၊ အတန်ငယ်။ အဖုယိတေပိ၊ မစေ့သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဗ္ဗန္တိမေန၊ အသုံးစုံအောက် ယုတ်သော။ ဝိမိနာ၊ အစိအရင်ဖြင့်။ တနည်း— သဗ္ဗန္တိမေန ဝိမိနာ၊ မပိတ်စွအဆုံးကား။ ယာဝဘာ၊ သောက်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ နပ္ပဝိသတိ၊ မဝင်နိုင်။ တာဝတာ၊ လောက်၊ အဖုယိတေပိ၊ သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ခေါင်းမဝင်နိုင် ကိုယ်ခင်နိုင် ဆိုလိုသည်။) သမေ၊ ရှိ။ ဗဟူနံ၊ များစွာသောသူတို့၏။ ဝဠုနဋ္ဌာနံ၊ သုံးဆောင်ရာအရပ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သိက္ခုံ၊ ဝါ၊ ပဉ္စင်းကိုလည်းကောင်း။ သာမဏေရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ “အာဝသော၊ ငါ့ရှင်။ ခွါရံ၊ ကို။ ဇဝ္ဂဟိ၊ စောင့်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာပိ၊

၁—ပိဟိတမေတ္တေပိ။
(ဒုတိယအကြိမ်)

၍လည်း။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ န။ အထ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ စိဝရ
 ကမ္မံ ဝါ၊ သင်္ကန်းချုပ်သော အမှုကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ သော။ ကိဉ္ဇိ
 ကမ္မံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကရေန္တာ၊ ကုန်လျက်။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ။ “ဧတေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ခွါရုံကို။ ဧဂ္ဂိဿန္တိ၊
 စောင့်ကုန်လတ္တံ့။ ဝါ၊ ပိတ်ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဘောဝံ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းကို။ ကတွာဝိ၊ ဤသော်လည်း။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ န။ ပန၊
 မဟာအဋ္ဌကထာမှ လွန်၍ ကုရန္တိအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသေးသည်ကား။ ကုရန္တိ
 ဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ဥပါသကမ္ပိ၊ ကာကိုလည်း။ အာဝုန္တိတွာ ဝါ၊ ဤလည်း
 ကောင်း။ ‘သေ သော ဥပါသကော၊ သည်။ ဧဂ္ဂိဿတိ’တိ၊ ဟူ၍။
 အာဘောဝံကို၊ ကို။ ကတွာ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ န။ ကေဝလံ ဘိက္ခုနီ ဝါ၊ ဘိက္ခုနီမချည်းကိုသာလည်းကောင်း။
 ကေဝလံ မာတုဂါမံ ဝါ၊ မာတုဂါမချည်းကိုသာလည်းကောင်း။ အာပုန္တိတုံ၊
 ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ န။ တံ ဝစနံ ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ န။
 ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗတ္ထပိ၊ အလုံးစုံသော အဋ္ဌကထာဝါဒတို့၌လည်း။ ယော
 ယောထေရဝါဒေါ ဝါ၊ အကြင် အကြင် ထေရဝါဒကိုလည်းကောင်း။ ယော
 ယော အဋ္ဌကထာဝါဒေါ ဝါ၊ အကြင် အကြင် အဋ္ဌကထာဝါဒကိုလည်း
 ကောင်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သော သောဝ ထေရဝါဒ
 အဋ္ဌကထာဝါဒေါ၊ ထိုထို ထေရဝါဒ အဋ္ဌကထာဝါဒ ကိုသာလျှင်။
 ပမာဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။

၄။ အထ ယဒိ၊ ဤ။ ခွါရဿ၊ န။ ဥဒုက္ခလံ ဝါ၊ ပုရစ်တွင်းသည်
 လည်းကောင်း။ ဥတ္တရာဝါသကော ဝါ၊ အထက် လက်မကွင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ ဘိန္နော ဝါ၊ ပျက်ခဲ့သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ။ အဋ္ဌဝိတော
 ဝါ၊ မထားသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ။ သံဝရိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောတိ၊
 အံ။ နဝကမ္မတ္ထံ ဝါ ပန၊ အမှုဆင်အလို့ငှါမူလည်း။ ဣဋ္ဌကပုဉ္ဇော ဝါ၊ အုတ်ပုံ
 ကိုလည်းကောင်း။ ဧတ္ထိကာဒိနံ၊ မြေနီ စသည်တို့၏။ ရာသိ ဝါ၊ အစုကို
 လည်းကောင်း။ အန္တောဗ္ဗါရေ၊ တံခါးအတွင်း၌။ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 အံ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓေ၊ ဖွဲ့အပ်သည်ရှိသော်။ (ထည့်။)
 သံဝရိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ တထာ၊ ထို မပိတ်နိုင်သော အခြင်း
 အရာဖြင့်။ အန္တံ ဝါ၊ ငြိမ်းကိုမူလည်း။ ဗန္ဓန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဝေရူပေ၊ သော။
 အန္တရာယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အသံဝရိတွာဝိ၊ မူ၍လည်း။ နိပဇ္ဇိတုံ၊

၁-တံ ယုတ္တံ ။ ပ။ ဂဟေတဗ္ဗံ ။ ၎င်းပါရှိသည် အချို့စာမူ၌ မပါ။
 (ဒုတိယအကြိမ်)

၈ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

၎င်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဤ၊ ယဒိ ပန၊ ဤ၊ ကဝါဠိ၊ တံခါးရှက်သည်။ နတ္ထိ၊ အံ့။
 လဒ္ဓကပ္ပမေဝ၊ အိပ်ခွင့် ရသလျှင်ကတည်း။ ဥာရိ၊ ပြာသာဒ်သက်၌။
 သယန္တေန၊ အိပ်သောရဟန်းသည်။ နိဿေဏိ၊ ထန်းချင့်လှေကားကို။
 အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗ၊ ဤ၊ သစေ၊ ဤ။ နိဿေဏိမတ္ထကေ၊
 ထန်းချင့်လှေကား အထက်၌။ ထဘနကံ၊ အဝိတ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။
 ထကေတွာပိ၊ ဤလည်း။ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗ၊ ဤ။ (ထန်းချင့်လှေကားကို မတင်သော်
 လည်း မထောင်းတာ ဟူလိုသတည်း။) ဝဇ္ဇေ၊ တိုက်၌။ နိပဇ္ဇန္တေန၊ သည်။
 ဝ ခွါရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပမုခဗ္ဗာရံ ဝါ၊ အဦးတံခါးကိုလည်း
 ကောင်း။ ယံ ကိဉ္စ ခွါရံ ကို၊ သံဝရိတွာ၊ ဤ။ နိပဇ္ဇိတံ၊ ဝါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဤ။
 သစေ၊ ဤ။ ကေဘုဠကေ၊ နံရံတခုရှိသော။ ဝါ၊ တိုက်တခုရှိသော။ ဂေဟေ၊
 ကျောင်း၌။ ဋီသု ပဿေသု၊ ထို၌။ ခွါရာနိ၊ ထိုကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ဝဠုန္တိ၊
 သုံးဆောင်ကုန်အံ့။ ခွေဝိ ခွါရာနိ၊ ထိုကိုလည်း။ ဇွေတဗ္ဗာနိ၊ ပိတ်အပ်ကုန်
 ဤ။ တိဘူမကေ၊ ဘုံ သုံးထပ်ရှိသော။ ပါသာဒေဝိ၊ ဤလည်း။ ခွါရံ၊ ကို။
 ဇွေတဗ္ဗမေဝ၊ ကတည်း။ သစေ၊ ဤ။ ဘိက္ခာစာရာ၊ မှ။ ပဋိတ္တမ္မ၊ ဖဲ့၌။
 ယောဟပါသာဒသဒိသံ၊ သော။ ပါသာဒံ၊ သို့။ ဗဟူ ဘိက္ခု၊ ထိုသည်။
 ဒိဝါဝိဟာရတ္ထံ၊ နေသန့်အံ့သောဝါ။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သံဃဇတ္ထဓရနံ၊
 သံဃဇထရံသည်။ ခွါရပေါလယာ၊ အား။ “ခွါရံ၊ ကို။ ဇွေဟိ”တိ၊ ဟူ။
 ဝတွာ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ “ခွါရဇ္ဇေနံ နာမ၊ တံခါးစောင့်ခြင်း မည်
 သည်ကား။ ဘေယ ခွါရပေါလယာ၊ ဤ။ ဘာရော၊ တည်း။” ဣတိ အာ
 ဘောဂံ၊ ကို။ ကဘူ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ ပဝိသိတွာ၊ ဤ။ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗ၊ ဤ။
 ယာဝသံဃနဝကေန၊ သံဃနာ တိုင်အောင်သော ရဟန်းအပေါင်းသည်။
 ဧဝံမေဝ၊ လျှင်။ ကာတဗ္ဗ၊ ဤ။ ပုဓရ ပဝိသန္တာနံ၊ ရွှေဝင်သော သူတို့အား။
 ဝါ၊ ထို၏။ “ခွါရဇ္ဇေနံ နာမ၊ တံခါးစောင့် မည်သည်ကား။ ပစ္စိမာနံ၊
 နောက်မှဝင်သော သူတို့၏။ ဘာရော”တိ၊ ဝန် ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဘောဂံ၊
 ကို။ ကာတုမ္ပိ၊ ဝါလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဤ။ အနာပုစ္ဆာ၊ ဤ။ နိပဇ္ဇန္တာနံ ဝါ၊
 အိပ်သော ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ အာဘောဂံ၊ ကို။ အကတွာ၊ ဤ။
 နိပဇ္ဇန္တာနံ ဝါ၊ ထိုအားလည်းကောင်း။ အသံဝုဘဒ္ဓါဓရ၊ တံခါးမဝိတ်
 သော။ အဇ္ဈိကဇ္ဇေ၊ ဤ။ နိပဇ္ဇန္တာနံ ဝါ၊ ထိုအားလည်းကောင်း။ ဗဟိ၊
 တိုက်ပ၌။ နိပဇ္ဇန္တာနံ ဝါ၊ ထိုအားလည်းကောင်း။ အာပတ္တိ၊ ဤ။ ဝဇ္ဇေ
 ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ ဗဟိ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ နိပဇ္ဇန္တကာသေဝိ၊

၁-ဒိဝါသေယျဝိနိစ္ဆယကထာ

၉

၌လည်း။ “ဒွါရဇ္ဇနံ နာမ၊ ကား။ မဟာဒွါရေ၊ ဌ။ ဒွါရေါလဿ၊ ၏။
ဘာရော”တိ၊ ရှိ။ အာတောဝံ ကတွာ၊ ရှိ။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ဌ။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊
တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ လောဟပါသာဒါဒိသု၊ တို့၌။ အာကာသတလေ၊
ဟင်းလင်းသောအပြင်၌။ နိပဇ္ဇန္တနဝိ၊ သည်လည်း။ ဒွါရံ၊ ကို။ သံဝရိတဗ္ဗ
မေဝ၊ ပိတ်အပ်သည်သာလျှင်ကတည်း။

ဟိ၊ အကျဉ်းကား။ အယံ၊ လတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ ဌာနေ၊ ဤ ဒိဝါ
နိပဇ္ဇကထာ အရာ၌။ သင်္ခပေါ၊ တည်း။ ဣဒံ ဒိဝါပဋိသလ္လိယနံ၊ ဤ နေ၌
အိပ်ခြင်းကို။ ယေန ကေနစိ၊ တစုံတခုဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တောရံအပ်သော။ သဒ္ဓါရ
ဗန္ဓေ၊ တံခါးဖွဲ့ရှိသော။ ဌာနေ၊ ဌ။ ကထိတံ၊ ၏။ တသ္မံ၊ ထိုသို့ ဤ ဒိဝါ
ပဋိသလ္လိယနံ သဒ္ဓါရဗန္ဓ၌ ဟောအပ်သောကြောင့်။ အဗ္ဘောကာသေ
ဝါ၊ လွင်တီးခေါင်လည်းဖြစ်သော။ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ သည်းဖြစ်သော။ မဏ္ဍပေ၊
မဏ္ဍပ်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ ကနားလည်းဖြစ်သော။ ယတ္ထ ယတ္ထစိ၊ သော၊
သဒ္ဓါရဗန္ဓေ၊ တံခါးဖွဲ့ရှိသော အရပ်၌။ နိပဇ္ဇန္တန၊ နေ၌အိပ်သော
ရဟန်းသည်။ ဒွါရံ၊ ကို။ သံဝရိတွာဝ၊ ရှိသာလျှင်။ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗ၊ ၏။ သစေ၊
ရှိ။ မဟာပရိဝေဏံ၊ ကျယ်သော ပရိဝုဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ယတ္ထ
ဌာနေ၊ အကြင် မဟာပရိဝေဏ အရပ်၌။ ဒွါရံ၊ သည်။ သံဝုဘမ္ပိ၊ သော်
လည်း။ သံဝုတဌာနေ၊ ပိတ်တိုင်း။ န တိဌတိ၊ မတည်း။ ဒွါရံ၊ ကို။ အလဘန္တာ၊
မရကုန်မူကား။ ပါကာရံ၊ ကို။ အာရဟိတွာဝိ ၁၊ တက်၍လည်း။ ပိစရန္တိ ၂၊
ကုန်၏။ မဟာဗောဓိယင်္ဂဏလောဟပါသာဒင်္ဂဏသဒိသံ၊ မဟာဗောဓိ
အပြင် လောဟပါသာဒအပြင်နှင့် တူသော။ မဟာပရိဝေဏံ၊ သည်။
(လိုက်။) ဗဟူနံ၊ ကုန်သော သူတို့၏။ ဩသရဏဌာနံ၊ စည်းဝေးရာ
အရပ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ တတ္ထ ဌာနေ၊ ထို မဟာပရိဝေဏ အရပ်၌။
သံဝရဏကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရတ္ထိ ၁၂၊ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ရှိ။ နိပဇ္ဇော၊
အိပ်သောရဟန်းသည်။ အရဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်ခါ
နီးနီး၌။ ဝုဠာတိ ၃၊ အံ။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ သစေ ပန၊ ရှိကား။ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊
နီး၌။ ပုန၊ တဖန်။ သုပတိ၊ အိပ်အံ။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ယော ပန သိက္ခ၊
သည်ကား။ “အရဏေ၊ သည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်သတ်သော်။ ဝုဠဟိသာမိ”
တိ၊ ထအံ ဟူ၍။ ပရိစ္ဆိန္နိတွာဝ၊ ပိုင်းခြား၍သာလျှင်။ ဒွါရံ၊ ကို။ အသံ
ဝရိတွာ၊ မပိတ်မူ၍။ ရတ္ထိ ၁၂၊ နိပဇ္ဇတိ၊ အံ။ ယထာပရိစ္ဆေဒမေဝ၊ ပိုင်းခြား

တိုင်းသာလျှင်။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထအံ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အာပတ္တိယေဝ၊ ကတည်း။ ပန၊ မဟာအဋ္ဌကထာထက်လွန်၍ မဟာပစ္စရိယံ၌ အာပတ် တပ်သေးသည်ကား။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ နိပဇ္ဇန္တော၊ သည်။ အနာ ခရိယဒုတ္တဋ္ဌာဝိ၊ အနာခရိယဒုတ္တဋ္ဌမှလည်း။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၅။ ပန၊ အိပ်သော်လည်း အာပတ်မသင့်ရာသည်ကား။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗဟုဒေဝ ရတ္တိ၊ များသောညဉ့်ပတ်လုံး။ ဇေယျော ဝါ၊ သုတ် သင်၍လည်းကောင်း။ အဋ္ဌါနံ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးကို။ ဝန္တာ ဝါ၊ ၍ လည်းကောင်း။ ဒိဝါ၊ ၌။ ကိဠန္တရူပေါ၊ ပင်ပန်းနိုးသည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ နိသိန္တော၊ ထိုင်လျက်။ ပါဒေ၊ ထို့ကို။ ဘူမိတော၊ မှ။ အမောစေတွာဝ၊ ၍သာလျှင်။ နိဒ္ဒါဝသေန၊ အိပ်မွေ့သောအစွမ်းဖြင့်။ နိပဇ္ဇတိ၊ အံ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ သစေ၊ ၍။ ဩတ္တန္တနိဒ္ဒေါ၊ တဝင် ကျသော အိပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဇာနန္တောဝိ၊ မူ၍လည်း။ ပါဒေ၊ ထို့ကို။ မဇ္ဈကံ၊ ညောင်စောင်းထက်သို့။ အာရောပေတိ၊ တင်အံ။ အာပတ္တိယေဝ၊ ကတည်း။ (အစိတ္တကအာပတ် ဟူလို။) နိသိဒိတွာ၊ ၍။ အပဿာယ၊ တံကံကို မှီ၍။ သုပန္နဿ၊ နေ၌အိပ်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ (ကုလားထိုင်ကိုမှီလျက် နေ၌အိပ်သောရဟန်းအား အနာပတ္တိ ဆိုလိုသည်။) စ၊ မှီ၍အိပ်မှ အာပတ်မသင့်သည် မဟုတ်သေးသည်ကား။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ “နိဒ္ဒါ အိပ်မွေ့ခြင်းကို။ ဝိနောဒေဿာမိ”တိ၊ ပျောက်စေအံ ဟု။ ဝါ၊ ပျောက်အံ ဟု။ စင်္ဂမန္တော၊ သည်ရှိသော်။ ပတိတွာပိ၊ လဲ၍သော်လည်း။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထအံ။ တဿာပိ ဘိက္ခုနော၊ အား လည်း။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ ပန၊ လဲ၍ မထဲ အိပ်သော်ကား။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပတိတွာ၊ လဲ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထို လဲရာ၌ပင်လျှင်။ သဟတိ၊ အံ။ န ဝုဋ္ဌာတိ၊ အံ။ တဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ ၏။

ကော၊ အသူကား။ မုစ္စတိ၊ လွတ်မည်နည်း။ ကော၊ ကား။ န မုစ္စတိ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ (ဝုတ္တံသို့ဆိုက်။) “ကေဘဇင်္ဂန၊ နံတောင်းတဘက်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကေဘဇင်္ဂန ကေ ပဿတဉ္စနေန၊ နံပါးတဘက် ခေါက်ချိုးဖြင့်။ နိပန္နကော ဧဝ၊ အိပ်သော သူသာလျှင်။ မုစ္စတိ၊ ၏။ (ခြေကို မြေကမလွတ်စေပဲ ညောင်စောင်း၌ နံပါး တဘက်ကို ခေါက်ချိုး ညွတ်စေ၍ အိပ်သောသူသာ အာပတ်မှ လွတ်၏ ဟူလို သတည်း။) ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ပါဒေ၊ ထို့ကို။ ဘူမိတော၊ မှ။ မောစေတွာ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

လွတ်စေ၍။ နိပဇ္ဇာဝိ၊ အိပ်မူကား။ ဝါ၊ အိပ်သော်လည်း။ ယက္ခဂဟိတကောဝိ၊ ဘီလူးဖမ်းသော ရဟန်းသော်လည်းကောင်း။ ဝိသညီဘူတောဝိ၊ မိန်းမောသော ရဟန်းသော်လည်းကောင်း။ န မုစ္ဆတိ၊ မလွတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ကုရုန္တုကထာယံ ပန၊ ဌာနာ၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဤ။ နိပဇ္ဇာပိတောဝိ၊ အိပ်စေသောရဟန်းသာလျှင်။ ဝါ၊ အိပ်ရသော ရဟန်းသာလျှင်။ မုစ္ဆတိ၊ ဤ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ဌာနာ၊ “ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ စင်္ဂဓန္ဓော၊ သည်ရှိသော်။ မုစ္ဆိတွာ၊ မိန်းမော၍။ ပတိတော၊ လဲခဲ့ရကား။ တတ္ထေဝ၊ ထိုလဲရာ၌ပင်လျှင်။ သုပတိ၊ အံ့။ တဿပိ ဘိက္ခုနော၊ အားလည်း။ အဝိသယတာယ၊ အစိုးရရာ မဟုတ်သောကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ န ကထယန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိယေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာပဒုမတ္ထေရေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဌေ ပန ဇနာ၊ တို့သည်ကား။ အာပတ္တိတော၊ မှ။ မုစ္ဆန္တိယေဝ၊ တည်း။ ယော စ ယက္ခဂဟိတကော၊ လည်းကောင်း။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဤ။ ယော စ နိပဇ္ဇာပိတော၊ အကြင် အိပ်စေသော ရဟန်းသည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေ ဌေ ဇနာ၊ ဤရဟန်းနှစ်ယောက်တို့သည်။ အာပတ္တိတော၊ မှ။ မုစ္ဆန္တိယေဝ၊ တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။

ပါဠိမုတ္တက ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ပါဠိတော်မှလွတ်သော ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်ကို အကျဉ်းပြရာ ဝိနယသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ ကျမ်း၌။ ဒိဝါသေယျဝိနိစ္ဆယကထာ၊ နေအိပ်ရာ၌ အာပတ် သင့် မသင့် အဆုံးအဖြတ်နှင့်စပ်သော စကားရပ်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ဤဘွင် ပြီးပြီ။

၂-ပရိက္ခရာဝိနိစ္ဆယကထာ ၁

၆။ တဿ တေသု မာတိကာပဒေသု၊ ထို မာတိကာပုဒ်တို့၌။ သမတ္တိ နိဝိဋ္ဌဿ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ ပရိက္ခရာရောတိပဒဿ၊ ဤ။ သမဏ ပရိက္ခရာရောတိ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဓမ္မဗျော၊ ဤ။ သမဏ ပရိက္ခရာ၊ ရဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာတည်း။ (ဤသို့ ဒိဝါသေယျဝိနိစ္ဆယကထာ၏ အစ၌ ဆိုအပ်သော တတ္ထ ဟူသောပုဒ်ကို ဆောင်၍ ပရိစ္ဆေဒတိုင်း ဤနည်းအတူ အနက်ယောဇနာ ဟု ဋီကာဆရာ ဆို၏။) တတြ ဝစနေ၊ ၌။

၁-ကပ္ပိယာကပ္ပိယပရိက္ခရာဝိနိစ္ဆယကထာ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အယံ၊ ကား။ ကပ္ပိယာကပ္ပိယပရိက္ခာရပိနိစ္ဆယော၊ အပ် မအပ်သော
 ပရိက္ခရာကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်း။ ကေမိ ဘိက္ခု။ ထိုသည်။ တာလပဏ္ဏန္တိတ္တံ၊
 ထန်းရွက်မိုးသော ထီးကို။ အန္တော ဝါ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ဗဟိ ဝါ၊ ဌိ
 လည်းကောင်း။ ပဉ္စဝဏ္ဏေန၊ သော။ သုတ္တေန၊ ချည်ဖြင့်။ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချပ်၍။
 ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်သော အဆင်း ရှိသည်ကို။ ကရေန္တိ၊ အံ့။ တံ တာလ
 ပဏ္ဏန္တိတ္တံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ပန၊ အပ်သော တာလပဏ္ဏဆတ္တကား။
 ကေ ဝဏ္ဏေန၊ သော။ နိလေန ဝါ၊ ညှိသောအဆင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။
 ဝိတကေန ဝါ၊ ရွှေသောအဆင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ယေန ကေနစိ၊
 အမှတ်မရှိသော။ သုတ္တေန၊ ဖြင့်။ အန္တော ဝါ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ဗဟိ ဝါ၊
 ဌိလည်းကောင်း။ သဗ္ဗိတံ ဝါ၊ ဌာလည်းကောင်း။ ဆတ္တဒဏ္ဍဝါဟကံ၊ ထီးရိုး
 ကို ကိုင်တတ်သော။ ဝါ၊ ခြံစေတတ်သော။ သလကပဉ္စရံ၊ ထီးစွန်း တုတ်
 ကို။ ဝိနန္တိတံ ဝါ၊ ဖွဲ့အံ့သောဌာလည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တဉ္စ ခေါ
 ဝိနန္တနံ၊ ထိုသို့ ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ ထိရကရဏတ္ထံ၊ ခြံစိမ့်သောဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 အပ်၏။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌတ္တာယ၊ အဆင်းပြေပြစ်စိမ့်သောဌာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
 ဆတ္တပဏ္ဏေသု၊ ထီးရွက်တို့၌။ မကရဒဏ္ဍကံ ဝါ၊ မကန်းသွားကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝါ၊ ခွေးသွားကိုလည်းကောင်း။ အနုစန္ဒကံ ဝါ၊ လထက်ဝက်
 သဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ ဆိန္တိတံ၊ ဌာ။ ဝါ၊ ထုအံ့သောဌာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊
 မအပ်။ ဆတ္တဒဏ္ဍေ၊ ထီးရိုး၌။ ဂေဟထဓမ္မေသု ဝိယ၊ အိမ်သည်တိုင်တို့၌
 ကဲ့သို့။ ဧသကော ဝါ၊ ကြာသွတ်အိုး သဏ္ဌာန်သည်လည်းကောင်း။ ဝါဠ
 ရူပကံ ဝါ၊ သားရဲရုပ်သဏ္ဌာန်သည်လည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ သစေ
 ပိ၊ ရှိလည်း။ သဗ္ဗတ္ထ ဒဏ္ဍေ၊ အလုံးစုံသော ထီးရိုး၌။ အာရဂ္ဂေန၊ ပွတ်
 ဆောက်ပြီးဖြင့်။ ဝါ၊ ပွတ်ဆောက်သွားဖြင့်။ လေခါ၊ အရေးသည်။ ဒိန္နာ၊
 ပေးအပ်သည်။ ဟေတိ၊ အံ့။ သာဝိ လေခါ၊ သည်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။
 ဧသကံ ဝါ၊ ကြာသွတ်အိုးကိုလည်းကောင်း။ ဝါဠရူပကံ ဝါ၊ သားရဲရုပ်ကို
 လည်းကောင်း။ ဘိန္တိတွာ၊ ဖျက်၍။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဧ။ လေခါဝိ၊ ကိုလည်း။
 ဧသိတွာ ဝါ၊ သွေးမှု၍လည်း။ အပနေတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်၏။ သုတ္တကေန
 ဝါ၊ ဖြင့်မှုလည်း။ ဒဏ္ဍော၊ ထီးရိုးကို။ ဝေဌေတဗ္ဗော၊ ရစ်အပ်၏။ ပန၊ အပ်
 သော ထီးရိုးကား။ ဒဏ္ဍဗုဒ္ဓေ၊ ထီးရိုးအစု၌။ ဝါ၊ ထီးရင်း၌။ အဟိစ္ဆတ္တက
 သဏ္ဌာနံ ၊ မှီငုံသဏ္ဌာန်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဝါတပ္ပဟာရေန၊ လေခတ်
 ထဖြင့်။ အစလနတ္ထံ၊ မလှုပ်စိမ့်သောဌာ။ ဆတ္တဏ္ဍေလိကံ၊ ထီးချက်ကို။ ရဇ္ဇ၊
 ကေဟိ၊ ကြိုးငယ်တို့ဖြင့်။ ဝါဟေတွာ၊ ကိုင်စေ၍။ ဒဏ္ဍော၊ ဌ။ ဗန္တိ၊ ကုန်၏။

၁-သိဗ္ဗန္တာ။ ၂-ဆတ္တပဏ္ဏကေသု။ ၃-အဟိစ္ဆတ္တကသဒိသံ။

ကသိ၊ ဗန္ဓနဌာနေ၊ ထို ဖွဲ့ရာအရပ်၌။ ငလယမိဝ၊ လက်ကောက်ကဲ့သို့၊ ဥက္ကိ
ရိက္ခာ၊ ထစေ၍။ လေခံ၊ အရေးကို။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ သာ လေခါ၊
သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၇။ စိဝရမဏ္ဍနတ္ထာယ၊ သင်္ကန်းကို တန်းဆာဆင်အံ့သောငှါ။ နာနာ
သုတ္တကေဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော ချည်တို့ဖြင့်။ သတပဒိ
သဒိသံ ၊ ကင်းခြေများသဏ္ဌာန်နှင့် တူသည်ကို။ သဗ္ဗန္တာ၊ ချုပ်ကုန်လျက်။
အာဂန္တုကပဋ္ဌံ၊ သလင်းထောင်ကို။ ဝါ၊ ပြင်ပတ်ကို။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။
အညမ္ပိ၊ လည်း။ ယံ ကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော။ သုစိကမ္ပဝိကာရံ၊ ဆန်းကြယ်
သော အပ်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဇ္ဇမုခေ ဝါ၊ သင်္ကန်းထောင့်
၌လည်းကောင်း။ (လေးထောင့် ဟူလိုသည်။ ဒိန္နံ ပဇ္ဇာနံ သဃံဋ္ဌိဌာနံ၊ ဋီကာ။)
ပရိယန္တေ ဝါ၊ အနားပတ်အစွန်း၌လည်းကောင်း။ ဝေဏီ ဝါ၊ ပြောင်း၌
သဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ သင်္ခလိကံ ဝါ၊ သံခြေချင်းသဏ္ဌာန်ကို လည်း
ကောင်း။ ဝါ၊ ကြောင်နှောင်သဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ (မြင် ဇော်ခွ စသည်
တို့ကိုယူ။) မုဂ္ဂရံ ဝါ၊ ဆောက်ပတ်သဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊
ကုန်၏။ ဝေမာဒိ သဗ္ဗံ၊ ဤသို့စသော အလုံးစုံသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
ပကတိသုစိကမ္ပမေဝ၊ ပြကတေသော အပ်အမှုသည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်
၏။ ဝဏ္ဏိကပဋ္ဌကဉ္စ၊ ကမ္ပတ်အိမ် အဖျားကိုလည်းကောင်း။ ပါသကပဋ္ဌကဉ္စ၊
ကမ္ပတ်သိမ်းအိမ် အဖျားကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌကောဏမ္ပိ၊ ရှစ်ထောင့်ကို
လည်းကောင်း။ သောဠသင်္ကောဏမ္ပိ၊ တဆယ့်ခြောက်ထောင့်ကို လည်း
ကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ကမ္ပတ် ကမ္ပတ်သိမ်းအိမ်တို့၌။
အန္တိယာယမုဂ္ဂရာဒိနိ၊ စေတီသဏ္ဌာန် တံစို သဏ္ဌာန် ဆောက်ပတ်သဏ္ဌာန်
စသည်တို့ကို။ ဒသေန္တိ၊ ကုန်၏။ [စေတီသဏ္ဌာန်ကား အရင်းကြီး၍ အဖျား
ငယ်သည်။ တံစို သဏ္ဌာန်ကား အရင်းငယ်၍ အဖျားကြီးသည်။ (လှေသားတို့
လှေတိုင်နှုတ်စရာတင်းပတ်သဏ္ဌာန်ကိုဆိုသည်။) ဆောက်ပတ်သဏ္ဌာန်ကား အဖျား
အရင်း မျှသည်ကို ဆိုသည်။] ကတ္တုဋ္ဌကိနိ၊ ပုစွန်မျက်စိတို့ကို။ ဥက္ကိရန္တိ၊ ထစေ
ကုန်၏။ (ပြူးရရူးထအောင် ချုပ်သည်ကို ဆိုသည်။) သဗ္ဗံ၊ သည်။ န
ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ စတုကောဏမေဝ၊ လေးထောင့်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
ကောဏသုတ္တဝိဉ္ဇကာ စ၊ သင်္ကန်းထောင့်၌ထိုးသော ရွှေသေးချည်တို့သည်
လည်း။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်းကို။ ရတ္ထေ၊ ဆိုးအပ်ပြီးသော်။ ဒုဝိညေယျရူပါ၊
မထင်ကုန်မှုကား။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ (လေးထောင့်ကွပ်သောသဏ္ဌာန်ပြန်

၁-သတပဒိသဒိသံ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ရွဲသေးသည် သင်္ကန်းဆိုးလျှင် ထင်မှုကား မအပ် ဟူလို။) တနည်းကား-ကော
 ကသုတ္တဝီဠကော၊ ကမ္ပတ်ကွင်း ကမ္ပတ်သိမ်းအိမ်၌ ဖွဲ့သော နသန်ကွင်း၊
 ကမ္ပတ်ကွင်း ကမ္ပတ်သိမ်းအိမ်တို့၌ထိုးသော ရွဲသေးတို့သည်။ စိဝရေ၊ ကို။
 ရတ္တေ၊ သော်။ ဒုဝိညေယျရူပါ၊ မထင်ကုန်မှုကား။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ
 နောက်အနက်ကား ဂဏ္ဍိပုဒ်သုံးပါး ဆရာဗုဒ္ဓဒတ္တထေရ်တို့၏ အလိုနှင့် ညီ၏။
 အဓိပ္ပာယ်ကား- ကမ္ပတ်သိမ်းအကွင်း ကမ္ပတ်အိမ်အကွင်းတို့ကား အကွင်းမကျယ်
 စေမှု၍ ကမ္ပတ်သိမ်းကို ဖွဲ့ရုံမျှသာ ပြုသည်ရှိသော်လည်း သင်္ကန်းဆိုးပြီး မထင်
 ရှားသည်ဖြစ်အံ့- ကမ္ပတ်သိမ်းအိမ် ကမ္ပတ်ကွင်းအိမ်တို့၌ ရွဲသေးသဏ္ဌာန် ပြန်ထိုး
 သော်လည်း သင်္ကန်းချုပ်ပြီးလျှင် ရွဲလုံးမထင်မှု အပ်၏။ ထင်မှု မအပ်။) ကဋ္ဌိကဝိဠ
 ခလိအလ္လိကာဒိသု၊ ပအံ့ရည်မှန်ညက်ရည် စသည်တို့၌။ စိဝရံ၊ ကို။ ပက္ခိဝိတုံ၊
 ၄၂။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ စိဝရကမ္ပကာလေ ပန၊ သင်္ကန်းချုပ်ပြီးသောအခါ၌
 ကား။ ဟတ္ထမလသုစိမလာဒိနံ၊ လက်ကြေး အပ်ကြေး စသည်တို့ကို။ ဇောဝ
 နတ္ထဉ္စ၊ ဖွပ်အံ့သောငှါသည်းကောင်း။ ကိလိဋ္ဌကာလေ၊ သင်္ကန်းညစ်သော
 အခါ၌။ ဇောဝနတ္ထဉ္စ၊ ဖွပ်အံ့သောငှါလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ (သင်္ကန်း
 ချုပ်၍ပြီးလျှင် လက်ကြေး အပ်ကြေး မြူလိပ်ကြေး စသည်တို့ကို ပအံ့ရည် မှန်
 ညက်ရည် စသည်တို့ဖြင့် လျှော်ပါကောင်း၏။ သင်္ကန်း ညစ်လတ်သော်လည်း
 ကျွတ်စိမ့်သောငှါ လျှော်ပါအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။) ဂန္ဓိ ဝါ၊ နံ့သာကိုလည်း
 ကောင်း။ လာခံ ဝါ၊ ချိပ်ရည်ကိုလည်းကောင်း။ တေလံ ဝါ၊ ဆီကိုလည်း
 ကောင်း။ ရဇဇေန၊ ဆိုးရည်၌။ ပက္ခိဝိတုံ၊ ၄၂။ န ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ (သင်္ကန်းမွှေး
 စိမ့်သောငှါ နံ့သာကိုလည်း မထည့်အပ်၊ သင်္ကန်း နီစိမ့်သောငှါ ချိပ်ကိုလည်း
 မထည့်အပ်၊ သင်္ကန်းမြဲစိမ့်သောငှါ ဆီကိုလည်း မထည့်အပ် ဟူလိုသတည်း။)

ရဇဇေနသု စ၊ တို့၌လည်း။ ဟလိဒ္ဓိံ၊ နန္ဒင်းကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊
 သော။ မူလရဇနံ၊ အမြစ်ဆိုးရည်သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မဉ္ဇိဌိဉ္စ၊ ဝိနွေန္တယ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ တုဂ်ဘာရဉ္စ၊ တိန်းညက်ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊
 သော။ ခန္ဓရဇနံ၊ ပင်စည်ဆိုးရည်သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တုဂ်ဟာရော နာမ၊
 တိန်းညက် မည်သည်ကား။ ဇေကာ၊ တပါးသော။ သကဏ္ဍကရက္ခော၊ အဆူး
 ရှိသော သစ်ပင်ဘည်း။ တဿ၊ ထို တိန်းညက်၏။ ဟရိတာလဝဏ္ဏံ၊ သေး
 ဒန်းမြင်းသီသာ၏ အဆင်းနှင့် တူသော။ ခန္ဓရဇနံ၊ ပင်စည်ဆိုးရည်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ လောဋ္ဌဉ္စ၊ ဘောက်ရပ်ခေါက်ကိုလည်းကောင်း။ ကဏ္ဍုလဉ္စ၊
 ကြပိုင်ခေါက်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မဒမကို လည်းကောင်း။ ဌပေ
 တွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တရဇနံ၊ အခေါက်ဆိုးရည်သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အလ္လိပတ္တဉ္စ၊ ခဲရွက်ကိုလည်းကောင်း။ နိလိပတ္တဉ္စ ၊ ဒန်းရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပဗ္ဗရဇနံ၊ အရွက်ဆိုးရည်သည်။ ဝဇ္ဇတံ၊ ၤ။ ဂိဟိပရိဘုတ္တကံ ပန၊ လူတို့ဝတ်လေပြီး ပုဆိုးကိုသော်ကား။ အလ္လိပတ္တေန၊ ခဲရွက်ဖြင့်။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ ရဇိတံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၤ။ (ဤကား ခိုင်မာစိမ့်သောငှါ ဟူ၏။) ကိံ၊ ထုကပုပ္ဖဉ္စ၊ ပေါက်ပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ ကုသုမ္ပပုပ္ဖဉ္စ၊ ဝတ်ပန်းပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပုပ္ဖရဇနံ၊ အပွင့်ဆိုးရည်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၤ။ ဖလရဇနေ ပန၊ အသီးဆိုးရည်၌ကား။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော အသီးဆိုးရည်သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။

၈။ စိဝရံ၊ ကို။ ရဇိတွာ၊ ဤ။ သဇေန ဝါ၊ ခရသင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ မဏိနာဝါ၊ မသာရကန်စသော ကျောက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယေန ကေနစိ၊ ဖြင့်။ န ဘဇ္ဇတဗ္ဗံ၊ မတိုက်အပ်။ (အရောင်ထွက်စိမ့်သောငှါ မတိုက်အပ် ဟူလိုသတည်း။) ဘူမိယာ၊ ၌။ ဇာဏုကာနိ၊ ပုဆစ်တို့ကို။ နိဟန္တာ၊ တုပ်၍။ ဟတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဒေါဏိယမ္ပိ၊ ဆိုးကျင်း၌လည်း။ န ဘံသိတဗ္ဗံ၊ မဖွပ်အပ်။ (စုတ်ရိခဲအံ့ ဟူလို။) ဒေါဏိယံ ဝါ၊ ၌၎င်း။ ဖလကေ ဝါ၊ ပျဉ်၌လည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ အန္တေ၊ အစွန်း၌။ ဂါဟာပေတွာ၊ တယောက်ကို ကိုင်စေ၍။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပဟရိတံ ပန၊ ခတ်အံ့သောငှါကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၤ။ တမ္ပိ၊ ထိုသို့ ခတ်ခြင်းကိုသော်လည်း။ မုဉ္ဇိနာ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်။ န ကာတဗ္ဗံ၊ ခတ်သည်မူအပ်။ ပေါရာဏကတ္ထရာ ပန၊ ရှေးမထေရ်ကြီးတို့ကား။ ဒေါဏိယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ န ဌပေသံ၊ ကုန်။ ဧကော၊ တယောက်ကား။ စိဝရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ တိဌတိ၊ ၤ။ အပရော၊ တယောက်ကား။ ဟတ္ထေကတွာ၊ လက်၌ထား၍။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပဟရတိ၊ ၤ။ စိဝရဿ၊ ၤ။ ကဏ္ဍသုတ္တကံ၊ အနား၌ဖွဲ့သော နသန်ကွင်းသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ရဇိဘကာလေ၊ ဆိုး၍ပြီးသော အခါ၌။ ဆိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်၏။ ယံ ပန ကဏ္ဍသုတ္တကံ၊ အကြပ်သက်န်းအနား၌ဖွဲ့သော နသန်ကွင်းကို။ “အနုဇာနာမိ တိက္ခဝေ ကဏ္ဍသုတ္တက”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အနညာတံ၊ ၤ။ တံ ကဏ္ဍသုတ္တကံ၊ ကို။ အနုဝါတေ၊ အလျား အနားပတ်စွန်း၌။ ပါသကံ ကတွာ၊ အကွင်းပြု၍။ ရဇနကာလေ၊ ဆိုးသောအခါ၌။ လဂ္ဂနတ္ထာယ၊ တန်း၌ ဆွဲအံ့သောငှာ။ ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ ၤ။ ဂဏ္ဍိကေဝိ၊ ကမ္ပတ်သိမ်း၌လည်း။ သောသာကရဏတ္ထံ၊ တင့်တယ်စိမ့်သောငှါ။ လေခါ ဝါ၊ အရေးသည်၎င်း။ ဝိဉ္ဇကာ ဝါ၊ ရွဲသေးသည်၎င်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ နာသေတွာ၊ ဖျက်၍။ ပရိဘုဉ္စိတဗ္ဗံ၊ ၤ။

၉။ ပစ္ဆေ ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ ထာသကေ ဝါ၊ ခွက်၌လည်းကောင်း။ အာရဂ္ဂေန၊ ပွတ်ဆောက်ဦးဖြင့်။ ဝါ၊ ပွတ်ဆောက်သွားဖြင့်။ သေခံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တော ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ ဗဟိ ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဘမံ၊ ပွတ်တွင်းသို့။ အာရောပေတွာ၊ ရှိ။ မဇ္ဇိတွာ၊ ထုံးသပ်၍။ “မဏိဝဏ္ဏံ၊ မြအဆင်းကဲ့သို့။ ကရိဿာမာ”တိ၊ ကုန်အံ့ ဟု။ ပစ္စန္တိ၊ ဖုတ်ကုန်အံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ တေလဝဇ္ဇော၊ ပန၊ ဆီအဆင်း ဆိုးသော်မူကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏ ပတ္တမဏ္ဍာလေ၊ သလွဲစင် သလွဲမည်း စသည်တို့ဖြင့်ပြုသော သဝိတ်ခံ အဝန်း၌။ ဘိတ္တိကမ္ပံ၊ သားရဲ စသည်တို့ဖြင့် ပြည့်သော ပြေပြစ်သော အမှုသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ မကရဒဏ္ဍကံ ပန၊ မကန်းသွား သဏ္ဌာန်သည်ကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဓမ္မကရဏဆတ္တကဿ၊ ဓမ္မကရိုဏ် ရေစစ်၏။ ဥပရိ ဝါ၊ အသက်၌လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ ဝါ၊ အောက်၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မကရဏကုန္တိယံ ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ သေခါ၊ အရေးသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ အဿ၊ ထို ဓမ္မကရိုဏ်၏။ ဆတ္တမုခဝဋ္ဋိယံပန၊ အမှီး၏ မျက်နှာရစ်၌ကား။ သေခါ၊ လုံးသော အရေးသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဓမ္မကရိုဏ်အမှီး၏ မျက်နှာရစ် ဟူသည်ကား လက်မပိတ်ရာက ယူ ဟူ၍ ဝိမတိဝိနောဒနီဋ္ဌိကာ၌ ဆို၏။ ပုဆိုးမွမ်းရာက ယူသည်ကား ကေစိ ဟု ဆို၏။ အမှမ်းပုဆိုး ကြက်ရာက ယူသည်ကား ချည်စသည်တို့ဖြင့် စည်းဖွဲ့လတ်သော် မြစိမ့်သောငှါ ဖြစ်ပေရကား သင့်မြတ်သတည်း။ ပုဆိုးမွမ်းရာကကို “ဆတ္တမုခဝဋ္ဋိယံ”ဟု ဆရာတို့ အယူများ၏။ ဓမ္မကရဏဆတ္တက ဟူသည်ကား မွမ်းရာကကိုသာလည်း မယူလို၊ အရိုးကကိုသာလည်း မယူလို၊ ထီးကဲ့သို့ အမှီးရှိသောကြောင့် ‘ဓမ္မကရဏဆတ္တက’ ဟု အမည်ရ ဓမ္မကရိုဏ်ကို ‘ဓမ္မကရဏ ဆတ္တက’ဟု ယူလိုသတည်း။ ထိုသို့ အလုံးစုံသော ဓမ္မကရိုဏ်ကို ယူမှ ဟေဋ္ဌာ ဝါ ဥပရိ ဝါ နှင့် တန်သတည်း။ အကယ်၍ ပုဆိုးမွမ်းရာကကိုသာ ‘ဆတ္တက’ဟု ယူသည်ရှိသော် “ဥပရိ ဝါ”နှင့်ကား တန်၏။ “ဟေဋ္ဌာ ဝါ”နှင့် မတန်။ အကယ်၍ လက်မပိတ်ရာကကိုသာ “ဆတ္တက”ယူအံ့ ‘ဟေဋ္ဌာ ဝါ’ နှင့်ကား တန်၏။ ‘ဥပရိ ဝါ’နှင့် မတန်။ ထို့ကြောင့်ရကား ဓမ္မကရဏဆတ္တကဿ၊ ထီးငယ်ကဲ့သို့သော ဓမ္မကရိုဏ်၏ ဟူသောအနက်၊ ထီးငယ်နှင့်တူသော ရေစစ်၏ ဟူသောအနက်ကိုသာလျှင် လိုအပ်သတည်း။ ဓမ္မကရဏကို အလုံးစုံ ရေစစ် အကုန်ယူမှ ‘ဟေဋ္ဌာ ဝါ ဥပရိ ဝါ’နှင့် တန်သည်။ ဆတ္တက၊ ဆတ္တနှစ်ပါးအထူး ရှိ၏။ ဆတ္တ-ဟူသည်ကား ထီးနှင့်တူသော အမှမ်းတည်း။ ဆတ္တက ဟူသည်ကား ထီးမွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသော ရေစစ်တည်း။)

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၀။ ကာယဗန္ဓနဿ၊ ခါးပန်းကို။ သောတနတ္ထံ^၁၊ တင့်တယ်စိမ့်သောငှါ။ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌။ ဒိဂုဏံ သုတ္တံ၊ နှစ်လွန်းချည်ကို။ ကောဇ္ဇေန္တိ၊ ကျစ်ကုန်၏။ ကတ္တဋ္ဌကိန္နိ^၂၊ ပုစွန်မျက်စိသဏ္ဌာန်တို့ကို။ ဥဋ္ဌာပေန္တိ၊ ထစေကုန်၏။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဥဘောသု အန္တေသု၊ နှစ်သက်သော အစွန်းတို့၌၊ ဒသာမုခဿ၊ အမြတ်အရင်း၏။ ထိရဘာဝါယ^၃၊ မြဲစိမ့်သောငှါ။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်လွန်းချည်ကို။ ကောဇ္ဇေတုံ၊ ကျစ်အံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (နဖူးတန့်ကို ဆိုသည်။) ဒသာမုခေ ပန၊ အမြတ်စဉ်ကား။ ဆဋ္ဌကံ ဝါ၊ ကြာသွတ်အိုးသဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ မကရမုခံ ဝါ၊ မကန်း၏ ခံတွင်းသဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေဇ္ဈတသီသံ ဝါ၊ ရေမြေဦးခေါင်း သဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ ယံ ကိဉ္စ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဝိကာရရူပံ၊ ဖောက်ပြန်သော အရပ်ကို။ ဝါ၊ ဆန်းကြယ်သော အရပ်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တတ္ထ တတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ အတ္ထိနိ၊ ဆင်မျက်ကွင်းသဏ္ဌာန်တို့ကို။ ဒသေတွာ၊ ဤ၊ မာလာကမ္မာဒိနိ ဝါ^၄၊ ခြိုးပန်း စသည်တို့ကိုလည်း။ ကတွာ၊ ဤ၊ ကောဋ္ဌိတကာယဗန္ဓနမ္ပိ၊ ကျစ်သော ခါးပန်းသည်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဥဇုဘမေဝ ပန၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ မစ္ဆကဏ္ဍကံ ဝါ၊ ငါးဆူးသဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ ခေဇ္ဈရိပတ္တကံ ဝါ၊ သင်ပေါင်းရှက် သဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ မဋ္ဌကပဋိကံ ဝါ၊ သင်ချောအပြား သဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ ကတွာ၊ ဤ၊ ကောဇ္ဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကာယဗန္ဓနဿ၊ ၏။ ဒသာ၊ အမြတ်ကား။ ကော၊ တချောင်းသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒေတိဏိစတ္တာရိပိ၊ နှစ်ချောင်း၊ သုံးချောင်း၊ လေးချောင်းတို့သည်လည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော ပရံ၊ ထိုသက်အလွန်ကား။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ ရဇ္ဈကကာယဗန္ဓနံ၊ ကြိုးခါးပန်းကာ။ ကေမေဝ၊ တချောင်းသလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာတို့၌ ကား လွန်းတင်မဟုတ်၊ တလိမ်သာ ယူ၏။) ပါမင်္ဂသဏ္ဌာနံ ပန၊ ဆောက်လုံးသဏ္ဌာန်ကား။ ကေမ္ပိ၊ တချောင်းသာမူလည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဒသာ ပန၊ အဆာသည်ကား။ ပါမင်္ဂသဏ္ဌာနာဝိ၊ သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဗဟုရဇ္ဈကေ၊ များသော ကြိုးတို့ကို။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ဤ၊ ကေန၊ တချောင်းဖြင့်။ နိရန္တရံ၊ အခြားမဲ့၊ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်၍။ ကတံ၊ ပြုမှုကား။ ဗဟုရဇ္ဈကန္တိ၊ ဟူ၍။ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ အပ်။ တံ၊ ထို ခါးပန်းသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁-သောတာကရဏတ္ထံ။ ၂-ကတ္တဋ္ဌေန္တိနိ။ ၃-ထိရကရဏတ္ထာယ။
 ၄-မာလာကမ္မလတာကမ္မာဒိနိ ဝါ။

ကာယဗန္ဓနဝိဓေ၊ ခါးပန်းဘိဌ။ (ခါးပန်းဘိ-ဟူသည်ကား ခါးပန်းပြား အလုံးစုံ အကုန်ကို ဆိုသည်။) အဋ္ဌမင်္ဂသာဒိကံ၊ သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဝိကာရရူပံ၊ ဖောက်ပြန်သော အရပ်သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ (အဋ္ဌမင်္ဂလိက ဟူသည်ကား-ခရုသင်း၊ စက်ဝန်း၊ ကြာသွတ်အိုး၊ ဆင်မျက်ကွင်း၊ အမွန်စုလစ်၊ ချွန်းတောင်း၊ တံခွန်၊ လည်ရေး ဤရုပ်ပါးတည်း။) ပရိစ္ဆေဒလေခါမတ္ထံ၊ တန့် သော အရေးမျှသာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိဓကဿ၊ အတိ၏။ ဥတောသု အန္တေသု၊ အနားနှစ်ဘက်တို့၌။ (လက်ဝဲ လက်ယာကို ယူ။) ထိရကရဏတ္ထာယ၊ မြို့စွာ ပြုအံ့သောငှါ။ ဃာဋကံ၊ ကြာသွတ်အိုး သဏ္ဌာန်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယဓိ၊ ဤ ကြာသွတ်အိုး သဏ္ဌာန်သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁၁။ အဉ္စနိယံ၊ မျက်စဉ်းကျည်၌။ ဣတ္ထိပုရိသစတုပ္ပဒသကုဏရူပံ ဝါ၊ မိန်းမရုပ် ယောကျ်ားရုပ် အခြေလေးရရှိသော သားရဲရုပ် ငှက်ရုပ်သည် လည်းကောင်း။ မာလာကမ္မလတာကမ္မမကရဒန္တက ဂေါမုတ္တက အစုစန္ဒ ကာဒိဘေဒံ၊ ခြိုးပန်း ခြိုးနွယ် မကန်းသွား နွားကျင်ငယ်ရေး လထက်ဝက် သဏ္ဌာန်စသည်အပြားရှိသော။ ဝိကာရရူပံ ဝါ၊ ဆန်းကြယ်သောအရပ်သည် လည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ သံဃိတွာ ဝါ၊ သွေး၍လည်းကောင်း။ ☞ ဘိဒ္ဓိတွာ ဝါ^၁၊ မျက်၍လည်းကောင်း။ ယထာ ဝါ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် လည်း။ ဝေဋ္ဌိတေ၊ ရစ်အပ်သည်ရှိသော်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ တထာ၊ ထို မထင်ကြောင်း အခြင်းအရာဖြင့်။ သုတ္တကေန^၂၊ ချည်ဖြင့်။ ဝေဋ္ဌေတွာ၊ ၍။ ဝဋ္ဌဉ္စေတဗ္ဗာ၊ သုံးဆောင်အပ်၏။ ဥဇုကမေဝ ပန၊ ဖြောင့်ဖြောင့်လျှင်။ စတုရံသာ ဝါ^၃၊ လေးမြောင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိသာ ဝါ၊ လည်း ကောင်း။ သောဠသံသာ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အဉ္စနိ၊ မျက်စဉ်းကျည်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဿာ အဉ္စနိယာ၊ ထို မျက်စဉ်းကျည်၏။ ဟေဋ္ဌတောပိ၊ မှလည်း။ ဇေဝါ၊ နှစ်ရေးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တိဿော ဝါ၊ ကုန်သော။ ဝဇ္ဇလေခါယော၊ လုံးသော အရေးတို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿာ အဉ္စနိယာ၊ ၏။ ဝိဝါယဓိ၊ လည်၌လည်း။ ဝိဓာနကဗန္ဓနတ္ထံ၊ အပိတ်ကို ဖွဲ့ခြင်းငှါ။ ကော၊ တခုသော။ ဝဇ္ဇလေခါ၊ လုံးသော အရေးသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

အဉ္စနိယကာယပိ၊ မျက်စဉ်းတံ၌လည်း။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္ပံ၊ အဆင်း အပြေအပြစ် ပြုခြင်းသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ အဉ္စနိယဝိကာယပိ၊ မျက်စဉ်း ကျည်ထည့်သော အိတ်၌လည်း။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ နာနာဝဏ္ဏေန သုတ္တေန၊

၁-ဆိဒ္ဓိတွာ ဝါ။ ၂-သုတ္တေန။ ၃-စတုရဿာ ဝါ။
(ဒုတိယအကြိမ်)

ဖြင့်။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္ပံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ကုဉ္ဇိကကောသကေဝိ၊ သံကောက်အိမ်၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ ကုဉ္ဇိကာယ၊ သံကောက်၌။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္ပံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ သိပါဋိကာယ၊ သင်စုန်းအိမ်၌လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။ ယေန ကေစိန၊ သော၊ ကေဝဏ္ဏသုတ္တေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ ယံ ကိဉ္ဇိ သိဗ္ဗနံ၊ အမှတ်မရှိသော ချုပ်ခြင်းကို။ သိဗ္ဗတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁၂။ အာရကဏူကေဝိ၊ အဦးရှည်သော ပေဆိုးခားငယ် စသည်၌လည်း။ ဝဇ္ဇမဏိကံ ဝါ၊ ရွဲလုံးကြီးသည်လည်းကောင်း။ အညံ၊ သော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌ ဝါ၊ အဆင်း၏ အပြေအပြစ်သည် လည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဝိဝါယံ ပန၊ ၌ကား။ ပရိစ္ဆေဒလေခါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပိပ္ပလိကေဝိ၊ သင်စုန်း၌လည်း။ ဝါ၊ ပန်းနိတ်ခားငယ်၌လည်း။ (ဘလိတ်ခား။) မဏိကံ ဝါ၊ ရွဲလုံးကြီးကိုလည်းကောင်း။ ဝိဠကံ ဝါ၊ ရွဲသေ့ကိုလည်းကောင်း။ ယံ ကိဉ္ဇိ၊ ခပ်သိမ်းစုံကို။ ဥဋ္ဌာပေတုံ၊ ထစေခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဒဏ္ဍကေ ပန၊ အရိုး၌ကား။ ပရိစ္ဆေဒလေခါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ နခစ္ဆေဒနံ၊ လက်သည်းလှီးခားငယ်ကို။ ဝလိဘကံသေဝ၊ ညွတ်သည်ကိုလျှင်။ (ဋီကာ၌ကား၊ အလယ်၌ တွန့်သည် ဟူ၏။) ကဓရာန္တိ၊ ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဝလိတကံ၊ ထို ညွတ်သော လက်သည်းလှီး ခားငယ်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥတ္တရာရဏိယံ ဝါပိ၊ ပွတ်ကျည်၌လည်းကောင်း။ အရဏိဓနကေ ဝါ၊ ပွတ်နှိပ် သေး၌လည်းကောင်း။ (ပွတ်၌ လက်ကိုင်ကိုယူ။) ဥပရိပေလ္လနဒဏ္ဍကေ ဝါ၊ ပွတ်ကျည်တပ်သော အထက်ပွတ်နှိပ်လှံတံ၌လည်းကောင်း။ မာသကမ္မာဒိ၊ ခြူးပန်းစသော။ ယံ ကိဉ္ဇိ၊ သော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်စွာပြုသော အဆင်းသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ပလ္လေနဒဏ္ဍကဿ ပန၊ ပွတ်နှိပ်လှံတံ၏ ကား။ ဝေမဇ္ဈေ၊ ၌။ မဏ္ဍလံ၊ ချက်အဝန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ချက်အဝန်းတပ်ရာ၌။ ပရိစ္ဆေဒလေခါမတ္တံ၊ ချက်တပ်ရာကို ပိုင်းခြားသော အခရးမျှသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ချက်တပ်စရာ ထပ်သည်ကို ဆိုသည်။ အဓိပ္ပာယ်ကား— ရသေ့မီးပွတ်၌ ရကောင်း၏။ ပွတ်တံတပ်သော ဝါးကိုကား “ဥပရိပေလ္လနဒဏ္ဍကေ၊ အထက်ပွတ်နှိပ်လှံတံ၌” ဟု ဆိုသတည်း။ အလယ်၌ ထွင်း၍ ပွတ်နှိပ်လှံတံ၌စွပ်သော သစ်သားကိုကား “ပွတ်နှိပ်လေး” ဟု ဆိုသည်။ ပွတ်နှိပ်လှံတံကိုထပ်၍ လှည်းဘီးငယ်အချက်တပ်သည်ကို “မဏ္ဍလ” ဟုဆိုသတည်း။ လှည်းဘီးအောက် ပွတ်နှိပ်လှံတံ၌ လှည်းဘီးငယ်ကို အောက်သို့ မလျှော့ဝိမ့်သောငှါ ထပ်သည်ကိုကား “ပရိစ္ဆေဒလေခ” ဟုဆိုသတည်း။ ဆရာကြီးတို့ကား “ကြံပွတ်”

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဟူ၍ ဆိုကုန်၏။ ယခုဝေါဟာရဖြင့်ကား “ရသေ့မီးပွတ်”ဟု ဆိုကုန်၏။) သူစိ
 သဏ္ဌာသံ၊ အပ်ညွှပ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေန၊ အကြင် အပ်ညွှပ်ဖြင့်။
 သူစိ၊ အပ်ကို။ ခံသာပေတွာ၊ ညွှပ်၍။ ဝါ၊ ကိုက်စေ၍။ ဃံသန္တိ၊ သွေး
 ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အပ်ညွှပ်၌။ မကရမုခါဒိကံ၊ မကန်း၏ ခံတွင်းသဏ္ဌာန်
 အစရှိသော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ အဆင်းအပြေအပြစ်သည်။ န ဝဇ္ဇ
 တိ၊ အပ်။ သူစိခံသနတ္ထံ ပန၊ အပ်ကို ကိုက်စိမ့်သောငှါကား။ မုခမတ္ထံ၊ အဝ
 မျှသည်။ ဝါ၊ အကြောင်းမျှသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ မုခမတ္ထံ၊ သည်။ ဝဇ္ဇ
 တိ၊ ၏။

ဒန္တကဋ္ဌစ္ဆေဒနဝါယိယမ္ပိ၊ တံပူဖြတ်စရာ ဝဲခွပ်ငယ် အရိုး၌လည်း။
 ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဥဇာမေဝ၊ သာလျှင်။
 (နွားကျင်ငယ် သားသကဲ့သို့ မပြုအပ် ဟူလို။) ကပ္ပိယလောဟေန၊ အပ်
 သော သံဖြင့်။ ဥဘောသု ဝါ ပသောသု၊ တို့၌လည်း။ စတုရံသံ ဝါ၊
 လေးမြှောင့်ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌံသံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗန္ဓိတုံ၊
 ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အရိုးကို ဖွဲ့စိမ့်သောငှါ ကွပ်သည်။) ကတ္တရဒဏ္ဍေဝိ၊
 တောင်ငွေး၌လည်း။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။
 ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ကော ဝါ၊ တရေးလည်းဖြစ်သော။ ဇွေ ဝါ၊ ကုန်သော။ ဝဇ္ဇ
 လေခါ ဝါ၊ လုံးသောအရေးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပရိ၊ ၌။ အဟိန္တတ္ထ
 ကမကုလမတ္တဉ္စ၊ ရှိငုံမျှသည်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁၃။ တေလဘာဇနေသု၊ ဆီကျည်ဖျော်၌ကား။ ဝိသာဏေ ဝါ၊ သား
 ချို၌လည်းကောင်း။ နာဠိယံ ဝါ၊ အုန်းကျည်၌လည်းကောင်း။ အလာဗုကေ
 ဝါ၊ အိမ်ပူး၌လည်းကောင်း။ အာမဏ္ဍာသုရကေ ဝါ၊ သျှိသျှားနှစ်၌လည်း
 ကောင်း။ ဣတ္ထိရူပဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသရူပဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 ဌပေတွာ၊ ၍။ အဝသေသံ၊ သော။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ သော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္ပံ၊ သည်။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ မဉ္ဇူဝိဌေ၊ ၌လည်းကောင်း။ တိသိဗိဓမ္မောဟနေ၊ ဘုံဓမ္မရာ အိုး
 ၌လည်းကောင်း။ ဘူတ္ထေရဏေ၊ မြေအခင်း၌လည်းကောင်း။ ပါဒပုဉ္ဇနေ၊
 ခြေသုတ် ကြိုးဝန်း၌လည်းကောင်း။ စင်္ကမနတိသိယာ၊ ကြွေသွားစရာ ဘုံ
 လျှို၌လည်းကောင်း။ ဘမ္မုဉ္ဇနိယံ၊ တံမြက်၌လည်းကောင်း။ ကစဝရဆဉ္စန
 ကေ၊ တံမြက်ချေးစွန့်ရာ ခြင်းတောင်း၌လည်းကောင်း။ ရဇနဒေါဏိကာယ၊
 ဆိုးကျင်း၌ လည်းကောင်း။ ပါနိယဥဠုကေ၊ သောက်ရေမှုတ်၌ လည်း
 ကောင်း။ ပါနိယဃဇေ၊ သောက်ရေအိုး၌ လည်းကောင်း။ ပါဒကထလိ
 ကာယ၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်း၌လည်းကောင်း။ ဖလကဝိဌကေ၊ ခြေဆေး အင်းဖျပ်၌

(ဒုတိယအကြိမ်)

လည်းကောင်း။ ဝလယာဓာရကေ၊ လက်ကောက်သပိတ်ခြေ၌လည်းကောင်း။
ဒဏ္ဍာဓာရကေ၊ လှံတံသပိတ်ခြေ၌လည်းကောင်း။ (ကရားခြေတည်း။) ပတ္တ
ဝိဓာနေ၊ သပိတ်ဖုံး၌လည်းကောင်း။ တာလဝဏ္ဏေ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း၌
လည်းကောင်း။ ဗီဇနေ၊ လေးထောင့်ယပ်ဝန်း၌ လည်းကောင်း။ (နီးယပ်
တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ ဧတေသု၊ သဗ္ဗေသု၊ တို့၌။ သဗ္ဗံ၊ သော။ မာလာကမ္မာ
ဒိဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္မံ၊ သည်။ ဝနူတိ၊ ၏။

၁၄။ သေနာသနေ ပန၊ ၌ကား။ ဋ္ဌါရကဝါဋ္ဌဝါတပါနကဝါဋ္ဌာဒီသု၊
တံခါးရွက် လေသာပြတင်းပိတ်သော တံခါးရွက် စသည်တို့၌။ သဗ္ဗရတန
မယဋ္ဌံ၊ သော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္မံ၊ သည်။ ဝနူတိ။ ၏။ ဝိရုဒ္ဓသေနာသနာ၊ ဆန့်
ကျင်သော သေနာသနကို။ အညတြ ဌပေတွာ၊ ၌။ သေနာသနေ၊ ၌။
ကိဉ္ဇူ၊ သော။ ပဋိသေဓေတဗ္ဗံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဝိရုဒ္ဓသေနာသနံ နာမ၊
မည်သည်ကို။ အညေသံ သိက္ခန္နံ၊ တို့၏။ သီမာယ၊ ၌။ ရာဇဝလ္လဘေဟိ၊
မင်းနှင့် အကျွမ်းဝင်သော အလဇ္ဈိရဟန်းတို့သည်။ ကတသေနာသနံ၊
ပြုအပ်သော ကျောင်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယေ သိက္ခန္၊
အကြပ် ရာဇဝလ္လဘ ရဟန်းတို့သည်။ တာဒိသံ၊ သော။ သေနာသနံ၊
ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧတ သိက္ခန္၊ တို့ကို။ “အမှာကံ၊ တို့၏။ သီမာယ၊
၌။ သေနာသနံ၊ ကို။ မာ ကရောထ၊ မဆောက်ကုန်လင့်။” ဣတိ၊ သို့။
ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အနာဒိယိတွာ၊ စကားကို မယူမူ၍။ ဝါ၊ နားမထောင်
မူ၍။ ကရောန္တိယေဝ၊ ပြုကုန်သည်သာလျှင် ဖြစ်အံ့။ ပုနဝိ၊ လည်း။
“ဧဝံ၊ သို့။ မာ အကတ္ထ၊ မပြုလင့်ကုန်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဥပေါသထ
ပဝါရဏာနံ၊ တို့၏။ အန္တရာယံ၊ ကို။ မာ အကတ္ထ၊ လင့်ကုန်။ သာမဂ္ဂိံ၊
ကို။ မာ သိန္နိတ္ထံ၊ လင့်ကုန်။ တုမှာကံ၊ ဝါရှင်တို့၏။ သေနာသနံ၊ သည်။
ကတမ္ပိ၊ သော်လည်း။ ကတဋ္ဌာနေ၊ ပြုတိုင်းသော အရပ်၌။ န ဌဿတိ၊
မတည်ရာ။” ဣတိ ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သစေ၊ ၌။ ဗလတ္တာရေန၊ ဖြင့်။
ကရောန္တိ ယေဝ၊ ပြုကုန်သည်သာ ဖြစ်အံ့။ ယဒါ၊ ၌။ ဧတသံ သီမသာမိ
ကာနံ၊ တို့အား။ လဇ္ဈိပရိသာ၊ သည်။ ဥဿန္နာ၊ များသည်။ ဟောတိ၊
အံ့။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ငို။ လဇ္ဈံ၊ ဌာ။
သတ္တာ စ၊ တတ်ကောင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဒါ၊ ၌။ ဧတသံ
ရာဇဝလ္လဘာနံ၊ တို့အား။ “တုမှာကံ၊ တို့၏။ အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို။
ဟရထ၊ ဆောင်လတ်ကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ပေသေတဗ္ဗံ၊ စေအပ်၏။ သစေ၊
၌။ ယာဝတတိယံ၊ စေအောင်။ ပေသိတေ၊ စေသည်ရှိသော်။ ဟရန္တိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဆောင်ကုန်အံ့။ သာဓု၊ နိ။ စေ၊ ဤ။ နော ဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဗောဓိဉ္စ၊
ဗောဓိကိုလည်းကောင်း။ စေတိယဉ္စ၊ စေတိကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊
ဤ။ အဝသေသသေနာသနာနိ၊ တို့ကို။ ဘိန္ဒတဗ္ဗာနိ၊ ဖျက်အပ်ကုန်၏။
အပရိတောဂံ၊ မသုံးဆောင်ကောင်းသည်ကို။ ကရောန္တေဟိ၊ ပြုကုန်သဖြင့်။
နော စ ခေါ ဘိန္ဒတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။ ပဋိဝါဒိယာ ပန၊ အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့်
ကား။ ဆဒနဂေါပါနသီလုပ္ပကာဒိနိ၊ အမိုး အခြင် အုတ် စသည်တို့ကို။
အပနေတွာ၊ ဤ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ “တုမ္ဘာကံ၊ ငါ့ရှင်တို့၏။
ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေ၊ တို့ကို။ ဟရထ၊ ဆောင်လေကုန်။” ဣတိ ပေသေတဗ္ဗ၊ နိ။
သစေ၊ ဤ။ ဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သာဓု၊ နိ။ စေ၊ ဤ။ နော ဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။
အထ၊ ထိုသို့ မဆောင်ကုန်သည်ရှိသော်။ တေသု ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေသု၊ တို့သည်။
ဟိမဝဿဝါတာတပါဒိဟိ၊ ဆီးနှင်း မိုး လေ နေပူ စသည်တို့ဖြင့်။
ပူတိဘူတေသု ဝါ၊ ဆွေးမြည့်ခဲ့ကုန်သော်လည်းကောင်း။ စောရေဟိ၊ တို့
သည်။ ဟရေသု ဝါ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်သော်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိနာ၊ သည်။
ဒဓေသု ဝါ၊ လောင်ခဲ့ကုန်သော်လည်းကောင်း။ သီမသာမိကာ၊ သိမ်ရှင်
ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အနုပဝဇ္ဇော၊ မစွပ်စွဲအပ်ကုန်။ “တုမေ
ဟိ၊ တို့သည်။ အမ္ဘာကံ၊ တို့၏။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရာ၊ တို့ကို။ နာသိတာ၊ ဖျက်အပ်
ကုန်၏။ ဝါ၊ ဖျက်အပ်ကောင်းကုန်အံ့လော။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။
“တုမ္ဘာကံ၊ တို့အား။ ဂီဝါ၊ အစားတည်း။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။
စောဒေတုံ၊ စောဒနာအံ့သောငှါ။ န လက္ခာ၊ မရအပ်ကုန်။ သီမသာမိကေ
ဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ယံ ပန ဘိန္ဒနံ၊ အကြင် ဖျက်ခြင်းကို။
ကတံ၊ နိ။ တံ ဘိန္ဒနံ၊ ထိုဖျက်ခြင်းသည်ကား။ သုကတမေဝ၊ ကောင်းစွာ
ပြုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဗဟုသုတော၊ အကြားအမြင် များ
သော။ ဝိနယည၊ ဝိနည်း၌ လိမ္မာသော။ ယောဝိ ဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်း
သည်လည်း။ အကပ္ပိယပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဝိစရန္တိ၊ သွားသော။
အညံ၊ သော။ ဘိက္ခူ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။ ဆိန္ဒာပေယျ ဝါ၊ ဖျက်မှုလည်း
ဖျက်အံ့။ ဘိန္ဒာပေယျ ဝါ၊ ခွဲမှုလည်း ခွဲအံ့။ အနုပဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိ။
သော ဘိက္ခူ၊ ထို ဖျက်သော ရဟန်းကို။ နေဝ စောဒေတဗ္ဗော၊ မစောဒနာ
အပ်။ န သာရေတဗ္ဗော၊ မအောက်မေ့အပ်။ “မမ၊ ငါ၏။ အယံ နာမ
ပရိက္ခာရာ၊ ဤမည်သော ပရိက္ခရာကို။ တယာ၊ အရှင်သည်။ နာသိတော၊
ဖျက်ဆီးအပ်၏။ တံ၊ ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ တံ၊
ထိုဖျက်သော ရဟန်းကို။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ န လက္ခာ၊ မရအပ်ကုန်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပါဠိမုတ္တကဒိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ပါဠိတော်မှ လွတ်သော ဝိနည်း အဆုံးအဖြတ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရာ သင်္ဂြိုဟ်ကြောင်း ဖြစ်သော ဝိနယသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာကျမ်း၌။ ပရိက္ခရာဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ပရိက္ခရာနှင့် စပ်သော အဆုံးအဖြတ် စကားရပ်သည်။ ဣတိ သတ္တော၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၃-ဘေသဇ္ဇာဒိကရဏဝိနိစ္ဆယကထာ

၁၅။ ဘေသဇ္ဇကရဏပရိတ္တပဋိသန္ဓာရေသု ပန၊ ဆေးကုခြင်း ပရိတ်ရွတ်ခြင်း အစေ့အစပ်ပြုခြင်းတို့သည်ကား။ ဘေသဇ္ဇကရဏေ၊ ဆေးကုခြင်း၌ တာဝ၊ စွာ။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အာဂတာဝံတဿ၊ လာတိုင်း လာတိုင်းသော။ ပရဇနဿ၊ ပြင်ပ သူစိမ်းအား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ န ကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ကရောန္တော၊ သည်။ ဒုတ္တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆေးပေးသင့်သောသူများကား။ တိက္ခဿ၊ ရဟန်းယောကျ်ားအား၎င်း။ တိက္ခနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအားလည်းကောင်း။ သိက္ခမာနာယ၊ သိက္ခမာန်အားလည်းကောင်း။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေအားလည်းကောင်း။ သမဏေရိယာ၊ သာမဏေမိန်းမအားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။ သဟဓမ္မိကာနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ “သဟဓမ္မိကာနံ ကာတဗ္ဗံ” ၏ ခဋိကား။ ဧတေသံ၊ ဤသီတင်းသုံးဖော်တို့အား။ သမသီလသဒ္ဓါပညာနံ၊ တူသောသီလ တူသောသဒ္ဓါ တူသောပညာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ တီသု၊ ကုန်သော။ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌။ ယုတ္တာနံ၊ ယှဉ်ဘုန်သည် ဖြစ်၍၎င်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အကာတုံ၊ မပြုဝံ နေခြင်းငှါ။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ စ၊ ပြုရာသော နည်းလမ်းကား။ ကရောန္တေန၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ ဧတေသံ၊ ထို သီတင်းသုံးဖော်တို့အား။ သဓေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာရှိအံ့။ ဧတေသံ၊ ထို သီတင်းသုံးဖော်တို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ယောဇေတွာ၊ ဖော်၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သဓေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာမရှိခဲ့အံ့။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အတ္တနောဝိ၊ မိမိအားလည်း။ သဓေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာမရှိအံ့။ တိက္ခာစာရဝတ္ထေန ဝါ၊ ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့်သော်လည်း။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာအပ်၏။ ဉာတကပဝါရိတဋ္ဌာနတော ဝါ၊ အဆွေအမျိုးထံ ဖိတ်ကြားသောသူတို့အထံမှသော်လည်း။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ရှာမှီးအပ်၏။ အလဘန္တေန၊ ရှာသော်လည်း မရသော ရဟန်းသည်။
ဝိလာနဿ၊ သူနာ၏။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ။ အကတဝိညတ္တိယာဝိ၊ မပြု
အပ်သင့်သော ဝိညတ်ဖြင့်သော်လည်း။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။
ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၆။ မာတု ဝိတု တဒုဋ္ဌာကာနံ၊ အမိ အဘ ထိုအမိအဘကို လုပ်ကျွေး
သော သူတို့အားလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝေယျာဝစ္စကရဿ၊
အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသော သူအားလည်းကောင်း။ ပဏ္ဍုပလာသဿ စ၊
သာမဏေလောင်းအားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေသံ၊ သီတင်းဆုံး
ဖော် ငါးယောက်မှ တပါးကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒိ၊ ငါးယောက်တို့အားလည်း။
ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခော၊ ရှင်
ရဟန်းအဖြစ်ကို ငဲ့လျက်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။
ပဋိယာဗိယတိ၊ စီရင်အပ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက် သဝိတ် သင်္ကန်းကို
စီရင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး။ ဝိဟာရေ၊ ဌ။ ဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထို
ရှင်သာမဏေ၏အဖြစ်ကိုငဲ့၍ ကျောင်း၌နေသောသူသည်။ ပဏ္ဍုပလာသော
နာမ၊ မည်၏။ ဝ၊ သာမဏေသောင်း မည်၏။ ဘေသု၊ ထိုအမိ အဘ
စသော ငါးယောက်တို့တွင်။ မာဘာဝိဘာရော၊ အမိ အဘတို့သည်။
ဣဿရာ၊ အစိုးရတို့သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ သစေ
န ပစ္စာသိသန္တိ၊ အကယ်၍ မတောင့်တကုန်အံ့။ အကာတုံ၊ မပြုခြင်းငှါ။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ပြုသင့်သည်ကား။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ ဌိဘာဝိ၊ တည်ကုန်
သော်လည်း။ သစေ ပစ္စာသိသန္တိ၊ အကယ်၍ တောင့်တကုန်အံ့၊ အကာတုံ၊
မပြုဝံနေခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို၊ ပစ္စာသိသန္တာနံ၊
တောင့်တကုန်သည်ရှိသော်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ဝါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယောဇေတုံ၊
ဖော်ခြင်းငှါ။ အဇာနန္တာနံ၊ မသိကုန်သည်ရှိသော်။ ယောဇေတွာ၊ ဖော်၍။
ဝါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အမိ အဘ အစရှိသော ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏။
အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ။ သဘဓမ္မိကေသု၊ သီတင်းဆုံးဖော် ငါးယောက်တို့
၌။ ဝုတ္တနုယေနော၊ “ကရာဇန္တန စ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း
ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ကျောင်းသို့ ဆောင်၍ လုပ်ကျွေး
ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ အာနေတွာ၊
ဆောင်၍။ သစေ ဇဂ္ဂတိ၊ အကယ်၍ လုပ်ကျွေးအံ့။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပရိကမ္မံ၊
လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို။ အနာမသန္တေန၊ အမိကို မဆုံးသပ်သဖြင့်။ ကာတဗ္ဗံ၊
၏။ ခါဒနိယဘောဇနိယံ၊ ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဒါတဗ္ဗံ၊ နိပန၊ အဓိက္ခိလုပ်ကျွေးဟန်မှတပါး အဘကို လုပ်ကျွေးဟန်ကား။
 ဝိတာ၊ အဘကို။ သာမဏေရော၊ ကိ။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော ယထာ၊ လုပ်ကျွေး
 အပ်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ သဟဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ နှာပနသမ္မာဟနာဒိနိ၊ ရေချိုးစေ
 ခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ လုပ်
 ကျွေးအပ်၏။ စ၊ အဓိ- အဘကို လုပ်ကျွေးဟန်မှတပါး အဓိ အဘကို
 လုပ်ကျွေးသော သူတို့ကို လုပ်ကျွေးဟန်ကား။ ယေ၊ တို့သည်။ မာတာ
 ဝိတရော၊ အဓိအဘတို့ကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ပဋိပဋ္ဌန္တိ၊
 မွေးမြူကုန်၏။ တေသမ္ဘိ၊ ထိုအဓိ အဘတို့ကို လုပ်ကျွေးသော သူတို့အား
 လည်း။ ဝေမေဓ၊ ဤ အဓိအဘကို လုပ်ကျွေးသည်နှင့် အတူသာလျှင်။
 ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ယော၊ သည်။ ဝေတနံ၊ ရိက္ခာကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ဤ။
 အရညေ၊ တောင့်။ ဒါရူနိ ဝါ၊ ထင်းတို့ကိုမူလည်း။ ဝိန္ဒတိ၊ ပြတ်၏။
 အညံ၊ တပါးသော။ ကိန္တိ ကမ္မံ ဝါ၊ တစုံတခုသော အမှုကိုမူလည်း။
 ကရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ရိက္ခာကိုယူ၍ ထင်းဖြတ်သောသူ အမှုဆောင်သော
 သူသည်။ ဝေယျာဝစ္စကရော နာမ၊ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုလုပ် ရွက်ဆောင်
 သောသူ မည်၏။ တဿ၊ ထိုအမှုကြီးငယ်ကို ပြုလုပ် ရွက်ဆောင်သောသူ
 အား။ ရောဂေ၊ အနာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ယဝေါ၊ သောလံ။
 ဉာတကာ၊ ဝေယျာဝစ္စကို ရွက်ဆောင်သောသူ၏ ဆွေမျိုးတို့သည်။ န
 ပံဿန္တိ၊ မကြည့်ရှုကုန်။ တာဝံ၊ ထိုမျှလောက် မကြည့်သရွေ့ ကလပတ်
 လုံး။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကိ။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဘိက္ခုနိဿိတက မဟုတ်သော
 ဝေယျာဝစ္စကရ၌ ပြုရာသည်မှတပါး ဘိက္ခုနိဿိတကဖြစ်သော ဝေယျာ
 ဝစ္စကရ၌ ပြုရာသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဘိက္ခုနိဿိတကောဝ၊
 ရဟန်းကို ခိုသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ သဗ္ဗာမ္မာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အမှုတို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ရဟန်းကို ခိုသည်သာဖြစ်၍ အမှု
 ခပ်သိမ်းကိုပြုသောသူအား။ တေသဇ္ဇံ၊ ကိ။ ကာတဗ္ဗမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ပဏ္ဍုပလာသေပိ၊ သာမဏေလောင်း၌လည်း။ သာမဏေရေ
 ဝိယ၊ သာမဏေ၌ကဲ့သို့။ ပဋိပဋ္ဌတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၇။ ဇေဋ္ဌဘာတု၊ အစ်ကိုကြီးအားလည်းကောင်း။ ကနိဋ္ဌဘာတု၊
 ညီငယ်အားလည်းကောင်း။ ဇေဋ္ဌဘရိနိယာ၊ အစ်မကြီးအားလည်းကောင်း။
 ကနိဋ္ဌဘရိနိယာ၊ နှမငယ်အားလည်းကောင်း။ စူဠမာတုယာ၊ မိထွေးအား

၂၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

လည်းကောင်း။ မဟာမာတုယာ၊ မိကြီးအားလည်းကောင်း။ စူဠဝိတုနော၊
ဘထွေးအားလည်းကောင်း။ မဟာဝိတုနော၊ ဘကြီးအားလည်းကောင်း။
ဝိတုစ္ဆာယ၊ ဦးရီးအားလည်းကောင်း။ မာတုသဿ၊ အရီးအားလည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေသံ၊ သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက် အမိ အဘ
စသော ငါးယောက်တို့မှ တပါးကုန်သော။ ဒသန္တမ္ပိ၊ တကျိပ်သောသူတို့
အားလည်း။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ပြုရာသော နည်းလမ်းကား။
တေသံ၊ ထို တကျိပ်သောသူတို့အား။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံတို့ကို သော်
လည်း။ ကရောဇ္ဇေန၊ ပြုသော ရဟန်းသည်။ တေသံယေဝ၊ ထို တကျိပ်
သောသူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ဂဟေတွား
၍။ ကေဝလံ၊ မိမိဥစ္စာကိုပေးခြင်းနှင့် မရောပဲ သက်သက်။ ယောဇေတွာ၊
ဖော်၍သာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ပန၊ မိမိဥစ္စာကိုသော်လည်း
ပေးသင့်သော နည်းလမ်းကား။ သစေ နပ္ပဟောန္တိ စ၊ အကယ်၍မူလည်း
မလောက်ကုန်အံ့။ “ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့အား၊ တုမ္မာကံ၊ အရှင်
ဘုရားတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒေသ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ပဋိဒဿာမ၊
တဖန် ပြန်၍ ဆပ်ပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သစေ ယာစန္တိ စ၊
အကယ်၍မူလည်း တောင်းကုန်အံ့။ တာဝကာလိကံ၊ တသက်လျှာ
တခဏကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေဝိ န ယာစန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း
မတောင်းကုန်အံ့။ “အမ္မာကံ၊ ငါတို့အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ သည်း အတ္ထိ၊
၏။ တာဝကာလိကံ၊ တသက်လျှာ တခဏကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ ဝါ၊ ဆို၍သော်လည်းကောင်း။ “ယဒါ အကြင်အခါ၌။
တေသံ၊ ထို အစ်ကိုကြီး စသော သူတို့အား။ ဘဝိဿတိ၊ ဥစ္စာရှိလတ္တံ့။
တဒါ၊ ထို ဥစ္စာရှိသောအခါ၌။ ဒဿန္တိ၊ ပေးကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။
အာဘောဂံ၊ ကို။ ကတွာ ဝါ၊ ပြု၍သော်လည်းကောင်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။
သစေ ပဋိဒေန္တိ၊ အကယ်၍ ပြန်ပေးကုန်အံ့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ နော
စေ ဒေန္တိ၊ အကယ်၍ မပေးကုန်အံ့။ န စောဒေတဗ္ဗာ၊ မတောင်းအပ်ကုန်။
ဒေသ၊ တကျိပ်ကုန်သော။ ဧတေ ဉာတကော၊ ဤ အစ်ကိုကြီး စသော အဆွေ
အမျိုးတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အညေသံ၊ တပါးသော သူတို့အား။ န ကာတဗ္ဗံ၊
မပြုအပ်။

ပန၊ ထို တကျိပ်သော အဆွေအမျိုးသာမက ပြုသင့်သောသူ ရှိသေး
သည်ကား။ ဧတေသံ၊ ဤ တကျိပ်သော အဆွေအမျိုးတို့၏။ ပုတ္တပရမ္ပရာ
ယ၊ သား မြေး အဆက်ဆက်၌။ ယာဝ၊ လောက်။ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခု
(ဒုတိယအကြိမ်)

မြောက်ကုန်သော။ ကုလပရိဝဇ္ဇာ၊ အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှသောက် အမျိုးခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယော၊ တို့ကို။ အာဟရာပေန္တဿ၊ ဆောင်စေသောရဟန်းအား။ အကတဝိညတ္တိ ဝါ၊ မပြုအပ်သင့်သော ဝိညတ်သည်လည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ ဝေဇ္ဇကမ္ပံ ဝါ၊ ဆေးကုခြင်းအမှုသည်လည်းကောင်း။ ကုလဒူသကာပတ္တိ ဝါ၊ ဒါယကာတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့် သင့်သော အာပတ်သည်လည်းကောင်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘာတု ဇာယာ ဝါ၊ အစ်ကို၏မယား ညီ၏မယားသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိနိယာ သာမိကော ဝါ၊ အစ်မ၏ယောက်ျား နှမ၏ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ ဉာတကာ၊ တို့သည်။ စေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ။ တေသမ္ပိ၊ ထို မရီးငယ်မ ယောက်ဖကြီး ယောက်ဖငယ်တို့အားလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညာတကာ၊ အဆွေမတော်ကုန်သည်။ စေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဘာတု စ၊ အစ်ကိုညီအားလည်းကောင်း။ ဘဝိနိယာ စ၊ အစ်မ နှမအားလည်းကောင်း။ ကတွာ၊ ဥစ္စာပြု၍။ “တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဇဝ္ဗနဋ္ဌာနေ၊ မွေးမြူရာ၌။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေသံ၊ ထို အစ်ကို ညီ စသည်တို့၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့အား။ ကတွာ၊ ဥစ္စာပြု၍။ “တုမှာကံ၊ တို့၏။ မာတာဝိတုနံ၊ တို့အား။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇေတနုပါယေန၊ ဤ “သစေ ဘာတု ဇာယာ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗပဒေသု၊ ခပ်သိမ်းသော စူဠမာတာ ဟောမာတာ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ ၏။

စ၊ ဉာတိတို့၏အကျိုးငှါ ကိုယ်ဘိုင်ပြုလုပ်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး စေခိုင်းရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ တေသံ၊ ထို အစ်ကိုကြီး စသော အဆွေအမျိုးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ သာမဏေဓရဟိ၊ တို့ကို။ အရညတော၊ တောမှ၊ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဟရာပေန္တေန၊ ဆောင်စေသော ရဟန်းသည်။ ဉာတိသာမဏေဓရဟိ ဝါ၊ အဆွေဘော်သော သာမဏေတို့ကို သော်လည်း။ အာဟရာပေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်စေအပ်၏။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ ဝါ၊ အကျိုးငှါလည်း။ အာဟရာပေတွာ၊ ၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဘေဟိဝိ၊ ထိုသာမဏေတို့သည်လည်း။ “ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ အာဟရာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဝတ္ထ

(ဒုတိယအကြိမ်)

သိသေန၊ ဝတ်ကို အရင်းပြုသဖြင့်။ အာဟရိတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ဂိလာနာ၊ နာကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဥပဇ္ဈာယော စ၊ သည်လည်း။ ဒိသပတ္တန္တော၊ အရပ်တပ်းသို့ ဖဲသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန၊ အဘူနေဖြစ်သော တပည့်သည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ တေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ နော စေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ဥပဇ္ဈာယ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ဆေး မရှိအံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ အား။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အတ္တနောပိ၊ အားလည်း။ အသန္တေ၊ ဆေး မရှိခဲ့သော်။ ဝုတ္တနယေနော၊ “ဘိက္ခဝာရဝတ္ထေန ဝါ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒါတဗ္ဗံ အပ်၏။ ဥပဇ္ဈာယေနပိ၊ သည်လည်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ ၏။ မာတာဝိတုသု၊ တို့၌။ ဝေဓေဝ၊ ဤ သဒ္ဓိဝိဟာရိက အတူသာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ ကျင့်အပ်၏။ အာစရိယန္တေ ဝါသိကေသုပိ၊ ဆရာ၏ အတွင်းနေ တပည့်တို့၌လည်း။ ဝေဝေ ဝေသော ဝေ၊ ဤ ဥပဇ္ဈာယ် သိဒ္ဓိဝိဟာရိကတို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘော ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အညောပိ၊ ဥပဇ္ဈာယ် စသည်တို့၏ အမိအဘမှ တပ်းလည်း ဖြစ်သော။ ယော၊ အကြင်သို့သော သဘောရှိသော။ အာဂန္တုကော ဝါ၊ ဧည့်သည်သည်လည်းကောင်း။ စောရော ဝါ၊ ခိုးသူသည်လည်းကောင်း။ ယုဒ္ဓပရာဇိတော၊ စစ်ရှုံးသော။ ဣဿရော ဝါ၊ မင်းသည်လည်းကောင်း။ ဉာတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ပရိစ္စတ္ထော၊ စွန့်အပ်သော။ ကပဏော ဝါ၊ အထိ ကျန်သောသူသည် လည်းကောင်း။ ဂမိယမနုဿော ဝါ၊ ခရီးသွားသော လူသည်လည်းကောင်း။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ ကျောင်းသို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်အံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အာဂန္တုက အစရှိသည်တို့အား။ အပစ္စာသိသန္တေန၊ လာဘ်ကို မတောင့်တံသဖြင့်။ တေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၀။ ကုလံ၊ အမျိုးသည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာယကံ၊ လုပ်ကျွေးတတ်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသံစာဿ၊ ၏။ မာတာဝိတုဋ္ဌာနိယံ၊ အမိအဘအရာ၌ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထို သဒ္ဓါတရားရှိသော အမျိုးတွင်။ ကေ၊ စိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ စေ ဟောတိ၊

(ခုတိယအကြိမ်)

အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ ထို နာသောသူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။
 ဝိဿာသေန၊ အကျွမ်းဝင်သောအားဖြင့်။ “ဘန္တေ၊ အခွင်ဘုရား။
 ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို၊ ကတွာ၊ ၍။ ဒေသ၊ ကုန်လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒန္တိ၊
 အကယ်၍ဆိုကုန်အံ့။ နေဝ၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်။ န ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပန၊
 “ဘေသဇ္ဇံ ကတွာ ဒေသ” ဟုဆိုရာ၌ ကျင့်ရာသည်မှတပါး “အသုကဿ
 နာမ ရောဂဿ ကိံ ဘေသဇ္ဇံ ကရောန္တိ” ဟုဆိုရာ၌ ကျင့်ရာသည်ကား။
 ကိဝ္ဗိယံ၊ အပ်သည်ကို။ ဉာတု၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အသုကဿ နာမ၊
 သော၊ ရောဂဿ၊ အနာအား။ ကိံ ဘေသဇ္ဇံ၊ အဘယ်ဆေးကို။ ကရောန္တိ၊
 ကုန်သနည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အထ ပုစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ မေးကုန်အံ့။
 “ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သောဆေး ဤမည်သော ဆေးကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊
 ၍။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။
 “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယံ၊ ၍။ မာတာ၊ သည်။ ဝိသာနာ၊ ၍။ ဘေသဇ္ဇံ၊
 ကို။ တာဝ၊ စွာ။ အာစိက္ခယ၊ ကြားတော်မူပါကုန်လေ့။” ဣတိ ဧဝံ၊
 သို့။ ပုစ္ဆိတေ ပန၊ မေးအပ်သော်ကား။ န အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ မကြားအပ်။
 ပန၊ ကြားသင့်သည်ကား။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အသုကဿ နာမ၊
 ဤ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၍။ ဣမသ္မိံ ရောဂေ၊ ဤအနာ၌။ ကိံ
 ဘေသဇ္ဇံ၊ အဘယ်ဆေးကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့မေး
 လတ်သော်။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။” ဣတိ၊
 သို့။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝါ၊ တပါးသည် တပါးအား။ ကထာ၊
 အမေး အဖြေစကားကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ တံ၊ ထိုအချင်းချင်း အမေး
 အဖြေစကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဣတရော “တရော မယံ မာတာ ဝိလာနာ
 ဘေသဇ္ဇံ တာဝ အာစိက္ခယ” ဟု မေးသောလူသည်။ မာတု၊ အား။
 ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ မဟာပဒုမတ္ထေရောဝိ၊
 သည်လည်း။ ဝသဘရညော၊ ၍။ ဒေဝိယာ၊ ၌။ ရောဂေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်လတ်သော်။ ကောယ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ သည်။ အာဂန္တော၊
 ၍။ ပုစ္ဆိတော၊ ရှိသော်။ “န ဇာနာမိ”တိ၊ ငါမသိ ဟူ၍။ အဝတွာ၊ ၍။
 ဧဝ မေဝ၊ ဤအချင်းချင်း မေခြင်း ဖြေခြင်း ဟူသော စကားကိုသာ
 လျှင်။ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ဟကွ။ သမုလ္လပေသိ၊ ပြောဆို၏။
 တံ၊ အချင်းချင်းပြောသော ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ တဿာ ဒေဝိယာ၊
 အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ရောဂေ၊ သည်။ ဝူပသန္တေ စ၊
 ငြိမ်းသော်ကား။ တိစိဝရေန စ၊ သင်္ကန်းသုံးသည်နှင့်လည်းကောင်း။ တိဟိ
 ကဟာပဏသတေဟိ စ၊ အသပြာ သုံးရာတို့နှင့် လည်းကောင်း။ သိဒ္ဓိံ၊ ကွ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဘေသဇ္ဇစင်္ကောဋကံ၊ ဆေးပန်းတောင်းကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဟ
ရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ယေရဿ၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။
“ဘန္တေ၊ ရား။ ပုပ္ဖပူဇံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူကုန်လေ့။”
ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ယေရော၊ မဟာပဒုမထေရ်သည်။
“အယံ၊ ဤအဖို့သည်။ အာစရိယဘာဂေါ နာမ၊ ဆရာတို့၏ အဖို့မည်၏။”
ဣတိ၊ ဆို၍။ ကပ္ပိယဝသေန၊ အပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂါဟာပေတွာ၊
ယူစေ၍။ ပုပ္ဖပူဇံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊
စွာ။ ဘေသဇ္ဇေ၊ ၌။ ပဋိပဇ္ဇိဘဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၉။ ပန၊ ဆေး၌ ကျင့်ရာသော နည်းလမ်းမှတစ်ပါး ပရိတ်၌ ကျင့်ရာ
သော နည်းလမ်းကား။ ပရိတ္တေ၊ ၌။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဂိလာနဿ၊ သူနာ
အား။ ပရိတ္တံ၊ ကို။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူကုန်လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊
လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ န ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပန၊ ပြုအပ်သည်ကား။
“ပရိတ္တံ၊ ကို။ ဘဏထ၊ ရွတ်တော်မူကုန်လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။
ဘဏိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “မနုဿာ နာမ၊ လူတို့သည်သည်ကား။ န ဇာနန္တိ၊ ရဟန်း
တို့၏ အကျင့်ကို မသိကြကုန်။ အကရိယမာနေ၊ ပြုကုန်လေ့ ဟု ဆိုတိုင်း
မပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိပုဋ္ဌိသာရိနေ၊ နှလုံးမသာယာကုန်သည်။ ဘဝိ
ဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ သဗေဝိ
ဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်အံ့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ပရိတ်ရွတ်ရာ၌
ကျင့်ရာသည်မှ တစ်ပါး ပရိတ်ရေ ပရိတ်ချည်တို့၌ ကျင့်ရာသော နည်းလမ်း
ကား။ “ပရိတ္တောဒကံ၊ ကို။ ပရိတ္တသုတ္တံ၊ ပရိတ်ချည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။
ဒေထ၊ ကုန်လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။
တေသံယေဝ၊ ထို လူတို့၏သာလျှင်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။
စာထေတွာ၊ လှုပ်စေ၍။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ ပရိမဇ္ဇိတွာ၊ နယ်၍။ ဒေါတဗ္ဗံ၊
ပေးအပ်၏။ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းမှ။ ဥဒကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
အတ္တနေ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဖြစ်သော။ သုတ္တံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဗေ
ဒေတိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ ဒုတ္တရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။
ဥဒကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သုတ္တဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝဟေတွာ၊ ၍။
ဌာပေတွာ၊ ရွှေ့ထား၍။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ “ပရိတ္တံ၊ ကို။ ဘဏထ၊
ကုန်လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ နော စေ ဇာနန္တိ၊
အကယ်၍ မသိကုန်အံ့။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ နိသိန္နာနံ၊ ထိုင်ကုန်
သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပါဒေသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ အာကရိတွာ၊ လောင်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကုန်၍။ သုတ္တံ။ ကိုလည်း။ ဌပေတွာ၊ ကုန်၍။ “ပရိတ္တံ၊ ကို။ ကရောယ၊ ပါကုန်လော့။ ပရိတ္တံ၊ ကို။ ဘဏယ၊ ပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ညွှောက်ဆို၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပါဒါ၊ တို့ကို။ န အပနေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။ ဟိ၊ ခြေတို့ကို မဖယ်အပ်သင့်ကြောင်းကား။ မနဿာ၊ တို့သည်။ ဝိပုဋ္ဌိသာရိနော၊ နှလုံး မသာတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တောဂါမေဝိ၊ ရွာတွင်း၌လည်း။ ဝိလာနဿ၊ နာသောသူ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ “ပရိတ္တံ၊ ကို။ ဘဏန္တု၊ ပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ပေသေန္တိ၊ စေကုန်အံ့။ ဘဏိဘဗ္ဗံ၊ ရွာသို့လိုက်၍ ရွတ်အပ်၏။ အန္တောဂါမေ၊ ၌။ ရာဇဂေဟာဒိသု၊ မင်းအိမ် စသည်တို့၌။ ရောဂေ ဝါ၊ အနာသည်လည်းကောင်း။ ဥပဒ္ဒဂေ ဝါ၊ ဘေးရန်သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နသေဝံ၊ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ပင့်ခေါ်စေ၍။ ဘဏာပေန္တိ၊ ရွတ်စေကုန်အံ့။ အာဇာနာဋိယသုတ္တာဒိနိ၊ သုတ် အစရှိသည်တို့ကို။ ဘဏိဘဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ “အာဂန္တု၊ ကြွလာ၍။ ဝိလာနဿ၊ အား။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဒေန္တု၊ ကုန်လော့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထေန္တု၊ ကုန်လော့။ ရာဇန္တပုရေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ အမစ္စဂေဟေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ အာဂန္တု၊ ၍။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဒေန္တု၊ ကုန်လော့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထေန္တု၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ပေသိတေဝိ၊ လည်း။ ဂန္တု၊ ၍။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မော၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗော၊ ၍။ “မတာနံ၊ တို့၏။ ပရိဝါရတ္ထံ၊ အခြံအရံအလိုငှါ။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကြွတော်မူလာကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ပတ္တောသန္တိ၊ ပင့်ခေါ်ကုန်အံ့။ န ဂန္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ “သီဝထိကဒဿနေ စ၊ သင်းချိုင်းကို မြင်ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အသုဘဒဿနေ စ၊ အသုဘဖြစ်သော အကောင်ကို မြင်ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ မရဏဿတိ၊ ‘အဝဿံ မရိတဗ္ဗံ’ ဟူသော မရဏဿတိကို။ ပဋိလတိဿာမ၊ ငါ ရကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ကမ္မဋ္ဌာနသိသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အရင်းပြုသောအားဖြင့်။ ဂန္တု၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ “ပဟာရေ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။ တေဝိ၊ သော်လည်း။ အမရဏာဓိပ္ပါယဿ၊ သေစေလိုသောစိတ် မရှိသောသူအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်သည်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထကေနဝ၊ ဤမျှဖြင့်လျှင်။ အမနဿဂဟိတဿ၊ ဘိလူးဖမ်းသောသူအား။ ပဟာရော၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။ တာလပဏ္ဍိ ပန၊ ထန်းရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိတ္တသုတ္တံ ဝါ၊ ပရိတ်ချည်ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထေ ဝါ၊ လက်၌လည်းကောင်း။ ပါဒေ ဝါ၊ ခြေ၌လည်းကောင်း။

၁-ပေသိတေဝိ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ရတနသုတ္တာဒိနိ၊ ရတနသုတ် အစရှိကုန်သော။ ပရိတ္တာ
နိ၊ တို့ကို။ တဏှိတဗ္ဗာနိ၊ ရွတ်အပ်ကုန်၏။ “သီသန္တိ၊ သီသရှိသော။
တိက္ခံ၊ ကို။ မာ ပိဟေဌေဟိ၊ မညှဉ်းဆဲသင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မာသော၊ တရား
စကားကို။ ကာတဗ္ဗာ။ ပြုအပ်၏။ အာဇာနာဋိယပရိတ္တံ ဝါ၊ အာဇာ
နာဋိယ ပရိတ်ကိုမူလည်း။ တဏှိတဗ္ဗံ၊ ရွတ်အပ်၏။

ဣဓ ပန၊ ဌကား။ အာဇာနာဋိယပရိတ္တံ၊ ၏။ ပရိကဗ္ဗံ၊ ရှေးအဖို့၌
ဖြစ်သော မေတ္တသုတ် စသည်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သီအပ်၏။ ဟိ သဗ္ဗံ၊ ၏။
ပဌမဓမ္မဝါလျှင်။ အာဇာနာဋိယသုတ္တံ၊ ကို။ န တဏှိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ မေတ္တသုတ္တံ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဓုဇ္ဈသုတ္တံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ရတနသုတ္တံ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဣတိ ဣဓိနာသုတ္တာနိ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ တဏှိတဗ္ဗာနိ၊
ကုန်၏။ သစေ၊ မုဉ္ဇထိ၊ ကယ်၍ လွှတ်သည်ဖြစ်အံ့။ သုန္ဓရံ၊ ကောင်း၏။
နော စေ မုဉ္ဇတိ၊ အံ့။ အာဇာနာဋိယသုတ္တံ၊ ကို။ တဏှိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထို
အာဇာနာဋိယသုတ်ကို။ တဏှေန္တန၊ သော။ တိက္ခနာ စ၊ သည်ကား။
ဝိဋ္ဌံ ဝါ၊ မုန့်ညက်ကိုလည်းကောင်း။ မံသံ ဝါ၊ အမဲကိုလည်းကောင်း။
န ခါတဗ္ဗံ၊ စားအပ်။ သုသာနော၊ သင်းချိုင်း၌။ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။
ကသ္မာ၊ ကား။ အမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဩဘာရံ ၁၊ အခွင့်ကို။ လတန္တိ၊
ကုန်၏။ ပရိတ္တကရဏဋ္ဌာနံ၊ ပရိတ်ပြုရာအရပ်ကို။ ဝါ၊ ပရိတ်ရွတ်ရာ အရပ်
ကို။ ဟရိတူပလိတ္တံ၊ နွားချေးစိမ်းဖြင့် လိမ်းကျံသည်ကို။ ကာရေတွာ၊ စေ၍။
တတ္ထ၊ ထို ပရိတ်ရွတ်ရာ အရပ်၌။ ပရိသုဗ္ဗံ၊ သော။ အာသံနံ၊ ကို၊ ပညပေတွာ၊
စေ၍။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပရိတ္တကာရကော၊ ပရိတ်ရွတ်သော။ တိက္ခံ၊
ကို။ ပိဟာရတော၊ မှ။ သရံ၊ သို့။ နေန္တိဟိ၊ ဆောင်သော ဒါယကာတို့
သည်။ ဖသကာဝုဓမဟိ၊ ကာလက်နက်တို့ဖြင့်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ၍။
နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။ အဗ္ဗောကာသော၊ လွှတ်တီးပြင်၌။ နိသီဒိတွာ၊
၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဇ္ဈိရဝါဘပါနာနိ၊ တံခါးမ လေသောက်တံခါးတို့ကို။
ပိဟေတွာ၊ ပိတ်၍။ နိသီန္တန၊ နေသောရဟန်းသည်။ အာဝုဓဟေတ္ထေဟိ ၂၊
လက်နက်သက်၌ရှိသောသူတို့ကို။ သမ္ပရိဝါရိတေန၊ ခြံရံစေသဖြင့်။ မေတ္တ
စိတ္တံ၊ ကို။ ပုဓရစာရိကံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပဌမံ၊ စွာ။
သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဝါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ သီလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတဿ၊
တည်သောသူအား။ ပရိတ္တံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဝေဋ္ဌိ၊ သော်လည်း။

၁- ဩဘာရံ။
၂- အာဝုဓပလကဟေတ္ထေဟိ။
(ဒုတိယအကြိမ်)

မောစေတုံ၊ လွတ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တေန၊ မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်း သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတွာ၊ ဤ။ စေတိယင်္ဂဏေ၊ ပြင်၌။ နိပဇ္ဇာ ပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ အာသနပူဇံ၊ နေရာပူဇော်ခြင်းကို။ ကာဓရတွာ၊ စေ၍၊ ဒိဇံ၊ ဆီမီးတို့ကို။ ဇာလာပေတွာ၊ ညှိစေ၍။ စေတိယင်္ဂဏံ၊ ကို။ သမ္ပဇိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ မင်္ဂလကထာ၊ မင်္ဂလာတရားစကားကို။ ဝတ္ထုဒ္ဓာ၊ ၏။ သဗ္ဗသန္တိပါတော၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ စည်းဝေးခြင်းကို။ ယောဓေ တဗ္ဗော၊ ကြွေးကြော်အပ်၏။ ဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဥပဝနေ၊ အနီး၌ဖြစ်သော တော၌။ ဇေဠကရုက္ခော နာမ၊ ကြီးသောသစ်ပင် မည်သည်။ ဝါ၊ ဘောစိုး သစ်ပင်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်ကြီးသို့။ “ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ တုမှာကံ၊ သင် နတ်ဘီလူးတို့၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ပတိ မာနေတိ၊ တောင့်တ၏။” ဣတိ၊ ဤ။ ပဟိဏိတဗ္ဗံ၊ လေ့လာအပ်၏။ သဗ္ဗသန္တိပါတဋ္ဌာနေ၊ ၌။ အနာဂန္တံ နာမ၊ မလာခြင်း မည်သည်ကို။ န လာတိ၊ မရ။ တတော၊ မှ။ အမနုဿဂဟိတကော၊ ဘီလူးဖမ်းသော ထူကို။ “တံ၊ သည်။ ကောနာမော၊ သည်။ အသိ၊ နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တိတဗ္ဗော၊ ၏။ နာမေ၊ ကို။ ကထိတေ၊ သော်။ နာမေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာလပိတဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ “ဣတ္ထန္တာမ၊ ဤမည်သော နတ်ဘီလူး၊ တုယံ၊ အား။” မာလာဂန္ဓာဒိသု၊ တို့သို့။ အနုယျုဉ္ဇမာနာသု၊ အားထုတ်အပ် ကုန်သည်ရှိသော်။ ပတ္တိဒါနံ၊ ကုသိုလ်အဖို့ ပေးဝေခြင်းကို။ ကတံ၊ အပ်၏။ အာသနပူဇာယံ၊ နေရာ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိယမာနာယ၊ သော်။ ပတ္တိ ဒါနံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာပါတေ၊ ကို။ ဒိယမာနေ၊ သော်။ ပတ္တိဒါနံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ (ဤသို့ ပါဠိဆောင်၍ သမ္ပန်။) ဘိက္ခုသံဃေန၊ သည်။ တုယံ၊ အား။ ပတ္ထာကာရတ္ထာယ၊ လက်ဆောင်အလို့ငှါ။ မာမင်္ဂလကထာ၊ မြတ်သော မင်္ဂလာစကားကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ၌။ ဂါရဝေန၊ ဖြင့်။ ဇုတံ၊ ဤသို့ကို။ မုဉ္ဇာဟိ၊ လွှတ်သော့။” ဣတိ၊ ဤ။ မောစေတဗ္ဗော၊ လွတ်စေအပ်၏။ သစေ န မုဉ္ဇတိ၊ အံ။ ဒေတာနံ၊ တို့အား။ အာရာစေ တဗ္ဗံ၊ ၏။ “တုဗ္ဗေ၊ သင် နတ်တို့သည်။ ဇာနာယ၊ ကုန်လော့။ အယံ အမနုဿော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မလိုက်နာ။ ယံ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓအဓကံ၊ ကို။ ကရိယာမ၊ ကုန်အံ။” ဣတိ၊ ဤ။ ပရိတ္တံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘေ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစီ အရပ်သည်။ တာဝ၊ စွာ။ ဂိဟိနံ၊ တို့အား။ ပရိကမ္ပံ၊ ရှေးအဖို့၌ ပြုပြင် စီရင်အပ်သော အမှုတည်း။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အမနုဿေန၊ သည်။ ဂဟိတော။ အပ်သည်။ သစေ ပန ဟောတိ၊ အံ။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊

☞

ဆေး၍။ သဗ္ဗသန္နိပါတံ။ ကိံ။ ဘောသာပေတွာ။ စေ၍။/ ဝန္တမာလာဒိသု၊
တို့၌။ ပတ္တိံ။ ကုသိုလ်အဖို့ကို။ ဒတွာ။ ၍။ ပရိတ္တံ။ ကိံ။ တဏှိတဗ္ဗံ။
အပ်၏။ ဣဒံ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်သည်။ ဘိက္ခုနံ။ တို့အား။
ပရိကမ္ပံ။ တည်း။ ဧဝံ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ပရိတ္တော။ ၌။ ပဋိပဇ္ဇိ
တဗ္ဗံ။ ကျင့်အပ်၏။

၂၀။ ပန၊ ပရိတ်၌ ကျင့်ရာသော အစီအရင်မှတစ်ပါး ဆွမ်း၌ ကျင့်ရာ
သော အစီအရင်ကား။ ပဋိသန္တာရေ၊ ၌။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤ ဆို
လတ္တံ့သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အနာမဋ္ဌဝိဇ္ဇာ
ပါတော၊ မသုံးသပ်အပ်သော ဆွမ်းကို။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား ဒါ
တဗ္ဗော၊ ပေးအပ်သနည်း။ ကဿ၊ အား။ န ဝါတဗ္ဗော၊ နည်း။ မာတာ
ဝိတူနံ၊ အမိ အဘတို့အား။ တာဝ၊ မာတာဝိတုဥပဋ္ဌာက စသော ထူတို့၏
ရှေးဦးစွာ။ ဝါတဗ္ဗော၊ ၏။ ကဟာပဏ္ဍနကော၊ တသပြာထိုက်သည်။
သစေဝိ ဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေကာမူ။ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတံ၊
တနံ၊ သဒ္ဓါ၍လှူသော ဆွမ်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ
ဝိတုဥပဋ္ဌာကာနည၊ အမိအဘကို လုပ်ကျွေးသောထူတို့အားလည်းကောင်း။
ဝေယျာဝစ္စကရဿ စ၊ မိမိ၏ အမှုကြီးငယ်ကို ဆောင်ရွက်သော သူအား
လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍုပလာသဿ စ၊ သာမဏေ လောင်းအားလည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေသမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ဝါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်
၏။ တတ္ထ၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့တွင်။ ပဏ္ဍုပလာသဿ၊ သာမဏေလောင်း
အား။ ထာလကော၊ သပိတ်၌။ ပက္ခိဝိတွာဝိ၊ ထည့်၍သော်လည်း။ ဒါတုံ၊
ငှါ။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို သာမဏေလောင်းကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညေ
သံ၊ သာမဏေလောင်းမှ တစ်ပါးကုန်သော။ အဂါရိကာနံ၊ လူတို့အား။
မာတာဝိတုနဓ္မိ၊ အမိအဘတို့အားသော်လည်း။ ထာလကော၊ သပိတ်၌။
ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဟိ၊ လူတို့အားသပိတ်
၌ထည့်၍ မပေးသင့်ကြောင်းကား။ ပဗ္ဗဇိတပရိဘောဂေါ၊ ရဟန်းတို့၏ အသုံး
အဆောင်သည်။ အဂါရိကာနံ၊ လူတို့၏။ ဝေတိယဋ္ဌာနိယော၊ ဝေတိအရာ၌
တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပိ စ၊ အနာမဋ္ဌ ဖြစ်သော ဆွမ်းကို အမိ
အဘ စသော သူတို့အားသာ ပေးသင့်သည်မဟုတ် ထို့အတူ ပေးသင့်
သောသူ ရှိသေးသည်ကား။ ယေ ဧသော အနာမဋ္ဌဝိဇ္ဇာပါတော နာမ၊
ဤ မသုံးသပ်အပ်သော ဆွမ်း မည်သည်ကို။ သမ္ပတ္တဿ၊ မိမိအထံသို့
ရောက်လှာသော။ ဒါမရိကစောရဿပိ၊ မင်းအဖြစ်ကို တောင့်တသော

(ဒုတိယအကြိမ်)

ခိုးသူအားလည်းကောင်း၊ ဣဿရိယဿဝိ၊ မင်းအားလည်းကောင်း။ ဒါ
 တဗ္ဗော၊ ဤ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းမူကား။ တေဟိ၊ ထိုမင်းအဖြစ်ကို
 တောင့်တသောခိုးသူ မင်းတို့သည်။ အဒိယမာနေဝိ၊ မပေးအပ်သော်လည်း။
 “န ဒေန္တိ”တိ၊ မပေးကုန် ဟူ၍လည်းကောင်း။ အာမသိဘွာ၊ ဆွမ်းဦးကို
 ထုံးသပ်၍၊ ဒိယမာနေဝိ၊ ပေးအပ်သော်လည်း။ ဥစ္ဆိဋ္ဌတံ၊ စားကြွင်းကို။
 ဒေန္တိ”တိ၊ ပေးကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ကုဇ္ဈန္တိ၊ အမျက်ထွက်တတ်
 ကုန်၏။ ကုဋ္ဌါ၊ အမျက်ထွက်သည်ရှိသော်။ ဇိဝိတာဝိ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှလည်း။
 ဝေါရောပေန္တိ၊ ချတတ်ကုန်၏။ သာသနဿဝိ၊ သာသနာတော်၏လည်း။
 အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ စ၊ ဒါမရိကစောရ
 ဣဿရတို့အား အနာမဋ္ဌဖြစ်သောဆွမ်းကို ပေးသင့်ရာ၌ ပေးဖူးသော ထုံး
 ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒါမရိကစောရ ဣဿရတို့အား အနာမဋ္ဌဖြစ်သော ဆွမ်း
 ကို ပေးသင့်ရာ၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ပတ္တယမာနဿ၊ တောင့်တလျက်။
 ဝိစရတော၊ ထည့်လည်သော။ စောရနာဂဿ၊ ဤ။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊
 ဤ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အနာမဋ္ဌပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်း၌။ ပဋိပဇ္ဇိဘဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

စ၊ ဆွမ်း၌ကျင့်ရာသော အစီအရင်မှတစ်ပါး ပဋိသန္ဓာရ၌ ကျင့်ရာသော
 အစီအရင်ကား။ အယံ ပဋိသန္ဓာရော နာမ၊ ဤအစုအစပ်မည်သည်ကို။
 ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သနည်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူ
 အား။ န ကာတဗ္ဗော၊ နည်း။ ပဋိသန္ဓာရော နာမ၊ အစုအစပ်မည်သည်ကို။
 ဝိဟာရံ၊ သို့။ သမ္ပတ္တဿ၊ ရောက်လွှာသော။ ယဿ ကဿမိ၊ အမှတ်
 မရှိသော။ အာဂန္တုကဿ ဝါ၊ ဧည့်သည်အားလည်းကောင်း။ ဒလိဒ္ဓဿ
 ဝါ၊ သူဆင်းရဲအား လည်းကောင်း။ စောရဿ ဝါ၊ ခိုးသူအား လည်း
 ကောင်း။ ဣဿရဿ ဝါ၊ အစိုးရသော မင်းအား လည်းကောင်း။ ကာ
 တဗ္ဗောဓယာ၊ တည်း။ ကယံ ကာတဗ္ဗော၊ ဟူမူကား။ အာဂန္တုကံ၊ ကို။
 တာဝ၊ သူဆင်းရဲ စသည်တို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဝိဏာရိဗ္ဗယံ၊ ကုန်သော ရိက္ခာ
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်လွှာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။
 “ပဒိနိယံ၊ သောက်ခရကို။ ဝိဝ၊ သောက်လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ဤ။
 ပါဒမက္ခနဓတလံ၊ ခြေနယ်ဆီကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ကာသေ၊ နံနက်အခါ၌။
 အာဂတဿ၊ ရောက်လွှာသော ဧည့်သည်အား။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်း
 ကို။ ဝိကာသေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ အာဂတဿ၊ အား။ တဏှာလော၊
 ဆန်တို့သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိကုန်အံ့။ တဏှာလော၊ တို့ကို။ ဒါ
 တဗ္ဗော၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ အဝေလာယ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ သမ္ပဓတ္တာဝိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ရောက်လာသော ဧည့်သည်ကိုလည်း။ “ဂစ္ဆာဟိ”တိ၊ သွားလော့ ဟူ၍။
 န ဝတ္ထဗ္ဗော၊ အပ်။ သယနဌာနံ၊ အိပ်ရာကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 ကို။ အပစ္စာသီသန္တေနဝ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို မတောင့်တသဖြင့်သာလျှင်။
 ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ “မနုဿာ နာမ၊ လူတို့မည်သည်ကား။ စတုပစ္စယဒါယကာ၊
 ပစ္စည်းလေးပါးကို လှူတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောက်ရေကိုပေး
 ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်။ သင်္ဂဟေ၊ ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကရိယမာနေ၊
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ပုနပ္ပုနံ၊ တလဲလဲ။ ပသီဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ဥပကာရံ၊
 ကျေးဇူးတုံ့ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဖိတ္တံ၊ ကို။ န
 ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စေအပ်။ ပန၊ ဧည့်သည်အား ပေးရာသော နည်းလမ်းမှ
 တပါး ခိုးသူတို့အား ပေးရာသော နည်းလမ်းကား။ စောရာနံ၊ တို့အား။
 သံသိကမ္ပိ၊ သံဃာ၏ဥစ္စာကိုသော်လည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ၊ ခိုးသူအား
 သံဃာ၏ဥစ္စာကို ပေးသင့်ရာ၌ ပေးဖူးသော ထုံးကား။ ပဋိသန္တာရာနိသံသ
 ဒိပနတ္ထံ၊ အစေ့အစပ်ပြုခြင်း၏အကျိုးကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ စောရနာဂဝတ္ထု၊
 ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ သာတရာ၊ ညီနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဇမ္ဗုဒိဝတဿ၊ ဇမ္ဗူ
 ဒိပ်သို့သွားသော။ မဟာနာဂရညော၊ မဟာနာဂမင်း၏။ ဝတ္ထု၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိတုရာဇဿ၊ ဝိတုမင်း၏။ ရဇ္ဇေ၊ နိုင်ငံ၌။ စတုန္တံ၊ လေးယောက်
 ကုန်သော။ အမစ္စာနံ၊ တို့၏။ ဝတ္ထု၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဘယစောရ
 ဝတ္ထု၊ အဘယခိုးသူ၏ ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒိနိ၊ ကုန်သော။
 ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝိတ္တာရတော၊
 အကျယ်အားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

တကြ၊ ထို မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုတို့တွင်။ အယံ၊ ဤ
 ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧကဝတ္ထုဒိပနာ၊ တခုသော ဝတ္ထုကိုသာလျှင်
 ပြခြင်းတည်း။ ကိရ၊ အကျယ်ကား။ သီဟဠဒိပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။
 အဘယော နာမ၊ အဘယ အမည်ရှိသော။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ ပဉ္စ
 သတပရိဝါရော၊ အခြံအရံ ငါးရာ ရှိလျက်။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ ဌာနေ၊
 အရပ်၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်
 မှ။ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော အရပ်ကို။ ဥဗ္ဗာသေတွာ၊ ထိတ်လန့်
 စေ၍။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အနုရာဓပုရဝါသိနော၊ အနုရာဓပြည်၌ နေသော
 သူတို့သည်။ ကဗ္ဗနဒိံ^၁၊ ကဗ္ဗ မြစ်ကို။ န ဥတ္တရန္တိ၊ မကူးနိုင်ကုန်။
 စေတိယဂိရိမဂ္ဂေ၊ စေတိယတောင်သို့ သွားသော ခရီး၌။ ဇနသဉ္ဇာရော၊

၁-ကဋ္ဌမ္ပုနဒိံ။
 (ဒုတိယအကြိမ်)

လူအပေါင်းတို့၏ သွားလာခြင်းသည်။ ဥပစ္စန္ဓော၊ ပြတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ စောရော၊ အဘယ မည်သော ခိုးသူသည်။ “စေတိယဝိရိ”၊ စေတိယ မည်သော တောင်ကို။ ဝိလုပ္ပိဿာမိ၊ လုယက်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အာရာမိကာ၊ တို့သည်။ ဗိသွာ၊ ၍။ ဗိသဘာဏကအဘယတ္ထေရဿ၊ ဗိသနိကာယ်ကို ဆောင်သော အဘယမထေရ်အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကြကုန်၏။ ထေရော၊ အဘယမထေရ်သည်။ “သပ္ပိဖာဏိတာဒိနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ အာရာမိစောင့်တို့အား မေး၏။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိပါကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “စောရာနံ၊ တို့အား။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ တဏှုလာ၊ ဆန်တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်သလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ သံဃဿ၊ ၍။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ အာဟဋ္ဌာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော။ တဏှုလာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပတ္တသာကဉ္စ၊ ဟင်းရွက်ကျက်သည်လည်းကောင်း။ ဂေါရသော စ၊ နွားနို့ အရသာသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိပါကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ စောရာနံ၊ တို့အား။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၍။ အာရာမိကာ၊ တို့သည်။ တထာ၊ ထို မထေရ်ဆိုတိုင်း။ ကရိံသု၊ ကုန်၏။ စောရာ၊ တို့သည်။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားပြီး၍။ “ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ အယံ ပဋိသန္ဓာရော၊ ဤ အစေ့အစပ်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ “အမှာကံ၊ တို့၏။ အယျေန၊ အရှင်ဖြစ်သော။ အဘယတ္ထေရေန၊ သည်။ ကတော၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ စောရာ၊ တို့သည်။ ထေရဿ၊ အဘယမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဝန္တော၊ ၍။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ “မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ‘သံဃဿ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ စေတိယဿ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ အတ္ထိန္တိတွာ၊ လုယက်၍။ ဝဟေဿာမ၊ ယူကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ ‘လုယက်၍ ယူကုန်အံ့’ ဟူ၍ လာသော်လည်း။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဣမိနာ ပဋိသန္ဓာရေန၊ ဤ အစေ့အစပ်ဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ပသန္တာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဇ ပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဓမ္မိကာ၊ လျော်သော။ အာရက္ခာ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့နှင့်။ အာယတ္တာ၊ စပ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ ခါနံ၊ ကို။ ဒေန္တု၊ လှူပါစေကုန်။ စေတိယံ၊ ကို။ ဝန္တန္တု၊ ကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဣတော၊

(ဓုတိယအကြိမ်)

၃၈ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

မှ။ ပဋ္ဌာယ စ၊ ဤလည်း။ နာဂရေ၊ ပြည်သူအပေါင်းသည်။ ဒါနံ၊ ကို။
ဒါတုံ၊ ၄၂။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ နဒိတိရေယေဝ၊ မြစ်ကမ်း
၌သာလျှင်။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကြို၍။ ရက္ခန္တာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လျက်။
ဝိဟာရံ၊ သို့။ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဝိဟာရေပိ၊ ၌လည်း။ ဒါနံ၊ ကို။
ဒေန္တာနံ၊ တို့အား။ ရက္ခံ၊ ကံ။ ကတ္တာ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဝိ၊
ထို ကျောင်းသို့လာသော ပြည်သူတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။
ဘုတ္တာဝသေသံ၊ စားကြွင်းကို။ စောရာနံ၊ တို့အား။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။
ဂမနကာယေဝိ၊ ပြည်သို့သွားသောအခါ၌လည်း။ တေ စောရာ၊ တို့သည်။
နဒိတိရံ၊ သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ နိဝတ္တန္တိ၊ ပြန်ကုန်၏။

အထ၊ ထို အဘယမထေရ် ခိုးသူတို့အား ပဋိသန္တာရ ပြုသောအခါ၌။
ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဘိက္ခု သံဃေ၊ ၌။ “ထေရော၊ အဘယမထေရ်သည်။
ဣဿရဝတာယ၊ အစိုးရခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သံဃသန္တကံ ၊ ကို။
စောရာနံ၊ တို့အား။ အဒါသိ၊ ပေးဘိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဒိယနကကထာ၊
ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချသောစကားသည်။ ပုပ္ဖန္တာ၊ ၏။ ထေရော၊ အဘယမထေရ်
သည်။ သိန္ဓုပါတံ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏ စည်းဝေးခြင်းကို။ ကာရာပေတွာ၊
စေ၍။ “စောရာ၊ တို့သည်။ ‘သံဃဿ၊ ၏။ ပကတိဝဋ္ဋေ’ ၊ ပကတိသော
ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ စေတိယသန္တကဉ္စ၊ စေတိ၏ ပုစ္ဆာကိုသော် လည်း
ကောင်း။ အတ္ထိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဂဏိဿာမ၊ ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း
၍။ အာဂမိံသု၊ လာကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ‘လုသက်၍ ယူကုန်အံ့’ဟု လာ
သောအခါ၌။ တေသံ၊ တို့အား။ ယော၊ သည်။ ‘ဧတံ ၊ ဤ ပကတိဝတ်
စေတိယသန္တကကို။ န ဟရိဿန္တိ၊ မဆောင်ပေကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍။ ဧတ္ထကော နာမ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည် မည်သော။
ပဋိသန္တာရော၊ အစေ့အစပ်ကို။ ကတော၊ အပ်၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တမ္ပိ၊ ထို
ပြုအပ်သော အစေ့အစပ်ကိုလည်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ သမ္ပိဇဏ္ဏ
တွာ၊ ခေါင်း၍။ အတ္ထိပေထ၊ အစိုးဖြတ်ကြကုန်လော့။ တေန ကာရဏေန၊
ထို အစေ့အစပ်ပြုခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဝိလုတ္တံ၊ မလုယက်
အပ်သော။ ဘဏ္ဍံ၊ ပကတိဝတ် စေတိယသန္တက ဟူသော ဘဏ္ဍာကို။
ဧကတော၊ တည်း။ သမ္ပိဇဏ္ဏတွာ၊ ၍။ အတ္ထိပေထ၊ အစိုးဖြတ်ကြကုန်
လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ မထေရ်မိန့်ဆိုသောအခါ
၌။ ထေရေန၊ အဘယမထေရ်သည်။ ဖိန္နကံ၊ ပေးအပ်သော သံဃသန္တက

၁-စေတိယသန္တကံ။ ၂-ပကတိဝတ္ထု။ ၃-ဧဝံ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄-ဝိညတ္တိဝိနိစ္ဆယကထာ

၃၉

သည်။ သဗ္ဗဒ္ဓိ၊ အလုံးစုံသော်လည်း။ စေတိယဗ္ဗရေ၊ စေတိအိမ်၌။
 ကံ၊ တထည်သော။ ဝရပေါတ္တကစိတ္တတ္တရဏံ၊ မြတ်သော မိန်းမရပ်
 ယောက်ျားရပ်တို့ဖြင့် ရေးရာဖြစ်၍ ဆန်းကြယ်သော ခင်းနှီးပြောကံမျှကို။
 န အန္တတိ၊ မထိုက်။ တတော၊ ထိုသို့ အဘယမထေရ် ပေးအပ်သော သံဃာ
 သန္တကသည် တခုသော ခင်းနှီးပြောကံမျှ အစိုး မထိုက်သောကြောင့်။
 “ထေရေန၊ သည်။ ကတော ပဋိသန္တာရော၊ ပြုအပ်သော အစေ့အစပ်ကို။
 သုကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်၏။ စောဒေတုံ ဝါ၊ စောဒနာခြင်းငှါလည်း။
 ကောင်း။ သာဓရတုံ ဝါ၊ အောက်မေ့စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ န လဗ္ဘတိ၊
 မရအပ်။ ဂိဝါ ဝါ၊ အစားသည်လည်းကောင်း။ အဝဟာရော ဝါ၊ ခိုးခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊
 ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ပဋိသန္တာရော၊ အစေ့အစပ်ပြုခြင်းသည်။
 မဟာနိသံသော၊ ကြီးသော အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။
 ပဏှိတေန၊ ပညာရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကတ္တဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ပါဠိမုတ္တက ဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ပါဠိတော်မှ လွတ်သော ဝိနည်း
 အဆုံးအဖြတ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရာ သင်္ဂြိုဟ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌ
 ကထာကျမ်း၌။ ဘေသဇ္ဇာဒိကရဏဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ဆေးကုခြင်း စသည်
 ကို ပြုရာ ပြုကြောင်းဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်နှင့် စပ်သော စကားရပ်
 သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၄-ဝိညတ္တိဝိနိစ္ဆယကထာ

၂၁။ တတ္ထ တေသု မာတိကာပဒေသု၊ တို့၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ ကောင်း
 စွာ အကျုံးဝင်သော။ ဝိညတ္တိတိ ပဒဿ၊ ၏။ ယာစနာတိ အတ္ထော၊
 ယာစန ဟူသော အနက်ကို။ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ ၏။ တတြ ဝိညတ္တိယံ၊ ထို တောင်း
 ခြင်း၌။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ၏။ မူလဓမ္မဇ္ဇာယ၊ အရင်းကို ဖြတ်သောအားဖြင့်။ ပုရိသံ၊ ကို။
 ယာစိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “သဟာယတ္ထဿ၊ ထိုထို
 အမှု၌ မိမိနှင့် တကွဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ကမ္မကရဏတ္ထဿ၊
 အမှုကို ပြုစေခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဒေသ၊ ကုန်လော့။”
 ဣတိ၊ သို့။ ယာစိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပုရိသေန၊ သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ သော။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဟတ္ထကမ္မသင်္ခါတံ၊ ဟတ္ထကံ ဟု ဆိုအပ်သော။ ပုရိသတ္ထကရံ၊ ယောက်ျား
သည် ပြုအပ်သော လက်အမှုကို။ ယာစိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ တည်း။
ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ သည်း။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ သည်း။
န ဟောတိ၊ မပြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ လက်အမှုမည်သည် တစုံတခုသော
ဝတ္ထု မဟုတ်သောကြောင့်။ တံ၊ ထို တစုံတခုသောဝတ္ထု မဟုတ်သော
လက်အမှုသည်။ မိဂလုဒ္ဒကမစ္ဆဗန္ဓနကာဒိနံ၊ မုဆိုး တံငါ အစရှိသည်တို့၏။
သကကမ္မံ၊ မိမိ မိမိ ဥစ္စာဖြစ်သော ငါးဖမ်းခြင်းစသော အမှုကို။ ဌပေတွာ၊
ချန်ထား၍။ အဝသေသံ၊ မုဆိုး တံငါတို့၏ မိမိ မိမိ ဥစ္စာဖြစ်သော ငါး
ဖမ်းခြင်းစသော အမှုမှ ကြွင်းလတ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ ကပ္ပိယံ၊
အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဝသေသံ၊ သော။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်
ချည်းဖြစ်၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ထို လက်အမှုကို။ “တန္တေ၊ ရား။ ကိံ၊
အဘယ်ကြောင့်။ အာဂတာ၊ ကြွလာကုန်သည်။ အတ္ထံ၊ ဖြစ်ပါကုန်သ
နည်း။ ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်။ ကမ္ပေန၊ ပြုဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသနည်း။”
(အတ္ထိကား ထည့်။) ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတေ ဝါ၊ မေးအပ်သော်လည်းကောင်း။
အပုစ္ဆိတေ ဝါ၊ မမေးအပ်သော်လည်းကောင်း။ ယာစိတုံ၊ တောင်းခြင်း
ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိညတ္တိာစ္မသာ၊ တောင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထို မုဆိုး တံငါစသည်တို့၏ မိမိ
မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ငါးဖမ်းခြင်းအစရှိသော အမှုမှ ကြွင်းသော လက်အမှု
ကိုသာလျှင် တောင်းကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ မိဂလုဒ္ဒကာ
ဒယော၊ မုဆိုး အစရှိသော သူတို့ကို။ သကကမ္မံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ငါး
ဖမ်းခြင်း အစရှိသော အမှုကို။ န ယာစိတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်။ “ဟတ္ထကမ္မံ၊
လက်အမှုကို။ ဒေသ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အနိယမေတွာပိ၊ တစုံတရာ
အမှတ်မပြုဘဲ သာမညဖြစ်၍ တောင်းသော်လည်း။ န ယာစိတဗ္ဗာ၊
မတောင်းအပ်ကုန်။ ဟိ၊ တစုံတရာ အမှတ်မပြုဘဲ သာမညဖြစ်၍ တောင်းက
ရောက်ရာသောအဖြစ်ကား။ ဧဝံ ယာစိတာ၊ ဤသို့ တစုံတရာ အမှတ်မပြုဘဲ
သာမညဖြစ်၍ တောင်းအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထို မုဆိုး အစရှိသော
သူတို့သည်။ “တန္တေ၊ ရားတို့။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဆို၍။ ဘိက္ခု၊
တို့ကို။ ဥဇ္ဈောဒေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ မိဂဝပိ၊ သားတို့ကိုလည်း။ မာ
ရေတွာ၊ သတ်၍။ အာဟရေယျံ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်ရာ၏။ ပန၊ မမှတ်ရာ၌
မတောင်းသင့်သည်မှတစ်ပါး မှတ်ရာ၌ တောင်းသင့် မတောင်းသင့်သည်

ကား။ နိယမေတွာမှတ်၍။ “ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကတ္တဗ္ဗံ ၊ ပြုဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌ရှိသော တစ်ခုခုသော ပြုဖွယ်၌။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ လက်အမှုကို။ ဒေသာ”တိ၊ ကုန်လော့ ဟူ၍။ ယာစိ တဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဖာလနင်္ဂလာဒိနိ၊ ထွန်သွား၊ ထွန်းတုံး အစရှိကုန် သော။ ဥပကရဏာနိ၊ အဆောက်အဦသို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၌။ ကသိတုံ ဝါ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဝပိတုံ ဝါ၊ မျိုးကြံခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ လာယိတုံ ဝါ၊ ကောက်ရိတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိ သွားသော။ ဝါ၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ သကကိစ္စပသုတမ္ပိ၊ မိမိကိစ္စ၌ လေ့ကျက် သောသူ ဖြစ်သော်လည်း။ ကဿကံ ဝါ၊ လယ်ထွန်သောသူကိုလည်း ကောင်း။ အညံ ဝါ၊ သကကိစ္စပသုတမှ တပါးသောသူကိုလည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ လက်အမှုကို။ ယာစိတုံ၊ ဘောင်းခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇ တေဝ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ လက်အမှုကို တောင်း၍သာ ပြုစေ သင့်သောသူမှတစ်ပါး မတောင်းမူ၍သော်လည်း ပြုစေသင့်သော သူကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိဃာသာဒေါ ဝါ၊ ရဟန်းတို့၏ စားကြွင်းစား ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း။ အညော ဝါ၊ လည်းဖြစ်သော၊ ကောစိ၊ သော။ ယော၊ သည်။ (လိုက်။) နိတ္တဓမ္မော၊ အလုပ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိရတ္တကကထံ၊ အကျိုးမရှိသောစကားကို။ ကထေန္တော ဝါ၊ ပြောဆိုလျက်သော်လည်း ကောင်း။ နိဗ္ဗာယန္တော ဝါ၊ အိပ်လျက်သော်လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဇေရူပံ၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့၏ စားကြွင်းစားဖြစ်ခြင်း စသည်သဘော ရှိသော သူကို။ အယာစိတွာပိ၊ မတောင်းမူ၍သော်လည်း။ “ရေ၊ အချင်း။ ဧဟိ၊ လာပါလှည့်။ ဣဒံ ဝါ၊ ဤမည်သော အမှုကိုလည်းကောင်း။ ဣဒံ ဝါ၊ ဤမည်သော အမှုကိုလည်းကောင်း။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အကြင် အကြင်အလိုရှိအပ်သော အမှုကို။ ကာရာပေ တုံ၊ ပြုစေခြင်းငှါ။ ဇဇ္ဇတိ၊ ၏။

ပန၊ စကားဆက်သင့်သေးသည်ကား။ ဟတ္ထကမ္မံ ၊ လက်အမှု၏။ သဗ္ဗကပ္ပိယဘာဝဒိပနတ္ထံ၊ အလုံးစုံ အပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုး ငှါ။ ဣမံ နယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော နည်းကို။ အာရေယာ၊ ဆရာတို့ သည်။ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ကာရေတုကာမော၊ ပြုစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။

သစေဟောတိ၊ အံ။ ထမ္မတ္ထာယ၊ သည်တိုင်အလိုငှါ။ ပါသဏဘောဇ္ဇ
 ကာနံ၊ ကျောက်ဆစ်သမားတို့၏။ စာရံ၊ အိမ်သို့။ ဝန္တော၊ ရှိ။ “ဥပါ
 သကာ၊ တို့။ ဟတ္ထကမ္ပံ၊ ကိုး။ လဒ္ဓံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့သည် ပြုရမည်နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဒါယကာတို့က လျှောက်ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်။ ပါသဏတ္ထမ္မာ၊ ကျောက်သည်တိုင်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊
 မြေမှထုတ်၍။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ တေ၊
 ထို ကျောက်ဆစ်သမားတို့သည်။ ပါသဏတ္ထမ္မေ၊ ကျောက်သည်တိုင်
 တို့ကို။ (ပါသဏတ္ထမ္မေကာလိကံ။) ဥဒ္ဓရိတွာ ဝါ၊ မြေမှ ထုတ်၍မူလည်း။
 သစေ ဒေန္တိ၊ အကယ်၍ ပေးကုန်အံ့။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ မြေမှထုတ်၍။ နိက္ခိတ္တေ၊
 ချထားအပ်ကုန်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ထမ္မေ ဝါ၊ ကျောက်သည်တိုင်
 တို့ကိုမူလည်း။ သစေ ဒေန္တိ၊ အကယ်၍ ပေးကုန်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ “ဘန္တေ၊
 ရား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဟတ္ထကမ္ပံ၊ လက်အမှုကို။ ကာတံ၊ ငှါ။
 ခဏော၊ အားလပ်ခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ ဥဒ္ဓရာ
 ပေထ၊ ထုတ်စေကုန်လော့။ တဿ၊ ထို အရှင်ဘုရားတို့ ထုတ်စေရန်
 စေခိုင်းအပ်သောသူအား။ မူလံ၊ အစိုးကို။ ဒဿာမ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ပေးပါကုန်
 အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အထာဝိ ဝဒန္တိ၊ အကယ်၍ ဟတ္ထကံကို တောင်းအပ်
 သောသူတို့က ဆိုမူလည်း ဆိုကုန်အံ့။ “ပါသဏတ္ထမ္မေ၊ ကျောက်သည်
 တိုင်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရာပေတွာ၊ ထုတ်စေပြီး၍။ ဥဒ္ဓမနဿာနံ၊ ထုတ်စေအပ်
 သော လူတို့အား။ မူလံ၊ ကိုး။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧတေနော ဥပါယေန၊ “သစေ ဟိ ဘိက္ခု၊ ပါသာဒံ ကာရေ
 တုကာမော ဟောတိ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။
 ပါသာဒဒါရူနံ၊ ပြာသာဒသစ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝနုကီနံ၊ လက်
 သမားတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဣဋ္ဌကတ္ထာယ၊ အုတ်အကျိုးငှါ။ ဣဋ္ဌကဝနုကီနံ၊
 ပန်းရန်သမားတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ (သန္တိကံကာလိကံ၊ နောက်၌လည်းနည်း
 တူ။) ဆဒနတ္ထာယ၊ အစိုးအလိုငှါ။ “ဂေဟန္တာဒကာနံ၊ အိမ်မိုးသောသူ
 တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ စိတ္တကမ္မတ္ထာယ၊ ပန်းချီဆေးရေးအမှု အကျိုးငှါ။ စိတ္တ
 ကာရာနံ၊ ပန်းချီသမားတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဣတိ၊ သို့။ ယေန ယေန၊
 အကြင် အကြင် အမှုဖြင့်။ ဝါ၊ ကိုး။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တဿ တဿ၊ ထိုထိုအလိုရှိအပ်သော အမှု၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။
 တေသံ တေသံ သိပ္ပကာရကာနံ၊ ထိုထို လက်သမား အစရှိသော
 အတတ်သည်တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဝန္တော၊ ရှိ။ ဟတ္ထကမ္ပံ၊ လက်အမှုကို။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ယာစိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ တောင်းအပ်သော ဟတ္ထကမ္မ
 သာလျှင် အပ်သည် မဟုတ် အပ်သောအရာ ရှိသေးသည်ကား။ ဟတ္ထ
 ကမ္မယာစနဝသေန၊ လက်အမှုကို တောင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ (လဒ္ဓိမှာ
 စပ်။) မူလစ္ဆေဇ္ဇာယ ဝါ၊ အရင်းပြတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘတ္ထ
 ဝေတနာနုပ္ပဒါနေန ဝါ၊ တမင်းရိက္ခာကို ပေးသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။
 လဒ္ဓိမ္ပိ၊ ရအပ်သော်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဝဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 စ၊ ဆက်၍ ဆိုသင့်သေးသည်ကား။ အရညတော၊ တောငှာ။ အာဟရာ
 ပေန္တေန၊ ဆောင်စေသောရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အနဇ္ဈာဝုတ္တကံ၊ အရှင်
 မသိမ်းဆည်းသည်ကိုသာလျှင်။ အာဟရာပေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်စေအပ်၏။

၂၂။ စ၊ လက်အမှုကိုတောင်းသော ရဟန်းသည် ပြာသင်ကို ပြု
 စေလိုသော အရာ၌သာလျှင် တောင်းသင့်သည်မဟုတ် တောင်းသင့်
 သောအရာ ရှိသေးသည်ကား။ ကေဝလံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် စ
 သည်ကို ပြုစေလိုသော ရဟန်းသည် လက်အမှုကို တောင်းအပ်သည်နှင့်
 မရောပဲ သက်သက်။ ပါသဒ္ဓါ၊ ကို။ ကာဓရတုကာမေန၊ ပြုစေခြင်းငှါ
 အလိုရှိသော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ (ဧဝကျေ။) ဟတ္ထကမ္မံ၊ ကို။ န ယာစိ
 တဗ္ဗံ၊ တောင်းအပ်ကောင်းသည် မဟုတ်။ မဇ္ဈဝိဇ္ဇပတ္တပရိယာဝန
 ခေကရဏာဝိဝရာဒိနိ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် သပိတ် ရေစစ် ခေကရိဏ်
 သင်္ကန်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကာရာပေတုကာမေနပိ၊ ပြုစေခြင်းငှါ အလို
 ရှိသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဒါရခလဟသုတ္တာဒိနိ၊ သစ် သံချည် အစရှိ
 သည်တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဧတ ဧတ သိပ္ပကာရကေ၊ ထို ထိုညောင်
 စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသည်ကို ပြုလုပ်ဘတ်ကုန်သော အတတ်သည်
 တို့သို့။ ဥာသင်္ကခိတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တနယေနော၊ “ဟတ္ထကမ္မံ လဒ္ဓံ ဝဇ္ဇတိ ဥပါ
 သက” ဟူ၍ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ ကို။ ယာစိ
 တဗ္ဗံ၊ တောင်းအပ်သင့်၏။ ဟတ္ထကမ္မယာစနဝသေန စ၊ လက်အမှုကို
 တောင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ကား။ (လဒ္ဓိမှာစပ်။) မူလစ္ဆေဇ္ဇာယ ဝါ၊ အား
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အလိုအာသာ ဟူသော အရင်းကိုဖြတ်သော အား
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘတ္ထဝေတနာနုပ္ပဒါနေန ဝါ၊ အားဖြင့်လည်းကောင်း။
 လဒ္ဓိမ္ပိ၊ ရအပ်သော်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဝဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဝန၊ ဟတ္ထ
 ကမ္မကိုတောင်း၍ရရာ၌ အဆုံးအဖြတ်နှာဘီး မရရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။
 ကာတုံ၊ ငှါ။ သစေ န ဣစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိကုန်အံ့၊ ဘတ္ထဝေတနံ၊ ကို။
 သစေ ပစ္စာသိသန္တိ၊ အကယ်၍ တောင့်တကုန်အံ့။ အာဘိယကဟာပနာဒိ၊

(ဇုတိယအကြိမ်)

မအပ်သော အသပြာ အစရှိသည်ကို။ န ခါတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဘိက္ခာစာရ ဝတ္ထေန၊ ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့်။ တဏှုလ္လဘဒီနိ၊ ဆန် အစရှိသည်တို့ကို။ ပရိယေ သိတွာ၊ ရှာ၍။ ခါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟတ္ထကမ္မဝသေန၊ လက်အမှု၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပတ္တံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေပြီး၍။ တထေဝ၊ ထိုသပိတ်ကို ပြုစေရာ၌ လက်အမှု၏အစွမ်းဖြင့် ပြုစေသည်နှင့်အတူသာလျှင်။ ပါစေတွာ၊ ဖုတ်စေပြီး၍။ နဝပတ္တဿ၊ ကျက်သစ်စ ဖြစ်သော။ ပတ္တဿ၊ ကို။ ပုဉ္ဇန တေလတ္တယ၊ သုတ်လိမ်းရန် ဆီအကျိုးငှါ။ အန္တေဝဏံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌေန၊ ဝင်သောရဟန်းသည်။ (ပိဓာတဗ္ဗော ဝတ္ထဗ္ဗံတို့မှာ စပ်ပြီး၍ ဝိဘတ်ပြန်ပြီးလျှင် ဂဟေတုံ ဝဇ္ဇတိမှာလည်း စပ်။) “ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ အာဂတော” တိ၊ ကြွလာ၏ဟူ၍။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ယာဂ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တတ္ထေ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာနိတေ၊ ဒါယိကာမသည် ဆောင်အပ် သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပတ္တော၊ ကို။ ပိဓာတဗ္ဗော၊ ပိတ်အပ်၏။ ဥပါသိကာ၊ ယာဂဆွမ်းကို ဆောင်ခဲ့သော ဒါယိကာမသည်။ “တန္တေ၊ ရား။ ကိ”၊ အသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သဓေ ပုစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ မေးအံ့။ “ပတ္တော၊ သပိတ်သည်။ နဝပတ္တော၊ ဖုတ်သစ်စသာဖြစ်၏။ ပုဉ္ဇနတေလေန၊ သုတ်လိမ်းရန် ဆီဖြင့်။ ဝါ၊ ကို။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆီအပ်၏။ သာ၊ ထိုပြောဆိုအပ်သော ဒါယိကာမသည်။ “တန္တေ၊ ရား။ ဒေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ ပုဉ္ဇိတွာ၊ သုတ်လိမ်း၍။ ယာဂယာ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တတ္ထ- ဿ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သဓေ ဒေတိ၊ အကယ် ၍ လှူအံ့။ ဝိညတ္တိ နာမ၊ တောင်းခြင်း မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၂၃။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဂေဝ၊ စောစောကသာလျှင်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ အာသနသလံ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွားကုန်၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်အံ့။ တတြ၊ ထိုသို့ ရပ်ရာ၌။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဌိတေ၊ ရပ်ကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သယမေဝ၊ မိမိတို့ အလိုအလျောက်သာလျှင်။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ စေ အာဟရာ ပေန္တိ၊ အကယ်၍ ဆောင်စေကုန်အံ့။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ ဂစ္ဆန္တေဟိ၊ သွား သော ရဟန်းတို့သည်။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကုန်၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ အနာပုစ္ဆော အနာပုစ္ဆာယ၊ မပန်ခြင်းဖြင့်။ ဂတာနုပ္ပိ၊ သွားကုန်သော်လည်း။ နဉ္စိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပျောက်သည်ရှိသော်။ ဂီဝါ၊ အစားသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊
ထိုသို့ အစားမဖြစ်သော်လည်း။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်၍။ ဂမနံ၊ သည်။
ဝတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့အား ကျင့်ရာသော ဝတ်တည်း။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့
သည်။ “အာသနာနိ၊ တို့ကို၊ အာဟရထာ”တိ၊ ဆောင်ကုန်လော့ ဟူ၍။
ဝုခတ္တဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော ဝါယကာတို့သည်။ အာဟရူာနိ၊ ဆောင်အပ်
ကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ပန်
ကုန်၍သာလျှင်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားရာ၏။ အနာပုစ္ဆော အနာပုစ္ဆာယ၊ မပန်
ခြင်းဖြင့်။ ဂတာနံ၊ သွားကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဝတ္ထဃေဒေါ စ၊
ရဟန်းတို့အား ကျင့်ရာသောဝတ် ပျက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ နဗ္ဗံ၊
ပျောက်သည်ရှိသော်။ ဂီဝါ စ၊ အစားသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။
အတ္ထရဏကောဇဝကောဒိသုဝိ၊ အခင်း ကော်ဇော အစရှိသည်တို့၌လည်း။
ဇေသဝ ဇေသော ဇေ၊ ဤ “ဘိက္ခု ပဂေဝ ဝိဇ္ဇာယ စရိတွာ”စသည်ဖြင့်
ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။
“မက္ခိကဗီဇေနံ၊ ယင်နှင့် ယင်ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုစိမန္တသာခါဒိနိ၊ တမာခက် အစရှိသည်တို့ကို။
အာဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိသည်ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ၍။ ပဋိဂ္ဂဟေ
တဗ္ဗာနိ၊ အကပ် ခံအပ်ကုန်၏။ အာသနသာလာယံ၊ ဆွမ်းစားဇရင်၌။
ဥဒကဘာဇနံ၊ ရေအိုးသည်။ ရိတ္တံ၊ အချည်းစည်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။
“မေကရဏံ၊ မေကရိဏ်ကို။ ဂဏ္ဍာဟိ၊ ယူလော့။” ဣတိ၊ သို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊
မဆိုအပ်။ ဟိ၊ မဆိုသင့်ကြောင်းကား။ မေကရဏံ၊ ကို။ ရိတ္တဘာဇနေ၊
ရေမရှိသည် ဖြစ်၍ အချည်းစည်းဖြစ်သော အိုး၌။ ပက္ခိန္ဒန္တော၊ ထည့်သည်
ရှိသော်။ ဘိန္ဒေယျ၊ ကွဲရာ၏။ ပန၊ ဆိုသင့်သည်ကား။ “နဒိ” ဝါ၊ သို့
လည်းကောင်း။ တဠာကံ ဝါ၊ တဘက်ဆည်ကန်သို့လည်းကောင်း။ ဂန္တော၊
၍။ ဥဒကံ၊ ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ၄။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ “ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ ဥဒကံ၊ ကို။ (ဥဒကံ-ကား လိုက်။)
အာဟရ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ၄။ န ဝဇ္ဇတိ ဇေ၊ သာလျှင်တည်း။
အာဟရံ၊ အိမ်မှ ရေကို ဆောင်ချေလော့ ဟု ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍ အိမ်မှ
ဆောင်အပ်သော ရေကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ထုံးဆောင်ခြင်းငှါလည်း။ (ပိကျေ၊)
န ဝဇ္ဇတိ ဇေ၊ မအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အာသနသာလာယ ဝါ၊ ဆွမ်း

(ခုတိယအကြိမ်)

၄၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

စားဇရင်၌ လည်းကောင်း။ အရညေ ဝါ၊ တော၌ လည်းကောင်း။ ဘတ္တ ကိစ္စံ၊ ကို။ ကရောဇ္ဇေဟိ၊ ကုန်သော။ လဇ္ဇိဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သာမဏေရေဟိ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ (လဇ္ဇိဟိ စသည်တို့ကား အထက်မှဆောင်သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိတံမှ စပ်။) တတ္ထ ဇာတကံ၊ ထိုအပင်၌ ရောက်သော။ အနုဇ္ဈာဝုတ္တကံ၊ သိမ်းဆည်းသူ အလျင်းမရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရိဘင်္ဂါရဟံ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှာအလိုငှါ ထိုက်သည်ဖြစ်၍။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပတ္တံ ဝါ၊ သစ်ရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဖလံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ ကမ္မံ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ ကရောဇ္ဇံ၊ ပြုသောသူသို့။ သစေ အာဟရာပေတိ၊ အကယ်၍ ဆောင်စေအံ့။ ဟတ္ထကမ္မဝသေန၊ လက် အမှု၏ အစွမ်းဖြင့်။ အာဟရာပေတွာ၊ စေ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ လဇ္ဇိရဟန်း၊ လဇ္ဇိသာမဏေတို့ ပြုကျင့်သော နည်းလမ်းမှတစ်ပါး အလဇ္ဇိ ရဟန်း အသဇ္ဇိသာမဏေတို့ ပြုကျင့်သော နည်းလမ်းကား။ အာသနသာ လာယ ဝါ၊ ဆွမ်းစားဇရင်၌လည်းကောင်း။ အရညကေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ကို။ ကရောဇ္ဇေဟိ၊ ကုန်သော။ (လိုက်။) အလဇ္ဇိဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သာမဏေရေဟိ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ ကို။ န ကာရေတဗ္ဗံ၊ စေအပ်။ အယံ၊ ဤ “ဟတ္ထကမ္မံ နာမ ကိဉ္စိ ဝတ္ထု န ဟောတိ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းသည်။ တာဝ၊ နွားစသည်ကို ဆောင်စေသည်မှ ရှေးဦးစွာ။ ပုရိ သတ္တကရေ၊ သောက်ျားသည် ပြုအပ်သော လက်အမှု၌။ နယော၊ နည်းတည်း။

၂၄။ ပန၊ ပုရိသတ္တကရ၌ ကျင့်ရာသော နည်းမှတစ်ပါး နွား စသည်ကို ဆောင်စေရာ၌ ကျင့်ရာသောနည်းကား။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ အညာတက အပ္ပဝါရိတဌာနတော၊ အဆွေတော်ရာ အရပ် မဖိတ်ကြားရာ အရပ်မှ။ အာဟရာပေတံ၊ ဆောင်စေခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အာဟရာ ပေဇ္ဇဿ၊ အား။ ဒုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာတကပဝါရိတဌာန တောဝိ အဆွေတော်ရာအရပ် ဖိတ်ကြားရာအရပ်မှသည်။ ဂေါဏံ၊ ကို။ (လိုက်။) မူလစ္ဆေဇ္ဇာယ၊ အလိုအာသာ ဟူသော အရင်းကို ဖြတ်သော အားဖြင့်။ ယာစိတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အဆွေ တော်ရာအရပ် ဖိတ်ကြားရာအရပ်၌။ တာဝကာလိကနယေန၊ တသက် လျှာ တဏှာနည်းဖြင့်။ ဂေါဏံ၊ ကို။ ယာစိတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဂေါဏံ ယာစိတံတို့ကား ရှေးမှလိုက်။) စ၊ နွားကို တောင်းစေရာ၌ ကျင့်ရာသော နည်းလမ်းမှတစ်ပါး ပြန်၍အပ်နှင်းရာ၌ ကျင့်ရာသော နည်းလမ်းကား။ ဧဝံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဤ “ဂေါဏံ ပန အညာတကအပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနတော” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အာဟရဝိတံ၊ ဆောင်စေအပ်သော။ ဂေါဏံ၊ ကို။ ရက္ခိတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်၍။ ဇဂ္ဂိတ္တာ၊ ကျွေးမွေး၍။ သာမိကာ၊ နွားရှင်တို့ကို။ ပဋိစ္ဆာပေတဗ္ဗာ၊ အပ်နှင်းအပ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထို ဆောင်စေအပ်သော နွား၏။ ပါဒေါ ဝါ၊ ခြေသည်လည်းကောင်း။ သိင်္ဂံ ဝါ၊ ဦးချိုသည်လည်းကောင်း။ သစေ ဘိဇ္ဇတိ ဝါ၊ အကယ်၍ ကျိုးမူလည်း ကျိုးအံ့။ သစေ နဿတိ ဝါ၊ အကယ်၍ ပျောက်မူလည်း ပျောက်အံ့။ သာမိကာ၊ နွားရှင်တို့သည်။ စေ သမ္ပုဋိစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ နွား၏ ခြေကျိုးသည်၏အဖြစ် ချိုကျိုးသည်၏ အဖြစ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နွားပျောက်သည်ကိုသော်လည်းကောင်း သည်းခံကုန်အံ့။ ဣစ္စေတံ၊ ဤသို့ သည်းခံခြင်းသည်။ ဝါ၊သော်။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိ။ နော စေ သမ္ပုဋိစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ သည်းမခံကုန်အံ့။ ဂိဝါ၊ အစားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “တုမ္ဘာကံယေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား သာလျှင်။ ဒေမ၊ ဣပါကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဇန္တိ၊ ကုန်အံ့။ န သမ္ပုဋိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မခံအပ်။ ပန၊ နွားကို “တုမ္ဘာကံယေဝ ဒေမ”ဟု ဆို၍ ဣကမခံအပ်သောနည်းလမ်း၊ ခံအပ်သောနည်းလမ်း ရှိ မရှိကား။ “ဝိဟာရဿ၊ အား။ ဒေမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုဇတ္ထ၊ ရှိသော်။ “အာရာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဇဂ္ဂနတ္ထာယ၊ ကျွေးမွေးခြင်း အကျိုးငှါ။ အာစိက္ခယ၊ ပြောကြားကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏။

၂၅။ “သကဋံ၊ လှည်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အညာတကအပ္ပဝါရိတော၊ အဆွေမတော်သောသူ မဖိတ်ကြားသောသူတို့ကို။ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ မူလဇ္ဈေဇ္ဇအားဖြင့် တောင်းခြင်းငှါလည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဝိညတ္တိ ဝေ၊ တောင်းခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝုတ္တဋံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ အညာတကအပ္ပဝါရိတတို့၌ ကျင့်ရာသည်မှတစ်ပါး ဉာတိပဝါရိတတို့၌ ကျင့်ရာသည်ကား။ ဉာတကပဝါရိတဋ္ဌာနေ၊ အဆွေတော်သောသူ ဖိတ်ကြားသောသူတို့ အထံ၌။ “သကဋံ၊ လှည်းကို။ ဒေထာ”တိ၊ ကုန်လော့ ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ (သကဋံ စသည်တို့ကား လိုက်။) ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တာဝကာလိကံ၊ တသက်လျှာ တဇာတိမျှဖြစ်သော။ “သကဋံ၊ လှည်းကို။ ဒေထာ”တိ၊ ကုန်လော့ ဟူ၍။ အညာတကအပ္ပဝါရိတော၊ တို့ကို။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ (သကဋံ စသည်တို့ကား လိုက်။) ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကမ္ပံ ပန၊ ကိုကား။ ကတ္တာ၊ ပြီး၍။ ပုန ဒါတဗ္ဗံ၊ ပြန်ပေးအပ်၏။ နေမိအာဒိနိ၊ အကွပ် စသည်တို့သည်။ သစေ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ အကယ်၍ ကျိုးကုန်အံ့။ ပါကတိ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကာနိ၊ ပကတိရှိသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ နဋ္ဌေ၊
 ဖျောက်သည်ရှိသော်။ ဝိဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “တုမ္မာကမေဝ၊ တို့အား
 သာလျှင်။ ဒေမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒါရတဏှံ
 နာမ၊ သစ်တဏှာ မည်သည်ကို။ သမ္ပင်္ဂစ္ဆိတုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပရပရိဂ္ဂဟိ
 တေသု၊ သူတပါးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သော။ ဝါသိဖရသုဘုဌာရိ
 ကုဒါလနိခါဒနေသု စ၊ ဝဲခွပ် ပုဆိန် ခေးမ ပေါက်တူး တူးရှင်းတို့၌လည်း
 ကောင်း။ ဝလ္လိအာဒိသု စ၊ နွယ် အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း။ သေ
 ခေသော၊ ဤ “သကဋံ ဒေထာတိ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိ
 သော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိဘဗျော၊ ၏။ ဝလ္လိအာဒိသု၊ တို့၌။ ဝရတဏှပု-
 ဟောနကေသုယေဝ၊ ဝရတဏ် သောက်ကုန်သော်သာလျှင်။ ဝိညတ္တိ၊
 တောင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဓတာ၊ ထို ဝရတဏ်လောက်သော
 နွယ် အစရှိသည်တို့အောက်။ ဩရံ၊ အယုတ်ဖြစ်သော နွယ် အစရှိသည်တို့၌။
 ဝိညတ္တိ၊ တောင်းခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၂၆။ ပန၊ အဇ္ဈာဝုတ္တကဋ္ဌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး အနဇ္ဈာဝုတ္တကဋ္ဌ
 အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော နွယ်ကို။ အနဇ္ဈာ
 ဝုတ္တကံ၊ အရှင်မသိမ်းဆည်းသော်။ အာဟရာပေတုံ၊ ဆောင်စေခြင်းငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော နွယ် စသည်ကို အရှင်မသိမ်း
 ဆည်းက ဆောင်စေခြင်းငှါ အပ်၏ ဟူသောစကား သင့်ကြောင်းကား။
 ရက္ခိတဂေါပိတဌာနေယေဝ၊ လူတို့သည် စောင့်ရှောက်အပ်သောအရာ
 လုံစေအပ်သော အရာ၌သာလျှင်။ ဝိညတ္တိ နာမ၊ ဝိညတ်မည်သည်ကို။
 ဝုတ္တတိ၊ အပ်၏။ သာ၊ ထို ဝိညတ်သည်။ ခွံသု၊ ကုန်သော။ ပစ္စယေသု၊
 သင်္ကန်း ဆွမ်း ဟူသော ပစ္စည်းတို့၌။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။
 န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပန၊ နှစ်ပါးသော ဆွမ်း သင်္ကန်း ပစ္စည်းမှတစ်ပါး
 ကျောင်းပစ္စည်း အထူးကား။ သေနာသနပစ္စယေ၊ ကျောင်း ဟူသော
 ပစ္စည်း၌။ “အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဧဟိ၊ ခေးလော့။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝိညတ္တိမတ္တမေဝ၊ ဝိညတ်မျှသာလျှင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပရိကထော
 ဘာသနိမိတ္တကမ္မာနိ၊ ပရိယာယ်ဆိုခြင်း ပြက်ရယ်ဆိုခြင်း နိဒိတ်ပြုခြင်း
 တို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ကျောင်း ဟူသော ပစ္စည်း၌ အပ်
 ကုန်သော ပရိကထာ ဩဘာသ နိဒိတ္တကမ္မတို့တွင်။ (ပရိကထာ နာမ
 ဩဘာသော နာမ နိမိတ္တကမ္မံ နာမ တို့သို့သွား။) ဥပေါသထာဂါရံ ဝါ၊
 ဥပုသ်အိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနသလံ ဝါ၊ ဆွမ်းစားဇရင်ကိုလည်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကောင်း။ အညံ၊ သော။ ကိဉ္ဇိ၊ သော။ သေနာသနံ ဝါ၊ ကျောင်းကို
လည်းကောင်း။ ဣစ္ဆတော၊ အလိုရှိသောရဟန်း၏။ (ဝစနံနှစ်ချက်နှင့်
ကရဏံမှာစပ်။) “ဝတ၊ စင်စစ်။ ဣမသ္မိ” ဩကာသေ၊ ဤ။ ဝေရူပံ၊ သော။
သေနာသနံကို။ ကာတုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ “ယုတ္တံ၊
သင့်၏။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ “အနုရူပံ၊ လျောက်မတ်၏။” ဣတိ
ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။
ဝစနံ၊ ဆိုသောစကားသည်။ ပရိကထာ နာမ၊ မည်၏။ “ဥပါသကာ၊ ဒါ
ယကာတို့။ တုမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသထ၊ နေကုန်
သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ (ဝုတ္တေကား ထည့်။) “သန္တေ၊ ရား။
ပါသာဒေါ၊ ဤ။ ဝသာမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (ဝသာမ အာဟ
တို့ကား ထည့်။) “ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဘိက္ခုနံ ပန၊ ရဟန်းတို့အား
ကား။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ ကိ၊ မအပ်သလော။” ဣတိ ဝေမာဒိ
ဝစနံ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကားသည်။ ဩဘာသော နာမ၊ မည်၏။
မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။ ရဇ္ဇံ၊ ကြိုးကို။ ပသာရေတိ၊ တန်း၏။ ခိလေ၊
ပန္နက်သဲ တို့ကို။ အာကောဋ္ဌာပေတိ၊ နှက်စေ၏။ “သန္တေ၊ ရား။
ဣဒံ၊ ဤကြိုးတန်းခြင်း ပန္နက်သဲ တို့ကို နှက်စေခြင်း အမှုသည်။ ကိ၊
အဘယ်ပါနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လူတို့က လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်။ “ဣဒံ၊ ဤအရပ်၌၊ အာဝါသံ၊ ကို။ ကရိဿာမ၊ ဝါတို့ ပြုကုန်အံ့။”
ဣတိ ဝေမာဒိကရဏံ ပန၊ ဤသို့ အစရှိသော အမှုကို ပြုခြင်းသည်ကား။
နိမိတ္တကမ္မံ နာမ၊ ၏။ ပန၊ ကျောင်းပစ္စည်း၌ ဝိညတ် စသည်တို့ အပ် မအပ်
အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး သူနာအားလျှောက်ပတ်သော ဆေးပစ္စည်း၌ကား။
ဝိလာနပစ္စယေ၊ ဤ။ ဝိညတ္တိဝိ၊ ဝိညတ်သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပရိကထာ
ဒိနိ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ ပရိကထာ ဩဘာသ နိမိတ္တကမ္မတို့သည်။ ပဝေဝ၊
ရှေးဦးစွာပင်လျှင်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ဤ။ ဝိညတ္တိဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ဘောင်း
အပ်သည် မတောင်းအပ်သည်ကို ဆိုသော အဆုံးအဖြတ် စကားရပ်သည်။
ဣတိ သမတ္တာ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၅-ကုလသင်္ဂဟဝိနိစ္ဆယကထာ

၂၇။ ကုလသင်္ဂဟောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုပ္ဖဗလာဒိဟိ၊ အပွင့် အသီး
စသည်တို့ဖြင့်။ ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့ကို။ သင်္ဂဟော၊ ထည့်ခြင်းသည်။

ကုလသင်္ဂဟော၊ ဒါယကာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း။ တကြ တသို့ ကုလသင်္ဂဟော၊ ထိုဒါယကာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၌၊ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အဆုံးအဖြတ်သည်ကား။ ဝါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ၊ ငှါ။ မာလာဝစ္ဆာဒိနိ၊ ပန်းပင်ငယ် စသည်တို့ကို။ ရောပေတုံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင် စိုက်အံ့သောငှါလည်းကောင်း။ ရောပါပေတုံ ဝါ၊ သူတပါးကို စိုက်စေအံ့သောငှါလည်းကောင်း။ သိဉ္စိတုံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင် ရေလောင်းအံ့သောငှါလည်းကောင်း။ သိဉ္စောပေတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ပုပ္ဖာနိ၊ တို့ကို။ ဩဓိနိတုံ ဝါ၊ မိမိဆွတ်ခူးအံ့သောငှါလည်းကောင်း။ ဩဓိနာပေတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဂန္တိတုံ ဝါ၊ မိမိလက်ဖြင့် ကုံးအံ့သောငှါလည်းကောင်း။ ဂန္တောပေတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇဟိ၊ မအပ်။ တတ္ထ၊ ထိုပန်းကို စိုက်ခြင်း အစရှိသည်၌။ အကပ္ပိယဝေါဟာရော၊ မအပ်သည်ကို ပြုခြင်း မအပ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ကပ္ပိယဝေါဟာရော၊ အပ်သည်ကို ပြုခြင်း အပ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပရိယာယော၊ ပရိယာယ် ဆိုခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တိုက်ရိုက်မဖြစ်လက်ဝန်းကျင် အနီးအနား၌ဖြစ်သော စကားလည်းကောင်း။ ဩဘာသော၊ အရိပ်အရောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ နိမိတ္တကမ္မံ၊ အမှတ်ကို ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ မြင်သူ၏ မိမိအလိုကိုသိသော ဉာဏ်၏ အကြောင်းကို ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ ဇာနိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

၂၀။ တတ္ထ၊ ထို ငါးပါးတို့တွင်။ အကပ္ပိယဝေါဟာရော နာမ၊ ကား။ အလ္လဟရိတာနံ၊ စိမ်းစိုသော မြက် သစ်ပင် အစရှိသည်တို့ကို။ ကောဠာနံ၊ ကြိတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ကောဠာပနံ၊ ကြိတ်စေခြင်းလည်းကောင်း။ အာဝါဠဿ၊ တွင်းကို။ ခဏနံ၊ ကိုယ်တိုင် တူးခြင်းလည်းကောင်း။ ခဏာပနံ၊ စေခြင်းလည်းကောင်း။ မာလာဝစ္ဆဿ၊ ပန်းပင်ငယ်ကို။ ရောပနံ၊ ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးခြင်းလည်းကောင်း။ ရောပါပနံ၊ စေခြင်း လည်းကောင်း။ အာဠိယာ၊ ကန်သင်းကို။ ဗန္ဓနံ၊ ကိုယ်တိုင် ဖွဲ့ခြင်းလည်းကောင်း။ ဗန္ဓာပနံ၊ စေခြင်းလည်းကောင်း။ ဥဒကဿ၊ ကို။ သေစနံ၊ ကိုယ်တိုင် သွန်းလောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ သေစာပနံ၊ စေခြင်းလည်းကောင်း။ မာတိကာယ၊ ရေရှိသော မြောင်းကို။ သမ္ပုဓကရဏံ၊ ဖြောင့်စွာ သွယ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယဥဒကသိဉ္စနံ၊ ဝိုးမရှိသည်ဖြစ်၍ အပ်သောရေကို သွန်းလောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒမုခဓောဝနနဟာနောဒကသိဉ္စနံ၊ လက်ဆေးရေ

(စုတိယအကြိမ်)

မျက်နှာသစ်ရေ ခြေဆေးရေ ချိုးရေတို့ကို ထွန်းလောင်းခြင်းလည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ (ဣတိ ကျေ။) ကပ္ပိယ ဝေါဟာရော
 နာမ၊ ကား။ “ဣမံ ရက္ခံ၊ ကို။ ဇာန၊ သိလေ့။ ဣမံ အာဝါဠံ၊ ကို။ ဇာန၊
 လေ့။ ဣမံ မာလာဝတ္ထံ၊ ကို။ ဇာန၊ လေ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပန်းပင်ငယ်၌။ ဥဒကံ၊
 ကို။ ဇာန၊ လေ့။” ဣတိ အာဒိဝစနံ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားလည်း
 ကောင်း။ သုက္ခမာတိကာယ၊ ရေမရှိသည်ဖြစ်၍ ခြောက်သောမြောင်းကို။
 ဥဇ္ဇကရဏဉ္စ၊ ဖြောင့်စွာပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။
 (ဣတိလိက်။) ပရိယာယော နာမ၊ ကား။ ဝါ၊ တိုက်ရိုက်မဖြစ်မှ၍ ထက်
 ဝန်းကျင် အနီးအနား၌ဖြစ်ခြင်း မည်သည်ကား။ “ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိ
 သည်။ မာလာဝတ္ထာဒယော၊ ပန်းပင်ငယ် အစရှိသည်တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။
 ရောပါပေတဗ္ဗာ၊ စိုက်ပျိုးစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ န စိရဿဝ၊ မကြာ
 မြင့်မီသာလျှင်။ ဥပကာရာယ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။”
 ဣတိ အာဒိဝစနံ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကိုဆိုခြင်းတည်း။ ဩဘာသော
 နာမ၊ ကား။ ဝါ၊ အရိပ်အရောင်ပြုခြင်း မည်သည်ကား။ ကုဒါလဇေတိတ္တာ
 ဒိနိ စ၊ ပေါက်တူး တူးရှင်း အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မာလာဝတ္ထေ
 စ၊ ပန်းပင်ငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဌာနံ၊ တည်ခြင်း
 တည်း။ ဟိ၊ ပေါက်တူး စသည်ကို ယူ၍ တည်ခြင်းသည် မိမိ၏ ပြုစေလို
 သော အလိုကို အရိပ်အရောင်ပြုခြင်း မည်ကြောင်းကား။ ဧဝံ ဌိတံ၊ ဤသို့
 ပေါက်တူး စသည်ကိုယူ၍ တည်သော မထေရ်ကို။ သာမဏေရာဒယော၊
 တို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကာရာပေတုကာမော၊
 ပြုစေလိုသောတကာ။” ဣတိ၊ ဤသို့ သိ၍။ ဂန္တာ၊ ၍။ ကရေန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ နိမိတ္တကမ္မံ နာမ၊ ကား။ ဝါ၊ အမှတ်ပြုခြင်း မည်သည်ကား။ ဝါ၊ မိမိ
 အလိုကို သိသော ဉာဏ်၏အကြောင်းကို သိခြင်း မည်သည်ကား။ ကုဒါ-
 လဇေတိတ္တဝါသိဖရသုဉ္ဇကဘာဇနာနိ၊ ပေါက်တူး တူးရှင်း ဝဲခွင် ပုဆိန်
 ရေအိုး အစရှိသည်တို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ သမိပေ၊ ၌။ ဌာနံ၊ ထား
 ခြင်းတည်း။

၂၉။ ပဉ္စဝိ၊ ဝါ၊ ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကပ္ပိယဝေါဟာရ
 အစရှိသည်တို့သည်။ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ၊ ဒါယကာတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း
 ငှါ။ ရောပနရောပါပနာဒိသု၊ စိုက်ပျိုးခြင်း စိုက်ပျိုးစေခြင်း အစရှိသည်
 တို့၌။ န ဝန္တန္တိ၊ ကုန်။ ဖဿာရိဘောဂတ္ထာယ၊ အသီးကို သုံးဆောင်ခြင်း
 ငှါ။ ရောပနေ၊ ၌။ (ရောပနေကား လိုက်သည်။ နောက်၌ နည်းတူ။) ကပ္ပိယာ
 (ဒုတိယအကြိမ်)

၅၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ကပ္ပိယဝေါဟာရဋ္ဌယမေဝ၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရ အကပ္ပိယဝေါဟာရ နှစ်ပါး
အပေါင်းသည်သာလျှင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဣတရတ္ထယံ၊ ဤ နှစ်ပါးမှ
တပါးသော ပရိယာယ် ဩဘာသ နိမိတ္တကမ္မ သုံးပါးအပေါင်းသည်။
ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ပန၊ ဖလပရိဘောဂတ္ထနှင့် အကပ္ပိယဝေါဟာရ စသော
ငါးပါးကို စပ်၍ဆိုရာ၌ မဟာအဋ္ဌကထာမှ အထူးဆိုသော အဋ္ဌကထာ
ရှိသေးသည်ကား။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဖလပရိဘောဂတ္ထာယ၊ ၄။ ရောပနေ၊
၌။ ဣတရတ္ထယံ၊ သည်လည်းကောင်း။ (ဖလပရိဘောဂတ္ထာယ ရောပနေ
ဣတရတ္ထယံတို့ကား ရှေးမှလိုက်သည်။) “ကပ္ပိယဝေါဟာရောပိ၊ သည်လည်း
ကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ (ဣတိ စ-ကား အဇ္ဈာ
ဟာရ။) ယဉ္စ၊ အကြင် သစ်သီးသည်ကား။ အတ္တနေ၊ ဧ။ ပရိဘောဂတ္ထာ
ယ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တံ၊ ထိုမိမိသုံးဆောင်ခြင်း၌ အပ်သော အသီးသည်။
အညပုပ္ဖလဿ ဝါ၊ တပါးသော ပုပ္ဖလ၏လည်းကောင်း။ သံဃဿ ဝါ၊
၏လည်းကောင်း။ စေတိယဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ အတ္ထာယပိ၊ ၄။
လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။” ဣတိ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ ပုတ္တံ၊ ဧ။ ပန၊ အကပ္ပိ
ယဝေါဟာရ စသော ငါးပါးကို ကုလသင်္ဂဟတ္ထ ဖလပရိဘောဂတ္ထတို့နှင့်
စပ်၍ အဆုံးအဖြတ်ကို ဆိုသည်မှတပါး အာရာမတ္ထ ဝနတ္ထ ဆာယတ္ထတို့နှင့်
စပ်၍ အဆုံးအဖြတ်ဆိုသော်ကား။ အာရာမတ္ထာယ စ၊ အာရာမအလို့ငှါ
လည်းကောင်း။ ဝနတ္ထာယ စ၊ လည်းကောင်း။ ဆာယတ္ထာယ စ၊ အရိပ်
အလို့ငှါလည်းကောင်း။ ရောပနေ၊ စိုက်ပျိုးခြင်း၌။ အကပ္ပိယဝေါဟာရမှတ္ထ
မေဝ၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရမျှ သည်သာလျှင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ သေသံ၊
အကပ္ပိယဝေါဟာရမှ ကြွင်းသော ကပ္ပိယဝေါဟာရ ပရိယာယ် ဩဘာသ
နိမိတ္တကမ္မသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ စ၊ အာရာမတ္ထ ဝနတ္ထ ဆာယတ္ထတို့နှင့်စပ်၍
အဆုံးအဖြတ်ကိုဆိုရာ၌ အကပ္ပိယဝေါဟာရမှကြွင်းသော ကပ္ပိယဝေါဟာ
ရ ပရိယာယ် ဩဘာသ နိမိတ္တကမ္မတို့သာလျှင် အပ်သည်မဟုတ်သေး အပ်
သောအရာ ရှိသေးသည်ကား။ ကေဝလံ၊ “မာတိကမ္ပိ ဥဇုံ ကာတုံ” စသည်
နှင့် မရောပဲ သက်သက်။ သေသံ၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရမှ ကြွင်းသော
ကပ္ပိယဝေါဟာရ စသော လေးပါးသည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်သည်။ န၊
မဟုတ်သေး။ ယံ ကိပ္ပိ၊ မြောင်းခြောက် မြောင်းစို အမှတ်မရှိသော။ မာ
တိကမ္ပိ၊ မြောင်းကိုလည်း။ ဥဇုံ၊ မြောင့်စွာ။ ကာတုဉ္စ၊ ၄။ လည်းကောင်း။
ကပ္ပိယဥဒကံ၊ ဝိုးမရှိသည်ဖြစ်၍ အပ်သောရေကို။ သိဉ္စိတုဉ္စ၊ သွန်းသောင်း

ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ နဟာနကောဋ္ဌကံ၊ ရေချိုးအံ့ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ နဟာ
 ယိတုဉ္စ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒမုခဓောဝနဉ္စဒကာနိ၊
 လက်ဆေးရေ ခြေဆေးရေ မျက်နှာသစ်ရေတို့ကို။ တတ္ထ၊ ထို အာရာမတ္ထ
 စသည်အကျိုးငှါ စိုက်အပ်သော သစ်ပင်၌။ ဆဇ္ဇေတုမ္ပိ၊ စွန့်ခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရ စသော ငါးပါးကို အာ
 ရာမတ္ထ ဝနတ္ထ ဆာယတ္ထတို့နှင့်စပ်၍ အဆုံးအဖြတ်ကို ဆိုရာ၌ မဟာအဋ္ဌ
 ကထာမှတစ်ပါး ဆိုသောအဋ္ဌကထာ ရှိသေးသည်ကား။ မဟာပစ္စရိယဉ္စ၊ ၌
 လည်းကောင်း။ ကုရုန္တိယဉ္စ၊ ၌လည်းကောင်း။ အာရာမတ္ထာယ စ၊ ငှါလည်း
 ကောင်း။ ဝနတ္ထာယ စ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဆာယတ္ထာယ စ၊ ငှါလည်း
 ကောင်း။ (လိုက်။) “ကပ္ပိယပထဝီယံ၊ တူးဆွကောင်းသည်ဖြစ်၍ အပ်သော
 မြေ၌၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ရောပေတုမ္ပိ၊ စိုက်ပျိုးခြင်းငှါလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ပန၊ အာရာမတ္ထ စသည်တို့၏အကျိုးငှါ စိုက်ပျိုး
 အပ် စိုက်ပျိုးစေအပ်သော သစ်ပင်၏အသီးကို ဖလပရိဘောဂတ္ထ မဟုတ်၍
 စားသင့် မစားသင့်အရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ အာရာမာဒိ အတ္ထာယ၊
 အာရာမ စသည်တို့၏ အကျိုးငှါ။ ရောပိတဿ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်စိုက်ပျိုးအပ်
 သော သစ်ပင်၏လည်းကောင်း။ ရောပါပိတဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။
 ဖလံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္စတုမ္ပိ၊ ငှါလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၃၀။ အယံ ပန၊ ကား။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။ ဝိတ္ထာရေန၊
 အားဖြင့်။ အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယော၊ အာပတ်ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်း။ ကုလဒူ
 သနတ္ထာယ၊ ငှါ။ အကပ္ပိယပထဝီယံ၊ ၌။ မာလာဝစ္ဆံ၊ ကို။ ရောပေန္တဿ၊
 အား။ ပါပိတ္တိယဉ္ဇေဝ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒုတ္တဋ္ဌ၊ သည်လည်းကောင်း။
 ဟောတိ၊ ၏။ အကပ္ပိယဝေါဟာရေန၊ “မာလာဝစ္ဆံ ရောပန” ဟူသော
 အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်။ ရောပါပေန္တဿ၊ စိုက်ပျိုးစေသော ရဟန်းအား။
 တထာ၊ ထိုပန်းပင်ငယ်ကို ကိုယ်တိုင်စိုက်ပျိုးရာ၌ ပါပိတ် ဒုတ္တဋ္ဌ ဖြစ်သည်နှင့်
 အတူ ပါပိတ် ဒုတ္တဋ္ဌ ဖြစ်၏။ ကုလဒူသနတ္ထာယ၊ ငှါ။ (ရှေးမှ လိုက်သည်။)
 ကပ္ပိယပထဝီယံ၊ ၌။ မာလာဝစ္ဆံဿ၊ ကို။ (ဝိဘတ်ပြန်၍ ရှေးမှလိုက်။) ရော
 ပနေဝိ၊ ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ရောပါပနေဝိ၊ “မာလာ
 ဝစ္ဆံ ရောပန” ဟူသော အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ “ဣမံ
 မာလာဝစ္ဆံ ဇာန” ဟူသော ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် သော်လည်းကောင်း
 စိုက်ပျိုးစေခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဒုတ္တဋ္ဌမေဝ၊ အကပ္ပိယပထဝီ၌ကဲ့သို့ ပါ
 ပိတ် ဒုတ္တဋ္ဌ မဟုတ် ဒုတ္တဋ္ဌသက်သက်သာတည်း။ ကုလဒူသနတ္ထာယ၊ ငှါ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

(ရှေးမှလိုက်။) ဥတယကြာဝိ၊ အကပ္ပိယပထဝီ ကပ္ပိယပထဝီ နှစ်ပါးစုံတို့၌ လည်း။ သင်္ကံ၊ တကြိမ်။ အာဏတ္တိယာ၊ စေခြင်းဖြင့်။ ဗဟုနဗ္ဗိ၊ များစွာသော ပန်းပင်ငယ်တို့ကိုလည်း။ ရောပနေ၊ စိုက်ပျိုးရာ၌။ ဧကမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင် ဖြစ်သော။ သပါစိတ္တိယဒုတ္တဋ္ဌံ ဝါ၊ ပါစိတ်နှင့် တကွဖြစ်သော ဒုတ္တဋ္ဌံသည် လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓဒုတ္တဋ္ဌံ ဝါ၊ ပါစိတ်မှ စင်သော ဒုတ္တဋ္ဌံလက်သက်သည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိဘောဂတ္ထာယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုး ငှါ။ ကပ္ပိယဘူမိယံ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယဘူမိယံ ဝါ၊ ၌လည်း ကောင်း။ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန၊ “ဣမံ ရက္ခံ ဇာန” ဟူသော ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်။ ရောပါပနေ၊ စိုက်ပျိုးစေခြင်း၌။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အာရာမာဒိအတ္ထာယဝိ၊ အာရာမံ စသည်တို့၏ အကျိုးငှါလည်း။ ဝါ၊ အာရာမံ တောအရိပ်တို့၏ အကျိုးငှါလည်း။ အကပ္ပိယပထဝီယံ၊ ၌။ ရောပေန္တိယံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်စိုက်ပျိုးသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အကပ္ပိယဝစနေန၊ “ရက္ခံ ရောပန” ဟူသော မအပ်သောစကားဖြင့်။ ရောပါပေန္တိယံ ဝါ၊ သူတပါးကို စိုက်ပျိုးစေသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပါစိတ္တိယံ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ကုလဇူသနတ္ထာယ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း၏ ဝေဖန်ရာ အဋ္ဌကထာကား။ အယံ နယော၊ ဤ ကုလဇူသနတ္ထာယ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကို။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ န သုဠာဝိဘတ္တော၊ ကောင်းစွာ မဝေဖန်အပ်။ မဟာပစ္စရိယံ ပန၊ ၌ကား။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဖန်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။

ပန၊ ရောပါပန၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး သိဉ္ဇန သိဉ္ဇာပန၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ အကပ္ပိယဥဒကေန၊ ဝိုးရှိသည်ဖြစ်၍ မအပ်သောရေဖြင့်။ သိဉ္ဇန သိဉ္ဇာပနေ၊ ကိုယ်တိုင် သွန်းလောင်းခြင်း သူတစ်ပါးကို သွန်းလောင်းစေခြင်း၌။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ကုလဇူသနတ္ထ စသည်တို့၌။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုလဇူသနပရိဘောဂတ္ထာယ၊ ငှါ။ အကပ္ပိယဥဒကေန၊ ဖြင့်။ သိဉ္ဇနသိဉ္ဇာပနေ၊ ၌။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်လည်းကောင်း။ (သိဉ္ဇနသိဉ္ဇာပနေ ပါစိတ္တိယံ ကား လိုက်။) ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ခြိန္နံ၊ ကုန်သော။ တေသံယေဝ၊ ထို ကုလဇူသန ပရိဘောဂတို့၏ပင်လျှင်။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကပ္ပိယေန၊ ဝိုးရှိသည်ဖြစ်၍ အပ်သော။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ သိဉ္ဇန သိဉ္ဇာပနေ၊ ၌။ (လိုက်။) ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ အကပ္ပိယဥဒက ဖြင့် သွန်းလောင်းစေရာ၌ ကုလဇူသနတ္ထမှ ပရိဘောဂတ္ထ ထူးသေးသည် ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကုလဇူသန အကျိုးငှါ သူတစ်ပါးကို သွန်းလောင်းစေခြင်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပရိဘောဂအကျိုးငှါ သူတပါးကို သွန်းလောင်းစေခြင်းတို့တွင်။ (ပရိဘောဂတ္ထာယ သိဉ္ဇာပနေမှာ စပ်။) ပရိဘောဂတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကပ္ပိယေန၊ သော။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ရှေးမှလိုက်။) ကပ္ပိယဝေါဟာရေန၊ “ဧတ္ထ ဥဒကံ ဇေန” ဟူသော ဝေါဟာရဖြင့်။ သိဉ္ဇာပနေ၊ သူတပါးကိုသွန်းလောင်းစေခြင်း၌။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပန၊ သိဉ္ဇန သိဉ္ဇာပန၌ သင့်သော ပါမိတ်ဒုတ္တုတို့၏ တပါးတည်း၏အဖြစ် များသည်၏အဖြစ်၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ အာပတ္တိဋ္ဌာနေ၊ သိဉ္ဇန သိဉ္ဇာပန၌ သင့်သော ပါမိတ် ဒုတ္တု အာပတ်တို့၏ တခုတည်း၏အဖြစ် များသည်၏အဖြစ်ဟူသော အရာ၌။ (အာပတ္တိဗဟုလတာ သို့သွား။) ဓာရာဝေစ္ဆေဒ ဝသေန ၊ သွန်းသော ရေအလျဉ်ကို ဖြတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပယောဂဗဟုလတာယ၊ များသော လုံ့လရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာပတ္တိဗဟုလတာ စ၊ များသော အာပတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။

“ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ ၊ ဒါယကာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဩစိနနေ၊ ကိုယ်တိုင် ခူးခြင်း ခြွေခြင်း၌။ ပုပ္ဖဂဏနာယ၊ ခူးအပ်ခြွေအပ်သော ပန်းပွင့် အရေအတွက်အားဖြင့်။ ဒုတ္တုပပါမိတ္တိယာနိ၊ ဒုတ္တုအာပတ် ပါမိတ်အာပတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညတ္ထာယ၊ ကုလဒူသနမှ တပါးသော အာရာမ ဝန ဆာယ ဝတ္ထုပူဇနတို့၏ အကျိုးငှါ။ (အတ္ထကို လဲ၍ပြသောအရာ၌ အညတ္ထာယ ဟု ရှိလိုမည်ထင်၏၊ စာအများပင် အညတ္ထ ဟု ရှိသည်။) ဩစိနနေ၊ ကိုယ်တိုင်ဆွတ်ခြင်း၌။ ပုပ္ဖဂဏနာယ၊ ဖြင့်။ ပါမိတ္တိယာနေဝ၊ ကုလဒူသနအကျိုးငှါ ကိုယ်တိုင် ခူးခြင်း ခြွေခြင်း၌ ဒုတ္တု ပါမိတ်ဖြစ်သကဲ့သို့ဟုတ် ပါမိတ်သက်သက်တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဩစိနနေ ပုပ္ဖဂဏာနာယတို့ကား ရှေးမှလိုက်။) ပန၊ ဩစိနန အရာဝယ် အာပတ်တို့၏ ဧက ဗဟုလ အရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ဗဟုနိ၊ ကုန်သော။ ပုပ္ဖဂါနိ၊ တို့ကို။ ဧကပယောဂေန၊ တကြိမ်သော လုံ့လဖြင့်။ ဩစိနန္တော၊ ခြွေသောရဟန်းကို။ ပယောဂဝသေန၊ လုံ့လ၏အစွမ်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဩစိနပနေ၊ ခြွေစေခြင်း၌။ ကုလဒူသနတ္ထာယ၊ ငှါ။ သင်္ဂါ၊ တကြိမ်။ အာဏတ္ထော၊ စေခိုင်းအပ်သောသူသည်။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာသော ပန်းတို့ကိုလည်း။ ဩစိနာတိ၊ ခြွေအံ့။ ဧကမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ သပါမိတ္တိယ

၅၆

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ပါစိသ်နှင့်တကွသော ဒုတ္တဋ္ဌံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတြိ၊ ကုသ
ဓူသနတ္ထဒ္ဓဘာပါးသော ပရိဘောဂတ္ထ စသည်တို့၌။ ပါစိတ္တိယဓေဝ၊ ကုသ
ဓူသနတ္ထ၌ကဲ့သို့ ပါစိသ် ဒုတ္တဋ္ဌံ မဟုတ် ပါစိသ်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၁။ ဂန္ထန ဂန္ထာပနေသု ပန၊ မိမိကုံးခြင်း သူဘဝါးကို ကုံးစေခြင်း
တို့၌ကား။ ဂန္ထိမံ၊ ပွတ်၍ကုံးခြင်းလည်းကောင်း။ ဂေါပ္ပိမံ၊ ကုံး၍ သိခြင်း
လည်းကောင်း။ ဝေဓိမံ၊ ထိုး၍ သိခြင်းလည်းကောင်း။ ဝေဂ္ဂိမံ၊ ရစ်၍ သိ
ခြင်းလည်းကောင်း။ ပူရိမံ၊ ရှေးအရပ်ကို လွန်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါယိမံ၊
ရက်၍ သိခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်။ သဗ္ဗာဝိ၊
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သ၊ ကုန်သော။ ပုပ္ဖဝိကဘိယော၊ ပန်း၏
ဆန်းကြယ်ခြင်းတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဂန္ထိမံ နာမ၊
ပွတ်၍ ကုံးခြင်း မည်သည်ကို။ သဇ္ဈောနကသု၊ အရိုးရှိကုန်သော။ ဥပ္ပသ
ပဒမာဒိသု ဝါ၊ ကြာညို ကြာဖြူ ကြာပဒုမ္မာ အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း။
အညေသု၊ ကုန်သော။ ဒိသာဇေသု၊ ရှည်သော ပွင့်ညှာ ရှိကုန်သော။
ပုပ္ဖေသု ဝါ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဟိ၊ ပွတ်၍ကုံးခြင်း
ဟူသော ဂန္ထိမံကို အရိုးရှိသောပန်း ရှည်သောအညှာရှိသောပန်းတို့၌
မှတ်အပ်၏ဟူသော သင်္ခေသ၏ ဝိတ္ထာရကား။ ဒဏ္ဍောနာန၊ အရိုးဖြင့်၊ ဒဏ္ဍောကံ
ဝါ၊ အရိုးကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကား။ ဒဏ္ဍောကေန ဒဏ္ဍောကံ ဝါ၊ အရိုး
အချင်းချင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇောန၊ အညှာဖြင့်။ ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ အညှာကို
လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကား။ ဝဇ္ဇောန ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ အညှာအချင်းချင်းကိုလည်း
ကောင်း။ ဂန္ထေတွာ၊ ပွတ်၍။ ကာဘဓေဝ၊ ပြုအပ်သော ပန်းကုံးသည်သာ
လျှင်။ ဂန္ထိမံ၊ ဂန္ထိမံ မည်သည်။ ဝါ၊ ပွတ်၍ကုံးအပ်သော ပန်းကုံးမည် သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပွတ်၍ကုံးအပ်သည်ဖြစ်၍ ဂန္ထိမံမည်သော ပန်းကုံး
သည်။ (န ဝဇ္ဇတိ ဝဇ္ဇတိသို့သွား။) ဝါ၊ ကို။ (ကာတုမ္ပိ ကာရာ ပေတုမ္ပိသို့သွား။)
ဘိက္ခုယံ ဝါ၊ အားလည်းကောင်း။ (န ဝဇ္ဇတိ ဝဇ္ဇတိသို့သွား။) ဝါ၊ ထည်
လည်းကောင်း။ (ကာတုမ္ပိ ကာရာပေတုမ္ပိသို့ သွား။) ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ အား
လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ထည်လည်းကောင်း။ ကာတုမ္ပိ၊ ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်းငှါ
လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယဝစနေန၊ ကုံးဘိ သိဘိ ဟူသော မအပ်သော
စကားဖြင့်။ ကာရာပေတုမ္ပိ၊ စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
ပန၊ ဂန္ထိမံသည် ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်းငှါမအပ်သည့်အပြင် သူဘဝါးကို ပြုစေ
ခြင်းငှါလည်း အကပ္ပိယဝစနေဖြင့် မအပ်ကုန် အပ်ကြောင်းကပ္ပိယဝစနေ ရှိ
မရှိကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာန၊ သိလော့၊ ဧဝံ၊ သို့။ ကဘော၊ ပြုအပ်သည်ရှိ

(ဓုတိယအကြိမ်)

သော်။ သောဘေယျ၊ တင့်တယ်ရာ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ကရာဇန္တ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဧတာနိ ပုပ္ဖဂါနိ၊ ဤပန်းတို့သည်။ န ဝိကိရိယန္တိ၊ ဖရိဖရဲ မကြံကုန်။ တထာ၊ ထို ဖရိဖရဲ မကြံကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ကရာဟိ၊ ပြုလော့။” ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ကပ္ပိယ ဝစနေန၊ အပ်သော စကားဖြင့်။ ကာရာဗေတုံ၊ ပြုစေခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဂေါပ္ပိမံ နာမ၊ ကုံး၍သိခြင်း ဟူသော ဂေါပ္ပိမ မည်သည်ကား။ ဝါ၊ အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့် ဖွဲ့ခြင်း မည်သည်ကား။ သုတ္တေန ဝါ၊ ချည်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း။ ဝါကာဒိဟိ ဝါ၊ လျှော်မျှင် စသည်တို့ဖြင့်သော်လည်း ကောင်း။ (ဂေါပ္ပနံမှာ စပ်။) ဝဿိကပုပ္ဖဂါဒိနိ၊ မိုးစေ့ပွင့် အစရှိသည်တို့ကို။ ဝါ၊ မိုးစေ့ပွင့် မုလေးပွင့် စံာယ်ပွင့် အစရှိသည်တို့ကို။ (ဂေါပ္ပနံမှာ စပ်။) ဧကတောဝဏ္ဏိကဉာဘတောဝဏ္ဏိကမာလာဝသေန၊ ပန်းတို့၏ ပွင့်ညှာတို့ကို တဘက်သတ်အားဖြင့်ထား၍ ကုံးအပ်သောပန်းကုံး၊ ပန်းတို့၏ပွင့်ညှာတို့ကို လက်ဝဲ လက်ယာနှစ်ဘက်တို့ဖြင့်ထား၍ ကုံးအပ်သော ပန်းကုံးတို့၏အစွမ်း ဖြင့်။ ဂေါပ္ပနံ၊ ကုံး၍သိခြင်းတည်း။ ဝါ၊ အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့် ဖွဲ့ခြင်း တည်း။ ဝါကံ ဝါ၊ လျှော်မျှင်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ရဇ္ဇံ ဝါ၊ ကြိုးကိုသော် လည်းကောင်း။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်လွန်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုလျှော်လွန်း အကြား ကြိုးလွန်းအကြား၌။ အဝဏ္ဏကာနိ၊ ပွင့်ညှာမရှိကုန်သော။ နိပပုပ္ဖ ဝိနိ၊ ပန်းညှိ အစရှိသည်တို့ကို။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ ဧဘမ္ပိ၊ ဤ အလွန်း၏အကြား၌ ပန်းတို့ကို သွင်း၍ အစဉ်တိုင်း ဖွဲ့အပ်သော ပန်းကုံးသည်လည်း။ ဂေါပ္ပိမဗေဝ၊ ဂေါပ္ပိမ မည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ ပန်းတို့ကို အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့် ဖွဲ့၍ထား အပ်သော ပန်းကုံး မည်သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗံ၊ အညှာရှိသော ပန်း တို့ကို ကြိုး လျှော် စသည်တို့ဖြင့် အစဉ်အတိုင်းဖွဲ့ခြင်း ဟူသော ဂေါပ္ပိမ အညှာမရှိသောပန်းတို့ကို လျှော်လွန်းအကြား ကြိုးလွန်းအကြား၌သွင်း၍ အစဉ်အတိုင်းဖွဲ့ခြင်း ဟူသော ဂေါပ္ပိမ အားဖြင့် အလုံးစုံသော ဂေါပ္ပိမ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ “တံ ဘိက္ခုဿ ဝါ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ” စသည် ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။

ဝေဓိမံ နာမ၊ ထိုး၍ သိကုံးခြင်း ဟူသော ဝေဓိမ မည်သည်ကား။ သဝဏ္ဏကာနိ၊ အညှာရှိကုန်သော။ ဝဿိကပုပ္ဖဂါဒိနိ၊ မိုးစေ့ပွင့် အစရှိသော

ပန်းတို့ကိုး (အာဝုနန္တိသ္မိ သွား။) ဝဏ္ဏေ ဝါ၊ ပွင့်ညွှာ၌လည်းကောင်း။
 (ဝိနိဝိဇ္ဈိတောသ္မိ သွား။) အဝဏ္ဏကောနိ၊ အညွှာမရှိကုန်သော။ ဝကုလပုပ္ဖါ
 ဒီနိ ၁၊ ချရားပွင့် အစရှိသည်တို့ကို။ (အာဝုနန္တိသ္မိ သွား။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 ဆိဋ္ဌေသု၊ အပေါက်တို့၌။ (ဝိနိဝိဇ္ဈိတောသ္မိ သွား။) သူစိကာလဟိရာဒီဟိ၊
 အပ် ထန်းလျော်မျှင် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတော၊ ထိုးဖောက်၍။
 အာဝုနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤ အညွှာရှိသောပန်းတို့၏ အညွှာ၌ အညွှာ
 မရှိသောပန်းတို့၏ အပေါက်၌ ထိုးဖောက်၍ သိအပ်သော ပန်းကိုး မည်
 သည်။ ဝေဓိမံနာမ၊ ၏။ ဝါ၊ ထိုးဖောက်၍သိအပ်သော ပန်းကိုးမည်၏။
 တံ၊ ထို ဝေဓိမ မည်သော ပန်းကိုးသည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ “တံ ဘိက္ခုဿ
 ဝါ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ရှေးနည်းဖြင့်သာ
 လျှင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပန၊ ဝေဓိမ မည်သော ပန်းကိုးဟူသည် ဤမျှ
 မက ရှိသေးသည်ကား။ ကေစိ၊ အချို့သော လူတို့သည်။ ကလိက္ခန္ဓမ္မိ၊
 ငှက်ပျောတုံး၌။ ကဏ္ဍကေ ဝါ၊ ဆူးတို့ကိုလည်းကောင်း။ တာလဟိရာဒီနိ
 ဝါ၊ ထန်းလျော်မျှင် အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဝေသေတွာ၊
 သွင်း၍။ တတ္ထ၊ ထို သွင်းအပ်သော ဆူး ထန်းလျော်မျှင် အစရှိသည်တို့၌။
 ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတော၊ ထိုးဖောက်၍။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ကေစိ၊
 အချို့သောလူတို့သည်။ ကဏ္ဍကသာခါသု၊ ဆူးရှိသောသစ်ခက်တို့၌။ ပုပ္ဖါနိ၊
 တို့ကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတော၊ ၍။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပုပ္ဖါနိ ဝိနိဝိဇ္ဈိတော ဌပေန္တိ တို့ကား
 ရှေးမှလိုက်သည်။ နောက်၌လည်း ဤနည်းတူ။) ကေစိ၊ တို့သည်။ ပုပ္ဖဆတ္တ
 ပုပ္ဖကုဋ္ဌာဝါရကရဏတ္ထံ၊ ပန်းထီး ပန်းစုလစ်မွန်းချွန် ပြုခြင်း အကျိုးငှါ။
 ဆတ္တေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဘိတ္တိယဉ္စ၊ နံရံ၌လည်းကောင်း။ ပဝေသေ
 တွာ၊ ၍။ ဌပိတကဏ္ဍကေသု၊ ထားအပ်သော ဆူးတို့၌။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။
 ဝိနိဝိဇ္ဈိတော၊ ၍။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဓမ္မာသနဝိတာနေ၊
 တရားဟောပလ္လင်၏အထက်၌ ကြက်အပ်သော ဗိတန်၌။ ဗဒ္ဓကဏ္ဍကေသု၊
 ဖွဲ့အပ်သော ဆူးတို့၌။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတော၊ ကုန်၍။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။
 ကေစိ၊ တို့သည်။ ကဏိကာရပုပ္ဖါဒီနိ၊ မဟာဓဇ္ဈကားပွင့် အစရှိသည်တို့ကို။
 သလာကာဟိ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်တို့ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆတ္တာမိဆတ္တံ ဝိယ၊
 အဆင့်ဆင့်ရှိသော ထီးကိုကဲ့သို့။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို အလုံးစုံ
 သည်။ အတိဩဠာရိကမေဝ၊ အလွန် ရှုန့်ရင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊
 သည်သာမကသေး။ ပုပ္ဖဝိဇ္ဈနတ္ထံ၊ ပန်းဖြင့်ထိုးခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မာသန

ဝိတာနော၊ ကဏ္ဍကမ္ပိလဉ္စ၊ ဗန္ဓိတံ ဝါ၊ ငှါသည်းကောင်း။ ကဏ္ဍကာဒိဟိ၊
 တို့ဖြင့်။ ကေပုပ္ဖမ္ပိ၊ ကိုသော်လည်း။ ဝိဇ္ဇိတံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ပုပ္ဖေယဝ၊
 ဌိသာလျှင်။ ပုပ္ဖံ၊ ကို။ ပဝေသေတံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ပန၊
 အပ်သည်ကား။ ဇာလဝိတာန၊ ကုန်ရက် ဗိတာန်။ ဝေဒိက၊ ပွတ်တိုင်။ နာဂ
 ဒန္တက၊ သစ်ကောက်။ ပုပ္ဖပဋိစ္ဆက၊ ပန်းခံ။ တာလပဏ္ဍဂုဠကဒိနံ၊ ထန်း
 ရွက်နု ဝေ အစရှိသည်တို့၏။ ဆိဒ္ဓေသု ဝါ၊ အပေါက်တို့၌လည်းကောင်း။
 အသောကပိဏ္ဍိယာ၊ ပန်းသုံး ခိုင်၏။ အန္တရေသု ဝါ၊ အကြားတို့၌လည်း
 ကောင်း။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ ပဝေသေတံ၊ ငှါ။ ဒေါသော၊ သည်။ န အတ္ထိ၊
 မရှိ။ (အတ္ထိကား ပါဌသေသ။) ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤ သွင်းခြင်းသည်။
 ဝေမိမံ၊ မည်သည်။ ဝါ၊ ထိုး၍ သိခြင်း မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဓမ္မရဇ္ဇယမ္ပိ၊ တရားပလ္လင် စေတီ ပွတ်တိုင်ကို ရစ်သော ကြိုး၌လည်း။ ဧသေဝ
 ဧသော ဝေ၊ ဤ ဇာလဝိတာန စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘောရှိသည်
 သာလျှင် ဖြစ်သော။ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (ဝေဒိတဗ္ဗော
 ကား ပါဌသေသ။)

ဝေဠိမံ နာမ၊ ဝေဠိမ မည်သည်ကို။ ဝါ၊ ရစ်၍သိခြင်း မည်သည်
 ကို။ ပုပ္ဖဒါမပုပ္ဖဟတ္ထကေသု၊ ပန်းဆိုင်း ပန်းလက်တို့၌။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊
 အကျယ်ကား။ ကေမိ၊ တို့သည်။ မတ္တကဒါမံ၊ တရားပလ္လင် စသည်တို့၏
 အသက်၌ ဆွဲအပ်သော ပန်းဆိုင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။
 ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဗုဒ္ဓကာကရံ၊ ကြာသွတ်အိုး၏သဏ္ဌာန်ကို။ ဒသေ
 တံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ပုပ္ဖေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝေဠေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေမိ၊ တို့သည်။
 အဋ္ဌ အဋ္ဌ ဝါ၊ ရှစ်ပွင့် ရှစ်ပွင့်စီသည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒသ ဒသ ဝါ၊ ဆယ်
 ပွင့် ဆယ်ပွင့်စီသည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပ္ပလပုပ္ဖါဒိနိ၊ ကြာပွင့် အစရှိသည်
 တို့ကို။ သုဓတ္တန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါကေန ဝါ၊ လျှော်ဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ ဒဏ္ဍကေသု၊ အရိုးတို့၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဥပ္ပလဟတ္ထကေ ဝါ၊ ကြိုးဖြင့်
 ကြာညှိ စသော ကြာလက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဒုမဟတ္ထကေ ဝါ၊ ပဒုမာ
 ကြာလက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ သဗ္ဗံ သည်။ ပုရိမ
 နယောနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ သာမဏေရေဟိ၊ တို့သည်။
 ဥပ္ပါနုတ္တော၊ နတ်၍။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဌဝိဘဥပ္ပသာဒိနိ၊ ထားအပ်သော
 ကြာ အစရှိသည်တို့ကို။ ကာသာဝေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်။ ဗန္ဓိကမ္ပိ၊ အထုပ်ကို
 လည်း။ ဗန္ဓိတံ၊ ဖွဲ့ခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ပန၊ အပ်သည်ကား။ တေသံ
 ယေဝ၊ ထိုသာမဏေတို့သည် နတ်၍ ကြည်း၌ထားအပ်သော ကြာ အစရှိ
 (ဒုတိယအကြိမ်)

သည်တို့၏သာလျှင်။ ဝါကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧဏှကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗန္ဓိတုံ ဝါ၊ ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အံသဘဏှိကံ၊ ပုခုံးတင်ပန်းရံဖွဲ့သည်ကို။ ကာတုံ ဝါ၊ ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အံသဘဏှိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ခန္ဓေ ဌ။ ဌပိတကာသာဝဿ၊ ထားအပ်သော သင်္ကန်း၏။ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ အန္ဓေ၊ အစွန်းတို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဘဏှိကံ၊ ပန်းရံဖွဲ့သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တသ္မိံ၊ ထို ပန်းရံအဖွဲ့၌။ ပသိဗ္ဗကေ၊ အိတ်၌။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ ပက္ခိပန္တိ၊ ဝိယ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ ပက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤပန်းတို့၏ ထည့်ရာဖြစ်သော ပန်းရံအဖွဲ့ကို။ အံသဘဏှိကာ၊ ကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤ အံသဘဏှိကကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧဏှကေဟိ၊ ကြာရိုးတို့ဖြင့်။ ပဒုမိနိပဏှံ၊ ကြာရွက်ကို။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး၍။ ဥပ္ပလာဒိနိ၊ ကြာ အစရှိသည်တို့ကို။ ပဏှေန၊ အရွက်ဖြင့်။ ဝေဌေတွာ၊ ၍။ ဂဏှန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တတြာပိ၊ ထိုသို့ ယူရာ၌လည်း။ ပုပ္ဖါနံ၊ ကြာပွင့်တို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပဒုမိနိပဏှမေဝ၊ ကြာရွက်ကိုသာလျှင်။ ဗန္ဓိတုံ၊ ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဧဏှကံ ပန၊ အရိုးကိုကား။ ဗန္ဓိတုံ၊ ခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။

ပူရိမံ နာမ၊ ရှေးအရပ်ကိုလွန်ခြင်း မည်သည်ကို။ မာလာဂုဏေ၊ စ၊ ပန်းကုံး၌လည်းကောင်း။ ပုပ္ပပဋေ စ၊ ပန်းပုဆိုး ပန်းပြား၌လည်းကောင်း။ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကား။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မာလာဂုဏေ၊ ပန်းကုံးဖြင့်။ စေတိယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗောဓိံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိကံ ဝါ၊ ပွတ်တိုင်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိက္ခိပန္တော၊ ရစ်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဝါ၊ ကား။ ပုနအာနေတွာ၊ ပြန်၍။ ပုရိမဋ္ဌာနံ၊ ရှေးအရပ်ကို။ အတိတ္တာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ ပြန်၍ ရှေးအရပ်ကို လွန်စေကာမျှဖြင့်။ ပူရိမံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနေကက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ပရိက္ခိပန္တဿ၊ ရစ်သော ရဟန်းအား။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ ပူရိမ မည်သောအရာ၌ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ နာဂဒန္တကန္တရေဟိ၊ သစ်ကောက်အကြားတို့ဖြင့်။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ ဟရန္တော၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ ဩလဗ္ဗကံ၊ တွဲရရွဲဆွဲသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပုန၊ ဖန်။ နာဂဒန္တကံ၊ ကို။ ပရိက္ခိပတိ၊ အံ့။ ဧတမ္ပိ၊ ဤသို့ သစ်ကောက်ကို တဖန်ရစ်ခြင်းသည်လည်း။ ပူရိမံ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ အပ်သည်ကား။ နာဂဒန္တကေ၊ ၌။ ပုပ္ပဝလယံ၊ ပန်းလက်ကောက်ကို။ ပဝေသေတုံ၊ သွင်းခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ မာလာဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပုပ္ပပဋံ၊ ပန်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပုဆိုး ပန်းပြားကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်အံ့။ တကြာပိ၊ ထိုသို့ ပြုရာ၌လည်း။
 ကေမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင် ဖြစ်သော။ မာလာဂုဏံ၊ ကို။ ဟရိတုံ၊ ၄။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပုန၊ ဖန်၊ ပစ္စာဟရတော၊ ပြန်၍ဆောင်သော ရဟန်းအား။
 ပုရိမဓေဝ၊ မည်သည့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ပုရိမန
 ယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပန၊ အပ်သည်ကား။ ဗဟူဟိ
 ဝိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ မာလာဂုဏေဟိ၊ ထို့ဖြင့်။ ကတံ၊ အပ်သော။ ပုပ္ဖဒါမံ၊
 ကို။ လဘိတွာ၊ ၍၊ အာသနမတ္ထကာဒိသု၊ နေရာ၏ အထက် အစရှိသည်
 တို့၌။ ဗန္ဓိတုံ၊ ခြင်း၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အတိဒိဃံ၊ အလွန်ရှည်သော။ မာလာ
 ဂုဏံ ပန၊ ကိုကား။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍လည်းကောင်း။
 ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရစ်၍လည်းကောင်း။ ပုန၊ တဆင့်။ ဣတရဿ၊ တပါးသော။
 တိက္ခုနော၊ အား။ ဒါတုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေနပိ၊ ထို တဆင့်ရစ်သော
 ရဟန်းသည်လည်း။ တထော၊ ထို တကြိမ်ဆောင်၍ တကြိမ်ရစ်၍ တဆင့်
 တပါးသောရဟန်းအား ပေးသော ပဌမရဟန်းနှင့်အတူသာလျှင်။ ကာတုံ၊
 ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဝါယံမံ နာမ၊ ကို။ ဝါ၊ ရက်၍ သိကုံးခြင်းမည်သည်ကို။ ပုပ္ဖဇာလပုပ္ဖာဒု
 ပုပ္ဖရူပေသု၊ ပန်းကွန်ရက် ပန်းပုဆိုး ပန်းရပ်တို့၌။ ဒဉ္ဇဗ္ဗံ၊ ၏။ စေတိယော၌။
 ပုပ္ဖဇာလံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ ကေမေကမ္ပိ၊ တခုတခု
 သော။ ဇာသဆိဋ္ဌကေ ူ၊ ကွန်ရက်ပေါက်၌။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဘိတ္တိဆတ္တဗောဓိတ္ထန္တာဒိသုပိ၊ နံရံ ထီး ဗောဓိသည်တိုင် အစရှိသည်
 တို့၌လည်း။ ဧသေဝ ဧသော ဧဝ၊ ဤ“ပုပ္ဖဇာလံ ကရောန္တဿ”သည်ဖြင့်
 ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပုပ္ဖပဋံ၊ ကို။ ပရေဟိ၊ တို့သည်။ ပုရိတမ္ပိ၊
 ပြည့်စေအပ်သည်ကိုလည်း။ ဝါယံတုံ၊ ခြင်း၊ ၄။ န လက္ခတိ၊ အပ်။ ဝေါပ္ပိမ
 ပုပ္ဖဇာလံ၊ ဖွဲ့အပ်သော ပန်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဟတ္ထိအဿာဒိရူပကာနိ၊
 ဆင်ရပ် မြင်းရပ် အစရှိသော အရပ်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တာနိပိ၊
 ထို အရပ်တို့သည်လည်း။ ဝါယံမဋ္ဌာနေ၊ ဝါယံမ အဆုံး၌။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။
 ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အညေဟိ၊
 တပါးသော သူတို့သည်။ ကတပရိစ္ဆေဒေ ပန၊ ပြုအပ်သော အပိုင်းအခြား၌
 ကား။ ပုပ္ဖာနိ၊ တို့ကို။ ဌပေန္တေန၊ ထားသောရဟန်းသည်။ ဟတ္ထိအဿာဒိ

ရူပကမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ န။ ပန၊ အထူးဆိုသော အဋ္ဌကထာရှိသေးသည်ကား။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၅။ ကဋ္ဌမ္ပကေန စ၊ လ-ထက်ဝက်သဏ္ဌာန်၏ အလယ်၌ ကြာသွတ်အိုးကဲ့သို့ ဆွဲသော ပန်းဆိုင်းနှင့်လည်းကောင်း။ အနုစန္ဒကေန စ၊ သက်သက်သော လ-ထက်ဝက်သဏ္ဌာန် ဆွဲသော ပန်းဆိုင်းနှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ပုပ္ဖဝိကတိယော၊ ပန်းအထူးတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။

၃၂။ တတ္ထ၊ ထို ကဋ္ဌမ္ပက အနုစန္ဒကတို့တွင်။ အနုစန္ဒကန္တရေ၊ သက်သက်သော လ-ထက်ဝက်သဏ္ဌာန်ဆွဲသော ပန်းဆိုင်း၏အတွင်း၌။ ဃဋိကဒါမဩသမ္ပကော၊ ကြာသွတ်အိုးသဏ္ဌာန် ပန်းဆိုင်းဆွဲသည်ကို။ ကဋ္ဌမ္ပကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ န။ အနုစန္ဒကာရေန၊ သက်သက်သော လထက်ဝက်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ မာလာဂုဏပရိက္ခေပေါ၊ ပန်းကုံးတို့ဖြင့် ရစ်အပ်သော ပန်းဆိုင်းကို။ အနုစန္ဒကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ န။ တဒဘယမ္ပိ၊ ထို မဟာပစ္စရိ၌ ဆိုအပ်သော ကဋ္ဌမ္ပက အနုစန္ဒက နှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ ပူရိမေယေဝ၊ ပူရိမ၌သာလျှင်။ ပပိဋ္ဌံ၊ ဝင်၏။ ပန၊ အထူးဆိုသော အဋ္ဌကထာ ရှိသေးသည်ကား။ ကုရုန္တိယံ၊ ၅။ “ဓမ္မ တယော၊ နှစ်ကုံး သုံးကုံး ကုန်သော၊ မာလာဂုဏေ၊ တို့ကို။ ဝါ၊ ပန်းအစုတို့ကို၊ ဝါ၊ ပန်းအဖွဲ့တို့ကို။ ဧကတော ကတွာ၊ တခေါင်းတည်းပြု၍။ ပုပ္ဖဒါမကရဏမ္ပိ၊ ပန်းဆိုင်းကို ပြုခြင်းသည်လည်း။ ဝါယိမံယေဝ၊ ဝါယိမပင်လျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တာ၊ န။ တမ္ပိ၊ ထို ကုရုန္တိဆိုအပ်သော ပုပ္ဖဒါမကရဏသည်လည်း။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ပူရိမဋ္ဌာနေယော၊ ပူရိမအရာ၌သာလျှင်။ ပပိဋ္ဌံ၊ ဝင်၏။ စ၊ ဆိုသော အဋ္ဌကထာရှိသေးသည်ကား။ ကုရုန္တိယံ၊ ၅။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ ပုပ္ဖဒါမမေဝ ၁၊ ပန်းကုံးဖြင့် ရစ်အပ်သော ပန်းဆိုင်းသည်သာလျှင်။ ဝါယိမံ၊ ဝါယိမ မည်သည်။ စ၊ မဟုတ်သေး။ ပိဋ္ဌမယဒါမမ္ပိ၊ မုန့်ညက်ဖြင့်ပြီးသော ပန်းဆိုင်းသည်လည်းကောင်း။ ဧကဏှကပုပ္ဖဒါမမ္ပိ၊ ဂျင်လုံး (ဝါ) တောလုံးသဏ္ဌာန်ရှိသော ပန်းဆိုင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါယိမမေဝ၊ ဝါယိမ မည်သည်ပင်တည်း။ (ဝါယိမံ ဝါယိမမေဝတို့ကား ရှေးမှလိုက်သည်။) ဣတိ၊ ဆို။ ဝုတ္တာ၊ န။ (ဣတိကား လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌံ) ခရပတ္တဒါမမ္ပိ၊ သမန်းမြက်ရွက်ဖြင့် ပြီးသော ပန်းဆိုင်းသည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။ သိက္ခာပဒဿ၊ ကုလဒ္ဓသကသိက္ခာပုဒ်၏။ သာဓာရဏတ္တာ၊ ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် ဆက်ဆံ

သော သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိက္ခုနီနိဗ္ဗိ၊ ထို့အားလည်း
 ကောင်း။ ဘိက္ခုနီနိဗ္ဗိ၊ ထို့အားလည်းကောင်း။ ကာတံ၊ ကံ ယံတိုင်ပြခြင်းငှါ။
 နေဝ ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကာရာပေတံ၊ သူတပါးကို ပြုစေခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
 ပန၊ အပ်သည်ကား။ ပူဇာနိဗ္ဗိတ္တံ၊ ရတနာသုံးပါးအား ပူဇော်ခြင်းလျှင်
 အကြောင်းရှိသော။ ကပ္ပိယဝစနံ၊ အပ်သောစကားကို။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်း
 သော အရာတို့၌။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပရိယာယဩဘာသနိဗ္ဗိက္ခကမ္မာနိ၊
 တို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိယေဝ၊ အပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဟရိတွာ ဝါ၊ ပန်းကို ကိုယ်တိုင်ဆောင်၍
 သော်လည်းကောင်း။ ဟရာပေတွာ ဝါ၊ သူတပါးကို ဆောင်စေ၍သော်
 လည်းကောင်း။ (ဒေတိတို့သို့သွား။) ကုလာနံ ဝါ၊ ဆောင်ရာဖြစ်သော
 အမျိုးတို့အားလည်းကောင်း။ ပက္ခောသိတွာ ဝါ၊ အမျိုးကို ကိုယ်တိုင်ခေါ်
 ၍လည်းကောင်း။ ပက္ခောသာပေတွာ ဝါ၊ သူတပါးကို ခေါ်စေ၍လည်း
 ကောင်း။ ဥပဂတာနံ၊ မိမိအထံသို့ ကပ်လွှာကုန်သော။ ကုလာနံ ဝါ၊
 ခေါ်အပ် ခေါ်စေအပ်သော အမျိုးတို့အားလည်းကောင်း။ သယံ၊ မခေါ်
 အပ် မခေါ်စေအပ်ပဲ မိမိအလိုလို။ ဥပဂတာနံ၊ မိမိအထံသို့ ကပ်လွှာကုန်
 သော။ ကုလာနံ ဝါ၊ ထို့အားလည်းကောင်း။ (ကုလာနံ ကား ပဓာနပုဒ်
 အလိုငှါ ထည့်သည်။ ဒေတိ-သုံးချက်သို့သွား။) ယံ ကိဉ္စိ၊ မရိုးပွင့် မဟာလေ့
 ကားပွင့် အစရှိသည်အားဖြင့် အမှတ်မရှိသော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊
 ဖြစ်သော။ ပုပ္ဖံ၊ ကို။ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ၊ အမျိုးတို့ကို သင်္ဂြိုဟ် ချီးမြှောက်
 ခြင်းငှါ။ ဒေတိ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ခုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်း ဟောတိ၊
 ၏။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပရသန္တကံ၊ သူတပါးတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပုပ္ဖံ၊ ကို။
 (ဒေတိ-နှစ်ချက်သို့သွား။) ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ၊ ငှါ။ (ယံ ကိဉ္စိ ပုပ္ဖံ ကုလ-
 သင်္ဂဟတ္ထာယ တို့ကား ရှေးမှလိုက်ကုန်၏။) ဒေတိ၊ အံ့။ ခုတ္တဋ္ဌာပေဝ၊ သည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဒေတိ၊ အံ့။ ဘဏ္ဍုလေန၊
 ပေးအပ်သောဘဏ္ဍာ၏ အဖို့ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ခုတ္တဋ္ဌံ ထုလွှဲစွည်း
 ပါရာဇိကအာပတ်ကို ပြုစေအပ်၏။ သံဃိကေဝိ၊ သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်သော ပန်း
 ၌လည်း။ သေ ဇေသော ဝေ၊ ဤ “ယံ ကိဉ္စိ ပရသန္တကံ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ
 ဒေတိ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘော ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။
 နယော၊ ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပရသန္တကကိုလည်းကောင်း သံဃိကကို
 လည်းကောင်း ပေးရာ၌ ပရသန္တကမှ သံဃိက ထူးသေးသည်ကား။ အယံ၊
 သည်ကား။ ဝိသေသော၊ ပရသန္တကမှ သံဃိက၏ အထူးတည်း။ သေနာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

သနတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ နိယမိတံ၊ မှတ်အပ်သော။ ပုပ္ဖံ၊ကို။ (ပုပ္ဖံ-ကားရှေး မှုလိုက်။) ဣဿရဝဘာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒေသော၊ ရဟန်းအား။ ထုလ္လပ္ပယံ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

၃၃။ ပုပ္ဖံ နာမ၊ ပန်းမည်သည်ကို။ ကဿ၊ အား။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သနည်း။ ကဿ၊ အား။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ သနည်း။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့ မေးငြားအံ့။ တာဝ၊ အဓိအာဘတ္တိအား ပေးခြင်း ကြွင်းသော အဆွေအမျိုး တို့အားပေးခြင်း စသည်တို့တွင် အဓိအာဘတ္တိအား ပေးခြင်းကို ကြွင်းသော အဆွေအမျိုး စသည်တို့အား ပေးခြင်းမှ ရှေးဦးစွာ။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့။ (ဝုစ္စတေ-ကား ကြိယာအလိုငှါ ထည့်သည်။) မာတာဝိတူနံ၊ တို့အား။ ဟရိ တွာဝိ၊ ပန်းပင်ငယ်ကို ဆောင်၍သော်လည်းကောင်း။ ဟရာပေတွာဝိ၊ သူဘ ပါးကို ဆောင်စေ၍သော်လည်းကောင်း။ ပတ္တောသိတွာဝိ၊ အဓိအာဘတ္တိကို ကိုယ်တိုင်ခေါ်၍သော်လည်းကောင်း။ ပတ္တောသာပေတွာဝိ၊ သူဘပါးကို ခေါ်စေ၍သော်လည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သေသညာဘကာနံ၊ အဓိအာဘတ္တိကြွင်းသော ဆွေမျိုးတို့အား။ ပတ္တောသာပေတွာဝ၊ ၍သာလျှင်။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ အဓိအာဘတ္တိအားလည်းကောင်း၊ ကြွင်းသော အဆွေအမျိုးတို့အားလည်းကောင်း ပေးခြင်းငှါ အပ်၏ ဟူရာ၌ ပူဇနတ္ထ မဏ္ဍနတ္ထ အစရှိသော အတ္ထဘိက္ခု အပ် မအပ် အတ္ထ 'အဆုံးအဖြတ်ကား။ တံ၊ ထို အဓိအာဘတ္တိအားလည်းကောင်း၊ ကြွင်းသော အဆွေအမျိုးတို့ အားလည်းကောင်း ပေးအပ်သင့်သော ပန်းကို။ ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယ ခေါ်၊ ရတနာသုံးပါးအား ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ပူဇနတ္ထ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး မဏ္ဍနတ္ထ စသည်တို့၌ အဆုံး အဖြတ်ကား။ မဏ္ဍနတ္ထာယ ဝါ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းအကျိုးငှါသော်လည်း ကောင်း။ သိဝလိင်္ဂိဒိပူဇနတ္ထာယ ဝါ၊ ဗိသုဏ္ဍိနတ် အစရှိသည်တို့အား ပူဇော်ခြင်း အကျိုးငှါသော်လည်းကောင်း။ ကဿပိဝိ၊ အဓိ အာဘတ္တိမှ စ၍ တစုံတယောက်သော သူအားသော်လည်း။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ စ၊ အဓိအာဘတ္တိအား သူဘပါးကိုဆောင်စေ၍ ပန်းကိုပေးခြင်းငှါ အပ်၏ဟူရာ၌ စေခိုင်းအပ်သောသူ အထူးရှိသေးသည်ကား။ မာတာဝိတူနံ၊ တို့အား။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ (ဒါတုံကား ဂမ္ပမာန်။) ဟရာပေန္တေန၊ သူဘပါး ကို ဆောင်စေသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ သည်။ ဉာတိသာမဏေရေဟေဝ၊ အဆွေ တော်သော သာမဏေတို့ကိုသာလျှင်။ ဟရာပေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်စေအပ်၏။ ပန၊ ဉာတိသာမဏေသာ မဟုတ်သောသူတို့၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ဣတ ရေ၊ အဆွေတော်သော သာမဏေမှတစ်ပါးအဆွေမတော်သော သာမဏေ

(ဒုတိယအကြိမ်)

တို့ကို။ သယမေဝ။ မိမိဘို့အသိုသိုသာလျှင်။ ယဒိ ဣစ္ဆန္တိ၊ အဘယ်၍
 ဆောင်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်အံ့။ ဟရာပေတုံ၊ ငှါ။ (ဟရာပေတုံကား “ဟရာ
 ပေတဗ္ဗံ” ပုဒ်မှ ပစ္စည်း ဝိဘတ် ပြန်၍လိုက်သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်၍ မူအများ၌ပင်
 “သာမဏေရေဟေဝ” ဟူသော ရှေးဝါကျ၌ ကာရိုက်ကံနှင့်အတူ နောက်ဝါကျ
 ၌ “ဣတရေဟိ”ဟု ကာရိုက်ကံ မရှိ၊ “ဣတရေ”သာရှိသည်။ “ဣတရေဟိ”ဟု
 ရှိသင့်သည်သာ ထင်သည်။) ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သမ္ပတေန၊ သံဃာသည် သမုတ်အပ်
 သော။ ပုပ္ဖဘာဇကေန၊ ပန်းကိုဝေသော ရဟန်းသည်။ ပုပ္ဖဘာဇနကာလေ၊
 ပန်းကိုဝေသော အခိုက်အခါ၌။ သမ္ပတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ သာမဏေရာနံ၊
 တို့ကား။ ဥပခုဘာဝံ၊ ပဉ္စင်း၏ ထက်ဝက်ဖြစ်သော ပန်းကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ပန၊ အထူးဆိုသော အဋ္ဌကထာ ရှိသေးသည်ကား။ ကုရန္တိယံ၊ ၌။ “သမ္ပတ္တ
 ဂိဟိနံ၊ တို့အား။ ဥပခုဘာဝံ၊ သာမဏေ၏ ထက်ဝက်ဖြစ်သော ပန်းကို။
 ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” (ဒါတုံ၊ ဝဇ္ဇတိ-ကား ရှေးမှလိုက်။) မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။
 စူဠကံ၊ စတုတ္ထဘာဝံ၊ ပဉ္စင်း၏ လေးဖို့ တဖို့ဖြစ်သော ပန်းကို။ ဒါတုံ၊
 ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တံ၊ ၏။ အသမ္ပတေန၊ သံဃာသည်
 မသမုတ်အပ်သော။ ပုပ္ဖဘာဇကေန၊ ပန်းကို ဝေသော ရဟန်းသည်။
 ဘာဇနကာလေ၊ ခဏ၌။ သမ္ပတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။
 ဥပခုဘာဝံ၊ ကို။ သမ္ပတ္တဂိဟိနံ၊ တို့အား။ ဥပခုဘာဝံ၊ ကို။ စူဠကံ၊ ကို။
 အပလောကေတွာ၊ ၌။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ရှေးမှပုဒ်တို့ကို ဆောင်၍ သမ္ပန်
 သည်။) အာစရိယုပဇ္ဈာယေသု၊ တို့၌။ သဂါရဝါ၊ ရိသေခြင်း ရှိကုန်သော။
 သာမဏေရာ၊ တို့သည်။ ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ ပုပ္ဖဂါနိ၊ တို့ကို။ အာဟရိတွာ၊
 ကုန်၍။ ရာထိ၊ အစုကို။ တတွာ၊ ကုန်၍။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ထေရာ၊
 ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော မထေရ်တို့သည်။ ပါတောဝ၊ သာလျှင်။ သမ္ပတ္တာနံ၊
 ကုန်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိနံ ဝါ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ ဥပါသကာ
 ဒိနံ ဝါ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ “ဟံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤပန်းကို။ ဂဏှ၊ ယူ
 လော့။ တံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဂဏှ၊ သော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒေန္တိ၊ ကုန်
 အံ့။ ပုပ္ဖဒါနံ နာမ၊ ပန်းပေးခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ “စေတိယံ၊
 ကို။ ပူဇေသာမ၊ ကုန်အံ့” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်
 မူ၍။ ဂစ္ဆန္တာပိ၊ စေတိတော်သို့ သွားဆဲဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကဓရာန္တာပိ၊ ပြုဆဲဖြစ်သော
 ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုသို့ သွားရာဖြစ်သော လမ်း

၁-စူဠဘာဝံ။

ခရီး ပူဇော်ရာဖြစ်သော အရပ်တို့၌။ သမ္ပတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိ
 ကာဒီနံ ဝါ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ ဥပါသကာနံ ဝါ၊ တို့အားလည်း
 ကောင်း။ (သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒီနံ ဝါ ဥပါသကာနံ ဝါ-တို့ကား ရှေးမှလိုက်
 ကုန်သည်။) စေတိယပူဇနတ္ထာယ၊ ၄။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေမ္ပိ၊ ဤ ထိုထို
 အရပ်၌ ရောက်လာကုန်သော လူတို့အား စေတိတော်ကို ပူဇော်ခြင်း အ
 ကျိုးငှါ ပန်းပေးခြင်းသည်လည်း။ ပုပ္ဖခါနံ နာမ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်။
 ဥပါသကေ၊ တို့ကို။ အတ္တပုပ္ဖဒိတိ၊ မရိုးပွင့် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေန္တေ၊
 ပူဇော်ကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ “ဥပါသကာ၊ တို့။ ဝိဟာရေ၊ ၌။
 ကဏိကာရပုပ္ဖဒိနိ၊ မဟာဇေယကားပွင့် အစရှိသည်တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဥပါသကာ၊ တို့။ တာနိ၊ ထို ကျောင်း၌ရှိသော မဟာဇေယကား
 ပွင့် အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပူဇေထ၊ ကုန်လေ့။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ၄။ လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုပ္ဖပူဇံ၊
 ပန်းပူဇော်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဒိဝါတရံ၊ အလွန် နေမြင့်မှ။ ဝါမံ၊ သို့။
 ပဝိဋ္ဌေ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ ဝင်ကုန်သည်တို့ကို။ “တန္တေ၊ တို့။ ကိံ၊ ကြောင့်။
 အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ။ ပဝိဋ္ဌတ္ထ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ ဝင်ကုန်သိသနည်း။”
 ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ “ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊
 တို့ကို။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကရိမှ၊ ပြုကုန်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “ဝိဟာရေ၊ ၌။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့သည်။ ဗဟူနိ ကိရ၊
 များကုန်သတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့ သိ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သော
 နေ၌။ ပဟူတံ၊ များစွာတော။ ခါဒနိယံ ဝါ၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။
 တောဒနိယံ ဝါ၊ တောဧဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ ဝိဟာရံ၊
 သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ပုပ္ဖပူဇဉ္စ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။
 ဒါနဉ္စ၊ ဒါနဝတ္ထု ဖြစ်သော ခဲဖွယ် တောဧဉ်ကိုလည်း။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၃၄။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ “တန္တေ၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ အသုက
 ဒိဝသံ နာမ၊ နေ၌။ ပူဇေဿာမ၊ ပူဇော်ပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။
 ပုပ္ဖါဝါရံ၊ ပန်းအလှည့်ကို။ ယာဝိတွာ၊ တောင်းကုန်၍။ အနုညာတဒိဝသေ၊
 နေ၌။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စ၊ လာရုံသာမဟုတ် ဆိုသေးသည်ကား။
 သာမဏေရေဟိ၊ တို့သည်။ ပဂေဝ၊ လူတို့မလာမီ စောစောကလျှင်။ ပုပ္ဖါနိ၊
 တို့ကို။ ဩစိနိတွာ၊ ခြွေ၍။ ဝါ၊ ခူး၍။ ဌဝိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေ၊ ထို ခွင့်ပြုအပ်သောနေ၌ လာသော လူတို့သည်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ရုက္ခေသု၊ ပန်းပင်တို့၌။ ပုပ္ဖဂါနိ၊ တို့ကို။ အပဿန္တာ၊ ကုန်သည် ရှိသော်။
 “ဘန္တေ၊ တို့။ ပုပ္ဖဂါနိ၊ တို့သည်။ ကုဟိ၊ ပါနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
 မေးလျှောက်ကုန်အံ့။ “သာမဏေရေဟိ၊ တို့သည်။ ဩစိနိတွာ၊ ။ ။ ။
 ဌဝိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်ပြီ။ ပန၊ သော်လည်း။ တုဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ ပူဇေတွာ၊
 ။ ။ ။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်လော့။ သံဃော၊ သည်။ အညံ ဗိဝသံ၊ တပီးသော
 နေ၌။ ပူဇေဿတိ၊ ပူဇော်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။
 (ဝုတ္တေကား-ထည့်ပုဒ်။) ဟေ၊ ထိုခွင့်ပြုအပ်သော နေ၌ လာ၍ “ကုဟိ”
 ဘန္တေ ပုပ္ဖဂါနိ” ဟူ၍ မေးလျှောက်သဖြင့် “တုဗ္ဗေ ပူဇေတွာ ဂစ္ဆထ”
 ဟူ၍ ဆိုအပ်သော လူတို့သည်။ ပူဇေတွာ၊ ။ ။ ။ ဧဂါနိ၊ ဧဂါနိဝတ္ထုဖြစ်သော
 ခဲဖွယ် တောဇဉ်ကို။ ဒတ္တာ၊ ။ ။ ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ။ ။ ။ ပန၊ အထူး
 ဆိုသော အဋ္ဌကထာ ရှိသေးသည်ကား။ မဟာပဇ္ဇရိယဉ္စ၊ ဌလည်းကောင်း။
 ကုရုန္တိယဉ္စ၊ ဌလည်းကောင်း။ “ထေရာ၊ တို့သည်။ သာမဏေရေဟိ၊ တို့ကို။
 ဒါပေတံ၊ ပေးစေခြင်းငှါ။ န လတန္တိ၊ ကုန်။ သယမေဝ၊ မိမိတို့ အလို
 အလျောက်သာလျှင်။ တာနိ ပုပ္ဖဂါနိ၊ ထိုစောစောက ခြေ၍ထားအပ်သော
 ပန်းတို့ကို။ ဟေသံ၊ ထို “ကုဟိ” ဘန္တေ ပုပ္ဖဂါနိ” ဟူ၍ မေးလျှောက်သော
 လူတို့အား။ သစေ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ။ ။ ။ ထေရေဟိ ပန၊ ကား။
 သာမဏေရေဟိ၊ တို့သည်။ ဩစိနိတွာ၊ ။ ။ ။ ဌဝိတာနိ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ ဧတ္ထက
 မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗ”န္တိ၊ ကုန်၏ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ။ ။ ။ ပန၊ လူတို့မလာမီ
 စောစောက ပန်းကို ခြွေရာ ခြွေသင့် မခြွေသင့်၌ ဉာဏသမဏေ အညာ
 တကသမဏေ အထူးကျင့်ရာသည်မှတစ်ပါး လူတို့မလာမီ စောစောက
 ပန်းတို့ကို မခြွေသင့်မူ၍ လူတို့လာမှ လူတို့က “ပန်းတို့ကို ခြွေ၍ ပေးကုန်
 လော့” ဟု ဆိုရာ ခြွေ၍ပေးသင့် မပေးသင့်ရာ၌ ဉာဏသမဏေ အညာ
 တကသမဏေ အထူးကျင့်ရာရှိသေးသည်ကား။ ပုပ္ဖေသု၊ တို့ကို။ အနောစိ
 တေသု၊ လူတို့မလာမီ စောစောကသာလျှင် သာမဏေတို့သည် မခြွေအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုပ္ဖဝါရံ၊ ပန်းအလှည့်ကို။ ဟာစိတွာ၊ ။ ။ ။ ယာဂုဘတ္တာ
 ဒိနိ၊ အစရှိသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ သာမဏေ
 ရေ၊ တို့ကို။ “ဩစိနိတွာ၊ ခြွေ၍။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဉာဘိသမဏေရာနံယေဝ၊ ထိုအားသာလျှင်။ ဩစိနိတွာ၊
 ခြွေ၍။ ဒါတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ။ ။ ။ အညာဘဒက၊ အဆွေတော်ကုန်သော။
 သာမဏေရေ၊ တို့သည်။ (သာမဏေရေကား ဝိဘတ်ပြန်၍ ရှေးမှ လိုက်သည်။
 ဩစိနိတွာ ဒါတံ ဝဇ္ဇသိသ္မိသ္မာ။) ဥက္ခိတိတွာ၊ ချီ၍။ ရက္ခသာဒါယ၊ ပန်းပင်
 အခက်၌။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဩရောဟိတွာ၊ ပန်းပင်အခက်မှ ဆင်း၍။ န

(ဇုတိယအကြိမ်)

၆၈ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ပလာယိတဗ္ဗံ၊ မပြေးသွားရာ။ ဩစိနိတော၊ ဤ။ ဧါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ရဟန်းအများတွင် တပါးသော ရဟန်းအား မအပ်က ကြွင်းသော ရဟန်းတို့အား အပ် မအပ်ကား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဓမ္မကထိကော၊ သည်။ “ဥပါသကာ၊ တို့။ ဝိဟာရေ၊ ဌ။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့သည်။ ဗဟူနိ၊ ကုန်၏။ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝန္တော၊ ဤ။ ပုပ္ဖပူဇံ၊ ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ သဓေ ဝဒတိ၊ အံ့။ တဿေဝ၊ ထိုဆိုသော ဓမ္မကထိကရဟန်းအားသာလျှင်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာပစ္စရိယဉ္စ၊ ဌလည်းကောင်း။ ကုရုန္တိယဉ္စ၊ ဌလည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်သော အဆုံးအဖြတ် ရှိသေးသည်ကား။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “တေ၊ ဤ ဓမ္မကထိကရဟန်း ဆိုအပ်သော ‘ဗဟူနိ ဥပါသကာ’ အစရှိသော စကားသည်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သည်ဖြစ်၍။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ အဝိသေသေန၊ ဓမ္မကထိကရဟန်း ကြွင်းသော ရဟန်း ဟူသော အတူး ကင်းသောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၅။ ဖလမ္ပိ၊ သစ်သီးကိုလည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ “မာတာဝိတူနံ တာဝ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်။ မာတာဝိတူနဉ္စ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ သေသညတိနဉ္စ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ ဧါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ မရအပ်သော အတ္တ ရှိသေးသည်ကား။ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ၊ ခြင်းငှါ။ ခန္တေသ၊ အား။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ “ယော ဟရိတော” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော သစ်သီး၌လည်းကောင်း။ ပရသန္တကေ၊ သူတပါးတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သစ်သီး၌လည်းကောင်း။ သံစိကေ၊ သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သစ်သီး၌။ သေနာသနတ္ထာယ၊ ကျောင်းအလို့ငှါ။ နိယမိတေ စ၊ မှတ်အပ်သော သစ်သီး၌လည်းကောင်း။ ဒုတ္တဋ္ဌာဒိနိ၊ ဒုတ္တဋ္ဌ အာပတ် အစရှိသည်တို့ကို။ ဝါ၊ ဒုတ္တဋ္ဌအာပတ် ထုလွှစဉ်းအာပတ် ပါရာဇိကအာပတ်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ ယေဝ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော သစ်သီးကိုသာလျှင်။ ဝိလာနနေဿာနံ ဝါ၊ နာသေးလူတို့အားလည်းကောင်း။ သမ္ပတ္တဣဿရာနံ ဝါ၊ မိမိ အထံသို့ ရောက်လှာသော မင်းတို့အားလည်းကောင်း။ ဝိဏပရိဗ္ဗယာနံ ဝါ၊ ရိက္ခာ အလွန်ကုန်သော လူတို့အားလည်းကောင်း။ ဧါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖလဧါနံ၊ သစ်သီးပေးခြင်းသည်။ န ဟေတိ၊ ဖြစ်။ ဖလဘာဇကေနပိ၊ သစ်သီးဝေသော ရဟန်းသည်လည်း။ သမ္ပတေန၊ သံဃာသည် သမုတ်အပ်သော

(ဒုတိယအကြိမ်)

ရဟန်းဖြစ်ခဲ့သော်။ သံဃဿ၊ အား။ ဖလတာဇနကာလေ၊ သစ်သီး ဝေ
သော အခိုက်အခါ၌။ သမ္ပတ္တမနုဿာနံ၊ တို့အား။ ဥပခုတာဝံ ၊ တပါး
သော သံဃာ၏ ထက်ဝက်သော အဖို့ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
အသမ္ပတေန၊ သံဃာသည် မသမုတ်အပ်သော ရဟန်း ဖြစ်ခဲ့သော်။ သံဃ
ဿ၊ အား။ ဖလတာဇနကာလေ၊ ၌။ တမ္ပတ္တမနုဿာနံ၊ တို့အား။ ဥပခု
တာဝံ၊ ကို။ (သံဃဿ။ပ။ဥပခုတာဝံတို့ကား ရှေးမှလိုက်ကုန်သည်။) အပလော
ကေတွာ၊ သံဃာကို ပန်ကြား၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သံဃာရာဓေပိ၊ သံဃာ၏
အာရာမ၌လည်း။ ဖလပရိစ္ဆေဒေန ဝါ၊ သစ်သီး၏ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်
လည်းကောင်း။ ရုက္ခပရိစ္ဆေဒေန ဝါ၊ သစ်ပင်၏ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်
လည်းကောင်း။ ကတိကာ၊ လူတို့အား သစ်သီးပေးရန်စကား ရှိသည်ကို။
ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ “တတော၊ ထို ကတိကကို ပြုရာဖြစ်သော
သံဃာ၏အာရာမမှ။ ဝိလာနမနုဿာနံ ဝါ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ အညေ
သံ၊ တပါးကုန်သော။ ဖလံ၊ သစ်သီးကို။ ယာစန္ဒာနံ ဝါ၊ တောင်းကုန်သော
လူတို့အားလည်းကောင်း။ ယထာပရိစ္ဆေဒေန၊ ပိုင်းခြားအပ်ပြီးသော အ
ပြားရှိသော သစ်သီးသစ်ပင်အားဖြင့်။ စတ္တာရိ ပဉ္စ ဖလာနိ၊ လေးလုံးဝါး
လုံးသော သစ်သီးတို့ကို။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ရုက္ခာ ဝါ၊ တို့ကိုမူလည်း။
‘ဣတော၊ ဤသစ်ပင်တို့မှ။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။’ ဣတိ၊
ဤသို့ ဆို၍။ ဒေသံတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။” ပန၊ ပြရုံမှလွန်၍ မဆိုသင့်သည်
ကား။ “ဣဓ၊ ဤသစ်ပင်၌။ ဖလာနိ၊ သစ်သီးတို့သည်။ သုန္ဒရာနိ၊ ကောင်း
ကုန်၏။ ဣတော၊ ဤသစ်သီးကောင်းရာဖြစ်သော သစ်ပင်မှ။ ဂဏှထ၊ ယူ
ကုန်လော့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ၊
ဖြစ်သော။ သိရိသစုဏ္ဍံ ဝါ၊ ကုတ္တိ၊ မှုန်ကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ တပါးသော။
ကသာဝံ ဝါ၊ ဖန်မှုန်ကိုလည်းကောင်း။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသည်ကို။ ကုလ
သင်္ဂဟတ္ထာယ၊ ခြင်းငှါ။ ဒေတိ၊ အံ့။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရ
သန္တကာဒိသုပိ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာဖြစ်သော ကုတ္တိ၊ မှုန် အစရှိသည်တို့၌လည်း။
ဝါ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာ သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကုတ္တိ၊ မှုန် အစရှိသည်တို့၌
လည်း။ ဝုတ္တနယေနော၊ “ယံ ကိဉ္စိ ပရသန္တကံ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော
နည်းဖြင့်အာလျှင်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပန၊ ဝုတ္တနယ
မှ ထူးသေးသည်ကား။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ ဝုတ္တနယမှအထူး
တည်း။ သံဃဿ၊ ၏။ ရက္ခိတဂေါပိ တာပိရုက္ခဆလ္လိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်

လုံစေအပ်သော သစ်ခေါက်သည်လည်း။ ဂရုဘဏ္ဍာမေဝ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊
သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မတ္တိကန္တကဋ္ဌဝေဠုပဏ္ဏေသုပိ၊ မြေနီ မြေဖြူ မြေရွှေ
တံပူ ဝါး သစ်ရှက်ဘိုဉ်သည်။ ဂရုဘဏ္ဍာပဝံ ၊ ဂရုဘဏ် ထိုက်သည်ကို။
ဥ တွာ၊ သိ၍။ စုံဏ္ဏ၊ ကသယ်မှုန့်၌။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ “အတ္တနော သန္တကံ”
စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ၏။

၃၆။ ဂိဟိနံ၊ လူသို့၏။ ဒူဒတယံ၊ တမန်သည်တို့၏ အမှုဖြစ်သော။
သာသနဟရဏကမ္ပံ၊ သတင်းစကားကို ဆောင်ခြင်း ဟူသော အမှုကို။
ဇဗ္ဗပေသနိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို “ဇဗ္ဗပေသနိယ”ဟူ၍ ဆိုအပ်
သော လူတို့၏ တမန်သည်တို့၏ အမှုဖြစ်သော သတင်းစကားကို ဆောင်
ခြင်း ဟူသော အမှုကို။ န ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဟိ၊ ပြုသော် သင့်ရာသော
အာပတ်ကား။ ဂိဟိနံ၊ တို့၏။ သာသနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တဿ၊
အား။ ပဒေ ပဒေ၊ ခြေလှမ်းတိုင်း၊ ခြေလှမ်းတိုင်း၌။ ဒုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ တံ ကမ္ပံ၊ ထို ဇဗ္ဗပေသနိယအမှုကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ လဒ္ဓတောဇနံ၊
ကို။ ဘုဉ္ဇန္တဿာပိ၊ အားလည်း။ အဇ္ဈောဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေ၊ တိုင်း၌။
ဒုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမံ၊ စွာ။ သာသနံ၊ ကို။ အဝ္ဗဟေတွာပိ၊
မယူ၍သော်လည်း။ ပုစ္ဆာ၊ မှ။ “ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အယံ၊ ဤရွာသည်။
သော ဂါမေ၊ ထိုသူမှာလိုက်သော ရွာတည်း။ ဟန္တ၊ ယခု။ နံ သာနံ၊ ထို
သူ မှာလိုက်သော သတင်းစကားကို။ အာရောစေမိ၊ ပြောကြားအံ့။” ဣတိ၊
ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ ဩတ္တမန္တဿပိ၊ ရွာသို့သွားသောခရီး
သို့ သက်သော ရဟန်းအားလည်း။ ပဒေ ပဒေ၊ တိုင်း၌။ ဒုတ္တံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ သာသနံ၊ ကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဝါ၊ ကြားသော
ကြောင့်။ လဒ္ဓတောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇတော၊ အား။ ပုရိမနယေနဝ၊ “အဇ္ဈော
ဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေ” ဟူ၍ ရှေး၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။
ဒုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ကြားသင့်သော သတင်းစကားကား။
သာသနံ၊ ကို။ အဝ္ဗဟေတွာ၊ ၍။ အာဂတေန၊ လာသောရဟန်းသည်။ “ဘန္တေ၊
ဘုရား။ တသ္မိံ” ဂါမေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားလာခဲ့သောရွာ၌။ ဣတ္ထန္တာမဿ၊ သော
သူ၏။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား။ ကာ၊ အသို့ပါနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိယမာ
နေန၊ ဒါယကာက မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ကထေတုံ၊ သတင်းစကားကိုကြား

ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ပုစ္ဆိတပဉ္စေ၊ မေးအပ်သော “ဣတ္ထန္တာမဿ ကာ ပဝတ္တိ”
ဟူသော စကားကို ဖြေခြင်း၌၊ ဒေါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊
ဆောင်သင့်သော သတင်းစကားကား။ ပဉ္စန္ဒ၊ ကုန်သော။ သဟဓမ္မိကာနံ၊
တို့၏လည်းကောင်း။ မာဟာဝိတူနံ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍုပလာသဿ၊
၏လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ဧ။ ဝေယျာဝစ္စကရဿ၊ ၏လည်းကောင်း။
သာသနံ၊ ကို။ ဟရိတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ စ၊ သည်သာမက ဆောင်သင့်
သောစကား ရှိသေးသည်ကား။ ဝိဟိနံ၊ တို့၏။ ကပ္ပိယသာသနံ၊ အပ်သော
သတင်းစကားကို။ ဟရိတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အပ်သော
သတင်းစကားကို ဆောင်ခြင်းငှါ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ကုတ္တုစံ
န ကာတဗ္ဗံ-သို့သွား။) “မမ၊ ဧ။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘာဝတော၊ ဧ။ ပါဒေ၊
တို့ကို။ ဝန္တထ၊ ပါကုန်လော့။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ “စေတိယံ၊ ကို။
ပဋိမံ၊ ကို။ ဗောဓိံ၊ ကို၊ သံဃတ္ထေရံ၊ ကို။ ဝန္တထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ ဝါ၊
သို့လည်းကောင်း။ “စေတိယေ၊ ဌ။ ဝန္တပူဇံ၊ ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။”
ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ “ပုပ္ဖပူဇံ၊ ကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ ဝါ၊
သို့လည်းကောင်း။ “တိက္ခူ၊ တို့ကို။ သန္တိပါတေထ၊ စည်းဝေးစေပါကုန်
လော့။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဿာမ၊ ပါကုန်အံ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသာဗလိဿာမ၊
ဟောစေပါကုန်အံ။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဝုဇ္ဈေသု၊ ကုန်သော။
(ဝုတ္တေသု-ကား ပါဌသေသ။) ဤဒိဿသု၊ ဤသို့ “မမ ဝစနေန ဘာဝတော
ပါဒေ ဝန္တထ” အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိကုန်သော။
သာသနေသု၊ တို့၌။ ကုတ္တုစံ၊ ဆောင်ခြင်းကြောင့် အပ် မအပ်၌ အလိုလိုကို။
န ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဟိ၊ လူတို့၏ ကပ္ပိယသာသနံကို ဆောင်ခြင်းငှါ အပ်
ကြောင်းကား။ တောနိ သဗ္ဗာနိ၊ ဤအလုံးစုံတို့သည်။ ကပ္ပိယသာသနာနိ၊
ကုန်၏။ ဝိဟိနံ၊ တို့၏။ ဝိဟိကမ္မပဋိသံယုတ္တာနိ၊ လူတို့၏ အမှုနှင့် စပ်ကုန်
သည်။ ဝါ၊ လူတို့၏အမှုနှင့် ယှဉ်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပန၊ စကား ဆက်သင့်သေးသည်ကား။ အဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။
ဣမေဟိ ကုသဇ္ဈသကကဓမ္မဟိ၊ ဤ ပန်းပေးခြင်း အစရှိသော ကုလဇ္ဈသက
အမှုတို့ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စန္ဒမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။
သဟဓမ္မိကာနံ၊ တို့အား။ န ကပ္ပန္တိ၊ ကုန်။ အဘူတာရောစနရူပိယသံဝေါ
ဟာရေဟိ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ကြားခြင်း၊ ရှေ့
ငွေတို့ဖြင့် ကုန်စလယ်သွယ်ခြင်းတို့ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နပစ္စယသဒိသာဝ၊ ကုန်သည်
သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၇၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မကဘော ပန၊ ဒါယကာတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့် ပြုအပ်သော ပဗ္ဗာဇနီယကံ ရှိသော ရဟန်းသည်ကား။ ယသ္မိံ ဝါခေ ဝါ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ယသ္မိံ နိဂဓေ ဝါ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ကုသဇ္ဇသကကမ္မံ၊ ကုသ အမှုသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မိဉ္စ ဝိဟာရေ၊ ဌိလည်း။ ဝသတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဝါခေ ဝါ၊ ထို ကုသဇ္ဇသကအမှုကို ပြုရာ ဖြစ်သော ရွာဌိလည်းကောင်း။ တသ္မိံ နိဂဓေ ဝါ၊ ဌိလည်းကောင်း။ စဒိတုံ၊ အံ့သောငှါ။ နေဝ လဘတိ၊ သာတည်း။ တသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဌိ၊ ဝသိတုံ၊ သောငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ ပဋိပဿဒ္ဓကမ္မနပိ စ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော ပဗ္ဗာဇနီယကံ ရှိသော်လည်း။ ဘေနတိက္ခုနာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ပဗ္ဗာဇနီယ ကံကို မပြုမီ ရှေးအဖို့၌။ ယေသု ကုလေသု၊ ထို၌။ ကုသဇ္ဇသကကမ္မံ၊ အမှု ကို။ ကတံ၊ ၏။ တခတော၊ ထို ကုသဇ္ဇသကအမှုကို ပြုရာဖြစ်သော အမျိုးမှ။ ဥပ္ပန္နာစွယာ၊ ထိုသည်။ (အကပ္ပိယာဝ ဟောန္တိ-သို့သွား။) ဝါ၊ ထိုကို။ န ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။ အာသဝက္ခယာတ္တေနပိ၊ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်း သို့ ရောက်သော်လည်း။ ဝါ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်သော်လည်း။ န ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။ အကပ္ပိယာဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ “ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဂဏှာသ၊ ခံတော်မူကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ ဘေန၊ သည်ရှိသော်။ “ပုဗ္ဗေ၊ ဌိ။ ဧဝံ ကတတ္ထာ၊ ဤကုလဇ္ဇသကအမှု၏ ပြုရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဂဏှာမ၊ ကုန်။” (န ဂဏှာမကား ဝိဘတ် ပြန်၍ ရှေးမှလိုက်သည်။) ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗတ္ထ၊ သော်။ “မယံ၊ ထိုသည်။ ဘေန ကာရဏေန၊ ထို ကုလဇ္ဇသကအမှုကို ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ န ဒေမ၊ လှသည် မဟုတ်ပါကုန်။ ဣဒါနိ၊ ဌိ။ သီသဝန္တယ၊ သီသရှိသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ သခေဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပကတိယာ၊ ကုလဇ္ဇသက၏ ကံဖြစ်မီ ပကတိအား ဖြင့်။ ဒါနဌာနေယေဝ၊ လှသောအရာ၌သာလျှင်။ (ဂဟေတုံ ဝဇ္ဇတိသို့သွား။) ကုလဇ္ဇသကကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဟေ၊ ထို ကုသဇ္ဇသကအမှုကို ပြုရာဖြစ်သော ပကတိယာဒါနဌာနမှ။ ပကတိ ဒါနဓမ္မဝ၊ ကုသဇ္ဇသက၏ကံဖြစ်မီ ပကတိအားဖြင့် လှူအပ်သော ပစ္စည်း ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတုံ၊ ဌိ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ဂဟေတုံ ဝဇ္ဇတိ၊ ခံသင့်၏။ ယံ၊ အကြပ်ပစ္စည်းကို။ ဝဓေဘော၊ ပကတိဒါနထက် ပွား၍။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တံ၊ ထို ပွား၍လှူအပ်သော ပစ္စည်းသည်။ ဂဟေတုံ၊ ဌိ။ န ဝဇ္ဇတိ အပ်။ ဝါ၊ ဂဟေတုံ န ဝဇ္ဇတိ၊ မခံသင့်။ (ဂဟေတုံ-ကား ရှေးမှ လိုက်သည်။) ယသ္မာ၊ စ၊ ကြောင့်လည်း။ ပုစ္ဆိတပဉ္စေ၊ သူတပါးမေးသောပြဿနာ၌။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဒေါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မေးအပ်သောပုစ္ဆာကိုဖြေ
သော ပြဿနာ၏ ဆိုသင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဇဏှ ဝါ၊ ဤလည်း
ကောင်း။ သာယဒန္တ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ အန္တရဗ္ဗရံ၊ သို့၊ ပရိဋ္ဌံ၊ သော၊
ထိုကွဲ၊ ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ဒါယကာသည်။ “တန္တေ၊ ရာ။
ကသ္မာ၊ အဘယ်အကျိုး ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စရထ၊ လှည့်လည်
ပါကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့၊ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ ငြားအံ့။ ယေနတ္ထေန၊ အကြင်
အကျိုးကြောင့်။ စရတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို လှည့်လည်ကြောင်းဖြစ်သော အကျိုး
ကို။ အာဝိက္ခိက္ခာ၊ ဤ။ “လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီလော။ န လဒ္ဓံ၊ မရအပ်သေး
သလော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တု၊ ဒါယကာက လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။
သစေ န လဒ္ဓံ၊ အံ့။ “န လဒ္ဓံ၊ မရအပ်သေး။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတု၊ ဆို၍။ သော၊
ထို “ကသ္မာ တန္တေ စရထ” ဟု မေး၍ “လဒ္ဓံ န လဒ္ဓံ” ဟူ၍ လျှောက်ဆိုသော
ဒါယကာသည်။ ယံ၊ အကြင် အလိုရှိအပ်သော ပစ္စည်းကို။ သစေ ဒေတိ၊
အကယ်၍မူလည်း လှူခဲ့အံ့။ တံ၊ ထို လှူအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝဟေတုံ၊ ခံအံ့
သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ ရည်မှတ် ဆောက်တည်၍။
အရညေ၊ တောင့်။ န စ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မနေအပ်သည်သာတည်း။ ယော ဘိက္ခု၊
သည်။ ဝသေယျ၊ အံ့။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အာ။ ဒုတ္တဇ္ဇာ၊ သော။ အာပတ္တိ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏိဓာယ၊ ဤ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ န စ
စရိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏိဓာယ၊ ဤ။ န စ စင်္ဂါတဗ္ဗံ၊ စင်္ကြံ
မသွားအပ် ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏိဓာယ၊ ဤ။ န စ ဌာတဗ္ဗံ၊ မရပ်အပ် ။ ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏိဓာယ၊ ဤ။ န စ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်သည်သာတည်း။ ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏိဓာယ၊ ဤ။ သေယျာ၊ အိပ်ခြင်းကို။ န စ ကပ္ပဘဗ္ဗာ၊ မပြု
အပ်သည်သာတည်း။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကပ္ပေယျ၊ ငြားအံ့။ အဿ
ဘိက္ခုနော၊ အာ။ ဒုတ္တဇ္ဇာ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊
သို့။ ဝုတ္တုတ္တာ၊ အဖြစ်ကြောင့်။ “အရညေ၊ ဤ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝသန္တံ၊ သော။ မံ၊ ကို။
ဇနော၊ သည်။ အရဟတ္တေ ဝါ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း။ သေက္ခ
ဘူမိယံ ဝါ၊ သေက္ခဘုံ၌လည်းကောင်း။ သမ္ဘာဝေယတိ၊ ချီးမွမ်း
အံ့ဩလတ္တံ။ တတော၊ ထို ချီးမွမ်းအံ့ဩသဖြင့်။ လောကဿ၊ လူ၏။
သတ္တတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်။ ဝရုတတော၊ အလေးအမြတ်
ပြုအပ်သည်။ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်သည်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်။
တဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ ကတု၊
ပြု၍။ အရညေ၊ ဤ။ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်သည်သာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့

လူအပေါင်း၏ ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြုလတ္တံ့ ဟူ၍။ ပဏိဘေယ၊ ၍။ “အရညေ၊ ဌ။
 ၀သိဿာမိ”တိ၊ နေအံ ဟူ၍။ ၀တ္ထန္တဿ၊ သွားသောရဟန်းအား။ ပဒဝါ
 ရေ ပဒဝါရေ၊ တိုင်း၌။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။
 အရညေ၊ ဌ။ ကုဋိကရဏစက်မနနိသိဒနနိဝါသနပါရပနာဒိသု၊ ကုဋိ
 ဆောက်ခြင်း၊ စကြိုသွားခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ သင်းဝိုင်ကိုပြင်ဝတ်ခြင်း၊ သင်္ကန်းရံ
 ခြင်း၊ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ တို့၌။ ပယောဂေ ပယောဂေ၊ ဌ။
 ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ချီးမွမ်းခြင်းကို တောင့်တ၍
 တောသို့သွားခြင်း၊ ကုဋိဆောက်ခြင်း၊ အစရှိသည်တို့၌ ဖဝါးလွမ်းတိုင်း လုံ့လ
 ပြုတိုင်း ဒုတ္တဋ္ဌံအာပတ် သင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လူအပေါင်း
 ၏ ချီးမွမ်းခြင်းကို တောင့်တ၍။ အရညေ၊ ဌ။ န ၀သိတဗ္ဗံ၊ ရာ။ ဟိ၊
 လူအပေါင်း၏ ချီးမွမ်းခြင်းကိုတောင့်တ၍ တောင့်မနေရာ ဟူသောစကား
 သင့်ကြောင်းကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လူအပေါင်း၏ ချီးမွမ်းခြင်းကို တောင့်တ
 ၍။ ဝသန္တော၊ တောင့်နေသောရဟန်းသည်။ သမ္ဘာဝနံ၊ လူအပေါင်း၏
 ချီးမွမ်းခြင်းကို။ လဘတု ဝါ၊ စေ။ မာ လဘတု ဝါ၊ စေ။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သို့ကား။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ကေနရောက်၏။ ပန၊ လူအပေါင်း၏ ချီးမွမ်းခြင်းကို တောင့်
 တ၍ တောင့်မနေရာသည်မှတစ်ပါး နေရာသည်ကား။ ယော၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်။ သမာဒိန္နုတင်္ဂေ၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီးသော အရညကင်
 ဓူတင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ “ဓုတင်္ဂံ၊ ကို။ ရက္ခိဿာမိ၊ အံ။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍လည်းကောင်း။ “ဝါမန္တေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌။ ဝသတော၊ နေ
 သော။ မေ၊ ဝါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိက္ခိပတိ၊ ပျံ့လွင့်၏။ အရညံ၊ တော
 အရပ်သည်။ မေ၊ ဝါအား။ (မေ-ကား လိုက်သည်။) သပ္ပာယ်၊ လျှောက်
 ပတ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ ဝါ၊ ကြံ၍လည်းကောင်း။ “အဒ္ဓါ၊
 မချွတ်။ အရညေ၊ ဌ။ ဝသန္တော၊ နေသော။ အဟံ၊ သည်။ (ဝသန္တော
 အဟံကား ပြန်၍ လိုက်သည်။) တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဝေကာနံ၊
 ဝိဝေကတို့တွင်။ အညတရံ၊ အမှတ်ရှိ ကပါးပါးသောဝိဝေကသို့။ ပါပု
 ဏိဿာမိ၊ ရောက်အံ။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍လည်းကောင်း။
 “အရညံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့။ အပါ
 ပုဏိတွာ၊ မရောက်မူ၍။ န နိက္ခမိဿာမိ၊ တောမှ ဝါမထွက်အံ။” ဣတိ
 ဝါ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍လည်းကောင်း။ “အရညဝါသော နာမ၊ တော၌
 နေခြင်းမည်သည်ကို။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ ပသတ္ထော၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်
 ၏။ မယိ စ၊ ဝါသည်လည်း။ အရညေ၊ ဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော
 တော၌။ ဝသန္တေ၊ နေသည်ရှိသော်။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိ၊ သိ

(ဒုတိယအကြိမ်)

တင်းထုံးဖော်တို့သည်။ ဂါမန္တံ၊ ကိ။ ဟိတွာ၊ ရှိ။ အာရညကာ၊ တော၌
နေကုန်သည်။ တဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ ဝါ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ဧဝံ၊
ဤသို့ ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။ အနဝဇ္ဇဝါသံ၊ အပြစ်မရှိသော တော၌နေခြင်း
ကို။ ဝသိတုကာမော၊ နေလိုသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တေနေဝ၊ ထို အပြစ်
မရှိသော တော၌နေခြင်းကို နေလိုသော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ဝသိတဗ္ဗံ၊
နေရာ၏။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ စရန္တဿဝိ၊ အားလည်း။ “အဘိက္ကန္တာဒိနိ၊ ရွှေ
သို့တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ သဏ္ဌပေတွာ၊ ကောင်းစွာထား၍၊ ပိဏ္ဏာယ၊
ငှါ။ စရိဿာမိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ နိဝါသနပါရပနကိစ္စ
တော၊ မှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ ယာဝ၊ အကြိုင်မျှလောက်။ တောဇနပရိယော
သာနံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ဟူသော ကိစ္စအဆုံးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထို
မျှလောက်။ ပယောဂေ ပယောဂေ၊ လုံ့လပြုတိုင်း လုံ့လပြုတိုင်း၌။ ဝါ၊
သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်ခြင်းကိစ္စ သင်္ကန်းရုံခြင်းကိစ္စ အစရှိသော ကိစ္စတို့ကို
အပြားအားဖြင့်ဟု၍စေခြင်း အပြားအားဖြင့်ဟု၍စေခြင်း၌။ ဒုတ္တရံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ သန္တာဝနံ၊ လူတို့၏ချီးမွမ်းခြင်းကို။ လဘတု ဝါ၊ စေ။ မာ
လဘတု ဝါ၊ စေ။ ဒုတ္တရမေဝ၊ တည်း။ ပန၊ လူတို့၏ချီးမွမ်းခြင်းကို တော၌
တ၍ ဆွမ်းအလိုငှါ ရွာတွင်းသို့ဝင်သည်မှတစ်ပါး ခန္ဓကဝတ် စသည်ကို ဖြည့်
ခြင်းအကျိုးငှါ ဆွမ်းအလိုငှါ ရွာတွင်းသို့ဝင်သော်ကား။ ခန္ဓကဝတ္တသေခိ
ယဝတ္တပရိပူရဏတ္ထံ၊ ခန္ဓကဝတ်သေခိယဝတ်တို့ကို ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံစေ
ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ တို့၏။ ဒိဋ္ဌာနဂတိအာပဇ္ဇနတ္ထံ ဝါ၊
မိမိကို မြင်သည်၏အဖြစ်သို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှါလည်း
ကောင်း။ ပါယာဒိကေဟိ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော။ အဘိ-
က္ကမပဋိက္ကမာဒိဟိ၊ ရွှေသို့တက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။
ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ ပဝိသန္ဓော၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်သော ရဟန်းကို။ ပိဏ္ဏနံ၊ ထို့
သည်။ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ စင်္ဂါဒနာဒိသုပိ၊ စင်္ကြန်သွားခြင်း စသည်
တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းသာလျှင် နည်းရှိ၏။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟ၊ ၌။ ကုလသင်္ဂဟဝိနိစ္ဆယကထာ၊
ဒါယကာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ရာ မသင်္ဂြိုဟ်ရာနှင့်စပ်သော အဆုံးအဖြတ်စကား
ရပ်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၆-မစ္ဆမံသဗိနိစ္ဆယကထာ

၃၈။ မစ္ဆမံသေသု ပန၊ ငါးဟင်းမျိုး၌တို့ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိနိစ္ဆယော၊
 ဣ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မစ္ဆဂ္ဂဟဏေန၊ မစ္ဆ-သဒ္ဓါဖြင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဇေယဇံ၊ ရေ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တတ္ထ၊ ထို ရေ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါ၌။ အကပ္ပိယံ နာမ၊ မအပ်သော
 သတ္တဝါဧည့်သည်။ ဝါ၊ မစားကောင်းသော သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ မံသေသု ပန၊ အသားတို့၌ကား။ ဝါ၊ ဟင်းမျိုးတို့၌ကား။ မနုဿဟတ္ထိ
 အဿသုနဓအဟိသီဟဗျုဒ္ဓိဝိအစ္ဆတရစ္ဆာနံ၊ လူ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ခွေး၊ မြွေ၊
 ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ သစ်၊ ဝံ၊ အောင်းတို့၏။ ဝသောန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒဿ၊
 ကုန်သော။ မံသာနိ၊ တို့သည်။ အကပ္ပိယာနိ၊ မအပ်ကုန်။ ဝါ၊ မစားအပ်
 ကုန်။ တတ္ထ၊ ထို မစားအပ်သောအသား ဆယ်ပါးတို့တွင်။ မနုဿမံသေ၊
 ၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသေသု၊ လူသားမှ ကြွင်းသော
 ကိုးပါးသော အသားတို့၌။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤအသားဆယ်
 ပါးတို့တွင် လူသားကား ဇာတ်တူဖြစ်သောကြောင့် ပယ်တော်မူ၏။ ဆင် မြင်း
 တို့၏ အသားကိုကား မင်းတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့် ပယ်တော်မူ၏။ ခွေးသား
 မြွေသားတို့ကား စက်ဆုပ်အပ်သောအဖြစ်ကြောင့် ပယ်တော်မူ၏။ ခြင်္သေ့ အစ
 ရှိကုန်သော ငါးပါးသော အသားတို့ကား မိမိအား မနှိပ်စက်စိမ့်သောငှါ ဘေး
 ရန် မရှိစိမ့်သောငှါ ပယ်တော်မူ၏။) မနုဿာဒိနံ၊ လူ အစရှိကုန်သော။ ဣတိ
 ဣမေသံ ဒေသန္တံ၊ ဤဆယ်ပါးတို့၏။ မံသမ္ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပိဝိ၊
 သည်လည်းကောင်း။ လောဟိတမ္ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ စမ္ပမ္ပိ၊
 လည်းကောင်း။ လောမမ္ပိ၊ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ 'မအပ်။
 ဝသာသု ပန၊ တို့၌ကား။ ကော၊ သော။ မနုဿဝသာဝ၊ သည်သာလျှင်။
 န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဝိရာဒိသု၊ စသည်တို့တွင်။ အကပ္ပိယံ နာမ၊ မည်သည်
 ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အကပ္ပိယမံသေသု ပန၊ တို့တွင်ကား။ ဣမေသု အပ္ပိအာ
 ဒိသု ဝါ၊ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ယံ ကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော အသားကို။
 ဥတွာ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ အဥတွာ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ ခါဇန္တုဿ၊
 အား။ အာပတ္တိယေဝ၊ တည်း။ (အစိတ္တကအာပတ် ဟုလိုသည်။) ယဒါ၊ ၌။
 ဇာနာတိ၊ အံ။ တဒါ၊ ၌။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ဒေသနာ ကြားအပ်၏။ "အပုစ္ဆိ
 တွာဝ၊ မမေးပဲမူ၍လျှင်။ ခါဒိဿာမိ"တိ၊ စားအံ့ဟု။ ဂဏှတော၊ အား။
 ပဋိဂ္ဂဟဏေဝိ၊ ခံသောရဟန်း၌လည်း။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 "ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤ။ ခါဒိဿာမိ"တိ၊ အံ့ဟု။ ဂဏှတော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

မသင့်။ ဥဒ္ဓိဿကတံ ပန ၊ ရည်၍သတ်သော အသားကိုသော်ကား။
 ဇာနိတွာ၊ ၍။ ခါဒန္တဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ပစ္ဆာ
 ဇာနန္တော၊ နောက်မှသိသော ရဟန်းကို။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ န ကာရတဗ္ဗော၊
 အပ်။ (ဤကားအဓိတ္တကအာပတ်ဖြစ်၍ ဆိုသည်။)

တတ္ထ၊ ထို ငါးဟင်းမျိုးတို့တွင်။ ဥဒ္ဓိဿကတံ နာမ၊ ရည်၍ပြုအပ်သော
 မည်သည်ကား။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝဓိတွာ၊ ၍။ သမ္ပာဒိတံ၊
 စီရင်အပ်သော။ မစ္ဆမံသံ၊ ငါးမျိုးတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၍။ ဥဘယမ္ပိန္ဒဝါး၊
 စုံသည်လည်း။ ဥဒ္ဓိဿကတံ၊ ရည်၍ပြုအပ်သော ငါးဟင်းမျိုးသည်။ န
 ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တမ္ပိ၊ ထို ဥဒ္ဓိဿကတသည်လည်း။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်သော။
 အသုတံ၊ မကြားသော။ အပရိသင်္ကိတံ၊ မရွံရှာ(မယုံမှား)သော ငါးဟင်း
 မျိုးသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဟိ သစ္စံ၊ ၍။ တိကောဋိပရိသုဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း
 ရွံရှာခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော သုံးပါးသောအကြောင်းတို့မှ စင်သော။ အဒိဋ္ဌံ၊
 သော။ အသုတံ၊ သော။ အပရိသင်္ကိတံ၊ သော။ မစ္ဆမံသံ၊ ကို၊ ဘဂဝတာ၊
 သည်။ အနုညာတံ၊ အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို “အဒိဋ္ဌံ အသုတံ အပရိသင်္ကိတံ”
 ဟူသော စကားတော်၌။ ဝါ၊ ထို အဒိဋ္ဌံ သားငါး၊ အသုတ သားငါး၊
 အပရိသင်္ကိတ သားငါးတို့တွင်။ အဒိဋ္ဌံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဘိက္ခုနံ၊
 တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝိဂမန္တေ၊ သားငါးတို့ကို။ ဝဓိတွာ၊ ၍။ ဂဟ္ဗ
 မာနံ၊ ယူအပ်သည်ကို။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သော သားငါးတည်း။ အသုတံ
 နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝိဂမန္တေ၊ တို့ကို။
 ဝဓိတွာ၊ ၍။ ဂဟိတန္တိ၊ ယူအပ်၏ ဟူ၍။ အသုတံ၊ မကြားအပ်သော သား
 ငါးတည်း။ ပန၊ အဒိဋ္ဌံ အသုတ သား ငါးမှတစ်ပါး အပရိသင်္ကိတဖြစ်သော
 သားငါးကား။ အပရိသင်္ကိတံ၊ အပရိသင်္ကိတ သားငါးသည်။ ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိ
 တဉ္စ၊ မြင်ခြင်းဖြင့်ရွံရှာအပ်သော သားငါးကိုလည်းကောင်း။ သုတပရိသင်္ကိ
 တဉ္စ၊ ကြားခြင်းဖြင့် ရွံရှာအပ်သော သားငါးကိုလည်းကောင်း။ တဒုဘယ
 ဝိနိမုတ္တပရိသင်္ကိတဉ္စ၊ ထို ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတ သုတပရိသင်္ကိတ ဟူသော နှစ်
 ပါးစုံတို့မှ လွတ်သော ရွံရှာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥတွာ၊ ၍။ ဝဗ္ဗိပက္ခ
 တော၊ ထို သိအပ်သော ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတ သုတပရိသင်္ကိတ တဒုဘယဝိနိမုတ္တ
 ပရိသင်္ကိတတို့မှ ပြန်သော အဖို့အားဖြင့်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သော သား
 ငါးတည်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥတွာ၊ ဒိဋ္ဌပရိ

သင်္ကတ အစရှိသည်ကို သိ၍။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ တဗ္ဗပက္ခအားဖြင့် သိအပ်သနည်း။ ဟူမူကား။ ဣမေ၊ ဤလောက၌။ သိက္ခူ၊ ထိုသည်။ မနုဿော၊ ထိုကို။ ဇာလ ဝါရုရာဒိဟတ္ထော၊ ပိုက်ကွန် ခက်ရင်း စသည် လက်၌ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂါမတော၊ မှ။ နိက္ခမန္တေ ဝါ၊ ထွက်ကုန်သည်ထို့ကိုလည်းကောင်း။ အရညောတော၌။ ဝိစရန္တေ ဝါ၊ လှည့်လည်သည်ထို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စ၊ မြင်ရုံသာမကသေးသည်ကား။ ဒုတိယဒိဝဿေ၊ မြင်သည်မှနှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ တံ ဂါမံ၊ ထို မြင်အပ်သော လူတို့၏နေရာဖြစ်သော ရွာသို့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော။ နေသံ၊ ထို မြင်သော ရဟန်းတို့အား။ သမတ္ထမိသံ၊ သားငါးနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ကို။ အဘိဟရန္တိ၊ ရွေးရှုဆောင်ကုန်အံ့။ တေ၊ ထို မြင်၍ ရွေးရှုဆောင်ရာဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်။ တေန ဒိဋ္ဌေန၊ ထိုမြင်ခြင်းဖြင့်။ “သိက္ခူနံ၊ ထို၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတံ န ခေါ၊ ပြုအပ်သော သားငါးလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပရိသင်္ကန္တိ၊ ရွံ့ရှာကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤ မြင်ခြင်းဖြင့် ရွံ့ရှာအပ်သော သားငါးသည်။ ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကတံ နာမ၊ မြင်ခြင်းဖြင့် ရွံ့ရှာအပ်သော သားငါးမည်၏။ ဧတံ၊ ဤ မြင်ခြင်းဖြင့် ရွံ့ရှာအပ်သော သားငါးကို။ ဂဟေတုံ၊ ခံခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ယံ၊ အကြင် သားငါးကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မြင်ခြင်းဖြင့်။ အပရိသင်္ကတံ၊ အပ်။ တံ၊ ထို မြင်ခြင်းဖြင့် မရွံ့ရှာအပ်သော သားငါးကို။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ (လိုက်။) ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ မြင်၍ ရွေးရှုဆောင်ရာ၌ မအပ်သည်မှတစ်ပါး အပ်သည်ကား။ တေ မနုဿော၊ ထို မြင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ရွေးရှုဆောင်သော လူတို့သည်။ (ပုစ္ဆိတော၊ သုတော ဝဒန္တိ သို့သွား။) “တန္တေ၊ ရား။ ကသ္မော၊ ကြောင့်။ န ဂဏှထ၊ မခံပါကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတော၊ ကုန်၍။ တမတ္ထံ၊ ထို မြင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ရွေးရှုဆောင်သော အကြောင်းကို။ ယုတ္တော၊ ကုန်၍။ “တန္တေ၊ ထို့။ အမှေဟိ၊ ထိုသည်။ ဣဒံ၊ ဤသားငါးကို သတ်ခြင်းအမှုကို။ သိက္ခူနံ၊ ထို၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ န ကတံ၊ ပြုအပ်သည် မဟုတ်ပါ။ အတ္ထနော၊ ၏။ အတ္ထာယ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ရာဇယုတ္တာဒိနံ၊ စာချီ စသော မင်းချင်း အစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပါ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။

သိက္ခူ၊ ထိုသည်။ န ဟေဝ ခေါ ပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ အဝိ စ၊ မမြင်ကုန်သော်လည်း။ “မနုဿော၊ ထိုသည်။ ဇာလ ဝါရုရာဒိဟတ္ထော၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂါမတော၊ မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အရညော၊ ဌ။ ဝိစရန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ သုဏန္တိ ကိရ၊ ကြားရုံသာ ကြားကုန်သတတ်။ စ၊ ကြားရုံသာ မကသေးသည်ကား။ ဒုတိယဒီဝသေ၊ ကြားသည်မှ နှစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော နေ့၌။ တံ ဂါမံ၊ ထို ကြားအပ်သောလူတို့၏ နေရာဖြစ်သော ရွာသို့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဌာ၊ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို ကြားသောရဟန်းတို့အား။ သမစ္ဆမိသံ၊ သားငါးနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝိဏ္ဏပပါတံ၊ ကို။ အဘိဟရန္တိ၊ ရှေးရှုဆောင်ကုန်အံ့။ တေ၊ ထိုကြား၍ ရှေးရှုဆောင်ရာဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်။ တေန သုတေန၊ ခြင်းဖြင့်။ “ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ဌာ၊ ကတံ န ခေါ၊ ပြုအပ်သော သားငါးလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပရိသင်္ကန္တိ၊ ရံရွာကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤကြားခြင်းဖြင့် ရံရွာအပ်သော သားငါးသည်။ သုတပရိသင်္ကတံ နာမ၊ ကြားခြင်းဖြင့် ရံရွာအပ်သော သားငါး မည်၏။ တေမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဂဟေတံ၊ ဌာ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ယံ၊ အကြင် သားငါးကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကြားခြင်းဖြင့်။ အပရိသင်္ကတံ၊ မရံရွာအပ်။ တံ၊ ထို ကြားခြင်းဖြင့် မရံရွာအပ်သော သားငါးကို။ ဂဟေတံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ကြား၍ ရှေးရှုဆောင်အပ်သည်၌ မအပ်သည်မှတစ်ပါး အပ်သည်ကား။ တေ မနဿာ၊ ထို ကြားအပ်သည်ဖြစ်၍ ရှေးရှုဆောင်သော လူတို့သည်။ (ပုစ္ဆိတွာ၊ သုတွာ၊ ဝဒန္တိသ္မိသ္မား။) “ဘန္တေ၊ တို့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဂဏှထ၊ ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ကုန်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုကြား၍ မခံသောအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကုန်၍။ “ဘန္တေ၊ တို့။ အမေဟိ၊ တို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤသားငါးကိုသတ်ခြင်းဟူသော အမှုကို။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ဌာ၊ န ကတံ၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်ပါ။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ဝါ၊ ဌာလည်းကောင်း။ ရာဇယုတ္တာဒိနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ ဝါ၊ ဌာလည်းကောင်း။ ကတံ၊ ပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။

ပန၊ ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကတံ သုတပရိသင်္ကတံတို့မှတစ်ပါး တဒုတယဝိနိမုတ္တပရိသင်္ကတံကား။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ န ဟေဝ ခေါပဿန္တိ၊ မြင်လည်း မမြင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ န ဟေဝ ခေါ သုဏန္တိ၊ ကြားလည်း မကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အဝိ စ ခေါ၊ ထိုသို့ မမြင်ကုန် မကြားကုန်သော်လည်း။ တံ ဂါမံ၊ သို့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဌာ၊ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမမြင် မကြားကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သမစ္ဆမိသံ၊ သားငါးနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝိဏ္ဏပပါတံ၊ ကို။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ အထူးပြုပြင်၍။ အဘိဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေ၊ ထို မကြားမမြင်ကုန်၍ ရှေးရှု

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဆောင်ရာဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်။ “ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတံ န ခေါ၊ ပြုအပ်သော သားငါးလော။” ဣတိ၊ ထို့၊ ပရိသင်္ကန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤ မမြင် မကြားဝဲ ရွံ့ရှာအပ်သော သားငါးသည်။ တဒုဘယဝိနိမုတ္တပရိသင်္ကတံ နာမ၊ ထို မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ဟူသော နှစ်ပါးစုံတို့မှ လွတ်သည်ဖြစ်၍ ရွံ့ရှာအပ်သော သားငါး မည်၏။ ဘေဗ္ဗိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံတို့မှ လွတ်သည်ဖြစ်၍ ရွံ့ရှာအပ်သော သားငါးကိုသည်။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ယံ၊ အကြင်သားငါးကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ နှစ်ပါးစုံတို့မှ လွတ်သည်ဖြစ်၍ ရွံ့ရှာခြင်းဖြင့်။ အပရိသင်္ကတံ၊ အပ်။ တံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံတို့မှ လွတ်သည်ဖြစ်၍ မရွံ့ရှာအပ်သော သားငါးကို။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ မမြင် မကြားဝဲ ရှေးရှုဆောင်ရာ၌ မအပ်သည်မှတစ်ပါး အပ်သည်ကား။ ဘေမနုဿာ၊ ထို ရှေးရှုဆောင်သော လူတို့သည်။ “ဘဒန္တ၊ တို့၊ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဂဏှထ၊ ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ထို့၊ ပုစ္ဆိတု၊ ကုန်၍။ တဒတ္ထံ၊ ထို ရွံ့ရှာ၍ မခံခြင်းဟူသော အကြောင်းကို။ သုတု၊ ကုန်၍။ “ဘဒန္တ၊ တို့၊ အဓမ္မဟိ၊ တို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤသားငါးကို သတ်ခြင်း ဟူသော အမှုကို။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ န ကတံ၊ မဟုတ်ပါ။ အတ္ထဒနာ၊ ၏။ အတ္ထာယ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ရာဇယုတ္တာဒိနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ကတံ၊ ပါ၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ပာတ္တမံသံ၊ အလိုလိုအသားဖြစ်သော။ ကပ္ပိယဓမ္မေ၊ ကပ္ပိယဖြစ်သော အသားကို သာလျှင်။ လဘိတု၊ ဝါ၊ ရကုန်၍လည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ သမ္ပာဒိတံ၊ စီဒင်အပ်၏။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ သဗေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ မဘာနံ၊ သေကုန်သောသူတို့၏။ ဝေဘကိစ္စတ္ထာယ ဝါ၊ သူသေကိစ္စ အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ဖင်္ဂလာဒိနံ၊ မင်္ဂလာ အစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ ဝါ၊ အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ကဘေဝိ၊ ပြုအပ်သော သားငါး၌လည်း။ ဧသေဂ ဧသော ဧဝ၊ ဤ “သဗေ ပန တေမနုဿာ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောသဘောရှိသည် သာလျှင် ဖြစ်သော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဟိ၊ “မတာနံ ဝေတကိစ္စတ္ထာယ” စသော စကား သင့်ကြောင်းကား။ ယံ ယံ၊ အကြင်အကြင်သားငါးကို။ ဘိက္ခုနံယေ ဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ အကတံ၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်။ ဘဉ္စ၊ ထို ရဟန်းသက်သက်တို့၏သာလျှင် အကျိုးငှါ ပြု အပ်သည် မဟုတ်သော သားငါးသည်လည်းကောင်း။ ယတ္ထ၊ အကြင် သားငါး၌။ နိဗ္ဗေဒတိကော၊ ယုံမှား ရှိသည်။ ဟေတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထို ယုံမှားမရှိဖြစ်သော သားငါးသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၉။ ပန၊ ရဟန်းအချို့တို့ကိုရည်၍ သားငါးတို့ကို သတ်ရာ မရည်အပ်
သော ရဟန်းအချို့တို့အား အပ် မအပ် အဆုံးအဖြတ်ကာ။ ကေသိ
ဝိဟာရေ၊ တခုသော ကျောင်းတိုက်၌။ တိက္ခန္တံ၊ တို့အား။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်
ညွှန်း၍။ ကတံ၊ သားငါးသတ်ခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ ဖြစ်
အံ့။ ဧတ စ၊ ထိုရည်ညွှန်းအပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။
အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတဘဝံ၊ အဖြစ်ကို။ သစေ န ဇာနန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အညေ၊
တပါးသောရဟန်းတို့သည်။ သစေ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်း
တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသိသောရဟန်းတို့အား။ န ဝဇ္ဇတိ၊
မအပ်။ ဣတရေသံ ပန၊ မသိသောရဟန်းတို့အားကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညေ၊
တပါးသောရဟန်းတို့သည်။ န ဇာနန္တိ၊ ကုန်။ တေယေဝ၊ ထိုရည်ညွှန်း
အပ်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်အံ့။ တေသံ ယေဝ၊ ထို
ရည်ညွှန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုသိသောရဟန်း
တို့အားသာလျှင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အညေသံ၊ တပါးသောရဟန်းတို့အား။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေဝိ၊ ထိုရည်ညွှန်းအပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ “အမှာကံ၊
ငါ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတန္တိ၊ ပြုအပ်၏ ဟူ၍။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အညေဝိ၊
တပါးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ “ဘေသံ၊ ဤဘခုသော ကျောင်း
တိုက်၌ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ၊ ကတ”န္တိ၊ ပြုအပ်၏ ဟူ၍။ သစေ
ဇာနန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ ရည်အပ်သောရဟန်း တပါးသော ရဟန်း
အားဖြင့် အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ သဗ္ဗေ၊
ရည်အပ်သောရဟန်း တပါးသောရဟန်းအားဖြင့် အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့
သည်။ သစေ န ဇာနန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊
၏။ ဟိ၊ “အညေ ဇာနန္တိ” စသောစကား သင့်ကြောင်းကား။ ပဉ္စသု၊
ကုန်သော။ သဟဓမ္မိကေသု၊ တို့တွင်။ ယဿ ဝါ တဿ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်
ညားညားသော သီတင်းသုံးဖော်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ၍။ ကတံ၊
ပြုအပ်သော သားငါးသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သီတင်းသုံးဖော်
ငါးယောက်တို့အား။ န ကပ္ပိတိ၊ မအပ်။

ပန၊ ရည်၍ပြုအပ်သော သားငါးကို သိက မစားသင့်ရာ၌ အဆုံး
အဖြတ်မှတစ်ပါး ခံသင့် မခံသင့်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကာ။ ကောစိ၊ လူသည်။
ကေံ၊ တယောက်သော။ တိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပါဏံ၊ ကို။
ဝမိတော၊ ၍။ တဿ၊ ထိုရည်အပ်သော ရဟန်း၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပူရေတော၊
ပြည့်စေ၍။ သစေ ဇေတိ၊ အံ့။ စ၊ ထိုသို့ လူသည် သတ္တဝါကိုသတ်၍ လှူက

ခံသောရဟန်း ပြုလုပ်သည်ကား။ သော၊ ထို မိမိကိုရည်၍ သတ်၍ လှူသော သတ္တဝါကို ခံသော ရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ ဤ။ အတ္ထာယ၊ ဌာ၊ ကတ တာဝံ၊ ကို။ ဇာနိ ဇနေန္တောယေဝ၊ ပင်လျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အညဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သစေ ဒေတိ၊ အံ။ သော၊ ထိုပေးရာဖြစ်သော တပါးသော ရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထို ပေးသော ရဟန်းအား။ တံ၊ ကို။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်။ သစေ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ အံ။ ကဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်မည်နည်း။ ဣတိ စေ၊ ဤသို့ မေးငြားအံ့။ ခုန့်၊ နှစ်ယောက် သော ပေးသောရဟန်း စားသောရဟန်းတို့အားလည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဟိ၊ “ခုန့်ခုန့် အနာပတ္တိ” ဟူသောစကား သင့်ကြောင်းကား။ ယံ၊ အကြင် ရဟန်းကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ၍။ ကတံ၊ သတ္တဝါကို သတ်ခြင်းကို ပြုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုရည်အပ်သော ရဟန်းအား။ အဘုတ္တတာယ၊ မစားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတရဿ၊ စားသော ရဟန်းအား လည်း။ (ပိကျေ။) အဇာနိတာယ၊ မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနာ ပတ္တိ၊ မသင့်။ ဟိ၊ “တဿ အဘုတ္တတာယ အနာပတ္တိ” ဟူသော စကား သင့်ကြောင်းကား။ ကပ္ပိယမံသဿ၊ အပ်သော အသားကို။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံခြင်း၌။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စ၊ အာပတ်မရှိခြင်းသည် ဤမျှမက ရှိသင့်သေးသည်ကား။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ၍။ ကတံ၊ သတ္တဝါကို သတ်ခြင်းကို ပြု ခြင်းကို။ အဇာနိတွာ၊ မူ၍။ ဘုတ္တဿ၊ စားပြီးသောရဟန်းအား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ၍။ ကတံ၊ သတ္တဝါကို သတ်သည်ကို ပြုအပ်သည် ကို။ (ဥဒ္ဓိဿ ကတံ ကား ရှေးမှလိုက်။) ဥ တွာ၊ ၍။ အာပတ္တိဒေသနာကိစ္စ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စားပြီးသည်မှနောက်၌ သိ၍ အာပတ် ကို ကြားခြင်းကိစ္စ မရှိသည်မှတစ်ပါး ရှိသေးသည်ကား။ အကပ္ပိယမံသံ၊ အသားကို။ အဇာနိတွာ၊ မူ၍။ ဘုတ္တေန၊ စားမိသောရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာပိ၊ စားပြီးသည်မှ နောက်၌သော်လည်း။ အကပ္ပိယမံသံ၊ ကို။ (၎င်းလိုက်။) ဥ တွာ၊ ၍။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ကြားအပ်၏။ ဟိ၊ “ဥဒ္ဓိဿ ကတံ” စသော အသားအဆုံးအဖြတ် သင့်ကြောင်းကား။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ၍။ ကတံ၊ သတ္တဝါကို သတ်ခြင်းကို ပြုအပ်သည်ကို။ ဥ တွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇတောဝ၊ စား သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ အကပ္ပိယ မံသံ၊ ကို။ အဇာနိတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇန္တဿပိ၊ စားသော ရဟန်းအားသော် လည်း။ အာပတ္တိယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ထို သို့ အကပ္ပိယမံသကို မသိမူ၍ စားသောရဟန်းအားသော်လည်း အာပတ် သင့်သည်သာလျှင် ဖြစ်သောကြောင့်။ အာပတ္တိဘိရုကေန၊ ရဟန်းသည်။

(ရုတိယအကြိမ်)

ရူပံ၊ အဆင်းကို။ သဏ္ဌက္ခန္ဓနဝိ၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍သော်လည်း။ ပုစ္ဆိတွာ
 ဝ၊ မေး၍သာလျှင်။ မံသံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပရိဘောဂကာလေ၊
 သုံးဆောင်သောကာလ၌။ “ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ အံ။” ဣတိ
 ဝါ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍သော်လည်း။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိတွာဝ၊ ၍သာ
 လျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုစ္ဆိတွာဝ၊ လျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊
 ဟူမူကား။ ဒုဝိညေယျတ္တာ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုစ္ဆိတွာဝ၊လျှင်။
 ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ် အကျယ်ကား။ အစ္ဆမံသမ္ပိ၊
 ဝံသားသည်လည်း။ သူကရမံသသဒိသံ၊ ဝက်သားနှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဒိဝိမံသာဒိနိ စ၊ သစ်သား အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ မိဂမံသာဒိ
 သဒိသံနိ၊ သမင်သား အစရှိသည်တို့နှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုသို့ အစ္ဆမံသ၏ သူကရမံသနှင့် တူစွာဖြစ်ခြင်း စသည် ဖြစ်
 သောကြောင့်။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဂဟဏဓေဝ၊ ခံခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝတ္ထံ၊
 ကျင့်ရာသော ဝတ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆရာတို့ ဆိုကုန်၏။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဏ၊ ၌၊ မစ္ဆမံသဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ငါး
 တင်းမျိုးကို ဆုံးဖြတ်သော စကားရပ်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ဤတွင်
 ပြီးပြီ။

၇-အနာမာသဝိနိစ္ဆယကထာ

၄၀။ တတ္ထ ဧတသု မာတိကာဒေသု၊ တို့၌။ သဒ္ဓာနိဝိဋ္ဌဿ၊ သော။
 အနာမာသန္တိပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ န ပရာမသိတဗ္ဗန္တိ အတ္တော၊ န ပရာမသိတဗ္ဗံ
 ဟူသော အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တတြ၊ ထို အနာမာသ၌။ အယံ ဝိနိစ္ဆ
 ဟော၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ မာတာ ဝါ၊ အမိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဝိဘာ ဝါ၊
 သမီးသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဘဂိနိ ဝါ၊ အစ်မ နှမသည်မူလည် ၊
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတ္ထိ နာမ၊ မိန်းမမည်သည်ကား။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသော်
 လည်း။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ သာသနာတော်၏။ ပါရိဗန္ဓိကာဝ ဝါ၊ တေးရန်ကို
 ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ အနာမာသာ စ၊ မသုံးသပ် မကိုင်တွယ်အပ်သည်

၁-ပါရိဗန္ဓိကာဝ။
 (ဒုတိယအကြိမ်)

သာတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မိန်းမမည်သည် သာသနာတော်၏ ဘေးရန်ကို ပြု
သည့်သာလျှင် ဖြစ်သောကြောင့်။ “အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ မေ၊ ၏။ မာတာ၊
တည်း။ အယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဗိတ၊ တည်း။ အယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။
ဘဂိနီ၊ အစ်မ နှမတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဂေဟသိတပေမေန၊ အိမ်၌မှီသော ချစ်
ခြင်းဖြင့်။ အာမသတောဝိ၊ သုံးသပ်သော ရဟန်းအားသော်လည်း။ ဒုတ္တဋ္ဌ
မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဝေ၊ သည်သာလျှင်တည်း။
ပန၊ ဆက်၍ ပြသင့်သေးသည်ကား။ တဂဝတော၊ ၏။ ဣမံ အာဏံ၊ ဤ
အမိ သို့၊ အစ်မ နှမကို ဂေဟသိတပေမဖြင့် သုံးသပ်သော ရဟန်းအား
သော်လည်း ဒုတ္တဋ္ဌအာပတ်သင့်စေ ဟူသော အာဏာတော်ကို။ အနုဿ
ရန္တေန၊ အစဉ်လိုက်၍ အောက်မေ့သော ရဟန်းသည်။ (နေဝ ပရာမသိ
တဗ္ဗာမှာစပ်။) နဒီသောတေန၊ မြစ်ရေအယဉ်ဖြင့်။ ဝုပ္ပမာနံ၊ မျောလာ
သော။ မာတရစ္စ၊ ကိုသော်လည်း။ သစေ ပဿတိ၊ အံ့။ ဟတ္ထေန၊ မိမိ
လက်ဖြင့်။ နေဝ ပရာမသိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ပဏ္ဍိတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ ပန၊
သည်ကား။ နာဝါ ဝါ၊ လှေကိုသော်လည်းကောင်း။ ဖလကံ ဝါ၊ ပျဉ်ချပ်
ကိုသော်လည်းကောင်း။ ကဒလိက္ခန္ဓော ဝါ၊ ငှက်ပျောတုံးကိုသော်လည်း
ကောင်း။ ဒါရုက္ခန္ဓော ဝါ၊ သစ်တုံးကိုသော်လည်းကောင်း။ ဥပသံဟရိ
တဗ္ဗော၊ မြစ်ရေအယဉ်ဖြင့် မျောလာသော အမိအနီးသို့ကပ်၍ ဆောင်အပ်
၏။ တသ္မိံ၊ ထို လှေ အစရှိသည်သည်။ အသတိ၊ သော်။ ကာသာဝဋ္ဌိ၊ မိမိ
သင်္ကန်းကိုသော်လည်း။ ဥပသံဟရိတွာ၊ မြစ်ရေအယဉ်ဖြင့် မျောလာသော
အမိအနီးသို့ ကပ်ဆောင်၍။ ပုရတော၊ အမိရှေ့၌။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပန၊
အမိရှေ့၌ ထားရုံမျှထက်လွန်၍ ပြသင့် မပြသင့်သည်ကား။ “တ္ထေ၊ ဤ လှေ
စသည်၌။ ဝါ၊ ကို။ ဂဏှာဟိ”တိ၊ ကိုင်လေ့ ဟူ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။
ဂဟိတေ၊ ရှေ့ထားအပ်သော လှေ စသည်ကို အမိသည် ကိုင်အပ်သည်ရှိ
သော်။ “ပရိက္ခာရံ၊ ပရိက္ခရာကို။ ကဗျာမိ၊ ငါ ငင်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍။ ကစုံန္တေန၊ ငင်သည်ဖြစ်၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားရာ၏။ သစေ ပန
ဘာယတိ၊ အကယ်၍ ဆွဲ၍သွားအပ်သော အမိသည် ကြောက်ခဲ့အံ့။ ပုရ
တော ပုရတော၊ အမိ၏ ရှေ့၌ ရှေ့၌။ ဂန္တာ၊ သွား၌။ “မာတာယီ”တိ၊
မကြောက်သင့် ဟူ၍။ သမဿာသေတဗ္ဗာ၊ သက်သာရာကို ရစေအပ်၏။
ဘာယမာနာ၊ ကြောက်သောအမိသည်။ ပုတ္တဿ၊ သားရဟန်း၏။ သဟသာ၊
အဆောတလျှင်။ ခန္တေ ဝါ၊ ပံ့ခုံး၌သော်လည်း။ ဝါ၊ သို့သော်လည်း။
သုစေ အဘိရူဟတိ၊ တက်အံ့။ ဟတ္ထေ ဝါ၊ လက်၌သော်လည်း။ ဝါ၊ ကို
သော်လည်း။ သစေ ဂဏှာဟိ၊ ဆွဲအံ့။ “မဟလ္လိကေ၊ သက်ကြီးမ။ အပေဟိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဖဲလော့။” ဣတိ၊ သို့။ န နိဗ္ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာ၊ ပခုံးသော်လည်းကောင်း၊ လက်
 သော်လည်းကောင်း၊ မခါတွက်အပ်။ ထလံ၊ ကြည်းသို့။ ပါပေတဗ္ဗာ၊
 ရောက်စေအပ်၏။ ကဒ္ဒမေ၊ ညွှန်၌။ လဂ္ဂါယဝိ၊ ငြိသော အမိ၌လည်းကောင်း။
 ကူပေ၊ တွင်း၌။ ပတိတာယဝိ၊ ကျသော အမိ၌လည်းကောင်း။ ဧသေဝ
 ဧသော ဧဝ၊ ဤ “နေဝ ဟတ္ထေန ပရာမသိတဗ္ဗာ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီး
 သော သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
 (ဝေဒိတဗ္ဗောကား ထည့်။) ဟိ၊ ရေအယဉ်ဖြင့် မျောလာသော အမိ၌ ကျင့်
 ရာသောနည်းနှင့် ညွှန်၌ငြိသောအမိ တွင်း၌ကျသောအမိ၌ ကျင့်ရာသော
 နည်း မတူထူးသည်ကား။ တကြာဝိ၊ ထို ညွှန်၌ငြိသောအမိ တွင်း၌ကျသော
 အမိ၌လည်း။ ယောတ္ထံ ဝါ၊ လွန်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထံ ဝါ၊ အဝတ်
 ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ငြိ
 ရာ ကျရာဖြစ်သော ညွှန်သို့ တွင်းသို့ ချ၍လည်းကောင်း။ ဟတ္ထေန၊ အမိ
 လက်ဖြင့်။ ဂဟိတဘာဝံ၊ လွန်ကို အဝတ်ကို အမိကိုင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။
 ဥတွာ၊ သိ၍။ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗာ၊ ညွှန်မှ တွင်းမှ ထုတ်အပ်၏။ န တွေဝ အာမ
 သိတဗ္ဗာ၊ အမိကို မသုံးသပ်အပ်သည်သာတည်း။

စ၊ မသုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထု မာတုဂါမ၏ ကိုယ်သာလျှင် မဟုတ် ရှိ
 သေးသည်ကား။ ကေဝလံ၊ မာတုဂါမကိုယ်နှင့် မရောပဲ သက်သက်။ မာတု
 ဂါမဿ၊ ၏။ သီရိရမေဝ၊ ကိုယ်ကိုသာလျှင်။ အနာမာသံ၊ အပ်သည်။ န၊
 မဟုတ်။ ပန၊ မသုံးသပ်အပ်ကောင်းသောဝတ္ထု ရှိသေးသည်ကား။ (ပန
 ကား ဂမ္ပမာန်။) နိဝါသနပါရပနဓိ၊ မာတုဂါမ၏ အဝတ်အရံကိုလည်း
 ကောင်း။ အာသရဏဘဏ္ဍဓိ၊ မာတုဂါမ၌ ဆင်သော တန်ဆာဖြစ်သော
 ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ တိဏဏ္ဍပကံ ဝါ၊ ခေါင်းခု
 ကိုလည်းကောင်း။ တာလပဏ္ဍမုဒ္ဓိကံ ဝါ၊ ထန်းရွက်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော
 လက်စွပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ အနာမာသမေဝ၊ မသုံး
 သပ်အပ်ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ စ၊ ထိုသို့ မာတုဂါမ၏ နိဝါသန
 စသည်ကို မသုံးသပ်အပ် ဟူ၍ ဆိုအပ်သော်လည်း။ တံ၊ ထို မာတုဂါမ၏
 နိဝါသနပါရုရဏဘဏ္ဍာကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နိဝါသနပါရုရဏံ ပိဠန္တနတ္ထာယ၊
 ဝတ်ခြင်း ရံခြင်း တန်ဆာဆင်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ဌပိတမေဝ၊ ထားအပ်သည်
 ကိုသာလျှင်။ ဝါ၊ သော်သာလျှင်။ အနာမာသမေဝ၊ မသုံးသပ်အပ်သည်
 သာလျှင်တည်း။ (အနာမာသမေဝ-ကား ရှေးမှလိုက်။) ပန၊ မာတုဂါမ၌
 မသုံးသပ်အပ်သော အဝတ်အရံ တန်ဆာဖြစ်သော ဘဏ္ဍာမှတစ်ပါး သုံး

(ဒုတိယအကြိမ်)

၈၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

သင်အပ်သော အဝတ်အရုံ တန်ဆာဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကား။ နိဝါသနံ ဝါ၊
 ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပါရပနံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပရိဝတ္တေ
 တွာ၊ လဲလှယ်၍။ စီဝရတ္ထာယ၊ ၄။ ပါဒမူလေ၊ ၅။ သဓေ ဌပေတိ၊ အံ။
 အာမသိတံ၊ ၄။ (အာမသိတံ-ကား ဂမ္ပမာန်။) ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ပန၊ လဲလှယ်၍
 ခြေရင်း၌ထားအပ်သော နိဝါသန ပါရပနတို့၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး လဲ
 လှယ်၍ ခြေရင်း၌ ထားအပ်သော အာဘရဏဘဏ္ဍာတို့၌ အဆုံးအဖြတ်
 ကား။ အာဘရဏဘဏ္ဍေသု၊ တန်ဆာဖြစ်သောဘဏ္ဍာတို့တွင်(ကပ္ပိယံ ဘဏ္ဍံ၊
 အနာမာသံ တို့မှစ၍။) ကပ္ပိယံ၊ အာမာသဖြစ်သော။ ဝါ၊ သုံးသပ်ကောင်း
 သည်ဖြစ်၍ အပ်သော။ သိသပသာနေဒန္တသုစိအာဒိ၊ ဦးခေါင်း၌ ဆင်
 သော ပန်းချပ်ပုဆိုး ဆံကျင် အစရှိသော။ ဘဏ္ဍံ၊ အာဘရဏဘဏ္ဍာကို။
 (ဤ၌ အာဒိ၊ ကပ္ပိယံ ဘဏ္ဍံ ဟု ဝါကျနေသင့်သည်။ အာဘရဏဘဏ္ဍေသု
 ကပ္ပိယံ ဘဏ္ဍံ အနာမာသံ ဘဏ္ဍံ အစပ်ဖြစ်သည်။) “ဘန္တေ၊ ဘုရားတို့။
 ဣမံ၊ ဤ ဦးခေါင်း၌ ဆင်အပ်သော ပန်းချပ်ပုဆိုး ဆံကျင်စသော အာဘ-
 ရဏဘဏ္ဍာကို။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့အား။ ဒေမ၊ ပါကုန်၏။ ဂဏှထ၊ ကုန်လော့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒိယမာနံ၊ လှူအပ်သည်ကို။ ဝါ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်။
 သိပါဠိကာသုစိအာဒိဥပကရဏတ္ထာယ၊ သင်ဓုန်းအိတ် ကညစ် အစရှိသော
 အဆောက်အဦအလို၄။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ခံအပ်၏။ ပန၊ အာဘရဏဘဏ္ဍာ
 တို့တွင် ခံအပ်သော ဘဏ္ဍာမှတစ်ပါး မခံအပ်သော ဘဏ္ဍာကား။ အနာမာ
 သမေဝ၊ ကေန မသုံးသပ်အပ်ကောင်းသော။ ဝါ၊ အကပ္ပိယဖြစ်သော။
 သုဝဏ္ဏရဇတမုတ္တာဒိမယံ၊ ရွှေ ငွေ ပုလဲ စသည်တို့ဖြင့်ပြီးသော။ ဘဏ္ဍံ၊
 အာဘရဏဘဏ္ဍာကို။ (ဘဏ္ဍံကား ရှေးလိုက်။) “ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမံ၊ ဤ
 ရွှေ ငွေ ပုလဲ စသည်တို့ဖြင့်ပြီးသော အာဘရဏဘဏ္ဍာကို။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့
 အား။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဂဏှထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒိယမာနံ၊
 ကိုလည်း။ ဝါ၊ သော်လည်း။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ (ဣမံ ဘန္တေ တုမ္ဘာကံ
 ဒေမ၊ ဂဏှထာတိ-တို့ကား ရှေးမှ လိုက်သည်။) စ၊ မသုံးအပ်ကောင်းသော
 ဘဏ္ဍာသည် မာတုဂါမဏိ အဝတ်အရုံ တန်ဆာဖြစ်သော ဘဏ္ဍာသာ
 လျှင်မဟုတ် ရှိသေးသည်ကာ ကေဝလံ၊ မိန်းမ၏သဏ္ဌာန်အားဖြင့် ပြုအပ်
 သော သစ်သားရုပ် အစရှိသည်တို့နှင့်မရောဝဲ သက်သက်။ တောသံ၊ ထို
 မိန်းမတို့၏။ သရီရူပဂမေဝ၊ ကိုယ်သို့ကပ်သော အဝတ်အရုံ တန်ဆာ ဖြစ်
 သော ဘဏ္ဍာကိုသာလျှင်။ န အနာမာသံ၊ မသုံးသပ်အပ်ကောင်းသည်
 မဟုတ်သေး။ ပန၊ မသုံးသပ်အပ်ကောင်းသောဝတ္ထု ရှိသေးသည်ကား။
 (ပန-ကား ဂမ္ပမာန်။) ဣတ္ထိသဏ္ဌာနေန၊ မိန်းမ၏သဏ္ဌာန်အားဖြင့်။ ကတံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပြုအပ်သော။ ကဋ္ဌရူပမ္ပိ၊ သစ်သားရုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ခန္ဓရူပမ္ပိ၊ ဆင်
 စွယ်ရုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ အယရူပမ္ပိ၊ သံရုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း။
 လောဟရူပမ္ပိ၊ ကြေးရုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ တိပူရူပမ္ပိ၊ သလွဲရုပ်ကို
 သော်လည်းကောင်း။ ပေါတ္တကရူပမ္ပိ၊ ညွှန်စေးရုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗရတနရူပမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော ရတနာရုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ အန္တ
 မသော၊ အားဖြင့်။ ပိဋ္ဌမယရူပမ္ပိ၊ မုန့်ညက်ဖြင့်ပြီးသော အရုပ်ကိုသော်
 လည်းကောင်း။ အနာမာသမေဝ၊ သံလျှင်တည်း။ ပန၊ သစ်သားရုပ်
 ဆင်စွယ်ရုပ် စသည်ကို မိန်းမသဏ္ဌာန်ဖြင့် ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍ မသုံးသပ်အပ်
 ကောင်း ဟူသော အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး မိန်းမသဏ္ဌာန်ကိုဖျက်က သုံးသပ်
 သင့် မသုံးသပ်သင့်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ပရိဘောဂတ္ထဝယ၊ အကျိုး
 ငှါ။ “ဣဒံ၊ ဤသစ်သားရုပ် အစရှိသော အရုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ တို့အား။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။” ဣတိ၊ ဤစကားဖြင့်။ လဘိတွာ၊ မိန်းမသဏ္ဌာန်
 ဖြင့် ပြုအပ်သော သစ်သားရုပ်စသည်ကို ရ၍။ သဗ္ဗရတနမယံ၊ ဖြင့်ပြီးသော။
 ရူပံ၊ မိန်းမသဏ္ဌာန်ဖြင့်ပြီးသော အရုပ်ကို။ (ရူပံ-ကား ရှေးမှ လိုက်။)
 ဌပေတွာ၊ ချန်ထား၍။ အဝသေသံ၊ သော။ ရူပံ၊ မိန်းမသဏ္ဌာန်ဖြင့်ပြုအပ်
 သော သစ်သားရုပ် စသော အရုပ်ကို။ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ မိန်းမသဏ္ဌာန်ကိုဖျက်၍။
 ဥပကရဏာရဟံ၊ အဆောက်အဦအလိုငှါ ထိုက်သင့်သည်ကို။ ဥပကရဏေ၊
 အဆောက်အဦ၌။ ပရိဘောဂါရဟံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်ကို။
 ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ဥပနေတုံ၊ ကပ်၍ ဆောင်ခြင်းငှါ။
 ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

၄၁။ စ၊ မသုံးသပ်အပ်ကောင်းသော ဝတ္ထုသည် မာတုဂါမ၊ မာတု
 ဂါမ၏ အဝတ်အရံ၊ တန်ဆာဖြစ်သော ဘဏ္ဍာ၊ မိန်းမသဏ္ဌာန်ဖြင့် ပြုအပ်
 သော အရုပ်သာလျှင်မဟုတ် ရှိသေးသည်ကား။ ဣတ္ထိရူပကံ၊ မိန်းမသဏ္ဌာန်
 ဖြင့်ပြုအပ်သော သစ်သားရုပ် အစရှိသော အရုပ်ကို။ အနာမာသာ ယထာ၊
 မသုံးသပ်အပ်ကောင်းသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သတ္တဝိဓံ၊ ခုနစ်ပါး အပြား
 ရှိသော။ ခညမ္ပိ၊ စပါးကိုလည်း။ အနာမာသမေဝ၊ မသုံးသပ်အပ်ကောင်း
 သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ စပါး၏ မသုံးသပ်အပ်ကောင်းသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ခေတ္တမဇ္ဈေန၊ လယ်၏အလယ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသော
 ရဟန်းသည်။ တတ္ထဇာတကံ၊ ထို စပါးပင်၌ဖြစ်သော။ ခညဖလမ္ပိ၊ စပါး
 သီးကိုလည်း။ အာမသန္တေန၊ သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍။ န ဂန္တဗ္ဗံ၊ မသွား
 ရာ။ ဗာရဒ္ဒါရေ ဝါ၊ အိမ်တံခါး၌လည်းကောင်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ ဝါ၊ ခရီး

(ဒုတိယအကြိမ်)

အကြား၌လည်းကောင်း။ ဧည့်၊ စပါးသည်။ ပသာရိတံ၊ ဖြန့်အပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ (န ကာတဗ္ဗံ-နှစ်ချက်မှာစပ်။) စ၊ ထိုသို့ စပါးကို ဖြန့်က ရဟန်းပြုလုပ်သင့်သည်ကား။ ပဿေန၊ ဖြန့်အပ်သော စပါး၏ ဝဲယာနံပါးဖြင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိခဲ့အံ့။ မဒ္ဒန္တေန၊ နင်းသည်ဖြစ်၍။ န ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရာ။ ဂမနမဂ္ဂေ၊ သွားရာဖြစ်သော ခရီးသည်။ အသတိ၊ ခဲ့သော်။ ပသာရိတံ၊ အပ်သော။ ဧည့်၊ ကို။ (ပသာရိတံ ဧည့်-ထို့ကား ရှေးမှ လိုက်သည်။) မဂ္ဂံ၊ ခရီး ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌာယ၊ စိတ်ကိုသား၍။ ဝါ၊ ဆောက်တည်၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ အန္တရသခရ၊ အိမ်တွင်း၌၊ ဧညေယ၊ ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေတွာ၊ ၍။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်အံ့။ နိသီဒိတံ၊ စပါး အထက်၌ ခင်းအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေမိ၊ အချိုသောလူသို့သည်။ အာသနသလာယ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ ဧည့်၊ ကို။ အာကိရန္တိ၊ လောင်းကုန်အံ့။ ဟရာပေတံ၊ ဆောင်စေခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဟရာပေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဟရာပေတံ၊ ငှါ။ သတ္တာ၊ သည်။ နော စေ ဟောတိ၊ အံ့။ (ရှေးကလိုက်သည်။) ကေမန္တိ၊ အရပ်၌။ ဧည့်၊ ကို။ အမဒ္ဒန္တေန၊ မနင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဋ္ဌကံ၊ ကို။ ပညေပေတွာ၊ ၍။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ ဩကာသော၊ အင်းယဉ်ခင်းရာဖြစ်သော သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်သည်။ သစေ န ဟောတိ၊ အံ့။ မနုဿာ၊ ထိုသည်။ ဧညေဓဇ္ဈေယဝ၊ ဌာသလျှင်။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေတွာ၊ ၍။ သစေ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်အံ့။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ တတ္ထ ဇာတဘာနိ၊ ထို ဝဲနောက် ဝဲလွန်း စသော အပင်၌ဖြစ်ကုန်သော။ မုဂ္ဂမာသာဒိနိ၊ ဝဲနောက် ဝဲလွန်း အစရှိကုန်သော။ အပရဏ္ဏာနိဝိ၊ အဆစ်၌သီးသော ဝဲတို့ကိုလည်းကောင်း။ တာလပနသာဒိနိ၊ ထန်းသီး ပိန္နသီး အစရှိကုန်သော။ ဖလာနိ ဝါ၊ သစ်သီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကိဠန္တေန၊ မြူးထူးသည်ဖြစ်၍။ န အာမသိတဗ္ဗာနိ၊ မသုံးသပ်အပ်ကုန်။ မနုဿေဟိ၊ ထိုသည်။ ရာသိကတေသု၊ ဆွတ်ခြွေ၍ အစု ပြုအပ်ကုန်သော။ မုဂ္ဂမာသာဒိသု၊ အစရှိကုန်သော။ အပရဏ္ဏေသုဝိ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ တာလပနသာဒိသု၊ အစရှိကုန်သော။ ဖလေသု ဝါ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ (မုဂ္ဂမာသာဒိသု-စသည်တို့ကား ဝိဘတ်ပြန်၍ ရှေးမှလိုက်ကုန်သည်။) ဧသော ဧသော ဇဝ၊ ဤ ကိဠန္တေန န အာမသိတဗ္ဗာနိ” ဟူ၍ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘော ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ လူသို့ ဆွတ်ခြွေ၍ အစုပြုအပ်သော သစ်သီးတို့ကို မသုံးသပ်အပ်သော် တော၌ သစ်ပင်မှကြွေကျသော သစ်သီးတို့ကို သုံးသပ်သင့် မသုံးသပ်သင့်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ အရဉ္ဈေ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၌။ ရုက္ခတော၊ မှ။ ပတိသာနိ၊ ကုန်သော၊ ဖလာနိ၊ ထိုသို့။ “အနုပ-
သမ္ပန္နာနိ၊ ဥပသမ္ပန္န မဟုတ်သော လူသမဏေတို့အား။ ဒေသာမိ၊ ငါ
ပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ ဂဏှိတုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၄၂။ မုတ္တာ၊ ပုလဲ။ မဏိ၊ ပတ္တမြား။ ဝေဠုရိယော၊ ကျောက်မျက်ရွှေ။
ဝါ၊ ပြုလိုးယား။ သင်္ခေါ၊ ခရုသင်း။ သိလာ၊ ကျောက်သလင်း။ ဝါ၊ မဟူ
ရာ၊ ပဝါဠိ၊ သန္တာ။ ရုဇတံ၊ ငွေ။ ဇာတရူပံ၊ ရွှေ။ လောဟိတကော၊
ပတ္တမြားနီ။ မသံ၊ ရဂဏှံ၊ ပတ္တမြားပြောက်။ ဣတိ၊ ထို့။ ဒေသသု၊ ဆယ်ပါး
ကုန်သော။ ဣမေသု ရတနသု၊ ဤရတနာတို့တွင်။ မုတ္တာ၊ သည်။ အဓော
တာ၊ မပွတ်အပ်သေးသည်ဖြစ်၍။ အဝိဒ္ဓါ၊ မထွင်းအပ်သေးသည်ဖြစ်၍။
ယထာဇာတာဝ၊ ဖြစ်တိုင်းသည်သာလျှင်။ အာမသိတုံ၊ သုံးသပ်ခြင်းငှါ။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သေသ၊ ယထာဇာတမှကြွင်းသော ပွတ်အပ်ပြီး ထွင်းအပ်ပြီး
သော ပုလဲသည်။ အနာမာသ၊ မသုံးသပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
ထို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆရာတို့ ဆိုကုန်၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပန၊
ယထာဇာတဖြစ်သော ပုလဲကို သုံးသပ်အပ်၏ ဓောတဝိဒ္ဓဖြစ်သော ပုလဲကို
မသုံးသပ်အပ် ဟူသော ဆရာတို့ ပုလဲအဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး မဟာပစ္စရိဋ္ဌ
လာသော ပုလဲအဆုံးဖြတ်ကား။ မဟဉ္စပစ္စရိယံ၊ ၌။ “မုတ္တာ ပုလဲသည်။
(န ဝဇ္ဇတိ ဝဇ္ဇတိသို့သွား။) ဓောတာဝိ၊ ပွတ်ပြီး သွေးပြီးသော်လည်းကောင်း။
အဓောတာဝိ၊ သော်လည်းကောင်း။ အနာမာသ၊ မသုံးသပ်အပ်သည်ဖြစ်
၍။ (န ဝဇ္ဇတိ-မှာစပ်။) ဝါ၊ မသုံးသပ်အပ်ကောင်းသော်လည်း။ (ဝဇ္ဇတိ-
မှာစပ်။)၊ တဏှာမူလတ္ထာယ စ၊ အလိုငှါလည်း။ သမ္ပဒိန္တိတုံ၊ ခံခြင်းငှါ။
န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပန၊ ပုလဲသည် အနာမာသဖြစ်၍ သဝိတ်သော တဏှာ
တို့၏ အစိုးအလိုငှါ မခံအပ်ခဲ့သော် တဏှာမူလမှတစ်ပါး အကျိုးအလိုငှါ
ခံသင့်မခံသင့်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ကုဋ္ဌရောဂဿ၊ နှုနာ၏။ ဇေသဇေတ္ထာ
ယ၊ ဆေးအကျိုးငှါ။ သမ္ပဒိန္တိတုံ၊ ခံခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ (ပုလဲမျိုး ရှစ်ပါးကား— ၁-ဟတ္ထိ
ကုမ္ဘ၊ ဆင်ဦးကင်း၌ တည်သော ပုလဲ။ ၂-ဝရာဟဒါဌ၊ ဝက်စွယ်၌ တည်သော
ပုလဲ။ ၃-ဘုဇင်္ဂသီသ၊ မြေဦးခေါင်း၌ တည်သော ပုလဲ။ ၄-ဝလာဟက၊
တိမ်တိုက်မှဖြစ်သော ပုလဲ။ ၅-ဝေဠု၊ ဝါး၌ တည်သော ပုလဲ။ ၆-မဉ္ဇသီသ၊
ငါးဦးခေါင်း၌ တည်သော ပုလဲ။ ၇-သင်္ခေါ၊ ခရုသင်း၌ တည်သော ပုလဲ။
၈-သိပ္ပိ၊ ယောက်သွား၌ တည်သော ပုလဲ။ ဤရှစ်ပါးတည်း။ ၁-ဆင်ဦးကင်း၌
တည်သော ပုလဲကား ရှေ့သောသဆင်း ရှိ၏။ အရောင်မရှိ။ ၂-ဝက်စွယ်၌ ဖြစ်

သော ပုလဲကား ဝက်စွယ်အဆင်းနှင့် တူ၏။ ၃-မြွေဦးခေါင်း၌ တည်သော ပုလဲကား ညိုသောအဆင်း စသည်ဖြင့် ပြား၏။ စင်ကြယ်၏။ လုံးသောသဏ္ဌာန် ရှိ၏။ ၄-တိမ်တိုက်မှဖြစ်သော ပုလဲကား အရောင်ထွန်း၏။ အဆင်းကား တိမ်တိုက်အဆင်း ရှိ၏။ ညဉ့်အခါ၌ အမိုက်ကို ဖျောက်တတ်၏။ နတ်တို့သာ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ၅-ဝါး၌တည်သော ပုလဲကား ကြာမက်အဆင်းကဲ့သို့ ရှိ၏။ အရောင်မရှိ။ ထို ဝါးတို့ကား လူမနီးသော အရပ်၌သာ ရောက်ကုန်၏။ ၆-ငါးဦးခေါင်း၌ တည်သော ပုလဲကား ငါးဖယ်ကျောက်ကုန်းအဆင်း ရှိ၏။ သဏ္ဌာန်ကား လုံး၏။ ခုန်တတ်၏။ အရောင်မရှိ။ ထို ငါးတို့ကား သမုဒ္ဒရာအလယ်၌သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ၇-ခရုသင်းမှ ဖြစ်သော ပုလဲကား ခရုသင်း၏ ဝိုင်းဝန်းသော အဆင်းနှင့် တူ၏။ ကလေးသီးမျှသော်လည်း ရှိ၏။ လုံး၏။ အရောင်မရှိ။ ၈-ယောက်သွားမှ ဖြစ်သော ပုလဲကား အရောင်အထူးထူး ရှိ၏။ သဏ္ဌာန်လည်း အထူးထူး ရှိ၏။ ဤ ပုလဲမျိုး ရှစ်ပါးတို့တွင် ငါးဦးခေါင်း၊ ခရုသင်း၊ ယောက်သွား ဤ သုံးပါးတို့မှဖြစ်သော ပုလဲတို့ကား သမုဒ္ဒရာမှ ဖြစ်၏။ ကြွင်းသော ပုလဲတို့ကား ကဒါစိ ကဒါစိသာ ဖြစ်ကုန်သည်။ သမုဒ္ဒရာမှ ဖြစ်သော ယောက်သွားပုလဲသာ များသည် ဟူ၏။) အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ ဇာတိဖလကံ၊ ခံစပ်သီး အဆင်းရှိသော ပတ္တမြားကို။ ဝါ၊ ဇာတိပွိုလ်သီးအဆင်းရှိသော ပတ္တမြားကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ နိလပိတာဒိဝဏ္ဏတေဒေါ၊ အညို အရွှေ စသောအဆင်း အပြားရှိသော။ သဗ္ဗေပိ မဏိ၊ အလုံးစုံသော ပတ္တမြား ဟူသမျှကိုလည်း။ (ဝုတ္တော မှာ ဝပ်။) ဇောတဝိဒ္ဓဝဋ္ဋိတော၊ ပွတ်အပ်ပြီး ထွင်းအပ်ပြီး လုံးအပ်ပြီး ဖြစ်သော်။ အနာမာသောတိ၊ မသုံးသပ်အပ် ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ (ဝဋ္ဋတိတိဝုတ္တံက ဣတိဝုတ္တော-ကို ဆောင်သည်။) ပန၊ မဏိသည် ဇောတဝိဒ္ဓဝဋ္ဋိကဖြစ်က အနာမာသဖြစ်၏ ဟူသော အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး ယထာဇာတသာ ဖြစ်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယထာဇာတော၊ ဖြစ်မြဲတိုင်းသာ ဖြစ်၍။ အာတရမုတ္တော၊ ဇောဝိတဝိဒ္ဓ ဝဋ္ဋိတတို့နှင့် ရောနှောခြင်းမှ လွတ်သည်ရှိသော်။ အနာမာသော၊ အပ်သည်ဖြစ်၍။ (အာမသောကား ဝေဒန္တိဆရာတို့၏ ရှေးစကားရပ်၌ “ယထာဇာတာဝ အာမသိတုံ ဝဋ္ဋတိ” ဟု လာရကား ၎င်းကိုထေးကပ်၍ ဂမ္ပမာန်။) ပတ္တာဒိတဏှမူလတ္ထံ၊ အလိုငှါ။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတုံ၊ ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အပ်၏ ဟူ၍။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တမ္ပိ၊ ထို ဆရာတို့ဆိုအပ်သော “ဇောတဝိဒ္ဓ ဝဋ္ဋိတော” အစရှိသော စကားကိုလည်း။ ဗောဓပစ္စရိယံ၊ ၌။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ ပစိတွာ၊ ဖုတ်၍။ ကတော၊ ပြုအပ်သော။ ဇကော၊ တခုသော။ ကာစမဏိယေဝ၊ ကာစမဏိသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ ဇီးသည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ

(ဒုတိယအကြိမ်)

တိ၊ ခုတ္တံ၊ ဣ၊ ဝေဠုရိယေဝိ၊ ဌလည်း။ ဝါ၊ ဌလည်း။ မဏိသဒိသောဝ၊ ပတ္တမြား၌ ဆိုအပ်သော အဆုံးအဖြတ်နှင့် တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဣ၊ (ဝေဒိတဗ္ဗော-ကား ထည်း။)

သင်္ခေါ၊ ကို။ ခေနသင်္ခေါ၊ စ၊ မှတ်သော ခရုသင်းကိုသာလျှင်။ ဓောတဝိဒ္ဓေါ၊ စ၊ ပွတ်အပ်ပြီး ထွင်းအပ်ပြီးဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ ရတနမိသော၊ စ၊ ရတနာနှင့် ရောသော်လည်းကောင်း။ အနာမာသော၊ မသုံးသပ်အပ်။ ပါနိယသင်္ခေါ၊ ရေသောက်ခရုသင်းကို။ ဓောတောဝိ၊ ပွတ်အပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း။ အဓောတောဝိ၊ လည်းကောင်း။ အာမာသောဝ၊ သုံးသပ်အပ်၏။ စ၊ ခေနသင်္ခေါ ပါနိယသင်္ခေါတို့၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး ကြွင်းသော ခရုသင်းတို့၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ သေသဉ္စ၊ ကြွင်းသော ခရုသင်းကိုလည်း။ အဉ္စနာဒိတေသဇ္ဇတ္ထာယပိ၊ မျက်စဉ်း အစရှိသော ဆေးအလို့ငှါလည်းကောင်း။ တဏှမူသတ္ထာယပိ၊ အလို့ငှါလည်းကောင်း။ သမ္ပဒိန္နိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဣ၊ သိလော၊ ကျောက်သလင်းကို။ ဝါ၊ မဟူရာကို။ ဓောတဝိဒ္ဓေါ၊ ပွတ်အပ်ပြီး ထွင်းအပ်ပြီးဖြစ်၍။ ရတနသံယုတ္တာ၊ ရတနာနှင့် ယှဉ်လျက်။ မုဂ္ဂတဏှာဝ၊ ဝဲနောက်အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း ရှိသော်သာလျှင်။ အနာမာသော၊ မသုံးသပ်အပ်။ သေသော၊ ဓောတဝိဒ္ဓိ စသည် ဖြစ်သော ကျောက်သလင်းမှ ကြွင်းသော ကျောက်သလင်းသည်။ သတ္တကနိသံသနာဒိအတ္ထာယ၊ ဓားငယ်သွေးသောကျောက် အစရှိသည်တို့၏ အလို့ငှါ။ ဂဏှိတုံ၊ ခံခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဣ၊ စ၊ ဤ ကျောက်သလင်း အဆုံးအဖြတ်၌ ရတနာနှင့်ယှဉ်သော ကျောက်သလင်း ဟူရာ၌ အထူးဆိုရန်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ သိလာ ဓောတဝိဒ္ဓေါ အစရှိသော စကားရပ်၌။ ရတနသံယုတ္တာတိ၊ ရတနာနှင့်ယှဉ်သော ကျောက်သလင်း ဟူသည်ကား။ သုခဏ္ဌန၊ ရွှေနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ယောဇေတွာ၊ စပ်၍။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ကတာ၊ ပြုအပ်သော ကျောက်သလင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆရာဘို့ ဆိုကုန်၏။ ပဝါဠံ၊ သန္တာကို။ ဓောတဝိဒ္ဓိ၊ ပွတ်အပ်ပြီး ထွင်းအပ်ပြီး ဖြစ်သော်။ အနာမာသံ၊ အပ်။ သေသံ၊ ဓောတဝိဒ္ဓိဖြစ်သောသန္တာမှ ကြွင်းသော သန္တာကို။ အာမာသဉ္စ၊ သုံးသပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ တဏှမူသတ္ထဉ္စ၊ သပိတ်စသော တဏှာဘို့၏ အဖိုးအလို့ငှါလည်း။ သမ္ပဒိန္နိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ အပ်၏ဟု။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ န ဝဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပန၊ ဤ သန္တာအရာ၌ မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၌ ဆုံးဖြတ်သေးသည်ကား။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ဌ။ “ဓောတဝိဒ္ဓိ၊ ပွတ်အပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း။ အဓောတဝိဒ္ဓိ၊ သော်

(ဒုတိယအကြိမ်)

၉၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သန္တာ ဟူသမျှကို။ အနာမာသဉ္စ၊ သုံးလည်း မသုံးသပ်အပ်။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတုံ စ၊ ခံခြင်းငှါလည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။

ရဇေဉ္စ၊ ငွေကို လည်းကောင်း။ ဇာတရူပဉ္စ၊ ရွှေကို လည်းကောင်း။ ကတတဏှာဋ္ဌိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဏှာ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ အကတတဏှာဋ္ဌိ၊ မပြုအပ်သေးသော တဏှာ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဗီဇတော၊ မျိုးစေ့ဖြစ်သော ရွှေကျောက် ငွေကျောက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အနာမာသဉ္စ၊ သုံးသပ်လည်း မသုံးသပ်အပ်။ အသမ္ပုဋ္ဌိန္တိနိယဉ္စ၊ ခံလည်း မခံအပ်။ ကိရ၊ ရွှေ ငွေသည် အနာမာသ အသမ္ပုဋ္ဌိန္တိနိယ ဖြစ်ဟန် အကျယ်ကား။ ဥတ္တရရာဇပုတ္တော၊ ဥတ္တရ အမည်ရှိသော မင်းသားသည်။ သုဝဏ္ဏစေတီယံ၊ ရွှေစေတီကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ မဟာပဒမတ္ထေရဿ၊ အား။ ပေသေယိ၊ ဓာတ်တော်ထည့်ရန် ဟူ၍ မဆိုပဲ အရှင်ဘုရားတို့ ယူကုန်လေ့ ဟူ၍ စေ၏။ ယေရော၊ သည်။ “န ကပ္ပတိ”တိ၊ ဝါ၊ အား ရွှေစေတီသည် မအပ် ဟူ၍။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။ စေတီယဃရေ၊ စေတီအိမ်၌။ သုဝဏ္ဏပဒမသုဝဏ္ဏဗုဗ္ဗုဠကာဒိနိ၊ ရွှေကြာ ရွှေကြယ် အစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တောနိပိ၊ ဤ ရွှေကြာ ရွှေကြယ် အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ အနာမာသာနိ၊ မသုံးသပ်အပ်ကုန်။ ပန၊ စေတီအိမ်၌ ရွှေကြာ ရွှေကြယ် အစရှိသည်တို့ကို မသုံးသပ်အပ်ကောင်းသည်ကား ရဟန်းတိုင်း မဟုတ် သုံးသပ်ကောင်းသော ရဟန်း ရှိသေးသည်ကား။ စေတီယဃရဂေါပကာ၊ စေတီအိမ်ကိုစောင့်သော ရဟန်းတို့သည်။ ရူပိယဆန္ဒကဋ္ဌာနေ၊ ရွှေငွေကိုစွန့်သော ရဟန်းအရာ၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ တည်ကုန်သောကြောင့်။ တေသံ၊ ထို စေတီအိမ်ကို စောင့်သော ရဟန်းတို့အား။ ကေဠာပယိတုံ၊ ထိုမှ ဤမှ ရွှေစေသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်လောက်လည်း။ ဝါ ပန၊ ဟောအဋ္ဌကထာသာ ဆုံးဖြတ်သည် မဟုတ် ဆုံးဖြတ်သော အဋ္ဌကထာ ရှိသေးသည်ကား။ ကုရန္တိယံ၊ ၌။ တမ္ပိ၊ ထို စေတီယဂေါပကတို့အား ထိုမှ ဤမှ ရွှေစေသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းငှါ အပ်၏ ဟူသော စကားကိုလည်း။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ သုဝဏ္ဏစေတီယေ၊ ရွှေစေတီ၌။ ကစဝရမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဟရိတုံ၊ အံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣတ္ထကမေဝ၊ ဤ ရွှေစေတီ၌ အမှိုက်ကို ပယ်ခြင်းမျှကိုသာလျှင်။ အနညာတံ၊ ၏။ အာရက္ခဋ္ဌလောဟမ္ပိ၊ တေးလိုလည်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဇာတရူပဂုတိကမေဝ၊ ရွှေအလားလျှင် အလားရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ အနာမာသံ၊ သပ်အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု၊ ထို၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ရှေ့ ငွေသည် အာမာသ မဟုတ်ကောင်း ဟု ဆိုသော်လည်း အာမာသ ဖြစ်ကောင်းသောအရာ ရှိသေးသည်ကား။ သေနာသနပရိတောငဝေ၊ ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော ရွှေ ငွေ၌။ သဗ္ဗေဝိ ကပ္ပိယော၊ အလုံးစုံ အပ်သည်ချည်းတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ သေနာသနဖြစ်က ရွှေ ငွေသည် အပ်စကောင်းသောကြောင့်။ ဇာတရူပရဇာတယော၊ ရွှေ ငွေဖြင့် ပြီးကုန်သော။ သဗ္ဗေဝိ သေနာသနပရိက္ခာရာ၊ အလုံးစုံ ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင် ဟူသမျှကိုလည်း။ အာမာသာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဓမ္မဝိနယဝဏ္ဏနဋ္ဌာနေ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာကို ဖွင့်ရာဖြစ်သော အရပ်၌။ ဖလိကတ္တဓမ္မ၊ ဖန်သည်တိုင်၌။ ရတနဒါမပဋိမဏ္ဍိတေ၊ ရတနာပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ရတနမဏ္ဍပေ၊ ရတနာမဏ္ဍပ်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ပြုအပ်သော ရတနာမဏ္ဍပ်၌။ သဗ္ဗပကရဏာနိ၊ အလုံးစုံသော အဆောက်အဦတို့ကို။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ‘ပဋိဇဉ္ဇိတံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ၏။ လောဟိတကံမသာရဂလ္လာ၊ ပတ္တမြားနီ ပတ္တမြားပြောက်တို့ကို။ ဓောတဝိဒ္ဓါ၊ ပွတ်အပ်ပြီး ထွင်းအပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော်။ အနာမာသာ၊ အပ်ကုန်။ ဣတရေ ဤမှတပါး အဓောတ အဝိဒ္ဓဖြစ်သော ပတ္တမြားနီ ပတ္တမြားပြောက်တို့သည်။ အာမာသာ၊ သုံးသပ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘဏ္ဍမူလတ္ထာယ စ၊ အလို့ငှါလည်း။ သမ္ပဋိန္ဒိတံ၊ ခံအံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ “လောဟိတကံမသာရဂလ္လာဓောတဝိဒ္ဓါ။ လ။ ဝဇ္ဇတိ” ဟူသော မဟာအဋ္ဌကထာစကားကို ပမာဏအားဖြင့် မမှတ်အပ်သည်မှတပါး ပမာဏအားဖြင့် မှတ်အပ်သော အဋ္ဌကထာ စကားကား။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ လောဟိတကံမသာရဂလ္လာ၊ တို့ကို။ (၎င်းကား လိုက်။) “ဓောတဝိ၊ ပြီးသော်လည်းကောင်း။ အဓောတဝိ၊ သေးသော်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်း။ အနာမာသာ၊ အပ်ကုန်။ သမ္ပဋိန္ဒိတံ၊ ငှါ။ န စ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အပ်လည်း မအပ်ကုန်း” ဣတိ၊ သို့။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၏။

၄၃။ သဗ္ဗံ၊ သော။ အာဝုဓောဏ္ဍံ၊ လက်နက်တဏှာကို။ အနာမာသံ၊ မသုံးသပ်အပ်။ ဘဏ္ဍမူလတ္ထာယ၊ အလို့ငှါ။ ဒီယမာနဋ္ဌိ၊ လောင်လည်း။ န သမ္ပဋိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ သတ္တဝဏီဇာ နာမ၊ လက်နက်ကုန်သွယ်ခြင်း မည်သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။ (ဣတိ ကျေ။) သုဋ္ဌဓနု (ဒုတိယအကြိမ်)

၉၄ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ဧဇ္ဈာဝိ၊ သင်္ကသင်္ကသော လေးဖြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဓနုဗိယာဝိ၊ လေး
 ညှို့ကိုလည်းကောင်း။ ပတောဒေါဝိ၊ လေးရှူးကိုလည်းကောင်း။ တောမ
 ရောဝိ၊ ခက်ရင်းကိုလည်းကောင်း။ အင်္ဂုသောဝိ၊ ချွန်းကိုလည်းကောင်း။
 အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ အာဝုဓသင်္ခပေန၊ လက်နက်အသွင်ဖြင့်။ ကတဝနိ၊
 ကုန်သော။ ဝါသိဖရသုအာဒိနိပိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ (အနာမာသာနိ၊
 ကုန်။ ကေနမိ၊ တစုတယောက်သော လူသည်။ ဝိဟာရေ၊ ဤ။ သတ္ထိ ဝါ၊
 လုံသည်လည်းကောင်း။ တောမရော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဌပိတော၊
 အပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ၊ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ဇဂ္ဂန္တေန၊ သုတ်သင်လိုသော
 ရဟန်းသည်။ (ပေသေတဗ္ဗံ၊ ပဋိဇ္ဈိတဗ္ဗောတိသိသွား။) “ဟရန္တ၊ ဆောင်
 ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သာမိကာနံ၊ လုံ ချွန်းတောင်း အရှင်တို့
 အား။ ဝေသေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သစေ န ဟရန္တ၊ ကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုလုံ ချွန်း
 တောင်းကို။ အစာသေခန္တေန၊ မလှုပ်စေမူ၍။ ဝိဟာရော၊ ကို။ ပဋိဇ္ဈိတဗ္ဗော၊
 အပ်၏။ ပန၊ အစွဲတပါးကား။ ယုဒ္ဓဘူမိယံ၊ စစ်မြေ၌။ ပတိတံ၊ ကျသော။
 အသိံ ဝါ၊ သန်လျက်ကိုလည်းကောင်း။ သတ္ထိံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 ဘောမရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။ ပါသာဏေန ဝါ၊ ကျောက်
 ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ကေနမိ ဝါ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုဖြင့်သော်
 လည်းကောင်း။ အသိံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ သတ္ထကတ္ထာယ၊ ခားငယ်
 အလိုငှါ။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဘရာနိပိ၊ သန်လျက်မှတပါး လုံ
 ချွန်းတောင်းတို့ကိုလည်း။ ဝိယောဇေတွာ၊ လုံ ချွန်းတောင်းအဖြစ်နှင့်မယှဉ်
 စေမူ၍။ ဝါ၊ ဖျက်၍။ ကိဉ္စ၊ အချို့ကို။ သတ္ထကတ္ထာယ၊ အလိုငှါ။ ကိဉ္စ၊ ကို။
 ကတ္ထရဒဏ္ဍာဒိ အတ္ထာယ၊ တောင်ငွေစသော အကျိုးငှါ။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ လုံသည်ကို စစ်မြေ၌ ကျသည်ကို ကောက်ယူရာ၌ အဆုံး
 အဖြတ်မှတပါး လှူရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ “ဣဒံ၊ ဤ”လုံ စသည်ကို။
 ဂဏှထ၊ ပါကုန်သော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိယမာနံ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်။
 ဝိနာသေတွာ၊ ဤ။ “ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ သုံးသပ်အပ်ကောင်းသည်ဖြစ်၍ အပ်သော
 ဘဏ္ဍာကို။ ကရိသာမိ၊ ဝါပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံး
 စုံ လုံ စသည်ကိုလည်း။ သမ္ပုဋိန္ဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

မဇ္ဈဇာသပက္ခိဇာသောဒိနိပိ၊ ငါးထောင်သောပိုက် ငှက်ထောင်သော
 ပိုက် အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဖလကဇာလိကာဒိနိပိ၊ ကာ ကွန်ရက်
 အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ သရပရိတ္တာဏာနိပိ၊ မြား၏ အရံ
 အဘားတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံတို့ကို။ အနာမာသာနိ၊ အပ်
 (ဒုတိယအကြိမ်)

ကုန်။ ပန၊ ထိုသို့ ငါးထောင်သောပိုက် ငှက်ထောင်သောပိုက် အစရှိသည်
တို့သည် အနာမာသ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ (ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတံ သို့သွား။)
မစ္ဆဇာလပက္ခိဇာလာဒိနိဝိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဖလကဇာလိကာဒိနိဝိ၊
တို့ကိုလည်းကောင်း။ သရပရိတ္တာဏာနိဝိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗာနိ၊
တို့ကို။ (ဤပုဒ်တို့ကား ရှေးမှဆောင်၍ သမ္မန်သည်။) ပရိဘောဂတ္ထာယ၊ သုံး
ဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ လန္တမာနေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ တာဝ၊ ကာ
စသည်တို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဇေလံ၊ ငါးထောင်သောပိုက် ငှက်ထောင်သော
ပိုက်ကို။ “အာသနဿ ဝါ၊ မိမိနေရာ၏လည်းကောင်း။ စေတိယဿ ဝါ၊
စေတီတော်၏လည်းကောင်း။ ဥပရိ၊ ၌။ ဗန္ဓိယာမိ၊ ငါးဖွဲ့အံ့။ ဆတ္တံ ဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဌေသာမိ၊ ငါးရစ်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။
ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ သရပရိတ္တာဏံ၊ မြား၏အရံအတားဖြစ်သော
ကာ ကွန်ရက် အစရှိသည်ကို။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံကိုသော်လည်း။ သဏ္ဌာ
မူလတ္ထာယ၊ အလိုငှါ။ သမ္ပုဋိစ္ဆိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မြား၏အရံအတား
ဖြစ်သော ကာ ကွန်ရက် စသည်ကို သပိဟံစသော သဏ္ဌာတို့၏ အဖိုးအလို
ငှါ ခံအပ်သင့်ကြောင်းကား။ ဧတံ၊ ထိုမြား၏အရံအတားဖြစ်သော ကာ
ကွန်ရက် အစရှိသည်သည်။ ပရူပရောဓေဝါရဏံ၊ သူတပါးတို့၏ ထိုးပစ်
ခြင်းကို တားမြစ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပရေကေရံ၊ သူတပါးကို
ထိုးပစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်။ န၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။
ဖလကံ၊ ကာသည်။ “ဒဏ္ဍကဋ္ဌတာဇနံ၊ တံပူထည့်ရန်ခွက်ကို။ ကရိယာမိ၊
ငါပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ဓမ္မဝိနုဋ္ဌာနိ၊ သားရေဖြင့် ကြက်အပ်ကုန်သော။ ဝိဏာဇောရိအာဒိနိ၊
စောင်း စည်ကြီး အစရှိသည်တို့ကို။ အနာမာသာနိ၊ အပ်ကုန်။ ကုရန္တိယံ ပန၊
၌ ဆိုသေးသည်ကား။ “ဘေရိသဃံာဇောဝိ၊ သားရေဖြင့် ကြက်အပ်ပြီးသော
စည်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဏာသဃံာဇောဝိ၊ သားရေဖြင့် ကြက်အပ်ပြီး
သော စောင်းကိုလည်းကောင်း။ တုစ္ဆပေါက္ခရမ္ပိ၊ သားရေဖြင့် မကြက်
အပ်သေးသည်ဖြစ်၍ အချည်းစည်းသော စည်ခေါင်း စောင်းခေါင်းကို
လည်းကောင်း။ မုခဝဇ္ဇိယံ၊ မျက်နှာရေး၌။ အာရောပိတစမ္ပမ္ပိ၊ တင်အပ်ကာ
မျှဖြစ်သော သားရေကိုလည်းကောင်း။ ဝိဏာဇဏ္ဍကောဝိ၊ စောင်းညှောက်
ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ စောင်းလက်ရုံးကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အနာ
မာယံ၊ အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဩနဟိတုံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင် ကြက်ခြင်းငှါ
လည်းကောင်း။ ဩနဟာပေတုံ ဝါ၊ သူတပါးကို ကြက်စေခြင်းငှါလည်း

(ဓုတိယအကြိမ်)

ကောင်း။ ဝါဒေတုံ ဝါ၊ ကိုယ်ဘိုဒ် တီးခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဝါဒါ
 ဝေတုံ ဝါ၊ စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ န လတ္တံတိဗယဝ၊ သာလျှင်တည်း။
 စေတိယင်္ဂဏ၊ ဌ။ ပူဇံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ရှ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဆဋ္ဌိတံ၊
 စွန့်အပ်သော စည်ကြီး စသည်ကို။ ဒိသ္မာဝိ၊ မြင်၍သော်လည်း။ အစာလေ
 တွာဝ၊ မလှုပ်စေမှ၍သာလျှင်။ အန္တရန္တရေ၊ အကြားအကြား၌။ သမ္ပဇ္ဇိ
 တဗ္ဗံ၊ တံမြက်သွည်းအပ်၍။ ပန၊ စည်ကြီး စသည်ကို မသုံးသပ်အပ်ကောင်း
 ဟု ဆိုသော်လည်း။ (ဟရိတွာ နိက္ခိပိတံ ဝဇ္ဇတိ တို့မှာစပ်။) ဝါ၊ ကား။ ပန၊
 စည်ကြီး စသည်ကို မသုံးသပ်ကောင်းရာ ကာသမ္ပတပါး သုံးသပ်ကောင်း
 ရာ ကာလကား။ ကဝရဆန္ဒနကာသေ၊ လည်းအပ်သော တံမြက်ချေး
 အမှိုက်ကို စွန့်ရာကာလ၌။ ကဝရနိယာမေနေဝ၊ တံမြက်ချေး အမှိုက်ဟု
 သောအသွင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဟရိတွာ၊ ရှ။ ကေခန္တံ၊ ဌ။ နိက္ခိပိတံ၊ ချခြင်းငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာပဉ္စရိယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘဏ္ဍာသတ္တယ၊ အလို့
 ငှါ။ သမ္ပုဋ္ဌိတုံမ္ပိ၊ ငှါလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ စည်ကြီးစသည်ကို သဝိတ်
 စသော ဘဏ္ဍာတို့၏ အစိုးအလို့ငှါ ခံရာ၌ တစုံတရာသော ဝိကာရကို
 မပြုရသည်မှတပါး သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ ခံရာ၌ တစုံတရာသော
 ဝိကာရကို ပြုရ မပြုရရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ စမ္ပဝိနဒ္ဒေသု၊ ကုန်သော။
 ဝိဏာဓဘရိအာဒိသု၊ တို့ကို။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ရှေးမှလိုက်သည်။) ပရိ-
 ဘောဂတ္တယ၊ သုံးဆောင်ခြင်း အကျိုးငှါ။ လတ္တမာနေသု၊ ရှိသော်။
 ဝိဏာဒေါဏိကဉ္စ၊ စောင်းခွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဘေရိပေါက္ခရဉ္စ၊ စည်ခွက်
 ကိုလည်းကောင်း။ ဒန္တကဋ္ဌဘာဇနံ၊ တံပူသည့်ရန် ခွက်ကို။ ကရိဿာမ၊
 ဝါတို့ပြုကုန်အံ့။ စမ္ပံ၊ ကြက်သော သားရေကို။ သတ္တကကောသကံ၊ ဓား
 ငယ်ထည့်ရန် အိတ်ငယ်ကို။ ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ နှလုံး
 သွင်း၍။ တဿ တဿ ပရိက္ခာရဿ၊ ထိုထိုပရိက္ခရာ၏။ ဥာကရဏတ္တယ၊
 အဆောက်အဦအကျိုးငှါ။ ဝဟေတွာ၊ ရှ။ တထာ တထာ၊ ထိုသို့နှလုံးသွင်း
 တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟ၊ ဌ။ အနာမာသ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သုံး
 သပ်အပ် မသုံးသပ်အပ် စသည်နှင့် စပ်သည်ကိုဆိုရာ အဆုံးအဖြတ်ကား
 ရပ်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၈-အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနဝိနိစ္ဆယကထာ

၄၄။ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနနေသု ပန၊ အဓိဋ္ဌာနံ ဝိကပ္ပနာတို့၌ကား။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိစိဝရံ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းကို။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ အမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုစိမ့်သောငှါ။ န အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ (အဓိဋ္ဌာန်တင်သောအခါ “ဣမံ သံဃာဋီ” အဓိဋ္ဌာမိ”သော အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်။ ဝိကပ္ပနာပြုသောအခါ “ဣမံ စိဝရံ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ” ဟု ဆို၍သာ ဝိကပ္ပနာပြု။ “န ဝိကပ္ပေတုန္တိ သံဃာဋီအာဒိနာမေန ဝိကပ္ပေတုံ န အနုဇာနာမိတိ အတ္ထော” ဟု ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသင်္ဃိကာ ဆိုသောကြောင့်တည်း။) ဝဿိကသင်္ဂဋိကံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့၏။ စာတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ တဇတာ၊ ထို မိုးလေးလမှ။ ပရံ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ နိသီဒနံ၊ ကိ။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ န အနုဇာနာမိ၊ မပြု။ ပစ္စတ္တရဏံ၊ ကိုး အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ န အနုဇာနာမိ၊ မပြု။ ကဏ္ဍုပ္ပင်္ဂစ္ဆာဒိ၊ ကိ။ ယာဝ အာဗာဓာ၊ အနာရှိသရွေ့။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ တဇတာ၊ ထို အနာငြိမ်းသည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ မုခပုဉ္ဇနစောဉ္ဇံ၊ ကိ။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ န အနုဇာနာမိ၊ မပြု။ ပရိက္ခာရစောဉ္ဇံ၊ ကိ။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ န အနုဇာနာမိ၊ မပြု။

ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ မူသောကြောင့်။ တိစိဝရာဒိနိယာမေနော၊ တိစိဝရိတ် စသည်ကို မှတ်သားသောအားဖြင့်သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ဤ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမေန၊ သုံးဆောင်လိုသော ရဟန်းသည်။ “ဣမံ သံဃာဋီ” ကိ။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဧ။” ဣတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ နာမံ၊ ကိ။ ဝတ္တာ၊ ဤ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဝိကပ္ပေန္တေန ပန၊ ရဟန်းသည်ကား။ နာမံ၊ ကိ။ အဂ္ဂဗဟတ္တာဝ၊ မယူမူ၍သာလျှင်။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကိ။ တုယံ၊ အား။ ဝိကပ္ပေမိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဤ၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထို “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ” အစရှိသော ပါဠိတော်၌။ တိစိဝရံ၊ ကိ။ အဓိဋ္ဌာပန္တေန၊ ရဟန်းသည်။ ရဇိတ္တာ၊ ဤ၊ ကပ္ပမိန္ဒု၊ ကိ။ ဒုတ္တော၊ ထိုး၍။ ပမာဏယုတ္တဓေဝ၊ ပမာဏနှင့် ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ အဿ၊ ထို ဆိုး၍ ကပ္ပမိန္ဒုထိုး၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာသော သင်္ကန်းသုံးထည်၏။ ပမာဏံ၊ သည်။ ဥတ္တုပ္ပပရိစ္ဆေဒေန၊ အားဖြင့်။ သုဂတစိဝရတော၊

မြတ်စွာဘုရား၏ သင်္ကန်းဟောင်းအောက်။ ဦးနက်၊ အယုတ်သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။
 လာမကပရိစ္ဆေဒေန၊ အားဖြင့်။ သင်္ဘောသို့။ ဒုက္ခ၏ လည်းကောင်း။
 ဥတ္တရာသင်္ဂဿ စ၊ ကိုယ်ဝတ်၏လည်းကောင်း။ ပမာဏံ၊ သည်။ ဒိဃတော၊
 အားဖြင့်။ မုဋ္ဌိပဉ္စကံ၊ ငါးဆုပ်အပေါင်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ (ပမာဏံ ဝဋ္ဋတိ
 တို့ကား အဗျာဟာရ။) ပမာဏံ၊ သည်။ တိရိယံ တိရိယေန၊ အနံအားဖြင့်။
 မုဋ္ဌိတ္တိကံ၊ သုံးဆုပ်အပေါင်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အန္တရဝါသကော၊ သင်းပိုင်
 သည်။ ဒိဃသော၊ ဖြင့်။ မုဋ္ဌိပဉ္စကော၊ ငါးဆုပ်အပေါင်းသည်။ တိရိယံ
 တိရိယေန၊ အနံအားဖြင့်။ ဒွိဟတ္ထောပိ၊ နှစ်တောင်သော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊
 ၏။ ဟိ၊ သင်းပိုင်သည် အနံအားဖြင့် နှစ်တောင်ဖြစ်ခဲ့သော် ထို သင်းပိုင်
 ဖြင့် ချက်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ရကား နှစ်တောင်သော်လည်း အပ်
 ခြင်း၏ အကြောင်းကား။ ပါရပနေနပိ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို ရုံခြင်းဖြင့်လည်း။
 နာဘိ၊ ချက်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတုံ၊ ခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုသို့ နှစ်တောင်သားရှိသော သင်းပိုင်သည် ချက်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း
 ငှါ မတတ်နိုင်သော်လည်း ချက်ကိုဖုံးလွှမ်းကြောင်း ကိုယ်ဝတ်ရှိပြီးဖြစ်သော
 ကြောင့်။ အန္တရဝါသကော၊ သည်။ တိရိယံ တိရိယေန၊ အားဖြင့်။ ဒွိဟ-
 တ္ထောပိ၊ သော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ (ရှေးသို့လည်၍ သတ်သည်။) ပန၊ ပမာဏ
 ယုတ္တဖြစ်သော သင်္ကန်းသုံးထည်မှ ကျင့်ရာသောနည်းလမ်းမှတစ်ပါး ပမာဏ
 မဟုတ်သော သင်္ကန်းသုံးထည်၌ ကျင့်ရာသော နည်းလမ်းကား။ ဝုတ္တပ
 မာဏတော၊ “လာမကပရိစ္ဆေဒေန” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏ
 ရှိသော သင်္ကန်းသုံးထည်ထက်။ အတိရေကဉ္စ၊ လွန်သော ပမာဏရှိသော
 သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ဦးနက္ခ၊ ယုတ်သော ပမာဏရှိသော သင်္ကန်း
 ကိုလည်းကောင်း။ “ပရိက္ခာရစောဠက” နှို၊ ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို ပမာဏယုတ္တဖြစ်သော သင်္ကန်းသုံးထည်ကို “သင်္ဘောသို့”
 “ဥတ္တရာသင်္ဂ” “အန္တရဝါသက” ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ အတိရေက
 ပမာဏ ဦးနကပမာဏဖြစ်သော သင်္ကန်းသုံးထည်ကို “ပရိက္ခာရစောဠ”
 ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌။ (ကာယေန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ဝါစာယ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ
 တို့သို့သွား။) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဇွေ စိဝရဿ အဓိဋ္ဌာနာ။ပ။အဓိဋ္ဌေတိ” တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဟောအပ်သော “ဇွေ စိဝရဿ
 အဓိဋ္ဌာနာ။ပ။အဓိဋ္ဌေတိ” ဟူသောစကား ရှိခြင်းကြောင့်။ (ကာယေန အဓိဋ္ဌာ
 တဗ္ဗာ၊ ဝါစာယ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ တို့သို့သွား။) ပုရာဏသင်္ဘောသို့၊ ဒုက္ခကို။
 “ဣမံ၊ ဤသင်္ကန်းကို။ သင်္ဘောသို့၊ သင်္ဘောသို့ ဟူသော အမည်ရှိသည်ကို။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊ သင်္ခာဒိ ဟူသောအမည်ကို နတ်၏။ ဝါ၊ ချ၏။ ဝါ၊ ထား၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ သင်္ခာဒိ ဟူသော အမည်ကို နတ်၍။ ဝါ၊ ချ၍။
 ဝါ၊ ထား၍။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သင်္ခာဒိံ၊ ကို။ (စိတ္တေန အာဘောဇံ
 ကတွာ ကာယေန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ သိသ္မာ။) ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဟတွာ၊ ၍။
 “ဣမံ၊ ဤသင်္ကန်းကို။ သင်္ခာဒိံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။ တနည်း
 ကား—ဣမံ၊ ကို။ သင်္ခာဒိံ၊ သင်္ခာဒိ အမည်ရှိ၏ ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ထား
 ပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အာဘောဇံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ကာယံ
 ဝိကာရံ၊ ကိုယ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇေန၊ ၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်
 သော်သည်။ (ပိကျေ။) အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဆောက်တည်အပ်၏။ ဣမံ၊ ဤ
 အသစ်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို သင်္ခာဒိ ဟူသော အမည်ရှိသည်ကို စိတ်ဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြု၍ ကိုယ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ကာယေန၊
 ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ တင်ခြင်းတည်း။ တံ၊ ထို ကိုယ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းသည်။
 ယေန ကေနစိ၊ သော။ သရိရာဝယဝေန၊ ကိုယ်အစိတ်ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သာ၊
 မထိသော ရဟန်းအား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပန၊ ကိုယ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်
 ခြင်းမှတစ်ပါး နှုတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကား။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနေ၊
 ဌ။ ဝစိဘေဒံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။
 တဏှံ၊ ထို နှုတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၌။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဒုဝိမံ၊ ရှိ၏။
 ဟတ္ထပါသေ၊ ဌ။ ဝါ၊ လက်ပါး၌။ သဒေ ဟောတိ၊ အံ။ “ဣမံ သင်္ခာဒိံ
 အဓိဋ္ဌာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ မြှုပ်အပ်၏။ အန္တောဂဗ္ဗေ
 ဝါ၊ တိုက်ခန်းအတွင်း၌လည်းကောင်း။ ဥပရိပါသာဒေ ဝါ၊ ပြာသာဒ် အ
 ထက်၌လည်းကောင်း။ သာမန္တဝိဟာရေ ဝါ၊ အနီးဖြစ်သော ကျောင်း၌
 လည်းကောင်း။ အယ ဟောတိ၊ အံ။ ဌဝိတဌာနံ၊ ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ၍။
 “ဧတံ သင်္ခာဒိံ အဓိဋ္ဌာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ ဥတ္တရာ
 သင်္ဂေ၊ ကိုယ်ဝတ်၌လည်းကောင်း။ အန္တရဝါသကေ၊ သင်းပိုင်၌လည်း
 ကောင်း။ သေ ဧသော၊ ဤ ပုရာဏသင်္ခာဒိ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော
 သဘောရှိသော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ ဟိ၊ သေ နယော ဟု
 ဆိုသော်လည်း ထူးသေးသည်ကား။ နာမမတ္တမေဝ၊ သာလျှင်။ ပိသေသော၊
 သင်္ခာဒိကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရသော နည်းမှ အထူးတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့
 ဥတ္တရာသင်္ဂ အန္တရဝါသကတို့၌လည်း အမည်မျှသာ ထူးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ကန်းသုံးထည်တို့ကို။ သင်္ခာဒိံ
 ဥတ္တရာသင်္ဂ အန္တဝါသကန္တိ။ “ဣမံ သင်္ခာဒိံ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဧတံ သင်္ခာဒိံ
 အဓိဋ္ဌာမိ။ ဣမံ ဥတ္တရာသင်္ဂ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဧတံ ဥတ္တရာသင်္ဂ အဓိဋ္ဌာမိ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဣမံ အန္တရဝါသကံ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဧတံ အန္တရဝါသကံ အဓိဋ္ဌာမိ” ဟူ၍။
 ဧဝံ၊ သို့။ အတ္တနေဝ၊ မိမိ မိမိ၏။ (ဝိဇ္ဇာလောပ။) နာမေနေဝ၊ သင်္ခာဒ္ဓိ
 ဥတ္တရာသင်္ဂ အန္တရဝါသကံ ဟူသော အမည်ဖြင့်သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊
 ကုန်၏။ ဝုတ္တပ္ပမာဏတော၊ “လာမကပရိစ္ဆေဒေန” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီး
 သော ပမာဏရှိသော သင်္ကန်းသုံးထည်ထက်။ အတိရေကဉ္စ၊ လွန်သော
 ပမာဏရှိသော သင်္ကန်းသုံးထည်ကိုလည်းကောင်း။ ဦးနကဉ္စ၊ ယုတ်သော
 ပမာဏရှိသော သင်္ကန်း သုံးထည်ကိုလည်းကောင်း။ “ပရိက္ခာရစောဠက”
 နှိ၊ ဟူ၍။ (တတ္ထ-မှ စ၍ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ တိုင်အောင်သော စကားတို့ကား
 စကားချပ် ဖြစ်၏။ ဝုတ္တပ္ပမာဏတော-မှ စ၍ ပရိက္ခာရစောဠကနှိ တိုင်အောင်
 သော ပုဒ်တို့ကား ရှေးမှလိုက်ကုန်သည်။) အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ တင်၍။ ဌပိတဝတ္ထေ
 ဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်။ သင်္ခာဒ္ဓိအာဒိနိ၊ အစရှိသည်တို့ကို။ သဗေ ကရောတိ၊
 အံ့။ ရဇနေ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကပ္ပေ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ နိဋ္ဌိ
 တေ၊ ပြီးပြီးသော်။ “ဣမံ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ပရိက္ခာရ
 စောဠ ဟူသော အမည်ကို ထုတ်၍။ ဝါ၊ ချ၍။ ဝါ၊ ထား၍။ ပုန၊ ဖန်။
 အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ သင်္ခာဒ္ဓိ ဥတ္တရာသင်္ဂ အန္တရဝါသကံ အမည်ရှိသည်တို့ကို
 ဆောက်တည်အပ်ကုန်၏။ ပန၊ ပရိက္ခရာစောဠ ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ထား
 အပ်သောအဝတ်တို့ဖြင့် ဒုကုဋ် စသည်တို့ကို ပြုရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး
 ပရိက္ခာရစောဠ ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ထားအပ်သော အဝတ်တို့နှင့် သင်္ခာဒ္ဓိ
 စသောအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သင်္ကန်းကို စပ်၍ချုပ်ရာ၌ အဆုံး
 အဖြတ်ကား။ အဓိဋ္ဌိတေန၊ သင်္ခာဒ္ဓိ ဟူသော အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်
 သော သင်္ကန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။မဟန္တရဇေဝ၊ လျှင်ဖြစ်သော။ ဒုတိယပဉ္စ
 ဝါ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အလွှာကိုလည်းကောင်း။ ခဏ္ဍံ ဝါ၊ အပိုင်းကိုလည်း
 ကောင်း။ သိဗ္ဗန္တေန၊ စပ်၍ချုပ်သော ရဟန်းသည်။ ပုန၊ ဖန်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ
 ၏။ အဓိဋ္ဌိတေန၊ သင်္ခာဒ္ဓိ စသော အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်သော
 သင်္ကန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ရှေးမှလိုက်။) သဗေ၊ တူမျှသော။
 ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော။ ပဇ္ဇေ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခဏ္ဍေ ဝါ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒကေ၊ သော။ ဒုတိယေ၊ သော။ ပဇ္ဇေ ဝါ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ခဏ္ဍေ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သိဗ္ဗန္တေန၊ စပ်၍ချုပ်သည်ရှိသော်။
 (ဒုတိယေ ပဇ္ဇေ ခဏ္ဍေ သိဗ္ဗန္တေ-တို့ကား ရှေးမှလိုက်သည်။) အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ၊
 သင်္ခာဒ္ဓိ စသောအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖွယ် ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို ပရိက္ခာရစောဠ ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်သင့် မတင်
 သင့်၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ တိစီငရံ၊ ကို။ ပရိက္ခာရစောဠ၊ ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌာ

တုံ၊ ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ လော၊ န ဝဋ္ဋတိ၊ လော၊ ဣတိ စေ၊ ဤသို့ မေးငြားအံ့။
မဟာပဒုမထွေရော၊ သည်။ အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ကိ အာဟ၊ ဟူမူကား။
“တိစိဝရံ၊ ကိ။ တိစိဝရမေဝ၊ သင်္ခာသိ ဥတ္တရာသင်္ခ အန္တရဝါသက အား
ဖြင့် သုံးထည်သောသင်္ခန်း ဟူ၍သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗ၊ န။ ပရိက္ခာရ
စောဠာမိဋ္ဌာနံ၊ ပရိက္ခာရစောဠ ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကို။ သစေ သတေ
ယျ၊ ရငြားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒေ၊ ပုဒ်၌။ ပရိဟာ
ရော၊ အစောင့်အရှောက်သည်။ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဘာဝေယျ၊
၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ ကိရ၊ တတ်။ ဧဝံ ပုဒတ္ထ၊ ဤသို့ မဟာပဒုမထေရ်
ဆိုသည်ရှိသော်။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာ
ဟံသု ကိရ၊ ဆိုကုန်သတတ်။ ကိ အာဟံသု၊ ကုန်သနည်း ဟူမူကား။
“ပရိက္ခာရစောဠမ္ပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ‘အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗ’န္တိ၊ အပ်၏ဟူ၍။ တဝဝတာ
ဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ပုတ္တံ၊ န။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ပရိက္ခာရစောဠ ဟူ၍လည်း
အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏ ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည်ပင် ဟောတော်မူအပ်သော
ကြောင့်။ တိစိဝရံ၊ ကိ။ ပရိက္ခာရစောဠံ၊ ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ၊
(ဤသုံးပုဒ်ကား ပုစ္ဆမ္ပလိုက်သည်။) ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု
ကိရ၊ တတ်။ မဟာပစ္စရိယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ “ဧတံ ပရိက္ခာရစောဠံ နာမ၊ ကား။
ပါဠေတ္ထံ ၊ အသီး။ နိဒါနမုခံ၊ သိမှီးရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ တိစိဝရံ၊
ကိ။ ‘ပရိက္ခာရစောဠ’န္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊
၏။ ပန၊ ထိုသို့ သင်္ခန်းသုံးထည်ကို ပရိက္ခာရစောဠ ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍
သုံးဆောင်အပ်လျက် ဥဒေါသိတသိက္ခာပုဒ်၌ ပရိဟာရကို ဟောခြင်း၏
အကြောင်းကား။ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ တိစိဝရံ၊ ကိ။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊
သင်္ခာသိ စသောအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍။ ပရိဟရန္တဿ၊ ရဟန်း၏။
ပရိဟာရော၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ပုဒတ္တာ၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တံ၊ န။
ဥဘတောဝိဘင်္ဂဘာဏကော၊ ဥဘတောဝိဘင်းကို သရဇ္ဈာယ်သော။ ပုတ္တ
ဝါလိကဝါသိ မဟာတိဿထွေရောဝိ၊ ပုတ္တဝါလိကထျောင်း၌ သီတင်း
သုံးသော မဟာတိဿထေရ်သည်လည်း။ အာဟ ကိရ၊ တတ်။ ကိ အာဟ၊
နည်းဟူမူကား။ “ဗေ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မဟာထေရာနံ၊ တို့၏။
ဝစနံ၊ ကိ။ (ဝစနံကား သမ္ပန္နိအလို့ငှါ ထည့်သည်။) အဿုမှာ၊ ကြားဖူး
ကုန်ပြီ။ ကိ အဿုမှာ၊ နည်းဟူမူကား။ ‘အရညဝါသိနော၊ တောကျောင်း
၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ရုက္ခသုသိရာဒိသု၊ သစ်ခေါင်း အစရှိ

၂၂

၁၀၂ ပိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

သည့်တို့၌။ တိစိဝရံ၊ ကိ။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပဒဟ
 နတ္ထာယ၊ အားထုတ်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သာမဏ္ဍဝိဟာရေ၊ ၌။
 ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ထိုသို့ ဘောကျောင်း၌နေ
 သော ရဟန်းတို့သည် သစ်ခေါင်း အစရှိသည်တို့၌ သင်္ကန်းကိုထား၍
 သွားကုန်သော ထိုရဟန်းတို့၏ သာမဏေ ရဟန်းဝယ်တို့ ပြုလုပ်သည်
 ကား။ ဂတနံ၊ သွားကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုကျောင်း၌နေသော ရဟန်း
 တို့၏။ သာမဏေရာ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒဟရတိက္ခူ ဝါ၊ ရဟန်း
 ဝယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သူရိယေ၊ နေသည်။ ဥဋ္ဌိတေ၊ တက်လတ်
 သော်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သစ်ခေါင်း စသည်တို့၌ထားအပ်သော သပိတ် သင်္ကန်း
 ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အသုမ္ပာ၊ ကုန်ပြီ။
 (ဣတိ-ကျေ။) တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဘောကျောင်း၌နေသော ရဟန်းတို့၏ သစ်
 ခေါင်း စသည်တို့၌ သင်္ကန်းကိုထားခဲ့၍ သွားသည်၏အဖြစ် သာမဏေ
 ရဟန်းတို့သည်လည်း သွားသောရဟန်းတို့၏ နေတက်လတ်သော် သစ်
 ခေါင်း စသည်တို့၌ ထားခဲ့သော သပိတ် သင်္ကန်းကိုယူ၍ လိုက်ကုန်၏ဟု
 ကြားဖူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုခပရိဘောဂတ္ထံ၊ အကျိုးငှါ။ တိစိဝရံ၊
 ကိ။ ပရိက္ခာရစောဠ၊ ယူ၍။ (ဣတိ-ကျေ။) အဓိဋ္ဌာတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ ကိရ၊ တတ်။ မဟာပစ္စရိယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ “ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ကလ၌။ အာရညိကာ၊ ကုန်သော။ တိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဗုဒ္ဓသီမာယ၊
 ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် မဖွဲ့အပ်သော သိမ်၌။ ဒုပ္ပရိဟာရံ၊ ဆောင်နိုင်ခဲ့၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းကုန်၍။ တိစိဝရံ၊ ကိ။ ပရိက္ခာရစောဠမေဝ၊ ယူ၍
 သလျှင်။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ၌။ ပရိဘုဉ္ဇိသု၊ ကုန်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၅။ ဝဿိကသာဋိကာ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ အနတိရိတ္တပ္ပမာဏာ၊
 လက်သွားအတောင်အားဖြင့် အလျား ကိုးတောင် အနံ နှစ်တောင်ထွာ
 ဟူသော မလွန်သောပမာဏရှိသည်ကို။ နာမံ၊ ဝဿိကသာဋိကာ ဟူ
 သော အမည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ပုရာဏသင်္ဃာဋီ
 စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ စက္ကာရာ ဝဿိကေ
 မာသေ၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်
 မိုးလေးလပတ်လုံး။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ တတော တေဟိ၊ ထို မိုး
 လေးလတို့မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ပြု၍။ ဝါ၊ ဝဿိကသာဋိက
 ဟူသော အမည်ကို နုတ်၍။ ဝါ၊ ၌။ ဤ၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ စ၊
 တိစိဝရိတ်၏အဆင်းမှ အထူးဖြစ်သောအဆင်းကား။ သော၊ ဤ မိုးရေခံ

(ခုတိယအကြိမ်)

သင်္ကန်းသည်။ ဝဏ္ဏဇေဒဗတ္တရတ္ထာဝရံ၊ အဆင်းပျက်ကားမျှ ဆိုသော်လည်း။
ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ၊ ပန၊ အထည်အရေအတွက်၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ဇွေ၊ နှစ်ထည်
ကုန်သော မိုးရေခံသင်္ကန်းတို့သည်။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ နိသီဒနံ၊ ကို။ ဝုတ္တ
နယေန၊ ဣမံ သင်္ဘာဒိ* စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗ
မေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ စ၊ ပမာဏယုတ္တအဖြစ် ကေ ဗဟုအဖြစ်၌ အဆုံး
အဖြတ်ကား။ တံ၊ ထို အဓိဋ္ဌာနတင်အပ်သင့်သော နိသီဒနံသည်။ ခေ၊
စင်စစ်။ ပမာဏယုတ္တံ၊ လက်သွားအတောင်အားဖြင့် အလျားသုံးတောင်
အနံနှစ်တောင် ခြောက်သစ် ဟူသောပမာဏနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇေမေဝ၊
တထည်သာလျှင်တည်း။ ဇွေ၊ နှစ်ထည်တို့သည်။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ ပစ္စတ္တရဏမ္ပိ၊
အိပ်ရာလွှမ်းကိုလည်း။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ရှေး
သင်္ကန်းငါးထည်မှ အထူးကား။ တံ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာနတင်အပ်သင့်သော အိပ်
ရာလွှမ်းသည်။ ဗေဟန္တမ္ပိ၊ ကြီးသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ၊ ကေမ္ပိ၊ တထည်
သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ၊ ဗဟုနိဝိ၊ များစွာသော အထည်တို့သည်လည်း။
ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ နိလမ္ပိ၊ ညိုသောအဆင်း ရှိသော်လည်းကောင်း။ ဝိတကမ္ပိ၊
ရွှေသောအဆင်း ရှိသော်လည်းကောင်း။ သဒသမ္ပိ၊ အမြိတ်ရှိသော်လည်း
ကောင်း။ ပုပ္ဖဒသမ္ပိ၊ ပန်းပြောင်ကဲ့သို့ အမြိတ်ရှိသော်လည်းကောင်း။
ဇုတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗပ္ပကဇရံ၊ အလုံးစုံသော အပြားသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ၊
ကဏ္ဍုပ္ပဋိန္ဒာဒိ၊ လွှမ်းကို။ ယာဝ၊ လောက်။ အာဗာဓေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇာ၊
တာဝ၊ ထိုမျှလောက် အနာရှိသရွေ့ ကာလပတ်လုံး။ ပမာဏိကာ၊ လက်
သွားအတောင်အားဖြင့် အလျားခြောက်တောင် အနံသုံးတောင် ပမာဏ
ရှိသည်ကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ အာဗာဓေ၊ သည်။ ဝူပသာန္တေ၊ ရှိသော်။
ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကဏ္ဍုပ္ပဋိန္ဒာဒိ ဟူသော အမည်ကိုနုတ်၍။ ဝါ၊ ၍။
ဝါ၊ ၍။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ကောဝ၊ တထည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ၊
မုခပုဉ္ဇနစောဠံ၊ မျက်နှာသုတ်ပုဆိုးကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ သာလျှင်တည်း။
ယာဝ၊ လောက်။ ကေ၊ တထည်ကို။ ဓောဝိယတိ၊ ဖွပ်အပ်၏။ တာဝ၊
လောက်။ အညံ၊ တထည်ကို။ ပရိဘောဂတ္ထာယ၊ ၄။ ဣတ္ထိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။
ဇုတိ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ဇွေဝိ၊ နှစ်ထည်တို့သည်လည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။
ပန၊ အထူးဆိုသောအရာ ရှိသေးသည်ကား။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ခေဝရေ၊
တို့သည်။ ဧတံ၊ ဤ မျက်နှာသုတ်ပုဆိုးသည်။ နိဒါနမုခံ၊ သိုဦးရခြင်း၏
အကြောင်းတည်း။ ဗဟုနိဝိ၊ များစွာသောမျက်နှာသုတ်ပုဆိုးတို့သည်လည်း။
ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပရိက္ခာရစောဠေ၊ ၁၁။ ဝဏ္ဏနာ၊
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်ကို။ ဣတ္ထတိ၊ ဇာ၊ တတ္ထကံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၀၄ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ထိုမျှလောက် အလိုရှိတိုင်းကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ ထင်္ဂိကာ
 ပိ၊ အိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိယာဝနမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိကပ္ပနပဂ-
 ပစ္ဆိမစိဝရပွခာဏံ၊ ဝိကပ္ပနာတိုက်သော နည်းစွအဆုံး အလျားတထောင်
 အနံတထွာ သင်္ကန်းပမာဏ ရှိသည်ကို။ “ပရိက္ခာရစောဠ”န္တိ၊ ဟူ၍။
 အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ တထာ၊ ၏။ ပမာဏံ၊ သည်။ ဒိဃဘော၊
 မှ။ ဒွေ ဝိဒတ္ထိယော၊ နှစ်ထွာတို့တည်း။ တိရိယံ၊ ကား။ ဝိဒတ္ထိ၊ တထွာ
 တည်း။ တံ ပန၊ တို့ကား။ ဒိဃဘော၊ မှ။ ဝနုကိဘတ္ထပမာဏံ၊ တည်း။
 ဝိတ္ထာရတော၊ အားဖြင့်။ တဘော၊ မှ။ ဥာရုပွခာဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 တတြ၊ ဝစနေ၊ ဌ။ အယံ၊ ကား။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဝိကပ္ပတု”န္တိ၊
 ဝိကပ္ပတု ဟူသော ပါဠိတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာယာဓေန၊ အားဖြင့်။
 အဋ္ဌဂုံလံ၊ သော။ သုဂတဂုံလေန၊ ဖြင့်။ စတုရဂုံသဝိတ္ထတံ၊ သော။ ပစ္ဆိမံ၊
 သော။ စိဝရံ၊ ကို။ ဝိကပ္ပတု၊ ဌ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဗဟုနိဝိ၊ များစွာ
 သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဧကဘော ကတ္တ၊ ပြု၍။ “ဗုဓာနိ စိဝရနိ၊ တို့ကို။
 ပရိက္ခာရစောဠာနိ၊ တို့ ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ပါ၏။” ဣတိ၊ ထို့။ အဓိဋ္ဌာတုမ္ပိ၊
 ဌာလည်း။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ ဧသဇ္ဇနဝကမ္မမာတာဝိတုအာ
 ဒိနံ၊ ဆေး အမှုသစ် အမိအာ စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ဌ။ ဌပေန္တေန၊
 ထားသောရဟန်းလည်း။ အနုမိဋ္ဌဘေဝိ၊ သော်သည်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ပန၊ အဓိဋ္ဌာနံဘင်အပ်သောပုဆိုးမှဘေး မတင်အပ်သောပုဆိုးကား။
 မဇ္ဇတိသိ၊ ညောင်စောင်း၌ခင်းအပ်သော ဘုံလျှိုလည်းကောင်း။ ဝိဌတိသိ၊
 အင်းပျဉ်၌ခင်းအပ်သော ဘုံလျှိုလည်းကောင်း။ ဗိဓမ္မာဟနံ၊ ခေါင်းအုံး
 လည်းကောင်း။ ပါဝါရော၊ ပြုတီးလည်းကောင်း။ ဝါ၊ စုံလျားသည်း
 ကောင်း။ ကောဇေဝါ၊ ကောဇောလည်းကောင်း။ ဣတိ ဧတသု၊ ဤပုဆိုး
 တို့၌လည်းကောင်း။ သေနာသနပရိက္ခာရတ္ထာယ၊ ကျောင်း၏ ပရိက္ခရာ
 အလိုငှါ၊ ဒိန္နပစ္စတ္ထရဏေ စ၊ ဤအပ်သော အိပ်ရာလွှမ်း၌လည်းကောင်း။
 အဓိဋ္ဌာန ကိစ္စံ၊ ဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိယေဝ၊ သာလျှင်တည်း။

≡ ဉာတကပဝါရိတဋ္ဌာနတော၊ မှ။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ လသိတွာ၊ ၍။ ဉာတက
 ပဝါရိတေနေဝ၊ အဆွေအမျိုးတော်သောသူ ဖိတ်သောသူသာလျှင် ဖြစ်
 သော။ အညေန၊ သော။ တန္တဝါယေန ဝါ၊ ယက်ကန်းသည်သည်လည်း
 ကောင်း။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဝါ၊ အဖိုးဖြင့်။ ဒတ္တာ ဝါ၊ ပေး၍လည်းကောင်း။
 စိဝရံ၊ ကို။ သစေပန ဝါယာပေတိ၊ အကယ်၍ ရက်စေအံ့၊ ဝါယာဝနပစ္စ
 ယာ၊ ရက်စေခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပန၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

စကား ဆက်သင့်သည်ကား။ ဒသာဟာတိတ္တမနပစ္စယာ၊ ဆယ်ရက်ကို လွန်
ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိံ၊ သင့်သောအာပတ်ကို။ ရက္ခန္ဓေ
န စောင့်ရှောက်လိုသော ရဟန်းသည်။ ပိကပ္ပနပဂ္ဂမာဏမတ္တေ၊ ပိကပ္ပနာ
လောက်သောသင်္ကန်း၏ အလျားတထွာ အနံတတောင်ပမာဏမျှကို။ ဝိတေ၊
ရက်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ တန္တေ၊ ယက်ကန်း၌။ ဌိတံယေဝ၊ တည်သော
သင်္ကန်းကိုပင်လျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်၏။ ဟိ၊ ပိကပ္ပနာလောက်သော
သင်္ကန်း၏ပမာဏမျှကို ရက်အပ်ပြီးသည်ရှိသော် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏ဟု ဆို
သော် ပိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်း၏ ပမာဏမျှကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရ
ခြင်း၏အကြောင်းကား။ ဒသာဟာတိတ္တမေန၊ လွန်သဖြင့်။ နိဋ္ဌာပိယမာနံ၊
ပြီးစေအပ်သောသင်္ကန်းသည်။ ဝါ၊ သော်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ တေဝယျ၊
ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။ ဉာတကာဒိတိ၊ အဆွေအမျိုး အစရှိသော
သူတို့သည်။ တန္တံ၊ ယက်ကန်းသို့။ အာရောပေတွာ၊ သင်္ကန်းကိုတင်၍။
“တန္တေ၊ ရာ။ ဣဒံ စိဝရံ၊ ဤယက်ကန်းသို့ တင်အပ်သော သင်္ကန်းသည်။
တုမ္ဘကံ၊ တို့၏။ စိဝရံ၊ တည်း။ ဂဓဏ္ဍယျာထ၊ ခံတော်မူပါကုန်လော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိယျာတိတေဝိ၊ ဆောက်နှင်းအပ်သော သင်္ကန်း၌လည်း။
ဧသေဝ ဧသော ဧဝ၊ ဤ“ပိကပ္ပနပဂ္ဂမာဏမတ္တေ ဝိတေ”ဟူ၍ ဆိုအပ်
ပြီးသော သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ နယော၊ တည်း။

တန္တဝါယော၊ သည်။ (သစေ ဝဒတိ-သို့သွား။) ဧဝံ ပယောဇိတော၊
ဤသို့ အစိုးဖြင့် ယှဉ်စေအပ်သည်။ ဟုတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း၊ သယံ
ဒေါတုကာမော၊ ကိုယ်တိုင်လှူလိုသည်။ ဟုတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ “တန္တေ
ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တုမ္ဘကံ၊ တို့၏။ စိဝရံ၊ ကို။ အသုကဒိဝသေနာမာ၌။
ဝါယိတွာ၊ ရက်၍။ ဌပေဿာမိ၊ ထားပါအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒတိ၊
အံ့။ စ၊ ထိုသို့ ယက်ကန်းသည်ကဆိုလျက် ရဟန်းပြုလုပ်သည်ကား။ ဘိက္ခု၊
ဆိုအပ်သော ရဟန်းသည်။ တေန၊ ထို ယက်ကန်းသည်သည်။ ပရိစ္ဆိန္နဒိဝ
သတော၊ ပိုင်းခြားအပ်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒသာဟံ၊ ကို။ သစေ
အတိတ္တာမေတိ၊ စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ တည်း။ ပန၊ ယက်
ကန်းသည်သည်။ “အသုကဒိဝသေနာမ ဝါယိတွာ ဌပေဿာမိ”ဟုလျှောက်
ဆိုရာ၌ “ဒသာဟံ အတိတ္တာမေတိ”၏ အဝဓိဖြစ်သော ရက်ကား။ တန္တ
ဝါယော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ တုမ္ဘကံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ စိဝရံ၊
ကို။ ဝါယိတွာ၊ ၍။ သာသနံ၊ ပြီးကြောင်းဖြစ်သော သတင်းစကားကို။
ပေသေဿာမိ၊ စေပါအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍။ တထေဝ၊

ထို လျှောက်ဆိုတိုင်းသာလျှင်။ သစေ ကရောတိ၊ အံ့။ ပန၊ ထိုသို့ ယက်ကန်း သည်သည် သတင်းစကားကို စေသော်လည်း စေအပ်သောရဟန်း ပြုလုပ် သည်ကား။ တေန၊ ထို ယက်ကန်းသည်သည်။ ပေသိတဘိက္ခု၊ စေအပ်သော ရဟန်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထို ယက်ကန်းသည်သည် “သာသနံ ပေသေဿာမိ” ဟု လျှောက်ဆိုအပ်သော ရဟန်းအား။ န အာရောစေတိ၊ မပြောကြား။ အညော၊ ယက်ကန်းသည်သည် စေအပ်သောရဟန်းမှ တပါး သော ရဟန်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုယက်ကန်းသည်သည် “သာသနံ ပေသေဿာမိ” ဟူ၍ လျှောက်ဆိုအပ်သော ရဟန်းအား။ (၎င်း နှစ်ပုဒ် လိုက်။) ဒိသ္မာ ဝါ၊ ရက်၍ပြီးသော သင်္ကန်းကို မြင်၍သော်လည်းကောင်း။ သုတ္တာ ဝါ၊ ကြား၍သော်လည်းကောင်း။ “ဘန္တေ၊ ရား။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့၏။ စိဝရံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ” ဣတိ၊ သို့။ သစေ အာရောစေတိ၊ အံ့။ တေဿ၊ ဤ အညရဟန်း၏။ အာရောစနံ၊ “တုမ္ဘာကံ ဘန္တေ စိဝရံ နိဋ္ဌိတံ” ဟူ၍ ကြားခြင်းသည်။ န ပမာဏံ၊ မဟုတ်။ ပန၊ ပမာဏဖြစ်သော စကားကား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေန၊ ထို ယက်ကန်းသည်သည်။ ပေသိတော ယေဝ၊ စေအပ်သော ရဟန်းသည်ပင်လျှင်။ သစေ အာရောစေတိ၊ အံ့။ တဿ၊ ထို ယက်ကန်းသည်သည် စေအပ်သောရဟန်း၏။ ဝစနံ၊ “တုမ္ဘာကံ ဘန္တေ စိဝရံ နိဋ္ဌိတံ” ဟူသော စကားကို။ သုတဒိဝေသတော၊ ကြားအပ် သော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒသဟံ၊ ကို။ အတိတ္တာမယတော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါမိတ္တိယံ၊ တည်း။

တန္တဝါယော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့ ၏။ စိဝရံ၊ ကို။ ဝါယိတ္တာ၊ ၍။ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်း၏။ ဟတ္ထေ၊ သို့။ ပဟိဏိဿာမိ၊ စေပါအံ့။” ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ လျှောက်ဆို ၍။ တထေဝ၊ ထိုသို့ လျှောက်ဆိုတိုင်းသာလျှင်။ သစေ ကရောတိ၊ အံ့။ ပန၊ ထိုသို့ ယက်ကန်းသည်သည် “ကဿမိ ဟတ္ထေ ပဟိဏိဿာမိ” ဟူ၍ လျှောက်ဆိုတိုင်း ပြုသော်လည်း စေအပ်သောရဟန်း ပြုလုပ်သည်ကား။ စိဝရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂတဘိက္ခု၊ သွားသောရဟန်းသည်။ အတ္ထ နော၊ ၏။ ပရိဝေဏေ၊ ၌။ ဌပေတွာ၊ သင်္ကန်းကို ထား၍။ တဿ၊ ထို ယက်ကန်းသည်သည် “ကဿမိ ဟတ္ထေ ပဟိဏိဿာမိ” ဟူ၍ လျှောက်ဆို အပ်သော ရဟန်းအား။ သစေ န အာရောစေတိ၊ အံ့။ အညော၊ သင်္ကန်း ကို ယူ၍သွားသောရဟန်းမှ တပါးသော။ ဧကောမိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အရုနာ၊ ယခုအခါ၌။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

သော။ စိဝရံ၊ သည်။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းပါ၏လော။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ အဝိ
 ဘဏတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဆိုစေကာမူ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ စိဝရံ၊ သည်။
 ကုဟိ၊ အဘယ်၌။ ပေသိတံ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ (ဝုတ္တ
 ကား၊ လည်း။) ဣတ္ထန္တာမဿ၊ ဤအမည်ရှိသောရဟန်း၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ပေ
 သိတံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သစေ အဝိ ဘဏတိ၊ စေကာမူ။ ဧတဿ၊ ဤ
 သင်္ကန်းကိုယူ၍သွားသောရဟန်းမှ တပါးသောတစုံတယောက်သောရဟန်း
 ၏။ဝစနံ အဝိ၊ “ဣတ္ထန္တာမဿ ဟတ္ထေ ပေသိတံ” ဟူသောစကားသည်လည်း။
 န ပဓာဏံ၊ မဟုတ်။ ပန၊ “ဒဿဟံ အတိတ္တာမယတော” ၏ အဝဓိဖြစ်သော
 နေ့ကား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သော သိက္ခ၊ ထိုသင်္ကန်းကို ယူ၍သွား
 သော ရဟန်းသည်။ စိဝရံ၊ ကို။ သစေ ဒေတိ၊ အံ့၊ တတော လဗ္ဗဒိဝသ
 တော၊ ထို ပေးအပ်သော သင်္ကန်းကို ရရာဖြစ်သော နေ့မှ။ (တတော-ကား
 နိယတ်လည်း။) ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒဿဟံ၊ ကို။ အတိတ္တာမယတော၊ အား။
 နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ တည်း။ ပန၊ ရက်စေသော အဖိုးကို ပေးအပ်
 ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတပါး မပေးအပ်သေးရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ဝါယာ-
 ပန မူလံ၊ ရက်စေကြောင်းဖြစ်သော အဖိုးသည်။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သေး
 သည်။ ယာဝ၊ မျှသောက်။ ကာကဏိကမတ္တမ္ပိ၊ တချင်ရွေးမျှသော်လည်း။
 အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသေးသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်
 ရက်စေကြောင်းဖြစ်သော အဖိုးကြွင်းသေးသရွေ့။ ရက္ခတိ၊ စောင့်သေး၏။

၄၆။ ပန၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာသော နည်းမှတပါး အဓိဋ္ဌာန်ပျက်သော
 နည်းကား။ အဓိဋ္ဌိတစိဝရံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းသည်။(ဝိဟေ
 တိ-သို့ သွား။) ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊
 အား။ ကထံ ကေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ထို့ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ တင်အပ်ပြီး
 သော အဓိဋ္ဌာန်ကို။ ဝိဇဟတိ၊ နည်း။ ဣတိ စေ၊ ငြားအံ့။ အညဿ၊ အား။
 ဒါနေန၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အတ္တိန္ဒိတော၊ လုယက်၍။ ဂဟဏေန၊
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဿာသဂ္ဂါဟေန၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူခြင်းကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဟိနာယာဝတ္တနေန၊ လူထွက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။
 သိက္ခာပစ္စက္ခာနေန၊ သိက္ခာချခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာလကိရိယာ
 ယ၊ သေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ လိင်္ဂပရိဝဇ္ဇနေန၊ လိင်ပြန်ခြင်းကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ပစ္စုဋ္ဌရဏေန၊ ပစ္စုဋ္ဌုရ်ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဆိဒ္ဓ
 တာဝေန၊ ပေါက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ နဝဟိ၊
 ကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ထို့ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌိတစိဝရံ၊ သည်။ ဝါ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ အာ၊။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ (အဓိဋ္ဌိတစီဝရံ ။ပ။ အဓိဋ္ဌာနံ ပုဒ်တို့ကား ပုဉ္ဏမ္ပ လိုက်ကုန်သည်။) ဝိဇဟတိ၊ ။ ။ တတ္ထ၊ ထို ကိုးထည်သော သင်္ကန်း၊ ကိုးပါးသော အဓိဋ္ဌာန်စွန့်ကြောင်းတို့တွင်။ (သဗ္ဗစီဝရာနိ တီစီဝ ရသေဝ-ဟူသော အစိတ်၊ အဋ္ဌဟိ ဆိဒ္ဓဘာဝေန-ဟူသော အစိတ်တို့နှင့် အပေါင်း အစိတ် နိဗ္ဗာရဏ နိဗ္ဗာရဏိယ စပ်။) ပုရိမေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ သဗ္ဗစီဝရာနိ၊ တို့သည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကိုး။ ဝိဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်၏ ခြောက်ထည်သောသင်္ကန်းတို့ မှ အထူးကား၊ တီစီဝရသေဝ၊ ။ ။ သံလျှင်။ ဆိဒ္ဓဘာဝေန၊ အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနံပိဇဟနံ၊ ခြင်းကို။ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ် ။ ။ စ၊ တီစီဝရိတ်သည် ပေါက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်၏ ဟုဆိုအပ်သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်စွန့်ကြောင်းဖြစ်သောအပေါက် စွန့်ကြောင်း မဟုတ်သော အပေါက် ရှိသေးသည်ကား။ တံ၊ ထို သင်္ကန်းသုံးထည်၏ ပေါက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်ခြင်းကို။ နခရိပ္ပိပ္ပမာဏေန၊ လက်သည်းခွံ ပမာဏရှိသော။ ဆိဒ္ဓေန၊ ကြောင့်သံလျှင်။ (ဝေတ္ထ ဖော်သည်။) ဝုတ္တံ၊ ။ ။ (လိုက်။) တတ္ထ၊ ထို သင်္ကန်းသုံးထည်၏ လက်သည်း ခွံ ပမာဏရှိသော အပေါက်ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်ခြင်းကို ဆိုရာ၌။ နခရိပ္ပိပ္ပမာဏံ၊ ဟူသည်ကို။ ကနိဋ္ဌဂ္ဂိုလိနခဝသေန၊ လက်သန်းချောင်း၏ လက်သည်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။ ။ ဆိဒ္ဓဉ္စ၊ အပေါက်ဟူသည်ကိုလည်း။ ဝိနိဝိဒ္ဓဆိဒ္ဓမေဝ၊ ထုတ်ချင်းထွင်းသော အပေါက်ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။ ။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ-ကား ရှေးမှလိုက်။) ဟိ၊ အန္တယမှတပါး ဗျတိရိက်ကား။ ဝါ၊ ထုတ်ချင်းထွင်းသော အပေါက်ကိုသာ သိသင့်ကြောင်းကား။ ဆိဒ္ဓဿ၊ ။ ။ အပ္ပန္နရေ၊ အတွင်း၌။ ဧကတန္တု၊ ချည်တမျှင်သည်။ (ရက္ခတိ-သို့သွား။) အတ္ထိန္နော၊ မပြတ်သေးသည်။ ဧပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ခဲ့အံ့။ ရက္ခတိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကို စောင့်သေး၏။ တတ္ထ၊ ထို သင်္ကန်းသုံးထည်၏ ပေါက် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်ခြင်းကို ဆိုရာ၌။ သဗ္ဗာဋိယာ စ၊ ဒုကုဋ်၏ လည်းကောင်း။ ဥတ္တရာသင်္ဂဿ စ၊ ကိုယ်ဝတ်၏ လည်းကောင်း။ ဒီဃန္တတော၊ အလျားအစွန်းမှ။ ဝိ၊ ဟိပ္ပမာဏဿ၊ တထွာ အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ တိရိယန္တတော၊ အနံအစွန်းမှ။ အဋ္ဌဂ္ဂိုလပမာဏဿ၊ လက်ရှစ်သစ် ပမာဏရှိသော။ ပဒေတဿ၊ အရပ်၏။ ဩရတော၊ အတွင်း၌။ ဆိဒ္ဓံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဘိန္ဒတိ၊ ဖျက်၏။ ပရတော၊ ပြင်၌။ ဆိဒ္ဓံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ (ဆိဒ္ဓံ အဓိဋ္ဌာန်-တို့ကား လိုက်။) န ဘိန္ဒတိ၊ ဖျက်။ ပန၊ ဒုကုဋ် ကိုယ်ဝတ်၏ အပေါက်သည် အဓိဋ္ဌာန်ကိုဖျက်သောအပေါက် ဖျက်သော

(ဒုတိယအကြိမ်)

အပေါက် ဟူ၍ ရှိသည်မှတစ်ပါး သင်းပိုင်၏ အပေါက်သည် အဓိဋ္ဌာန်ကို ဖျက်သော အပေါက် မဖျက်သော အပေါက် ဟူ၍ ရှိသေးသည်ကား။ အန္တရဝါသကထာ၊ သင်းပိုင်၏။ ဒိဗန္တတော၊ အလျားအစွန်းမှ။ ဝိဒတ္ထိပူ မာဏသေဝ၊ တထွာ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တိရိ ယန္တတော၊ အနံ အစွန်းမှ။ စတုရင်္ဂလပူမာဏသေဝ၊ လက်လေးသစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ (၈၀-ကား ရှေးမှလိုက်။) ပဒေသသ၊ အရပ်၏။ ဩရတော၊ အတွင်း၌။ ဆိဋ္ဌံ၊ အပေါက်သည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ တိဇ္ဇတိ၊ ဖျက်၏။ ပရတော၊ ပြင်၌။ ဆိဋ္ဌံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား လိုက်။) န တိဇ္ဇတိ၊ မဖျက်။ တထွာ၊ ထိုသို့ သက်န်း သုံးသည်၏ ဆိုအပ်ပြီးသောပမာဏရှိသော အရပ်၏အတွင်း၌ အပေါက် သည် အဓိဋ္ဌာန်ကို ဖျက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဆိဋ္ဌေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏရှိသော အရပ်၏ အတွင်း၌ အပေါက်သည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ် သော်။ တိစိဝရံ၊ ထို ပေါက်သောသက်န်းကို။ (ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ - သို့သွား။) ဝါ၊ သည်။ အတိရေကစိဝရဋ္ဌာနေ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သောသက်န်း ဝိကပ္ပ နာ ပြုအပ်သောသက်န်းတို့မှ အလွန်ဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သော သက်န်း ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သောသက်န်းအရာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သူစိ ကမ္မံ၊ အပ်ဖြင့်ချုပ်ခြင်းအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပုန၊ ဖန်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အပ် ၏။ ပန၊ အဖို့တစ်ပါးကား။ သော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဓုဗ္ဗလဋ္ဌာနေ၊ အား နည်းရာအရပ်၌။ ပဌမံ၊ ဖြတ်သည်မှ ရှေးဦးစွာ။ အဂ္ဂဋ္ဌံ၊ ပြင်ထပ်ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ အဂ္ဂဋ္ဌံ ဒတွာ၊ ဖာ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဓုဗ္ဗလဋ္ဌာနံ၊ အရပ်ကို။ ဝါ၊ မခိုင်ရာ အရပ်ကို။ ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍။ အပနေတိ၊ ပယ်အံ့။ တဿ၊ ထိုရှေးဦးစွာ ဖာ၍ နောက်မှဖြတ်သော ရဟန်း၏။ (နိယတ်အလို့ငှါ ထည့်သည်။) တံ ဌာနံ၊ ထို နောက်မှဖြတ်၍ ပယ်အပ်သော အားနည်းရာ အရပ်သည်။ (တံ ဌာနံကား ဂမ္ပမာန်။) အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ န တိဇ္ဇတိ၊ မဖျက်။ မဏ္ဍလပရိဝတ္တ နေပိ၊ အိမ်ဝန်း လဲခြင်း၌လည်း။ ဧသေဝ ဧသော ဝေ၊ ဤ “သော ပန ဓုဗ္ဗလဋ္ဌာနေ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောသဘော ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ် သော။ နသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဒုပဋ္ဌဿ၊ နှစ်ထပ်သောသက်န်း၏။ ဧကသ္မိံ၊ သော။ ပဋ္ဌလေ၊ ၌။ ဆိဋ္ဌေ၊ သည်။ ဇာတေ ဝါ၊ သော်လည်း ကောင်း။ ဧကသ္မိံ၊ သော။ ပဋ္ဌလေ၊ သည်။ (ဧကသ္မိံ ပဋ္ဌလေ-တို့ကား လိုက်။) ဂဠိတေ ဝါ၊ ပွင့်သော်လည်းကောင်း။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ န တိဇ္ဇတိ၊ မဖျက်။

၁-တိန္နိတွာ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်သော။ စိဝရံ၊ ကို။ မဟန္တံ၊ သော။ စိဝရံ၊ ကို။ (စိဝရံကား-လိုက်
 နောက်၌လည်း နည်းတူ။) ကရောတိ၊ အံ့။ မဟန္တံ၊ သော။ စိဝရံ ဝါ၊ ကိုမူ
 လည်း။ ခုဒ္ဒကံ၊ သော။ စိဝရံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ န ဘိဇ္ဇတိ၊
 မဖျက်။ ဥဘော ကောဋိယော၊ အစွန်းနှစ်ဖက်တို့ကို။ မဇ္ဈေ ကရောန္တော၊
 အလယ်၌သားသော ရဟန်းသည်။ ပဌမံ၊ စပ်သည်မှ ရှေးဦးစွာ။ နိဗ္ဗိတိ၊
 ထက်ပိုင်းဖြတ်၍။ ပစ္စာ၊ မှ။ သဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗေတိ၊ စပ်အံ့။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဘိဇ္ဇတိ၊
 ဖျက်၏။ ဘဒ္ဒေတွာ၊ စပ်ပြီး၍။ အတ၊ ဆိန္ဒတိ၊ အကယ်၍ထက်ပိုင်းဖြတ်အံ့။ န
 ဘိဇ္ဇတိ၊ မဖျက်။ ရဇကေဟိ၊ ကဝါသည်တို့ကို။ ခောဝါပေတွာ၊ ဖွပ်စေ၍။
 သေတံ၊ ပြုသည်ကို။ ကာရာပေန္တဿပိ၊ အားလည်း။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ တင်အပ်ပြီး
 သော အဓိဋ္ဌာနံသည်။ အဓိဋ္ဌာနမေဝ၊ ပပ်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ ဝိကပ္ပနာ၌ အဆုံးအဖြတ်၏ ရှေးဦး
 စွာ။ (အဓိဋ္ဌာနေ ဝိနိစ္ဆယောသို့ သွား။) အဓိဋ္ဌာနေ၊ ဤ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

၄၇။ ပန၊ အဓိဋ္ဌာန်၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး ဝိကပ္ပနာ၌ အဆုံးဖြတ်
 ကား။ ဝိကပ္ပနေ၊ ဤ။ ဝိကပ္ပနာ၊ တို့သည်။ သမ္ပုခါဝိကပ္ပနာ စ၊ လည်း
 ကောင်း။ ငရမ္ပုခါဝိကပ္ပနာ စ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ဣတိ-ကျေ။)
 ဒွေ၊ တို့တည်း။ သမ္ပုခါဝိကပ္ပနာ၊ သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ ဟူမူကား။
 စိဝရာနံ၊ တို့၏။ ကေဗဟုတာဝဉ္စ၊ ဟထည်တည်း၏အဖြစ် အထည် များ
 သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သန္တိဟိတာသန္တိဟိတတာဝဉ္စ၊ နီးသည်၏
 အဖြစ် ဝေးသည်၏အဖြစ်ဆိုလည်းကောင်း။ ဥတွာ၊ သိ၍။ (ဝတ္ထဗ္ဗံ-သို့
 သွား။) “ဣမံ စိဝရံ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဣမာနိ စိဝရာနိ”တိ
 ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဧတံ စိဝရံ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဧတ
 နိ စိဝရာနိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ တော၊ ဆိုပြီး၍။ “တုယံ ဝိကပ္ပေမိ”
 တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ “ဣမံ စိဝရံ”န္တိ ဝါ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်
 ပြီးသော ဝိကပ္ပနာသည်။ ကော၊ သော။ သမ္ပုခါဝိကပ္ပနာ၊ ယေ၏။ ဧတ္တာ
 ဝတာ၊ ဤသို့ “ဣမံ စိဝရံ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ကာမျှဖြင့်။
 နိဇေတံ၊ သိုမှီး သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ မအပ်သည်ကား။
 ပရိဘုဉ္ဇိတံ ဝါ၊ မိမိသုံးဆောင်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဝိဿဇ္ဇေတံ ဝါ၊
 သူတစ်ပါးအား စွန့်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အဓိဋ္ဌာတံ ဝါ၊ ငှါလည်း
 ကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပန၊ ပရိဘောဂ စသည်တို့၌လည်း အပ်ရာသော
 နည်းလမ်းကား။ “မယံ သန္တကံ၊ မယံ သန္တကာနိ ပရိဘုဉ္ဇ ဝါ ဝိဿဇ္ဇေတိ
 ဝါ ယထာပစ္စယံ ဝါ ကရောတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သော်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပစ္စုပ္ပန်ရော နာမ၊ မိမိသည် စွန့်ရာဖြစ်သောရဟန်းက တဖန်ပြန်၍ မိမိအား စွန့်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဗဟိ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇ ဝါ၊ မိမိသုံးဆောင်လိုလျှင်လည်း သုံးဆောင်ပါလော့။ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ၊ အခြားသူအား စွန့်လိုလျှင်လည်း စွန့်ပါလော့။ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်း အားလျော်စွာ။ ကရောဟိ ဝါ၊ ပြုလိုလျှင်လည်း ပြုပါလော့။ ဗဟိ၊ ဇာ။ သန္တကာနိ၊ ထိုကို။ ပရိဘုဉ္ဇ ဝါ၊ လော့။ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ၊ လော့။ ယထာ ပစ္စယံ၊ စွာ။ ကရောဟိ ဝါ၊ လော့။ (ဤကား ပစ္စုပ္ပန်ရပါ၍အနက်တည်း။) တတော၊ ထို ပစ္စုပ္ပန်ရပြုပြီးသည်မှ။ ဝါ၊ မိမိသည် ပေးရာဖြစ်သောရဟန်း က တဖန်ပြန်၍ မိမိအား ပေးသောအခါမှ။ ပဘုတိ၊ ဤ။ ပရိသောဝါ၊ ဒေယောဝိ၊ ထိုသည်လည်း။ ဝါ၊ သုံးဆောင်ခြင်း စွန့်ခြင်း အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း ထိုသည်လည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ ကား။ တထေဝ၊ ထို “စိဝရာနံ ဧက ဗဟုတာဝံ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ရှေးနည်းနှင့် အတူသလျှင်။ စိဝရာနံ၊ ထို့၏။ ဧကဗဟုတာဝံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သန္တိဟိတာသန္တိဟိတ တာဝဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥတုာ၊ ဤ။ တထေဝ ဘိက္ခုနော၊ ထိုဝိပွက နာပြုရာဖြစ်သော ရဟန်း၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ဌ။ “ဣမံ စိဝရ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဣမာနိ စိဝရာနိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဧတံ စိဝရ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဧတာနိ စိဝရာနိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်း ကောင်း။ ဝတုာ၊ ဤ။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ သဟဓမ္မိကေသု၊ ထိုတွင်။ အည တရဿ၊ သော။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဘိရုစိတဿ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်ရှိသော။ သဟဓမ္မိကဿ၊ ၏။ (သဟဓမ္မိကဿ ကား ဝိဘတ်ပြန်၍ ရှေးမှလိုက်သည်။) နာမံ၊ ကို။ ဝဟေတွာ၊ ဤ။ “တိဿဿ၊ ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝိကပ္ပေမိ၊ စွန့်ပါ၏။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်း ကောင်း။ (ဝိကပ္ပေမိ ဣတိ ဝါ-တို့ကား အဇ္ဈာဟာရ၊ နောက်၌လည်း နည်း တူ။) “တိဿာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ ဝိကပ္ပေမိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တိဿာယ၊ သော။ ဘိက္ခုမာနာယ၊ အား။ ဝိကပ္ပေမိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တိဿာယ၊ သော။ သာမဏေရဿ၊ အား။ ဝိကပ္ပေမိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တိဿာယ၊ သော။ သာမဏေရိယာ၊ အား။ ဝိကပ္ပေမိ၊ ၏။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ။ “တိဿာယ ဘိက္ခုနော ဝိကပ္ပေမိ”စသည်ဟူ၍ ဆိုအပ် သောဝိကပ္ပနာသည်။ အပရာဝိ၊ “တုယံ ဝိကပ္ပေမိ”ဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဝိကပ္ပ

(ဒုတိယအကြိမ်)

နာဠာတပါးလည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပုခါဝိကပ္ပနာ၊ တည်း။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့
 “တိဿဿ ဘိက္ခုနော ဝိကပ္ပေမိ” စသည်ဟူ၍ ဆိုကာမျှဖြင့်။ နိဇေတုံ ငှါ၊
 ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ၊ ပန၊ သိမှီခြင်းငှါ အပ်သော်လည်း သုံးဆောင်ခြင်း စသည်
 တို့၌ မအပ်ကြောင်းကား၊ ပရိဘောဂါဒိယ၊ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဝါ၊
 ပရိဘောဂ ဝိဿဇ္ဇန ယထာပစ္စယကရဏတို့တွင်၊ ကေမ္မိ၊ တခုမျှသော်
 လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ပန၊ ပရိဘောဂ စသည်တို့လည်း အပ်ကြောင်း
 နည်းကား။ တေန ဘိက္ခုနော၊ ထို ဝဋ်ရာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ “တိဿဿ၊
 သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ဇာ၊ သန္တကံ၊ ကိ၊ ပ၊ တိဿဿ၊ သော၊ သာမဏေ
 ရိယာ၊ ဇာ၊ သန္တကံ၊ ကိ၊ ပရိဘုဉ္ဇ ဝါ၊ သော။ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ၊ သော။
 ယထာပစ္စယံ၊ စွာ၊ ကရေဟိ ဝါ၊ လော။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တံ၊ သော်။
 ပစ္စုဒ္ဓါရော နာမ၊ မိမိသည် ပေးရာဖြစ်သော ရဟန်းက တဖန် မိမိအား
 ပြန်၍ပေးသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ၊ တတော၊ ထို မိမိသည် ပေးရာ
 ဖြစ်သော ရဟန်းက တဖန် မိမိအား ပြန်၍ပေးသောအခါမှ၊ ပဘုဘိ၊ ဤ။
 ပရိဘောဂါဒယောဝိ၊ တို့သည်လည်း။ ဝါ၊ ပရိဘောဂ ဝိဿဇ္ဇန အဓိဋ္ဌာန
 တို့သည်လည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ပရမ္ပုခါဝိကပ္ပနာ၊ သည်။ ကထံ ဘောဘိ၊ မူကား။ စိာရာနံ၊ တို့၏။
 တထေဝသလျှင်။ ကေဗဟုဘာဝဉ္ဇ၊ ကိုသည်းကောင်း။ သန္တိဟိဘာသန္တိ
 ဟိဘဘာဝဉ္ဇ၊ ကိုသည်းကောင်း။ ဉ တွာ၊ ဤ။ “ဣမံ စိာရ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍
 လည်းကောင်း။ “ဣမာနိ စိဝရာနိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍သည်းကောင်း။ “တေ
 ဝိဝရ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဘောနိ စိဝရာနိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ဝတွာ၊ ပြီး၍။ “တုယံ၊ အား၊ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ၊ အခြားသူအား
 စွန့်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဒမ္မိ၊ ဇာ၊” ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္တဉ္ဇ၊ ဇာ၊ ဘေန၊ ထို အခြား
 သူအား စွန့်စေခြင်းအကျိုးငှါ ပေးရာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဘော၊ ဇာ၊
 မိတ္တော ဝါ အဆွခင်ပွန်းသည်လည်းကောင်း။ သန္တိဋ္ဌော ဝါ၊ မြင်ဖူး
 ကာမျှဖြစ်သော အဆွခင်ပွန်းသည်လည်းကောင်း။ ကော၊ နည်း။” ဣတိ၊
 သို့၊ ဝတ္တဉ္ဇော၊ ဇာ၊ တတော၊ ထို “ကောတေ မိတ္တော ဝါ” အစရှိသော
 ဝကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ ဆိုသည်မှ။ ဣဘရေန၊ ဝိကပ္ပနာအကျိုးငှါ
 သင်္ကန်းကို ပေးသော ရဟန်းသည်။ ပုရိမနယေနော၊ “ပဉ္စသု သဟဝေဓိ
 ကေသု”စသည်ဖြင့် ရှေး၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ “တိဿော၊
 ဌိသော၊ ဘိက္ခု၊ တည်း။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပ။ “တိဿာ၊ ဌိသော၊
 သာမဏေရိ၊ တည်း။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဝတ္တဉ္ဇ၊ ဇာ၊ ပန၊ တဖန်။

(ဒုတိယဘကြိမ်)

တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုအခြားသူအား စွန့်စေခြင်းအကျိုးငှါ ပေးရာဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ “အဟံ၊ သည်း၊ တိဿဿ၊ သော၊ ဘိက္ခုနော၊ အား၊ ဒဗ္ဗိ၊ နိ” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း၊ ပ၊ “တိဿာယ၊ သော၊ သာမဏေရိယာ၊ အား၊ ဒဗ္ဗိ၊ နိ” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အင်္ဂါ၊ အယံ၊ ဤ “ဝိဘရာနံ တဿဝ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိကပ္ပနာ သည်၊ ပရမ္ပုခေါဝိကပ္ပနာ၊ မည်၏။ ဧတ္တာဝဘာ၊ ဤသို့ “အဟံ တိဿဿ ဘိက္ခုနော ဒဗ္ဗိ” စသော စကားကို ဆိုကာမျှဖြင့်၊ နိဇေတံ၊ ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ နိ၊ ပန၊ မအပ်သည်ကား၊ ပရိဘောဂါဒိသု၊ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ကေမ္မိ၊ မှသည်၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ပန၊ ပရိဘောဂ စသည်တို့သည်၊ အပ်ရာ သော နည်းသမ်းကား၊ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထို သူတပါးအား စွန့်စေခြင်း အကျိုးငှါ ပေးရာဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ ဒုတိယသမ္ပုခေါဝိကပ္ပနာယံ၊ နှစ် ခုမြောက်ဖြစ်သော မျက်မှောက်ဝိကပ္ပနာ၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ “တိဿဿ ဘိက္ခုနော ဝိကပ္ပေမိ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ “ဣတ္ထန္တာမဿ၊ ရဟန်း၊ သန္တကံ၊ ဣ၊ ပရိဘုဉ္ဇ ဝါ၊ သော၊ ဝိဿဇ္ဇေ ဟိ ဝါ၊ သော၊ ယထာပစ္စယံ၊ စွာ၊ ကရေဟိ ဝါ၊ လော” ဣတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တော၊ သော၊ ပုစ္ဆုဒ္ဓါရာ နာမ၊ မိမိသည် စွန့်ရာဖြစ်သော သီတင်းသုံး ဖော်ဉ္စဉ္စာကို တဖန် မိမိအားပြန်၍ပေးသည် မည်သည်၊ ဟောသိ၊ နိ၊ တဘော၊ ထို မိမိသည် စွန့်ရာဖြစ်သော သီတင်းသုံးဖော်၏ ဉ္စာကို တဖန် မိမိအား ပြန်၍ပေးသည်မှ၊ ပဘုတိ၊ ဤ၊ ပရိဘောဂါဒယောဝိ၊ အစရှိသည် တို့သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ဦးနှံ၊ ကုန်သော၊ ဝိကပ္ပနာနံ၊ သမ္ပုခေါဝိကပ္ပနာ ပရမ္ပုခေါဝိကပ္ပနာ တို့၏၊ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီး ပြုခြင်းကား၊ ဝါ၊ အထူးကား၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ သမ္ပုခေါဝိကပ္ပနာယံ၊ ဌ၊ သယံ၊ တိုင်၊ ဝိကပ္ပေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပရေန၊ တပါးသော စွန့်ရာဖြစ်သော ရဟန်းကို၊ ပုစ္ဆုဒ္ဓာပေတိ၊ တဖန် မိမိ အား ပြန်၍ ပေးဝေ၏၊ ပရမ္ပုခေါဝိကပ္ပနာယံ၊ ဌ၊ ပရေနော၊ တပါးသော ရဟန်းကိုပင်လျှင်၊ ဝိကပ္ပါပေတွာ၊ စွန့်စေ၍၊ ပရေနော၊ တပါးသော စွန့်စေသော ရဟန်းကိုပင်လျှင်၊ ပုစ္ဆုဒ္ဓာပေတိ၊ တဖန် မိမိအား ပြန်၍ စွန့် စေ၏။ ဣဒံ၊ ဤ “သမ္ပုခေါဝိကပ္ပနာယံ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အထူးသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤ သမ္ပုခေါဝိကပ္ပနာ၊ ပရမ္ပုခေါဝိကပ္ပနာတို့၌၊ နာနာ ကရဏံ၊ တည်း၊ ပန၊ ဝကားဆက်သင့်သေးသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြပ် ရဟန်းအား၊ ဝိကပ္ပေတိ၊ စွန့်၏။ သော၊ ထို စွန့်သော ပင်သော ရဟန်း

သည်။ ပညတ္တိကောဝိဒေါ၊ ဝိနည်းပညတ်၌ လိမ္မာသည်။ သစေ န ဟောတိ၊
 အံ။ ပစ္စုဒ္ဓရိတံ၊ တဖန်စွန့်သောရဟန်းအား ပြန်၍ပေးခြင်းငှါ။ သစေ န
 ဇာနာတိ၊ အံ။ တံ စိဝရံ၊ ထို ဝိကပ္ပနာပြုပြီးသော သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊
 ၍။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဗျတ္တဿ၊ ၍။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တော၊ ၍။ ပုန၊
 ဝိနည်းပညတ်၌ မလိမ္မာသောရဟန်းအား စွန့်သည်မှတဖန်။ ဝိကပ္ပေတွာ၊
 ၍။ ပရေန၊ သည်။ ပစ္စုဒ္ဓရာပေတဗ္ဗံ၊ တဖန် မိမိအားပြန်၍ ပေးစေအပ်၏။
 သော ဝိကပ္ပိတံဝိကပ္ပနာ နာမ၊ ဤ ဝိနည်းပညတ်၌ မလိမ္မာသောရဟန်း
 အား စွန့်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို ဝိနည်းပညတ်၌ လိမ္မာသောရဟန်းအား
 စွန့်ခြင်းမည်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ စိဝရေ၊ ၍။ အဓိဋ္ဌာန
 ဝိကပ္ပနာနယော၊ အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။

၄၈။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပတ္တေ၊ ၍။ အယံ နယော၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော
 အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။ ပတ္တံ၊ ကို။
 အဓိဋ္ဌဟန္တေန၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသော ရဟန်းသည်။ ဥက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမောမကာနံ၊
 ဥက္ကဋ္ဌသပိတ် မဇ္ဈိမသပိတ် ဩမကသပိတ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တလုံး
 လုံးသော။ ပမာဏယုတ္တောဝ၊ ပမာဏနှင့် ယှဉ်သော သပိတ်ကိုသာလျှင်။
 အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ၍။ အပမာဏယုတ္တော၊ ပမာဏနှင့် မယှဉ်သော သပိတ်
 ကို။ န အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်။ (ထည့်၍ အနက်ပေးလေ ဟူ၍
 ဋီကာ ဆို၏။) တဿ၊ ထိုသပိတ်၏။ ပမာဏံ၊ ကို။ “အစိုဠကောဒနံ၊
 ဆန်တပြည်ချက် စိတ်ထက်စက်ဖြစ်သော ထမင်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ဝင်၏။
 ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပါဠိယံ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။
 (ဤအရာ၌ မဂဓရာဇ်ကွမ်းစားတို့ကို ဆရာတို့ အထူးထူး မိန့်ကုန်၏။ “မဂဓနာဠိ
 နာမ အစုတေရသပသတော ဟောတီတိ အဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ၊ သီဟဠဒီပကေ
 ပကတိနာဠိ မဟန္တာ၊ ဒမိဠနာဠိ ခုဒ္ဒကော၊ မဂဓနာဠိ ပမာဏယုတ္တာ တာယ
 မဂဓနာဠိယာ ဒိယမုနာဠိ ကော သီဟဠနာဠိတိ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ။
 [သန္တပပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ။] မဂဓနာဠိ နာမ ဆ ပသတနာဠိတိ ကေဝိ၊
 အဋ္ဌပသတတိ အပရေ၊ တတ္ထ ပုရိမာနံ မတေ ဒုတိယပသတာယ နာဠိယာ
 ဒေနာဠိယော ကော မဂဓနာဠိ ဟောတိ၊ ပဉ္စိမာနံ စတုပသတာယ နာဠိယာ
 ဒေ နာဠိယော ကော မဂဓနာဠိ အာစရိယဓိမ္မပါလတ္ထေရေန ပကတိယာ
 စတုမုဋ္ဌိကံ၊ ကုဉဝံ စတုကုဉဝါနာဠိကံ၊ တာယ နာဠိယာ သောဠဿ နာဠိယော
 ဇေတိ၊ တံ ပန မဂဓနာဠိယာ ဒွါဒသနာဠိယော ဟောတီတိ ဝဒတီတိ ဝုတ္တံ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

တသ္မာ တေန နယေန မဂဓနာဠိနာမ ပဉ္စကုဋ္ဌဝါနိ ကေဉ္စ မုဋ္ဌိ ကောယ မုဋ္ဌိယာ
 တတိယဘာဂံ ဂဏှာတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ [သာရတ္ထဒီပနီ။] ဒမိဋ္ဌနာဠိတံ ပုရာ
 ဏနာဠိ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ သဓေ စတုမုဋ္ဌိကေဟိ ကုဋ္ဌုဓမ္မဟိ အဋ္ဌကုဋ္ဌုမ္ပ၊ တာယ
 နာဠိယာ ဒွေ နာဠိယော မဂဓနာဠိ ဂဏှာတိ။ [ဝိမတိ။]” ဤတွင် အဋ္ဌကထာ၌
 လာသော အဋ္ဌအဋ္ဌကထာအလိုအားဖြင့် တဆယ် နှစ်လက်ဖက်ခွဲ ဝင်သည်ကား
 မဂဓရာဇ်ကွမ်းစား မည်၏။ ဤကား လာသော ကေစိအလိုအားဖြင့် သုံးလက်
 ဖက်ဝင်သော ကွမ်းစားငယ်ဖြင့် နှစ်ကွမ်းစားဝင်သည်ကား မဂဓရာဇ်ကွမ်းစား
 မည်၏။ အပရေ၏ အလိုအားဖြင့် လေးလက်ဖက်ဝင် ကွမ်းစားငယ်ဖြင့် နှစ်ကွမ်း
 စားဝင်သည်ကား မဂဓရာဇ်ကွမ်းစား မည်၏။ အရှင်ဓမ္မပါလ အလိုအားဖြင့်
 ကား ငါးလက်ဖက်နှင့်တဆုပ်သည်လည်းကောင်း၊ တဆုပ်တွင် သုံးစုတစုသည်လည်း
 ကောင်း ဝင်သည်ကား မဂဓရာဇ်ကွမ်းစား မည်၏။ ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ လာသော
 နည်းဖြင့်ကား လေးဆုပ်သည်တကုဋ္ဌုမ္ပ၊ ထို တကုဋ္ဌုမ္ပဖြင့် ရှစ်ကုဋ္ဌုမ္ပဝင်သည်ကား
 ဒမိဋ္ဌနာဠိ ဟု ဆိုအပ်သော ကွမ်းစားဟောင်းတည်း၊ ထို ကွမ်းစားဟောင်းဖြင့်
 နှစ်ကွမ်းစားဝင်သည်ကား မဂဓရာဇ်ကွမ်းစား မည်၏။ ဤ၌ကား မဂဓရာဇ်
 ကွမ်းစားကို တဆယ် ခြောက်ကုဋ္ဌုမ္ပဝင်သည် ဟု ဆုံးဖြတ်၏။ ဤဆရာတို့ အထူး
 ထူး မိန့်ရကား ဤကား သင့်၏၊ ဤကား မသင့် ဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့၏၊ ကြံစည်
 ကုန်ရာ၏၊ ဆရာသမားတို့ကို လျှောက်ထားကုန်ရာ၏။) တဩ ဝစနေ၊ ထိုစကား
 ရပ်၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။
 သုကောဋိဘာရိသုဒ္ဓါနံ၊ ကောင်းစွာ ဖွပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ အလွန်စင်ကြယ်
 ကုန်သော။ အနုပဟတပုရာဏသလိတဏှုလာနံ၊ မကျိုးသော သုံးနှစ်
 ဟောင်းလေပြီးသော သလေးဆန်တို့၏။ ဒွေ မဂဓနာဠိယော၊ မဂဓရာဇ်
 နှစ်ကွမ်းစားတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တေဟိ တဏှုလေဟိ၊ ထို သုပရိသုဒ္ဓ
 သဘော အနုပဟတပုရာဏသဘော ဒွေ မဂဓနာဠိသဘော ရှိကုန်သော။
 တဏှုလေဟိ၊ သလေးဆန်တို့ဖြင့်။ အနုတ္တဏှုလံ၊ ဆတ်သည်၊ မဆတ်လွန်း
 သော။ အကိလိန္နံ၊ နေသည်၊ မနေလွန်းသော။ အဝိဇ္ဇိတံ၊ အခဲမရှိသော။ သု
 ဝိသဒံ၊ အသွန်သန့်ရှင်းသော။ ကုန္ဒမကုဋ္ဌရာသီသ ဒိသံ၊ သင်းခွေဝံအစုနှင့်
 တူသော။ အာယာ ဝိဘောဒနံ၊ ချိုးမကပ်သော ထမင်းကို။ ပစိတွာ၊ ချက်
 ၍။ နိရဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို ပြ၍။ ပတ္တေ၊ ခွံ။ (ပက္ခိပိတွာ ပက္ခိပိ
 တဗ္ဗော ပက္ခိပိတဗ္ဗံ-သို့သွား။) ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ တဿ ဩဒနဿ၊ ထို
 မဂဓရာဇ်နှစ်ကွမ်းစားသော သလေးဆန်တို့ဖြင့် ချက်အပ်သော ထမင်း၏။
 စတုတ္ထဘာဂပွခာဏော၊ လေးဖို့တဖို့ ပမာဏရှိသော။ နာတိဓနော၊ မပျစ်
 လွန်းသော။ နာတိဘနုကော၊ မကျဲလွန်းသော။ ဟတ္ထဟာရိယော၊ လက်ဖြင့်

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂၁

ဆောင်ခြင်းငှါ ခံ့သော။ သဗ္ဗဇ္ဇာ ဖွဲ့ရသစ်တော၊ ချင်း ငရုတ် အစရှိသော
ခပ်သိမ်းသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော။ မုဂ္ဂသူပေါ၊ ဝဲနောက်
ဟင်းကို။ ပက္ခိပိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ တတော၊ ထို ဝဲနောက်ဟင်းကို ထည့်ပြီး
သည်မှ နောက်၌။ အာလောပဿ၊ အာလောပဿ၊ အလုတ်တိုင်း အလုတ်
တိုင်းအား။ အနုရူပံ၊ လျော်စွာ။ ယာဝစရိမာလောပပ္ပဟောနကံ၊ အဆုံး
ဖြစ်သော အလုတ်တိုင်အောင် လောက်သော။ မစ္ဆမိဿာဒိဗျဉ္ဇနံ၊ အစရှိ
သော ဟင်းလျာကို။ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပန၊ ခါဒန ဗျဉ္ဇနတို့ကိုသာဟော
၍ သပ္ပိ တေလ စသည်တို့ကို မဟောခြင်း၏ အကြောင်းကား။ သပ္ပိ တေလ
တတ္တရသကဗ္ဗိကာဒိနိ၊ ထောပတ် ဆီ ရက်တက်ရည် ပအုံးရည် အစရှိသည်
တို့သည်။ ဂဏနုပဂါနိ၊ ဥတ္တဋ္ဌ စသည်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း၌ ရေတွက်အပ်
သောအဖြစ်သို့ ကပ်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဟိ၊ ထောပတ်
စသည်တို့သည် ရေတွက်အပ်သောအဖြစ်သို့ မကပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကား။
တာနိ၊ ထို ထောပတ် အစရှိသည်တို့သည်။ ဩဒနဂတိကာနိ၊ ထမင်းသို့
လိုက်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟာပေတံ၊ ပမာဏကို ယုတ်
စေခြင်းငှါလည်း။ နေဝ သတ္တောန္တိ၊ နိုင်ကုန်။ ဝဇေတံ၊ စေခြင်းငှါလည်း။
န သတ္တောန္တိ၊ နိုင်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုပဟတပုရာဏသာလိတဏှုလာနံ
စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ပက္ခိတ္တံ၊ ထည့်အပ်သော။ ဧတံ၊ ဤ
ဩဒန ခါဒန ဗျဉ္ဇနသည်။ (ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ တိဋ္ဌတံ၊ တံ ရာဇိံ အတိက္ကမ္မ
ထူပီကတံ တိဋ္ဌတံ၊ တံ ရာဇိံ န သမ္မာပုဏ္ဏာတိ-တို့သို့သွား။) သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံ
သော်လည်း။ ပတ္တဿ၊ ထည့်ရာဖြစ်သော သပိတ်၏။ မုခဝဋ္ဋိယာ၊ မျက်နှာ
ရစ်၏။ ဟေဋ္ဌိရောဇိသမံ၊ အောက်၌ဖြစ်သော အရေးနှင့် အမျှ။ သစေ
တိဋ္ဌတံ၊ အကယ်၍ တည်အံ့။ သုတ္တေန ဝါ၊ တံမျဉ်းချည်ဖြင့်သော်လည်း
ကောင်း။ ဟိရေန ဝါ၊ လျော်မျှင်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ဆိန္နန္တဿ၊ တံ
သုတ်တိုက်သောသူ၏။ သုတ္တဿ ဝါ၊ တံသုတ်တိုက်ကြောင်းဖြစ်သော တံ
မျဉ်းချည်၏သော်လည်းကောင်း။ ဟိရဿ ဝါ၊ တံသုတ်တိုက်ကြောင်းဖြစ်
သော လျော်မျှင်၏သော်လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌိမန္တံ၊ အောက်၌ ဖြစ်သော
အစွန်းကို။ သစေ ဖုသတိ၊ အကယ်၍ ထိအံ့။ အယံ၊ ဤ မဂရာဇ် နှစ်ကွမ်း
စားသော ဆန်တို့ဖြင့် ချက်အပ်သော ထမင်း လေးဖွဲ့တဖွဲ့ ပမာဏရှိသော
ဝဲနောက်ဟင်း အလုတ်တိုင်း အလုတ်တိုင်းအား လျော်သော ဝါး အမဲ
အစရှိသော ဟင်းလျာတို့၏ မျက်နှာရစ်၏အောက်၌ဖြစ်သော အရေးနှင့် အ
မျှ တည်ရာဖြစ်သောသပိတ်သည်။ ဥတ္တဋ္ဌော၊ အလွန်ဖြစ်သော။ ပတ္တော နာမ၊
သပိတ်မည်၏။ တံ ရာဇိံ၊ ထိုသပိတ်၏ မျက်နှာရစ်၏ အောက်၌ဖြစ်သော

(ဒုတိယအကြိမ်)

အရေးကို။ အတိတ္တဗ္ဗ၊ လွန်၍။ ထူဝီကတံ၊ စုန့်စုန့်တက်သည်ဖြစ်၍။ သစေ
 တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤ မဂဓရာဇ်နှစ်ကွမ်းစားသော ဆန်တို့ဖြင့် ချက်အပ်
 သော ထမင်း လေးဖို့တဖို့ ပမာဏရှိသော ဝဲနောက်ဟင်း အလုတ်တိုင်း
 အလုတ်တိုင်းအား လျော်သော ငါး အမဲ အစရှိသော ဟင်းလျှာတို့၏
 သပိတ်၏ မျက်နှာရစ်ကို လွန်၍ စုန့်စုန့်တက်သည်ဖြစ်၍ တည်ရာဖြစ်သော
 သပိတ်သည်။ ဥက္ကဋ္ဌမကော၊ လွန်သောသပိတ်အောက် ယုတ်သော။
 ပတ္တော နာမ၊ မည်၏။ တံ ရာဇိ၊ ထိုသပိတ်၏ မျက်နှာရစ်၏အောက်၌ ဖြစ်
 သော အရေးကို။ သစေ န သမ္ပာပုဏ္ဏာတိ၊ အကယ်၍ မမှီအံ့။ အန္တော
 ဂဓမေဝ၊ အရေး၏ အတွင်း၌သာလျှင် တည်သည်။ သစေ ဟောတိ၊
 အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ အယံ၊ ဤ မဂဓရာဇ် နှစ်ကွမ်းစားသော ဆန်တို့ဖြင့်
 ချက်အပ်သောထမင်း လေးဖို့တဖို့ပမာဏရှိသော ဝဲနောက်ဟင်း အလုတ်
 တိုင်း အလုတ်တိုင်းအားလျော်သော ငါး အမဲ အစရှိသော ဟင်းလျှာတို့
 ၏ သပိတ်၏မျက်နှာရစ်ကို မမှီမူ၍ ထိုမျက်နှာရစ်၏ အတွင်း၌ သာလျှင်
 တည်ရာဖြစ်သော သပိတ်သည်။ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဥက္ကဋ္ဌမကော၊ လွန်သော သပိတ်ထက်
 လွန်သော။ ပတ္တော နာမ၊ မည်၏။

ဥက္ကဋ္ဌတော၊ ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်မှ။ ဥပခုပ္ပမာဏော၊ ထက်ဝက်သော ပမာဏ
 ရှိသော သပိတ်သည်။ မဇ္ဈိမော နာမ ပတ္တော၊ အလတ်ဖြစ်သော သပိတ်
 မည်၏။ မဇ္ဈိမတော၊ မဇ္ဈိမသပိတ်မှ။ ဥပခုပ္ပမာဏော၊ ထက်ဝက်သော
 ပမာဏရှိသော သပိတ်သည်။ ဩမကော၊ ဩမကသပိတ်မည်၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ မဂဓနာဠိယာ၊ မဂဓရာဇ်ကွမ်းစားဖြင့်။ နာဠိကောနောဒိ၊
 တကွမ်းစားချက်သော ဆွမ်း အစရှိသော။ ပက္ခိတ္တံ၊ ထည့်အပ်သော။
 သဗ္ဗန္ဓိ၊ အလုံးစုံသည်လည်း။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်
 သာလျှင်။ ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ၊ အောက်အရေးနှင့်အမျှ။ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။
 အယံ၊ ဤ နာဠိကောဒေန စသည်အောက်၌ ဖြစ်သော အရေးနှင့်အမျှ တည်
 ရာဖြစ်သော သပိတ်သည်။ မဇ္ဈိမော၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ပတ္တော နာမ၊ ၏။
 တံ ရာဇိ၊ ထို အောက်၌ဖြစ်သော အရေးကို။ အတိတ္တဗ္ဗ၊ လွန်၍။ ထူဝီကတံ၊
 စုန့်စုန့်တက်သည်ကိုပြု၍။ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤ နာဠိကောဒေန
 စသည်၏ အောက်၌ဖြစ်သော အရေးကို လွန်၍ စုန့်စုန့်တက်သည်ကိုပြု၍
 တည်ရာဖြစ်သော သပိတ်သည်။ မဇ္ဈိမောမကော၊ အလယ်၌ဖြစ်သော သပိတ်
 အောက် ယုတ်သော။ ပတ္တော နာမ၊ ၏။ တံ ရာဇိ၊ ထိုအောက်၌ဖြစ်သော
 အရေးကို။ သစေ န သမ္ပာပုဏ္ဏာတိ၊ အကယ်၍ မမှီအံ့။ အန္တောဂဓမေဝ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

အောက်၌ဖြစ်သော အရေး၏ အတွင်း၌သာလျှင် တည်သည်။ သစေ
ဟောတိ၊ အံ။ အယံ၊ ဤနာဠိကောဒန စသည်၏ ထိုအောက်၌ဖြစ်သော
အရေးကို မဗ္ဗိမု၍ ထိုအရေး၏ အတွင်း၌သာလျှင် တည်သော သပိတ်
သည်။ မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌော၊ အလယ်၌ဖြစ်သော သပိတ်ထက်လွန်သော။ ပတ္တော
နာမ၊ ၏။ မဂဇနာဠိယာ၊ ဖြင့်။ ပက္ခိတ္တံ၊ သပိတ်၌ထည့်အပ်သော။ ဝါ၊
ထည့်အပ်သည်ရှိသော်။ ဥပနုနာဠိကောဒနာဒိ၊ မဂဇနာဠိကွမ်းစားအားဖြင့်
ကွမ်းစားဝက်၏ ထမင်း အစရှိသည်သည်။ ဝါ၊ ထမင်း ဝဲနောက်ဟင်း ငါး
အမဲ စသော ဟင်းလျာသည်။ (ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ တိဋ္ဌတိ၊ တံ ရာဇိံ အတိက္ကမ္မ
ထူပီကတံ တိဋ္ဌတိ၊ တံ ရာဇိံ န သမ္ပာပုဏ္ဏာတိ၊ အန္တောဂဓမေဝ ဟောတိ တံ
သ္မိသွား။) သဗ္ဗဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသော ဩဒန ခါဒန ဗျဉ္ဇနပင် ဖြစ်သော်လည်း။
(သမံ တိဋ္ဌတိ သ္မိသွား။) ဝုတ္တနယေနဝ၊ “ပတ္တဿ မုခဝဋ္ဋိယာ” ဟူ၍ ဆို
အပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ (ဝုတ္တနယေနဝကို ဤသို့လည်း လိုက်စေ။)
ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ၊ အောက်၌ဖြစ်သော အရေးနှင့် အမျှသာလျှင် (ဝေ
ကျေ။) သစေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ။ အယံ၊ ဤ ပတ္တောဒနာဒိ၏ အောက်၌ဖြစ်သော
အရေးနှင့် အမျှသာလျှင် တည်ရာဖြစ်သော သပိတ်သည်။ ဩမကော၊ ယုတ်
သော ငယ်သော။ ပတ္တော နာမ၊ မည်၏။ တံ ရာဇိံ၊ ထိုအောက်၌ဖြစ်
သော အရေးကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ထူပီကတံ၊ စုန့်စုန့်တက်သည်၏အဖြစ်
ကိုပြု၍။ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ။ အယံ၊ ဤ ပတ္တောဒနာဒိ၏ ထိုအောက်၌ ဖြစ်
သော အရေးကို လွန်၍ စုန့်စုန့်တက်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြု၍ တည်ရာဖြစ်
သော သပိတ်သည်။ ဩမကောမကော၊ ယုတ်သောသပိတ်အောက် ယုတ်
သော။ ပတ္တော နာမ၊ မည်၏။ တံ ရာဇိံ၊ ထိုအောက်၌ဖြစ်သော အရေးကို။
သစေ န သမ္ပာပုဏ္ဏာတိ၊ အံ။ အန္တောဂဓမေဝ၊ ထိုအောက်၌ဖြစ်သော
အရေး၏ အတွင်း၌သာလျှင် တည်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ အယံ၊
ဤ ပတ္တောဒနာဒိ၏ ထိုအောက်၌ဖြစ်သောအရေးကို မဗ္ဗိမု၍ ထိုအရေး၏
အတွင်း၌သာလျှင် တည်ရာဖြစ်သော သပိတ်သည်။ ဩမကုက္ကဋ္ဌော၊ ယုတ်
သောသပိတ်ထက် လွန်သော။ ပတ္တော နာမ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသပိတ်၏ နှိုင်း
ယှဉ်ကြောင်း သုံးပါးအားဖြင့်။ ဧတ ပတ္တာ၊ ဤသပိတ်တို့သည်။ နဝ၊
ကိုးလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထို ကိုးလုံးသော သပိတ်တို့
တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌော စ၊ လွန်သောသပိတ်ထက် လွန်သော သပိတ်လည်း
ကောင်း။ ဩမကောမကော စ၊ ယုတ်သောသပိတ်အောက် ယုတ်သော
သပိတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣဒမ ဋ္ဌော၊ ဤ နှစ်လုံးသော သပိတ်တို့သည်။
အပတ္တာ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသို့ မရောက်သည်ဖြစ်၍ သပိတ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

မမည်ကုန်။ တသွာ၊ ထိုသို့ ဥတ္တဋ္ဌုတ္တဋ္ဌ ဩမကောမက သပိတ်နှစ်လုံးတို့၏ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသို့ကပ်သော သပိတ်ဟူသော အနက်ကို ဟောသော ပတ္တသဒ္ဓါ၏အနက် မဟုတ်ကုန်သည်၏အဖြစ် ဤမှတပါး ခုနစ် လုံးသော သပိတ်တို့၏သာလျှင် အနက်ဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇေတ၊ ၊ ဤ ပတ္တသဒ္ဓါ၏ အနက်မဟုတ်သော ဥတ္တဋ္ဌုတ္တဋ္ဌ ဩမကော၊ ဩမက သပိတ်နှစ်လုံးတို့သည်။ ဘာဇနပရိဘောဂဓန၊ အိုးကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်သာ လျှင်။ (၈၀ ကျေ။) ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ န အဓိဋ္ဌာန ပဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းသို့လည်း ကပ်ကုန်။ န ဝိကပ္ပနပဝါ၊ ဝိကပ္ပနာ ပြုခြင်းသို့လည်း ကပ်ကုန်။ ပန၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသို့ ကပ်သော သပိတ်တို့ကား။ ဣတရေ၊ ဥတ္တဋ္ဌုတ္တဋ္ဌ ဩမကောမက သပိတ် နှစ်လုံးမှ တပါးကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်လုံးသော သပိတ်တို့ကို။ အဓိဋ္ဌ ဟိတွာ ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍သော်လည်းကောင်း။ ဝိကပ္ပတွေ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာ ပြု၍သော်လည်းကောင်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။

ပမာဏယုတ္တာနံ၊ ပမာဏနှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ ဇေတသမ္ပိ၊ ထိုခုနစ်လုံး သော သပိတ်တို့၏လည်း။ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနပဝတ္ထံ၊ အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ ထိုက်သည်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အယောပတ္တော၊ ပမာဏယုတ္တ ဖြစ်သော သံသပိတ်သည်။ ပဉ္စဟိ ပါကေဟိ၊ ငါးကြိမ်ဖုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ မတ္တိကာ ပတ္တော၊ မြေသပိတ်သည်။ ဒွိဟိ ပါကေဟိ၊ နှစ်ကြိမ် ဖုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပတ္တော၊ ဖုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ အဓိဋ္ဌာနပဝေါ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သပိတ်အဖြစ်သို့ ကပ်၏။ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသော သံသပိတ် မြေသပိတ် တို့သည်လည်း။ ယံ မူလံ၊ အကြင်အဖိုးကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သင့်၏။ တသ္မိံ၊ ထို ပေးအပ်သင့်သော အဖိုးကို။ ဒိန္နေယေဝ၊ ပေးသော်သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာနပဝါ၊ ကပ်ကုန်၏။ ပါကော၊ ဖုတ်ခြင်းသည်။ ဇေတောဝိ၊ တကြိမ်မျှ သော်လည်း။ ဦနော၊ ယုတ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ မူလံ ဝါ၊ အဖိုး သည်မူကား။ ကာကဏိကမတ္တမ္ပိ၊ တချင်ရွေးမျှသော်လည်း။ အဒိန္နံ၊ ပေးအပ် သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ န အဓိဋ္ဌာနပဝေါ၊ မရောက်။ ပတ္တသမိကော၊ သည်။ ယဒါ၊ ဤ။ “တုမှာကံ၊ တို့အား။ မူလံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တဒါ၊ ထို အဖိုးဖြစ်လတ္တံ့သော အခါ၌။ ဒဿထ၊ ပေးတော်မူလတ္တံ့ပါ ကုန်လော့။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ယခု သုံးဆောင်တော်မူပါကုန် လော့။” ဣတိ၊ သို့။ သစေဝိ ဝဒတိ၊ အကယ်၍မူလည်းဆိုစေကာမူ။ အဓိဋ္ဌာ နပဝေါ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ၊ “သစေ ဇေတောဝိ ပါကော

(ခုတိယအကြိမ်)

ဦးနော ဟောတိ” ဟူသောသင်္ခေပ “သစေ ကာကဏိကမတ္တမိ မူလံ အဓိန္ဒ”
 ဟူသော သင်္ခေပတို့၏ ဝိတ္ထာရကား။ ဝါ၊ ဟူသော ဟိတ်သည် ခုရသဖြစ်
 ၍ အာသန္နဟိတ် ရှိသေးသည်ကား။ ပါကဿ၊ ဖုတ်ခြင်း၏။ ဦးနတ္ထာ၊
 ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပတ္တသင်္ချံ၊ ငါးကြိမ်ဖုတ်ခြင်း နှစ်ကြိမ်ဖုတ်ခြင်း
 တို့ဖြင့် ဖုတ်အပ်ပြီးသော သပိတ် ဟူသောအနက်ကို ဟောသော ပတ္တသဒ္ဓါ
 ၏အနက် ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်သော အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ မူလံဿ၊
 အစိုး၏။ သကလဿ ဝါ၊ အလုံးစုံကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကေဒေသဿ
 ဝါ၊ တစ်စိတ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ အဓိန္ဒတာ၊ မပေးအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ သကဘာဝံ၊ မိမိ၏ဥစ္စာအဖြစ်သို့။ နဥပပတိ၊ မရောက်။ အည
 သေဝ၊ မိမိမှတစ်ပါးသော သပိတ်ရှင်၏သာလျှင်။ သန္တကော၊ ဥစ္စာသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ သပိတ်၏ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သပိတ်၏
 အဖြစ်သို့ ရောက်ရာ၌ ငါးကြိမ်ဖုတ်ခြင်း နှစ်ကြိမ်ဖုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ဖုတ်အပ်
 ပြီးသော သပိတ်ဟူသော အနက်ကို ဟောသော ပတ္တသဒ္ဓါ၏အနက် ဟူ၍
 ခေါ်ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း မိမိ၏ဥစ္စာအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း
 ဟူသော အာသန္နအကြောင်း၏ အကြောင်းကား ငါးကြိမ်ဖုတ်ခြင်း နှစ်
 ကြိမ်ဖုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ဖုတ်အပ်သောအဖြစ်၏ ဗယုတ်ခြင်းအစို့၏ မကြွင်းကျန်
 ခြင်းသည် ခုရအကြောင်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါကေ စ၊ ဖုတ်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ မူလေ စ၊ အစိုးသည်လည်းကောင်း။ သုနိဋ္ဌိဘေဝ၊
 တကြိမ်စေ့သောအားဖြင့် ပြီးခြင်း မကြွင်းကျန်သောအားဖြင့် ပြီးခြင်း ဖြစ်
 သော်သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာနူပဂေါ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊
 အကြင်သပိတ်သည်။ အဓိဋ္ဌာနူပဂေါ၊ ရောက်၏။ သွေဝ သော ဝေ၊ ထို
 အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သပိတ်အဖြစ်သို့ ရောက်သော သပိတ်သာလျှင်။
 ဝိကပ္ပနူပဂေါ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုအဓိဋ္ဌာနူပဂ ဝိကပ္ပနူပဂ ဖြစ်သော
 သပိတ်ကို။ ဟတ္ထံ၊ မိမိလက်သို့။ အာဂဘောပိ၊ ရောက်သော်လည်းကောင်း။
 အနာဂတောပိ၊ သေးသော်လည်းကောင်း။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော ဝါ၊ လည်းပြု
 အပ်၏။ ဝိကပ္ပတဗ္ဗော ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာလည်း ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ အဓိဋ္ဌာ
 နူပဂ ဝိကပ္ပနူပဂ ဖြစ်သော သပိတ်ကို မိမိလက်သို့ ရောက်လာသော်
 အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်။ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သကဲ့သို့ လက်သို့ မရောက်သေး
 သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏ ဟု ဆိုသော လက်သို့
 ရောက်လာသော သပိတ်ကို ဆယ်ရက်လွန်စေကာ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်
 သင့်သကဲ့သို့ လက်သို့မရောက်သေးသော သပိတ်ကို ဆယ်ရက်လွန်စေကာ
 နိဿဂ္ဂိပါစိတ် သင့် မသင့်ကား။ ပတ္တကာရကော၊ သပိတ်ကိုပြုလုပ်သော

(ဒုတိယအကြိမ်)

သူသည်။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ လဘိတွာ၊ ရှိ။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဧတုကာမော၊ ပေးလိုသည်။ ဟုတွာ ဝါ၊ ရှိသည်။ “သန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ တုမ္ဘာ ကံ၊ တို့၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ အသုကဒိဝဿေ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော နေ၌။ ပစိတွာ၊ ရှိ။ ဌပေဿာမိ၊ ပါအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ယဒိ ဝဒတိ၊ အံ့။ စ၊ ထိုသို့ ပတ္တကာရက က “အသုကဒိဝဿေ နာမ” စသည်ကို ဆိုလျက် ရဟန်းပြုလုပ်သည်ကား။ ဘိက္ခု၊ “အသုကဒိဝဿေ နာမ ပစိတွာ ဌပေဿာ မိ” ဟူ၍ ဆိုအပ်သောရဟန်းသည်။ တေန၊ ထို ပတ္တကာရကသည်။ ပရိစ္ဆိန္တ ဒိဝသတော၊ နေမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဒသဟံ၊ ကို။ ယဒိ အတိတ္တာမေတိ၊ အကယ် ရှိ လွန်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ တည်း။ ပန၊ “အသုကဒိဝ သေ နာမ ပစိတွာ ဌပေဿာမိ” ဟု နေ့ရက်ချိန်းချက်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ် မှတပါး “ပတ္တံ ကတွာ ပစိတွာ သာသနံ ပေဿေဿာမိ” ဟု သပိတ်ကို ပြုလုပ်ပြီး၍ ဖုတ်ပြီး၍ သတင်းစကားကို စေပါအံ့ ဟု ဆိုရာ၌ အဆုံးအဖြတ် ကား။ ပတ္တကာရကော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြုလုပ်ပြီး၍။ ပစိတွာ၊ ဖုတ်ပြီး၍။ သာသနံ၊ ပြီး ကြောင်း။ သတင်းစကားကို။ ပေဿေဿာမိ၊ စေပါအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ရှိ။ တထေဝ၊ ထို ဆိုတိုင်းသာလျှင်။ သစေ ကရောတိ၊ အံ့။ ပန၊ “ပတ္တံ ကတွာ သာသနံ ပေဿေဿာမိ” ဟု ဆိုတိုင်း ပြုသော်လည်း စေအပ်သော ရဟန်း ပြုလုပ်သည်ကား။ တေန၊ ထို ဆိုတိုင်းပြုသော ပတ္တကာရကသည်။ ဝေသိတဘိက္ခု၊ စေအပ်သော ရဟန်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနေ၊ ထို “တုမ္ဘာ ကံ သာသနံ ပေဿေဿာမိ” ဟု ပတ္တကာရကသည် ပြီးကြောင်း သတင်း စကားကို စေပါအံ့ ဟု ဝန်ခံရာဖြစ်သော ရဟန်းအား။ န အာရောစေတိ၊ မကြား။ အညော၊ တေနပေသိတ ရဟန်းမှ တပါးသောရဟန်းသည်။ ဒိသ္မာ ဝါ၊ ပြုလုပ်ပြီး ဖုတ်ပြီးဖြစ်သော သပိတ်ကို မြင်၍သော်လည်းကောင်း။ သု တွာ ဝါ၊ ပြုလုပ်ပြီး ဖုတ်ပြီးဖြစ်သော သတင်းစကားကို ကြား၍သော်လည်း ကောင်း။ “သန္တေ၊ ရား။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့၏။ ပတ္တော၊ ပတ္တကာရကသည် ‘အဟံ တုမ္ဘာကံ ပတ္တံ ကတွာ ပစိတွာ သာသနံ ပေဿေဿာမိ’ ဟူ၍ ဝန်ခံ အပ်သော သပိတ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီး” ဣတိ၊ သို့။ သစေ အာရောစေတိ၊ အံ့။ တေဿ၊ တေန ပေသိတဘိက္ခုမှ တပါးသော မြင်၍ ကြား၍ ပြောကြားသော ရဟန်း၏။ အာရောစနံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏ မဟုတ်။ ပန၊ အညရဟန်း ပြော၍ ကြားခြင်းသည် ပမာဏ မဟုတ်ခဲ့သော် တေန ပေသိတဘိက္ခု၏ ပြောကြားခြင်းကား ပမာ ဏ ဖြစ် မဖြစ်ကား။ ယဒါ၊ ဤ။ တေန၊ ထို “တုမ္ဘာကံ သာသနံ ပေဿေဿာ

မိ” ဟု လျှောက်ဆိုသော ပတ္တကာရကသည်။ ပေသိတောယေဝ၊ စေခိုင်းအပ်သော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ အာရောစေတိ၊ ကြား၏။ တဒါ၊ ဌှံ (တဒါကို နိယတ်ထည့်သည်။) တဿ၊ ထို တေန ပေသိတရဟန်း၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတဒိဝသတော၊ ကြားအပ်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ချီး၊ ဒသဟံ၊ ကို။ အတိတ္တာမယတော၊ လွန်စေသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါမိတ္တိယံ၊ တည်း။ ပတ္တကာရကော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ တုမ္ဘကံ၊ ထိုအား။ ဝါ၊ ထို၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ချီး၊ ပမိတွာ၊ ချီး၊ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်း၏။ ဟတ္ထေ၊ ဌှံ၊ ပဟိဏိဿာမိ၊ စေပါအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ချီး၊ တထေဝ၊ ထို ဆိုတိုင်းသာလျှင်။ သစေ ပန ကရောတိ၊ အံ့။ ပန၊ ထိုသို့ သပိတ်ပြုလုပ်သောသူက ဆိုတိုင်းသာလျှင် ပြုသော်လည်း စေအပ်သော ရဟန်းပြုလုပ်သည်ကား။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ချီး၊ အာဂတတိက္ခ၊ သာသော ရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပရိဝေဏေ၊ ဌှံ၊ ဌပေတွာ၊ ချီး၊ တဿ၊ ထို သပိတ်ပြုလုပ်သောသူ စေရာဖြစ်သောရဟန်းအား။ သစေ န အာရောစေတိ၊ အကယ်၍ သပိတ်ကို ယူ၍လာသောအဖြစ်ကို မပြောကြားအံ့။ အညော၊ သပိတ်ကိုယူ၍လာသောရဟန်းမှ တပါးသော။ ကောမိ၊ သော ရဟန်းသည်။ “တန္တေ၊ ရား။ အဓနာ၊ ယခုအခါ၌။ အာဘတော၊ ဆောင်အပ်သော။ ပတ္တော၊ သည်။ သုန္ဓရော၊ ကောင်းပါ၏လော။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ အပိတဏတိ၊ အံ့။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ပတ္တော၊ ကား။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ ဣတ္ထန္နာယေ၊ ဤ အမည်ရှိသော ရဟန်း၏။ ဟတ္ထေ၊ ဌှံ၊ ပေသိတော၊ အရှင်ဘုရားထို့အား စေအပ်သော။ ပတ္တော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ပတ္တော-ကားလိုက်၊ အတ္ထိ-ကား ထည့်။) ဣတိ၊ ဤသို့။ တဏတိ၊ အံ့။ ဧတဿာပိ၊ ဤ အညော ကောမိ ရဟန်း၏လည်း။ ဝစနံ၊ သည်။ န ပမာဏံ၊ ဟုတ်။ ပန၊ ပမာဏဖြစ်သောရဟန်း၏ စကားကား။ ယဒါ၊ ဌှံ၊ သော တိက္ခ၊ သပိတ်ပြုလုပ်သော ဒါယကာသည် စေအပ်သည်ဖြစ်၍ သပိတ်ကို ယူ၍လာသော ထိုရဟန်းသည်။ ပတ္တံ၊ ကို။ သစေ ဧတိ၊ အကယ်၍ စေရာဖြစ်သော ရဟန်းအား ပေးအံ့။ လဒ္ဓဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ချီး၊ ဒသဟံ၊ ကို။ အတိတ္တာမယတော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါမိတ္တိယံ၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ သပိတ်ပြုလုပ်သော ဒါယကာသည် အဖိုးကို ရပြီး၍ “အသုကဒိဝသေ နာမ ပမိတွာ ဌပေဿာမိ” ဟု လျှောက်ဆိုရာ၌ ပိုင်းခြားအပ်သော နေ့မှ ဆယ်ရက်ကို လွန်စေက နိဿဂ္ဂိပါမိတ်အာပတ် သင့်သည်၏ အဖြစ်၊ “သာသနံ ပေသေဿာမိ” ဟု လျှောက်ဆို၍ ထိုလျှောက်ဆိုတိုင်းပြုရာ၌ သပိတ်ပြုလုပ်သောဒါယကာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

သည် စေအပ်သော ရဟန်း၏ စကားကို ကြားသောနေ့မှ ဆယ်ရက်ကို လွန်စေက နိဿဂ္ဂိပါမိတ်အာပတ် သင့်သည်၏အဖြစ်၊ “ကဿပိ ဟတ္ထေ ပဟိဏိဿာမိ” ဟု လျှောက်ဆို၍ ထို လျှောက်ဆိုတိုင်း ပြုသောအရာ၌ ထို သပိတ်ကို ယူ၍လာသောရဟန်း ပေး၍ရသောနေ့မှ ဆယ်ရက်ကို လွန် စေက နိဿဂ္ဂိပါမိတ်အာပတ် သင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောဟံ၊ ကို၊ အနတိတ္တာမေတွာဝ၊ စေမူ၍သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန် သော်လည်း တင်အပ်၏။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗော ဝါ၊ သော်လည်း ပြုအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို ဆယ်ရက်ကို မလွန်စေမူ၍သာလျှင် အဓိဋ္ဌာန်သော်လည်း တင်အပ်၏။ ဝိကပ္ပနာသော်လည်း ပြုအပ်၏ ဟူ၍ ဆိုအပ်သော အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပတ္တဿ၊ ကို၊ အဓိဋ္ဌာနာ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း တို့ကား။ ကာယေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ တင်၏။ ဝါစာယ ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ တင်၏။ ဣတိ ဣမေ ဒွေ၊ တို့တည်း။ (ဣတိ ကျေ။) စ၊ သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့သည် ကိုယ်ဖြင့်သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန် တင်ခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့်သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန် ၏ ဟူ၍ဆိုအပ်သော် ထိုနှစ်ပါးတို့၏အစွမ်းဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသောရဟန်း သည် ပြုရာသော နည်းလမ်းကား။ (စ-ထည့်။) ဧတသံ၊ ထို နှစ်ပါးသော အဓိဋ္ဌာန်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌဟန္တေန၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသောရဟန်း သည်။ (ကရာဇန္တေန ကာယေန ဝါ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော။ ဝါစာယ ဝါ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော သို့သွား။) “ဣဒံ ပတ္တံ၊ ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊ ၏။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ “ဧတံ ပတ္တံ၊ ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊ ၏။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ သမ္ပုဓေ ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ ပရမ္ပုဓေ ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ ဌိတံ၊ သော။ ပုရာဏပတ္တံ၊ သပိတ်ဟောင်းကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ပတ္တ ဟူသော အမည်ကို တဖန်နုတ်၍။ အညဿ၊ တပါးသော ရဟန်းအား။ ဒတွာ ဝါ၊ ပေး၍သော်လည်းကောင်း။ ယတ္ထ ကတ္ထပိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်၌။ ဌိတံ၊ သော။ နဝံ ပတ္တံ၊ သပိတ်သစ်ကို။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပရာ မသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ “ဣဒံ ပတ္တံ၊ ကို၊ အဓိဋ္ဌာမိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ၏။ ဝါ၊ ပတ္တ ဟူသောအမည်ကို တည်စေပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အာ ဘောဝံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ကာယဝိကာရံ၊ ခြင်းကို။ ကရာ ဇန္တေန၊ ၍။ ကာယေန ဝါ၊ ဖြင့်သော်လည်း။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ တင်အပ်၏။ ဝါ၊ ပတ္တ ဟူသောအမည်ကို တည်စေအပ်၏။ ဝစိဘေဒံ၊ ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝါစာယ ဝါ၊ ဖြင့်သော်လည်း။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ တဩ၊ ထို

(ဒုတိယအကြိမ်)

နှုတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၌။ အဓိဋ္ဌာန်၊ သည်း။ ဟတ္ထပါယေ၊ ၌။ သစေ
ဟောတိ၊ အံ။ “ဣမံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါစာ၊ နှုတ်ကို။ ဘိန္ဒိတဗ္ဗာ၊
မြှက်အပ်၏။ အန္တောဂဗ္ဗေ ဝါ၊ ၌သော်လည်းကောင်း။ ဥပရိပါသာဒေ ဝါ၊
၌သော်လည်းကောင်း။ သာမန္တဝိဟာရေ ဝါ၊ ၌သော်လည်းကောင်း။ အထာ
ဟောတိ၊ အံ။ ဌဝိတဋ္ဌာနံ၊ ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ၍။ “ဧတံ ပတ္တံ/အဓိဋ္ဌာ
မိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါစာ၊ နှုတ်ကို။ ဘိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဓုပိဓံ၊ ဤသို့နှစ်
ပါး အပြားရှိ၏။ (ဣတိ ကျေ။) ပန၊ သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့သည်
ကိုယ်ဖြင့်သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း နှုတ်ဖြင့်သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်တင်
ခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိကုန်၏ဟုဆိုသော် ထို နှစ်ပါးတို့၏ အစွမ်းဖြင့်
အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသောရဟန်းသည် အဖော်ဖြစ်သော သဟာဒိယောဂပုဂ္ဂိုလ်
ရှိသင့် မရှိသင့်ကား။ အဓိဋ္ဌဟန္တေန၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသော ရဟန်းသည်။
ဧကေန၊ တယောက်ထီးတည်းဖြင့်။ အဓိဋ္ဌတုမ္ပိ၊ ငှါလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
အညဿ၊ တပါးသောရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌတုမ္ပိ၊ ငှါလည်း။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ အဿ၊ ထိုသူတပါး၏ အထံ
၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်သော ရဟန်းအား။ “ဧမ မယာ၊ သည်း။ အဓိဋ္ဌိတော
န ခေါ၊ အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်ပြီးလော။ နော အဓိဋ္ဌိတော န ခေါ၊ အဓိဋ္ဌာန်
မတင်အပ်သေးသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမတိ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ သစေ
ဥပဇ္ဇတိ၊ အံ။ ဣတရော၊ တပါးသော အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖော်ဖြစ်သော ရဟန်း
သည်။ သာရေတွာ၊ အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကို အောက်မေ့
စေ၍။ ဝိမတိ၊ “န ခေါ နော န ခေါ” ဟူသော ယုံမှားခြင်းကို။
သိန္တိဿတိ၊ ဖြတ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဣဒံ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။
အာနိသံသော၊ တည်း။ ကေဝိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။
ဒသပတ္တေ၊ တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သပိတ်တို့ကို။
အတ္တနာဝ၊ မိမိချည်း သာလျှင်။ ပရိတုဉ္စိတုကာမော၊ သုံးဆောင်ခြင်း
ငှါ အလိုရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ရအပ်သော
ဆယ်လုံးသော သပိတ်တို့ကို။ န အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သင့်
ကုန်။ ဧကံ ပတ္တံ၊ သပိတ်တလုံးကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ တင်၍။ ဟိနဒိဝသေ၊ တဖန်
မိုးသောက်သောနေ့၌။ တံ၊ ထို အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်ပြီးသော သပိတ်တလုံး
ကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ပြု၍။ အညော၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သပိတ်တလုံး
မှ တပါးသော သပိတ်ကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ ဧတေ
နေဝ ဥပါယေန၊ ဤ “ပုန ဒိဝဏေ တံ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ အညော အဓိဋ္ဌာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

တဗျော” ဟူသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝဿသတဗ္ဗိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး လည်း။ ပရိဟရိတံ၊ ဆယ်လုံးသော သဝိတ်တို့ကို ဆောင်ခြင်းငှါ။ သတ္တံ၊ တတ်ကောင်း၏။

ဧဝံ၊ ဤ“သစေ ကောစိ ဒသ ပတ္တေ လတိတွာ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီး သော နည်းဖြင့်။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မေ့လျော့ခြင်းကင်းသော။ တိက္ခုနော၊ အား။ အဓိဋ္ဌာနဝိဇဟနံ၊ သဝိတ်၏ အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသေးသလော။ ဣတိ စေ၊ ဤသို့ မေးငြားအံ့။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသေး ၏။ ဟိ၊ သဝိတ်၏ အဓိဋ္ဌာန်ကိုစွန့်ခြင်း ဖြစ်ရခြင်း၏အကြောင်းကား။ သယံ၊ သဝိတ်ကိုဆောင်သော မိမိသည်။ ပတ္တံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သဝိတ် ကို။ အညဿ၊ တပါးသော ရဟန်းအား။ သစေ ဧတိ ဝါ၊ အကယ်၍ ပေးမှုလည်း ပေးခဲ့အံ့။ သစေ ပိဗ္ဗမတိ ဝါ၊ အကယ်၍ လူ့အဖြစ်သို့မူ လည်း လည်ခဲ့အံ့။ သိက္ခံ၊ ရဟန်းသိက္ခာကို။ သစေ ပစ္စက္ခာတိ ဝါ၊ အကယ် ၍ ချမူလည်း ချခဲ့အံ့။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ သစေ ကရောတိ ဝါ၊ အ ကယ်၍မူလည်း ပြုခဲ့အံ့။ အဿ၊ ထိုသဝိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ဆောင် အပ်သော ရဟန်း၏။ လိင်္ဂံ၊ ပုရိသလိင်သည်။ သစေ ပရိဝတ္တတိ ဝါ၊ အကယ်၍ ပြန်ခဲ့မူလည်း ပြန်ခဲ့အံ့။ သစေ ပစ္စုဒ္ဓရတိ ဝါ၊ အကယ်၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သဝိတ်၏ ပတ္တဟူသော အမည်ကို တဖန် နုတ်မူလည်း နုတ်ခဲ့အံ့။ ပတ္တေ၊ ဌ။ ဆိဒ္ဓ္ဓံ၊ အပေါက်သည်။ သစေ ဟောတိ ဝါ၊ အကယ်၍ ဖြစ်မူလည်း ဖြစ်ခဲ့အံ့။ ‘အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝါ၊ သဝိတ်၌ တည်စေအပ်သော ပတ္တ ဟူသော အမည်ကို။ ဝိဇဟဟိ၊ စွန့်၏။ စ၊ “သစေ ဟိ သယံ ပတ္တံ အညဿ ဝါ ဧတိ” စသော စကား၏ သာဓကကား—

“ဒိန္နဝိဗ္ဗန္တပစ္စက္ခာ၊ ကာလကိရိယာကတေန စ၊
လိင်္ဂပစ္စုဒ္ဓရာ စေဝ၊ ဆိဒ္ဓ္ဓေန တဝတိ သတ္တမ”န္တိ။

ဒိန္နဝိဗ္ဗန္တပစ္စက္ခာ။ ပ။ သတ္တမံ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဒိန္နဝိဗ္ဗန္တပစ္စက္ခာ၊ သူတပါးအား ပေးခြင်း၊ လူ့အဖြစ်သို့ လည် ခြင်း၊ သိက္ခာကို စွန့်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာလကိရိယာ ကတေန စ၊ သေခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ လိင်္ဂပစ္စုဒ္ဓ ရာ စေဝ၊ လိင်ပြန်ခြင်း၊ ပစ္စုဒ္ဓိရံ ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

သတ္တမံ သတ္တမေန၊ ခုနစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော။ ဆိဇ္ဇေန၊ သပိတ်၏ ပေါက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အဓိဋ္ဌာနဝိဇယနံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်ခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ (အဓိဋ္ဌာနဝိဇယနံ တို့ကား ဂမ္ပမာန်။)

စောရဂဟဏာဝိဿာသဂ္ဂါဟေဟိဝိ၊ ခိုးသူတို့ဆောင်ခြင်း၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သောအားဖြင့် ယူခြင်းတို့ကြောင့်လည်း။ ဝိဇယတိဇယဝ၊ သပိတ်သည် တင်အပ်ပြီးသော အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်သည်ပင်တည်း။ ကိတ္တကေန၊ အဘယ်မျှလောက် ကျယ်သော။ ဆိဇ္ဇေန၊ အပေါက်ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ တိဇ္ဇတိ၊ ပျက်သနည်း။ ယေန ဆိဇ္ဇေန၊ 'ဖြင့်'။ (ဆိဇ္ဇေနကား ပုစ္ဆာမှ လိုက်သည်။) ကင်္ဂသိတ္ထံ၊ ဆင်စပါးမျိုး၏ ထမင်းလုံးသည်။ နိက္ခမတိ စေဝ၊ ထွက်မူလည်း ထွက်နိုင်၏။ ပဝိသတိ စ၊ ဝင်မူလည်း ဝင်နိုင်၏။ ဟေန ဆိဇ္ဇေန၊ ထိုဆင်စပါးမျိုး၏ ထမင်းလုံး၏ ဝင်နိုင်ကြောင်း ထွက်နိုင်ကြောင်း ဖြစ်သောအပေါက် ဖြစ်သောကြောင့်။ (ဟေန-ကား နိယတ်စည့်သည်။) အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ တိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ဆင်စပါးမျိုး၏ ထမင်းလုံး၏ ထွက်နိုင်ကြောင်း ဝင်နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော အပေါက်ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ပျက်၏ ဆိုသော် ထိုဆင်စပါးမျိုး၏ ထမင်းလုံးသည် ယုတ်သောစပါးမျိုး၏ ထမင်းလုံး ယုတ်မဟုတ်ကား။ ဣဒံ၊ ဤ ဆင်စပါးမျိုး၏ ထမင်းလုံးသည်။ သတ္တန္တံ ဓညာနံ၊ စပါးမျိုး ခုနစ်ပါးတို့တွင်။ လာမကဓညသိတ္ထံ၊ အယုတ်ဖြစ်သော စပါးတို့၏ ထမင်းလုံးတည်း။ တသ္မိံ ဆိဇ္ဇေ၊ ထို အဓိဋ္ဌာန်ပျက်ကြောင်း ဖြစ်သော ဆင်စပါးမျိုး ထမင်းလုံး၏သော်လည်း ထွက်နိုင်ကြောင်း ဝင်နိုင်ကြောင်း ဖြစ်သော အပေါက်ကို။ အယစုဏ္ဏေန ဝါ၊ သံမှုန့်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ အာဏိယာ ဝါ၊ မယ်နဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ပဋိပါကတိကေ၊ တဖန် ပကတိ ရှိသည်ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဒသာဟဗ္ဘန္တရေ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်မှ ဆယ်ရက်အတွင်း၌။ ပုန၊ ဖန်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗေ၊ အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်၏။ အယံ၊ ဤ "ပမာဏယုတ္တဿာဝိ" စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်သည်။ တာဝ၊ ဝိကပ္ပနာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှ ရှေးဦးစွာ။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိတော်၌။ အဓိဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

၄၉။ ပန၊ ပန၊ အဓိဋ္ဌာန်၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး ဝိကပ္ပနာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ဝိပ္ပကနေ၊ ၌။ ဝိကပ္ပနာ၊ တို့သည်။ သမ္မုခါဝိကပ္ပနာ စေဝ၊ တို့လည်းကောင်း။ ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနာ စ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေ ဇ္ဇေ၊ တို့တည်း။ (ဣတိကျေ။) သမ္မုခါဝိကပ္ပနာ၊ သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်း (ဒုတိယအကြိမ်)

ဟူမူကား။ ပတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဧကဗဟုတာဝဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သန္တိဟိတာ သန္တိဟိတတာဝဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥတု၊ ဤ။ “ဣမံ ပတ္ထ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ “ဣမေ ပတ္ထေ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဧတံ ပတ္ထ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဧတေ ပတ္ထေ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတု၊ ဆိုပြီး၍။ “တုယံ ဝိကပ္ပေမိ”တိ၊ သင့်အားစွန့်ပါ၏ ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ အယံ၊ ဤ။ “ဣမံ ပတ္ထန္တိ ဝါ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိကပ္ပနာသည်။ ကော၊ သော။ သမ္ပုခါဝိကပ္ပနာ၊ တည်း။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ သပိတ်တို့၏ ဧကဗဟုအဖြစ် စသည်ကိုသိ၍ “ဣမံ ပတ္ထ”စသောစကားကို ဆိုကာမျှဖြင့်။ နိဓေတုံ၊ ထိုမှီး သိမ်းဆည်းခြင်းငှါသာလျှင်။ (ဧဝံဧကေ။) ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ပန၊ မအပ်သည်ကား။ ပရိဘုဉ္စိတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပန၊ အပ်ရာသော နည်းလမ်းကား။ “မယံ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္စ ဝါ၊ သော။ ဝိဿဇ္ဇေတိ ဝါ၊ သော။ ယထာပစ္စယံ၊ စွာ။ ကရေဟိ ဝါ၊ သော။” ဣတိ ဧဝံ၊ ထို။ ဝုတ္ထေ၊ ဝိကပ္ပနာပြုရာဖြစ်သော ရဟန်းက ဆိုအပ်သည်ရှိ သော်။ ပစ္စုဒ္ဓါရော နာမ၊ ဝိကပ္ပနာပြုရာဖြစ်သော ရဟန်းက တဖန်ပြန်၍ ပေးသည် မည်သည်။ ဝါ၊ တဖန် မိမိ၏ဥစ္စာအဖြစ်ကို နတ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို“မယံ သန္တကံ”စသော စကားကို ဆိုသည်မှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ ပရိဘောဂါဒယောဝိ၊ သုံးဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည် လည်း။ ဝါ၊ သုံးဆောင်ခြင်း စွန့်ခြင်း အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။

အပရော၊ “တုယံ ဝိကပ္ပေမိ” ဟု ဆိုရာသောနည်းမှ တပါးသော။ နယော၊ ကား။ တတေ၊ ထို “တုယံ ဝိကပ္ပေမိ” ဟု ဆိုရာသောနည်းနှင့် အတူသာလျှင်။ ပတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဧကဗဟုတာဝဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သန္တိ ဟိတာသန္တိဟိတတာဝဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥတု၊ ဤ။ တသေဝ တိက္ခုနေ၊ ထို “တုယံ ဝိကပ္ပေမိ” ဟု ဆိုရာဖြစ်သော ရဟန်း၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ဤ။ “ဣမံ ပတ္ထ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဣမေ ပတ္ထေ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဧတံ ပတ္ထ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဧတေ ပတ္ထေ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတု၊ ဆိုပြီး၍။ ပဉ္စသု သဟဓမ္မိ ကေသု၊ တို့တွင်။ အညတရဿ၊ သော။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဘိရုမိတဿ၊ သော။ ယထာကဿမိ၊ အမှတ်မရှိသော ဘိတင်းသုံးဖော်၏။ နာမံ၊ ကို။ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍။ “တိဿဿ တိက္ခုနေ ဝိကပ္ပေမိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၂၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယထင်

ကောင်း။ တိဿာယ ဘိက္ခုနိယာ ဝိကပ္ပေမိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
 (ဝိကပ္ပေမိတိ ဝါ-ကား အဇ္ဈာဟာရ၊ နောက်၌လည်း နည်းတူ။) တိဿာယ
 ဘိက္ခုနာယ ဝိကပ္ပေမိတိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ (တိဿာယ-ကား ရှေး
 မှလိုက်၊ နောက်၌လည်း နည်းတူ။) တိဿာယ သာမဏေရိယာ ဝိကပ္ပေမိတိ
 ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ တိဿာယ သာမဏေရိယာ ဝိကပ္ပေမိတိ ဝါ၊
 ဟူ၍လည်းကောင်း။” ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ အယံ၊ ဤ “အပရာ နယော”
 စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိကပ္ပနာသည်။ ဝါ၊ “တိဿာယ ဘိက္ခုနော
 ဝိကပ္ပေမိ” စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သော ဝိကပ္ပနာသည်။ အာရာဝိ၊ “တုယံ
 ဝိကပ္ပေမိ”ဟု ဆိုအပ်သော ဝိကပ္ပနာမှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သမ္မုခါ
 ဝိကပ္ပနာ၊ တည်း။ ဧတ္တာဝဘာ၊ ဤသို့ ကေဗဟုအဖြစ် စသည်ကိုသိ၍ “ဣမံ
 ပတ္တန္တိ ဝါ” စသောစကားကို ဆို၍ “တိဿာယ ဘိက္ခုနော ဝိကပ္ပေမိ”
 စသော စကားကို ဆိုကာမျှဖြင့်။ နိဓေတုံ၊ သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်သေး၏။
 ပန၊ မအပ်သည်ကား။ ပရိဘောဂါဒိသု၊ သုံးဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့
 တွင်။ ဝါ၊ သုံးဆောင်ခြင်း စွန့်ခြင်း အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့တွင်။ ကေမ္မိ၊ တခု
 သည်မျှလည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပန၊ အပ်ရာသော နည်းလမ်းကား။ ဘေန
 ဘိက္ခုနာ၊ “ဣမံ ပတ္တိ” စသော စကားကိုဆို၍ ဤ“တိဿာယ ဘိက္ခုနော
 ဝိကပ္ပေမိတိ”စသော စကားကို ဆိုရာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ တိဿာယ၊
 သော။ ဘိက္ခုနော၊ စွန့်ရာဖြစ်သောရဟန်း၏။ သန္တကံ၊ လို။ ပ။ တိဿာယ၊
 သော။ သာမဏေရိယာ၊ စွန့်ရာဖြစ်သော သာမဏေရိယာ၏။ သန္တကံ၊ လို။
 ပရိဘုဉ္ဇ ဝါ၊ လော့။ ဝိဿဒ္ဓေဟိ ဝါ၊ လော့။ ယသာဝစ္စယံ၊ စွာ။ ကရာဟိ
 ဝါ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တု၊ သော်။ ပစ္စုဒ္ဓါရော နာမ၊ မည်သည်။ ဝါ၊
 တိဿာယ ဥစ္စာအဖြစ်ကို တဖန်နုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို
 “တိဿာယ ဘိက္ခုနော သန္တကံ”စသော စကားကို ဆိုသည်မှ။ ပဘုဘိ၊
 စ၍။ ပရိဘောဂါဒယောဝိ၊ တို့သည်လည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။

ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနာ၊ မည်သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ပတ္တာနံ၊
 တို့၏။ တထေဝ၊ ထို သမ္မုခါဝိကပ္ပနာနှင့် အတူသာလျှင်။ ကေဗဟုတာဝဉ္စ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ သန္တိဟိဘာသန္တိဟိဘာဝဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥတွာ၊
 ၍။ “ဣမံ ပတ္တိ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဣမေပတ္တေ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ “ဧတံ ပတ္တိ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဧတ ပတ္တေ”တိ ဝါ၊
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍ “တုယံ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဓမ္မိ”တိ၊ ဟူ၍။
 ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ တေန၊ “တုယံ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဓမ္မိ”ဟူ၍ ဆိုရာဖြစ်သော
 (ဒုတိယအကြိမ်)

ရဟန်းသည်။ “ကော တေ မိတ္တော ဝါ သန္ဓိဋ္ဌော ဝါ သည်လည်းကောင်း။ သန္ဓိဋ္ဌော ဝါ သည်လည်းကောင်း။ ကော၊ အသုနည်း။” ဣတိ ဝတ္ထဗျော၊ အပ်၏။ တတော၊ မှ။ ဣတရေန၊ “တုယံ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဒမ္မိ” ဟူ၍ ဆိုရာဖြစ်သော ရဟန်းက “ကော တေ မိတ္တော ဝါ သန္ဓိဋ္ဌော ဝါ” ဟူ၍ မေးအပ်သော ရဟန်းသည်၊ ပုရိမနယေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သော “ပဉ္စသု သဟဓမ္မိကေသု” အစ ရှိသော နည်းဖြင့်။ “တိဿော၊ သော။ တိက္ခ၊ တည်း။” ဣတိ ဝါ၊ သော် လည်းကောင်း။ ပ။ “တိဿာ၊ သော။ သာမဏေရိ၊ တည်း။” ဣတိ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုန၊ ဖန်၊ တေန တိက္ခနာ၊ ထို “ကော တေ မိတ္တော ဝါ သန္ဓိဋ္ဌော ဝါ” ဟု မေးခြင်းကြောင့် “တိဿော တိက္ခ၊ တိ ဝါ” စသည်ကို ဖြေရာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ “အဟံ တိဿဿ တိက္ခ၊ နော ဒမ္မိ” တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပ။ “တိဿာယ သာမဏေရိယာ ဒမ္မိ” တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤ “ကထံ ပရမ္ပ၊ ခါဝိကပ္ပနာ ဟောတိ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော ဝိကပ္ပနာသည်။ ဝါ၊ သဝိတ် တို့၏ ကေ ဗဟု စသောအဖြစ်ကို သိ၍ “ဣမံ ပတ္ထံ” စသောဤစကားကို ဆို ၍ “တုယံ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဒမ္မိ” ဟူသော စကားကို ဆိုရာဖြစ်သော ရဟန်း က “ကော တေ မိတ္တော ဝါ သန္ဓိဋ္ဌော ဝါ” ဟူ၍ မေးသည်၏ အဖြစ် ကြောင့် “တိဿော တိက္ခ၊ တိ ဝါ” စသော စကားကိုဆို၍ ထို ဆိုရာဖြစ် သော ရဟန်းက “အဟံ တိဿဿ တိက္ခ၊ နော” စသောစကားကို ဆိုအပ် သော ဝိကပ္ပနာသည်။ ပရမ္ပ၊ ခါ ဝိကပ္ပနာ၊ တည်း။ ဣတောတော၊ ဤ “ကော တေ မိတ္တော ဝါ သန္ဓိဋ္ဌော ဝါ” ဟု မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် “တိဿော တိက္ခ၊ တိ ဝါ” စသော စကားကို ဖြေဆိုသည်ရှိသော် ထို မေး သော ရဟန်းသည် “အဟံ တိဿဿ တိက္ခ၊ နော ဒမ္မိ” စသော စကားကို ဆိုကာမျှဖြင့်။ နိဇေတုံ၊ ၄။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်သေး၏။ ပန၊ မအပ်သည်ကား။ ပရိဘောဂါဒိသု၊ တို့တွင်။ ကေမ္မိ၊ မျှသည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ န ခပ်ရာ သော နည်းလမ်းကား။ တေန တိက္ခနာ၊ ထို “အဟံ တိဿဿ ဤနာ ဒမ္မိ” စသည်ကိုဆိုသော ရဟန်းသည်။ ဒုတိယသမ္ပ၊ ခါဝိကပ္ပနာယံ၊ “အပရော နယော” စသော ဒုတိယသမ္ပ၊ ခါဝိကပ္ပနာ၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ “ပဉ္စသု သဟဓမ္မိကေသု” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးတော့ နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဣတ္ထန္တာ မဿ၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းယောက်ျား စသည်၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ပရိ တုဉ္စ ဝါ၊ လော၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ ဝါ၊ လော၊ ယထာပစ္စယံ၊ စွာ။ ကရောဟိ ဝါ၊ လော၊ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တ၊ သော်။ ပစ္စုဒ္ဓါရော နာမ၊ တဖန် မြန်၍ စွန့်ခြင်း နတ်ခြင်း မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို “ဣတ္ထန္တာမဿ သန္တကံ”

၁၃၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

စသောစကားကို ဆိုသည်မှ။ ပဘုတိ၊ ဤ။ ပရိဘောဂါဒယောဝိ၊ တို့သည်
လည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဝိကပ္ပနေ၊
ဝိကပ္ပနာ ပြုရာ၌။ နယော၊ နည်းတည်း။

၅၀။ ဧဝံ၊ သို့။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ စ၊ ဤလည်းကောင်း။ ဝိကပ္ပေတွာ စ၊ ဤ
လည်းကောင်း။ ပရိဘုဉ္ဇန္တေန၊ သည်။ ပတ္တေ၊ သည်။ ဘိန္ဒေ၊ ကွသည်ရှိ
သော်။ ကိံ ကာတဗ္ဗံ၊ အသို့ပြုရမည်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော
အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ယဿ ဘိက္ခုနေ၊ ၏။ ပတ္တေ၊ ၌။ ရာဇိ၊
အရေးသည်။ မုခဝဇ္ဇိတော၊ မျက်နှာရေးမှ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဇွဂ်လပွ
မာဏာ၊ လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေန
ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ န ကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ယဿ ပန၊
အကြင်သပိတ်အားကား။ တာဒိဿာ၊ ထိုသို့ မျက်နှာရစ်မှ အောက်၌ လက်
နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော သဘောရှိသော။ ဧကော၊ သော။ ရာဇိဝိ၊
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ပတ္တေန၊ ထို မျက်နှာရစ်မှ အောက်၌
လက်နှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရေးတခုရှိသော သပိတ်ဖြင့်။ တဿာ
ရာဇိယာ၊ ထို လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရေးတခု၏။ ဟေဋ္ဌိမ
ပရိယန္တေ၊ အောက်၌ဖြစ်သော အစွန်း၌။ ပတ္တဝေခကေန၊ သပိတ်ဖောက်
သော စူးငယ်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဖောက်၍။ ပုစိတွာ၊ ဖုတ်၍။ သုတ္တရဇ္ဈက
မကစိရဇ္ဈကာဒိဟိ ဝါ၊ ချည်ကြိုးငယ် သင်ပန်းမျှင်ကြိုးငယ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ တိပုသုတ္တကေန ဝါ၊ သလွဲချည်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။
ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ တံ ဗန္ဓနံ၊ ကို။ အာမိသဿ၊ ၏။ အလဂ္ဂနတ္ထံ၊ မကပ်ငြိစေ
ခြင်း အကျိုးငှါ။ တိပုပဇ္ဇေန ဝါ၊ သလွဲပြားဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ကေန
စိ၊ တစုံတခုသော။ ဗဒ္ဒသိလေသေန ဝါ၊ ထပ်သော အစေးဖြင့်သော်လည်း
ကောင်း။ ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗံ၊ ဖုံးလွှမ်းအင်၏။ စ၊ ထိုသို့ လက်နှစ်သစ် အတိုင်း
အရှည်ရှိသော အရေးရှိသော သပိတ်ကို သပိတ်ဖောက်သော စူးငယ်ဖြင့်
ဖောက်၍ ဖွဲ့အပ်သည်ရှိသော် ထို သပိတ်ကို ပြုလုပ်သင့်သည်ကား။ သော
ပတ္တော၊ ထို ဖောက်၍ ဖွဲ့အပ်သော သပိတ်ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဤ။ ပရိဘုဉ္ဇိ
တဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ခိန္တံ၊ အပေါက်ကို။ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့သည်ကို။ ကတွာ ဝါ၊
၍သော်လည်း။ ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပန၊ သုတ္တရဇ္ဈ အစရှိသည်တို့သည်
ဖွဲ့ကြောင်းဖြစ်၏ ဟု ဆိုသော် မမှတ်ကြက အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ဖွဲ့
ကြောင်း ဖြစ်သင့် မဖြစ်သင့်ကား။ သုဇ္ဈဟိ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုတို့နှင့်
မရောသည်ဖြစ်၍ စင်ကုန်သော။ မမှတ်ကြကသာခါသဇ္ဈရသာဒိဟိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂၂

ဖယောဝ်း ချိပ် ညွှန်သျှက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ ၄၂။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
 ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို။ ဈာပေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ပါသာဏဓုဏ္ဏေန၊ ကျောက်မှုန့်
 ဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ ခြင်း၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော
 အရေးရှိသော သပိတ်ကို ထိုအရေး၏ အောက်ဖြစ်သော အစွန်း၌ သပိတ်
 ဖောက်သော စူးငယ်ဖြင့် ဖောက်အပ်၏ ဟု ဆိုသော် အောက်၌ဖြစ်သော
 အစွန်း၌သာ ဖောက်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းကား။ မုခဝဠိသဗီဇေ၊ မျက်နှာ
 ရစ်၏ အနီး၌။ ပတ္တဝေဓကေန၊ သပိတ်ဖောက်သောစူးငယ်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိယမာ
 နော၊ ဖောက်အပ်သည်ရှိသော်။ ကာပါယဿ၊ အို၏။ ဗဟလတ္ထာ၊ ထူသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မျက်နှာရစ်၏အနီး၌
 ဖောက်က ကွဲတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အရေး၏ အောက်ဖြစ်
 သော အစွန်း၌။ ဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော၊ ဖောက်အပ်၏။ ပန၊ သပိတ်အရေးတခုသာ
 ရှိသော အရာ၊ ထိုအရေးလည်း လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရာ
 တို့၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး အရေးနှစ်ခု စသည်ရှိသောအရာ၊ တရေးသော်
 လည်း လက်လေးသစ် စသည်ရှိသောအရာတို့၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယဿ၊
 အကြင်သပိတ်အား။ ဓမ္မ ရာဇိယော ဝါ၊ လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည် ရှိ
 သော နှစ်ရေးတို့သည်လည်းကောင်း။ ကောယေဝ၊ တရေးတည်းပင်လျှင်။
 စတုရဂုံလာ ဝါ၊ လက်လေးသစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရေးသည်လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို နှစ်ရေးရှိသောသပိတ်၊ တရေးတည်းပင်
 ဖြစ်သော်လည်း လက်လေးသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရေးရှိသောသပိတ်
 အား။ ဓမ္မ ဗန္ဓနာနိ၊ ထို့သို့။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ယဿ၊ အကြင်သပိတ်အား။
 တိဿော ရာဇိယော ဝါ၊ သုံးရေးတို့သည်လည်းကောင်း။ (ရာဇိယော-ကား
 ရှေးမှလိုက်၊ နောက်၌နည်းတူ။) ကောယေဝ၊ တရေးတည်းပင်လျှင်။ ဆဠာရုံလာ
 ဝါ၊ လက်ခြောက်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရေးသည်လည်းကောင်း။
 ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအရေး တရေးလျှင် လက်နှစ်သစ် လက်နှစ်သစ်
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော သုံးရေးရှိသော သပိတ်၊ တရေးတည်းပင်ဖြစ်သော်
 လည်း လက်ခြောက်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရေးရှိသော သပိတ်
 အား။ တိဏိ ဗန္ဓနာနိ၊ သုံးဖွဲ့သို့သို့။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ (ဗန္ဓနာနိ
 ဒါတဗ္ဗာနိ-တို့ကား ရှေးမှလိုက်၊ နောက်၌နည်းတူ။) ယဿ၊ အကြင်သပိတ်
 အား။ စတဿော ရာဇိယော ဝါ၊ လေးရေးတို့သည်လည်းကောင်း။ ကော
 ယေဝ၊ တရေးပင်လျှင်။ အဠာရုံလာ ဝါ၊ လက်ရှစ်သစ်အတိုင်း အရှည်ရှိသော
 အရေးသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို တရေးတရေးလျှင်
 လက်နှစ်သစ် လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော လေးရေးရှိသောသပိတ်၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

တရားတည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း လက်ရှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရေးရှိသော သပိတ်အား။ စတ္တာရိ ဗန္ဓနာနိ၊ တို့ကို။ ခါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ယသ၊ အခြင်သပိတ်အား။ ပဉ္စရာဇိယော ဝါ၊ ငါးရားတို့သည် လည်းကောင်း။ ကောယေဝ၊ တရားတည်းပင်လျှင်။ ဒသဂုံလာ ဝါ၊ လက်ဆယ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရေးသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို တရားတရားလျှင် လက်နှစ်သစ် လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ငါးရားရှိသော သပိတ်၊ တရားတည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း လက်ဆယ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရေးရှိသော သပိတ်သည်။ ဗဒ္ဓေါဝိ၊ ငါးဖွဲ့ဖွဲ့အပ်သော်လည်းကောင်း။ အဗဒ္ဓေါဝိ၊ မဖွဲ့အပ်သော်လည်းကောင်း။ အပတ္တောယေဝ၊ အဖွဲ့မရှိသော သပိတ် ငါးဖွဲ့အောက် ယုတ်သော အဖွဲ့ရှိသော သပိတ် ဟူလော့ အနက်ကိုဟောသော ပတ္တ-သဒ္ဓါ၏အနက် မဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း။ အညော၊ တပါးသော သပိတ်ကို။ ဝိညာပေတဗ္ဗော၊ ကောင်းအပ်၏။ ဧသ ဧသော၊ ဤအဆုံးအဖြတ်သည်။ ဟာဝ၊ သံသပိတ်၌ အဆုံးအဖြတ်မှ ရှေးဦးစွာ။ မတ္တိကာပတ္တော၊ မြေသပိတ်၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

ပန၊ မြေသပိတ်၌ အဆုံးအဖြတ်မှတပါး သံသပိတ်၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ အယောပတ္တော၊ ၌။ ပဉ္စ ဝါ ဆီခွါနိ၊ ငါးပေါက်တို့သည်လည်းကောင်း။ အတိရေကာနိ ဝါ ဆီခွါနိ၊ ငါးပေါက်ထက် အလွန်ဖြစ်သော အပေါက်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဓေဝိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေကာမူ။ စ၊ ထိုမှတပါး။ တာနိ၊ ထို ငါးပေါက်အလွန်ဖြစ်သော အပေါက်တို့သည်။ အယစုတ္တေန ဝါ၊ သံမှန်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ အာဏိယာ ဝါ၊ မယ်နဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ လောဟမဏ္ဍလကေန ဝါ၊ သံပြားဝန်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ဗဒ္ဓါနိ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မဋ္ဌာနိ၊ ချောကုန်သည်။ သဓေဝိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ကုန်အံ့။ သွေဝ သော ဧဝ ပတ္တော၊ ထို ငါးပေါက်ထက်အလွန်ဖြစ်သော အပေါက်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထို အပေါက်တို့ကို သံမှန် စသည်ဖြင့် ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ချောမော ပြေပြစ်သော အပေါက်ရှိသော သပိတ်ကိုပင်လျှင်။ ပရိဘုဂ္ဂိတဗ္ဗော၊ အင်၏။ အညော၊ ကို။ န ဝိညာပေတဗ္ဗော၊ မအပ်။ ပန၊ မဆုံးဆောင်အပ်သင့်သော သပိတ်ကား။ ဆီခွါအပေါက်သည်။ ဧကန္တိ၊ တခုပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဟေန္တိ၊ ကြီးသည်။ အထဟောတိ၊ ခဲ့အံ့။ လောဟမဏ္ဍလကေန၊ သံပြားဝန်းဖြင့်။ ဗဒ္ဓတ္ထိ၊ ပါသော်လည်း။ မဋ္ဌံ၊ ချောမော ပြေပြစ်သည်။ အထ န ဟောတိ၊ အံ့။ ပတ္တော၊ ၌။ အာမိသံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

သည်။ အထ လက္ခာ၊ အံ၊ အသံ ပဓတ္တာ၊ ဤအပေါက်သည် တပေါက်
ပင်ဖြစ်သော်လည်း ကြီးသည်ဖြစ်၍ သံပြားဝန်းဖြင့် ဖွဲ့အပ်ပါသော်လည်း
မချောမောသည်ဖြစ်၍ အာမိသကပ်ငြိသော သပိတ်သည်။ အပတ္တော၊
အပေါက်သည် ချောမောသည်ဖြစ်၍ အာမိသမကပ်ငြိသော သပိတ် ဟူ
သော အနက်ကို ဟောသော ပတ္တသဒ္ဓါ၏ အနက် မဟုတ်သည်ဖြစ်၍။
အကပ္ပိယော၊ သည်။ ဟောထိ၊ ၏။ အညော၊ တပါးသော သပိတ်ကို။
ဝိညာပေတဗ္ဗော၊ တောင်းအပ်၏။ ဝိညာပေန္တေန စ၊ တောင်းသဖြင့်လည်း။
ဝါ၊ တောင်းသော ရဟန်းသည်လည်း။ သံဃဝသေန၊ သံဃာ၏အစွမ်းဖြင့်။
ပဝါရိတဋ္ဌာနေ၊ ဖိတ်ရာအရပ်၌။ ပဉ္စဗန္ဓနေနေဝ ပတ္တေန၊ ငါးဖွဲ့သော
သပိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ အညံ ပတ္တံ၊ ကို။ ဝိညာပေတံ၊ တောင်းအံ့သောငှါ။
ဝန္တတိ၊ ၏။ ပုဂ္ဂလဝသေန ပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ ပဝါရိတ
ဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဦးပဉ္စဗန္ဓနေနာပိ၊ ငါးဖွဲ့အောက်ယုတ်သော သပိတ်ဖြင့်လည်း။
ဝန္တတိ၊ ၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တေန စ၊ သုံးဆောင်
သော ရဟန်းသည်လည်း။ ယာဂုရန္တနရဇနပစနာဒိနာ၊ ယာဂုကျိခြင်း ဆိုး
ရည်ကျိခြင်း အစရှိသော။ အပရိဘောဂေန၊ မသုံးဆောင်ထိုက်သော
သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊ အပ်။ ပန၊ ယာဂုကျိခြင်း အစရှိ
သည့် အပရိဘောဂဖြစ်သော်လည်း ထို ယာဂုကျိခြင်းအစရှိသည်ကို ပြုခြင်း
ငှါ အပ်သောအခါ ရှိသေးသည်ကား။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။
ဗျာမိမ္မိ၊ အနာသည်။ ဥပ္ပန္နာသော်။ အညသ္မိံ၊ သပိတ်မှ တပါးသော။
ဘာဇနေ၊ အိုးသည်။ အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်။ မတ္တိကာယ၊ မြေကျပ်ဖြင့်။
လိမ္မေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ယာဂံ၊ ကို။ ပစိတံ ဝါ၊ ကျိခြင်းငှါလည်းကောင်း။
ဥဒကံ၊ ကို။ တာပေတံ ဝါ၊ နွေးစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဝန္တတိ၊ ၏။
မဉ္ဇဝိဌဆတ္တနာဂဗန္တကာဒိကော၊ ညောင်စောင်း အင်းယှဉ် ထီး သစ်ကောင်
အစရှိသော။ အဒေသေပိ၊ အရာမဟုတ်ရာ၌လည်း။ န နိက္ခိဝိတဗ္ဗော၊ အပ်။
ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ပတ္တသ၊ ၏။ နိက္ခိပနဒေသော၊ ထားရာသော အရပ်ကို။
“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပတ္တာဓာရက”န္တိ အာဒိနာ၊ ပတ္တာဓာရကံ ဤသို့
အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ခန္ဓကေ၊ ခန္ဓက၌။ ဝုတ္တောယေဝ၊ လျှင်
ကတည်း။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနဝိနိစ္ဆယ
ကထာ၊ သည်။ ‘‘ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂-စိဝရဗိဗ္ဗာသဗိနိစ္ဆယကထာ

၅၁။ စိဝရေန ဝိနာဝါသောတိ၊ ကား။ တိစိဝရာဓိဋ္ဌာနေန၊ တိစိဝရိတ်
 အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌိတာနံ၊ ကုန်သော။ တိဏ္ဍံ စိဝရာနံ၊ တို့တွင်။ အည
 တရေန၊ တထည်ထည်နှင့်။ ဝိပွဝါသော၊ ကင်း၍နေခြင်းတည်း။ ဟိ
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ အဓိဋ္ဌိတေသု၊ ကုန်သော။ တိသု၊ ကုန်သော။
 စိဝရေသု၊ တို့တွင်။ ဧဘနဝိ၊ တထည်သော သင်္ကန်းနှင့်လည်း။ ဝိနာ၊ ၍။
 ဝသိတုံ၊ နေအံ့သောငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဝသန္တဿ၊ နေသော ရဟန်း
 အား။ သဟအရဏုပ္ပနာ၊ အရုဏ်တက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်။ စိဝရံ၊ သည်။
 နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရဏုပ္ပမန
 သမယေ၊ အခါ၌။ စိဝရံ၊ ကို။ အစုတေယျရတနပ္ပမာဏေ၊ နှစ်တောင်တွာ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဟတ္ထပါယေ၊ ၌။ ကတွာ၊ ၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 ဂါမနိဝေသနဥဒေါသိတအဇ္ဈမာဠပါသာဗေဟမ္ဘိယနာဝါ သတ္တဓေတ္တဓည
 ကရဏအာရာမဝိယာရရက္ခမူလအဇ္ဈောကာသေသု ပန၊ ရွာ၊ အိမ်၊ ယာဉ်
 အစရှိသော တဏှာထားရာ ဇရပ်၊ ပြအိုး၊ တန်ဆောင်း၊ ပြာသာဒ်ရှည်၊
 ပြာသာဒ်ဦးပြည်၊ လှေ၊ ထွည်း၊ လယ်ယာ၊ ကောက်နယ်တလင်း၊ အာရာမ်၊
 ကျောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၊ လွင်တီးခေါင်တို့၌ကား။ အယံ၊ ကား။ ဝိသေသော၊
 တည်း။ ကေဿ၊ သော။ ရဓညာ ဝါ၊ ၏သည်းကောင်း။ ကေဿ၊ သော။
 (ကေဿ-လိုက်။) ဂါမဘောကေဿ ဝါ၊ ရွာစား၏လည်းကောင်း။ သန္တ
 ကော၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂါမော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ယေန
 ကေနစိ၊ အုတ်ကျောက် အစရှိသည်တို့တွင် အမှတ်မရှိ တခုခုသော။ ပါ
 ကာရေန ဝါ၊ တံတိုင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝတိယာ ဝါ၊ စောင်ရန်း
 ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ပရိခါယ ဝါ၊ ကျုံးဖြင့်သော်လည်းကောင်း။
 ပရိက္ခိတ္တောစ၊ ရံအပ်သည်လည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့
 “ကေဂါမဿ ကုလဿ ဂါမော ပရိက္ခိတ္တော” ဟူသော သဘောရှိသော။
 ဂါမေ၊ ၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဂါမဗန္တရေ၊ ၌။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊
 သော။ ယထာရုစိတဋ္ဌာနေ၊ ၌။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပေတုံ၊ တက်စေခြင်းငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အပရိက္ခိတ္တော၊ အရံမရှိသည်။ သစေ ပန ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝ
 ရူပေ၊ ဤသို့ “ကေကုလဿ ဂါမော အပရိက္ခိတ္တော” ဟူသော သဘော
 ရှိသော။ ဂါမေ၊ ၌။ ယသ္မိံ ဃရေ၊ ၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိတ္တံ၊ အပ်၏။ တသ္မိံ
 ဃရေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ တဿ ဝါ ဃရဿ၊ ထိုအိမ်၏မူလည်း။ ဟတ္ထ
 ပါယေ၊ ၌။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အစုတေယျရတနဗန္တရေ၊ နှစ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

တောင်ထွာ ပမာဏရှိသော အရပ်၌။ ဝါ၊ နှစ်တောင်ထွာ၏ အတွင်း၌။ ဝယ်တဗွံ၊ နေအပ်၏။ တံ ပမာဏံ၊ ထို ပမာဏကို။ အတိတ္တမိတွာ၍။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာကာသေ၊ ၌။ အရဏံ၊ အရဏ်ကို။ သစေဝိ ဥတ္တဋ္ဌာပေတိ၊ အကယ်၍မူလည်း တက်စေအံ့။ စိဝရံ၊ အိမ်၌ထားသော သင်္ကန်းသည်။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

နာနာရာဇ္ဇနံ ဝါ၊ အသီးအသီးသော မင်းတို့၏လည်းကောင်း။ နာနာဘောဇကောနံ ဝါ၊ အသီးအသီးသော ရွာစားတို့၏လည်းကောင်း။ (နာနာကားလိက်။) ဝေသာလီကုသိနာရာဒိသဒိသော၊ ဝေသာလီ ကုသိန္ဒာရံ အစရှိသည်တို့နှင့် တူသော။ ပရိက္ခိတ္တော၊ သော။ ဂါမော စ၊ သည်လည်း။ သစေ ဟောတိ၊အံ့။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ “နာနာကုသယ ဂါမော ပရိက္ခိတ္တော” ဟူသော သဘောရှိသော။ ဂါမေ၊ ၌။ ယသ္မိံ စ၊ ခုရေ၊ အကြင် စာယောက်သော အမျိုး၏ အိမ်၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ တတ္ထ ဝါ၊ ထိုသင်္ကန်းထားရာဖြစ်သော အိမ်၌မူလည်း။ ဝတ္ထဗွံ၊ ၏။ တတ္ထ စ၊ ခုရေ၊ ၌။ သဒ္ဓသံသန္ဓေန ဝါ၊ အသံ၏ ထိပါးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဇနသမ္ဗာနေ ဝါ၊ လူတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝယ်တုံ၊ ဌာ။ အသတ္တောန္တေန၊ မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်။ သဘာယေ ဝါ၊ သဘင်၌ သော်လည်း။ ဝါ၊ အိမ်ဈေး၌သော်လည်း။ ဝတ္ထဗွံ၊ ၏။ ‘နဝရဒ္ဓါရမူလေ ဝါ၊ မြို့တံခါး၏အနီးဖြစ်သော အရပ်၌သော်လည်း။ ဝတ္ထဗွံ၊ ၏။ တတြံ၊ ထိုသဘင် မြို့တံခါး၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌သော်လည်း။ ဝယ်တုံ၊ ဌာ။ အသတ္တောန္တေန၊ ရဟန်းသည်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ သော။ ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာအရပ်၌။ ဝယ်တွာ၊ နေပြီး၍။ အန္တေ၊ အရဏေ၊ အရဏ်၏အတွင်း၌။ အာဂမ္မ၊ သဘင် မြို့တံခါး၏အနီးသို့ လာ၍။ တေသံယေဝ သဘာယနဝရဒ္ဓါရမူလာနံ၊ ထို သဘင် မြို့တံခါး၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်တို့၏သာလျှင်။ ဟတ္ထပါသေ၊ ၌။ ဝယ်တဗွံ၊ ၏။ ဝန၊ အနွယ်မှ တပါး ဗျာတိရိက်ကား။ စာရဿ ဝါ၊ သင်္ကန်းထားရာ ဖြစ်သော အိမ်၏လည်းကောင်း။ စိဝရဿ ဝါ၊ ထားအပ်သော သင်္ကန်း၏လည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါသေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝတ္ထဗွံ၊ နေဖွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဤ၌ကား မနေအပ်သောကြောင့် မဆို၊ နေဖွယ်မရှိသည်ကို ဆိုသည်။)

စာရေ၊ ၌။ အဋ္ဌပေတွာ၊ မထားမူ၍။ “သဘာယေ၊ ၌။ ဌပေသာမိ၊ ထားအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ သဘာယံ၊ ထို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သည်။
(ဒုတိယအကြိမ်)

ဟတ္ထံ၊ ကို၊ ပသာဓရတွာ၊ ဆန့်၍။ “ဟန္တ၊ ယခု။ ဝါ၊ ယခုသော။ ဣဒံ စိဝရံ၊
 ကို။ ဌပေဟိ၊ ထားလော့။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ နိက္ခေပယုခေ၊ ထားစလွယ်
 သော။ ဟတ္ထပါသဂတော၊ သို့ရောက်သော။ ကိသ္မိဉ္စ၊ တစ်ခုခုသော။ အာပ
 ဧက၊ အိမ်ဈေးအတွင်း ဆိုင်၌။ စိဝရံ၊ ကို။ သဓေ နိက္ခိပတိ၊ အံ့။ တေန
 တိက္ခုနာ၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ “သဘာယေ ဝါဒ္ဓါရမူလေ ဝါ” စသည့်
 ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ရှေး၌ဖြစ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သဘာ
 ယေ ဝါ၊ ဌသော်လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒ္ဓါရမူလေ ဝါ၊ ဌသော်လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊
 ၏။ တေသံ၊ ထို သဘင် မြို့တံခါးအနီးတို့၏။ ဟတ္ထပါသေ ဝါ၊ ဌမူလည်း။
 ဝသိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

နဂရဿ၊ ၏။ ဒ္ဓါရာနိ၊ တို့သည်။ ဗဟူနိဝိ၊ တို့သည်လည်း။ သဓေ
 ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဘာယာနိ၊ တို့သည်။ ဗဟူနိ စ၊ တို့သည်လည်း။ သဓေ
 ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော မြို့၏တံခါး မြို့၏သဘင်တို့၏
 ဟတ္ထပါသ်၌။ ဝသိတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ပန၊ အပ်သော နေရာကား။
 ယဿာ ဝိထိယာ၊ အကြင်ခရီး၌။ စိဝရံ၊ ကို။ ဌပိတံ၊ အပ်၏။ တဿာ၊
 ထိုသင်္ကန်းထားရာဖြစ်သော ခရီး၏။ သမ္ပုဓဋ္ဌာနေ၊ တူရုဖြစ်သော အရပ်
 ၌။ ယံ သဘာယဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ယံ ဒ္ဓါရဉ္စ၊ အကြင် မြို့တံခါးသည်
 လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (အတ္ထိကြိယာလည်း။) တဿ သဘာ ယဿ စ၊
 ထို သင်္ကန်းထားရာဖြစ်သောခရီး၏ တူရုဖြစ်သောအရပ်၌ရှိသော သဘင်၏
 လည်းကောင်း။ တဿ ဒ္ဓါရဿ စ၊ ထို သင်္ကန်းထားရာဖြစ်သော ခရီး၏
 တူရုဖြစ်သော အရပ်၌ရှိသော တံခါး၏လည်းကောင်း။ (တဿ ဝါ-လိုက်။)
 ဟတ္ထပါသေ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဟိ၊ သင်္ကန်းထားရာဖြစ်သောခရီး၏
 တူရုဖြစ်သော အရပ်၌ရှိသော သဘင် မြို့တံခါး၏ ဟတ္ထပါသ်မှ မစွန့်ခွဲ
 သော ရရာသောအကျိုးက ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်္ကန်းထားရာဖြစ်သော ခရီး၏
 တူရုဖြစ်သော အရပ်၌ရှိသော သဘင် မြို့တံခါး၏ ဟတ္ထပါသ်မှ မစွန့်ခြင်း
 သည်။ သတိ၊ သော်။ စိဝရဿ၊ ၏။ ပဝတ္ထိံ၊ အကြောင်းကို။ ဧဝံ၊ နိတံ၊ ငှါ။
 သတ္တာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဧဟာတိ၊ ၏။ (ဧဟာတိလည်း။) ပန၊ အဖို့
 တပါးကား။ သဘာယံ၊ သို့။ ဝတ္ထဇ္ဇေန၊ သဘင်၌ထားအံ့ဟု နှလုံးသွင်း၍
 သွားသော ရဟန်းသည်။ ယဿ အာပဏိကဿ၊ အကြင် အိမ်ဈေးတွင်
 ဆိုင်နေ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္ထံ၊ ထားအပ်၏။ သော၊ ထို သင်္ကန်းထားရာ
 ဖြစ်သော အိမ်ဈေးတွင်ဆိုင်နေသည်။ တံစိဝရံ၊ ကို။ အဘိဘရိဘွာ၊ မိမိ
 ဆိုင်မှလွန်၍ ဆောင်၍။ သရေ၊ ၌။ သဓေ နိက္ခိပတိ၊ အံ့။ ဝိထိဟတ္ထပါသေ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

သင်္ကန်းထားရာဖြစ်သော ခရီး၏ ဟတ္ထပါယ်သည်။ န ရက္ခတိ၊ မစောင့်၊
စာရဿ၊ ထို ထားအပ်သော သင်္ကန်းကိုလွန်၍ ဆောင်၍ထားရာဖြစ်သော
အိမ်ဈေးတွင် ဆိုင်နေ၏။ ဟတ္ထပါယ်၊ ဤ၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏၊ စာရံ၊ အိမ်ဈေးတွင်
ဆိုင်နေ၏ အိမ်သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒွေ၊ ကုန်
သော။ ဝိထိဟော၊ ခရီးသို့ကို။ ဖရိတ္တာ၊ နှံ၍။ ဌတံ၊ တည်သည်။ သစေ
ဟောတိ၊ အံ့။ (သစေ ဟောတိ-လိက်။) ပုရုဇော ဝါ၊ ကြီးသောအိမ်၏ရှေ့မှ
လည်းကောင်း။ ပုစ္ဆတော ဝါ၊ ကြီးသောအိမ်၏ နောက်မှလည်းကောင်း။
ဟတ္ထပါယ်သေယဝ၊ အိမ်၏ ဟတ္ထပါယ်၌သာလျှင်။ အရဏံ၊ ကို၊ ဥဋ္ဌာပေ
တဗ္ဗံ၊ တက်စေအပ်၏။ ပန၊ အစွဲဘဝါးကား။ သဘာယေ ဤ၊ နိက္ခိပိတွာ၊
သင်္ကန်းကိုထား၍။ သဘာယေ ဝါ၊ သင်္ကန်းထားရာ သတင်၌သော်လည်း
ကောင်း။ တဿ၊ ထို သင်္ကန်းထားရာဖြစ်သော သတင်၏။ သမ္ပုဓေ၊ တူရူ
ဖြစ်သော။ နဝရဒ္ဓါရမ္ပဓလံ ဝါ၊ မြို့တံခါး၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌သော်
လည်းကောင်း။ တေသံ ယေဝ၊ ထို သင်္ကန်းထားရာဖြစ်သော သတင် ထို
သတင်၏ တူရူဖြစ်သော မြို့တံခါး၏အနီးဖြစ်သော အရပ်သို့၏သာလျှင်။
ဟတ္ထပါယ်သေ ဝါ၊ ၌သော်လည်းကောင်း။ အရဏံ၊ ကို၊ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ တက်
စေအပ်၏။ ဝါဓော၊ သည်။ အပရိက္ခိတ္တော၊ အရံ မရှိသည်။ သစေ ပန
ဟောတိ၊ အံ့။ ယသ္မိံ စာရေ ဤ၊ စိဝရံ၊ ကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ တသ္မိံ စာရေ ဝါ၊
၌လည်းကောင်း။ တဿ စာရဿ၊ ထိုအိမ်၏ ဟတ္ထပါယ်သေ ဝါ၊ ၌လည်း
ကောင်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။

ကေကုလဿ၊ တဦးတည်းသော အမျိုး၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။
နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ၊ လည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ နာနာဝတ္ထံ၊
အထူးထူးသော တိုက်၍သည်။ နာနာဩဝရကံ၊ အထူးထူးသော အခန်း
ရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အန္တောနိဝေသနေ၊ အိမ်၏အတွင်း၌။
စိဝရံ၊ ကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ၍။ အန္တောနိဝေသနေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ အပရိက္ခိတ္တံ၊
အရံမရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ယသ္မိံ ဝဇ္ဇေ၊ ၌။ စိဝရံ၊ ကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဝဇ္ဇေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝဇ္ဇဿ၊ ၏။ ဟတ္ထ
ပါယ်သေ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင် နှစ်ဘောင်တွာ ဟတ္ထပါယ်၌လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။
နာနာကုလဿ၊ အထူးထူးသော အမျိုး၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ သစေ
ဟောတိ၊ အံ့။ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ၊ လည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ နာနာဝတ္ထံ၊ သည်။
သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ နာနာဩဝရကံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ယသ္မိံ
ဝဇ္ဇေ၊ ၌။ စိဝရံ၊ ကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဝဇ္ဇေ၊ ၌။

၀၃၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဧ။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော နာနာဂဗ္ဘ နာနာဩဝရကတို့နှင့်၊
 သာဓာရဏေ၊ ဆက်ဆံသော။ စရဒ္ဓါရမူလေ ဝါ၊ အိမ်တံခါး၏ အနီးဖြစ်
 သော အရပ်၌လည်းကောင်း။ ဂဗ္ဘဿ ဝါ၊ တိုက်ခန်း၏လည်းကောင်း။
 စရဒ္ဓါရမူလဿ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော တိုက်ခန်းတို့နှင့် ဆက်ဆံသော အိမ်
 တံခါး၏အနီးဖြစ်သော အရပ်၏လည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါယေ ဝါ၊ ဌလည်း
 ကောင်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဧ။ အဝရိက္ခိတ္ထံ၊ မရှိသည်။ သဓေ ဟောတိ၊ အံ။ ယသ္မိံ
 ဂဗ္ဘေ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိတ္တံ၊ ဧ။ တသ္မိံ ဂဗ္ဘေ၊ ဌ။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဂဗ္ဘဿ၊
 ဧ။ ဟတ္ထပါယေ ဝါ၊ ဌမူလည်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဥဒေါသိတအဓမ္မာဠပါသာဒ
 ဟမ္ပိယေသုဝိ၊ ယာဉ် အစရှိသော ဘဏ္ဍာတို့၏ထားရာ ဇရပ်၊ ပြဲအိုး၊ တန်
 ဆောင်း၊ ပြာသာဒ်ရှည်၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းတို့၌လည်း။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။
 ဂုတ္တနဋ္ဌေယနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ (ဒွိကာ
 ဌ- “ဥဒေါသိတော နာမ ယာနာဒိနံ ဘဏ္ဍာနံ သာလော၊” ထမ်းစင်သံလျင်း
 အစရှိကုန်သော ဘဏ္ဍာတို့၏ထားရာ ဇရပ်သည် “ဥဒေါသိတ” မည်၏။ ရန်သူမင်း
 စသည်တို့ကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ အုတ်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော ဘုံလေးဆင့် ငါး
 ဆင့်ရှိသော အထူးထူးသော နံရံရှိသော ခုံမှီးစရာ အထူးထူးသည် “အဉ္စ” မည်
 ၏ ဟု ဆိုသောကြောင့် ‘ပြ’ ဟု ဆရာတို့ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ အထွတ်တခုရှိသော
 လေးထောင့်ပြာသာဒ်သည် “မာဠ” မည်၏။ အလျားရှည်သော ပြာသာဒ်သည်
 “ပါသာဒ” မည်၏။ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းသည် “ဟမ္ပိယ” မည်၏။)

ကေကုလဿ၊ တဦးသောအမျိုး၏။ နာဝါ၊ လှေသည်။ သဓေ ဟောတိ၊
 အံ။ အန္တောနာဝါယံ၊ လှေ၏အတွင်း၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ရှိ။
 အန္တောနာဝါယံ၊ ဌ။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဧ။ နာနာကုလဿ၊ ဧ။ နာဝါ၊ သည်။
 သဓေ ဟောတိ၊ အံ။ နာနာဂဗ္ဘာ၊ သည်။ နာနာဩဝရကာ၊ သည်။
 သဓေ ဟောတိ၊ အံ။ ယသ္မိံ ဩဝရကေ၊ အကြင်အခန်း၌။ စိဝရံ၊ ကို။
 နိက္ခိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မိံ ဩဝကရေ၊ ဌ။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဩဝ
 ရကဿ၊ ဧ။ ဟတ္ထပါယေ ဝါ၊ ဌမူလည်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဧ။

ကေကုလဿ၊ ဧ။ သတ္ထော၊ လှည်းသည်။ သဓေ ဟောတိ၊ အံ။ တသ္မိံ
 သတ္ထေ၊ ထိုလှည်း၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ရှိ။ ပုရတော ဝါ၊ မှလည်း
 ကောင်း။ ပစ္ဆတော ဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ သတ္တန္တရာ၊ ခုနစ်ပါးသော
 အန္တန္တရ်တို့ကို။ န ဝိဟိတဗ္ဗော၊ မစွန့်အပ်ကုန်။ ပဿတော၊ နံပါးမှ။
 အန္တန္တရံ၊ အန္တန္တရ်ကို။ န ဝိဟိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကေ၊ သော။ အန္တန္တရံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဟူသည်။ အဋ္ဌဝိသတိဟတ္ထံ၊ နှစ်ဆယ့်ရှစ်တောင် အတိုင်းအရှည် ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ။ ။ နာနာကုလသံ၊ ။ ။ သတ္တော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။
သတ္တော၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိဝိတွာ၊ ရှိ။ စိဝရသံ၊ ။ ။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဌ။
ဝသိတဗ္ဗံ၊ ။ ။ သတ္တော၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလေသည်ရှိသော်။ ဝါမံ
ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ နဒိ၊ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ချဉ်း
ရှိ။ ဝါ၊ လွန်၍။ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ။ အန္တော၊ ရွာ၏အတွင်း မြစ်၏အတွင်း
သို့။ ပဝိဋ္ဌေန၊ ဝင်သောလည်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကေဗဇ္ဈေါ၊ တစ်စပ်တည်း
သည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ ဩရဉ္စ၊ ရွာ၏ဤမှာဘက် မြစ်၏ဤမှာဘက်ကိုလည်း
ကောင်း။ ပါရဉ္စ၊ ရွာ၏ထိုမှာဘက် မြစ်၏ထိုမှာဘက်ကိုလည်းကောင်း။
ဖရိတွာ၊ နှံ့၍။ ဌိတော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ သတ္ထပရိဟာရော၊
လည်း၏ စောင့်ခြင်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ။ ။ (အဓိပ္ပါယ်ကား— များစွာသော
လည်းတို့သည် ရွာကိုချဉ်းကပ်၍ နှင်လေသော်လည်းကောင်း၊ မြစ်ကိုချဉ်းကပ်၍
နှင်လေသော်လည်းကောင်း ရွာ၏ ဤမှာဘက် လည်း၏ ထိုမှာဘက်သို့ လွန်သော
လည်း၊ မြစ်၏ ဤမှာဘက် လည်း၏ ထိုမှာဘက်သို့ လွန်သောလည်းတို့၌ သင်္ကန်း
ရှိသော လည်း၏ဟတ္ထပါသံ သင်္ကန်း၏ဟတ္ထပါသံနှင့် မကင်းစေလင့် ဟူလိုသ
တည်း။ ရွာ၌နေသောရဟန်း မြစ်၌နေသောရဟန်းအားကား အရုဏ်ခံမှုကား
ဝိပွဝါသ ဖြစ်၏။) ဝါမေ ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ နဒိယာ ဝါ၊ ဌလည်း
ကောင်း။ ပရိယာပန္နော ဝါ၊ အကျုံးဝင်သည်။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်
ဖြစ်သည်။ အထ ဟောတိ၊ အံ။ ဝါမပရိဟာရော စော၊ ဝင်ရာဖြစ်သော
ရွာ၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ နဒိပရိဟာရော စ၊ ဝင်ရာဖြစ်
သောမြစ်၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ လဗ္ဘတိ၊ ။ ။ (အဓိပ္ပါယ်
ကား— ရွာတွင်း၌ ဝင်သောလည်း၊ မြစ်တွင်း၌ ဝင်သောလည်းတို့၌ သင်္ကန်းရှိမှုကား
ရွာတွင်း၌နေသော ရဟန်း မြစ်၌နေသော ရဟန်းအား ဝိပွဝါသ မဖြစ် ဟူလို
သတည်း။) သတ္တော၊ သည်။ (ကတ္တားလည်း။) ဝိဟာရသိမံ၊ ဝိဟာရသိမ်ကို။
ဝါ၊ ကျောင်းအပိုင်းအခြားကို။ အတိတ္ထမိတွာ၊ ရှိ။ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ။
အန္တောသီဗာယ စ၊ သိမ်၏အတွင်း၌လည်း။ စိဝရံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊
အံ။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ဝန္တော၊ ရှိ။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ။ ။ (အဓိပ္ပါယ်သိမ်ဖွဲ့သော ကျောင်း
ကို ရည်၍ဆိုသည်။) ဗဟိသီဗာယ၊ ဝိဟာရသိမ်၏အပါး၌တည်သော လည်း
၌။ စိဝရံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ သတ္ထသမိဓပယော၊ ဝိဟာရသိမ်
ကို လွန်၍တည်သော လည်းအပေါင်း၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌သာလျှင်။
ဝသိတဗ္ဗံ၊ ။ ။ သတ္တော၊ လည်းအပေါင်းသည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ရှိသော်။ ဝါ၊
သွားစဉ်၊ သကဋေ၊ လည်းတစီးသည်။ သဂ္ဂေ ဝါ၊ ကျိုးခဲ့သော်လည်းကောင်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၄၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

သကဇေ၊ လှည်း၌။ (လိုက်။) ဂေါဏေ၊ သည်။ နဋ္ဌေ ဝါ၊ ပျောက်ပျက်ခဲ့သော်လည်းကောင်း။ အန္တရာ၊ လှည်းအပေါင်း၏အကြား၌။ သစေ ဆိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ပြတ်အံ့။ ယသ္မိံ ကောဋ္ဌာသေ၊ အကြင်လှည်းအပေါင်း ဟူသောအဖို့၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သင်္ကန်းရှိရာဖြစ်သော လှည်းအပေါင်း ဟူသော အဖို့၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။

ကေကုလဿ၊ တယောက်သော အမျိုး၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ၊ သည်လည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အန္တောခေတ္တေ၊ လယ်၏အတွင်း၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိဝိတ္တာ၊ ၍။ အန္တောခေတ္တေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ အပရိက္ခိတ္တံ၊ အရံမရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ စိဝရဿ၊ ၏။ ဟတ္ထပါယေ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ နာနာကုလဿ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ၊ သည်လည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အန္တောခေတ္တေ၊ ၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိဝိတ္တာ၊ ၍။ ဇ္ဇါရမူလေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇ္ဇါရမူလဿ၊ တံခါးရင်း၏။ ဟတ္ထပါယေ ဝါ၊ ၌မူလည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ အပရိက္ခိတ္တံ၊ မရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ စိဝရဿ၊ ၏။ ဟတ္ထပါယေ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကေကုလဿ၊ ၏။ ညေကရဏံ၊ ကောက်နယ်တလင်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ၊ လည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အန္တောညေကရဏေ၊ ကောက်နယ်တလင်း အတွင်း၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိဝိတ္တာ၊ ၍။ အန္တောညေကရဏေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ အပရိက္ခိတ္တံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ စိဝရဿ၊ ၏။ ဟတ္ထပါယေ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ နာနာကုလဿ၊ ၏။ ညေကရဏံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ၊ သည်လည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အန္တောညေကရဏေ၊ ၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိဝိတ္တာ၊ ၍။ ဇ္ဇါရမူလေ ဝါ၊ ၌လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇ္ဇါရမူလဿ၊ ၏။ ဟတ္ထပါယေ ဝါ၊ ၌မူလည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ အပရိက္ခိတ္တံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ စိဝရဿ၊ ၏။ ဟတ္ထပါယေ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုပ္ဖာရာဗေလာရာမေသုပိ၊ ပန်းအာရာမ်သစ်သီးအာရာမ်တို့၌လည်း။ ခေတ္တေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သောလျှင်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ကေကုလဿ၊ ၏။ ဝိဟာရော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ပရိက္ခိတ္တောစ၊ လည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အန္တောဝိဟာရေ၊ အတွင်း၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိဝိတ္တာ၊ ၍။ အန္တောဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ အပရိက္ခိတ္တော၊ သည်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

သစေ ဟောတိ၊ အံ။ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ကိ။ နိက္ခိတ္တံ၊ ဧ။ တသ္မိံ
ဝိဟာရေ၊ ဌ။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဘဿ ဝိဟာရဿ၊ ဧ။ ဟတ္ထပါသေ ဝါ၊ ဌ။ မူ
လံ၊ ဌ။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဧ။

ကေကုလဿ၊ ဧ။ ရုက္ခမူလံ၊ မွန်းတည့်သောအခါ ထက်ဝန်းကျင်
အားဖြင့် သစ်ပင်ရိပ် နွှာအရပ်ဟုဆိုအပ်သော သစ်ပင်၏အနီးဖြစ်သော
အရပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ မဇ္ဈန္ဒိကေ ကာသေ၊ မွန်းတည့်သော
အခါ၌။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ယံ ဩကာသံ၊ အကြင်အရပ်ကို။
ဆာယာ၊ သည်။ ဖရတိ၊ ဧ။ တံ ဩကာသံ၊ သည်။ အန္တော ဆာယာယ၊
အရိပ်၏အတွင်း၌။ စိဝရံ၊ ကိ။ နိက္ခိပိတ္တာ၊ ဤ။ အန္တောဆာယာယ၊ ဌ။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊
ဧ။ ဝိရုဠသံခဿ၊ ကျသောအခက်ရှိသော။ ရုက္ခဿ ပန၊ ဧကား။
အာတပေန၊ နေပူသည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဖုဠောကာသေ၊ ထိရာအရပ်၌။ ဌပိတံ၊
ထားအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ နိဿဂ္ဂိယဓေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
ဧ။ တသ္မိံ၊ ထိုသို့ ကျသောအခက်ရှိသော သစ်ပင်၏ နေပူသည် ထိအပ်
သော အရပ်၏ သင်္ကန်းကို စောင့်ရှောက်ရာ ဖြစ်သောအရပ် မဟုတ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ တာမိသဿ၊ ထိုသို့ ကျသော အခက်ရှိခြင်းသဘော
ရှိသော။ ရုက္ခဿ၊ ဧ။ သာခန္တောယာယ ဧဝ ဝါ၊ အခက်၏အရိပ်သည်
တည်အပ်သော အရပ်၌သာလျှင်သည်းကောင်း။ (ဧဝကာ၊ အဇ္ဈာဟာရ။)
ခန္တောယာယ ဝါ၊ ပင်စည်၏ အရိပ်၌သည်းကောင်း။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဧ။
သာခါယ ဝါ၊ သစ်ခက်၌သည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌပေ ဝါ၊ အခွံ၌သည်းကောင်း။
သစေ ဌပေတိ၊ အကယ်၍ သင်္ကန်းကို ထားလိုအံ့။ ဉပရိ၊ ထားလိုသော
သစ်ခက် သစ်ခွ၏ အထက်၌။ အညသာခန္တောယာယ၊ ထားရာဖြစ်သော သစ်
ခက်မှ တပါးသောသစ်ခက်ရိပ်သည်။ ဖုဠောကာသေဓေဝ၊ ထိအပ်သော
အရပ်၌သာလျှင်။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ခုဠရုက္ခဿ၊ ကိုင်းသော သစ်ပင်၏။
ဆာယာ၊ သည်။ ခူရံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့။ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ အံ။ ဆာယာယ၊
ဧ။ ဂတဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌။ ဌပေတံ၊ ဌ။ ဝဠတိဓယဝ၊ သာလျှင်
တည်း။ နာနာကုလဿ၊ ဧ။ ရုက္ခမူလံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။
စိဝရဿ၊ ဧ။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဌ။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ (သစ်ရိပ် သစ်ပင်၏ဟတ္ထပါသ်
မဟုတ် ဟူလို။)

ပန၊ အပ္ပိတပါးတာ။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ အဂါမကေ၊
ရွာမနီးသော။ အရညေ၊ တော၌။ စိဝရံ၊ ကိ။ ဌပေတွံ၊ ဤ။ တဿ
စိဝရဿ၊ ဧ။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သတ္ထုတ္တန္တရေ၊ ခုနစ်အမ္ဘန္တရ၌။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဝံသိတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ အဝါမကံ၊ ရွာမနီးသော။ အရညံ နာမ၊ တောအရပ် မည်
သည်ကို။ ဝိဇ္ဇျာဒုဝိအာဒိသု ဝါ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ် အစရှိသည်တို့
၌လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ ဌ။ မစ္ဆဗန္ဓာနံ၊ တံငါသည်တို့၏။ အဂမန
ပထေ^၁၊ လူးလားမပြန်နိုင်သော ခရီးရှိသော။ ဒိပကေသု ဝါ၊ ကျွန်းငယ်
တို့၌လည်းကောင်း။ လန္တတိ၊ အပ်၏။ တာဒိသေ၊ သော။ အရညေ၊ ဌ။
မဇ္ဈေ၊ ဌ။/ဌိတဿ၊ တည်သော ရဟန်း၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌။
သတ္တံ၊ ကုန်သော။ အပ္ပန္တရပရိစ္ဆေဒေါ၊ နှစ်ဆယ့်ရှစ်တောင် နှစ်ဆယ့်ရှစ်
တောင်သော အပ္ပန္တရအပိုင်းအခြားရှိသည်။ ဝိနိဇ္ဇေဓေန၊ ထုတ်ချင်းထွင်း
သောအားဖြင့်။ စုဒ္ဓသ၊ ကုန်သော။ အပ္ပန္တရာ၊ နှစ်ဆယ့်ရှစ်တောင် နှစ်ဆယ့်
ရှစ်တောင်သော အပ္ပန္တရတို့သည်။ (လိုက်။) ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဇ္ဈေ၊ အပ္ပန္တရ
တို့၏အယယ်၌။ နိဿိန္နော၊ နေသောရဟန်းသည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့မျက်
နှာအရပ်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ ဝါ၊ အရပ်မျက်နှာ၏လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမာ
ယ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ် ဖြစ်သော။ ဒိသာယ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။
ပရိယန္တေ၊ အစွန်း၌။ ဌဝိတစိဝရံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား-မိမိကို
အလယ်ထား၍ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ခုနစ်အပ္ပန္တရယူလေ၊ ထုတ်ချင်းဖောက်
သော်ကား တဆယ်လေးအပ္ပန္တရ ရှိ၏။ ထို တဆယ်လေးအပ္ပန္တရ အလယ်ချက်
တွင် သင်္ကန်းကိုထားသည်ရှိသော် အရှေ့ အနောက် တောင် မြောက် ခုနစ်
အပ္ပန္တရ အတွင်းနေသော သင်္ကန်းသည် နိဿဂ္ဂိယမသင့် ဟုလိုသော်။ အရှေ့
ခုနစ်အပ္ပန္တရအနား၌ သင်္ကန်းကိုထား၍ အလယ်ချက်တွင် နေသော်လည်း အပ်
၏၊ အနောက်အနားမှာ ထား၍ အလယ်တွင်နေသော်လည်း အပ်၏၊ အရှေ့
ခုနစ်အပ္ပန္တရ အနားမှာထား၍ အနောက် အပ္ပန္တရ အနားမှာ နေချေသော်
အရက်တက်လျှင်ပင် နိဿဂ္ဂိယအာပတ် သင့်၏။ တောင် မြောက် မျက်နှာမှာ
ဤနည်းအတူပင် ယူလေ။) ပန၊ အလယ်၌နေသော ရဟန်း သင်္ကန်းကို
စောင့်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- အလယ်အရပ်မှ အရှေ့အရပ် အနောက်
အရပ်သို့ သွားသောရဟန်းကို စောင့်မစောင့်၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ မဇ္ဈေ၊
ဌ။ နိဿိန္နော၊ ထိုင်သော ရဟန်းသည်။ (၎င်းနှင့်ပုဒ်တို့ကား လိုက်။) အရဏုဝ္ဗ
မနသမဇေ၊ အရက်တက်ခါနီး ကာလ၌။ ပုရတ္ထိမံ ဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်မျက်
နှာသို့။ ကေသဝ္ဗမတ္တမ္ပိ၊ တဆံဖျားမျှသော်လည်း။ သဇ္ဇေ ဂစ္ဆတိ၊ အံ။
ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ထားအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
လည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရသ္မိံ၊ အလယ်အရပ်မှ အနောက်မျက်နှာအရပ်

၁-အာဂမနပထေ။
(ဒုတိယအကြိမ်)

သို့ပြောင်းသော ရဟန်း၌။ သေ သော၊ ဤသစေ ပန စသည်ဖြင့် ဆို
အပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
သော။ စိဝရံ ပန၊ ကိုကား။ အနိဿဇ္ဇိတွာ၊ မူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ ရဟန်းသည်။
ဒုတ္တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

၅၂။ ပဓာနိကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗရတ္တိ၊
အလုံးစုံသော ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုယုဉ္ဇိတွာ၊
အားထုတ်၍။ ပစ္စုသသမယေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ “နဟာယိဿာမိ၊
ရေချိုးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တိဏိ၊ သုံးထည်ကုန်သော။ စိဝရံနိ၊
တို့ကို။ တိရေ၊ ကမ်း၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ နဒိ၊ မြစ်သို့။ သစေ ဩတရတိ၊
အကယ်၍ သက်အံ့။ စ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့ကို ကမ်း၌ ထား၍
မြစ်သို့ သက်စဉ် ဖြစ်လာသည်ကား။ အဿ၊ ထို သုံးထည်သောသင်္ကန်း
တို့ကို ကမ်း၌ထား၍ မြစ်သို့သက်သော ရဟန်း၏။ နဟာယန္တဿေဝ၊ ရေ
ချိုးစဉ်သာလျှင်။ အရဏံ၊ သည်။ သစေ ဥဠဟတိ၊ ခဲ့အံ့။ ကိ၊ အဘယ်သို့။
ကာတဗ္ဗ၊ သနည်း။ ဟိ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းတို့ကို ကမ်း၌ ထား၍ ရေ
ချိုးစဉ် အရုဏ်တက်သော ရဟန်းသည်။ ဥတ္တရိတွာ၊ မြစ်မှ ကမ်းသို့တက်၍။
စိဝရံ၊ ကမ်း၌ထားအပ်သော သင်္ကန်းကို။ ယဒိ နိဝါသေတိ၊ အကယ်၍
ဝတ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ စိဝရံ၊ ကမ်း၌ထား၍ ရေချိုးစဉ် အရုဏ်တက်သည်ဖြစ်၍
စွန့်အပ်သော သင်္ကန်းကို။ အနိဿဇ္ဇိတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇနပစ္စယာ၊
သုံးဆောင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုတ္တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။
အဿ၊ ထိုသို့ စွန့်အပ်သင့်သောသင်္ကန်းကို မစွန့်မူ၍ သုံးဆောင်က ဒုတ္တံ
အာပတ်သို့ ရောက်ရာသည်ဖြစ်၍။ နဂ္ဂေါ၊ စွန့်အပ်သင့်သော သင်္ကန်းကို
မသုံးဆောင်ပဲ အချည်းစည်းဖြစ်၍။ ယဒိ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ အချည်း
စည်းဖြစ်၍ သွားခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒုတ္တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ
တတွာ၊ ထိုသို့ စွန့်အပ်သင့်သော သင်္ကန်းကို မစွန့်မူ၍ သုံးဆောင်က ဒုတ္တံ
အာပတ်သို့ ရောက်ရာသည်၏ အဖြစ်၊ မသုံးဆောင်ပဲ အချည်းစည်းဖြစ်၍
သွားကလည်း ဒုတ္တံအာပတ်သို့ ရောက်ရာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိ၊
အသို့။ ကာတဗ္ဗ၊ သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ (ဣတိတလုံးကျေ။) စောဒနာ၊
တည်း။ သော၊ ထိုသို့ သုံးထည်လည်းဖြစ်ကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို ကမ်း၌
ထား၍ ရေချိုးစဉ် အရုဏ်တက်သော ရဟန်းသည်။ ဥတ္တရိတွာ၊ ၍။ စိဝရံ၊
ကို။ ယဒိ နိဝါသေတိ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ စိဝရံ၊ ကို။ အနိဿဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပရိ
ဘုဉ္ဇနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဒုတ္တံ၊ သို့။ (ဤပုဒ်တို့ကား လိုက်။) နာပဇ္ဇတိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၄၄ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယထစ်

မရောက်။ ဟိ၊ စွန့်အပ်သင့်သော သင်္ကန်းတို့ကို မစွန့်မူ၍ သုံးဆောင်ခြင်း
ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ခဒုက္ခအာပတ်သို့ မရောက်ခြင်း၏ အကြောင်း
ကား။ သော၊ ထိုသုံးထည်သည်သည်ဖြစ်သော သင်္ကန်းတို့ကို ကမ်း၌
ထား၍ ရေချိုးစဉ် အရုဏ်ဘက်သောရဟန်းသည်။ ယာဝ၊ သောက်၊ အညှိ၊
သော၊ ဘိက္ခု၊ ကိုး၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဤ၊ ဝိနယကမ္မံ၊ နကရောဘိ၊ မပြုရသေး။
တာဝ၊ ထိုမျှသောက်ဘေးသောရဟန်းကိုမြင်၍ ဝိနည်းကံကို မပြုရသေး
သရွှေတာလပတ်လုံး။ ဧတသံ စီဝရနံ၊ တို့၏။ အပရိဘောဂါရဟန္တာ၊
သုံးဆောင်ခြင်းငှါ မသိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နဋ္ဌစီဝရဌာနေ၊ ပျောက်
သောသင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းအရာ၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
စ၊ ထိုသို့ သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့ကို ကမ်း၌ထား၍ ရေချိုးစဉ် အရုဏ်
ဘက်သော ရဟန်းသည် ပျောက်သောသင်္ကန်းရှိသော ရဟန်း အရာ၌
တည်က ဖြစ်ရာသည်ကား။ နဋ္ဌစီဝရဿ၊ ပျောက်သောသင်္ကန်း ရှိသော
ရဟန်းအား။ အကပ္ပိယံ နာမ၊ မအပ်သော သင်္ကန်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
တသ္မာ၊ ထိုသို့ သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့ကို ကမ်း၌ထား၍ ရေချိုးစဉ်
အရုဏ်ဘက်သော ရဟန်း၏ ပျောက်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းအရာ၌
တည်သည်၏အဖြစ်၊ ထိုသို့ဘက်က မအပ်သောသင်္ကန်းမည်သည် မရှိသည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော၊ သည်။ ဥတ္တရိက္ခာ၊ ဤ၊ စီဝရံ၊ ကိုး၊ ယဒိ နိဝါသေတိ၊
အံ့၊ န အာပတ္တော၊ မရောက်။ (ဈေးသို့ လည်၍သတ်။) တသ္မာ၊ ထိုသို့ သုံးထည်
သော သင်္ကန်းတို့ကို ကမ်း၌ထား၍ ရေချိုးစဉ် အရုဏ်ဘက်သော ရဟန်း
သည် ထို စွန့်အပ်သော သင်္ကန်းသုံးထည်ကို စွန့်ခွင့်မရသေးမီ သုံးဆောင်
ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခဒုက္ခအာပတ်သို့ မရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တသ္မာ
ကား ဥဘယာပေက္ခ။) ဧတံ၊ စွန့်အပ်သော သင်္ကန်းသုံးထည်တွင် တထည်
သော သင်းပိုင်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဤ၊ ဇေ၊ နှစ်ထည်သောကိုယ်ဝတ် ဒုက္ခဒု
တို့ကို။ ဟဒတ္တံ၊ ဖြင့်။ ဝဟေတွာ၊ ဤ၊ ဝိဟာရံ၊ သိုး၊ ဝန္တာ၊ ဤ၊ ဝိနယကမ္မံ၊
ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိဟာရော၊ သွားအပ်သော ကျောင်းသည်။ ခူရေ၊ ဝေး
သောအရပ်၌။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မနုဿာ၊
တို့သည်။ သစေ သဉ္ဇရန္တိ၊ အကယ်၍ ကျင်သည်ကျက်စား သွားလာကုန်
အံ့။ ဧတံ၊ စွန့်အပ်သော သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တထည်သော သင်းပိုင်
ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဤ၊ ဧတံ၊ တထည်သော ကိုယ်ဝတ်ကို။ ပါရပိတွာ ရံ၍။
ဧတံ၊ တထည်သော ဒုက္ခဒုက္ခကို။ အံသကုဓဇ၊ ပခုံးစွန်း၌။ ဌပေတွာ၊ ဤ၊
ဝိဟာရံ၊ သိုး၊ (လိုက်။) ဝန္တဗ္ဗံ၊ သွားရာ၏။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ သဘာဂံ ဘိက္ခု၊
တူသောအဖို့ရှိသော ရဟန်းကို။ သစေ န ပဿတိ၊ အံ့၊ ဘိက္ခာဝေရံ၊

(ဓုတိယအကြိမ်)

ဆွမ်းအလိုငှါ လှည့်လည်ရာဖြစ်သော ရွာသို့။ ဂတာ၊ သွားကုန်သည်၊
 သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့၊ သဃ်ာဋိံ၊ ကို၊ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌။ ဌပေတွာ၊
 ဤ။ သန္တရုတ္တရေန၊ သင်းဝိုင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော ကိုယ်ဝတ်ဖြင့်။ အာသန
 သာလံ၊ ဆွမ်းစားရေပ်သို့။ ဂန္တု၊ ဤ။ ဝိနယကမ္မံ၊ ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်
 ၏။ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌။ စောရတယံ၊ ခိုးသူဘေးသည်။ သစေ ဟောတိ၊
 အံ့။ သဃ်ာဋိံ၊ ကို၊ (လိုက်။) ပါရိတော၊ ရံ၍။ ဂန္တု၊ သွားရာ၏။
 အာသနသာလာ၊ သည်။ သမ္ဗာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသည်။ ဇနာကိတ္တော၊ လူ
 တို့ဖြင့် ဖြမ်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်
 သော အရပ်၌။ စိဝရံ၊ ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ဝိနယကမ္မံ၊ ကို၊ ကာတံ၊
 ငှါ။ သစေ န သတ္တော၊ အကယ်၍ မတတ်ကောင်းအံ့။ (သဝေ-ကား လိုက်။)
 ကေ၊ သော၊ ထိက္ခု၊ ကို၊ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဗဟိဂါမံ၊ သို့။ ဂန္တု၊
 သွား၍။ ဝိနယကမ္မံ၊ ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ ပရိတုဉ္စိတဗ္ဗာနိ၊
 သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။

ထေရာ၊ ကုန်သော။ ထိက္ခု၊ တို့သည်။ ဒဟရာနံ၊ ပညွင်းငယ်တို့၏။
 ဟတ္ထေ၊ ၌။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွား
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာမ၌။ သယိတုကာမာ၊ အိပ်
 မြဲငှါ အလိုရှိကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အတ္တနော အတ္တနော၊
 မိမိ မိမိ၏။ စိဝရံ၊ ကို။ ဟတ္ထပါယေ၊ ၌။ ကတွာဝ၊ ထား၍သာလျှင်။
 သယိတဗ္ဗံ၊ အိပ်ရာ၏။ ထိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဒဟရာနံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။
 ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ (ဤဒုဒ္ဒိတို့ ရှေးမှလိုက်။) ဂစ္ဆန္တုနံယော၊
 သွားကုန်စဉ်သာလျှင်။ ဒဟရေသု၊ ပညွင်းငယ်တို့သည်။ အသမ္ပတ္တေသု၊
 မိမိတို့သို့ မရောက်ကုန်မီ။ အရဏံ၊ သည်။ သစေ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ စိဝရံ၊ ပညွင်း
 ငယ်တို့၏သက်၌ ပေးအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ မဖြစ်သင့်သည်ကား။ နိဿယော၊ နိဿယည်းသည်။
 န ပဋိပုဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ ဒဟရာနမ္ပိ၊ ပညွင်းငယ်တို့အားလည်း။ ပုရတော၊
 မထေရ်တို့၏ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆန္တုနံ၊ သွားကုန်စဉ်။ ထေရေသု၊ တို့သည်။
 အသမ္ပတ္တေသု၊ မရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧသေဝ ဧသော ဧဝ၊ ဤ သစေ
 အရဏံ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ နယော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဝိရုဇ္ဈိတွာ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၍။ အရညေ၊
 တော၌။ အညမညံ၊ ဒဟရ ထေရ် အချင်းချင်းကို။ အပဿန္တေသုပိ၊ မမြင်
 မတွေ့ကုန်သော်လည်း။ ဧသေဝ ဧသော ဧဝ၊ ဤ သစေ အရဏံ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ

စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ နယော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ နိဿယည်း၊ မငြိမ်းသည်မှတစ်ပါး နိဿယည်း
 ငြိမ်းသည်ကား။ ဒဟရာ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့လည်း။ (ဝတွာ သယန္တိ-သို့ သွား။)
 “တန္တေ၊ တို့။ အယံ၊ တို့သည်။ မဟုတ္တံ၊ တမဟုတ်မျှ။ သယိတွာ၊ အိပ်၍။
 အသုကသ္မိံ နာမ၊ ရှိသော။ ဩကာသေ၊ ဤ။ တုမှ၊ တို့သို့။ သမ္မာပုဏ်-
 သာမ၊ ကောင်းစွာ ရောက်ပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ယာဝ
 အရုဏဂ္ဂမနာ၊ တိုင်အောင်။ သစေ သယန္တိ၊ အကယ်၍ အိပ်ကုန်အံ့။ စိဝရဉ္စ၊
 မထေရ်တို့၏ သင်္ကန်းသည်လည်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သင့်သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ နိဿယော စ၊ သည်လည်း။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဒဟရေ၊ ပဉ္စင်း
 ငယ်တို့ကို။ ဥဿျာဇေတွာ၊ “သွားနှင့်” ဟု တိုက်တွန်း၍။ ဝါ၊ လွှတ်လိုက်
 ၍။ ထေရေသု၊ တို့သည်။ သယန္တေသုဝိ၊ အရုဏ်တက်အောင် အိပ်ကုန်
 ထောင်လည်း။ ဧသေဝ ဧသော ဧဝ၊ ဤ “စိဝရဉ္စ နိဿဂ္ဂိယံ ဟောတိ၊
 နိဿယော စ ပဋိပ္ပဿန္တတိ” ဟူ၍ ဆိုအပ်ပြီးသောသဘော ရှိသည်သာ
 လျှင် ဖြစ်သော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဒေဝေပယံ၊ ခရီးနှစ်ကြောင်း
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ထေရာ၊ တို့သည်။ “အယံ၊ ဤခရီးကား၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီး
 တည်း။” ဒဟရာ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်။ “အယံ၊ ဤခရီးကား။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီး
 တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အညမညဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေ
 တွာ၊ မယူမူ၍။ ဂတာ၊ ကုန်အံ့။ သဟ အရုဏဿ ဥဂ္ဂမနာ၊ အရုဏ်တက်
 ခြင်းနှင့်တကွ။ စိဝရာနိ စ၊ တို့သည်လည်း။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဿယော စ၊ သည်လည်း။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။
 ဒဟရာ၊ တို့သည်။ မဂ္ဂတော၊ ခရီးမမှ၊ ဩတ္တမ္မ၊ ဖဲ၍။ ဝါ၊ ရွာသို့ဝင်ရာဖြစ်
 သော ခရီးသို့ သက်၍။ “အန္တောအရုဏေယေဝ၊ အရုဏ်၏ အတွင်း၌သာ
 လျှင်။ နိဝတ္တိဿာမ၊ ပြန်လာပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဘေသဇ္ဇတ္တာ
 ယ၊ ဆေး ဟူသော အကျိုးအလို့ငှါ။ ဝါမံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သစေ
 အာဝန္တန္တိ၊ အကယ်၍ လာကုန်အံ့။ စ၊ ထိုသို့ ခရီးမှဖဲ၍ ရွာသို့ဝင်လာကုန်
 သည် ရှိသော်ကား။ နေသံ၊ ထို ပဉ္စင်းငယ်တို့၏။ အသမ္ပတ္တာနံ ယေဝ၊
 မထေရ်တို့အထံသို့ မရောက်ကုန်မိသာလျှင်။ အရုဏော၊ သည်။ သစေ
 ဥဂ္ဂန္တတိ၊ အံ့။ (သစေ-ကို ဤ၌လည်း လိုက်စေ။) စိဝရာနိ၊ တို့သည်။ နိဿဂ္ဂိ
 ယာနိ၊ စွန့်အပ်သင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ သင်္ကန်းသည်။ နိဿဂ္ဂိ
 ဖြစ်သကဲ့သို့ မဖြစ်သည်ကား။ နိဿယော၊ သည်။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။
 ပန၊ သင်္ကန်းလည်း။ နိဿဂ္ဂိယဖြစ်၊ နိဿယည်းလည်း ငြိမ်းသည်ကား။ နေ
 ဘယေန ဝါ၊ နွားမ၏ဘေးကြောင့် လည်းကောင်း။ သုနဘယေန ဝါ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ခွေး၏တေးကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟုတ္တံ၊ ဗျ၊ ဌတွာ၊ တည်၍။ “ဂမိဿာမ၊ ကုန်အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဌတွာ ဝါ၊ ရပ်၍သော်လည်းကောင်း။ နိသီဒိတွာ ဝါ၊ ထိုင်၍သော်လည်းကောင်း။ သဓေ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ။ အန္တရာ၊ ခရီးအကြား၌။ အရုဏေ၊ သည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ သော်။ စိဝရာနိ၊ တို့သည်။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ စွန့်အပ်သင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဿယော စ၊ သည်လည်း။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။

“အန္တောအရုဏေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ အာဂမိဿာမ၊ လာပါကုန်အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အန္တောသီမာယံ၊ သိမ်အတွင်း၌။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော ပဉ္စင်းငယ်တို့အား။ အန္တရာ၊ ခရီး၏အကြား၌။ အရုဏေ၊ သည်။ သဓေ ဥဂ္ဂတိ၊ အံ။ စိဝရာနိ၊ တို့သည်။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ ကုန်သည်။ နေဝ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ နိဿယော၊ သည်။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ ဝေ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ (ဝေ-လိုက်။) ပန၊ နိဿယည်း ငြိမ်းသည်ကား။ “တာဝရိသာယတု၊ လင်းစေဦး။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ သဓေ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်အံ။ အရုဏေ၊ သည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ သော်။ စိဝရာနိ၊ တို့သည်။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ပန၊ သင်္ကန်းသည် နိဿဂ္ဂိယမဖြစ်သကဲ့သို့ မဟုတ်သည်ကား။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။ ယေဝိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ “အန္တော အရုဏေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ အာဂမိဿာမ၊ ကုန်အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ သာမန္တရိဟာရံ၊ အနီးဖြစ်သော ကျောင်းသို့။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ ဌ။ သဉ္ဇဿာဟာ၊ မိမိကျောင်းသို့ ပြန်လာရာ၌ အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ။ စ၊ ထိုသို့အနီးဖြစ်သောကျောင်းသို့ သွားကုန်သော်ကား။ အန္တရာခရေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ နေသံ၊ ထို အနီးဖြစ်သောကျောင်းသို့ သွားသော ရဟန်းတို့ အား။ အရုဏေ၊ သည်။ ဥဂ္ဂတိ၊ အံ။ စိဝရာနိ၊ တို့သည်။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ သင်္ကန်းသည် နိဿဂ္ဂိယဖြစ်သကဲ့သို့ မဖြစ်သည်ကား။ နိဿယော၊ သည်။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ ဓမ္မဂါရဝေန၊ နာအပ်သောတရားကို ရိသေခြင်းဖြင့်။ “ယာဝပရိယောသာနံ၊ တရားပြီးဆုံးသည်တိုင်အောင်။ သုတွာဝံ၊ ဤသာလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ။” ဣတိ၊ ဤ။ သဓေ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်အံ။ အရုဏေ၊ သည်။ ဥဂ္ဂနာ၊ တက်ခြင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ စိဝရာနိဝိ၊ တို့သည်လည်း။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဿယော စ၊ သည်လည်း။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။ ယေဝေရန၊ သည်။ ဒဟရံ၊ ကို။ စိဝရဓောဝနတ္ထာယ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

သင်္ကန်းကိုဖွပ်စေခြင်း အကျိုးငှါ။ ဂါမကံ၊ ရွာငယ်သို့။ ပေသေန္တေန၊ စေ
သံညရှိသော်။ အတ္တနော၊ ၏။ စိဝရံ၊ ဖွပ်စေလိုသော သင်္ကန်းကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိ
တွာဝ၊ ရှိသာလျှင်။ ဝါ၊ သင်္ဘာ၌ စသောအမည်ကို ချ၍သာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊
၏။ ဒဟရဿဝိ၊ စေအပ်သော ပဉ္စင်းငယ်၏လည်း။ စိဝရံ၊ ကို။ ပစ္စုဒ္ဓရာပေ
တွာဝ၊ ရှိသာလျှင်။ ဝါ၊ သင်္ဘာ၌ စသောအမည်ကို ချ၍သာလျှင်။ ဌပေတဗ္ဗံ၊
ထားအပ်၏။ အသတိယာ၊ ဖွပ်စေလိုသော မိမိ၏သင်္ကန်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရပြုခြင်း၊
စေအပ်သော ပဉ္စင်းငယ်၏သင်္ကန်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရပြုစေခြင်းကို မအောက်မေ့မိ
သဖြင့်။ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိဝရံ၊ ဖွပ်စေလိုသောသင်္ကန်း
ကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ရှိ။ ဒဟရဿ၊ စေအပ်သော ပဉ္စင်းငယ်၏။ စိဝရံ၊ ထားခဲ့
သော သင်္ကန်းကို။ ဝိဿာသေန၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သောအားဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ထားအပ်၏။ ထေရော၊ စေခိုင်းသောမထေရ်သည်။ သစေ
န သရတိ၊ အကယ်၍ မိမိ၏ဖွပ်စေလိုသောသင်္ကန်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရပြုခြင်း၊ စေအပ်
သော ပဉ္စင်းငယ်၏ ထားခဲ့သောသင်္ကန်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရပြုစေခြင်းကို မအောက်
မေ့မိအံ့။ ဒဟရောဝ၊ သည်သာလျှင်။ သစေ သရတိ၊ အံ့။ ဒဟရေန၊ အောက်မေ့
မိသော ပဉ္စင်းငယ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိဝရံ၊ ထားခဲ့သော သင်္ကန်းကို။
ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ရှိ။ ထေရဿ၊ စေခိုင်းသော မထေရ်၏။ စိဝရံ၊ ဖွပ်စေလိုသော
သင်္ကန်းကို။ ဝိဿာသေန၊ အားဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂန္တာ၊ သွားပြီး၍။
“ဘန္တေ၊ ရား။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့၏။ စိဝရံ၊ ဖွပ်စေအပ်သော သင်္ကန်းကို။ အဓိဋ္ဌာ
ဟိတွာ၊ ရှိ။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ လျှောက်ဆို
အပ်၏။ အတ္တနောပိ၊ လည်း။ စိဝရံ၊ ထားခဲ့သော သင်္ကန်းကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊
၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ “သစေ အသတိယာ ဂစ္ဆတိ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သောနည်း
ဖြင့်။ ဧကဿ၊ ထေရ ဒဟရတို့တွင် ဟဦးဦး၏။ သတိယာပိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရပြုခြင်း
ချစ်ကျွမ်းဝင်သောအားဖြင့် ယူခြင်းကို အောက်မေ့မိသောအားဖြင့်လည်း။
အာပတ္တိမောက္ခော၊ ပါမိတ်အာပတ်နှင့်တကွ သင်္ကန်းကိုစွန့်ရခြင်းမှ လွတ်
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟော၊ ဌ။ စိဝရဝိပွဝါသဝိနိစ္ဆယကထာ၊
သင်္ကန်းနှင့်ကင်း၍ နေရာ မနေရာသော အဆုံးအဖြတ်သည်။ ဣတိသမတ္တာ၊
ပြီးပြီ။

၁၀-သဏ္ဌပဋိသမနဝိနိစ္ဆယကထာ

၅၃။ တတ္ထ တေသု မာတိကာပဒေသု၊တို့၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌဿ၊ သော။
ဘဏ္ဍဿ ပဋိသမနန္တိ ပဒဿ၊ သာမနံ ဟူသောပုဒ်၏။ ပရေသံ ဘဏ္ဍဿ
ဂေါပနန္တိ အတ္ထော၊ ဂေါပနံ ဟူသောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဘဏ္ဍဿ၊ ကို။ ဂေါပနံ၊ ဥစ္စာကိုစောင့်ခြင်းတည်း။
ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။
အကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ မာတုကဏ္ဍ
ဝိဇ္ဇန္တံ၊ အဓိနာ၌ ဝတ်သော။ တာယပဏ္ဍမိ၊ ထန်းရွက် ပေ ကိုသော်လည်း။
ဂိဟိသန္တကံ၊ လူတို့၏ ဥစ္စာကို။ ဘဏ္ဍာဝါရိကသိသေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသ-
မနန္တဿ၊ သိုမှီးသော ရဟန်းအား။ ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။ သစေ ပန၊ အကယ်၍
တည်း။ မာတာဝိတုနံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ ဖြစ်သော။ အဝဿံ၊ မချွတ်လျှင်။
ပဋိသမတဗ္ဗံ၊ အပ်သော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ အတ္တနော၊
၏။ အတ္ထာယ၊ ဌာ၊ ဝဟေတွာ၊ ၍။ ပဋိသမတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ “ဣဒံ ဘဏ္ဍံ၊
ကို။ ပဋိသမတော၊ ၍။ ဒေဟိ၊ လော့” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ ပန၊ သော်ကား။
“န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်” ဣတိ၊ သို့။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ သစေ၊ ၍။ “ပဋိ-
သမေဟိ” တိ၊ လော့ဟု။ ပါတေတွာ၊ ချဲ့၍။ ဝတ္ထန္တိ၊ ကုန်အံ။ ပလိဗောဓော
နာမ၊ ကြောင့်ကြမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိသမတံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
ဝိဟာရေ၌။ ကမ္ပံ၊ ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သော။ ဝဇ္ဇကိအာဒယော ဝါ၊
လက်သွားစသော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ရာဇဝလ္လဘာ ဝါ၊ မင်းနှင့်
အကျွမ်းဝင်သော မင်းချင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ “အတ္တနော၊ ၏။ ဥပ
ကရဏဘဏ္ဍံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သယနသဏ္ဍံ ဝါ၊ အိပ်စရာ ဘဏ္ဍာကို
လည်းကောင်း။ ပဋိသမတော၊ ၍။ ဒေသော” တိ၊ ကုန်လော့ ဟု။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်အံ။ ဆန္ဓေနဝိ၊ ချစ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘယေနဝိ၊ ကြောက်သဖြင့်
လည်းကောင်း။ န ကာတဗ္ဗမေဝ၊ တည်း။ ဂုတ္တဌာနံ ပန၊ လုံခြုံရာအရပ်ကို
မူကား။ ဒေသေတံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဗယတ္တာရေန၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်။
ပါတေတွာ၊ ချဲ့၍။ ဝတေသု စ၊ သွားခဲ့ကုန်သော်လည်း။ ပဋိသမတေံ၊
ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

အတ္တနော၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပဋိသမနတ္ထာယ၊ ဌာ၊ ဌဝိတံ၊ သော။
ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ သာမိကေန၊ ဥစ္စာရှင်သည်။ “မေ၊ ၏။ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊
လော့” ဣတိ၊ သို့။ ယာမိတော၊ တောင်းအပ်သော ရဟန်းသည်။ အဒါ

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၅၀ ပိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

တုကာမော၊ ဖြစ်၍။ “အဟံ၊ သည်။ န ဝဏ္ဏာမိ”တိ၊ မယူ ဟူ၍။ သစေ
 တဏှတိ၊ အံ၊ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေဝိ၊ သိလျက် အပြစ်စကားကို ဆိုခြင်း၌
 လည်း။ အဗိန္ဒာဒါနဿ၊ ဤ။ ပယောဂတ္ထာ၊ ပယောဂဖြစ်သောကြောင့်။
 ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ “တုမေ၊ ထိုသည်။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ တဏှထ၊ ဆိုကုန်သ
 နည်း။ ဣဒံ တဏှံ၊ ဤ ‘ဒေဟိ မေ တဏှံ’ ဟူသော စကားသည်။ မဟိ၊ အား။
 နေဝ အနုရူပံ၊ မလျှောက်ပတ်သည်သာ၊ တုမှာကံ၊ အားလည်း။ န အနုရူပံ၊
 မလျှောက်ပတ်သည်သာ။” ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။
 ဝဒန္တဿပိ၊ ဆိုသော ရဟန်းအားလည်း။ ဒုတ္တဋ္ဌမေဝ၊ တည်း။ “ရဟော၊
 ဆိတ်ကွယ်သောအရပ်၌၊ မယော၊ သည်။ တေဿ၊ ဤ။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊
 ဤ။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ န ဇောနာတိ၊ မသိ၊ မေ၊ အား။ ဒဿတိ၊
 န ခေါ၊ ပေးလတ္တံ့သော။ နော ဒဿတိ န ခေါ၊ မပေးလတ္တံ့သော။”
 ဣတိ၊ သို့။ သာမိကော၊ ကို။ ဝိမတိ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ အံ၊ တိက္ခဿ၊
 ဥစ္စာထိန်းသော ရဟန်းအား။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ဤ။ တဿ၊ ထို တဏှာထိန်းသော
 ရဟန်း၏။ ဖရဿာဒိဘာဝံ၊ ကြမ်းကြုတ်ခြင်းစသော အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။
 သာမိကော၊ သည်။ “မဟိ၊ အား။ န ဒဿတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဓရံ နိက္ခိပတိ၊
 အံ၊ တဏှံ၊ ထိုသို့ ဝန်ချခြင်း၌။ သစေ၊ ၍။ အယံ တိက္ခ၊ သည်။ ကိလမေတွာ၊
 စေဦး၍။ “နံ တဏှံ၊ ကို။ ဒဿာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဒါနေ၊ ၌။ သဉ္ဇယာဟော၊
 ဖြစ်မှုကား။ တာဝ၊ လောက်။ ရက္ခတိ၊ ဤ။ သစေပိ၊ ရှိလည်း။ သော၊ ထို
 တဏှာထိန်းသော ရဟန်းသည်။ ဒါနေ၊ ၌။ နိရဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်း
 မရှိအံ့။ ပန၊ ထိုသို့အားထုတ်ခြင်း မရှိသော်လည်း။ တဏှာသာမိကော၊ အပ်
 နှံသော တဏှာရှင်သည်။ ဝဟဏေ၊ ၌။ သဉ္ဇယာဟော၊ ဉ္ဇယာဟ ရှိမှု
 ကား။ ရက္ခတိ၊ ယေဝ၊ တည်း။ ပန၊ အပ်နှံသောတဏှာရှင်၊ တဏှာထိန်း
 တဦးဦးသာ ဝန်ချရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှ တပါး-နှစ်ဦးစုံ ဝန်ချရာ၌ အဆုံးအ
 ဖြတ်ကား။ ယဒိ၊ ၍။ တသ္မိ၊ ထို တဏှာထိန်း ရဟန်းသည်။ ဒါနေ၊ ၌။
 နိရဿာဟော၊ မရှိ။ တဏှာသာမိကော၊ သည်။ “မဟိ၊ အား။ န ဒဿတိ”တိ၊
 ဟူ၍။ ဓရံ-နိက္ခိပတိ၊ အံ၊ ဝေ၊ သို့။ ဉာတိန္ဒ၊ ထို၏။ ဓရနိက္ခေပေန၊ ဖြင့်။
 တိက္ခနော၊ တဏှာထိန်း ရဟန်းအား။ ပါရာဇိကံ၊ ဤ။ ယဒိပိ၊ ရှိလည်း။
 မုခေန၊ နှုတ်ဖြင့်ကား။ “ဒဿာမိ”တိ၊ ပေးအံ့ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ စိတ္တေန
 ပန၊ ဖြင့်မှုကား။ အဒါတုကာမော၊ အံ၊ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့သော်လည်း။ သာမိ
 ကဿ၊ ဤ။ ဓရနိက္ခေပေ၊ ဝန်ချသည်ရှိသော်။ ပါရာဇိကံ၊ ဤ။ ပန၊ အပ်နှံ
 သောတဏှာကို ဌာနာဝာဝန ပြုရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ သင်္ဂေါပနတ္ထာယ၊
 ကောင်းစွာလုံခြုံစိမ့်သောငှါ။ အတ္တနော၊ ဤ။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ပရေဟိ၊ ထိုသည်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဌာပိတံ ဘဏ္ဍာတံ အာရံယော ဘဏ္ဍာဟု ဆိုအပ်သော။ တံ ဥပနိမိ နာမ၊
ထိုအပ်နှံသော ဘဏ္ဍာမည်သည်ကို။ အဂ္ဂတ္ထဒေသတော၊ မလုံခြုံသောအရပ်
မှ။ ဌာနာစာဝေတွာ၊ အရာပြောင်း၍။ ဂုတ္တဌာနေ၊ လုံခြုံရာ အရပ်၌။
ဌပနတ္ထာယ၊ ဌ။ ဟရတေန၊ ဆောင်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
ထေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝေန္တိယာဝိ၊ အားလည်း။ အဝဟာ
ရော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ ကား။ အတ္တနော ဟတ္ထေ၊ ဌ။ နိက္ခိတ္တတ္ထာ၊
ကြောင့်တည်း။ ဘဏ္ဍာဒေယျံ ပန၊ သော်ကား။ ဟောတိ၊ ၏။ ထေယျ
စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇတောဝိ၊ သုံးဆောင်သော်လည်း။ ဧဝေဝ နယော၊
တည်း။

၅၄။ ပဉ္စန္ဒသမ္ပိတကုန်၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ သော။ ယံ ကိစ္ဆိ၊ သော။
ပရိက္ခာရံ ပန၊ ကိုကား။ ပဋိသမ္ပေတံ၊ ဌ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အာဂန္တုကော
တိက္ခာ၊ ဧည့်သည် ရဟန်းသည်။ စိဝရကမ္ပ၊ သင်္ကန်းချုပ်သောအမှုကို။
ကရောန္တကုန်၊ ကုန်သော။ အာဝါယိကာနံ၊ ကျောင်းနေ အရှင်တို့၏။
သမိပေ၊ ဌ။ ပတ္တစိဝရံကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဧတေ တိက္ခာ၊ ထိုကျောင်းနေ
အရှင်တို့သည်။ သင်္ဂါပေသန္တိ၊ လုံခြုံစေကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထို့။ ဧည
မာနော၊ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နဟာယိတံ ဝိ၊ ဌ။ လည်းကောင်း။ နဟာန
တိတ္ထံ ဝိ၊ ရေချိုးဆိပ်သို့လည်းကောင်း။ (သညံ)၊ အညကြ ဝိ၊ တပျီး
သောအရှင်သို့လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ခဲ့၏။ သစေ၊ ၍။ တံ ပတ္တစိဝရံကို။
အာဝါယိကာ၊ တို့သည်။ သင်္ဂါပေသန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဣစ္စေတံ ဣတိ ဧတံ
သင်္ဂါပနံ၊ ဤသို့လုံခြုံစေမှုကား။ ကုသလံ အနုဇ္ဈံ၊ အပြစ်မရှိ။ နော စေ
သင်္ဂါပေသန္တိ၊ ကုန်အံ့။ နဌေ၊ ပျောက်ခဲ့သော်။ ဝိဝါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ သော အာဂန္တုကော၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ထို့။
ဣဒံ ပတ္တစိဝရံကို။ ဌပေထ၊ ထားပါလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ထို့။ ငတွာ၊ ၍။
ဝဇ္ဇတိ၊ အံ့။ စ၊ ထိုသို့ အပ်နှံသော်လည်း။ ဣတရေတိက္ခာ၊ ကျောင်းနေ
အရှင်တို့သည်။ ကိစ္စပသုတတ္ထာ၊ ကိစ္စ၌ လေ့ကျွန်သောကြောင့်။ န ဇာနန္တိ၊
မကြား မသိကုန်အံ့။ ဧဝေဝ နယော၊ တည်း။ အထာဝိ၊ ယဒါ၊ ၍လည်း။
ဧတေ အာဝါယိကာ၊ တို့သည်။ (ပဋိကိပန္နိန္ဒ ကတ္တား။) ဘန္တေ၊ ထို့။ ဣဒံ
ပတ္တစိဝရံကို။ ဌပေထ၊ ကုန်သော။ ဣတိ၊ ထို့။ ဂုတ္တာ၊ သော်။ ဧယံ၊
တို့သည်။ ဗျာဝဇ္ဇာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့။ ပဋိကိပန္နိ၊ ကုန်အံ့။ စ၊ ထိုသို့
ပယ်ကုန်သော်လည်း ပြုလုပ်သည်ကား။ ဣတရော၊ ဧည့်သည် ရဟန်းသည်။
အသေံ မချွတ်လျှင်။ ဌပေသန္တိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အနာဒိယိတွာ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၅၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိကာယသင်

စကားကို မနာယူမူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ အံ၊ ဒေသဝ နယော၊ တည်း။ ပန၊ ဝန်ခံ
ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ သေစ၊ ဤ၊ တေန အာဂန္တုကေန၊ သည်း။ ယာ
စိတာ ဝါ၊ တောင်းပန်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ အယာစိတာ
ဝါ၊ မတောင်းပန်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ “တေ မယံ၊တို့သည်။
ဌာသယာမ၊ ထားသင့်ကုန်အံ့။ ဟံ၊ သည်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။” ဣတိ၊ သို့။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့၊ တံ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို၊ သင်္ဂါဝိဘဗ္ဗံ၊ လုံ့၍စေအပ်၏။ စေ၊ ဤ၊ နော
သင်္ဂါပေန္တိ၊ စေကုန်အံ့။ နဌေ၊ သော်၊ ဂိဝါ၊ တည်း။ ကသ္မာ၊ ကား။
သမ္ပုဋ္ဌိတတ္ထာ၊ ဝန်ခံအပ်သောကြောင့်တည်း။

ယော ဘိက္ခု သည်း။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော ဟုတွာ၊ ဘဏ္ဍာစိုး ဖြစ်၍။
ပစ္စုသသမေယ ဝေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌လျှင်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပတ္တ
စိဝရနိ၊ တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ၊ သို့။ ဩရောပေတွာ၊ ချ၍။ ဒွါရံ၊ ကို။
အဝိဒဟိတွာ၊ မပိတ်ခဲ့မူ၍။ တေသမ္ပိ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အားလည်း။ အနာရော
စေတွာဝ၊ မကြားခဲ့ဝဲလျှင်။ ဇူရေ၊ ဌ၊ ဌိတံ၊ သော။ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာ
သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ၊ တာနိ ပတ္တစိဝရနိ၊ တို့ကို၊ စေ၊ ဤ၊ စောရာ၊ တို့သည်။
ဟရန္တိ၊ မိုးခဲ့ကုန်အံ့။ တသယာ၊ ထို ဘဏ္ဍာစိုးအားသာလျှင်။ ဂိဝါ၊ တည်း။
ပန၊ မတောင်းဝဲ သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို ထုတ်ခြင်း တံခါးမပိတ်ခြင်း မပန်
ခြင်း၌ သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို မိုးသူဆောင်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှ တပါး—
တောင်းသည်ဖြစ်၍ သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို ထုတ်ခြင်း စသည်တို့၌ မိုးသူ
ဆောင်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယော ဘိက္ခု သည်း။ (ဂစ္ဆတိ-၌ ကတ္တား။)
ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ “တန္တေ၊ ရား။ ပတ္တစိဝရနိ၊ တို့ကို။ ဩရောပေထ၊
ချကုန်လော့။ သသကဝ္ဗဟဏဿ၊ စာရေးတံဆွမ်း ခံအပ်သည်၏။ ကာ
လော၊ အခါတန်ပြီ။” ဣတိ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝါ၊ သည်း။ “သမာဂတာတ္ထ၊
အညီရောက်ကြကုန်ပြီလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤ။ “အာမ သမာ
ဂတာမှ၊-ဩဝါ-အညီရောက်ပါကုန်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပတ္တ
စိဝရနိ၊ တို့ကို။ နိဟရိတွာ၊ ဤ။ နိက္ခိပိတွာ၊ ဤ။ ဘဏ္ဍာဂါရုဒွါရံ၊ ဘဏ္ဍာ
တိုက် တံခါးကို။ မန္တိတွာ၊ ဤ။ “တုဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ ပတ္တစိဝရနိ၊ တို့ကို။
ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒွါရံ၊ အောက်ပြာသာဒ်တံခါးကို။ ပဋိဇ္ဇေတွာ၊
စောင့်ရှောက်၍။ ဂစ္ဆေယျာထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဤ။ ဂစ္ဆတိ၊
အံ၊ တကြ၊ ထို ရဟန်းတို့တွင်။ ကော၊ သော။ အသသဇာတိကော၊ ပျင်း
သော သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု သည်း။ (ဂစ္ဆတိ-မှာ ဖေ။) ဘိက္ခုသု၊ တို့
သည်။ ဝဒတသု၊ ကုန်သော်။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ အက္ခိနိ၊ တို့ကို။ ပုဉ္ဇန္တော၊ ထုတ်လျက်။

(ဗုဒ္ဓိယအကြိမ်)

ဥဒ္ဓဟိတွာ၊ ထ၍။ ဥဒကဋ္ဌာနံ၊ ရေရှိရာအရပ်သို့။ မုခဓောဝနတ္ထံ၊ မျက်နှာ
သစ်အံ့သောငှါ။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ တံ ခဏံ၊ ထိုအခွင့်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ စောရာ၊
ထို့သည်။ တဿ၊ ထို ပျင်းသောရဟန်း၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဟရန္တိ၊ ခိုးခဲ့
ကုန်အံ့။ သုဟဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာဆောင်ခြင်းတည်း။ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ၊ အား။
ဂီဝါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

သစေဝိ၊ ၍သည်း။ ကောစိ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ၊ အား။
အနာရောစေတွာဝ၊ မူ၍လျှင်။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ၌။ အတ္တဇနာ၊ ၏။ ပရိက္ခာရံ၊
ကို။ ဌပေတိ၊ အံ့။ တသ္မိံ ပရိက္ခာရေ၊ သည်။ နဋ္ဌေဝိ၊ သော်သည်း။ ဘဏ္ဍာ
ဂါရိကဿ၊ အား။ ဂီဝါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ မပန်ကြားဝဲ
ထားရာ၌ သိမ်းဆည်းမိသော်ကား။ သစေ၊ ၍။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ သည်။
တံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ ဌပိတံ၊ ထားဘိ၏
တကား။” ဣတိ၊ ၍။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဌပေတိ၊ အံ့။ နဋ္ဌေ၊ ခဲ့သော်။ တုဿ
ဝ၊ ထို ဘဏ္ဍာစိုးအားသာလျှင်။ ဂီဝါ၊ တည်း။ သစေဝိ၊ သည်း။ ဌပိတ
ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ (ဝုတ္တော-၌ ကတ္တား။) “ဘန္တေ၊ ရား။ မယာ၊ သည်။ ဤ
ဒိဿော နာမ ပရိက္ခာရော၊ ကို။ ဌပိတော ၏။ ဥပဓာရေယျာယ၊ ကြည့်
လင့်ပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော ဘဏ္ဍာစိုးသည်။
သာဓူတိ၊ ဟု။ သမ္ပဋိန္ဒြတိ၊ အံ့။ ဝုန္တိက္ခိတ္တံ ဝါ၊ ထေးသင့် ဟူ၍သည်း။
မညမာနော၊ မှတ်၍။ အညသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဌပေတိ၊ အံ့။ နဋ္ဌေ၊ သော်။
တဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဂီဝါ၊ တည်း။ ပန၊ ဝန်ခံသည်မှတပါး ပယ်
သော်ကား။ “နာဟံ ဇာနာမိ”တိ၊ ငါမသိဟူ၍။ ပဋိက္ခိပန္တဿ၊ ပယ်သော်။
ဂီဝါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယောဝိ ဘိက္ခု၊ သည်သည်း။ တဿ ဘဏ္ဍာဂါ
ရိကဿ၊ ၏။ ပဿန္တဿေဝ၊ မြင်စဉ်လျှင်။ ဌပေတိ၊ အံ့။ ဘဏ္ဍာဂါရိ
ကဉ္စ၊ ကိုသည်း။ န သမ္ပဋိန္ဒြာပေတိ၊ အာမ မခံစေအံ့။ နဋ္ဌံ၊ ပျောက်ခဲ့မှု
ကား။ သုနဋ္ဌမေဝ၊ ပင် မည်၏။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ နံ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဘဏ္ဍာ
ဂါရိကော၊ သည်။ အညတြ၊ ၌။ ဌပေတိ၊ အံ့။ နဋ္ဌေ၊ ခဲ့သော်။ ဂီဝါ၊ တည်း။
သစေ၊ ၍။ ဘဏ္ဍာဂါရံ၊ သည်။ သုဂုတ္တံ၊ ကောင်းစွာ လုံခြုံအံ့။ သံသဿ
စ၊ ၏သည်းကောင်း။ စေတိယဿ စ၊ ၏သည်းကောင်း။ သဗ္ဗော၊ သော။
ပရိက္ခာရော၊ သည်။ တတ္ထေဝ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ၌သာလျှင်။ ဌပိယတိ၊ ထား
အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ စ၊ ထိုသို့ လုံ့လပြုလျက်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ သည်။ ဗာ
လာ၊ မိုက်ရကား။ အဗျတ္တော၊ မလိမ္မာရကား။ ဇ္ဇါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ၍။

မွေကထံ၊ တရားဟောသည်ကို။ သောတုံ ပါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ အညံ၊ ထိုမှ
တပါးသော။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ ကာတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။
ကတ္ထမိ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ တံ ခဏံ၊ ထိုအခွင့်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ ယတ္ထကံ၊ ကို။
စောရာ၊ တို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တတ္ထကံ၊ ထို ခိုးသူဆောင်သလောက်
ဖြစ်သော။ (ထည့်။) သဗ္ဗံ၊ သည်။ တဿ၊ ထို တဏှာစိုးအား။ ဂီဝါ၊ တည်း။
တဏှာဂါရတော၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ရှိ။ ဗဟိ၊ ဌ။ စင်္ဂမန္တဿ ဝါ၊ စကြံ
သွားစဉ်လည်းကောင်း။ ဇ္ဇါရံ၊ ကို။ ပိဝရိတွာ၊ ရှိ။ သရီရံ၊ ကို။ ဥတုံ ဂါဟာ
ပေန္တဿ ဝါ၊ ဆေညှင်းခံစဉ် လည်းကောင်း။ တတ္ထေဝ၊ ထို အပဉ္စလျှင်။
သမဏဓမ္မာနုယောဂေန၊ ရဟန်းတရား၌ ယှဉ်သဖြင့်။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း
သဖြင့်။ နိသိန္နဿ ဝါ၊ နေစဉ်လည်းကောင်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအပဉ္စလျှင်။
နိသိဒိတွာ၊ ရှိ။ ကေနစိ ကမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဗျာဝဋ္ဌဿ ဝါ၊ လုံ့လပြုစဉ်လည်း
ကောင်း။ ဥစ္စာရပဿာဝပိဋိတဿသတော၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ဖြင့် နှိပ်စက်
အပ်သည်ရှိသော်။ တတ္ထေဝ တဏှာဂါရေ၊ ဌပင်လျှင်။ ဥပစာရေ၊ သည်။
ဝိဇ္ဇမာနေဝိ၊ ရှိလျက်တည်း။ ဗဟိ၊ သို့။ ဂစ္ဆတော ဝါ၊ သွားစဉ် လည်း
ကောင်း။ အညေန၊ သော။ ကေနစိ အာကာရေန၊ ဟစုံတခုသော
အကြောင်းဖြင့်။ ပတ္ထေဿ သတော ဝါ၊ မေ့လျော့ခြင်း ဖြစ်စဉ် လည်း
ကောင်း။ ဇ္ဇါရံ၊ ကို။ ပိဝရိတွာ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ပိဝဋ္ဌမေဝ၊ ဟင်းလင်း
ပွင့်သော တံခါးကိုလျှင်။ ပဝိသိတွာ ဝါ၊ ရှိလည်းကောင်း။ သန္နိန္ဒိန္ဒိတွာ
ဝါ၊ တိုက်စပ်ဖောက်၍ လည်းကောင်း။ ယတ္ထကံ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ တဿ၊
ထို တဏှာစိုး၏။ ပမာဒပစ္စယာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ စောရာ၊ တို့သည်။
ဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တတ္ထကံ၊ ထို ခိုးသူဆောင်သလောက် ဖြစ်သော။ (ထည့်။)
သဗ္ဗံ၊ သည်။ တဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဂီဝါ၊ တည်း။ “ပန၊ တဏှာစိုး
ရဟန်း အပသ္မိတွက်ခြင်း စသည်ကို မပြုရသည်မှတပါး- ပြုလုပ်ခွင့် ရသည်
ကား။ ဥဏှသမယေ၊ ပူသောအခါ၌။ ဝါတပါနံ၊ ကို။ ပိဝရိတွာ၊ ရှိ။
နိပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဥစ္စာရပဿာဝ
ပိဋိတရဟန်း ဥပစာရရှိလျက် အပသ္မိတွက်က ဂီဝါ ဟု ဆုံးဖြတ်သည်မှ တ
ပါး- ဥပစာမရှိ၍ တွက်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ဥစ္စာရပိဋိတဿ၊ ကျင်ကြီး
သည် နှိပ်စက်အပ်သည်ရှိသော်။ တသ္မိံ တဏှာဂါရေ၊ ဌ။ ဥပစာရေ၊ သည်။
အသတိ၊ သော်။ အညတ္ထ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ အား။ ဂိသာနပက္ခေ၊ သူနာ
အဖို့၌။ ဌိတတ္ထာ၊ သောကြောင့်။ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်။ တသ္မိံ၊
ကြောင့်။ ဂီဝါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၅၅။ ပန၊ ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်း၊ အဝသိုထွက်ရာ ဘဏ္ဍာတိုက် တံခါးကို မဝိတ်မိရာ၌ ဂီဝါ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- ဝိတ်သော်လည်း ဘဏ္ဍာစိုးကို ဖမ်း၍ ဖွင့်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယော၊ အကြင် ဘဏ္ဍာစိုးသည်။ အန္တော၊ ၌။ ဥဏ္ဍပိဋ္ဌိတော၊ ရကား။ ဒွါရံ၊ ကို။ သုဂုတ္တံ၊ ကောင်းစွာ လုံခြုံသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဗဟိ၊ သို့။ နိက္ခမတိ၊ အံ့။ စောရာ၊ တို့သည်။ တံ ဘဏ္ဍာဂါရိကံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ “ဒွါရံ၊ ထို။ ပိဝရာ”တိ၊ ဖွင့်လေ့ တု။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ယာဝ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ဝုစ္စမာနေပိ၊ သော်လည်း။ (ထည့်။) န ဝိဝရိတဗ္ဗံ၊ မဖွင့်အပ်။ ပန၊ ထိုသို့ “ဒွါရံ ဝိဝရ” ဟူသောစကား သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆိုရုံမျှနှင့် မတန်၀ ရွှေသို့တိုး၍ ပြုလုပ် ပြန်သော် ကျင့်ရာသည်ကား။ ယဒိ၊ ၍။ ဧက စောရာ၊ တို့သည်။ “သစေ၊ ၍။ န ဝိဝရသိ၊ မဖွင့်မူကား။ တဉ္စ၊ သင့်ကိုလည်း။ မာရေဿာမ၊ သတ် ကုန်အံ့။ ဒွါရံ၊ ကို။ တိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ ပရိက္ခာရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဖရသုအာဒိနိ၊ ပုဆိန် စသည်တို့ကို။ ဥက္ခိပန္တိ၊ ချီလတ်ကုန်အံ့။ စ၊ ထိုသို့ ခိုးသူတို့ဆိုက ဘဏ္ဍာဂါရိကရဟန်း ပြုလုပ်သင့် သည်ကား။ “မယိ၊ ငါသည်။ မတေ စ၊ သေသော်လည်းကောင်း။ သံဃဿ၊ ၏။ သေနာသနေ၊ ကျောင်းသည်။ ပိနဋ္ဌေ စ၊ ပျက်သော်လည်းကောင်း။ ဂုဏော၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ ဝိဝရိတံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣဓာပိ၊ ဤ လူကိုဖမ်း၍ တံခါးဖွင့်စေသော အရာ၌လည်း။ “အဝိသယတ္တာ၊ မဖွင့်လိုသောဝိတ်အတိုင်း မဖွင့်၀ နေနိုင်သောအရာ မဟုတ် သောကြောင့်။ ဂီဝါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆရာတို့ ဆို ကုန်၏။ သစေ၊ ၍။ ကောစိ၊ သော။ အာဂန္တုကော၊ သည်။ ကုဉ္စိကံ ဝါ၊ သံကောက်ကိုမူလည် ။ ဒေတိ၊ အံ့။ ဒွါရံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝိဝရတိ၊ အံ့။ ယတ္ထကံ၊ ကို။ စောရာ၊ တို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တတ္ထကံ၊ ထို ခိုးသူ ဆောင်သမျှလောက်သော။ (ထည့်။) သဗ္ဗံ ပရိက္ခာရံ၊ သည်။ တဿ အာ ဂန္တုကဿ၊ အား။ ဂီဝါ၊ တည်း။ သံဃေန၊ သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရံ ဂုတ္တတ္ထာယ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို လုံခြုံစိမ့်သောငှါ။ သူစိယန္တကဉ္စ၊ တံခါးကျည်ရှင်ကိုလည်း ကောင်း။ ကုဉ္စိကမုဒ္ဒိကံ စ၊ သံကောက်ခင်းတုပ်ကိုလည်းကောင်း။ ယော ဇေတွာ၊ တပ်၍။ ဒိန္နာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ သည်။ စာဋိကမတ္တံ၊ ကျည်ခမျှကို။ ဇေတွာ၊ လျှို၍။ နိပဇ္ဇတိ၊ အံ့။ (ရက်ဖောက်သာ လျှို၍ အိပ်အံ့ ဟူလို။) စောရာ၊ တို့သည်။ ဝိဝရိတွာ၊ ၍။ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဿေဝ၊ ထို ဘဏ္ဍာစိုးအားသာလျှင်။ ဂီဝါ၊ တည်း။ ပန၊ သူစိယန္တက ကုဉ္စိကမုဒ္ဒိကံကို မလျှိုမူ၍ အိပ်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှ

(ဒုတိယအကြိမ်)

တပီး-လျှို၍အိပ်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ သူစိယန္တကဉ္စကျည်ရှင်ယန္တရားကိုလည်းကောင်း။ ကုဉ္ဇကမုဒ္ဒိကဉ္စ၊ မင်းတုပ်ကိုလည်းကောင်း။ ယောဇေတွာ၊ တပ်၌။ နိပန္နံ၊ အိပ်သော။ ဧတံ၊ ထို ဘဏ္ဍာစိုးကို။ သဇေ၊ ၍။ စောရာ၊ တို့သည်။ အာဂန္တု၊ ၍။ “ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရာဟိ”တိ၊ ဖွင့်လေ့ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဆိုရာ၌။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗ၊ ကျင့်ရာ၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား- သုံးကြိမ်စေ့အောင် ဆိုသော်လည်း မဖွင့်အပ်၊ “အကယ်၍တည်း တံခါး မဖွင့်မှုကား သင့်ကိုလည်း သတ်အံ့၊ တံခါးကိုဖျက်၍ ပရိက္ခရာကိုလည်း ယူအံ့”ဟု ပုဆိန် စသည်ကို ချီလတ်မှုကား “ငါသေသဖြင့်လည်းကောင်း သံဃာ၏ ဘဏ္ဍာထားသောကျောင်း ပျက်သဖြင့်လည်းကောင်း အကျိုးမရှိ”ဟု နှလုံးပြု၍ ဖွင့်ရာ၏ ဟုလိုသော်။) ပန၊ သူစိယန္တက ကုဉ္ဇကမုဒ္ဒိကကို ယှဉ်စေ၍အိပ်ရာ ဝိဝရ ဟု ဆိုသော ဒြေ ယူဆောင်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတပီး- ပဝိသိတွာ ဟရဏ ဟု ဆိုအပ်သော ခိုးသူများ ယူဆောင်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုဂုတ္တံ ကတွာ၊ ခကောင်းစွာ လုံခြုံသည်ကိုပြု၍။ နိပန္နံ၊ အိပ်လျက်လျှင်။ သဇေ၊ ၍။ သိတ္တိံ ဝါ၊ နံရံကိုလည်းကောင်း။ ဆဒနံ ဝါ၊ အမိုးကိုလည်းကောင်း။ သိန္နိတွာ ဝါ၊ ဖောက်၍လည်းကောင်း။ ဥမဇေန၊ ဥမင်တူးသဖြင့်။ ပဝိသိတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဿ၊ ထို ဘဏ္ဍာစိုးအား။ ဝိဝါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။

သဇေ၊ ၍။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ တိုက်၌။ အညေဝိ ထေရာ၊ တို့သည်လည်း။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်အံ့။ ဒွါရေ၊ ကို။ ဝိဝဇေ၊ ဖွင့်လတ်သော်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၍။ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ဝဟေတွာ၊ ၍။ ဝန္တန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေသုထေရေယု၊တို့သည်။ ဝတေသု၊ သွားခဲ့ကုန်သော်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ သည်။ ဒွါရံ၊ ကို။ န ဇေတိ၊ မစောင့်အံ့။ တတ္ထ၊ ထို ဘဏ္ဍာတိုက်၌။ ကိဉ္ဇိ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ သဇေ၊ ၍။ အဝဟရိယတိ၊ ခိုးယူခဲ့အံ့၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ၊ ၍။ ဣဿရဝတာယ၊ အစိုးရသော အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဝိဝါ၊ တည်း။ ပန၊ ထို ဘဏ္ဍာစိုးအား ဝိဝါထိုက်က ဘဏ္ဍာတိုက်၌ နေသော မထေရ်တို့ ကျင့်ရာသည်ကား။ ထေရေဟိ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၌ နေသော မထေရ်တို့သည်။ သဟာယေဟိ၊ အပေါင်းအဖော်တို့သည်။ တပိတဗ္ဗ၊ ရာ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၍။ အယံ၊ ဤသို့ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်ရခြင်းသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထို ဘဏ္ဍာတိုက်၌ နေခြင်း၌။ သာမိစိဝတ္ထံ၊ ပြုရာသော ဝတ်တည်း။ (သဗ္ဗေပုဂ္ဂိုလ်၏ ဟူသည်ကား နေပါသည် အဖို့ကို အတန်ရာစီ ညီညာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

၍ ဆပ်အပ်၏ ဟူလိုသတည်း။ တေဟိပိ ကိဉ္စိ ကိဉ္စိ ခါတဗ္ဗံ၊ ဋီကာ။) ယဒိ၊ ဤ။
 ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ သည်း။ “တုမှော၊ ငါရှင်တို့သည်။ ဗဟိ၊ ဤ။ ဌတော၊
 တည်လင့်၍။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခန္ဓာရံ၊ ကို။/ဂဏှထ၊ ယူလင့်ကုန်။ မာ
 ပဝိသိတ္ထ၊ မဝင်လင့်ကုန်နှင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ စ၊ ထိုသို့ “မာ
 ပဝိသိတ္ထ”ဟု မြစ်လျက် ဝင်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ တေသံ ထေရာနံ၊
 တို့တွင်။ ဧကော၊ သော။ လောလမဟာထေရော၊ လျှပ်ပေါ်သော မဟာ
 ထေရ်သည်။ သာမဏေရေဟိ ဧဝေ၊ တို့နှင့်လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကေဟိ စ၊
 အလုပ်အကျွေးတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဘဏ္ဍာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊
 ၍။ နိသီဒတိဧဝေ၊ ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့။ နိပဇ္ဇတိ စ၊ အိပ်မူလည်း အိပ်
 အံ့။ ယတ္ထကံ၊ သော။ ဘဏ္ဍံ၊ သည်း။ နဿတိ၊ ခဲ့အံ့။ တတ္ထကံ၊ ထိုပျောက်
 သမျှလောက်သော။ (ထည့်။) သဗ္ဗံ၊ သည်း။ တဿ မဟာထေရဿ၊ ထို
 လောလမဟာထေရ်အား။ ဂိဝါ၊ တည်း။ ပန၊ ထိုလောလမဟာထေရ်အား
 ဘဏ္ဍာစားထိုက်က ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ဘဏ္ဍာစိုးနှင့် ကြွင်းသော မထေရ်တို့
 ကျင့်ရာသည်ကား။ ဘဏ္ဍာဂါရိကေန စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသ
 ထေရေဟိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟာယေဟိ၊ အပေါင်းအဖော်
 တို့သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၍။ (ဘဏ္ဍာတိုက်၌ နေပါသော သခင်တို့ကို ဆိုလိုသည်။
 ညီညာ၍ အတန်အရာ ဆပ်ပါ၏ ဟူလိုသတည်း။) အထ ယဒိ၊ ဤ။ ဘဏ္ဍာ
 ဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးပင်လျှင်။ လောလသာမဏေရေ စ၊ တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကေ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဘဏ္ဍာဂါ
 ရေ၊ ဤ။ နိသီဒတိ ဧဝေ၊ ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့။ နိပဇ္ဇတိ စ၊ အိပ်မူလည်း
 အိပ်အံ့။ ယတ္ထကံ၊ သော။ ဘဏ္ဍံ၊ သည်း။ နဿတိ၊ အံ့။ တတ္ထကံ၊ သော။
 (ထည့်။) သဗ္ဗံ၊ သည်း။ တဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဂိဝါ၊ တည်း။ တသ္မာ၊
 ထိုသို့ ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ဘဏ္ဍာစိုးသာမနေမူ၍ တပါးသော မထေရ်တို့လည်း
 နေကုန်သော် ဘဏ္ဍာပျောက်က ဘဏ္ဍာစိုး၏ သဟာယတို့ဖြစ်ကြရကုန်သော
 ကြောင့်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကေနေဝ၊ စိုးသာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ဘဏ္ဍာတိုက်၌။
 ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ အဝသေသေဟိ၊ ဘဏ္ဍာစိုးမှ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့
 ကား။ ရုက္ခမူလေ အပိ ဧဝံဉ္စသလျှင်လည်း။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ ဘဏ္ဍာ
 ဂါရေ စ၊ ဤကား။ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ (အပေဝ-ကို အပိ ဧဝံ ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊
 ဧဝံ-ကား ဘဏ္ဍာတိုက်ကိုကန်၊ အပိ-ကားသေနာသနတပါးကို ငဲ့သည်။ အပ္ပေဝ-
 ဟုလည်း ရှိ၏။ “ရုက္ခမူလေ၊ ဤ။ အပ္ပေဝ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေရမည်လည်း မသိ” ဟု
 အနက်ပေး။) ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၅၆။ ပန၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ဘဏ္ဍာစိုး ဂိဝါထိုက်သော် နေဖော်ရဟန်း
 တို့လည်း သဟာယဖြစ်ရာ၏ ဟူသော အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- ဝသနဝဋ္ဌ၌
 အပ်နှံရာဖြစ်သောရဟန်း ဂိဝါထိုက်သော် နေဖော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့
 သဟာယဖြစ်သင့် မဖြစ်သင့်၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
 အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ သဘာဝဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝသနဝဋ္ဌေသု၊ တိုက်
 တို့၌။ ပရိက္ခာရံ၊ ထို။ ဌပန္နိ၊ ကုန်အုံ။ ပရိက္ခာရေ၊ သည်။ နဋ္ဌေ၊ သော်။
 ယေဟိ သဘာဝဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဌပိတော၊ သိမ်း၍ထားအပ်၏။ ဘေသံ
 ယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ ဂိဝါ၊ တည်း။ (အထူးခံသော သဘာဝ
 ရဟန်းကိုယူ။) ပန၊ ထိုသို့ သိမ်း၍ထားသောရဟန်း ဂိဝါထိုက်ရာ၌ အတူ
 နေဖော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ ပြုရာသည်ကား။ ဣတရေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ သိမ်း
 ၍ထားသောရဟန်းမှ တပါးသောရဟန်းတို့သည်။ သဟာယေဟိ၊ တို့သည်။
 ဘဝိဘဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ သံဃာသည် ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ဘဏ္ဍာစိုးထားသော်လည်း
 ဤမျှဖြင့် ဘဏ္ဍာစိုးကို ကောင်းမွန်စွာ စောင့်နိုင်သေးသည်မဟုတ် ကောင်း
 မွန်စွာ စောင့်နိုင်စေရန် ရှေ့သို့တက်၍ ပြုလုပ်သင့်သေးသည်ကား။ ယဒိ၊ ၍။
 သံဃော၊ သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ၊ အား။ ဝိဟာရေယေဝ၊ ဌပင်လျှင်။
 ယာဂုဘတ္တံ၊ ကို။ ဒါပေတိ၊ စေအံ။ စ၊ ထိုသို့ ဘဏ္ဍာစိုးသည် ကျောင်း၌ပင်
 သံဃာ့အထံမှ ယာဂုဘတ်ကို ရပါလျက် ကောင်းမွန်စွာ မစောင့်ရာ၌ အဆုံး
 အဖြတ်ကား။ သော၊ ထိုကျောင်း၌ပင် သံဃာ့အထံမှ ယာဂုဘတ်ကိုရ
 သော။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ သည်။ ဘိက္ခာစာရတ္ထာယ၊ ဆွမ်းခံအုံသော
 ဌာ၊ ဂါမံ၊ သိုး ဝစ္ဆတိ၊ အံ။ နဋ္ဌံ၊ မူကား။ တသေဝ၊ ထို ဘဏ္ဍာစိုးအား
 သာလျှင်။ ဂိဝါ၊ တည်း။ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့။ ပဝိသန္တေဟိ၊ ဝင်
 သောရဟန်းတို့သည်။ အတိရေကသင်္ကန်း ရက္ခဏတ္ထာယ၊ ကြွင်းသောသင်္ကန်း
 ကို စောင့်စိမ့်သောဌာ၊ ဌပိဘဝိဟာရော၊ ရိကဿပိ၊ ထားအပ်သောကျောင်း
 စောင့်အားလည်း။ ယာဂုဘတ္တံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိဝါပံ ဝါ၊ ရိက္ခာ
 ကိုလည်းကောင်း။ လတခာနသေဝ၊ ရပါလျက်လျှင်။ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံ
 ရွာသို့။ ဝစ္ဆတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တတ္ထ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ယံ ဘဏ္ဍံ၊
 သည်။ နဿတိ၊ အံ့တံ၊ ထို ပျောက်သမျှသော။ သဗ္ဗံ၊ ည်ကား။ ဂိဝါ၊ တည်း။
 စ၊ ပျောက်က အတိရေကသင်္ကန်းသာ ဂိဝါမဟုတ်။ ဂိဝါထိုက်သောဘဏ္ဍာ
 ရှိသေးသည်ကား။ ကေဝလံ၊ ကား။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤ အတိရေကသင်္ကန်း
 မျှသာလျှင်။ ဂိဝါ၊ အစား ဆပ်ရသည်ကား။ န ဟုတ်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ၊
 ဘဏ္ဍာစိုးအား။ ပမာဒပစ္စယာ၊ မေ့လျော့ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 ယံ ဘဏ္ဍံ၊ သည်။ နဿတိ၊ ပျောက်၏။ တံ၊ ထို ပျောက်သမျှသော။ သဗ္ဗံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

သည်။ ဂီဝါ၊ သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တဿ ဝိဟာရဝါရိကဿ၊
ထို ကျောင်းစောင့်အား။ ပမာဒပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယံ တဏှံ၊ သည်။
နဿတိ၊ ပျောက်၏။ တံ၊ ထို ပျောက်သမျှသော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဂီဝါ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။

သစေ၊ ဤ။ ဝိဟာရော၊ သည်။ မဟာ၊ များသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အညံ
ပဒေသံ၊ တရပ်ကို။ ရက္ခိတံ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားစဉ်။ အညသ္မိံ ပဒေသေ၊
တရပ်၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားသောဥစ္စာကို။ ရဟန္တိ၊ ခဲ့ကုန်အံ့။ အဝိသယတ္တာ၊
စောင့်ရှောက်နိုင်သောအရာ မဟုတ်သောကြောင့်။ ဂီဝါ၊ သည်။ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်၍ ကျောင်းများသောအရာ၌ ပြုလုပ်ရာသည်
ကား။ ဤဒိသေ၊ ဤသို့ အရပ်တပါးသို့ စောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ သွား
စဉ် အရပ်တပါး၌ထားသော တဏှာကို ခိုးယူနိုင်ရာသော သဘော ရှိ
သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ သဗ္ဗေသံ
တိက္ခန္နံ၊ တို့၏။ ဩသရဏဌာနေ၊ စည်းဝေရာအရပ်၌။ ပရိက္ခာရေ၊ တို့ကို။
ဌပေတွာ၊ ဤ။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိဟာရဝါရိကာ ဝါ၊ တို့ကိုသော်လည်း။
ဒွေ တယော၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက်တို့ကို။ ဌပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သစေ၊
ဤ။ တေသမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ယောက် သုံးယောက်သော ကျောင်းစောင့် တို့အား
သော်လည်း။ အပ္ပမတ္တာနံ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣတေ၊ စိတော စ၊
မှ။ ရက္ခိတံ ရက္ခန္တာနံ ယေဝ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လျက်သောလျှင်၊ ကိဉ္စိ၊
ပရိက္ခာရံ၊ သည်။ နဿတိ၊ အံ့။ ဂီဝါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိဟာရ
ဝါရိကေ၊ ကျောင်းစောင့်တို့ကို။ ဗန္ဓိတော၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ဟရိတတဏှမ္ပိ၊
ဆောင်အပ်သော ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ စောရာနံ၊ တို့၏။ ငဋ္ဌိပထံ၊
ခရီးဦးကြိုး၊ ဂတေသု၊ သွားလေကုန်သော်။ အညေန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဟရိတ
တဏှမ္ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ တေသံ ဝိဟာရဝါရိကာနံ၊ တို့အား။ ဂီဝါ၊
အစားသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သစေ၊ ဤ။ ဝိဟာရဝါရိကာနံ၊ တို့အား။
ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်သော။ ယာဂုသတ္တံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
နိဝါပေါ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ န ဟောတိ၊ အံ့။ တေဟိ တိက္ခဟိ၊
တို့သည်။ ပတ္တဗ္ဗလာတဘော၊ ရောက်အပ်သော လာဘ်မှ။ အတိရေကာ၊
လွန်ကုန်သော။ ဒွေ တိသော ယာဂုသလာကာ စ၊ နှစ်ချောင်း သုံးချောင်း
သော စာရေးတံ ယာဂုတို့ကိုလည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုကျောင်းစောင့်
တို့အား။ ပဟောနကတတ္ထသလာကာ စ၊ မျှရုံလောက်သော စာရေးတံ
ဆွမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ဝိဟာရဝါရိက

(ဓုတိယအကြိမ်)

ထားရာ၌ အစီရင်ကား။ နိဗ္ဗာန်ကတ္တာ၊ မပြတ်ပြု၍။ န ဌပေတဗ္ဗာ၊ မထား
အပ်။ (ဒါယကာတယောက်တည်း၏ ဆွမ်းယာဂုံကိုသာမှတ်၍ မရောက်စေလင့်
ဟူလိုသတည်း။) ဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပြု၍ မထားသင့်ရာ၌ အကြောင်း။ မနုဿာ၊
တို့သည်။ “အမှာကံ၊ တို့၏။ ဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်းကို။ ဝိဟာရဝါရိကာယေဝ၊
ကျောင်းစောင့်တို့သည်သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိပုဋ္ဌိသာ
ရိနော၊ တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ လူ့ကို နှလုံးမသာ
ခြင်း ဖြစ်တတ်ကုန်သောကြောင့်။ ပရိဝတ္တေတွာ ပရိဝေတ္တတွာ၊ လှည့်၍
လှည့်၍။ ဌပေတဗ္ဗာ၊ ၏။ သဒေ၊ ၍။ တေသံ ဝိဟာရဝါရိကာနံ၊ တို့အား။
သဘာဂါ၊ သဘောတူသော ရဟန်းတို့သည်။ သလကဘတ္တာဒိနိ၊ စာရေး
တံဆွမ်းစသည်တို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဣစ္စေတံ ဣတိ ဇေတံ
ဒါနံ၊ ဤသို့ ပေးမှုကား။ ကုသလံ၊ ၏။ နောစေ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝါရံ၊
အလှည့်ကို။ ဝါဟာပေတွာ၊ စေ၍။ နိဟရာပေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သဒေ၊ ၍။
ဝိဟာရဝါရိကော၊ သည်။ ဒွေ တိသဿာယာဂုသသကာ စ၊ နှစ်ချောင်း
သုံးချောင်းသော စာရေးတံ ယာဂုတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ ပဉ္စ
သလကဘတ္တာနိ စ၊ လေးချောင်း ငါးချောင်းသော စာရေးတံ ဆွမ်းတို့
ကိုလည်းကောင်း။ လတမာနော၊ ၍။ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့။ ဂစ္ဆတိ၊
အံ့။ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ နဋ္ဌံ၊ သည်။ ဝိဝါ၊ သည်။ ဟောတိ
ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သဗ္ဗံ၊ သော။ နဋ္ဌံ၊ သည်။ ဝိဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဒေ၊
၍။ သံဃဿ၊ အား။ ဝိဟာရဝါယာနံ၊ ကျောင်းစောင့်တို့အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊
ပေးအပ်သော။ ဘတ္တံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နိဝါပေါ ဝါ၊ သည်လည်း
ကောင်း။ နတ္ထိ၊ အံ့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝိဟာရဝါရံ၊ ကျောင်းအလှည့်ကို။
ဂဟေတွာ၊ ၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ နိဿိဘကော၊ တပည့်တို့ကို။
ဝိဟာရံ၊ ကိုး။ ဇ္ဈာနန္တိ၊ စောင့်စေကုန်အံ့။ သမ္ပတ္တဝါရံ၊ ရောက်သတ်
သော အလှည့်ကို။ အဂ္ဂဟေတုံ၊ မယူခြင်းငှါ။ န လဘဘိ၊ မချ၊ အည
တိက္ခု၊ တို့သည်။ ကရေန္တိ ယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ထို အလှည့်ရောက်က အလှည့်ကို ချအပ်သင့်
သည်ချည်း ဖြစ်သော်လည်း မချသင့်သောအကြောင်းရှိက မချရမည့် ရဟန်း
ကား။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ နိသဘာဂေါ၊
သဘာဂဖြစ်သော။ ဘတ္တံ၊ ကိုး။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒါတာပေးတတ်
သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့ ဆွမ်းကိုဆောင်၍
ပေးမည်ဖြစ်သော သဘာဂရဟန်း မရှိသော သဘောရှိသော။ အသဟာ
ယဿ ဝါ၊ အပေါင်းအဖော် မရှိသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အဒုတိယဿ ဝါ ၁၊ တယောက်တည်းသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း။ ဝါရော၊ ကိုး၊ န ပါပေတဗ္ဗော၊ မရောက်စေအပ်။ (အဓိပ္ပာယ်ကား-နှစ်ယောက် တည်းသာဖြစ်၍ တယောက်ခံသောဆွမ်းကို နှစ်ယောက် မမျှလောက်သော အပေါင်းအဖော်နည်းသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ကေသာရ တယောက်တည်း သာဖြစ်၍ ဆွမ်းကိုဆောင်၍ပေးပါမည့်သူ မရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း သံဃာတို့သည် အလှည့်ကို မရောက်လာစေအပ် မပေးအပ် ဟူလိုသတည်း။ ဋီကာ ဆရာအလိုကား-အသဟာယဿ၏စေရန် ဟုဆိုပြီး၍ ဝုဓိစမ်းယူအပ်သည်ကိုဆို၏။]

ယံ ပစ္စယံ၊ အကြင် ပစ္စည်းသည်။ တနည်းကား - ယံ တဏှုယာဒိကံ၊ အကြင် ဆန် စသည်ကို။ ပါသဝဇ္ဇတ္ထာယ၊ ဝတ်ကျက်အလိုငှါ။ ပိဟာရေ၊ ဌ။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ တံ ပစ္စယံ၊ ကို။ ဝဟေတွာ၊ ၍။ ဥပဇိဝဇ္ဇန္တနပိ၊ မှီ၍ အသက်မွေးသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်ရာ၏။ (ရုက္ခမူ ဆောက်တည်သော ရဟန်းသော်လည်း ဝတ်ကျက်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးက မလွတ် ဟူ၏။) ယော ဘိက္ခု၊ လည်း။ တံ ပစ္စယံ၊ ကို။ န ဥပဇိဝတိ၊ မှီ၍ အသက် မမွေးသော၊ ထိုမှီ၍ အသက်မမွေးသောရဟန်းကို၊ ဝါရံ၊ ကိုး၊ န ဝါဟာ ဝေတဗ္ဗော၊ မဟူစေအပ်။ ဖလာဖသတ္ထာယပိ၊ သစ်သီးကြီးငယ် အလိုငှါ လည်း။ ပိဟာရေ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဇေဝိတွာ၊ စောင့် ရှောက်၍၊ ဝေါပေတွာ၊ လုံခြုံစေ၍။ ဖသဝါရေန၊ သစ်သီး၏အကြိမ်ဖြင့်။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေစေ၍။ ခါဇန္တိ၊ စားကုန်အံ့။ ယော ဘိက္ခု၊ လည်း။ တာနိ ဖလာဖသာနိ၊ တို့ကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။ တေန၊ ထို စားသောရဟန်းသည်။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ၍။ အနုပဇိဝဇ္ဇန္တော၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို မှီ၍ အသက်မမွေးပေသော ထူကို။ န ဝါဟာပေတဗ္ဗော၊ စေအပ်။ သေနာသနဗ္ဗေဝိဌပစ္စတ္ထရုဏရက္ခ ဏတ္ထာယပိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အခင်းကို စောင့်ရှောက်အံ့သောငှါလည်း။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝါယေ၊ ဌ။ ဝသဇန္တ န၊ နေသောရဟန်းသည်။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ၍။ ပန၊ ကား၊ အဗ္ဘောကာသိကော ဝါ၊ ဓူတင်ကိုဆောက်တည်သော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလိကော ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န ဝါဟာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဧကော၊ တယောက် သော အရှင်သည်။ နဝကော၊ သီတင်းငယ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပန၊ ထို သို့ သီတင်းငယ်ဖြစ်သော်လည်း။ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗဟူနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝါစေတိ၊ သင်ပေအံ့။ ပရိပုစ္ဆံ၊

၁-အတ္ထဒုတိယဿ။

၁၆၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

အဋ္ဌကထာကို။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို။ ဝဇ္ဇေတိ၊ ဖွင့်အံ့၊ မွေကထံ၊
 ကို။ ကထေတိ၊ ဟောပေအံ့။ သံဃဿ၊ ၏။ သာရံ၊ ဝန်ကို။ နိတ္ထရတိ၊
 ထုတ်ပေအံ့။ အယံ၊ ဤသို့ ပါဠိကိုသင်ခြင်း စသည်ကိုပြုသော ရဟန်းကို။
 လာဘံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တောပိ၊ ပရိဘုတ်သော်လည်းကောင်း။ အာဝါသေ၊
 ကျောင်း၌။ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်လည်းကောင်း။ ဝါရံ၊ ကျောင်းစောင့်
 အလှည့်ကို။ န ဝါဟာပေတဗ္ဗေ၊ စေအပ်။ “ပုရိသဝိသေသော နာမ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ထူးမည်သည်ကို။ ဉာတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ပန၊ သံဃာ၏တဏှာတိုက်ကို စောင့်ရှောက်သောရဟန်း၌ အဆုံးအဖြတ်
 မှတပါး-ဥပုသ်အိမ် ဆင်းတုအိမ်ကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်း၌ အဆုံး
 အဖြတ်ကား။ ဥပေါသထာဝါရပဋိမာဓာရဇ္ဇေနကထံ၊ ဥပုသ်အိမ် ဆင်းတု
 အိမ်ကို စောင့်ရှောက်ပေသော သူအားသော်ကား။ ဒိဂုဏံ ယာဂုတတ္ထု၊
 နှစ်ဆသော ယာဂုဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ တဏှာယ
 နာဠိ၊ တခွက် စသော ဆန်ကိုလည်းကောင်း။ သံဝစ္ဆရေ၊ နှစ်တိုင်း။ တိ
 စိဝရဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒသဝိသတ္တနကံ၊ အသပြာ တဆယ် နှစ်ဆယ်
 ထိုက်သော။ ကပ္ပိယတဏှာ၊ ရဟန်းတို့အားအပ်သော ပရိက္ခရာကို လည်း
 ကောင်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ သံဃာအထံမှ လာဘ်ကိုရပါလျက်
 ဇ္ဇေနကရဟန်း မေ့လျော့၍ ပျောက်ပျက်သော်ကား။ သစေ၊ ၍။ တဿ
 ဇ္ဇေနကဿ၊ အား။ တံ၊ ထို သံဃာပေးသော ယာဂုဆွမ်း စသည်ကို။ လတ
 မာနသော၊ ရလျက်လျှပ်။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဥပုသ်
 အိမ် ဆင်းတုအိမ်တို့၌။ ကိဉ္စိ၊ သည်။ နဿတိ၊ အံ့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဝိဝါ၊ တည်း။
 ဗန္ဓိတော၊ ၍။ ဗလတ္တာနေ၊ ဖြင့်။ အန္တိန္ဒ၊ လုယက်ခဲ့သော်။ န ဝိဝါ၊ အစား
 မသင့်။ တတ္ထ၊ ထို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား ပေးအပ်သော။ သန္တ
 ကံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော သန္တကတို့တွင်။ စေတိယဿ ဝါ၊ ၏လည်း
 ကောင်း။ သံဃဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ သန္တကေန၊ စောင့်ရှောက်သော
 ရဟန်းအား ပေးအပ်သော ဥစ္စာဖြင့်။ စေတိယဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ စောင့်
 ရှောက်အပ်သော ဥစ္စာကို။ ရက္ခာပေတံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ စေတိယဿ၊ ၏။
 သန္တကေန၊ ဖြင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ရက္ခာပေတံ၊ ၄။ န ဝဇ္ဇတိ၊
 မအပ်။ ပန၊ စေတိယသန္တက သံဃသန္တက အသီးအသီးထားရာ၌ အဆုံး
 အဖြတ်မှတပါး- တက္ခထားရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ စေတိယဿ၊ ၏။
 သန္တကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သံဃဿ၊ ၏။ ယံ သန္တကံ၊ ကို။ ဌပိတံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထို တက္ခထားအပ်သော သံဃာ၏သန္တကသည်။
 စေတိယသန္တကေ၊ ကို။ ရက္ခာပိတေ၊ စောင့်စေအပ်သည်ရှိသော်။ ရက္ခိတ

(ဇုတိယအကြိမ်)

မေဝ၊ စောင့်အပ်သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နှလုံး
သွင်းခြင်းဖြင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ပက္ခဝါရေန၊ သစ္စတကြိမ် အလှည့်ဖြင့်။ ဥပေါ
သထာဝါရာဒိနိ၊ ထိုသို့။ ရက္ခဒဘာပိ၊ စောင့်သောသူအားလည်း။ ပမာဒ
ဝသေန၊ ဖြင့်။ နဋ္ဌံ၊ ပျောက်သောဥစ္စာသည်။ ဂီဝါယေဝ၊ ပင်တည်း။ ဣတိ၊
အပြီးတည်း။

ဝါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ဌ။ ဘဏ္ဍပဋိသမာပနဝိနိစ္ဆယကထာ၊
ဥစ္စာကို သိမှီးရာ သိမှီးကြောင်း အဆုံးအဖြတ်နှင့်စပ်သော စကားသည်။
ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ကယဝိက္ခယသမာပတ္တိဝိနိစ္ဆယကထာ

၅၇။ ကယဝိက္ခယသမာပတ္တိဘိဝဒယ၊ သမာပတ္တိ ဟူသော ပုဒ်၏။
ကယဝိက္ခယသမာပဇ္ဇနန္တိ အတ္ထော၊ သမာပဇ္ဇနံ ဟူသော အနက်ကို။
ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ကယဝိက္ခယသမာပဇ္ဇနံ၊ ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းသို့
ရောက်ခြင်းတည်း။ ဟိ၊ “ကယဇ္ဇေဝ ဝိက္ခယဇ္ဇ” ဟူသော သင်္ခေပ၏
ဝိတ္တာရကား။ ဝါ၊ ‘ကယ’ ဟူသောပုဒ်၊ ‘ဝိက္ခယ’ ဟူသောပုဒ်တို့၏ အနက်
ကား။ “ဣမိနာ၊ ဤဘဏ္ဍာဖြင့်။ ဣမံ၊ ဤဘဏ္ဍာကို။ ဒေဟိ၊ လေ့။” ဣတိ
အာဒိနာ၊ အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပရယ၊ ဤ။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ သင်္ကန်း
အစရှိသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို။ ဝဏ္ဏန္တော၊ ဟူသော ရဟန်းသည်။ ဝါ၊
ယူသည်ရှိသော်။ ကယံ၊ ကယသို့။ ဝါ၊ ဝယ်အပ်သောအဖြစ်သို့။ သမာ
ပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သည် မည်၏။ အတ္တနော၊ ဤ။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ သင်္ကန်း အစရှိ
သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသော ရဟန်းသည်။ ဝါ၊ ပေး
သည်ရှိသော်။ ဝိက္ကယံ၊ သို့။ ဝါ၊ ရောင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမာ
ပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သည် မည်၏။ (ကယ ဝိက္ခယ အဘျဉ်းကား- ဝယ်သည်ကား
ကယ၊ ရောင်းသည်ကား ဝိက္ခယ။) ပန၊ ဝယ်ခြင်းသို့သွင်းကောင်း ရောင်းခြင်း
သို့သွင်းကောင်း ရောက်က နိဿိယာဝါစိတ်အာပတ် သင့်၏ဟု ဟော
တော်မူသော ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အဖော်
သဟာဒိယာဝပုဂ္ဂိုလ်ကား။ အသံ ကယဝိက္ခယော၊ ဤ ဝယ်ခြင်း ရောင်း
ခြင်းသည်။ ပဉ္စသဟဒ္ဓိကေ၊ ထိုသို့။ ဌပေတွာ၊ သဟာဒိယာဝပုဂ္ဂိုလ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

အဖြစ်မှ ချန်ထား၍။ အဝသေသေဟိ၊ သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့မှ
ကြွင်းကုန်သော။ ဂိဟိပဗ္ဗဇိတေဟိ၊ လူ့ ပရိမိုဇ်တို့နှင့်။ အန္တသော၊ အား
ဖြင့်၊ မာတာဝိတူဟိဝိ၊ တို့နှင့်သော်လည်း။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။

တဩ၊ ထိုသို့ “ကယဝိတ္တယသည ကြွင်းသူတို့နှင့် မအပ်” ဟူရာ၌။
အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ ဝတ္ထေန ဝါ ဝတ္ထံ၊
အဝတ်အချင်းချင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဘတ္ထေန ဝါ ဘတ္ထံ၊
ထင်း အချင်းချင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။
ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ဘဏ္ဍာကို။ “ဣမိနာ၊ ဤ အဝတ်ဖြင့်။ ဣမံ၊ ဤ
အဝတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။
ဧဝံ၊ သို့ “ဣမိနာ ဣမံ ဒေဟိ” ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ မာတုယာဝိ၊ အမိ
အားသော်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ အံ့။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။
“ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဣမံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထော၊ သူတပါး
တို့က ဆိုအပ်သော ရဟန်းသည်။ ဝါ၊ ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ မာတုယာဝိ၊
“ဣမိနာ ဣမံ ဒေဟိ” ဟူ၍ ဆိုသော အမိ၏သော်လည်း။ ဘဏ္ဍံ ဝါ၊ ကို
သော်လည်းကောင်း။ “ဣမံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣမံ ဤဝတ္ထု
ကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒဿာမိ၊ ငါ ပေးလတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ တံ ဝစနံ၊
ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ မာတုယာဝိ၊ ဆိုအပ်သော အမိ၏သော်လည်း။ ဘဏ္ဍံ ဝါ၊
ကိုသော်လည်းကောင်း။ အတ္တနာ ဝဏ္ဏာတိ၊ မိမိယူအံ့၊ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။ အတ္တနော၊
၏။ ဘဏ္ဍော၊ သည်။ ပရတဏ္ဍေ၊ သူတပါး၏ ဘဏ္ဍာသည်။ အတ္တနော၊ ၏။
ဟတ္ထံ၊ သို့။ သမ္ပတ္တေ၊ သော်လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယံ ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။
ပန၊ “ဣမိနာ ဣမံ ဒေဟိ” ဟူ၍ ဆိုရုံသာဆိုသေးအံ့- ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ဆိုပြီး၍ မိမိ
ဘဏ္ဍာကို ပေးရုံသာ ပေးသေးအံ့- ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ “ဣမိနာ ဣမံ ဒေဟိ” ဟု ဆိုအပ်
သည်ဖြစ်၍ ဆိုသောသူ၏ဘဏ္ဍာကို မိမိယူရုံသာယူသေးအံ့- ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ “ဣမံ
ဒေဟိ၊ ဣမံ တေ ဒဿာမိ” ဟုဆို၍ ဆိုအပ်သောသူ၏ဘဏ္ဍာကို မိမိ ယူရုံ
သာ ယူသေးအံ့- ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ မိမိဘဏ္ဍာသည် သူတပါး၏လက်သို့ သူတပါး၏
ဘဏ္ဍာသည်လည်း မိမိ၏လက်သို့ ရောက်လတ်သော် နိဿဂ္ဂိ ဟု ဆိုအပ်
သော အာပတ်တို့ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော် ထိုအာပတ်တို့နှင့်တကွ ဝိညတ္တိ
ဒုတ္တဋ္ဌံ စသော အာပတ်တို့ကို လွတ်စေသည်ဖြစ်၍ ဖလ္လယ်ရသော အစဉ်
ကား။ မာတရံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပိတရံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်း
ကောင်း။ “ဣမံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတော၊ ရဟန်းအား။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဝိညတ္တိ၊ ဝိညတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ “ဣမံ၊ ကိ။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေခူ။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတော၊ အား။ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတနံ၊ ကံ-ကံ၏ အကျိုးကို
 ယုံကြည်၍လှူအပ်သောဝစ္စည်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 အညာတကံ၊ ဉာတကမဟုတ်သောသူကို။ “ဣမံ၊ ကိ။ ဒေဟိ၊ လေခူ။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝဒတော၊ ရဟန်းအား။ ဝိညတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ “ဣမံ၊
 ကိ။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေခူ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတော၊ အား။ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိ-
 ပါတနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ “ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဣမံ၊ ကိ။ ဒေဟိ၊
 လေခူ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတော၊ အား။ ကယဝိက္ခယံ၊ သို့။ အာပတ္တိ-
 တော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ “ဣမံ ဒေဟိ” စသော စကား
 ၏ ဝိညတ္တိ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတန နိဿဂ္ဂိယ ဖြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ကဝိယတဏှံ၊ ကိ။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိ-
 ဝတ္တန္တေန၊ ဖလှယ်သောရဟန်းသည်။ ကယဝိက္ခယံ၊ ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်း
 ကို။ အညာတကေဟိ၊ ဉာတကမဟုတ်သော သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိ-
 ဝတ္တန္တေန၊ ဖလှယ်သောရဟန်းသည်။ တိသော၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိ-
 ယော၊ ဝိညတ္တိဒုက္ကဋ်၊ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတနဒုက္ကဋ်၊ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်ဟု ဆို
 အပ်သော အာပတ်တို့ကို။ မောစေန္တေန၊ လွတ်စေသည်ဖြစ်၍။ ပရိဝတ္တေ
 တဗ္ဗံ၊ ဖလှယ်ရာ၏။)

တတြ၊ ထို ကဝိယတဏှာကို ဖလှယ်သောရဟန်းသည် အာပတ်တို့ကို
 လွတ်စေသည်ဖြစ်၍ ဖလှယ်သင့်ရာ၌။ အယံ၊ လတ္တံ့သည်ကား။ ပရိဝတ္တန-
 ဝိမိ၊ ဖလှယ်သောအစီအစဉ်တည်း။ ဘိက္ခုလော၊ အား။ ပါဏေယျတဏှာ-
 လော၊ ရိက္ခာ ဆန်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သော၊ ထို ရိက္ခာ ဆန်ရှိသော
 ရဟန်းသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ တတ္ထဟတ္ထံ၊ လက်၌ထမင်းရှိသော။ ပုရိသံ၊
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “အမှာကံ၊ တို့အား။ တဏှာလော၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။
 စ၊ ထိုသို့ ရှိကုန်သော်လည်း။ နော၊ တို့အား။ ဣဓေဟိ၊ ဤရှိသော ဆန်တို့
 ဖြင့်။ ဝါ၊ တို့ကို။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ပန၊ အလိုရှိသည်ကား။ တတ္ထေန၊
 ဆွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ကို။ အတ္ထော၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊
 “အမှာကံ တဏှာလော အတ္ထိ” စသော စကားကို ဆိုအပ်သော ယောဂျာ-
 သည်။ တဏှာလော၊ ရဟန်း၏ ဆန်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တတ္ထံ၊ မိမိ၏
 ထမင်းကို။ ဒေဟိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ တိသော၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိ-
 ယောပိ၊ ဝိညတ္တိဒုက္ကဋ် အစရှိသော အာပတ်တို့သည်လည်း။ န ဟောန္တိ၊
 ကုန်။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တကမ္မမတ္တမ္ပိ၊ နိမိတ်ကို ပြုခြင်းမျှသည်

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၆၆ ပိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂဟ

လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ မူလဿ၊ ထမင်း၏အဖိုး
 ဖြစ်သော ဆန်၏။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပန၊
 “အမှောက် တဏှာလော အတ္ထိ”စသည်ကို ဆို၍ ထမင်းကိုမရစေပဲ “ဣမိနာ
 ဣမံ ဒေဟိ”ဟု ဆို၍ ထမင်းကိုရစေရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယော၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်။ ဧဝံ အကတွာ၊ ဤသို့ “အမှောက် တဏှာလော အတ္ထိ”စသော
 စကားကိုဆို၍ ထမင်းကိုရသော အစီအစဉ်ကို မပြုပဲ။ “ဣမိနာ၊ ဖြင့်၊
 ဣမံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ သော့” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍၊ ပရိဝတ္တေတိ၊ ဖလှယ်စေအံ့။
 ယထာဝတ္ထုကမော၊ ဒုတ္တင်္ဂဝတ္ထု နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ကပ္ပိယဝတ္ထုအားလျော်
 စွာလျှင် ဒုတ္တင်္ဂ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဝိဿာသသဒံ၊ စားကြွင်းစား
 ယောကျ်ားကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “ဣမံ ဩဒနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ရဇနံ ဝါ၊
 ဆိုးရည်ခေါက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါရုနိ ဝါ၊ ထင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 အာဟရုဆောင်ချေသော့” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ရဇနဆလ္လိဂဏနာယ၊
 ဆောင်အပ်သော ဆိုးရည်ခေါက် အရေအတွက် အားဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဒါရုဂဏနာယ စ၊ ထင်း အရေအတွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိ
 ယာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဣမံ ဩဒနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဣမံ
 နာမ၊ ဤမည်သော အမှုကို။ ကရာယ၊ ကုန်လော့” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊
 ဓန္တကာရာဒိတိ၊ ဆင်စွယ် ပွတ်သော ပန်းပွတ်သမား အစရှိကုန်သော။
 သိပ္ပိကေဟိ၊ အတတ်သည်သို့ကို။ ဓမ္မကရဏာဒိသု၊ ဓမ္မကရိုက် အစရှိသော
 ပရိက္ခရာတို့တွင်။ တံ တံ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေအံ့။ ရဇကေဟိ
 ဝါ၊ ကဝါသည်တို့ကိုလည်း။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ ခောဝါပေတိ၊ စေအံ့။ ယထာဝတ္ထု
 ကမေဝ၊ ဝတ္ထုအားလျော်စွာသာလျှင်တည်း။ နဟာပိဝေတန၊ ဆေတ္တာသည်
 ကို။ ကေသေ၊ ဆံဘို့ကို/ဆိန္ဒာပေတိ၊ ဖြတ်စေအံ့။ ကမ္မကာရေဟိ၊ အမှုလုပ်
 သောသူတို့ကို။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေအံ့။ ယထာဝတ္ထု
 ကမေဝ၊ လျှင်တည်း။ (ဝိဿာသသဒံ ဒိသ္မာ-ဟူသောပုဒ်၌ “အာဟရာတိ ဝဒတိ၊
 ဣတိ ဝတွာ ကာရေတိ၊ ဣတိ ဝတွာ ဝတ္ထံ ခောဝါပေတိ၊ ဣတိ ဝတွာ ကေ
 သေ ဆိန္ဒာပေတိ၊ ဣတိ ဝတွာ နဝကမ္မံ ကာရေတိ”ဟူသော ဝါကျတို့မှာစပ်
 ရသကဲ့သို့၊ “န ဝဒတိ၊ ဝဒတိ”ဟူသော ဝါကျတို့သို့လည်း လိုက်၍စပ်။) ပန၊
 စားကြွင်းစား ယောကျ်ားကိုမြင်၍ “ဣမံ ဩဒနံ ဘုဉ္ဇိတွာ အာဟရ”
 စသော စကားကိုဆိုကာ မအပ်ဟုဆိုခဲ့သော အပ်ရာသော စကားကား။
 “ဣဒံ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို။ ကရာယ၊ ကုန်လော့”
 ဣတိ၊ သို့။ န ဝဒတိ၊ မဆို။ “ဣဒံ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိ၊ စားသော့။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊
 စားအံ့သင့်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘုဉ္ဇိဿတိ၊ သင် စားရလတ္တံ့။ ဣဒံ နာမ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဤမည်သော အမှုကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။” ဣတိ၊ ဤစကားကိုသာလျှင်။
 (ဝေကျေ။) သဓေ ဝဒတိ၊ အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ နိ။ စ၊ စားကြွင်းစားကို မြင်၍
 “ဤထမင်းကိုစား၍ ဤအဝတ်ကို ဖွပ်လော့၊ ဆံပင်တို့ကို ရိတ်လော့၊ မြေ
 သုတ်သင်ခြင်း စသော အမှုသစ်တို့ကို ပြုလော့” ဟု ဆို၍ ပြုစေက “စွန့်
 ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏” ဟု ဆိုသော် ဤအရာတို့၌
 စွန့်အပ်သင့်သောဝတ္ထုသည် မရှိသည်ဖြစ်၍ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ မရှိရကား၊
 ပါမိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာကြားအပ်သင့် မကြားအပ်သင့်ကား။ ဧတ္ထ၊
 ဤ ဆိုးရည်ခေါက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထင်းတို့ကိုလည်းကောင်း ဆောင်
 စေခြင်း စသည်တို့တွင်၊ ဝတ္ထုဓောဝနော ဝါ၊ အဝတ်ကို ဖွပ်စေခြင်း၌လည်း
 ကောင်း။ ကေသန္တေဒနော ဝါ၊ ဆံပင်ကို ရိတ်စေခြင်း၌လည်းကောင်း။
 ဘူမိသောနောဒိနဝကဓမ္မော ဝါ၊ မြေသုတ်သင်ခြင်း အစရှိသော အမှုသစ်ကို
 ပြုစေခြင်း၌လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ နိ။ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်သို့ရောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ နာမ၊ စွန့်အပ်သင့်သော သဘောရှိသော၊ ပရဘဏ္ဍံ၊
 သည်။ ကိဉ္ဇာဝိ၊ နတ္ထိ၊ ရှင်း။ ပန၊ ထိုသို့ စွန့်အပ်သင့်သော သဘောရှိသော
 သူတပါး၏ ဘဏ္ဍာသည် မရှိသော်လည်း ပြုလုပ်အပ်သင့်သည်ကား။ မဟာ
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဓဉ္ဇံ၊ စွာ။ ကတွာ၊ ဤ။ ဝုတ္တက္ကာ၊ ဆိုအပ်သော စကားတို့
 ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ထို “ဝတ္ထံ ဓောဝါပေတိ၊ ယထာဝတ္ထု
 ကမေဝ” စသော စကားကို။ ပဋိက္ခိပိတုံ၊ ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မကတ်
 ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့။ “ဝတ္ထံ ဓောဝါပေတိ၊ ယထာဝတ္ထုကမေဝ” စသော
 စကားတို့၏ ပယ်ခြင်းငှါ မထိုက်သောစကားတို့ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 (ပါမိတ္တိယံ ဒေသေတဗ္ဗံ သို့သား။) နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုမ္ပိ၊ ကျိ။ ပရိဘုဓေတ္ထ ပါ၊
 သုံးဆောင်အပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း။ နဋ္ဌေ ဝေါ၊ ပျောက်ပြီးသော်လည်း
 ကောင်း။ ပါမိတ္တိယံ၊ စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှေးမရှိသော ပါမိတ်အာပတ်ကို။
 ဒေသေတိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣဓာပိ၊ ဤ အဝတ်ကို ဖွပ်စေခြင်း
 စသည်၌လည်း။ ပါမိတ္တိယံ၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှေးရှိသော ပါမိတ်အာပတ်
 ကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ဒေသနာကြားအပ်၏။

ယံ ကိဉ္ဇိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ ကျိ။ ဂဏှိတုကာတေ၊ ယ၊ ယူလို
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အပ္ပံ၊ အဖိုးကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ နိ။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့် “တဝ၊ သင်၏။ အယံ ပဓေတ္တာ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်မည်သော
 အဖိုးကို။ အပ္ပတိ၊ ထိုက်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့ဆို၍။ အပ္ပံ၊ အဖိုးကို။ ပုစ္ဆိတေ၊
 မေးသတ်သော်။ “ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သော အဖိုးကို။ အပ္ပတိ၊ ထိုက်၏။”

(ဓုတိယအကြိမ်)

ဣတိ၊ သို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အတ္တဇနာ၊ ၏။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ သည်။ မဟန္တံ၊ အဖိုးအများထိုက်သည်။ သဓေ ဟောဘိ၊ အံ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့လည်း။ န၊ ထို “ဣဒံ နာမ” ဟု ပြောဆိုသောဥပါသကာကို။ သဓေ ပဋိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့။ “ဥပါသက၊ ကာ၊ မမ၊ ၏။ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ သည်။ မဟန္တံ၊ အဖိုးအများထိုက်၏။ တဝ၊ သင်၏။ ပတ္တံ၊ ‘ဣဒံ နာမ အဋ္ဌတိ’ ဟု ပြောဆိုအပ်သော သပိတ်ကို။ အညဿ၊ အဖိုးအများထိုက်သော ဝတ္ထု အရှင်ဖြစ်သော ငါမှဘာဂါးသောသူအား။ ဒေဟိ၊ ရောင်းသော။” ဣတိ ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့လည်း။ သဓေ ပဋိ ဝဒတိ၊ တဖန် ဆိုခဲ့အံ့။ တံ၊ ထို ရဟန်းက ဆိုသော “မမ ဣဒံ ဝတ္ထု” အစရှိသော စကားကို။ ဣဘဇရာ၊ ဥပါသကာသည်။ သုတွာ၊ ၍။ “အညံ၊ ဣဒံ နာမ အဋ္ဌတိဟု ပြောဆိုအပ်သော သပိတ်မှဘာဂါးသော။ ထာလကမ္ပိ၊ ခွက်ကိုလည်း။ ဒဿာမိ၊ ပေးပါအံ့။” ဣတိ၊ သို့၊ သင်္ခဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ ဂဏှိတုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ သော ပဇတ္တော၊ ထို ဥပါသကာ၏ သပိတ်သည်။ သဓေ မဟန္တေ၊ အကယ်၍ အဖိုးအများထိုက်အံ့။ ဘိက္ခုဇနာ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ သည်။ သဓေ အပ္ပန္တံ၊ အကယ်၍ အဖိုးအနည်းထိုက်အံ့။ စ၊ ထိုသို့ဥပါသကာ၏ သပိတ်က မဟန္တံ၊ ရဟန်း၏ဝတ္ထုက အပ္ပန္တံ ဖြစ်သော် ရဟန်းမပြုအပ်သင့်သည်ကား။ ပတ္တသာမိကော၊ သပိတ်ရှင်ဖြစ်သော ဥပါသကာသည်။ အဿ၊ ထို ရဟန်းဝတ္ထု၏။ အပ္ပန္တဘာဝံ၊ အဖိုးအနည်း ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သဓေ န ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ မသိခဲ့အံ့။ ပဇတ္တော၊ အဖိုးအများ ထိုက်သော သပိတ်ကို။ န ဂဟေဘဇဗ္ဗော၊ အပ်။ “မမ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ကား။ အပ္ပန္တံ၊ အဖိုးအနည်းသာ ထိုက်ပေ၏။” ဣတိ၊ သို့၊ အာစိက္ခိ ဘဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ ဟိ၊ သပိတ်သည်သည် ထို ရဟန်းဝတ္ထု၏ အဖိုးအနည်းထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို အကယ်၍ မသိခဲ့အံ့— အဖိုးအများထိုက်သော သပိတ်ကို ရဟန်းသည် မယူအပ် ဟု ဆိုသော် မယူအပ်သောအရာ၌ ဖြစ်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကား။ မဟန္တဘာဝံ၊ အဖိုးအများ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ လျက်။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လှည့်ပတ်၍။ ဂဏှာန္တော၊ ယူသော ရဟန်းသည်သည်။ တဏှံ၊ ယူအပ်သော တဏှာကို။ အပ္ပါပေတွာ၊ အဖိုးပြတ်စေ၍။ ကာရေတဗ္ဗတံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပတ္တသာမိကော၊ သည်။ “တဇ္ဇေ၊ ရား။ ဟောတု၊ အကျွန်ုပ်၏သပိတ်သည် မဟန္တ ဖြစ်သည် ဖြစ်စေ။ သေသံ၊ အရှင်ဘုရား၏ ဝတ္ထု၏တန်ဖိုးမှ အကြွင်းဖြစ်သော အကျွန်ုပ်၏ အဖိုးသည်။ မမ၊ ၏။ ပုညံ၊ သည်။ ဘပိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သဓေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ ယူအံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ကပ္ပိယဘာရ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကယ ပန၊ အာကား။ “ဣဓိနာ၊ ဖြင့်။ ဣမံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဒေဟိ၊
လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခိတုံ၊ ၄၊ ၁။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ကပ္ပိယကာရ
ကယ ပန၊ အာကား။ “ဣဓိနာ၊ ဖြင့်။ ဣမံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဒေဟိ၊
လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခိတုံ၊ ၄၊ ၁။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ယဿ၊ အကြင် ခါယကာ၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊
ဝယ်လို၏။ တံ၊ ထို ဝယ်ရာဖြစ်သော ဘဏ္ဍာရှင်ကို။ ဌပတွာ၊ ချန်ထား
၍။ အညံ၊ ဘဏ္ဍာရှင်မှ တပါးသောသူကို။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ တဿ၊
ထို ဘဏ္ဍာရှင်၏။ ပုတ္တတတိကမ္ပိ၊ သား ညီ အစ်ကို ကိုသော်လည်း။ ကပ္ပိယ
ကာရကံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ “ဣဓိနာ၊ ဤဝတ္ထုဖြင့်။ ဣမံ နာမ၊ ဤအမည်
ရှိသော ဝတ္ထုကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဒေဟိ၊ ဝေးလော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခ
တိ၊ ကြားအံ့။ သော၊ ထို ကပ္ပိယကာရကံသည်။ ဆေကော၊ သည်။ စေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ပုနပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။
ဝိဝဇ္ဇိတွာ၊ သိ၍။ စေ ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ ယူအံ့။ တုဏှိဘူတေန၊ ဆိတ်
ဆိတ်ဖြစ်၍။ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်ရာ၏။ ဆေကော၊ လိမ္မာသည်။ နော စေ ဟောတိ၊
အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ စေ နော ဇာနာတိ၊ အကယ်၍
မသိအံ့။ ဝါဏိဇကော စ၊ သည်လည်း။ တံ၊ ထို ကပ္ပိယကာရကံကို။ စေ
ဝဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ လှည့်ပတ်အံ့။ “မာ ဂဏှာတိ၊ မယူသင့်။” ဣတိ၊ သို့။
ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။

ဣဒံ အမှာကန္တိ အဓိမ္မိ၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတော်၌။ (ဣတိ
အတ္ထော-သို့သော။) “အမှာကံ၊ ထို့အား။ ဣဒံ ပဋိဂ္ဂဟိတံ တေလံ ဝါ၊
ဤ အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ဆီဆိုလည်းကောင်း။ ဣဒံ ပဋိဂ္ဂဟိတသပ္ပိ ဝါ၊ ဤ
အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ထောပတ်သော်လည်းကောင်း။ (ပဋိဂ္ဂဟိတ ကား ရှေးမှ
လိုက်။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ စ၊ ထိုသို့ ရှိသော်လည်း ထိုရှိသော ဆီ ထောပတ်
အကပ်ခံအပ်ပြီးဖြစ်၍ အလိုရှိသည်ကား။ အမှာကံ၊ ထို့အား။ အညေန၊
အကပ်ခံအပ်ပြီးဖြစ်သော ဆီထောပတ်မှ တပါးသော။ အပဋိဂ္ဂဟိတကေန၊
အကပ် မခံအပ်သေးသော။ တေလေန ဝါ၊ ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊
ကိုသော်လည်းကောင်း။ သပ္ပိနာ ဝါ၊ ဖြင့်သော် လည်းကောင်း။ ဝါ၊
ကိုသော်လည်းကောင်း။ (တေလေန သိပ္ပိနာ-ထို့ကား ဝိတတ်ပြန်၍ ရှေးမှလိုက်
ကုန်သည်။) အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ ပန၊ သော်ကား။ သော၊
ထို ဆိုအပ်သော ဆီ ထောပတ်သည်။ တံ၊ ထို ရဟန်း၏ အကပ်ခံအပ်ပြီး
သော ဆီ ထောပတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ အညံ၊ တပါးသော ဆီ ထောပတ်
ကို။ သစေ ဒေဟိ၊ အံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ ဟု ဆိုအပ်သော ရဟန်း၏။ တေလံ၊

၁၇၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ န မိနာပေတဗ္ဗံ၊ မချင့်စေ မချိန်စေအပ်။ ကသ္မာ၊ ဟူမူ
ကား။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ နာဠိယံ၊ ဆီထည့်ရာဖြစ်သော ခွက်၌။ အဝ
သိဋ္ဌတေလံ၊ ဆီကြွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဆီခွက်၌ ဆီကြွင်းသည်။
ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ မိနန္တဿ၊ ချင့်သော ချိန်သော ဆီသည်၏။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊
အကပ်ခံအပ်သေးသောဆီကို။ ဓူသေယျ၊ ဖျက်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ပဌမံ၊ စွာ။ အတ္တနော၊ ၏။ တေလံ၊ ကို။ န မိနာပေတဗ္ဗံ၊ မချင့်အပ်။
(လိုက်စပ်။) အယဉ္ဇ ကယဝိက္ကယော နာမ၊ ဤ ကယဝိက္ကက မည်သည်ကို
ကား။ ကပ္ပိယတဏှာဝသေန၊ ကပ္ပိယတဏှာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တော၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ကပ္ပိယေန၊ ဖြင့်။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ပရိ
ဝုတ္တန္တဿ၊ ဖလှယ်သော ရဟန်းအား။ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။
နိဿဂ္ဂိယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ဆို၍ လူတို့နှင့် ဖလှယ်သော
ကြောင့် “သင်သည် ငါတို့အားလည်း ဆွမ်းခံပေ၏။ ခါယကဒုသပိတ်ကိုလည်း
အလိုရှိပါ၏” ဤသို့ စသောအားဖြင့် အကပ္ပိယဝေါဟာရ ဆို၍သော်ကား
လူတို့နှင့်သော်လည်း ကယဝိက္ကယ မဖြစ်၊ အာပတ်မသင့် ဟူလို။) အကပ္ပိယေန
ပန၊ မအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်ကား။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော ဝတ္ထုချင်းကို။
ပရိဝုတ္တန္တဿ၊ အား။ ကပ္ပိယေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ အကပ္ပိ
ယေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ပရိဝုတ္တန္တဿ၊ အား။ ရူပိယ
သံဝေါဟာရသိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဥဘောသု ဝါ၊ နှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့သည်လည်းကောင်း။ ကေသ္မိံ ဝါ၊
တပါးသော ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယေ၊ မအပ်သည်။ သတိ၊
ရှိသော်။ ရူပိယသံဝေါဟာရော နာမ၊ ရှေ့ ငွေ ကုန်စလှယ်သွယ်ခြင်းမည်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၀။ စ၊ စကား ဆက်သင့်သေးသည်ကား။ ရူပိယသံဝေါဟာရဿ၊
ရူပိယသံဝေါဟာရ၏။ ဂရုတာဝဒိပနတ္တံ၊ လေးသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ။
ဣဒံ ပတ္တစတုတ္တံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံသော သပိတ်လေးလုံး အပေါင်းကို။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ပတ္တစတုတ္တသည် ရူပိယသံဝေါဟာရ၏ လေး
သည်၏အဖြစ်ကို ပြဟန် အထူးကား။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ရူပိယံ၊
ရှေ့ ငွေကို။ ဥဂ္ဂဟိတော၊ ခံ၍။ တေန၊ ထို ခံအပ်သော ရှေ့ ငွေဖြင့်။ အယ
ဗီဇံ၊ သံ ဟူသော မျိုးကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ တံ၊ ထို ဖြစ်စေအပ်
သော အယဗီဇကို။ ကောဇ္ဇာပေတော၊ ကြိတ်စေ၍။ တေန လောဟေန၊ ထို
ကြိတ်အပ်သော သံဖြင့်။ ပတ္တံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေအံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း
(ဒုတိယအကြိမ်)

၏။ အယံ ပတ္တော၊ ဤ ခံအပ်သော ရွှေ ငွေဖြင့် အယဗီဇကို ဖြစ်စေ၍ ထို အယဗီဇကို ကြိတ်၍ ထိုကြိတ်အပ်သော ထံဖြင့် ပြုစေအပ်သော သပိတ် သည်။ ဟောအကပ္ပိယော နာမ၊ မအပ်ကြီး မအပ်သော သပိတ် မည်၏။ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ဥပါယေန၊ ဖြင့်။ ကပ္ပိယော၊ အပ်သော သပိတ် သည်။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န သတ္တာ၊ မတတ်နိုင်။ တနည်းကား- န သတ္တာ ကပ္ပိယော ကာတုံ၊ အပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော သပိတ်တည်း။ တံ၊ ထို ခံအပ်သော ရွှေ ငွေဖြင့် အယဗီဇကို ဖြစ်စေခြင်း စသည်ဖြင့် ပြုစေအပ်သော သံသပိတ်ကို။ ဝိနာသေတွာ၊ ဖျက်၍။ ထာလကံ၊ ခွက်ငယ်ကို။ သစေဝိ ကာရေတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ပြုစေကာမူ။ တဿ၊ အား။ တမ္ပိ၊ ထိုသပိတ်ကိုဖျက်၍ ပြုအပ်သော ခွက်ငယ်သည်လည်း။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ဝါယိံ၊ ကို။ သစေဝိ ကာရေတိ၊ အံ။ တဿ၊ အား။ တာယ၊ ထို ပြုအပ်သောဝဲခွင်ဖြင့်။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်အပ်သော။ ဒန္တကဋ္ဌမ္ပိ၊ တံပူသည်လည်း။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ဗညိသံ၊ ငါးမျှားချိတ်ကို။ သစေဝိ ကာရေတိ၊ အံ။ တဿ၊ အား။ တေန၊ ထို ပြုစေအပ်သော ငါးမျှားချိတ်ဖြင့်။ ဓာရိတာ၊ သတ်အပ်ကုန်သော။ မဇ္ဈာဝိ၊ ထိုသည်လည်း။ အကပ္ပိယာ၊ မအပ်ကုန်။ ဝါယိံ၊ ဝဲခွင်ကို။ တာပေတွာ၊ မီးပူစေ၍၊ ဥဒကံ ဝါ၊ ရေကိုသော်လည်း ကောင်း။ ခီရံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ သစေဝိ ဥဏှာပေတိ၊ အံ။ တဿ၊ အား။ တမ္ပိ၊ ထို ပူစေအပ်သော ရေ နို့ ရည်သည်လည်း။ အကပ္ပိယ ဓေဝ၊ လျှင်တည်း။

ပန၊ ပဌမသပိတ်၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- ဒုတိယသပိတ်၌ အဆုံး အဖြတ်ကား။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ရူပိယံ၊ ရွှေ ငွေကို။ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ ခံ၍။ တေန၊ ထို ခံအပ်သော ရွှေ ငွေဖြင့်။ ပတ္တံ၊ ကို။ ကိဏာတိ၊ ဝယ်အံ။ တဿ၊ အား။ အယမ္ပိ ပတ္တော၊ ဤ ခံအပ်သော ရွှေ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ် သော သပိတ်သည်သည်။ အကပ္ပိယော၊ မအပ်။ ယော၊ သည်။ ရူပိယံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ ၍။ တေန၊ ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ ကို။ ကိဏာတိ၊ အံ။ တဿ၊ အား လည်းကောင်း။ (၎င်းပုဒ်တို့ကား လိုက်။) “ပဉ္စန္ဒမ္ပိ သဘဓမ္မိကာနံ၊ ဘိအား လည်းကောင်း။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။” ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ မဟာပဇ္ဇရိယံ၊ ၌။ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ထို ခံအပ်သော ရွှေ ငွေဖြင့် သပိတ်ကို ဝယ်သည်ရှိ သော် ထိုသပိတ်သည် ထိုဝယ်သောရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ သီတင်း သုံးဖော်ငါးယောက်တို့အားလည်းကောင်း မအပ် ဟု ဆိုလတ်သော်လည်း အပ်ရာသော နည်းလမ်း ရှိသေးသည်ကား။ သတ္တာ ကပ္ပိယော ကာတုံ၊ အပ်

(ဓုတိယအကြိမ်)

သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းငှါ တတ်ကောင်းသေး၏။ ဟိ၊ အပ်သည်၏အဖြစ်
ကို ပြုကြောင်းဖြစ်သော နည်းလမ်း အကျယ်ကား။ သော၊ ထို ခံအပ်သော
ရွှေ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော သမိတ်သည်။ မူလေ၊ အဖိုးကို။ မူလသာမိကာနံ၊
အဖိုးရှင်တို့အား။ ဒိန္နေ စ၊ ပေးအပ်သော်လည်းကောင်း။ ပတ္တေ၊ ကို။ ပတ္တ
သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဒိန္နေ စ၊ သော်လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယော၊ အပ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ဤ။ ဂဟေတွာ၊ သမိတ်ကို ယူ၍။
ပရိတုပ္ပိတုံ၊ ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇဟိ၊ ၏။

ယောဝိ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ ရူပိယံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍပေတွာ၊ ခံစေ
၍။ ကပ္ပိယကာရကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကမ္မာရကုလံ၊ ပန်းပဲ၏ အိမ်သို့။
ဝန္တာ၊ သွား၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အယံ ဤမြင်အပ်သော သမိတ်
ကို။ ယေံ၊ သည်။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ စ၊
ထိုသို့ ရဟန်းကဆိုသော် ကပ္ပိယကာရက ပြုလုပ်သည်ကား။ ကပ္ပိယ
ကာရကော၊ သည်။ တံ ရူပိယံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ကမ္မာရံ၊ ပန်းပဲဆရာ
ကို။ သညာပေတိ၊ သမိတ်ဝယ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေအံ့။ တဿ၊ ၏။
အယတ္တိ ပတ္တော၊ ဤ ရွှေ ငွေကို ခံစေ၍ “အယံ မယံ ရုစ္စတိ” ဟူ၍ဆိုအပ်သော
သမိတ်သည်လည်း။ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန၊ “အယံ မယံ ရုစ္စတိ” ဟူသော
ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်။ ဂဟိတောဝိ၊ ယူအပ်သောသမိတ် ဖြစ်သော်လည်း။
ဒုတိယပတ္တသဒိသောယေဝ၊ ခံအပ်သော ရွှေ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော ဒုတိယ
သမိတ်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ မူလဿ၊ သမိတ်ဝယ်ကြောင်းဖြစ်
သော ရူပိယ ဟု ဆိုအပ်သော အဖိုး၏။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိတတ္တာ၊ ခံအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ အကပ္ပိယော၊ မအပ်သောသမိတ်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
သေသာနံ၊ ကြွင်းသော သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့အား။ န ကပ္ပတိ၊
မအပ်သနည်း။ ဣတိ စေ၊ ဤသို့ မေးခြားအံ့။ မူလဿ၊ ခံစေအပ်သော
ရူပိယ ဟု ဆိုအပ်သော အဖိုး၏။ အနိဿဥတ္တာ၊ မစွန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။

ပန၊ စတုတ္ထသမိတ်၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယော၊ အကြင်သမိတ်ကို။
ရူပိယံ၊ ကို။ အသမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိတုာ၊ မခံမူ၍။ “ထေရဿ၊ အား။ ပတ္တံ၊ ကို။
ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဟိတကပ္ပိယကာရ
ကေန၊ စေအပ်သော ကပ္ပိယကာရကနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကမ္မာရကုလံ၊
သို့။ ဝန္တာ၊ ဤ။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမေ ကဟေပဏေ၊ ဤအသပြော

(ဒုတိယအကြိမ်)

တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဣမံ၊ ဤ မြင်အပ်သောသပိတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ ဒါပေတွာ၊ ကပိယကာရကတို့
ပေးစေ၍။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ အယံ ပတ္တော၊ ဤ “ဣမေ ကဟာပဏေ
ဂဟေတွာ ဣမံ ဒေဟိ” ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍ အသပြာတို့ကို ပေးစေ၍ ယူအပ်
သော သပိတ်သည်။ တေဿေဝ တိက္ခနော၊ ဤ “ဣမေ ကဟာပဏေ”
စသောစကားကိုဆို၍ အသပြာတို့ကို ပေးစေသော ရဟန်းအားသလျှင်။
န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ဒုဗ္ဗိစာရိတတ္တာ၊ ဤသပိတ်၏မကောင်း
သဖြင့် စီရင်အပ်သော သပိတ် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပန၊ ဤ
သပိတ်သည် တပါးသော ရဟန်းတို့အား အပ် မအပ်ကား။ အညေသံ၊
တပါးသော ရဟန်းတို့အား။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ မူလဿ၊
ဝယ်ကြောင်းဖြစ်သော ရူပိယ ဟု ဆိုအပ်သော အစိုး၏။ အသမ္ပုဋိန္ဒြိတတ္တာ၊
မခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မဟာသုမတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာ
ယော၊ သည်။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရော နာမ၊ အမည်ရှိသော မထေရ်သည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထို အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဧဝ
ရူပံ၊ ဤသို့ “ဣမေ ကဟာပဏေ ဂဟေတွာ ဣမံ ဒေဟိ” ဟု ဆို၍ အသပြာ
တို့ကို ပေးစေ၍ ယူအပ်သည်၏အဖြစ် ဟူသော သဘောရှိသော။ ပတ္တံ၊ ကို။
သပိဿ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သံဃဿ၊ အား။ နိဿဇ္ဇေကိရ၊
စွန့်ဖူးသတတ်။ တိဝိဋ္ဌကစူဠနာဂမတ္ထေရဿ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ၊ ထိုအား။
ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့ “ဣမေ ကဟာပဏေ ဂဟေတွာ ဣမံ ဒေဟိ” ဟု ဆို၍
အသပြာတို့ကို ပေးစေ၍ ယူအပ်သည်၏အဖြစ် ဟူသော သဘောရှိသော။
ပတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။ တံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ ထေရောဝိ၊
တိဝိဋ္ဌကစူဠနာဂမထေရ်သည်လည်း။ သပိဿ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊
ပြည့်စေ၍။ သံဃဿ၊ အား။ နိဿဇ္ဇာပေသိ ကိရ၊ စွန့်စေဖူးပြီ သတတ်။
ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ပတ္တစတုတ္ထသည်။ အကပိယ
ပတ္တစတုတ္တံ၊ တည်း။

ပန၊ “ဣမေ ကဟာပဏေ ဂဟေတွာ ဣမံ ဒေဟိ” ဟု ဆို၍ အသပြာ
တို့ကို ပေးစေ၍ ယူအပ်သောသပိတ်၌ အဆုံးအဖြတ်မှတပါး- “အယံ
ဗဟိ ‘ရုစ္စတိ’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ‘ဣမာဟံ ဂဟေဿာမိ’ ဟူ၍ လည်း
ကောင်း ဆို၍ ရအပ်သော သပိတ်၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ရူပိယံ၊ ကို။
အသမ္ပုဋိန္ဒြိတတ္တာ၊ မူ၍။ “ထေရဿ၊ အား။ ပတ္တံ၊ ကို။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ ဒေ
ဟိ၊ လှူလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ပဟိတကပိယကာရကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကဲ့။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကမ္မာရကုလံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ဤ။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။ “အယံ၊ ဤမြင်အပ်သော သပိတ်ကို။ မယံ၊ သည်။ ရုက္ခတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ “ဣမံ၊ ဤ မြင်အပ်သော သပိတ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဂဟေဿာမိ၊ ယူအံ။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဝဒတိ၊ အံ။ စ၊ ထိုသို့ ရဟန်းဆိုက ကပိယကာရက ပြုသည် ကား။ ကပိယကာရကော၊ သည်။ တံ ရူပိယံ၊ ထို ဆိုအပ်သော ရွှေငွေကို။ ဧတော၊ ဤ။ ကမ္မာရံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊ သပိတ်ဝယ်သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေအံ။ အယံ ပဏ္ဍော၊ ဤရွှေငွေကို မခံမူ၍ “အယံ မယံ ရုက္ခတိ” ဟူ၍လည်း ကောင်း “ဣမာဟံ ဂဟေဿာမိ” ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုအပ်သော သပိတ် သည်။ သဗ္ဗကပိယော၊ အလုံးစုံသော သပိတ်တို့ထက်အပ်သော သပိတ် တည်း။ ဗုဒ္ဓါနန္ဒိ၊ တို့၏သော်လည်း။ ပရိဘောဂါရဟော၊ သုံးဆောင်ခြင်း ငှါထိုက်သော သပိတ်တည်း။ ဣမံ ပန ရူပိယသံဝေါဟာရံ၊ ဤရွှေငွေတို့ ဖြင့် ရောင်းခြင်း ဝယ်ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇေန၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ “ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဣမံ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဂဟေတော၊ ဤ၊ ဒေဟိ”တိ၊ ပေးလော့ ဟု။ ကပိယ ကာရကမ္ပိ၊ ကပိယကာရကကိုလည်း။ အာစိက္ခိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟော၊ ဌ။ ကယဝိတ္တယသမာပတ္တိဝိနိစ္ဆယ ကထာ၊ ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းသို့ ရောက်ရာ မရောက်ရာသော အဆုံး အဖြတ်စကားသည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-ရူပိယာဒိပဋိဂ္ဂဟဏနိဗ္ဗိန္နယကထာ

၅၉။ ရူပိယာဒိပဋိဂ္ဂဟောတိ ပဒဿ၊ ပဋိဂ္ဂဟော ဟူသော ပုဒ်၏။ ဇာတရူပါဒိပဋိဂ္ဂဟနန္တိ အတ္ထော၊ ပဋိဂ္ဂဟနံ ဟူသောအနက်ကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဇာတရူပါဒိပဋိဂ္ဂဟနံ၊ ရွှေ ငွေ အစရှိသည်ကို ခံခြင်းတည်း။ တတ္ထ တသ္မိံ ဇာတရူပါဒိပဋိဂ္ဂဟနေ၊ ဌ။ ဇာတရူပံ၊ ရွှေလည်းကောင်း။ ရဇတံ၊ ငွေလည်းကောင်း။ ဇာတရူပမာသကော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ဝဲလည်း ကောင်း။ ရဇတမာသကော၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ဝဲလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတုဗ္ဗိမံ၊ သေးပါး အပြားရှိသော ဇာတရူပ အစရှိသည်သည်။ နိဿာဂ္ဂိယ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမ္ဗလောဟာဒိဟိ၊ ကြေးဖြင့်ပြုသော ဝဲ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ကတော၊ ပြုလုပ်သည်ကား။ လောဟမာသကော၊ မည်

(ဒုတိယအကြိမ်)

သည်။ဟောတိ၊ ဣ။ သာရဒါရုနာ ဝါ၊ အနှစ်ဖြစ်သော သစ်သားဖြင့်သော်
လည်းကောင်း။ ဝေဠုပေထိကာယ ဝါ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် သော်လည်း
ကောင်း။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ တာလပဏ္ဏေနဝိ၊ ထန်းရွက်ဖြင့်သော်
လည်း။ ရူပံ၊ အရုပ်ကို။ ဆိန္ဒိတော၊ ထု၍။ ကတော၊ ပြုလုပ်အပ်သော ဝဲသည်။
ဒါရုမာသကော၊ မည်၏။ လာခါယ ဝါ၊ ချပ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း။
နိယျာသေန ဝါ၊ သစ်စေးဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ရူပံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာ-
ပေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ ကတော၊ ပြုလုပ်အပ်သော ဝဲသည်။ ဇာတုမာသကော၊
မည်၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ ဇနပဒေ ဌ။ ယဒါ ယဒါ၊ အကြင် အကြင် အခါ၌။
အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ အဋ္ဌိမယောဝိ၊ အရိုးဖြင့် ပြီးသော်လည်းကောင်း။
စမ္ပမယောဝိ၊ အရေဖြင့် ပြီးသော်လည်းကောင်း။ ရုက္ခမလဗီဇမယောဝိ၊
သစ်သီးအစေ့ဖြင့် ပြီးသော်လည်းကောင်း။ သမုဋ္ဌာဝိတရူပေ ဝိ၊ ဖြစ်စေအပ်
သောအရုပ်ရှိသော်လည်းကောင်း။ အသမုဋ္ဌာဝိတရူပေ ဝိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော
အရုပ် ရှိသော်လည်းကောင်း။ ယော ယော၊ အကြင် အကြင် မာသကသည်။
ဝေါဟာရံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဣ။ တတ္ထ တတ္ထ ဇနပဒေ၊ ထိုထို
ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့ ရောက်ရာဖြစ်သော ဇနပဒေ၌။ (ယတ္ထံ ယတ္ထံ၏ နိယတ်
လည်း။) တဒါ တဒါ၊ ထိုထိုရောင်းဝယ်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌။ (ယဒါ
ယဒါ၏ နိယတ်လည်း။) သဗ္ဗောဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ သော သော၊
ထိုထို ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော မာသကကို။ (ယော ယော၏
နိယတ်လည်း။) ရဇတမာသကေန ဝိ၊ ရဇတမာသက ဟူ၍လာလျှင်။ ဣတိ၊
သို့။ သင်္ဂဟိတော၊ ပေါင်း၍ ဟောတော်မူအပ်၏။ မုတ္တော၊ ပုလဲလည်း
ကောင်း။ မဏိ၊ ပတ္တမြားလည်းကောင်း။ ဝေဠုရိယော၊ ကျောက်မျက်ရွှေ
လည်းကောင်း။ သင်္ခါ၊ ခရသင်းလည်းကောင်း။ သိလာ၊ သလင်းလည်း
ကောင်း။ ပဝါဠံ၊ သန္တာလည်းကောင်း။ လောဟိတကေ ဝိ၊ ပတ္တမြားနီ
လည်းကောင်း။ မသာရဂဏ္ဌံ၊ ပတ္တမြားပြောက်လည်းကောင်း။ သတ္တ-
ညောနိ၊ စပါးမျိုး ခုနစ်ပါးတို့လည်းကောင်း။ ဒါသိ၊ ကျွန်မိန်းမလည်း
ကောင်း။ ဒါသ၊ ကျွန်ယောက်ျားလည်းကောင်း။ ခေတ္တ၊ လယ်လည်း
ကောင်း။ ဝတ္ထု၊ ယာလည်းကောင်း။ ပုပ္ဖာရာမ၊ ပန်းအာရမ်းလည်း
ကောင်း။ ဖလာရာမာဒယော၊ သစ်သီးအာရမ်း အစရှိသည်တို့လည်း
ကောင်း။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤ မုတ္တော မဏိ အစရှိသည်သည်။ ဒုတ္တု ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု
မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ တတ္ထ၊ ထိုရောင်းဝယ်ခြင်းသို့ရောက်ကောင်းသော
အဋ္ဌိမယ စသော နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ပုလဲ၊ ပတ္တမြား စသော ဒုတ္တု ဝတ္ထုတို့
တွင်။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ကို။ အတ္တနော ဝါ၊ ဤသော်လည်းကောင်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၇၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

သံဃဂဏပုဂ္ဂလဒေတိယာနံ ဝါ၊ သံဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ် စေတိဘူ၍ သေဝ်
လည်းကောင်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ၊ သမ္ပဒိန္နိတုံ၊ ခံခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
အတ္တဒနာ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ၊ သမ္ပဒိန္နိတော၊ ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
စွန့်ခြင်း၊ ဝိနည်းကံရှိသော။ ပါပိတ္တိယံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသာနံ၊
မိမိမှကြွင်းသော သံဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ် စေတိဘူ၍၊ အတ္ထာယ၊ ငှါ၊
သမ္ပဒိန္နိတော၊ ရဟန်းအား။ (လိုက်။) ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတ္တဋ္ဌ
ဝတ္ထု၊ ပုလဲ ပတ္တမြား၊ အစရှိသော ဒုတ္တဋ္ဌဝတ္ထုကို။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ မိမိ သံဃာ
ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ် စေတိဘူ ဆိုအပ်သော အလုံးစုံဘူ၍သော်သည်။ အတ္ထာယ၊
ငှါ၊ သမ္ပဒိန္နိတော၊ အား။ ဒုတ္တဋ္ဌဓေဝ၊ ချည်းပင်တည်း။

တကြ ဘေသု ဝတ္ထု၊ သု၊ တို့၌။ အသံ ဝိနိစ္ဆသော၊ ဤ အပ်သော မအပ်
သော အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ခဗ္ဗဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။ ကောစိ၊ တစုံတခုယောက်
သော ဝါယကသည်။ ဇောဘရူပရဇာတံ၊ ကို။ အာဟရိတူ၊ ခဲ့၍။ “ဣဒံ၊
ဤ ဆောင်ခဲ့အပ်သော ရွှေ ငွေကို။ သံဃဿ၊ အား။ ခဗ္ဗိ၊ လျှာပါ၏။ အာ
ရာမံ ဝါ၊ ကိုသော်သည်။ ကဒရာဿ၊ ပြုတော်မူကုန်လေဘူး။ စေတိယံ ဝါ၊
ကိုသော်သည်။ ကဒရာဿ၊ မူကုန်လေဘူး။ ဘောဇနသာလာဒိနံ၊ အစရှိ
သည်တို့တွင်။ အညကရံ ဝါ၊ ကိုသော်သည်။ ကဒရာဿ၊ မူကုန်လေဘူး။
ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ သစေ ဝဒတိ၊ အံ။ ဣဒံ၊ ဤ “ဣဒံ သံဃဿ ခဗ္ဗိ”
စသောစကားကိုဆို၍ လျှာအပ်သော ရွှေ ငွေကို။ သမ္ပဒိန္နိတုံ၊ ငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊
မအပ်။ ပန၊ “သံဃဿ ခဗ္ဗိ” စသော စကား မအပ်ခဲ့သော် အပ်သော
စကားကား။ “ဣဒံ၊ ဤ ရွှေ ငွေကို။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ သမ္ပဒိန္နိတုံ၊ ငှါ၊
န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ပဋိက္ခိတ္တေ၊ ရှိသော်။ “ဝဇ္ဇကိနံ ဝါ၊ တို့၏
သေဝ်လည်းကောင်း။ ကမ္မကာရာနံ ဝါ၊ တို့၏သော်သည်းကောင်း။ ဟဒတ္ထ၊
၌။ ဟဝိဿာတိ၊ လတ္တံ့။ ကောလံ၊ ခံခြင်းနှင့်မရောပဲ သက်သက်။ တုဓမ္မ၊
အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သုကဋ္ဌဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ကောင်းသောအမှု မကောင်းသော
အမှုကိုသာလျှင်။ ဇာနာဿ၊ သိအောင် ပြုတော်မူပါကုန်လေဘူး။” ဣတိ
ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဇောသံ၊ ထို လက်သွား အမှုလုပ်သောသူတို့
အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဟဒတ္ထ၊ သို့။ ဒတ္တာ၊ ၍။ သစေ ပတ္တဒတိ၊ အကယ်၍
ဖဲခဲ့အံ့၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ “မမ၊ ၏။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဟဒတ္ထ၊ ၌။ ဘဝိ-
ဿတိ၊ လတ္တံ့။ မဟ္တဓမ္မေ ဝါ၊ ၏သာလျှင်မူသည်း။ ဟဒတ္ထ၊ ၌။ ဘဝိဿာတိ၊
လတ္တံ့။ ကောလံ၊ ခံခြင်းနှင့် မရောပဲ သက်သက်။ တုဓမ္မ၊ အရှင်ဘုရားတို့
သည်။ ယံ၊ အကြင် ရွှေ ငွေကို။ ယဿ၊ လက်သွား အမှုလုပ်သောသူတို့တွင်

(ဒုတိယအကြိမ်)

တယောက်ယောက်ဖြစ်သော အကြင်သူအား။ ဒါတဗ္ဗံ ပေးထိုက်၏။ တံ၊
 ထို ပေးထိုက်သော ရွှေ ငွေကို။ (တံ-ကား နိယတ်သည့်။) တဒည္ဗာယ၊
 လက်သွား၊ အမှုလုပ်သောသူတို့တွင် တယောက်ယောက်ဖြစ်သော ထို ပေး
 ထိုက်သောသူ၏ အကျိုးငှါ။ ပေသေထ၊ စေဘော်မှုကုန်လေ့။” ဣတိ ဣဒံ
 ဝစနံ၊ ကို၊ အသင်္ဘာဝိ ဝဒတိ၊ အကယ်၍မူသည်း ဆိုခဲ့အံ့၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤ “ဝစနံနိ
 ဝါ” စသော စကား သာ အပ်သည်မဟုတ် “မမ မနုဿာနံ” စသောစကား
 သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ပန၊ သံဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို သုံးသပ်၍ လှူ
 ရာ၌ မအပ် ဟူသော အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- မသုံးသပ်မူ၍ လှူရာ၌ အဆုံး
 အဖြတ်ကား။ သံဃံ ဝါ၊ ကိုသည်းကောင်း။ ဂဏံ ဝါ၊ ကိုသည်းကောင်း။
 ပုဂ္ဂလံ ဝါ၊ ကိုသည်းကောင်း။ အနာမသိတွာ၊ “သံဃဿ ဒေမ၊ ဂဏဿ
 ဒေမ၊ ဟုယံ ဒေမ” စသည်ဖြင့် မသုံးသပ်မူ၍။ “ဣဒံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ကို၊
 စေတိယဿ၊ အား။ ဒေမ၊ လှူပါကုန်၏။ ဝိဟာရဿ၊ အား။ ဒေမ၊ လှူ
 ပါကုန်၏။ နဝကမ္မဿ၊ အမှုသစ်အား။ ဒေမ၊ လှူပါကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။
 သစေ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဋိက္ခိပိတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “ဣဓေ၊ ဤ
 ဝါယကာတို့သည်။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤ ‘ဣဒံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ စေတိယဿ ဒေမ’
 စသောစကားကို။ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ကပ္ပိယကာရ
 ကာနံ၊ တို့အား။ အာဝိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ အပ်သော စကားမှတစ်ပါး မအပ်
 သော စကားကား။ “စေတိယာဒိနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ၊ တုဓမ္မ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌပေထ၊ ထားဘော်မှုကုန်လေ့။” ဣတိ
 ပုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သော ရဟန်းသည်။ “အမှတ်၊ တို့အား။ ဂဟေတုံ၊
 ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိ၏အကျိုး သူတစ်ပါး၏အကျိုးငှါ ခံခြင်း၌ အဆုံး
 အဖြတ်မှတစ်ပါး- သံဃာသည် သံဃာ၏အကျိုးငှါ ခံခြင်း၌ အဆုံးအဖြတ်
 ကား။ ကောဝိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ဗဟံ၊ သော။ ဟိရည
 သုဝဏ္ဏံ၊ ကို။ အာနေတွာ၊ ၍။ “ဣဒံ၊ ဤ ဆောင်အပ်ခဲ့သော ရွှေ ငွေကို။
 သံဃဿ၊ အား။ ဒေမ္ပိ၊ လှူပါ၏။ စတ္တာရော ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊
 မူကုန်လေ့။” ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ သစေ ဝဒတိ၊ အံ့။ သံဃော၊ သည်။
 တံ၊ ထို ရွှေ ငွေကို ဆောင်ခဲ့၍ ဆိုသောသူ၏ “ဣ သံဃဿ ဒေမ္ပိ” စသော
 စကားကို။ စေ သမ္ပဋိစ္ဆတိ၊ အံ့။ ပဋိဂ္ဂဟဏေဝိ၊ ဌလည်းကောင်း။ ပရိ
 ဘောဂေဝိ၊ ဌလည်းကောင်း။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဩ၊ ထို
 သံဃာတွင်။ ကော၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ “ဣဒံ၊ ဤ ရွှေ ငွေကို ဆောင်

ခဲ့၍ ဆိုသောသူ၏ ‘ဣဒံ သံဃဿ ဒမ္မိ’ စသော စကားသည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအာပ်။” ဣတိ၊ သို့။ စေ ပဋိက္ခိပတိ၊ အကယ်၍ ပယ်အံ့။ စ၊ ထိုသို့ သံဃာ တွင် တယောက်သော ရဟန်းပယ်က ဒါယကာက ဆိုသည်ကား။ ဥပါ သကော၊ ရွှေငွေကို ဆောင်ခဲ့၍ “ဣဒံ သံဃဿ ဒမ္မိ” စသော စကားကို ဆိုသော ဒါယကာသည်။ “ယဒိ န ကပ္ပတိ၊ အကယ်၍ မအာပ်ခဲ့အံ့။ မယျ မေဝ၊ အားသာလျှင်။ တပိဿတိ၊ လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ တံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ စေ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ သော သိက္ခ၊ ထို“နယိဒံ ကပ္ပတိ” ဟူ၍ ပယ်သောရဟန်းကို။ “တယာ၊ သည်။ သံဃဿ၊ ၏။ လာဘန္တရာ ယော၊ လာဘ်၏အန္တရာယ်ကို။ ကတော၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုနီးသော စကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ ဟိ၊ “တယာ သံဃဿ” စသော စိုးစဉ်းသော စကားကို မှု မဆိုသိုက်ခြင်း၏အကြောင်းကား။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထို “နယိဒံ ကပ္ပတိ” ဟူ၍ ပယ်သောရဟန်းကို။ စောဒေတိ၊ အံ့။ သေဝ သော ဝေ၊ ထို စောဒနာသော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ သာပတ္တိကော၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ စောဒနာအပ်သော ရဟန်းဖြစ်သည်ကား။ တေန၊ ထို “နယိဒံ ကပ္ပတိ” ဟု ပယ်သည်ဖြစ်၍ စောဒနာခြင်းကို ခံရသော ရဟန်း သည်။ ဧကေန၊ တယောက်တည်းဖြစ်လျက်။ ဗဟူ၊ များစွာသော ရဟန်း တို့ကို။ အနာပတ္တိကော၊ အာပတ်မသင့်သည်တို့ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ပန၊ “နယိဒံ ကပ္ပတိ” ဟူ၍ ပယ်အပ်သောဒါယကာသည် “ယဒိ န ကပ္ပတိ” စသောစကားကို မဆိုမှ၍ “ကပ္ပိယကာရကာနံ ဝါ ဟတ္ထေ သပိဿတိ” စသော စကားကို ဆိုသော်ကား။ သိက္ခ၊ ဟိ၊ တို့သည်။ “န ဝဇ္ဇတိ” တိ၊ မအာပ် ဟူ၍။ ပဋိက္ခိတ္ထေ၊ သည်ရှိသော်။ “ကပ္ပိယကာရကာနံ ဝါ၊ တို့၏မူလည်း။ ဟတ္ထေ၊ ဌ။ သပိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မမ၊ ၏။ ပုရိသနံ ဝါ၊ အချင်းတို့၏လည်း ကောင်း။ မယံ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဟတ္ထေ၊ ဌ။ သပိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကေဝလံ၊ ရွှေငွေကို ခံခြင်းနှင့်မရောပဲ လက်သက်။ တုမ္ပေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ သည်။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

စ၊ “ကပ္ပိယကာရကာနံ ဝါ” စသောစကားကိုဆိုက အပ်ရာ၌ အဆုံး အဖြတ်မှတစ်ပါး- သုံးဆောင်အပ်သော ပစ္စည်း၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ စတုပစ္စယတ္ထာယ၊ ၄။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော ရွှေငွေကို။ ယေန ယေန ပစ္စယေန၊ အကြင် အကြင် ပစ္စည်းဖြင့်။ ဝါ၊ ကို။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဟောတိ၊ ဣ။ တံ တဒတ္ထံ၊ ထိုထို အလိုရှိအပ်သော ပစ္စည်းအကျိုးငှါ။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏။ စိဝရတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော ရွှေငွေကို။ စိဝရေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဣ။ စိဝရေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကို။ တာဒိသော၊ ထိုထို သင်္ကန်းကို အလိုရှိခြင်း ဟူသော။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အံ။ ပိဏ္ဍာပါတာဒိတိ၊ တို့ဖြင့်။ သံဃော၊ သည်။ သစေ ကိလမတိ၊ အံ။ သံဃသုဠတာယ၊ ငှါ။ အပလောကေတွာ၊ ဤ။ တဒတ္ထာယဝိ၊ ထို ဆွမ်း အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှါလည်း။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဣ။ ပိဏ္ဍာပါတဂိလာနပစ္စယတ္ထာယ၊ ဆွမ်းပစ္စည်း ဆေးပစ္စည်း အကျိုးငှါ။ ဒိန္နေဝိ၊ လှူအပ်သော ရွှေငွေ၌လည်း။ ယေ ယေသော၊ ဤ “သစေ စိဝရေန” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဣ။ ပန၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ဆေး အကျိုးငှါ၊ လှူအပ်သော ရွှေငွေဖြင့် ဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းအဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- ကျောင်းအလိုငှါ လှူအပ်သော ရွှေငွေဖြင့် ဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းအဆုံးအဖြတ်ကား။ သေနာသနတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော ရွှေငွေကို။ သေနာသနဿ၊ ဣ။ ဂရုဘဏ္ဍတ္တာ၊ ဣ။ အဖြစ်ကြောင့်။ သေနာသနေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဣ။ ပန၊ ကျောင်းအလိုငှါ လှူအပ်သော ရွှေငွေကို ကျောင်း၌သာလျှင် ဆောင်အပ်၏ ဟု ဆိုအပ်သော်လည်း ဆွမ်း၌လည်း ဆောင်အပ်သင့်သော အကြောင်းရှိက ဆောင်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းကား။ ဘိက္ခုယု၊ တို့သည်။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ ဤ။ ဂတေသု၊ သွားရကုန်သည်ရှိသော်။ သေနာသနံ၊ ရဟန်းတို့ စွန့်၍သွားအပ်သော ကျောင်းသည်။ ဝိနဿတိ၊ ရဟန်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ပျက်စီးတတ်၏။ ဤဒိသေ၊ ဤသို့ ကျောင်းကိုစွန့်၍ သွားရခြင်း သဘောရှိသော။ ကာလေ၊ ဌ။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဝိဿဒ္ဓေတွာပိ၊ ဤသော်လည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ အနညာတော၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုထို ကျောင်းကိုစွန့်၍ ရဟန်းတို့ သွားရသောအခါ၌ ကျောင်းကို စွန့်၍သော်လည်း ရဟန်းတို့အား သုံးဆောင်ခြင်း၏ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေနာသနဇ္ဇေနတ္ထိ၊ ငှါ။ မူလဇ္ဈေဇ္ဇံ၊ ကျောင်းအလုံး ဟူသော အရင်းပြတ်သည်ကို။ အကတွာ၊ မူ၍။ ယာပနဇ္ဈိ၊ မျှလောက်ရုံမျှ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၆၀။ ကောပိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ “မဟံ၊ အား။ တိသဿသမ္မာဒနကံ၊ သုံးသီးသော ကောက်ကို ပြီးစေတတ်သော။ မဟာတဠာကံ၊ တဖက်သည်ကန်ကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ဣ။ တံ၊ ထို အကျွန်ုပ်အား

(ဒုတိယအကြိမ်)

ရှိသော သုံးသီးသော ကောက်ကို ပြီးစေတတ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကြီး
ကို။ သံဃဿ၊ အာ၊ ခမ္မိ၊ ဇိ။” ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ သစေ ဝဒတိ၊
အံ။ သံဃော၊ သည်။ တံ၊ ထို တစုံတယောက်သောသူ ဆိုအပ်သော
“တိသဿသမ္ပဒနကံ” အစရှိသော စကားကို။ စေ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတိ၊ အကယ်၍
ခံအံ။ ပဋိဂ္ဂဟဏေဝိ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ပရိဘောဂေဝိ၊ ဌိလည်းကောင်း။
အာပတ္တိယေဝ၊ တည်း။ ပန၊ သံဃာတွင် တဦးသောရဟန်းက “သံဃဿ
ခမ္မိ” ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍ မအပ်သောလယ် ယာ စသည်ကို “နယိဒံ ကပ္ပတိ”
ဟု ပယ်က ထို ပယ်သောရဟန်း၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယော၊ အကြင်
သံဃာတွင် တဦးသောရဟန်းသည်။ တံ၊ ထို “ဗဟ္မံ တိသဿသမ္ပဒနကံ”
စသောစကားကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ။ သော၊ ထို ပယ်သောရဟန်းကို။ ကေနစိ၊
တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော
“တယာ သံဃဿ” စသော နည်းဖြင့်သလျှင်။ ကိဉ္စ၊ စိုးစဉ်းသောစကား
ကိုမျှ။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်သင့်။ ဟိ၊ မဆိုအပ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်း
ကား။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထို ပယ်သောရဟန်းကို။ စောဒေတိ၊
အံ။ သေဝ သော ဝေ၊ ထိုစောဒနာသော ရဟန်းသည်သလျှင်။ သာပတ္တိ
ကော၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ပန၊ ပယ်သောရဟန်းဖြစ်သည်ကား။ တေန၊
ထို ပယ်သောရဟန်းသည်။ ကေန၊ တပါးတည်းဖြစ်လျက်။ ဗဟူ၊ များစွာ
သော ရဟန်းတို့ကို။ အနာပတ္တိကာ၊ အာပတ်သင့်ခြင်း မရှိသည်တို့ကို။
ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ပန၊ “ဗဟ္မံ တိသဿသမ္ပဒနကံ” စသော စကား
မအပ်သော်- အပ်ကြောင်း စကားကား။ ယော၊ အကြင်ဒါယကာသည်။
“တဒဓိသံယေဝ၊ ထိုသို့ သုံးသီးသောကောက်ကို ပြီးစေခြင်းသော ရှိ
သည်သလျှင် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်၍။ တဠာကံ၊ ကို။ ခမ္မိ၊ လှူပါ၏။” ဣတိ၊
သို့။ တော၊ ဆို၍။ ဝါ၊ ဆိုသောကြောင့်။ သိက္ခယံ၊ တို့သည်။ “န ဝဇ္ဇတိ”
တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ “သံဃဿ၊ အာ၊ အသုကံ၊
ရှိသော။ တဠာကဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အသုကံ၊ သော။ တဠာကဉ္စ၊
သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို သံဃာ၏ ဤအမည်ရှိသော
တဖက်ဆည်ကန်၊ ဤအမည်ရှိသော တဖက်ဆည်ကန်သည်။ ကထံ ဝဇ္ဇတိ၊
အဘယ်ကြောင့် သံဃာအား အပ်ပါသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။ သော၊
ထို ဆိုသောဒါယကကို။ “ကပ္ပိယံ၊ သည်ကို။ ကတော၊ ၍။ ခိန္နံ၊ လှူအပ်
သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဇိ။ ကထံ ခိန္နံ၊ အဘယ်
သို့ လှူအပ်သည် ရှိသော်။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ (လည်း။) “စတ္တာရော ပစ္စယေ၊ တို့ကို။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပရိဘုဉ္ဇသ၊ ကုန်လေ့။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သည်ရှိ
သော်။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်။ ဟောတိတိ၊ ဤ ဟူ၍။ (၎င်းနှစ်ပုဒ်လို့က်။)
ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဤ။ သော၊ ထို “ကထံ ဒိန္နံ ကပ္ပိယံ ဟောတိ” ဟူ၍ လျှောက်ဆို
အပ်သည်ဖြစ်၍ “ဝတ္ထုရော ပစ္စယေ ပရိဘုဉ္ဇသ” ဟုဆို၍ လှူဒါန်းအပ်သည်
ရှိသော် အပ်၏ဟု ဖြေဆိုသော ဒါယကာသည်။ “ဘန္တေ၊ ရာ၊ သ၊ ဓ၊
ပါ၊ ပြိ၊ သံဗော၊ သည်။ ဝတ္ထုရော ပစ္စယေ၊” တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇသ၊ ပါကုန်
လေ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သစေ ခေတိ၊ အကယ်၍ လှူအံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။
အထာပိ၊ “ဣဒံ အသုကော နာမ ဝိစာရေဿတိ” အစရှိသော စကားကို
မဆိုအပ်သည်မှ တပါးလည်း။ “တဠာကံ၊ ကို။ ငဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်
လေ့။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္ထု၊ ၍။ (ဝဒတိသို့သွား။) ဝါ၊ ဆိုသောကြောင့်။ “န
ဝဇ္ဇတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ သည်ရှိသော်။ “ကပ္ပိယကရကော၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏လော။” ဣတိ၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ (ဝဒတိသို့သွား။) ဝါ၊ မေးသော
ကြောင့်။ “နတ္ထိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ သံဃာက ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “ဣဒံ၊
ဤတဖန်ဆည်ကန်ကို။ အသုကော နာမ၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်။
ဝိစာရေဿတိ၊ စီရင်သတ္တံ။ အသုကဿ ဝါ၊ ၍လည်း။ ဟတ္ထော၊ ၍။ ဗေယံ
ဝါ၊ ၍မူလည်း။ ဟတ္ထော၊ ၍။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ။ သံဗော၊ သည်။ ကပ္ပိယ
ဘဏ္ဍံ၊ ကိုသာလျှင်။ (ဝေ-ကျေ။) ပရိဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်တော်မူပါလေ့။”
ဣတိ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ “န ဝဇ္ဇတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ရှိသော်။
“ဥဒကံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿတိ၊ လတ္တံ။ ဘဏ္ဍကံ၊ အဝတ်ကို။ ဓောဝိဿတိ၊
ဖွပ်လတ္တံ။ မိဂပက္ခိနေ၊ သားငှက်တို့သည်။ ပိဝိဿန္တိ၊ သောက်ကုန်လတ္တံ။”
ဣတိ၊ သို့။ သစေပိ ဝဒတိ၊ ခဲ့အံ့။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့ “ဥဒကံ ပရိဘုဉ္ဇိဿတိ”
စသောစကားကို ဆိုသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ “န ဝဇ္ဇတိ” တိ၊ ဟူ၍
ပဋိက္ခိတ္တော၊ သော်။ “ကပ္ပိယသိသေန၊ အပ်သည်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်။ ငဏှထ၊
ပါကုန်လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ အထာပိ ဝဒတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဆိုခဲ့အံ့။
“ဥပါသက၊ ကာ။ သ၊ ဓ၊ ပြိ၊ သံဗော၊ သည်။ ပါနိယံ၊ ကို။ ပိဝိဿတိ၊
လတ္တံ။ ဘဏ္ဍကံ၊ ကို။ ဓောဝိဿတိ၊ ဖွပ်လတ္တံ။ မိဂပက္ခိနေ၊ တို့သည်။
ပိဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊
၏။ “မေ၊ ၍။ တဠာကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပေါက္ခဏံ” ဝါ၊ လေး
ထောင့်ကန်ကိုလည်းကောင်း။ သံဃဿ၊ အား။ ဓမ္မိ၊ လှူပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တော၊ ရှိသော်။ “ဥပါသက၊ ကာ။ သ၊ ဓ၊ ပြိ၊ သံဗော၊ သည်။ ပါနိယံ၊
ကို။ ပိဝိဿတိ၊ လတ္တံ။” ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။
ဝတ္ထု၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ လျှင်တည်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၀၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ပန၊ လူတို့သည် လှူအပ်သော တဖက်ဆည်ကန် လေးထောင့်ကန်ကို မှီ၍ ပြီးစေအပ်သော ကောက်ဖြင့် ကပိယတဏှာကို လှူရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- ရဟန်းတို့သည် ရေကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ ပြုစေအပ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကိုမူ ပြီးစေအပ်သော ကောက်ဖြင့် ကပိယတဏှာကို လှူရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ (ကာရိတံသို့သွား။) ဟတ္ထကမ္မံ၊ ကို။ ယာစိတွာစ၊ ရှိသော်လည်းကောင်း။ သဟဇ္ဈေန၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ကပိယသထိ၊ တူးဆွဲကောင်းသည်ဖြစ်၍ အပ်သောမြေကို။ ခဏိတွာ စ၊ ရှိသော်လည်းကောင်း။ ဥပကပရိဘောဂတ္ထာယ၊ ငှါ။ တဠာကံ၊ သည်။ ကာရိတံ၊ ပြုစေအပ်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထို ရဟန်းတို့သည် ရေကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါ ပြုစေအပ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။ သဿံ၊ ကို။ နိပ္ပါဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ မနုဿာ၊ ရဟန်းတို့သည် ပြီးစေအပ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကိုမှီ၍ ကောက်ကိုပြီးစေသော လူတို့သည်။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ကပိယတဏှံ၊ ကို။ စေ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ မနုဿာ ဝေ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သံဃဿ၊ အား။ ဥပကာရတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ သံဃိကဘူမိံ၊ ကို။ ခဏိတွာ၊ ရှိ။ တံ၊ ထိုလူတို့သာလျှင် တူးအပ်သော သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။ နိပ္ပန္နသဿံတော၊ ပြီးသောကောက်မှ။ ကပိယတဏှံ၊ ကို။ အထ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေမ္ပိ၊ ဤ လူတို့သည်သာလျှင် တူးအပ်သော သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကိုမှီ၍ပြီးသော ကောက်ဖြင့် လှူအပ်သော ကပိယတဏှာသည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ “အမှာကံ၊တို့အား။ ကံ၊ သော။ ကပိယကာရကံ၊ ကို။ ဌပေထ၊ မူကုန်သော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ စ၊ လျှောက်ဆိုအပ်သော်လည်း။ ဌပေတုမ္ပိ၊ ငှါလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ပန၊ လူတို့သည် လှူအပ်သော တဖက်ဆည်ကန်၊ ရဟန်းတို့သည် ပြုစေအပ်သော တဖက်ဆည်ကန်၊ သံဃိကမြေကို တူးအပ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကိုမှီ၍ ပြီးစေအပ်သော ကောက်ဖြင့် ကပိယတဏှာကို လှူရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- မလှူရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ (ပန-ကား ဂမ္ပမာန်။) တေ မနုဿာ၊ ထို လူတို့သည် လှူအပ်သော တဖက်ဆည်ကန် သံဃိကမြေကိုတူးအပ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကိုမှီ၍ ပြီးစေအပ်သော ကောက်ဖြင့် ကပိယတဏှာကိုလှူသော လူတို့သည်။ ဝေဗေလိနာ၊ မင်း၏ အခွန်အတုတ်သည်။ ဥပဇ္ဈတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အထ ပတ္တမန္တိ၊ အကယ်၍ အရပ်တစ်ပါးသို့ ပဲ့ကုန်အံ့။ အညေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ (လိက်။) အထ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ အကယ်၍ လုပ်ကုန်အံ့။ စ၊ ထိုသို့ လုပ်ကုန်သော် ရှေးသူတို့ကဲ့သို့ ရဟန်းတို့အား

(ဒုတိယအကြိမ်)

မဏ္ဍကုန်သော် ပြုလုပ်သင့်သည်ကား။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ကိဉ္စိ၊ အနည်းငယ်ကို။ န ဝေန္တိ၊ မဏ္ဍကုန်အံ့။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဝါရေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှါ။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုသို့ ရဟန်းတို့အား မဏ္ဍကုန်သော် ရေကို မြစ်အပ်သင့်သော်လည်း မြစ်သင့်ရာကလ ရှိသည်ကား။ တံ၊ ထို တဖက်ဆည်ကန်ရေကို။ ကလိကမ္မကာလေယေ၊ ထွန်သည်ကိုပြုသော ကာလ၌သာလျှင်။ ဝါရေတုံ၊ ငှါ။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ သဿကာယေ၊ ကောက်ပင်ရှိသောအခါ၌။ ဝါရေတုံ၊ ငှါ။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ (မနုဿာကား လိုက်။) “တန္တေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ၌လည်း။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဣမံ၊ ဤ တဖက်ဆည်ကန်ကို။ နိဿာယ၊ ရှံ။ သဿံ၊ ကို။ အကံသု နန၊ ပြုဖူးကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝေန္တိ၊ အံ့။ တတော၊ ထိုသို့ ဆိုခြင်းကြောင့်။ “တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သံဃဿ၊ အား။ ဣမံ ဥပကာရဉ္စ ဣမံ ဥပကာရဉ္စ၊ ဤကျေးဇူးကို ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဤကျေးဇူးကို ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အကံသု၊ ပြုဖူးကုန်ပြီ။ ဣဒဉ္စ ကပ္ပိယဘဏ္ဍကံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣဒဉ္စ ကပ္ပိယဘဏ္ဍကံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဒံသု၊ လှူဖူးကုန်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ “တေ မယတ္ထိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒဿာမ၊ လှူပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝေန္တိ၊ အကယ်၍ ဆိုကုန်အံ့။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ “မယတ္ထိ ဒဿာမ”ဟု ဆိုသဖြင့်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

ပန၊ တဖက်ဆည်ကန်ကို ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်ခံခြင်း ပြုစေခြင်းတို့၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး— အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ခံခြင်း ပြုစေခြင်းတို့၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ အပျေတ္တော၊ ခံခြင်း ပြုစေခြင်းတို့၌ ဖော်ပြသည်ဖြစ်၍။ တဉ္စာကံ၊ ကို။ အကပ္ပိယဝေါဟာရေန၊ ရဟန်းတို့အားမအပ်သော ဝေါဟာရဖြင့်။ သစေ ပဋိဂ္ဂဟာတိ ဝါ၊ အကယ်၍ ခံမူလည်း ခံအံ့။ သစေ ကာရေတိ ဝါ၊ အကယ်၍မူလည်း ပြုစေအံ့။ တံ၊ ထို အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ခံအပ် ပြုစေအပ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ န ပရိဘုဉ္စိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ တံ၊ ထို အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ခံအပ် ပြုစေအပ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကို။ နိဿာယ၊ ရှံ။ လဒ္ဓကပ္ပိယဘဏ္ဍိ၊ ရအပ်သော ဆွမ်း သင်္ကန်း စသော အပ်သော ဘဏ္ဍာသော်လည်း။ အကပ္ပိယမေဝ၊ တည်း။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ပရိစ္စတ္တဘာဝံ၊ တဖက်ဆည်ကန်၏ အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ခံအပ် ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍ မအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စွန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သာမိကော ဝါ၊ တဖက်ဆည်ကန်၏ အရှင်သည်လည်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကောင်း။ တဿ၊ ဤ။ ပုတ္တဗိတရော ဝါ၊ ထိုသည်လည်းကောင်း။ အညော၊
သော။ ဝံသေ၊ အရှင်၏အနွယ်၌။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ ကောမိ ဝါ၊ တစုံတယောက်
သော သူသည်လည်းကောင်း။ ပုန၊ ဖန်။ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန၊ ဖြင့်။ သစေ
ဒေတိ၊ အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ကုသဝံသေ၊ တဖက်သည်ကန်၏ အရှင်၏ အမျိုး
အနွယ်သည်။ ပစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်လတ်သော်။ သော၊ အကြပ်သူသည်။ တဿ
ဇနပဒဿ၊ ထိုတဖက်သည်ကန်၏ အရှင်၏ နေရာဖြစ်သော ဇနပုဒ်ကို။
သာမိကော၊ အစိုးရ၏။ သော၊ ထိုတဖက်သည်ကန်၏ အရှင်၏ နေရာ
ဖြစ်သော ဇနပုဒ်ကို အစိုးရသော မင်းသည်။ စိတ္တလပဗ္ဗတေ၊ ၌။ သိက္ခ၊
နာ၊ သည်။ နိာဠုဒကဝေါဟာကံ၊ ထုတ်အပ်သောရေမြောင်းကို။ အဋ္ဌနာဂ
ရာမေဟေသိ၊ အဋ္ဌနာဂ မည်သော မင်း၏ မိဖုရားကြီးသည်။ အတ္ထိန္ဒိတွာ၊
ရဟန်း၏ ထုတ်အပ်သော ရေမြောင်း၏အဖြစ်ကို ဖြတ်၍။ ပုန ဒေတိ ဝိယ၊
ထပ်၍လှူသကဲ့သို့။ အတ္ထိန္ဒိတွာ၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ခံအပ်သော ပြုစု
အပ်သောရဟန်း၏ တဖက်သည်ကန်၏အဖြစ်ကို ဖြတ်၍။ ပုန ဒေတိ၊ ထပ်၍
လှူပြန်အံ့။ ဝေဓိ၊ ဤသို့ ဖြတ်၍ ထပ်၍ လှူခြင်းဖြင့်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။
ကပ္ပိယဝေါဟာရေဝိ၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရ၌ သော်လည်း။ ဥဒကဝသေန၊
အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတတဠာကေ၊ ၌။ သုဒ္ဓစိတ္တာနံ၊ စင်ကြယ်သောစိတ် ရှိ
သော ရဟန်းတို့အား။ မတ္တိကုဒ္ဓရဏပါဠိဗန္ဓနာဒိနိ စ၊ မြေစိုက်ကိုသုတ်ခြင်း
ကန်သင်းကိုဖွဲ့ခြင်း အစရှိသည်တို့ ဆိုသည်။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ပုန၊
မအပ်သည်ကား။ တံ၊ ထို ရေ၏အစွမ်းဖြင့် ခံအပ်သော တဖက်သည်ကန်
ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သဿံ၊ လို။ ကရာဇန္တ၊ ပြုသောသူတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
၍။ ကပ္ပိယကာရကံ၊ ကို။ ဌပေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ဘေ၊ ထိုရေ၏
အစွမ်းဖြင့် ခံအပ်သော တဖက်သည်ကန်ကို မှီ၍ ကောက်ကိုလုပ်သောသူ
တို့သည်။ သယဓေဝ၊ ရဟန်းတို့က ကပ္ပိယကာရက ထားသောကြောင့်
မဟုတ် မိမိတို့ အလိုလိုပင်လျှင်။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ ကို၊ ယဒိ ခဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။
ဂဗဟတဗ္ဗံ၊ ခံ အပ်၏။ နော စေ ဒေန္တိ၊ အကယ်၍ မလှူကုန်အံ့၊ န စောဒေ
တဗ္ဗံ၊ မတောင်းအပ်။ ပစ္စယဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတတဠာကေ၊ ခံအပ်
သော တဖက်သည်ကန်၌။ ကပ္ပိယကာရကံ၊ ကို။ ဌပေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။
မတ္တိကုဒ္ဓရဏပါဠိဗန္ဓနာဒိနိ၊ တို့ကို။ ကာရေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
ကပ္ပိယကာရကာ၊ တို့သည်။ သယဓေဝ၊ မိမိတို့ အလိုအလျောက်သာလျှင်။
သစေ ကရာန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ပုန၊ ကာရာဝိတ ပဋိဂ္ဂဟဏ နှစ်ပါးစုံ၌
အဆုံးအဖြတ်မှတပါး- တပါးပါး၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ကာရာပိတေသု၊
ပြုစေခြင်းတို့၌။ အဗျတ္တနေ၊ သော။ လဇ္ဇိတိက္ခ၊ နာ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ၌။

(နုတိယအကြိမ်)

ကိဉ္ဇာဝိ ကပ္ပိယံ၊ ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့ ခံခြင်း၌ အပ်သော်လည်း။ တိက္ခယံ၊ ၏။ ပဿောဝပစ္စယာ၊ ထုံ့လ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော ပစ္စည်းနှင့်၊ မိဿတ္တာ၊ ရောသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဒုဗ္ဗိနိဘောဂံသို့ သွား။) ဝိသဂတဝိဇ္ဇာပါတော ဝိယ စ၊ အဆိပ်နှင့်ရောသော ဆွမ်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယမိသရသမိဿဘောဇနံ ဝိယ စ၊ မအပ်သော အသားအရည်နှင့်ရောသော ဘောဇဉ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗိနိဘောဂံ၊ အသီးအသီး ခွဲခြမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတိ၊ အံ့၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အကပ္ပိယဓမ္မဝ၊ တည်း။

၆၀။ ပန၊ ပြုစေရာ၌ အပ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝေါဟာရကား။ ဥဒကဿ၊ ၏။ ဩဘာသော၊ တည်ရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဠာကဿ၊ ၏။ ပါဠိ၊ ကန်သင်းသည်။ ထိရာ၊ ခိုင်ခံ့၏။ “ယဿ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ကရိယဒာနေ၊ သည်ရှိသော်။ ဗဟံ၊ သော။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူနိုင်၏။ ဧဝံ၊ ဤ များစွာ ရေယူနိုင်ကြောင်းဖြစ်သော အခြင်း အရာအားဖြင့်။ ကဓရာဟိ၊ လော့။ တိရသမိပေ၊ တဖက်သည်ကန်၏ ကမ်းအနီး၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ကဓရာဟိ၊ လော့။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဥဒကဧဝံ၊ ကိုသာလျှင်။ သဓေ ဝိစာရေတိ၊ အကယ်၍ စီရင်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံသောက်၌။ ဝါ၊ အိုး၌။ အဝ္ဂိ၊ ကို။ သဓေ န ဝါတေန္တိ၊ အကယ်၍ မကျစေကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဝါ၊ မချကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ (သဓေ လိုက်။) “ဥပါယကာကာ၊ ဥဒကကမ္မံ၊ ရေအမှုကို၊ လက္ခတု၊ သင်တို့သည် ရအပ်သလော။” ဣတိဝိ၊ သို့လည်း။ (ပိ-ကျေ။) ဝတ္ထု၊ ၄၊ ၁။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ် ၏။ ပန၊ မဆိုသင့်သည်ကား။ “သဿံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်သော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ၄၊ ၁။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပန၊ မအပ် သော အစီရင်နည်း ရှိသေးသည်ကား။ တဠာဘေ၊ ၅။ အတိဗဟံ၊ အလွန် များသော။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။ ပဿဒဘာ ဝါ၊ တဖက်သည်ကန်၏ လက်ဝဲ လက်ယာ နံပါးမှ လည်းကောင်း။ ဝိဠိဘော ဝါ၊ တဖက်သည်ကန် ၏ နောက်မှလည်းကောင်း။ ဓာတိကံ၊ မြောင်းကို။ သဓေ နိဟရာပေတိ၊ အကယ်၍ သွယ်စေအံ့။ ဝနံ၊ ကို။ ဆိန္ဒာပေတွာ၊ ခုတ်စေ၍။ ကေဒါရေ၊ လယ်တို့ကို။ သဓေ ကာရာပေတိ၊ အကယ်၍ တည်စေအံ့။ ဝေါရာဏ ကေဒါရေသု၊ လယ်ဟောင်းတို့၌။ ပကတိဘာဂံ၊ ပကတိသော အဖို့ကို။ အဝ္ဂဟေတွာ၊ မူ၍။ အတိရေကံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သဓေ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ အပရိစ္ဆိန္နဘာဂေ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော အဖို့ မရှိသေးသော။ နဝသသော

၁၀၆ ပိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

ဝါ၊ အသစ်ဖြစ်သော ကောက်၌လည်းကောင်း။ “တ္ထေကေ၊ ဤမျှလောက် ကုန်သော၊ ကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ ဒေထ၊ ကုန်သော။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ သဓေ၊ ဥဋ္ဌာပေတိ၊ အကယ်၍ ထစေအံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။

ပန၊ တယောက်သောရဟန်း၏ စီရင်ခြင်းသည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အား မအပ်သည်မှတစ်ပါး- စီရင်သော ရဟန်းအားသင်လျှင် မအပ်သည်ကား။ ယော၊ အကြပ်ရဟန်းသည်။ “ဇ၊ သထ၊ ထွန်ကုန်သော။ ပပထ၊ စိုက်ပျိုးကုန်သော။” ဣတိ၊ သို့။ အဝတ္ထာ၊ ဆိုဦးမူ၍။ “တ္ထေကေယ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဘူမိယာ၊ ၌။ တ္ထေကော နာမ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည် မည်သော။ ဘာဂေါ၊ အဖို့တည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဘူမိံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေအံ့။ ကဿကေသု၊ လယ်လုပ်သောသူတို့သည်။ “တ္ထေကေ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဘူမိဘာဂေါ၊ ၌။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ သဿံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြီ။ တ္ထေကံ နာမ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည် မည်သော။ တာဝံ၊ ကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်သော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တေသု၊ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘူမိပွဿာဏဂဟဏတ္ထံ၊ မြေအတိုင်းအရှည်ကို ယူခြင်းအကျိုးငှါ။ ရဇ္ဈယာ ဝါ၊ ဖြင့်သော် လည်းကောင်း။ ဒဇ္ဈေန ဝါ၊ တာဝံဖြင့်သော် လည်းကောင်း။ မိနုတိ၊ တာအံ့။ ခလေ ဝါ၊ ကောက်နယ်တလင်း၌မူလည်း။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ ရက္ခတိ၊ အံ့။ ခလအော ဝါ၊ ကောက်နယ်တလင်းမှမူလည်း။ နိဟရာပေတိ၊ ထုတ်စေအံ့။ ကောဋ္ဌာဂါရေ ဝါ၊ ကျိ၌မူလည်း။ ပဋိသာမေတိ၊ သိုဦးစေအံ့။ တသေဝ၊ ထိုမြေကို တာခြင်း စသည်ကို စီရင်သော ရဟန်းအားသင်လျှင်။ တံ၊ ထိုစပါးသည်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ကဿကာ၊ တို့သည်။ ကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ “ဣမေ၊ ဤအသပြာတို့ကို။ သံဃဿ၊ အား။ အာဟရော၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ သဓေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စ၊ ထိုသို့ လယ်လုပ်သောသူတို့က။ “ဣမေ သံဃဿ အာဟရော” ဟု ဆိုကုန်သော် သံဃာတွင် ရဟန်းတယောက်က ဆိုသည်ကား။ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝဒတိ-သို့ သွား။) “သံဃော၊ သည်။ ကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ န ခါဒတိ၊ မခဲ။” ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ “တ္ထေကေဟိ၊ ဆောင်အပ်သော အသပြာတွင် ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ကဟာပဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သာဠကေ၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်သော။ တ္ထေကေဟိ၊ ဆောင်အပ်သော

(ဒုတိယအကြိမ်)

အသပြာတွင် ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ကဟာပဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
 (လိုက်။) ယာဂုအာဒိနိ၊ တို့ကို။ သမ္မာဒေထ၊ ပြီးစေကုန်လော့။” ဣတိ၊
 ထို့။ သဓေ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဧတ၊ ထို “ဣမံ သံဃဿ အာဟရထ” ဟူ၍
 လျှောက်ဆိုသောကြောင့် သံဃာတွင် ရဟန်းတဦးက “ဧတ္ထကေဟိ ကဟာ
 ပဏေဟိ သာဠကေ အာဟရထ” စသောစကားကို ဆိုအပ်သော လယ်လုပ်
 သူတို့သည်။ ယံ၊ အကြင် အဝတ် ပုဆိုး စသည်ကို။ အာဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။
 တံ၊ ထို ဆောင်အပ်သော အဝတ် ပုဆိုး စသည်သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ တို့အား
 လည်း။ (ပိကျေ။) အကပ္ပိယံ၊ မအပ်၊ ကသွာ၊ ကြောင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ရဟန်း
 တို့အားသော်လည်း။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သနည်း။ (၎င်းနှစ်ပုဒ် လိုက်။) ကဟာ
 ပဏာနံ ဝါ၊ မြေထဲ တာစေခြင်း စသည်တို့၏သာလျှင် မဟုတ်၊ အသပြာ
 တို့၏လည်း။ ဝိစာရိတတ္တာ၊ စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗေသံ၊
 တို့အားလည်း။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်၊ ဧညံ၊ ကို။ အာဟရိတုာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။
 “ဣဒံ ဤစပါးကို။ သံဃဿ၊ အား။ အာဟဋံ၊ ဆောင်အပ်၏။” ဣတိ၊
 ထို့။ သဓေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စ၊ ထိုသို့ လယ်လုပ်သောသူတို့က “ဣဒံ
 သံဃဿ အာဟဋံ” ဟူသောစကားကို ဆိုကုန်သည်ရှိသော် သံဃာတွင်
 တဦးသောရဟန်းက စီရင်သည်ကား။ အညတရော၊ သံဃာတွင် အမှတ်
 မရှိ တယောက်ယောက်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုရိဒနယေနေဝ၊ ရှေး၌
 ဖြစ်သော “န သံဃော ကဟာပဏေ ခါဒတိ” စသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။
 “ဧတ္ထကေဟိ၊ ဆောင်အပ်သော စပါးတွင် ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။
 ဝိဟိဟိ၊ စပါးတို့ဖြင့်။” ဣဒန္တ၊ ဤအမည်ရှိသော အဝတ် ပုဆိုး စသည်ကို
 လည်းကောင်း။ ဣဒန္တ၊ ဤအမည်ရှိသော ယာဂု အပ်ရှိသည်ကို လည်း
 ကောင်း။ အာဟရထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ထို့။ သဓေ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဧတ၊
 ထို “ဣမံ သံဃဿ အာဟဋံ” ဟူ၍ ဆိုခြင်းကြောင့် သံဃာတွင် တဦးသော
 ရဟန်းက “ဧတ္ထကေဟိ ဝိဟိဟိ ဣဒန္တိဒန္တ အာဟရထ” ဟူ၍ စီရင် ပြောဆို
 အပ်သော လယ်လုပ်သူတို့သည်။ ယံ၊ အကြင် ‘ဆောင်ခဲ့လော့’ ဟူ၍ စီရင်
 ပြောဆိုအပ်သော အဝတ်ပုဆိုး စသည်ကို။ သဓေ အာဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။
 တံ၊ ထို ဆောင်အပ်သော အဝတ်ပုဆိုး စသည်သည်။ တဿေဝ၊ ထို စီရင်
 သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်၊ ကသွာ၊ ကား။ ဧညဿ၊
 ၏။ ဝိစာရိတတ္တာ၊ စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တဏှုလံ ဝါ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ အာရဏ္ဏံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာဟရိတုာ၊ ၍။
 “ဣဒံ ဤ ဆန် ၃ကို။ သံဃဿ၊ အား။ အာဟဋံ၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ ထို့။
 သဓေ ဝဒန္တိ၊ အကယ်၍ လယ်လုပ်သူတို့က “ဣဒံ သံဃဿ အာဟဋံ”

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၀၀ ပိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ဟူသော စကားကို လျှောက်ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ စ၊ သံဃာတွင် တဦး
 သော ရဟန်းက စီရင်သည်ကား။ အညဉ္ဇရော၊ သံဃာတွင် တဦးဦးဖြစ်
 သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော “န သံဃော
 ကဟာပဏေ” စသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ “တ္ထကေဟိ၊ ဆောင်အပ်သော
 ဆန်တို့တွင် ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ တဏှာလေဟိ၊ တို့ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓ၊
 ဤမည်သော အဝတ်ပုဆိုးကို လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓ၊ ဤမည်သော ယာဂု
 စသည်ကို လည်းကောင်း။ အာဟရထ၊ ကုန်လေဘူ။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ
 ဝဒတိ၊ အံ့။ ဟေ၊ ထို “ဣဒံ သံဃဿ အာဟဋံ” ဟူသော စကားကို
 လျှောက်ဆိုသည် ဖြစ်၍ “တ္ထကေဟိ တဏှာလေဟိ” စသော စကားကို
 ပြောဆို စီရင်အပ်သော လယ်လုပ်သူတို့သည်။ ယံ၊ အကြင် “ဣဒ္ဓိဒ္ဓ
 အာဟရထ” ဟူ၍ ပြောဆို စီရင်အပ်သော အဝတ်ပုဆိုး စသည်ကို။ သစေ
 အာဟရန္တိ၊ အကယ်၍ လယ်လုပ်သူတို့က ဆောင်ခဲ့ကုန်အံ့။ တံ၊ ထို
 အဝတ်ပုဆိုး စသည်သည်။ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ တို့အားလည်း။ (ပိကျေ။) ကပ္ပိယံ၊
 ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ တို့အားလည်း။ ကပ္ပိယံ၊ နည်း။ ကပ္ပိယာနံ၊
 အပ်ကုန်သော။ တဏှာလောဒိနံ၊ တို့၏သာလျှင်။ ပိစာရိတတ္ထာ၊ စီရင်
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကယဝိတ္တယေဝိ၊ ရောင်းခြင်း ဝယ်ခြင်း
 ကြောင့်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်း။ ကပ္ပိယကာရ-
 ကဿ၊ အား။ အစိက္ခိတတ္ထာ၊ ကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

၆၂။ ပန၊ “ကပ္ပိယ စသော ဆန် စသည်တို့ဖြင့် ဤမည်သော ဝတ္ထု၊
 ဤမည်သော ဝတ္ထုကို ဆောင်ခဲ့ကုန်လေဘူ” ဟူ၍ ပြောဆို စီမံသင့်သော်
 လည်း ၎င်းအတိုင်း ပြောဆို စီမံခြင်းငှါ မသင့်ကြောင်းကား။ စိတ္တဇ-
 ပဗ္ဗတေ၊ ဌ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတုသာလဒ္ဓါရေ၊
 တံခါးလေးခုရှိသော ဇရပ်ဌ။ “သွေ၊ နက်ဖြန်။ သံဃဿ၊ အား။ ဇ္ဇေကပ္ပ
 မာဏေ၊ ဤမျှ ပမာဏရှိကုန်သော။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ပစေယျံ၊ ကြော်ကုန်
 မူကား။ အဟောဝတ၊ ကြော်-ကောင်းလေစွ။” ဣတိ၊ သို့။ အာရာမိ
 ကာနံ၊ တို့အား။ သညာဇနနတ္ထံ၊ အမှတ်ကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ တူမိယံ၊
 ဌ။ မဏ္ဍလံ၊ အဝန်းကို။ အကာသိ၊ ပြုစု၊ ပြု။ တံ၊ ထို မြေ၌ပြုအပ်သော အဝန်း
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဆေကော၊ သော။ ဝါ၊ လိမ္မာရကား။ အာရာမိကော၊
 သည်။ တထေဝ၊ ထို မြေ၌ ပြုအပ်သော အဝန်း အတူသာလျှင်။ ကတွာ၊
 မုန့်တို့ကို ကြော်၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ၌။ ဘေရိယာ၊
 စည်ကြီးကို။ အာကောဋိတာယ၊ နှက်အပ်သည်ရှိသော်။ သံဃေ၊ သည်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

သန္တိပတိတော၊ စည်းဝေးသည်ရှိသော်။ ပုဂံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ သံဃတ္ထေရံ၊ ထေရ်ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ အမှေဟိ၊ ထိုသည်။ ဣတော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ပိတူနံ၊ ထို၏။ သန္တိကာ၊ မှ။ (ထည့်၊ နောက်၌နည်းတူ။) ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော 'အဟော တဝ သွေ'စသော စကားကိုဆို၍ မြေ၌ အဝန်း ပြုခြင်း ဟူသော အမှုကို။ နေဝ သုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားအပ်ဖူး။ ပိတာမဟာနံ၊ အဘိုးထို၏။ သန္တိကာ စ၊ မှသည်။ ဝေရူပံ၊ ကို။ န သုတပုဗ္ဗံ၊ ဖူး။ ဧကေန၊ သော။ အယေန၊ သည်။ စတုသာလဇ္ဈါရေ၊ တံခါးလေးခုရှိသော ဇရပ်၌။ ပူဝတ္ထာယ၊ ငှါ။ သညာ၊ ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဒါနိ၊ ဌ။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ ဝဟုတိ၊ ၍။ အယျာ၊ အရှင်တို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ စိတ္တာနုရူပံ၊ စိတ်အားလျော်စွာ။ ဝဇန္တု၊ စိမ့်ပြောဆိုကုန်လော့။ အမှာကဗ္ဗိ၊ ထိုအားလည်း။ ဖာသုပိဟာရော၊ နေခြင်းသည်။ တပိဿတိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ မဟာထေရော၊ အာရမ်းစောင့်သည် လျှောက်အပ်သော မထေရ်ကြီးသည်။ တတောဝ၊ ထိုလျှောက်ရာဖြစ်သော အရပ်မှသာလျှင်။ နိဝတ္ထိ၊ ကျောင်းသို့ ပြန်၏။ ကေတိက္ခုနာပိ၊ သည်မျှလည်း။ ပူဝေ၊ ကို။ န ဂဟိတော၊ မခံအပ်။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ တတြုပ္ပါဒံ၊ ထို သံဃာ၏ လယ် ယာ၌ ဖြစ်သော ပစ္စည်းကို။ န ပရိဘုဉ္ဇံ၊ သု၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ရှေး၌ ရဟန်းတို့ တတြုပ္ပါဒကို မသုံးဆောင်ကြကုန်သောကြောင့်—

တိက္ခုနာ၊ ယခုအခါ၌ ရဟန်းသည်လည်း။ သလ္လေခံ၊ သလ္လေခ ပဋိပတ်ကို။ အစ္စဇန္တေန၊ မစွန့်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တေန၊ သည် ဖြစ်၍။ ကဝိယေပိ၊ အပ်သော တတြုပ္ပါဒ်သော်လည်း။ အာမိ သတ္ထာယ၊ ငှါ။ လောလတော၊ လျှပ်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ န ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

စ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကို တဖက်ဆည်ကန်၌သာ ဆိုအပ်သင့် သည် မဟုတ်၊ ရာဆိုဖြစ်သော ဝတ္ထု ရှိသေးသည်ကား။ တဠာကေ၊ ဌ။ ယော အယံ နယော၊ ကို။ ပုတ္တော၊ ပြီ။ ဧသေဝ ခေသာ ဝေ နယော၊ ဤ တဖက်ဆည်ကန်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကိုပင်လျှင်။ ပေါက္ခရဏိဥက ဝါဟကမာတိကာဒိသုပိ၊ လေးထောင့်ကန် မြောင်းငယ် မြောင်းကြီး အစ ရှိသည်တို့၌လည်း။ ဇဗ္ဗဗ္ဗော၊ အပ်၏။

(ဇုတိယအကြိမ်)

၀၉၀ ပိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိသယသစ်

၆၃။ ပုဗ္ဗဏှာပရဏ္ဏဥစ္ဆယသမာဓိနိ၊ ကောကံ ဝဲ ကြံ သစ်သီးကြီး
 ငယ် အစရှိသည်တို့၏။ ပိရဟနဋ္ဌာနိ၊ ပေါက်ရောက် စိုက်ပျိုးရာဖြစ်သော။
 ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော။ ခေတ္တံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။
 ဝတ္ထုံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ “ဒမ္မိ၊ ဣပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေဝိ၊
 အပ်သော်လည်း။ “န ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိကိရိတွာ၊ ဤ။ တဠာကေ၊ ဤ။
 ဝုတ္တနယေနေဝ၊ “စက္ကာရော ပစ္စယေ သံသော ပရိဘုဉ္ဇတု”ဟူ၍ ဆိုအပ်ပြီး
 သော နည်းဖြင့်သံသယျင်။ ယဒါ၊ ဤ။ ကပိယခေါဟာရေန၊ ဖြင့်။ “စတု
 ပစ္စယာရိသောဝတ္ထာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊
 ဒမ္မိ၊ ဣပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။ တဒါ၊ ထို ကပိယခေါရဖြင့် ဆိုသော
 အခါ၌။ သမ္ပဋိန္ဒြတဗ္ဗံ ခံအပ်၏။ ပန၊ “ခေတ္တံ ဒမ္မိ၊ ဝတ္ထုံ ဒမ္မိ”ဟူ၍ ဆိုဝဲ
 “ဝနံ ဒမ္မိ၊ အရညံ ဒမ္မိ” ဟူ၍ ဆိုသော်ကား။ “ဝနံ၊ ကိ။ ဒမ္မိ၊ ဣပါ၏။
 အရညံ၊ ကိ။ ဒမ္မိ၊ ဣပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ အနာဏတ္တာယေဝ၊ မစေခိုင်းအပ်
 ကုန်ဝဲလျက်သံလျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ကောကံဝဲ အစရှိသည်တို့၏ ပေါက်ရောက်
 စိုက်ပျိုးရာ အရပ်၌။ ရနက္ခ၊ တို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ခုတ်၍။ အပရဏ္ဏာဒိနိ၊ တို့ကို။
 လမ္ဗာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဘာဝံ၊ ကိ။ သစေ ဒေန္တိ၊
 ကုန်အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဒေန္တော၊ မပေးကုန်သည်ရှိသော်။ န စောဒေတဗ္ဗာ၊
 မတောင်းအပ်ကုန်။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့အား အဖို့ကိုပေးသောသူတို့သည်။
 ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ အန္တရာယေန၊ ဖြင့်။ ပတ္တန္တေသု၊
 အရပ်တပါးသို့ ဝဲကုန်သည်ရှိသော်။ အညေ၊ တပါးသောလူတို့သည်။ သစေ
 ကရာန္တိ၊ ကောကံ ဝဲ စသည်တို့ကို စိုက်ပျိုးကုန်အံ။ စ၊ ထိုသို့ တပါးသော
 သူတို့သည် ကောကံ ဝဲ စသည်တို့ကို စိုက်ပျိုးကုန်သော် ရှေးစိုက်ပျိုးသော
 သူတို့အတူ ရဟန်းတို့အား အဖို့ကို မပေးသော် ပြုလုပ်သင့်သည်ကား။
 ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ န ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ။ ခေ၊ ထို ရဟန်းတို့
 အား မပေးသောသူတို့ကို။ ဝါရေတဗ္ဗာ၊ မြစ်အပ်ကုန်၏။ “တန္တေ၊ တို့။ ဣဓ၊
 ဤ ကောကံ ဝဲ အစရှိသည်တို့၏ ပေါက်ရောက် စိုက်ပျိုးရာ အရပ်၌။ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤ။ သဿာနိ၊ တို့ကို။ အကံသု နန၊
 စိုက်ပျိုးဖူးကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ။
 တတော၊ ထိုသို့ “နန တန္တေ” စသည် ဟူ၍ လျှောက်ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊
 ထိုလျှောက်ဆိုသောသူတို့ကို။ “တေ၊ ထို ရှေးကာလ၌ စိုက်ပျိုးသော လူ
 တို့သည်။ သံသယ၊ အား။ ဣဒဉ္စ ကပိယတဏှံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣဒဉ္စ
 ကပိယတဏှံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဒံသု၊ ဤကုန်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထေဗ္ဗာ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကုန်၏။ “မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒဿာမိ၊ လှူပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ သဗေဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ “မယမ္ပိ ဒဿာမ” ဟူ၍ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

ကိဉ္စိ၊ သော။ သဿုဋ္ဌာနကံ၊ ကောက်၏ ထကြွ ကြီးပွားရာဖြစ်သော။ ဘူမိပ္ပဒေသံ၊ မြေအဖို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ “သီမံ ဒေမ” သီမံကို လှူပါကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ “သီမံ ဒေမ” ဟူ၍ဆိုကာ သဿုဋ္ဌာနက ဖြစ်သော မြေအရပ်သည် အပ်သော် ထိုမြေအရပ်ကို ပိုင်းခြားသင့် မပိုင်းခြားသင့်ကား။ သီမပရိစ္ဆေဒနတ္ထံ၊ “သီမံ ဒေမ” ဟူ၍ လျှောက်ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သီမ မည်သော သဿုဋ္ဌာနကမြေအရပ်ကို ပိုင်းခြားခြင်းအကျိုးငှါ။ ထန္တာ ဝါ၊ သည်တိုင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဏာ ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သယံ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်။ န ဌပေတဗ္ဗာ၊ မထားအပ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ဘူမိနာမ၊ မည်သည်။ အနတ္တိ၊ အစိုးအပိုင်းအခြား မရှိ။ အပ္ပကေနာပိ၊ အနည်းငယ်သော မြေမျှဖြင့်လည်း။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ တဝယျ၊ ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (တသ္မာကား ဂမ္ပမာန်။) ပန၊ ကိုယ်တိုင် မထားအပ်သော်လည်း ပြုလုပ် ပြောဆိုသင့်သေးသည်ကား။ အာရာမိကာနံ၊ တို့အား။ “ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အမ္ဘာကံ၊ တို့၏။ သီမာ၊ ‘သီမံ ဒေမ’ ဟူ၍လျှောက်ဆိုခြင်းကြောင့် သီမ မည်သော သဿုဋ္ဌာနက မြေအရပ်သည်။ ဝတာ၊ သွား၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ “ဣမိနာ ဌာနေန အမ္ဘာကံ သီမာ ဝတာ” ဟူ၍သာ ဆိုရခြင်း၏အကြောင်းကား။ ဧတ၊ ထိုအာရာမိစောင့်တို့သည်။ အမိကံ၊ လှူအပ်သော သဿုဋ္ဌာနက မြေအရပ်ထက် အလွန်ကို။ သဗေဝိ ဝဏန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း ယူစေကာမူ၊ ပရိယာယေန၊ ‘ဣမိနာ ဌာနေန အမ္ဘာကံ သီမာ ဝတာ’ ဟူသော ပရိယာယ်အားဖြင့်။ ကထိတတ္ထာ၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပန၊ သဿုဋ္ဌာနကဖြစ်သော မြေအရပ်ကို ရည်၍ “သီမံ ဒေမ” ဟူ၍ လျှောက်ဆိုခြင်းသာလျှင် အပ်သည် မဟုတ်သေး။ အပ်သောအရာ ရှိသေးသည်ကား။ ရာဇရာဇမဟာဓန္တာဒယော၊ တို့သည်။ သယဓေဝ၊ မိမိတို့ အလိုအလျောက်သလျှင်။ ထန္တာ၊ ပိုင်းခြားကြောင်း ဖြစ်သော သည်တိုင်တို့ကို။ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ “စတ္တာဓရာ ဝစ္စယေ ပရိတုဉ္ဇထ၊ လေးပါးကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို သုံးဆောင်ကုန်သော။” ဣတိ၊ သို့။ ယဒိ ဒေန္တိ၊ အကယ်၍ လှူကုန်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ယေဝ၊ လျှင်ပင်တည်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အန္တောသီမာယံ၊ သိမ်အတွင်း၌၊ တဠာကံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်း။ သဓေ ခဏတိ၊ အံ့။ ဝိဟာရမဇ္ဈေန၊ ကျောင်းတိုက်အသယ်ဖြင့်။ ဗာတိကံ ဝါ၊ မြောင်းကိုသော်လည်း။ သဓေ နေတိ၊ အကယ်၍ သွယ်အံ့၊ ဝေတိ သင်္ဂဟဗောဓိယင်္ဂဏာဒိနိ၊ အစရှိသည်တို့ကို။ သဓေ ဓုဿန္တိ၊ အကယ်၍ တူးအပ် သွယ်အပ်သော တဖက်သည်ကန် မြောင်းတို့သည် ဖျက်ဆီးကုန်အံ့။ ဝါရောဓဠာ၊ ၏။ သံဃော၊ သည်။ ကိပ္ပိ၊ စိုးစဉ်းသော အာမိသကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ အာမိသဂရုကတာယ၊ အာမိသ၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သဓေ န ဝါရေတိ၊ အံ့။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဓေ ဝါရေတိ၊ အံ့။ သောဝ ဘိက္ခု၊ ထို မြစ်သော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ဣဿဓရာ၊ သိမ်ကို အစိုးရ၏။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “တုဓမ္မာ ထိုသည်။ နေထာ၊ ဆောင်ကုန်သော။” ဣတိ၊ ထို့။ သဓေ န ဝါရေတိ၊ အံ့။ ဧကသံ ယေဝ၊ ထို တဖက်သည်ကန်တူးသော လူ၊ မြောင်း သွယ်သော လူတို့၏သာလျှင်။ ပက္ခော၊ အောင်းအသင်းသည်။ သဓေ ဟောတိ၊ အံ့။ သံဃော၊ သည်။ သဓေ ဝါရေတိ၊ အံ့။ သံဃောဝ၊ မြစ် သော သံဃာသည်သာလျှင်။ ဣဿဓရာ၊ သိမ်ကို အစိုးရ၏။ ဟိ၊ သိမ်အတွင်း၌ ဝေတိ အပြင် ဗောဓိအပြင် အစရှိသည်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော တဖက် ဆည်ကန်ကိုတူးသောသူ မြောင်းကိုသွယ်သောသူတို့ကို ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြစ်က ထိုမြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ သံဃာသည် မြစ်က ထိုမြစ်သောသံဃာသည် သိမ်ကို အစိုးရခြင်း၏ အကြောင်းကား။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေ သံဃာဖြစ်စေ သည်။ သံဃိကေသု၊ ကုန်သော။ ကဓမ္မသု၊ ထို၌၊ ဝါ၊ ထိုဘွင်။ ဓမ္မာမ္မံ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြစ်သော အမှုကို။ ကဓရာတိ၊ အံ့။ သောဝ၊ ထို သဘောဖြစ်သော အမှုကို ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေ သံဃာဖြစ်စေသည် သာလျှင်။ ဣဿဓရာ၊ အစိုးရခြင်းတည်း။ ဝါရိယဒာနောဝိ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်စေ သံဃာဖြစ်စေသည် မြစ်အပ်သော်လည်း။ သဓေ ကဓရာတိ၊ အကယ် ၍ သိမ်အတွင်း၌ တဖက်သည်ကန်တူးခြင်း မြောင်းသွယ်ခြင်းကို ပြုအံ့။ ဟေဠာဂဟိကံ၊ အောက်၌ ယူ အပ်သော။ ပံသုံ၊ ကို၊ ဟေဠာ၊ ယူရာဖြစ်သော အောက်အရပ်သို့။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဥပရိဂဟိကံ၊ အထက်အရပ်၌ ယူ အပ် သော။ ပံသုံ၊ ကို၊ ဥပရိ၊ ယူရာဖြစ်သော အထက်အရပ်သို့။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ပူဇရသဗ္ဗာ၊ မြေကို ပြည့်စေအပ်၏။

ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ယသာဇာကဓမ္မော၊ အကြင် အကြင် ပေါက်ရောက်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဥန္တု ဝါ၊ ကြံ့ကိုသော် လည်းကောင်း။ အာရဏ္ဏံ ဝါ၊ ဝဲကိုသော်လည်းကောင်း။ အသာဓုကုဗ္ဗဏှာ

(ဓုတိယအကြိမ်)

ဒိကံ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဖရုံ၊ အာရုံသေဝံ။ ဝဇ္ဇိဖလံ ဝါ၊ နွယ်သီးကိုလည်းကောင်း၊ ဒါတု
 ကာမော၊ လှူသို ဘည်ဖြစ်၍၊ “သဗ္ဗံ၊ သော၊ ဧတံ ဥစ္ဆုဇေတ္ထံ၊ ဤ ကြံခင်း
 ကို၊ ခမ္မိ၊ လှူပါ၏။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ “ဧတံ အာရက္ခ
 ဝတ္ထု၊ ဤဝဲခင်းကို၊ ခမ္မိ၊ လှူပါ၏။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း၊ “ဧတံ
 ဝဇ္ဇိဖလသင်္ခါရံ၊ ဤ နွယ်သီးတွင်းကို၊ ခမ္မိ၊ ၏။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။
 သဓေ ဝဒတိ၊ အံ၊ ဝတ္ထုနာ၊ ခေတ္တ စသော ဝတ္ထုနှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။
 ဝရာ၊ ဥတ္တရာ၊ သုံးသပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝဇ္ဇတိတိ၊ မအပ်ဟူ
 ၍၊ မဟာသုမဇေတ္ထံရာ၊ လည်း၊ အာဟ၊ ဆုံးဖြတ်၏။ ဝန၊ “ဧတံ သဗ္ဗံ
 ဥစ္ဆုဇေတ္ထံ” စသည် ဘု၍ ဆိုသောအရာ၌ မဟာသုမဇထရ်သာလျှင် ဆုံး
 ဖြတ်သည်မဟုတ်၊ မဟာဝဒုမဇထရ်လည်း ဆုံးဖြတ်သေးသည်ကား။ မဟာ
 ပဒုမဇေတ္ထံရာ၊ လည်း။ “ဧတံ၊ ဤ ‘ဧတံ သဗ္ဗံ ဥစ္ဆုဇေတ္ထံ’ စသော စကား
 သည်။ အဘိသောမတ္တံ၊ စကားမျှသာတည်း။ ဟိ၊ ‘ဧတံ သဗ္ဗံ ဥစ္ဆုဇေတ္ထံ’
 စသောစကားသည် စကားမျှသာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကား။ သော၊ ထို
 ကြံ အာရုံသည် ဘို့၏ တည်ရာဖြစ်သော မြေအဖို့သည်။ သာမိကာနိယေဝ၊
 အခင်းရှင်တို့၏သာလျှင်။ ဘူမိဘာဝေါ၊ မြေအဖို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့
 ‘ဧတံ သဗ္ဗံ ဥစ္ဆုဇေတ္ထံ’ စသောစကား၏ စကားမျှသာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဝတ္ထုနှင့်တကွ သုံးသပ်အပ်သော်လည်း လှူအပ်သော ကြံ
 စသည်သည် အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ “ဒါသံ၊ ကျွန်ကို။ ခမ္မိ၊ လှူပါ
 ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “အာရာမိကံ၊ အာရာမ
 စောင့်ကို၊ ခမ္မိ၊ ၏။ ဝေယျာဝစ္စဘရံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို ရွက်ဆောင်သော
 သူကို။ ခမ္မိ၊ ၏။ ကပ္ပိယကာရကံ၊ ကို၊ ခမ္မိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပုဇေတ္ထ၊ သော်။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အာရာမိကော၊ “အာရာမိကံ ခမ္မိ”ဟူ၍ ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍
 အာရာမိက မည်သောသူသည်။ ပုရေဘတ္တမ္ပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း။
 ပစ္ဆာဘတ္တမ္ပိ၊ ညချမ်းအခါ၌လည်းကောင်း။ သံဃသေဝ၊ ၏သာလျှင်။
 ကမ္ပိ၊ ကို။ သဓေ ကဓရာတိ၊ အဘယ်၌ ပြုအံ့၊ တဿ၊ ထို နံနက်အခါ
 ညချမ်းအခါ၌ သံဃာ၏အမှုကိုသာလျှင် ပြုသော အာရာမစောင့်အား။
 သဗ္ဗံ၊ သော။ ဘေသဇ္ဇံ ပဋိဇ္ဇေနမ္ပိ၊ ဆေးကုခြင်းကိုလည်း။ သာမဏေရဿ၊
 အား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဘေသဇ္ဇံ ပဋိဇ္ဇေနံ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ ပိယ၊
 ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပုရေဘတ္တဓေဝ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်။
 သံဃဿ၊ ၏။ ကမ္ပိ၊ ကို။ သဓေ ကဓရာတိ၊ အံ့။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ညချမ်း
 အခါ၌။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္ပိ၊ ကို။ ကဓရာတိ၊ အံ့။ သာယံ၊ ၌။ နိဝါပေါ၊
 ရိက္ခာကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။ ယေဝိ၊ အကြင် “အာရာမိကံ ခမ္မိ”

ဟူ၍ ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍ အာရာမိက မည်သော သူတို့သည်လည်း။ ပဉ္စ
 ဒိပဝဂါရေန ဝါ၊ ငါးရက်တလှည့်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပက္ခဝါရေန ဝါ၊
 လခွဲတလှည့်ဖြင့် လည်းကောင်း။ သံဃဿ၊ ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။
 သေသကာလေ၊ ကြွင်းသော ကာလ၌။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။
 ကရေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧတသမ္ပိ၊ ထို ငါးရက်တလှည့် လခွဲတလှည့်ဖြင့် သံဃာ
 ၏ အမှုကိုပြုသော သူတို့အားလည်း။ ကရဏကာလေယေဝ၊ ပြုသော
 ငါးရက်တလှည့် လခွဲတလှည့် ကာလ၌သာလျှင်။ တတ္ထဉ္စ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ နိဝါပေါ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သံဃဿ၊
 အား။ ကမ္မံ၊ သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိအံ့။ အတ္တနောယေဝ၊
 မိမိ၏သာလျှင်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သစေ ဇိဝန္တိ၊ အကယ်၍ အသက်
 မွေးရကုန်အံ့။ ဧတ၊ ထိုသံဃာ၏အမှု မရှိသည်ဖြစ်၍ သံဃာ၏အမှုကို
 မပြုပဲ မိမိ၏သာလျှင် အမှုကို ပြု၍ အသက်မွေးသော “အာရာမိကံ ဒေဋ္ဌိ”
 ဟု ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍ အာရာမိကဖြစ်သော သူတို့သည်။ ဝါ၊ သူတို့ကို။
 ဟတ္ထကမ္မမူလံ၊ လက်အမှု၏ အစိုးကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ စေ၊ ဇေန္တိ၊
 အကယ်၍ လျှာကုန်အံ့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ခံအပ်၏။ နော စေ ဇေန္တိ၊ ကုန်အံ့။
 ကိဉ္စ၊ တစုံတခုတောင်းကြောင်း စကားကို။ န ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။
 ယံ ကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော။ ရဇကဒါသမ္ပိ၊ အဝတ်ဖွပ်သော ကျွန်ကိုသော်
 လည်းကောင်း။ ပေသကာရဒါသမ္ပိ၊ ယက်ကန်းရက်သော ကျွန်ကိုသော်
 လည်းကောင်း။ အာရာမိကနာမေန၊ အာရာမိက ဟူသော အမည်ဖြင့်။
 သမ္ပုဋိန္ဒိတံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

“ဝါဝေါ၊ တို့ကို။ ဒေမ၊ လျှာပီကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဇေန္တိ၊
 ကုန်အံ့။ “န ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိက္ခိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣမံ ဝါဝေါ၊ တို့
 ကို။ ကုတော၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ န ဝဇ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ ပဋိက္ခိ
 တဗ္ဗာ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ (ဝုတ္တေ-ကား အဇ္ဈာဟာရ။)
 ပဏ္ဍိတေတိ၊ တို့သည်။ ပဉ္စဂေါရသပရိဘောဂတ္ထာယ၊ ငါးပါးသောနွားနို့၊
 အရသာကို သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဒိန္နာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊
 ရဟန်းတို့က ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “ဓေမ္မံ၊ တို့သည်လည်း။ ပဉ္စဂေါရသ
 ပရိဘောဂတ္ထာယ၊ ဌာ၊ ဒေမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လူတို့က ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အဇိကာဒိသုဝိ၊ ဆိတ်အစရှိသည်တို့
 ၌လည်း။ ဧသေဝ ဧသော၊ ဧဝ၊ ဤ “သစေ ဝါဝေါ ဒေမ” စသည်ဖြင့်
 ဆိုအပ်ပြီးသော သဘော ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နယော၊ ကို။ ဝေမိ

(ဒုတိယအကြိမ်)

တဗွေဝါ၏။ “တတ္ထိံ၊ ကိ။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ အသံ၊ ကိ။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ မဟိံသံ၊ ကိ။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ကုတ္တုဋ္ဌိံ၊ ကိ။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ သုဘရံ၊ ကိ။ ဒေမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဇ္ဇိ၊ ကုန်အံ။ သမ္ပဋိစ္စတံ၊ ဌာ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကေဝိ၊ အချိုကုန်သော။ မနုဿာ၊ ထိုသည်။ “ဘန္တေ၊ တို့။ တုမော၊ ထိုသည်။ အပ္ပေါသုတ္တာ၊ ဆင် စသည်၌ အားထုတ်ခြင်း ကင်းကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ကြောင့်ကြဲကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဟောထ၊ ကုန်လေဘူ။ မယံ၊ ထိုသည်။ ဣမေ ဤ ဆင် စသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဤ၊ တုမှာကံ၊ ထို အား။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ ကိ။ ဒဿာမ၊ ဣပါကုန်အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍၊ သစေ ဂဏန္တိ၊ အကယ်၍ ယူကုန်အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ကုတ္တုဋ္ဌသုကရေ၊ တို့ကို။ “သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဇိဝန္တု၊ အသက်ရှင်စေကုန်သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အရညေ၊ ဤ၊ ဝိဿဇ္ဇာပေတံ၊ လွတ်စေခြင်းဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ “ဣမံ တဉ္စာကံ၊ ကိ။ ဣမံ ခေတ္တံ၊ ကိ။ ဣမံ ဝတ္ထု၊ ဤယာကို။ ဝိဟာရဿ၊ အား။ ဒေမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုဇ္ဇတ္တ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပဋိကွိဝိတံ၊ ခြင်းဌာ၊ နိသန္ဓတိ၊ မရအပ်။

၆၄။ ဘောဝိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်၍။ ဝုဇ္ဇတန၊ တခန့်ဖြင့်။ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိဝိဝရစေတာပန္နံ၊ ရွှေ ငွေ အစရှိသော သင်္ကန်းဖိုးကို။ သစေ ပဟိဏေယျ၊ အကယ်၍ ပိုစေအံ။ “ဣမိနာ ဝိဝရစေတာပဒန္နန၊ ဤသင်္ကန်းဖိုးဖြင့်၊ ဝိဝရံ၊ ကိ။ စေတာပေတွာ၊ ဝယ်စေ၍၊ ဝါ၊ မလွယ်စေ၍။ ဣတ္ထန္တံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ဝိဝရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထာဒေဟိ၊ ဣဇျေသော။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ပဟိဏေယျ၊ အကယ်၍ ပိုစေအံ။ သော ဝုဇ္ဇတာ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ တွာ၊ ဤ၊ ဝေံ၊ သို့။ စေ၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ အံ။ “ဘန္တေ၊ ရာ။ ဣမံ ခေါ ဝိဝရ စေတာပန္နံ၊ ကိ။ အာယသုန္တံ၊ ကိ။ ဥဗ္ဗိဿ၊ ဤ၊ အာတတံ၊ အပ်၏။ အာယသွာ၊ သည်။ ဝိဝရစေတာပန္နံ၊ ကိ။ ပဋိဂ္ဂဏတု၊ လေဘူ။” ဣတိ၊ သို့။ စေ၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ အံ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သော ဝုဇ္ဇတာ၊ ကိ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝစနိယော၊ အပ်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ “အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ ယံ၊ ထိုသည်။ ဝိဝရစေတာပန္နံ၊ ကိ။ န ခေါ ပဋိဂ္ဂဏာမ၊ ကုန်။ ကာလေန၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော။ ဝိဝရဉ္စ ခေါ၊ ကိုသာ လျှင်။ ယံ၊ ထိုသည်။ ပဋိဂ္ဂဏာမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနိယော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော ဝုဇ္ဇတာ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ဝေံ၊ သို့။ စေ ဝဇ္ဇေယျ၊ အံ။ “အာယသုဇ္ဇတာ၊ အား။ ကောဝိ၊ သော။ ဝေယျာဝစ္စကရော၊ သည်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အတ္ထိ ပနာရှိပါသလော။” ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 စိဝရတ္ထိကေန၊ သော။ ဝါ၊ သင်္ကန်းဖြင့် အလိုရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
 အာရာမိကော ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥပါသကော ဝါ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝေယျာဝစ္စကရော၊ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုစုတ်သောသူ ဟူ၍။
 နိဗ္ဗိယိတဗ္ဗော၊ ညွှန်အင်၏။ “အာဝုသော၊ ကာ။ သော၊ ခေါ၊ ကာ။
 ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝေယျာဝစ္စကရော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ နိဗ္ဗိယိတဗ္ဗော၊
 အင်၏။ “တဿ၊ ထိုသူအား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း။ “သော၊ ထိုသူသည်။ နိက္ခိယတိ၊ ထားလတ္တံ့။” ဣတိ
 ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ “သော၊ ထိုသူသည်။ ပရိဝတ္ထေသတိ၊ ဖလှယ်
 လတ္တံ့။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ “သော၊ သည်။ စေတာ
 ပေသတိ၊ ငယ်လတ္တံ့။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ န ဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆို
 အပ်။ သော ဗူတော၊ သည်။ တံ၊ ဝေယျာဝစ္စကရံ၊ ကို။ သညာပေတွာ၊
 ၍။ တံ ဘိက္ခု၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ စေ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဘန္တံ၊
 ရား။ အာယသ္မာ၊ သည်။ ယံ ခေါ၊ ဝေယျာဝစ္စကရံ၊ ကို။ နိဗ္ဗိယိ၊ ၍။ သော။
 ကို။ ယော၊ သည်။ အာဏတ္ထော၊ ခဲ့ပါပြီ။ အာယသ္မာ၊ သည်။ ကာလေန၊
 ၍။ ဥပသင်္ကတေ၊ ပါလော့။ စိဝရေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ ကို။ အန္တဝဒေသတိ၊
 ဟူပါလတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိဝရတ္ထိကေန၊
 သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဝေယျာဝစ္စကရော၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။
 ဣတ္ထိကတ္ထံ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ “အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ မေ၊ အာ။
 စိဝရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေတဗ္ဗော၊ တောင်း
 အပ်၏။ သာရေတဗ္ဗော၊ အောက်မေ့စေအပ်၏။ (ဣတ္ထိကတ္ထံ၌ “တံသမ္ဘိ
 နှောင်းရာ၌ ဒွိအစိတ် ဣ-ကို အ-ပြုရမည်”ဟု မောဂ္ဂလာန်မိန့်ရကား ဒွိ-မလို၊
 ဒွိ-လိုသည်။) “အာဝုသော၊ ကာ။ မေ ဝါ အာ။ စိဝရံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။
 “မေ ဝါ၏။ စိဝရံ၊ ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ “မေ၊ ၍။ စိဝရံ၊ ကို။
 ပဝတ္ထေဟိ၊ လော့။ မေ၊ ၍။ စိဝရံ၊ ကို။ စေတာပေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။
 န ဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဣတ္ထိကတ္ထံ၊ ကြိမ်။ စောဒယမာနော၊ သော်။
 သာရယမာနော၊ သော်။ တံ စိဝရံ၊ ကို။ သစေ အဘိနိပ္ပါဒေတိ၊ အံ။
 ဣစ္စေတံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ ၍။ နော စေ အဘိနိပ္ပါဒေတိ၊ အံ။ တတ္ထံ၊ ထို
 ဝေယျာဝစ္စကရတံသို့။ ဝန္တော၊ ၍။ စတုက္ကတ္ထံ၊ လေးကြိမ်။ ပဉ္စက္ကတ္ထံ၊ ငါး
 ကြိမ်။ ဆက္ကတ္ထံ၊ ပရမံ၊ ခြောက်ကြိမ်အတိုင်းအရှည်။ တုက္ကတ္ထံ၊ နှစ်ကြိမ်၊
 ခြံဗ္ဗိယံ၊ ၍။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ရပ်အပ်၏။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ န နိသိဒိတဗ္ဗံ၊
 မနေအပ်။ အာမိသံ၊ ယာဝု ခဲဖွယ် အစရှိသော အာမိသကို။ န ဝဋ္ဋိဂ္ဂဟတဗ္ဗံ၊

(ဇုတိယအကြိမ်)

မခံအပ်။ - ဓမ္မော၊ တရားကို။ န၊ ဘာသိတဗ္ဗော၊ မဟောအပ်။ “ကိ” တာရ
ဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဝတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်
သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိယမာနေန၊ မေးသဖြင့်။ “အာဝုသော၊ ခေါ်
ကာ။ ဇာနိတိ၊ သိလော့။” ဣတိ ဣတ္ထကဓမ္မေ၊ ဤဗျူဟိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
ဆိုအပ်၏။

အာသနေ ဝါ၊ နေရာ၌မူလည်း။ သစေ နိသိဒတိ၊ အံ့။ အာမိသံ ဝါ၊
ကိုလည်း။ သစေ ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊ အံ့။ ဓမ္မံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ သစေ ဘာသတိ၊
အံ့။ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းကို။ ဘဉ္ဇတိ၊ ဖျက်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား- နေရာ၌ နေမိ
သော်လည်းကောင်း၊ ဆွမ်း စသော အာမိသကို ခံမိသော်လည်းကောင်း၊ တရား
ဟောမိသော်လည်းကောင်း တကြိမ်သောရပ်ခြင်း ပျက်၏။ ခြောက်ကြိမ်မရပ်၊
ငါးကြိမ်သာ ရပ်အံ့ ဟူလိုသတည်း။) စတုက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ သစေ စောဒေတိ၊
အကယ်၍ တောင်းအံ့။ စတုက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ရပ်အပ်၏။ ပဉ္စက္ခတ္ထံ၊
ကြိမ်။ သစေ စောဒေတိ၊ အံ့။ ဒွိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဆက္ခတ္ထံ၊
ကြိမ်။ သစေ စောဒေတိ၊ အံ့။ န ဌာတဗ္ဗံ၊ မရပ်အပ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ကောယ၊
စောဒနာယ၊ တကြိမ်တောင်းခြင်းကြောင့်။ ဌာနဋ္ဌယံ၊ ရပ်ခြင်းနှစ်ပါးတို့
၏ အပေါင်းကို။ ဘဉ္ဇတိ၊ ဖျက်၏။ ဆက္ခတ္ထံ၊ ခြောက်ကြိမ်။ စောဒေတွာ၊
၍။ န ဌာတဗ္ဗံ ယထာ၊ မရပ်အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ လည်းကောင်း။
ဒွါဒသက္ခတ္ထံ၊ တဆယ့်နှစ်ကြိမ်။ ဌာတွာ၊ ရပ်၍။ န စောဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။
တတ္ထာ၊ ထိုသို့ ဆက္ခတ္ထံ စသော စကားကို ဟောသကဲ့သို့ ဒွါဒသက္ခတ္ထံ
စသော စကား၏လည်း။ ဟောအပ်သည်ပင်လျှင် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ သစေ စောဒေတိယေဝ၊ အကယ်၍ တောင်းရုံသာလျှင် တောင်း
အံ့။ န တိဋ္ဌတိ၊ မရပ်အံ့။ ဆ၊ ခြောက်ကြိမ်ကုန်သော။ စောဒနာ၊ တောင်း
ခြင်းတို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ သစေ တိဋ္ဌတိယေဝ၊ အကယ်၍ ရပ်ရုံသာ
လျှင် ရပ်အံ့။ န စောဒေတိ၊ အံ့။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ကြိမ် ကုန်သော။
ဌာနာနိ၊ ရပ်ခြင်းတို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ သစေ စောဒေတိဝိ၊ အကယ်၍
တောင်းလည်း တောင်းအံ့။ သစေ တိဋ္ဌတိဝိ၊ အကယ်၍ ရပ်လည်း ရပ်အံ့။
ကောယ၊ တကြိမ်သော။ စောဒနာယ၊ ခြင်းဖြင့်။ ဒွေ၊ နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။
ဌာနာနိ၊ ရပ်ခြင်းတို့ကို။ ဟာပေတဗ္ဗာနိ၊ ယုတ်စေအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို
တောင်းသောရဟန်း၊ ရပ်သောရဟန်းတို့တွင်။ ယော၊ သည်။ ဧကဒိဝသ
ဓမ္မေ၊ တနေ့တည်း၌သာလျှင်။ ပုနပုနံ၊ လဲလဲ။ ဝန္တု၊ ၍။ ဆက္ခတ္ထံ၊
ကြိမ်။ စောဒေတိ၊ ၏။ သကိယေဝ ဝါ၊ တကြိမ်တည်းသာလျှင်လည်း။
ဝန္တု၊ ၍။ “အတ္ထော မေ အာဝုသော စိဝရေနာ”တိ၊ ဟူ၍ ဆက္ခတ္ထံ၊

(ဧတိယအကြိမ်)

၁၉၈ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿိယသစ်

ကြိမ်၊ ဝဒတိ၊ အံ၊ တတ္ထ၊ ထို တောင်းသောရဟန်း၊ ရပ်သောရဟန်းတို့
 တွင်။ ကေဒိဝသမေဝ၊ ခွဲသလျှင်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲလဲ။ ဝန္တော၊ ဤ။ ဇွါဇ္ဇ-
 သက္ကတ္တု၊ ကြိမ်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်အံ့။ သကိမေဝ ဝါ၊ သာလျှင်သည်။ ဝန္တော၊
 ဤ။ တတြ တတြ ဌာနေ၊ ဤ၊ တိဋ္ဌတိ၊ အံ၊ သောဝိ၊ ထို တနေတည်း၌သာ
 လျှင် အဖန်ဖန်သွား၍ ခြောက်ကြိမ်တောင်းသော ရဟန်း၊ တနေတည်း
 ၌ပင်လျှင် တကြိမ်သာသွား၍ ခြောက်ကြိမ်တောင်းသော ရဟန်း၊ တနေ
 တည်း၌ပင်လျှင် အဖန်ဖန် သွား၍ ဟသယံနှစ်ကြိမ်ရပ်သော ရဟန်း၊
 တနေတည်း၌ပင်လျှင် တကြိမ်သာသွား၍ ထိုထိုနေရာ၌ ရပ်သောရဟန်း၊
 သည်လည်း။ သဗ္ဗစောဒနာသယာ၊ အလုံးစုံသော တောင်းခြင်းတို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သဗ္ဗဌာနာနိ စ၊ အလုံးစုံသော ရပ်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 တဉ္စတိ၊ ဖျတ်၏။ နာနာဒိသေသု၊ အသီးအသီးသော နေ့တို့၌၊ ဧဝံ
 ကရာန္တဿ၊ ဤသို့ တောင်းခြင်း၊ ရပ်ခြင်းကိုပြုသော ရဟန်းအား။ ကော
 ပန ဝါဒေါ၊ အလုံးစုံသော တောင်းခြင်း၊ အလုံးစုံသော ရပ်ခြင်းတို့ကို
 မဖျတ် ဟူ၍ ဆိုဖွယ်ရာ အတိမှာ ရှိသောအံ့နည်း။ တဒတာ၊ ထို ခြောက်
 ကြိမ်တောင်းခြင်း တဆယ့်နှစ်ကြိမ်ရပ်ခြင်းလင်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဝါယမ
 မာနော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍။ တံ စိဝရံ၊ ကို၊ စေ အဘိနိပ္ပါဒေတိ၊
 အံ၊ ပဿောဝေ၊ လုံ့လပြုတိုင်း။ ဝါ၊ လုံ့လပြုခြင်းကြောင့်။ ဒုတ္တံ၊ သင့်၏။
 ပဋိလာဘေန၊ ရသဖြင့်။ ဝါ၊ ခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တံ စိဝရံ၊ ကို၊ အဘိနိပ္ပါဒေတံ၊ စေခြင်းငှါ။ နော စေ သက္ကောတိ၊
 အံ၊ ယတော ရာဇတော ဝါ၊ အကြင် မင်းအိမ်မှသည်ကောင်း။ ယတော
 ရာဇမဟာမတ္တတော ဝါ၊ အကြင် မင်း၏ အမတ်အိမ်မှသည်ကောင်း။
 အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ တံ စိဝရစေတာပန္နံ၊ ကို၊ အာနိတံ၊ ဆောင်အပ်
 ၏။ တဿ၊ ထိုမင်း မင်း၏အမတ်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ သာမံ ဝါ၊ သော်
 လည်း။ ဝန္တဉ္စ၊ အပ်၏။ ဒုတော ဝါ၊ သော်လည်း။ ဝါဟေတုဗ္ဗော၊ စေ
 အပ်၏။ “အာယသ္မန္တာ၊ တို့၊ တုဓမ္မံ တို့သည်။ ယံ ခေါ၊ ဘိက္ခု၊ တို့၊
 ဥဒ္ဓိဿ၊ ဤ။ ယံ စိဝရစေတာပန္နံ၊ ကို၊ ပဟိဏိတ္ထ၊ စေလွှတ်၏။ တံ စိဝရ
 စေတာပန္နံ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကိပ္ပိတစုံတစုံသော။ အတ္ထံ၊
 ကို၊ န အနုဘောတိ၊ မပြီးစေ။ အာယသ္မန္တာ၊ တို့သည်။ သကံ၊ မိမိ
 ဥစ္စာကို။ ယုဇ္ဇန္တု၊ တောင်းတုန်လော့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ သန္တိကံ၊
 ကို၊ မာ ဝိနဿတု၊ မဖျတ်စေသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါဟေတုဗ္ဗော၊ စေ
 အပ်၏။ အယံ၊ ဤ ကိုယ်တိုင်သွားခြင်း၊ စေခိုင်းခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထို
 သင်္ကန်းဖို့ကို ပို့သောစေရာ၌။ သာဒိဗိ၊ လျင့်ရာသေ့ဝတ်တည်း။ ယော

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပန ဘိက္ခု၊ သညိကား။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ နေဝ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလည်း
မသွား။ ခုတ်၊ ကို၊ န ပါဟေတိ၊ စေလည်း မစေအံ့။ ဝတ္တတေဒေ၊ သွား
သင့် စေသင့်သော ဝတ် ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ခုတ္တဋ္ဌံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

၆၅။ ပန၊ သုံးကြိမ်တောင်းရာ ခြောက်ကြိမ်ရပ်ရာသော ကပ္ပိယကာ
ရက၊ မတောင်းရာ မရပ်ရာသော ကပ္ပိယကာရက အထူး ရှိသေးသည်
ကား။ သဗ္ဗကပ္ပိယကာရကေသု၊ ထို၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သုံးကြိမ်တောင်းခြင်း
ခြောက်ကြိမ်ရပ်ခြင်း ဟူသော အမှုအရာကို။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ ကိ၊ ကျင့်အပ်သ
သော။ ဣတိ စေ၊ ငြားအံ့။ န ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မကျင့်ရာ။ ဟိ၊ အကျယ်ကား။
အယံ ကပ္ပိယကာရကော နာမ၊ မည်သည်ကား။ သင်္ခေတော၊ အားဖြင့်။
နိဗ္ဗိဇ္ဇော စ၊ ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရက ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနိဗ္ဗိ
ဇ္ဇော စ၊ မညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရက ဟူ၍လည်းကောင်း။ ခုဝိဓော၊
ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို နိဗ္ဗိဇ္ဇ အနိဗ္ဗိဇ္ဇတို့တွင်။ နိဗ္ဗိဇ္ဇော၊ သည်။ ဘိက္ခုနာ နိဗ္ဗိဇ္ဇော၊
ရဟန်းသည် ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရက ဟူ၍လည်းကောင်း။ ခုတေန
နိဗ္ဗိဇ္ဇော၊ တမန်သည် ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရက ဟူ၍လည်းကောင်း။
ဣတိ ခုဝိဓော၊ ဤသို့ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ အနိဗ္ဗိဇ္ဇောပိ၊ သည်လည်း။
မုခဝေဝဋ္ဋိက ကပ္ပိယကာရကော၊ မျက်မှောက် နှုတ်မြွက်ခြင်း ရှိသော
ကပ္ပိယကာရက ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရမ္ပ၊ ကပ္ပိယကာရကော၊ မျက်
ကွယ်ဖြစ်သော ကပ္ပိယကာရက ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ ခုဝိဓော၊ ရှိ၏။
တေသု၊ ထို ဘိက္ခုနာ နိဗ္ဗိဇ္ဇ အစရှိသော ကပ္ပိယကာရကတို့တွင်။
ဘိက္ခုနာ နိဗ္ဗိဇ္ဇော၊ သည်။ သမ္ပ၊ ခါသမ္ပ၊ ခဝသေန၊ မျက်မှောက် မျက်
ကွယ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခုတေန
နိဗ္ဗိဇ္ဇောပိ၊ သည်လည်း။ တသ၊ ထို ရဟန်းသည် ညွှန်အပ်သော
ကပ္ပိယကာရကသည် မျက်မှောက် မျက်ကွယ်၏အစွမ်းဖြင့် လေးပါးအပြား
ရှိသည်နှင့် အတူ။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ ဟောတိ၊ သနည်း ဟူမှုကား။ ဣဓ၊
ဤသဘာဝတော်၌။ ဧတေဝော၊ အချို့သော ဒါယကာသည်။ ဘိက္ခုဿ၊
အား။ (ပဟိဏတိသို့သွား။) ဝါ၊ ၏။ စိဝရတ္ထာယ၊ ၄။ ခုတေန၊ ကို။
အကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ရဟန်းတို့အား မအပ်သော ရွှေ ငွေ စသော ဝတ္ထုကို။
ပဟိဏတိ၊ စေအံ့။ ခုတော၊ စေအပ်သောတမန်သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ထို
စေရာဖြစ်သော ရဟန်းကို။ (ဝဒတိသို့သွား။) ဝါ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။
ယန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ ဤ ရွှေ ငွေ စသော ဝတ္ထုကို။ ဣတ္ထန္တာမေန၊ ဤ
အမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ တုမှာကံ၊ ထို၏။ စိဝရတ္ထာယ၊ ၄။ ပဟိတံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

အပ်၏။ နံ၊ လို စေအပ်သော ရွှေ ငွေ စသော ဝတ္ထုကို။ ဝဏ္ဏသ၊ ခံတော်
မူဝါကုန်သော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့၊ တိက္ခ၊ ဧဝံ၊ ဟောသညံ ဖော်ရာ
ဖြစ်သောတမန်သည်ဆိုအပ်သောရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤစေအပ်သော ရွှေ
ငွေ စသော ဝတ္ထုသည်။ န ဝုပ္ပတိ၊ ရဟန်းတို့အား မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။
ပဋိက္ခိတိ၊ အံ့။ ဝုဒ္ဓဘာ၊ သည်။ “ပန၊ ထိုသို့ ရွှေ အဖွဲ့ စသော ဝတ္ထုသည်
ရဟန်းတို့အား မအပ်သော်၊ တန္တေ၊ ရာ။ ဘေ၊ အာ။ ဝေယျာဝစ္စကရော၊
သည်။ အတ္ထိ၊ လော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ အံ့၊ ပုညတ္ထိကေဟိ၊ ကောင်းမှု
ဖြင့် အလိုရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော။ ဥပါသကေ
ဟိ စ၊ တို့သည်သည်။ (အာဏတ္တာသို့သွား။) “တိက္ခ၊ နံ၊ တို့၏။ ဝေယျာ
ဝစ္စ၊ ကိ၊ ကရောသ၊ ဆောင်ရွက်ကုန်သော။” ဣတိ၊ သို့။ အာဏတ္တာ၊ ဝါ၊
စေခိုင်းအပ်သော သူတို့သည်သည်။ ကောင်း။ တိက္ခ၊ နံ၊ တို့၏။ သန္တိဋ္ဌာ၊
မြင်ဖူးကာမျှ အဆွေခပ်ပွန်းဖြစ်သော။ သမ္ဘတ္တာ၊ တကွသည်းကပ်တက်
ဖြစ်ကုန်သော။ ကေမိ ဝါ၊ အချို့သော သူတို့သည်သည်းကောင်း။
ဝေယျာဝစ္စကရော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတသံ၊ ထို အာဏတ္တာ
ဖြစ်သော ဝေယျာဝစ္စကရ၊ သန္တိဋ္ဌ စသည်ဖြစ်သော ဝေယျာဝစ္စကရတို့
တွင်။ အညဘရော၊ အမှတ်ခရှိ တသယာက်သယာက်သော ဝေယျာ
ဝစ္စကရသည်။ တသ္မိ၊ ခဏ၊ ထို “အတ္ထိ ပန ဧတ” စသည်ဖြင့်
တခန့်မေးလျှောက်သော ခဏ၌။ တိက္ခ၊ သ၊ မေးလျှောက်သော ရဟန်း
၏၊ သန္တိဋ္ဌက၊ အနီး၌၊ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့၊ တိက္ခ၊ သည်။
တံ၊ ထို အနီး၌နေသော ဝေယျာဝစ္စကရကို။ “အယံ၊ သည်။ တိက္ခ၊ နံ၊
တို့၏။ ဝေယျာဝစ္စကရော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌိသတိ၊ ညွှန်အံ့၊ ဝုဒ္ဓဘာ၊
မေးလျှောက်သော တမန်သည်။ တဿ၊ ထို ရဟန်းသည် ညွှန်အပ်သော
ဝေယျာဝစ္စကရအား။ (ဧတွာ ကိဏိတွာ-သို့သွား။) ဝါ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။
အကပ္ပိယာတ္ထု၊ ကို၊ ဒဉ္ဇော၊ ၌။ “ထေရဿ၊ အာ။ စိဝရံ၊ ကို။ ကိဏိ
တွာ၊ ၌။ ဧတိ၊ လူသော။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ အံ့၊ အယံ၊ ဤ
ရဟန်း၏အနီး၌ နေသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းသည် ညွှန်အပ်သည်ဖြစ်၍ တမန်
သည် ပေးရာဖြစ်သော ကပ္ပိယကာရကသည်။ တိက္ခ၊ နာ၊ သမ္မုခါနိဋ္ဌိဋ္ဌော၊
ရဟန်းသည် မျက်မှောက်၌ ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကသည်။

တိက္ခ၊ သ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ နော စေ ဘော
တိ၊ မဖြစ်အံ့။ အဝိစ ခေါ၊ ရဟန်း၏အနီး၌ မနေသော်လည်း။ တိက္ခ၊
“အတ္ထိ ပန ဧတ တန္တေ ဝေယျာဝစ္စကရော” ဟူ၍ မေးအပ်သော ရဟန်း

(ဓုတိယအကြိမ်)။

သည်။ “အထွဋ်ပန ဟေ ဘန္တေ” ဟူ၍ ဖေးသော
တမန်သည်။ ဝန္တော၊ ရဟန်းသည် ညွှန်အပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရ
ရုံသို့ သွား၍၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည် ညွှန်အပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရ၏။
ဟတ္ထေ၊ ဤ။ အာဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ကို။ ဒေတွာ၊ ၍။ “ထေရဿ၊ အား။ ဖိဝရံ၊
ကို။ ကိဏိတွာ၊ ၍။ ဒေယျာသိ၊ သင် ဟူလော့” ဟု ဆို၍၊ ဤသို့ဆို၍၊ အာ
ဝန္တော၊ ရဟန်းအထံသို့ လာ၍၊ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ အာရောစေတွာ၊
“ထေရဿ ဖိဝရံ ကိဏိတွာ ဒေယျာသိ” ဟု ဆို၍ ပေးခဲ့ကြောင်းကို
လျှောက်ထား၍၊ ဝန္တတိ၊ အံ။ အယံ၊ ဤ ရဟန်းသည် ရှာ၌ ဝေယျာဝစ္စ
ကရကို ညွှန်၍ တမန်သည် ပေးခဲ့၍ ရဟန်းအား ပြန်၍ လျှောက်ထား
အပ်သော တမန်သည်။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခုနာ အသမ္ပုခါနိဗ္ဗိဇ္ဇော၊
ရဟန်းသည် မျက်ကွယ်၌ ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကသည်။

သော ဝုတော၊ ထို “အထွဋ်ပန ဟေ ဘန္တေ” စသည်ဖြင့် မေး၍ ရဟန်း
သည် ရှာ၌ ဝေယျာဝစ္စကရကို ညွှန်၍ ထို ဝေယျာဝစ္စကရအား ပေးခဲ့
သော တမန်သည်။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်။ အာဝန္တော၊ ရဟန်းအထံသို့ လာ၍။
န ဟေ ခေါ် အာရောစေတိ၊ ရဟန်းသည် ညွှန်အပ်သော ဝေယျာဝစ္စ
ကရအား ပေးခဲ့ကြောင်းကို မလျှောက်ဆိုသည်သာလျှင်တည်း။ အဝိစ၊
ခေါ်၊ သော်ကား။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ မယာ၊
သည်။ တဿ၊ ထို အရှင်ဘုရားသည် ညွှန်အပ်သော ရှာ၌ ဝေယျာဝစ္စ
ကရ၏။ ဟတ္ထေ၊ ဤ။ ဖိဝရစေတာပန္နံ၊ သင်္ကန်းဖိုကို။ ဖိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။
တုမ္ပေ၊ ထိုသည်။ ဖိဝရံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏေယျာထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့” ဟု ဆို
ထို။ ပဟိဏတိ၊ စေအံ။ အယံ၊ ဤ “အထွဋ်ပန ဟေ ဘန္တေ” စသည်ဖြင့်
မေး၍ ရဟန်းသည် ရှာ၌ ဝေယျာဝစ္စကရကို ညွှန်၍ ထို ဝေယျာဝစ္စကရ
အား ပေးခဲ့၍ ရဟန်းအထံသို့ ကိုယ်တိုင်လာ၍ မလျှောက်ပဲ သူတပါးကို
“ဖိန္နံ မယာ” စသောစကားကို ပါးသော တမန်သည်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ကြိမ်
မြောက် ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနာ အသမ္ပုခါနိဗ္ဗိဇ္ဇော၊ တည်း။

အညံ၊ တပါးသောသူကို။ န ဟေ ခေါ် ပဟိဏတိ၊ “ဖိန္နံ မယာ”
စသောစကားကို မပါးသည်သာလျှင်တည်း။ အဝိစ၊ ကား။ ဝန္တန္တော၊
ရဟန်းသည် ညွှန်အပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရရှိရာ ရှာသို့ သွားကတည်း။

ကပင်လျှင်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ “အဟံ၊ သည်။ တဿ၊ ထို အရှင်ဘုရားသည် ညွှန်အပ်သော ရွာ၌ ဝေယျာဝစ္စကရ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ စိဝရစေတာပန္နံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးခဲ့ပါအံ့။ တုမေ၊ ထို့သည်။ စိဝရံ၊ ကို။ ဂဏှေယျာထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤ “အတ္ထိ ပန တေ တန္တေ” စသည်ဖြင့် မေး၍ ရဟန်းသည် ရွာ၌ ဝေယျာဝစ္စကရကကို ညွှန်၍ ထို ဝေယျာဝစ္စကရအား ပေးခဲ့၍ ထို ဝေယျာဝစ္စကရအား ပေးခဲ့ကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်လည်း ပြန်၍ ငွေ့လျှင်း၊ သူတပါးကိုလည်း မပါး ရဟန်း အထံမှ သွားကတည်းကပင်လျှင် “အဟံ တဿ” စသော စကားကို ဆို၍ ပေးရာဖြစ်သော ဝေယျာဝစ္စကရသည်။ တတိယော၊ သော။ ဘိက္ခုနာ အသမ္ပုခါနိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ရဟန်းသည် မျက်ကွယ်၌ ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယ ကာရကတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဧကော၊ သော။ သမ္ပုခါနိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ မျက် မှောက်၌ ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကလည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန် သော။ အသမ္ပုခါနိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ မျက်ကွယ်၌ ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကတို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ထို့သည်။ ဘိက္ခုနာ နိဒ္ဒိဋ္ဌ ဝေယျာဝစ္စကရာ နာမ၊ ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ဤ လေးယောက်ကုန်သော ရဟန်းသည် ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကတို့၌။ ဣမဗုဒ္ဓိရာဇသိက္ခာ ပဒေ၊ ၌။ ပုတ္တနယေနော၊ ဟောတော်မူအပ်သော သုံးကြိမ်တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ်ရပ်ခြင်း ဟူသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရာ၏။

အပရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုရိမနယေနော၊ ရှေး၌ ဖြစ် သော “အတ္ထိ ပန တေ တန္တေ” စသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ နုတေန၊ သည်။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ နတ္ထိတဿ ဝါ၊ မိမိအား ဝေယျာဝစ္စ ကရ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အဝိစာရေတုကာမတာ ယ ဝါ၊ စိစစ်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ “အမှာကံ၊ တို့အား။ ကပ္ပိယကာရကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ စ၊ ထိုသို့ တမန်သည် မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြေဆဲခဏ၌။ (စလုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ။) ကောစိ၊ သော။ မနုဿော၊ သည်။ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ၌။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာခဲ့အံ့။ ဗုဒ္ဓတော၊ သည်။ တဿ၊ ထို လာသောသူအား။ ဝါ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ အကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ကို။ တော၊ ၌။ “ဣမဿ၊ ယခု လာသောသူ၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ စိဝရံ၊ ကို။ ဂဏှေယျာထ၊ ခံတော်မူ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတော၊ ၌။ ဝစ္ဆတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤ တမန်သည် မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ “မရှိ” ဟု ဖြေဆဲခဏ၌ လာသောသူအား ပေးခဲ့၍

(ဒုတိယအကြိမ်)

“ဣမဿ ဟတ္ထဇတာ” စသော စကားကို ဆိုရာဖြစ်သော ကပ္ပိယကာရက
သည်၊ ဣတေန သမ္ပုခါနိဋ္ဌိဋ္ဌော၊ တမန်သည် မျက်မှောက်၌ ညွှန်အပ်သော
ကပ္ပိယကာရကတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဧကော၊ သော၊ သမ္ပုခါနိဋ္ဌိဋ္ဌော၊
ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ နိ။

အပရော၊ သော။ ဣတော၊ သည်။ ဝါ၊ သို့။ ပရိသိတွာ၊ ဤ။ အတ္တနာ၊
မိမိသည်။ အဘိရုဖိတဿ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်
သောသူအား။ ဝါ၊ နိ။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ အကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ကို။ ဒတွာ၊ ဤ။ ပုရိ၊
နယေနော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော “ထေရဿ စိဝရံ ကိဏိတွာ” စသော နည်း
ဖြင့်သာလျှင်။ အာဂန္တာ၊ ရဟန်းအထံသို့ ပြန်လာ၍။ အာရောစေတိ၊
လျှောက်ကြားအံ့။ အညံ ဝါ၊ တပါးသော သူကိုမူလည်း။ ပဟိဏတိ၊
မှာလိုက်အံ့။ “အဟံ၊ သည်။ အသုကဿ နာမ၊ ရှိသောသူအား။ ဝါ၊ နိ။
ဟတ္ထေ၊ ၌။ စိဝရစေတာပန္နံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးခဲ့ပါအံ့။ တုဗ္ဗေ၊ ထို
သည်။ စိဝရံ၊ ကို။ ဂဏှယျာထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထာ
ဝါ၊ ဆို၍မူလည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ အဟံ၊ ဤ ဆို၍သွားရာဖြစ်သော ကပ္ပိယ
ကာရကသည်။ တတိယော၊ သော။ ဣတေန အသမ္ပုခါနိဋ္ဌိဋ္ဌော၊ တမန်
သည် မျက်မှောက်၌ ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။
ဧကော၊ သော။ သမ္ပုခါနိဋ္ဌိဋ္ဌော၊ ရဟန်း၏မျက်မှောက်၌ ညွှန်အပ်သော
ကပ္ပိယကာရက လည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ အသမ္ပုခါနိဋ္ဌိဋ္ဌော၊
ရဟန်း၏ မျက်မှောက်၌ ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရက လည်းကောင်း။
ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ထိုသည်။ ဣတေန နိဋ္ဌိဋ္ဌဝေယျာဝစ္စကရာ
နာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ဤတမန်သည် ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရက
လေးယောက်တို့၌။ မေဏှကသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ပုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာ
လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ နိ။ ဟိ၊ ကျင့်ကြောင်းဖြစ်သော နည်း၏ ဟောရာ
မေဏှကသိက္ခာပုဒ် ဟူသည်ကား။ “သန္တိ တိက္ခဝေ။ ပ။ ဝဒါမိ” တိ၊ ဝဒါမိ
ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပုတ္တံ၊ မူအပ်ပြီ။

တိက္ခဝေ၊ ထို။ သဒ္ဓါ၊ ရတနာသုံးပါး၌ ယုံကုန်သော။ ပသန္နာ၊
ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ကုန်သော။ ဓနဿာ၊ ထိုသည်။ သန္တိ၊ ရှိ
ကုန်၏။ ဧတံ၊ ထို ယုံကုန် ကြည်ကုန်သော လူတို့သည်။ ကပ္ပိယ
ကာရကနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ ထို၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဟိရညံ၊ ငွေကို။

(ဒုတိယအကြိမ်)

‘ဣမိနာ၊ ဤဇွေဖြင့်။ အယူထား၊ အား။ ကပိယံ၊ အင်သော။ ယံ၊ အကြင်ပစ္စည်းသည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တံ၊ ထိုအင်သောပစ္စည်းကို။ ဒေထ၊ ဣကုန်လော့။’ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥပနိက္ခိပန္နိ၊ အပ်နှံကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့၊ တတေ၊ ထိုကပိယကရေတို့အား အပ်နှံသောဇွေကြောင့်။ ကပိယံ၊ သော။ ယံ၊ အကြင်ပစ္စည်းသည်။ ဥပန္နိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဇွေကြောင့်ဖြစ်သော အပ်သောပစ္စည်းကို။ သာဒိတုံ၊ စိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ ခံစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဝါတုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့၊ အဟံ၊ ဝါတုရားသည်။ ‘ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ဇွေဇွေကို။ သာဒိတဗ္ဗံ၊ သာယာအပ်၏။ ဝါ၊ ခံအပ်၏။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ န တွေဝ ဝဒါမိ၊ မဟော်သည်သာလျှင်တည်း။

စ၊ ရာဇသိက္ခာပုဒ်၌ ဟောအပ်သော နည်းဖြင့် ကျင့်ရာသော ကပိယလေးယောက်မှ မေဏှကသိက္ခာပုဒ်၌ ဟောအပ်သော နည်းဖြင့် ကျင့်ရာသော ကပိယကာရက လေးယောက်တို့၏ အထူးကား။ (စ-လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ။) ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါပသန္တဖြစ်သော လူတို့သည် အပ်နှံရာဖြစ်သော ကပိယကာရကတို့၌။ စောဒနာယ၊ တောင်းခြင်း၏။ ပရိမာဏံ၊ အကြိမ် ပမာဏသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မူလံ၊ အစိုးကို။ အသာဒိယန္တေန၊ မသာယာသည်ဖြစ်၍။ သဟဿက္ခတ္ထုမ္ပိ၊ အကြိမ်များစွာလည်း။ စောဒနာယ ဝါ၊ တောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဌာနေန ဝါ၊ ရပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကပိယဘဏ္ဍာကို။ သာဒိတုံ၊ ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ နော စေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ အကြိမ်များစွာ တောင်းခြင်း ရပ်ခြင်းဖြင့် ကပိယဘဏ္ဍာကို မပေးခဲ့အံ့။ အညံ၊ သဒ္ဓါပသန္တ ဖြစ်သော လူတို့သည် အပ်နှံရာဖြစ်သော ကပိယကာရကမှ တပါးသော။ ကပိယကာရကံ၊ ကို။ ဌပေတွာပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အာဟရာပေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်စေအပ်၏။ သစေ ဣန္ဒြိယံ၊ မူလဖြစ်သော ဇွေရှင်တို့အား ပြောကြားခြင်းကို အလိုရှိအံ့။ မူလသာမိကာနဓိ၊ မူလဖြစ်သော ဇွေရှင်တို့အားလည်း။ ဝါ၊ ကပိယဘဏ္ဍာအစိုးရှင်တို့အားလည်း။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ‘ယံ ခေါ် တုမေ’ စသည်ဖြင့် ပြောဆိုအပ်၏။ နော စေ ဣန္ဒြိယံ၊ အကယ်၍ ပြောကြားခြင်းကို အလိုမရှိအံ့။ န ကထေတဗ္ဗံ၊ မပြောဆိုအပ်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အပရော၊ သော။ သိက္ခ၊ သည်။ ပုရိမနယေနော၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော
 “အတ္ထိ ပန တေ ဘန္တေ” စသော နည်းဖြင့်သားလျှင်။ ခုတေန၊ သည်။
 ပုစ္ဆိတော၊ သော်။ “အမှာကံ၊ ထိုအား။ ကပ္ပိယကာရကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။ အညော၊ တမန်မှ တပါးသော သူသည်။
 သမိပေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ တံ ဝစနံ၊ ထို ရဟန်းဆိုသော
 “နတ္ထမှာကံ” အစရှိသော စကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ “ဘော၊ အချင်း။
 အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လေ့။ အဟံ၊ သည်။ အယျဿ၊ အား။ စီဝရံ၊ ကို။
 စေတောပေတွာ၊ ၍။ ဒဿာမိ၊ အံ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။ ခုတော၊
 သည်။ “ဘော၊ အချင်း။ ဟန္တ၊ ယူလေ့။ ဒဒေယျာယိ၊ လှူလေ့။” ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ ထို အနီး၌တည်သော တပါးသောသူ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။
 ဒတွာ၊ ၍။ သိက္ခဿ၊ အား။ အနာရောစေတွာဝ၊ မကြားမှတ်သားလျှင်။
 ဝစ္ဆတိ၊ အံ။ အယံ၊ ဤအနီး၌ တည်သည်ဖြစ်၍ “နတ္ထမှာကံ” အစရှိသော
 စကားကို ကြား၍ “အာဟရ ဘော” အစရှိသော စကားကို ဆိုသည်
 ဖြစ်၍ တမန်သည် ပေးအပ်သော ကပ္ပိယကာရကသည်။ မုခဝေဝဋိက
 ကပ္ပိယကာရကော၊ နှုတ်မြှောက်သော ကပ္ပိယကာရက မည်၏။ အပရော၊
 တပါးသော တမန်သည်။ သိက္ခနော၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာကဿ ဝါ၊ အလုပ်
 အကျွေး၏လည်းကောင်း။ အညဿ ဝါ၊ တပါးသောသူ၏လည်းကောင်း။
 ဟတ္ထေ၊ ၌။ အကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ “ထေရဿ၊ အား။ စီဝရံ၊ ကို။
 ဒဒေယျာယိ၊ လေ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဧတ္တာဝ၊ ဤအရပ်မှသာလျှင်။
 ပတ္တမတိ၊ ၍။ အယံ၊ ဤ တမန်သည် “ဟန္တ ဘော” စသော စကားကိုဆို၍
 အကပ္ပိယဝတ္ထုကို ပေးခဲ့ရာဖြစ်သော ဥပဋ္ဌာက၊ အညဖြစ်သော ကပ္ပိယ
 ကာရကသည်။ ပရမ္ပုခါကပ္ပိယကာရကော၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်သော ကပ္ပိယ
 ကာရက မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ ဒွေ၊ ထိုသည်။ အနိဒ္ဓိဋ္ဌကပ္ပိယ
 ကာရကာ နာမ၊ ထိုမည်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ဤ နှစ်ယောက်ကုန်သော
 အနိဒ္ဓိဋ္ဌကပ္ပိယကာရကတို့၌။ အညာတကအပ္ပဝါရိတေသု၊ အဆွေမတော်
 သောသူ၊ မဖိတ်ကြားသောသူတို့၌။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ ဝိယ၊ ရာသကဲ့သို့။ ပဋိပဇ္ဇိ-
 တဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ သယမေဝ၊ မိမိတို့အလိုလိုသာသားလျှင်။ စီဝရံ၊ ကို။ အာနေတွာ၊
 ၍။ သစေ ဒဒန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဝယေတဗ္ဗံ၊ ခံအပ်၏။ နော စေ ဒဒန္တိ၊ ကုန်အံ။
 ကိဉ္စ၊ တစုံတခွန်းသော စကားကို။ န ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ အပ်။ ခုတဿ၊ ၍။ ဟတ္ထေ၊
 ၌။ စီဝရတ္ထာယ၊ သင်္ကန်းအလိုငှါ။ အကပ္ပိယဝတ္ထု၊ အကပ္ပိယ ဝတ္ထု
 ကို။ ပေသိတေ၊ ပို့လတ်သော်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။
 ဝုတ္တော၊ ယထာ စ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပိဏ္ဏပဂါတာဒိနံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဆွမ်း စသည်တို့၏။ အတ္ထာယဝိ၊ အလိုငှါလည်း။ ပေသိတေ စ၊ 'ပိုသလှာသော ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ သယံ၊ အလိုလို။ အာဂန္တော၊ ၍။ ဒိယမာနေ စ၊ လှူအပ်သော ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၆၆။ ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယနေ ပန၊ အပ်နှံခဲ့သော ရွှေငွေ စသည်ကို သာယာခြင်း၌ကား။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတခုသော။ အာဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ကို။ ပါဓမ္မလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ “ဣဒံ၊ ဤ ရွှေငွေတဏှာ စသည်သည်။ အယျဿ၊ အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။” ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ စိတ္တေန၊ 'ဖြင့်။ သဓေဝိ သာဒိယတိ၊ အကယ်၍မူလည်း သာယာသည်ဖြစ်စေ။ ဂဏိတုကာမော၊ ခံလိုသည်။ သဓေဝိ ဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်းဖြစ်စေ။” ဣဒံ၊ ဤရွှေငွေတဏှာစသည်သည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ကာယေန ဝါ၊ ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ဝါစာယ ဝါ၊ ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ကာယဝါစာတိ၊ တို့ဖြင့်။ အပ္ပဋိက္ခိပိတ္တာပိ၊ မူ၍သော်လည်း။ သုဒ္ဓမ္မိဗ္ဗော၊ ခံလိုသော စိတ်မှ စင်သောစိတ် ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ “ဣဒံ၊ ဤ ရွှေ ငွေ တဏှာ စသည်သည်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ န သာဒိယတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိယေဝ၊ ပင်လျှင်တည်း။ ဟိ၊ အနီး၌ထားအပ်သော ရွှေ ငွေ တဏှာစသည်ကို ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရတို့ဖြင့် ပယ်သည်ရှိသော် အာပတ်မသင့်၊ မနောဒွါရဖြင့် သာယာခြင်းကို မပြုသော်လည်း အာပတ်မသင့်သည်ပင် ဟု ဆိုခဲ့သော် မနောဒွါရဖြင့် ပယ်ခြင်းသည် ပယ်ခြင်း ဖြစ်သင့် မဖြစ်သင့်ကား။ တီသု၊ ကုန်သော။ ဒွါရေသု၊ တို့တွင်။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ တဝါးပါးသော ဒွါရဖြင့်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ သော်။ ပဋိက္ခိတ္တဓမ္မေ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၍။ ပန၊ ဒွါရသုံးပါးတို့တွင် တဝါးပါးသော ဒွါရဖြင့် မပယ်ခဲ့သော် ဒွါရသုံးပါးတို့၌ အာပတ်သို့ ရောက်သင့် မရောက်သင့်ကား။ ကာယဝါစာတိ၊ တို့ဖြင့်။ အပ္ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ မူ၍။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သဓေ အဓိဝါသေတိ၊ အကယ်၍ သာယာအံ့။ ဝါ၊ ရွှေ ငွေကို စွဲ၍ ထို ရွှေ ငွေ အပေါ်၌ “နေအံ့။ ကာယဝါစာတိ၊ တို့ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗဿ၊ ပြုအပ်သင့်သော။ ငဋိက္ခေပဿ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အကရုဏတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်။ အကြိယသမုဋ္ဌာနံ၊ ပြုအပ်သင့်သော ပယ်ခြင်းကို မပြုခြင်း ဟူသော အကြောင်းရှိသော။ ကာယဒွါရေ စ၊ ၌သော်လည်းကောင်း။ ဝစီဒွါရေ စ၊ ၌သော်လည်းကောင်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အာပတ္တိ၊ သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ န၊ ပန၊ ကာယဒ္ဓါရ ဝစီဒ္ဓါရသည် အာပတ်
 သို့ရောက်ရာ ဖြစ်သကဲ့သို့ မနောဒ္ဓါရသည် အာပတ်သို့ ရောက်ရာ ဖြစ်
 သင့် မဖြစ်သင့်ကား။ မနောဒ္ဓါရေ၊ ဥပနိက္ခိတ္တဘဏ္ဍာကို ပယ်သောအခါ
 အနာပတ္တိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော မနောဒ္ဓါရ၌၊ အာပတ္တိ နာမ၊ အာပတ်
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ကော၊ တယောက်သော ဒါယကာသည်။ သတံ ဝါ၊ အရာသော ရွှေ
 ငွေဘဏ္ဍာ စသည်ကိုလည်းကောင်း။ သဟံသံ ဝါ၊ အထောင်သော
 ရွှေ ငွေဘဏ္ဍာ စသည်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဠေလေ၊ ရဟန်း၏ ခြေရင်း
 ၌။ “ဣဒံ၊ ဤ ရွှေ ငွေ ဘဏ္ဍာ စသည်သည်။ တုယံ၊ အရှင်ဘုရားအား။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍၊ ဌပေတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခု၊ ထား
 ရာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ “ဣဒံ၊ သည်။ န ကပ္ပတိ၊ ရဟန်းတို့အား
 မအပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပဋိပက္ခိပတိ၊ အံ့။ ဥပါယကော၊ ထားသည်
 ဖြစ်၍ ပယ်အပ်သော ဒါယကာသည်။ “မယာ၊ သည်။ တုမှာကံ၊ တို့အား။
 ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဂတော၊ သွားအံ့။ အညော၊ တပီး
 သော ဒါယကာသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွှေငွေဘဏ္ဍာ စသည်ကို စွန့်ရာဖြစ်
 သော ရဟန်း၏ ခြေရင်းသို့။ အာဂန္တော၊ ၍။ “တန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ သည်။
 ကိံ၊ နည်း။” ဣတိ ပုစ္ဆတိ၊ ဤသို့ မေးအံ့။ ယံ၊ အကြင် “တုယံဒံ ဟောတု”
 ဟူသော ဒါယကာ၏စကား။ “နယိဒံ ကပ္ပတိ” ဟူသော မိမိ၏စကား။
 “ပရိစ္စတ္တံ မယာ တုမှာကံ” ဟူသော ဒါယကာ၏စကားကို။ တေန စ၊
 ထိုဒါယကာသည်လည်းကောင်း။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်ပြီ။ တံ၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်သည် ဆိုအပ်သော စကားကို။ အာစိက္ခိ
 တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သော၊ ထိုသူနှစ်ယောက်သည် ဆိုအပ်သောစကားကို ကြား
 ရာဖြစ်သော အညဉ္ဇပါယကာသည်။ “တန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဂေါ-
 ပယိဿာမိ၊ လုံခြုံစေပါအံ့။ ဂုတ္တဌာနံ၊ ကို။ ဒသေယ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊
 သို့။ စေ ဝေတိ၊ အံ့။ သတ္တဘူမိကမ္ပိ၊ တုံခနစ်ဆင့်ရှိသော ပြဿင်ပင်
 ဖြစ်သော်လည်း။ ပါသာဒံ၊ သို့။ အဘိရုဟိတွာ၊ တင်၍။ “ဣဒံ၊ ဤအရပ်
 သည်။ ဂုတ္တဌာနံ၊ တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့သာလျှင်။ (ဝေကျေ။) အာစိက္ခိ
 တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ “ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ နိက္ခိပါဟိ၊ ချလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ကား။
 န ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဧတ္တာ ဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော “ဣဒံ ဂုတ္တ
 ဌာနံ” ဟူသော အစဉ်၊ “ဣဓ နိက္ခိပါဟိ” ဟူသော အစဉ်ဖြင့်။ ကပ္ပိယဉ္ဇ၊
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။

(နုတိယအကြိမ်)

နိဿယ၊ ဤ၊ ဌိတံ၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇ္ဇါရံ၊ ကို။ ပိဝေရိတွာ၊ ဤ၊ ရက္ခန္တေန၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပိတ္တာယိကဘဏ္ဍံ၊ ရောင်းအပ်သတ္တံသော တဏှာဖြစ်သော။ ဝတ္တံ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ စိဝရံ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ဤ၊ သစေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ လာခဲ့အံ့။ “တန္တု၊ ရား၊ ဣဒံ၊ ဤသပိတ်ကို၊ ဂဟေဿထ၊ ယူဒတင်္ဂမူကုန်လတ္တံ၊ လော။” ဣတိ ဝုဒတ္ထ၊ ရှိသော်။ “ဥပါသက၊ ကာ၊ အမှာကံ၊ တို့အား၊ ဣမိနာ၊ ဤသပိတ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ ကို၊ အတ္ထော အတ္ထိ၊ အလိုရှိပါ၏။ စ၊ ထိုသို့ ဤသပိတ်ကို အလိုရှိသော်လည်း ခဲယဉ်းသည်ကား။ ဧဝရူပံ နာမ၊ ဤသို့ ရွှေ ငွေ တဏှာ စသည် ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသော။ ဝတ္ထု၊ သည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ကပိယကာရကော၊ ကား၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။” ဣတိ၊ ထို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သော၊ ထို “အတ္ထိ အမှာကံ” စသည်ကို ဆိုရာဖြစ်သော သပိတ်သည် ခါယကာသည်။ “အဟံ၊ သည်၊ ကပိယကာရကော၊ သည်၊ တပိဿာမိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဇ္ဇါရံ၊ ကို၊ ပိဝေရိတွာ၊ ဤ၊ ဒေသ၊ ကုန်သော။” ဣတိ၊ ထို့၊ သစေ ဝဒတိ၊ အံ့၊ ဇ္ဇါရံ၊ ကို၊ ပိဝေရိတွာ၊ ဤ၊ “ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဌိ၊ ဌပိတ”န္တိ၊ ထားအပ်၏ ဟူ၍ သာလျှင်၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ “ဣဒံ၊ ကို၊ ဂဏှ၊ ယူဒေသော။” ဣတိ၊ ဤသို့ကား၊ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ “ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဌပိတံ”ဟူသော အစဉ်၊ “ဣဒံ ဂဏှ”ဟူသောအစဉ်ဖြင့်လည်း၊ ကပိယဉ္စ၊ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အကပိယဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယ၊ ဤ၊ ဌိကဓေဝ၊ တည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို “အဟံ ကပိယကာရကော တပိဿာမိ” စသော စကားကိုဆိုသော သပိတ်သည်လည်း၊ ဘံ၊ ထိုတံခါးကိုဖွင့်၍ “ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဌပိတံ” ဟူ၍ ဆိုအပ်သော ရွှေ ငွေ တဏှာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဤ၊ သဿ၊ ထို “ဥပါသက အတ္ထိ အမှာကံ” စသည်ကို ဆိုသော ရဟန်းအား၊ ကပိယဘဏ္ဍံ၊ ကို၊ စေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဘမိကံ၊ အလိုရှိသော သပိတ်၏ တန်ဖိုးသက် အလွန်ကို၊ သစေ ဂဏှ၊ တိ၊ အံ့၊ “ယံ၊ တို့သည်။ တာ၊ ၏၊ တဏှံ၊ ကို၊ န ဂဏှာမ၊ မယူကုန်အံ့၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်လော့။” ဣတိ၊ ထို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။

၆၇။ ယေန ပန ဘိက္ခုနာ၊ သည်ကား၊ ဇာတရူပါဒိ၊ ရွှေ ငွေ အစရှိသော၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ ရှိသော၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ကို၊ ပဋိပတ္တိတံ၊ ၏။ ဘေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်၊ ကိံ ကာတဗ္ဗံ၊ နည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။

(စုတိယအကြိမ်)

သံသယဇ္ဈေး ဤ။ နိဿဇ္ဇိဘဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်၏။ ကထံ နိဿဇ္ဇိဘဗ္ဗံ၊ နည်း ဟူမူ
 ကား။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထို ရွှေ ငွေကို ခံမိသော ရဟန်းတည်း။ သံသံ၊
 သို့၊ ဥပသင်္ကမိဘွား၊ ကပ်၍။ ကေသံ ကေသိံ* အံသေ၊ လက်ဝဲတဖက်
 ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကို၊ ကရိတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍။ ဝုဇ္ဇာနံ၊ သီတင်း
 ကြီးကုန်သော။ သိက္ခန္တံ၊ ထို၏။ ပါဒေ၊ ထိုသို့၊ ဝန္တိတွာ၊ ၍၊ ဥတ္တုဒ္ဓိကံ၊
 ဆောင်ကြောင့်။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ အဉ္ဇလိံ၊ ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီ၍၊
 ဧဝံ၊ သို့၊ ဝစနိယော ဝတ္တဇဗ္ဗာ၊ သည်။ အဿ ဟောတိ၊ ၏။ “ဘန္တေ
 ထို့။ အဘံ၊ ဝါသည်၊ ရူပိယံ၊ ရွှေ ငွေကို၊ ပဋိဂ္ဂဟသိံ၊ ခံမိပြီး၊ ဣဒံ ရူပိယံ၊
 ကို၊ ခေ မယော၊ သည်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်၏။ ဣမံ ရူပိယံ၊ ကို၊ အဟံ၊
 သည်။ နိဿန္တာမိ၊ စွန့်ပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ နိဿဇ္ဇိတွာ၊ ၍၊ အာပတ္တိ၊
 ကို၊ ဒေသတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဗျဇ္ဈန္တု၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ လိမ္မာသော။
 ဝါ၊ ဗျဉ္စနဗုဒ္ဓိသယံ၊ ဤ လိမ္မာသော။ ပဋိဗလေန၊ ဌာန်ကရိုက်ကို ဝိသ
 အောင်ရွတ်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော။ သိက္ခနာ၊ သည်။ အာပတ္တိ၊ ကို၊ ပဋိဂ္ဂ
 ဟေတဗ္ဗာ၊ ခံအပ်၏။ တတ္ထ၊ အရပ်သို့၊ အာရာမိနော ဝါ၊ ‘သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပါသကော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သဓေ အာဂစ္ဆတိ၊ အံ့သော၊
 ထို လာသော ဒါယ ကာကို။ “အာဝုသော၊ ကာ၊ ဣဒံ ဤဝတ္ထုကို။
 ဇာနာတိ၊ သိအောင်ပြုလေ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ သော
 ဥပါသကော၊ သည်။ “ဣမိနာ၊ ဤဝတ္ထုဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အာဟ
 ရိယာမိ၊ ဆောင်စိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ သဓေ တဏှတိ၊ အကယ်၍
 ဆိုအံ့။ “ဣမံ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣမံ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။
 အာဟရ၊ ဆောင်ချေလေ့။” ဣတိ၊ သို့။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ သပ္ပိံ ဝါ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ တေလံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မရံ ဝါ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဖာဏိတံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်ကို၊ အာ
 စိက္ခိဘဗ္ဗံ ပြောကြားအပ်၏။ အာစိက္ခန္တေန စ၊ သည်လည်း။ “ဣမိနာ၊
 ဤဝတ္ထုဖြင့်။ သပ္ပိံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တေလံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 မရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖာဏိတံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာဟရ၊
 လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ “ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည် ဤမည်သော
 ဝတ္ထုသည်လည်း။ သံသယ၊ အား။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္တက
 မေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ သော ဥပါသကော၊ သည်။ ဘေန
 ဝတ္ထုနာ၊ ထို အာဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြင့်။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ဖလှယ်၍။ ကပ္ပိယံ၊
 အပ်သော ဝတ္ထုကို။ သဓေ အာဟရတိ၊ ခဲ့အံ့။ ရူပိယာပဋိဂ္ဂဟကံ၊ ရွှေငွေ
 ကို ခံမိသော ရဟန်းကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော

ရဟန်းတို့၏သာလျှင်။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ပရိဘုဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ရူပိယ
ပဋိဂ္ဂါဟကေန၊ ရွှေ ငွေကို ခံမိသော ရဟန်းသည်။ ဘာဂေါ၊ အဖို့ကို။ န
ဝဟေတဗ္ဗော၊ မယူအပ်။

အညေသံ၊ မိမိမှ တပါးကုန်သော။ တိက္ခန္တံ ဝါ၊ တို့၏ သော်လည်း
ကောင်း။ အာရာမိတာနံ ဝါ၊ တို့၏သော်လည်းကောင်း၊ ပတ္တတာဝတ္ထိ၊
ရောက်သော အဖို့ကိုသော်လည်း။ လဘိတ္တာ၊ ၍။ ဗရိဘုဂ္ဂိတံ၊ ငှါ။ န
ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ မတ္တဋ္ဌာဒိတိ၊ မျောက် အစရှိသည်
တို့သည်။ တတော၊ ထိုထောပတ် စသည်ကို ဝေဖန်ရာအရပ်မှ။ ဟရိတွာ၊
ထောပတ် စသည်ကို ဆောင်၍။ အရညေ၊ ဌ။ ဌဝိတံ ဝါ၊ ထားအပ်သည်
လည်း ဖြစ်သော။ တေသံ၊ ထို မျောက် စသည်တို့၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။
ဝဠိတံ ဝါ၊ လျှောကျသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိရစ္ဆာနပဋိဂ္ဂဟိတမ္ပိ၊
တိရစ္ဆာန်တို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော ထောပတ် စသည်သော်လည်း
ကောင်း။ ဝံသုက္ကသမ္ပိ၊ သော်လည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ တည်း။
တတော၊ ထို ဝေဖန်ရာအရပ်မှ။ အာဟတေန၊ ဆောင်အပ်သော။ (သပ္ပိနာ
ဝါ စသည်သို့လည်း သွား။) ဖာဏိတေန၊ ဖြင့်။ သေနာသနဗုဒ္ဓမ္ပိ၊ ကျောင်း
ကို လိမ်းကျံခြင်းသည်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ သပ္ပိနာ ဝါ၊ ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ တေလေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဒိပံ၊ ဆီမီးကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ ဒိပါလောကေ၊ ဆီမီးရောင်၌။ နိပဇ္ဇိတမ္ပိ၊ အိပ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။
ကသိဏပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို။ ကတုမ္ပိ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ပေါတ္ထ
ကံ၊ ပေစာကို။ ဝါစေတုမ္ပိ၊ ဖတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
ပန၊ ဗာဟိရပရိဘောဂ မအပ်သော် အဇ္ဈတ္တပရိဘောဂ၌ အပ် မအပ်
ကား။ တေလဓေဖာဏိတေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သရိရေ၊ ဌ။ ဝဏံ၊ အမာကို။
မက္ခေတံ၊ လိမ်းကျံခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ ပင်လျှင်တည်း။ တေန ဝတ္ထု
နာ၊ ထိုစွန့်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ခြေဝိဌာဒိနိ၊ စသည်တို့ကို။ ဝဏန္တိ ဝါ၊
ယူမူလည်း ယူကုန်အံ့။ ဥပေါသထာဝါရံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။
ဘောဇနသာလံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပရိ
ဘုဂ္ဂိတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဆာယာပိ၊ ထိုစွန့်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်
ဆောက်လုပ်အပ်သော ဥပုသ်အိမ် ဆွမ်းစားဇရပ်တို့၏ အရိပ်သော်လည်း။
ဂေဟပရိစ္ဆေဒေန၊ ဥပုသ်အိမ် ဆွမ်းစားဇရပ်တို့၏ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။
ဌိတာဝ၊ တည်သည်ရှိသော် သာလျှင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပရိစ္ဆေဒါ
တိက္ကန္တာ၊ မွန်းတည့်အခါတည်သော အရိပ်အပိုင်းအခြားကို လွန်သည်

(ဒုတိယအကြိမ်)

ရှိသော်။ အာဂန္တုကတ္တာ၊ ဧည့်သည်အရိပ် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ တံ ဝတ္ထု၊ ထို စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဿဇေတွာ၊ စွန့်
 ၍။ ကတေန၊ သော၊ မဂ္ဂေနပိ၊ ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ သေတုနာပိ၊
 ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ နာဝါယပိ၊ ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ဥဠုမ္မ
 နာပိ၊ ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ဝန္တု၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တေန
 ဝတ္ထုနာ၊ ထို စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ခဏာဝိတာယ၊ တူးစေအပ်သော။
 ပေါက္ခရဏိယာ၊ မှ။ ဥဗ္ဗိဒေါဒကံ၊ ထွက်သော ရေကို။ ပါတုံ ဝါ၊ ငှါ
 လည်းကောင်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပန၊
 နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြင့် တူးအပ်သော လေးထောင့်ကန်မှ ထွက်သော ရေ
 မအပ်သော် ဝင်သောရေ၌ အပ် မအပ်ကား။ အန္တော၊ တူးအပ်သော
 လေးထောင့်ကန်၏ အတွင်း၌။ ဥဒကော၊ ထွက်သော ရေသည်။ အသတိ၊
 သော်။ အညံ၊ ထွက်သောရေမှ တပါးသော။ ပဝိဋ္ဌံ၊ တူးအပ်သော လေး
 ထောင့်ကန်သို့ ဝင်လာသော။ ဥဒကံ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ဝသော
 ဒကံ ဝါ၊ မိုးရေသော်လည်းကောင်း။ အာဂန္တုကံ၊ ဧည့်သည်ရေ ဖြစ်၍။
 ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ တေန ဝတ္ထုနာ၊ ထို နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြင့်။ ပေါက္ခရဏိယာ၊
 ကို။ (၎င်းနှစ်ပုဒ် လိုက်။) ကိတာယ၊ ဝယ်အပ်သည်ရှိသော်။ ယေန ဥဒကေန၊
 နှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ ကိဘာ၊ ဝယ်အပ်၏။ တံ၊ ထို ဝယ်စဉ် ပါရှိသော ရေ
 သည်။ အာဂန္တုကမ္ပိ၊ ဧည့်သည်ရေ ဖြစ်သော်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
 တံ ဝတ္ထု၊ ထို စွန့်သော ဝတ္ထုကို။ ဥာနိက္ခေပံ ဥပနိက္ခေန၊ ကပ္ပိယကာရက
 တို့ထံ အပ်နှံသောအားဖြင့်။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သံသော၊ သည်။ ပစ္စယေ၊
 တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ အံ့။ တေပိ ပစ္စယာ၊ ထို စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်
 ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့သည်လည်း။ တဿ၊ ထို စွန့်ရသော ရဟန်းအား။
 န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ အာရာမေဿ၊ သည်။ ဝဟိတော၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 အံ့။ သောပိ၊ ထို အာရာမသည်လည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
 ဘူမိပိ၊ မြေသည် လည်းကောင်း။ ဗီဇမ္ပိ၊ မျိုးသည် လည်းကောင်း။ ယဒိ
 အာကပ္ပိယံ၊ အကယ်၍ မအပ်ခဲ့အံ့။ ဘူမိံ၊ မြေကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ နေဝ
 ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဖလံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဘူမိံ ယေဝ၊
 ကိုသာလျှင်။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ အညာနိ၊ ကုန်သော။ ဗီဇာနိ၊ တို့ကို။
 သစေ ရောပိတာနိ၊ ကုန်အံ့။ ဖလံ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဗီဇာနိ၊ တို့
 ကို။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ ကပ္ပိယဘူမိယံ၊ ဝယ်သောမြေ မဟုတ်သည် ဖြစ်

၍ အပ်သောမြေ၌။ အထ ရောဂိတာနိ၊ ကုန်အံ့။ ဇလံ၊ သည်။ န ငွေတိ၊
မအပ်။ ဘူမိယံ၊ ၌။ နိသိဒိတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ နိပဋ္ဌိတုံ ဝါ၊ ငှါ
လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဌတိ၊ အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို ရွှေ ငွေ စွန့်ရာအရပ်သို့။ အာဂတော၊ သော။ ကပ္ပိယကာရ
ကော၊ သည်။ တံ၊ ထို ရွှေငွေကို။ ပရိဝဇ္ဇေတွာ၊ ဖလှယ်၍။ သံဃဿ၊
အား။ ကပ္ပိယံ၊ သော။ သပ္ပိတေသဒိ၊ တောပတ် ဆီ စသည်ကို။ အာ
ဟရိတုံ၊ ငှါ။ သစေ ပန န ဇာနာတိ၊ အံ့။ သော၊ ထို ကပ္ပိယကာရကကို။
“အာဂုသော၊ ကာ။ ဣမံ၊ ကို။ ဆဇ္ဇေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊
အပ်၏။ သော၊ သည်။ သစေ ဆဇ္ဇေဟိ၊ အံ့။ ဣဇ္ဇေတံ၊ သည်။ ကုသလံ၊
၏။ နော စေ ဆဇ္ဇေဟိ၊ အံ့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာ
ဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ရူပိယဆဉ္စကော၊ ရွှေငွေကို စွန့်တတ်သော
ရဟန်း ဟူ၍။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ ၏။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္ဒာဂတိ၊ သို့။
န ဂစ္ဆေယျ၊ မလိုက်ရာ။ ဒေါသာဂတိ၊ သို့။ န ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ။ မောဟာ
ဂတိ၊ သို့။ န ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ။ ဘယာဂတိ၊ သို့။ န ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ။ ဆဉ္စိတာ
ဆဉ္စိတဉ္စ၊ စွန့်အပ် စွန့်အပ်သည်ကိုလည်း။ ဇာနေယျ၊ ရ၏။ ဧဝဉ္စ ပန၊
လျှင်။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ယာစိတဗ္ဗော၊ တောင်း
ပန်အပ်၏။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်ပြီး၍။ ဗျတ္တေန၊ သော။ ပဋိဗလေန၊
သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃော၊ ကို။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။

“ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊
လော့။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ
သတိ၊ သော်။ သံဃော၊ သည်။ ဣတ္ထန္နာမံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။
ရူပိယဆဉ္စကံ၊ ရွှေ ငွေကို စွန့်တတ်သော ရဟန်း ဟူ၍။ သမ္ပန္နေယျ၊
သမုတ်ရ၏။ သော၊ ဤသည်လျှင်။ ဥတ္တိ ဉာပနံ၊ သိစေခြင်း
တည်း။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာ
တု၊ လော့။ သံဃော၊ သည်။ ဣတ္ထန္နာမံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ရူပိ
ယဆဉ္စကံ၊ ဟူ၍။ သမ္ပန္နတိ၊ သမုတ်အပ်၏။ အာယသ္မတော၊ ရှည်
သော သက်တော်ရှိသော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဣတ္ထန္နာ
မဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ကို။ ဝါ၊ အား။ ရူပိယဆဉ္စကဿ၊ ဟူ၍။
သမ္ပုတိ၊ ကို။ ခမေတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ခမေတိ ခမေတေ၊ အပ်၏။ သော ဘိက္ခု၊
သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဿ ဘဇေယျ၊ ရ၏။ ယဿ

(ဒုတိယအကြိမ်)

တိက္ခုနော၊ အာ၊ နက္ခမတိ၊ မန္တဝဏ်။ သော တိက္ခု၊ သည်း
တာသေယျ၊ ရာ၏။ သံဇောန၊ သည်း။ ဣတ္ထန္ဒာမော၊ သော။ တိက္ခု၊
ကို။ ရူပိယဆန္ဒကော၊ ဟူ၍။ သမ္ပတော၊ အပ်ပြီ။ သံဃဿ၊ အာ၊
ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ခမတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်
နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ ဣမိနာ တုဏှိတဝေန၊ သ ဖြင့်၊ ဧတံ
ခမနသာဝံ၊ ထိုနှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ၊ သိမှတ်
ရာ၏။” ဣတိ၊ ထို့။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သမုတ်အပ်၏။

၆၈။ သမ္ပတေန၊ သော။ တေန တိက္ခုနာ၊ သည်း။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်ကို။
အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ နိဗ္ဗိလေတွာ၊ မှိတ်၍။ နဒိ
ယာ ဝါ၊ မြစ်၌သော်လည်းကောင်း။ ပပတေ ဝါ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌သော်
လည်းကောင်း။ ဝနဂဟနေ ဝါ၊ တောချဉ်၌သော်လည်းကောင်း။ ဂူယံ၊
မစင်ကို။ အနပေက္ခေန ဝိယ၊ မဝံ့သကဲ့သို့။ အနပေက္ခေန၊ မဝံ့သည်ဖြစ်၍။
ပတိတောကာသံ၊ ရူပိယ၏ ကျရာအရပ်ကို။ အသန္နောဟရန္တေန၊ နှလုံး
မသွင်းသည်ဖြစ်၍။ ဆဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ စွန့်စေအပ်၏။ ဝါ၊ ချအပ်၏။ နိမိတ္တံ၊ ကို။
ကတွာ၊ ၍။ သစေ ပါတေတိ၊ အံ၊ ခုတ္တဋ္ဌံ၊ ထို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ရူပိယေ၊
ရွှေ ငွေ၌။ ဧဝံ၊ ဤ မစင်အတူ။ ဇိဂ္ဂန္တိတဗ္ဗေဝိ၊ သော်လည်း။ တဂဝါ၊
သည်။ ပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ တိက္ခုနံ၊ ထိုအား။ ပရိဘောဂံ၊ သုံး
ဆောင်ခြင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူပြီ။ ပန၊ ထိုခံအပ်သော ရွှေ ငွေ
ကြောင့်ဖြစ်သော ပစ္စည်းကို ပရိယာယ်အားဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းသည်
ရဟန်းတို့အား အပ်သကဲ့သို့ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟကရဟန်းအား အပ် မအပ်
ကား။ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟကဿ၊ ရွှေ ငွေကို ခံသော ရဟန်းအား။ ကေနစိ၊
သော။ ပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ တတော၊ ထိုခံအပ်သော ရွှေ ငွေ
ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နပစ္စယပရိဘောဂေါ၊ ဖြစ်သော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်း
သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အယံ၊ ဤ ခံအပ်သော ရွှေ ငွေကြောင့် ဖြစ်
သော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ တေဿ၊ ဤ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟက
ရဟန်းအား။ န ဝဇ္ဇတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အသန္တသမ္ဘာဝနာယ
ဝါ၊ မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော ဥတ္တရိမနဿဓမ္မကို ထင်စွာ ပြခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကုလဓူသကတဓမ္မေန ဝါ၊ ဒါယကာတို့ကိုဖျက်ဆီး
သော အမှုကြောင့်လည်းကောင်း။ ကုဟနာဒိတိ ဝါ၊ ပလ္လာခြင်း အစ

ရှိသည်တို့ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နပစ္စယာ စ၊ ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့
 သည်လည်း။ တဿ၊ ထို မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို
 ထင်စွာပြသော ရဟန်း၊ ကုလဒူသကအမှုကို ပြသောရဟန်း၊ ကုဟန
 စသည်ဆိုပြသောရဟန်းအား။ နေဝ ဝဇ္ဇန္တိ၊ မအပ်ကုန်။ အညဿ၊ တပါး
 သော ရဟန်းအားလည်း။ (ပိ-ကျေ။) န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ ဓမ္မန၊ နှင့်။
 သမေန၊ ညီညွတ်သောအားဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ပစ္စယာပိ၊ တို့သော်
 လည်း။ အပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ မပြုမူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်
 ခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ ဟိ၊ တရားနှင့် ညီညွတ်သောအားဖြင့်ဖြစ်သော
 ပစ္စည်းတို့သော်လည်း ပစ္စဝေက္ခဏာမပြုက သုံးဆောင်ခြင်းငှါ မအပ်ခြင်း
 ၏ အကြောင်းကား။ ပရိဘောဂါ၊ တို့သည်။ ယေယျပရိဘောဂေါ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏ ပစ္စည်းလေးပါး တို့ကို ခိုးဝှက်၍ သုံးဆောင်ခြင်း လည်း
 ကောင်း။ ဣဏပရိဘောဂေါ၊ ခြံယူသူဖြစ်၍ သုံးဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။
 ဒါယဇ္ဇာရိဘောဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ပစ္စည်းတို့ကို အဓမ္မခံဖြစ်၍ သုံး
 ဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။ သာမိပရိဘောဂေါ၊ အရှင်ဖြစ်၍ သုံးဆောင်
 ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထို လေး
 ပါးသော ပရိဘောဂဘို့တွင်။ ဒုဿိသဿ အပိ၊ သိသမရှိပဲလျက်လည်း။
 သံဃမဇဇ္ဈ၊ ဌ။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို သုံး
 ဆောင်သော ရဟန်း၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ ယေယျပရိဘောဂေါ နာမ၊
 မည်၏။ သီလာတော၊ ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပစ္စဝေက္ခိဘပရိဘောဂေါ၊
 “ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော” စသည်ဖြင့် မဆင်ခြင်အပ်သော ပစ္စည်းတို့ကို
 သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဣဏပရိဘောဂေါ နာမ၊ မည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့
 အပစ္စဝေက္ခိဘပရိဘောဂ၏ ဣဏပရိဘောဂ မည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 စီဝရံ၊ ကို။ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်တိုင်း သုံးဆောင်တိုင်း
 ဌ။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာဘိတော၊ ကို။ အာလောပေ အာလော
 ပေ၊ အလုတ်တိုင်း အလုတ်တိုင်းဌ။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (လိုက်။) တထာ၊
 ထို သင်္ကန်းကို သုံးဆောင်တိုင်း သုံးဆောင်တိုင်းဌ။ ဆွမ်းကို အလုတ်တိုင်း
 အလုတ်တိုင်းဌ ဆင်ခြင်ခြင်း ဟူသော အခြင်းအရာ အခြားအားဖြင့်။
 အသက္ကောဇန္တန၊ ပြုခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်။ ပုရေတတ္ထ
 ပစ္ဆာဘတ္ထပုရိမယာမမဇ္ဈိမယာပေစ္ဆိမယာဓေသု၊ နံနက်အခါ ညချမ်း
 အခါ ညဉ့်ဦးယံ သန်းခေါင်ယံ မိုးသောက်ယံတို့၌။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။
 အဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ အာစုဝေက္ခတောဝ၊ သုံးဆောင်အပ်သော
 ဆွမ်း သင်္ကန်းကို ပရိဘောဂအခါ ပုရေတတ္ထအခါ စသည်တို့၌ မဆင်ခြင်

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဝဲလျက်သာလျှင်။ အရဏော၊ သည်။ သစေ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ တက်ခဲ့
 အံ့။ ဣဏပရိဘောဂဌာနေ၊ အရာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ သေနာသနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။
 ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ၊ တိုင်း၌။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ အင်၏။ ဘေသဇ္ဇဿ၊
 ၏။ ဝါ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟဏဝိ၊ အကပ်ခံခြင်း၌လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂေ
 ဝိ၊ ၌လည်းကောင်း။ သတိပစ္စယတာ၊ “ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော” စသည်
 ဖြင့် အောက်မေ့ ဆင်ခြင်ခြင်း ဟူသော သတိလျှင် အကြောင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဧဝံ သန္တေဝိ၊ ဤသို့ ဆေး၏ သတိပစ္စယ
 တာသည် ပဋိဂ္ဂဟဏ ပရိဘောဂ၌ သင့်သော်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏ၊ ၌။
 သတိ၊ “ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော” စသည်ဖြင့် အောက်မေ့ ဆင်ခြင်ခြင်း
 ဟူသော သတိကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌။ အက
 ရောန္တဿေဝ၊ မပြုသော ရဟန်းအားသလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ပန၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမှ ပရိဘောဂ၏အထူးကား။ ပဋိဂ္ဂဟဏ၊ ၌။ သတိ၊
 ကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်သောအခါ၌။ သတိ၊
 “ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော” စသည်ဖြင့် အောက်မေ့ ဆင်ခြင်ခြင်း ဟူသော
 သတိကို။ (လိုက်။) ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
 ဟိ၊ သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်း၌ ပစ္စဝေက္ခ
 ဏာသည် ဣဏပရိဘောဂမှ စင်ကြယ်ကြောင်းဆိုခဲ့သော် ထို ပစ္စဝေက္ခ
 ဏာသည် စင်ကြောင်းဖြစ်သော သုဒ္ဓိလေးပါးတို့တွင် ပါ မပါကား။
 သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းသည်။ ဒေသနာသုဒ္ဓိ၊ ဒေသနာဖြင့် စင်ခြင်းလည်းကောင်း။
 သံဝရသုဒ္ဓိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် စင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပရိယေဋ္ဌသုဒ္ဓိ၊
 ရှာဖွေခြင်းဖြင့် စင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိ၊ “ပဋိသင်္ခါ ယော
 နိသော” စသော နည်းဖြင့် ဟောအပ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဖြင့် စင်ခြင်း
 လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတုဗ္ဗိဓာ၊ ရှိ၏။

တတ္ထ၊ ထို လေးပါး အပြားရှိသော သုဒ္ဓိတို့တွင်။ ဒေသနာသုဒ္ဓိ နာမ၊
 ဒေသနာသုဒ္ဓိ အမည်ရှိသော သီလကား။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ တည်း။
 ဟိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို ဒေသနာသုဒ္ဓိ ဟူ၍ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်
 ဆိုရခြင်း၏ အကြောင်းကား။ ဟံ၊ ထို ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို။ ဒေသ
 နာယ၊ “အဟံ အာဂုသော” စသော ဒေသနာဖြင့်။ သုဇ္ဈနကော၊ စင်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ “ဒေသနာသုဒ္ဓိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ “အဟံ အာဂုသော” စသော
 ဒေသနာဖြင့် စင်သော သီလ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သံဝရသုဒ္ဓိ နာမ၊
 သံဝရသုဒ္ဓိ အမည်ရှိသော သီလကား။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ တည်း။ ဟိ၊

ဒို့(ဒုတိယအကြိမ်)

ဣန္ဒြိယသံဝရသီသကို သံဝရသုဒ္ဓိ ဟု ဆိုအပ်ခဲ့သော် ဆိုရခြင်း၏ အကြောင်းကား။ တံ၊ ထို ဣန္ဒြိယသံဝရသီသကို။ “ပုန၊ တဖန်။ ဧဝံ၊ သို့။ န ကရိယာဒိ၊ မပြုဘော့အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တာဓိဋ္ဌာနသံဝရနေဝ၊ စိတ်ကို ဆောက်တည်ခြင်း ဟူသော စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သုဇ္ဈနတော၊ စင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “သံဝရသုဒ္ဓိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ စိတ် ကို ဆောက်တည်ခြင်း ဟူသော စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် စင်သော သီသ ဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ၏။ ပရိယေဋ္ဌသုဒ္ဓိ နာမ၊ ပရိယေဋ္ဌသုဒ္ဓိ အမည်ရှိသော သီသ ကား။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ တည်း။ ဟိ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီသကို ပရိ ယေဋ္ဌသုဒ္ဓိ ဟု ဆိုအပ်ခဲ့သော် ဆိုရခြင်း၏အကြောင်းကား။ တံ၊ ထို အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိသီသကို။ အနသနံ၊ တရားနှင့်မညီသဖြင့် ပစ္စည်းတို့ကို ရှာဖွေ ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဓမ္မန၊ တရားနှင့်။ သဓဓန၊ ညီညွတ်သဖြင့် သာလျှင်။ (ဝေကျေ။) ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တယ၊ ဖြစ်စေသော ရဟန်း၏။ ပရိယေသနာယ၊ ပစ္စည်းတို့ကို ရှာဖွေခြင်းဖြင့်။ သုဒ္ဓတ္တ၊ စင် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ပရိယေဋ္ဌသုဒ္ဓိ”တိ၊ ပစ္စည်းတို့ကို ရှာဖွေခြင်းဖြင့် စင်သော သီသ ဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပေစ္စဒေဝက္ခဏသုဒ္ဓိ နာမ၊ ပစ္စဒေဝက္ခဏသုဒ္ဓိသီသ မည်သည်ကား။ ပစ္စယပါရိဘောဂသန္ဓိသီသသီလံ၊ ပစ္စည်းတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်း၌ မှီသော သီသတည်း။ ဟိ၊ ပစ္စယပါရိဘောဂ သန္ဓိသီသကို ပစ္စဒေဝက္ခဏသုဒ္ဓိ ဟု ဆိုအပ်ခဲ့သော် ဆိုရခြင်း၏ အကြောင်းကား။ တံ၊ ထို ပစ္စယပါရိဘောဂသန္ဓိသီသကို။ “ပဋိသင်္ခါ ယောနိဓသာ စိဝရံ ပဋိယေဝါဒိ”တိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဝုဒ္ဓတ္တန၊ ဘောဓဘင်္ဂမူ အပ်သော။ ပစ္စဒေဝက္ခဏန၊ အဖန်ဖန် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်။ သုဇ္ဈနတော၊ စင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ပစ္စဒေဝက္ခဏသုဒ္ဓိ”တိ၊ အဖန်ဖန် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် စင်သော သီသ ဟူ၍ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘေန၊ ထို ပစ္စယပါရိဘောဂသန္ဓိသီသ သီသ၏ အဖန်ဖန် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် စင်ခြင်းရှိသော သီသ မည်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ “ပဋိဂ္ဂဟဒဏ ပန ွသ။ အနာပတ္တိ”တိ၊ အနာပတ္တိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ငါတို့ ဆိုအပ်ပြီ။

သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ သေက္ခာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယပါရိဘောဂေါ၊ သည်။ ဝါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ နာမ၊ မည်၏။ ဟိ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပစ္စည်းကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည် အမွေခံဖြစ်၍သုံးဆောင်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့သော် ထို သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်တို့သည် ပစ္စည်းရှင်ဖြစ်သော

(ဒုတိယအကြိမ်)

မြတ်စွာဘုရား၏ အမွေ ခံသိုက်သော သားတော်တို့ ဖြစ်သင့် မဖြစ် သင့်ကား။ တော၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော ထို သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုတ္တဘ၊ အမွေခံသိုက်သော သားတော်တို့တည်း။ တသွာ၊
 ထိုသို့ ထို သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်တို့၏ မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်
 တို့ ဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတုသန္တကာနံ၊ အဘ၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်
 သော။ ပစ္စယာနံ၊ တို့၏။ ဧါယာဗါ၊ တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ တေ
 ပစ္စယေ၊ ထို အဘ၏ဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။
 ပန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်တို့၏ သုံးဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းသည်
 အဘဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ပစ္စည်း ဟု ဆိုအပ်ခဲ့သော် ထို ပစ္စည်း
 တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ပစ္စည်း ဖြစ်သင့် မဖြစ်သင့်ကား။ တော၊ ထို သေက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ
 ကံ၊ ကုန်သလော။ ဂိဟိနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ ကံ၊ ကုန်
 သလော။ ဣတိ စေ၊ ဤသို့ မေးခြင်းအံ့။ ဂိဟိဟိ၊ လူတို့သည်။ ဒိန္နံ၊ လှူ
 အပ်ကုန်သော။ သန္တကာဝိ၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ (၎င်းကား အဇ္ဈာ
 ဟာရံ။) ဘဂဝတော၊ သည်။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော
 ဥစ္စာတို့ ဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသွာ၊ ထိုသို့
 လူတို့သည် လှူအပ်ကုန်သောဥစ္စာတို့ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း ခွင့်ပြုတော်မူ
 သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဥစ္စာတို့ ဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝ
 တော၊ ၏။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏ ဟူ၍။ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ အပ်၏။
 ဧတ္ထ၊ ဤ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်တို့၏ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်
 အမွေခံဖြစ်၍ သုံးဆောင်ခြင်း ဖြစ်ရာ၌။ ဓမ္မဒါယာဗသုတ္တဉ္စ၊ သုတ်သည်
 လည်းကောင်း။ သာဓကံ၊ ပြီးစေတတ်သော သုတ်တည်း။ ဝိကာသဝါနံ၊
 တို့၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ သာမိပရိဘောဂေါ နာမ၊ မည်၏။ ဟိ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သုံးဆောင်ခြင်းသည် အရှင်ဖြစ်၍ သုံးဆောင်ခြင်း ဟု ဆိုခဲ့
 သော် ထို သုံးဆောင်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပစ္စည်းကိုသုံးဆောင်
 သောအရာ၌ အရှင်ဖြစ်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကား။ တော၊ ထိုပစ္စည်းကို
 သုံးဆောင်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တဏှာယ၊ သုံးဆောင်အပ်
 သော ပစ္စည်းတို့ကို တပ်နှစ်သက်သော တဏှာ၏။ ဧါသဗျံ၊ ကျွန်၏အဖြစ်
 ကို။ အတိတတ္တာ၊ လွန်ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာမိနော၊ တို့သည်။
 ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဣမေသု
 ပရိဘောဂေသု၊ ဤ လေးပါးသော သုံးဆောင်ခြင်းတို့တွင်။ သာမိပရိ

ဘောဂေါ စ၊ အရှင်ဖြစ်၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဒါယဇ္ဇ
ပရိဘောဂေါ စ၊ အမွေခံဖြစ်၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။
သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သီလဝန္တ သေက္ခ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဏပရိဘောဂေါ၊ “ပဋိသင်္ခါယောနိသော”သည်
ဖြင့် မဆင်ခြင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဣဏဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်း
သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ လေယျပရိဘောဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ပစ္စည်း
တို့ကို ခိုး၍သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ကထာယောဝ၊ မအပ် ဟူ၍ ဆိုဖွယ်ပင်လျှင်။
နတ္ထိ မရှိတော့ပြီ။

အပရေဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်
ခြင်းတို့သည်။ လဇ္ဇိပရိဘောဂေါ၊ လဇ္ဇိနှင့် သုံးဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။
အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါ၊ အလဇ္ဇိနှင့် သုံးဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဓမ္မိယ
ပရိဘောဂေါ၊ တရားနှင့် ညီညွတ်သောအားဖြင့် ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကို
သုံးဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ အဓမ္မိယပရိဘောဂေါ၊ တရားနှင့်ညီညွတ်
သောအားဖြင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်သော ပစ္စည်းတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းလည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ အလဇ္ဇိနော၊
၏။ လဇ္ဇိနော၊ နှင့်။ သဇ္ဇိ၊ တကွ။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ န ကာရေတဗ္ဗော၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်အား မပြုစေအပ်။
လဇ္ဇိနော၊ ၏။ အလဇ္ဇိနော၊ နှင့်။ သဇ္ဇိ၊ တကွ။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။
(လိုက်။) ယာဝ၊ လောက်။ န ဇာနာတိ၊ အလဇ္ဇိ၏အဖြစ်ကို မသိသေး။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက် အလဇ္ဇိ၏အဖြစ်ကို မသိသေးသရွေ့ ကာလပတ်လုံး။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်၏ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွသုံးဆောင်ခြင်းသည်
မသိသေးသရွေ့ ကာလပတ်လုံး အပ်၏ ဟု ဆိုသော် သိသောအခါမှစ၍
အလဇ္ဇိနှင့် တကွသုံးဆောင်သော လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်အား တစုံတရာသော အပြစ်
ဖြစ်သင့် မဖြစ်သင့်ကား။ အာဒိတော၊ ရဟန်းဖြစ်စမှ။ ဗဒ္ဓာယ၊ ၍။
အလဇ္ဇိ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ရဟန်းဖြစ်စမှ စ၍
အလဇ္ဇိ မည်သည် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဿ၊ ထို သုံးဆောင်ဖော်
ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ အလဇ္ဇိဘာဝံ၊ ၏အဖြစ်ကို။ ယဒါ၊ ၌။ ဇာနာတိ၊ ၏။
တဒါ၊ ၌။ “တုဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကာယဒ္ဓါရေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝစီ
ဒ္ဓါရေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝီတိတ္တမံ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်
ပြီ။ တံ၊ ထို အရှင်ဘုရားတို့သည် ပြုအပ်သော ကာယဒ္ဓါရ၌ လွန်ကျူး
ခြင်း ဝစီဒ္ဓါရ၌ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ အပ္ပတိရူပံ၊ ရဟန်းတို့အား မလျှောက်

(နုတိယအကြိမ်)

ပတ်၊ ဧဝံ၊ ဤရဟန်းတို့အား မလျှောက်ပတ်သော ကာယဒွါရ၌ လွန်ကျူးခြင်း ဝစီဒွါရ၌ လွန်ကျူးခြင်းကို၊ မာ အကတ္တ၊ မပြုပါကုန်လင့်။” ဣတိ၊ လ္လိ၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ အနာဒိယိတွာ၊ ဆိုအပ်သော “တုဗ္ဗေ ကာယဒွါရေ” စသောစကားကို ယေယျမူ၍၊ သဗ္ဗေ ကဏ္ဍာတိယေဝ၊ အကယ်၍ ဝိတိတ္တမကို ပြုသည်ပင်လျှင် ဖြစ်ခဲ့အံ့၊ ဧတန၊ ထို ဆိုအပ်သော “တုဗ္ဗေ ကာယဒွါရေ” စသောစကားကို ယေယျမူ၍ ဝိတိတ္တမကို ပြုသည်ပင်လျှင် ဖြစ်သော အဓမ္မရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ပရိဗောဓံ၊ သုံးဆောင်ပြန်ခြင်းကို၊ ယဒိ ကဏ္ဍာတိ၊ အံ၊ သောဝိ၊ ထို “တုဗ္ဗေ ကာယဒွါရေ” စသောစကားကို ဆိုလျက် တဖန် သုံးဆောင်ပြန်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ အလဇ္ဇိယေဝ၊ ပင်လျှင်၊ ဧဟာတိ၊ ဤ၊ သောဝိ၊ အကြွင်းရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တနော၊ ဤ၊ ဘာရတူတေန၊ ဝန်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အလဇ္ဇိနာ၊ အလဇ္ဇိရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ပရိဗောဓံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ ကဏ္ဍာတိ၊ ပြု၏၊ သောဝိ၊ ထို အလဇ္ဇိရဟန်းနှင့် တက္ကသုံးဆောင်ခြင်းကိုဖြစ်သော လဇ္ဇိရဟန်းကိုသည်၊ နိဝါရေတဗ္ဗော၊ အလဇ္ဇိရဟန်းနှင့် တက္ကသုံးဆောင်ခြင်းကို ပြုခြင်းကို ဖြစ်အပ်၏။ သဗ္ဗေ နုဩရမတိ၊ အကယ်၍ မကြည့်ခဲ့အံ့၊ အယဒ္ဓိံ၊ ဤအလဇ္ဇိရဟန်းနှင့် တက္ကသုံးဆောင်ခြင်းကို ပြုသောရဟန်းကို ဖြစ်လျက် မကြည့်သောရဟန်းနှင့် တက္က သုံးဆောင်ခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းသည်လည်း၊ အလဇ္ဇိယေဝ၊ ပင်လျှင်၊ ဧဟာတိ၊ ဤ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေကာ၊ သော၊ အလဇ္ဇိ၊ သည်၊ အလဇ္ဇိသဘ္ဗိ၊ အလဇ္ဇိအရာကိုလည်း၊ ကဏ္ဍာတိ၊ ပြု၏၊ ပန၊ အလဇ္ဇိန္နိ၊ လဇ္ဇိနှင့် တက္ကသုံးဆောင်ခြင်း၊ လဇ္ဇိန္နိ၊ အလဇ္ဇိနှင့် တက္ကသုံးဆောင်ခြင်းတို့၌ အဆုံးအဖြတ်မှ ဘဝါး၊ အလဇ္ဇိန္နိ၊ အလဇ္ဇိနှင့် တက္ကသုံးဆောင်ခြင်း၊ လဇ္ဇိန္နိ၊ လဇ္ဇိနှင့် တက္က သုံးဆောင်ခြင်းတို့၌ အဆုံးအဖြတ်ကား၊ အလဇ္ဇိနော၊ ဤ၊ အလဇ္ဇိနာဝ၊ နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ပရိဗောဓံ၊ ဤ၊ အာပတ္တိ နာမ၊ မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ လဇ္ဇိနော၊ ဤ၊ လဇ္ဇိနာ၊ နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ပရိဗောဓံ၊ သည်၊ ဒိန္နံ၊ ကုန်သော၊ ခတ္တိယကုမာရာနံ၊ မင်းသားတို့၏၊ ယုဝဏ္ဏာဂါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌၊ ဘောဇနသဒိသော၊ ဘောဇနကို သုံးဆောင်သည်နှင့် တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် လဇ္ဇိပရိဘောဂံ အလဇ္ဇိပရိဘောဂံ-အပြီးတည်း၊ (ဣတိ-ကျေ။) ဓမ္မိယာဓမ္မိယပရိဘောဂံ၊ ဓမ္မိယပရိဘောဂံ အဓမ္မိယပရိဘောဂံကို၊ ပစ္စယဝသေခနော၊ ပစ္စည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ လိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို ဓမ္မိယပရိဘောဂံ အဓမ္မိယပရိဘောဂံတို့တွင်၊ ပုဂ္ဂလေဝေဝိသည်လည်း၊ သဗ္ဗေ အလဇ္ဇိ၊ အကယ်၍ အလဇ္ဇိ ဖြစ်အံ့၊ ဝိဇ္ဇာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပါတောပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆွမ်းသည်လည်း။ သစေ အဓမ္မိယော၊ အကယ်၍ တရားနှင့် မညီသောအားဖြင့် ဖြစ်သော ဆွမ်း ဖြစ်အံ့။ ဥတော၊ ပုဂ္ဂိုလ် ဆွမ်း နှစ်ပါးစုံတို့ကို။ ဇေယျော၊ စက်ဆုပ်အပ်သင့်ကုန်၏။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သစေ အလဇ္ဇိ၊ အံ့။ ဝိဇ္ဇာပါတော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏ဆွမ်းကား။ သစေ ဓမ္မိယော၊ အကယ်၍ တရားနှင့် ညီသောအားဖြင့် ဖြစ်သော ဆွမ်း ဖြစ် အံ့။ (သစေ-လိုက်။) ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဇိဂန္တိတော၊ အလဇ္ဇိဖြစ်သောကြောင့် စက် ဆုပ်၍။ ဝိဇ္ဇာပါတော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏ဆွမ်းကို။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ မခံအပ်။ ပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇိဖြစ်၍ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆွမ်းသည် ဓမ္မိယဖြစ်ရာ၌ “ပုဂ္ဂလံ ဇိဂန္တိတော” စသော အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- ဆုံးဖြတ်သော အဋ္ဌ ကထာ ရှိသေးသည်ကား။ မဟာဗုဒ္ဓရိယံ၊ ဌ။ “ဒုဿိလော၊ ကျိုးပေါက် ဖြောက်ကျားသော အားဖြင့် ပျက်သော သီလရှိသော ရဟန်းသည်။ သံဃတော၊ မှ။ ဥဇ္ဈေသတတ္ထာဒိနိ၊ ဥဇ္ဈေသတတ် အစရှိသည်တို့ကို။ ဝါ၊ သံဃာသည် အသီးထုတ်၍ ညွှန်းအပ်သော ဆွမ်း အစရှိသည်တို့ကို။ လတိတော၊ ရ၍။ သံဃဿဝ၊ ရရာဖြစ်သော သံဃာအားပင်လျှင်။ ဇေတိ၊ ရှာအံ့။ တောနိ၊ ဤ သံဃာမှ ရအပ်သော ဒုဿိလ်၏ ဥဇ္ဈေသတတ် အစ ရှိသည်တို့သည်။ ယထာဒါနဓဇေ၊ လှူမြဲတိုင်း ခေါ်နအားလျော်စွာသာ လျှင်။ ဂဟိတတ္ထာ၊ ခံအပ်သော ဥဇ္ဈေသတတ် စသည်တို့ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သစေ လဇ္ဇိ၊ အံ့။ ဝိဇ္ဇာပါတော၊ ကား။ သစေ အဓမ္မိယော၊ အံ့။ ဝိဇ္ဇာပါတော၊ ဆွမ်းကို။ ဇေယျော၊ စက်ဆုပ်အပ်သောဆွမ်း ဖြစ်၍။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ မခံအပ်။ ပုဂ္ဂလောပိ၊ စသည်။ သစေ လဇ္ဇိ၊ အံ့။ ဝိဇ္ဇာပါ တောပိ၊ သည်။ သစေ ဓမ္မိယော၊ အံ့။ ဝိဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

အပရေ၊ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂဟာ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းတို့သည်။ လဇ္ဇိပုဂ္ဂဟော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း။ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂဟော၊ အလဇ္ဇိ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇော၊ တို့တည်း။ ပရိ တောဂေါ၊ သည်လည်း။ ဓမ္မပရိတောဂေါ၊ တရားကို သုံးဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ အဓမ္မိယပရိတောဂေါ၊ အဓမ္မိယကို သုံးဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇော၊ တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထို လဇ္ဇိပုဂ္ဂဟ စသည် တို့တွင်။ အလဇ္ဇိဇော၊ သည်။ လဇ္ဇိ၊ ကိုး။ ပုဂ္ဂဟေတံ၊ ဌ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ သော၊ ထို လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမြှောက်သော အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာပတ္တိ ယော၊ ဖြင့်။ န အာရေတဗ္ဗော၊ မပြုစေအပ်။ န၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇိ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကို ချီးမြှောက်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ လဇ္ဇိ သည်။ အလဇ္ဇိကို။ သစေ
 ဝဂ္ဂဏှာတိ။ အံ။ အနမောဒနာယ။ ဌ။ သစေ အဇ္ဈေသတိ။ အကယ်၍
 တိုက်တွန်းအံ။ ဓမ္မကထာယ။ ပါဠိကို ဖွင့်ဆိုခြင်း၌။ သစေ အဇ္ဈေသတိ။
 အံ။ ကုလေသု။ ခါယကာတို့၌။ သစေ ဥပတ္တဗ္ဗေတိ။ အကယ်၍ထေးကပ်
 စေအံ။ ဣတရောပိ။ ချီးမြှောက်အပ်သော အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ “အမှာ
 ကံ။ တို့၏။ အာစရိယော။ သည်။ ဤဒိသော စ။ ဤသို့လည်း သဘောရှိ
 ၏။ ဤဒိသော စ။ ၏။” ဣတိ။ သို့။ တဿ။ ထိုလဇ္ဇိရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေး
 ဇူးကို။ ပရိသတိ။ ဌ။ သစေ ဘာသတိ။ အံ။ အယံ။ ဤ အလဇ္ဇိကို ချီးမြှောက်
 သော လဇ္ဇိရဟန်းကို။ သာသနံ။ ကို။ ဩသတ္တပေတိတိ။ ဆုတ်ယုတ်စေ
 သော ရဟန်း ဟူ၍။ (ဣတိကား အဇ္ဈာဟာရ။) အန္တရဓာပေတိတိ။ ကွယ်
 စေသော ရဟန်း ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ပန။ လဇ္ဇိပုပ္ဖကတို့၌
 အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး— ဓမ္မပရိဘောဂ အာမိသပရိဘောဂတို့၌ အဆုံးအ
 ဖြတ်ကား။ ဓမ္မပရိဘောဂအာမိသပရိဘောဂဂေသု။ တရားကို သုံးဆောင်
 ခြင်း အာမိသကို သုံးဆောင်ခြင်းတို့တွင်။ ယတ္ထ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ အာ
 မိသ ပရိဘောဂေါ။ အာမိသကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဝဇ္ဇတိ။ ၏။ တတ္ထ။
 ထို အာမိသပရိဘောဂ အပ်ရာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဓမ္မပရိဘောဂေါပိ။
 တရားကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ။ ၏။ ပန။ ဓမ္မိယပရိဘောဂ
 သည် အာမိသပရိဘောဂ အပ်၍ရာသာလျှင် အပ်၏ ဟု ဆိုသော်လည်း
 အာမိသပရိဘောဂ မအပ်ရာ၌လည်း အပ်သောအရာ ရှိသေးသည်ကား။
 ယော ဝဇ္ဇော။ အကြင်ကျမ်းသည်။ ကောဋီယံ။ အစွန်း၌။ ဌိတော။ တည်
 သည်ဖြစ်၍။ တဿ ပုပ္ဖလဿ။ ထို ကျမ်းကို ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။
 အစွဓယန။ သေလွန်ခြင်းဖြင့်။ နဿိယာတိ။ ပျောက်လတ္တံ့။ တံ ဝန္တံ။ ထို
 ကျမ်းကို ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သေလွန်ခြင်းဖြင့် ပျောက်လတ္တံ့ ဖြစ်
 သောကျမ်းကို။ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟန။ ကွယ်လတ္တံ့ဖြစ်သောကျမ်းကို ချီးမြှောက်
 သောအားဖြင့်။ ဥဂ္ဂဏှိတံ။ သင်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ အပ်၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝတ္ထံ။
 အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်၏။ တတြ။ ထို ကွယ်လတ္တံ့ဖြစ်သော ကျမ်းကို
 ဓမ္မာနုဂ္ဂဟအားဖြင့် သင်ခြင်းငှါ အပ်ရာ၌။ ဣဒံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။
 ဝတ္ထု။ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟအားဖြင့် သင်ဖူးသော ဝတ္ထုတည်း။ ကိရ။ အကွယ်
 ကား။ မဟာတဓယ။ ဗြာဟ္မဏတိယ ခိုးသူဘေးကြီး ဖြစ်သောအခါ၌။
 ကေသေဝ တိက္ခုနော။ ရဟန်းတယောက်တည်းသာလျှင်။ မဟာနိဗ္ဗေ
 သော။ မဟာနိဗ္ဗေသကို။ ပဂုဏော။ လေ့လာအပ်သည်။ အဟေသိ။ ငြိ။
 အထ။ ထိုသို့ မဟာနိဗ္ဗေသကို လေ့လာသော ရဟန်းတဦးသာလျှင်

(ဇုတိယအကြိမ်)

၂၂၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

၂၂၂ ရှိသောအခါ၌။ စတုနိကာယိကတိဿတ္ထေရသံ၊ နိကာယ်လေးပါးကို ဆောင်သော တိဿထေရ်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သော။ မဟာတိပိဋကတ္ထေရော နာဗ၊ မဟာတိပိဋက အမည်ရှိသော ထေရ်သည်။ မဟာ ရက္ခိတတ္ထေရ်၊ ကို။ “အာဝုသော မဟာရက္ခိတ၊ ဝါရှင် မဟာရက္ခိတ။ တေဿ၊ ဤ မဟာနိဇ္ဈသကို လေ့လာသော ရဟန်း၏။ ဘန္တိကေ၊ ၌။ မဟာနိဇ္ဈသံ၊ ကို။ ဂဏှာဟိ၊ သင်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တန္တေ၊ ရား။ ကိရ၊ အဆင့်စကား၊ ကြီးရသည်မှာ။ အယံ၊ ဤ မဟာနိဇ္ဈသကို လေ့လာသော ရဟန်းသည်။ ပါပေါ၊ ယုတ်မာ၏။ န ဂဏှာမိ၊ ထို မဟာ နိဇ္ဈသကိုလေ့လာသော ရဟန်းယုတ်၏အထံ၌ မဟာနိဇ္ဈသကို အကျွန်ုပ် မသင်လိုပါ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္ထေ၊ ဈောက်ဆိုသည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ဝါရှင် မဟာရက္ခိတ။ ဂဏှ၊ သင်သာ သင်လော့။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ၏။ ဘန္တိကေ၊ ၌။ နိသိဗိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “တန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ ပါပြီ။ တုဗ္ဗေသု၊ တို့သည်။ နိသိဇ္ဈသု၊ အကျွန်ုပ်၏ အထံ၌ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဂဏှိဿာမိ၊ မဟာနိဇ္ဈသကို လေ့လာသော ရဟန်း ယုတ်၏အထံ၌ မဟာနိဇ္ဈသကို သင်ပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံ၍။ ဝဋ္ဌ ပေတွာ၊ သင်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၍။ ရတ္ထိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ပရိယာပုဏန္တော၊ သင်သည်ရှိသော်။ ဩသာနဒိဝသေ၊ အဆုံးဖြစ်သော နေ၌။ ဟေဋ္ဌာမဇ္ဈေ၊ ညောင်ခောင်း၏ အောက်၌။ ဣတ္ထိံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “တန္တေ၊ ရား။ မေ မယာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ သုတံယေဝ၊ ကြားအပ်ဖူးရုံမျှ သာလျှင်တည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရျက်မြင်အားဖြင့်။ သစေ ဇာ နေယျံ၊ အကယ်၍ ထိဌားအံ့၊ ဤဒိသဿ၊ ဤသို့ ယုတ်မာခြင်း သဘော ရှိသော ရဟန်း၏။ ဘန္တိကေ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ မဟာနိဇ္ဈသကျမ်းကို။ န ပရိယာ ပုဏယျံ၊ မသင်ပေရာ။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ပန၊ ကွယ်လတ္တံ့သော ကျမ်းကိုချီးမြှောက်သောအားဖြင့် ထိုကျမ်းကိုဆောင်သော အသိဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် ၏အထံ၌သော်သည်း သင်ခြင်းငှါ အပ်၏ဟု ဆိုသော်။ သင်အပ်ပြီးသော ဓမ္မသည် အနုဂ္ဂဟေတုဗ္ဗ ဖြစ် မဖြစ်ကားဟေဿ၊ ထို မဟာရက္ခိတထေရ်၏။ ဘန္တိကေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ တို့သည်။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်၍။ မဟာနိဇ္ဈသံ၊ ကျမ်းကို။ ပတိဋ္ဌာပေသုံ၊ တည်စေကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည် လျှင် ရူပိယာဒိပဋိဂ္ဂဟာနိစ္ဆယကထာ အပြီးတည်း။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟ၊ ၌။ ရူပိယာဒိပဋိဂ္ဂဟာနိစ္ဆယ ကထာ၊ ရှေ့ငွေ စသည်ကိုခံရာသော အဆုံးအဖြတ် စကားသည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

(ရတိယအကြိမ်)

၁၃-ဒါနလက္ခဏာဒိဝိနိစ္ဆယကထာ

၆၉။ ဒါနဝိဿာသဂ္ဂါဟေဟိ လာဘဿ ပရိဏးမနန္တိ ဧတ္ထ ဥဋ္ဌေသေ၊
 ဟူသော ဤဥဋ္ဌေသဌှံ သမတိနိဝိဋ္ဌဿ၊ သော။ ဒါနန္တိပဿ၊ ဧ။ အတ္ထ
 ဝိနိစ္ဆယော၊ အနက်၏အဆုံးအဖြတ်ကို။ တာဝ ပဌမံ၊ စွာ။ ဧဝံ၊ သို့၊ ဇေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ဧ။ အတ္ထနော၊ ဧ။ သန္တကဿ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ စိဝရာဒိပရိက္ခာ
 ရဿ၊ ကို။ (ဒါနံဗျာစပ်။) သဒ္ဓိဝိဟာရိကဒေဝု၊ ထို့တွင်၊ ယဿ ကဿစိ၊
 အမှတ်မရှိသော ပရိဂ္ဂါဟက ဖြစ်သော ရဟန်းအား။ ဒါနံ၊ တည်း။
 တတြဝစနေ၊ ဌှံ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုသတ္ထံ သည်ကား။ ဒါနလက္ခဏံ၊ တည်း။
 ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းကို။ တုဟံ၊ အား။ ဇေဒိ၊ ဧ။ ဒေါမိ၊ ဧ။ ဒဇ္ဇာမိ၊ ဧ။
 ဩဏောဇေဒိ၊ စွန့်၏။ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်၏။ ပိဿဇ္ဇာမိ၊ စွန့်၏။ ဣတိ ဝါ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။ (၎င်းလိုက်၊ နောက်၌လည်း နည်း
 တူ။) ဣတ္ထန္တာဓဿ၊ သူအား။ ဇေဒိ၊ ပေး၏။ ပ၊ ပိဿဇ္ဇာမိ၊ စွန့်၏။” ဣတိ
 ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဝဒတိ၊ အံ။ သမ္ပုခါဝိ၊ ဌှံလည်းကောင်း။ ပရမ္ပုခါဝိ၊
 ဌှံလည်းကောင်း။ ဒိန္နယေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။
 တုဟံ၊ သည်။ ဂဏှာတိ၊ ယူလေ့။” ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “ဟေ၊ သည်။
 ဂဏှာမိ၊ ယူဝါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။ သုဒိန္နဉ္စ၊ ကောင်းစွာပေးအပ်
 သည်လည်းကောင်း။ သုဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာ ခံအပ်သည်လည်းကောင်း။
 ဟောတိ၊ ဧ။ (ဟောတိလည်း။) “တဝ၊ ဧ။ သန္တကံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ လေ့။
 တဝ၊ ဧ။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတု၊ လေ့။ တဝ၊ ဧ။ သန္တကံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ “မမ၊ ဧ။ သန္တကံ၊ ကို။ ကရောမိ၊
 ဧ။ မမ၊ ဧ။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတု၊ လေ့။ မမ၊ ဧ။ သန္တကံ၊ ကို။
 ကရိဿာမိ၊ အံ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။ ဒုဒိန္နဉ္စ၊ မကောင်းသဖြင့် ပေး
 သည်လည်းကောင်း။ သုဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ မကောင်းသဖြင့် ခံအပ်သည် လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဒိတံ၊ ပေးသောသူသည်။ ဒါတုံ၊ ဌှံ။ နေဝ
 ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတရော၊ ခံသောသူသည်။ ဂဟေတုံ၊ ဌှံ။ န ဇာနာတိ၊
 မသိ။ ပန၊ ပေးသောသူသည် အပေးမြောက်သော ပေးခြင်းကို မသိသော်
 လည်း ခံသောသူသည် အခံမြောက်သော ခံခြင်းကို သိသော်ကား။
 “တဝ၊ ဧ။ သန္တကံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။
 “ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ ပြီ။ ဟေ၊ သည်။ ဂဏှာမိ၊ ယူဝါ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၍၊ သစေ ဂဏှာတိ၊ အံ။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာခံအပ်သည် မည်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပန၊ စကား ဆက်သင့်သည်ကား။ ဧကော၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

တယောက်သော ရဟန်းသည်။ “ဣဒံ စိဝရံ၊ ကိံ၊ ဂဏှာဟိ၊ လေဝ္ဗ” ဣတိ၊
 သို့။ သဓေ ဝဒတိ၊ အံ၊ ဣဘရော၊ ဝေးအပ်သောရဟန်းသည်။ “န ဂဏှာမိ၊
 မယူလို” ဣတိ၊ သို့။ သဓေ ဝဒတိ၊ အံ၊ သော၊ သံည်း၊ (သဓေလိုက်။) ပုန၊
 တဖန်။ “မယာ၊ သည်။ တုယံ၊ အား။ ဒိန္နံ၊ ငြိ၊ ဂဏှာဟိ၊ လေဝ္ဗ” ဣတိ၊
 သို့။ သဓေ ဝဒတိ၊ အံ၊ (ဝဒတိမှစပ်။) ဣဘရောပိ၊ ပေးရာဖြစ်သော
 ရဟန်းသည်လည်း။ “မယံ၊ အား။ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ န အဓတ္ထာ၊ မရှိ၊” ဣတိ၊
 သို့။ သဓေ ဝဒတိ၊ အံ၊ တဓော၊ ထိုသို့ပေးသော ရဟန်းလည်း တဖန်
 “ဒိန္နံ မယာ တုယံ ဂဏှာဟိ” ဟူသော စကားကို ဆိုခြင်း၊ ပေးရာဖြစ်
 သောရဟန်းလည်း တဖန် “န မယံ ဣမိနာ အဓတ္ထာ” ဟူသော စကား
 ကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ ပုရိမောပိ၊ ရှေးဖြစ်သော ပေးသောရဟန်းသည်
 လည်း။ “မယာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ငြိ၊” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍
 ဒသာဟံ၊ ကိံ၊ အဘိက္ခာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ ပစ္ဆိမောပိ၊ နောက်ဖြစ်သော
 ပေးရာ ရဟန်းသည်လည်း။ “မယာ၊ သည်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ငြိ၊” ဣတိ၊ ဤ
 ဒသာဟံ၊ ကိံ၊ အဘိက္ခာမေတိ၊ အံ၊ ကဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ နိဿဂ္ဂိပါပိတ်
 အာပတ်သင့်သနည်း။ ဣတိ စေ၊ ဤသို့ မေးငြားအံ၊ ကဿပိ၊ တယောက်
 ယောက်သော ရဟန်းအား။ န အာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပန၊ ပေးသောရဟန်း
 သည် တဖန် “ဒိန္နံ မယာ တုယံ ဂဏှာဟိ” ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍ ထုဒိန္နံ ဖြစ်
 သဖြင့် မိမိဥစ္စာအဖြစ်မှ လွတ်ခဲ့သော်ပေးရာဖြစ်သော ရဟန်းသည်လည်း
 တဖန် “န မယံ ဣမိနာ အဓတ္ထာ” ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍ မိမိဥစ္စာအဖြစ်သို့
 မရောက်ခဲ့သော် ထိုသင်္ကန်း၌ ကျင့်ရာသော နည်းလမ်းကား။ ယဿ၊
 အကြပ်ရဟန်းသည်။ ရစ္စတိ၊ အပ်၏။ တေန၊ ထို နှစ်သက်သော ရဟန်း
 သည်။ အဓိဋ္ဌတိတွာ၊ ဤ။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ “ဣတ္ထန္တာမဿ အား။
 ဒေဟိ၊ သေဝ္ဗ” ဣတိ၊ သို့။ ဒိန္နံ၊ ဝေးအပ်သောသင်္ကန်းသည်။ ယာဝ၊
 လောက်။ ပရဿ၊ ၏။ ဟတ္ထံ၊ သို့။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်၊ တာဝံ၊
 သောက်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိဏာတိ၊ ပေးလိုက်၏။ တဿေဝ၊ ထို
 ပေးလိုက်သော ရဟန်း၏သာလျှင်။ ဘန္တကံ၊ တည်း။ “ဣတ္ထန္တာမဿ၊
 အား။ ဒေဟိ၊ ၏” ဣတိ၊ သို့။ ဒိန္နံ ပန၊ ပေးအပ်သော သင်္ကန်းသည်ကား။
 ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဟိယာတိ၊ ပေးအပ်၏။ တဿ၊ ထို ပေးလိုက်
 သော ရဟန်း၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တကံ၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿံ၊ ၏။ ဟဓတ္ထံ၊ ဤ။ စိဝရံ၊ ကိံ၊ ပဟိဏာတိ၊ ပေးလိုက်
 ၏။ “ဣဒံ စိဝရံ၊ ကိံ၊ ဣတ္ထန္တာမဿ၊ အား။ ဒေဟိ၊ လေဝ္ဗ” ဣတိ၊ သို့။ ပဟိ
 ဏတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဤ။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။

(ဓုတိယအကြိမ်)

ပဟိဏတိ၊ ပေးလိုက်၏။ တဿ၊ ထို ပေးလိုက်သောသူနှင့်။ ဝိဿာသာ ဝိဿာသေန၊ သဖြင့်၊ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ယူခြင်း တည်း။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဟိယတိ၊ ၏။ တဿ၊ နှင့်။ ဝိဿာ သာ ဝိဿာသေန၊ သဖြင့်၊ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသော ယူခြင်းတည်း။ (အဓိပ္ပာယ်ကား— ပေးလိုက်သော ရဟန်းနှင့် အကျွမ်းဝင် သဖြင့် ယူသော် သုဂ္ဂဟိတ ဖြစ်၏၊ ပေးလိုက်သောရဟန်းနှင့် အကျွမ်းမဝင်သဖြင့် ယူသော် ဒုဂ္ဂဟိတ ဖြစ်၏ ဟူလို။ ဒဗ္ဗိ ဟု ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်ဖြင့် မဆို၊ ဒေဟိ ဟု ပဉ္စမိဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုသောကြောင့်တည်း။)

ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ကို။ ပဟိဏတိ၊ ပေးလိုက်၏။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္တာမဿ၊ အား။ ဒေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏတိ၊ ပေးလိုက်၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရာခဂ္ဂေ၊ ဌ။ “ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိဏတိ၊ ပေးလိုက်၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထို ပေးသော ရဟန်းသည်။ ကာလကတော”တိ၊ ဟူ၍။ သုဏှာတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ မတကစိဝရံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သွာမိဋ္ဌိတံ၊ တည်း။ ယဿ ဘိက္ခု နော၊ အား။ ပဟိယတိ၊ ပေးအပ်၏။ တဿ၊ ထို ပေးလိုက်သောရဟန်း နှင့်။ ဝိဿာသာ ဝိဿာသေန၊ သဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ဒုဂ္ဂဟိတံ တည်း။ (အဓိပ္ပာယ်ကား— ပေးလိုက်သောရဟန်း သေခံပြီး-ဟု ကြား၍ မတကစိဝရ ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော်ကား သွာမိဋ္ဌိတ ဖြစ်၏၊ ပေးလိုက်သောရဟန်းနှင့် ဝိဿာ သ အဖြစ်ဖြင့် ယူသော်ကား ဒုဂ္ဂဟိတ ဖြစ်၏။) ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ကို။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္တာမဿ၊ အား။ ဒေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရာခဂ္ဂေ၊ ဌ။ “ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာလကတော”တိ၊ သေပြီဟု။ သုဏှာတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ပေးလိုက်သော ရဟန်း၏။ မတကစိဝရံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဒွါမိဋ္ဌိတံ၊ တည်း။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိဏတိ၊ ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထို ပေးလိုက်သော ရဟန်းနှင့်။ ဝိဿာသာ ဝိဿာသေန၊ သဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ တည်း။ (အဓိပ္ပာယ်ကား— ပေးလိုက်သောရဟန်းသည် သေခံပြီး-ဟု ကြား၍ မတကစိဝရ ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော်ကား ဒွါမိဋ္ဌိတ ဖြစ်၏၊ ပေးလိုက်သောရဟန်း နှင့် ဝိဿာသ ဖြစ်၍ ယူချေသော်ကား သုဂ္ဂဟိတ ဖြစ်၏။) ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ကို။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္တာမဿ၊ အား။ ဒေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။

အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဌ။ “ဥတော၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကာလကတော”တိ၊ သေကုန်ပြီ ဟု။ သုဏ္ဍတိ၊ ဤ။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိဏတိ၊ ဤ။ တဿ၊ ထို ပေးလိုက်သောရဟန်း၏။ မတကစိဝရံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဤ။ သွာဓိဋ္ဌိတံ၊ တည်း။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ တဿ၊ ဤ။ မတကစိဝရံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဤ။ ဒွါဓိဋ္ဌိတံ၊ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား— ပေးလိုက်တတ်သောရဟန်း ပေးလိုက်အပ်သောရဟန်း နှစ်ယောက်ပင် သေခဲ့ပြီ ဟု ကြား၍ ပေးလိုက်သော ရဟန်း၏ မတကစိဝရ ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော်ကား သွာဓိဋ္ဌိတံ ဖြစ်၏။ ပေးလိုက်သောရဟန်း၏ မတကစိဝရ ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော်ကား ဒွါဓိဋ္ဌိတံ ဖြစ်၏။ နောက်ဝါရကား ဝတ္ထုမာန်ဝိတတ်ဖြင့် တင်းလင်းပေးရကား ပေးလိုက်အပ်သောသူနှင့် ဝိဿာသဂ္ဂါဟ ပေးလိုက်သောသူ၏ မတကစိဝရသာ ဖြစ်ကောင်းသည်။) ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ဤ။ ဟတ္ထေ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ကို။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္တာမဿ၊ အား။ ဓမ္မိ၊ ဤ။” ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏတိ၊ ဤ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဌ။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိဏတိ၊ ဤ။ တဿ၊ ထို ပေးလိုက်သောသူနှင့်။ ဝိဿာသာ ဝိဿာသေန၊ သဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ အံ။ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ တည်း။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ တဿ၊ နှင့်။ ဝိဿာသာ ဝိဿာသေန၊ သဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ ဤ။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ဤ။ ဟတ္ထေ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ကို။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္တာမဿ၊ အား။ ဓမ္မိ၊ ဤ။” ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏတိ၊ ဤ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဌ။ “ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိဏတိ၊ ဤ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာလကတော”တိ၊ ဟု။ သုဏ္ဍတိ၊ ဤ။ တဿ၊ ထို ပေးလိုက်သော ရဟန်း၏။ မတကစိဝရံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဤ။ ဒွါဓိဋ္ဌိတံ၊ တည်း။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ တဿ၊ ထို ပေးလိုက်သောသူနှင့်။ ဝိဿာသာ ဝိဿာသေန၊ သဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ ဤ။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ဤ။ ဟတ္ထေ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ကို။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္တာမဿ၊ အား။ ဓမ္မိ၊ ဤ။” ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏတိ၊ ဤ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဌ။ “ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာလကတော”တိ၊ ဟု။ သုဏ္ဍတိ၊ ဤ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထို ပေးလိုက်သောရဟန်း၏။ မတကစိဝရံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဤ။ သွာဓိဋ္ဌိတံ၊ တည်း။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိဏတိ၊ ဤ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ နှင့်။ ဝိဿာသာ ဝိဿာသေန၊ သဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ အံ။ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ဤ။ ဟတ္ထေ၊ ဌ။ စိဝရံ၊ ကို။ “ဣမံ

(ဒုတိယအကြိမ်)

စိဝရံ၊ ကိ။ ဣတ္ထန္တာမဿ၊ အာ၊ ဓမ္မိ၊ နိ။” ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏတိ၊ နိ။
 သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရာမဝေ၊ ဌ။ “ဥသော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ ကာသကတာ”တိ၊ ကုန်ပြီဟု။ သုဏာတိ၊ နိ။ ယော
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိဏတိ၊ နိ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ နိ။ မတကစိဝရံ၊ ကိ။
 အဓိဋ္ဌာတိ၊ နိ။ ဒွါမိဋ္ဌိတံ၊ တည်း။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အာ၊ ပဟိယတိ၊
 နိ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ နိ။ မတကစိဝရံ၊ ကိ။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ နိ။ သွာ
 မိဋ္ဌိတံ၊ တည်း။

ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဒိန္နံ၊ ပေးပြီးသည်ကို။ ပုန၊ ဟုန်။ ကေနစိ ကာရ
 ဏေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်
 ဖြစ်၍။ အာဟရာပေတံ၊ ဆောင်စိမ့်သောငှာ။ န လံဘတိ၊ မရ။ ဟိ သစ္စံ၊
 နိ။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ သော။ စိဝရံ၊ ကိလည်း။ သကသညာယ၊
 မိမိဥစ္စာ ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ အန္တိန္ဒတော၊ လုယက်သောရဟန်းအား။
 နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ အညံ၊ သော။ ပရိက္ခာရံ၊ ကိ။ အန္တမ
 သော၊ အားဖြင့်။ သူစိမ္မိ၊ အပ်ကိုလည်း။ အန္တိန္ဒတော၊ အား။ ဗုတ္တံ၊
 နိ။ တန္တေ၊ ရား။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့အား။ ဣဒံ စိဝရံ၊ သည်။ သာရပွံ၊ လျှောက်
 ပတ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ သယမေဝ၊ အလိုလိုလျှင်။ သဒေဝ ပန ဒေတိ၊ အံ။
 ဝဟေတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ နိ။ အထ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၍ကား။ “အာပုသော၊
 ဝါရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ တုယံ၊ အား။ ‘ဝတ္ထပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်
 အကျင့်ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကော၊ ဌ။ ဥပဇ္ဈံ၊
 ကိ။ ဝဏ္ဏိယတိ၊ လတ္တံ့။ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ပရိယာပုဏ္ဏိယတိ၊ သင်လတ္တံ့။” ဣတိ၊
 သို့။ စိဝရံ၊ ကိ။ အဓမ္မာ၊ ပေးကုန်၏။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ဌ။ သော တံ၊ ထို
 သင်သည်။ ဝတ္ထံ၊ ကိ။ န ကရောသိ၊ မပြု။ ဥပဇ္ဈံ၊ ကိ။ န ဝဏ္ဏာသိ၊ မယူ။
 ဓမ္မံ၊ ကိ။ န ပရိယာပုဏ္ဏာသိ၊ မသင်။” ဣတိ ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော
 စကားတို့ကို။ ဝုတ္တော၊ သော်။ “တန္တေ၊ ရား။ စိဝရတ္ထာယ၊ သင်္ကန်းဟူ
 သော အကြောင်းကြောင့်။ တဏှထ မညေ၊ ဆိုကုန်ယောင်တကား။ ဣဒံ
 စိဝရံ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့၏။ စိဝရံ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဒေတိ၊ နိ။ ဝေဓိ၊
 ဤသို့ပေးသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဒိသာပတ္တမန္တံ ဝါ၊ အရပ်တပါးသို့
 သွားသော။ ဧဟရံ၊ ပန၊ ပဉ္စင်းငယ်ကိုကား။ “နံ၊ ကိ။ နိဝတ္တေယ၊ နှစ်စေ
 ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ တဏှတိ၊ ဆို၏။ သော ဧဟရော၊ သည်။ န
 နိဝတ္တတိ၊ မနှစ်။ စိဝရံ၊ တို့ကို။ ဝဟေတွာ၊ ဌ။ နိရုန္တထ၊ ထားကုန်လော့။
 ဣတိ၊ သို့။ တဏှတိ၊ နိ။ ဝေ၊ ဤသို့ ထားသည်ရှိသော်။ ဝေ နိဝတ္တတိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

အကယ်၍ နစ်အံ့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ “ပတ္တစိဝရတ္ထံ ယ၊ သပိတ်သင်္ကန်း
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တုမှ၊ တို့သည်။ တဏှထ ဧညေ၊ ဆိုကုန်
 ယောင်တကား။ နံ၊ ထိုသပိတ် သင်္ကန်းကို။ ဂဏှထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊
 သို့။ သစေ ဒေတိ၊ အံ့။ ဧဝမ္ပိ၊ သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိဗ္ဗမန္တံ ဝါ၊
 လူထွက်သော ပဉ္စင်းငယ်ကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “မယံ၊ တို့သည်။ ‘ဝတ္ထံ၊
 ဝတ်ကြီး ငတ်ငယ်ကို။ ကရိဿတိ’တိ၊ ပြုလတ္တံ့ဟု။ တုဟံ၊ အား။ ပတ္တ
 စိဝရံ၊ ကို။ အဓမ္မာ၊ ပေးကုန်၏။ ဧဝါနိ ဣဒါနိ၊ ဌ။ သော တံ၊ သည်။
 ဝိဗ္ဗမိတ္တာ၊ ၍။ စရယိ၊ သွား၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဣတရော၊
 ပဉ္စင်းငယ်သည်။ “တုမှ၊ ကံ၊ တို့၏။ ငတ္တစိဝရံ၊ ကို။ ဂဏှထ၊ ကုန်လော့။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဒေတိ၊ ၏။ ဧဝမ္ပိ၊ သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ “မမ၊ ၏။ သန္တိကော၊
 ဌ။ ဥပဇ္ဈံ၊ ကို။ ငဏှန္တသေဝ၊ ယူသောသူအားသလျှင်။ ဒေမိ၊ ၏။
 အညတ္ထ၊ သူတပါး၏ အထံ၌။ ငဏှန္တဿ၊ အား။ န ဒေမိ၊ မပေး။ ဝတ္ထံ၊
 ကို။ ကရောန္တသေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဒေမိ၊ ၏။ အကရောန္တဿ၊ အား။
 န ဒေမိ၊ မပေး။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝါ၊ ကျမ်းဝန်ကို။ ပရိယာပုဏန္တသေဝ၊ အား
 သာလျှင်။ ဒေမိ၊ ၏။ အပရိယာပုဏန္တဿ၊ အား။ န ဒေမိ၊ မပေး။
 အဝိဗ္ဗမန္တသေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဒေမိ၊ ၏။ ဝိဗ္ဗမန္တဿ၊ အား။ န ဒေမိ၊
 မပေး။” ဣတိ ဧဝံ ပန၊ ဤသို့သော်ကား။ ဒါတုံ၊ ဌာ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
 ဒေတော၊ ပေးသော ရဟန်းအား။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။ အာဟရာပေတုံ ပန၊
 ဆောင်စိမ့်သောဌာကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိဿဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဒိန္နံ၊ ပေး
 အပ်ပြီးသည်ကို။ အစ္ဆိန္နိတွာ၊ လုယက်၍။ ဂဏှန္တော၊ ယူသောရဟန်းကို။
 တဏှန္တေန၊ သပိတ် သင်္ကန်း၏ အစိုးဖြတ်သဖြင့်။ ကရေတဗ္ဗော၊ ဆုံး
 ဖြတ်အပ်၏။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တဝ၊ စွာ။ ဒါနေ၊ ဝေး
 ခြင်း၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

၇၀။ ဝိဿသင်္ဂဟလက္ခဏံ ပန၊ ဝိဿသင်္ဂဟ လက္ခဏာကိုကား။
 “အနုဇာမိ တိက္ခဝေ။ ပ။ ဟောတိ”တိ၊ ဟောတိ ဟူ၍။ ဣမိနာ သုတ္တေန၊
 ဤ ပဋိတော်ဖြင့်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။—

တိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာ
 ဂတဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဝိဿသံ၊ အားဖြင့်။ ဂဟေ
 တုံ၊ ဌာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ သန္တိဇ္ဈော စ၊ တကွ မြင်ဖူးသဖြင့် ဖြစ်
 သော အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ သန္တိတ္တော စ၊
 (ဒုတိယအကြိမ်)

တက္က သုံးဆောင် စားသောက်ဖူးသော အဆွေခင်ပွန်းသည်
လည်း။ ဟောတိ၊ အံ။ အာလပိတော စ၊ ငါ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော
အကြင်ဥစ္စာကို အလိုရှိ၏။ ထိုဥစ္စာကို ယူ ဟူ၍ ဆိုဖူးသည်လည်း။
ဟောတိ၊ အံ။ ဇီဝတိ စ၊ အသက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ။
ဂဟိတေ စ၊ ငါ ယူသည်ရှိသော်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ အတ္တ
မနော၊ ဥစ္စာရှင် နှစ်လိုဝမ်းမြောက်သည်။ ဟောတိ၊ အံ။

တတ္ထ သုတ္တေ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ သန္နိဋ္ဌောတိ၊ ကား။ ဒိဋ္ဌမတ္တကမိတ္တော၊
မြင်ဖူးကာမျှသော အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ သမ္ဘန္တောတိ၊ ကား။ ဒဠမိတ္တော၊
မြဲမြံသော အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ အာလပိတောတိ၊ ကား။ “မေ၊ ၏။ ယံ
သန္တကံ၊ ကို။ ဣစ္ဆယိ၊ အံ။ တံသန္တကံ၊ ကို။ ဂဏှေယျာယိ၊ ယူလော့။
အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ဂဟဏေ၊ ၌။ ကာရဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ အနုဋ္ဌာနသေ
ယျာယ၊ မထသော အိပ်ခြင်းဖြင့်။ သယိတောပိ၊ အိပ်သော်လည်း။ ယာဝ၊
လောက်။ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပန္တေဒံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ ပြတ်ခြင်းသို့။ န ပါပုဏာတိ၊
သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဇီဝတိ ဇီဝတိ နာမ၊ ၏။ ဂဟိတေ စ အတ္တ
မနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ တုဠမိတ္တော၊
နှစ်လိုသောစိတ် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဝေရူပဿ၊ ဤသို့ယူအပ်သော်
နှစ်သက်သောစိတ် ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသော သူ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဂဟိ
တေ၊ သော်။ မေ မေ၊ အား။ အတ္တမနော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။”
ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တေန၊ ယ-ဖြင့်။ ဝါ၊ ထိသောရဟန်းသည်။ ဂဟေတံ၊ ငှါ၊
ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ စ၊ ဝိဿာသဝ္ဋါဟသည် အင်္ဂါသုံးပါးတို့ဖြင့်ပင် ရောက်
ကောင်းလျက် “ပဉ္စဟင်္ဂဟိ” ဟူ၍ အင်္ဂါငါးပါးတို့ကို ဟောရာ၌
အကြောင်းကား။ တောနိ ပဉ္စင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ အနဝသေသပရိယာဒါန
ဝသေန၊ အကြွင်းမဲ့ ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။
ပန၊ ရောက်ကောင်းသည်ကား။ ဝိဿာသဝ္ဋါဟော၊ ဟူမူကား။ သန္နိဋ္ဌော၊
မြင်ဖူးသော အဆွေခင်ပွန်းလည်း ဖြစ်အံ။ ဇီဝတိ၊ အသက်လည်း ရှင်အံ။
ဂဟိတေ၊ သော်။ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်လည်း ဖြစ်အံ။ (ဤ၌
လည်း အင်္ဂါသုံးပါး)။ သမ္ဘန္တော၊ မြဲမြံသော အဆွေခင်ပွန်းလည်း ဖြစ်
အံ။ ဇီဝတိ၊ အသက်လည်း ရှင်အံ။ ဂဟိတေ၊ သော်။ အတ္တမနော၊ အံ။
(ဤ၌လည်း အင်္ဂါသုံးပါး။) အာလပိတော၊ အလိုရှိတိုင်းယူ ဟူ၍ ဆိုအပ်
သည်လည်း ဖြစ်အံ။ ဇီဝတိ၊ အံ။ ဂဟိတေ၊ သည်ရှိသော်။ အတ္တမနော၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂၃၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

အံ့။ (ဤ၌လည်း အင်္ဂါသုံးပါး။) ဣတိ၊ သို့၊ တိဟိ အင်္ဂါဟိ၊ သို့ဖြင့်။ ရဟတိ၊
ရောက်၏။ ပန၊ အင်္ဂါသုံးပါးဖြင့် ရောက်သည်မှ တပါး- အင်္ဂါသုံးပါး
မပြည့်ရာ၌ကား။ ယော၊ အကြင် သန္တိဋ္ဌ သန္တိတ္ထ အာလဝိတ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဇိဝတိ၊ အသက်ကား ရှင်၏။ ဂဟိတော၊ သော်၊ အတ္တဓနော၊ သည်။ န စ
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဝိဿာသဂ္ဂါဟေန၊ ဖြင့်။
ဂဟိတမ္ပိ၊ သော်လည်း။ ပုန၊ ဖန်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ၊ ဥစ္စာရှင် အနတ္တဓန
ဖြစ်၍ ပြန်၍ပေးသင့်သော ဥစ္စာ၌ ယူပြီးနောက် ဥစ္စာရှင် သေ မသေ
နှစ်ပါးရှိ၍ ကျင့်ရာသော အစီအရင်ကား။ ဒေဓာဓနော၊ ပေးသော ရဟန်း
သည်။ မတကဓနံ၊ ကို။ တာဝ၊ စွာ။ ယေ ဂဟဋ္ဌာ ဝါ၊ တို့သည်လည်း
ကောင်း။ ယေ ပဗ္ဗဇိဘာ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တဿ မတကဿ၊
ထို သေသောသူ၏။ ဓနော၊ ၌။ ဣဿရာ၊ အစိုးရကုန်၏။ တေသံ ဣဿ
ရာနံ၊ ထို အစိုးရသော လူ ရဟန်းတို့အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ အနတ္တဓနဿ၊
နှစ်လိုဝမ်းသာခြင်း မရှိသောသူ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ တဿေဝ၊ အားသာ
လျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ နှစ်ပါး၌ မနှစ်သက်သော
သူ၏ဥစ္စာကို ယူမိရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- ရှေးအဖို့ နှစ်သက်သော
သူ၏ဥစ္စာကို ယူစဉ် မနှစ်သက်သော်လည်း သည်းခံသောသူ၏ ဥစ္စာကို
ယူရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမံ ယေဝ၊ ရှေးဦးစွာ
ယူသောအခါကပင်လျှင်။ “တယာ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ သန္တကံ၊ “ကို။
ဂဏှန္တေန၊ ယူသဖြင့်။ သုဋ္ဌ၊ စွာ။ ကတံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစိဓာဓန
ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထုပ္ပါဒေမတ္တေန ဝါ၊ စိတ် ဖြစ်ကာမျှဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အနုမောဒိတွာ၊ ပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ကေနစိ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။
ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္စာဟရာဓပတုံ၊ တဖန် ဆောင်စိမ့်
သောငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ ယောဝိ ဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ အဒါတုကာ
မော၊ ပေးကား မပေးလို၊ စိတ္တေန ပန၊ ဖြင့်မူကား။ အဓိဝါသတိ၊ ၏။
ကိဉ္စိ၊ တစုံတခွန်းသော စကားကိုမျှ။ န ဝဒတိ၊ မဆို။ သောဝိ ဘိက္ခု၊
ထို မပေးလိုသော်လည်း မမြစ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ပုန၊ ဖန်။ ပစ္စာ
ဟရာဓပတုံ၊ ငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ ပန၊ မပေးလိုသော်လည်း သည်းခံ၍
တစုံတခွန်းသောစကားကို မဆိုရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- ဆိုရာ၌ အဆုံး
အဖြတ်ကား။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝဒတိမှာစပ်။) “မယာ၊ သည် တုမှာ
ကံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဂဟိတန္တိ ဝါ၊ ယူ၏ ဟူ၍သော်လည်းကောင်း။
ပရိဘုတ္တန္တိ ဝါ၊ သုံးဆောင်၏ ဟူ၍သော်လည်းကောင်း။” ဝုတ္တေ၊ သော်။
“ဂဟိတံ ဝါ၊ သည်မူသည်။ ဟောတု စေ။ ပရိဘုတ္တံ ဝါ၊ သည်မူသည်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဟောတု၊ စေ။ ယော ပန၊ သည်ကား။ တံ ဝတ္ထု၊ ကို။ ကေနစိဒေဝ
ကရဏိယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်လျှင်။ ဌာမိတံ၊ ၏။ တံ ပါကတိ
တံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။ အယံ၊ ထိက္ခု၊
ဤ၊ မြစ်သောရဟန်းကား။ ပစ္စာဟရာပေတုံ၊ ငှါ။ လတတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဝိဿာသဂ္ဂါဟေ၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူခြင်း၌။ ဝိနိစ္ဆ
ယော၊ တည်း။

၇၁။ လာဘဿ ပရိဏာမနန္တိ ဣဒံ ပန၊ ဤစကားကိုကား။ အညေသံ၊
တပါးသော သူတို့၏။ အတ္တနော ဝါ၊ ပရိဏတလာဘဿ၊ ညွတ်လေပြီး
သော လာဘ်ကို။ အတ္တနော ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အညေသံ ဝါ၊ သို့
လည်းကောင်း။ ပရိဏာမနံ၊ ညွတ်စေသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
တဩ ပရိဏာမနေ၊ ၌။ အယံ၊ ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ သံဃဿ၊
အား။ ပရိဏတံ၊ ညွတ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သံဃိကံ၊ ဖြစ်သော။ လာဘံ၊
ကို။ (သံဃိကံ လာဘံ နှစ်ပုဒ်ကား ပါဠိတော်မှဆောင်။) သဟဓ္မိကာနံ၊
တို့၏။ သန္တကံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဝိဟိနံ၊ တို့၏။ သန္တကံ ဝါ၊
ကိုသော်လည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ မာတု၊ ၏။ သန္တကမ္ပိ၊
ကိုသော်လည်း။ သံဃဿ၊ အား။ ပရိဏတတာဝံ၊ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊
လျက်။ “ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ မဟံ၊ အား။ ဒေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၍။ အတ္တနော၊ သို့။ ပရိဏာမေတွာ၊ စေ၍။ ဂဏန္တဿ၊ ခံသောရဟန်း
အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ တည်း။ “ဣမဿ၊ ထိက္ခုနော၊
အား။ ဒေဟိ၊ လော့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆို၍။ အညေသံ၊ တပါးသော
ရဟန်းကို။ ပရိဏာမေန္တဿ၊ အား။ သုဒ္ဓိကပါစိတ္တိယံ၊ နိဿဂ္ဂိယနှင့်
မခရာသည်ဖြစ်၍ စင်ခြင်းရှိသော ပါစိတ်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယောပိ၊
အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ ဝဿိကသာဠိကသမယေ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း
အခါ၌။ မာတု၊ ၏။ ဃာရေပိ၊ အိမ်၌သော်လည်း။ ဝဿိကသာဠိကံ၊ ကို။
သံဃဿ၊ သို့။ ပရိဏတံ၊ အမိသည် ညွတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊
လျက်။ အတ္တနော၊ သို့။ ပရိဏာမေတိ၊ အံ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊
တည်း။ ပရဿ၊ သို့။ ပရိဏာမေတိ၊ အံ။ သုဒ္ဓိကပါစိတ္တိယံ၊ တည်း။
မနုဿာ၊ တို့သည်။ “သံဃာတတ္ထံ၊ ကို။ ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးပြု၍။ သဂ္ဂိတေလာဒိနိ၊ အစရှိသည်တို့ကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့
ကုန်အံ။ ထိက္ခု၊ သည်။ ဝိလာနော၊ နာသည်ဖြစ်၍။ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော
ထောပတ် ဆီ အစရှိသည်ကို။ သံဃဿ၊ သို့။ ပရိဏတတာဝံ၊ အဖြစ်ကို။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂၃၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ဉာတော၊ လျက်၊ စေတိ ယာစတိ၊ အကယ်၍မူလည်းတောင်းခဲ့အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
 သော။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ တည်း။ ပန၊ ရဟန်းသည် သံဃာသို့ ညွတ်အပ်
 ပြီးသည်၏အဖြစ်ကိုသိက နာသည်ဖြစ်၍ တောင်းသော်လည်း မအပ်သည်
 မှတပါး၊ အပ်သည်ကား။ သော သိက္ခ၊ သိနာသောရဟန်းသည်။ (ပုစ္ဆိတော
 ဝေတိဋ္ဌိစပ်။) “တုမှာကံ၊ သင်လူသို့အား။ အာဘတာနိ၊ ကုန်သော။ သပ္ပိ
 အာဒိနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတော၊ ၍။
 “အာမ အတ္ထိ၊ ဩဝါ ရှိပါကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လူတို့က ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်။ “မဟ္တေ၊ ငါ့အားလည်း။ ဒေတ၊ လှူကုန်လော့။” ဣတိ၊
 သို့။ သစေ ပန ဝေတိ၊ ခဲ့အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ကုတ္တုစွာယန္တိ၊ အလိုလို
 ကို ပြုတတ်သော။ နံ၊ ထို နာသောရဟန်းကို။ ဥပ၊ သကော၊ တို့သည်။
 “ဘန္တေ၊ ရား။ သံဃာဝိ၊ သော်လည်း။ အမ္မတိ၊ တို့သည်။ ဒိန္တမေဝ၊
 လှူအပ်သော်သာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဂဏှထ၊ ခံဘော်မူပါကုန်လော့။”
 ဣတိ၊ သို့။ အထာပိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ လူတို့က ဆိုသဖြင့်လည်း။
 ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

ဧကသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဌ။ သံဃဿ၊ အား။ ပရိဏတံ၊ ညွတ်အပ်ပြီး
 သော လာဘ်ကို။ (ပရိဏာမေတိ-သို့သွား။) အညံ၊ သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။
 ဥဒ္ဓိသိတော၊ ညွန်း၍။ “အသုကသ္မိံ နာမ၊ ရှိသော။ ဝိဟာရေ၊ ဌ။
 သံဃဿ၊ အား။ ဒေတ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပရိဏာမေတိ၊
 စေအံ့။ “သံဃဿ၊ အား။ ဒါနေန၊ သဖြင့်။ ကိံ၊ အံ့နည်း။ စေတိယဿ၊
 အား။ ပူဇံ၊ ကို။ ကရေထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်။ စေတိယဿ ဝါ၊ အားသော်လည်း။ ပရိဏာမေတိ၊ “စေအံ့။
 ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၍။ စေတိယဿ၊ စေတိဘုရားသို့။ ပရိဏတံ၊ ကို။ အညစေတိ
 ယဿ ဝါ၊ တပါးသော စေတိ အားလည်းကောင်း။ သံဃဿ ဝါ၊ အား
 လည်းကောင်း။ ဂဏှထ ဝါ၊ အားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂသဿ ဝါ၊ အား
 လည်းကောင်း။ ပရိဏာမေတိ၊ အံ့။ ဒုတ္တဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။ အညစေတိ
 ယဿ၊ စေတိဘုရား၏။ အတ္ထာယ၊ ဌ။ နိယမေတော၊ ၍။ ချောပိတမာလာ
 ဝစ္ဆတော၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော ပန်းပင်ငယ်မှ။ ပုပ္ဖမ္ပိ၊ အပွင့်ကိုလည်း။ အည
 စေတိယမ္ပိ၊ မှတ်အပ်သောစေတိမှ တပါးသော စေတိ၌လည်း။ အာရာ
 ပေတံ၊ တင်စေခြင် ဌ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပန၊ စေတိယဿ ပရိဏတ
 ဖြစ်သော်လည်း တပါးသော စေတိအား တင်စေခြင်းငှါအပ်သောအရာ
 ရှိသေးသည်ကား။ ဧကဿ စေတိယဿ၊ စေတိဘုရား။ ဆတ္တံ ဝါ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကို သော်လည်းကောင်း။ ပဋာကံ ဝါ၊ ကုတ္တာကိုသော် လည်းကောင်း။
 အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဌိတံ၊ တည်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သေသံ၊
 အကြွင်းကို။ အညစေတိယဿ၊ အား။ ဒါပေတုံ၊ လှူစေခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ သုနဓဿပိ၊ ခွေးအားသော်လည်း။ ပရိဏ
 တံ၊ ညွှတ်အပ်ပြီးသည်ကို။ “ဣမဿ သုနဓဿ၊ ဤ ခွေးအား။ မာ
 ဒေဟိ၊ မပေးလင့်။ တေဿ သုနဓဿ၊ ထိုခွေးအား။ ဒေဟိ၊ လေ့။”
 ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အညပုဂ္ဂသဿ၊ ညွှတ်ရာ
 ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပရိဏာဓေတိ၊ စေအံ့။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊
 တည်း။ ပန၊ သံဃဿ ပရိဏတကို စေတိ ပုဂ္ဂိုလ်သို့ ညွှတ်စေက ဒုတ္တဋ္ဌံ
 အာပတ်သင့်၏ စသောစကားကို ဟောတော်မူခဲ့သော် သံဃဿပရိဏတ
 စေတိယဿပရိဏတ ပုဂ္ဂလဿပရိဏတကို “တုမှာကံ ရုစိယာ ဒဿာမ၊
 ဘဏထ ကတ္ထ ဒေမ”ဟူ၍ လျှောက်ဆိုခဲ့သော် ရဟန်း ဆိုရာသည်ကား။
 ဒါယကာ၊ တို့သည်။ “မယံ၊ တို့သည်။ သံဃဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ကာတုကာ
 မာ၊ လှူလိုပါကုန်၏။ စေတိယပူဇံ၊ ကို။ ကာတုကာမာ၊ ကုန်၏။ ကေဿ၊
 သော။ တိက္ခုနော၊ အား။ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်၏။ တုမှာ
 ကံ၊ တို့၏။ ရုစိယာ၊ အသိုအားဖြင့်။ ဒဿာမ၊ ပါကုန်အံ့။ ဘဏထ၊ မိန့်
 တော်မူပါကုန်လေ့။ ကတ္ထ၊ သံဃာ စေတိ ပုဂ္ဂိုလ်တွင် အဘယ်၌။ ဒေမ၊
 လှူရပါကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ ဝုတ္တု၊ သော်။
 တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယတ္ထ၊ အကြွင်း သံဃာ စေတိ ပုဂ္ဂိုလ်တွင် အမှတ်
 မရှိသော အရာ၌။ ဣစ္ဆယ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဒေထ၊ ကုန်သော။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝတ္ထုဒ္ဓာ၊ အပ်၏။ ပန၊ “မယံ သံဃဘတ္တံ ကာတုကာမာ” စသော
 စကားတို့နှင့် မရောပဲ “ကတ္ထ ဒေမ”ဟူ၍သာ မေးလျှောက်ရာ၌ ဆိုအပ်
 သင့်သော စကားကား။ ကေဝလံ၊ “မယံ သံဃဘတ္တံ ကာတုကာမာ”
 စသောစကားတို့နှင့် မရောပဲသက်သက်။ “ကတ္ထ ဒေမာ”တိ၊ ဟူ၍၊ သစေ
 ဝုတ္တု၊ ကုန်အံ့။ “ယတ္ထ၊ အကြွင်းအရပ်၌။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဒေယျခမ္မော၊
 ဝတ္ထုသည်။ ပရိဘောဂံ ဝါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကိုမူလည်း။ လဘေယျ၊ ရရာ
 ၏။ ပဋိသင်္ခါရံ ဝါ၊ ပြုပြင်ခြင်းကိုမူလည်း။ လဘေယျ၊ ရာ၏။ ဖိရဋ္ဌိ
 တိကော ဝါ၊ ဖြင့်သော တည်ခြင်း ရှိသည်မူလည်း။ အဿ
 ဘေဝယျ၊ ရာ၏။ ယတ္ထ ဝါ ပန၊ အကြွင်းအရပ်၌ကား။ တုမှာကံ၊ တို့၏။
 ဖိတ္တံ၊ သည်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒေထ၊ ကုန်
 လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၂၃၄ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ဌ။ ဒေါနလက္ခဏာဒိဝိနိစ္ဆယ
ကထာ၊ ဒေါနလက္ခဏာအစရှိသော အဆုံးအဖြတ် စကားရပ်သည်။ ဣတိ
သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၁၄ - ပထဝီဇောနဗိနိစ္ဆယကထာ

၇၂။ ပထဝီတိ၊ ကား။ ပထဝီ၊ မြေတို့သည်။ ဇောတာံ စ ပထဝီ၊ မြေ
စစ်သည်းကောင်း။ အဇောတာံ စ ပထဝီ၊ မြေစစ်မဟုတ်သော မြေသည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇွေ၊ တို့တည်း။ တံတ္ထ၊ ထို ဇောတာပထဝီ အဇောတာ
ပထဝီ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဇောတာ၊ မြေစစ်ဖြစ်သော။ ပထဝီ နာမ၊ ကား။
သုဒ္ဓပံသုကာ၊ သက်သက်သော မြေမှုန့်။ သုဒ္ဓမတ္တိကာ၊ သက်သက်သော
မြေညက်။ အပ္ပပါသာဏာ၊ နည်းသော ကျောက်ခဲရှိသော မြေ။ အပ္ပ
သက္ခရာ၊ နည်းသော ကျောက်စရစ်ရှိသော မြေ။ အပ္ပကဌလာ၊ နည်းသော
အိုးခြမ်းရှိသော မြေ။ အပ္ပမရမ္ဘာ၊ နည်းသော ကျောက်ပြွန်ရှိသော မြေ။
အပ္ပဝါလုကာ၊ နည်းသော သဲရှိသော မြေ။ ယေဘုယျေနပိသုကာ၊ များ
သောအားဖြင့် မြေမှုန့်ရှိသော မြေ။ ယေဘုယျေနမတ္တိကာ၊ များသော
အားဖြင့် မြေညက်ရှိသော မြေတည်း။ အဇောဝိ၊ မီးလောင်သော မြေ
ကိုလည်း။ “ဇောတာ ပထဝီ”တိ၊ မြေစစ် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယောဝိ ပံသု
ပုဇ္ဇော ဝါ၊ အကြင်မြေမှုန့်စုသည်လည်းကောင်း။ ယောဝိ မတ္တိကာ ပုဇ္ဇော
ဝါ၊ အကြင်မြေညက်စုသည် လည်းကောင်း။ အတိရေက စာတုမာသံ၊
လေးလထက်အလွန်၊ ဩဝဇ္ဇော၊ မိုးစွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဝိ၊
ထို မြေမှုန့်စု မြေညက်စုကိုလည်း။ “ဇောတာ ပထဝီ”တိ၊ မြေစစ် ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဇောတာ၊ မြေစစ်မဟုတ်သော။ ပထဝီ နာမ၊ ကား။ သုဒ္ဓ
ပါသာဏာ၊ သက်သက်သော ကျောက်ခဲ။ သုဒ္ဓသက္ခရာ၊ သက်သက်သော
ကျောက်စရစ်။ သုဒ္ဓကဌလာ၊ သက်သက်သော အိုးခြမ်း။ သုဒ္ဓမရမ္ဘာ၊
သက်သက်သော ကျောက်ပြွန်။ သုဒ္ဓဝါလုကာ၊ သက်သက်သော သဲ။
အပ္ပပံသုကာ၊ နည်းသော မြေမှုန့်ရှိသော မြေ။ အပ္ပမတ္တိကာ၊ နည်းသော
မြေညက်ရှိသော မြေ။ ယေဘုယျေနပါသာဏာ၊ များသောအားဖြင့်
ကျောက်ခဲရှိသော မြေ။ ယေဘုယျေနသက္ခရာ၊ များသောအားဖြင့်
ကျောက်စရစ်ရှိသော မြေ။ ယေဘုယျေနကဌလာ၊ များသောအားဖြင့်

(ဒုတိယအကြိမ်)

အိုးခြမ်းရှိသော မြေ၊ ယေဘုယျနမူနာ၊ များသောအားဖြင့် ကျောက်
ပြင်ရှိသော မြေ၊ ယေဘုယျနမူနာ၊ များသောအားဖြင့် သဲရှိသော
မြေတည်း။ ဧရာဝတီ၊ မီးလောင်သော မြေကိုလည်း ။ “အဇာတာ ပထဝီ” တို့၊
မြေစစ်မဟုတ်သော မြေ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏၊ ယောဝိ ပံသုပုဇ္ဈော ဝါ၊
အကြွင်းမြေမှုန့်ပုံသည်သည်းကောင်း၊ ယောဝိ မတ္တိတာပုဇ္ဈော ဝါ၊ အကြွင်း
မြေညက်ပုံသည် လည်းကောင်း၊ ဩမကစာတုဇာသံ၊ လေးလအောက်
အယုတ်၊ ဩဝုဇ္ဈော၊ မိုးစွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ ယောဝိ၊ ထို လေးလ
အောက် အယုတ် မိုးစွတ်သော မြေမှုန့်ပုံ မြေညက်ပုံကိုလည်း၊ “အဇာတာ
ပထဝီ” တို့၊ မြေစစ်မဟုတ်သော မြေ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏၊

တတ္ထ၊ ထို ဇာတာပထဝီ အဇာတာပထဝီ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဇာတာပထဝီ၊
ကို။ ခဏန္တယ ဝါ၊ မိမိတူးသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ ခဏာ
ဇာန္တယ ဝါ၊ သူတပါးကိုတူးစေသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊
ပါမိတ္တိယံ၊ ၏၊ တတြ ဝစနေ၊ ဌ၊ အယံ၊ ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။
သယံ၊ မိမိသည်။ သစေ ခဏတိ၊ အံ၊ ပဟာရေ ပဟာရေ၊ တူးတိုင်း တူး
တိုင်း၊ ပါမိတ္တိယံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏၊ အညံ၊ သူတပါးကို။ သစေ
အာဏာပေတိ၊ အံ၊ သကံ၊ တကြိမ်၊ အာဏဗ္ဗော၊ စေအပ်သောသူသည်။
သစေပိ၊ ရှိလည်း။ သကလဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ ခဏတိ၊ တူးလေအံ။
အာဏာပကထာ၊ စေတတ်သော ရဟန်းအား။ ဧကမေဝ၊ သာလျှင် ဖြစ်
သော။ ပါမိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ သစေ ပန၊ ရှိကား။ ကုသိတော၊
ပွင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲလဲ၊ အာဏာပေတဗ္ဗော၊ စေအပ်
၏၊ တံ၊ ထို စေခိုင်းအပ်သောသူကို။ အာဏာပေတော၊ ရှိ၊ ခဏာပေန္တယ၊
တူးစေသော ရဟန်းအား။ ဝါစာယ ဝါစာယ၊ ဆိုတိုင်း ဆိုတိုင်း။
ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။ “ပေါက္ခရဏိံ၊ ကို။ ခဏာဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ
ဝဒတိ၊ အံ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏၊ ဟိ ကသ္မာ၊ ကား။ ခဏာယေဝ၊ တူးမှသာလျှင်။
ပေါက္ခရဏိံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ
ပေါဟာရော၊ သည်။ ကပ္ပိယပေါဟာရော၊ တည်း။ “ဝါဝိံ၊ အိုင်ကို၊ ခဏ၊
သော့၊ တဠာကံ၊ ကို။ ခဏ၊ လော့။ အာဝါဠံ၊ ကို။ ခဏ၊ သော့။” ဣတိ
အာဒိသုပိ၊ ဤသို့အာရှိသော စကားတို့၌လည်း။ သေ နယော၊ တည်း။
“ဣမံ ဩကာသံ၊ ကို။ ခဏ၊ လော့။ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဌ၊ ပေါက္ခရ
ဏိံ၊ ကို။ ခဏ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု ပန၊ ငှါကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
“ကန္တံ၊ အဖုကို၊ ခဏ၊ လော့။ မူလံ၊ အမြစ်ကို၊ ခဏ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။

(ဇုတိယအကြိမ်)

အနိယဇေတွာ၊ မမှတ်မူ၍။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ “ဣမံ ဝလ္လိံ၊ နှယ်ကို။ ခဏ၊ လော့။ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဌ။ ကန္တံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မူလံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခဏ၊ လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။

၇၃။ ပေါက္ခရဏိံ၊ ကို။ သောဓေန္တေဟိ၊ သုတ်သင်သောသူတို့သည်။ ယော တနုကကဒ္ဓမော၊ အကြင် ညွှန်ပျောင်းသည်။ ကုဇ္ဇေဟိ၊ အိုးတို့ဖြင့်။ ဥဿိဉ္စိတုံ၊ ခပ်၍ သွင်းစိမ့်သောငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ တနုကကဒ္ဓမံ၊ ကို။ အပနေတုံ၊ ပယ်အံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဗဟလော၊ ထပ်ထပ်သော ညွှန်သည်ကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ အာတ ပေန၊ နေပူဖြင့်။ သုက္ခကဒ္ဓမော၊ ခြောက်သော ညွှန်သည်။ ဖလတိ၊ ပပ် ချအံ့။ တဩ တသ္မိံ ဖလိတေ၊ ထိုသို့ ပပ်ချသည်ရှိသော်။ ယော ကဒ္ဓ မော၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ ပထဝိယာ၊ နှင့်။ အသမ္ပန္နော၊ မစပ်အံ့။ တမေဝ ကဒ္ဓမံ၊ ကိုသာလျှင်။ အပနေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဒကေန၊ သည်။ ဂတဋ္ဌာ နေ၊ စီးရာအရပ်၌။ ဥဒကပပ္ပဋကော နာမ၊ ရေလွှာမည်သော အပေါ်၌ တန့်သော ညွှန်သည်။ (မြေဆီဟူ၍ ဆီသည်ကိုယူ။) ဟောတိ၊ ၏။ ဝါတ ပဟာရေန၊ လေခတ်သဖြင့်။ စလတိ၊ လှုပ်၏။ တံ ဥဒကပပ္ပဋကံ၊ ထို မြေဆီ ကို။ အပနေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ရေဆီကား ရေတက်သော မြစ်နား၌ ရှိ သည်တည်း။) ပေါက္ခရဏိအာဒိနံ၊ ထို၏။ တဋ္ဌံ၊ ကမ်းပါးသည်။ ဘိဠိတ္တာ၊ ပြို၍။ ဥဒကသာမန္တော၊ ရေစပ်၌။ ပတတိ၊ ပြိုအံ့။ ဝါ၊ ကျအံ့။ သစေ၊ ၍။ ဩကေစ၊ တုမာသံ၊ မိုးလေးလမပြည့်မီ။ ဩဝဋ္ဌံ၊ မိုးစွတ်မူကား။ ဆိန္နိတုံ ဝါ၊ ဖြတ်အံ့သောငှါ လည်းကောင်း။ ဘိန္နိတုံ ဝါ၊ ခွဲအံ့သောငှါ လည်း ကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ စာတုမာသတော၊ ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်စွတ်မူကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ ဥဒကေယေဝ၊ ရေ၌သားလျှင်။ ပတတိ၊ ပြိုအံ့။ ဝါ၊ ကျအံ့။ ဒေဝေန၊ မိုးသည်။ အတိရေကစာတုမာသံ၊ မိုးလေးလအလွန်။ ဩဝဋ္ဌေဝိ၊ မိုးစွတ်သော်လည်း။ ဥဒကေယေဝ၊ ကန် ရေထက်လျှင်။ ဥဒကဿ၊ မိုးရေ၏။ ပတိတတ္တာ၊ ကျသောကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

ပါသာဏပိဋိယံ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ သောဏ္ဏိံ၊ ထုံးကို။ ဝါ၊ ကျောက်ကန်ကို။ ခဏန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်ကန်၌။ ပဌမဓေဝ၊ မိုးမရွာမီကလျှင်။ သုခုရေဇံ၊ သိမ်မွေ့သော မြူသည်။ သစေ ပတတိ၊ ကျ

(ဇုတိယအကြိမ်)

အံ့။ တံ ရဇံ။ သည်။ ဒေဝေန၊ သည်။ ဝုဠေ၊ ရွာလတ်ပြီး၊ ဩဝဠံ၊ မိုးစွတ်
သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ စာတုမာသစ္စယေန၊ ဖြင့်၊ အကပ္ပိယပထဝီသင်္ချံ၊
သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ ဥဒကောသည်။ ပရိယာဒိန္ဒေ၊ ခန်းလတ်သော်၊ သောဏှိံ၊
ကို။ သောဓေန္တေဟိ၊ သုတ်သင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိကောပေ
တံ၊ ဖျက်ဆီးအံ့သော ဌာ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ သစေ၊ ရှိ။ ပဌမဇေဝ၊ မြို့မကျ
မိကပင်လျှင်။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်၊ ပူရတိ၊ ပြည့်အံ့။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ရဇံ၊ သည်။
ပတတိ၊ အံ့။ တံ ရဇံ၊ ကို။ ဝိကောပေတံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တတ္ထ ဟိ၊ လို
ကျောက်ကန်၌ တင်သော ရေထက်လျှင်။ ဒေဝေ၊ သည်။ ဝဿန္တေဝိ၊
သော်လည်း။ ဥဒကေယေဝ၊ ၌လျှင်။ ဥဒကံ၊ မိုးရေသည်။ ပတတိ၊ ကုဏ်။
ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဝိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ၌။ သုခုရဇံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဧ။ ဒေဝေ၊ သည်။ ဖုဿယန္တေ၊ ထိအပ်သော်။ အလ္လိယတိ၊
ကပ်ပြီးအံ့။ တမ္ပိ ရဇံ၊ ကိုလည်း။ စာတုမာသစ္စယေန၊ ဖြင့်၊ ဝိကောပေတံ၊
ဌာ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အကတပစ္ဆာရေ၊ လူခသုံးဆောင်သော တောင်
ခေါင်း၌။ ဝမ္ပိကော၊ ခြံပုန်း တောင်ပိုသည်။ ဥဋ္ဌိတော၊ ရောက်သည်။
ဟောတိ၊ အံ့။ ယထာသုခံ၊ တိုင်း။ ဝိကောပေတံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သစေ၊
ရှိ။ အဗ္ဘောကာသေ၊ ခေါင်၌။ ဥဋ္ဌဟတိ၊ ဖောက်အံ့။ ဩကေစတုမာ
သံ၊ မိုးလေးလအောက် အယုတ်။ ဩဝဠောယေဝ၊ စွတ်သည်သံလျှင်။
ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ရုက္ခာဒိသု၊ အစရှိသည်တို့၌။ အာရုဠပပစ်ကမတ္တိကာယမ္ပိ၊
ခြတက်သော မြေ၌လည်း။ ဒေသဝ နယော၊ တည်း။ ဂဏ္ဍုပ္ပါဂူဝေ
မူသိကုတ္တရဂေါကဏှာကဒိသုဝိ၊ တိကျပ် ကြွက်ကျပ် ခွေး နွားခြေခွါရာ
မြေ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဒေသဝ နယော၊ တည်း။ ဂေါကဏှကော
နာမ၊ နွားခြေခွါရာမြေ မည်သည်ကား။ ဂိဝိနံ၊ တို့၏။ ခုရန္တိန္ဒကဒ္ဒမော၊
ခွါဖြင့်ဖြတ်သောမြေကို။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သစေ ပန၊ ရှိကား။ ဟေဋ္ဌိမတလေန၊
အောက်အပြင်၌။ ဘူမိသမ္ပန္နော၊ မြေနှင့်စပ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ကေဒိဝ-
သမ္ပိ၊ တနေသာ စွတ်သော်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကသိတဌာနေ၊
လယ်ထွန်ရာ အရပ်၌။ နဂ်လန္တိန္ဒမတ္တိကာဝိဏှံ၊ ထွန်သွားဖြင့် ဖြတ်သော
မြေစိုင့်ကို။ ဂဏ္ဍန္တသ၊ ယူသော ရဟန်းအား။ ဒေသဝ နယော၊ တည်း။

ပုရာဏသေနာသနံ၊ ရှေး ကျောင်းဟောင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အစ္ဆ
ဒနံ ဝါ၊ မမိုးသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ဝိနဋ္ဌစ္ဆဒနံ ဝါ၊ မိုးလျက် ပျက်သည်
မူလည်း ဖြစ်စေ။ အတိရေကစာတုမာသံ၊ မိုးလေးလ အလွန်။ ဩဝဠံ၊
မိုးစွတ်လေမှုကား။ ဇာတပထဝီသင်္ချံမေဝ၊ ဇာတပထဝီ၏ အရေအတွက်

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂၃၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တဘော အဝသေသံ၊ ထိုမှကြွင်းသော။ ဆဒနိဋ္ဌကံ ဝါ၊ မိုးသော အုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေါပါနသိ အာဒိကံ၊ အခြင် အစရှိသော။ ဥာကရဏံ ဝါ၊ အဆောက်အဦကိုလည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍနန္တန၊ ယူသဖြင့်။ ဣဋ္ဌကံ၊ အမိုးအုတ်ကို။ ဂဏ္ဍာမိ၊ ယူ၏။ ဝေါပါနသိ၊ အခြင်ကို။ ဂဏ္ဍာမိ၊ ယူ၏။ ဘိတ္တိပါဒံပရတ္ထရဏံ၊ နံရံခြေ၌ ခင်းသော ယုဉ်ကို။ ဂဏ္ဍာမိ၊ ၏။ ပါသာဒတ္ထန္တံ၊ ကျောက်သည်တိုင်ကို။ ဂဏ္ဍာမိ၊ ၏။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို အုတ်ကြွပ် အခြင် စသည်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မတ္တိကာ၊ မြေသည်။ ပတတိ၊ ထူအံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဘိတ္တိမတ္တိကံ၊ နံရံမြေကို။ ဂဏ္ဍန္တယ ပန၊ အားကား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ယာ ယာ ဘိတ္တိ၊ သည်။ အတိန္တာ၊ မိုးစွတ်။ တံ တံ ဘိတ္တိံ၊ ကို။ ဂဏ္ဍာတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ အန္တော ဝေဟ၊ ကျောင်းအတွင်း၌။ မတ္တိကာပုဗ္ဗော၊ မြေစုသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တသ္မိံ၊ ထိုမြေစုသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေမျှ။ ဩဝဠော၊ မိုးစွတ်သောအခါ၌။ ဝေဟံ၊ ကျောင်းကို။ ဆာဒေန္တိ၊ မိုးကုန်၏။ သစေ၊ ၍။ သဗ္ဗော၊ အသုံးစုံသော မြေအစုသည်။ တိန္တော၊ စွတ်လေမှုကား။ စာတုမာသစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ဇာတပထဝီယေဝ၊ မည်၏။ အထ ယဒိ၊ ၍။ အဿ၊ ထို မြေအစု၏။ ဥပရိသာဝေါယေဝ၊ သလျှင်။ တိန္တော၊ အံ့။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။ အတိန္တော၊ စွတ်အံ့။ ယတ္ထကံ၊ လောက်။ တိန္တံ၊ ၏။ တံ တိန္တံ၊ ထို မိုးစွတ်သမျှကို။ ကပ္ပိယကာရကေဟိ၊ ထိုကို။ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန၊ ဖြင့်။ အပနာဒေတွာ၊ ရှားစေ၍။ ဝေသံ၊ ကို။ ယထာသုခံ၊ ရှိတိုင်း။ ငဠုဉ္ဇေတုံ၊ အံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ဘေမိတတ္တာ၊ စွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ကောဗဒ္ဓါယေဝ၊ တစ်တည်းဖြစ်မှသာလျှင်။ ဇာတပထဝီ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရာ၊ မစွတ်သောမြေ မည်သည်ကား။ ဇာတပထဝီ၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အန္တောကာသေ၊ ၌။ မတ္တိကာပါကာရော၊ မြေတံတိုင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အတိရေကစာတု ဝေသံ၊ ဖြင့်။ ဩဝဠော၊ ကား။ ဇာတပထဝီသန္နံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို မြေတံတိုင်း၌။ လဂ္ဂဝံသုံ ပန၊ ကပ်သောမြေမှန်ကိုကား။ အလ္လဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဆုရိတွာ၊ ထို၍။ ဂဟေတုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဣဋ္ဌကပါကာရော၊ အုတ်တံတိုင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ယေတုယျေနကဋ္ဌသဋ္ဌာနေ၊ များသောအားဖြင့် အိုးခြမ်းကွဲရှိသော မြေ၏ အရာ၌။ တိဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ယထာသုခံ၊ တိုင်း။ ဝိကောပေတုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အန္တောကာသေ၊ ၌။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဦးတဏှပတ္တန္တံ၊ တညသော မဏ္ဍပ်တိုင်ကို။ ဣတော စိတော စ၊ ဤမှ ထိုမှ
လည်း။ သဗ္ဗာလေတွာ၊ လှုပ်ချောက်စေ၍။ ပထဝီ၊ ကို။ ဝိကောပေန္တေန၊
ဖျက်ဆီးသဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဥဇုကဓေဝ၊ လျှပ်။ ဥဋ္ဌရိတုံ၊
နတ်အံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညမ္ပိ၊ လည်း။ သုက္ခရုက္ခံ ဝါ၊ ခြောက်လေ
ပြီးသော သစ်ပင်ကိုလည်းကောင်း။ သုက္ခခါဏကံ ဝါ၊ ခြောက်လေပြီး
သော သစ်ပုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏှန္တဿ၊ အား။ ဧဝေဝ နယော၊
တည်း။

၇၄။ နဝကမ္မတ္တံ၊ ငှါ။ ထန္တံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပါသကံ ဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ရုက္ခံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဧဏှကေဟိ၊ လှံတံတို့ဖြင့်။
ဥစ္စာလေတွာ၊ လှုပ်စေ၍။ ဝါ၊ ရွှေစေ၍။ ပဝဇ္ဇန္တော၊ ရိုက်စေကုန်လျက်။
ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ရိုက်စေရာ၌။ ဧတပထဝီ၊ လည်း။ ဘိဇ္ဇတိ၊
၏။ သစေ၊ ၍။ သုဋ္ဌမိတ္တာ၊ ဖြင့်။ ပဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
အထ ပန ယဒိ၊ ၍။ ဟေန အပဒေသေန၊ ထိုသို့ ရိုးရံခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ အမြွက်
ဖြင့်။ ပထဝီ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတုကာမာယေဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်အံ့။ အာပတ္တိ၊ ၏။ သာခါဒိနိ၊ သစ်ခက် စသည်တို့ကို။ ကုန္တောနိမ္မိ၊
ဝင်သော ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ ပထဝီယံ၊ ၌။ ဒါရူနိ၊ ထင်းတုံး
တို့ကို။ ဖာလေန္တာနိမ္မိ၊ ခွဲသော ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ ဧဝေဝ
နယော၊ တည်း။ ပထဝီယံ၊ ၌။ အဋ္ဌိယူစိကဏှကာဒိသုပိ၊ သားရိုး အပ် ဆူး
အစရှိသည်တို့တွင်လည်း။ ယံ ကိန္တိ၊ တစုံတခုကို။ အာကောဇေတုံ ဝါ၊
နတ်အံ့သောငှါလည်းကောင်း။ ပဝေသေတုံ ဝါ၊ သွင်းအံ့သောငှါလည်း
ကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “ပဿာဝဓာရာယ၊ ကျင်ငယ်အယဉ်၏။ ဝေ
ဝေန၊ အဟုန်ဖြင့်။ ပထဝီ၊ ကို။ ဘိန္ဒိဿာမိ၊ ဖျက်အံ့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့
စိတ်ရှိ၏။ ပဿာဝမ္ပိ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
ကရောန္တဿ၊ ရဟန်းအား။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ဖျက်အံ့။ အာပတ္တိ၊ ၏။ “ဝိသတေမိံ၊
ကို။ သမံ၊ စွာ။ ကရိဿာမိ”တိ၊ ပြုအံ့ ဟူ၍။ သမ္ပဇ္ဇနိယာ၊ ဖြင့်။ ဗံသိ
တုမ္ပိ၊ ခြုတ်ခြစ်အံ့သောငှါလည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဝတ္ထ
သီသေနော၊ ဝတ်ကို အရင်းပြုသဖြင့်သာလျှင်။ သမ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အင်၏။ ကေမိ၊
တို့သည်ကား။ ကတ္တရယဉ္ဇိယာ၊ တောင်ငွေဖြင့်။ ဘူမိံ၊ ကို။ ကောဇေန္တိ၊
ထိုးကုန်၏။ ဝါ၊ နတ်ကုန်၏။ ပါဒဂုံဌကေန၊ ခြေမဖြင့်။ ဝိလိခန္တိ၊ ခြစ်
ကုန်၏။ “စက်မိတဌာနံ၊ ကြံ့သွားရာအရပ်ကို။ ဒေသေဿာမ၊ ပြကုန်
အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုနပ္ပုနံ၊ လဲလဲ။ ဘူမိံ၊ ကို။ ဘိန္ဒန္တော၊ ဖျက်ကုန်လျက်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗံ၊ စုံသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဝိရိယသမ္ပဂ္ဂဟတ္ထံ
 ပန၊ ဝိရိယ လုံ့လကို ချီးမြှောက်အံ့သောငှါကား။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။
 ကဏ္ဍေန္တန၊ သဖြင့်။ သုဒ္ဓဓိတ္တေန၊ ဖြင့်။ စင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟတ္ထံ၊
 ကို။ ဓောဝိဿာမ၊ ဆေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပထဝီယံ၊ ဌ။ ဗံသန္တိ၊ ပွတ်
 တိုက်ကုန်အံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အဗံ သန္တေန ပန၊ မပွတ်တိုက်သဖြင့်
 ကား။ အလ္လဟတ္ထံ၊ စိုသောလက်ကို။ ပထဝီယံ၊ ဌ။ ဌပေတွာ၊ ဌှ။ ရဇံ၊
 မြို့ကို။ ဝဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

ကေစ၊ တို့သည်။ ကဏ္ဍ၊ ကတ္ထ၊ အာဒိတိ၊ ယားသောအနာဝေနာ စသည်
 တို့ဖြင့်။ အာဗာဓိကာ၊ အနာရိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆိန္ဒုတဋ္ဌာဒိသု၊ ကမ်းပါး
 ပြတ် စသည်ဆို၌။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဗံသန္တိ၊ ပွတ်တိုက်ကုန်အံ့။ န
 ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဇာတပထဝီ၊ ကို။ ဧဟတိ ဝါ၊ မိမိမူလည်း မီးတိုက်အံ့။
 ဧဟာပေတိ ဝါ၊ သူဘဝါးကိုလည်း မီးတိုက်စေအံ့။ ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။
 အန္တမဓသော၊ ဖြင့်။ ပတ္တမ္မိ၊ သပိတ်ကိုမူလည်း။ ပစန္တော၊ ဖုတ်လျက်။
 ယတ္ထကေသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဧတိ ဝါ၊ မိမိမူလည်း တိုက်အံ့။
 ဒါပေတိ ဝါ၊ သူဘဝါးကိုမူလည်း တိုက်စေအံ့။ တတ္ထကာနိ၊ ကုန်သော။
 ပါမိတ္တိယာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပတ္တံ၊ ကို။
 ပစန္တေနပိ၊ ဖုတ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌှ။ ပတ္တဌာနေဓယဝ၊
 ဖုတ်ရာ၌သာလျှင်။ ပစိဘဗ္ဗော၊ ၏။ အဇ္ဈာယ၊ မီးမသောင်သော။ ပထဝီ
 ယာ၊ ဌှ။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဌပေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပတ္တာစနကာပါသဿ၊
 သပိတ်ဖုတ်ရာ အိုးအုံ၏။ ဥပရိ ပန၊ ဌသော်ကား။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဌပေတုံ၊
 ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒါရူနံ၊ ထင်းတို့၏။ ဥပရိ၊ ဌှ။ ဌပတိ၊ အံ့သော အဂ္ဂိ၊
 တိုက်ကားသော မီးသည်။ ဟာနိ၊ ထို ထင်းတို့ကို။ ဧဟန္တော၊ သောင်လျက်။
 ဝန္တော၊ ဌှ။ ပထဝီ၊ ကို။ ဧဟတိ၊ လောင်အံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဣဋ္ဌက
 ကပါလာဒိသုပိ၊ အုတ်ကြွပ်ဖုတ်သော တွင်း စသည်တို့တွင်သည်။ ဧသော
 နဓယော၊ တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တတြာပိ၊ ထို အုတ်ကြွပ်ဖုတ်သော တွင်း
 စသည်တို့၌လည်း။ (အာဒိဝန်ကား ကျောက်ထုံး အင်္ဂတေဖုတ်သော တွင်း
 စသည်ကို ယူ။) ဣဋ္ဌကာဒိနိဓယဝ၊ အုတ် စသည်တို့၏သာလျှင်။ ဥပရိ၊ ဌှ။
 ဌပေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧတသံ ဣဋ္ဌကာဒိနံ၊
 တို့၏။ အနုပါဒါနတ္တာ၊ မီးစာ မဟုတ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
 တာနိ ဣဋ္ဌကာဒိနိ၊ တို့သည်။ အဂ္ဂိဿ၊ ၏။ ဥပါဒါနသင်္ချံ၊ မီးစာ အရေ
 အတွက်သို့။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ သုက္ခခါဏုသုက္ခရက္ခာဒိဟိပိ၊ ခြောက်သော

(ခုတိယအကြိမ်)

သစ်ဝုတ် ခြောက်သော သစ်ပင် စသည်တို့၌လည်း။ အပွို၊ ကို၊ ဒါတုံ၊
 ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ သစေ ပန၊ ဤကား။ “ပထဝီ၊ သို့၊ အပ္ပတ္တမေဝ၊
 မရောက်မီပင်လျှင်။ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဝိမိဿာမိ၊ အံ၊” ဣတိ၊ သို့၊
 ဒေတိ၊ အံ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ၊ ပစ္စာ၊ နောက်မှ၊ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငှါ။ န သဗ္ဗတ္တာတိ၊
 အံ၊ အဝိသယတ္တာ၊ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ သင့်၊ တိဏုတ္တံ၊ မြက်မီး
 စည်းကို၊ ဝဘေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဝစ္ဆန္တေ၊ သွားသော ရဟန်းသည်။
 ဟတ္ထေ၊ ကို၊ ဥယျာဓေန၊ သော်။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ပါတေတိ၊ ချအံ၊ အနာပတ္တိ၊
 သင့်၊ ပတိတဌာနေယေဝ၊ ကျရာ၌သာလျှင်။ ဥပါဒါနံ၊ မိစာကို၊ ဒေတွာ၊
 ၍။ အပွို၊ ကို၊ ကာတုံ၊ ညှိအံသောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ၊ ဒုဿာသိယာ စ၊
 သောင်သော မြေ၌လည်း။ ယတ္ထကံ၊ သော။ ဌာနံ၊ ကို၊ ဥဿာယ၊ အဇ္ဈ
 ဖြင့်။ အနုဂတံ၊ လျှောက်လေ၏။ သဗ္ဗံ ဌာနံ၊ ကို၊ ဝိဘောပေတုံ၊ ငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။

ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အဇာနနကော၊ ထိက္ခာပုဒ်ကို မသိသည်
 ဖြစ်၍။ အပွို၊ ကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ၍။ အရဏိသဟိဓာန၊ ပွတ်ခုံနှင့်တကွ
 သော။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥက္ခိတိတွာ၊ ၍။ “ကိံ ကရောမိ”တိ၊ အသို့ ပြုစီမံ
 သနည်းဟု။ ဝဒတိ၊ အံ၊ “ဇာသေဟိ၊ ညှိလေဝ” ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗော၊
 ဤ။ “ဟတ္ထော၊ ကို၊ ဥယျာတိ၊ လောင်၏။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝဒတိ၊ အံ၊ “ယထာ၊
 အကြင် အခြင်းဖြင့်။ န ဥယျာတိ၊ မလောင်။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကရောဟိ၊
 လော့” ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဤ။ “ဘူမိယံ၊ ၌။ ပါတေတိ”တိ ပန၊ ချ
 ဟူ၍ကား။ န ဝတ္ထဗ္ဗော၊ အပ်၊ သစေ၊ ၍။ ဟတ္ထေ၊ ကို၊ ဥယျာဓေန၊ လတ်
 သော်။ ပါတေတိ၊ ချအံ။ “ပထဝီ၊ ကို၊ ဒဟိဿာမိ”တိ၊ သောင်စီမံသည်
 ဟူ၍။ အပါတိဘတ္တာ၊ မချသောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပတိတဌာ
 နေ ပန၊ ကျရာ၌သော်ကား။ အပွို၊ ကို၊ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။
 “ဣဿ ထမ္ဘဿ၊ ဤ။ အာဝါဠံ၊ ကို၊ ဇာန၊ လော့၊ မဟာမတ္တိကံ၊ ကို၊
 ဇာန၊ လော့၊ ထုသမတ္တိကံ၊ ကို၊ ဇာန၊ သော့၊ မဟာမတ္တိကံ၊ ကို၊ ဒေဟိ၊
 သော့၊ ထုသမတ္တိကံ၊ ကို၊ ဒေဟိ၊ လော့၊ မတ္တိကံ၊ ကို၊ အာဟရ၊ ခဲ့၊
 ပံသုံ၊ ကို၊ အာဟရ၊ ခဲ့၊ မတ္တိကာယ၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ပံသုနာ၊
 ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ဤ။ ဣဿ ထမ္ဘဿ၊ ဤ။ အာဝါဠံ၊ ကို၊ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိ
 သည်ကို၊ ကရောဟိ၊ လော့၊ ဣမံ မတ္တိကံ၊ ကို၊ ကပ္ပိယံ၊ ကရောဟိ၊ ကပ္ပိ
 လော့၊ ဣမံ ပံသုံ၊ ကို၊ ကပ္ပိယံ ကရောဟိ၊ လော့” ဣတိ ခံ၊ သို့၊ ကပ္ပိယ
 ဝေါဟာရေန၊ အပ်သော ဝေါဟာရ်ဖြင့်။ ယံ ကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသည်ကို။

ကာရာပေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညုရိဟိတော၊ တပါးကို ကြံအောက်မေ့
သည်ဖြစ်၍။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိဉ္ဇူ၊
တစုံတခုသော စကားကို။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်။ ပါဒဂုံဌကေန
ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကတ္တရယဉ္ဇိယာ ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပထဝီ၊
ကို။ ဝိလိခန္တော၊ ရေးခြစ်လျက်။ တိဌတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အသတိယာ၊
မအောက်မေ့မိသဖြင့်။ ဝိလိခန္တယ ဝါ၊ အားလည်းကောင်း။ ဘိန္ဒန္တယ
ဝါ၊ အားလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟော၊ ဌ။ ပထဝီဓဏနဝိနိစ္ဆယကထာ၊
မြေကို တူးရာ မတူးရာသော အဆုံးအဖြတ် စကားရပ်သည်။ ဣတိ
သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-ဘူတဂါမေဝိနိစ္ဆယကထော

၇၅။ ဘူတဂါမေတိ၊ ကား။ ပဉ္စဟိ ဗီဇေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော မျိုး
စေ့တို့မှ။ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ရက္ခလတာဒိနံ၊ သစ်ပင် နွယ် အစရှိ
သည်တို့၏။ ဧတံ၊ ဤ အမည်သည်။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တတြ
တသ္မိံ ဘူတဂါမေ၊ ထို ဘူတဂါမ်ဖြစ်သော မြက် သစ်ပင် အပေါင်း၌။
ဣမာနိ ပဉ္စ ဗီဇာနိ၊ ဤ ငါးပါးသော မျိုးစေ့တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။
မူလဗီဇံ၊ အမြစ်မျိုးစေ့။ ခန္ဓဗီဇံ၊ ပင်စည်မျိုးစေ့။ ဖဠဗီဇံ၊ အဆစ်မျိုးစေ့။
အဂ္ဂဗီဇံ၊ အညွန့်မျိုးစေ့။ ဗီဇဗီဇံ၊ အစေ့မျိုးစေ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။
တတ္ထ ဟေသု ပဉ္စဗီဇေသု၊ တို့တွင်။ မူလဗီဇံ နာမ၊ ကား။ ဟလိဒ္ဓိ၊ နန္ဒင်း
သည်။ သိဝိဝေရံ၊ ချင်းသည်။ ဝစာ၊ လင်းလေသည်။ ဝစတ္ထံ၊ ဆိပ်ဖူး
သည်။ အတိဝိသံ၊ တိဝုတ်သည်။ ကဋုကဇေဟိဏီ၊ ကုလားဆောင်းမေး
ခါးသည်။ ဥသိရံ၊ ပန်းရင်းသည်။ ဘဒ္ဒမုတ္တကံ၊ နွားမြေရင်းသည်။ မူလ
ဗီဇံ နာမ၊ မည်၏။ ဝါ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အညာနိဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ
တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ၊ အကြင် မျိုးစေ့တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်
၏။ တာနိ၊ ထိုမျိုးစေ့တို့သည်။ (ထည့်။) မူလေ၊ အမြစ်၌။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်
၏။ မူလေ၊ ၌။ သဉ္ဇာယန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံ
သည်။ မူလဗီဇံ နာမ၊ မည်၏။ ခန္ဓဗီဇံ နာမ၊ ကား။ အသယတ္ထော၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ညောင်ဗုဒ္ဓဗဟ။ နိဋ္ဌာဓော၊ ပညောင်။ ပိယက္ခော၊ ညောင်ကြတ်။
ဥဒုမ္မရော၊ ရေသဖန်း။ ကစ္ဆကော၊ ဖအောင်း။ ကဝိတ္ထနော၊ ညောင်ချဉ်
သည်။ ခန္ဓဗီဇံ နာမ၊ မည်၏။ ဝါ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အညာနိဝိ၊ ကုန်သော။
ယာနိ၊ ထိုသည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုသည်။ ခန္ဓေ၊ ဌ။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်
၏။ ခန္ဓေ၊ ဌ။ သဉ္ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခန္ဓဗီဇံ နာမ၊ မည်၏။
ဖဠဗီဇံ နာမ၊ ကား။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ ဝေဠု၊ ဝါးသည်။ နဠော၊ ကျသည်။
ဖဠဗီဇံ နာမ၊ မည်၏။ ဝါ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အညာနိဝိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ၊
ထိုသည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုသည်။ ပဗ္ဗေ၊ အဆစ်၌။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်
၏။ ပဗ္ဗေ၊ ဌ။ သဉ္ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဖဠဗီဇံ နာမ၊ မည်၏။
အဂ္ဂဗီဇံ နာမ၊ ကား။ အဠကံ၊ ကညို့။ ဖဏိဠကံ၊ ရုံး။ ဟိရိဝေရံ၊ မလ္လာ
သည်။ ဝါ၊ ဖာလာသည်။ အဂ္ဂဗီဇံ နာမ၊ ၏။ ဝါ ပန၊ ပါး။ အညာနိဝိ၊
ကုန်သော။ ယာနိ၊ ထိုသည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုသည်။ အဂ္ဂ၊
အညွန့်၌။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂေ၊ ဌ။ သဉ္ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊
သည်။ အဂ္ဂဗီဇံ နာမ၊ မည်၏။ ဗီဇဗီဇံ နာမ၊ ကား။ ပုဗ္ဗတ္ထံ၊ ကောက်သည်။
အာရတ္ထံ၊ ဝဲသည်။ ဗီဇဗီဇံ နာမ၊ မည်၏။ ဝါ ပန၊ ပါး။ အညာနိဝိ၊ ကုန်
သော။ ယာနိ၊ ထိုသည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုသည်။ ဗီဇေ၊ မျိုးစေ့
၌။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗီဇေ၊ ဌ။ သဉ္ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ သည်။
ဗီဇဗီဇံ နာမ၊ မည်၏။ (မူ-ခန်-ဖ-အင်္ဂံ ဗီဇစွက်၊ ငါးချက် မျိုးစေ့ဟော။)
တတ္ထ တသ္မိံ ဘူတဂါမေ၊ ထို ငါးပါးသော မျိုးစေ့မှဖြစ်သော ဘူတဂါမ်
၌၊ ဘူတဂါမ်သည်၊ ဘူတဂါမ် ဟု အမှတ်ရှိလျက်။ ဆိန္ဒတိ ဝါ၊ အံ။
ဆိန္ဒာပေတိ ဝါ၊ ဖြတ်စေအံ။ ဘိန္ဒတိ ဝါ၊ ခွဲအံ။ ဘိန္ဒာပေတိ ဝါ၊ စေအံ။
ပစတိ ဝါ၊ ချက်ပြုတ်အံ။ ပစာပေတိ ဝါ၊ အံ။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊
၏။ ဘူတဂါမံ၊ ဘူတဂါမ် ဖြစ်သော မြက်သစ်ပင်ကို။ ဝိကောပေန္တဿ၊
ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ဘူတဂါမဝရိမောစိတံ၊
ဘူတဂါမ်မှ လွတ်သော။ ပဉ္စဝိမံ၊ ငါးပါး အပြားရှိသော။ ဗီဇဂါမမ္ဘိ၊
ကိုသည်။ ဝိကောပေန္တဿ၊ အား။ ဒုတ္တင်္ဂံ၊ ၏။

၇၆။ သေ သော ဗီဇဂါမဘူတဂါမော နာမ၊ ကား။ ဥဒကဠော၊
ရေ၌တည်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ထလဠော၊ ကြည်း၌တည်သည်လည်း။
အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတွင်။ ဥဒကဠော၊ ရေ၌တည်သော ဘူတဂါမ်ကား။
သာယပမတ္တိက၊ မုန်ညှင်းစေ့ရှိသော မှော်ညှင်း။ တိလဗီဇကောဒိဘေဒါ၊
နှမ်းစေ့ အစရှိသည် အပြားရှိသော မှော်သေး။ သပဏ္ဍိကာ စ၊ အရွက်
(ဒုတိယအကြိမ်)

ရှိသော မှော်။ အငဏ္ဍိကာ စ၊ အရွက်ရှိသော မှော်။ သဗ္ဗာ၊ သော။
သေဝါလဇာတိ၊ မှော်မျိုး။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဥဒကပပ္ပဋကံ၊ ရေညှိကို။
ဥပေါဒါယ၊ ရှိ။ “ဘူတဝါမော၊ ဝါမ်မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
ဥဒကပပ္ပဋကော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဥပရိ၊ အထက်အကုန်းကား။
ထဋ္ဌေါ၊ ကြမ်း၏။ (ကော်၏သော်လည်းပေး။) ဖရသဝဏ္ဏော၊ ကြမ်းသော
အဆင်းရှိ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အဝန်းကား။ မုဒု၊ နူးညံ့၏။ နီလဝဏ္ဏော၊
စိမ်းသောအဆင်းရှိသည်။ (ညိုသောအဆင်းရှိသည်လည်း ဟူ။) ဟောတိ၊
၏။ တတ္ထ၊ ထိုမှော်တို့တွင်။ ယဿသေဝါလဿ၊ ၏။ မူလံ၊ အမြစ်သည်။
ဩရဟိတွာ၊ သက်၍ ဆင်း၍။ ပထဝိယံ၊ ဌ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ ၏။ တဿသေဝါ
လဿ၊ ၏။ ဌာနံ၊ ကား။ ပထဝိ၊ မြေတည်း။ (မြေက နုတ်မှပါစိတ်သင့်၏
ဟူလိုသတည်း။) ယောသေဝါလော၊ သည်။ ဥဒကော၊ ဌ။ သဉ္ဇရတိ၊ ထိုမှ
ဤမှ ရွှေ့၏။ တဿသေဝါလဿ၊ ၏။ ဥဒကံ၊ သည်လျှင်။ ဌာနံ၊ တည်း။
ပထဝိယံ၊ ဌ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သောမှော်ကို။ (အမြစ် မြေသို့သက်သည်ကို
ဟူ။) ယတ္ထ ကဋ္ဌမိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်၌။ (အရိုး အရွက် အမြစ်ကို ဟူ။)
ဝိကောပေန္တဿ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓ
ရိတွာ၊ နတ်၍။ ဌာနန္တရံ၊ အရပ်တပါးသို့။ သင်္ကမေန္တဿ ဝါ၊ ပြောင်း
သော ရဟန်းအား လည်းကောင်း။ ပ ဝိတ္တိယံ၊ ၏။ ဥဒကော၊ ဌ။
သဉ္ဇရန္တိ၊ ဤမှ ထိုမှရွှေ့သော မှော်ကို။ ဝိကောပေန္တဿဝ၊ ဖျက်သော
ရဟန်းအား သင်လျှင်။ ပါဝိတ္တိယံ၊ ၏။ ဟတ္ထေဟိ ပန၊ ထို့ဖြင့်
မူကား။ ဣတော စိတော စ၊ မှသည်။ ဝိယူဟိတွာ၊ သက်၍။ နဟာယိတုံ၊
ရေချိုးအံ့သောငှါ။ ငဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သကလံ၊ သော။
ဥဒကံ၊ သည်။ တဿသေဝါလဿ၊ ၏။ ဌာနံ၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
သော ဘိက္ခု၊ လို့။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမှ ယက်ကတည်းဖြင့်။ ဌာနန္တရံ၊ ဌာန
တပါးသို့။ သင်္ကမိတော၊ ပြောင်းသည် မည်သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်။
ဥဒကတော၊ ပန၊ မူကား။ ဥဒကေန၊ ဌ။ ဝိနာ၊ ရှိ။ သဉ္ဇိစ္စ၊ စိတ်စေတနာ
ရှိ၍။ ဥက္ခိပိတုံ၊ ချီအံ့သောငှါ။ န ငဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဥဒကေန၊ ဌ။ သဉ္ဇိ၊
တကွ။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရှိ။ ပန၊ တ ဖန်။ ဥဒကော၊ ဌ။ ဥက္ခိပိတုံ၊ ဌ။ ငဇ္ဇတိ၊ ၏။
ဥပ္ပလိနိပဒမိနိအဒိနိ၊ ကြည့် ကြာပဒုမ္မာ၊ အစရှိကုန်သေး။ လေလေလို့
တိဏာနိ၊ ရေ၌ရောက်သော နွယ် မြက်သစ်ပင် စသည်တို့ကို။ ဥဒကတော၊
မှ။ ဥဒ္ဓရန္တဿ ဝါ၊ နတ်သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ တတ္ထေဝ ဥဒ
ကော၊ ထိုရေ၌ပင်လျှင်။ ဝိကောပေန္တဿ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား
လည်းကောင်း။ ပါဝိတ္တိယံ၊ ၏။ ပရေဟိ၊ ထိုသည်။ ဥပ္ပုဋ္ဌိတာနိ၊ နတ်၍

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂

ထားသော ကြာပင် စသည်တို့ကို။ ဝိကောပေန္တဿ၊ ရဟန်းအား။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။ (ဤကား ဗီဇဂါမ်ဖြစ်၍ ဆိုသည်။) ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထို နတ်၍ထားသော ကြာပင် စသည်တို့သည်။ ဗီဇဂါမေ ဌိ/သင်္ဂဟံ၊ ရေ တွက်ခြင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိလဗိဇကသာသပတ္တိကသေဝါလောဝိ၊ နှမ်းစေ့ရှိသော မှော်သေး၊ မုန်ညှင်းစေ့မျှသော မှော်ညှင်းတို့သည်လည်း။ ဥဒကတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓတော၊ နတ်၍။ အမိလ္လာတော၊ ညှိုးနှမ်းသေးမှု ကား။ အဝ္ဗဗိဇသင်္ဂဟံ၊ အညွန့်တို့ကို စိုက်၍ ရှင်ကောင်းသော မျိုးစေ့၏ အရေအတွက်သို့။ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။ မဟာပစ္စရိယာဒိသု၊ တို့၌။ “အနန္တကတိလ- ဗိဇကဥဒကပပ္ပဋကာဒိနိ၊ မုန်ညှင်းစေ့ရှိသော မှော်ညှင်း၊ နှမ်းစေ့ရှိသော မှော်၊ ရေညှိ စသည်တို့သည်။ ဒုတ္တဋ္ဌဝတ္ထုနိ၊ ဒုတ္တဋ္ဌ၏ အကြောင်းခံကုန် ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ဌိ။ ကာရဏံ၊ သည်။ န ဒိဿ တိ၊ မထင်။ အန္တကဋ္ဌကထာယံ၊ ဌိ။ “သမ္ပုဏ္ဏဘူတဂါမ်၊ အညွန့် အမြစ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘူတဂါမ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပေသတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။” ဣတိ၊ ထို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမ္ပိ ဝစနံ၊ သည် လည်း။ န သမေတိ၊ မညှိ။ (ပါဠိနှင့်ညှိ ဟုဆိုသည်။) ဟိ သစ္စံ၊ မညှိသည် အဟုတ်တည်း။ ဘူတဂါမေ ဌိကား။ ပါမိတ္တိယံ၊ ထို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗီဇဂါ မေ ဌိကား။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ထို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အသမ္ပုဏ္ဏဘူတဂါမေ နာမ၊ အညွန့် အမြစ် မပြည့်စုံသော ဘူတဂါမ် မည်သော။ တတိယော ကောဋ္ဌာသော၊ တတိယကောဋ္ဌာသသည်။ ပါဠိယံ၊ ဌိလည်း။ နေဝ အာဂတော၊ မလာ။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌လည်း။ န အာဂတော၊ မလာ။ အထ ဧဝံ သတိ၊ ထိုသို့ သောသည်ရှိသော်။ ဧတံ၊ ထို အညွန့် အမြစ် မထွက်သော မှော်သေး သည်။ ဗီဇဂါမသင်္ဂဟံ၊ ထို။ ဝိမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထို။ စေ ဝဇေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့။ တမ္ပိ ဝစနံ၊ သည်လည်း။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ဟူမှုကား။ တာဒိသဿ၊ သော။ ဗီဇဂါသေ၊ ၏။ အဘူတဂါမ မူလတ္ထာ၊ ဘူတဂါမ်၏ အကြောင်း မဟုတ်သောကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ သတည်း။ (ဗီဇဂါမ်ဖြစ်က ဘူတဂါမ်၏ အကြောင်း ဖြစ်မြဲ၊ ဘူတဂါမ် အကြောင်းလည်း မဖြစ်ခဲ့တုံ ဟုလိုသတည်း။) အဝိစ၊ ကား။ “ဝရကလဟုကေ သု၊ ဝရ ငဟု တို့တွင်။ ဝရကေ၊ ဌိ။ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ထို ဝရ၌ တည်ခြင်းသည်။ ဝိနယလက္ခဏံ၊ တည်း။

ထလဇ္ဇံ၊ ကြည်းထက်၌တည်သော ဘူတဂါမ်၌။ ဆိန္ဒရက္ခာနံ၊ ဖြတ် သော သစ်ပင်တို့၏။ အဝသိဇ္ဇော၊ အပြတ်ကြွင်းသည်။ ဟရိတခါဏ နာမ၊ (ဒုတိယအကြိမ်)

စိမ်းသော သစ်သုတ် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ၊ တတ္ထ၊ ထို သစ်သုတ်
တို့တွင်။ ကကုဏေရဉ္စပိယဂုံပနသာဒိနံ၊ ရေခံတက် သင်းဝင် သျှိသျှား
ဝိန္ဒ စသည်တို့၏။ ခါဏု၊ အသုတ်သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဝနံတိ၊ ပွား၏။
သော ခါဏု၊ ကို။ ဘူဘဂါဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတော၊ ၏။ တာလနာဉ္စိကေရာ
ဒိနံ၊ ထန်း၊ အုန်း စသည်တို့၏။ ခါဏု၊ အသုတ်သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။
န ဝနံတိ၊ မပွား။ သော ခါဏု၊ ထို ထန်းသုတ် အုန်းသုတ် စသည်ကို။ ဗီဇ
ဂါဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတော၊ ၏။ အဖလိတာယ၊ မသီးသေးသော။
ကဇလိယ၊ ငှက်ပျော၏။ ခါဏု ပန၊ ကိုကား။ ဘူဘဂါဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂ
ဟိတော၊ ၏။ ဖလိတာယ၊ သီးပြီးသော်ကား။ ဗီဇဂါဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိ
တော၊ ၏။ ဖလိတာ၊ သီးပြီးသော။ ကဇလိ ပန၊ ငှက်ပျောသည်ကား။
ယာဝ၊ လောက်။ နိလပဏ္ဏာ၊ ညိုသော အရွက်ရှိ၏။ တာဝ၊ လောက်။
ဘူဘဂါဓေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ၏။ ဖလိတော၊ အသီးရှိ
သော။ ဝေဠု၊ ဝါးပင်သည်လည်း။ တထာ၊ တူတည်း။ ယဒါ ပန၊ ဌကား။
အဂ္ဂတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ သုဿတိ၊ ခြောက်အံ့၊ တဒါ၊ ဌ။ ဗီဇဂါဓေန၊
ဖြင့်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကတရဗီဇဂါဓေန၊ အဘယ် ဗီဇဂါဓ်
ဖြင့်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ နည်း။ ဖဠုဗီဇဂါဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။
ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို သီးသော ဝါးပင်မှ။ ကိ၊ အဘယ် အမြစ်
အရွက်သည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ထွက်သနည်း။ ကိဉ္စ၊ တစိုးတစ်သော အမြစ်
အညွန့်သည်။ န နိဗ္ဗတ္တတိ၊ မထွက်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ယဒိ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ အံ့။
ဘူဘဂါဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဣန္ဒသာလသဒိရက္ခေ၊ နဝဲ
ပင် စသည်တို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဤ။ ရာသိ၊ အပုံကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
ရာသိကတဇဏ္ဍကဟိ၊ အပုံပြု၍ထားသော လှံတံ သစ်သားတို့မှ။ ရတနပွ
မာဏာ၊ တတောင်ရှိကုန်သော။ သာခါဝိ၊ အခက်တို့သည်လည်း။ ကိဉ္ဇာဝိ
နိက္ခခန္တိ၊ ကုန်၏ရှင့်။ ပန တထာဝိ၊ မူသည်။ ဗီဇဂါဓေနော၊ ဖြင့်သာ
လျှင်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ တေသု ရာသိကတဇန္ဒသာလ
သာခါဒိသု၊ ထို စပုံ၍ထားသော နဝဲခက် စသည်တို့၌။ (ထည့်။) မဏ္ဍပတ္တံ ယ
ဝါ၊ မဏ္ဍပ်အလိုငှါလည်းကောင်း။ ဝတိအတ္ထာယ ဝါ၊ စောင်ရန်းအလို
ငှါ လည်းကောင်း။ ဝလ္လိအာရောပနတ္ထာယ ဝါ၊ စင်ခံအံ့သောငှါလည်း
ကောင်း။ (ဗူး ဖရုံ နွယ် စသည် တင်အံ့သောငှါလည်းပေး။) ဘူမိယံ၊ ဤ။
နိခဏန္တိ၊ စိုက်ကုန်၏။ မူလသု စေတ၊ အမြစ်တို့သည် လည်းကောင်း။
ပဏ္ဍေသု စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ နိဂ္ဂတေသု၊ ထွက်တတ်ကုန်သော။
ပုန၊ ဖန်။ ဘူဘဂါဓသဗျံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မူကမတ္ထေသု ဝါ၊ အမြစ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

တို့၌သာ လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏမတ္တေသု ဝါ၊ အရွက်တို့၌သာ လည်းကောင်း။ နိဂ္ဂဇောသုဝိ ပန၊ ထွက်လတ်ကုန်သော်ကား။ ဗီဇဂါမေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ ဝေ၊ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

ယာနိ ကာနိမိ ဗီဇာနိ၊ အမှတ်မရှိသော မျိုးစေ့တို့ကို။ ပထဝီယံ ဝါ၊ မြေ၌လည်း။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ သိဉ္ဇိတွာ၊ သွန်း၍။ ဌဝိတာနိ၊ ထားကုန်အံ့။ ကပါလာဗိသု ဝါ၊ အိုးခြမ်း စသည်တို့၌မူလည်း။ အတ္ထပံသု၊ စွတ်သောမြေမှုန့်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ နိက္ခိတာနိ၊ ထားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော မျိုးစေ့တို့သည်။ မူလမတ္တေ ဝါ၊ အမြစ်မျှသည် လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏမတ္တေ ဝါ၊ အရွက်မျှသည် လည်းကောင်း။ နိဂ္ဂဇောသု၊ ထွက်သော်လည်း။ ဗီဇာနိယေဝ၊ ဗီဇဂါမိသာ မည်ကုန်၏။ သဇေဝိ၍လည်း။ မူလေနိ စ၊ အမြစ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပရိ၌၊ အင်္ဂုရော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ နိဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ယာဝ၊ လောက်။ အင်္ဂုရော၊ သည်။ ဟရိတော၊ စိမ်းသည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်တော့၊ ထို မဖြစ်သရွေး။ ဗီဇာနိယေဝ၊ ကုန်၏။ မုဂ္ဂါဒိနံ ပန၊ ပဲနောက် စသည်တို့၏ကား။ ပဇတ္ထသု၊ တို့သည်။ ဥဋ္ဌိတေသု၊ ပေါက်လေကုန်သော်။ ဝိဟိအာဒိနံ ဝါ၊ ကောက်ကြီး ကောက်သစ် စသည်တို့၏မူလည်း။ အင်္ဂုရော၊ သည်။ ဟရိတော၊ စိမ်းစိမ်း။ နိလပတ္တဝေ၊ ညိုသော အရွက်၏အဆင်းသည်။ ဇာတေ၊ သော်။ ဘူတဂါမသင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တာလဋ္ဌိနံ၊ ထန်းစေ့တို့၏။ မူလံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ သူကရဒါဌာ ဝိယ၊ ဝက်စွယ်ကဲ့သို့။ နိဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ထွက်၏။ နိဂ္ဂဇောသု၊ သော်လည်း။ ယာဝ၊ လောက်။ ဥပရိ၌၊ ပတ္တဝေ၊ အရွက်ဖူးသည်။ န နိဂ္ဂစ္ဆတိ၊ မထွက်။ တာဝ၊ လောက်။ ဗီဇဂါမော နမယေဝ၊ သာ မည်၏။ နာဠိကေရဿ၊ အုန်းသီး၏။ တစံ၊ အခွံကို။ သိဉ္ဇိတွာ၊ ဖောက်၍။ ဒန္တသုဝိ ဝိယ၊ ဆင်စွယ်ကဲ့သို့။ အင်္ဂုရော၊ သည်။ နိဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း၏။ နိဂ္ဂဇောသု၊ သော်လည်း။ ယာဝ၊ လောက်။ မိဂသိင်္ဂသဒိသာ၊ သမင်ဦးချိုနှင့်တူသော။ နိလပတ္တဝေ၊ ညိုသော အရွက်ဖူးသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ လောက်။ ဗီဇဂါမောယေဝ၊ သာ မည်၏။ မူလေ၊ သည်။ အနိဂ္ဂဇောသု၊ မထွက်သေးသော်လည်း။ တာဒိသယ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ပတ္တဝေယာ၊ အရွက်ဖတ်သည်။ ဇာတာယ၊ သော်။ အမူလကဘူတဂါမေ၊ အမြစ်မရှိသော ဘူတဂါမ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း။

၂၄၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

အဗ္ဗုဒ္ဓိအာဒိနိ၊ သရက်စေ့ စသည်တို့ကို။ ဝိဟိအာဒိဟိ၊ စပါး အစရှိ
သည်တို့ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆိနိဘဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏၊ ခန္ဓာတာ ဝါ၊ ကျီးပေါင်းလည်း
ကောင်း။ အညာ ဝါ၊ တပါးသော နွယ်သစ်ပင်လည်းကောင်း။ ယာ
ကာစိ၊ ကစိုက်သော နွယ်သစ်ပင်သည်။ (သစ်ခွပန်းတင် စသည်ကို ယူ။)
ရုက္ခ၊ ဌ။ ဇာယိဘ္ဗာ၊ ရောက်၍။ ရက္ခံ၊ ကို။ ဩတ္တရတိ၊ လွှမ်းအံ့။ တဿာ၊
ထိုကျီးပေါင်းစသည်၏။ ဌာနံ၊ ဌာနကား။ ရုက္ခာဝ၊ သစ်ပင်သာလျှင်
တည်း။ တဿာ၊ ထိုကျီးပေါင်း စသည်၏။ ဌာနံ၊ တည်ရာဖြစ်သော၊ တံ၊
ရက္ခံ၊ ကို။ ဝိကောပေန္တဿ ဝါ၊ ဖျက်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။
တဇာတ၊ ထိုသစ်ပင်မှ၊ ဥဒ္ဓရန္တဿ ဝါ၊ နတ်သော ရဟန်းအားလည်း
ကောင်း။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏၊ အမူလိက၊ အမြစ်ခရှိသော။ ကောလတာ၊
နွယ်ဘာပါးသည်။ ဘောတိ၊ ၏။ (ဆင်သမန္တယ်ဟု ဆရာတို့ ဆို၏။ စောင်း
ညှို့နွယ်ကို ယူ။) အင်္ဂုလိဝေဌကော ဝိယ၊ လက်စွပ်ကဲ့သို့။ ဝနပုဂ္ဂမ္ပဒဏ္ဍ
ကော၊ တောချုံအတံကို။ ဝေဋ္ဌတိ၊ ရစ်၏။ တဿာဝိ၊ ထို အမြစ်
ရှိသော နွယ်၏လည်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ အယခေဝ၊ ဤ
သည်ပင်တည်း။ ဂေဟပမုခပါကာရဝေဒိကာစေတိယာဒိသု၊ ကျောင်းဦး
တံတိုင်း ပွတ်တိုင် စေတိ စသည်တို့၌။ နိသဝဇ္ဈော၊ သော။ သေဝါ
လော၊ မှော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာဝ၊ လောက်။ ဇေတိ၊ တိ၊
ပတ္တာနိ၊ နှစ်ချပ် ဘုံးချပ်သော အရွက်တို့သည်။ န သဉ္ဇာယန္တိ၊ မပေါက်
ကုန်သေး။ တာဝ၊ သောက်။ အဂ္ဂုဗိဇေသင်္ဂဟံ၊ အညွန့်မျိုးစေ့၏ အရေ
အတွက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပတ္တေသု၊ တို့သည်။ ဗာဇောသု၊ ကုန်သော်။
ပါစိတ္တိယာတ္ထု၊ ပါစိတ်၏အကြောင်းတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာဒိ
သေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနသု၊ တို့၌၊ သုခာသေသမ္ပိ၊ အင်္ဂဘေကျံခြင်းကို
လည်း။ ဒါတုံ၊ ကျံအံ့သောငှါ။ န ဝဋ္ဌတိ၊ အင်္ဂ၊ အနာသမ္ပန္နန၊ သည်။
လိတ္တဿ၊ ကျံသပြီးသည်၏။ ဥဒရိ၊ ဌ။ သိနဟသေပေါ၊ လက်ဖြင့် ကျံ
ခြင်းကို။ (ဆီကျံသည်ကိုလည်း ဟူ၏။) ဒါတုံ၊ ကျံအံ့သောငှါ။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။
ယစေ၊ ဤ။ နိဗ္ဗာနသမုဗေယ၊ နွေလအခါ၌။ သုက္ခသေဝါလော၊ မှော်
ခြောက်သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်အံ့။ တံ၊ သေဝါလံ၊ ကို။ သမ္ပုဉ္ဇနိအာဒိဟိ၊
တံခြက်ဆုပ် စသည်တို့ဖြင့်။ ဗံသိဘ္ဗာ၊ ခြုတ်ခြစ်၍။ အာနတုံ၊ ပယ်အံ့
သောငှါ။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။ ပါနိယသဋ္ဌာဒိနိ၊ သောက်ရေအိုး စသည်တို့၏။
ဗဟိ၊ အပ၌။ သေဝါလေသု၊ သည်။ ဒုတ္တဋ္ဌဝတ္ထု၊ ဒုတ္တဋ္ဌအကြောင်းတည်း။
အန္တော၊ အိုးအတွင်း၌ရှိသော မှော်ကား။ အဗ္ဗောဟာရိကော၊ အာပတ်
၏အင်္ဂါဟု မဆိုလောက်။ ခန္တကဋ္ဌပူဝါဒိသု၊ တံပူ မုန့် စသည်တို့၌။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကဏ္ဍကမ္ပိ၊ မှီသည်လည်း။ အဗ္ဗောဟာရိကမေဝ၊ လျှင်ကတည်း။ “သစေ
။ပ။ ပမဇ္ဇိတဗ္ဗာ”တိ၊ ပမဇ္ဇိတဗ္ဗာ ဟူ၍။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဟိ ဝုတ္တံ ဧဝ၊
တည်း။ ဂေရုကပရိကမ္ပကတော၊ ဂွေ့လင်္ဘောဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုသော။
တိတ္ထိ၊ နံရံသည်။ ကဏ္ဍကိတော၊ မှီဘက်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ စောဠ
ကံ၊ ပုဆိုးကြမ်းကို။ ဧတမေတွာ၊ ဧရဆွတ်၍။ ဝိလေတွာ၊ ညှစ်၍။ ပမဇ္ဇိ
တဗ္ဗာ၊ ပွတ်တိုက်အပ်ကုန်၏။

၇၇။ ပါသာဏဇာတိ၊ ကျောက်စက်။ ပါသာဏဒဋ္ဌ၊ ကျောက်ပွေး။
သေဝါယ၊ ကျောက်မွှော်။ သေလေယျကာဒီနိ၊ ကျောက်ချဉ် စသည်တို့
သည်။ (ကျောက်ပွင့်လည်း ဟူ။) အဟရိတဝတ္ထာနိ၊ စိမ်းသော အဆင်း
လည်း မရှိကုန်အံ့။ အဝတ္ထကာနိ စ၊ အရွက်လည်း မရှိကုန်အံ့။ ဒုတ္တရ
ဝတ္ထုကာနိ၊ တို့တည်း။ အဟိစ္ဆတ္တကံ၊ မှီဝံ့သည်။ ယာဝ၊ လောက်။
မကုဋ္ဌ၊ ဝံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ဒုတ္တရဝတ္ထု၊ တည်း။
ပုပ္ဖိတကာလတော၊ ပွင့်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဗ္ဗောဟာရိကံ၊
တည်း။ (အာပတ်၏အင်္ဂါ မဟုတ်လောက် ဟူလိုသတည်း။) အတ္ထရုက္ခတော၊
စိမ်းသော သစ်ပင်မှ။ အဟိစ္ဆတ္တကံ၊ မှီဝံ့ကို။ ဂဏ္ဍန္တော ပန၊ ယူသောသူ
သည်ကား။ ရုက္ခတစံ၊ သစ်ပင်အခေါက်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကော
ပေတိ၊ ဖျက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို စိမ်းသော သစ်ပင်မှ မှီကို
ယူခြင်း၌။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ရုက္ခပပဋိကာယဝိ၊ သစ်ပင်၏ အပွေး၌လည်း။
ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ ဣန္ဒသာလကကုဓာဒီနိ၊ နပဲ ခံဘက် စသည်တို့
၏။ ယာ ပန ပပဋိတော၊ အကြင်အပွေးသည်။ ရုက္ခတော၊ မှ။ မုစ္ဆိတွာ၊
လွတ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တံ ပပဋ္ဌကံ၊ ကို။ ဂဏ္ဍန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊
သေင့်။ ရုက္ခတော၊ မှ။ မုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဌိဘံ၊ သော။ နိယျာသမ္ပိ၊ အစေး
ကို လည်းကောင်း။ သုက္ခရုက္ခေ၊ ခြောက်လေပြီးသောသစ်ပင်၌။ လဝ္ဂိံ ဝါ၊
ငြိသော အစေးကို လည်းကောင်း။ ဂဏှိတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အတ္ထ
ရုက္ခတော၊ မှကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ လာခါယဝိ၊ ချိပ်၌လည်း။ ဧသေဝ
နယော၊ တည်း။ ရုက္ခံ၊ ကို။ စာလေတွာ၊ လျှင်၍။ ပဏ္ဍုပလာသံ ဝါ၊
ဖက်ရှက်ရော်ကို လည်းကောင်း။ ပရိဏာဘကဏိကာရာဒိပုဗ္ဗံ ဝါ၊ ညွတ်
လတ်သော မဟာဓြေ့ကားပွင့် စသည်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဗေန္တဿ၊
မြွေသော ရဟန်းအားလည်း။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ တည်း။ ဟတ္ထကုတ္တု၊ စွေန၊
လက်ဆော့သဖြင့်။ မုဒုကေထု၊ နူးညံ့ကုန်သော။ ဣန္ဒသာလနုဟိခန္ဓာဒိသု
ဝါ၊ နပဲပင် ဆီးစောင်းပင် စသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ တတ္ထဇာတက

တာလပဏ္ဏာဒီယု ဝါ၊ ထိုအပင်၌ဖြစ်သော ထန်းရွက် စသည်တို့၌ လည်း
ကောင်း။ အကွရံ၊ စာလုံးကို။ ဆိန္ဒန္တဿာပိ၊ ထုသောရဟန်းအားလည်း။
ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းပွင့်ကို။ ဩစိနန္တာနံ၊ ဆွတ်ကုန်သော။
သာမဏေရာနံ၊ ထိုအား။ သာခံ၊ ပန်းခက်ကို။ ဩနမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍။
ဒေါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ ၏။ တေဟိ ပုဗ္ဗေဟိ ပန၊ ထို ပန်းပွင့်တို့ဖြင့်မူကား။
ပါနိယံ၊ သောက်ရေးကို။ န ဝါသေတဗ္ဗံ၊ မထုံအပ်။ (အမွှေး မထုံအပ် ဟူ
လိုသတည်း။) ဝါနိယံ၊ ကို။ ဝါသတ္ထိကေန၊ ထုံလိုသော ရဟန်းသည်။
သာမဏေရံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ပင့်၍။ ဩစိနာပေတဗ္ဗာနိ၊ ဆွတ်စေအပ်
ကုန်၏။ ဖဿသာခံ၊ အသီးရှိသော သစ်ခက်ကိုလည်း။ အတ္တနာ၊ သည်။
ခါဒိတုကာမေန၊ စားလိုသော ရဟန်းသည်။ န ဩနာမေတဗ္ဗာ၊ မညွတ်
စေအပ်။ သာမဏေရံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ပင့်၍။ ဖလံ၊ ကို။ ဝါဟာပေတဗ္ဗံ၊
၏။ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော။ ဝစ္ဆိ ဝါ၊ ချုံ သစ်ပင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။
လတံ ဝါ၊ နွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဋေန္တေဟိ၊ နုတ်ကုန်သော။ သာမ
ဏေရေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အာသနိတုံ၊ ငင်အံ့
သောငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တေသံ၊ ထို သာမဏေတို့အား။ ဥဿိဟ
ဇနနတ္ထံ ပန၊ အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စဉ်သောငှါမူကား။ (အားပေးအံ့သော
ငှါဟူလို။) အနာကခုန္တေန၊ မငင်သော်လည်း။ ကခုနာကရံ၊ ငင်သော
အခြင်းအရာကို။ (ငင်ယောင်ကိုလည်းဟူ။) ဒေဿန္တေန ဝိယ၊ ပြသကဲ့သို့။
အဂ္ဂေ၊ အဖျား၌။ ဝဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယေသံ ရက္ခာနံ၊ တို့၏။
သာခါ၊ သည်။ ရဟတိ၊ မျိုးရောက်ကောင်း၏။ တေသံ ရက္ခာနံ၊ တို့၏။
သာခံ၊ ကို။ ကွေကဗီဇနာဒိနံ၊ ယင်နှင်ယပ် စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။
ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိသည်ကို။ အကာရာပေတွာ၊ စေမူ၍။ ဝဟိတံ၊ ယူအံ့။ လစေ
ဝါ၊ အခွံ၌လည်းကောင်း။ (ကိုသော်လည်း ပေး။) ပတ္တေ ဝါ၊ ၌လည်း
ကောင်း။ (ကိုသော်လည်း ပေး။) အန္တမသော၊ ဖြင့်။ နခေနဝိ၊ လက်သည်း
ဖြင့်သော်လည်း။ ဝိလေခန္တဿ၊ ခြင်သော ရဟန်းအား။ ဒုတ္တံ၊ ၏။
အလ္လသိဝိဝေရာဒီယုပိ၊ စိုသော ချင်းစိမ်း စသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ
နယော၊ တည်း။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ၍။
သိတလေ၊ ချမ်းသော။ ပဒေသေ၊ ၌။ ဥပိတဿ၊ ထားသော ချင်းစိမ်း
စသည်၏။ မူလံ၊ သည်။ သဉ္ဇာယတိ၊ ပေါက်အံ့။ ဥပရိဘာဂေ၊ ၌။
ဆိန္ဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အမြစ်ပူးကြင်းပေးစေ ဟူလို။) သစေ၊ ၍။
အင်္ဂုဓရာ၊ သည်။ ဇာယတိ၊ အံ့။ ဟေဋ္ဌာဘာဂေ၊ ၌။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
၏။ (အထက် အပူးကြင်းပေးစေ ဟူလို။) မူလေ စ၊ အမြစ်သည် လည်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကောင်း။ အကိုရေ စ၊ အညွန့်သည် လည်းကောင်း။ ဇာတေ၊ မူကား။
န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ (အောက်ကိုလည်း မဖြတ်အပ်၊ အထက်ကိုလည်း မဖြတ်
အပ် ယူလို။)

“သမ္ပုဉ္ဇနိသလာကာယဝိ၊ တံမြက်ဆုတ်ဖြင့် သော်လည်း။ တိဏာနိ၊
တို့ကို။ ဆိန္ဒုဿာဒိ”တိ၊ ဖြတ်အံ့ ဟု။ ဘူမိယံ၊ ဌ၊ သမ္ပုဉ္ဇနန္တော၊ လှည်း
လျက်။ သယံ ဝါ၊ မူလည်း။ ဆိန္ဒုတိ၊ အံ့။ အညေန ဝါ၊ ကိုသော်လည်း။
ဆေဒါပေတိ၊ စေအံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ စက်ခန္တေဝိ၊
စင်္ကြံသွားလျက်သော်လည်း။ “ဆိဇ္ဇနကံ၊ ပြတ်ကောင်းဖွယ်သည်။ ဆိဇ္ဇတု၊
ပြတ်စေ။ ဘိဇ္ဇနကံ၊ ဖွယ်သည်။ ဘိဇ္ဇတု၊ စေ။ စက်မိဘဌာနံ၊ ရာကို။
ဒဿဿာဒိ”တိ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗိစ္စ၊ ပျက်စေလိုသော စေတနာရှိသည် ဖြစ်
၍။ ပါဒေတိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္တခန္တော၊ နင်းလျက်။ တိဏဝလ္လိအာဒိနိ၊ မြက်
နွယ် စသည်တို့ကို။ သယံ ဝါ၊ မိမိသည်မူလည်း။ ဆိန္ဒုတိ၊ ပျက်အံ့။ (ချိုးဖဲ့
အံ့သော်လည်း ပေး။) အညေန ဝါ၊ သူဘဝါးကိုသော်လည်း။ ဆေဒါပေ
တိ၊ ပျက်ဆီး ချိုးဖဲ့စေအံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ဟုတ်စွာ။ သစေဝိ၊
၍လည်း။ တိဏံ ဝါ၊ မြက်ကိုလည်းကောင်း။ လတံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ဂန္တိ၊ အထုံးကို။ ကရောန္တဿ၊ အား။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စေခဲ့အံ့။ ဂန္တိမ္ပိ၊
အထုံးကိုသည်။ ကာတံ၊ ၄။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တာလရက္ခာဒိသု ပန၊
တို့၌လည်း။ စောရာနံ၊ တို့၏။ အနာရဟဏတ္ထာယ၊ မတက်နိုင်စိမ့်သော ၄။
ဒါရမတ္တဋ္ဌကံ၊ သစ်မျောက်လက်ကို။ အာကောဇေန္တိ၊ နှက်ကုန်၏။ ကဏ္ဍ
ကော ဆူးတို့ကို။ ဗန္တန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ကာတံ၊
၄။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ သစေ၍၊ ဒါရမတ္တဋ္ဌကော၊ သည်။ ရက္ခေ၊ ဌ။
အလ္လိနမတ္ထောဝ၊ ကပ်စကာမျှလျှင်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ရက္ခံ၊ ကို။ န ဝိဇ္ဇတိ၊
မညှဉ်းအံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ “ရက္ခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒု၊ လော့။ လတံ၊ ကို။ ဆိန္ဒု၊ လော့။
ကန္တံ၊ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မူလံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဋေဟိ၊
နတ်သော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိယမိတတ္တာ၊ ဝိသေသ
အားဖြင့် မမှတ်သောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ နိယမေတ္တာ ပန၊ ဝိသေသ
မှတ်၍မူကား။ “ဣမံ ရက္ခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒု၊ လော့။” ဣတိ၊ အာဒိဝစနံ၊ ကို။
ဝတ္ထု၊ ၄။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ နာမံ၊ ကို။ ဝဟေတွာဝိ၊ ၍လည်း။ “အဗ္ဗရက္ခံ၊
သရက်ပင်ကို။ စတုရံသဝလ္လိ၊ ကြံ ဟင်းနွယ်ကို။ အာလုဝကန္တံ၊ ပြန်းဖူ ကို။
မုဉ္ဇတိဏံ၊ ဖြူဆံမြက်ကို။ အသုကရက္ခန္တလ္လိ၊ ဤမှည်သောသစ်ခေါက်ကို။
ဆိန္ဒု၊ လော့။ ဘိန္ဒု၊ လော့။ ဥပ္ပါဋေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ အာဒိဝစနမ္ပိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဤသို့ အစရှိသော စကားသည်လည်း။ အနိယမိတမေဇာ၊ မမှတ်သည်ပင်
 လျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (သာမညလည်းကောင်း ဟူလိုသတည်း။) “ဣမံ အဋ္ဌ
 ရုက္ခံ” နှိ အာဒိဝစနမေဝ၊ ဤ သရက်ပင် ဟူသည်စသော စကားသလျှင်။
 ဟိ သစ္စံ၊ အကယ်လျှင်။ နိယမိတံ နာမ၊ မှတ်သည် မည်၏။ တံ ဝစနံ၊
 ထို မှတ်သော စကားသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပတ္တမိ၊ ကိုသော်လည်း။
 ပစိတုကာမော၊ ဖုတ်လိုသော ရဟန်းသည်။ တိဏာဒိနံ၊ မြက် စသည်တို့
 ၏။ ဥပရိ၊ ဌ။ သဗ္ဗိစ္စ စေတနာရှိ၍။ အပ္ပိံ ကရောန္တော၊ မီးညှိလျက်။
 သယံ ဝါ၊ မူလည်း။ ပစတိ၊ ဖုတ်အံ့။ အညေန ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပစာ
 ပေတိ၊ စေအံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အနိယမေတွာ ပန၊ မမှတ်မူ၍လျှင်။
 “မုတ္တေ၊ ဝေနောကံတို့ကို။ ပစ၊ ချက်လေ့။ ဇာလေ၊ ဝဲလွန်းတို့ကို။ ပစ၊
 ချက်လေ့။” ဣတိ အာဒိဝစနံ၊ ကိုး ဝတ္ထု၊ ဌ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ “ဣမံ
 မုတ္တေ၊ တို့ကို။ ပစ၊ ချက်လေ့။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ဌ။ န ဝဇ္ဇတိ၊
 မအပ်။ “ဣမံ မူလတေသဇ္ဇံ၊ ဤဆေးမြစ်ကို၊ ဇာန၊ လေ့။ ဣမံ မူလံ
 ဝါ၊ ဤအမြစ်ကိုမူလည်း။ ဇေဟိ၊ လေ့။ -- ဣမံ ပတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။
 ဇေဟိ၊ လေ့။ ဣမံ ရုက္ခံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣမံ လတံ ဝါ၊ ကို
 လည်းကောင်း။ အာဟရ၊ လေ့။ ဣမိနာ ပုဗ္ဗေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဣမိနာ ဖလေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣမံ ရုက္ခံ
 ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣမံ လတံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣမံ ဖလံ ဝါ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိယံကို။ ကရေဟိ၊ လေ့။” ဣတိ
 ဧဝံ ပန၊ သို့ကား။ ဝတ္ထု၊ ဌ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဧတ္တာဝတော ဧတ္တေန ကပ္ပိယ
 ဝေါဟာရေန၊ ဤမျှသော ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်။ ဘူတဝါ၊ မပရိမေသတိ။
 ဘူတဝါ၊ မမှ လွတ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

၇၀။ ဝရိတုဉ္ဇန္တေန ပန၊ ဘုဉ်းပေးလိုသော ရဟန်းသည်ကား။ ဝိဇ
 ဝါ၊ မပရိမေသနတ္ထံ၊ ဌ။ ပန၊ ဖန်။ ကပ္ပိယံ၊ သည်သို့။ ကရောပေတဗ္ဗံ၊
 စေအပ်၏။ ဧတ္ထ အဓိကာရေ၊ ဤအရာ၌။ ကပ္ပိယကရဏဉ္ဇ၊ ကပ္ပိခြင်းကို
 ပြုရာသည်ကိုလည်း။ “အနုဇာနုဓိံ ဘိက္ခဝေ၊ ပ။ နိဗ္ဗုဇ္ဇမိဇညေဝ ပဉ္စမ” နှိ၊
 ပဉ္စမံ ဟူ၍။ ဣမိနာ သုတ္တာနုသာရေန၊ ဤပဉ္စကို ခိုသဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ္ပိပရိဇိတံ၊ မီးဖြင့် ကပ္ပိခြင်း။ သတ္ထဝရိဇိတံ၊
 ဓားငယ်ဖြင့် ကပ္ပိခြင်း။ နပရိဇိတံ၊ လက်သည်း ခြေသည်းဖြင့်
 ကပ္ပိခြင်း။ အဗီဇံ၊ အစေ့နုသေ့ သစ်သီး။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်

သော။ နိဗ္ဗဇ္ဇဗိဇ္ဇေဝ၊ အစေ့ထုတ်၍ စားကောင်းသော သစ်သီး။
ဣတိ ဣမေဟိ ဝဇ္ဇဟိ သမဏကပ္ပေဟိ၊ ဤငါးပါးသော ရဟန်း
တို့၏ ကပ္ပိခြင်းတို့ဖြင့်ဖလံ၊ ကိုး ပရိဘုဉ်တုံ၊ ၄၂။ အနုဇာနာမိ၊ ၎င်း။

ကတ္ထ၊ ထို ငါးပါးတို့တွင်။ အဂ္ဂိပရိဇိတန္တိ ပဒေသာ၊ ၎င်း။ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်။
ပရိဇိတံ၊ ကပ္ပိခြင်း။ အဓိဘူတံ၊ နှိပ်ခြင်း။ ဒဗ္ဘံတိုက်ခြင်း။- ဖုဉ္ဇံ၊ ထိုခြင်း။
ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ သတ္ထပရိဇိတန္တိ ပဒေသာ၊ ၎င်း။ သတ္ထေန၊
ဘေးငယ်ဖြင့်။ ပရိဇိတံ၊ ကပ္ပိခြင်း။ အဓိဘူတံ၊ နှိပ်ခြင်း။ ဆိန္တံ၊ ဖြတ်ခြင်း။
ဝိဇ္ဇံ ဝါ၊ ထိုးခြင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ နုပရိဇိတော၊
လက်သည်း ခြေသည်းဖြင့် ကပ္ပိခြင်း၌။ သေ နုသော၊ တူ။ အဗိဇ္ဇနိဗ္ဗဇ္ဇ
ဗိဇ္ဇာနိ၊ အစေ့နုသော သစ်သီး။ အစေ့ထုတ်၍ စားကောင်းသော သစ်
သီးတို့ကား။ သယမေဝ၊ လျှင်။ ကပ္ပိယာနိ၊ အပ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်။
ကပ္ပိယံ၊ သည်ကို။ ကရောဇ္ဇေန၊ ပြုသဖြင့်။ ကဋ္ဌဂ္ဂိဝဂါမယဂ္ဂိအာဒိသု၊ သစ်
သားမီး နွားချေးမီး စသည်တို့တွင်။ ယေန ကေနစိ၊ တစုံတရာသော မီး
ဖြင့်။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ အာဒိတ္ထေန၊ ရဲရဲညီးသော။ လောဟခဏ္ဍေနဝိ၊
သံချောင်းဖြင့်သော်လည်း။ ကပ္ပိယံ၊ ကိုး။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ တဉ္စ ခေါ် ကပ္ပိယ
ကရဏံ၊ ထိုသို့ ကပ္ပိသည်ကိုလည်း။ ဧတဒေသေ၊ တစိတ်တဒေသ၌။
ဖုသဇ္ဇေန၊ ထိစေသဖြင့်။ “ကပ္ပိယ”န္တိ၊ ကပ္ပိ၏ ဟူ၍။ ဝတ္တာဝ၊ ဆိုမှသာ
လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ (အဓိပ္ပာယ်ကား- “ကပ္ပိယံ ကရောဟိ”ဟူ၍ ရဟန်းဆိုး
လူ သာမဏေတို့ကား “ကပ္ပိယံ”ဟူ၍ ဆိုပြီးသော် ဘေးငယ်ဖြင့်သော်လည်းကပ္ပိ၊
မီးဖြင့်သော်လည်း ကပ္ပိ၊ လက်သည်း ခြေသည်းဖြင့်သော်လည်းကပ္ပိအပ်၏ ဟူ
လိုသော်။) သတ္ထေန၊ သားငယ်ဖြင့်။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိသည်ကို။ ကရောဇ္ဇေန၊
ပြုသဖြင့်။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ လောဟမယသတ္ထဿ၊
သံဖြင့်ပြီးသော ဘေးငယ်၏။ (ဘေးကြီး၏ ၎င်းသည်ပင်။ တုဏ္ဏေန ဝါ သို့
သွား။) အန္တမသော၊ ဖြင့်။ သူစိနုခဏ္ဍဒနာနဓိ၊ အပ် ကညစ် လက်
သည်းတိုး ဘေးငယ်တို့၏။ တုဏ္ဏေန ဝါ၊ အပြီးဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓာရာယ
ဝါ၊ အသွားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဆေဒံ ဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။
ဝေဓံ ဝါ၊ ထိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေသေဇ္ဇေန၊ ပြုသဖြင့်။ “ကပ္ပိယ”န္တိ၊
ကပ္ပိ၏ ဟူ။ ဝတ္တာဝ၊ သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ကပ္ပိသည်ကို ပြုအပ်၏။ နုခေန၊
လက်သည်း ခြေသည်းဖြင့်။ ကပ္ပိယံ၊ ကိုး။ ကရောဇ္ဇေန၊ သဖြင့်။ ပူတိနုခေန၊
ပုပ်သော ခြေသည်း လက်သည်းဖြင့်။ န ကာတဗ္ဗံ၊ ကပ္ပိသည်ကို မပြုအပ်။
မနုဿာနံ စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ (ပန-ကား ဝိသေသတ္ထဇောတကတည်း။)

(ဇုတိယအကြိမ်)

သီတဗျုပ္ပနိဒ္ဓိမတ္တဋ္ဌာနဉ္စ၊ ခြံသေံ ကျား သစ် မျောက်တို့၏လည်းကောင်း။
 သကုန္တာနဉ္စ၊ ဌာတိတို့၏လည်းကောင်း။ နခါ၊ လက်သည်း ခြေသည်းတို့
 သည်။ တိမိဏာ၊ ထက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ နဓေဟိ၊
 တို့ဖြင့်။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဿမဟိ သဏ္ဌကရမိဂဂေါရူပါ
 ဒိနံ၊ မြင်း ကျွဲ ဝက် သခင် စိုက် အစရှိသည်တို့၏။ ခုရာ၊ ခွါတို့သည်။
 အဘိမိဏာ၊ မထက်ကုန်သည်။ ဝါ၊ တုံးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဧတေ ခုဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ န ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကတဗ္ဗိ၊ ကပ္ပိသည်ကိုပြုသော်
 လည်း။ အကတံ၊ မပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိနခါပန၊ ဆင်တို့၏
 လက်သည်း ခြေသည်းတို့သော်ကား။ ခုရာ န ဟောန္တိ၊ ခွါ မဟုတ်ကုန်။
 ဧတေ စ၊ ထို ဆင်တို့၏ လက်သည်း ခြေသည်းတို့ဖြင့်သော်ကား။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ယေဟိ ပန နဓေဟိ၊ အကြင် လက်သည်း ခြေသည်းတို့ဖြင့်။ ကာတံ၊
 ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧတေ နဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တတ္ထ ဇာတကေဟိဝိ၊ ထိုလူ
 စသည်တို့၏ လက် ခြေရာတို့၌ ဖြစ်သော ခြေသည်း လက်သည်းတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ လက် ခြေမှ ဖြတ်၍ ခွါ၍။ ဝဟိတကေဝိ၊
 ယူသော ခြေသည်း လက်သည်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဆေဓံ ဝါ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝေဓံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒေသန္တေန၊ သဖြင့်။ “ကပ္ပိယ”န္တိ၊
 ကပ္ပိ၏ ဟု။ ဝတွာဝ၊ ရှိသလျှင်။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ တသ္မိံ ကပ္ပိယကရဇဏ၊ ထို ကပ္ပိ နှင့်။ သဓေဝိ၊ ရှိလည်း။
 ပီဇာနံ၊ မျိုးစေ့တို့၏။ ပဗ္ဗတဓဇ္ဈေ၊ တောင်ရှိလောက်သော။ ရာသိ၊ အစု
 အပုံမူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ရုက္ခသဟသံ ဝါ၊ အထောင်သော သစ်
 ပင်ကိုမူလည်း။ ဆိန္နိတွာ၊ ရှိ။ ဘောဗဒ္ဓံ၊ တစ်စည်းကို။ ကံတွာ၊ ရှိ။
 ဌာတေ၊ ထားသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဥစ္ဆန္တံ ဝါ၊ ကြိုတိုက်လည်းကောင်း။
 မဟာတာဇရာ၊ ကြီးစွာသော ဝန်ကို။ ဗန္နိတွာ၊ ရှိ။ ဌာတေ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ အံ့။ ကေသ္မိံ ပိဇေ ဝါ၊ တစေ့မျှကိုလည်းကောင်း။ ကောယ
 ဝါ ရုက္ခသခါယ၊ သစ်တစ်ခုတည်းမျှကိုလည်းကောင်း။ (ကောယ ဝါ
 လိုက်။) ဘေဒိ ဝါ ဥစ္ဆန္တိ၊ ကြီးစုချောင်းတို့သော် လည်းကောင်း။ ကပ္ပိ
 ယေ၊ သည်ကို။ ကတေ၊ ပြုကလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အသို စုံကို။ ကတံ၊ ပြုသည်။
 ဝါ၊ ကပ္ပိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္ဆန္တံ စ၊ ကြိုကိုလည်းကောင်း။ ခါရုနိ စ၊
 နှမ်းပဲ အစရှိသော သစ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧကဟေဝ၊ တပေါင်းတည်း။
 ဗဒ္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ “ဥစ္ဆန္တံ”ကို ကပ္ပိယံ၊ ကို။
 ကရိယာဒမိ”တိ၊ အံ့ ဟု။ ခါရု၊ သစ်သားကို။ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးတည့်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ယေဝ၊ တည်း။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ယာယ ရဇ္ဈယာ ဝါ၊ အကြင် ကြိုးဖြင့်
 သော်လည်းကောင်း။ ယာယ ဝလ္လိယာ ဝါ၊ ဖြင့်သော် လည်းကောင်း။
 ဗဒ္ဒါနိ၊ ကုန်အံ့။ တံ၊ ထို ကြိုး နှယ်ကို။ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးမိလေအံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊
 အပ်။ ဥစ္ဆုခဏှာနံ ဥစ္ဆုခဏှေဟိ၊ ကြံတုံး ကြံပိုင်းတို့ဖြင့်။ ပစ္ဆိံ၊ တောင်း
 ကို။ ပူရေတွာ၊ ဤ။ အာဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကေသ္မိံ ခဏှေ၊ တတုံး တပိုင်း
 ကို။ ကပ္ပိယေ ကတေ၊ ကပ္ပိသညံကို ပြုကလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ကတမေဝ၊
 သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ မရိစပတ္တဒိတိ၊ ငရုတ်မှည့် စသည်တို့နှင့်။
 မိဿေတွာ၊ ရော၍။ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ “ကပ္ပိယံ၊ ကို။
 ကရောတိ”တိ၊ ပြုတိလော့ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သစေပိ၊ ဤလည်း။ တတ္ထ
 သိတ္တေ၊ ထမင်းလုံးကို။ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးလေအံ့။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ ဝည်း။ (တစပ်
 တည်းဖြစ်၍ အပ်သည်။) တိသတဏှာလာဒိသုပိ၊ နှမ်းနှင့်ရောသော ဆန်
 စသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ ယာဂယာ၊ ၌။ ဗက္ခိတ္တာနိ
 ပန၊ ထည့်သော ငရုတ်လုံး နှမ်းလုံး စသည်တို့သော်ကား။ ကောဗဒ္ဒါနိ၊
 တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ န သန္တိဋ္ဌန္တိ၊ ကောင်းစွာမတည်ကုန်။ တတ္ထ၊
 ထို ယာဂ၌တည်သော ငရုတ်လုံး နှမ်းလုံးစသည်တို့၌။ ကေကေ၊ တလုံး
 စီကို။ ဝိဇ္ဈတွာ၊ ဤ။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗမေဝ၊ တည်း။ (ဤကား ကျက်မှ
 ထည့်သည် ဆိုသည်။) ကပ္ပိတ္ထဖလာဒိနံ၊ သီးသီး စသည်တို့၏။ အန္တေ၊
 အတွင်း၌။ မိဉ္ဇံ၊ အစေ့သည်။ ကဋ္ဌာဟံ၊ အသီးခွံကို။ မုဉ္ဇိတွာ၊ ဤ။ သဉ္ဇရတိ၊
 လှည့်ပတ် သွားလာအံ့။ (ဤကား မှည့်သည်ကိုဆိုသည်။) ဘိန္ဒာပေတွာ၊
 ခွံစေ၍။ ကပ္ပိယံ၊ သည်ကို။ ကာရာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကောဗဒ္ဒံ၊ အခွံနှင့် တစပ်
 တည်းစပ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ကဋ္ဌာဟေပိ၊ အသီးအခွံ၌သော်လည်း။
 ကာတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ၌။ ဘူတဂါမဝိနိစ္ဆယကထာ၊
 ဘူတဂါမကို ဆုံးဖြတ်သော စကားသည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-သဟဿယျဝိနိစ္ဆယကထာ

၇၉။ ဒုဝိဓံ သဟဿယျကန္တိ ပဒေသ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ “ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပသမ္ပန္နေန၊ လူ သာမဏေနှင့်။
 ဥတ္တရိဒိရတ္တတိရတ္တံ၊ နှစ်ည၌ သုံးည၌ထက် အလွန်။ သဟဿယျံ၊ တမိုး
 (ဒုတိယအကြိမ်)

တရံတည်းသော ကျောင်း၌ တကူအိပ်ခြင်းကို။ ကပွေယျ၊ ပြုငြားအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။ ယော ဝန ဘိက္ခု၊ သည်း၊ မာတု ဝါဒမန၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သေယျ၊ အိပ်ရာကျောင်း၌ အိပ်ခြင်းကို။ ကပပယျ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သော။ သဟသယျသိက္ခာပဒေယံ၊ သဟသယျသိက္ခာပုဒ် နှစ်ခုတို့၏ အခေါင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိတ သဟသယျသိက္ခာပဒေ၊ ။ အယံ ဝိနိစ္ဆဇယော၊ ကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အနုပသမ္ပန္နေန၊ နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ က။ တိဏ္ဍိ ရတ္တိနံ၊ ထုံးညဉ့်တို့၏။ ဥပရိ အသက်၌၊ စတုတ္ထဒိဝသေ၊ လေးရက်မြောက်သော နေ့၌၊ သူရိယေ၊ နေသည်။ အတ္ထင်္ဂတေ၊ ဝင်လက်သော်။ သဗ္ဗန္တသဗ္ဗရိစ္ဆန္တေ၊ အလုံးစုံအမိုးရှိသော အလုံးစုံအရံရှိသော။ သေဘုယျန္တန္တယ ဘုယျပရိစ္ဆန္တေ၊ များသောအားဖြင့် အမိုးရှိသော များသောအားဖြင့် အရံရှိသော။ သေနာသနောဝါ၊ ။ ၌သည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗာပရိဇယန ဝါ၊ ရွှေ့နောက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧကက္ခဏေ ဝါ၊ တခဏ၌ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တပြိုင်နက်တည်း၌ လည်းကောင်း။ နိပဇ္ဇန္တယံ၊ အိပ်သောရဟန်းအား။ ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။ တတ္ထသေနာသနော၌၊ ဆဒနံ၊ အမိုးသို့။ အနာဟတ္ထ၊ မထိပူ၍။ ဒိယစုဟတ္ထ၊ ဓမ္မဇနေ၊ တတောင်ထွာ အစောက်ရှိသော။ ပါကာရာဒိနာ၊ တံဘိုင်း အရံရှိသော။ ယေန ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ မရိစ္ဆန္တိ၊ အရံရှိသော ကျောင်းကိုလည်း။ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္တမိဒ္ဓော၊ အလုံးစုံသော ကျောင်း ဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယံ သေနာသနံ၊ သည်။ ဥပရိ၊ ၌။ ဣတ္ထကာဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဆဒဇနဟိ ဝါ၊ အမိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အညေန၊ သော။ ကေနစိ ဝါ၊ တစုံတခုသော အမိုးဖြင့် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသျှင်။ ပရိစ္ဆန္တံ၊ မိုး၏။ ဣဒံ သေနာသနံ၊ သည်။ သဗ္ဗန္တံ၊ အလုံးစုံ အမိုးရှိသော။ သေနာသနံ နာမ၊ မည်၏။ (အမိုးငါးပါး ဟူသည်ကား—အုတ်ကြွပ်၊ ကျောက်၊ အင်္ဂုဇာ၊ သက်ငယ်၊ သစ်ရွက် ဤငါးပါးတည်း။ အညေန ဝါ ဟူသော်ကား— ဗျဉ်၊ ဗျာ၊ ရိုင် စသည်တို့ဖြင့် မိုးသည်ကို ယူ။) အဋ္ဌဘထာ သု ပန၊ ထို့၌ကား။ ပါကဋ္ဌဝေါဟာရံ၊ ထင်ရှားသော ဝေါဟာရကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝါစုံဂ္ဂတဝသေန၊ နှုတ်သို့ တက်သောအားဖြင့်။ (နှုတ်သီး ဆိုလေသောအားဖြင့် လျှာကျိုး ဟူလိုသည်။) “သဗ္ဗန္တံ နာမ ပဉ္စဟိ ဆဒဇနဟိ ဆန္တံ” ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (နှုတ် ဆိုလေ့ရှိ၍သာ “ပဉ္စဟိ” ဆိုပါသည်။ ငါးပါးတည်းသာ မဟုတ် ဟူလိုသတည်း။) ကိဉ္ဇာဝိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ရှင့်။ အထ ဝေါသစ္စတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ ဒုဿကုဋိယံ၊ ပုဆိုးမိုးသော

(ဇုတိယအကြိမ်)

ကုဋိ၌၊ သသန္တယာဂါ၊ အားလည်း။ ယသွာ၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ ကို။
 ကာတုံ၊ ငှါ။ န သတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသွာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ သိက္ခာ
 ပဒေ၊ ၌။ ဆဒန္တ၊ အမိုးကို လည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆန္တ၊ အရံကို လည်း
 ကောင်း။ ယံ ကိဉ္စ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ (အမှတ်မရှိသော်လည်း ပေး။)
 ပရိစ္ဆာဒနသမတ္ထံ၊ ဖုံးလွှမ်းနိုင် မိုးနိုင်သည်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အဓိပ္ပာယ်
 ကား-ငါးပါးတည်းကိုသာ မမှတ်လင့်၊ မိုးကောင်း ရံကောင်း၍ မိုးနိုင် ရံနိုင်
 ဖုံးလွှမ်းနိုင်သမျှ အားလုံးကို ယူပါ ယူလိုသတတ်။) ဟိ ယသွာ၊ ကြောင့်။
 ပဉ္စဝိစ္ဆေဒနယေဝ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော အမိုးကိုသာလျှင်။ ဝဟဓာနေ၊
 ယူသည်ရှိသော်။ ပဒရစ္ဆန္တရိ၊ ဖျဉ်မိုးသော ကျောင်း၌လည်း။ သဟ
 သေယျာ၊ ယူအာပတ်သည်။ န သေဝယျ၊ ရာ။ တသွာ၊ ကြောင့်။ ယံ
 ကိဉ္စ၊ ခပ်သိမ်းစုံကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ဟု သမ္ပန်။) ယံ သေနာသနံ၊ ကို။
 (သည်လည်း ပေး။) တူမိဒတာ၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝဆဒနံ၊ အမိုးတိုင်
 အောင်။ အာဟတ္တ၊ ထိစ၍။ (ဆိုက်၍သော်လည်း ပေး။) ပါ ဘာဓရန ဝါ၊
 ဖြင့် လည်းကောင်း။ အညေန၊ သော။ ကေနစိ ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
 အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဝတ္ထေနရိ၊ အဝတ်ဝတ်ဆိုးဖြင့်သော်လည်း။ ပရိက္ခိတ္တံ၊
 ရံအပ်၏။ ဣဒံ သေနာသနံ၊ သည်။ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္တံ၊ အလုံးစုံ အရံရှိသော။
 သေနာသနံ နာမ၊ မည်၏။ ဆဒနံ၊ အမိုးသို့၊ အနာဟတ္တ၊ မထိမူ၍။ သဗ္ဗန္တိ
 နေ၊ ခပ်သိမ်းစုံတို့အောက် နှိမ့်သော။ ပရိယာယေန၊ အစဉ်ဖြင့်။ ဒိယစု
 ဟတ္ထုဗ္ဗေနေ၊ တဘောင်ထွာ အစောက်ရှိသော။ ပါကာရာဒိနာ၊ တံတိုင်း
 စသည်ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တမ္ပိ၊ အရံရှိသော ကျောင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္တံ
 မေဝ၊ အလုံးစုံ အရံရှိသည်ပင် မည်၏။ ယထာ ပန သေနာသနာယ၊ ၏။
 ဥာရိ၊ ၌။ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များသော။ ဌာနံ၊ သည်။ ဆန္တံ၊ အမိုးရှိ၏။
 အန္တန္တံ၊ အမိုးမရှိရာသည်ကား။ အပ္ပံ၊ နည်း၏။ သမန္တတော ဝါ၊ မှလည်း။
 ပရိက္ခိတ္တံ၊ အရံရှိသည်ကား။ ဗဟုတရံ၊ ၏။ အာရိက္ခိတ္တံ၊ သည်ကား။ အပ္ပံ၊
 ၏။ ဣဒံ သေနာသနံ၊ ဤသို့သော ကျောင်းသည်ကား။ ယေဘုယျေနဆန္တံ၊
 ယေဘုယျေနပရိစ္ဆန္တံ နာမ၊ များသောအားဖြင့် အမိုးရှိသော များသော
 အားဖြင့် အရံရှိသောကျောင်း မည်၏။

၉။ ဣမိနာ လက္ခဏေန၊ နှင့်။ သန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသောကျောင်းသည်။
 သစေ၊ ၍။ သတ္တတ္တမိကော၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော။ ပါသာဒေဝိပိ၊ ပြာသာဒ်
 ပင် ဖြစ်လျှိုးမှုသည်။ ကောစာရော၊ တခုသော ဥပစာရှိသည်။ (တူသော
 ဥပစာရှိသည်သော်လည်း ပေး။) ဟောတိ၊ ၏။ (ထွက်ဝင်သောတံခါး တူ
 သည်ကို ကျေပစာရ ဆိုသည်။) သတဂန္တံ၊ အရာသော တိုက်ခန်းရှိသော။

၂၅၀ ပိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

စတုသာလံ ဝါ၊ မုခ်လေးရရှိသော ကျောင်း ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ဧကံ
သေနာသနမိစ္ဆေဝ သင်္ခံ၊ “တကျောင်း”ဟူသော အရေအတွက်သို့သာ
လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဧဝရူပေ၊ သော။ သေနာသနော၊ ဌ။ အနုပသမ္ပန္နေန၊
နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ စတုတ္ထဒိဝသေ၊ ဌ။ သူရိယေ၊ သည်။ အတ္တင်္ဂတေ၊ သော်။
နိပဇ္ဇန္တိ၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဇေ ပန၊ ရှိ။ သမ္ပဟု
လာ၊ ကုန်သော။ သာမဏေရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။
ဘိက္ခု၊ သည်ကား။ ဧကော၊ တယောက်သာ ဖြစ်အံ့။ သာမဏေရံ ဂဏ
နာယ၊ သာမဏေတို့၏ အရေအတွက်ဖြင့်။ ပါစိတ္တိယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ စေ၊ ရှိ။ တေ သာမဏေရာ၊ တို့သည်။ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ထ၍။
နိပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧတသံ သာမဏေရာနံ၊ တို့၏။ ပယောဂေ ပယောဂေ၊
ထ၍ ထ၍ အိပ်တိုင်း အိပ်တိုင်း။ ဘိက္ခု၊ အား။ အာပတ္တိ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ၏။ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ နိပဇ္ဇနေ ပန၊ အိပ်ခြင်း
ကြောင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သ၊
အား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဇေ၊ ရှိ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်ကား။
သမ္ပဟုလာ၊ များကုန်အံ့။ သာမဏေရာ၊ သည်ကား။ ဧကော၊ တယောက်
သည် ဖြစ်အံ့။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော သာမဏေသော်လည်း။
သဗ္ဗေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တဿ
သာမဏေရဿ၊ ၏။ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ နိပဇ္ဇေနနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခုနံ၊
တို့အား။ အာပတ္တိယေဝ၊ တည်း။ ဥတယေသံ၊ နှစ်ပါးစုံတို့၏။ သမ္ပဟုလ
တာဝေပိ၊ များသော အဖြစ်၌လည်း။ ဧသေဝ ဧသော ဧဝ နယော၊
တည်း။

၈၀။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဧတ္ထ ဘိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ ကောဝါ
သာဒိကံ၊ ကောဝါသ အစရှိသော။ စတုတ္ထမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
ဟိ ကထံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ နည်း ဟူမူကား။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧကသ္မိံ
အာဝါသေ၊ တကျောင်းတည်း။ ဧကေနေဝ အနုပသမ္ပန္နေန၊ တယောက်
တည်းသော သာမဏေနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ တိရတ္ထံ၊ သုံးညဉ့်ပတ်
လုံး။ သဟဿယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စတုတ္ထ
ဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဧဝသိကာ၊ နေ့တိုင်း။ အာပတ္တိ၊ သင့်
၏။ ယောပိ ဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ ဧကသ္မိံ ယေဝ အာဝါသေ၊ ဌလျှင်။
နာနာအနုပသမ္ပန္နဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ တိရတ္ထံ၊ လုံး။ သဟဿယျံ၊
ကို။ ကပ္ပေတိ၊ အံ့။ တဿပိ ဘိက္ခုနော၊ အားလည်း။ ယောပိ ဘိက္ခု၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

သည်လည်း။ နာနာအာဝါသေယျံ၊ တို့၌။ ဧကနေဝ၊ တယောက်တည်း။
 သာဗျင် ဖြစ်သော။ အနုပသမ္ပန္နန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တိရတ္ထံ၊ လုံး။
 သဟဿယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊ အံ့။ တဿပိ တိက္ခုနော၊ အားသည်။
 ယောပိ တိက္ခု၊ သည်လည်း။ နာနာအာဝါသေယျံ၊ တို့၌။ နာနာအနုပ
 သမ္ပန္နဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယောဇနသတမ္ပိ၊ ယူဇနာတရာရှိသော
 အရပ်သို့သော်လည်း။ ဂန္တာ၊ ၍။ သဟဿယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊ အံ့။
 တဿပိ တိက္ခုနော၊ အားလည်း။ စတုတ္ထဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။
 ဒေဝသိကာ၊ နေ့တိုင်း။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။

အယဉ္ဇ သဟဿယျာပတ္တိ နာမ၊ မည်သည်ကား။ “တိက္ခုံ ဌာပတော
 အဝသေသော အနုပသမ္ပန္နော နာမာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ သော
 ကြောင့်။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ ပါရာဇိကဝတ္ထုတူတေန၊ သော။
 တိရစ္ဆာနဂတေနပိ၊ တိရစ္ဆာန်နှင့်သော်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဟောတိ၊
 ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သစေပိ၊ ၍သည်း။ ဂေါဓဗိဠာလမင်္ဂလာဒိသု၊
 ဖွတ် ကြောင် မြွေပါ အစရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတခု
 သော တိရစ္ဆာန်သည်။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ တိက္ခုနော၊ ၍။ ဝသနသေနာ
 သနေ၊ နေသော ကျောင်း၌။ ကပ္ပပစာရဋ္ဌာနေ၊ တူသော ဥပစာရှိသော
 အရပ်၌။ သယတိ၊ အိပ်လေအံ့။ သဟဿယျာဝ၊ သာဗျင်။ ဟောတိ၊
 ၍။ ယဒိ ပန၊ ၍။ ထမ္မာနံ၊ သည်တိုင်တို့၏။ ဥပရိ၊ ၍။ ကတပါသာဒဿ၊
 ပြုသော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလေန၊ အထက်အပြင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 အသမ္ပဒ္ဓဘိတ္တိကဿ၊ မစပ်သော နံရံရှိသော အထက်ပြာသာဒ်၏။ ဘိတ္တိ
 ယာ၊ နံရံ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌိတသုသိရတုလောသိသဿ၊ တည်သော
 အခေါင်းရှိသော ထုပ်စွန်း၏။ သုသိရေန၊ အခေါင်းဖြင့်။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။
 တုသာယ၊ ထုပ်၏။ အန္တန္တရေ၊ ၍။ သယိတွာ၊ ၍။ တေနော သုသိရေန၊
 ထို အခေါင်းဖြင့်လျှင်။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊
 အောက် တဘုံ၌။ သယိဘတိက္ခုဿ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
 (အဓိပ္ပာယ်ကား— ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ကျောင်း၌ အထက်လည်ဆည်၊ ရံသော
 ပျဉ်အရံသည် အထက်ထုပ်လျှောက်နှင့် မထိမိအံ့။ ထို လည်ဆည်းအရံထက်၌
 ရှိသော ထုပ်သည် အခေါင်းရှိ၍ ထိုအခေါင်းဖြင့် ဝင်၍ ခို အစရှိသော ငှက်
 သည် လည်းကောင်း၊ ဖွတ် စသည်သည် လည်းကောင်း အိပ်လေအံ့။ ထွက်သော်
 လည်း ထိုအခေါင်းဖြင့်ပင် ထွက်လေမှုကား အောက်ပြာသာဒ်တဘုံနှင့် ဥပစာ
 ပြားသောကြောင့် အောက်ပြာသာဒ်တဘုံ၌ အိပ်သော ရဟန်းအား အာပတ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

မသင့် ဟူလိုသတည်း။) လစေ၊ ဤ၊ ဆဒ္ဒေန၊ အထက်တတုံ၏ အမိုး၌၊ ဆိဒ္ဓ္ဌ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ တေန ဆိဒ္ဓ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ပရိသိတွာ၊ ဤ၊ အန္တောဆဒ္ဒေန၊ အထက်အမိုး၏ အတွင်း၌။ ဝသိတွာ၊ ဤ၊ တေဝေန ဆိဒ္ဓ္ဌေန၊ ဖြင့်လျှင်။ ပတ္တတိ၊ အံ။ နန္ဒပစာရေ၊ အောက်ဘုံနှင့် ပြားသော ဥပစာရှိသော။ ဥပရိမတလေ၊ အထက်ဘုံအပြင်၌။ ဆဒ္ဓန္တန္တရေ၊ အမိုး၏ အတွင်း၌။ သယိတဿ၊ အိပ်သော ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌိမတလေ၊ အောက်တတုံ၏ အပြင်၌။ သယိတဿ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ (အဓိပ္ပာယ်ကား— အထက်အဆင့်၌ လည်ဆည်းရံရကား မဝင်သဖြင့် အထက်ဘုံအမိုး၏ အပေါက်ဖြင့် ဝင်၍ အမိုး၏အတွင်း၌ အိပ်လေ့ရှိသော အထက်ပြာသာဒ်အမိုး၏ အတွင်းမျက်နှာကြက်ထက်၌ အိပ်သော ရဟန်းအား အာပတ်သင့်၏။ အောက်တတုံ၌ အိပ်သော ရဟန်းအား ဥပစာပြားသောကြောင့် အနာပတ္တိ ဟူသတည်း။ ဘုံသုံးဆင့် စသည်၌ ဤနည်းပင်။) သစေ၊ ဤ၊ အန္တောပါယာဒေနေဝ၊ ပြာသာဒ်အတွင်းကပင်လျှင်။ အာရောဟိတွာ၊ တက်၍။ သဗ္ဗတလာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြင်တို့ကို။ ပရိတုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့။ ကေုပစာရာနိ၊ တူသော ဥပစာရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ကား မျက်နှာကြက် အပိတ်အပင် မရုံ၊ တက်သက်စရာ ဟင်းလင်း တစောင်းထားသောကြောင့် ကေုပစာရ ဖြစ်သည်။) တေသု၊ ထိုဘုံတို့တွင်း။ ယတ္ထ ကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသော ဘုံအပြင်၌။ သယိတဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ သတဝသဇီပေန၊ သတင်အသွင်ဖြင့်။ ဣတေ၊ ပြုသော။ အနုကုဉ္ဇကေ သေနာသနေ၊ ထက်ဝက်သော ရံသော ကျောင်း၌။ သယိတဿ၊ အား။ တုလဝဇီဉ္ဇသဇီဉ္ဇဒီသု၊ ထပ် သင်ရဲရပ် ထုံသော ကျောင်း စသည်တို့၌။ ကပေါတာဒယော၊ ခို အစရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ ပရိသိတွာ၊ ဤ၊ သယန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အာပတ္တိယေဝ၊ တည်း။ (ဤ၌ကား လည်ဆည်းရံ၏ အတွင်းလည်ဆည်းရံ ပိတ်သော တံခါး၏ အထက်၌ အိပ်လေ့သောကြောင့် အာပတ်သင့်သည်။) ပရိက္ခေပဿ၊ လည်ဆည်းအရံ၏။ ဗဟိကတေ၊ အပဖြစ်သော။ နိဗ္ဗကောသန္တန္တရေ၊ တံစက်အတွင်း၌။ သယန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပရိဇ္ဈေလံ ဝါ၊ အဝန်းလည်းကောင်း။ စတုရသံ ဝါ၊ လေးထောင့် လည်းကောင်း။ ကေန္တုဒနာယ၊ အမိုးတစ်တည်းသော။ ဝဉ္ဇမေလံ ဝါ၊ မိုးတိုက်အစပြုရှိသော ကျောင်း၌။ စေတိ၊ အကယ်၍လည်း။ သတဝဉ္ဇံ၊ တိုက်ခန်းအရာရှိသော။ သေနာသနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ဣ သေနာသနေ၊ ဤ၊ စေ၊ အကယ်၍။ ဒေကေန၊ တခုတည်းသော။ သဘောရဏ ဇွှန်ရေန၊ အများဆံသော တံခါးဖြင့်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပိသံ၊ အသီး။ ပါကာရေန၊ ဖြင့်။ အပရိစ္ဆိန္ဒဂစ္ဆာပစာ
 ရေ၊ မပိုင်းခြားသော တိုက်ခန်း၏ ဥပစာရှိကုန်သော။ သဗ္ဗဂစ္ဆေပိ၊ ခပ်
 သိမ်းသော တိုက်ခန်းတို့သို့လည်း။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကေဂစ္ဆေပိ၊ တိုက်
 ခန်းတခု၌လည်း။ အနုပသမ္ပန္န၊ သည်။ နိပန္န၊ အိပ်လေသည်ရှိသော်။
 သဗ္ဗဂစ္ဆေသု၊ တို့၌။ နိပန္နာနံ၊ အိပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ သပမုခေါ၊ အမှူးရှိသော ဝါ၊ အဦးရှိ
 သော။ ဂစ္ဆာ၊ တိုက်ခန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပမုခတ္ထ ပမုခဿ၊
 အဦး၏လည်း။ ဥပရိ၊ ၌။ အစ္ဆန္တံ၊ အမိုးမရှိ။ ပမုခေ၊ အဦး၌။ သယိတော၊
 အိပ်သော လူ သာမဏေသည်။ ဂစ္ဆေ၊ တိုက်ခန်း၌။ သယိတာနံ၊ အိပ်
 ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အာပတ္တိ၊ ကို။ န ကရေတိ၊ ပြုတတ်။ သစေ
 ပန၊ ၍ကား။ ဂစ္ဆန္တဒနေနေဝ၊ တိုက်အမိုးနှင့်ပင်လျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
 သဗ္ဗန္ဓဆဒနံ၊ စပ်သော အမိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တကြ ပမုခေ၊ ၌။
 သယိတော၊ အိပ်သော လူ သာမဏေသည်။ သဗ္ဗေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။
 အာပတ္တိ၊ ကို။ ကရေတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သဗ္ဗန္တန္တာ စ၊ ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္တန္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အာပတ္တိ၊
 ကို။ ကရေတိ၊ သတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဂစ္ဆပရိက္ခေပေါယေဝ၊ တိုက်
 အရံသည်ပင်လျှင်။ အဿ ပမုခဿ၊ ၏။ ပရိက္ခေပေါ၊ အရံ မည်၏။

၇၁။ ကေသာလဒ္ဓိသာလတိသလစတုသာလသန္ဓိဝေသော၊ မုဒိတွက်
 တခု နှစ်ခု သုံးခု လေးခု ဝင်ရာ ရှိကုန်သော။ ယေဝံ မဟာပါသာဒေါ၊
 အကြပ် ၊ ကြီးစွာသော ပြာသာဒ်တို့သည်လည်း။ ဝါ၊ များစွာသော
 ပြာသာဒ်တို့သည်လည်း။ ကေသ္မိ၊ သော၊ ဩကာသေ၊ ၌။ ပါဒေ၊ တို့ကို။
 ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ပဝိဋ္ဌေန၊ တံခါးက ဝင်သဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်း
 သော တိုက်တို့သို့။ အနုပရိဂန္တု၊ အစဉ်အတိုင်း လှည့်၍သွားအံ့သောငှါ။
 သတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေသုပိ ဂစ္ဆေသု၊ တို့၌လည်း။
 သဟသေယျာပတ္တိယာ၊ ယျအာပတ်မှ။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ သစေ၊ ၍။
 တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဥပစာရံ၊ ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ကဿ၊ ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကေပစာရဌာနေယေဝ၊ ဥပစာရ တူရာဌာသာ
 လျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဒွိဟိ ဒွါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ တို့နှင့်လည်း။ ယုတ္တဿ၊
 သော။ သုခာဆဒနမဏ္ဍပဿ၊ အင်္ဂတေဖြင့် မိုးသော မဏ္ဍပ်၏။ မဇ္ဈေ၊ ၌။
 ပါကာရံ၊ ကို။ ကရေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧကေန ဒွါရေန၊ ဖြင့်။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။
 ကေသ္မိံ ပရိက္ခေဒေ၊ ၌။ အနုပသမ္ပန္နော၊ လူ သာမဏေသည်။ သယတိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

အိပ်အံ့။ ကေသ္မိံ။ ဤ။ သိက္ခာ။ သည်။ သယတိ။ အိပ်အံ့။ အနာပတ္တိ။ သင့်။
 (ဤကား အမှီးစပ်လျက် ဥပစာပြားသောကြောင့် အနာပတ္တိဖြစ်သည်။) ပါကာ
 ရေ။ ဤ။ ဂေါဓဒိနံ။ ဖွတ် စသည်တို့၏။ ပရိသနမတ္တံ။ ဝင်လောက်ရုံမျှ
 သော။ ဆိဗ္ဗံ။ သည်။ ဟောတိ။ အံ့။ ကေသ္မိဝ္ဗ ဝရိစ္ဆေဒေ။ ဤလည်း။ ဂေါဓာ
 တို့သည်။ သယန္တိ။ ကုန်အံ့။ အနာပတ္တိယေဝ။ တည်း။ ဆိဗ္ဗေန။ ဖြင့်။
 ဂေဟံ။ ကျောင်းသည်။ ကျေပစာရံ နာမ။ မည်သည်။ န ဟောတိ။ မဖြစ်။
 (ဟိ-သဒ္ဓါကား ဗျုတ်ရေကဘေတကတည်း။) သစေ။ ဤ။ ပါကာရမဇ္ဈေ။
 ဤ။ ဆိန္ဒိတွာ။ ဖောက်၍။ ဒွါရံ။ ကို။ ယောဇေန္တိ။ တပ်ကုန်အံ့။ ကျေပစာရ
 ကာယ။ ကြောင့်။ အာပတ္တိ၏။ တံ ဒွါရံ။ ကို။ ကဝါဇေနံ။ တံခါးရွက်ဖြင့်။
 ပိဒဟိတွာ။ ပိတ်၍။ သယန္တိ။ ကုန်အံ့။ အာပတ္တိယေဝ။ တည်း။ ဟိ သစ္စံ။ ၏။
 ဒွါရပိဒဟဒနနံ။ တံခါးပိတ်ကာမျှဖြင့်။ ဂေဟံ။ သည်။ နာနူပစာရံ နာမ။
 ပြားသော ဥပစာရှိသော မည်သည်။ န ဟောတိ။ မဖြစ်။ ဒွါရံ ဝါ။ သည်
 လည်း။ အဒွါရံ။ တံခါးမမည်သည်။ န ဟောတိ။ မဖြစ်။ ဟိ ကထံ ပယော
 ဇနံ။ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း ဟူမူကား။ ကဝါဇံ။ တံခါးရွက်တို့။ သံဝရဏ
 ပိဝရဏဟိ။ ပိတ်ခြင်း ဖွင့်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ယထာသုခံ။ ချမ်းသာစွာ။ ဝါ။
 အလိုရှိတိုင်း။ ဝဠုနတ္ထာယ။ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ကတံ။ ၏။ ဝဠုပစ္ဆေ
 ဒနတ္ထာယ။ သုံးဆောင်ခြင်းကို ဖြတ်စိမ့်သောငှါ။ န ကတံ။ မပြု။ သစေ။
 ဤ။ တံ ဒွါရံ။ ကို။ ပုန။ ဖန်။ ဣဋ္ဌကာဟိ။ အုတ်တို့ဖြင့်။ ပိဒဟန္တိ။ ကုန်အံ့။
 အဒွါရံ။ တံခါးမရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ပုရိမေ နာနူပစာရတာဝေယေဝ။
 ရှေး နာနူပစာရအဖြစ်၌လျှင်။ တိဋ္ဌတိ။ ၏။ ဒိဃာသုခံ။ အပြီးရှည်သော။
 စေတိယဗရံ။ သည်။ ဟောတိ။ အံ့။ ဧကံ ကဝါဇံ။ တံခါးတခုကား။
 အန္တော။ အတွင်းဖြစ်အံ့။ ဧကံ။ တံခါးတခုကား။ ဗဟိ။ အပြင်အံ့။
 ဗ္ဗိန္တံ ကဝါဇာနံ။ တံခါးနှစ်ခုတို့၏။ အန္တရေ။ အကြား၌။ အနုပသမ္ပန္နော။
 အိပ်သော လူ သာမဏသည်။ အန္တောစေတိယဗရေ။ စေတိအိမ်၏
 အတွင်း၌။ သယန္တဿ။ အိပ်သောရဟန်းအား။ အာပတ္တိံ။ ကို။ ကရေတိ။
 ၏။ ကျေပစာရတ္ထာ။ သောကြောင့်တည်း။

ဟိ။ သင့်စွ။ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ။ ဤ။ အယံ။ သည်ကား။ သင်္ခေပေါ။
 တည်း။ သေနာသနံ။ သည်။ ခုဒ္ဒကံ ဝါ။ ဝယ်သည်မူလည်း။ ဟောတု။
 စေ။ မဟန္တံ ဝါ။ သည်မူလည်း။ ဟောတု။ စေ။ အညေန။ နှင့်။ သမ္ဘိံ။
 တက္က။ သမ္ဘိန္တံ ဝါ။ စပ်သည်မူလည်း။ ဟောတု။ စေ။ အသမ္ဘိန္တံ ဝါ။ သည်မူ
 လည်း။ ဟောတု။ စေ။ ဒိဃံ ဝါ။ ရှည်သည်မူလည်း။ ဟောတု။ စေ။ ဝဇ္ဇံ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဝါ၊ အဝန်းမူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ စတုရသံ ဝါ၊ လေးထောင့်သည်မူ
 လည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ကေတုမိကံ ဝါ၊ တံဘဆင့်သာမူလည်း။ ဟောတု၊
 စေ။ အနေကတုမိကံ ဝါ၊ တံအဆင့် များသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။
 ယံ ယံ သေနာသနံ၊ သည်။ ကောစာရံ၊ တူသော ဥပစာရှိ၏။ သဗ္ဗတ္ထ
 သေနာသနေတု၊ တို့၌။ သဟဿယျာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ
 အယံ၊ ကား။ သင်္ခေပေါ၊ တည်း။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ သဟဿယျအာပတ်၌
 လည်း။ ယေန ကေနိပိ ပဋိစ္ဆဒ္ဓေန၊ အမှတ်မရှိသော ဖုံကွယ်နိုင်သော
 ဝတ္ထုဖြင့်။ သဗ္ဗစ္ဆန္ဓေ၊ အလုံးစုံ မိုးသော။ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္ဓေ၊ အလုံးစုံ ရံသော
 ကျောင်း၌။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ယေဘုယျေနဆန္ဓေ၊ များသဖြင့်မူလည်း
 မိုးသော။ ယေဘုယျေနပရိစ္ဆန္ဓေ၊ များသဖြင့်မူလည်း ရံသောကျောင်း၌။
 ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ သဗ္ဗစ္ဆန္ဓေ၊ အလုံးစုံမိုးသော။ ယေဘုယျေနပရိစ္ဆန္ဓေ၊ များ
 သဖြင့် ရံသော ကျောင်း၌။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ သဗ္ဗစ္ဆန္ဓေ၊ သော။ ဥပစု
 ပရိစ္ဆန္ဓေ၊ ထက်ဝက်ရံသော ကျောင်း၌။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ယေဘုယျေန
 ဆန္ဓေ၊ သော။ ဥပစုပရိစ္ဆန္ဓေ၊ ၌။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္ဓေ၊ သော။
 ယေဘုယျေနဆန္ဓေ၊ ၌။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္ဓေ၊ သော။ ဥပစုစ္ဆန္ဓေ၊
 ၌။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ယေဘုယျေနပရိစ္ဆန္ဓေ၊ သော။ ဥပစုစ္ဆန္ဓေ၊ ၌။ ပါစိတ္တိယံ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌာပါစိတ္တိယာနိ၊ ရှစ်ပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဥပစုစ္ဆန္ဓေ၊ သော။ ဥပစုပရိစ္ဆန္ဓေ၊ ၌။ ဒုတ္တင်္ဂံ၊ ၏။
 သဗ္ဗစ္ဆန္ဓေ၊ သော။ စူဠကပရိစ္ဆန္ဓေ၊ အနည်းငယ် အရံရှိသော ကျောင်း၌။
 ဒုတ္တင်္ဂံ၊ ၏။ ယေဘုယျေနဆန္ဓေ၊ သော။ စူဠကပရိစ္ဆန္ဓေ၊ ၌။ ဒုတ္တင်္ဂံ၊ ၏။
 သဗ္ဗပရိစ္ဆန္ဓေ၊ သော။ စူဠကစ္ဆန္ဓေ၊ ၌။ ဒုတ္တင်္ဂံ၊ ၏။ ယေဘုယျေနပရိစ္ဆန္ဓေ၊
 သော။ စူဠကစ္ဆန္ဓေ၊ ၌။ ဒုတ္တင်္ဂံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ ဒုတ္တင်္ဂာနိ၊ ငါးပါး
 သော။ ဒုတ္တင်္ဂတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ (လေးစုစု၍ တစုသာ အရံရှိသည်
 ကား စူဠကပရိစ္ဆန္ဓ မည်၏။) သဗ္ဗစ္ဆန္ဓေ၊ သော။ သဗ္ဗအပရိစ္ဆန္ဓေ၊ ၌လည်း
 ကောင်း။ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္ဓေ၊ သော။ သဗ္ဗအစ္ဆန္ဓေ၊ ၌လည်းကောင်း။ ယေဘု-
 ယျေနအစ္ဆန္ဓေ၊ သော။ ယေဘုယျေနအပရိစ္ဆန္ဓေ၊ ၌လည်းကောင်း။
 ဥပစုစ္ဆန္ဓေ၊ သော။ စူဠကပရိစ္ဆန္ဓေ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥပစုပရိစ္ဆန္ဓေ၊
 သော။ စူဠကစ္ဆန္ဓေ၊ ၌လည်းကောင်း။ စူဠကပရိစ္ဆန္ဓေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။
 အနာပတ္တိ၊ ၏။ မာတုဂါမေနနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ နိပဇ္ဇန္တဿဝိ၊ အားလည်း။
 အယမေဝ၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 နှစ်ပါးအပြားရှိသော သဟဿယျသိက္ခာပုဒ်၌။ အယံ ကား။ ဝိသေသော၊
 တည်း။ အနုပသမ္ပန္ဓေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိပဇ္ဇန္တဿ၊ အား။ စတုတ္ထ

(ခုတိယအကြိမ်)

ဒိဝဿေ၊ ဤ။ အာပတ္တိ၊ ဤ။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ ကွ၊ နိပဇ္ဇန္တဿ၊ အာ၊ ပဌမဒိဝဿေ၊ ရှေးဦးစွာသော နေ၌။ အာပတ္တိ၊ ဤ။ ဣတိ အယံ ကာ၊ ဝိဿေသော၊ တည်း။ ဒိဿဒာနကရူပါယိ၊ မြင်ကောင်းသော အဆင်းရှိသော။ ယက္ခိပေတိယိ ပန၊ သီလူးမ ပြိတ္တာမတို့နှင့်လည်းကောင်း။ မေထုနဓမ္မဝတ္ထုဘူတာယ ဝေ၊ မေထုနပါရာဇိကဝတ္ထု မြင်ကောင်းသော် သာလျှင်။ တိရုစ္ဆာနဂတိတ္ထိယာ စ၊ တိရုစ္ဆာန်နှင့် လည်းကောင်း။ ဒုတ္တံ၊ ဤ။ သေသာယာ၊ ကြွင်းသော သီလူးမ ပြိတ္တာမ တိရုစ္ဆာန်မတို့ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ (မမြင်စကောင်းသော သီလူးမ ပြိတ္တာမ ပါရာဇိကဝတ္ထု မဖြစ်လောက်သော တိရုစ္ဆာန်မတို့ကို သေသ-အရယူ။)

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ဤ။ သဟသေယျဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သဟသေယျကို ဆုံးဖြတ်သော စကားရပ်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၁၇-မဇ္ဇိမိဋ္ဌာဒိသံဃိကသေနာသနေသု
ပဋိပဇ္ဇိဘဗ္ဗဒိနိစ္ဆယကထာ

၈၂။ ဝိဟာရေ သံဃိကေ သေယျံ၊ သန္တရိတွာန ပတ္တမမာတိ ဣမဿ ဥဒ္ဓေသပါဌဿ၊ ဤဥဒ္ဓေသပါဌ်၏။ သံဃိကေ ဝိဟာရေ သေယျံ သန္တရိတွာန အညတ္ထ ဝသိတုကာမတာယ ဝိဟာရတော ပတ္တမနန္တိ အတ္ထော၊ ပတ္တမနံ ဟူသောအနက်ကို။ ဥဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သံဃိကေ၊ သံဃိကဖြစ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ဤ။ သေယျံ၊ အိပ်ရာ နေရာကို။ သန္တရိတွာန၊ ခင်းပြီး၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်၌။ ဝသိတုကာမတာယ၊ နေလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဟာရတော၊ မှ။ ပတ္တမနံ၊ သွားခြင်းတည်း။ တတြ တသ္မိ ပတ္တမနေ၊ ထို သွားခြင်း၌၊ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤသို့သတ္တံ့သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤ။

“ယော ပန တိက္ကု၊ သည်း။ သံဃိကေ၊ သံဃိကဖြစ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ဤ။ သေယျံ၊ အိပ်ရာကို။ သန္တရိတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ သန္တရာပေတွာ ဝါ၊ စေ၍ လည်းကောင်း။ တံ၊ ထို အိပ်ရာကို။ ပတ္တမန္တော၊ သော်။ နေဝ ဥဒ္ဓေသရယျ၊ ငြားအံ့။ န ဥဒ္ဓရာပယျ၊ စေငြားအံ့။ အနာပုစ္ဆံ ဝါ၊ လည်း။ ဝဇ္ဇယျ၊ ငြားအံ့။ တဿ တိက္ကုနေ၊ အာ၊ ပါစိတ္တိယံ၊ ဤ။”

(ဓုတိယအကြိမ်)

၈၇-မဉ္ဇူဝိဋ္ဌာဒိသံဃိကသေနာသနေသု ပဋိပဋ္ဌိတဗ္ဗဝိနိစ္ဆယကတာ ၂၆၅

ဣတိ၊ သို့၊ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သံဃိကော၊ ဖြစ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ဌာ၊
သေယျံ၊ ကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သန္တရိတွာ၊ ဝါ၊ ရှိလည်းကောင်း၊
အညေန၊ သူတပါးကို။ သန္တရာပေတွာ၊ ဝါ၊ စေ၍လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓရ
ကာဒိနိ၊ သိမ်းဆည်း၊ သိမ်းခြင်း၊ အစရှိသည်တို့ကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊
ပရိက္ခိတ္တဿ၊ အရံရှိသော။ အာရာမဿ၊ ၏။ ပရိက္ခေပံ၊ အရံအို့။
အပရိက္ခိတ္တဿ၊ အရံမရှိသော။ အာရာမဿ၊ ၏။ ဥပစာရံ၊ ကို။ ဝါ၊
ခန့်ကျင်သောတစ်သောဥပစာကို။ အတိတ္တမန္တဿ၊ လွန်သောရဟန်းအား။
ပါဝိတ္တိယံ၊ ၏။

တတ္ထ ဝစနေ၊ ဌာ။ သေယျာ နာမ၊ အခင်းအိပ်ရာ မည်သည်ကား။
တိယိ၊ ဘုံလျှို။ စိမိလိကာ၊ ပုဆိုးအခင်း။ ဥတ္တရတ္ထရဏံ၊ အပေါ်လွှမ်း
အခင်း။ ဘူမတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်း။ တဋ္ဌိ နာ၊ ကပ်ကျပ်အခင်း။ စမ္ပဒဇ္ဈော၊
သားရေပိုင်းအခင်း။ နိယိဒနံ၊ နိယိဒိန်အခင်း။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ အိမ်ဂူအခင်း။
တိဏသန္တာရော၊ မြက်အခင်း။ ပဏ္ဍသန္တာရော၊ သစ်ရွက်အခင်း။ ဣတိ၊
သို့။ သေဝိခာ၊ သယ်ပါး အပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ သို့ သယ်ပါးသော အခင်း
တို့တွင်း၊ ဘိသိတိ၊ ကား။ မဉ္ဇူကတိယိ ဝါ၊ ညောင်ခောင်း၌ခင်းသော ဘုံ
လျှိုလည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌကတိယိ ဝါ၊ အင်းပျဉ်၌ခင်းသော ဘုံလျှိုလည်း
ကောင်းတည်း။ စိမိလိကာ နာမ၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်ပြုသော အခင်း မည်သည်
ကား။ သုခာဒိဝရိကမ္ပကတာယ၊ အင်္ဂုဇတ စသည်ဖြင့် အဖြေ အပြစ်ပြုအပ်
သော။ ဘူမိယာ၊ ၏။ ပဏ္ဍာနရက္ခဏတ္ထံ၊ ၄။ ကဏာ၊ သည်။ ဂဟတိ၊
၏။ (ပုဆိုးကြမ်းတို့ကို ထပ်၍ပြုသော မြေအခင်းကို “စိမိလိက” ဟုလိုသည်။)
တံ၊ ထိုပုဆိုးကြမ်းအခင်းတို့။ ဂဟဋ္ဌာ ပတ္တရိတွာ၊ အောက်၌ခင်း၍၊ ဥပရိ၊
အထက်၌။ ကဋ္ဌသာရကံ၊ သပေါ့ကို။ (သင်ပြုကိုလည်း ပေး။) ပတ္တရန္တိ၊
ခင်းကုန်၏။ ဥတ္တရတ္ထရဏံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ မဉ္ဇူဝိဋ္ဌာနံ၊ ဇို့၏။ ဥပရိ၊
၌၊ အတ္ထရိတဗ္ဗတံ၊ ခင်းအပ်သော။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ ခင်းနှီးတည်း။ ဘူမတ္ထရဏံ
နာမ၊ ကား။ ဘူမိယံ၊ ၌။ အတ္ထရိတဗ္ဗာ၊ ခင်းအပ်သော။ ကဋ္ဌသာရကာ
ဒိဝိကတိ၊ သင်ပြု အစရှိသော ဆန်းကြယ်သော အခင်းတည်း။ (ဤကဋ္ဌ
သာရကတို့ကား စိမိလိကအထက်၌ ခင်းသတည်း။ စိမိလိကမရှိမူကား မြေထက်
၌ ခင်းသတည်း။) တဋ္ဌိကာ နာမ၊ ကား။ တာလပဒဏ္ဍဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်တည်း
ကောင်း။ ဝါ၊ ကေဟိ ဝါ၊ လျှော်မျှင်တို့ဖြင့် တည်းကောင်း။ ကတတဋ္ဌိကာ၊
ပြုအပ်သော သပေါ့အခင်းတည်း။ (ဤ၌ကား ခန်းပိုင်း ကဲလား စသည်
ဟူ၏။ သပေါ့လည်း ဟူ၏။) စမ္ပဒဇ္ဈော နာမ၊ ကား။ သိဟဗျုဒ္ဓိဝိသရန္တ

စမ္မာဒိသုပိ၊ ခြင်္သေ့ ကျား သစ် အောင်းတို့၏ အရေ စသည်တို့တွင်လည်း။
ယံ ကိဉ္စိ စမ္ပံ၊ အမှတ်မရှိသော အရေတည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌ
ကထာသု၊ တို့၌။ သေနာသနပရိဘောဂေ၊ ကျောင်း၌ သုံးဆောင်ခြင်း၌။
ပဋိက္ခိတ္တစမ္ပံ၊ ပယ်သော အရေသည်။ န ဗိဿတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
သီဟဗျတ္တစမ္မာဒိနံ၊ ခြင်္သေ့ရေ ကျားရေ စသည်တို့ကို။ ပရိဟရဏေယော၊
သွားရာ ဆောင်ခြင်း၌သာလျှင်။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
၏။ နိသိဒနန္တိ၊ ကား။ သဒသံ၊ အမြတ် သုံးခွရှိသည်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
ပစ္စတ္တရဏန္တိ၊ ကား။ ပါဝါရော၊ စုလျား။ ကောဇဝေါ၊ ကော်ဇော။ ဣတိ၊
ထို။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တိဏသန္တာရောတိ၊ ကား။
ယေသံ ကေသဉ္စိ တိဏာနံ၊ အမှတ်မရှိသော မြက်တို့၏။ သန္တာရော၊
အခင်း။ ပဏ္ဏသန္တာရေဝိ၊ သစ်ရွက်အခင်း၌လည်း။ သေ နယော၊ တူတည်း။
ဝေံ ပန၊ ဤသို့ကား။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါး။ အပြားရှိသော။ ဣမံ သေယျံ၊
ဤ အိပ်ရာအခင်းကို။ သံဃိကေ၊ ဖြစ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ သန္တရိတွာ
ဝါ၊ ရှိလည်းကောင်း။ သန္တရာပေတွာ ဝါ၊ ခင်းစေ၍ လည်းကောင်း။
ပတ္တန္တေန၊ သည်။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ၌။ ပတ္တမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာပုစ္ဆန္တေန
စ၊ သဖြင့်လည်း။ တိက္ခမ္ပိ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တိက္ခ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိ
တဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန်းသည်။ အသတိ၊ သော်။ သာမဏေရော၊
ကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ အာရာမိ
ကော၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ယေန၊
အကြင် ဒါယကာသည်။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းကို။ ကာရိတော၊ ၏။ သော
ဝိဟာရသာမိကော၊ ထို ကျောင်းဒါယကာကို လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထို
ဒါယကာ၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ယော ကောစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်ကို
လည်းကောင်း။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထို ကျောင်းဒါယကာ၏
အမျိုးအဆွေသည်လည်း။ အသတိ၊ သော်။ စတူသု ဝါသာဏေသု၊ လေး
လုံးသော ကျောက်တို့၌။ မဉ္ဇံ၊ ကိုး။ ဌပေတွာ၊ ၌။ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း
ထက်၌။ အာသေသမဉ္ဇဝိဌာနိ၊ တို့ကို။ အာရောပေတွာ၊ ၌။ ဥပရိ၊ ၌။
တိသိအာဒိကံ၊ ဘုံလျှိုး အစရှိသော။ ဒသဝိဓိ၊ ဆော။ သေယျံ၊ အခင်း
ကို။ ရာသိံ ကတွာ၊ စုပုံ၌။ ဒါရတဏ္ဍံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မဗ္ဗိကတဏ္ဍံ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသုဇေတွာ၊ သိမ့်၍။ ဇ္ဇါရဝါတပါနာနိ၊ တံခါးမ
ပြတင်းလေသတံခါးတို့ကို။ ပိတိတွာ၊ ပိတ်၍။ ဂမိယဝတ္ထံ၊ ခရီးသွား
အံ့သောရဟန်းတို့ ပြုရာသော ဝတ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ၌။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၇-မဇ္ဈိမဌာနိသံဃိကသေနာသနေသု ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗိနိစ္ဆယကထာ ၂၆၇

သစေ ပန၊ ရှိကား။ သေနာသနံ၊ သည်။ ဩဓဿတိ၊ မိုးယိုအံ့၊ ဆနေတ္ထု။ မိုးအံ့သောငှါလည်း။ တိဏံ ဝါ၊ သက်ဝယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣဋ္ဌကာ ဝါ၊ အုတ်ကြွပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ အာနိတာ၊ ဆောင်အပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သစေ ဥဿာဟတိ၊ အကယ်၍ မိုးစွမ်း နိုင်မူကား။ ဆာဒေတဗ္ဗံ၊ ၏။ နော စေ သက္ကောတိ၊ အံ့၊ ယော ဩကာ သော၊ သည်။ အနောဝဿကော၊ မိုးမယို။ တတ္ထ ဩကာသော၊ ဌ။ မဇ္ဈ ဝိဌာဒိနိ၊ တို့ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ရှိ။ ဝန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ ရှိ။ သဗ္ဗမ္ပိ သေနာ သနံ၊ ကျောင်းအလုံးသည်။ ဩဝဿတိ၊ မိုးယိုအံ့။ ဥဿဟန္တေန၊ တတ် အားနိုင်သော ရဟန်းသည်။ အန္တောဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌။ ဥပပါသကာနံ၊ တို့၏။ ဃာရေ၊ ဌ။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ ရှိ။ ဟေဝိ၊ ထို ဒါယကာတို့ သည်လည်း။ “တန္တေ၊ ရား။ သံဃိကံ နာမ၊ ကား။ သာရိယံ၊ ဝန်လေး ၏။ (ခဲစွာ၏လည်း ပေး။) အဂ္ဂိဒါဟာဒိနံ၊ မီးလောင်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ဘာယာမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ န သမ္ပုဋ္ဌန္တိ၊ မခံလိုကုန်အံ့။ အန္တော ကာသေဝိ၊ ဌသော်လည်း။ ပါသာကာနံ၊ ကျောက်တို့၏။ ဥပရိ၊ ဌ။ မဇ္ဈံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ သေသံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ဝုတ္တနုယေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နိက္ခိပိတွာ၊ ရှိ။ တိဏေဟိ စ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍေဟိ စ၊ တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ မိုး၍။ ဝန္တု၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ ကသွာ၊ ကား။ တတ္ထ၊ ထို ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အခင်း စသည်တို့၌။ ယံ အင်္ဂမတ္တမ္ပိ၊ အကြင် အစိတ်မျှသည်။ အဝဿိဿတိ၊ ကြွင်းအံ့။ တံ အဝသေသံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ အာဂသာနံ၊ လာကုန်သော။ အညေသံ၊ တိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးများသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ။ ဣတိ တသွာ၊ ကြောင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ မိုး၍။ ဝန္တု၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ သိမီး၍။ ဝစ္ဆန္တေန ပန၊ သွားသဖြင့်ကား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ မဇ္ဈိဝိဌကဝိဋ္ဌံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် တံခါးရှက်ကို။ အပ နေတွာ၊ ပယ်၍။ သံဟရိတွာ၊ စုရုံး၍။ စိဝရဝံသေ၊ သင်္ကန်းတန်း၌။ သဝေ တွာဝ၊ ဆွဲ၍လျှင်။ ဝန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ အာဂန္တော၊ ရှိ။ သေနက တိက္ခုနာဝိ၊ နေသော ရဟန်းသည်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ မဇ္ဈိဝိဌ ဝါ၊ ကို လည်း။ ဌပယိတွာ၊ ထား၍။ ဝစ္ဆန္တေန၊ ဖြင့်။ တထေဝ၊ အတူသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အန္တောကုဋ္ဌတော၊ နံရံအတွင်းမှ။ သေယျံ၊ ကို။ ဗဟိကုဋ္ဌေ၊ နံရံအပြင်။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဝဿန္တေန၊ နေသောရဟန်းသည်။ ဝမန ကာသေ၊ ဌ။ ပုန၊ ဖန်။ ဂဟိတဌာနေယဝ၊ ယူရာ အရပ်၌သာလျှင်။ ပဋိသာမေတဗ္ဗံ၊ သိမီးအပ်၏။ ဥပရိပါသာဒတော၊ မှ။ ဩရောသေတွာ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂၆၈ ဝိနိယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

၍။ ဟေဋ္ဌာဝါသာဇေ၊ ဌ။ ဝသန္တသမိ၊ အားလည်း။ နေသစ နယော၊
တည်း။ ရတ္တိဌာနဒိဝါဌာနေသု၊ ထိုဌ။ မဉ္ဇဝိဌ၊ ကို။ ပညပေတွာဝိ၊ ရှိ
လည်း။ ဗဟိဝမနကဒလေ၊ ဌ။ ပုန၊ တဖန်။ ဝဟိတဌာနေယေဝ၊ ဌသာ
လျှင်။ ဌပေတဗ္ဗ၊ ဤ။

၇၃။ သေနာသနေသု ပန၊ ကျောင်းတို့၌ကား။ အယံ၊ လတ္တံ့သည်
ကား။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာနာပုစ္ဆိတဗ္ဗဝိနိစ္ဆယော၊ ပန်ကြားရာ မပန်ကြားရာ
သော အဆုံးအဖြတ်တည်း။ တာဝ-ပဌမံ စွာ။ ဘူမိယံ၊ ဌ။ ယာ ဒိဃ
သာလာဝါ၊ အကြပ် သစ်ရှည်မိုးသော ဇရပ်သည် လည်းကောင်း။ ယာ
ပတ္တသာလာဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ရက္ခတ္တန္တေသု၊
ထိုဌ။ ယံ ဝါ ကတဇေယံ၊ အကြပ် ဆောက်သောကျောင်းလည်းကောင်း။
ဥပစိကာနံ၊ ထို၏။ ဥဗ္ဗာနဌာနံ၊ တက်ရာအရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။
တတော၊ ထို ဇရပ် စသည်မှ။ ပတ္တမန္တေန၊ သွားလိုသော ရဟန်းသည်။
တာဝ၊ စွာ။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ရှိလျှင်။ ပတ္တမိတဗ္ဗ၊ ဤ။ ယိ ကသ္မာ၊ ဟူမှု
ကား။ တသ္မိ သေနာသနေ၊ ဌ။ ကတိပယာနိ ဒိဝသာနိ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်
တို့ပတ်လုံး။ အဇ္ဈိယမာနေ၊ မသုတ်သင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဝမ္ဘိကာဝ၊
ခြံတို့သည်သာလျှင်။ သန္တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ပါသာဏဝိဋ္ဌိယံ ဝါ၊ ကျောက်
အပြင်၌ လည်းကောင်း။ ပါသာဏတ္ထန္တေသု ဝါ၊ ထို၌ လည်းကောင်း။
ယံ ပန ကတဇေယနာသနံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သိလုစ္စယဇေယကံ ဝါ၊
ကျောက်အတိ ရှိသော တောင်ခေါင်း၌ လည်းကောင်း။ သုဇေယိတ္တ
သေနာသနံ ဝါ၊ အင်္ဂတေကျံသော ကျောင်းလည်းကောင်း။ ယတ္ထ ယတ္ထ
သေနာသနေ၊ ဌ။ ဥပစိကာသင်္ကာ၊ ခြံတက်ဖွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတော၊
ထိုကျောင်းမှ။ ပတ္တမန္တယ၊ ရဟန်းအား။ အာပုစ္ဆိတွာဝိ၊ ရှိလည်းကောင်း။
အာပုစ္ဆိတွာဝိ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ဇန္တု၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ပန၊ ထိုသို့သော်
လည်း။ အာပုစ္ဆိနံ၊ သည်။ ဘတ္တံ၊ ဝတ်တည်း။ သဇေ၊ ရှိတံဒိသေဝိသော။
သေနာသနေ၊ ဌ။ ဇေယန ဝဇေယန၊ ဖြင့်။ ဥပစိကာ၊ တို့သည်။ အာရာ
ဟန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ရှိသလျှင်။ ဝန္တုဗ္ဗ၊ ဤ။ ယော ပန
အာဝန္တုကော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃိကံ၊ သော။ သေန္တုသနံ၊ ညောင်
စောင်း အင်းပျဉ်ကို။ ဝဟေတွာ၊ ရှိ။ ဝသန္တု နေလင်္ဂသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။
အနဝတ္တန္တေသု လိုက်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ သေနာသနံ၊ အစင်း
ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ အသီးယူမှု၍။ ဝသတိ၊ နေ
အံ့။ ယာဝါဋ္ဌလာဂ်။ သေဓာ အာဝန္တုကော၊ သည်။ န ဝဏ္ဏာတိ၊ မပျံ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၇-မဇ္ဈိမဌာနိသံဃိကသေနာသနေသု ပဋိပဋိတဗ္ဗဝိနိစ္ဆယကထာ ၂၆၉

တော၊ လောကံ။ တံ သေနာသနံ၊ သည်။ ပုရိမသိက္ခာသေဝ၊ ရှေး နေ
လင့်သော ရဟန်း၏သာလျှင်။ ပလိဗောဓော၊ တည်း။ ယဒါ ပန၊ ဤကား။
သော အာဂန္တုကော၊ သည်။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ အတ္တနော၊
၏။ ဣဿရိယေန၊ ဣဿရတောဖြင့်။ ဝသတိ၊ ၏။ တတော ပဌာယ၊
ထိုမှစ၍။ အာဂန္တုကသေဝ၊ အာဂန္တုကရဟန်း၏သာလျှင်။ ပလိဗော
ဓော၊ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား—အာဝါသိက နေလင့်သောကြောင့်သာ နေ
ပါသည်။ ဣဿရတောဖြင့် မနေသေးသရွေ့ ပလိဗောဓ မဖြစ်၊ နောက် ဣဿရ
တောဖြင့် နေမှ အာဂန္တုကဝန် ဖြစ်၏ ဟုလိုသတည်း။) သစေ၊ ဤ။ ဥဘောဝိ
တိက္ခ၊ ထိုသည်လည်း။ ဝိတဗိတွာ၊ ဤ။ ဂဏန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဥဘိန္ဒုမ္ပိ၊ ထို
အားလည်း။ ပလိဗောဓော၊ တည်း။

မဟာပစ္စရိယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ ပန၊ ဆိုအပ်သည်ကား။ သစေ၊ ဤ။ ဓမ္မတယော
သိက္ခ၊ ထိုသည်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ဤ။ သစေ
ပညပေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဂမနကာလေ၊ ဤ။ သဗ္ဗေဟိ၊ ထိုသည်။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊
၏။ စေ၊ ဤ။ ဧတသု တိက္ခ၊ ထု၊ ထိုတွင်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော
ရဟန်းသည်။ “ပစ္ဆိမော၊ နောက်ကျန်သော ရဟန်းသည်။ ဧဝိဿတိ၊
သုတ်သင် စောင့်ရှောက်လိမ့်သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာတောဝံ၊ ကို။
ကတွာ၊ ဤ။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆိမဿ၊ နောက်ပြီးနေရစ်သော
ရဟန်းအား။ အာတောဝေန၊ ဖြင့်။ မုတ္တိ၊ အာပတ်မှ လွတ်ခြင်းသည်။ နတ္တိ၊
မရှိ။ ဗဟု တိက္ခ၊ ထိုသည်။ ဧကံ၊ တယောက်ကို။ ပေသေတွာ၊ ဧ၍။
သန္တရာပေန္တိ၊ ခင်းစေကုန်အံ့။ ဂမနကာလေ၊ ဤ။ သဗ္ဗေဟိ ဝါ၊ အလုံးစုံ
သော ရဟန်းတို့သည်မူလည်း။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧကံ ဝါ၊
တယောက်ကိုသာမူလည်း။ ပေသေတွာ၊ ဤ။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အည
တော၊ တပါးသောကျောင်းမှ။ မဇ္ဈိမဌာနိနိ၊ ထိုကို။ အာနေတွာ၊ ဤ။
အညတြ၊ ကျောင်းတပါး၌။ ဝသိတွာ၊ နေပြီး၍။ ဂမနကာလေ၊ ဤ။
တတ္ထေဝ၊ ထိုဆောင်ခဲ့သော ကျောင်းသို့သာလျှင်။ နေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။
သစေ၊ အကယ်၍။ အညတော၊ ကျောင်းတပါးမှ။ အာနေတွာ၊ ခဲ့၍။
ဝသမာနဿ၊ နေစဉ်ဆဲဆဲ အညော၊ သော။ ဝုမ္မတရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆ
တိ၊ အံ့။ န ပုဋိပဋိတဗ္ဗော၊ မမြဲအပ်။ “တန္တေ၊ ဘုရား။ မယာ၊ သည်။
အညာဝါသတော၊ မှ။ အဝနိတံ၊ အဆောင်ခဲ့ပေ၏။ ပါကတိတံ၊ ပကတိ
ထားမြဲတိုင်း။ ကရေယာတ၊ ပြုရစ်ပါကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတေန၊
ထို တိဇာင်းကြီးသည်။ “ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ကရိဿာမိ၊ ပြုရစ်ပါအံ့။”

(ဇုတိယအကြိမ်)

ဣတိ။ သို့။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယော၊ ဝန်ခံသည်ရှိသော်။ ဣတရဿိ။ အား။ ဂန္တု။ ငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ။ ဤ။ ဟိသစ္စံ။ ဤ။ ဧဝံ။ သို့။ အညတ္ထ။ သို့။ ဟရိတွာဝိ။ ရှိသည်။
 သံဃိကပရိဘောဂေန၊ သံဃိကသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။
 နဋ္ဌံ ဝါ၊ ပျောက်ခဲ့သော်လည်းကောင်း။ ဗိဏ္ဏံ ဝါ၊ ဆွေးခဲ့သော် လည်း
 ကောင်း။ ဧဝံရေဟိ၊ ထိုသည်။ ဟင်္ဂံ ဝါ၊ ဆောင်ခဲ့သော်လည်းကောင်း။
 ဂိဝါ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန၊ ဖြင့်။ ပရိ-
 ဘုဉ္ဇန္တဿ ပန၊ အားကား။ ဂိဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အညဿ၊ တံဝါး
 သော ရဟန်းအား။ ဗုဇ္ဈဝိဋ္ဌံ ပန၊ ကိုသော်ကား။ သံဃိကပရိဘောဂေန ဝါ၊
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။ နဋ္ဌံ သော်။ ဂိဝါယေဝ၊ လာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။
 အန္တောဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတွင်း၌။ သေယျံ၊ ကို။ သန္တရိတွာ၊ ရှိ။
 “အဇ္ဇော၊ ယန္တောင်လျှင်။ အာဂန္တော၊ ရှိ။ ပဋိဇ္ဈိဿာမိ”တိ၊ သုတ်သင်
 သိုသားအံ့ ဟု။ ဧဝံ။ သို့။ သာပေက္ခော၊ ဝဲ့ခြင်းနှင့်တကွ။ နဒိပါရံ ဝါ၊
 မြစ်ဘက်သို့လည်းကောင်း၊ ဝါမန္တရံ ဝါ၊ ရွာတံဝါးသို့ လည်းကောင်း။
 ဂန္တော၊ ရှိ။ ယတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ အဿ သိက္ခုနေ၊ ဤ။ ဝါ၊ အား။ ဂမနစိတ္တံ၊
 ခရီးသွားလိုသော စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ အံ့။ တက္ခော ဌာနေ၊ ထို အရပ်၌ပင်
 လျှင်။ ဌာတော၊ ရပ်တန့်လျက်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သေ သူကို။ ဂေသေ
 တွာ၊ စေ၍။ အာပုစ္ဆတိ၊ ပန်အံ့။ (အနာပတ္တိ ဟူလိ) နဒိပူရရာဇစောရာ
 ဒီယု ဝါ၊ မြစ်ရေပြည့်လင့်ခြင်း မင်း ခိုးသူ အစရှိသော အန္တရာယ်တို့တွင်။
 ကေနစိ၊ တစုံတခုသော အန္တရာယ်သည်။ ပလိဗောဓော၊ နှောင့်ယှက်
 သည်။ ဥပဋ္ဌတော၊ နှိပ်စက်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပစ္စာဂန္တု၊ တဖန် ပြန်
 အံ့သောငှါ။ န သက္ကောတိ၊ အံ့။ ဧဝံဟာဿ၊ ဤသို့ဖြစ်သော ရဟန်း
 အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

ဝိဟာရဿ၊ ဤ။ ဥပစာရေ ပန၊ ၌ကား။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယ ဝါ၊
 ညီမူခရာ ဖျော်၍လည်းကောင်း။ မဏ္ဍပေ ဝါ၊ မဏ္ဍပ်၌ လည်းကောင်း။
 ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း။ ဧဝံယျံ၊ အိပ်ရာအခင်းကို။
 သန္တရိတွာ ဝါ၊ ရှိသည်။ ကောင်း။ သန္တရာပေတွာ ဝါ၊ စေ၍လည်း
 ကောင်း။ တံ သေယျံ၊ ကို။ ပတ္တမန္တော၊ သည်။ နေဝ ဥဗ္ဗရတိ၊ အံ့။
 န ဥဗ္ဗရပေတိ၊ စေအံ့။ အနာပုစ္ဆံ ဝါ၊ မူ၍လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဗုတ္တံ၊ ဤ။
 ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ရှိသော။ ဒသပိဓံ၊ သော။ သေယျံ၊ ကို။
 အန္တောဝိဟာဒိပ္ပိ၊ တိုက်အတွင်း အစရှိသော။ ဝုတ္တန္တံ၊ နေ၊ ၌။ ပညပေတွာ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၇-မဉ္ဇူရိဌာနိသံဃိကသေနာသနေသု ပဋိပဋိတဗ္ဗဝိနိစ္ဆယကထာ ၂၇၁

၍။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ အာ၊ သေယျာပိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သေနာသနမ္ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဥပစိကာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပလုဇ္ဇတိ၊ ဖျက်၏။ ဝမ္ပိကရာသိယေဝ၊ ခြံပုန်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါမိတ္တိယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗဟိ၊ အပဖြစ်သော။ ဥပဋ္ဌာနသသလံဒီသု ပန၊ စသည်တို့၌ ကား။ ပညပေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ အာ၊ သေယျာပေတ္တဓေဝ၊ အခင်းမျှလျှင်။ ဌာနဿ၊ ထားရာအရပ်၏။ အဂုတ္တတာယ၊ လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နဿေယျ၊ ဖျက်ရာ၏။ သေနာသနံ၊ သည်။ န နဿေယျ၊ မဖျက်ရာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ညီမူခံရာဇရပ် စသည်တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ အဖို့တပါးကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ မဉ္ဇဝိဌံ၊ ကို။ သဟသ၊ အဆောတလျှင်။ ဥပစိကာဟိ၊ တို့သည်။ ခါယိတံ၊ ၄။ န သတ္တာ၊ နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ မဉ္ဇဝိဌံ၊ ကို။ ဝိဟာရေဝိ၊ ဌသော်လည်း။ သန္တရိတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ အာ၊ ဝုတ္တံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိဟာရဿပစာရေဝိ၊ ကျောင်းအနီး ဥပစာ၌လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာနသသယမ္ပိ၊ ဌလည်းကောင်း။ မဏ္ဍပေဝိ၊ ဌလည်းကောင်း။ ရက္ခမူလေဝိ၊ ဌလည်းကောင်း။ သန္တရိတွာ၊ ၍။ ပတ္တမန္တဿ၊ အာ၊ ဝုတ္တံ၊ မေဝ၊ တည်း။

၈၄။ *ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃိကံ၊ ဖြစ်သော။ မဉ္ဇ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗိဌ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိယိ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကောဇ္ဇံ ဝါ၊ ခတ်အခင်းကိုလည်းကောင်း။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ဌ။ သန္တရိတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ သန္တရာပေတွာ ဝါ၊ စေ၍ လည်းကောင်း။ တံ၊ ထိုညောင်စောင်း စသည်ကို။ ပတ္တမန္တော၊ သည်ရှိသော်။ နေဝ ဥဒ္ဓဇေယျ၊ ငြားအံ့။ န ဥဒ္ဓရာပေယျ၊ စေငြားအံ့။ အနာပုစ္ဆံ ဝါ၊ မူ၍လည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ ငြားအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အာ၊ ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ သောကြောင့်။ သံဃိကာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဉ္ဇဝိဌာဒိနိ ပန၊ စသည်တို့ကိုကား။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ဌ။ သန္တရိတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ သန္တရာပေတွာ ဝါ၊ စေ၍ လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓရကာဒိနိ၊ ထိုမှီးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ အတတွာ၊ ၍။ “အဇ္ဈေ၊ ပင်လျှင်။ အာဂမိဿာမိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တဿပိ၊ အားလည်း။ ထာမမဗ္ဗိမဿ၊ အာ၊ လျစ်လျူရှိသော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ လေဉ္စုပါတာဘိတ္တမေ၊ ခဲတပစ်ကို လွန်ရာ၌။ ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ညောင်စောင်း အင် ဖျဉ်စသည်တို့တွင်။ ကောဇ္ဇံ နာမ၊ ခတ်မည်သည်ကား။ ဝါကဗေယံ ဝါ၊ လျော်ဖြင့်ပြီးသော ဖျာသည်လည်းကောင်း။ ဥသီရမယံ ဝါ၊ ပန်းရင်းဖြင့် ပြီး

(ဒုတိယအကြိမ်)

သော ဖျာသညသညးကောင်း။ မုဉ္ဇမယံ ဝါ၊ ဖြုဆံမြက်ဖြင့်ပြီးသော ဖျာ
သညသညးကောင်း။ ဝဗ္ဗဇမယံ ဝါ၊ ပြုန်းမြက်ဖြင့်ပြီးသော ဖျာသည
သညးကောင်း။ ဘောဇ္ဈံ နာမ၊ မည်၏။ ဟေဋ္ဌာ စ၊ အောက်၌သညး
ကောင်း။ ဥာရိ စ၊ အထက်၌သညးကောင်း။ ဝိညာတံ၊ ပြု၍၏။ မဇ္ဈေ ဟံ၊
သံခိုတ္တံ၊ ချုံး၏။ ပဏဝသဏ္ဌာနံ၊ ထက်စည်သဏ္ဌာန်ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဗဒ္ဓံ၊
ဖွဲ့အပ်၏။ တံ ကောဇ္ဈံ၊ ထို ခတ်ကို။ ခေဗ္ဗ၊ အသယ်၌။ သီဟဗျဿစမ္ပ
ပရိက္ခိတ္တမ္ပိ၊ ခြင်္သေ့ခရကျားခရတို့ဖြင့် မွန်းသည့်ကိုလည်း။ ကရောန္တိ ကိရ၊
ပြုတုန်သကတ်။ ဧတ္ထ၊ သံသိ ဘဒ္ဒရာ၌။ အာဂ္ဂိ သမ္ပံ နာမ၊ မအပ်သော
သားခရမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း
အိပ်ရာနေရာသည်။ သောဓဏ္ဍမယမ္ပိ၊ ဆော်လည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ တံ သေနာသနံ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌံ၊ အဖိုးများစွာ ဖိုက်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။

“တိက္ခဓေ၊ တို့။ အဋ္ဌ မာသေ၊ ရှစ်လတိုင်ဝတ်သုံး။ အဝသိကသင်္ဂဟံ၊
မိုးရွာသည့်ဟု မှတ်အပ်သော၊ ဧဏ္ဍေဝ ဝါ၊ ၌သညးကောင်း။ ရက္ခမူလေ
ဝါ၊ ၌သညးကောင်း။ ယတ္ထ၊ အညွှတ်မဏ္ဍပ် သစ်ပင်ရင်း၌။ ကာကာ ဝါ၊
ကျီးတို့သည့်သညးကောင်း။ ကုလသာ ဝါ၊ စွန်ရဲဘို့သည့်သညးကောင်း။
န ဥိဗဟန္တိ၊ ကျပ်ကြီးမစွန့်တုန်။ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ် သစ်ပင်ရင်း၌။ သေနာ
သနံ၊ ကို၊ နိက္ခိတံ၊ ထားခြင်းငှါ။ အနုဓာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစန
တော ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဝသိကသသာနဓာသတိ၊ မိုးရွာသော လတို့
ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ သို့။ အာညာသေ၊ မသင်သော။ စတ္တာရော ဟေခန္တိကေ၊
သောင်းသေးလ၌သညးကောင်း။ စတ္တာရော ဝိဒ္ဓိကေ၊ နွေလေးလ၌သညး
ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌ မာသေ၊ ရှစ်လ၌၊ သင်ခါဧဏ္ဍေဝ ဝါ၊ သစ်ခက်
မိုးသော မဏ္ဍပ်၌သညးကောင်း။ ဝဒရမဏ္ဍေဝ ဝါ၊ ပျဉ်မိုးသော မဏ္ဍပ်၌
သညးကောင်း။ ရက္ခမူလေ ဝါ၊ သစ်ပင်၏ အနီး၌သညးကောင်း။ နိက္ခိတံ၊
ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယသ္မိ ဝန ရက္ခေ၊ ၌သား။ ကာကာ ဝါ၊ တို့သည့်သညး
ကောင်း။ ကုလသာ ဝါ၊ တို့သည့်သညးကောင်း။ အဗျေ ဝါ၊ သကုန္တာ၊
တဝါးသော ဌာနတို့သည် သညးကောင်း။ ဓုဝနိဝါသေန၊ မပြတ် အမြဲ
နေသဖြင့်။ ကုလသာကေ၊ အသိုက်တို့သို့ ကတွာ၊ ရှိ။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်
၏။ တဿ ရက္ခဿ၊ ၏။ မူသေ၊ ၌။ န နိက္ခိတံ၊ အပ်။ “အဋ္ဌ မာသေ”တိ၊
ဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယေသု ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ ဝသကာလေ၊ မိုလ
အခါ၌။ န ဝသတိ၊ မရွာ။ ဧတသု ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ စတ္တာရော မာသေ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၀၇-မဉ္ဇူဝိဌာဒိသံသိကသေနာသနေထု ပဋိပဋိတဗ္ဗဝိနိစ္ဆယကထာ ၂၇၃

မိုးလေးလ၌၊ နိက္ခိပိတုံ၊ ၄၂။ န ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ တည်း။ (မိုးရွာသော်လည်း မိုး
တွင်းလေးလ၌ မထားအပ်ဟူလိုသည်။) “အဝဿိ ဘသကေခတ” ဟိ၊ ဟူ၍။
ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယတ္ထ ဇနပဒေ၊ ၌။ ဟေမနန္တ၊ ၌။ ဒေဝေ၊ သည်း။
ဝဿဟိ၊ ၏။ တတ္ထ ဇနပဒေ၊ ၌။ ဟေမနန္တပိ၊ ဆောင်းသအခါ၌ ဖြစ်
သော်လည်း။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ နိက္ခိပိတုံ၊ ၄၂။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
ဝိဓေ ပန၊ နွေလအခါ၌ကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌။ ပိဝတ
ဝလာဟကံ၊ တိမ်တိုက်ကင်းသော။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သည်။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်
ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေရူပေ ကာသေ၊ ၌။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံ
တခုသော။ ကရုဏီယေန၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ မဉ္ဇူဝိဌာ၊ ကို။
နိက္ခိပိတုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၀၅။ အဇ္ဈောကာသိကေနပိ၊ ဓူတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်
လည်း။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ ဇာနိဟဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ ကထံ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သနည်းဟူမူကား။
တဿ တိက္ခုနော၊ ထို အဇ္ဈောကာသိကဓူတင် ဆောက်တည်သော
ရဟန်းအား။ သစေ၊ ၍။ ပုဂ္ဂလိကဗ္ဗဒကော၊ ပုဂ္ဂလိက ညောင်စောင်း
သည်။ အတ္ထိ၊ အံ။ တတ္ထေဝ၊ ထို ညောင်စောင်း၌သာလျှင်။ သယိတဗ္ဗံ၊
အိပ်အပ်၏။ သံသိကံ၊ သံသိက ညောင်စောင်းကို။ ဝဏ္ဏန္တေန၊ ယူသဖြင့်။
ဝေတ္ထေန ဝါ၊ ကြိမ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝါကေန ဝါ၊ လျှော်ဖြင့် လည်း
ကောင်း။ ဝိသမဉ္ဇေကော၊ ရက်သော ညောင်စောင်းကို။ ဝဟေတဗ္ဗော၊
၏။ တသ္မိံ၊ ထို ညောင်စောင်းသည်။ အသတိ၊ သော်။ ပုရာဏဗ္ဗဒကော၊
ညောင်စောင်း အဟောင်းကို။ ဝဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထို ညောင်
စောင်း အဟောင်းသည်လည်း။ အသတိ၊ သော်။ နဝဝါယိဓမာ ဝါ၊
ရက်သစ်သော ညောင်စောင်းကို လည်းကောင်း။ ဩဒ္ဓကော ဝါ၊
ယားရေဖြင့်မြှေးသော ညောင်စောင်းကို လည်းကောင်း။ ဝဟေတဗ္ဗော၊
၏။ (ဤညောင်စောင်းတို့သည်ကား ပျက်ခဲ့သည်ဟူ၏။) ဝဟေတွာ ပန၊
၍ကား။ “အဟံ၊ ကား။ ဥတ္တဋ္ဌရုက္ခမူလိကော၊ ဥတ္တဋ္ဌရုက္ခမူ ဆောက်တည်
သောသူတည်း။ ဥတ္တဋ္ဌအဇ္ဈောကာသိကောတိ၊ ဥတ္တဋ္ဌအဇ္ဈောကာသိက
ဓူတင် ဆောက်တည်သော သူတည်း ဟု။ “စီဝရတုဒ္ဓိမ္ပိ သင်္ကန်းတုဒ္ဓိကို
လည်း။ အကတွာ၊ ၍။ အသမဓယ၊ အချိန်အခါမဟုတ်သော ကာလ၌။
အဇ္ဈောကာသေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ရုက္ခမူသေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။
ပညပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ နိပဋိတုံ၊ ၄၂။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ သစေ ပန၊
၍။ စတုဂ္ဂုဏေနပိ စီဝရေန၊ လေးသစ်သော သင်္ကန်းဖြင့်မူလည်း။ ကတော

ကုဋိ၊ ပြုအပ်သော ကုဋိသည်။ အတေမေန္တံ၊ မစွတ်စေပဲ။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာတံ၊ အံ့။ သက္ကာဟဝဒ္ဓလိကာဒိနိ၊ ခုနစ်ရက်စွေသောမိုး အစရှိသည်တို့သည်။ တဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တိက္ခနော၊ ၏။ ကာယာနဂတိကတ္တာ၊ ကိုယ်နှင့် အလားတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ (ကိုယ်လည်း စွတ်သည်၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်လည်း စွတ်သည်၊ စွတ်ခြင်းတူကြရကား အပ်၏ ဟုလိုသည်။) အရညေ၊ ဤ။ ပဏ္ဏကုဋိယု၊ တို့ဤ။ ဝသန္တာနံ၊ တို့အား။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ပသန္တိတိတ္တာ၊ ရှိကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ “သံဃိကပရိသောဝေန၊ သံဃိကသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပရိတုဉ္ဇထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ နဝံ မဉ္ဇေဝိဌံ၊ အသစ်ဖြစ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို။ ခေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်အံ့။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ဂစ္ဆန္တေဟိ၊ တို့သည်။ သာမန္တပိဟာရေ၊ နီးသော ကျောင်း၌။ သဏာဂတိက္ခန္တံ၊ တို့အား။ ပေသေတွာ၊ ဤ။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ သဏာဂါနံ၊ တို့၏။ အတာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အနောဝဿကေ၊ မိုးမစွတ်ရာ အရပ်၌။ နိက္ခိပိတွာ၊ ဤ။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အနောဝဿကေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ရုက္ခေ၊ ဤ။ လဝေတွာ၊ ဤ။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ စေတိယာဂံဏေ၊ ဤ။ သမ္ပဇ္ဇနိ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဘောဇနသလင်္ဂဏံ ဝါ၊ ဆွမ်းစားဇရင်အပြင်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပေါသထာဂါရင်္ဂဏံ ဝါ၊ ဥပုသ်အိမ် အပြင်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဝေဏဒိဝါဠာနအဂ္ဂိသာလာဒိယု ဝါ၊ ပရိဝုဏ် နေသန့်စရာ မီးတင်းကုပ် စသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ အညတရံ၊ ကို။ သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဤ။ ဓောဝိတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ပုန၊ တဖန်။ သမ္ပဇ္ဇနိမာဠကေယေဝ၊ တံမြက်ထားမြဲသော စင်ဥလျှင်။ ဌပေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဥပေါသထာဂါရာဒိယု၊ တို့တွင်။ အညတရသ္မိံ၊ တပါးပါးသော အရပ်၌။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ အဝသေသာနိ၊ ဥပုသ်အိမ် စသည်မှကြွင်းသော အရပ်တို့ကို။ သမ္ပဇ္ဇန္တဿပိ၊ အားသည်။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။

☞ ယော ပန တိက္ခ၊ သည်။ တိက္ခာစာရဇ္ဇံ၊ ဆွမ်းခံသွားသော လမ်းခရီးကို။ သမ္ပဇ္ဇန္တော၊ လျက်။ ဂန္တုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဤ။ သစေ၊ ဤ။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဤ။ သာလာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထို အရပ်၌။ ဌပေတဗ္ဗာ၊ ထားအပ်၏။ သစေ၊ ဤ။ နတ္ထိ၊ အံ့။ ဝလာဟကာနံ၊ မိုးတိမ်တိုက်တို့၏။ အနုဋ္ဌိတတာဝံ၊ မတက်သော အပြင်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဤ။ “ယာဝ၊ လောကံ။ အဟံ၊ သည်။ ဂါမတော၊ မှ။ နိက္ခမာမိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောကံ။ န ဝသိဿတိ၊ မိုးရွာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

သေး။” ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တေန၊ သဖြင့်။ ယတ္ထ ကတ္ထမိ၊ ဌ။ နိက္ခိပိတွာ၊
 ဤ၊ ပုန၊ ဖန်။ ပစ္စာဂစ္ဆန္တေန၊ ပြန်သောရဟန်းသည်။ ပါကတိကဋ္ဌာနေ၊
 ကားမြဲတိုင်းသော အရပ်၌။ ဌပေတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ “သဓေ၊ ဤ။ ဝဿိဿတိ
 တိ၊ မိုးရွာလတ္တံ့သည် ဟု။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ဌ။
 ဌပေတိ၊ အံ့။ ဝုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဓေ
 ပန၊ ဤကား။ တတြ တတြေဝ၊ ထိုသို့အရပ်တို့၌ သံလျှင်။ သမ္ပဇ္ဇနတ္ထာယ၊
 တံမြက်လှည်းစိမ့်သောငှါ။ သမ္ပဇ္ဇနီ၊ ကို။ နိက္ခိတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။
 တံ တံ ဌာနံ၊ ကို။ သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဤ။ တတြ တတြေဝ ဌာနေ၊ ဌသံလျှင်။
 နိက္ခိပိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အာသနသင်္ဂလံ၊ နေရာဖရပ်ကို။ သမ္ပဇ္ဇန္တေန၊
 သဖြင့်။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌။ ဣဒံ၊
 ကား။ ဝတ္တံ၊ တည်း။ မဇ္ဈတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ ပါဒဌာနာသိမုခေါ၊
 ခြေရပ်ရာတူရှု၊ ဝါလိကာ၊ သဲကို။ ဟရိတဗ္ဗာ၊ ညှိအပ်၏။ (ဤကား ခြေရင်း
 ဆို့ ဝင့်လှည်းသည်ကိုယူ။) ကစဝရံ၊ ကို။ ဟဒတ္တဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝဟေတွာ၊
 ဤ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဆဇ္ဇောဘဗ္ဗံ၊ ၏။

၈၆။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေး
 ပါး၊ အပြားရှိသော။ သံဃိကသေနာသနမ္ပိ၊ သံဃိက အိပ်ရာ နေရာကို
 လည်။ အဇ္ဈောကာသေ ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ ရက္ခမူလေ ဝါ၊ ဌလည်း
 ကောင်း။ မဏ္ဍပေ ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ အနုပသမ္ပန္တေန၊ ကို။ သဓေ သန္တ
 ရာပေတိ၊ အကယ်၍ ခင်းစေအံ့။ (ဤ၌ကား ကာရိက်အယှဉ် တတိယာ ကံ
 တည်း။) ယေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သန္တရာပိတံ၊ စေအပ်၏။ တဿ ဘိက္ခု
 နော၊ ၏။ ပလိဗောဓော၊ တည်း။ ဥာသမ္ပန္တေန၊ ပဉ္စင်းကို။ သဓေ ပန သန္တ
 ရာပေတိ၊ အံ့။ ယေန၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သန္တတံ၊ ခင်းအပ်၏။ တဿ၊
 ထို ပဉ္စင်း၏။ ပလိဗောဓော၊ တည်း။ တတြ တသ္မိံ အဓိကာရေ၊ ထိုအရာ
 ၌။ အယံ၊ ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ ထေရော၊ သည်။ ဘောဇနသာ
 လာယံ၊ ဌ။ တတ္ထကိစ္စံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ဒဟရံ၊ ပဉ္စင်းငယ်ကို။ “ဂစ္ဆ
 သွားချေ။ ဒိဝါဋ္ဌာနေ၊ ဌ။ မဉ္ဇူဝိဋ္ဌံ၊ ကို။ ပညပေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။
 အာကာပေတိ၊ ၏။ သော ဒဟရော၊ သည်။ တထာ၊ ထို မထေရ်ဆိုတိုင်း။
 ကတွာ၊ ဤ။ နိသိန္နော၊ နေအံ့။ ထေရော၊ သည်။ ယထာရမိ၊ အလိုရှိတိုင်း။
 ဝိစရိတွာ၊ ဤ။ တတ္ထ ဒိဝါဋ္ဌာနေ၊ ဌ။ ဂန္ထာ၊ ဤ။ ထဝိက ဝါ၊ ကို လည်း
 ကောင်း။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတိ၊ အံ့။ တတော
 ပဌာယ၊ မှစ၍။ ထေရုဿ၊ ၏။ ပလိဗောဓော၊ တည်း။ နိသိဒိတွာ၊ နေ

(ဒုတိယအကြိမ်)

လင့်၍။ သယံ ၊ မိမိသည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော မထေရ်သည်။ နေဝ ဥဒ္ဓရတိ၊ ခဲ့အံ့။ န ဥဒ္ဓရာပေတိ၊ စေအံ့။ လေဉ္စုပါတာတိတ္တမေ၊ ခဲတံပစ် ကို လွန်၍ သွားသည်ရှိသော်။ ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။ (သယံ ဂစ္ဆန္တော၌ “သယံ” ကို “သော အယံ” ဟူ၍သော်လည်း ပုဒ်ဖြတ်။ “ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော။ အယံ ထေရော၊ သည်” ဟု သမ္ပန်။ ဋီကာ၌ကား— “သယံ” ဟု ရှိ၏။ “မိမိသည်” ဟု သမ္ပန်။) သစေ ပန၊ ၍။ ထေရော၊ သည်။ တံတ္ထ ခိဝါဠာနေ၊ ၌။ ထဝိကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌပေတွာ၊ မူ၍။ စက်မန္တောဝ၊ လျက်သာလျှင်။ ဒဟရံ၊ ကို။ “တွံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဘဏတိ၊ ဆိုအံ့။ ဘေန ဒဟရေန၊ သည်။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ မဇ္ဈဝိဌံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ခင်းထားအပ်ပါပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ထေရော၊ သည်။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ ဇာနာ တိ၊ အံ့။ “တွံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ လေ။ အဟံ၊ သည်။ ပါကတိကံ၊ ထားမြဲ တိုင်း။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ မာယော၊ ဝတ်ကို မသိသည်။ အနုဂဟိတဝတ္ထော၊ ဝတ်ကို မသင်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ “ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ဣမေ ဤအရပ်၌။ မာ တိဌ၊ မရပ်လင့်။ နိသိဒ္ဓိ တံ၊ ဌ။ နေဝ ဒေမိ၊ ငါ မပေး။ နိပဇ္ဇိတံ၊ ဌ။ န ဒေမိ၊ ငါ မပေး။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဟရံ၊ ကို။ တဇ္ဇေတိယေဝ၊ မြင်းခြောက်သည်သာ ဖြစ်အံ့။ ဒဟ ရေန၊ သည်။ “ဘန္တေ၊ ရား။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သယထ၊ အိပ်ရစ်ပါ ကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ကပ္ပံ ထတိတွာ၊ သွားခွင့်ရ၍။ ဝနိတ္တော၊ ၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မိံ ဒဟရေ၊ သည်။ ဂတော၊ သွားလေသည်ရှိသော်။ ထေရဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ငလိဗောဓော၊ တည်း။ ပုရိမနယေနော၊ ဖြင့်လျှင်။ အသံ ထေရဿ၊ အား။ အာဇတ္တိ စ၊ ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အံင်၏။

အထ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အာဏတ္တိက္ခဏေယော၊ ၌သာလျှင်။ ဒဟရော၊ သည်။ “ယော၊ ၏။ ဘဏ္ဏေ၊ ၌။ ဘဏ္ဏဓောဝန၊ ဒါ၊ သင်္ကန်းပွပ်ခြင်း အစရှိ သော။ ကိဉ္စိ ကရဏီယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ထေရော ပန၊ သည်ကား။ တံ ဒဟရံ၊ ကို။ “ပညပေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားကာမူ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဘောဇနသာလဓော၊ မှာနိက္ခမိတွာ၊ ၍။ အညတ္တ၊ ဘောအရပ်၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ပါဝုဒ္ဓါရေန၊ နှစ်ဖဝါး ချီ သဖြင့်။ (နှစ်ဖဝါးလှမ်းသဖြင့်သော်လည်းပေး။) ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပါမိတ်

၈

သင့်၏ ဟူလိုသည်။ တဖဝါး လှမ်းသော်ကား ခုက္ကဋ်၊ နှစ်ဖဝါး လှမ်းသော်ကား ပါစိတ်-ဟု ဦးကာ၌ ဆို၏။) သစေ၊ ဤ၊ တတ္ထဝ၊ ထိုအရပ်သို့လျှင်၊ ဂန္ဓာ၊ ဤ၊ နိသီဒတိ၊ နေအံ့။ ပုရိမနယေနဝ၊ လျှင်။ အဿ၊ ထေရဿ စ၊ အား ထည်း။ လေဇ္ဈပါတာတိတ္တမေ၊ ခဲတပစ်ကို လွန်သည်ရှိသော်။ အာပတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ထေရော၊ ထည်း။ သာမဏေရံ၊ ကို။ အာဏာပေတိ၊ စေအံ့။ သာမဏေရေ၊ ထည်း။ တတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ မဇ္ဈိဌာ၊ ကို။ ပညပေတွာ၊ ဤ၊ နိသီန္ဒေပိ၊ နေလျှင်မူလည်း။ တောဇနသလတော၊ မှ၊ အညတ္ထ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော မထေရ် ကို။ ပါဒုဒ္ဓါရေန၊ နှစ်ဖဝါး ချီသဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂန္ဓာ၊ ဤ၊ နိသီန္ဒေ၊ နေသော မထေရ်သည်။ ပန၊ ဖန်။ ဂမနကာလေ၊ ၌။ လေဇ္ဈ ပါတာတိတ္တမေ၊ ရှိသော်။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ အာဏာပေန္တော၊ စေသော မထေရ်သည်။ “မဇ္ဈိဌာ၊ ကို။ ပညပေတွာ၊ ဤ၊ တတ္ထဝ၊ ၌လျှင်။ နိသီဒ၊ နေလင့်။” ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေတိ၊ စေအံ့။ ယတြ၊ အကြင်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ဌာ၊ ဌာ၊ ဣန္ဒတိ၊ ၏။ တတြ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ဤ၊ အာဂန္ဓာ၊ ဌာ၊ လတတိ၊ ရ၏။ သယံ၊ သည် ကား။ ပါကတိကံ၊ ခင်းမြဲတိုင်း။ အကတွာ၊ ဤ၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော မထေရ်အား။ လေဇ္ဈပါတာတိတ္တမေ၊ သည်ရှိသော်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္တရသန္ဓိပါတေ၊ စိုးစဉ်းသောအမှုကြောင့် ကြိုးကြား စည်းဝေးသည်ရှိသော်။ မဇ္ဈိဌာဒိနိ၊ ထိုကို။ ပညပေတွာ၊ ဤ၊ နိသီန္ဒေဟိ၊ ထိုသည်။ ဂမနကာလေ၊ ၌။ အာရာမိကာနံ၊ ထို့အား။ “ဣဒံ မဇ္ဈိဌာ၊ ကို။ ပဋိသာမေယ၊ သိုမှီးရစ်ကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ အဝတွာ၊ မူ၍။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ ထို့အား။ လေဇ္ဈပါတာတိတ္တမေ၊ သော်။ အာပတ္တိ၊ ပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

၁၇။ မဟာဓမ္မဿဝနံ နာမ၊ များစွာသောရဟန်းတို့၏ တရားစာပေ နာသောအခါ မည်သည်။ ယောတိ၊ ၏။ တတ္ထ မဟာဓမ္မဿဝနေ၊ ၌။ ဥပေါသထာဂါရတောပိ၊ မှလည်းကောင်း။ တောဇနသလတောပိ၊ မှလည်းကောင်း။ အာဟရိတွာ၊ ဤ၊ မဇ္ဈိဌာနိ၊ ထိုကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝါသိကာနံယေဝ၊ ထို၏သားလျှင်။ ပလိဗောဓော၊ တည်း။ သစေ၊ ဤ။ အာဂန္တုကာ၊ ထိုသည်။ “ဣဒံ မဇ္ဈိဌာ၊ သည်။ အမှကံ၊ ထို၏။ ဥပဇ္ဈာ

ယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖို့။ ဣဒံ မဉ္ဇဝီဌံ၊ သည်ကား။ အာစရိယဿာ"တိ၊ ဆရာ
 ဖို့ ဟူ၍။ ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်အံ့။ တတော ပဌာယ၊ ထိုယူသည်မှ စ၍။
 တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထို့၏။ ပလိဗောဓော၊ တည်း။ ဂမနကာလေ၊ ဤ။ ပါက
 တိကံ၊ ပကတိ ထားမြဲတိုင်း။ အကတ္တာ၊ မူ၍။ လေဉ္စုပါတံ၊ ကိုး။
 အတိတ္တန္တောနံ၊ ထိုအား။ အာပတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 မဟာပစ္စရိယံ ပန၊ ဤကား။ "ယာဝ၊ လောကံ။ အညေ ဘိက္ခု၊ ထိုသည်။
 န နိသီဒန္တိ၊ ကုန်။ တာဝ၊ လောကံ။ ယေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုသည်။ ပညတ္တံ၊
 ခင်း၏။ တေသံ၊ ထို့၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ အညေသု၊ ထိုသည်။ အာ
 ဂန္တာ၊ ၍။ နိသီဇ္ဇေသု၊ ရှိသော်။ နိသီန္တကာနံ၊ ထို့၏။ ဘာရော၊ တည်း။
 သခေ၊ ၍။ ဧတ ဘိက္ခု၊ ထိုသည်။ အနုဒ္ဓရိတွာ ဝါ၊ မူ၍လည်းကောင်း။
 အနုဒ္ဓရာပေတွာ ဝါ၊ စေမူ၍လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဒုတ္တံ၊ ၏။
 ကတ္တာ၊ ဟူကား။ အနာဏတ္တိယာ၊ ဧဝေ။ ပညဝိတတ္တာ၊ ခင်းသော
 ကြောင့်တည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤကား မဟာပစ္စရိအဆုံး
 အဖြစ်။) ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟောပလ္လင်၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော
 အခင်း၌။ ယာဝ၊ လောကံ။ ဥဿာရကော ဝါ၊ အောက်ရုတ်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဓမ္မကထိကော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာအံ့။
 တာဝ၊ လောကံ။ ပညာပကာနံ၊ ခင်းသောသူတို့၏။ ပလိဗောဓော၊ တည်း။
 တသ္မိံ၊ ထိုဓမ္မကထိကသည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ နိသီဇ္ဇေ၊ သော်။ တဿ၊
 ထိုဓမ္မကထိက၏။ ပလိဗောဓော၊ တည်း။ သကလံ၊ သော။ အဟောရတ္ထံ၊
 နေ့ညဉ့်ဘတ်လုံး။ ဓမ္မဿဝနံ၊ တရားနာသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အညေ၊
 သော။ ဥဿာရကော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထိကော ဝါ၊
 သည်လည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌာတိ၊ အံ့။ အညေ၊ သည်။ နိသီဒတိ၊ အံ့။ ယော
 ယော ဓမ္မကထိကော၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ နိသီဒတိ၊ ၏။ တဿ
 တဿေဝ ဓမ္မကထိကဿ၊ ထိုသို့ နောက်ပြီးနေသော ဓမ္မကထိက၏လျှင်။
 ဘာရော၊ တည်း။ ဥဋ္ဌဟန္တေန ပန၊ ထလိုသောသူသည်ကား။ "ဣဒံ အာ
 သနံ၊ ကား။ တုမ္ဘာကံ၊ ထို့၏။ ဘာရော"တိ၊ ဝန် ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။
 သစေပိ၊ ၍လည်း။ ဣတရသ္မိံ၊ နောက်သောသူသည်။ အနာဂတော၊
 မရောက်မီ။ ပဌမံ နိသီဇ္ဇော၊ ရှေးဦးစွာ နေသင့်သော ဓမ္မကထိကသည်။
 ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ တသ္မိံ၊ ထို ရှေးဦးစွာနေသော ဓမ္မကထိကသည်
 လည်း။ အန္တောဥပစာရဋ္ဌေယေဝ၊ ဥပစာအတွင်း၌ တည်စဉ်မှာလျှင်။
 (ဥပစာက မထွက်မီ ဟူလိုသည်။) ဣတရော၊ နောက်ပြီးလာသော ဓမ္မ
 ကထိကသည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ နိသီဒတိ၊ အံ့။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဂတော၊ သွား

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၇-မဇ္ဈိမသုတ္တံသံသကသေနာသနောယု ပဋိပဇ္ဇိတဗျူဟနိစ္ဆယကထာ ၂၇၉

သော ဓမ္မကထိကကို။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ န ကာရေတဗျော၊ အပ်။ သစေ
ပန၊ ဤကား။ ဣတရသ္မိ၊ နောက်လာသော ဓမ္မကထိကသည်။ အနာဂတေ
ယေဝ၊ မရောက်မီလျှင်။ (ဥပစာရအတွင်းသို့ မရောက်ခင်ကိုယူ။) ပဌမံ၊ စွာ။
နိသိန္နော၊ နေလင့်သော ဓမ္မကထိကသည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ဤ။
လေဉ္စုပပါတံ၊ ကို။ အတိတ္တမတိ၊ အံ့။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗျော၊
၏။ “သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ အရပ်တပါးသို့ သွားခြင်း၌။ လေဉ္စုပပါတာတိတ္တ
မေ၊ ခဲတပစ်ကို လွန်ခြင်း၌။ ပဌမပါဒေ၊ ၌။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။ ဒုတိယပါဒေ၊ ၌။
ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။” ဣတိ အယံ နယော၊ ကို။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။

၈၈။ ဝုတ္တပ္ပကာရသေနာသနတော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိ
သော အိပ်ရာ နေရာမှ တပါးသော။ သံဃိကံ၊ သော။ စိမိလိကံ ဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တရတ္ထရဏံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘူမတ္ထရဏံ ဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ တဋ္ဌိကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ စမ္ပဒဏ္ဍံ ဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ပါဒပုဉ္ဇနိ ဝါ၊ ခြေထုတ် ကြိုးဝန်းကို လည်းကောင်း။ ဖလက
ဝိဋ္ဌံ ဝါ၊ ခြေဆေး အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ (အခြေမတပ်သော အင်း
ပျဉ်ကို ယူ။) အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ သန္တရိတွာ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။
သန္တရာပေတွာ ဝါ၊ ခင်းစေ၍လည်းကောင်း။ တံ၊ ထို အခင်းကို။ ပတ္တ
မန္တော၊ သည်။ သစေ ပန နေဝ ဥဒ္ဓရတိ၊ အကယ်၍ မိမိမူလည်း မခေါက်
မလိပ်အံ့။ သစေ ပန နေဝ ဥဒ္ဓရာပေတိ၊ သူ့ကိုမူလည်း မခေါက် မလိပ်
စေအံ့။ အနာပုစ္ဆံ ဝါ၊ ဝဲလည်း။ အညံ၊ သို့။ သစေ ဝစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။
အာဓာရကံ၊ သပိတ်ခြေ။ ပတ္တပိဓာနံ၊ သပိတ်ဖုံး။ ပါဒကထလိကံ၊ ခြေ
ပွတ် အိုးခြမ်း။ တာသဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း။ ဗိဇနိပတ္တကံ၊ လေးထောင့်
ယပ်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်ရှိသော။ ဒါရသဏ္ဍံ၊ ကိုး၊ သင်္ဂဟိတံ၊ အပ်၏။
အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ ပါနိယဥဠုကံ၊ ရေမှုတ်။ ပါနိယသင်္ခံ၊ ရေ
သောက် ခရသင်းကို။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ နိက္ခိဝိတွာ၊ ဤ။ ဝစ္ဆန္တသပိ၊
အားလည်း။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ ပစိတွာ၊
ကျို၍။ ရဇနတာဇနံ၊ ဆိုးရည်ကျိုသော အိုးကို လည်းကောင်း။ ရဇန
ဥဠုကော၊ ဆိုးရည်ခပ်သော မှုတ်ကို လည်းကောင်း။ ရဇနဒေါဏိကော၊
သင်္ကန်းနှစ်သော အင်ပေါ်ကို လည်းကောင်း။ (ဆိုးကျင်းလည်း ဟူ၏။)
ဣတိ ဣမံ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အဂ္ဂိသာလာယ၊ မီးတင်းကုတ်၌။ ပဋိသာမေတဗ္ဗံ၊
သိုမှီးအပ်၏။ သစေ၊ ဤ။ အဂ္ဂိသာလာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ အံ့။ အနောဝယကေ၊
မိုးမစွတ်သော။ ပဗ္ဗာရေ၊ တောင်ခေါင်း၌။ နိက္ခိဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မိတ္တိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

သည့်လည်း။ အသတိ၊ သေဝ်၊ ယတ္ထ ဩကာသေ၊ ဌ။ ဩသောကေန္တာ၊
 ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ တာပိသေ၊ သော။ ဌာနေ၊
 ဌ။ ဌပေတွင်၊ ရှိလည်း။ ဝန္တိ၊ ဌ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အညပုဂ္ဂလိကေ၊ တပါး
 သောပုဂ္ဂလိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ မဇ္ဈိဌာဒိသေနာသနေဝိ ပန၊ ညောင်
 စောင်းအင်းပျဉ် အစရှိသော အိပ်ရာ နေရာ၌ကား။ ဒုတ္တရေဝေ၊ တည်း။
 ဧတ္ထ ပန၊ ဤ အညပုဂ္ဂလိ နဖြစ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသော
 အိပ်ရာ နေရာ၌ကား။ “ယသ္မိ” ပုဂ္ဂလေ၊ ဌ။ ဝိဿာသဂ္ဂါဟော၊ အကျွမ်း
 ဝင်သော အဖြစ်သည်။ န ရဟတိ၊ မရောက်။ တဿ ပုဂ္ဂသဿ၊ ၏။ သန္တ
 ကေ၊ ဌ။ ဒုတ္တရံ၊ ၏။ ယသ္မိ” ပန ပုဂ္ဂလေ၊ ဌကား။ ဝိဿာသဂ္ဂါဟော၊
 သည်။ ရဟတိ၊ ၏။ တဿ ပုဂ္ဂသဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ သည်။ အတ္တနော၊
 ၏။ ပုဂ္ဂလိကေဝေ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဣတိ၊ သ္မိ၊ မဟာပစ္စရိယာ
 ဒိသု၊ တို့၌။ ပုတ္တံ၊ ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုဂ္ဂလိကေ ပန၊ ကား။ အနာပတ္တိ
 ယေဝ၊ တည်း။ ယော ဘိက္ခု ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ယော သာမဏေ
 ရော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ယော အာရာမိကော ဝါ၊ သည်လည်း
 ကောင်း။ လဇ္ဇိ၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ အတ္တနော၊ ၏။
 ပလိဗေဝံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ မညတိ၊ ၏။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟသဝရံ၊
 ထိုသို့သောသူကို။ အနာပုတ္တိတွာ၊ ဌ။ ဝန္တန္တဿပိ၊ အားလည်း။ အနာ
 ပတ္တိ၊ မသင့်။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်ကား။ အာဘဓာ၊ နေပူ၌၊ ဩကာ
 ပေန္တော၊ ထုန်းသောရဟန်းသည်။ “အာဝန္တာ၊ ဌ။ ဗြုဋ္ဌရိဿာဒိ” တိ၊
 သိုးဦးအံ့ ဟု။ ဝန္တတိ၊ အံ့။ တဿပိ၊ အားလည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

ပါဠိမှတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟ၊ ဌ။ မဇ္ဈိဌာဒိသံသိ နသေနာသနေ
 သု၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသော သံသိကအိပ်ရာ နေရာတို့၌။ ပဋိ
 ပဋိတဗ္ဗဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ကျင့်ရာသော အဆုံးအဖြတ် စကားရပ်သည်။
 ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၁၈-ကလိကာနိဗ္ဗိန္နယကထာ

၈၉။ ကလိကာနိပိ၊ ဧတ္တရီတိ ဧတ္ထ ဘေသ္မိ” မာတိ နာပဒေ၊ ဟူသော
 ဤ မာတိကာပုဒ်၌။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ကလိကာနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 နိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထို လေးပါးသော ကလိကတို့သည်။ ကတမာနိ၊

တူမူကား။ (တနီ၊ ကတမာနိ နှစ်ပုဒ်ထည့်။) ယာဝကောလိကံ၊ လည်း
ကောင်း။ ယာမကောလိကံ၊ လည်းကောင်း။ သတ္တာဟကောလိကံ၊ လည်း
ကောင်း။ ယာဝဇီဝိကံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိ ဝတ္ထုနိ၊ လို့သည်။
စတ္တာရိကောလိကောနိ နာမ၊ လို့ မည်ကုန်၏။ (ဦးကာနှင့်အညီ ယောဇနာ။)
တတ္ထ တေသု စတုသု ကောလိကေသု၊ တို့တွင်၊ ပုရေတတ္ထံ၊ နံနက်အခါ၌။
ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်သော။ ယံကိဉ္ဇိ၊ သော။ ခါဒနိယ
ဘောဇနိယံ၊ ထို။ ယာဝ၊ သောက်။ မဇ္ဈန္တိကသင်္ခါတော၊ မွန်းတည့် ဟု
ဆိုအပ်သော။ ကာလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ သောက်။ ပရိဘုဉ္ဇိ
တဗ္ဗတော၊ သောကြောင့်။ ယာဝကောလိကံ၊ မည်၏။ (ယာဝ မဇ္ဈန္တိကော
ကာလော အဿာတိ ယာဝကောလိကံ ဟူ၍ စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိ ပြုလေ။ အဿ
ဘောဇနဿ၊ အား။ ယာဝ မဇ္ဈန္တိကော၊ မွန်းတည့်ရုံသော။ ကာလော၊ ဘုဉ်း
ပေးအပ်သော အခါသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ တံ ဘောဇနံ၊ သည်။
ယာဝကောလိကံ၊ မည်၏။ ဤကား အနက်။) အနုလောမပါနေဟိ၊ လျော်သော
အဖျော်တို့နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ အဠာရိမံ၊ ရှိသော။ ပါနံ၊ ကို။ ယာဝ၊
လောက်။ ရတ္ထိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမယာမသင်္ခါတော၊ မိုးသောက်ယံ ဟု ဆို
အပ်သော။ ယာမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ သောက်။ ပရိဘုဉ္ဇိ
တဗ္ဗတော၊ သောကြောင့်။ အဿ ပါနဿ၊ ထို အဟင်နှင့်တကွသော
အဖျော်ရှစ်ပါးအား။ ယာမော ပစ္ဆိမယာမသင်္ခါတော၊ ပစ္ဆိမယံ ဟု ဆို
အပ်သော။ ကာလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တံ ပါနံ၊
သည်။ ယာမကောလိကံ၊ မည်၏။ (ယာမော ကာလော အဿာတိ ယာမ
ကောလိကံ၊ စတုတ္ထိ ဗဟုဗ္ဗိဟိ ၎င်းတည်း။) သပ္ပိအာဒိ၊ ထောပတ် အစရှိသော။
ပဠာရိမံ၊ သော။ ဘောသဇ္ဇံ၊ သည်။ ပါ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ သတ္တာဟံ၊
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိဓေတဗ္ဗတော၊ သိုသားအပ်သောကြောင့်။ အဿ
သပ္ပိအာဒိတသဇ္ဇဿ၊ ထို ထောပတ် အစရှိသော ဝါးပါးသော ဆေး
အား။ သတ္တာဟေ၊ ခုနစ်ရက် ဘုဉ်းပေးအပ်သော။ ကာလော၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ တံ ဘောသဇ္ဇံ၊ သည်။ သတ္တာဟကောလိကံ၊ မည်
၏။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဌတေတွာ၊ ၍။ အဝသေယံ၊ ထို သုံးပါးမှ ကြွင်းသော။
ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းစုံကိုလည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်
ဆုံ။ ပါ၊ အသက်ရှိသရွေ့။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သိုမှီး၍။ ပစ္စယေ၊ အနာဟူသော
အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗတော၊ ကြောင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊
ယာဝဇီဝိက မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၉၀။ တတ္ထ၊ ထို လေးပါးသော ကာလိကတို့တွင်၊ ယာဝကောလိကေ
သု၊ တို့၌။ ဘောဇနီယံ နာမ၊ စားဖွယ် မည်သည်ကား။ ဩဒနော၊ လင်း
လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘာသော၊ မုယောမုန့် လည်းကောင်း။ သတ္ထု၊ မုန့်လုံး
လည်းကောင်း။ မစ္ဆော၊ ငါးလည်းကောင်း။ မံသံ၊ ဟင်းမျိုး လည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ ထို့။ ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ
ဘောဇနာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ယာဝကောလိကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
သတ္တာဟကောလိကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယာဝဇိဝိကဉ္စ၊ ကို လည်း
ကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၌။ အဝသေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ခါဇနီယံ နာမ၊
ခဲဖွယ်မည်၏။ ဣ ပန ပဒေ၊ ဤ ခါဒနီယံ ဟူသော-ပုဒ်၌ကား။ တာဝ၊
စွာ၊ ယံ သက္ခလိမောဒကောဒိ၊ အကြင် ကျဲသည်းမုန့် ကတွတ်မုန့် အစရှိသော
ခဲဖွယ်သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏမယံ၊ ကောက်ဝဲတို့ဖြင့်ပြီးသော။ ခါဒနီယံ၊ ၏။
တတ္ထ၊ ထို ကျဲသည်းမုန့် ကတွတ်မုန့်တို့၌။ ဝတ္ထဗ္ဗဇေဝ၊ ဆိုဖွယ်မူလျှင်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ယမ္ပိ ဝနမူလသဒိပ္ပတေဒံ၊ အကြင် တောသစ်မြစ် စသော အပြားရှိ
သော ခဲဖွယ်သည်။ အာမိသဂတိကံ၊ ဆွမ်းစားဖွယ်နှင့်တူသော အလား
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထိဒံ တံ ကတမံ၊ ဟူမူကား။ မူလခါဒနီ
ယံ၊ အမြစ်ခဲဖွယ်။ ကန္တခါဒနီယံ၊ အဖုခဲဖွယ်။ မုဠာလခါဒနီယံ၊ အစွယ်
ခဲဖွယ်။ (ကြာရင်၊ သီး စသည် ယူ။) မတ္ထကခါဒနီယံ၊ အညွှတ်ခဲဖွယ်။
ခန္တခါဒနီယံ၊ အပင်ခဲဖွယ်။ (ပင်စည်ခဲဖွယ်သော်လည်း ပေး။) တစခါဒနီယံ၊
အခေါက်ခဲဖွယ်။ ပတ္တခါဒနီယံ၊ အရွက်ခဲဖွယ်။ ပုပ္ဖခါဒနီယံ၊ အပွင့်
ခဲဖွယ်။ ဖသခါဒနီယံ၊ အသီးခဲဖွယ်။ အပ္ပိခါဒနီယံ၊ အစေ့ခဲဖွယ်။ ပိဋ္ဌ
ခါဒနီယံ၊ အမှုန့်ခဲဖွယ်။ နိယျာသခါဒနီယံ၊ အစေးခဲဖွယ်။ ဣတိ ဣဒံ
သဗ္ဗမ္ပိ၊ ဤအလုံးစုံသည်သည်း။ ခါဒနီယံသင်္ချမေဝ၊ ခဲဖွယ်၏ အရေအတွက်
သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

တတ္ထ ပန ခါဒနီယေ၊ ထို အမြစ် စသော ခဲဖွယ်၌။ အာမိသဂတိက
သတ္တကုဏတ္ထံ၊ ဆွမ်း စသည်နှင့်တူသော အလားရှိသည်ကို မှတ်စိမ့်သော
ငှါ။ ဣဒံ မုခမတ္တနိဒဿနံ၊ ဤ အမြစ်မျှပြီလတ္တံ့ သည်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ မူလ
ခါဒနီယေ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ မူလကမူလံ၊ မုန့်လာမြစ်။ ခါရကမူလံ၊ ဟင်း
ခါးမြစ်။ (ဟရိကမူလံ-ဟု စာဟောင်းရှိ၏၊ ဟင်းကျိမြစ်။) စစ္ဆမူလံ၊ ဟင်းဂ
လာဖိုမြစ်။ တမ္ဘကမူလံ၊ ဟင်းချဉ်မြစ်။ တဏှုလေယျကမူလံ၊ ဟင်းဆန်ကွ
မြစ်။ ဝတ္ထုလေယျကမူလံ၊ ကြွက်နားမြစ်။ ဝကေလိမူလံ၊ ကင်ပိမ့်မြစ်။
ဇေဏ္ဍရိမူလံ၊ ဟင်းခါးပန်းတူမြစ်။ (ကန်တပေါမြစ်သော်လည်း ဟူ၏။) ဣတိ
(ခုတိယအကြိမ်)

ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ သူပယုပဏ္ဏမူလာဒိ၊ ဟင်းအား
လျှောက်ပတ်သော အရှက်ရှိသော သစ်ပင်ဝယ်နှယ်တို့၏ အမြစ်တို့သည်။
အာမိသဂတိကာနိ၊ ဆွမ်းနှင့်တူသော အလားရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ စ ခောသု
မူလေသု၊ တို့တွင်။ ဝဇကလိမူလေ၊ ကင်ပိမ့်မြစ်၌။ ဖရဉ္စ၊ အရင့်ကို။ ဆိန္ဒူ
တု၊ ဤ။ ဆဓန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ တံ၊ ထို ရင့်သော ကင်ပိမ့်မြစ်သည်။ ယာဝ
ဇီဝိကံ၊ ယာဝဇီဝိကသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညဉ္စိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။
ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ရင့်လေပြီးသော အမြစ်သည်။ ယာဝဇီဝိကံ၊
မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတေန န ယေန၊ ဖြင့်လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
မူလကခါရကဇ္ဈရိမူလာနံ၊ မုန်လင်မြစ် ဟင်းကျိုမြစ် ဟင်းခါးပန်းတူမြစ်
တို့၏။ ဇရဋ္ဌာနိဝိ ပန၊ မြစ်ရင့်တို့သည်ကား။ အာမိသဂတိကာနေဝ၊ ဆွမ်း
နှင့် အလားတူကုန်သည်ချည်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပါဠိယံ၊ ။

“ဘိက္ခဝေ၊ ချို့။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေး ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ ပန
မူလာနိ၊ အကြင် အမြစ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟလိဋ္ဌိံ၊ နှိုင်း။
သင်္ဂိဝေရံ၊ ချင်း။ ဝစံ၊ လင်းလေ။ ဝစတ္ထံ၊ ဆိပ်ဖူး။ အတိဝိယံ၊
တိဝုတ်။ ကဋ္ဌကဓရာဟိဏိ၊ ကုသားဆောင်းမေးခါး။ ဥသီရံ၊
ပန်းရင်း။ ဘဒ္ဒမုတ္တကံ၊ နွားမြေရင်းကြီး။ အညာနိဝိ၊ ထိုမှတပါး
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ ဝါ ပန
မူလာနိ၊ တို့သည်။ ခါဒနီယေ၊ ။ ခါဒနီယတ္ထံ ခါဒနီယကိစ္စံ၊
ခဲဖွယ်ကိစ္စတို့။ နေဝ ဖရန္တိ န နိပ္ပဂါဒေန္တိ၊ မပြီးစေဘတ်ကုန်။
ဘောဇနီယေ၊ စားဖွယ်၌။ ဘောဇနီယတ္ထံ ဘောဇနီယကိစ္စံ၊ စား
ခြင်းကိစ္စတို့။ န ဖရန္တိ န နိပ္ပဂါဒေန္တိ၊ စေကုန်။ တာနိ မူလာနိ၊ တို့ကို။
အနုဇာနာမိ၊ မူ၏။”

ဣတိ၊ သို့။ ယာနိ ပန မူလာနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တာနိ မူလာနိ၊
တို့သည်။ ယာဝဇီဝိကာနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဝုဠပဉ္စမူလံ၊ မြစ်ဝယ် ငါးပါး။
မဟာပဉ္စမူလံ၊ မြစ်ကြီး ငါးပါး။ ဣဘိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဂဏိယ
မာနာနံ၊ ရေတွက် အပ်ကုန်သော။ တေသံ မူလာနံ၊ ထိုအမြစ်တို့ကို။ ဂဏ
နာယ၊ ရေတွက်ခြင်း၏။ အနန္တာ၊ အဆုံးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခါဒနီယတ္ထု၊
ခဲခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဘောဇနီယတ္ထု၊ စားခြင်းငှါ လည်းကောင်း။
အဖရဏဘာဝေါယေဝ ။ မပြီးစေကတ်သော အမြစ်သည်သာလျှင်။

၁-ဖရဏဘာဝေါယေဝ။
(ဒုတိယအကြိမ်)

တေသံ ပန၊ တို့ကား။ လက္ခဏံ၊ အမှတ်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ
 ကိဉ္စိ မူလံ၊ အမှတ်မရှိသော အမြစ်သည်။ တေသု တေသု ဇနပဇေသု၊ တို့၌။
 ပကတိအာဟာရဝသေန၊ အားဖြင့်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ခါဒနီယတ္ထု၊
 ခဲခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ တောဇနီယတ္ထု၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဖရတိ
 နိပ္ပါဒေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ တံ မူလံ၊ သည်။ ယာဝကလိကံ၊ မည်၏။
 ဣတရံ၊ ဤမှတပါး ခဲဖွယ် စားဖွယ်ကိစ္စကို မပြီးစေတတ်သော အမြစ်သည်
 ကား။ ယာဝဇီဝိကံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တေသု၊ တို့၌။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဝတ္ထာပိ၊ ဆိုလျှင်မူလည်း။ ဣမေသို့
 ယေဝ လက္ခဏေ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အာဟာရကိစ္စ ဖြစ်-မဖြစ်သော
 လက္ခဏာ၌သာလျှင်။ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်အပ်၏။ နာမသညာသု၊ အထူးထူး
 သော နွယ် သစ်ပင်တို့၏ အမည်တို့ကို။ ဝုစ္စမာနာသု ပန၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်ကား။ တံ တံ နာမံ၊ ကို။ အဇာနန္ဒာနံ၊ မသိသော သူတို့အား။
 သမ္မောဟောယေဝ၊ တွေဝေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ အံ့။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နာမသညာယ၊ အမည်ကို မှတ်ခြင်းကို။ အာဒရံ၊
 ရိုသေခြင်းကို။ အကတွာ၊ မူ၍။ လက္ခဏဇေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဿိတံ၊
 ၏။ မူလေ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊
 လည်းကောင်း။ (စ-သဒ္ဓါကား သင်္ခေပဇေးတကနိပါတ်တည်း။) ကန္တာဒိသုပိ၊
 မြစ်ဖု စသည်တို့၌လည်း။ လက္ခဏံ၊ ကို။ ဒဿယိသာမ၊ ကုန်အံ့။ တသေဝ
 ဝသေန၊ ထို လက္ခဏာ၏သာလျှင်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ၏။ ပင်္ဂုယံ၊ ၌။ ဟလိဒ္ဓါဒိ၊ နန္ဒင်း အစရှိသော။ အဋ္ဌာဝိဓံ၊ သော။ ယသ္မ
 တံ မူလံ၊ အကြင် အမြစ်ကို။ ဝုတ္ထံ၊ ၏။ (တံ-ကား နိပါတ်၊ အနက်မရှိ
 တဗ္ဗောသာတည်း။) တဿ ဟလိဒ္ဓါဒိကဿ၊ ထို နန္ဒင်း စသည်၏။ ခန္ဓ
 တစပုပ္ဖဖလာဒိ၊ အပင် အခေါက် အပွင့် အသီး အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။
 ယာဝဇီဝိကံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္ထံ၊ ၏။

ကန္တာခါဒနီယေ၊ မြစ်ဖု ခဲဖွယ်၌။ ကန္ဓော၊ မြစ်ဖုသည်ကား။ ဒုဝိဓော၊
 ၏။ ဒီဃော စ၊ ရှည်သော မြစ်ဖုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ရသောာ စ၊
 တိုသော မြစ်ဖုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိသ ကိ သုကကန္တာဒိ၊ ကြာစွယ်
 ကြာရင်း ပေါက်ပင်ငယ်တို့၏ အစု အစရှိသော။ ကန္ဓော စ၊ မြစ်ဖုသည်
 လည်းကောင်း။ ဥပ္ပလက သေရက ကန္တာဒိ၊ ကြီးမြစ်ဖု ဝက်မြေရင်းဖု

အစရှိသော။ ယံ ကိစ္ဆိ ကန္တံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြစ်ဖုကို။ ဝဏ္ဏိတိဝိ^၁၊ မြစ်ထုံး
မြစ်ဦး ဟူ၍လည်း။ ဝဇ္ဇိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ တသ္မိံ^၂ ကန္တခါဒနီယော၊ ထို
မြစ်ဖု ခဲဖွယ်၌။ သဗ္ဗေသံ ကန္တာနံ၊ ထို၏။ ဇိတ္တဇရဋ္ဌဌာနဉ္စ၊ ဟောင်း၍
ရင့်လေပြီးသော အရပ်သည် လည်းကောင်း။ ဆလ္လိ စ၊ အပွေး အခေါက်
သည် လည်းကောင်း။ သုခုမမူလာနိ စ၊ သိမ်မွေ့သော မြစ်သေးတို့သည်
လည်းကောင်း။ ယာဝဇီဝိကာနိ၊ တို့တည်း။ တရုဏော ပန၊ မူကား။
သုခခါဒနီယော၊ ခဲလွယ်သော။ သာလကလျာဏိပေါတကကန္ဓော၊ နဝံ
ပင်ငယ် အဖုသည် လည်းကောင်း။ ကိံ သုကပေါတကကန္ဓော၊ ပေါက်ပင်
ငယ် အဖုသည် လည်းကောင်း။ အမ္မုလကကန္ဓော၊ ငှေးပင်ငယ် အဖုသည်
လည်းကောင်း။ ကေတကန္ဓော၊ ဆပ်သွား အဖုသည် လည်းကောင်း။
မာလကန္ဓော၊ ကညပ်ပင် အဖုသည် လည်းကောင်း။ ဘိသသင်္ခါတော၊
ကြာစွယ် ကြာရင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ပဒုမပုဏ္ဏရိကကန္ဓော၊ ပဒုမ္မာ ပုဏ္ဏ
ရိက်တို့၏ အဖုသည် လည်းကောင်း။ ဝိဏ္ဏာလုခသလုအာဒယော စ၊
သတွေး မျောက် အစရှိသော အဖုတို့သည်လည်း။ ဝိရဝလ္လိကန္ဓော၊
ဥမွန်းဖုသည် လည်းကောင်း။ အာလုကန္ဓော၊ ဝိန်းဖုသည်လည်းကောင်း။
ထိဂ္ဂုကန္ဓော၊ ထန်ဖုသည်လည်းကောင်း။ (သစ်ပင်ဖုလည်း ဟူ၏။ ဒန့်သလွန်
လည်း ဟူ၏။) တာလကန္ဓော၊ ထန်းပင်ငယ် အဖုသည် လည်းကောင်း။
နိလုပ္ပလရတ္တုပ္ပလကုမုဒသောဝန္ဓိကာနံ၊ ကြည့် ကြာနီ ကုမုဒြာ ကြာ
တံဆိပ်တို့၏။ ကန္တာ၊ အဖုတို့သည်လည်းကောင်း။ ကဒလိကန္ဓော၊ ငှက်ပျော
ဖုသည် လည်းကောင်း။ ဝေဠုကန္ဓော၊ ဝါးမြစ်ဖုသည် လည်းကောင်း။
ကသေရုကကန္ဓော၊ ဝက်မြေဖုသည် လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေမာဒယော၊
ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ တေသု တေသု ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ ပကတိ
အာဟာရဝသေန၊ ဖြင့်။ မနုဿာနံ၊ ထို၏။ ခါဒနီယတ္ထဉ္စ၊ ခဲဖွယ်ကိစ္စကို
လည်းကောင်း။ တောဇနီယတ္ထဉ္စ၊ ကို လည်းကောင်း။ ဖရဏကကန္တာ၊
ပြီးစေတတ်သော မြစ်ဖုတို့သည်။ ယာဝကောလိကာ၊ မည်ကုန်၏။ (မွန်းတည့်
ရံသာ စားကောင်း၏ ဟူလိုသည်။) ဝိရဝလ္လိကန္ဓော၊ ဥမွန်းဖုကား။ အဝေ
တော၊ မပြုတ် မဖြောမှုကား။ ယာဝဇီဝိကော၊ တည်း။ (တကြိမ်သာ အကပ်
ခံက တသက်လုံးဘုဉ်းပေးကောင်း၏ ဟူလို။) ဝေတော၊ ပြုတ် ဖြောမှုကား။
ယာဝကောလိကော၊ တည်း။ ဝိရကောကောလိ၊ မျောက်ငို၊ ဇီဝိက၊ သစ်ခွ
ပန်းတံ။ ဥသတက၊ ကြက်သွန်နီ။ လသုဏာဒိကန္တာ ပန၊ ကြက်သွန်ဖြူ

၂၀၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

စသည်တို့၏ အစုတို့သည်ကား။ ယာဝဇီဝိကာ၊ ချည်းတို့တည်း။ တေ
ကန္တာ၊ ထို မြစ်ဖုအိုကို။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ “ယာနိ ဝါ ပနညာနိဝိ အတ္ထိ မူလာနိ
ဘေသဇ္ဇာနိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ထို့။ မူသဘေသဇ္ဇသင်္ဂဟေနဝ၊ မူသဆေး
အရေအတွက်ကိုသာလျှင်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။

မုဠာလခါဒနီယေ၊ အစွယ် ခဲဖွယ်၌။ ပဒုမမုဠာလံ၊ ကြာပဒုမ္မာစွယ်
သည်။ ပုဏ္ဏရိကမုဠာလံ၊ ပုဏ္ဏရိကကြာစွယ်သည်။ မူလသဒိသံယေဝ၊
အမြစ်နှင့် အတူပင်တည်း။ ရေကမုဠာလံ၊ ပြိန်းစွယ်၊ ကန္တာလမုဠာလံ၊ ပေါက်
စွယ်။ ဣတိ ဝေဓာဒိ၊ သော။ တေသု တေသု ဇနပဒေသု၊ ထို့၌။ ပကတိ
အာဟာရဝသေန၊ ဖြင့်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ခါဒနီယတ္ထု၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဘောဒနီယတ္ထု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖရဏကမုဠာလံ၊ ပြီးစေ
တတ်သော အစွယ်သည်။ ယာဝကာလိကံ၊ ကတည်း။ ဟလိဒ္ဓိ၊ နန္ဒင်း။
သိဝိဝေရ၊ ချင်း။ မကမိ၊ သင်္ဂန်း။ စတုရသံသလ္လိ၊ ကြံ့ဟင်း။ ကေတက၊
ဆင်သွား။ တာလ၊ ထန်း။ ဟိန္တာလ၊ ခနန်း။ ကုန္တာလ၊ မင်းပေါ်။ နာဠိ
ကေရ၊ အုန်း။ ပူဂရက္ခာဒိမုဠာလံ ပန၊ ကွမ်းသီးပင် စသည်တို့၏ အစွယ်
သည်ကား။ ယာဝဇီဝိကံ၊ တည်း။ (သမာသဖြစ်လျက် အနက်သိသာစိမ့်သော
ငှါ အသီး အသီး သမ္ပန်သည်။ သမာသပင်သော်လည်း သမ္ပန်။) တံ သဗ္ဗမ္ပိ၊
ထို ခပ်သိမ်းသော အစွယ် ဟူသမျှကိုလည်း။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ “ယာနိ ဝါ
ပနညာနိဝိ အတ္ထိ မူလာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ”တိ၊ ဟူ၍။ မူသဘေသဇ္ဇသင်္ဂဟ
နေဝ၊ မူသဆေး၏ ရေတွက်သဖြင့်လည်းကောင်းလျှင်။ ဧဝံ၊ ထို့။ သင်္ဂဟိတံ၊
ရေတွက်အပ်၏။

မတ္ထကခါဒနီယေ၊ အတ္ထုန့် အညွှောက် ခဲဖွယ်၌။ တာလ၊ ထန်း။
ဟိန္တာလ၊ ခနန်း။ ကုန္တာလ၊ မင်းပေါ်။ ကေတက၊ ဆင်သွား။ နာဠိကေရ၊
အုန်း။ ပူဂရက္ခာ၊ ကွမ်း သီးပင်။ ခဇ္ဇုရိ၊ သင်ပေါင်း။ ဝေတ္ထ၊ ကြိမ်။ ရေက၊
ကြယ်။ ကဒလိနံ၊ ငှက်ပျောတို့၏။ ကဠီရသင်္ခါတာ၊ အညွှောက် ဟူ၍
ဆိုအပ်ကုန်သော။ မတ္ထကာ၊ အတ္ထုန့်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဝေဏုကဠီ
ရော၊ ဝါးညွန့်၊ နဠိကဠီရော၊ ကျူညွန့်၊ ဥစ္ဆုကဠီရော၊ ကြီညွန့်၊ မူလက
ကဠီရော၊ မုန်သာညွန့်။ သာယပကဠီရော၊ မုန်ညှင်းညွန့်။ သတာဝရိကဠီ
ရော၊ ကြီညွန့်။ သတ္တန္တံ ခညာနံ၊ ခုနစ်ပါးသော စပါးတို့၏။ ကဠီရာ၊
အတ္ထုန့်တို့။ ဣတိ ဝေဓာဒိ၊ ရှိသော။ တေသု တေသု ဇနပဒေသု၊ ထို့၌။
ပကတိအာဟာရဝသေန၊ ဖြင့်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ခါဒနီယတ္ထု၊ ကိုလည်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကောင်း။ ဘောဇနိယတ္ထု။ ကိုလည်းကောင်း။ ဖရဏကော၊ ပြီးစေတတ်သော။ ရုက္ခဝလ္လိအာဒိနံ၊ သစ်ပင် နွယ် စသည်တို့၏။ ဧတ္ထကော၊ အညွန့်အညွှောက်သည်။ ယာဝကလိကော၊ က တည်း။ ဟလိဒ္ဓိသိဂီဝေရဝစမကမိလသုဏာနံ၊ နန္ဒင်းချင်း၊ လင်းလေ သစ်ပန်းကြက်သွန်တို့၏။ ကဠိရာ၊ အညွန့်တို့သည်။ ယာဝဇိဝိကာ၊ ယာဝဇိဝိက နှင်နှင်တို့တည်း။ (ဤသို့သမ္ပန်။) တာလဟိန္တာလကုန္တာလနာဠိကေရကဠိရာနဉ္စ၊ ထန်း၊ ခနန်းမင်းပေါ် အုန်းညွန့်တို့ကိုလည်း။ (ဗုဒ္ဓော-သို့ဆိုက်။) ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပါတိကော၊ ကျသော။ ရေဌဗုဒ္ဓော၊ ရင့်လေပြီးသော အညွှောက် အဖုသည်။ ယာဝဇိကော၊ တည်း။

ခန္ဓခါဒနီယေ၊ ပင်စည်ခဲဖွယ်၌။ အန္ဓောပထဝိဂတော၊ မြေထဲ၌ ဖြစ်သော။ သာဝကလျာဏီခန္ဓော၊ နှစ်ပင်ငယ်။ (သာလကလျာဏီ မည်သော သစ်ပင်လည်းဟူ။ ဤ သာလကလျာဏီ မည်သော သစ်ပင်ကား ဘုရားဖြစ်သောအခါ၌သာ ဖြစ်သည်ဟု ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ ဋီကာကြီးတို့၌ မိန့်ဆို၏။) ဥစ္ဆုခန္ဓော၊ ကြံပင်။ နိလုပ္ပယရတ္တုပ္ပလကုမုဒသောဝန္ဓိကာနံ၊ ကြာညိုကြာနီ ကုမုဒရာ ကြာတံဆိပ်တို့၏။ ဣဏ္ဍကခန္ဓ၊ အရိုးပင်စည်။ ဣတိ ဝေမာဒိ၊ သော။ တေသု တေသု ဇနပဇေသု၊ တို့၌။ ပကတိအာဟာရဝသေန၊ ဖြင့်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ခါဒနိယတ္ထု၊ ခဲခြင်းကိစ္စကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနိယတ္ထု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖရဏကော၊ ပြီးစေတတ်သော။ ခန္ဓော၊ ပင်စည်သည်။ ယာဝကလိကော၊ တည်း။ ဥပ္ပယဘေတိနံ၊ ကြာညို ကြာဖြူ ကြာနီမျိုးတို့၏။ ပဏ္ဏဒဏ္ဏကော၊ အရွက်ရိုး။ ပဒုမဘေတိနံ၊ ပဒုမ္မာကြာမျိုးတို့၏။ (ပွင့်ချပ်တရာပြည့်မှ "ပဒုမ္မာ" ဖြစ်သည်။) ဝာဠေဝိ ဒဏ္ဏကော၊ ခပ်သိမ်းသော အရိုး။ ကရိန္ဒဒဏ္ဏာဒယော စ၊ ဟင်းရဲအရိုး စသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသဗဗ္ဗခန္ဓာ၊ ထိုမှကြွင်းသော ခပ်သိမ်းသော ပင်စည်တို့သည်။ ယာဝဇိဝိကာ၊ နှင်နှင်တို့တည်း။

တစခါဒနီယေ၊ အခေါက် ခဲဖွယ်၌။ ဥစ္ဆုတစောဝ ကော၊ ကြံခွံတပါးသလျှင်။ ယာဝကလိကော၊ ကတည်း။ သောဝိ၊ ထို ကြံခွံသည်လည်း။ သရသော၊ အရည်ရှိသည်သာတည်း။ သေသော၊ ကော။ သဗ္ဗေတစော၊ အခေါက် အခွံ ဟူသမျှသည်။ ယာဝဇိဝိကော၊ တည်း။ ဇေသံဝန တစခါဒနီယာနံ၊ ထို အခေါက်ခဲဖွယ် သစ်ပင်တို့၏။ တိဏ္ဍမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မတ္တကန္ဓတစာနံ၊ အညွှောက် ပင်စည် အခေါက်

(ဒုတိယအကြိမ်)

တို့ကို၊ ဝါဠိယံ၊ ဌ။ ကသာဝံဘေသဇ္ဇန၊ အဖန်ဆေးဖြင့်။ သင်္ဂဟော၊ ရေ
တွက်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ အကယ်လျှင်။ “အနုဇာနာမိ
သိက္ခဓဝ။ ထ။ ဘောဇနိယတ္ထံ ဖရန္တိ”တိ၊ ဖရန္တိ ဟူ၍။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ —

“သိက္ခဓဝ၊ တို့။ ကသာဝါနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ အဖန် ဖြစ်သော
ဆေးတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာသဘဝံ၊ တမ္မာ အဖန်။ ကုဋ္ဌဇ
ကသာဝံ၊ သက်တုတ်အဖန်။ ပဋေသကသာဝံ၊ မြူးတား အဖန်။
ဖဂ္ဂဝကသာဝံ၊ ခွေးကောက် အဖန်။ နတ္ထာသလကသာဝံ၊ သင်းဝင်
အဖန်။ အညာနိဝိ၊ ထိုမှတပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊
ဆေးဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ ဝါပန ကသာဝါနိ၊ အကြွင်း အဖန်တို့
သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ခါဇနီယော၊ ခဲဖွယ်၌။ ခါဇနီ
ယတ္ထံ ခါဇနီယကိစ္စံ၊ ခဲခြင်းကိစ္စကို။ နေဝ ဖရန္တိ န နိပ္ပါဓေန္တိ၊
မပြီးစေကုန်။ ဘောဇနိယော၊ ၌။ ဘောဇနိယတ္ထံ ဘောဇနိယ
ကိစ္စံ၊ စားခြင်းကိစ္စကို။ န ဖရန္တိ န နိပ္ပါဓေန္တိ၊ စေကုန်၊ တာနိ
ကသာဝါနိ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။” ဣတိ၊ တို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တိ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ ဝစနံ၊ ဤ ဝါဠိ၌၊ ဧဘသမ္ပိ၊ ထို ကြီးစွာ စသည်တို့ကို
လည်း။ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ သိဇ္ဈာတိ၊ ၏။ ဝုတ္တကသာဝါနိ စ၊
ဆိုခဲ့ပြီးသော အဖန်တို့သည်လည်း။ သဗ္ဗကပ္ပိယာနိ၊ အလုံးစုံ အပ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

ပတ္တခါဇနီယော၊ အရွက် ခဲဖွယ်၌။ မူ ဘကံ၊ မုနိသာ။ ခါရကော၊ ဟင်းကျိုး၊
စဉ္ဇ၊ ဟင်းသဿ။ တမ္မကော၊ ဟင်းချဉ်းနီ။ တဏှ၊ သေယျကော၊ ဟင်းဆန်
ကွဲ။ ပပုန္နာဂေါ၊ တန့်ကျ၊ ဝတ္ထု၊ သေယျကော၊ ကြွက်နား။ ဝကောလိ၊ ကင်
ဝိဇ္ဇံ၊ ဇွေရုံ ဟင်းခါးပန်းတူ၊ သေတ္တု၊ သနပ်။ သိဂ္ဂ၊ ဇန့်သလွန်။ ကာသ
မဇ္ဇကော၊ ရှိချွန်။ ဥဗ္ဗာ၊ ကန်တောက်။ စိန၊ ဝဲခန့်ဘက်။ မုနုဂ္ဂ၊ ဝဲစောက်
စောင်း။ ဗာသော၊ ဝဲသွန်း။ ရာဇောသော၊ ဝဲကြိုး။ ဝါ၊ မင်းဝဲ။ မဟာနိပ္ပာဝံ၊
ဝဲဘက်ကို။ ဌဇာတွာ၊ ထား၍။ အာသေသနိပ္ပါဂေါ၊ ကြွင်းသော ဝဲ ဟူ
သမျှ။ အဂ္ဂိ၊ နေ့၊ တပဓဆး။ သုနိသန္ဓကော၊ တောင်ကန်စွန်း။ သေတ
ဝရကော၊ ခံဘက်ဖြူ။ နာဠိကာ၊ ကန်စွန်း။ ဘူမိယံ ဘောလောကီ၊ မြေဖြစ်
ကြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဘေသံ၊ ထို နွယ်သစ်ဝင်တို့၏။ ပတ္တာနိ စ၊ တို့

(ဇုတိယအကြိမ်)

၂

သည်လည်းကောင်း။ ဝေရူပါနိ၊ ကုန်သော။ အညာနိ စ ပတ္တာနိ၊ ထိုသည်
လည်းကောင်း။ တေသု တေသု ဇနပဒေသု၊ ထို၌။ ပကတိအာဟာရ
ဝသေန၊ ဖြင့်။ မနုဿာနိ၊ တို့၏။ ခါဒနိယတ္ထု၊ ကိုသည်းကောင်း။ တောဇနိ
ယတ္ထု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖရဏကာနိ၊ ကုန်သော။ ပတ္တာနိ၊ အရွက်တို့
သည်။ ကေသန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ယာဝကာလိကာနိ၊ တို့တည်း။ အညာ၊
ထိုမှတပါး။ မဟာနဝိဋ္ဌိဒတ္တာ၊ လက်သည်းခွံမျှ ကြီးသော အတိုင်းအ
ရှည်ရှိသော။ ယာ ပတ္တလောကိ၊ အကြင် မြေဖြစ်ကြီးသည်။ ရက္ခေ စ၊
သစ်ပင်တို့သို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆေ စ၊ ချုံတို့သို့လည်းကောင်း။ အာရော
ဟတိ၊ တတ်၏။ တဿာ ပတ္တလောကိယာ၊ ထိုမြေဖြစ်ကြီး၏။ ပတ္တံ ပန၊
သည်ကား။ ယာဝဇီဝိကံ၊ တည်း။ ဗြဟ္မိပတ္တု၊ ဗြဟ္မရွက်သည်လည်း။
ယာဝကာလိကံ၊ ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့၊ ဒိဝါသိနော၊ သိန်းစဉ်ကျွန်း၌
နေသောသူတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ (ဤကား သိန်းစဉ် ကျွန်းသား
တို့၏အယူကို ပြသည်။ ဆရာအလိုကား ယာဝဇီဝိက ဟု ဆိုလိုရိပ် ထင်၏။)
အဗ္ဗဝလ္လဝံ၊ သရက်ညွန့်ကား။ ယာဝကာလိကံ၊ တည်း။ အသောကပလ္လဝံ
ပန၊ ပန်းသုန်းညွန့်သည်ကား။ ယာဝဇီဝိကံ၊ ကတည်း။ အညာနိ စ၊ ထိုမှ
တပါးလည်း။ ပါဠိယံ၊ ၌-

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ပတ္တာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ အရွက် တည်းဟူသော
ဆေးတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ နိဗ္ဗပဏ္ဏံ၊ တမာရွက်။
ကုဋပဏ္ဏံ၊ လက်ထုတ်ရွက်။ ပဇ္ဇောလပဏ္ဏံ၊ မြူးတားရွက်၊ သုလသိ
ပဏ္ဏံ၊ ရုံးရွက်၊ ကပ္ပါယာဏ္ဏံ ၊ ဝါရွက်။ အညာနိဝိ၊ ထိုမှတပါး
လည်း။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေး ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ ဝါ ပန
ပတ္တာနိ၊ ထိုသည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ခါဒနိယေ၊ ၌။ ခါဒနိ
ယတ္ထံ၊ ကို။ ဇနဝ ဖရန္တိ၊ မပြီးစေဘတ်ကုန်။ တောဇနိယေ၊ ၌။
တောဇနိယတ္ထံ၊ ကို။ န ဖရန္တိ၊ ကုန်။ ဣဒါနိ ပတ္တာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊
ဤအရွက်ဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။”

ဣတိ၊ သို့။ ယာနိ စ အညာနိ ပတ္တာနိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။
တာနိ ပတ္တာနိ၊ ထိုသည်။ ယာဝဇီဝိကာနိ၊ တို့တည်း။ ကောသုဇ္ဇ ပတ္တာနိ၊
အရွက်သက်သက်တို့သည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ တေသံ လတာ

၁-ကပ္ပါသိက။

ရက္ခာနံ၊ ထို နွယ်သစ်ပင်တို့၏။ ပုပ္ဖဖလာနိဝိ၊ အပွင့် အသီးတို့သည်လည်း။
ယာဝဇိဝိကာနိ၊ ယာဝဇိဝိက နှင်နှင်တို့တည်း။ ဖဂ္ဂဝပဏ္ဏံ၊ ခွေးတောက်
ရွက်။ အဇ္ဈကပဏ္ဏံ၊ ဖောက်ကြံ့ရွက်။ ဖဏိဇ္ဈကပဏ္ဏံ၊ ကန်ရိုးရွက်။ (လူတို့
ကား ကညို့-ဟု ဆိုကြကုန်၏။) တဗ္ဗလပဏ္ဏံ၊ ကွမ်းရွက်။ ပဒုမိနိပဏ္ဏံ၊ ကြာ
ရွက်။ ဣတိ ဧဝံ ဤသို့။ ဂဏနဝသေန၊ အားဖြင့်။ ယာဝဇိဝိကပဏ္ဏာနံ၊
တို့၏။ အန္တော ပန၊ အဆုံးသည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပုပ္ဖခါဒနီယေ၊ အပွင့်ခဲဖွယ်၌။ မူလကပုပ္ဖံ၊ မုန်လာပွင့်။ ခါရကပုပ္ဖံ^၁၊
ဟင်းကျီပွင့်။ စစ္ဆပုပ္ဖံ၊ ဟင်းဂလာပွင့်။ တဗ္ဗကပုပ္ဖံ၊ ဟင်းချည်းနီပွင့်။ ဝဇေ
ကလိပုပ္ဖံ၊ ကင်ပိမ့်ပွင့်။ ဇဇ္ဈရိပုပ္ဖံ၊ ဟင်းခါးပန်းတူပွင့်။ ဂူဠနိပ္ပေါပုပ္ဖံ၊
ဝဲပုစွန်ပွင့်။ မဟာနိပ္ပေါပုပ္ဖံ၊ ဝဲတက်ပွင့်။ ကသေရကပုပ္ဖံ၊ ဝက်မြေပွင့်။
နာဠိကေရတာလကေတကာနံ၊ အုန်း ထန်း ဆင်သွားတို့၏။ တရုဏ
ပုပ္ဖံ^၂၊ နုသောအပွင့်တို့သည် လည်းကောင်း။ သေတဝရုဏပုပ္ဖံ၊ ခံတက်
ဖြူပွင့်။ သိဂ္ဂပုပ္ဖံ၊ ခန့်သလွန်ပွင့်။ ဥပ္ပလပဒုမေဇာတိကာနံ၊ ကြာညို ကြာဖြူ ကြာ
ပဒုမ္မာအမျိုးတို့၏။ ပုပ္ဖါနံ၊ တို့၏။ ကဏ္ဍိကာမတ္ထံ၊ ကြာနားဟောင်းအချက်
ရှိသော။ အဂန္ဓိပုပ္ဖံ၊ ပေါက်ပွင့်။ ကရိရပုပ္ဖံ၊ ဆင်လက်မောင်းပွင့်။ ဇိဝန္တီ
ပုပ္ဖံ၊ မိုးဆွေပွင့်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ရှိသော။ တေသု တေသု ဇနပဒေသု၊
တို့၌။ ပကတိအာဟာရဝသေန၊ ဖြင့်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ခါဒနီယတ္ထု၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယတ္ထု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖရုဏပုပ္ဖံ^၃၊ ပြီး
စေတတ်သော အပွင့်သည်။ ယာဝကလိကံ၊ ကတည်း။ အသေက၊
ပန်းသုန်း။ ဗကုလ၊ ချရား။ ကုယျက၊ ဆူးရစ်။ ပုန္နာဂ၊ ပုန်းညက်။ စမ္ပက၊
စကား။ ဇာတိ၊ မလေးစံပယ်။ ကရဝီရ^၄၊ ကုလားစလပ်။ ကဏိကာရ၊
မဟာလှေကား။ ကုန္ဒ၊ သင်းခွေ။ နဝမာလိက၊ ဆိပ်ဖလူး။ မလ္လိကာဒိနံ၊
ကြက်ရုန်း စသည်တို့၏။ ပုပ္ဖံ ပန၊ သည်ကား။ ယာဝဇိဝိကံ၊ တည်း။
တဿ ပုပ္ဖဿ၊ ထိုအပွင့်၏။ ဂဏနာယ၊ ရေတွက်ခြင်း၏။ အန္တော၊ အဆုံး
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါဠိယံ ပန၊ ၌ကား။ အဿ ပုပ္ဖဿ၊ ထို အပွင့်ကို။
ကသာဝဘေသဇ္ဇေန၊ အဖန် ဟူသော ဆေးဖြင့်။ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်ခြင်း
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဖလခါဒနီယေ၊ အသီးခဲဖွယ်၌။ ပနဿ၊ ပိန္န၊ လပုဇ၊ တောင်ပိန္န၊
တာလ၊ ထန်း။ နာဠိကေရ၊ အုန်း။ အမ္မ၊ သရက်။ ဇမ္ဗု၊ သပြေ။ အမ္မာဋက၊

၁-ဟရိကပုပ္ဖံ။ ၂-ဖရုဏကပုပ္ဖံ။ ၃-ကရလဝီရ။
(ဒုတိယအကြိမ်)

ငှား။ တန္တိဏိက၊ မန်ကျည်း။ မာတုလုဂ်၊ ရှောက်ခါး။ ကပိတ္တ၊ သီး။ လာဗု၊
 ဗူး။ ကုန္တဏှ၊ ဖရုံ။ ပုဿဖလ၊ သခွါး။ တိမ္မရူသက၊ တည်သီး။ တိပုဿ၊
 သခွါးငပြိုင်၊ (သခွါးငဆစ်လည်း ဟူ၏။) ဝါတိဂ်ဏ၊ ခရမ်း။ စောစ၊ အစေ့
 ရှိသော ငှက်ပျော။ မောစ၊ အစေ့မရှိသော ငှက်ပျော။ မဇ္ဇကာဒိနံ၊ သစ်
 မည်စည် စသည်တို့၏။ ယာနိ ဖလ္လာနိ၊ တို့သည်။ ဇလ္လာကေ၊ ဌ။ တေသု
 တေသု ဇနပဒေသု၊ တို့ဌ။ ပကတိအာဟာရဝဇာသန၊ ဖြင့်။ မနုဿာနံ၊
 တို့၏။ ခါဒနိယတ္တဌ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနိယတ္တဌ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဖရန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ သဗ္ဗာနိ၊ ထို ခပ်သိမ်းသော အသီးတို့
 သည်။ ယာဝကာလိကာနိ၊ ကုန်၏။ နာမ ဂဏနဝသေန၊ ဖြင့်။ တေသံ
 ဖလ္လာနံ၊ တို့၏။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ န သတ္တာ၊ ကောင်း။
 ပါဠိယံ ပန၊ ဌကား—

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေး ဖြစ်ကုန်သော။ ဖလ္လာနိ၊
 တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ။ ဗိသင်္ဂံ၊ အိပ်မွေ့သီး။ ဝိပ္ပလိ၊ ပိတ်ချင်းသီး။
 မစီရံ၊ ငရက်။ ဟရိဘကံ၊ သဖန်းခါး။ (ကြေစုလည်းဟူ။) ဝိဘိတကံ၊
 သစ်ဆိမ့်။ အာမလကံ၊ သျှိသျှား။ ခေါဋ္ဌဖလံ၊ သခင်စာသီး။ အညာ
 နိဝိ၊ ထိုမှကပါးလည်း။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ သော။ ယာနိ ဖလ္လာနိ၊ တို့
 သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ခါဒနိယေ၊ ဌ။ ခါဒနိယတ္တံ၊ ကို။
 နေဝ ဖရန္တိ၊ ကုန်။ ဘောဇနိယေ၊ ဌ။ ဘောဇနိယတ္တံ၊ ကို။ န
 ဖရန္တိ၊ ကုန်။ ဣမာနိ ဖလ္လာနိ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ။”

ဣတိ၊ သို့။ ယာနိ ပန ဖလ္လာနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တာနိ ဖလ္လာနိ၊
 တို့ကား။ ယာဝဇိဝိကာနိ၊ တို့သည်။ တေသဋ္ဌိ ဖလ္လာနံ၊ တို့၏လည်း။
 (ပရိယန္တံ ဒဿေတုံ န သတ္တာသို့ လာ။) အပရိပတ္တာနိ၊ မမှည့်ကုန်သေး
 သော။ အတ္ထိဝ၊ ရင်ခတ်။ ဗိဗ္ဗ၊ ကံဦးအာ။ ဝရဏ၊ ခံတက်။ ခေတက၊
 ဆင်သွား။ ကာသုရိ အာဒိနံ၊ ကုန်းသကျည်း စသည်တို့၏။ (ယာသကျည်း
 လည်း ဟူ၏။) ဖလ္လာနိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဇာတိဖလံ၊ ဇာတိပျိုလ်
 သီး။ ကဋ္ဌကဖလံ၊ ဆောင်းမေးခါးသီး။ ဧဉ္ဇာ၊ ဖာယာ။ တက္ကောလံ၊
 ကရဝေးသီး။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ နာမဝသေန၊ ဖြင့်။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို။
 ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ န သတ္တာ၊ ကောင်း။

အဋ္ဌခါဒနီယေ၊ အစေ့ခဲဖွယ်၌။ လဗုဇဋ္ဌိ၊ တောင်ဝိန္နစေ့၊ ပနသဋ္ဌိ ဝိန္နစေ့၊ အမွှာငှက်ဋ္ဌိ၊ ဝှေးစေ့၊ သာလဋ္ဌိ၊ အင်ကြင်းစေ့၊ ခဇ္ဈရိ၊ သင်ပေါင်းစေ့၊ ကေတက၊ ဆင်သွား။ တိဗ္ဗရူသကာနံ၊ တည်ပင်တို့၏။ တရုဏဖလဋ္ဌိ၊ နုသော အစေ့၊ တိန္တုဏိကဋ္ဌိ၊ မန်ကျည်းစေ့၊ ဗိဗ္ဗဖသဋ္ဌိ၊ ကျီးအစေ့၊ ဥပ္ပသပဒုမဇာတိနံ၊ ကြာညော်ကာ ကြာပဒုမ္မာမျိုးတို့၏။ ပေါက္ခရဋ္ဌိ၊ ကြာစေ့၊ (ရေပေါ်သီးလည်း ပေး။) ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ တေသုတေသု ဇနပဇေသု၊ တို့၌။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ပကတိအာဟာရဝသေန၊ ဖြင့်။ ခါဒနီယတ္ထဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယတ္ထဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖရုဏကာနိ အဋ္ဌိနိ၊ ပြီးစေတတ်ကုန်သော အစေ့တို့သည်။ ယာဝကောလိကာနိ၊ တို့တည်း။ မဓကဋ္ဌိ၊ သစ်မည်စည်စေ့၊ ပုန္နာဂဋ္ဌိ၊ ပုန်းညက်စေ့။ ဟရိတကာဒိနံ၊ သမန်းခါး ကြစု စသည်တို့၏။ အဋ္ဌိနိ၊ အစေ့တို့သည် လည်းကောင်း။ သိဒ္ဓတ္ထကဋ္ဌိ၊ မုန်ညင်းနီစေ့၊ ရာဇိကဋ္ဌိ၊ မုန်ညင်းဖြူစေ့၊ ဣတိ ဝေမာဒိနိ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌိနိ၊ အစေ့တို့သည်။ ယာဝဇိဝိကာနိ၊ တို့တည်း။ တေသံ အဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဂိဋ္ဌိယံ၊ ၌။ ဖလတေသဇ္ဇေနော၊ အသီး ဟူသော ဆေးဖြင့်သားလျှင်။ သင်္ဂဟော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၌။

ပိဋ္ဌခါဒနီယေ၊ အမှုန့်ခဲဖွယ်၌။ တာဝ ပဌမံ၊ စွာ။ သတ္တုနံ ညောနန္ဓ၊ ခုနစ်ပါးသော စပါးတို့၏ လည်းကောင်း။ ညောနုသောမာနန္ဓ၊ စပါးခုနစ်ပါးတို့၏ အဟပ်ဖြစ်သော ကျိတ်လမန်း စသည်တို့၏ လည်းကောင်း။ အပရဏ္ဍာနန္ဓ၊ အဆစ်၌သီးသော ဝဲတို့၏ လည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌံ၊ အမှုန့်။ ပသနဝိဋ္ဌံ၊ ဝိန္နမှုန့်။ လဗုဇဝိဋ္ဌံ၊ တောင်ဝိန္နမှုန့်။ အမွှာငှက်ဝိဋ္ဌံ၊ ဝှေးအမှုန့်။ သာလဝိဋ္ဌံ၊ အင်ကြင်းသီးအမှုန့်။ ခောတကတာလဝိဋ္ဌံ^၁၊ ပြုတ်ဖြောပြီးထန်းသီးအမှုန့်။ ဒိရဝလ္လိဝိဋ္ဌံ၊ ဥမွန်းအမှုန့်။ ဝေမာဒိနိ၊ ကုန်သော။ တေသု တေသု ဇနပဇေသု၊ တို့၌။ ပကတိအာဟာရဝသေန၊ ဖြင့်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ခါဒနီယတ္ထဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ (ဤ ခပ်သိမ်းသောအရာ၌ စ-သဒ္ဓါကို ငင်ပါ။) ဘောဇနီယတ္ထဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖရုဏကာနိ၊ ကုန်သော။ ဝိဋ္ဌာနိ၊ အမှုန့်တို့သည်။ ယာဝကောလိကာနိ၊ တို့တည်း။ (အလုံ့စုံကား အသီး အမှုန့်နှင့်နှင့် ယူ။ ဥမွန်းကား အဥကိုယူ။) အဓောတကံ၊ မစယ်သော။ (မပြုတ်သော မဆေးသောလည်း ဟူ၏။) တာလဝိဋ္ဌံ၊ ထန်းမှုန့်။ ဒိရဝလ္လိဝိဋ္ဌံ၊ ဥမွန်းမှုန့်။ အသာဂန္ဓာဒိဝိဋ္ဌာနိ စ၊ တောင့်တဲစားမှုန့် စသည်

၁-ကေတကတာလပိဋ္ဌဉ္စ။
(ဒုတိယအကြိမ်)

တို့သည်လည်း။ ယာဝဇိဝိကာနိ၊ တို့တည်း။ တေသံ၊ ထို အမှုန်တို့ကို။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ ကသာဝေဟိ စ၊ အဖန်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ မူလဖလေဟိ စ၊ အမြစ် အသီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သင်္ဂဟော၊ ကို။ ဇေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

နိယျာသခါဒနိယေ၊ အစေးခဲဖွယ်၌။ ဧကော ဥစ္ဆုနိယျာသောဝ၊ ကြံစေး တပါးသာလျှင်။ သတ္တဟကာလိကော၊ တည်း။ သေသော၊ ကြွင်း ကုန်သော—

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ကုန်သော။ ဇတူနိ၊ အစေးတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဟိဂုံ^၁၊ ဟိန်းဂို(ရှိန်းဂို၊ ရှိန်းခို)ပင်မှထွက်သော ဟိန်းဂိုစေး။ ဟိဂုံဇတုံ၊ ဟိန်းဂိုအရိုး အရွက်တို့ကို ချက်ပြုတ်သော အစေး။ ဟိဂုံသိပါဋိကံ၊ ဟိန်းဂိုရွက်ကိုသာ ချက်ပြုတ်သောအစေး။ (တပါးနှင့် ရော၍ပြုသော အစေးလည်း ဟူ၏။) တကံ၊ ဟိန်းဂိုပင်၏ အညွန့်ဖျားမှ ထွက်သော အစေး။ ဓာကပတ္တိ^၂၊ ဟိန်းဂိုရွက်မှ ထွက်သော အစေး။ တကပတ္တိ^၂၊ ဟိန်းဂိုရွက်ကို ပေါင်း၍ပြုသော အစေး။ သဇ္ဈလသံ၊ ဝဲ့လျက်။ အညာနိဝိ၊ လည်း။ ယာနိ ဝါ ဇတူနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ အကြင် အစေးဖြစ်သော ဆေးတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန် ၏။ ဣမာနိ ဇတူနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။”

ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တာ နိယျာသော၊ ဆိုခဲ့ပြီးကုန်သော အစေး တို့သည်။ ယာဝဇိဝိကာ၊ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ တိသံ ပါဠိဟံ၊ ဌ။ ယေဝါ ပနကဝသေန၊ ယေဝါပနက ဟု အကြွင်းသိမ်းသောအားဖြင့်။ (ယာနိ ဝါ ပန-စသည်ကို ယေဝါပနက-ဟု ဆိုသတည်း။) သင်္ဂဟိတာနံ၊ ရေတွက်အပ် ကုန်သော အစေးတို့၏။ (နာမ-တွင်သွား။ ပရိယန္တံ-သို့လည်း သွား။) အဗ္ဗ နိယျာသော^၂၊ သရက်စေး။ ကဏိကာရနိယျာသော၊ မဟာလှေကား အစေး။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ နာမဝသေန၊ အားဖြင့်။ ပရိယန္တံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ငှါ၊ န သတ္တာ၊ ကောင်း။ (နိုင်သော်လည်း ပေး။) ဧဝံ ယထာဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဣမေသု မူလခါဒနိယာဒိသု၊ တို့တွင်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သေားဉ္စိယာဝ ကာလိကံ၊ သည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော ယာဝကာလိကကို လည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိကာရေ၊ ဤအရာ၌။ အဝသေသံ ခါဒနိယံ နာမာတိ၊ ဟူ၍။ သင်္ဂဟိတံ၊ ရေတွက်အပ်၏။

၁-ဟိဂုံ။ ၂-ဗုဗ္ဗနိယျာသော။
(ဒုတိယအကြိမ်)

၉၁။ ယာမကာလိဒကသု ပန၊ တိဋ္ဌိကာ။ အဋ္ဌပါနာနိ နာမ၊ ရှစ်ပါး
 သော အဖျော်တို့မည်သည်ကား။ အဋ္ဌပါနံ၊ သရက်သီး အဖျော်သည်း
 ကောင်း။ ဇမ္ဗုပါနံ၊ သပြေသီး အဖျော်လည်းကောင်း။ စောစပါနံ၊ တော
 ဌက်ပျောသီး အဖျော်သည်းကောင်း။ မောစပါနံ၊ အိမ်ဌက်ပျောသီး
 အဖျော် လည်းကောင်း။ မရုကပါနံ၊ သစ်မည်စည်သီး အဖျော်လည်း
 ကောင်း။ မုဒ္ဒိကပါနံ၊ မုဒရက် အဖျော်လည်းကောင်း။ သာလူကပါနံ၊
 ကြာစွယ် အဖျော်လည်းကောင်း။ ဖာရသကပါနံ၊ ဖက်သက်သီးအဖျော်
 လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့သည်။ ပါနာနိ၊ အဖျော်
 တို့တည်း။ တတ္ထ တေသု အဋ္ဌသု ပါနေသု၊ တို့တွင်း (ဤသို့သော်လည်းစွဲ။)
 အဋ္ဌပါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဇေဟိ ဝါ အဓမ္မဟိ၊ စိမ်းသော သရက်
 သီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပတ္တေဟိ ဝါ အဓမ္မဟိ၊ မှည့်သော သရက်သီး
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကတပါနံ၊ ပြုအပ်သော အဖျော်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို
 သရက်သီးအဖျော်၌။ အဓမ္မဟိ ဝါ အဇေဟိ၊ စိမ်းသော သရက်သီးတို့ဖြင့်။
 ကဓရာဇန္တန၊ ပြုသဖြင့်။ အဓမ္မဘရုဏာနိ၊ သရက်သီးနုဘို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။
 ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍။ အာတံပေ၊ နေပူ၌။ အာဒိစ္စပါကေန၊
 နေ၏ ကျက်ခြင်းဖြင့်။ ပစိဘူ၊ ချက်၍။ ပရိဿာဝေတွာ၊ စပ်၍။ တဒဟု
 ပဋိဂ္ဂဟိတကေဟိ၊ ထိုနေ အကပ်ခံအပ်ကုန်သော။ မဓသတ္တာရကပ္ပူရာ
 ဒိဟိ၊ ပျား သကာ ပရတ် စသည်တို့ဖြင့်။ ယောဇေတွာ၊ ဖျော်၍။ ကာတဗ္ဗံ၊
 ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော အဖျော်သည်။ ပုဇေဘတ္တမေဝ၊ နံနက်
 အခါ၌သာလျှင်။ ကပ္ပတိ ဟိ၊ အပ်၏။ (ဤကား ပဉ္စင်ပြုလုပ်သည်ကို ဆို
 သည်။) အနုပသမ္ပဒန္တဟိ၊ တို့သည်။ ကတံ၊ အဖျော်ကို။ လဘိတွာ ပန၊
 ရသော်ကာ။ ပုဇေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံမှုကား။
 ပုဇေဘတ္တံ၊ ၌။ သာမိသပရိဘောဂေနပိ၊ ဆွမ်းနှင့် ဘုဉ်းပေးသဖြင့်လည်း။
 ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ နိရာမိသပရိဘောဂေန၊ ဆွမ်း
 နှင့် မရောသော ပရိဘုတ်ခြင်းဖြင့်။ ယာဝ အရုဏုဂ္ဂခနာ၊ နေအရက် တက်
 အောင်။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ အပ်သည်သာတည်း။ သဗ္ဗပါနေသု၊ တို့၌။ သေ
 နယော၊ တည်း။ ဇမ္ဗုပါနန္တိ၊ ကား။ ဇမ္ဗုဖလေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကတပါနံ၊
 တည်း။ စောစပါနန္တိ၊ ကား။ အဋ္ဌိကကဒလိဖလေဟိ၊ အစေ့ရှိသော
 တောဌက်ပျောဘို့ဖြင့်။ ကတပါနံ၊ တည်း။ မောစပါနန္တိ၊ ကား။ အနုဋ္ဌိ-
 ကေဟိ၊ အစေ့ မရှိကုန်သော။ ကဒလိဖလေဟိ၊ အိမ်ဌက်ပျောတို့ဖြင့်။

ကတပါနံ၊ တည်း။ မဇ္ဇကပါနန္တိ၊ ကား။ မဇ္ဇကာနံ၊ သစ်မည်စည်သီးတို့၏။
ဇာတိရသေန၊ ရေမထည့်သော အသီးရည်ဖြင့်။ ကတပါနံ၊ တည်း။ တံ ပန၊
ထို ပကတိ သစ်မည်စည်သီးအရည်ကား။ ဥဒကသမ္ဘိန္နံ၊ ရေဖြင့်ရောမူကား။
ဝဋ္ဋတိ ၊ အပ်၏။ သုဗ္ဗံ၊ သက်သက်သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ မုဒ္ဓိကပါနန္တိ၊
ကား။ မုဒ္ဓိကား၊ မုဒရက်သီးတို့ကို။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ မုဒ္ဓိတွာ၊ ဆုပ်နယ်၍။
အဗ္ဗပါနံ ဝိယ၊ သရက်သီးအဖျော်ကဲ့သို့။ ကတပါနံ၊ တည်း။ သာလူက-
ပါနန္တိ၊ ကား။ ရတ္ထပ္ပလနီလုပ္ပလာဒီနံ၊ ကြာနီ ကြာညို စသည်တို့၏။ သာ
လူကော၊ ကြာစွယ်တို့ကို။ မုဒ္ဓိတွာ၊ ၍။ ကတပါနံ၊ တည်း။ ဖာရသကပါနန္တိ၊
ကား။ ဖာရသကဖလေဟိ၊ ဖက်သက်တရော်သီးတို့ဖြင့်။ အဗ္ဗပါနံ ဝိယ၊
ကဲ့သို့။ ကတပါနံ၊ တည်း။ သိတုာနိဝိ၊ အေးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
အာဒိစ္စပါကာနိဝိ၊ နေပူဖြင့်ချက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာနိ အဋ္ဌ
ပါနာနိ၊ တို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိပါကာနိ၊ မီးဖြင့် ချက်ကုန်မူကား။
န ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်။

အဝသေသာနိ၊ ကုန်သော။ ဇေတ္ထ၊ ကြိမ်။ တိန္တိဏိက၊ မန်ကျည်း။
မာတုလုဂံ၊ ရှောက်။ ကပိတ္ထ ၊ သီး။ ကောသဗ္ဗ၊ ကြို့။ ကရမန္ဓာဒိ၊ ခံ အစ
ရှိကုန်သော။ ခုဒ္ဒကဖလပါနာနိ၊ သီးငယ် အဖျော်တို့သည်။ အဋ္ဌပါန
ဂတိကာနေဝ၊ အဖျော်ရှစ်ပါးနှင့် အလားတူသည်ချည်းတည်း။ တာနိ၊
ထို ကြိမ်သီးအဖျော် စသည်တို့ကို။ ပ'ဠိယံ၊ ၍။ ကိဉ္ဇာဝိ န ဝုတ္တာနိ၊
အကယ်၍ကား မဟောအပ်ကုန်၏ရှင်။ အထ ခေါ် အထ ကထာဝိ၊ ထိုသို့
ဟောတော်မမူသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်
ကို။ အနုလောမေန္တိ၊ လျော်စေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကပ္ပန္တိ၊
ကုန်၏။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခညဖလရသံ၊ စပါးသီးရည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။
သဗ္ဗံ၊ သော။ ဖလရသံ၊ အသီးအရည်ကို။ အနုဇာနဒမိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သာနုလောမခညဖလရသံ၊ လျော်သည်နှင့်တကွသော
စပါးသီးရည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ဖလပါနံ၊ သစ်သီး
အဖျော်သည်။ အကပ္ပိယံ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ယာမ
ကလိကမေဝ၊ ယာကောလိကသာတည်း။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၍။ သာနု
လောမခညဖလရသော နာမ၊ အလျော်နှင့်တကွသော စပါးသီးရည် မည်
သည်ကား။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ခညာနဉ္စေဝ၊ စပါးတို့၏လည်း
ကောင်း။ တာလ၊ ထန်း။ နာဠိကေရာ၊ အုန်း။ ပနသ၊ ဝိန္နံ၊ လဗုဇ၊ တောင်ဝိန္နံ၊

အလာဗု၊ အိမ်ပူး၊ ကုန္တဏှ၊ ဖရုံ၊ ပုဿဖဿ၊ သခွါးဝဆစ်၊ တိပုဿ၊ သခွါး
 ငပြွန်၊ ဧဠာလုကာ၊ သခွါးဝကြောင်။ ဣတိ ဣမာနိ နဝန္နု မဟာဖဿာနံ၊
 ကုန်းအသီးကြီး ကိုးပါးတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေသဉ္စ အာရဏှံ၊
 ခပ်သိမ်းသော ဝဲ ဟူသမျှသည်လည်းကောင်း။ အနုဇလာမဓညာနံ၊ စပါး
 အား လျော်ကုန်သော။ ပုဗ္ဗဏှာပရဏှာနန္တံ၊ ကောက်ဝဲတို့၏လည်းကောင်း။
 ရသော၊ အရည်ကို။ ဝါ၊ သည်။ ယာဝကောလိကော၊ ကတည်း။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ ပစ္ဆာတတ္တံ၊ ဌ။ န ဝဇ္ဇာ၊ မစင်။ “သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ခုကရသံ၊
 ဟင်းရွက်ကျက်၏ အရည်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပတ္တရသံ၊ အရွက်
 ရည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တတ္တာ ကြောင့်။ ပတ္တဉာကရသံ၊
 ဟင်းရွက်ကျက်အရည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ ယာဝကောလိကပတ္တာနန္တံ၊ ယာဝ
 ကောလိကဖြစ်သော သစ်ရွက်တို့၏လည်း။ သိဇတာဒကောန၊ ရေချမ်းဖြင့်။
 မဇ္ဈိတွာ၊ ဆုန်နယ်၍။ ကတရသော ဝါ၊ ပြုအပ်သော အရည်သည်လည်း
 ကောင်း။ အာဒိစ္စာါကော ဝါ၊ နေဖြင့်ချက်အပ်သော အရည်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဝဇ္ဇာ၊ အပ်၏။ “သိက္ခဝေ၊ တို့၊ မရကပုပ္ဖရသံ၊ သစ်မည်စည်ပွင့်
 အရည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပုပ္ဖရသံ၊ အပွင့်ရည်ကို။
 အနုဇာနာမိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တတ္တာကြောင့်။ မရကပုပ္ဖရသံ၊ သစ်မည်
 စည်ပွင့် အရည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ သဗ္ဗေ၊ သော။ ပုပ္ဖရသော၊ အပွင့်
 ရည်သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၉၂။ သတ္တာဟကောလိကံ နာမ၊ ကား။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်။ နဝနီတံ၊ ဆီဦး။
 ဧကလံ၊ ဆီ၊ မရ၊ ပျား။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲ။ ဣတိ ဣမာနိ ပဉ္စ ဧကသဇ္ဇာနိ၊
 ဤငါးပါးသော ဆေးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ငါးပါးသော ဆေးတို့တွင်။
 သပ္ပိ နာမ၊ ကား။ ဧဝါသပ္ပိ ဝါ၊ နွားနို့၊ ထောပတ်သည် လည်းကောင်း။
 အဇိကာသပ္ပိ ဝါ၊ ဆိန်နို့၊ ထောပတ်သည် လည်းကောင်း။ မဟိသသပ္ပိ
 ဝါ၊ ကျွဲနို့၊ ထောပတ်သည် လည်းကောင်း။ သပ္ပိ နာမ၊ မည်၏။ ယေသံ၊
 အကြင်သတ္တဝါတို့၏။ မံသံ၊ သည်း။ ကပ္ပတိ၊ ရဟန်းတို့အား အပ်၏။
 ဧကသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ သပ္ပိ၊ သည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ နဝနီတံ နာမ၊ ကား။
 ဧကသံယေဝ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏သာလျှင်။ နဝနီတံ၊ တည်း။ ဧကလံ နာမ၊
 ကား။ တိလဧကလံ၊ နှမ်းဆီသည်။ သာသပဧကလံ၊ မုန်ညှင်းဆီသည်။
 မရကဧကလံ၊ သစ်မည်စည်ဆီသည်။ ရေဏှဧကလံ၊ ကြက်ဆူဆီသည်။
 ဝသာဧကလံ၊ သားဆီသည်။ ဧကလံ နာမ၊ မည်၏။ မရ နာမ၊ ကား။
 မက္ခိကာမရ၊ ပျားဝယ်သည် ပြုအပ်သော ပျားတည်း။ ဖာဏိတံ နာမ၊ ကား။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥစ္စုပ္ပန်၊ ကြိမ္မ၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သောဘင်လဲသည်။ ဖက်တံ နာမ၊ မည်၏၊ ယာဝ
ဇီဝိကံ ပန၊ ကိုကား။ ဟေဋ္ဌာယာဝကာလိကေ၊ အောက် ယာဝကာလိက၌။
မူလခါဒေါယာဒိသု၊ အမြစ်ခဲဖွယ် စသည်တို့၌။ ဝုတ္တနာယနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ ၏။

၉၃။ တတ္ထ၊ ထိုသေးပါးကုန်သော ကာလိကတို့တွင်။ အရဏော
ဒယေ၊ ယနေ့ အရုဏ်ဘက်သော်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်သော။
ယာဝကာလိကံ၊ ကို။ သတက္ခတ္တုဋ္ဌိ၊ အကြိမ်တခုသော်လည်း။ နိဗ္ဗေတိတော၊
သိုထား၍။ ယာဝ၊ သောက်။ ကာလော၊ မွန်းတည့်သော အခါသည်။
နာတိတ္တမတိ၊ မလွန်သေး။ တာဝံ၊ လောက်။ ပရိဘုဋ္ဌိတုံ၊ တုဉ်းပေးအံ့
သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ယနေ့ အရုဏ်တက်က အကပ်ခံသော ခဲဖွယ် ဓားဖွယ်
ကို မွန်းမလွဲသေးသရွေ့ အကြိမ်တခုပင် ဓားသော်လည်း အနာပတ္တိ ဟူ၍
သည်။) ယာဝကာလိကံ၊ ကို။ ဧကံ အဓဟာရတ္ထံ၊ တနေနှင့် တည၌။
ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ (၎င်းနှစ်ပုဒ် ထည့်။) သတ္တာဟကာ
လိကံ၊ ကို။ သတ္တရတ္ထံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊
မသင့်။ (၎င်းနှစ်ပုဒ် ထည့်။) ဣတရံ၊ ဤသုံးပါးမှ တပါးသော ယာဝဇီဝိက
ကို။ ပစ္စယေ၊ အနာ ဟူသောအကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ယာဝ
ဇီဝိကံ၊ အသက်ရှိသရွေ့လည်း။ ပရိဘုဋ္ဌိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတော၊
အကပ်ခံ၍။ ဧကရတ္ထံ၊ တည၌မျှ။ ဝိတိနာမိတံ ပန၊ လွန်စေအပ်
သော်ကား။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယာဝကာလိကံ ဝါ၊ ကိုသည်းကောင်း။
ယာဝကာလိကံ ဝါ၊ ကိုသည်းကောင်း။ အဇ္ဈောဟရိတုကာမတာယ၊
မျိုလိုသဖြင့်။ ဂဏန္တဿ၊ ယူသောရဟန်းအား။ ပဋိဂ္ဂဟေတေ၊ ဌ။ (ကိုင်ကာ
ခဏ၌သော်လည်း ပေး။) တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။ အဇ္ဈောဟရတော
ပန၊ မျိုသော ရဟန်းအားသော်ကား။ ဧကမေကသ္မိ၊ အဇ္ဈောဟာရေ၊
တကြိမ် တကြိမ် မျိုခြင်း၌။ သန္နိဒ္ဓါစွာသ၊ တနေ့က အကပ်ခံ၍ သိမိုးခြင်း
ကြောင့်။ ပါဝိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဝေပိ၊ ၍သည်း။ ပတ္တော၊
သိပ်သည်။ ဒုဒ္ဓေါတော၊ ဆေးခဲသည်။ (အဆေးခက်သည်လည်း ပေး။)
ဟောတိ၊ အံ့။ ယံ ပတ္တံ၊ ကို။ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်။ ခံသန္တဿ၊
ပွတ်သောသူအား။ လေခါ၊ အရေးသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ ဂဏိက
ပတ္တဿ ဝါ၊ ဖွဲ့သပြီသော သိပ်၏မူသည်။ ဂဏိကန္တရေ၊ အဖွဲ့ကြား
၌။ သ္မေဟော၊ အဆီသည်။ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သော
သ္မေဟော၊ သည်။ ဥဏှ၊ နေပူ၌။ ဩတာပေန္တဿ၊ ထွန်းသည်ရှိသော်။

ပစ္ဆရတိ၊ ယိအံ၊ ဥဏ္ဍယာဂုယာ ဝါ၊ လောလောပူသော ယာဂုကိုသော်
လည်း။ ဂဟိတဿ၊ ခံသည်ရှိသော်။ သန္ဓိဿတိ၊ ထင်အံ့။ တာဒိသေ
ပတ္တေဝိ၊ ဌ်လည်း။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ၌၊ (တနေမှသော်လည်း
ပေး။) ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ပတ္တံ၊ ကို။ ခေဝိတု၊ ရှ်။ ပုန၊ တဖန်။ တတ္ထ ပတ္တေ၊ ဌ်။ အဇ္ဈော
ဒကံ ဝါ၊ ရေကြည်ကို လည်းကောင်း။ အာသိပ္ပိတု၊ သွန်း၍။ ဝါ၊ ထည့်
၍။ အင်္ဂုလိယာ ဝါ၊ ထက်ချောင်းဖြင့်သော်လည်း။ ဗံသိတု၊ ပွတ်၍။
နိဇ္ဈေဟတာပေါ၊ အဆီမရှိယော အဖြစ်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ
ဟိ သစေ ပန၊ ရှ်တည်း။ ဥဒကေ ဝါ၊ ရေ၌မူလည်း။ ဇ္ဈေဟတာပေါ၊
အဆီရှိသော အဖြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ အံ့။ ပတ္တေ ဝါ၊ ဌ်မူလည်း။
အင်္ဂုလိလေခါ၊ လက်ရာသည်။ ပညာယတိ၊ အံ့။ ဒုဇ္ဈေါတော၊ ဆေးခဲ
သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ (ဤသို့သော သပိတ်၌ မိုးသောက်မှ ဆွမ်းထည့်၍
ဘုဉ်းပေးသော်လည်း ပါစိတ်လည်းကောင်း ဟူလိုသည်။) ကေလဝဏ္ဏပတ္တေ
ပန၊ ဆီအဆင်းနှင့်တူသော မြေစပ်သပိတ်၌မူကား။ အင်္ဂုလိလေခါ၊ လက်
ရာသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ သာ အင်္ဂုလိလေခါ၊ သည်။ အဗ္ဗော
ဟာရိကာ၊ အာပတ်၏ အင်္ဂါ မဟူသောကံ။ ဝါ၊ မဖြစ်လောက်။ ယပ္ပိ
သောဇနံ၊ ကိုလည်း။ ဘိက္ခု၊ ထိုသည်။ နိရပေက္ခာ၊ ဝဲ့ခြင်း မရှိကုန်မူ၍။
သာမဏေရာနံ၊ ထိုအား။ ပရိစ္စဇန္တိ၊ စွန့်ကုန်အံ့။ တံ ဘောဇနံ၊ ကို။ စေ၊
၍။ သာမဏေရာ၊ ထိုသည်။ နိဒဟိတု၊ သိမိုး၍။ ဇေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗံ၊
သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သယံ ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ မိမိ အကပ်ခံ၍။
အပရိစ္စတ္တဇေဝ၊ လူ သာမဏေထိုအား မစွန့်သော ဘောဇဉ်သည်သာ
လျှင်။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နက်ဖြန် မိုးသောက်သော နေ၌။ န ဝဇ္ဇတိ၊
သတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ဟုတ်စွ။ ဟတော သန္ဓိမိဘတ္တဘော၊ မှ။ ကေသိတ္ထမ္ပိ၊
တလုံးသော ဆွမ်းလုံးကိုသော်လည်း။ အဇ္ဈောဟရတော၊ အား။ ပါစိတ္တိယ
မေဝ၊ တည်း။ အကပ္ပိယမံ သထု၊ မအပ်သော အသား ဆယ်ပါးတို့တွင်။
မနုဿမံသေ၊ လူသား၌။ ထုလ္လစ္စယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပါစိတ္တိယံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝဿသေသု၊ ကြွင်းသော အသား ကိုးပါးတို့၌။
ဒုတ္တဇေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

ယာကောလိကံ၊ ကို။ ပစ္စယေ သတိ၊ အကြောင်းရှိသော်။ ဝါ၊ ရှိ၍။
အဇ္ဈောဟရတော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ အာဟာရတ္ထဿ၊ ဌ်။ အဇ္ဈော
ဟရတော၊ အား။ ဒုတ္တဇေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ သစေ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၍၊ ပဝါရိတော၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်။ ယုတ္တ၊ ၍၊ အနတိရိတ္တကတံ၊ အတိရိတ် မပြုပဲ။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ အံ့။ ပကတိအာမိသေ၊ ပကတိသော ဆွမ်း စသော အာမိသ၌။ ခွေ ပါစိတ္တိယာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နေဿမံသေ၊ ၌။ ထုလ္လစ္စယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ခွေ ပါစိတ္တိယာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသအကပ္ပိယမံသေ၊ ကြွင်းသော အကပ္ပိယ အသား ကိုးပါး၌။ ဒုတ္တဒေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ခွေ ပါစိတ္တိယာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာမကာလိကံ၊ ကို၊ ပစ္စယေ သတိ၊ သော်။ သာမိဓသန၊ အာမိသနှင့် ဟက္ခသော၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ အဇ္ဈောဟရတော၊ အား။ ခွေ ပါစိတ္တိယာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နိရာမိသေန၊ အာမိသ မရှိသော ခံတွင်းဖြင့်။ အဇ္ဈောဟရတော၊ အား။ ကေမေဝ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်ဆချက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဟာရတ္ထာယ၊ ငှါ။ အဇ္ဈောဟရတော၊ အား။ ဝိကပ္ပဒယဝိ၊ ဝိကပ် နှစ်ပါး၌လည်း။ ဒုတ္တဒံ၊ သည်။ ဝနုတိ၊ ပွား၏။ (သာမိသ နိရာမိသကို ဝိကပ်နှစ်ပါးယူလင့်။) သစေ၊ ၍။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲပြီးသောအခါ၌။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ အံ့။ ပကတိဘောဇဇေန၊ ၌။ သန္နိမိပစ္စယာ စ၊ သန္နိမိကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိကာလဘောဇဇပစ္စယာ စ၊ နေလွဲပြီးသောအခါ၌ စားခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ခွေ ပါစိတ္တိယာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အကပ္ပိယ မံသေ၊ ၌။ ထုလ္လစ္စယဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒုတ္တဒဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝနုတိ၊ ၏။ (မနုဿမံသ၌ ထုလ္လစ္စဉ်းကြွင်းသောအသားကိုးပါး၌ ဒုတ္တဒံ ဟူလို။) ယာမကာလိကေ၊ ၌။ ဝိကာလပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ အနာရိတ္တပစ္စယာ ပန၊ အတိရိတ် မပြုခြင်းကြောင့်ကား။ ဝိကာလေ၊ ၌။ သဗ္ဗဝိကပပ္ပသု၊ လို၌။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ (အဓိပ္ပာယ်ကား— ယာမကာလိက ၌ကား ဝိကာလ၌ ဘုဉ်းပေးစေကာမူလည်း အာပတ်မသင့်ကောင်း၊ အကြောင်း ရှိက ဘုဉ်းပေးအပ်၏။ သန္နိမိ ဖြစ်သော်ကား ပါစိတ်သင့်၏။ ယာမကာလိက လည်း ပဝါရိတ်အင်္ဂါ ဖျုတ်သောကြောင့် အတိရိတ်မပြုသော် အာပတ်လည်း မသင့် ဟူလို။)

သတ္တာဟကလိကံ ဝန၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယာဝဇီဝိကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာဟာရတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပဋိဂ္ဂဏတော၊ အကပ်ခံသော ရဟန်းအား။ ပဋိဂ္ဂဏပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ဒုတ္တဒံ၊ ၏။ အဇ္ဈောဟရတော ပန၊ အားကား။ သစေ၊ ၍။ နိရာမိသံ၊ ဆွမ်းခဲဖွယ်နှင့် မရောသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောဟာရေ၊ မျိုတိုင်း။ ဒုတ္တဒံ၊ ၏။ အထ ယဒိ၊ ၍။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အာမိသသံသဉ္စ၊ ဆွမ်းခဲဖွယ်နှင့် ရောသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဌပိတံ၊ သည်။ တောတိ၊ အံ။ ယထာဝတ္ထုကံ၊ ဆွမ်း စသော အာမိသအလျောက်။ ပါမိတ္တိယမေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။

၉၄။ သတ္တာဟကလိတေသု၊ ကုန်သော။ သပ္ပိအဒိသု ပန၊ ထို၌ ကား။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သပ္ပိ၊ သည်။ တာဝ၊ ဆီဦး ဆီ ပျား တင်လဲတို့ ထုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်သည်မှ ရှေးဦးစွာ ထုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်ဟန်ကား။ ပုရေတတ္ထံ၊ နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်သည်ရှိသော်။ တဗဟုပုရေတတ္ထံ၊ ထို အကပ်ခံအပ်သော နေ၏ နံနက်၌။ သာမိသမ္ပိ၊ ဆွမ်း စသော အာမိသနှင့် တကွဖြစ်သော် လည်းကောင်း။ နိရာမိသမ္ပိ၊ ဆွမ်း စသော အာမိသနှင့် ကင်းသော်လည်း ကောင်း။ ပရိတုဉ္စိတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပစ္ဆာတတ္ထတော၊ ညချမ်း အခါမှ။ ဓဋ္ဌာယ၊ ဤ။ သတ္တပဟံ၊ ပတ်လုံး။ နိရာမိသံ၊ ဆွမ်း စသော အာမိသ ကင်းသည်ကိုသလျှင်။ (ဝေကျေ။) ပရိတုဉ္စိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သတ္တာဟာတိတ္ထမေ၊ သည်ရှိသော်၊ ကေဘာဇနေ၊ တခွက်တည်း၌။ သစေ ဌပိတံ၊ အကယ်၍ ထားအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ကေ၊ တချက်သော။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ တည်း။ ဗဟူသု ဘာဇနေသု၊ ထို၌။ သစေ ဌပိတံ၊ အံ။ (ဘာဇနေသု ဌပိတံ တို့ကား ရှေးမှလိုက်။) ဝတ္ထုဂ္ဂဏနာယ၊ တည်ရာ ခွက်အရေအတွက်အားဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ ထို့တည်း။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ဤ။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ နိရာမိသမေဝ၊ သလျှင်။ ပရိတုဉ္စိတံ၊ ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပုရေတတ္ထံ ဝါ၊ ခွဲသော် လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာတတ္ထံ ဝါ၊ ခွဲသော်လည်း ကောင်း။ ဥဂ္ဂဟိတကံ၊ အကပ်ပျက်သည်ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ နိက္ခိတ္တံ၊ သော်။ အဇ္ဈောဟရိတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အဗ္ဘုဉ္စနဒိသု၊ နယ်ဆီ အစရှိ သည်တို့၌။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သတ္တာဟာတိတ္ထမေဝိ၊ သော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ကတွာ၊ ကား။ အနဇ္ဈောဟရဏီယတံ၊ မျှော်အပ်သည် ၏အဖြစ်သို့။ အာပန္နတ္တာ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အနပ သမ္ပန္နော၊ သည်။ ပုရေတတ္ထံ၊ ဤ။ ပဋိဂ္ဂဟိတန ဝနိတေန၊ အကပ်ခံအပ်သော ဆီဦးဖြင့်။ သပ္ပိ၊ ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ သစေ ဇေတိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ ပုရေတတ္ထံ၊ ဤ။ သာမိသမ္ပိ၊ ဆွမ်း စသော အာမိသနှင့်တကွလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ ပုရေတတ္ထံ၊ ဤ။ ပဋိဂ္ဂဟိတန ဝနိတေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကို။ သပ္ပိ၊ ကို။ (ဇင်းပုဒ်ကား ရှေးပုဒ်မှလိုက်။) သစေ ကဇေတိ၊ အံ။ သတ္တာဟမ္ပိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးသော်လည်း။ နိရာမိသမေဝ၊ သလျှင်။

(ဓုတိယအကြိမ်)

ဝဇ္ဇတိ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ အပ်၏။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ဌ။ ပဋိဂ္ဂဟိတနဝနိတေန၊
 ဖြင့်။ ယေန ကေနစိ၊ လူ သာမဏေဖြစ်စေ မိမိဖြစ်စေ အမှတ်ရှိသော
 သူသည်။ ကတသပ္ပိ၊ ပြုအပ်သော ထောပတ်သည်။ သတ္တာဟမ္ပိ၊ လည်း။
 နိရာမိသမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဂ္ဂဟိတကေန နဝနိတေန၊ အကပ်
 ဖျက်သော ဆီဦးဖြင့်။ သပ္ပိမ္ပိ၊ ကို။ (နဝနိတေန သပ္ပိမ္ပိ-တို့ကား ဝိဘတ်ပြန်
 ၍ ရှေးမှလိုက်ကုန်သည်။) ကတော၊ သော်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ပုတ္တသုဒ္ဓသပ္ပိနယေ
 နေဝ၊ “ပုရေတတ္ထံ ဝါ ပစ္ဆာတတ္ထံ ဝါ ဥဂ္ဂဟိတကံ ကတော” စသည်ဖြင့်
 ဆိုအပ်ပြီးသော အကပ်ခံအပ်သော ဆီဦးဖြင့် ပြုအပ်သော ထောပတ်နှင့်
 ရောသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သော ထောပတ်ကို ပြုကြောင်းဖြစ်သော နည်း
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ ပုရေတတ္ထံ၊ ဌ။
 ပဋိဂ္ဂဟိတခိရေန ဝါ၊ အကပ်ခံအပ်သော နို့ရည်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း။
 ပုရေတတ္ထံ၊ ဌ။ ပဋိဂ္ဂဟိတခမိနာ ဝါ၊ အကပ်ခံအပ်သော နို့ဓိးဖြင့်သော်
 လည်းကောင်း။ (ပုရေတတ္ထံ ပဋိဂ္ဂဟိတ-တို့ကား ရှေးမှလိုက်ကုန်သည်။) ကတ
 သပ္ပိ၊ သည်။ (သာမိသမ္ပိ တဒဟု ပုရေတတ္ထံ ဝဇ္ဇတိ၊ နိရာမိသမေဝ တဒဟု
 ပုရေတတ္ထံ ဝဇ္ဇတိ၊ ပစ္ဆာတတ္ထတော ပဌာယ န ဝဇ္ဇတိယေဝ-တို့သို့ သွားပြီး၍
 သပ္ပိမ္ပိ-ဟု ဝိဘတ်ပြန်၍ သတ္တာဟာတိက္ကမေပိ-သို့လည်း သွား။) အနုပ
 သမ္ပန္နန၊ သည်။ ကတံ၊ သော။ သာမိသမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ တဒဟုပုရေတတ္ထံ၊
 ထို နို့ရည် နို့ဓိးကို အကပ်ခံသောနေ၏ နံနက်၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သယံ
 ကတံ၊ နို့ရည် နို့ဓိးကို နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော ရဟန်း ဟု
 ဆိုအပ်သော မိမိသည်ပင် ပြုခဲ့သော်။ နိရာမိသမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒဟု
 ပုရေတတ္ထံ၊ ထို နို့ရည် နို့ဓိး အကပ်ခံသောနေ၏ နံနက်၌။ (လိုက်။)
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၉၅။ ဟိ၊ နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော ဆီဦးဖြင့် ထောပတ်ကို
 ကိုယ်တိုင်ပြုကာ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးသော်လည်း ဆွမ်း စသော အာဇီသ
 ကင်းသော်သာလျှင် သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်၏ဟု ဆိုအပ်သော် ဆီဦး
 ကို ထောပတ်ပြုလုပ်ရန် ချက်သောရဟန်းအား သင်ပေးကာ ဖြစ်-ဖြေ
 ကား။ နဝနိတံ၊ ဆီဦးကို။ တာပေန္တဿ၊ မီး ပူစေသော ရဟန်းအား။ ဝါ၊
 ချက်သော ရဟန်းအား။ သာမံပါကော ဟိ သာမံပါကော ဝေ၊ သာလျှင်။
 (ဟိ-ကား ဥဘယာပေက္ခ။) န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ သာမံပါက ဖြစ်သော်
 လည်း မအပ်သည်ကား။ သာမံပတ္တေန၊ ထောပတ်ကား ကိုယ်တိုင်ချက်အပ်
 သော ထောပတ်ဖြစ်၍။ တေန၊ ထို ဆီဦးကို ကိုယ်တိုင်ချက်၍ ပြုလုပ်အပ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

သော ထောပတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ အာမိသံ၊ ဆွမ်း စသော အာမိသသည်။
 န ဝဇ္ဇတိ၊ မအာပေ။ စ၊ နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော နိရုဉ် နိဓမ္မိ
 ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ထောပတ်သည် ထိုနိရုဉ် နိဓမ္မိထို အကပ်ခံ
 သောနေ၏ နံနက်အခါ၌ သာမိသ နိရာမိသ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်၏
 ဟု ဆိုသော် ညချမ်းအခါမှစ၍ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်-မအပ်ကား။
 ပစ္ဆာတတ္တတော၊ ဗု။ ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။ န ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ တည်း။ သတ္တာဟာ
 တိတ္တမေဝ၊ သော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ထဝတ္ထု
 ကဿ၊ ထောပတ်၏တည်ရာ နိရုဉ် နိဓမ္မိ ဟူသော ဝတ္ထုနှင့်ကက
 ဖြစ်သော ထောပတ်၏။ ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ အကပ်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ ပန၊ နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံသော နိရုဉ် နိဓမ္မိ ထို့ဖြင့်
 ပြုလုပ်အပ်သော ထောပတ်၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး - ညချမ်းအခါ၌
 အကပ်ခံအပ်သော နိရုဉ် နိဓမ္မိထို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ထောပတ်၌
 အဆုံးအဖြတ်ကား။ ပစ္ဆာတတ္တံ၊ ဤ။ ပဋိဂ္ဂဟိတကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒီရ
 ဒေဟိ၊ နိရုဉ် နိဓမ္မိထို့ဖြင့်။ (ခိရေန ဝါ ဒဓိနာ ဝါ-နှစ်ပုဒ်ကို ပေါင်း၍
 “ခိရဒဓိဟိ” ဟု ဝုဇ်ပြန်၍ ဤသို့ နောက်သို့လည်း လိုက်စေသတည်း။) ကတံ၊
 သော။ သပ္ပိ၊ ကို။ (ကတသပ္ပိ-မှ သပ္ပိ-သည် ဤသို့ နောက်သို့လည်း လိုက်။)
 အတ္တဉ္ဇနာဒိသု၊ နယ်ဆီ အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏။
 စ၊ နယ်ဆီ အစရှိသည်တို့၌ ဆောင်အပ်သော ထောပတ်သည် ညချမ်း
 အခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော နိရုဉ် နိဓမ္မိထို့ဖြင့်ပြုအပ်သော ထောပတ်
 သာလျှင် မဟုတ် ထောပတ် ရှိသေးသည်ကား။ ပုရေတတ္တံ၊ ဤ။
 ဥဂ္ဂဟိသကေဟိ၊ အကပ်ပျက်ကုန်သော။ ဒီရဒေဟိ၊ နိရုဉ် နိဓမ္မိထို့ဖြင့်။
 ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ သပ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အတ္တဉ္ဇနာဒိသု၊ နယ်ဆီ အစရှိ
 သည်တို့၌၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏။ (၎င်းနှစ်ပုဒ် ရှေးမှ လိုက်။)
 ဥဘဓယသမ္ပိ၊ ညချမ်းအခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော နိရုဉ် နိဓမ္မိထို့ဖြင့်
 ပြုအပ်သော ထောပတ်၊ နံနက်အခါ၌ အကပ်ပျက်သော နိရုဉ် နိဓမ္မိ
 ထို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ထောပတ် ဟူသော နှစ်ပါးစုံတို့၏လည်း။ သတ္တာ
 ဟာတိတ္တမေ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ အကပ္ပိယမံသ
 သပ္ပိ၊ ရဟန်းတို့အား မအပ်သော အသားရှိသော ဆင် ခြင်း အစရှိ
 သော သတ္တဝါတို့၏ ထောပတ်၌၊ သေဝ သေဝ ဝေ၊ ဤ ရဟန်းတို့
 အား အပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏ ထောပတ်၌ “သပ္ပိ တာဝ”
 စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နယော၊
 ကို၊ ဝေဒိကဗျော၊ အပ်၏။ ပန၊ ကပ္ပိယမံသသပ္ပိ-မှ အထူးကား။ အယံ၊ ဤ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပိသေသော၊တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရာ၌။ ပဉ္စိယံ၊
 ၌။ အာဂတသဂ္ဂိနာ၊ လာသော 'ဂေါသဂ္ဂိ' အစရှိသော သဂ္ဂိဖြင့်။
 နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိသိုက်၏။ တတ္ထ၊ ထို ပါဠိ၌လာသော 'ဂေါသဂ္ဂိ' အစ
 ရှိသော သဂ္ဂိဖြင့် နိဿဂ္ဂိသိုက်သော အရာ၌။ ဣမိနာ၊ ဤ အကပ္ပိယမံသ
 သဂ္ဂိဖြင့်။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ကာရဏပတိရူပကံ၊ လျှောက်
 ပတ်သောအကြောင်းကို။ ဝတ္ထာ၊ ၌။ မနုဿသဂ္ဂိ စ၊ လူ၏ ထောပတ်
 ကိုလည်းကောင်း။ မနုဿနဝနိတဉ္စ၊ လူ၏ ဆီဦးကိုလည်းကောင်း။ (မနုဿ
 ကား ရှေးမှလိုက်။) ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ တံ၊ ထို လူ၏ထောပတ် လူ၏
 ဆီဦးကို ပယ်ခြင်းကို။ ဒုပ္ပဒိက္ခိတ္တံ၊ မကောင်းစွာ ပယ်အပ်၏။ ကသ္မာ၊ နည်း
 ဟူမူကား။ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု၊ ထို၌။ တံ တဿ၊ ထိုလူ၏ထောပတ် လူ၏
 ဆီဦး၏။ (တံ တဿကား ဟိတ်၏သမ္ပန် ခံသည်။) အနညာတတ္ထာ၊ ခွင့်ပြု
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အဿ၊ ထို လူ၏ထောပတ် လူ၏ဆီဦး
 ၏။ ဝိနိစ္ဆယောပိ၊ သည်လည်း။ ပရတော စ၊ နောက်၌လည်း။ အာဂန္တိယာ
 တိ၊ လာလတ္တံ့။ ပါဠိယံ၊ ၌။ အာဂတံ၊ "နဝနိတံ နာမ တေသံယေဝ
 နဝနိတံ" ဟူ၍ လာသော။ နဝနိတမ္ပိ၊ ဆီဦးသည်လည်း။ (သာမိသမ္ပိ
 ဝဇ္ဇတိ နိရာမိသမေဝ ဝဇ္ဇတိ-တို့သို့သွားပြီး၍ အာဂတေ နဝနိတေပိ ဟု ဝိဘတ်
 ပြန်၍ သတ္တာဟာတိက္ကမေဝ-သို့လည်း သွားပြီးနောက် သပ္ပိနယေနေဝ ဝေဒိ
 တဗ္ဗ-သို့လည်းသွား။) ပုရေတတ္ထံ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော်။ တဒဟုပုရေတတ္ထံ၊
 ၌။ သာမိသမ္ပိ၊ ဟကူလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာတတ္ထတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၌။
 နိရာမိသမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ သော်။ နာနာ
 တာဇနေသု၊ ထို၌။ ဌဝိတေ၊ ရှိသော်။ တာဇနဂဏနာယ၊ အားဖြင့်၊ နိဿဂ္ဂိ
 ယာနိ၊ ထိုတည်း။ ကေတာဇနေပိ၊ သော်လည်း။ အမိသေတွာ၊ ဆီဦး
 အချင်းချင်းကို မရောစေ၍။ ဝိဇ္ဈာဝိဇ္ဈာဝသေန၊ အခဲအခဲ၏အစွမ်းအားဖြင့်။
 ဌဝိတေ၊ သော်။ ဝိဇ္ဈာဂဏနာယ၊ အခဲအရေအတွက်အားဖြင့်၊ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊
 တည်း။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော်။ သဂ္ဂိနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ၏။ ပန၊ နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော ဆီဦးကို ညချမ်းအခါ၌ သုံး
 ဆောင်ခြင်းငှါ အပ်၏ဟု ဆိုသော် ထို ဆီဦးကို စစ်သင့် မစစ်သင့်ကား။
 ဧတ္ထ၊ ဤ ဆီဦး၌။ ဖမိဂုဠိကာယောပိ၊ နို့ဓမ်းအခဲငယ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း။ တတ္ထမိန္ဒုနိပိ၊ ရက်တက်ရည်ပေါက်တို့သည် လည်းကောင်း။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဆီဦး၏ နို့ဓမ်းခဲငယ် ရက်တက်ရည်
 ပေါက်တို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော ဆီဦးသည်။ ဓောတံ၊ စစ်အပ်သည်ရှိသော်။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပခုထေရာ၊ ထက်ဝက်သော မထေရ်တို့သည်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အာဟံသု၊ ဆိုဆုံးဖြတ်ကုန်၏။ ပန၊ ဤအရာ၌ မဟာသိဝထေရ် ဆိုသေးသည်ကား၊ မဟာသိဝတ္ထေခရာ၊ သည်။ “ဘဂဝတော၊ သည်။ အနညာတကာလတော၊ အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ၍၊ ဟတ္ထတော၊ ရက်တက်မှ၊ ဥဒ္ဓဋ္ဌမတ္ထမေဝ၊ ဆယ်အပ်ကာမျှဆိုသာလျှင်၊ ခါဒိံသု၊ ခဲကုန်ပြီး” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တသ္မာ၊ သို့သို့ ဥဒ္ဓဋ္ဌမတ္ထကိုသာလျှင် ခဲကုန်သောကြောင့်။ နဝနိတံ၊ ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တေန၊ သို့ ဆောင်လိုသော ရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ စစ်၍၊ ဒမိဘတ္ထေကိကာကိဝိလ္လိကာဒိနိ၊ နို့ဓမ္မိဗေဝယ် ရက်တက်ပေါက် ယပ်ကောင် ပိုးရူ အစရှိသည်တို့ကို၊ အပနေဘူ၊ ပယ်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမေန၊ သည်။ အခေတမ္ပိ၊ မစစ်အပ်သော်လည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုချက်အပ်သောဆီဦး၌၊ ယံ ဒမိဂတံ ဝါ၊ အကြင် နို့ဓမ္မိဗေဝယ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံ တတ္ထဂတံ ဝါ၊ အကြင်ရက်တက်လုံးသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ထည့်။) တံ၊ ထိုချက်အပ်သော ဆီဦး၌ရှိသော နို့ဓမ္မိဗေဝယ်ရက်တက်ပေါက်သည်။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဝမိဿတိ၊ ရောက်သတ္တံ။ တိ၊ ဆီဦးကို သုံးဆောင်လိုသော ရဟန်းသည် စစ်၍ ရက်တက်ခဲစသည်တို့ကို ဖယ်၍ ဆီဦးကိုချက်၍ ထောပတ်ပြု၍ သုံးဆောင်လိုသော ရဟန်းသည် ထိုဆီဦးကို မစစ်ရသော်လည်း ချက်ခြင်းငှါ အပ်၏ဟုဆိုသော် ထိုနို့ဓမ္မိဗေဝယ် ရက်တက်ပေါက် အစရှိသည်တို့နှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သော ဆီဦးသည် သာတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟိတ ဖြစ်-မဖြစ်ကား၊ တောဝတော၊ ဤနို့ဓမ္မိဗေဝယ်ရက်တက်ပေါက် ယပ်ကောင် ပိုးရူ အစရှိသည်တို့ရှိသော ဆီဦးကို အကပ်ခံကာမျှဖြင့်။ သာတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟိတံ နာမ၊ နို့ဓမ္မိဗေဝယ် ရက်တက်ပေါက် အစရှိသော ဝတ္ထုနှင့်တကွဖြစ်သော ဆီဦးကို အကပ်ခံခြင်း မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ ဤနို့ဓမ္မိဗေဝယ် ရက်တက်ပေါက် အစရှိသော ဆီဦးကို အကပ်ခံ၍ သို့ ဆောင်ခြင်း၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ မဟာသိဝထေရ်၏ အလိုတည်း။ ပန၊ ဆီဦးကိုချက်၍ ထောပတ်ပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော ရဟန်းသည် နို့ဓမ္မိဗေဝယ် ရက်တက်ပေါက်တို့ကို မစစ်အပ်သော်လည်း ချက်ခြင်းငှါ အပ်၏ဟု မထေရ်ဆိုသော် နို့ဓမ္မိဗေဝယ် ရက်တက်ပေါက်တို့ကို မစစ်အပ်သော ဆီဦးကို ချက်အပ်သော ထောပတ်၌ ကုတ္တုစွကရဟန်းတို့သည် ကုတ္တုစွပြုကုန် မပြုကုန်မူကား၊ အာမိသေန၊ နို့ဓမ္မိဗေဝယ် ရက်တက်ပေါက်ဟူသော အာမိသနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပတ္တတ္ထာ၊ ချက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထိုနို့ဓမ္မိဗေဝယ် ရက်တက်ပေါက် ရှိသော ဆီဦးကိုချက်သော ထောပတ်၌ သော်လည်း။ ကုတ္တုစွကာ၊ အလိုလိုကို ပြုတတ်ကုန်သော လဇ္ဈိပေသလ

(ခုတ်ယအကြိမ်)

သိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကုတ္တုန္ဒယန္တိ၊ အလိုလို ပြုကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ဝါဠိန္ဒလသော၊ ဆီဦးကို နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော ဆီဦးသည် သာမိသ နိရာမိသ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်၏။ ညချမ်းအခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော ဆီဦးသည် နိရာမိသ-သာ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်၏ စသည်ဖြင့် ပြုပြီးသည်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဤကာလ၌။ (ဂဟေတဗ္ဗော-သို့ သွား။) ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ပျက်၍။ ဌဝိတနဝနီတေ စ၊ ထားအပ်သော ဆီဦး၌ လည်းကောင်း။ ပုရေတတ္ထံ၊ နံနက်အခါ၌။ ခိရဒေမိနိ၊ နို့ရည် နို့ခမ်းတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကတနဝနီတေ စ၊ ပြုအပ်သော ဆီဦး၌လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ၌။ တာနိ၊ ထို နို့ရည် နို့ခမ်းတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကတနဝနီတေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟိတကေဟိ၊ ကုန်သော။ ခိရဒေမိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ (ခိရဒေမိဟိ-ကား ဝိသတ်ပြန်၍ ရှေးမှ လိုက်သည်။) ကတနဝနီတေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယမံသနဝနီတေ စ၊ မအပ်သော အသားရှိသော ဆင် ဖြင်း စသည်တို့၏ ဆီဦး၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ အာပတ္တာနာပတ္တိပရိတောဂါပရိတောဂနယော၊ အာပတ်သင့်ရာသော နည်း၊ အာပတ်မသင့်ရာသော နည်း၊ သုံးဆောင်ရာသော နည်း။ မသုံးဆောင် ရာသော နည်းကို။ သတ္တိမ္ပိ၊ ၌။ ပုတ္တတ္ထဒမနော၊ ဖြင့် သာလျှင်။ ဂဟေဘဗ္ဗော၊ ၍။ ပန၊ စကားဆက်သင့်သေးသည်ကား။ ဝါ၊ ထောပတ်ဆီဦးသည် အကပ်ခံစဉ် စစ်အပ်ပြီးမဟုတ်ခဲ့သော် သတ္တာဟကာလိက ဖြစ်-မဖြစ်ကား။ တေလသိက္ခာယ၊ ဆီခံခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်ကုန်သော။ တိက္ခန္နံ၊ တို့အား။ (အာကိရန္တိ-သို့သွား) ဝါ၊ တို့၏။ တဗ္ဗေဝ၊ ထို ဆီဦးကို ခံရာဖြစ်သော လဝိတ်၌ပင်လျှင်။ သတ္တိမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နဝနီသမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တတေလမ္ပိ၊ ဆီချက်ကိုလည်းကောင်း။ အပတ္တတေသမ္ပိ၊ ဆီစိမ်းကိုလည်းကောင်း။ အာကိရန္တိ၊ သောင်းကုန်အုံး။ တတ္ထ၊ ထို ထောပတ် ဆီဦး ဆီချက် ဆီစိမ်းတို့၏ သောင်းအဖြစ်သော လဝိတ်၌။ တတ္ထဒေမိဗ္ဗန္တုနိဝိ၊ ရက်တက်ပေါက် နို့ခမ်းခဲတို့သော် လည်းကောင်း။ တတ္ထသိတ္တာနိဝိ၊ ထမင်းလုံးတို့သော် လည်းကောင်း။ တဏှုလကဏာဝိ၊ ဆန်ကွဲတို့သော်လည်းကောင်း။ မက္ခိကာဒယောဝိ၊ ယင် အစရှိသည်တို့သော် လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အုံး။ အာဒိစ္စာဂိကံ၊ နေဖြင့် ချက်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပရိဿာဒေတွာ၊ စစ်၍။ ဝဟိတံ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ယူအပ်သော ထောပတ် ဆီဦး ဆီချက် ဆီစိမ်းသည်။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ သည်။ ဝါ၊ ခုနစ်ရက် ကာလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ စ၊ အကပ်ခံ၍လည်း။ ဌဝိတဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ထားအပ်

သော ချင်း ဝရုတ် အစရှိသော ယာဝဇိဝိက ခေါင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
 ပိစိတွာ၊ ချက်၍။ နိတ္ထုပပါနမ္ပိ၊ နှင်းခေါင်းနှုတ်ရန် အရည်ကိုသော်လည်း။
 ကာတုံ၊ ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဝဇ္ဇလိသမယေ၊ မိုးစွေသောအခါ၌။
 လုဇ္ဈိသမဏေရော၊ လုဇ္ဈိဖြစ်သော သာမဏေသည်။ (မောစေန္ဒော ဒေတိ သို့
 သွား။) ယထာ၊ အကြပ် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဂ္ဂိမ္မိ၊ ခွံ။ ဝိလိယာပိတေ၊
 ကြေစေအပ်သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထို ထောပတ် ဆီဦး ဆီချက် ဆီစိမ်း
 တို့၏ သောင်းရာဖြစ်သော သပိတ်၌။ ပတိတတဏှာ၊ လက္ခဏာဒယော၊
 ကျသော ဆန်ကဲ့ အစရှိသည်တို့သည်။ န၊ ပစ္စန္နိ ယထာ၊ ကျက်ကုန်
 သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤ ကျသော ဆန်ကဲ့ အစရှိသည်တို့၏ မကျက်ခြင်းကြောင့်
 ဖြစ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (အဂ္ဂိမ္မိ ဝိလိယာပေတွာ-မှာ စပ်။) သာမိသ
 ပါကံ၊ ဆန်ကဲ့ စသော အာမိသနှင့် တကွချက်ခြင်းကို။ မောစေန္ဒော၊
 လွတ်စေလျက်။ (ထည့်။) အဂ္ဂိမ္မိ၊ ခွံ။ ဝိလိယာပေတွာ၊ ကြေစေ၍ ပရိသာ
 ဝေတွာ၊ စစ်၍။ ပုန၊ စစ်ပြီးသည်မှ တဖန်။ ပိစိတွာ၊ ၍။ သစေ ဒေတိ၊
 အသတ်၍ ခေးအံ့။ ပုရိနနယနဝ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော “အာဒိစ္စပါကံ ကတွာ”
 စသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တဗဟံ၊ ပတ်လုံး။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

၉၆။ တေလေသု၊ နှမ်းဆီ မုန့်ညှင်းဆီ အစရှိသော ဆီတို့တွင်။ တိလ
 တေလံ၊ နှမ်းဆီသည်။ တာဝ၊ မုန့်ညှင်းဆီ စသည်တို့၏ သာမိသ နိရာမိသ
 အပ်-အေပ် အဆုံးအဖြတ်၏ ရှေးဦးစွာ သာမိသ နိရာမိသ အပ်-အေပ်
 အဆုံးအဖြတ်ကာ။ ပုရေတတ္ထံ၊ ထို အကပ်ခံအပ်သောနေ၏ နံနက်၌။
 သာမိသမ္ပိ၊ တကွသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပစ္ဆာတတ္ထတော၊ မှ။
 ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ နိရာမိသဓေဝ၊ သလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ သတ္တဗဟာ
 တိက္ကဓမ၊ သော်။ တဿ၊ ထို နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော ဆီ၏။
 တာဇနဝဏနာယ၊ အိုး အရေအတွက်အားဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယဘာဝေါ၊
 အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော်။
 သတ္တဗဟံ၊ လုံး။ နိရာမိသဓေဝ၊ သလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဥဂ္ဂဟိတကံ၊
 ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိက္ခိတ္တံ၊ သော်။ အဇ္ဈောဟာရိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
 သိသမက္ခနာဒီတု၊ ဦးခေါင်းကို သုတ်လိမ်းခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဥပ
 နေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သတ္တဗဟာတိက္ကဓေဝိ၊ သော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
 ပုရေတတ္ထံ၊ ၌။ တိလေ၊ နှမ်းတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကတတေလံ၊ ပြုအပ်
 သော ဆီသည်။ (သာမိသမ္ပိ ဝဇ္ဇတိ၊ အနဇ္ဈောဟရဏီယံ ဟောတိ၊ ဥပနေတဗ္ဗံ
 တို့သို့သွားပြီး၍ ကတတေလေဟု ဝိဘတ်ပြန်၍ သတ္တဗဟာတိက္ကဓေဝိ-သို့လည်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

သွား။) ပုရေတတ္ထံ၊ ဌ။ သာမိသမ္ပိ၊ တက္ခသေဝ်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။
ပစ္ဆာတတ္ထတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယံ၊ ဤ။ အနုဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ မျိုခြင်းငှါခံသိုက်
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိသမက္ခနာဒိသု၊ ထို့၌။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သတ္တာ
ဟာတိတ္ထမေဝိ၊ ဌလည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ဌ။ တိလေ၊
ထို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ ဤ။ ကံဘဏေလံ၊ သည်။ (အနုဇ္ဈောဟရဏီယမေဝ
မှာစပ်ပြီး၍ ဝိဘတ်ပြန်၍သတ္တာဟာတိတ္ထမေဝိ-သို့သွား၍ ဥပနေတဗ္ဗံ-သို့သွား။)
အနုဇ္ဈောဟရဏီယမေဝ၊ မမျိုထိုက်သည်ပင်လျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကား။
သဝတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟေတု၊ နှမ်း ဟူသော တည်ရာနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်
သော ဆီ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သတ္တာဟာ တိတ္ထမေဝိ၊ သော်
လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ သိသမက္ခနာဒိသု၊ ထို့၌။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။
ပုရေတတ္ထံ ဝါ၊ ဌသော်လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာတတ္ထံ ဝါ၊ ဌသော်လည်း
ကောင်း။ ဥဂ္ဂဟိတကတိလေဟိ၊ အကပ်ပျက်သော နှမ်းတို့ဖြင့်။ ကတ
ဟေလေဝိ၊ ဌသည်။ ဧသေဝ ဧသေဝ ဝေ၊ ဤ။ “အနုဇ္ဈောဟရဏီယမေဝ”
စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော သံတောရှိ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နလော၊ ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပုရေတတ္ထံ၊ ဌ။ ပဋိဂ္ဂဟေတုလေ၊ ထို့ကို။ တဇ္ဇိတွာ
ဝါ၊ လျော်၍သော်လည်းကောင်း။ ဝိလပိဋ္ဌံ၊ နှမ်းမုန့်ညက်ကို။ သေဓဇ
တွာ ဝါ၊ ပေါင်း၍သော်လည်းကောင်း။ ဥဏှောဓကေန၊ ရေခန္ဓာဖြင့်။
တေဓေတွာ ဝါ၊ ဖျော်၍သော်လည်းကောင်း။ ကံဘဏေလံ၊ သည်။ (သာမိ
သမ္ပိ ဝဇ္ဇတိ၊ နိရာမိသံ ဝဇ္ဇတိ၊ သာမိသံ န ဝဇ္ဇတိ၊ အနုဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ ဥပနေ
တဗ္ဗံ-တို့သို့သွားပြီး ၍ ဝိဘတ်ပြန်ပြီးလျှင် သတ္တာဟာတိတ္ထမေဝိ-သို့လည်းသွား။)
အနုပသမ္ပဓန္ဓန၊ သည်။ သဝေ ကတံ၊ အံ။ ပုရေတတ္ထံ၊ ဌ။ သာမိသမ္ပိ၊ သော်
လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝန၊ လူ သာမဏေသည် ပြုအပ်သော ခပ်မှာတပါး
မိမိသည် ပြုအပ်သော ဆီ ဖြစ်သော်ကား။ (ထည့်။) အတ္တနာ၊ သည်။
ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ဆီ ဖြစ်သည် ဖြစ်ခဲ့သော်။ နိဗ္ဗုတိတတ္ထာ၊
နှမ်း ဟူသော သာဝကကလိကမှ ထုတ်အပ်သော ဆီ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ပုရေတတ္ထံ၊ ဌ။ နိရာမိသမေဝ၊ ကင်းသော်သာလျှင်။ (ဝေ-ကျေ။)
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သာမိသတ္တတ္ထာ၊ မိမိသည် ချက်အပ်သော ဆီ ဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင် ချက်အပ်သော ဆီ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ သာမိသံ၊ ဆွမ်း စသော အာမိသနှင့်တကွ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
ဝန၊ နံနက်အခါ၌ အပ်-မအပ် အဆုံးအဖြတ်မှတပါး— ညချမ်း အခါ၌
အပ်-မအပ် အဆုံးအဖြတ်ကား။ သဝတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟေတု၊ နှမ်း ဟူသော
ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္ဆာတတ္ထတော၊ မှ။

(ဇုတိယအကြိမ်)

ဝါ၊ မွန်တိမ်းသော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။ ဥဘယမ္ပိ၊ လူ သးမကောသည် ပြုအပ်သော ဆီ ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သော ဆီ နှစ်ပါးစုံကို သော်လည်း။ အနုဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ မမျှအပ်။ သီသမက္ခနာဒိသု၊ တို့၌။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သတ္တာဟာတိတ္တဗေဝိ၊ သော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပန၊ အကပ်ခံအပ်သော နှမ်းတို့ကို ရေခွေးဖြင့်ဖျော်၍ ပြုအပ်သော ဆီသည် ကိုယ်တိုင် ပြုအပ်သော ဆီ ဖြစ်ခဲ့သော် ဆွမ်းစသော အာမိသ ကင်းသော်သာလျှင် အပ်၏ စသောစကားကို ဆိုခဲ့သော် ရေခွေးဖြင့် နှမ်းတို့ကို ဖြောခြင်းသည် ကိုယ်တိုင် ချက်ခြင်း ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်-မရောက်ကား။ ဥဏှောဒကံ၊ ဖြောကြောင်းဖြစ်သော ရေခွေးသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်။ (ဝေ-ကျေ။) အတ္တုတ္တိရဏတ္ထံ၊ လောင်းကာမျှလျှင်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ။ အဇ္ဈောဟရိကံ၊ ကိုယ်တိုင်ချက်၏ ဟု မခေါ်ဝေါ်သောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဒံပဂါကဏနံ၊ ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်း ဟူသော အရေအတွက်သို့။ န ဝစ္ဆတိ၊ မရောက်။ သာသပတေလာဒိသုဝိ၊ မုန်ညှင်း ဆီ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ အဝတ္ထုကဝဋ္ဋိဝဟိတေသု၊ မုန်ညှင်းစေ့ အစရှိသောဝတ္ထု မရှိသော မုန်ညှင်းဆီ အစရှိသည်တို့ကို အကပ်ခံခြင်းတို့၌။ ဝါ၊ အကပ်ခံအပ်သော မုန်ညှင်းစေ့ အစရှိသောဝတ္ထု မရှိသော မုန်ညှင်း ဆီ အစရှိသည်တို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ အဝတ္ထုကတိလတေလေ၊ နှမ်းစေ့ အစရှိသောဝတ္ထု မရှိသော နှင်းဆီ၌။ ဝုတ္တသဒိသောဝ၊ “တိလတေလံ တာဝ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်နှင့် တူသည်သာလျှင် တည်း။

ပန၊ အဝတ္ထုကဖြစ်သော မုန်ညှင်းဆီ စသည်တို့ကို အကပ်ခံခြင်းတို့၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး-သဝတ္ထုကဖြစ်သော မုန်ညှင်းဆီ အစရှိသည်တို့ကို အကပ်ခံခြင်းတို့၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ပုရေတတ္ထံ၊ ၌။ ပဋိဝဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဒသပဂါဒိနံ၊ မုန်ညှင်းစေ့ အစရှိသည်တို့၏။ စုဏှဟိ၊ အမှန်တို့ဖြင့်။ တေလံ မုန်ညှင်းဆီသည်။ အာဒိစ္စပဂါကေန၊ နေဖြင့် ချက်ခြင်းဖြင့်။ ကာတံ၊ ငှါ။ သစေ သတ္တာ၊ အကယ်၍ တတ်ကောင်းအံ့။ တံ၊ ထို နေဖြင့် ချက်ခြင်းဖြင့် ပြုခြင်းငှါ တတ်ကောင်းသော မုန်ညှင်းဆီ အစရှိသည်သည်။ ပုရေတတ္ထံ၊ ထို မုန်ညှင်းစေ့ အစရှိသည်တို့ကို အကပ်ခံသော နေ၏ နံနက် အခါ၌။ သာမိသမ္ပိ၊ တကွသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာတတ္ထတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။ နိရာမိသမေဝ၊ သော်သးလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သတ္တာဟာ တိတ္တမေ၊ သော်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ တည်း။ ပန၊ မုန်ညှင်းစေ့ အစရှိသည်တို့၏

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဆီကို နေဖြင့်ချက်ခြင်းဖြင့် ပြုရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး-မီးဖြင့် ချက်ခြင်း
 ဖြင့် ပြုရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာသပဓမ္မကရုဏ္ဏာနိ၊
 မုန့်ညှင်းစေ့မှုန့် သစ်မည်စည်စေ့မှုန့်တို့ကို။ သေဒေတွာ ဧဝ၊ ပေါင်း၍သာ
 လျှင် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပြုတ်၍သာလျှင် လည်းကောင်း။ ရေဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊
 ကြက်ဆူစေ့တို့ကို။ တဇ္ဇိတွာ ဧဝ၊ လျော်၍သာလျှင် လည်းကောင်း။ တေလံ၊
 ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မုန့်ညှင်းစေ့မှုန့် သစ်မည်စည်စေ့
 မှုန့် အစရှိသည်တို့၏ ဆီ ပြုတ်၍သာလျှင် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ် ကြက်ဆူ
 စေ့တို့၏ ဆီ လျော်၍သာလျှင် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတေသံ၊ ထို
 မုန့်ညှင်းစေ့ သစ်မည်စည်စေ့ အစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ကြက်ဆူစေ့
 တို့၏လည်းကောင်း။ တေလံ၊ မုန့်ညှင်းဆီ အစရှိသော ဆီသည်။ (သာမိသမ္ပိ
 ဝဋ္ဋတိ၊ နိရာမိသပရိဘောဂေနေဝ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-တို့သို့သွား။) အနုပသမ္ပန္နေဟိ၊
 တို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပုရေတတ္ထံ၊ ထို မုန့်ညှင်းစေ့ အစရှိသည်
 တို့ကို အကပ်ခံသောနေ့၏ နံနက်အခါ၌။ သာမိသမ္ပိ၊ ဆွမ်း စသော
 အာမိသနှင့် တကွလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ လူ သာမဏေတို့သည် ပြုအပ်
 သော မုန့်ညှင်းဆီ အစရှိသည်တို့၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး-လှိုယ်တိုင်ပြုအပ်
 သော မုန့်ညှင်းဆီ အစရှိသည်တို့၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ဝတ္ထုနံ၊ မုန့်ညှင်း
 စေ့ အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၏။ ယာဝဇီဝိကတ္တာ၊ ယာဝဇီဝိက၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ဝါ၊ အသက်ရှိသမျှကာလ ဟူသော ကာလ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 သဝတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ မုန့်ညှင်းစေ့ အစရှိသော ဝတ္ထုနှင့်တကွဖြစ်သော
 မုန့်ညှင်းဆီ အစရှိသည်ကို အကပ်ခံခြင်း၌။ ဧဝံသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ခဲ့သော်။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ နိရာမိသပရိဘောဂေနေဝ၊ ဆွမ်း စသော
 အာမိသနှင့်ကင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်လျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥဂ္ဂဟိ
 တကေဟိ၊ အကပ်ပျက်သော မုန့်ညှင်းစေ့ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ခဲ့သော်။ အနုဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ မထိုက်။ ဗာဟိရပရိဘောဂေ၊ အပဖြစ်
 သော သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ သတ္တာဟာတိတ္ထမေဝိ၊ ကိုသော်
 လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ တေသကရဏတ္တာယ၊ ဆီပြုလုပ်ခြင်းအကျိုး
 ဌာ၊ သာသပဓမ္မကရေဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊ မုန့်ညှင်းစေ့ သစ်မည်စည်စေ့ ကြက်ဆူ
 စေ့တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံ၍။ ကတေတလံ၊ သည်။ (သတ္တာဟကာလိကံ
 ဆာဟံ ဝဋ္ဋတိ-စသည်တို့သို့သွားပြီး၍ အနုဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ ဗာဟိရပရိဘောဂေ
 ဝဋ္ဋတိ-တို့သို့လည်း သွားပြီး၍ သစေ န ကရောတိ-သို့ အဝုတ္တကံ အဖြစ်ဖြင့်
 သွား။) ကတံ၊ ထို အကပ်ခံသောနေ့၌ ပြုအပ်သော်။ သတ္တာဟကာလိကံ၊

(ဇုတိယအကြိမ်)

၃၁၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂ

ခုနစ်ရက်ကာလ၏။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ အကပ်ခံသောနေ့မှ နှစ်ရက်မြောက်
သောနေ့၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော်။ ဆာဟံ၊ ပတ်လုံး။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတိယ
ဒိဝသေ၊ အကပ်ခံသော နေ့မှ သုံးရက်ခမြောက်သောနေ့၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်
သော်။ ပဉ္စာဟံ၊ ပတ်လုံး။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ စတုတ္ထဒိဝသေ၊ ၌။ ကတံ၊ သော်။
(ဒိဝသေ ကတံ-တို့ကား အဇ္ဈာဟာရံ) -စတုဟံ၊ လုံး။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။
(စတုဟံ-ကား ဂမ္ပမာန်။ ဝဇ္ဇတိ-ကား လိုက်၊ နောက်၌ နည်းတူ။) ပဉ္စမ
ဒိဝသေ၊ ၌။ ကတံ၊ သော်။ တိဟံ၊ လုံး။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဆဋ္ဌဒိဝသေ၊ ၌။
ကတံ၊ သော်။ ဒွိဟံ၊ လုံး။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သတ္တဒိဝသေ၊ ၌။ ကတံ၊ သော်။
တဒေဟဝ၊ ထို ဆီပြုလုပ်သော ခုနစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော နေ့၌သာ
လျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အရုဏဿ၊ ၏။ ယာဝ ဥဂ္ဂမနာ၊ တက်သည့် တိုင်
အောင်။ သဇေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ တည်း။ အဋ္ဌမ
ဒိဝသေ၊ အကပ်ခံသည်မှ ရှစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော နေ့၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်
သော်။ အနဇ္ဈာဟရဏိယံ၊ မျိုခြင်းငှါ မထိုက်။ ပန၊ ထိုသို့ မျိုခြင်းငှါ
မထိုက်သော်လည်း သုံးဆောင်သင့်သေးသည်ကား။ အနိဿဂ္ဂိယတ္တာ၊
စွန့်ခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗာဟိရပရိဘောဂေ၊ ၌။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဇေဝိ န ကဏေတိ၊ အကယ်၍ မပြုအံ့။ ဇေလတ္ထာယ၊
ဆီပြုလုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဂဟိဟသာသပါဒိနံ၊ အကပ်ခံအပ်သော မုန်
ညှင်းစေ့ အစရှိသည်တို့၏။ သတ္တာဟာတိတ္တမေ၊ ကြောင့်။ ဒုတ္တဋ္ဌမေဝ၊
သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ပါဠိ၌ လာသော ဆီတို့၏ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး
မလာသော ဆီတို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ပါဠိယံ၊ ၌။ အနာဂတောနိ၊
မလာကုန်သော။ အညာနိ၊ နှင်းဆီ အစရှိသည်တို့မှ တစ်ပါးဖြစ်ကုန်သော။
နာဠိကရနိဗ္ဗာနကာသမ္ပကရဗန္ဓာဒိနံ၊ အုန် သီး တမင်းစေ့ ကြို့စေ့ ခံစေ့
အစရှိသည်တို့၏။ တေလာနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိဝိ၊
ထို အုန်းသီး အစရှိသည်တို့၏ အဆီတို့ကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။
သတ္တာဟံ၊ ကို။ အဘိတ္တာမယတော၊ အား။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟေတိ၊
၏။ အယံ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသည်ကား။ ဇေတသု၊ ဤပါဠိ၌ လာ-မလာသော
ဆီတို့၌။ ဝိသေခံသော၊ တည်း။ သေသံ၊ သော။ ယာဝကာလိကာတ္ထု၊
ကိုလည်းကောင်း။ ယာဝဇိဝိကဝတ္ထု၊ ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တကေတွာ၊
၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သာမံပါကသဝတ္ထု၊ ဘုရားတော် ပစ္စာတော် ပဋိဂ္ဂဟိတ
ဥဂ္ဂဟိဘဝတ္ထု၊ ဝိဇာနံ၊ ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်း ဟူသော အစီအရင်၊ အုန်းသီး
စသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံခြင်း ဟူသော အစီအရင်၊ နံနက်အခါ၌
အကပ်ခံခြင်း ဟူသော အစီအရင်၊ ညချမ်းအခါ၌ အကပ်ခံခြင်း ဟူသော

(ဒုတိယအကြိမ်)

အစီအရင်၊ အကပ်ပျက်သော ဝတ္ထု ဟူသော အစီအရင်ကို။ ဝုတ္တနယေ
နေဝ၊ “တိလတေလံ” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဝသာတေလံ နာမ၊ ကား။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အစ္ဆဝသံ၊ ဝံဆီကိုလည်း
ကောင်း။ မစ္ဆဝသံ၊ ငါးဆီကိုလည်းကောင်း။ သုသုကာဝသံ၊ မိကျောင်း
ဆီ လင်းပိုင်ဆီကိုလည်းကောင်း။ သူကရဝသံ၊ ဝက်ဆီကိုလည်းကောင်း။
ဝံဒြာဝသံ၊ မြည်းဆီကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
ဝသာနိ၊ ဆီကြည်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။” ဧဝံ၊ ဤစကားတော်ဖြင့်။
အနုညာတာဝသာနံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ဆီကြည်တို့ဖြင့်။ တေလံ၊
တည်း။ စ၊ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ” စသော စကားတော်ဖြင့် ခွင့်ပြုတော်
မူအပ်ကုန်သော ဆီကြည်တို့၏ဆီသည် ဝသာတေလံ မည်ခဲ့သော် ခွင့်ပြု
တော်မူကြောင်းဖြစ်သော စကားတော်တွင် “အစ္ဆဝသံ” ဟူသောပုဒ်ဖြင့်
ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ဆီကြည် မစ္ဆ-သဒ္ဓါဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော
ဆီကြည် စသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဆီကြည်တို့ကို ခွင့်ပြုတော်မူကြောင်းဖြစ်
သော “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ” အစရှိသော စကားတော်၌။ “အစ္ဆ-
ဝသံ” နှိဝစေနန၊ အစ္ဆဝသံ-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် (အနုညာတာသို့သွား။)
မနုဿဝသံ၊ လူ၏ ဆီကြည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။
အကပ္ပိယမံသာနံ၊ တို့၏။ ဝသာ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။
စ၊ မစ္ဆ-သဒ္ဓါမှအသီး သုသုကာ-သဒ္ဓါကို ဟောကြောင်းကား။ မစ္ဆဝဟ
ဏေန၊ မစ္ဆ-သဒ္ဓါဖြင့်။ သုသုကာဝ၊ မိကျောင်း လင်းပိုင်တို့ကိုလည်း။
ဝဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထို မစ္ဆ-သဒ္ဓါသည်
မိကျောင်း လင်းပိုင်တို့ကို ယူကြောင်းပုဒ် ဖြစ်လျက်လည်း သုသုကာ-ပုဒ်ကို
အသီးဟောတော်မူကြောင်းကား။ ဝါဠုန္တေတ္တာ၊ ငါးရဲ ဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသုံ၊ မစ္ဆ-သဒ္ဓါမှ အသီး။ ဝုတ္တံ၊ သုသုကာ-သဒ္ဓါကို ဟော
တော်မူအပ်၏။ စ၊ အစ္ဆဝသံ-ဟူသော သဒ္ဓါသည် အကပ္ပိယမံသတို့၏
ဆီကြည်တို့ကို ခွင့်ပြုတော်မူကြောင်းဖြစ်သည်မှတစ်ပါး မစ္ဆ အစရှိသော
သဒ္ဓါသည် ကပ္ပိယမံသတို့၏ ဆီကြည်တို့ကို ခွင့်ပြုတော်မူကြောင်းပုဒ်
ဖြစ်ဟန်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ” အစရှိသော ပါဠိတော်၌။
မစ္ဆာဒိဝ္ဗဟဏေန၊ မစ္ဆ-အစရှိသော သဒ္ဓါဖြင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။
ကပ္ပိယမံသာနမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ ဝသာ၊ တို့ကို။ အနုညာတာ၊ ကုန်၏။
ဟိ၊ အစ္ဆဝသံ-ဟူသော သဒ္ဓါဖြင့် လူ၏ ဆီကြည်ကိုထား၍ မအပ်သော

(ဒုတိယအကြိမ်)

အသားရှိသော ဆင် မြင်း အစရှိသည်တို့၏ ဆီကြည်တို့ကို ခွင့်ပြုတော်
မူအပ်ကုန်၏။ မစ္ဆ-အစရှိသော သဒ္ဓါဖြင့် ယူအပ်သော အသားရှိသော
သတ္တဝါတို့၏ ဆီကြည်တို့ကို ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်ဟု ဆိုသော် မအပ်
သောအသား မအပ်သော ဆီကြည်တို့ကား။ မံသေသု၊ တို့တွင်။ ဒသ၊
ကုန်သော။ မနုဿဟတ္ထိအဿသုနခံအဟိသီဟဗျုဒ္ဓိဝိအစ္ဆတရစ္ဆာနံ၊
လူ ဆင် မြင်း ခွေး မြွေ ခြင်္သေ့ ကျား သစ် ဝံ အောင်းတို့၏။ မံသာနိ၊
တို့သည်။ အကပ္ပိသာနိ၊ မအပ်ကုန်။ ဝသာသု၊ တို့တွင်။ ကော၊ သော။
မနုဿဝသာ၊ သည်။ အကပ္ပိယာ၊ မအပ်။ ခိရာဒိသု၊ တို့တွင်။ အကပ္ပိယံ
နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိဗ္ဗုဒ္ဓိတံ ဝသာတေလံ၊ ယာဝကောလိကမှ
ထုတ်အပ်သော ဆီကြည်တို့၏ ဆီသည်။ (သာမိသမ္ပိ ဝဇ္ဇတိ၊ နိရာမိသမေဝ
ဝဇ္ဇတိ-တို့သို့ သွားပြီး၍ သယံ ကရောတိ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ စသည်တို့သို့ သွား။)
အနုပသပ္ပဓန္ဓဟိ၊ တို့သည်။ ကတံ၊ သော်။ ပုဇရဘတ္တံ၊ ဌံ။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊
သော်။ ပုဇရဘတ္တံ၊ ဌံ။ သာမိသမ္ပိ၊ တကွသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ
တတ္ထဓဘာ၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ နိရာမိသမေဝ၊ သော်
သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ လူ သာမဓဏဘို့သည် ပြုအပ်သော ယာဝ
ကောလိက မှ ထုတ်အပ်သော ဆီကြည်တို့၏ ဆီသည် နံနက်အခါ၌
အကင်ခံအပ်သော် ညချမ်းအခါမှ စ၍ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်၏ဟု
ဆိုအပ်သော် ထိုဆီကြည်တို့၏ ဆီဖြစ်သော အသား အကြော အစရှိ
သည်သည် အပ်-မအပ်ကား။ တတ္ထ၊ ထို ညချမ်းအခါမှစ၍ သုံးဆောင်
ခြင်းငှါ အပ်သော ဆီကြည်တို့၏ ဆီ၌။ သုခုဓရဇယဒိသံ၊ သိမ်မွေ့သော
မြို့နှင့်တူသော။ ယံ မံသံ ဝ၊ သည်လည်းကောင်း။ ယော နှာရ ဝ၊ အကြင်
အကြောသည် လည်းကောင်း။ ယံ အဋ္ဌိ ဝ၊ အကြင် အရိုးသည်လည်း
ကောင်း။ ယံ သောဟိတံ ဝ၊ အကြင် အသွေးသည် လည်းကောင်း။
ဟောတိ၊ ရှိတတ်၏။ တံ၊ ထို ညချမ်းအခါမှစ၍ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ
အပ်သော ဆီကြည်တို့၏ ဆီ၌ဖြစ်တတ်သော သိမ်မွေ့သော မြို့နှင့်တူသော
အသား အစရှိသည်သည်။ အဓဗ္ဗာဟာရိကံ၊ ယာဝကောလိကဝတ္ထု ဟု
ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှါ မလေးကံ။ ပန၊ လူ သာမဓဏဘို့သည် ပြုအပ်သော
ဆီကြည်တို့၏ ဆီ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး-ကိုယ်တိုင် ပြုအပ်သော ဆီကြည်
တို့၏ ဆီ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ဝသံ၊ ကိုး၊ ပဋိဂ္ဂဓဟတော၊ ၍။ သယံ၊
ကိုယ်တိုင်။ သဓေ ကရောတိ၊ အံ့၊ ပုဇရဘတ္တံ၊ ဌံ၊ ပဋိဂ္ဂဓဟတော၊ ၍။
ပဗိတော၊ ၍။ ပရိဿာဝေတော၊ စစ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ နိရာမိသပရိ
ဘောဂေန၊ အာမိသ ကင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဟိ၊ ဆိကြည်ကိုအကပ်ခံ၍ ကိုယ်တိုင်ပြုက နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံ၍ ချက်၍ စစ်၍ ခုနစ်ချက်ပတ်လုံး အာမိသကင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် သုံးဆောင်အပ်၏ဟုဆိုသော် ထိုအာမိသကင်းသော သုံးခြင်းဖြင့် သုံးဆောင်အပ်သည်ကို ဟောတော်မူအပ်သော စကား ရှိ-မရှိကား။ နိရာမိသပရိဘောဂံ၊ အာမိသကင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းကို။ သန္တာယ၊ ၍။ “ကာလေပဋိဂ္ဂဟိတံ။ ပ။ ပရိဘုဉ္ဇိတု” န္တိ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတု ဟူသော။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံ အပ်သည်ကို။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ နိပ္ပုတ္တံ၊ ချက်အပ်သည်ကို။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ သံသဉ္စ၊ စပ်အပ်သည်ကို။ တေလပရိဘောဂေန၊ ဆီကို သုံးဆောင် ခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတု၊ စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၍။ ဓာတြာပိ၊ ထို ဆိကြည်ကို အကပ်ခံ၍ ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်အပ်သော ဆိကြည်တို့၏ ဆီဉ်လည်း။ အဓဗ္ဗာဟာရိကံ၊ အဓဗ္ဗာဟာရိကဖြစ်သော မံသ နှာရ အစရှိသည်သည်။ အဓဗ္ဗာဟာရိကဓမ္မဝ၊ ပင်လျှင်တည်း။ ပန၊ နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံ၍ နိရာမိသပရိဘောဂဖြင့် သုံးဆောင်အပ်၏ ဟု ဆိုသော် ညချမ်းအခါ၌ အကပ်ခံခြင်းငှါ အပ်-မအပ်ကား။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ကာတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ တည်း။ ဟိ၊ ဆိကြည်ကို အကပ်ခံ၍ ဆိကြည်တို့၏ဆီကို ကိုယ်တိုင်ပြုသော ရဟန်းသည် ဆိကြည်ကို နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံ၍ ဆိကြည်တို့၏ဆီကို ပြု၍ သုံးဆောင်အပ်သင့်၏၊ ညချမ်းအခါ၌ကား ဆိကြည်ကို အကပ်ခံခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဆိကြည်တို့၏ ဆီကို ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ မအပ်ဟု ဆိုခဲ့သော် ဆိကြည်ကို နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံသင့်ကြောင်း၊ ညချမ်းအခါ၌ အကပ်ခံသင့်ကြောင်း၊ ဆိကြည်တို့၏ ဆီကို နံနက်အခါ၌ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း၊ ညချမ်းအခါ၌ မပြုလုပ် သင့်ကြောင်းကို ပြီးစေ တတ်သော သဒ္ဓကေပါဠိ ရှိ-မရှိကား။ “ဝိကာလေ စေတိက္ခဝေ။ ပ။ အနာပတ္တိ” တိ၊ အနာပတ္တိ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏—

“တိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိကာလေ၊ ၌။ စေ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကယ်၍ အကပ်ခံအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝိကာလေ၊ ၌။ စေ နိပ္ပုတ္တံ၊ အကယ်၍ ချက်အပ်သည် ဖြစ်အံ့။ ဝိကာလေ၊ ၌။ စေ သံသဉ္စ၊ အကယ်၍ စပ်အပ်သည် ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထို နေလွှဲသောအခါ၌ အကပ်ခံအပ် ချက်အပ် စပ်အပ်သော ဆိကြည်တို့၏ ဆီကို။ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ပြားအံ့။ တိတ္ထံ၊ ကုန်သော။ ဒုတ္တဋ္ဌာနံ၊ ပဋိဂ္ဂဟဏဒုတ္တဋ္ဌ နိပ္ပုတ္တ

ခုတ္တံ သံသဋ္ဌခုတ္တံတို့သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ သည်။ ဟောတိ။
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေ၊ ဌ။ စေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အံ။ ဝိကာလေ၊
 ဌ။ စေ နိပ္ပတ္တံ၊ အံ။ ဝိကာလေ၊ ဌ။ စေ သံသဋ္ဌံ၊ အံ။ တံ၊ ထိုဆီကို။
 စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ။ ခြံန္တံ၊ ကုန်သော။ ခုတ္တံ၊ နိပ္ပတ္တံ၊ နိပ္ပတ္တံ၊
 သံသဋ္ဌခုတ္တံတို့သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ သည်။ ဟောတိ။ ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေ၊ ဌ။ စေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အံ။ ကာလေ၊ ဌ။
 စေ နိပ္ပတ္တံ၊ အံ။ ဝိကာလေ၊ ဌ။ စေ သံသဋ္ဌံ၊ အံ။ တံ၊ ထိုဆီကို။
 စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ။ ခုတ္တံ၊ သံသဋ္ဌခုတ္တံတို့သို့။ အာပတ္တိ
 အာပဇ္ဇနံ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေ၊ ဌ။ စေ
 ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အံ။ ကာလေ၊ ဌ။ စေ နိပ္ပတ္တံ၊ အံ။ ကာလေ၊ ဌ။ စေ
 သံသဋ္ဌံ၊ အံ။ တံ၊ ထိုဆီကို။ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ။ အာပတ္တိ၊
 အာပတ်မသင့်။”

ပန၊ ထောပတ် ဆီဦး ဆီကြည်တို့ကို အသီးအသီးအားဖြင့် ချက်၍
 ယာဝကောလိကဝတ္ထုတို့မှ ထုတ်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- တပေါင်း
 တည်းအားဖြင့် ချက်၍ ယာဝကောလိကဝတ္ထုတို့မှ ထုတ်ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်
 ကား။ ဥပတိဿထေရ်၊ လို။ အန္တောဝါသိကာ၊ တပ်ည့်တို့သည်။ “တန္တေ၊
 ရား။ သပ္ပိနဝနိတဝသေန၊ ထောပတ် ဆီဦး ဆီကြည်တို့သည်။ ဧတေတော၊
 တပေါင်းတည်းအားဖြင့်။ ပစိတ္တံ၊ ဌ။ နိဗ္ဗုတိတေန၊ ယာဝကောလိကဝတ္ထု
 တို့မှ ထုတ်အပ်ကုန်သော။ “ဝန္တန္တိ၊ အပ်ပါကုန်မည်လော။ န ဝန္တန္တိ၊
 မအပ်ပါကုန်မည်လော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ထု၊ ကုန်၏။ အာရသော၊ တို့။
 န ဝန္တန္တိ၊ မအပ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥပတိဿထေရ်က ဖြေဆို၏။ ကိရ၊
 တပေါင်းတည်းအားဖြင့် ချက်၍ ယာဝကောလိကဝတ္ထုတို့မှ ထုတ်အပ်ကုန်
 သော ထောပတ် ဆီဦး ဆီကြည်တို့သည် မအပ်ကုန်ဟု ဖြေဆိုရာ၌ မအပ်
 ဟု ဖြေဆိုခြင်း၏ အကြောင်းလည်း။ ထေရော၊ ဥပတိဿထေရ်သည်။
 ဧတ္ထ၊ ဤ တပေါင်းတည်းအားဖြင့် ချက်၍ ယာဝကောလိကဝတ္ထုတို့မှ ထုတ်
 အပ်ကုန်သော ထောပတ် ဆီဦး ဆီကြည်တို့၌။ ပတ္တတေလကသဇေ၊ ဆီ
 ကျက်အဖတ်၌။ ကုတ္တု၊ ဣတိ၊ ဝိသ၊ အလိုလို ဖြစ်သကဲ့သို့။ ကုတ္တု၊ ဣ
 ယတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို “န ဝန္တန္တိ အာရသော” ဟု ဖြေဆိုသည်မှ။ ဥတ္တရိ၊
 ဌ။ နံ၊ ထို ဥပတိဿထေရ်ကို။ “တန္တေ၊ ရား။ နဝနိတော၊ ဆီဦး၌။ ဝေဂုဠိ
 ကာ ဝါ၊ နိ၊ မမ်းခဲသည် လည်းကောင်း။ တတ္ထမိန္ဒု၊ ဝါ၊ ရက်တက်ပေါက်
 သည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤ နိ၊ မမ်းခဲ ရက်တက်ပေါက်

(ဧတိယအကြိမ်)

ရှိရာဖြစ်သော ဆိဦးသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်ပါမည်သော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ သု၊ ကုန်၏။ အာဝုဓသော၊ တို့။ ဧတမ္ပိ၊ ဤ နို့ ခမ်းခဲ ရက်တက်ပေါက် ဖြစ်ရာ သော ဆိဦးသည်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့ နို့ ခမ်းခဲ ရက်တက်ပေါက်ဖြစ်ရာ ဖြစ်သော ဆိဦးသည် လည်း မအပ်ဟု ဖြေဆိုခြင်းကြောင့်။ န၊ သို့ ဥပတိဿထေရ်ကို။ “ဘန္တ၊ ရား။ ဧတတော၊ တပေါင်းတည်းအားဖြင့်။ ပစ်တွာ၊ ဤ။ ဧတတော၊ အားဖြင့်။ သံသဋ္ဌာနိ၊ စပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော။ ဧတဝေန္တာနိ၊ တန်ခိုး ထက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါသော။ ရောဂံ၊ ထို။ နိဂ္ဂဏန္တိ၊ နှိပ်နိုင်ကုန်သည် မဟုတ်ပါသော။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန် ၏။ ထေရော၊ ဥပတိဿထေရ်သည်။ “အာဝုဓသော၊ တို့။ သာဓု၊ ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ လမ္ပဒိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပန၊ မအပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏ ဆီကြည်တို့၏ ဆီသည် သာမိသပရိဘောဂ အပ်-မအပ် ကား။ မဟာပဒမတ္ထေရော၊ သည်။ “ဣပ္ပိသမိသဝသော၊ အပ်သောအသား ရှိသော သတ္တဝါတို့၏ ဆီကြည်သည်။ သာမိသပရိဘောဂေ၊ ဧ၊ ဆွမ်း စသော အာမိသနှင့်တကွ သုံးဆောင်ခြင်း၌သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတရာ၊ မအပ်သောအသားရှိသော ဆီကြည်သည်။ နိရာမိသပရိဘောဂေ၊ ဆွမ်း စသော အာမိသတင်းသော သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံ၊ ၏။ ပန၊ မဟာပဒမထေရ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကား။ မဟာပဒမတ္ထေရော၊ သည်။ “ဣဒံ၊ ဤ ‘ဣတရာ နိရာမိသပရိဘောဂေ ဝဇ္ဇတိ’ ဟူသော အဆုံးအဖြတ်သည်။ ကိ၊ အဘယ်အဆုံးအဖြတ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ဝယ်၍။ ဝါတာမ၊ မိကာ၊ လေနာရှိကုန်သော၊ တိက္ခ၊ တို့သည်။ ပဉ္စမူလသသဝယာဂုယံ၊ အမြစ်ငါးပါးအဖန် ထည့်၍ ချက်အပ်သော ယာဂု၌။ အန္တိ၊ သူကရတေလ၊ ဒီနိ၊ ဝံဆီ ဝက်ဆီ အစရှိ သည်တို့ကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ဤ။ ယာဂု၊ ကို။ ပိဝန္တိ၊ နန၊ သောက်ကုန်သည် မဟုတ်သော။ သာ၊ ထို ဝံဆီ ဝက်ဆီတို့ကို ထည့်ရာဖြစ်သော အမြစ်ငါးပါး အဖန် ထည့်၍ ချက်အပ်သော ယာဂုသည်။ ဧတဓမ္မဒတ္ထော၊ တန်ခိုးထက် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရောဂံ၊ လေနာကို။ နိဂ္ဂဏာတိ၊ နှိပ်နိုင်သည် မဟုတ် သော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတွာ၊ ဤ။ “ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ မအပ်သော အသားရှိ သော သတ္တဝါတို့၏ ဆီကြည်တို့၏ ဆီသည် ဆွမ်း စသော အာမိသနှင့် တကွသုံးဆောင်ခြင်း၌ အပ်၏ ဟု။ အာဟံ၊ ဆိုဆုံးဖြတ်၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၁၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

၉၇။ မရ နာမ၊ ကား။ မရကရိဟိ၊ ပျားရည်ကို ပြုလေ့ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပျားရည်ကို ပြုတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မရမက္ခိကာဟိ နာမ၊ မရမက္ခိကာ အမည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ပျားရည်ကို လိမ်းကျံတတ်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာဟိ၊ ငယ်သော ပျားကောင်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ယင်ပျားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဘမရမက္ခိကာဟိ စ၊ ရစ်ဝဲတတ်သော ပျားကောင်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပျားကြီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ မရ၊ ပျားရည်တည်း။ တံ၊ ထို မရမက္ခိကာ အမည်ရှိ သောယင်ပျား ပျားကြီးတို့သည် ပြုအပ်သော ပျားရည်သည်။ ပုရေသတ္ထံ၊ ဌ။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော်။ (ဤ ဝိသေသန ဝိသေသျှ နှစ်ပုဒ်ကို သာမိသ ပရိဘောဂံ ဝဇ္ဇတိ၊ နိရာမိသပရိဘောဂမေဝ ဝဇ္ဇတိ-တို့မှာ စပ်ပြီးနောက် တသ္မိံ ပုရေသတ္ထံ ပဋိဂ္ဂဟိတေ-ဟု ဝိဘတ်ပြန်၍ သတ္တာဟာတိက္ကမေ-မှာလည်း စပ်ပြီး ၍ ဌပိတံ သို့လည်း သွား။) ပုရေသတ္ထံ၊ ဌ။ သာမိသပရိဘောဂဋ္ဌိ၊ သော် လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပစ္ဆာတတ္တတော၊ ဌ။ ပဌာယ၊ ၍။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ နိရာမိသပရိဘောဂမေဝ၊ သော်သလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ သော်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၍။ သိလေသသဒိသံ၊ အစေး နှင့်တူသော။ ဟောမရံ၊ ပျားကြီးရည်ကို။ ခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ သစေ ဌပိတံ၊ အံ။ ဣတရံ ဝါ၊ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာဟိ ကတံ မရ ဖြစ်သော ယင်ပျားကိုလည်း။ နာနာတာဇနေသု၊ အသီးအသီးသော ခွက်တို့၌။ သစေ ဌပိတံ၊ အံ။ ဝတ္ထုဂဏနာယ၊ အပိုင်းအပိုင်းကိုပြု၍ထားအပ်သော ပျားကြီး ရည် ဟူသော ဝတ္ထု၊ ယင်ပျားရည်ကို ထားရာဖြစ်သော အသီးအသီး သော ခွက် ဟူသောဝတ္ထု၊ အရေအတွက်အားဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ တို့ တည်း။ ခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းကို။ ကေမေဝ၊ တခုကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။ သစေ ဌပိတံ၊ အံ။ (ကတွာ ဌပိတံ-ကား ရှေးမှလိုက်။ နောက်၌ နည်းတူ။) ဣတရံ ဝါ၊ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာဟိ ကတံ မရ ဖြစ်သော ယင်ပျားကိုလည်း။ ကေတာဇနေ၊ ဌသလျှင်။ (ဝေ-လိုက်။) သစေ ဌပိတံ၊ အံ။ ကေမေဝ၊ သလျှင်ဖြစ်သော။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ တည်း။ ဥဂ္ဂဟိတကံ၊ သော်။ (ပုရေသတ္ထံ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-ဟူသော ဝိသေသနကို ဖယ်၍ ဤ ဥဂ္ဂဟိတကံ ဟူသော ဝိသေသနကို သွင်းသော် တံ-ဟူသော ဝိသေသျှကို ဝေဒိတဗ္ဗံ-မှာလည်း စပ်။) ဝုတ္တနယေ နေဝံ၊ ထောပတ် စသည်တို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အရုခက္ခနာဒိသု၊ အဓာကို လိမ်းကျံခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ မရပဋ္ဌလံ ဝါ၊ ပျားသလက်သည် လည်းကောင်း။ မရသိတ္ထကံ ဝါ၊ ပျားဖယောင်းသည် လည်းကောင်း။ မရနာ၊ ပျားရည်

(ဒုတိယအကြိမ်)

သည်။ အမက္ခိတံ၊ မလိမ်းကျ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သစေ ပရိယုဒ္ဓံ၊ သည်ဖြစ်ခဲ့အံ့။
 ယာဝဇီဝိကံ၊ ကတည်း။ ဝါ၊ အသက်ထက်ဆုံးကာလရှိ၏။ ပန၊ မရနာ
 အမက္ခိတမ္ပတပါး-မရမက္ခိတ ဖြစ်ခဲ့သော်ကား။ မရမက္ခိတံ၊ ပျားရည်
 သည် လိမ်းကျအပ်ခဲ့သော်။ (မရနာ အမက္ခိတံ-ဟူသော ဝိသေသနကို
 ဖယ်၍ မရမက္ခိတံ-ဟူသော ဝိသေသနကို သွင်းသော် မရပဋ္ဌလံ ဝါ မရသိတ္တကံ
 ဝါ ဟူသော ဝိသေသနကို မရဂတိကမေဝ-မှာ စပ်။) သပက္ခာ၊ အတောင်ရှိ
 ကုန်သော။ စိရိကာ နာမ၊ စိရိက အမည်ရှိသော ပျားတို့သည် လည်း
 ကောင်း။ ဝါ၊ ပျားသန်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဒိဃမက္ခိကာ၊ ရှည်သော
 အတောင် ရှိကုန်သော။ တုမ္ပဋ္ဌနာမိကာ စ၊ တုမ္ပဋ္ဌ အမည်ရှိသော ပျား
 တို့သည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပျားတူ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိ
 ပက္ခိကာ၊ အရိုး ဟူသော အတောင်ရှိကုန်သော။ ကာဠမဟာသမရာ၊
 မည်းသော အဆင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ အကောင်ကြီးသော ရစ်ဝဲတတ်သော
 ပျားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဝိတုန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထို စိရိက မည်သော ပျားသန်၊ တုမ္ပဋ္ဌ မည်သော
 ပျားတူ၊ ကာဠမဟာသမရ မည်သော ပျားဝိတုန်းတို့၏။ အာသယေသု၊
 အအိမ်တို့၌။ နိယျာသသဒိသံ၊ အစေးနှင့်တူသော။ မရ၊ ပျားရည်သည်။
 ဟောတိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို စိရိက မည်သော ပျားသန် အစရှိသည်တို့၏
 ပျားရည်သည်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ တည်း။

၉၀။ ဖာဏိတံ နာမ၊ ကား။ ဥစ္ဆုရသံ၊ ကြံရည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစ
 ပြု၍။ အပတ္တာ ဝါ၊ မချက်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အဝတ္ထုကပတ္တာ
 ဝါ၊ ချက်အပ်သော်လည်း ကြံဖတ် ဟူသော ဝတ္ထု ကင်းသောအားဖြင့်
 ချက်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သဗ္ဗာဝိ၊ သော။ အဝတ္ထုကာ၊ ကြံဖတ်
 ဟူသော ဝတ္ထု ကင်းသော။ ဥစ္ဆုပိကတိ၊ ကြိမ်အထူးကို။ ဝါ၊ ကြံမှဖြစ်
 သော အထူးကို။ ဖာဏိတန္တိ၊ တ-ဟူ၍။ ဝါ၊ တင်လဲ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 အပ်၏။ တံ ဟာဒိသံ၊ ထိုကဲ့သို့ "ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယ" စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်
 ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲသည်။ ပုရေသတ္ထံ၊ ၌။
 ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော်။ (၎င်း ဝိသေသနှင့် ယှဉ်ခိုက် တံ ဖာဏိတံ ဟူသော
 ဝိသေသကို သာမိသမ္ပိ ဝဇ္ဇတိ၊ နိရာမိသမေဝ ဝဇ္ဇတိ-တို့မှာ စပ်ပြီး၍ ဝိဘတ်
 ပြန်ပြီးလျှင် သတ္တာဟာတိက္ကမေ-မှာလည်း စပ်။) ပုရေသတ္ထံ၊ ထို တင်လဲကို
 အကပ်ခံသောနေ့၏ နံနက်အခါ၌။ သာမိသမ္ပိ၊ ကွသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊
 အပ်၏။ ပတ္တာတတ္ထတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယာ၍။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ နိရာမိသ

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၀၈ ပိနဟသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

ခေဝ၊ သော်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အင်၏။ သတ္တာဟာတိတ္တဓမ္မ၊ သော်။ (ဝတ္ထု
 ဂဏနာယ နိဿဂ္ဂိယံ သိသ္မာ။) ဝတ္ထုဂဏနာယ၊ တင်လဲခဲ ဟူသော ဝတ္ထု
 အဓရအတွက်အားဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ တည်း။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ပိဏ္ဏာ၊
 အဲဘိုသည်။ စုဏ္ဏေ ကတ္တာ၊ အမှန်ပြု၍။ ကေဘာဇေန၊ ဌ။ ပက္ခိတ္တာ၊
 ဖြစ်၍။ သနသန္နိဝေသာ၊ တဲနက်အားဖြင့် ပေါင်း၍ တည်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ (ဗဟူ ပိဏ္ဏာ ။ ပ။ သနသန္နိဝေသာ-ဟူသော ဝိသေသနနှင့်
 ယှဉ်သော် သတ္တာဟာတိတ္တဓမ္မ-ကို ကေမေဝ နိဿဂ္ဂိယံ-မှလည်းစပ်။) ကေ
 မေဝ၊ သော။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ တည်း။ ဥဂ္ဂဟိဘကံ၊ သော်။ (ပုရေတတ္ထံ ပဋိဂ္ဂဟိတံ
 ဟူသော ဝိသေသနကို နှုတ်၍ ဥဂ္ဂဟိတကံ ဟူသော ဝိသေသနနှင့်ယှဉ်သော်
 တံ ဖာဏိတံ-ဟူသော ဝိသေသနကို ဝေဒိတဗ္ဗံ ဥပနေတဗ္ဗံ-တို့မှလည်း စပ်။)
 ဝုတ္တနဓယနေဝ၊ ထောပတ်စသည်တို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အင်၏။ သရဓ္မာနာဒိသ၊ ကျောင်းကို လိမ်းကျံခြင်း အစရှိသည်
 တို့၌။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ အင်၏။ ပုရေတတ္ထံ၊ ဌ။ ပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ သော။ အပရိဿာ
 ဝိတဥစ္ဆရသေန၊ မစစ် အပ်သော ကြံရည်ဖြင့်။ ကတဖာဏိတံ၊ ပြုအပ်သော
 တင်လဲသည်။ အနုပသမ္ပန္နေန၊ လူ သာမဏေသည်။ သဓေ ကတံ၊ သော်။
 သာမိသမ္ပိ၊ အာမိသနှင့် တကွသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သယံ၊ အတ္တနာ၊
 သည်။ သဓေ ကတံ၊ ခဲ့သော်။ နိရာမိသဓေဝ၊ သော်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ပန၊ နံနက်အခါ၌ သာမိသ နိရာမိသ အင်၏ဟု ဆိုသော် ညချမ်းအခါမှ
 စ၍ အပ်-မအပ်ကား။ ပစ္ဆာသတ္တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သဝတ္ထုက
 ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြံဖတ် ဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ အနုဇ္ဈောဟရဏိယံ၊ မလိုက်။ သတ္တာဟာတိတ္တဓမ္မ၊
 သော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဥစ္ဆု၊ ကြံချောင်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွံ၊
 ဘေန် စစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို မပြုဝဲ အကပ်ခံအပ်သော ကြံရည်ဖြင့်။
 ကတံ၊ သော။ ဖာဏိတမ္ပိ၊ သည်လည်း။ (ဖာဏိတံ-ကား ရှေးမှလိုက်။)
 အနုဇ္ဈောဟရဏိယဓေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ သတ္တာဟာတိတ္တဓမ္မ၊
 သော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဥစ္ဆု၊ ကြံချောင်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွံ၊
 ၍။ ကတဖာဏိတေဝိ၊ ဌသည်။ သေ သေသာ၊ ဤ မစစ်အပ်သော ကြံ
 ရည်ဖြင့်ပြုအပ်သော တင်လဲ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော သော၊ ရှိသော။ နံသော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ မစစ်အပ်သော ကြံရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော
 တင်လဲ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- စစ် အပ်သော ကြံရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော
 တင်လဲ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ပုရေတတ္ထံ၊ ဌ။ ပရိဿာဝိတပဋိဂ္ဂဟိတေန၊
 စစ် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြု၍ အကပ်ခံအပ်သော ကြံရည်ဖြင့်။ ကတံ၊ သော်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အနုပသမ္ပန္နေန၊ သညံ။ သစေ ကတံ၊ သေဝံ။ ပုရေတတ္ထံ၊ ထိ၊ ကြိရည်ကို အကပ်ခံသောနေ၏ နံနက်အခါ၌။ သာမိသမ္ပိ၊ တကွလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပစ္ဆာတတ္ထတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ နိရာမိ သမေဝ၊ သော်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ သယံ အတ္တနာ၊ သညံ။ သစေ ကတံ၊ သေဝံ။ ပုရေတတ္ထံ၊ ထိ၊ ကြိရည်ကို အကပ်ခံသောနေ၏ နံနက် ကာလ၌သော်လည်း။ နိရာမိသမေဝ၊ သော်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပန၊ နံနက်အခါ၌ စစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြ၍ အကပ်ခံသော ကြိရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော တင်လဲ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး-ညချမ်းအခါ၌ စစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြ၍ အကပ်ခံသော ကြိရည်ဖြင့် ပြုအပ် သော တင်လဲ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ၌။ ပရိသာဝိတ ပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ စစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြ၍ အကပ်ခံသော ကြိရည် ဖြင့်။ ကတံ၊ သေဝံ။ နိရာမိသမေဝ၊ သော်သာလျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဥဂ္ဂဟိတကတံ၊ အကပ်ပျက်သောကြိရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော်။ ပုတ္တနယမေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ “ဈာမဉ္စန္ဒြဖာဏိတံ ဝါ၊ မီးသောင် သောကြံဖြင့် ပြုအပ်သော တင်လဲသည်လည်းကောင်း၊ ကောဋိတဉ္စန္ဒြ ဖာဏိတံ ဝါ၊ ထောင်းထုအပ်သော ကြံဖြင့် ပြုအပ်သော တင်လဲသည်လည်း ကောင်း။ ပုရေတတ္ထမေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ပုတ္တံ၊ ၍။ ပန၊ ဤအရာ၌ဆိုသော အဋ္ဌကထာ ရှိသေးသည်ကား။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဧတံ၊ ဤဈာမဉ္စန္ဒြဖာဏိတ ကောဋိ- တဉ္စန္ဒြဖာဏိတံသည်။ သဝတ္ထုကပတ္တံ၊ ကြံချောင်းဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ ချက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်မည်လော။ နော ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်မည် လော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆံ၊ ပုစ္ဆာလို့။ ကတွာ၊ ၍။ “ဉ္စန္ဒြဖာဏိတံ၊ ကြိရည် ဖြင့် ပြုအပ်သော တင်လဲသည်။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ၌။ နော ဝဇ္ဇတိ၊ နာမ၊ မအပ်သောသတောရှိသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တံ၊ ၍။ တံ၊ ထို မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်သော စကားသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ မရကပုပ္ဖဖာဏိတံ၊ သစ်မည်စည်ပွင့်ရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော တင်လဲသည်။ သိတောဒကေန၊ ရေချမ်းဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော်။ ပုရေတတ္ထံ၊ ထိ ပြုသော နေ၏ နံနက်၌။ သာမိသမ္ပိ၊ တကွလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ ပစ္ဆာတတ္ထတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ နိရာမိသမေဝ၊ သော်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ သတ္တာဟာတိတ္ထမေ၊ သေဝံ။ ဝတ္ထုကထာနာယ၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ မရကဖာဏိတံ၊ သစ်မည်စည်ပွင့်ရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော တင်လဲသည်။ ခီရံ၊ နီရည်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ကတံ၊ သေဝံ။ ယာဝကလိကံ၊ တည်း။ ပန၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

မေုကဖာဏိတသည နိရုဉ်ကိုထည့်၍ ပြုအပ်သော် ယာဝကောလိကဖြစ်၏ ဟု ဆိုသော် နိရုဉ်ကိုထည့်၍ ပြုအပ်လျက် အပ်ခြင်း၏အကြောင်းကား၊ ခဏ္ဍသက္ကရံ၊ ခဲပြီးသောသကာကို။ ခိရုဇလ္လိကံ၊ နိရုဉ်မြှုပ်ကို။ အပနေတွာ၊ ဖယ်၍။ သောခဓန္တိ၊ သုတ်သင်ကုန်၏။ တတ္ထာ၊ ထိုသို့ မေုကဖာဏိတ၏ နိရုဉ်ကိုထည့်၍ ပြုအပ်သော်သည်။ နိရုဉ်မြှုပ်ကိုဖယ်၍ သုတ်သင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

၉၉။ ပန၊ မေုကပုပ္ဖဖာဏိတ၌ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး- မေုကပုပ္ဖ၌ အဆုံးအဖြတ်ကား။ မေုကပုပ္ဖံ၊ သည်။ ပုခရဘတ္တံ၊ ၌။ အလ္လတ္တိ၊ အစို ဖြစ်သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဇ္ဇိတတ္တိ၊ အလျှော် ဖြစ်သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဇ္ဇိတွာ၊ လျော်၍။ တိသာဒိဟိ၊ နှမ်း အစရှိသည်တို့နှင့်။ မိဿံ ဝါ ကတွာ၊ နေသည်ကို ပြု၍သော်လည်းကောင်း။ အမိဿံ ဝါ ကတွာ၊ နေသည်ကို မပြုမူ၍သော်လည်းကောင်း။ ကောဇ္ဇိတတ္တိ၊ သောင်း သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ မအပ်သည်ကား။ တံ၊ ထို သင်သည်စည်ပွင့် ကို။ ဝဓေတတွာ၊ ယူ၍။ ဇေရယတ္ထာယ၊ သေရက်အကျိုးငှါ။ ယဒိ ယောဓဇန္တိ၊ အကယ်၍ ယှဉ်ကုန်အံ့။ ယောဇိတံ၊ ယှဉ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဗိဒေတာ၊ တဆေး ထည့်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကဒလိ ခဇ္ဈရိအဗ္ဗသဗုဓပနသမိဉ္ဇာဒိနံ၊ ငှက်ပျံသီး၊ သင်ပေါင်းသီး၊ သရက်သီး တောင်ဝိနွသီး၊ ဝိနွသီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ယာဝကောလိကဖလ္လောနံ၊ ယာဝကောလိကအသီးတို့၏။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲ ရည်သည်။ ယာဝကောလိကဓမ္မေ၊ ပင်ချွန်သည်။ မရိသာဓက္ကဟိ၊ ဝရတ် မှည့်ဆိုခြင်း။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို။ ကဓရာန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တံ၊ ထို တင်လဲသည်။ ယာဝဇိဒိကံ၊ တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ယထာဝုတ္တာနိ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ဆိုအပ် ကုန်သော။ သက္ကာဟကာလိကာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သပ္ပိ အာဒိနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ကို။ "အနုဇာနာမိ တိက္ခဝေ ပဉ္စ ဘေသဇ္ဇာနိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဘေသဇ္ဇာနာမေန၊ ဆေး ဟူသော အမည်ဖြင့်။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဘေသဇ္ဇကိစ္စံ၊ ဆေးကိစ္စကို။ ကဓရာန္တိ၊ ဝါ၊ ပြုကုန်သည်မူသည်။ ဖြစ်စေ။ မာ ဝါ ကဓရာန္တိ၊ စေ။ အာဟာရတ္ထံ၊ အာဟာရကိစ္စကို။ ဖရိတုံ၊ ပြီးစေ ခြင်းငှါ။ သမတ္တာနိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော တောပတ် အစရှိသည်တို့ကို။ ပရိဝ္ဗဟေတွာပိ၊ ၍သည်။ တဒဟုပုဓရဘတ္တံ၊ ထို အကပ်ခံသော နေ၏ နံနက်၌။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ပရိဘုဉ်တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ပစ္စာတတ္ထ တော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ ပစ္စယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သတ္တာဟာတိတ္တမေ ပန၊
သော်ကား။ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒေန၊ ပုဂံဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ ပါမိတ္တိယံ၊ ၏။ သာ
သပတ္တိ၊ မျှသည်။ သဓဝေဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်း၊ ဖြစ်စေကားမူ။
သက္ကိ၊ တကြိမ်။ အင်္ဂုလိသာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်။ ဝဓဟတ္ထာ၊ ယူ၍။ ဇိဝှါယ၊
ဖြင့်။ သာယနဓတ္တံ ဝါ၊ လျက်အပ်ကာမျှသည်မူလည်း။ သဓဝေဟောတိ၊
မူ၊ နိဿဇ္ဇိကဗ္ဗမေဝ၊ တည်း။ ပါမိတ္တိယံ၊ ကို။ ဒေသတဗ္ဗဉ္စ၊ ဒေသနာ
ကြားအပ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ နိဿဉ္စ၊ စွန့်အပ်သည်ကို။ ပဋိ
လဘိက္ခာ၊ ရ၍။ န အဇ္ဈောဟရိဘဗ္ဗံ၊ မမျှ အပ်။ ကာယိကေန၊ ဤဖြစ်သော။
ပရိဘောဂေန၊ ဖြင့်။ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကာယော ဝါ၊ ကိုယ်ဆိုမူ
လည်း။ န မက္ခေဘဗ္ဗံ၊ မလိမ်းကျအပ်။ ကာယော၊ ဤ၊ အရ ဝါ၊ အခါကို
မူလည်း။ န မက္ခေဘဗ္ဗံ၊ မလိမ်းကျအပ်။ တေတိ၊ ထို သတ္တာဟာတိတ္တန္တဖြစ်
သော ထောပတ် ဆီဦး အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ မက္ခိတာနိ၊ လိမ်းကျအပ်ကုန်
သော။ ကာသာသကတ္တရယဉ္ဇိဥပါဟနဝါဓကဌလိကမဇ္ဇဝိဌာဒိနိ၊ လက်နီး
တောင်ဝှေး၊ ဖိနပ်၊ ခြေပတ်အိုးခြမ်း၊ ညောင်စောင်း၊ အင်းဖျဉ် စသည်တို့
ကိုလည်း။ အပရိဘောဂါနိ၊ မသုံးဆောင်အပ်ကုန်။ “ဒွါရဝါတပါန
ကဝါဋေသု၊ တံခါးမ၊ လေသာတံခါး၊ တံခါးရွက်တို့၌။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။
ဂဟနဋ္ဌာနဋ္ဌိ၊ ကိုင်ရာအရပ်ကိုလည်း။ န မက္ခေဘဗ္ဗံ၊ အပ်။” ဣတိ၊ သို့။
မဟာပစ္စရိယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ လက်ဖြင့်။ ကိုင်နိုင်ရာအရပ်ကို မလိမ်းကျ
အပ်သင့်ဟု မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်သော်လည်း ဤဆိုပြုလုပ်၍
လိမ်းကျသော် “ကာယိကေန ပရိဘောဂေန” ဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုသော
အဋ္ဌကထာရှိသေးသည်ကား။ “ကသန္ဓေဝတို့ကို။ ပက္ခိပိတ္တံ၊ သတ္တာဟာ
တိတ္တန္တဖြစ်သော ထောပတ် ဆီဦး စသည်ဘုံ၌ ထည့်၍။ ဒွါရဝါတပါန
ကဝါဋေန၊ တံခါးမ၊ လေသာတံခါး၊ တံခါးရွက်တို့ကို။ မက္ခေဘဗ္ဗာနိ၊
လိမ်းကျအပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
ပဒိပေ ဝါ၊ ဆီဦး၌လည်းကောင်း။ ကာဠဝဇ္ဇေ ဝါ၊ မည်းသော အဆင်း၌
လည်းကောင်း။ (မင်၌လည်းကောင်း။) ဥာနေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇာတိ၊ ၏။ အညေန၊
သော။ ဘိက္ခုနာ ပန၊ သည်ကား။ ကာယိကေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ပရိ
ဘောဂေန၊ ခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ န အဇ္ဈောဟရိဘဗ္ဗံ၊ မမျှအပ်။
“အနာပတ္တိ အန္တော သတ္တာဟံ အဓိဋ္ဌေတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော ပန၊
ကြောင့်ကား။ သတ္တာဟတ္တန္တရေ၊ ဤ။ သပ္ပိဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘေလစ္ဆ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဝသဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မုဒ္ဒနိကတလံ ဝါ၊ ခေါင်း၌
လိမ်းကျသော ဆီ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အပ္ပဉ္စနံ ဝါ၊ နယ်ဆီ ဟူ၍လည်း

ကောင်း။ ခုံ၊ ပျားရည်ကို။ အရမက္ခနံ၊ အမာကိုထုတ်လိမ်းရန် ဟူ၍။
 ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို။ ဆရဓူပနံ၊ ကျောင်းကိုထုတ်လိမ်းရန် ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌေ
 တိ၊ ဆောက်တည်အံ့။ ဝါ၊ မုဒ္ဓနိတေလ စသည်ကို စွဲ၍ စိတ်ကို တည်စေ
 အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဓိဋ္ဌိတ
 တေလံ၊ “မုဒ္ဓနိတေလ” စသည်ဟူ၍ ဆောက်တည်အပ်သော ဆီကို။ အန
 ဓိဋ္ဌိတဘေလဘာဇနေ၊ မဆောက်တည်အပ်သော ဆီရှိသော အိုး၌။ အာ
 ဟိရိတုကာမေ၊ လောင်းခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။
 ဘာဇနေ၊ မဆောက်တည်အပ်သော ဆီရှိသော အိုး၌။ ဆိန္ဒု၊ အပေါက်
 သည်။ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့သည်ဖြစ်၍။ ပရိဋ္ဌံ ပရိဋ္ဌံ၊ ဝင်တိုင်း ငင်တိုင်းသော။
 တေလံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ဆီကို။ ပုရာဏတေလေန၊ မဆောက်
 တည်အပ်သော ဆီဟောင်းသည်။ စေ အဇ္ဈောတ္ထရိယတိ၊ အကယ်၍
 လွှမ်းမိုးအပ်ခဲ့အံ့။ ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ တဖန်ပြန်၍ ဆောက်တည်အပ်၏။
 မုခံ၊ အဝသည်။ မဟာ ဟောတိ၊ ကျယ်သည်ဖြစ်အံ့။ သဟသာဝ သဟ
 သာ ဝေ၊ အဆောတလျှင်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဗဟုတေလံ၊ များစွာသော
 အနဓိဋ္ဌိတဆီသည်။ ပရိသိတွာ၊ ၍။ ပုရာဏတေလံ၊ အနဓိဋ္ဌိတဖြစ်သော
 ဆီဟောင်းကို။ အထ အဇ္ဈောတ္ထရိယတိ၊ အကယ်၍ လွှမ်းမိုးအံ့။ ပုန အဓိဋ္ဌာန
 ကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ အဓိဋ္ဌိတဖြစ်သော ဆီသည် အနဓိဋ္ဌိတ ဖြစ်
 သော ဆီဟောင်းကို လွှမ်းမိုးက တဖန်ပြန်၍ ဆောက်တည်ဖွယ် မရှိ ဟု
 ဆိုသော် ဆီဟောင်းသည် အနဓိဋ္ဌိတဆီဖြစ်လျက် တဖန်ပြန်၍ မဆောက်
 တည်ရခြင်း၏ အကြောင်းကား။ တံ၊ ထို အနဓိဋ္ဌိတဖြစ်သော ဆီဟောင်း
 သည်။ အဓိဋ္ဌိတဂတိကမေဝ၊ အဆောတလျှင် များစွာဝင်၍ လွှမ်းမိုးသော
 အဓိဋ္ဌိတဆီ၏အလားလျှင် အသားရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၍။ အဓိဋ္ဌိတ
 တေလဘာဇနေ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ဆီရှိသော အိုး၌။ အနဓိဋ္ဌိတ
 တေလံ၊ မဆောက်တည်အပ်သော ဆီကို။ အကိရဏမ္ပိ၊ လောင်းခြင်းကို
 လည်း။ ဧတေန နယေန၊ ဤ “ဘာဇနေ စေ သုခုမံ ဆိန္ဒု” စသည်ဖြင့် ဆို
 အပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။

သတ္တာဟာတိတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ရက်လွန်ပြီးသော ဆီ ထောပတ် စသည်ကို။
 အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ သစေ ပန ဒေတိ၊ အံ့။ ပုန၊
 ဖန်။ တေန၊ ထိုသာမဏေသည်။ အတ္တနော၊ ၍။ သန္တကံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။
 ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော ဆီ ထောပတ် စသည်ကို။ ပရိတုဋ္ဌိတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။
 ဟိ သစ္စံ၊ ၍။ သော၊ ထို သာမဏေသည်။ အဘိသင်္ခရိတွာ ဝါ၊ ပြုပြင်၍

(ဒုတိယအကြိမ်)

သော်လည်းကောင်း။ အနုဘိသင်္ခရိတွာ ဝါ၊ မပြုပြင်မှ၍ သော်လည်းကောင်း။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထို ပေးသောရဟန်းအား။ နတ္ထုကမ္မတ္ထံ၊ နာနုတ်မှု အကျိုးငှါ။ သစေ ဒဗေယျ၊ အံ့။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ နတ္ထုကမ္မတ္ထံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဗာယော၊ ရဟန်းအား ပေးရာသည်၏အဖြစ်ကို မသိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ သစေ န ဇာနာတိ၊ အံ့။ အညေန၊ ပေးသောရဟန်းမှ တပါးသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “သာမဏေရ၊ ကေ၊ တေ၊ အား။ တေလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ သယော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေလံ၊ သည်။ (လိုက်။) အာမ အတ္ထိ၊ ဩဝါ-ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သာမဏေဘုရားလျှောက်ဆိုသည်ရှိသော်။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့၊ ထေရဿ၊ သင့်အားပေးသော မထေရ်အား။ တေသန္တံ၊ ကို။ ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (ဝတ္ထဗ္ဗောကား၊ ရှေးမှလိုက်။) ဝေဗ္ဗိ၊ ဤ “အတ္ထိ တေ သာမဏေရ” အစရှိသော စကားသည့်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဗြုန္တံ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော ထောပတ် ဆီဦး စသည်သည်။ ဧကေန၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်သည် ဖြစ်၍။ အဝိဘတ္တံ၊ မခဝဖန်အပ်သေးသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဗြုန္တံ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ သန္တကေ၊ ဌ။ (၎င်းပုဒ် ဝိဘတ်ပြန်၍ ရှေးမှလိုက်။) သတ္တာဟာတိတ္တမေဝိ၊ ဧကေန ပဋိဂ္ဂဟိတဖြစ်၍ ခုနစ်ရက်ကို လွန်သော်လည်း။ ဗြုန္တံ သန္တက၏ သာမိဖြစ်သော နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အား။ အနာပတ္တိ၊ အဝိဘတ္တဖြစ်၍ အာပတ်မသင့်။ ပန၊ ထိုသို့ အာပတ်မသင့်သော်လည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သတ္တာဟာတိတ္တံ ဖြစ်သော ဗြုန္တံသန္တကကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ယေန၊ အကြင် သန္တက၏ သာမိဖြစ်သော နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင် တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်၏။ သော၊ ထို အကပ်ခံသော ရဟန်းသည်။ ဣတရံ၊ အကပ်မခံသော ရဟန်းကို။ “အာဝုသော၊ ရှင်။ ဣမံ တေလံ၊ ကို။ သတ္တာဟမတ္ထံ၊ မျှ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဘဏတိ၊ အံ့။ စ၊ ထိုသို့ သန္တက၏ သာမိဖြစ်သော နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင် တယောက်သော ရဟန်းသည် အကပ်ခံ၍ တယောက်သော ရဟန်းအား စွန့်သော်လည်း ထို စွန့်ရာဖြစ်သော သန္တက၏ သာမိရဟန်း ပြုလုပ်သည်ကား။ သော၊ ထို စွန့်ရာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပရိသောဝံ၊ အကပ်ခံ၍ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ သစေ န ကရောတိ၊ အံ့။ ကဿ၊ အကပ်ခံ၍ စွန့်သော ရဟန်း၊ စွန့်သော်လည်း အကပ်ခံ၍ မသုံးဆောင်သော ရဟန်း နှစ်ယောက်

(ဒုတိယအကြိမ်)

တို့တွင် အတယ်ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ နည်း။ ကဿမိဝိ၊ တယောက်မျှ
အား သော်လည်း။ န အာပတ္တိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ နည်း ဟူမူကား။ ယေန၊
အကြင်ရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်၏။ တေန၊ ထို အကပ်ခံ
သော ရဟန်းသည်။ ဝိဿန္တိတတ္ထာ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န
အာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတရဿ၊ စွန့်ရာဖြစ်သော ရဟန်းအား။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိ
တတ္ထာ၊ အကပ်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န အာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ
အယံ၊ ဤ တေးပတ် ဆီဦး အစရှိသည်တို့၏ မိမိပိုင်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
မိမိပိုင်ဖြစ်သော်လည်း အကပ်ခံအပ်သည်၏အဖြစ် ဟူသော အနက်သည်။
အတ္ထော၊ ဝိဿန္တေတိ၏ကံ ဖြစ်ခြင်းငှါလိုက်သော အနက်တည်း။

၁၀၀။ ဣမေသု ပန စတုသု ကာလိကေသု၊ ဤ လေးပါးသော
ကာလိကတို့တွင်။ ယာဝကာလိကံ၊ လည်းကောင်း။ ယာမကာလိကံ၊
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေဝ ခုယံ၊ ဤ ကာလိကတို့၏ နှစ်ခုတို့၏
အပေါင်းသည်သာလျှင်။ အန္တေဝုတ္တကဉ္စေ၊ အန္တေဝုတ္တအာပတ်ကို
ပြုတတ်သည် လည်းကောင်း။ သန္တိမိကာရကဉ္စ၊ သည် လည်းကောင်း။
ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တဝဟကာလိကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယာဝဇီဝိကဉ္စ၊ ကို
လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယကုဋိယံ၊ နှ့်။ နိက္ခိတုတ္တိ၊ ငှါလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
သန္တိမိတ္တိ၊ သန္တိမိကိုလည်း။ န ဇနတိ၊ မဖြစ်စေတတ်။ ယာဝကာလိကံ ပန၊
သည်ကား။ အတ္တနာ၊ နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ သန္တိန္နရသ္မာနိ၊ ရောသော
အရသာ ရှိကုန်သော။ တိဏိဝိ၊ ကုန်သော။ ယာမကာလိကာဒိနိ၊ တို့ကို။
အတ္တနာ၊ ၏။ သဘာဝံ၊ သဘောကို။ ဥပနေတိ၊ ၏။ ယာမကာလိကံ၊
ကို။ ခွေဝိ၊ ကုန်သော။ သတ္တဝဟကာလိကာဒိနိ၊ တို့ကို။ အတ္တနာ၊ ၏။
သဘာဝံ၊ ကို။ ဥပနေတိ၊ ၏။ သတ္တဝဟကာလိကဉ္စ၊ သည်လည်း။ အတ္တ
နာ၊ နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ သံသဉ္စ၊ နှောသော။ ယာဝဇီဝိကံ၊ ကို။ အတ္တနာ၊
၏။ သဘာဝညေဝ၊ သဘောသို့လျှင်။ ဥပနေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ ထိုနေ၌ အကပ်ခံအပ်သော။ ယာဝကာလိကေန၊
နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ သံသဉ္စ၊ နှီးနှောသော။ သန္တိန္နရသံ၊ ရောသော အရသာ
ရှိသော။ သေသကာလိကတ္တယံ၊ ယာဝကာလိကမှ ကြွင်းသော ကာလိက
တို့၏ သုံးခုတို့၏ အပေါင်းသည်။ တဒဟုပရေသတ္တမေဝ၊ ထိုနေ နံနက်
အခါ၌သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယာမကာလိကေန၊ နှင့်။ သံသဉ္စ၊ သော။
တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ ဣတရဉ္စယံ ပန၊ ယာမကာလိကမှတပါးသော
သတ္တဝဟကာလိက ယာဝဇီဝိကတို့၏ နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းသည်။ ယာဝ

(ဒုတိယအကြိမ်)

အရုဏ္ဏမနာ၊ တိုင်အောင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ သော။ သတ္တာဟကာလိကေန ပန၊ နှဉ့်ကား။ သဗ္ဗိ၊ တက္က။ သံသဗ္ဗိ၊ သော။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတံ ဝါ၊ ထိုနေ့ အကပ်ခံအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပုရေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ ဝါ၊ သော။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ သတ္တံဟံ၊ ပတ်လုံး။ ဒွိဟ ပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ အကပ်ခံ၍ နှစ်ရက်ရှိပြီးသော သတ္တံဟကာလိကနှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ ဆာဟံ၊ လုံး။ ကပ္ပတိ၊ ဧ။ တိဟပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ အကပ်ခံ၍ သုံးရက်ရှိပြီးသော သတ္တံဟကာလိကနှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ ပဉ္စာဟံ၊ လုံး။ ကပ္ပတိ၊ ဧ။ (အခြားမဲ့၌ “စတုဟိ ပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ စတုဟိ ပဉ္စာဟိ ပဋိဂ္ဂဟိတေန တိဟံ ဆာဟံ ပဋိဂ္ဂဟိတေန ဒွိဟံ”ဟူ၍ ထည့် ပါ။)သတ္တာဟပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ အကပ်ခံ၍ ခုနစ်ရက်ရောက်ပြီးသော သတ္တာ ဟကာလိကနှင့်။ သံသဗ္ဗိ၊ ရောသော ယာဝဇီဝိကသသည်။ တဒဟေဝ၊ ထို နေ့၌သာလျှင်။ ကပ္ပတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ ဘဗ္ဗိ၊ ဧ။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကာလိက သုံးပါးတို့တွင်။ ကာလယာမသတ္တံဟာဝတိတ္ထဓေသု၊ မွန်းတည့်ရုံအခါ အရုဏ်မတက်မီသောအခါ ခုနစ်ရက်စေ့သော လွန်ခြင်းတို့၌။ ဝိကာလ ဘောဇနသန္တိမိဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒါနံ၊ ဝိကာလဘေးဇနသိက္ခာပုဒ် သန္တိမိ သိက္ခာပုဒ် ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိဓယာ၊ လို့လို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား- မွန်းတည့်ရုံသာ စားကောင်းသော ခဲဖွယ်ဖြစ်သော ယာဝကာလိကတို့ကို နေလွဲပြီးမှစားသော် ပါစိတ်၊ အဖျော် ယမကာတို့ကို ယနေ့အရုဏ်တက်သည်မှ မနက်ဖြန် အရုဏ်မတက်မီကိုလွန်၍ မှား သော်သာ သန္တိမိပါစိတ်၊ ထောပတ် အစရှိသော သတ္တာဟကာလိကကို ခုနစ် ရက်လွန်မှ စားသော်ကား ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပါစိတ်သင့်၏ ဟူလို့ သတည်း။)

ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိဝိ၊ ကုန်သော်လည်း။ စတ္တာရိ ကာလိကာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိန္နရသာနိ၊ ရောသော အရသာရှိ ကုန်သည်။ သစေ ပန ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဿ ဟဿေဝ ကာလဿ၊ ထိုသို့သော ကာလ၏လျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ဌာ။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန် ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ သစေ၊ ဤ။ ဆလ္လိမ္မိ၊ အခွံကိုလည်း။ အနုပနေတွာ၊ ပေယ် မူ၍။ သကလေနေဝ၊ အလုံးစုံသလျှင်။ နာဠိကေ၊ ဖလေန၊ နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တက္က။ အဗ္ဗပါနာဒိပါနကံ၊ သရက်အဖျော် စသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ နာဠိကေရံ၊ ကို။ အပနေတွာ၊ ဤ။ တံ ပါနကံ၊ သည်။ ဝိကာလေဝိ၊ သော်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ ဧ။ ဥပရိ၊ ဤ။ သပ္ပိဝိဏ္ဏံ၊ ထောပတ်

(ဓုတိယအကြိမ်)

၃၂၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ခဲကို။ ဌပေတွာ။ ဤ။ သိဘလပါယာသံ။ ချမ်းအေးသော ဆနာကို။ ဒေန္တိ။ ကုန်အုံ။ ယံ သပ္ပံ။ သည်။ ပါယာသေန။ ဆနာနှင့်။ အသံသဌံ။ မနှော။ တံ။ သပ္ပံ။ ကို။ အပနေတွာ။ ပယ်၍။ သတ္တာဟံ။ ပတ်လုံး။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ ၏။ ထဒ္ဓမရဗာဏိတာဒိသုပိ။ ခက်မာသော ပျား တင်လဲ စသည်တို့၌လည်း။ ဒေသဝ နယော။ တည်း။ တဒတ္တာလဇာတိဖလောဒိဟိ။ ကရဝေးသီး ဇာတ်ပွိုလ်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အသင်္ကရိတွာ။ ဤ။ ပိဏ္ဍ ပါတံ။ ကို။ ဒေန္တိ။ ကုန်အုံ။ တာနိ။ ထို ကရဝေးသီး စသည်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ။ ဆယ်၍။ ဇောဝိတွာ။ ဆေး၍။ ယာဝဇိဝံ။ ပတ်လုံး။ ပရိဘုဉ္ဇိ တဗ္ဗာနိ။ ကုန်၏။ ယာဂုယံ။ ဤ။ ပက္ခိပိတွာ။ ဤ။ ဗိန္နသိဂီဝေရာဒိသုပိ။ ဣ သော ချင်း စသည်တို့၌လည်း။ တေသဒိသု။ တို့၌။ ပက္ခိပိတွာ။ ဤ။ ဗိန္န လဉ္ဇိမရကာဒိသုပိ။ ဣသော သစ်မည်စည်စေ့ စသည်တို့၌လည်း။ ဒေသဝ နယော။ တည်း။ ဧဝံ ဤသို့။ ယံ ယံ ကာလိကံ။ သည်။ အသန္တိန္နရသံ။ မရောသော အရသာရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ တံ တံ ကာလိကံ။ ကိုး ဧကတော။ တည်း။ ပဋိဂ္ဂဟိဘမ္ပိ။ သော်လည်း။ ယထာ။ အကြပ် အခြင်း ဖြင့်။ သုဒ္ဓံ။ စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာ။ ထို အခြင်းဖြင့်။ ဇောဝိတွာ ဝါ။ ဆေး၍သည်းကောင်း။ တေစ္ဆေတွာ ဝါ။ ရွှေ၍ လည်း ကောင်း။ တဿ တဿ ကာလဿ။ ၏။ ဝဿနာ။ ဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ ၏။ သဗေ။ ဤ။ သန္တိန္နရသံ။ ရောသောအရသာရှိသည်။ ဟောတိ။ အုံ။ သံသဌံ။ နှီးနှောအုံ။ န၊ ဝဇ္ဇတိ။ မအပ်။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟ။ ဤ။ ကာလိကဝိနိစ္ဆယကထာ။ ကာ လိကကို ဆုံးဖြတ်သော စကားရပ်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ။ ပြီးပြီ။

၁၂-ကပ္ပိယဘူမိဝိနိစ္ဆယကထာ

၁၀၁။ ကပ္ပိယာ စတုဘူမိယောတိ ဧတ္ထ မာတိကာပဒေ။ ဤ။ *တိက္ခဝေ။ တို့။ ဥဿာဝနန္တိကံ။ က ကုဋီကိုလည်းကောင်း။ ဝေါနိသာဒိကံ။ က ကုဋီ ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟပတိံ။ တိ ကုဋီကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပတိံ။ တိ ကုဋီကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ။ သို့။ စကသော။ ကုန်သော။ ကပ္ပိယဘူမိ ယော။ ကပ္ပိယ ကုဋီတို့ကို။ အနုဇာနာမိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝစနဘော။

(ဒုတိယအကြိမ်)

သောကြောင့်။ ဥဿာဝနန္တိကာ ဂေါနိသာဒိကာ ဂဟပတိ သမ္ပုတိတိ၊ သမ္ပုတိ ဟူ၍။ ဣမာ စဘသော၊ ဤလေးပါးကုန်သော။ ကပ္ပိယဘူမိယော၊ တို့ထုံ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ တာသု ဥဿာဝနန္တိကာဒိသု၊ ထို ဥဿာဝနန္တိကာကုန် အစရှိကုန်သော ကုန်တို့တွင်။ တာဝ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥဿာဝနန္တိကာ၊ ဥဿာဝနန္တိကာ ကုန်ကို။ ဧဝံသို့။ ကာဘဗ္ဗာ၊ ၏။ သန္တာ၊ နံ တို့၏။ ဥပရိ ဝါ၊ အထက်၌လည်းကောင်း။ ယော ဝိဟာရော၊ ကို။ ကရိ ယတိ၊ ပြုအပ်၏။ (ဤကား ယခု ငါတို့နေသော ကျောင်းကဲ့သို့တည်း။) ဘိတ္တိပါဒေါ နံရံအခြေတို့ကို နိဓနိတွာ ဝါ၊ မြှုပ်၍လည်းကောင်း။ (ဤကား အုတ် ကျောက်ချပ် စသည်တို့ဖြင့် တည်သော ကုန်တည်း။) ယော ဝိဟာရော၊ ကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ တဿံ ဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ သန္တာ ပဋိစ္ဆကာ၊ တိုင်ကိုခံသော။ ပါဿ၊ ကာ၊ ကျောက်ကိုကား။ ဘူမိဂတိကာ ဝေ၊ မြေ၏အလားပင်တည်း။ (ဤကား တိုင်ကို ကျောက်ခံသည်ကို ဆိုသ တည်း။) ပဌမတ္ထန္တံ ဝါ၊ ရှေးဦးစွာတည်သော တိုင်ကိုလည်းကောင်း။ ပဌမဘိတ္တိပါဒံ ဝါ၊ ရှေးဦးစွာစီသော နံရံအခြေကိုလည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌာ ပေဇ္ဇေဟိ၊ တည်ကုန်သဖြင့်။ ဗဟုဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည် သမ္ပရိဝါရေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျပ် ခြံရံ၍။ “ကပ္ပိယကုဋ်” ကရောမ၊ ကပ္ပိယကုဋ်” ကရောမ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝါစံ နိစ္ဆာရေဇ္ဇေဟိ၊ နှုတ်မြှက်ကုန်သဖြင့်။ မနုဿေသု၊ လူတို့ သည်။ ဥက္ခိပိတွာ၊ တင်ကို ချီ၍။ ပတိဋ္ဌာပေဇ္ဇေသု၊ ရပ်စေကုန်ပြီးသော်။ အာမသိတွာ ဝါ၊ ရဟန်းတို့လက်ဖြင့် မ၍လည်းကောင်း။ သယံ ဥပိက္ခိတွာ ဝါ၊ ရဟန်းတို့ပင် ချီ၍လည်းကောင်း။ ထဇ္ဇော ဝါ၊ သည်တိုင်ကို လည်း ကောင်း။ ဘိတ္တိပါဒေါ ဝါ၊ နံရံအခြေကို လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌာပေ တဗ္ဗော၊ တည်စေအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥဿာဝနန္တိကာကုဋ်ကို သစ်ဖြင့် ဆောက်လိုသော်ကား ရှေးဦးစွာ တွင်းကို တူးစေပြီးသော် သစ်ကို လူတို့ကို ထူစေ၍ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ထက်ဝန်းကျင်နေ၍ “ကပ္ပိယကုဋ်” ကရောမ၊ ကပ္ပိယကုဋ်” ကရောမ” ဟူ၍ နှုတ်သောအသံဆုံးသည်နှင့် ရဟန်းတို့မ၍ လည်းကောင်း၊ ရဟန်းတို့ ပင့်ချီ၍ လည်းကောင်း စိုက်သည်နှင့် တကာလ တည်း မရှေးမနှောင်း ညီစွာ တည်စေအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။ ပဉ္စင်း ကျောက် ထက် တည်သော်လည်း ဤနည်းပင်တည်း။ အကယ်၍တည်း အုတ်ချပ် ကျောက် ချပ် စသည်တို့ဖြင့် တည်လိုမူကား တယောက် တချပ်စီကိုင်ပြီးသော် “ကပ္ပိယ ကုဋ်” ကရောမ၊ ကပ္ပိယကုဋ်” ကရောမ” ဟူ၍ နှုတ်မြှက်သောအသံ၏ အဆုံးနှင့် မရှေးမနှောင်းသော တကာလတည်း၌ အုတ် ကျောက်ချပ်တို့ကို စ၍ စီအပ်၏။ စီစေ ပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။) ကုရန္တိ မဟာပစ္စရီသု ပန၊ တို့၌ကား။ “ကပ္ပိယ

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၂၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ကုဋိ ကပ္ပိယကုဋိတိ၊ ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ၍၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ တည်စေအပ်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ၍၊ (ဤ အဋ္ဌကထာတို့၌ကား “ကဓရာမ” မပါ။) အန္ဓကဋ္ဌ
ကထာယံ၊ ၌။ “သံဃဿ ကပ္ပိယကုဋိ” အဓိဋ္ဌာမိ”တိ၊ ၍၊ ဝတ္ထု၊ ၍၊ (ဤ
၌ကား “သံဃဿ” နှင့် “အဓိဋ္ဌာမိ” ပါသည် ဟူ၏။) တံ ပန ဝစနံ၊ ထို “သံဃဿ
ကပ္ပိယကုဋိ” အဓိဋ္ဌာမိ” ဟူသောစကားကိုကား။ အဝတ္ထု၊ ဝိ၊ သော်လည်း။
အဋ္ဌကထာသု၊ ထို့၌၊ ဝတ္ထုနယော၊ ဖြင့်။ ဝုဓတ္ထာသည်ရှိသော်။ ဒေါသော၊
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒံ ပန၊ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဥဿာနန္တိကကုဋိ၏
အရာ၌။ သာဓာရဏသက္ကဏံ၊ ဆက်ဆံသော လက္ခဏာတည်း။ ထန္တပတိ
ဋ္ဌာပနဉ္စ၊ သည်ဘိုင် တည်ခြင်းသည်သည်ကောင်း။ ဝစနပရိယောသနဉ္စ၊
ရွတ်သောစကား၏ အဆုံးသည်သည်ကောင်း။ သခကာလံ၊ တပြိုင်နက်မျှ
သောကာလသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ “ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍၊ ဟိ သဏ္ဌံ၊ ၍။
သခေ၊ ၍၊ ဝစန၊ ရွတ်သောစကားသည်။ အနိဋ္ဌိတေ၊ မပြီးမီ။ ထန္တော၊
သည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ အံ့၊ တသ္မိံ၊ ထန္တော၊ ထို သည်တိုင်သည်။ အပ္ပတိဋ္ဌိတ
ဝါ၊ မတည်ခီသော်လည်း။ ဝစနံ၊ ရွတ်သောစကားသည်။ နိဋ္ဌာတိ၊ ပြီးလင့်
အံ့၊ ကပ္ပိယကုဋိ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို၊ အဘဘာ၊ မပြု အပ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ဝတ္ထု၊ ၍။ “ဗဟူတိ၊
များစွာသော ရဟန်းတို့ ယည်၊ သမ္ပရိဝါရေတွာ၊ ၍၊ ဝတ္ထု၊ ၍၊ ဟိ ကတ္ထု၊
ဟူမူကား။ ဧတ္ထ၊ ဤစည်းဝေး ခြံရံသော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကဿဝိ၊
တယောက်ယောက်သော်လည်း။ ဝစနနိဋ္ဌာနဉ္စ၊ ရွတ်သောစကား၏ အပြီး
သည်သည်ကောင်း။ ထန္တပတိဋ္ဌာနဉ္စ၊ သည်တိုင်၏တည်ခြင်းသည်သည်
ကောင်း။ အဝဿံ၊ ချွတ်။ ဧကေဝာ၊ တပြိုင်နက်။ တဝိဿတိ”တိ၊ တည်း
ဟု။ ဣဋ္ဌကသိလသတ္တိကကုဋ္ဌကသု ပန ကုဋိသု၊ အုတ်ကုဋိ ကျောက်ကုဋိ
မြေကုဋိတို့၌ကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ယေ၊ အကျည်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဝါ၊ ၍၊ သည်း
ကောင်း။ အဗန္ဓိတွာ ဝါ၊ ၍၊ သည်းကောင်း။ ကဓရာန္တ၊ ပြုကုန်အံ့။ ယတော၊
မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍၊ ဘိတ္တိံ၊ ထို၊ ဥဋ္ဌာပေတုကာသာ၊ တတ်စေလို ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ ခပ်သိမ်းစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ တံ ဣဋ္ဌကံ၊ ဝါ၊
ထိုအုတ်ချပ်ကို လည်းကောင်း။ တံ သိလံ၊ ဝါ၊ ထိုကျောက်ချပ်ကိုလည်း
ဟောင်း။ တံ ဧတ္တိကဝိဇ္ဇာ၊ ဝါ၊ ထိုမြေစိုက်သိုလည်းကောင်း။ ဝဟေတွာ၊
၍၊ ဝတ္ထုနယောနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကပ္ပိယကုဋိ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။
(အဓိပ္ပာယ်ကား-အုတ်ကုဋိ ကျောက်ကုဋိ မြေကုဋိတို့ကားအကျည်ခံသည်ဖြစ်စေ၊
မခံသည်ဖြစ်စေ ရှေးဦးစွာခံအပ်သော အုတ်ချပ် ကျောက်ချပ်မြေစိုက် စသည်
တို့ကို ကိုင်၍ “ကပ္ပိယကုဋိ” ကဓရာမ” ဟူသောစကားအပြီးနှင့် တကာလတည်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

စိ၍ပြု ဟူလိုသတည်း။) တိတ္ထိသံ၊ နိရုဇ်၊ ပဌာနိဌာနာဒိနံ၊ ရွေးဦးစွာ
 စိအပ်သော အုတ်ချပ် စသည်တို့၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ ဣဋ္ဌကာဒယော ဟိ
 ဣဋ္ဌကာဒယော ဝေ၊ အုတ်၊ စသည်တို့သည်သာလျှင်။ (ဟိ-ထည်း။) န ဝန္တန္တိ၊
 ကုန်။ ထမ္ဘာ ပန၊ တို့သော်ကား။ ဥပရိ၊ အထက်သို့။ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ တက်ကုန်
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝန္တန္တိ၊ ကုန်၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား-အုတ်ချပ် စသည်
 တို့ဖြင့် ကပ္ပိယကုဋီ တည်သော်လည်း မြေပြင်အပေါ်သို့ ရောက်မှ စီသတည်း။
 မြေထဲမြုပ်၍ပင် မတည်သင့်။ သည်တိုင်ကိုသော်ကား၊ တွင်းတူး၍ပင် စိုက်သော်
 လည်း တိုင်သည် အတက်သို့ရောက်သောကြောင့် စိုက်ကတည်းကပင် အပ်၏။
 စကားပြီ၊ သည်နှင့် တိုင်စိုက်သည့်ကာလ တူကလျှင် ဥဿာဝနန္တိကကုဋီ ဖြစ်၏
 ဟူလိုသည်။) အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “ထမ္ဘဟိ၊ တို့ကို။ ကရိယမာနေ၊
 သော်။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ကောဇဏသု၊ အထောင့်တို့၌။ စတ္တာရော
 ထမ္ဘာ၊ တိုင်သေးချောင်းတို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣဋ္ဌကာဒိကုဋ္ဌေ၊
 အုတ် စသည်ဖြင့်ပြုအပ်သော ကုဋီ စသည်၌။ စတုသု ကောဇဏသု၊ လေး
 ထောင့်တို့၌။ ခေတုတိသေ၊ ဣဋ္ဌကာ၊ နှစ်ချပ် သုံးချပ်သော အုတ်တို့ကို။
 အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ သောက်ဟည်အပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤ အန္ဓက
 အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုကား- တိုင်စိုက်သော်လည်း တချောင်းတည်း မစိုက်
 လင့်၊ လေးထောင့်၌ လေးတိုင် စ၍ ပြုအပ်၏။ အုတ် စသည် စီသော် လေး
 ထောင့်၌ နှစ်ချပ် သုံးချပ်စီ စီအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။) တဿာ ပန၊ ထိုသို့
 ဆိုတိုင်း။ အကဘာယဝိ၊ မပြုသော်လည်း။ ခေ၊ သော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 (ပထမတိုင် ပထမအုတ်သာ ပဋ္ဌာန ဟူလိုသတည်း။) ဟိ၊ သင့်စွ။ အဋ္ဌကထာ
 သု၊ တို့၌။ ဝုတ္တခေ၊ ဆိုသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ဏ တည်း။

ဂေါနိသဒိကာ၊ ဂေါနိသဒိက ကုဋီ ဘား။ အာရာမဂေါနိသဒိကာ၊
 အာရာမလည်း အကာအရံ မရှိ၊ ကျောင်းသည်း အကာအရံ မရှိသော
 နွားတို့ဝင်ရာဖြစ်သော ကုဋီလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိဟာရဂေါနိသဒိကာ၊
 ကျောင်းကား အကာအရံ ရှိ၏။ အာရာမကား အကာအရံ မရှိသော
 နွားတို့၏ဝင်ရာ ကုဋီလည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုဒ္ဓိခေ၊ ၏။ တာသု၊
 ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကုဋီ၌။ အာရာမေ၊ အာရာမသည်လည်း။
 နေဝ ပရိက္ခိတ္တာနိ၊ မကာ မရံကုန်။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့သည်
 လည်း။ န ပရိက္ခိတ္တဗ္ဗာနိ၊ အကာအရံ မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 အယံ ကုဋီ၊ ကား။ အာရာမဂေါနိသဒိကာ နာမ၊ မည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်
 ကုဋီ၌။ သေနာသနိ၊ ကျောင်းတို့သည်။ ထမ္ဘာနိ ဝါ၊ အလုံးစုံသို့ပင်လည်း

၃၃၀

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ကောင်း။ ကေစွာနိ ဝါ၊ အချိုတို့သာလျှင်လည်းကောင်း။ ပရိက္ခိတ္တာနိ၊ အကာအရံ ရှိကုန်၏။ အာရာဓေမာ၊ အာရာဓကား။ အပရိက္ခိတ္တော၊ ကောဓရံ။ အယံ၊ ဤကုသိုလ်ကား။ ဝိဟာရဂေါနိသဘဓိကာ နာမ၊ ဝိဟာရဂေါနိ သာဓိကကုသိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဘယကြာဝိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်း။ အာရာဓေယ၊ ၏။ အပရိက္ခိတ္တတာဝေါယေဝ၊ အကာအရံရှိသော အဖြစ်သည် သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ “အာရာဓေမာ ပန၊ ယညကား။ ဥပစု ပရိက္ခိတ္တောဝိ၊ ထက်ဝက်သာ အကာအရံ ရှိသော်လည်းကောင်း။ ဗဟု တရံ၊ စွာ။ ပရိက္ခိတ္တောဝိ၊ သော်လည်းကောင်း။ ပရိက္ခိတ္တောယေဝ နာမ၊ အကာအရံရှိသည်ပင် မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကုရုန္တိမဟာပစ္စရိသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးတို့၌။ ကပ္ပိယကုသိုလ်၊ ကို။ လဒ္ဓိ၊ ၄။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဂဟပတိတိ၊ ကား။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “ကပ္ပိယကုသိုလ်၊ ကို။ ဒေမ၊ လှူပါကုန်၏။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ သုံး ဆောင်ပါကုန်သော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်အံ့။ သော ကုသိုလ်သည်။ ဂဟပတိ နာမ၊ မည်၏။ “ကပ္ပိယကုသိုလ်၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄။ ဒေမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တောဝိ၊ သော်လည်း။ ဝုတ္တံယေဝ၊ တည်း။ အန္ဓကဋ္ဌ ကထာယံ ပန၊ ၅ကား။ “ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဥပပတွာ၊ ၅။ သေသဘာဟမ္မိကာနဉ္စ၊ ကြွင်းသော သီတင်းသုံးဖော်လေးယောက်တို့၏ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေသဉ္စ ဒေမနုဿာနံ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဟတ္ထ ဟော၊ မှ။ ပဋိဂ္ဂဟော စ၊ ကိုင်မိသော ဥစ္စာသည် လည်းကောင်း။ သန္တိမိ စ၊ သန္တိမိဖြစ်လေသော ပစ္စည်းသည် လည်းကောင်း။ အန္တောဝုတ္တဉ္စ၊ ကုသိုလ် အတွင်း၌ထားမိသော ပစ္စည်းသည် လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်မှုကား။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား- သူတပါး၏ဥစ္စာ ဖြစ်သောကြောင့် ကိုင်မိသော်လည်း အကပ်မပျက်၊ သန္တိမိ ဖြစ်သော်လည်း မထောင်းသာ ကျောင်းကုသိုလ်အတွင်း၌ သိုထားမိသော်လည်း အန္တောဝုတ္တ မဖြစ် ဟူလိုသတတ်။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို သီတင်း သုံးဖော်လေးယောက် နတ်လူတို့၏။ ဂဟာနိ ဝါ၊ အိမ်ကျောင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝိန္ဒကပ္ပိယကုသိုလ်၊ လှူသော ကပ္ပိယကုသိုလ်ကို လည်းကောင်း။ ဂဟပတိတိ၊ ဂဟပတိကုသိုလ် ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤ၌လည်း ထိုသူတို့သည် “ကပ္ပိယကုသိုလ်” ဒေမ ပရိဘုဉ္ဇထ” ဟူမူ၍ လှူမှ လည်းကောင်း၊ ယင်းသို့ မလှူပင် လည်းကောင်း ဂဟပတိကုသိုလ် ဖြစ်သည်။) ပုနဝိ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဝိဟာရံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဘိက္ခုနုပဿယော ဝါ၊ ဘိက္ခုနီတို့၏
 ကျောင်း၊ လည်းကောင်း။ အာရာမိကာနံ၊ တို့၏။ ဂေဟံ ဝါ၊ လည်း
 ကောင်း။ (လည်း။) တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ ဂေဟံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။
 (လည်း။) ဒေဝတာနံ ဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ နာဂါနံ ဝါ၊ တို့၏လည်း
 ကောင်း။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝိဓာနံအဝိ၊ ဗိဓာနံဖြစ်မှုလည်း။ ကပ္ပိယကုဋိ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဣတိ၊ ယုံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ သုဝုတ္တံ၊
 ကောင်းစွာ ဆိုသင့်သောစကားတည်း။ ဟိ ယုတ္တံ၊ သင့်စွာ၏။ သံဃာ
 သန္တကဓေဝ၊ သံဃာတို့၏ နေခြင်းငှါပြုသော သံဃိကကျောင်း ဖြစ်သော်
 လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသန္တကံ ဝါ၊ ရဟန်းသည် နေခြင်းငှါ ပြုသော
 ကျောင်းသော်သာလျှင်လည်းကောင်း။ ဂေဟံ၊ သံဃိကကျောင်း၊ ပုဂ္ဂလိက
 ကျောင်းသာလျှင်။ ဂဟပတိကုဋိကာ၊ ဂဟပတိကုဋိသည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ (ဤသို့ဟူရကား "ယခု ဒါယကာတို့လှသော ကျောင်းသည် ဂဟပတိ
 ကုဋိကြီး"ဟု ဆိုကုန်၏။)

သမ္မုတိ နာမ၊ သမ္မုတိကကုဋိ မည်သည်ကား။ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါ
 စာယ၊ ဖြင့်။ သာဝေတွာ၊ ရွတ်၍။ ဝါ၊ ကြားစေ၍။ သမ္ဘတာ၊ သမုတ်
 အပ်သော ကုဋိသည်။ ဘိက္ခုဓေ၊ တို့။ ဝေဉ္စ ဝန၊ ဤသို့လျှင်။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊
 သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ဗျတ္တေန၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ လိမ္မာသော။ ပဋိဗဓေနေ၊
 ဌာနံ ကရိုဏ်း ပယာတ်ကို ဝိပြင်စွာ ရွတ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊
 သည်။ သံဃော၊ ကို။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။

"ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ ခေ မမ၊ ၏။ သန္တိကာ၊ မှ။
 တဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ သော။ သံဃဿ၊ အား။
 ပတ္တကလ္လံ ယုတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သော အခါသည်။ ယဒိ
 အတ္ထိ၊ အံ၊ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သံဃော၊ သည်။ ဣတ္ထန္တာမံ၊ သော။
 ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကပ္ပိယဘူမိ၊ ကပ္ပိယကုဋိကို။ သမ္မန္နယျ၊ သမုတ်
 ဘုရား။ သော၊ ကား။ ဥတ္တိ ဉာနံ၊ သိစေခြင်းတည်း။

ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ ခေ မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊
 သော။ သံဃော၊ သည်။ ဣတ္ထန္တာမံ၊ သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကပ္ပိယ
 ဘူမိ၊ ကို။ သမ္မန္နတိ၊ သမုတ်၏။ အာယသ္မာတော၊ သော။ ယဿ
 ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဣတ္ထန္တာမဿ၊ သော။ ဝိဟာရဿ၊ ကို။ ကပ္ပိယ
 ဘူမိယာ၊ ကို။ သမ္မုတိ၊ သမုတ်သည်ကို။ ခမတိ၊ နှစ်သက်၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၆၂

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ဝါ၊ ခမတိ ခမတေ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဿ ဘဇေယျ၊ ရာ၏။ ယဿ ဘိက္ခုနေ၊ အား။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တင်သေယျ၊ ဆိုရာ၏။

သံဃေန၊ သည်။ ဣတ္ထန္တာမေ၊ သော၊ ဝိဟာရော၊ ကို။ ဣပ္ပိယ ဘူမိ၊ ကို။ သမ္ပဘော၊ အပ်ပြီ။ သံဃဿ၊ အား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခမတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ခမတိ ခမတေ၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ ဣမိနာ တုဏှိဘာဝေန၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဧတံ ခမနံ၊ ဤသို့ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဓာရယာမိ၊ ငှက်ရ၏။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ၊ သမုတ်အပ်ကုန်၏။

ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ အဝတွင်၍။ အာလောကနကမ္မဝသေန၊ အပလောက နကံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သာဝေတွာ၊ ကြားစေ၍။ ကတာပိ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်လည်း။ သမ္ပတာ ဧဝ၊ သမုတ်အပ်သော ကုသိုလ်တည်း။

၁၀၂။ ဣမေသု စတုသု ဣပ္ပိယဘူမိယု၊ တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ သိမှီးအပ်သော။ ယံ အာမိသံ၊ အကြင် ခဲဖွယ် စားဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ အန္တောဝုတ္တသင်္ချံ၊ အန္တောဝုတ္တ အရေအတွက်သို့။ န ဝစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ဟိုအားလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီနဉ္စ၊ ဟိုအား လည်းကောင်း။ အန္တောဝုတ္တအန္တောဝုတ္တမေစနတ္ထံ၊ အန္တောဝုတ္တ အန္တောပတ္တမှ လွတ်စိမ့်သော၌။ ဣပ္ပိယကုသိုလော၊ တို့ကို။ အနညာတာ၊ ကုန်၏။ အကပ္ပိယဘူမိယံ၊ အကပ္ပိယကုသိုလ်။ သဟသေယျပဟောနကေ၊ သဟသေယျ ဖြစ်ကောင်းသော၊ ဂေဟေ၊ ကျောင်း၌။ ဝုတ္တံ သံဃိကံ ဝါ၊ ထားအပ်သော သံဃိက လည်းကောင်း။ ဝုပ္ပလိကံ ဝါ၊ ကလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ သန္တကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ယံ ပန သန္တကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကေရတ္တမ္ပိ၊ တညဉ့်မျှသော်လည်း။ ဌာပိတံ၊ ထားအပ်၏။ တံ သန္တကံ၊ သည်။ အန္တော ဝုတ္တံ၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကုသိုလ်ကျောင်း၌။ ပတ္တဉ္စ၊ ချက်သော အာမိသသည်လည်း။ အန္တော ဝုတ္တံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ထို အန္တောဝုတ္တ အန္တောပတ္တ သည်။ (ထို အာမိသသည်လည်း ပေး။) န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ သတ္တာဟကာလိကံ

(ဓုတိယအကြိမ်)

ပန၊ သတ္တာဟကဝလိကသော်ကား။ ငနုတိ၊ ဧ။ ယာဝဇီဝိကဉ္စ၊ ယာဝဇီဝိကသညသည်း။ ငနုတိ၊ ဧ။

တဩ၊ ထို ကာလိကသုံးပါးတို့တွင်။ အယံ၊ ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဘိက္ခုသ၊ ဧ။ တဏှုလောဓိကံ၊ ဆန် အစရှိသော။ အာမိသံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဤ။ ကပ္ပိယကုဋိယံ၊ ဤ။ နိက္ခိပိတွာ၊ ဤ။ ပုန ဇိဝသေ၊ ဤ။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ဒေတိ၊ လှူအံ့။ အန္တောဝုတ္တံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထို ချက်သောအာမိသဉ္စ။ (ဗက္ခိပိတွာ ဤ စပ်။) အကပ္ပိယကုဋိယံ၊ ဤ။ နိက္ခိတ္တသပ္ပိအာဇီသု၊ ထားသော ထောပတ် စသည် တို့တွင်။ ကိပ္ပိ၊ တပါးပါးကို။ ဗက္ခိပိတွာ၊ ဤ။ ဒေတိ၊ အံ့။ မုခသန္နိမိ နာမ၊ သိုမှီးခြင်း၏အကြောင်း မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (အန္တောဝုတ္တလည်းကောင်း ဟူလိုသတည်း။) မဟာပစ္စရိယံ ပန၊ ဤကား။ “အန္တောဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို မဟာပစ္စရိသ်။ နာမမတ္တမေဝ၊ အမည်မျှသာလျှင်။ နာနာကရဏံ၊ အထူးပြု၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား—မုခသန္နိမိ ဟူသည်နှင့် အန္တောဝုတ္တံ ဟူသည်ကား အမည်မျှသာ ထူးကြ၏။ ဒုက္ကဋ်နှင့်နှင့် သင့်၏ ဟူလိုသတည်း။) ဘိက္ခု၊ သည်။ အကပ္ပိယကုဋိယံ၊ ဤ။ ဌာပိတသပ္ပိဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယာဝဇီဝိကဗဏ္ဏဉ္စ၊ ယာဝဇီဝိက အရွက်ကို လည်းကောင်း။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ပစိတွာ၊ ဤ။ ပရိဘုဉ္စတိ၊ အံ့။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ နိရာမိသံ၊ ဆွမ်းနှင့်မရောဝဲ။ ငနုတိ၊ ဧ။ (ဤကား အသက် တိုရာသို့ လိုက်သည်။) သစေ၊ ဤ။ အာမိသသံသဉ္စ၊ သည်ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ပရိဘုဉ္စတိ၊ အံ့။ အန္တောဝုတ္တဉ္စေဝ၊ ဣ ဒုက္ကဋ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ သာမံပတ္တဉ္စ၊ သာမံပတ္တဒုက္ကဋ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတေနပါ ယေန၊ ထိုသို့သော နည်းဖြင့်။ သဗ္ဗသံသဂ္ဂါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလိကတို့ ၏ ရောခြင်းတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ယံ ကိပ္ပိ၊ သော။ အာမိသံ၊ ခဲဖွယ် စားဖွယ်ကို။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဝါ၊ အား။ ပစိတုံ၊ ဌာ။ န ငနုတိ၊ မအပ်။ ဥဏှယာဝုယာ၊ ဤ။ သုလသိပဏ္ဏာနိ ဝါ၊ ရုံးရွက်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပင်စိမ်းရွက်တို့ကို လည်းကောင်း။ သိက္ခိဇေရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လောကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဗေပိ ဗက္ခိပန္နိ၊ ကုန်အံ့။ တမ္ပိ၊ ထို အပ်သော ယာဝုကိုလည်း။ စာလေတုံ၊ မွေအံ့သောဌာ။ န ငနုတိ၊ အေဝံ။ “ယာဝုံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာပေမိ၊ ငြိမ်းစေအံ့။” ဣတိ ပန၊ ကား။ စာလေတုံ၊ ဌာ။ ငနုတိ၊ ဧ။ ဥတ္တဏှုလတတ္ထံ၊ မာဆတ်သော ဆွမ်းကို။ လတိတွာ၊ ဤ။ ပိဗဟိတုံ၊ ဌာ။ န ငနုတိ၊ အေဝံ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပိဗဟိတွာ၊ ဤ။ သစေ

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၃၄ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂ

ပန ခေန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဝဇ္ဇတိ ဇာ။ "ဘတ္တံ၊ ကိ။ မာ နိဗ္ဗာယတု၊ မငြိမ်းစေ
သတည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒဟိတံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ။ ဝိရတက္ကာဒိယု ပန၊
စသည်တို့သည်ကား။ သတိံ၊ တကြိမ်။ ကုထိတေယု၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူကုန်
လတ်သော။ အဂ္ဂိံ၊ ကိ။ ကာတံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ။ ကသ္မာ၊ ကံး။ ပန
ပါကဿ၊ တဖန် နွေးစိမ့်သည်လို့။ အနညာဘတ္တာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ။

ဣမာ ပန ကပ္ပိယကုဋိယော၊ ဤ ကပ္ပိယကုဋိတို့သည်။ ကခါ၊ ဌ။ ဖဟိတ
ဝတ္ထုကာ၊ စွန့်သောအရာ ရှိကုန်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ကုန်သနည်း။ ဥဿာ
ဝနန္တိကာ၊ ဥဿာဝနန္တိက ကုဋိကား။ တာဝ၊ လိုမျှသောကံ။ ယာ ကုဋိ၊
ကို၊ ထမ္ဘာနံ၊ တို့၏။ ဥပရိ၊ ဌ။ ကတာ၊ ဇာ။ ယာ ကုဋိ၊ ကိ။ ဘိတ္တိပါဒေ
ဝါ၊ တို့ကိုသော်လည်း။ နိဓနိတ္တာ၊ မြှုပ်၌။ ကတာ၊ ဇာ။ သာ ကုဋိ၊ သည်။
သဗ္ဗေယု၊ ကုန်သော။ ထမ္ဘေယု စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘိတ္တိပါဒေယု စ၊
တို့ကိုလည်းကောင်း။ အပနီတေယု၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဖဟိတ
ဝတ္ထုကာ၊ စွန့်သောအရာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ (အဓိပ္ပါယ်ကား-သည်တိုင်
ဖြင့်တည်သော ကုဋိလည်း သည်တိုင်အားလုံးကို ပယ်က ပျက်၏၊ အုတ်ချပ်စီ၍
တည်သော ကုဋိလည်း နံရံအုတ်ကျောက် စသည် ပျက်မှုကား ပျက်၏၊ ထို
ကုဋိ၏ အရာကို စွန့်လေ၏ ဟူလိုသတတ်။) သဗ္ဗေ ပန၊ ဤကား။ ထမ္ဘေ ဝါ၊
တို့ကိုလည်း။ ပရိဝတ္ထန္တိ၊ လဲကုန်အံ။ ဘိတ္တိပါဒေ ဝါ၊ တို့ကိုသော်
လည်း။ ပရိဝတ္ထန္တိ၊ လဲကုန်အံ။ ယော ယော၊ အကြပ် အကြပ် သည်
တိုင် အုတ်ချပ် စသည်သည်။ ဌိတော၊ တည်းသေး၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို
သည်တိုင် အုတ်ချပ် စသည်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ သဗ္ဗေယု၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော ထုပ် လျှောက် အထက်အမိုး စသည်တို့ကို၊ ပရိဝတ္ထိတေယုပိ၊
ကုန်သော်လည်း။ အဖဟိဘဝတ္ထုကာ၊ မစွန့်သောအရာရှိသည့်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ဇာ။ ဣဋ္ဌကာဒိဟိ၊ အုတ် စသည်တို့ဖြင့်။ ကတာ၊ ပြုအပ်သော
ကုဋိသည်။ စယဿ၊ အကျည်၏။ ဥပရိ၊ ဌ။ ဘိတ္တိအတ္ထာယ၊ နံရံအလို၌။
ဌပိတံ၊ ဣဋ္ဌကံ ဝါ၊ ထားသော အုတ်ကိုလည်းကောင်း။ သိလံ ဝါ၊
ကျောက်ကိုလည်းကောင်း။ မတ္တိကာပိဏ္ဍိ ဝါ၊ မြေစိုက်ကို လည်းကောင်း။
အာဒိံ ကတ္တာ၊ ရှုံးဝိနာသိ ဘကာလေ၊ ပျက်သောအခါ၌။ ဖဟိတဝတ္ထု
ကာ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ယောဟိ ပန ဣဋ္ဌကာဒိဟိ၊ အကြပ်
အုတ် စသည်တို့ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌိကာ၊ တည်ကုန်၏။ ဘေယု၊ ထို အုတ် စသည်
တို့ကို။ အပနီတေယုပိ၊ ပယ်ကုန်သည်ရှိသော်လည်း။ တဒဗ္ဗေယု၊ ထိုမှ

(ဒုတိယအကြိမ်)

တပါးကုန်သော အုတ်တို့သည်။ ပတိဋ္ဌတိတိ၊ တည်ကုန်၏ ဟူ၍။ အဖေတိတိ
 ဝတ္ထုကာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါနိသာဒိကာ၊ ဂေါနိသာ
 ဒိကကုဋိမည်သည်ကား။ ပါကရာဒိဟိ၊ တံတိုင်းစသည်တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခေပေ၊
 ကာရံခြင်းကို။ ကမော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဖေတိတဝတ္ထုကာဝ၊ သည်သာ
 လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ တသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ကပ္ပိယကုဋိံ၊ ကို။
 လဒ္ဓု၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ပုနပိ၊ ထည်း။ ပါကရာ
 ဒယော၊ တံတိုင်း စသည်တို့သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ဌ။ ခဏှော၊ ပြတ်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဘော တဘော၊ ထိုသို့အရပ်မှ။ ဂါဂေါ၊ တို့သည်။
 ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်အံ့။ ပုန၊ တဖန်။ ကပ္ပိယကုဋိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရာ
 ပန၊ ကုန်သော။ ဓမ္မ နှစ်ပါးကုန်သော ဂဟပတိကုဋိ သမ္ပတိကုဋိတို့သည်
 ကား။ ဂေါပါနသီမတ္တံ၊ အခြင်မျှကို။ ဌာတော၊ ဤ။ ဗုဗ္ဗိယံ၊ ဆဒေန၊
 ခပ်သိမ်းသော အမိုးသည်။ ဝိနဋ္ဌေ၊ ပျက်ခဲ့သော်။ ဖေတိတဝတ္ထုကာဝ၊ ကုန်
 သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သစေ၊ ဤ။ ဂေါပါနသီနံ၊ အခြင်တို့၏။
 ဥပရိ၊ ဌ။ ဧကမ္ပိ ပက္ခပဝိသကမဏ္ဍလံ၊ ပိတုန်းပိတ် ခေါင်အုပ် တခုမျှသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိမှုကား။ ရက္ခတိ၊ ၏။ (မပျက်သေး ဟူလိုသတည်း။)

၁၀၃။ ယတြ ပန ဝိဟာရေ၊ ဌ။ ဣမာ စတသောပိ ကပ္ပိယဘူမိယော၊
 ဤ သေးပါသော ကပ္ပိယကုဋိတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတ္ထ ဝိဟာရေ၊
 ဌ။ ကိံ ကာတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ စေ၊ အံ့။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ တော၊
 ပေး၍။ တဿ၊ ထို လူ သာမဏေ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ တတော၊ ပြု၍။
 ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တတြ၊ ထို သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ဣဒံ၊ ကား။ ဝတ္ထု၊
 တည်း။ ဝိနယဓရပါမောက္ခော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်
 မြတ်သော။ (ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အမှူးဖြစ်သောလည်း ပေး။) ကရဝိသတိဿတ္ထေ
 ရော၊ သည်။ မဟာသီဝတ္ထေရဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ သို့။ အဂမာသိ ကိရ၊
 သတတ်။ သော၊ ထေရော၊ သည်။ ဒိပါလောကေန၊ ဆီမီးရောင်ဖြင့်။ သပ္ပိ
 ကုန္တိ၊ ထောပတ်အိုးကို။ ဗသိတော၊ ဤ။ “တန္တေ၊ ဘုရား။ ဧတံ၊ ဤအိုး
 သည်ကား။ ကိံ၊ နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊ သည်။
 “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဂါတော၊ မှ။ သပ္ပိကုန္တော၊ ကို။ အာသတော၊
 ဆောင်ခဲ့၏။ လူခဒိဝသေ၊ ဆွမ်းမသပ္ပယ်သောနေ၌။ ဝါ၊ ဆွမ်းကြမ်း
 သောနေ၌။ သပ္ပိနာ၊ နှင့်။ ဘုဉ္ဇနတ္ထာယ၊ ငှါ။ အာသတော၊ လာသတည်း။”
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟာမိန့်၏။ တဘော၊ မှ။ နံ မဟာသီဝတ္ထေရံ၊ ကို။ တိဿတ္ထေ
 ရော၊ သည်။ “တန္တေ၊ ဘုရား။ န ဝဇ္ဇတိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

မဟာသီဝဇ္ဇေသိသညံ။ ပုနဒိဝသေ။ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပမုခေ။ အဦး၌။ နိက္ခိပါပေသိ။ ထားစေ၏။ တိဿဇတ္ထရော။ သည်။ ပုန။ တဖန်။ ကေဒိဝသံ။ ၌။ အာဝဇ္ဇတာ။ သော်။ တံ။ ထိုအိုးကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ တုလဝ။ ကောင်း။ ပုစ္ဆိတ္တာ။ ၍။ “တန္တေ၊ ဘုရား။ သဟဇေယျပူဟောနကဋ္ဌာနေ။ ၌။ ဌပေတုံ၊ ၄။ န ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော။ သည်။ ပုနဒိဝသေ။ ၌။ ဗဟိ၊ သို့။ နိဟရာပေတွာ။ ထုတ်စေ၍။ နိက္ခိပါပေသိ။ ထားစေ၏။ တံ သပ္ပိကုန္တံ၊ ကို။ စောရာ၊ တို့သည်။ ယရိံ၊ ထု။ ကုန်၏။ သော မဟာသီဝဇ္ဇေရော။ သည်။ ပုန၊ ဖန်။ ကေဒိဝသံ။ ၌။ အာဝတံ၊ လာလတ်သော။ တိဿဇတ္ထရံ၊ ကို။ “အာဝုသော၊ ရှင်။ တယာ။ သင်သည်။ ‘န ဝဋ္ဋတိ’တိ၊ ဟူ၍။ ပုဇတ္ထ၊ ဆိုရကား။ သော တုဇ္ဈော၊ ကို။ ဗဟိ၊ ၌။ နိက္ခိဇတ္ထာ။ ထားသည်ကို။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ ဟဇ္ဇော၊ ခိုးခဲ့၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တဇတာ၊ ထို့နောက်မှ။ နံ မဟာသီဝဇ္ဇေရံ၊ ကို။ တိဿဇတ္ထရော။ သည်။ “တန္တေ၊ ဘုရား။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ ဧတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်သည်။ အဿ နန၊ မဖြစ်တုံလော။ ဟိ ကတ္တာ။ ဟူမူကား။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ ဧတွာ၊ ၍။ ဇာဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၄။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်၏။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟ၊ ၌။ ကဝိယဘူမိဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ကဝိယကုဋိကို ဆုံးဖြတ်သော စကားသည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၂၀-မဇ္ဈိမ္မဟဏဝိနိစ္ဆယကထာ

၁၀၃။ ခါဒနိယာဒိပဋိဂ္ဂဟောတိ၊ ကား။ အဇ္ဈောဟရိတဗ္ဗဿ၊ မျိုအပ်သော။ ယဿ ကဿမိ၊ သော။ ခါဒနိယဿ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဇောဇနိယဿ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ခံခြင်းတည်း။ တတြိပဋိဂ္ဂဟဏ၊ ၌။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကိုး ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ ၏။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ လည်း ရှာဘိ၏။ ထာမမဇ္ဈိယဿ၊ အား လစ်လျူရှိသော။ ပုရိယဿ၊ ၏။ ဥစ္စာရဏမတ္ထံ၊ ချီနိုင်ရုံမျှသည်။ ဟေဟိ၊ ၏။ ဟတ္ထာ၊ သော။ သည်။ ပညာယတိ၊ အံ့။ အဘိဟာရော၊ ဝေးလို့ လှူလို၍ဆောင်ခြင်းကပ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ အံ့။ ဒေဝေါ ဝါ၊ နတ်ဖြစ်စေ၊ မနုဿော ဝါ၊ စေ၊ တိရစ္ဆာနဝတော ဝါ၊ စေ၊ ကာယေန ဝါ၊

(ဇုတိယအကြိမ်)

ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန ဝါ။ ဖြင့် လည်းကောင်း။ နိဿိဂ္ဂယေန ဝါ။ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒေတိ၊ လှူအံ့ ကပ်အံ့။ တံ ဒိန္နံ၊ ထိုသို့ လှူသည် ကပ်သည်ကို။ စေ၊ ဤ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေန ဝါ။ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန ဝါ။ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဉ္စကင်္ဂဟိ၊ ထို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ ရဟတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား— အားလျစ်လျူရှိသောယောကျ်ား ချီနိုင်သည်လည်း ဖြစ်စေ၊ ဟတ္ထပါသ်လည်း ရစေ၊ ပေးလို့ လှူလို၍ ဆောင်သည်လည်း ဖြစ်စေ၊ နတ် လှူတိရစ္ဆာန် သုံးပါးတွင် တပါးပါးက လှူစေ၊ ရဟန်း၏ကာယ ကာယပဋိဗဒ္ဓနှင့် ခံသည်လည်း ဖြစ်စေ ဤငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံက အကပ်ရ၏ ဟူလိုသတည်း။)

တတ္ထ၊ ထို ကပ်ရာ ခံရာ၌။ ဝိဘနိသိန္နနိပန္နာနံ၊ ရပ်သသူ ထိုင်သသူ လျောင်းသသူ သုံးယောက်တို့၏။ ဝေသန၊ ဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟတ္ထပါသေသ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ ၏။ သစေ၊ ဤ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ နိသိန္နာ၊ သည်။ ဧဟတိ၊ အံ့။ အာသနဿ၊ နေရာ၏။ ပုတ္တိမန္တတော၊ နောက်စွန်းမှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ သစေ ဝိတော၊ အကယ်၍ရပ်အံ့။ ပုဏိအန္တတော၊ ဖခနာင့်စွန်းမှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ သစေ နိပန္နော၊ အကယ်၍ လျောင်းအံ့။ ယေန ပဿေန၊ အကြင် နံပါးဖြင့်။ နိပန္နော၊ ၏။ တဿ ဓဿဿ၊ ၏။ ပါရိမန္တတော၊ နောက် အစွန်းမှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ ၏။ နိသိန္နဿ ဝါ ဒါယကဿ၊ ထိုင်သော ဒါယကာ၏လည်းကောင်း။ ဝိဘဿ ဝါ ဒါယကဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ နိပန္နဿ ဝါ ဒါယကဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ ပဿာရိတ ဟတ္ထံ၊ ဆန့်သောလက်ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ယံ အင်္ဂံ၊ အကြင် အင်္ဂါသည်။ အာသန္နဘရံ၊ အသွန် နီးကပ်၏။ တဿ အင်္ဂဿ၊ ၏။ ဩရိမန္တေန၊ ဤမှာသုတ်စွန်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ အခုခဏယုဟဓတ္ထာ၊ နှစ် ကောင်ထွာသည်။ ဟတ္ထပါသေသ နာမ၊ ဟတ္ထပါသ် မည်၏။

သစေ ပန၊ ဤကား။ ဒါယကပဋိဂ္ဂဟကေသု၊ အလှူပေး အညှခံ နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧတော၊ ကား။ အာကာသေ၊ ဤ၊ ဧဟတိ၊ အံ့။ ကော၊ ကား။ ဘူဒိယံ၊ ဤ။ ဧဟတိ၊ အံ့။ ဘူမဌဿ စ၊ မြေ၌ရပ်သော သူ၏လည်း။ သီသေန၊ ဖြင့်။ အာကာသဌဿ စ၊ ကောင်းကင်၌ တည် သောသူအားလည်း။ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဒါတုံဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဝေဟတုံ ဝါ၊ လှမ်းအံ့သောငှါလည်းကောင်း။ ပဿာရိတဟတ္ထံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ယံ အင်္ဂံ၊ သည်။ အာသန္နဘရံ၊ ၏။ တဿ အင်္ဂဿ၊ ၏။ ဩရိမန္တေန၊

ဤမျှနီးသော အစွန်းဖြင့်။ ဟတ္ထပါသပမာဏံ၊ ကိ။ ပရိစ္ဆိန္ဒတဗ္ဗံ၊ ပိုင်းခြား
 အပ်၏။ (ရှေး၌ ယူသကဲ့သို့ ပြင်အစွန်းကို မယူလေ၊ နီးရာ အတွင်းက အစွန်းကို
 ယူလေသည် ဟူ၏။) သစေဝိ၊ လည်း။ ဧကော၊ ကား။ ကူပေ၊ တွင်း၌။
 ဟောတိ၊ အံ။ ဧကော၊ ကား။ ကူပတဇေ၊ တွင်းကမ်းပါး၌။ ဟောတိ၊ အံ။
 ဧကော ဝါ ပန၊ တယောက်သည်မူလည်း။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်ထက်၌။
 ဟောတိ၊ အံ။ ဧကော၊ သည်း။ ပထဝီယံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ အံ။ ဝုတ္တနယေနဝ၊
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဟတ္ထပါသပမာဏံ၊ ကိ။ ပရိစ္ဆိန္ဒတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေရူပေ၊ သော။
 ဟတ္ထပါသေ၊ ၌။ ဥတု၊ ရှိ။ သစေဝိ၊ လည်း။ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော
 ငှက်သည်။ မုခတုဏ္ဏကေန ဝါ၊ နှုတ်သီးဖျားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိ၊
 ဆင်သည်။ သောဏ္ဏာယ ဝါ၊ နှာမောင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊
 ရှိ။ ပုပ္ဖံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖလံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဧတိ၊ အံ။
 ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ အကပ်ခံခြင်းသည်။ ရဟတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ရှိ။ အဓိဥမ
 ရတနသ္မာပိ ဟတ္ထိနော၊ ခုနစ်တောင်မြင့်သော ဆင်၏လည်း။ ခန္ဓေ၊ ၌။
 နိသိန္ဓော၊ နေသောရဟန်းသည်။ (ဂဏှာတိ-၌စပ်။) တေန ဟတ္ထိနာ၊ သည်။
 သောဏ္ဏာယ၊ ဖြင့်။ ဒိယမာနံ၊ ကိ။ ဂဏှာတိ၊ အံ။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ တည်း။
 ဟတ္ထာဒိသု၊ ထို့တွင်။ ယေန ကေနစိ၊ သော။ သရိရာဝယဝေန၊ ကိုယ်အင်္ဂါ
 အစိတ်ဖြင့်။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ပါဒဂိုလိယာပိ၊ ခြေမဖြင့်သော်လည်း။
 ဒိယမာနံ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ ကာယေန ဒိန္နံ နာမ၊ ကိုယ်ဖြင့်
 ပေးအပ်သော မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂဟဏေဝိ၊ အကပ်ခံခြင်း၌
 လည်း။ သေဝ နယော၊ တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ယေန ကေနစိ သရိရာ
 ဝယဝေန၊ အမှတ်ရှိသော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်ဖြင့်။ ဂဟိတံ၊ သည်။
 ကာယေန-ဂဟိတမေဝ၊ ကိုယ်ဖြင့် အကပ်ခံသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။
 သစေဝိ၊ ရှိလည်း။ နတ္ထုကရဏိယံ နတ္ထုကရဏိယေန၊ နှာခေါင်းနှုတ်တံ
 ဖြင့်။ ဒိယမာနံ၊ ပေးသည်ကို။ နာသာပုဇ္ဇေန၊ နှာခေါင်းတွင်းဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂ
 ဏှာတိ၊ အံ။ အကလ္လကော ဝါ၊ နာသော ရဟန်းသည်လည်း။ မုခေန၊
 ခံတွင်းဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အံ။ ကာယပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ ကိုယ်ဖြင့် အကပ်ခံ
 သည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤသို့ သမ္ပန်။) ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ
 ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ဤအကပ်ခံရာ၌။ အာတောဂမေဝ၊ နှလုံးပိုက်ကာသာလျှင်။
 ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။

၁၀၅။ ကဋ္ဌတ္ထုအာဒိသု ပန၊ ယောက်ချို ယောက်မ စသည်ထို့တွင်
 ကား။ ယေန ကေနစိ ဥပကရဏေန၊ တစုံတခုသော အဆောက်အဦ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ ပေးသည် ကပ်သည်ကား။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော
ဝတ္ထုဖြင့်။ ဒိန္နံ နာမ၊ ပေးသော ကပ်သော မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ပဋိဂ္ဂဟဏဝိ၊ ခွဲလည်း။ ဧသေ နယော၊ ကည်း။ ဟိ၊ ၏။ ယေန ကေနစိ၊
သော။ သရီရသမ္ပဒေေန၊ ဖြင့်။ ပတ္တထာလကာဒိနာ၊ သပိတ် ခွက် စသော
ဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံခြင်းသည်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတ
မေဝ၊ ခံသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ကာယတော စ၊
မှလည်းကောင်း။ ကာယပဋိဗဒ္ဓတော စ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ယောက်ချို
ယောက်မ စသည်မှလည်းကောင်း။ ခောစေတွာ၊ လွတ်၍။ ဟတ္ထပါယေ၊
၌။ ဌိဘဿ၊ တည်သောရဟန်း၏။ ကာယေ ဝ၊ ။ ခွဲလည်းကောင်း။ ကာယ
ပဋိဗဒ္ဓေ ဝါ၊ ခွဲလည်းကောင်း။ ပါတိယမေနမ္ပိ၊ ချယ်ညှိသော်လည်း။
နိဿဂ္ဂိယေန-ပယောစေန၊ လွတ်လိုက်သော လုံ့လဖြင့်။ ဒိန္နံ နာမ၊ ပေး
သော ကပ်သော မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပါဠိတော်အလို- ပေးဆသူ
ကပ်သသူ အင်္ဂါသုံးပါးကား-ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ယောက်ချို ယောက်မ
စသောဝတ္ထု၊ လွတ်လိုက်ခြင်း ဤသုံးပါးတည်း။ အကပ်ခံသောသူ အင်္ဂါနှစ်ပါး
ကား- ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော သပိတ် ခွက် စသည်ဖြင့် ခံခြင်း ဤနှစ်ပါး
တည်း။ ဤသို့ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသ အကပ်ရ၏ ဟူလိုသတည်း။)ဧကော၊
တယောက်သော သူသည်။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဘတ္တဗျဉ္ဇနဘာဇ
နာနိ၊ ဆွမ်းအိုး၊ ဟင်းလျာသည်သော အိုးတို့ကို။ သိသေ ကတွာ၊ ဦးခေါင်း
ထက် ရွက်၍၊ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂန္တော၊ ၍။ ဌိတကောဝ၊
မတ်တတ်ပင်လျှင်။ ဂဏှထာတိ၊ လေ့ ဟု။ ဝဒတိ၊ အံ့။ အဘိဟာရော၊
ဆောင်ခြင်းသည်။ န တာဝ ပညာယတိ၊ မထင်သေး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
န ဂဟေဘဗ္ဗံ၊ မခံအပ် မယူအပ် မခိုက်အပ်။ သစေ ပန ဤတည်း။ ဤ
သကမ္ပိ၊ စဉ်းငယ်မျှသော်လည်း။ ဩနဒတိ၊ ညွတ်အံ့။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
ဟတ္ထံ၊ ကို။ ပသာဓရတွာ၊ ၍။ ဟေဌိမဘာဇနံ၊ အောက်စွန်း အိုးကို။
ကေဓဓေသနဝိ၊ တစ်ဖန်ဖြင့်သော်လည်း။ သမ္ပဋိန္တိကဗ္ဗံ၊ ခံအပ်၏။ ဧတ္တာ
ဝတော၊ ဤမျှခံသဖြင့်။ ဗ္ဗဘာဇနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိဟာနိ၊ အကပ်ခံ
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော ပဌာယ၊ ထို ခံသည်မှ စ၍။ ဩရော
ပေတွာ ဝါ၊ ချစေ၍လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဓေတွာ ဝါ၊ ဖွင့်၍လည်းကောင်း။
ယံ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အံ့။ တံ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဂဟေတုံ၊ ဌာ။ ဝဇ္ဇတိ၊
အပ်၏။ ဘတ္တပစ္ဆိအာဒိမ္ပိ၊ တမင်းဘောင်း စသော။ ကေဘာဇေန ပန၊
တဘောင်းတည်၍သော်ကား။ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကာဇေန၊ ထမ်းဝိုးဖြင့်၊ ဘတ္တံ၊ ကိ။ ဟရန္တောပိ၊ ဆောင်သောသူသည်
လည်း။ သစေ၊ ဤ။ ကာဇံ၊ ကိ။ ဩနမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍။ ဒေတိ၊ အံ။
ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တိသဟတ္ထော၊ အတောင်သုံးဆယ်ရှိသော။ ဇေဏု၊ ဝါး
သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ကေသိ၊ အန္တေ၊ ထမ်းဝိုးတတက် အစွန်း၌။ ဂုဠ
ကုဗ္ဗော၊ တင်လဲအိုးကို။ ဗဒ္ဓေါ၊ ပွဲအံ။ ကေသိ၊ အန္တေ၊ ၌။ သပ္ပိကုဗ္ဗော၊
ကို။ ဗဒ္ဓေါ၊ အံ။ တံ သပ္ပိကုဗ္ဗံ၊ ကိ။ စေ၊ ဤ။ ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊ အံ။ သဗ္ဗံ၊
ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတဇေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဥစ္ဆယန္တဒေါဏိတော၊
ကြည့်ယန္တရား စကျင်းမှ။ ပဿရန္တမေဝ၊ ယိုဆဲလျှင်။ “ရသံ၊ ကြံရည်ကို။
ဂဏှထာ”တိ၊ ကုန်လော့ ဟု။ ဝဒတိ၊ အံ။ အတိဟာရော၊ သည်။ န ပညာ
ယတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်။ သစေ ပန၊ ကား။
ကသဋ္ဌံ၊ အဖတ်ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ ဤ။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥသိဉ္စိတွာ၊ ခပ်၍
ခပ်၍။ ဝါ၊ သွန်း၍ သွန်း၍။ ဒေတိ၊ အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဗဟူ ပတ္တော၊ များ
သော သပိတ်တို့ကို။ မဇ္ဈေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌေ ဝါ၊ ၌ လည်း
ကောင်း။ ကဋ္ဌသာရေ ဝါ၊ ကဲလားသင်ဖြူး၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခတ်ပိုင်း
၌ လည်းကောင်း။ ဒေါဏိယံ ဝါ၊ ပျဉ်စာချင်း၌ လည်းကောင်း။ ဝါ၊
အပ်ပေါ်၌ လည်းကောင်း။ ဖလကေ ဝါ၊ ပျဉ်၌လည်းကောင်း။ ဌပိဘာ၊
ထားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ။ ယတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ တည်
သော ရဟန်း၏။ ဟတ္ထပါသေ၊ ၌။ ဒါယကော၊ လှူသော ဒါယကာသည်။
ဟောတိ၊ ဧ။ တတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ ဤ။ ပဋိဂ္ဂဟဏသညာယ၊ အကပ်
ခံသည် ဟူသော အငွတ်ဖြင့်။ ဓမ္မာဒိနိ၊ တို့ကို။ အဂ္ဂိလိယာပိ၊ လက်ချောင်း
ဖျားဖြင့်သော်လည်း။ ဖုသိတွာ၊ တို့၍။ ဌိတေန ဝါ၊ ရပ်သော ရဟန်းသည်
လည်းကောင်း။ နိသိန္ဓေန ဝါ၊ ထိုင်သော ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။
နိပန္ဓေန ဝါ၊ လျောင်းသော ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ (ပဋိဂ္ဂဟိတံ-၌
ကတ္တား ထည့်။) တေသု ပတ္ထေသု၊ တို့၌။ ယံ ဘောဇနာဒိကံ၊ အကြပ်
ဘောဇဉ် စသည်ကို။ ဒိယတိ၊ လှူအံ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ ဝါ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိ
တံ၊ အကပ်ရသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (ဤကား ဟတ္ထပါသ်ရသော အရပ်၌
နေ၍ လှူသော ညောင်စောင်း စသည်ကို ရဟန်း၏လက် ထိကာသာ အကပ်ရ
သတည်း။) သစေပိ၊ ဤလည်း။ “ပဋိဂ္ဂဟေဿာမိ”တိ၊ အကပ်ခံအံ့ ဟူ၍။
ဓမ္မာဒိနိ၊ စသည်တို့သို့။ အတိရဟိတွာ၊ ဤ။ နိသိဒတိ၊ အံ။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊
တည်း။

ပထဝိယံ ပန၊ ၌ကား။ သစေပိ၊ ဤလည်း။ ကုဗ္ဗိယာ ကုဗ္ဗိံ၊ ဝမ်း
အချင်းချင်း။ အာဟတ္တံ၊ ထိစေ၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
(ဒုတိယအကြိမ်)

အံ။ ယံ ယံ ပတ္တံ၊ ကိ။ အင်္ဂုလိယာ ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ သူမိယာ
ဝါ၊ ကညစ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဖုသိတွာ၊ ထိစေ၍။ နိသိန္ဒော၊ သည်။
ဟောတိ၊ အံ။ တတ္ထ၊ တတ္ထ ပတ္ထေ၊ ဌး ဒိယမာနမေဝ၊ ပေးသော်သာလျှင်။
ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ရသည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ ယတ္ထ ကတ္ထမိ၊ သော။ မဟာ
ကဋ္ဌသာရဟတ္ထတ္ထရဏာဒိသု၊ ကြီးစွာသော သင်ပြု၊ ဆင်ကုန်းနှီး စသည်
တို့၌။ ဌပိတပတ္ထေ၊ ထားသော သင်တံ၌။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ခြင်းသည်။ န
ရဟတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထံ၊ ဧ၊ တံ ဝစနံ၊ ကိ။ ဟတ္ထပါသာ
တိတ္ထမံ၊ ဟတ္ထပါသ်ကို လွန်သည်ကို။ သန္တာယ၊ ဤ။ ဝတ္ထံ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ ဟတ္ထပါသေ၊ သည်။ သတိ ပန၊ ရှိမူကား။ ယတ္ထ ကတ္ထမိ၊
တစုံတခု၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ တတ္ထ ဇာတကော၊ ထို အပင်၌ရှိသော အရွက်ကို။
အညတြ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ တတ္ထ ဇာတကေ ပန၊ ထို အပင်၌
ဖြစ်သော။ ပဒုမိနိပတ္ထေ ဝါ၊ ကြာရွက်၌ လည်းကောင်း။ ကိံသုကပတ္ထာ
ဒိမိ ဝါ၊ ပေါက်ရွက် စသည်၌လည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအင်။ ဟိ
ကသွာ၊ ကား။ တံ ကိံသုကပတ္ထာဒိကံ၊ ထိုအပင်၌ဖြစ်သော ပေါက်ရွက်
စသည်သည်။ ကာယပဋိပဋ္ဌသင်္ချံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထု ဟူသော
အရေအတွက်သို့။ န ဝတ္ထတိ၊ မရောက်။ တတ္ထ ဇာတကေ၊ ထိုအပင်၌ရှိ
သော အရွက်၌။ န ရဟတိ ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ တူ။
ခါဏုကေ၊ သစ်ငုတ်၌။ ပဋိတွာ၊ ဤ။ ဌပိတဗ္ဗောဒိမိ ဝါ၊ ထားသော
ညောင်စောင်း စသည်၌လည်းကောင်း။ အသံဟာရိမေ၊ ချီနိုင်သော်။
ဖလကေ ဝါ၊ ပျဉ်၌လည်းကောင်း။ ပါသာဓဏံ ဝါ၊ ကျောက်ဖျာ၌ လည်း
ကောင်း။ န ရဟတိယေဝ၊ အကပ်မရောက်သည်သို့လျှင်တည်း။ ဟိ
ကသွာ၊ ကား။ တေပိ၊ ထို ညောင်စောင်း စသည်တို့သည်လည်း။ တတ္ထ
ဇာတကသင်္ချံပဝါ၊ အပင်၌ရှိသော အရွက်၏ အရေအတွက်သို့ ရောက်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘူမိယံ၊ ဌ။ အတ္ထတေသု၊ ခင်းကုန်သော။
သုခုမေသု၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ တိန္တဏိကဒိပတ္ထေသု၊ မန်ကျည်းရွက်
စသည်တို့၌။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ န ရဟတိ၊ မရောက်။ ဟိ ကသွာ၊
ကား။ တာနိ တိန္တဏိကပတ္ထာနိ၊ တို့သည်။ သန္တာရေတုံ ဌ၊ န သတ္ထေ နိ၊
ကုန်။ ဣတိ ကသွာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဟေန္တေသု၊ ကြီးကုန်သော။
ပဒုမိနိပတ္ထာဒိသု ပန၊ တို့၌သော်ကား။ ရဟတိ၊ ဧ၊ သစေ၊ ဤ။ ဟတ္ထ
ပါသံ၊ ကိ။ အတိတ္ထမ္မံ၊ ဤ။ ဌိတော၊ တည်သော ယောက်ျားသည်။ ဒိဃ
ဇဏ္ဍကေန၊ အရိုးရှည်သော။ ဥဠုဂေန၊ ဟင်းချိုမှုတ်ဖြင့်။ ဧတိ၊ အံ။
“အာဂန္တာ၊ ဤ။ ဧတိ၊ သော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဧ၊ ဝစနံ၊ ချဉ်း

(နုတိယအကြိမ်)

၃၄၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ကပ်၍ လှူ ဟူသောစကားကို။ အသုတ္တာ ဝါ၊ မကြားသောကြောင့်လည်း
ကောင်း။ အနာဓိယိတ္တာ ဝါ၊ ကြားလျက် နားမထောင်သောကြောင့်
လည်းကောင်း။ ပတ္တေ၊ ဤ။ အာကိရတိယေဝ၊ ထည့်သည်သာလျှင် ဖြစ်
အံ့။ ပုန၊ ဓာမနံ။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇူရေ၊ ဤ။ ဌတွာ၊ ၍။ တတ္ထပိဏ္ဍံ၊
ထမ်းဆုပ်ကို။ ဝိပဇ္ဇန္တိ၊ ပစ်လတ်ရာ၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ထည်း။

၁၀၆။ သဇေ၊ ၍။ ပတ္တေ၊ ကို။ ပတ္တထပိကတော၊ သပိတ်ဒိတ်မှ။
နိဟရိယဒာဏေ၊ ထုတ်လတ်သော်။ ရဇနစုဏ္ဏာနိ၊ ဆိုးရည်မှုနှင့်တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဥဒကေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဓောပိတဗ္ဗော၊ ၏။
အသဘိရေမရှိသဘိကာ၊ ရဇနစုဏ္ဏံ၊ ဆိုးရည် ဆိုးဖတ်အမှုနှင့်ကို။ ပုဉ္ဇိတွာ၊
ထုတ်၍။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ဝါ၊ အကပ်ခံ၍ လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဌ၊
စရိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (ဤကား ဆက်နီးဆုံးသစ်ရည်ကို ရည်၍ ဆိုသည်။) သဇေ၊
၍။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဌ၊-စရန္တဿ၊ သွားသောရဟန်း၏။ ပတ္တေ၊ ဤ။ ရဇံ၊ သည်။
ပဓာတိ၊ ကျအံ့။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ တိက္ခာ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏိတဗ္ဗော၊ ခံအပ်
၏။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံမှု၍။ ဂဏှတော၊ အား။ ဝိနယဒုတ္တဋ္ဌံ၊
ဝိနယဒုတ္တဋ္ဌံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ပန ရဇံ ထိုသပိတ်၌ကျသော မြို့မှုနှင့်
တို့။ ပုန၊ ဖနံ။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇတော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
သဇေ ပန၊ ၍ကား။ “ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဒေဝေ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။
စုတ္တေ၊ သော်။ စေနံ၊ ကို။ အသုတ္တာ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အနာဓိယိတ္တာ
ဝါ၊ လည်းကောင်း။ တိက္ခံ၊ ကို။ ဇေန္တိယေဝ၊ ပေးကုန်သည်သာ ဖြစ်အံ့။
ဝိနယဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ထည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုန၊ ဖနံ။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ အညာ
တိက္ခာ၊ ဆွမ်းတပုဒ်ကို။ ဌဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ သဇေ၊ ၍။ မဟာဝါတော၊
ထန်စွာသော သေသည်။ တဿော တဿော၊ မှ။ ရဇံ၊ ကို။ ပါဠိတိ၊
ကျစေအံ့။ တိက္ခံ၊ သို့။ ဂဟေတံ၊ ခံအံ့သောဌ၊ န သတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊
အံ့။ အနုပသမ္ပန္တဿ၊ အား။ ဒဿာမိ”တိ၊ အံ့ ဟူ၍။ သုဇ္ဈိတ္တေန၊ ဖြင့်။
အာသေဝံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဂဏိတံ၊ ဌ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇေ၊ သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊
ဌ၊ စရိတွာ၊ ၍။ နိဟာရံ၊ ဝါ။ သို့လည်းကောင်း။ အာသနသံဂုလံ၊ ဝါ၊
လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇာ၊ ၍။ တံ တိက္ခံ၊ ကို။ အနုပသမ္ပန္တဿ၊ အား။ ဒတ္တံ၊
၍။ ပုန၊ ဖနံ။ ဟောနံ၊ ထို လူ့သားစကေသည်။ ဝိန္နာ ဝါ၊ လှူလတ်သော်
လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုလူ့ သားစကေနှင့်။ ဝိဿာသေန ဝါ၊ အကျွမ်း
ရပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇတံ၊ ဌ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
သဇေ၊ ၍။ တိက္ခာစရေ၊ ရာ၌။ သရဇံ၊ မြှင့်တက်သော။ ပတ္တံ၊ ကို။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဘိက္ခုသျှ၊ တပါးသော ရဟန်းအား။ ဒေတိ၊ အံ့။ သော၊ ဘိက္ခု၊ ထို
 ပေးအပ်သော ရဟန်းကို။ ဣမံ ပတ္တံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ကပ်စေ၍။
 ဝါ၊ အကပ်ခံ၍။ ဘိက္ခံ ဝါ၊ ကိုယ်လည်း။ ဂဏေယျာသိ၊ ခံလေလေခွ။
 ပရိဘုဉ္ဇေယျာသိ ဝါ၊ အကပ်ခံ၍လည်း။ ဘုဉ်းပေးလေလေခွ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤကား ရဟန်းတယောက်အား မြှောက်သောသပိတ်ကို ပေး
 ပေးရကား "ငါ့ရှင် ဤသပိတ်ကို အကပ်ခံ၍ ဆွမ်းခံပါလေ၊ အကပ်ခံ၍ ဘုဉ်း
 ပေးပါလေ"ဟု မှာလိုက်၏ ဟူလိုသတည်း။) တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထို သပိတ်
 ရသော ရဟန်းတပါးသည်လည်း။ တသော၊ ထိုရဟန်းဆိုတိုင်း။ ကာတဗ္ဗံ၊
 ၏။ သစေ၊ ၍။ ရဇံ၊ သည်။ ဥပရိန္ဒြ၊ ဥပွယ်ငယ်တိ၊ ပေ၊ အံ့။ (အပေါ်သို့
 မြှူသည်ကိုဆိုသည်။) ကဉ္စိကံ၊ ကဉ္စိကေန၊ ပအံးရည်၊ စသည်ဖြင့်။ ပဝါ
 ဟေတွာ၊ မြို့ကို မျှောစေ၍။ သေသံ၊ မြို့ခရိုင်သော ဆွမ်းကြွင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊
 ၏။ သစေ၊ ၍။ အန္တော၊ ထို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဋိဂ္ဂဟ
 တဗ္ဗံ၊ အကပ်ခံအပ်၏။ အနုပသမ္ပန္နော၊ သည်။ အသတိ၊ ရှိသော်။ ဟတ္ထ
 တော၊ မှ။ အမောစေန္တေနော၊ မလွတ်စေသ ဖြင့်လျှင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်
 အံရပ်၌။ အနုပသမ္ပန္နော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထံ၊ ထို ရှိရာသို့။ နေတွာ၊
 ၍။ ပဋိဂ္ဂဟတဗ္ဗံ၊ ၏။ သုက္ခတတ္ထေ၊ ဟင်းမရှိသော ဆွမ်း၌။ ပတိတရဇံ၊
 အပေါ်ယံကျသော မြို့ကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ဘုဉ္ဇိတံ၊ ဌ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 သစေ၊ ၍။ အတိသုခမံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော မြို့သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။
 ဥပရိတတ္ထေန၊ အပေါ်ယံဆွမ်း၌။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ အပနေတဗ္ဗံ၊ ပယ်
 အပ်၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ဝါ၊ ကပ်စေ၍သော်လည်း။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။
 ယာဝံ၊ ဝါ၊ ကိုယ်လည်းကောင်း။ သူပံ၊ ဝါ၊ ဟင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝုရတော၊
 မှ။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အလုဉ္ဇေန္တာနံ၊ မွေသော ယာဝံ ဟင်းရည်တို့၏။
 ဖုသိတာနိ၊ အပေါက်တို့သည်။ ဘာဇနတော၊ ခွက်မှ။ ဉဂ္ဂန္တာ၊ တက်၍။
 ပတ္တေ၊ ၌။ ပတန္တိ၊ ကျလတ်ကုန်အံ့။ ပတ္တော၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊
 ကပ်စေအပ်၏။

၁၁၇။ ဥဠုကေန၊ ဟင်းခပ်ချိုဖြင့်။ အဟရိတွာ၊ ၍။ ဒန္တာနံ၊ လှ
 သော ဒေါယကာတို့၏။ ဥဠုကံတော၊ မှ။ ထေဝါ၊ အပေါက်တို့သည်။
 ပဌမတရံ၊ သပိတ်သို့ မဟည့်မီ။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပတန္တိ၊ ကျလတ်သတ်
 ကုန်အံ့။ သုပတိတာ၊ ကောင်းစွာ ကျကုန်သည် မည်၏။ အတိဖန္ဒတ္တာ၊
 လှအံ့သောငှါ ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ဒေါသော၊ အပ်ပတ်သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ သစေ၊ ၍။ စရုကေန၊ ခုခွကဘာဇနေန၊ ခွက်ငယ်ဖြင့်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၉၄၄ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂဟ

တစ္ဆေ၊ ကိ။ အာကိရိယမာနေ၊ ထည့်လတ်သော်။ စရုကတော၊ မှ။
 မသိ ဝါ၊ အိုးမဲသည် ထည်းကောင်း။ ဆာရိကာ ဝါ၊ ပြာသည် ထည်း
 ကောင်း။ ပတတိ၊ အံ။ အဘိဟဋ္ဌတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒေါသော၊ သည်။ နေဝ
 အတ္ထိ၊ မရှိ။ အနန္တရဿ ဘိက္ခုနော၊ အခြားမဲ့နေသော ရဟန်းအား။
 ဒိယမာနံ၊ လှူသော ခဲဖွယ် စားဖွယ်သည်။ ပတ္တတော၊ မှ။ ဥပ္ပတိတ္တာ၊
 နှိပ်လတ်၍။ ဝါ၊ စဉ်ထွက်လတ်၍။ ဣဓာရဿ၊ တယောက်၏။ ပတ္တေ၊ ဌ။
 ပတတိ၊ အံ။ ထုပတိတံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တံ ပတိတံ၊ ထို ကျသောသော
 ခဲဖွယ် စားဖွယ်သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတဇေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေ၊
 ၍။ ဇေရိသာခါဒိ၊ ဟင်းခါးပန်းတူ စသည်တို့၏ အခက်ကို။ ဖာလေတွာ၊
 ခွဲစိတ်၍။ ဧကဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒေန္တဝနံ၊ လှူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။
 သာဓကော၊ အခက်မှ။ ဖုသိဘာနိ၊ အရည်ပေါက်တို့သည်။ အညဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပတ္တေ၊ ဌ။ ပတန္တိ၊ ကုန်အံ။ ပတ္တော၊ ကိ။ ပဋိဂ္ဂဟတဗ္ဗော၊
 ကပ်စေအပ်၏။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပတ္တဿ ဥပနိ၊ သပိတ်၏အထက်၌။
 ဖာလေန္တိ၊ ခွဲကုန်အံ။ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ ပတ္တေ၊ ဌ။ ပတိတေထု၊
 ကျသတ်ကုန်သော်။ ဒေါတုဘာဓတာယ၊ လှူလိုသောအဖြစ်ဖြင့်။ အဘိ-
 ဟဋ္ဌတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒေါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါယာသဿ၊ ဆနာဖြင့်။
 ပူဇရတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပတ္တံ၊ ကိ။ ဒေန္တိ၊ အံ။ ဥဏတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဖောဋ္ဌာ၊
 ဌ။ ဂဟေတံ၊ သပိတ်ကို ကိုင်အံ့သောငှါ။ န သတ္တောဘိ၊ အံ။ မခေန္တိယာဝိ၊
 မျက်နှာရေး၌လည်း။ ဂဟေတံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ တုသာဝိ၊
 ထိုအခြင်းဖြင့်လည်း။ န သတ္တောဘိ၊ အံ။ အာဓာရကေန၊ သပိတ်ခြေဖြင့်။
 ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူ အပ်၏။ အာသနသဘာလာယ၊ ဌ။ ပတ္တံ၊ ကိ။ ဂဟေတွာ၊
 ၍။ နိသိန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နိဋ္ဌံ၊ ထို။ ဩတ္တန္တော၊ ရောက်သည်။
 ဟေတု၊ အံ။ အာဟရိယဗုဒ္ဓနံ၊ ဆောင်ခဲ့သည်ကိုလည်း။ နေဝ ဇာနံ၊ တိ၊
 မသိ။ ဒိယမာနံ၊ လှူမှန်းကိုလည်း။ န ဇာနံ၊ တိ၊ အံ။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်
 လုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကပ်မရ ဟုဆိုသည်။) သစေ၊ ပန၊ ၍။ ဘား။
 အာတေ ဝံ၊ ကိုးကတွာ၊ ၍။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။
 သစေမိ၊ ၍လည်း။ သော၊ သိရဟန်းသည်။ ဟဋ္ဌန္တန၊ ဖြင့်။ အာဓာရကံ၊
 ကိ။ မုဋ္ဌိတွာ၊ ၍။ ပါရဒေန၊ ဖြင့်။ ဝေလေတွာ၊ ညှပ်၍။ နိဋ္ဌါယတိ၊ အံ။ ဝဋ္ဋတိ
 နေတိ၊ တည်း။ ပါရဒေန၊ ဖြင့်။ အာဓာရကံ၊ ကိ။ အတ္တဒိတွာ၊ ၍။
 မဋ္ဌိဂ္ဂဏန္တဿ ပန၊ အားကား။ ဇာဂရန္တဿဝိ၊ နိုးသော်လည်း။ အနာဒရံ၊
 မရှိသော။ မဋ္ဌိဂ္ဂဟကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ကတ္တဗ္ဗံ၊
 အပ်။ ကေဝိ အာစရိယာ၊ ထိုဘား။ “ဧဝံ၊ သို့။ အာဓာရကေန၊ ဖြင့်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓပဋိဗဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ နာမ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝဇ္ဇတိ” ဟိ၊ ဟူ၍။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ (ထည့်။) ဝစနဓတ္ထဒေဝ၊ ဆိုသည်မျှ သာတည်း။ အတ္ထတော ပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား။ ဧတံ သဗ္ဗမ္ပိ၊ သည်။ သည်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓဒေဝ၊ ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယသံသဝေဝိ စ၊ နှစ်လည်း။ ဇောနယော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ပြအပ်၏။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ယမ္ပိ ဒိယမာနံ၊ အကြင် လှူသော ခဲဖွယ် စားဖွယ်သည်လည်း။ ပတတိ၊ မြင့် ကျခဲ့အံ့။ တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သာမံ၊ မိမိသို့လှိုင်း အလိုလို။ ဝဟေတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

တကြ တသ္မိံ အဓိကာရေ၊ ထိုအရာ၌။ ဣဒံ ဤ ဆိုသတ္တံ သည်ကား။ သုတ္တံ၊ ပါဠိတည်း—

“ဘိက္ခဝေ၊ ဣ၊ ဒိယမာနံ၊ လှူအပ်သော။ ယံ ခါဒနိယဒဘာဇနိ ယံ၊ သည်။ ပတတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ သာမံ ဝဟေတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ တုဉ်းဝေးစိမ့်ယော ၄။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မူကား။ ကိဿဟေတု ကိံ ကာရဏာ၊ ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ဣ၊ ဒိယကော ဟိ၊ ထိုသည်။ တံ ဇေယျဒမ္ပံ၊ ထို လှူအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့် အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။” (ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-ဟု သမ္ပန်။)

ဣဒေ ပန သုတ္တံ၊ ဤပါဠိသည်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇေယျတ္ထံ၊ ပုဒ်ဘဝါးကိုဆောင်၍ သိအပ်သောအနက်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ သုတ္တေ၊ ဤပါဠိ၌ပင်။ ဤသို့။ အဓိပ္ပာယ်ော ဆန္ဒာ၊ အလိုတော်ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။ ဒိယမာနံ၊ ဒိယကာ လှူအပ်သော။ ယံ ခါဒနိယဒဘာဇနိ ယံ၊ သည်။ ဒိယကာဿ၊ ၏။ ဟတ္ထဘော၊ မှ။ ပရိဝဠိတွာ၊ လျှော၍။ သုဒ္ဓါယ၊ သော။ ဘူဒိယာ ဝါ၊ နှစ်လည်းကောင်း။ ပဓမ္မိနိဝဇ္ဇေ ဝါ၊ ကြာ ရွက်ထက်၌လည်းကောင်း။ ဝတ္ထကဋ္ဌအာရဏာဒိသု ဝါ၊ ပုဆိုးထက်သင်ပြီး သပေါ့ထက် စသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ ပတတိ၊ ၏။ တံ ခါဒနိယ ဘောဇနိယံ၊ ကို။ သာမံ ဝဟေတွာ၊ မိမိ ယူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယံ ပန၊ အကြာ ခဲဖွယ် စားဖွယ်သည်ကား။ သရဇာယ၊ မြို့ရှိသော။ ဘူဒိယံ၊ နှစ်။ ပတတိ၊ အံ့။ တံ ဖွယ်ကို။ ရဇံ ပုဉ္ဇိတွာ ဝါ၊ မြို့သို့ သုတ်၍ သော်လည်း ကောင်း။ ခေဝိတွာ ဝါ၊ ဆေး၍သော်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ဝါ၊ အကပ်ခံ၍သော်လည်းကောင်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သဝေ၊ ၍။ ပဝဇ္ဇန္တိ၊

ရိုက်လျက်။ အညဿ တိက္ခုနော၊ နိ။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဝစ္ဆတိ၊ အံ။ တေန
တိက္ခုနော၊ ထို လှူရင်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ အဘဟာပေတုမ္ပိ၊ ငှါလည်း။
ဝဋ္ဋတံ၊ နိ။ သစေ၊ ဤ။ တံ တိက္ခု၊ ထို ရဟန်းတပါးကို။ “တံယေဝ၊ သင်
ငြိရင်သည်သာလျှင်၊ ခါဒ၊ တုဉ်းပေးလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။
တဿပိ၊ ထို ရဟန်းအားလည်း။ ခါဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ နိ။ အနာဏဒတ္တန
ပန၊ တုဉ်းပေးလော့ဟု မတိုက်တွန်းဝဲကား။ တေန၊ ထို အရှင်တယောက်
သည်။ န ဝပဟတဗ္ဗံ၊ အပ်။ “အနာဏဒတ္တနပိ၊ သော်လည်း။ ဣတရဿ၊
တယောက်အား။ (လှူရင်းကို ယူ။) ဒဿ၊ ဇိတိ၊ ပေးအံ့ ဟူ၍၊ ဝပဟတုံ၊
ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ နိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုရန္တိယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ ကသ္မာ ပန၊
ကြောင့်ကား။ ဧတံ ပတိတံ၊ ထို ကျသော ခဲဖွယ် စားဖွယ်သည်။ ဣတရဿ
တိက္ခုနော၊ အား။ ဝပဟတုံ၊ ကောက်၍ ယူလင့်အံသောငှါ။ န ဝဋ္ဋတိတိ၊
မအပ်သနည်း ဟူကား။ တဝတော၊ သည်း။ အနုညာတတ္ထံ၊ ကြောင့်။
န ဝဋ္ဋတိ၊ သတည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဝတော၊ သည်း။ “သမံ
ဝပဟတော၊ ကိုယ်တိုင် ကောက်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဘောနမိ၊ နိ။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသဖြင့်။ ယသေဝ၊ အကြင် ရဟန်း
အားသာလျှင်။ တံ ဒိယမာနံ၊ ထို လှူသော ခဲဖွယ် စားဖွယ်သည်။ ပတတိ၊
အံ။ ဟဿ တိက္ခုနော၊ ထို ရည်၍လှူသော ရဟန်းအား။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတ
ကမ္ပိ၊ အကပ်မခံမူ၍လည်း။ ဝါ၊ မကပ်မူ၍လည်း။ တံ၊ ခါဒနိယဘောဇနိ
ယံ၊ ကို၊ ဝပဟတော၊ ကောက်ယူ၍။ ပရိဘောဂေါ၊ ပရိဘုဂ်စံ့သည်ကို။
အနုညာတော၊ နိ။ “ပရိစ္စတ္တံ တံ တိက္ခဝေ ဒါယကေဟိ”တိ၊ ဟူ၍။
ဝစနေန ပန၊ ဟောတော်မူသဖြင့်ကား။ ဧတ္ထ ဝစနေ၊ ဌံ။ ပရသန္တက
ဘာဂေါ၊ ယူဥစ္စာဟုတ်သော အဖြစ်ကို။ ဒိဝိတော၊ ငြိတော်မူ၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ အညဿ တိက္ခုနော၊ ရည်သောပုဂ္ဂိုလ်မှ တပါးသောရဟန်း
အား။ သမံ ဝပဟတော၊ ကိုယ်တိုင် ကောက်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ န
ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ တဿ တိက္ခုနော၊ ထို ရည်၍လှူသော ရဟန်း၏။ အာ
ဏတ္တိယာ ပန၊ တိုက်တွန်းသဖြင့်မူကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ နိ။ ဣတိ အယံ၊ သည်
လျှင်။ ဧတ္ထ ဝစနေ၊ ဌံ။ အဓိပ္ပါယော ကိရ၊ ဘုရားအလိုတော်ဖြစ်သတတ်။
(အယံ-ကား၊ ဝုတ္တာပေက္ခတည်း။ ရှေးဆိုခဲ့ပြီးသည်ကို စွဲသတည်း။) ယသ္မာ စ၊
ကြောင့်လည်း။ ဧတံ ပတိတံ၊ ထို ကျသော ခဲဖွယ် စားဖွယ်ကို။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိ
တကတ္တံ၊ အကပ်မခံသဖြင့်။ အနုညာတံ၊ နိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ
ဌိတံယေဝ၊ ကျ၍ ရှိတိုင်းပင်လျှင်။ အနာမသိတွာ၊ မသုံးသပ်မူ၍။ (လက်
မထိစေလင့် ဟူလိုသည်။) ကေနမိ၊ တစုံတခုဖြင့်။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ ဌပိတံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ထားသည်ကို။ ဝါ၊ ထားအံ့။ ဒုတိယဒိဝသေဝိ၊ မိုးသောက်သော နေ၌
လည်း။ ပရိဘုဂ္ဂိတုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သန္တိမိပစ္စယာ၊ သန္တိမိကြောင့်။
အနာမတ္တိ၊ မသင့်။ ပန တထာဝရံ၊ ထိုသို့ မသင့်သော်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊
အကပ်ခံ၍။ ဝါ၊ ကပ်စေ၍။ ပရိဘုဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ သဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ ဒိဝသံ
ယေဝ၊ ထို လှူသောနေ၌သာလျှင်။ ဟဿ တိက္ခုနော၊ အား။ သာမံ
ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပရိဘောဂေါ၊ ကို။ အနညာဟော၊ ၏။ တတော ပရံ၊
ထို လှူသောနေ အပြင်ကား။ န အနညာဟော၊ မပူ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။
ဧတ္ထ ဝစနေဝိ၊ ခွဲလည်း။ အဓိပ္ပါယော ဆန္ဒော ကိရ၊ ဗုဒ္ဓမဟာညုဆရာတို့၏
အလို ဖြစ်သတတ်။ (အဓိပ္ပေတိတိ အဓိပ္ပါယော-ပြုမှုကား ဆန္ဒရစေ။ အဓိ
ပ္ပါယတိ ဣန္ဒြိယတိတိ အဓိပ္ပါယော-ပြုမှုကား အဓိပ္ပေတတ္ထရစေ။ လိုတတ်သည်။
လိုအပ်သည် နှစ်ပါး။)

၁၀၀။ ဣဒါနိ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဌ။ အဗ္ဗေဉာဟာရိကနယော၊ အာ
ပတ်၏အင်္ဂါအဖြစ်ဖြင့် မဆိုသောက်သော နည်းကို။ ဝါ၊ အာပတ်၏အင်္ဂါ
မဖြစ်သောက်သောနည်းကို။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ ကထံ၊ အသို့နည်း ဟူမှုကား။
ဟုဇ္ဇန္တာနံ၊ ဆွမ်းစားသော ရဟန်းတို့၏။ ခန္တော၊ သွားတို့သည်။ ဝိယန္တိ၊
ပြုန်းကုန်အံ့။ နခါ၊ လက်သည်းတို့သည်။ ဝိယန္တိ၊ ပြုန်းကုန်အံ့။ ပတ္တယာ၊
၏။ ဝဇ္ဇတ္တာ၊ သည်။ ဝိယတိ၊ အံ့။ သဗ္ဗံ၊ ကည်။ အဗ္ဗေဉာဟာရိကံ၊ အာ
ပတ်၏အင်္ဂါ မယူသောက်။ သတ္တကေန၊ ဓားငယ်ဖြင့်၊ ဥစ္ဆုအာဒိသု၊ တို့
ကို။ ဖာလိဇတသု၊ ခွဲကုန်သည်ရှိသော်၊ ယမ္ပိ မလံ၊ အညှင် သံချေးသည်
လည်း။ ပညာယတိ၊ အံ့။ ဧတံ မလံ၊ သည်။ နဝသမုဋ္ဌိတံ နာမ၊ အသစ်
ဖြစ်သော မည်သည်။ ဟောဟိ၊ ၏။ (ကြံဝယ် အသစ်ဖြစ်သည်ကို ယူ။)
ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ကပ်စေ၍။ ပရိဘုဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟတ္ထကံ၊ ဓားငယ်ကို။ ဧဝံ
တွာ၊ ဆေး၍။ ဖာလိဇတသု၊ သော်၊ မလံ၊ သံချေးသည်။ န ပညာယတိ၊
မသင်း၊ လောဟဂန္ဓမတ္တံ၊ သံနံ နံကာမျှသည်။ ဟောဟိ၊ အံ့။ တံ လောဟ
ဂန္ဓမတ္တံ၊ သည်။ အဗ္ဗေဉာဟာရိကံ၊ လောက်။ ယမ္ပိ သတ္ထကံ၊ ကိုလည်း။
ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပရိဟရန္တိ၊ သွားရာ ဆောင်ကုန်၏။ (ကိုယ်နှင့်မကွာ ဟူလို
သည်။) ဧတန သတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ဖာလိဇတဝိ၊ ဌလည်း။ ဧသေ နယော၊
တည်း။ (အဗ္ဗေဉာဟာရိကပင် ဟူလိုသည်။ သံချေးလည်း တင်မှုကား အကပ်
ခံကောင်း၏။) ဟိ ကသ္မာ၊ ကား။ တံ သတ္ထကံ ကို။ ပရိဘောဂတ္ထာယ၊
၄။ န ပရိဟရန္တိ၊ ကုန်၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဧဝံ၊ သဗ္ဗံ၊ ၏။ မူလတေ သဇ္ဇာဒိနိ၊
ဆေးမြစ် စသည်တို့ကို။ ဝိသန္တာနံ ဝါ၊ ဩဝံသသ္မတို့အားလည်းကောင်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၄၈ ပိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ကောဓန္ဓေန္တနံ ဝါ၊ ထောင်းသသူတို့အားလည်းကောင်း။ နိသဒ၊ ကျောက်
 ဖြစ်။ နိသဒပေါ်တက၊ ကျောက်သား။ ဥဒုက္ခလမုသလာဒိနိ၊ ဆုံ ကျည်ပွေ
 စသည်တို့သည်။ ဗိယန္တိ၊ ပြုန်းကုန်အံ့။ ဝါ၊ ပွန်းကုန်အံ့။ ပရိဟရဏက
 ဝါသိ၊ သွားရာပါသော ခားငယ် ဝဲခွပ်ကို။ တာပေတွာ၊ မီးဖုတ်၍။
 တေသဇ္ဇတ္တာယ၊ ဌါ။ တတ္ထေ ဝါ၊ ရက်တက်ရည်၌ လည်းကောင်း။ ဗိရေ
 ဝါ၊ ဌ်လည်းကောင်း။ ပက္ခိပန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ထို ရက်တက်ရည်
 နိရည်၌။ နိလိကာ၊ ညိုသောအဆင်းသည်။ ပညာယတိ၊ အံ့။ သတ္တကေ၊
 ၌။ ဝုတ္တသဒိသောဝ၊ အတူသာလျှင်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
 အာမကတတ္ထာဒိသု ပန၊ ရက်တက်စိမ်း စသည်တို့၌ကား။ သယံ၊ ရဟန်း
 တို့ အလိုလို။ န ပက္ခိတဗ္ဗော၊ မနှစ်ထည့်အပ်။ စေ ပက္ခိပတိ၊ အံ့။ သာမံ
 ပါကတော၊ သာမံပတ္တ အာပတ်မှ။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ (ဘိက္ခုပင်ချက်သည်
 မည်ရကား ပါစိတ် ဟူသတည်း။) ဧဝေ ဝဿန္တေ၊ မိုးရွာစဉ်။ ဝိဇ္ဇာယ
 စရန္တဿ၊ ဆွမ်းခံသောရဟန်း၏။ သရီရတော ဝါ၊ ကိုယ်မှလည်းကောင်း။
 စိဝရတော ဝါ၊ သင်္ကန်းမှလည်းကောင်း။ ကိလိဋ္ဌဥဒကံ၊ ညစ်နွမ်းသော
 ရေသည်။ ပတ္တေ၊ ၌။ ပတတိ၊ ကျအံ့။ ပဋိဂ္ဂဟတဗ္ဗော၊ ၏။ ရုက္ခမူလာဒိသု၊
 တို့၌။ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ ဆွမ်းစားသော ရဟန်း၏။ ပတ္တေ၊ ၌။ ပတိတေဝိ၊ ရာ၌
 လည်း။ ဧဝေဝ နယော၊ တည်း။ သစေ ပန၊ ရှိကား။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်
 လုံး။ ဧဝေ၊ သည်။ ဝဿန္တေ၊ သော်။ သုဗ္ဗံ၊ သော။ ဥဒကံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ အံ့။ အဗ္ဗောကာသတော ဝါ၊ ဟင်းသင်းသော ကောင်းကင်မှ
 သော်လည်း။ ပတတိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဝဇ္ဇေ၊ သာမဏေရဿ၊ အား။ ဩဒနံ၊ ကို။ ဧဒန္တေန၊ ပေးသော
 ရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ပတ္တဂတံ၊ သပိတ်၌ရှိသော ဆွမ်း
 ကို။ အစ္ဆုပန္တေနေဝ၊ မထိစေသဖြင့်လျှင်။ ဓါတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ အဿ
 သာမဏေရဿ၊ ၏။ ပတ္တော ဝါ၊ ကိုသော်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဟတဗ္ဗော၊ ၏။
 အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတေ၊ အကပ်မခံသော သပိတ်၌။ ဩဒနံ၊ ကို။ ဆုပိတွာ၊ ထိစေ
 ဦး၍။ ပန၊ တဖန်။ အတ္တနေဘ၊ ၏။ ပတ္တေ၊ ၌။ ဩဒနံ၊ ကို။ ဂဏန္တဿ၊
 ယူသော ရဟန်းအား။ ဥဂ္ဂဟိတကော၊ အကပ်ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 (ဤကား သာမဏေ၏သပိတ်မှ ပါလာသော ထမင်းလုံး အကပ်ပျက်သည်ကို
 ယူ။) သစေ ပန၊ ရှိတည်း။ ဓါတုကာမော၊ သည်။ ဟုတ္တဝါ၊ ရှိ။ “သာ
 မဏေရ၊ ဏေ။ ပတ္တံ၊ ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်လတ်။ (ဘိက္ခုသပိတ်ကို ယူ။)
 ဩဒနံ၊ ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဣတရော၊ ဏေ

(စုတိယအကြိမ်)

သည်။ “မဟံ၊ အာ၊ အလံ၊ တန်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ၊ ပုန၊
 ဖန်။ “တဝ၊ သဋ္ဌအာ၊ ဧတံ ဩဒနံ၊ ကိ။ မယာ၊ သည်။ ပရိစ္ဆတ္တံ၊ စွန့်ပြီ။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ စ၊ ဆိုသော်လည်း။ “မဟံ၊ အာ၊ ဧတေန ဩဒနေန၊
 ဖြင့်၊ န အတ္ထော၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ၊ သတက္ခုမ္ပိ၊ မူလည်း။
 ပရိစ္ဆေတု၊ စွန့်သည်ဖြစ်စေ။ ယာဝ၊ လောက်။ အတ္တနော၊ ဇံ၊ ဟတ္ထဂတံ၊
 လက်၌ရှိသော ဆွမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ဇံ၊ တာဝ၊ လောက်။ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ၊
 ကပ်မြဲပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဇံ။ (အကပ်မပျက် ဟူလိုသည်။) သစေ ပန၊ ဤ
 တည်း။ အာဓာရဏေ၊ သဝိတ်ခြေ၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော သဝိတ်ကို။ နိရ
 ဝေက္ခော၊ မူဠေမူ၍။ “ဂဏှာဟိ”တိ၊ ယူ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ အံ၊ ပုန၊ ဖန်။ ပဋိဂ္ဂ
 ဟေတဗ္ဗံ၊ ဇံ။ (နိရပေက္ခဖြစ်၍ ဆိုသည်။) သာပေက္ခော၊ ဝဲခြင်းနှင့်တကွ။
 အာဓာရဏေ၊ ၌။ ပတ္တံ၊ ကိ။ ဌပေတွာ၊ ၍။ “ဧတ္ထော ပတ္ထော၊ ဤသဝိတ်မှ။
 ဝါ၊ ထို သဝိတ်မှ။ ပူဝံ ဝါ၊ မုန့်ကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တံ ဝါ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။” ဣတိ၊ သို့။ သာမဏေရံ၊ ကိ။ ဝဒတိ၊
 ဆိုအံ၊ သာမဏေရော၊ သည်။ ဟတ္ထံ၊ ကိ။ ဧဝာရိတွာ၊ ၍။ သစေပိ၊ ဤ
 လည်း။ သတက္ခုတ္တံ၊ အကြိမ်တရား၊ ဝဟေတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ဇံ၊ ပတ္တ
 ဂတံ၊ သဝိတ်၌ရှိသော ဆွမ်းကို။ အဗုသန္တောဝ၊ လက် မထိစေပဲလျှင်။
 အတ္တနော၊ ဇံ၊ ပတ္ထော၊ ၌။ ပက္ခိပတိ၊ အံ၊ ပုန၊ ဖန်။ ပဋိဂ္ဂဟဏကိစ္စံ၊ သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဤကား သာမဏေ၏သပိတ်မှ ထမင်းလုံး မပါသောကြောင့် အကပ်
 ရမဲ့ပင် ဖြစ်၏။) ယဒိ ပန၊ အကယ်၍တည်း။ အတ္တနော၊ ဇံ။ (သာမဏေ
 ကို ယူ။) ပတ္တဂတံ၊ သဝိတ်၌ရှိသော ဆွမ်းကို။ ဖုသိတွာ၊ လက်ထိစေ၍။
 တတော ပတ္တတော၊ မှ။ ဂဏှာဟိ၊ အံ၊ သာမဏေရသန္တကေန၊ သာမဏေ
 ၏ဆွမ်းနှင့်။ သံသဉ္စံ၊ နှောသည်။ ဟောတိ၊ ဇံ။ ပုန၊ ဖန်။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊
 ဇံ။ ကေမိ ပန အာစရိယာ၊ တို့ကား။ “သစေပိ၊ ဤလည်း။ ဂဟ္ပမာနံ၊ ယူ
 သော ဆွမ်းသည်။ ဆိဇ္ဇိတွာ၊ ပြတ်၍။ တတ္ထ ပတ္ထော၊ ထို ရဟန်း၏ သပိတ်
 ၌။ ပတတိ၊ အံ၊ ပုန၊ ဖန်။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဇံ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 တံ ဝစနံ၊ ကိ။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ-သို့ လာ။) “ဧကံ ဘတ္တပိဏ္ဍံ၊ တဆုပ်သော ဆွမ်း
 ကို။ ဂဏှာ၊ လော့။ ဧကံ ပူဝံ၊ တဟုက်သော မုန့်ကို။ ဂဏှာ၊ လော့။
 ဣမဿ ဂုဠပိဏ္ဍဿ၊ ဤတင်လဲစိုင်း၏။ ဧတ္တကံ ပဓဒသံ၊ ကိ။ ဂဏှာ၊ လော့။”
 ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တေ ဝုတ္တာမိကာရေ၊ ဆိုအပ်သောအရာ
 ၌။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇံ။ ဣဝ ပန၊ ဤသပိတ်မှ မုန့်ကိုယူ ဆွမ်းကိုယူ ဟူ၍ ဆို
 ရာ၌ကား။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သာမဏေရဿ၊ ဇံ၊ ပတ္ထော၊ ၌။ ယံ ပူဝတတ္တာဒိကံ၊ အကြိမ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၅၈ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂ

မုန့် ဆွမ်း စသော ပတ္တုသည်။ ပတတိ၊ ကျ၏။ တဒေဝ တံ ဧဝံ ထို ကျသမျှသာလျှင်။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ခံပြီးသော အကပ်ကို။ ဝိပေဟတိ၊ ၏။ ပတ္တ ဂတံ ပန၊ ရဟန်း၏လက်၌ရှိသော မုန့် စသည်ကား။ (ပတ္တဂတံ-လည်း ရှိ ကောင်း၏ ဟူလို၊ ဆွေ့ ပူဝံ ဝါ-စသော ရှေးစကားနှင့် ညီ၏။) ယာဝ၊ လောကံ၊ သာမဏရာ ဝါ၊ သော်လည်း။ “အလ”န္တိ၊ တနံပြီ သင့်ပြီ ဟူ ၍။ န ဩရဇတိ၊ မဏ္ဍတံ၊ ဘိက္ခု ဝါ၊ သော်လည်း။ န ဝါရေတိ၊ တနံ တော့ ဟူ၍ မြစ်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဘိက္ခုသေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ခြေခံ၊ သန္တကံ၊ မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ရှေးခံပြီး သော အကပ်ကို။ န ဝိပေဟတိ၊ မစွန့်။ သစေ၊ ၍။ အတ္ထနော ဝါ၊ မိမိ တယောက်တည်း၏ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနံ ဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ယာဂုစနကဘာဇနေ၊ ယာဂုချက်သော အိုး၌။ ကေသဉ္စိ၊ တစုံတယောက် သောသူတို့၏။ အသ္မာယာဌ၊ တတ္ထံ၊ ကို။ ပက္ခိပတိ၊ အံ၊ “သာမဏေရာဏေ။ တာဇနဿ၊ အိုး၏။ ဥပရိ ဌ္မံ၊ ယတ္ထံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တဿ သာမဏေရာဿ၊ ၏။ ဟဒတ္ထ၊ ၌။ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (သာမဏေ ကို အိုးထက် လက်ဝါးခံစေ၍ သာမဏေလက်၌ထည့်၏ ဟူလိုသတည်း။) ဟိ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယဿ၊ ဧက၏။ ပတ္တဇဘာ၊ မှ။ တာဇနေ၊ ၌။ ပတိတံ၊ ကျသော ထမင်းသည်။ ဒုတိယဒိဝေဝ၊ ၌။ တာဇနဿ၊ ၏။ အကပ္ပိယ တာဝံ၊ ကို။ န ကရောဟိ၊ တံတံ၊ ပရိဂ္ဂတ္တတ္ထာ၊ သာမဏေအား စွန့်လေပြီး သောကြောင့်တည်း။ သစေ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အကတော၊ ၍။ ပက္ခိပတိ၊ ထည့် အံ။ ပတ္တံ ဣဝံ၊ ထိုကဲ့သို့။ ဘာဇနံ၊ ကို။ နိရာမိသံ၊ အာမိသ မရှိသည်ကို။ ကတော၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား-သပိတ်၌ အာမိသမကပ်အောင် ဝင်စွာဆေးသကဲ့သို့ ယာဂုအိုးကို အာမိသမကပ်အောင် ဝင်စွာဆေး ဟူလို သတည်း။ သန္တိမိ မဖြစ်စိမ့်သောငှါ ဆိုသည်။)

၁၁၀။ ဧဝိယကာ၊ ထိုသည်။ ယာဂုကုဋ်၊ ယာဂုအိုးကို။ ဌပေတွာ၊ ထာ ခဲ့၍။ ဝတာ၊ သွားခဲ့ကုန်အံ့။ တံ ယာဂုကုဋ်၊ ကို။ ဖဟရသ၊ မဏေ ရော၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟာဇပတုံ၊ ကပ်လင့်သောငှါ။ န သတ္တောတိ၊ အံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဥပနာဓမတိ၊ အိုး၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လေအံ့။ သာမဏေရာ၊ သည်။ ဘုဋ္ဌဿ၊ ယာဂုအိုး၏။ ဂိဝံ၊ ထည်ကို။ ပတ္တဿ၊ ၏။ မုခဉ္ဇိယံ၊ မျက်နှာဝဌ်။ ဌပေတွာ၊ ရှေးရှုထား၍။ အာဇဇေတိ၊ စောင်း ထည့်အံ့။ (ဌံ အံသော်လည်းပ။) ပတ္တဂတာ၊ သပိတ်သို့ရောက်လာသော။ ယာဂု၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတာဝ၊ အကပ် ရသည်ပင်လျှင်။ ဖောတိ၊ ၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

(ဤ၌ကား ရဟန်း၏ လက်မှ သပိတ် မလွှတ်သောကြောင့် အကပ်ရသတည်း။) အထ ယဒိ၊ ဤ၊ ဘိက္ခု၊ ကား။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ဟတ္ထံ ဝါ၊ လိုလည်း။ ဌပေတိ၊ ထားလင့်အံ။ သာမဏေရာ၊ မူကား။ ပဝဇ္ဇေတွာ၊ ရိတ်၍။ ဟတ္ထံ၊ ရဟန်း ၏ လက်သို့။ အာရာပေတိ၊ အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ (ဤလည်း အကပ်ရသည် ပင်။) ပူဝပစ္ဆိဘတ္တပစ္ဆိဥစ္ဆ၊ ဘာရာဒိသုဝါ၊ မုန့်တောင်း၊ ထမင်းတောင်း လေးလံသော ကြံစည်း စသည်တို့၌လည်း။ ဧဝေဝ နယော၊ ပင်တည်း။ သစေ၊ ဤ။ ပဋိဂ္ဂဟဏဝါ၊ အားလျစ်လျူရှိသောယောကျ်ား၊ ချီနိုင်ရုံသော။ ဘာရံ၊ ဝန်ကို။ ဋေ တယော သာမဏေရာ၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက် သော သာမဏေတုံသည်။ ဧန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဧကေန ဝါ၊ တယောက်သာမူ လည်း။ မလဝတာ၊ အားရှိသော သာမဏေသည်။ ဥက္ခိတ္တံ၊ ချီ၍ကပ်လှည့် သည်ကို။ ဋေ တယော ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝဏန္တိ၊ ခံကုန်အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဋေ တယော သာမဏေရာ- ဟူသည်ကား အားမရှိသော သာမဏေကို ဆို သည်။ ဧကေန ဝါ- ဟူသည်ကား မဇ္ဈိမသာမယောကျ်ားချီနိုင်သော ဝန်ကို ချီနိုင်သော သာမဏေကို ယူ။ နှစ်ယောက် သုံးယောက်ကိုင်၍ ကပ်သည်ကို တယောက်တည်း အကပ်ခံက အပ်သည်ပင်၊ တယောက်သာ ကပ်သည်ကို နှစ် ယောက် သုံးယောက် ခံလည်း အပ်သည်ပင် ဟုလိုသတည်း။) မဉ္ဇသာ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဝိဌဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဝါဒေ၊ အခြေ၌။ ဘေလဃဋ္ဌံ ဝါ၊ ဆီအိုးကိုလည်းကောင်း။ ဖာဏိတဃဋ္ဌံ ဝါ၊ တင်လဲအိုး ကိုလည်းကောင်း။ လဝေန္တိ၊ ဆွဲကုန်အံ။ ဘိက္ခုဿ၊ အား၊ မဇ္ဇေဝါ၊ ညောင် စောင်းထက်၌လည်းကောင်း။ ဝိဌေဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ နိသီဒိတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဂ္ဂဟိတကံ နာမ၊ အကပ်ပျက်သော မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မြစ်။

နာဝဒန္တကေ ဝါ၊ သစ်ကောက်၌လည်းကောင်း။ အင်္ဂုသကေ ဝါ၊ ချွန်းတောင်း၌လည်းကောင်း။ ဋေ၊ နှစ်ထုံးကုန်သော။ ဗေလဃဋ္ဌာ၊ တို့ ယည်း လဝ္ဂိတာ၊ ဆွဲအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဥပရိ၊ အထက်အိုး ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတကော၊ အကပ်ခံအံ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အိုးကို။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတ ကော၊ အကပ်မခံမူကား။ ဥပရိမံ၊ အထက်အိုးကို။ ဝဟေတုံ၊ ဌာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အိုး ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတကော၊ အကပ်ခံအံ။ ဥပရိ၊ ကို။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကော၊ မူကား။ ဥပရိမံ၊ အထက်အိုး ကို။ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဣတရံ၊ အောက်က အိုးကို။ ဝဏ္ဏတော၊ ယူသော ရဟန်းအား။ ဥပရိမေ၊ အထက်အိုးသည်။ ဥဂ္ဂဟိတကော၊ အကပ်ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၅၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂ

(အထက်အိုးကို မယူဦးပဲ အောက်အိုးကို ယူရကား အထက်အိုးကို ကိုင်မိ၍ အကပ်ပျက်သည်။) ဟေဋ္ဌာမဇ္ဈေ ဌ။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်မခံသေးသော၊ တေလထာသကံ၊ ဆီခွက်သည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ တံ တေလထာသကံ၊ ကို၊ စေ၊ ဤ။ သမ္ပန္နန္တော၊ တံမြက်လှည်းသော ရဟန်းသည်။ သမ္ပုဉ္ဇနိယာ၊ တံမြက်ဆုပ်ဖြင့်။ ဃာဇ္ဇတိ၊ ထိစေအံ၊ ဥဂ္ဂဟိတကံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ “ပဋိဂ္ဂဟိတကံ၊ အကပ်ခံသော ဝတ္ထုကို၊ ဝဏှိယာမိ”တိ၊ အံဟု။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကံ၊ အကပ်မခံရသေးသော ဝတ္ထုကို၊ ဝဟေတွာ၊ ဤ။ ဉ တွာ၊ ဤ။ ပုန ဥပေတိ၊ တဖန် ထားပြန်အံ၊ ဥဂ္ဂဟိတကံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗဟိ၊ သို့။ နိဟရိတွာ၊ ဤ။ သဉ္ဇာနာတိ၊ သိအံ၊ (အပြင်သို့ ထုတ်၍ ကြည့်မှ သိသည်ကို ယူ။) ဗဟိ၊ ဌ။ အဋ္ဌပေတွာ၊ မထားမူ၍။ ဟရိတွာ၊ ဤ။ ဟတ္ထေဝ၊ ထို ထားမြဲတိုင်းပင်လျှင်။ ဥပေတဗ္ဗံ၊ နီ။ ဒေါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သစေ ပန၊ ဤ။ ပုဗ္ဗေ ဌ။ ဝိဝရိတွာ၊ ဤ။ ဥပိတံ၊ ထားသည် ကို။ န ဝိဒဟိဘဗ္ဗံ၊ မပိတ်အပ်။ ယသာ၊ အကြပ်အခြင်းဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ ဌ။ ဥပိတံ၊ နီ။ တစထဝ၊ ထိုတည်တိုင်းလျှင်။ ဥပေတဗ္ဗံ၊ နီ။ သစေ၊ ဤ။ ဗဟိ၊ ဌ။ ဥပေတိ၊ အံ။ ပုန၊ ဖန်။ န ဆုပိတဗ္ဗံ၊ လက်မထိစေအပ်။

၁၁၁။ ပဋိဂ္ဂဟိဘခက၊ အကပ်ခံပြီးသော၊ တေလသမိမ္မိ၊ ဆီ စသည်၌။ ကဏ္ဍိကာ၊ မှီသည်။ ဥဋ္ဌတိ၊ တက်အံ၊ သိဝိဝေရာမိမ္မိ၊ ချင်း စသည်၌။ စာနစုတ္တံ၊ တခဲနက်သော အမှုန့်သည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ တံ သမုဋ္ဌာနမေဝ နာမ၊ ထို ဆီ ချင်း စသည် ဘိုးကြောင့် ဖြစ်သည် မည်၏။ တံ၊ ထိုတက် သော မှီဖြစ်သော အမှုန့်ကို။ ပုန၊ ဖန်။ ပဋိဂ္ဂဟကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တာလံ ဝါ၊ ထန်းပင်ထက်သို့ လည်းကောင်း။ နာဠိကေရံ ဝါ၊ သို့လည်း ကောင်း။ အာရုဉ္ဇာ၊ တက်သော လူ သာမဏေသည်။ ယောက္ခေန၊ လွန် ဖြင့်။ ဖလပိဏ္ဍိ၊ အသီးခိုင်ကို။ ဩဘာဓေတွာ၊ ချ၍။ ဥပရိ၊ ဌ။ ဥတောဝ၊ နေလျှင်လျှင်။ “ဝဏှထာ”တိ၊ ယူ ဟူ၍။ ဝဒတိ အံ၊ န ဝဟေဘဗ္ဗံ၊ အပ်။ သစေ၊ ဤ။ အညော၊ သော။ ဘူဒိယံ ဌ။ ဥတော၊ တည်သောသူသည်။ ယောတ္ထပါသကေ၊ လွန်ကွင်း၌။ ဝဟေတွာ၊ ထိုင်၍။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ဤ။ ဒေတိ၊ အံ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ နီ။ သဖလံ၊ အသီးနှင့်ကကွသော။ မဟာသာခံ၊ အခက်ကြီး ကို။ ကပ္ပိယံ ဘာဓေတွာ၊ ကပ္ပိစေ၍။ ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊ အံ၊ ဖသာနိ၊ ထိုသည်။ ဝါ၊ ထိုဘိုး။ ပဋိဂ္ဂဟိတာနေဝ၊ အကပ်ရကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာသုခံ၊ တိုင်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ နီ။ အန္တောဝတိယံ၊ စောင်ရန်းတွင်း၌။ ဥတွာ၊ ဤ။ ဝတ်၊ ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဤ။ ဥစ္ဆိ၊ ဝါ၊ ကြံကို

(ဒုတိယအကြိမ်)

လည်းကောင်း။ တိမ္မရူသကံ ဝါ၊ တညသီးကိုလည်းကောင်း။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဟတ္ထပါသေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဗဏ္ဏဒကထု၊ စောင်ရန်းရိုးတို့၌။ အပဟရိတွာ၊ မခတ်မီမူ၍။ နိဂ္ဂတံ၊ ထွက်၍ကျသည်ကို။ ဂဏန္တဿ၊ အား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပဟရိတွာ၊ ခတ်မီ၍။ နိဂ္ဂတေ၊ ကျလတ်သည်၌။ ဒေါသော၊ ကို။ အဋ္ဌဘထာသု၊ တို့၌။ န ဒဿိဒဘာ၊ မပြေ။ မယံ ပန၊ ငါတို့ကား။ “ယံ ဌာနံ၊ ကို။ ပဟတံ၊ ခတ်မီလေ၏။ တတော၊ ထိုခတ်မီသေရာမှ။ သယံပတိတမေဝ၊ အလိုလိုကျသည်သာ မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ တတ္ထဿမ၊ ကြံကုန်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုခတ်မီရာ၌လည်း။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤ၌ အရှင်သာရိပုတြာ အယူတော်ကား စောင်ရန်းရိုးကို ခတ်မီ၍ ကျလင့်သော သယံပတိတ အလိုလို ကျသည်သာ မည်ခဲရကား အကပ်ရ၏ဟု တင်းတင်း မဆို၊ ခတ်မီသည်ကို လွန်၍ ရောက်မှ အသင့်ဟူ၍ လွတ်၍ပစ်လိုက်သမျှသည် ဟတ္ထပါသံ ရ-မရသာ အကြောင်းဖြစ်သည် ဟူ၏။ အမှကံ ခန္တိ။) ကိဒိဝ၊ နည်း ဟူသူကား။ သုဂ်ဃာတကော၊ ကင်းထားသော အရပ်မှ။ ပဝဒန္တတွာ၊ ရိုက်၍။ ဗဟိ၊ သို့။ ပတိတသဏ္ဌံ ဝိယ၊ ကျသော ဥစ္စာကဲ့သို့တည်း။ (ဤကား ဥပမာ။) ဝတံ ဝါ၊ စောင်ရန်းကိုလည်းကောင်း။ ပါသာရံ ဝါ၊ တံတိုင်းကိုလည်းကောင်း။ လဗ်ာပပတွာ၊ လွှာ၍။ ဝါ၊ ကျော်၍။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သစေပန၊ ၍ကား။ ပါကာရော၊ သည်။ အပုထုသော၊ အထု မကျယ်အံ့။ အန္တောပါကာရေ စ၊ ၌သည်းကောင်း။ ဗဟိပါကာရေ စ၊ ၌သည်းကောင်း။ ဌဘဿ၊ တည်သော ရဟန်း၏။ ဟတ္ထပါသော၊ သည်။ ပဟေတိ၊ လောက်၏။ ဟတ္ထသတမ္ပိ၊ အဘောင် တရာသော်လည်း။ ဥဒ္ဓံ၊ သို့။ ဂန္တော၊ တက်၍။ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်လတ်သည်ကို။ ဝါ၊ ရောက်သည်ဖြစ်စေ။ ဂဟေတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိသာနံ၊ နာသော။ သာမဏေရံ၊ ကို။ ခန္ဓေန၊ ကျောက်ကုန်းဖြင့်။ ဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်အံ့။ သော သာမဏေရော၊ သည်။ ဖဿ၊ ဖလံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ခန္ဓေ၊ ရဟန်း၏ ကျောက်ကုန်း၌။ နိသိန္နောဝ၊ လျက်လျှင်။ ဒေဟိအံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အပရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဝဟန္တော၊ ရွက်ဆောင်သော သာမဏေသည်။ ခန္ဓေ၊ ၌။ နိသိန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒေတိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ ယေဝ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဖလိနိ သာဝံ၊ အသီးရှိသော သစ်ခက်ကို။ သာယတ္ထာယ၊ အရိပ်ခိုလိုသောဌာ။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဖဿနိ၊ တို့ကို။ ခါဒိတုံ၊ ဌာ။

စိတ္တော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ လတ်သော်။ ပဋိဂ္ဂဟာပေတွာ၊ ကပ်စေ၍။ ခါဒိတုံ၊
 ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ မန္တိကဝါရဏတ္ထံ၊ ယင်နှင်စရာ အလို့ငှါ။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။
 ကာရေတွာ၊၍။ ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊ အကပ်ခံအံ့။ ခါဒိတုကာမော၊ သည်။ စေ
 ဟောတိ၊ အံ့။ မူလပဋိဂ္ဂဟဏဓမ္မဝ၊ ရှေးဦးစွာ ခံရင်းပင်မူလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ခါဒန္တဿ၊ အား။ ဒေါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 ပဋိဂ္ဂဟဏာရဟံ၊ အားလျှစ်လျူရှိသော ယောက်ျားချီ၍ ကပ်နိုင်သော။
 ဘဏ္ဍံ၊ကို။ ခနုဿာနံ၊ ထို၏။ ယာနေ၊ ဌ။ ဌပေတွာ၊ ၍။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇတိ၊
 အံ့။ ယာနံ၊ သည်။ ကဒ္ဒမေ၊ ညွှန်၌။ လဂ္ဂတိ၊ ငြိအံ့။ ဗဟရော၊ သည်။
 စတ္တံ၊ လည်းဘီးကို။ ဝဟေတွာ၊ ၍။ ဥက္ခိပတိ၊ ချီအံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဂ္ဂဟိတကံ
 နာမ၊ အကပ်ပျက်သည် မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နာဝါယ၊ ဌ။
 ဌပေတွာ၊ ၍။ နာဝံ၊ ကို။ အရိတ္တေန ဝါ၊ ထိုးဝါး ဖြင့်မူလည်း။ ပါဇေတိ၊
 ထိုးအံ့။ ဟတ္တေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ကဗုတိ၊ ဝင်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥလုမ္ပေဝိ၊
 ဖောင်၌လည်း။ ဝေသေ နယော၊ တည်း။ စာဋိယံ ဝါ၊ အိုးစရည်း၌လည်း။
 ကောင်း။ ကုဏ္ဍက ဝါ၊ ဖျဉ်း၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အပ်၌လည်းကောင်း။
 ဌပေတွာပိ၊ ၍လည်း။ တံ စာဋိအာဒိကံ၊ ထိုအိုးစရည်း စသည်ကို။ အနုပ
 သမ္ပန္နေန၊ ကို။ ဝါဟာပေတွာ၊ ကိုင်စေ၍။ အနုပသမ္ပန္နံ၊ ကို။ ဗာဟာယံ၊ ဌ။
 ဝဟေတွာ၊ ၍။ တရိတုံ၊ ကူးအံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိမ္မိ စာဋိအာဒိ
 ကေ၊ ထို အိုးစရည်း စသည်သည်လည်း။ အသတိ၊ သော်။ အနုပသမ္ပန္နံ၊
 ကို။ ဝါဟာပေတွာ၊ ၍။ တံ အနုပသမ္ပန္နံ၊ ကို။ ဗာဟာယံ၊ ဌ။ ဝဟေတွာ၊
 ၍။ တရိတုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၂ ပုပါသကာ၊ ထိုသည်။ ဝဓိကဘိက္ခုနံ၊ ခရီးသည် ရဟန်းတို့အား။
 ပါဇေယျတဏှုလေ၊ ရိက္ခာဆန်တို့ကို။ ဇေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သာမဏေရာ၊ တို့
 သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ တဏှုလေ၊ တို့ကို။ ဝဟေတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။
 တဏှုလေ၊ တို့ကို။ ဝဟေတွံ၊ ၄၂။ န သက္ကောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
 တေသံ၊ ဧကတို့၏။ တဏှုလေ၊ တို့ကို။ ဧပ္ပန္တိ၊ ကိုင်ကုန်အံ့။ သာမဏေ
 ရာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ သည်။ ဝဟိတတဏှုလေသု၊ ရဟန်းတို့၏ ဆန်တို့
 သည်၊ မိဏေသု၊ ကုန်ခဲ့ကုန်သော်။ ဣတရေဟိ တဏှုလေဟိ၊ ရဟန်းတို့၏
 ဆန်တို့ဖြင့်။ ယာဂံ၊ ကို။ ပစိတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗေသံ၊ တို့၏။ ပတ္တာနိ၊ တို့ကို။
 ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ယာဂံ၊ ကို။ အာကိရန္တိ၊ ထည့်
 ကုန်အံ့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ သာမဏေရာ၊ သည်။ အတ္တနော၊

၁-မက္ခိကဝါရဏတ္ထံ။
 (ဗုဒ္ဓိယအကြိမ်)

၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ထေရဿ၊ သံဃထေရ်အား။ ဒေတိ၊ ၏။ ထေရဿ၊ ၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဒုတိယဇတ္ထရဿ၊ အား။ ဒေတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗာနိဝိ၊ အလုံးစုံသော သပိတ်တို့ကိုလည်း။ ပရိဝတ္ထေတိ၊ လဲလှယ်၏။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည်။ သာမဏေရဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဘုတ္တံ၊ ပေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဇေပိ၊ ရှိလည်း။ သာမဏေဓရာ၊ သည်။ အပဏ္ဍိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ အတ္တဇနာ၊ ၏။ ပတ္ထေ၊ ဌ။ ယာဂုံ၊ ကို။ သယဓေဝ၊ လျှင်။ ပါတုံ၊ ငှါ။ အာရဘတိ၊ အံ။ “အာဂုဓသာ၊ သာမဏေ။ တုယံ၊ ၏။ ယာဂုံ၊ ကို။ ဓယံ၊ အား။ ဒေတိ၊ သေ့။” ဣတိ၊ သို့။ ထေရေဟိ၊ တို့သည်။ ပဋိပါဠိယာ၊ ဖြင့်။ ဟာစိတွာပိ၊ ရှိလည်း။ ပိဝိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဇေ၊ ရှိ (လည်း။) သာမဏေရဿ၊ ၏။ သန္တကဓေဝ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော ယာဂု ဆွမ်းကိုသာလျှင်၊ ဘုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ ဥဂ္ဂဟိဘပစ္စယာ၊ အကပ်ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝဇ္ဇံ၊ အာပတ်သို့။ နေဝ ဖုသန္တိ၊ မရောက်ဘုန်။ သန္တိမိ၊ စွာသာ၊ သန္တိမိကြောင့်။ ဝဇ္ဇံ၊ သို့။ န ဖုသန္တိ၊ ကုန်။ ဧတ္ထ ပန၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော သာမဏေနှင့် သပိတ်လဲလှယ်၍ ဘုဉ်းပေးသော စကား၌ကား၊ မာတာပိတုနံ၊ တို့၏။ ဘေလာဒိနိ စ၊ ဆီ စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆာယာဒိနံ၊ အရိပ်ခိုခြင်း ယင်နှင်ခြင်း စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ သာခါဒိနိ စ၊ တို့ကို လည်းကောင်း။ ဟရန္တာနုဉ္စ၊ ဆောင်သော ရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း။ ဣဓေ သဉ္စ၊ ဤ နောက်ပြီး သာမဏေနှင့် သပိတ်လဲလှယ်၍ ဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း။ ဝိသေသော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဥပပရိက္ခိဘဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (ဤအရာ၌ သာမဏေနှင့် သပိတ်လဲလှယ်၍ ဘုဉ်းပေးကြောင်းကား “သာမဏေတို့ ဆောင်ခဲ့သော ငါတို့၏ ဆန် ကုန်က ငါတို့ဆောင်သော သာမဏေတို့၏ ဆန်နှင့် ဆွမ်း ယာဂု ချက်၍ ငါတို့အား ကပ်လတ္တံ့” ဟူ၍ ဝိတက်သည် ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့သော ဝိတက်ကို သုတ်သင်နိုင်ခဲ့သောကြောင့် ပရိဝတ္တနုပြုသည်။ မိဘတို့၏အလို ငှါ ဆီ စသည်ကို ဆောင်သော ရဟန်း အရိပ်ဖြစ်စိမ့်သောငှါ အသီးရှိသော သစ်ခက်ကို ဆောင်သောရဟန်းအားကား ဘုဉ်းပေးလိုသော ဆန္ဒအာသာ မရှိခြင်းကြောင့် လူ သာမဏေတို့နှင့် ပရိဝတ္တနုမပြုပေင် ဘုဉ်းပေးအပ်သည်။ ဤကား ထူးသော အကြောင်းတည်း။)

၁၁၂။ သာမဏေဓရာ၊ သည်။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ပစိတုကာဓော၊ လို၍။ တဏှာလေ၊ တို့ကို။ ဓောပိတွာ၊ ဖွပ်၍။ နိစ္စာဓေတုံ၊ ဝန်းအံ့သောငှါ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

(ဆန်ဆွေး စပါးလုံး ကျောက်စစ်တို့ကို စင်စိမ့်သောငှါ ဝန်းသည်တည်း။ ပြာ
သည်ကို ယူ။) န သက္ကောတိ၊ အံ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တဏှာလေ စ၊ တို့
ကိုလည်းကောင်း။ ဘာဇနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်
ခံ၍။ တဏှာလေ၊ တို့ကို။ ခေဝိတွာ၊ ၍။ နိစ္စာလေတွာ၊ ၍။ ဘာဇနံ၊
ကို။ ဥဒ္ဓနံ၊ ခုံလောက်သို့။ အာရောပေတဗ္ဗံ၊ ၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ န ကာ
တဗ္ဗော၊ မထည့်အပ်။ ပတ္တကာလေ၊ နပ်သောအခါ၌။ ဝိဝရိတွာ၊ ၍။
ပတ္တဘာဝေါ၊ နပ် မနပ်သော အဖြစ်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ ၍။ သစေ၊ ၍။
ဒုပတ္တံ၊ နပ်ခဲသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ပါကတ္တယ၊ ငှါ။ ဝိဒဟိတုံ၊ ဖုံးဖွက်
ပိတ်အံ့သောငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ရဇဿ ဝါ၊ မြို့သော်လည်းကောင်း။
ဆာရိကာယ ဝါ၊ ပြာသော်လည်းကောင်း။ အပတနတ္ထာယ၊ ကျေစိမ့်
သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ ပတ္တကာလေ၊ ၍။ ဩရေပိတုမ္ပိ၊ ငှါလည်းကောင်း။
တုမ္ပိတုမ္ပိ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပဋိဂ္ဂဟေကိစ္စံ၊
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သာမဏေရော၊ သည်။ ပစိတုံ၊ ငှါ။ ပဋိပလော၊ စွမ်း
နိုင်၏။ အဿ၊ ဧကအား။ ခဏော ပန၊ အားလပ်သော အခွင့်မူကား။
နတ္ထိ၊ အံ။ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသော အရပ်သို့။ ဂန္ထကာမော၊ သွားလိုသော
သာမဏေကို။ (ဝတ္ထဗ္ဗောသို့ လာ။) ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သတဏှာလော
ကံ၊ ရေဆန်နှင့် တကွသော။ ဘာဇနံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ကပ်စေ၍။
ဥဒ္ဓနံ၊ သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်ခဲ့၍။ အဂ္ဂိ ဇာလေတွာ၊ မီးသိခဲ့၍။ ဂစ္ဆ၊
သွားလေသော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ၍။ တတော ငရံ၊ ထိုမှတပါး
ကိုကား။ ပုရိမနယေနဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။
ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဂုအတ္ထာယ၊ ငှါ။ သုဒ္ဓဘာဇနံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော
အိုးကို။ အာရောပေတွာ၊ ခုံလောက်လက်၌ တင်၍။ ဥကံ၊ ရေကို။ တာ
ပေတိ၊ ပူစေအံ့။ ဝါ၊ ဆူစေအံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဥဒကော၊ သည်။ တတ္ထေ၊ ပူ
ပြီးသော်။ သာမဏေရော၊ သည်။ တဏှာလေ၊ တို့ကို။ ငက္ခိတိ၊ ဇော်အံ့။
တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထို ဆန်ဇော်သည်မှစ၍။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အဂ္ဂိ၊ ကို။
န ကာတဗ္ဗော၊ အပ်။ ပတ္တယာဂုံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ကပ်စေ၍။ ပါတုံ၊
ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ သာမဏေရော၊ သည်။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပစတိ၊ ချက်အံ့။ ဟတ္ထ
ကုတ္တုစွကော၊ လက်ဆော့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကိဉ္ဇန္တောလျက်။ ဘာဇနံ၊
ကို။ အာမသတိ၊ အံ။ ဝိဇာနံ၊ ကို။ အာမသတိ၊ အံ။ ဥဂ္ဂတံ၊ ဆူတက်လတ်
သော။ ဖေဏံ၊ အမြှုပ်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ပဟရတိ၊ ပယ်အံ့။ တဿဝ၊
အားသာလျှင်။ ပါတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဒုရုပစိတ္တံ နာမ၊ ကောင်းအပ်
သည်ကို ကိုင်မိသဖြင့်ဖြစ်သော ဒုတ္တု၍ ဧည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ သစေ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပန၊ ရှိကား။ ခဗ္ဗိ* ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥဠုက်* ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ/အန့်ကိပန္နော၊ မချီ ကြွေ။ အာလောဠေတိ၊ မွေအံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ထိုအား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ သာမံပါကဉ္စေဝ၊ သာမံပတ္တသည်လည်း။ ဟောတိ၊ န။ ဒုရုပစိတ္တဉ္စ၊ လည်လည်း။ ဟောတိ၊ န။ သစေ၊ ရှိ။ ဥက္ခိပတိ၊ အိုးကို ချီအံ့။ ဥဂ္ဂဟိတကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ န။

၁၁၃။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဌာ၊ စရိတွာ၊ ရှိ။ အာဓာရကော၊ သပိတ်ခြေ၌။ ပတ္တော၊ ကို။ ဌပိတော၊ ထားသည်။ ဟောတိ၊ န။ တတြ၊ ထိုထားရာ၌။ စေ၊ ရှိ။ အညော၊ သော။ လောလတိက္ခ၊ လျှပ်ပေါ်သော ရဟန်းသည်။ ကိဠန္တော၊ လျက်။ ပတ္တံ၊ ကို။ အာမသတိ၊ အံ့။ ပတ္တပိဓာနံ၊ ကို။ အာမသတိ၊ အံ့။ တဿေဝံ၊ ထိုတယောက်အားသာလျှင်။ တတော၊ ထိုသပိတ်မှ။ လဒ္ဓဘတ္တံ၊ ရသော ဆွမ်းသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ သစေ၊ ရှိ။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရှိ။ န ဌပေတိ၊ အံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ထိုအား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တတ္ထ ဇာတကဖလိနိ၊ ထိုသစ်ပင်၌ဖြစ်သော သစ်သီးတို့ကို။ သာ ခါယ ဝါ၊ အခက်၌ လည်းကောင်း။ ဝလ္လိယာ ဝါ၊ အနွယ်၌ လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ စာလေတိ၊ လျှပ်အံ့။ တဿေဝံ၊ ထို လျှပ်သော သူတယောက်အားသာလျှင်။ တတော၊ ထို သစ်ခက် သစ်နွယ်မှ။ လဒ္ဓ ဖလံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဒုရုပစိတ္တဒုတ္တဉ္စ၊ သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ န။ “ဖလရက္ခံ ပန၊ အသီးရှိသော သစ်ပင်ကိုကား။ အပဿယိတုံ ဝါ၊ မှီအံ့သောငှါလည်းကောင်း။ တတ္ထ ရက္ခေ၊ ၌။ ဣဏူကံ ဝါ၊ ဆူးကိုမူလည်း။ ဗန္ဓိတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ န။ ဒုရုပစိတ္တံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ၊ သို့။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ န။ အရညေ၊ ၌။ ပတိတံ ပန၊ အပင်မှ ကျသည်ကိုကား။ အဗ္ဗလောဒိံ၊ သရက်သီး စသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ “သာမဏေရဿ၊ အား။ ဒဿာမိ”တိ၊ ဟု။ အာဟရိတွာ၊ ရှိ၊ ဒါတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ န။ သိဟဝိဿာသဒိံ၊ ခြင်္သေ့စားကြွင်း စသည်ကို။ ဒိသ္မာပိ၊ ရှိလည်း။ “သာမဏေရဿ၊ အား။ ဒဿာမိ”တိ၊ ဟု။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ဝါ၊ ရှိလည်းကောင်း။ အပုဋိဂ္ဂဟေတွာ ဝါ၊ ဝဲလည်းကောင်း။ အာဟရိတွာ၊ ရှိ၊ ဒါတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ န။ သစေ ပန၊ ရှိကား။ ဝိတတ္တံ၊ ကို။ သောဇေတုံ၊ ဌာ၊ သက္ကောတိ၊ အံ့။ တတော၊ ထို သာမဏေတို့ ပေးရာမှ။ လဒ္ဓ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိတုမ္ပိ၊ ဌာလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ န။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏ ပစ္စယာ၊ သားစိမ်းကို ခံခြင်းကြောင့်။ ဇဉ္ဇံ၊ အာပတ်သို့။ နေဝ ဖုသတိ၊ မရောက်။ ဥဂ္ဂဟိတကပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇဉ္ဇံ၊ သို့။ န ဖုသတိ၊ မရောက်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

မာတာဝိတူနံ၊ တို့၏။ အညာယ၊ ငှါ။ တေသဒိနိ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော ရဟန်းအား။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဤ။ ဗျာမိ၊ သည်။ ဥပ္ပတိ၊ ဖြစ်ခဲ့အံ့။ တတော၊ ထို ဆီ စသည်မှ။ ယံ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တံ ဝတ္ထု၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ မူလေဝိ၊ အစစွာ ယူခဲ့သော အခါကလျှင်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံပြီးသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပန၊ ဖန်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာဝိတူနံ၊ တို့၏။ အညာယ၊ ငှါ။ တဏှာလေ၊ တို့ကို။ အာဟရိ တွာ၊ ဤ။ ဇေတိ၊ အံ့။ တေ မာတာဝိတရော၊ တို့သည်။ တတောယေဝ၊ ထို ပေးသော ဆန်မှလျှင်။ ယာဂုအာဒိနိ၊ တို့ကို။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ တဿ၊ ရဟန်းအား။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သန္ဓိမိပစ္စယာ ဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဟိတပစ္စယာ ဝါ၊ အကပ်ပျက်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒေါသော၊ အာပတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ပစ္စယ-သဒ္ဓါကား ဝိဘတ္တိပတိရူပကတည်း၊ ဝိဘတ်နှင့် အလားတူပင် ဟူလိုသတည်း။)

၁၁၄။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိဒဟိတွာ၊ ဖုံးဖွက်ပိတ်၍။ ဥဒကံ၊ ကို။ တာပေတိ၊ ပူစေအံ့။ ဝါ၊ ဆူစေအံ့။ ယာဝ ပရိက္ခယာ၊ မကုန်မချင်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ အကပ်ခံပြန်ပဲ ဘုဉ်းပေးခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤကား ရဟန်း ပင် ဆန်နှင့်တကွ အိုးမဆူမိ အကပ်ခံသော်ကား ထမင်းကျက်ပြီးသော် အကပ် မခံလင့်တော့၊ ဆွမ်း မကုန်သရွေ့ နေရှိက ဘုဉ်းပေးအပ်၏ ဟူလို။ ဖုံးဖွက်ဖုံးပြီး သောကြောင့် အသစ်ပြာမှုန့် မကျနိုင်သည်။) သစေ ပန၊ ဤတည်း။ ဧတ္ထ ဘာဇနေ၊ ထို ဆူသောအိုးကို။ ဆာရိကာ၊ ပြာသည်။ ပတတိ၊ ကျအံ့။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒိဃသဏှာသေန၊ ရှည်သော ညှပ်ဖြင့်။ ထာလကံ၊ ခွက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပစန္တဿ၊ ချက်သော ရဟန်းအား။ ဆာရိကာ၊ ပြာသည်။ ပတတိ၊ ကျအံ့။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အနုဉ္ဇေန္တနေဝ၊ မလွှတ်သဖြင့်လျှင်။ ပစိတွာ၊ ဤ။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (လက်လွှတ်သော် အကပ်ပျက်မည်စိုး၍ ဆိုသည်။) သစေ၊ ဤ။ အင်္ဂါရာဝိ၊ မီးသွေးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မီးကျိုးတို့ကို လည်း ကောင်း။ ဒါဉ္စနိပိ၊ ထင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ကပ်စေ၍။ ဥပိတာနိ၊ ထားကုန်မှုကား။ မူသပဋိဂ္ဂဟေဒေဝ၊ အကပ်ခံရင်းသည်ပင်လျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အသစ် မကပ်စေလင့်တော့ ဟူလိုသည်။) ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥစ္ဆု၊ ကို။ ခါဒတိ၊ အံ့။ သာမဏေရော၊ သည်။ “မဟ္တမ္ပိ၊ အားလည်း။ ဒေထာ”တိ၊ ကုန်သော့ ဟု။ ဝဒတိ၊ အံ့။ “ဣတော၊ ဤ ဝါးစားသောကြံမှ။ ဆိန္ဒိတွာ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၍။ ဂဏှ၊ လော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော သာမဏေသည်။ ဂဏှာတိ၊ ဖြတ်၍ ယူလေအံ့။ အဝသေသေ၊ ကြွင်းသောကြံ၍။ ပုန၊ ဖန်။ ပဋိဂ္ဂဟဏကိစ္စ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝုဠပိဏ္ဍ၊ ကို။ ခါဒန္တသမိ၊ အားလည်း။ သေဝနယော၊ တည်း။ ဟိ ကသွာ၊ ကား။ ဝုတ္တောကာသတော၊ ဆိုရာ အရပ်မှ၊ ဆိန္ဒိတု၊ ၍။ ဂဟိတာဝသေသံ၊ ယူကြွင်းသည်။ အဗဟိတ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ၊ မစွန့်သော အကပ်ရှိသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကပ် မပျက် ဟူလိုသည်။) ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝုဠ၊ ကို။ ဘာဇေန္တော၊ ဝေသည်ရှိသော်။ ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ ၍။ ကောဋ္ဌာသေ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခုဝိ၊ တို့ သည်လည်းကောင်း။ သာမဏေရာဝိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝန္တော၊ ၍။ ကေဂ္ဂဟဏေနော၊ တကြိမ်သာ ကိုင်သဖြင့်။ ကေမေကံ ကောဋ္ဌာသံ၊ တစု တစုစီ။ ဂဏှန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဂဟိတာဝသေသံ၊ ယူသော အကြွင်း သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ ရှေးအကပ်ခံသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကပ် မပျက် ဟူလိုသည်။) သစေ၊ ၍။ လောလသာမဏေရော၊ သည်။ ဂဏှိတု၊ ဂဏှိတု၊ ကောက်၍ ကောက်၍။ ပုန၊ ဖန်။ ဌပေတိ၊ အံ့။ တဿ၊ ဧက၏။ ဂဟိတာဝသေသံ၊ သည်။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကမေဝ၊ အကပ် မရသည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကပ်ပြန်စေ ဟူလိုသတည်း။)

ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓူမဝဋ္ဋိ၊ အခိုးသောက်သော ဆေးတောင့် ဆေးလုံးကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ ၍။ ဓူမံ၊ ကို။ ပိဝတိ၊ အံ့။ (ဤကား ချောင်းဆိုးကုတ်ဟီး စသော အနာတို့ကို လွတ်စိမ့်သောငှါ သောက်သည်။ အခိုးသောက်သော ပုဆိုးကြမ်း စသည် ဟူ၏။ မသင့်နိုင်။) မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းသည် လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍော စ၊ လည်ချောင်းသည်လည်းကောင်း။ နေနာသိဿ၊ ယ၊ ဆေးဒန်း မြင်းသီလာဖြင့်။ လိတ္တော ပိယ၊ လိမ်းကျံသကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ အံ့။ ယာဝကာလိကံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယာဝကာလိကေန၊ နှင့်။ ယာဝဇီဝိကသံသဓွေ၊ ယာဝဇီဝိကကို ရောခြင်း၌။ ဧဝိသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဤ၌ ယာဝကာလိကကို ဘုဉ်းပေးအပ်၏ ဟူသည်ကား ဘုဉ်းပေးလို သည်သာ ဆိုသည်။) ပတ္တံ ဝါ၊ သမိတ်ကို လည်းကောင်း။ ရဇနံ ဝါ၊ ဆိုး ရည်ကိုလည်းကောင်း။ ပစန္တဿ၊ ဖုတ်သော ကျိုသော ရဟန်းအား။ ဝါ၊ ၏။ ကဏ္ဍနာသတ္ထိဓဇ္ဇတိ၊ နားတွင်း နားခေါင်းတွင်းတို့ဖြင့်။ ဓူမော၊ သည်။ ပဝိသတိ၊ ဝင်အံ့။ ဗျာဓိပစ္စယာ၊ အနာကြောင့်။ ပုပ္ဖံ ဝါ၊ အပွင့်ကို လည်းကောင်း။ ဖလံ ဝါ၊ အသီးကိုလည်းကောင်း။ ဥပသိဗ္ဗတိ၊ နမ်းအံ့။ အဗ္ဗောဟာရိကတ္တာ၊ သောကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘတ္တုဂ္ဂါရော၊ ကြို့ထိုး

(စုံတိယအကြိမ်)

သော ရဟန်းသည်။ တာသုံး အာစောန်ကို။ အာဟစ္စ၊ ထိန္တိ။ အန္တော
ယော၊ အတွင်းသို့ပင်လျှင်။ ပရိသတိ၊ အံ့။ အဝိသယတ္တာ၊ အာပတ်၏
အရာ မဟုတ်သောကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ မုခံ ပရိဋ္ဌံ ပန၊ ခံတွင်းအဝတိုင်
အောင် ရောက်သတ်သည်ကိုမူကား။ အဇ္ဈောဟရတော၊ မျိုလိုက်သော
ရဟန်းအား။ ဝိကာလေ၊ သော်။ အာပတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဒန္တန္တရေ၊ သွားကြား၌။ ထဝ္ဋဿ၊ ကပ်သော။ အာမိသဿ၊
ဆွမ်းခဲဖွယ် စားဖွယ်၏။ ရသော၊ အရည်သည်။ ပရိသတိ၊ အံ့။ အာ
ပတ္တိယော၊ တည်း။ (ပါစိတ်သင့်သည်။) သစေ၊ ဤ။ သုခမံ၊ သော။ အာမိသံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ရသော၊ အရသာသည်။ န ပညာယတိ၊ အံ့။ အဗ္ဗော
ဟာရိကသက္ကံ၊ သို့။ သဒတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဝါ၊ ဝင်၏။ ဥပကဋ္ဌေ ကာလေ၊
နေ့မှန်းတည့် နီးလတ်သော်။ နိရုဒ္ဓကဋ္ဌာနေ၊ ရေမရှိရာ အရပ်၌။ တတ္ထံ၊
ကို။ ဘုဗ္ဗိက္ခာ၊ ဤ။ ကက္ခာရေတွာ၊ ဟက်၍။ ဓမ္မေ တသယာ ခေဋ္ဌဝိဇ္ဇေ၊
နှစ်ကြိမ် သုံ ကြိမ်သော ချွေခန်းပေါက်တို့ကို။ ပါတေတွာ၊ ထွေး၍။ ဥဒက
ဋ္ဌာနံ၊ သို့။ ဝန္တော၊ ဤ။ မုခံ၊ သို့။ ဝိက္ခာသေတဗ္ဗံ၊ ထွေးအပ်၏။ ပဋိဂ္ဂဟတွာ၊
အကပ်ခံ၍။ ဌဝိဘသိဝိဝေရာဒိနံ၊ ထားသော ချင်းစသည်တို့၏။ အင်္ဂုရာ၊
တို့သည်။ နိက္ခဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပုန၊ ဖန်။ ပဋိဂ္ဂဟဏကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ သောဇော၊ ဆားသည်။ အသတိ၊ သော်။ သမုဒဋ္ဌါဒကေန၊ မကပ်
သော သမုဒ္ဓရာခရုဖြင့်။ လောဏကိစ္စံ၊ ဆားခတ်သော ကိစ္စကို။ ကာတုံ၊
ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂဟတွာ၊ ဤ။ ဌဝိဘသောဇောဒကံ၊ ထားသော
ဆားရည်သည်။ လောဏံ ဟောတိ၊ ဆားဖြစ်အံ့။ လောဏံ ဝါ၊ ဆား
သော်လည်း။ ဥဒကံ ဟောတိ၊ ရေဖြစ်အံ့။ ရသော ဝါ၊ ကြိရည်သော်လည်း။
ဖာဏိတံ ဟောတိ၊ တင်လဲ ဖြစ်အံ့။ ဖာဏိတံ ဝါ၊ တင်လဲသော်လည်း။
ရသော ဟောတိ၊ အရည် ဖြစ်အံ့။ မူသပဋိဂ္ဂဟဏဓမ္မေ၊ ရှေးအကပ်သည်
ပင်လျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (တဖန် အသစ် မကပ်စေလင့်တော့ ဟူလိုသတည်း။)

ဟိမကရကာ၊ ဆီးနှင်းရှောက်ရွာတို့သည်။ ဥဒကဂတိကာ ဝေ၊
ရေနှင့် အသားတူဘုန်သည်ချည်းတည်း။ (ရှောက်ရွာ-ဟူသည်ကား မိုးသီး
မိုးတည်။) ပါရိဘာရိကေန၊ သွားရာ ဆောင်သော။ ကသကဋ္ဌိနာ၊
ခပေါင်းစေ့ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ကို။ ပဿာဒေန္တိ၊ ကြည်စေကုန်၏။ တံ ဥဒကံ၊
သည်။ အဗ္ဗောဟာရိကံ၊ တည်း။ အာမိသေန၊ ဆွမ်းခဲဖွယ် စားဖွယ်နှင့်။
သတ္ထိ၊ တကွ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ခပေါင်းစေ့မပါ ရသော ကြည်ရပါကား ထိုရေ
ကား မအပ်သည်မရှိ ဟူလိုသတည်း။) အာမိသဂဘိကေဟိ၊ ဆွမ်းစသည်

(ဒုတိယအကြိမ်)

နှင့် အလားတူကုန်သော။ ကပိတ္တဖဿဒိတိ၊ သီးသီး စသည်တို့ဖြင့်။
 ပဿာဒိတံ၊ ကြည့်စေအပ်သော ရေသည်။ ပုဇရဘက္ခဒေဝ၊ ဌိသာလျှင်။
 ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဝေါက္ခရဏိအာဒိသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဗဟလံ၊
 ချွေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဒေ၊ ပန၊ ရှိကား။ မုဓေ၊ စ၊
 ဌိလည်းကောင်း။ ဟေတ္တ စ၊ ဌိသည်းကောင်း။ လဂ္ဂတိ၊ ပြုကပ်အံ့။
 န ဝဇ္ဇတိ၊ မအာ၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုာ၊ ရှိ။ ပရိတုဉ္စိတဉ္စ၊ အပ်၏။ ခေတ္တေသု၊
 ထယ်တို့၌။ ကသိဘဋ္ဌာန၊ ထွန်ရာအရပ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဗဟလံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဋိဂ္ဂဟေတုာ၊ အပ်၏။ သဒေ၊ ရှိ။ သန္တိတုာ၊
 စိ။ ရှိ။ ကန္တရာဒိနိ၊ ချောက် စသည်တို့၌။ ပဝိသိတုာ၊ ဝင်၍။ နဒိံ၊ မြစ်
 ကိုးပူဇရတိ၊ ပြည့်စေအံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကကုဓေသာဗ္ဗာဒယော၊ ခံဘက်
 ပင်ရောက်သော ထုံး စသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ရက္ခေတော၊ မှ။
 ပတိဘေဟိ၊ ကုန်သော။ ပုဇ္ဇဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဉ္ဇန္တောဒကော၊ ဖုံးအုပ်သော
 ရေမှ။ သဒေ၊ ရှိ။ ပုပ္ဖရသော၊ ပန်းရည်သည်။ န ပညာယတိ၊ အံ့။ ပဋိဂ္ဂဟဏ
 ကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥဒကံ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ နည်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။
 ရသော၊ ပန်းရည်သည်။ ပညာယတိ၊ အံ့။ ပဋိဂ္ဂဟေတုာ၊ အပ်၏။ ပဗ္ဗာ
 ကန္တရာဒိသု၊ တောင်ခြေခြောက်ကြား စသည်တို့၌။ ကာဠဝဏ္ဏာဏ္ဏန္တ
 ဥဒကဝိ၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော သစ်ရွက်တို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်သော ရေ၌
 သည်။ ဒေသံ၊ နယော၊ တည်း။

ပါနိယသဒေ၊ သောက်ရေအိုး၌။ သရေဏုကာနိ ဝါ ပုပ္ဖါနိ၊ ဝတ်ဆံနှင့်
 တကွသော ပန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ သဝဏ္ဏေရာနိ ဝါ ပုပ္ဖါနိ၊ ပွင့်
 ညာ၌ အစေ့ရှိသော ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခိတ္တာနိ၊ ခတ်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဋိဂ္ဂဟေတုာ၊ ၏။ ပုပ္ဖါနိ ဝါ၊ တို့ကိုလည်း။
 ပဋိဂ္ဂဟေတုာ၊ ရှိ။ ပက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ပါဠိလိုခလ္လိကာ၊ ပင်လယ်
 ကသစ်ပွင့် ကြက်ရန်းပွင့်တို့ကို။ ပက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။
 ဝါသဒတ္ထံ၊ ထုံကံမျှသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ ဟံ ဥဒကံ၊ ထိုထုံကံမျှ မွေးကာ
 မျှသော ရေသည်။ အဗ္ဗောဟာရိကံ၊ တည်း။ (ဝတ်ဆံမကျ ဟူလိုသည်။)
 ဒုတိယဒိဝသေဝိ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌လည်း။ အာမိဓေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဌာပတပုပ္ဖါယိဘကပါနိယဒေတာ၊
 ပန်းထုံ၍ထားသော သောက်ရေမှ။ သာသနဏရော၊ သည်။ ပါနိယံ၊ ကိုး
 ဝဟေတုာ၊ ရှိ။ ဝိဘာဝသေသကံ၊ သောက်ကြွင်းကို။ တတ္ထေဝ၊ ထို
 သောက်ရေအိုး၌ပင်လျှင်။ အာကိရတိ၊ ထည့်အံ့။ ပဋိဂ္ဂဟေတုာ၊ ၏။

(သာမဏေ၏သန္တက ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော ရေကြွင်း ဝင်လေသောကြောင့် ဆိုသည်။
ဝတ်ဆံ စသည် ပါသောရေကို ယူ။) ပဒုမသရာဇိသု၊ ပဒုမ္မာရောက်သော
အိုင် စသည်တို့၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ သန္တရိတွာ၊ လွမ်းမိုး၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။
ပုပ္ဖရေဏံ၊ ပန်းဝတ်ဆံကို။ ဃဇ္ဇေန၊ အိုးဖြင့်။ ဝိက္ခန္ဓေတွာ၊ တွန်း၍။ ဝါ၊
ဖယ်ရှားလိုက်၍။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဝဟေတံ၊ ဌာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိ
သည်ကို။ ကာရာပေတွာ၊ စေ၍။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ ဌပိတံ၊
သော။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ တံပူသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ သစေ၊ ၍။ တဿ၊ ထို တံပူ၏။
ရသံ၊ အရည်ကို။ ဝိဝိတုကာမော၊ အံ။ မူလပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ၊ ရှေးခံရင်းပင်
လျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဌပိတံ၊ ထားသော တံပူကို။
ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အဇာနန္တဿ၊ ပညတ်ကိုမသိသော ရဟန်းအား။
ရသေ၊ တံပူရည်သည်။ ပဝိဋ္ဌေဝိ၊ သော်လည်း။ အာပတ္တိယေဝ၊ တည်း။
တိ ကသ္မာ၊ ကား။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ အစိတ္တကံ၊ တည်း။

၁၁၅။ မဟာဘူတေသု၊ ကိုယ်၌ဖြစ်တုန်သော ဘုတ်လေးပါးတို့တွင်။
(ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယောကို ယူ။) ကိ၊ အဘယ်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊
အပ်မည်နည်း။ ကိ၊ အဘယ်သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
ဝဒေယျ၊ ငြားအံ့။ ဒီရံ၊ နို့ရည် ဟုသမ္ပသည်။ တာဝ၊ စွာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
ကပ္ပိယမံသဒီရံ ဝါ၊ အသားတုတ်ပေးအပ်သော သားတို့၏ နို့ရည်မူသည်။
ဟောတု၊ စေ။ အာပိယမံသဒီရံ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဝိဝန္တဿ၊
ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ အသု၊ မျက်ရည်။ ခေဠော၊ တံတွေး။
သိဃံ၊ ကိကာ၊ နှပ်။ မုတ္တံ၊ ကျပ်ငယ်။ ကရိယံ၊ ကျပ်ကြီး။ သေမ္ပံ၊
သလိပ်။ ဒန္တမလံ၊ သွားချေး။ အက္ခိဂူထကော၊ မျက်ချေး။ ကဏ္ဍဂူထကော၊
နားဖာချေး။ သရီရေ၊ ၌။ ဥဋ္ဌိတလောကံ၊ ပေါက်သော ဆား။ ဣတိ ဣဒံ
သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကိုယ်၌။ ယံ ပန ဧဠာဒိကံ၊ အကြင်
တံတွေး စသော မဟာဘုတ်သည်။ ဌာနတော၊ တည်ရာမှ။ စပိတွာ၊
လျှော၍။ ပတ္တေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဟတ္တေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။
ပတတိ၊ အံ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အင်္ဂသဂ္ဂံ၊ ကိုယ်၌ ငြိသမျှ
ကပ်သမျှသည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတကမေဝ၊ အကပ် ရသည်ချည်းတည်း။ ဥဏံ၊ ပူ
သော။ ပါယာသံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။ သေဒေါ၊ သည်။ အင်္ဂလိ
အနုသာရေန၊ လက်ကို လျှောက်သဖြင့်။ ကောဗဒ္ဓေါ၊ တစပ်တည်းလျှင်။
ဟုတွာ၊ ၍။ ပါယာသေ၊ ၌။ သန္တိဌတိ၊ တည်အံ့။ ဝိဏ္ဏာယ ဝါ စရန္တဿ၊
ဆွမ်းခံသော ရဟန်း၏လည်း။ ဟတ္ထတော ဝါ၊ လက်မှ သော်တည်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

(ဩရောဟတံ-သို့ လာ။) ပတ္တဿ၊ ဧ။ မုခဝဋ္ဋိတော ဝါ၊ မုသော်လည်း။ ပတ္တတလံ၊ သို့။ ဩရောဟတံ၊ သက်အံ။ ဧတ္ထ၊ ဤ သက်ရာ၌။ ပဋိဂ္ဂဟဏ ကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဈာမမဟာဘူတော၊ မီးဖြင့်ဖုတ်သော အရိုး၌။ ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သော အရိုးသည်။ န ဝဇ္ဇတိတိ၊ မအပ်သောအရိုး ဟူသည် ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အပ်သည်ချည်း ဟူလို။) ဒုဇ္ဈာပိတံ ပန၊ ဖုတ်၍ မကျွမ်း သော အရိုးသည်ကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ သုဇ္ဈာပိတံ ပန၊ ကောင်းစွာ ဖုတ်၍ ကျွမ်းသော အရိုးသည်ကား။ မနုဿဋ္ဌိမ္ပိ၊ လူရိုးကိုသော်လည်း။ စုဏ္ဏံ ကထွာ၊ အမှုန်ပြု၍။ လေဟေ၊ လျက်ခြင်းကို။ ဥပနေတုံ၊ ဆောင်အံ့ သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ စတ္တာရိ မဟာဝိကဋ္ဌာနိ၊ ဆေးကြီးလေးပါးတို့ကို။ ကပ္ပိယကာရကော၊ ကပ္ပိစိမ့်သော လူ သာမဏေသည်။ အသတိ၊ သော်။ သာမံ ဂဟေတွာ၊ မိမိပင် ယူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇတုံ၊ ငှါ။ စန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ စ စစေန၊ ဤစကား၌လည်း။ ကပ္ပိယကာရကော၊ ကပ္ပိစိမ့်သောသူသည်။ ဒုဗ္ဗခစာပိ၊ ဆိုခက်သော် လည်းကောင်း။ အသမဏ္ဍောပိ၊ မစွမ်းနိုင်သော် လည်းကောင်း။ အသန္တပက္ခေယဝ၊ မရှိသော အပို၌လျှင်။ တိဋ္ဌကိ၊ တည် ၏။ ဆာရိကာယ၊ သစ်စိမ်းပြာသည်။ အသတိ၊ သော်။ သုက္ခဒါရုံ၊ သစ် သားခြောက်ကို။ ဈာပေတွာ၊ ဖုတ်၍။ ဝါ၊ မီးတိုက်၍။ ဆာရိကာ၊ ပြာကို။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်၏။ သုက္ခဒါရမ္ပိ၊ သစ်သားခြောက်သည်။ အသတိ၊ ရှိသော်။ အလ္လဒါရုံ၊ သစ်စိမ်းကို။ ရက္ခတော၊ မှ။ ဆိန္နိတွာပိ၊ ၍လည်း။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ စတုဗ္ဗိဓမ္ပိ၊ သော။ ဣဒံ ပန မဟာဝိကဋ္ဌံ၊ ဤ ဆေးကြီးသည်။ ဝါ၊ ကို။ ကာလောဒိဿံ နာမ၊ အခိုက်ကာလကို ရည်၍ ပြုတော်မူသည် မည်၏။ သပ္ပဇ္ဇက္ခက္ခဏယေဝ၊ မြွေခဲသော အခိုက်၌သာ လျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ (ဆေးကြီးလေးပါး ဟူသည်ကား မြေ၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်၊ သစ်စိမ်းပြာ ဤလေးပါးတည်း။)

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟဏဝိနိစ္ဆယကထာ၊ အကပ်ခံအပ်သည်ကို ဆုံးဖြတ်သော စကားရပ်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၂၁-ပဝါရဏာဝိနိစ္ဆယကထာ

၁၁၆။ ပဋိက္ခေပပဝါရဏာတိ ပဒဿ၊ ဧ။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ဘောဇနာနံ၊ တို့ဘွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော ဘောဇဉ် ကို။ ဘုဉ္ဇမာနေန၊ သဖြင့်။ ဝါ၊ စားသောရဟန်းသည်။ ယဿ ကဿပိ၊ (ဒုတိယအကြိမ်)

အမှတ်ရှိသော။ အဘိဟင်္ဂတောဇနဿ၊ ဒါယကာသည်ရှေးရှုဆောင်အပ်
သော တောဇဉ်ကို။ ငဋိက္ခေပသင်္ခါတာ၊ ပယ်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော။ ပဝါ
ရဏာ၊ မြစ်ခြင်းတည်း။ သာ စ ပဝါရဏာ၊ တည်းလည်း။ ကေဝလံ ဝိသေသံ၊
သော်ကား။ ပဋိက္ခေပမတ္တေန၊ ဒါယကာ တန်ပြီ ဟု ပယ်ကာမျှဖြင့်။ န
ဟောတိ၊ မပြစ်။ အထ ခေါ် သစ္စတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ပဉ္စဝိသေန၊
ငါးပါးသောအင်္ဂါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဩ ဝစနေ၊ ဌ။ ဣမာနိ၊
တို့ကား။ ပဉ္စဝိနိ၊ တို့တည်း။ အသနံ၊ စားဆဲ လည်းကောင်း။ တောဇနံ၊
ပဝါရိတ်သင့်ကောင်းသော တောဇဉ် လည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဌ။
ဒါယကဿ၊ ၏။ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ အဘိဟာရော၊ ဒါယကာ
သည် ရှေးရှုဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ အဘိဟဋ္ဌဿ၊ ဒါယကာသည်
ဆောင်အပ်သော တောဇဉ်ကို။ ငဋိက္ခေပေါ၊ ပယ်ခြင်း လည်းကောင်း။
ဣတိ ဣမာနိ၊ တို့ကား။ ပဉ္စဝိနိ၊ တို့တည်း။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ အသနန္တိ၊
ကား။ ဝိပကတတောဇနံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ မပြီးသေးသည်ကို။ ဒိဿတိ၊
ထင်၏။ ယေ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဘုဉ္ဇမာနော စ ဘုဉ္ဇမာနော ဧဝ၊ စဉ်ပင်
လျှင်။ ဟောတိ၊ မြစ်မိသည် ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။
တောဇနန္တိ၊ ကား။ ပဝါရဏပွဟောနကံ တောဇနံ၊ ပဝါရိတ်သင့်လောက်
သော တောဇဉ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဩဇနဒိနဉ္စ၊ ထမင်း အစရှိသည်
တို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊ တမီးပါးသော။ ငဋိက္ခိဝိတဗ္ဗံ၊ မြစ်စကောင်း
သော။ တောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။
ဒါယကဿ ဟတ္ထပါသေ ဌာနန္တိ၊ ကား။ ပဝါရဏပွဟောနကံ၊ တော။
တောဇနံ၊ ကို။ ငဏှိတွာ၊ ယူခဲ့၍။ ဒါယကဿ၊ ၏။ အစုတေယျဟတ္ထပွ
မာဏေ၊ နှစ်ဟောင်တွာ အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ဩကာသေ၊ ဌ။
အဝဋ္ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းတည်း။ အဘိဟာရောတိ၊ ကား။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဌ။
ဌိတဿ၊ သော။ ဒါယကဿ၊ ၏။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အဘိဟာရော၊
တည်း။ အဘိဟဋ္ဌဿ ပဋိက္ခေပေါတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ အဘိဟဋ္ဌဿ၊ ရှေးရှု
ဆောင်သော ဒါယကာသည် ဆောင်အပ်သော တောဇဉ်ကို။ ကာယေန
ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယ ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခေပေါ၊
တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ပဉ္စန္ဒ အင်္ဂါနိ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဝါ
ရဏာ၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ပဉ္စဟိ ဥပါလိ အာကာရေ
ဟိ ပဝါရဏာ ပညာယတိ၊ သ။ ပညာယတိ”တိ၊ ဟူ၍။ တေမ္ပိ ဝစနံ၊
ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤ၌ စသဒ္ဓါကား ဒဠိဇောတကတည်း။)

၂၁-ပဝါရဏာဝိနိစ္ဆယကထာ

၃၆၅

“ဥပါယံ၊ လိ၊ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်း
ထို့ဖြင့်။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရိတ်သင့်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။
အသနံ၊ စားဆဲသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ တောဇနံ၊ ပဝါရိတ်သင့်
ကောင်းသော တောဇဉ်သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဟတ္ထပါယေ၊ ဌ။
ဌိတော၊ ၏။ အတိဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ပယ်
ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။”

၁၁၇။ တတြ ဝစနေ၊ ထိုပါဠိ၌။ အယံ၊ ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။
“အသနံ” နှိ အာဒိသု၊ ထို့၌။ တာဝ၊ စွာ။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ယဉ္စ ဝတ္ထု၊ ကိုလည်း။ အသ္မာတိ၊ စား၏။ ယဉ္စ
တောဇနံ၊ ကိုလည်း။ ဟတ္ထပါယေ၊ ဌ။ ဌိတေန၊ တည်သော ဒါယကာ
သည်။ အတိဟရံ၊ ရှုအံ့သောဌာနီ ဆောင်ခဲ့သည်ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်ဖြစ်
၏။ တံ တောဇနံ၊ သည်။ ဩဒနေ၊ ထမင်း။ ကုမ္မာသော၊ မုယောမုနံ။
သတ္ထု၊ မုနံလုံး။ မစ္ဆော၊ ဝါး။ မံသံ၊ ဟင်းမျိုး။ ဣတိ ဣမေသံ ပဉ္စန္ဒံ၊
ထို့တွင်၊ အညတရမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ တေသု
ပဉ္စသု တောဇနေသု၊ ထို့တွင်။ ဩဒနေ နာမ၊ ကား။ သာလိ၊ သလေး။
ဝိဟိ၊ ကောက်။ ယဝေါ၊ မုဟော။ ဧဝါမုမော၊ နတ်ကောက်။ ဝါ၊ ဂျုံ။
ကင်္ဂ၊ ဆပ်။ ဝရကော၊ ပြောင်း။ ကုဒြုသကော၊ လူး။ ဣတိ ဣမေသံ
သတ္တန္တံ ခညာနံ၊ ဤ ခုနစ်ပါးသော စပါးမျိုးတို့၏။ တဏှာလေဟိ၊ ထို့ဖြင့်။
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော ထမင်းတည်း။ တတြ တာသု သတ္တသု ခညာသု၊
ထို့တွင်။ သာလိတိ၊ ကား။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ နိဝါရံ၊ ကြိတ်စပါးကို။
(နတ်ကောက်ငယ်လည်း ဟူ၏။) ဥပါဒါယ၊ ရှံ။ သဗ္ဗာဝိ၊ သော။ သာလိ
ဇာတိ၊ သလေးမျိုးတည်း။ ဝိဟိတိ၊ ကား။ သဗ္ဗာဝိ၊ သော။ ဝိဟိဇာတိ၊
တည်း။ ယဝဂေါမုမေသု၊ မုယော နတ်ကောက်ထို့၌။ တေဒေါ၊ သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကင်္ဂတိ၊ ကား။ သေတရတ္တကာဉ္စတေဒေါ၊ အဖြူ အနီ အမည်း
အပြားရှိသော။ သဗ္ဗာဝိ၊ သော။ ကင်္ဂဇာတိ၊ တည်း။ ဝရကောတိ၊ ကား။
အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဝရကစောရကံ၊ ပြောင်းလွှင်ကို။ ဥပါဒါယ၊ ရှံ။
သဗ္ဗာဝိ၊ သော။ သေတဝတ္ထာ၊ သော။ ဝရကဇာတိ၊ တည်း။ ကုဒြုသကော
တိ၊ ကား။ ကဉ္စကုဒြုသကော စေဝ၊ လူးမည်းလည်းကောင်း။ သာမာ
ကာဒိတေဒေါ စ၊ ထမင်းစပါး သော အပြားရှိသော။ သဗ္ဗာဝိ၊ သော။
တိကညေဇာတိ၊ မြက်မှဖြစ်သော စပါးမျိုးတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သော စပါးမျိုးတို့တွင်။ နိဝါရဝရကစောရကာ စ၊ ကြိတ် ပြောင်းလွှင်

(ခုတိယအကြိမ်)

တို့ကိုလည်း။ ခညာနုလောမာတိ၊ စပါးနှင့် လျော်ကုန်၏ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (စပါးအဟပ် ဟူလိုသည်။) ခညာနိ ဝါ၊ စပါးတို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊ စေကုန်၊ ခညာနုလောမာနိ ဝါ၊ စပါးအဟပ်တို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊ စေကုန်။ ဝုတ္တပ္ပဗေဒေါနံ၊ ကုန်သော။ ဧတသံ သတ္တာနံ ခညာနံ၊ တို့၏။ ဟဏ္ဍုလေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ “ဘတ္တံ၊ ကို၊ ပစိဿာမာ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ “ယာဂုံ၊ ကို၊ ပစိဿာမာ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ “အဗ္ဗိလပိယာသဒ္ဓိသု ဝါ၊ ချဉ်သောသနာ အစရှိသည်တို့တွင်။ အညုဘရံ၊ ကို၊ ပစိဿာမာ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ယံ ကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပစ္စန္တု၊ ချက်ကုန်သည်ဖြစ်စေ။ သစေ၊ ၍။ ဥက္ကံ ဝါ၊ လောလောပူသည်ကို လည်းကောင်း။ သီတလံ ဝါ၊ အအေးကို လည်းကောင်း။ ဘုဉ္ဇန္တာနံ၊ ဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းတို့အား။ ဘောဇနကာလေ၊ ၍။ ဂဟိတဂဟိတဋ္ဌာနေ၊ လက်ဖြင့် ယူရာယူရာအရပ်၌။ ဩမိ၊ လက်မှသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ ဩဒနသင်္ဂဟဓေဝ၊ ထမင်းဟူသော အခေအတွက်သို့လာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၍။ ပဝါရဏံ၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်ကို။ ဇေနတိ၊ ၍။ သဇေ၊ ၍။ ဩမိ၊ သည်။ န ပညာယတိ၊ အံ့။ ယာဂုသင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၍။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ န ဇေနတိ၊ ဖြစ်စေတတ်။

☞ ဟောဝိ ပိယာသော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗဟ္မဗလကဋ္ဌိရမိဿကာ၊ အရွက် အသီး အညွှက်နှင့်ရောသော၊ အဗ္ဗိလယာဂု ဝါ၊ ဟင်းစပ်ယာဂုသည် လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓနဘော၊ မှ။ ဩဘာရိတမတ္တာ၊ ချကာမျှ။ အန္တု၊ ကျားလောလောပူသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အာဇဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပိဝိတုံ၊ ငှါ၊ သတ္တာ၊ အံ့။ ဟဏ္ဍန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတကာလေဝိ၊ ယူရာအရပ်၌လည်း။ ဩမိ၊ ကို။ န ဒေသတိ၊ မပြအံ့။ (မမြင်အံ့ သော်လည်းပေ။) ပဝါရဏံ၊ ကို။ န ဇေနတိ၊ စေတတ်။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ ဥသုမာယ၊ အခဋ္ဌသည်။ ဝိဂတာယ၊ ကင်းလေပြီးသော်။ သီတလဘူတာ၊ ငြိမ်းလတ်သော်။ သနတာဝံ၊ တခဲနက်သောအဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဩမိ၊ ကို။ ဒေသတိ၊ အံ့။ ပုန၊ ဖန်။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဇေနတိ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ မြင်းမီ ရှေးဦးစွာ။ တနဘာဓဝါ၊ ဖျော့ဖျောင်းသော အဖြစ်သည်။ န ရက္ခတိ၊ မစောင့်နိုင်။ (ပဝါရိတ်ကို မဘေးနိုင် ဟူလို။) သဇေဝိ၊ ၍လည်း။ ဒမိတက္ကာဒိနိ၊ နိဂမ်းရက်ဘက်ရည် စသည်တို့ကို။ အာရောပေတွာ၊ ခုံလောက်သို့ တင်၍။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ပတ္တဗလကဋ္ဌိရေ၊ တို့ကို။ ဂက္ခိပိတွာ၊ ၍။ မုဋ္ဌိမ္မောဝိ၊ တဆုပ်မျှသည်။ ဟဏ္ဍုလေ၊ တို့ကို။ ပက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်

(ဒုတိယအကြိမ်)

အံ့။ တောဇနကာလေ။ ဤ။ စေ၍။ ဩဓိ။ သည်။ ပညာယတိ။ အံ့။
 ပဝါရဏံ။ ကို။ ဇနေတိ။ ဧ။ အယာဂုကေ။ ယာဂုမပါသော။ နိဗ္ဗန္တနော။
 တောဇဉ်ငါးပါးဖြင့် ဖြတ်ခြင်း၌။ “ယာဂံ ကို။ ဒဿာမာ”တိ။ ကုန်အံ့ ဟု။
 သတ္တေ။ ဤ။ ဥဒကကဉ္စိတဒီရဒီနိ။ ရေ ပအံးရည် နို့ရည် စသည်တို့ကို။
 အာကိရိတွာ။ ထည့်၍။ “ယာဂံ ကို။ ဂဏှထာ”တိ။ ဟူ၍။ ဒေန္တိ။ ကုန်အံ့။
 တနုကော။ ပျော့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ။ ရှင့်။ ပဝါရဏံ။ ကို။ ဇနေတိ
 ယေဝ။ တည်း။ သစေ ပန။ ၍တည်း။ ပတ္တုလိတေသု။ ကျိုက်ကျိုက် ဆူ
 ကုန်သော။ ဥဒကာဒိသု။ တို့၌။ ပက္ခိပိတွာ။ ၍။ ပစိတွာ။ ၍။ ဒေန္တိ။ ကုန်
 အံ့။ ယာဂုသဟင်္ဂမေဝ။ ယာဂု အရေအတွက်သို့လျှင်။ ဂစ္ဆတိ။ ဧ။ ယာဂု
 သင်္ဂဟံ။ သို့။ ဂတေပိ။ သော်လည်း။ တသ္မိံ ဝါ။ ထိုယာဂု၌လည်းကောင်း။
 အညသ္မိံ ဝါ။ ယာဂုမှ တပါးသော ဟင်းရွက် ဟင်းသီးရည် စသည်၌
 လည်းကောင်း။ ယတ္ထ။ အကြင်အရည်၌။ မစ္ဆမိသံ။ ကို။ ပက္ခိပန္တိ။ ကုန်အံ့။
 သစေ။ ၍။ သာသပမတ္တမ္ပိ။ မှန်ညှင်းသီးမျှသော်လည်း။ မစ္ဆမိသန္ဓေံ ဝါ။
 ငါးတစ် အမဲတစ်သော်လည်းကောင်း။ နှာရ ဝါ။ သော်လည်းကောင်း။
 ပညာယတိ။ အံ့။ ပဝါရဏံ။ ကို။ ဇနေတိ။ ဧ။ သုဒ္ဓရသကော ပန။ အရည်
 သက်သက်သော်ကား။ န ဇနေတိ။ စေတတ်။ ရသကယာဂု ဝါ။ ယာဂု
 ရည်သည်လည်း။ န ဇနေတိ။ စေတတ်။ ဝုတ္တုဓညတဏှုလေ။ ဆိုအပ်ပြီး
 သော အဟင်္ဂနှင့်တကွသော စပါးတို့ကို။ ဌပေတွာ။ ၍။ အညေဟိ။ ကုန်
 သော။ ဝေဏတဏှုလာဒိဟိ ဝါ။ ပါးသုဉ်းဆန် စသည်တို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ ကန္ဓမူလဖလေဟိ ဝါ။ မြစ်ဖု မြစ်ရင်း အသီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ယေဟိ ကေဟိစိ ခပ်သိမ်းစုံတို့ဖြင့်။ ကတံ။ ပြုသော။ ဘတ္တမ္ပိ။ သည်လည်း။
 ပဝါရဏံ။ ကို။ န ဇနေတိ။ တတ်။ စာနယာဂု။ တခဲနက်သော ယာဂုသည်
 ကား။ ပဝေဝ။ နည်း။ သစေ ပန။ ၍ကား။ ဣတ္ထ။ ဤ ဝါသုဉ်းဆန် စသည်
 တို့ဖြင့် ချက်သော ထမင်း၌။ မစ္ဆမိသံ။ ကို။ ပက္ခိပန္တိ။ ကုန်အံ့။ ဇနေတိ။ ဧ။
 မဟာပစ္စရိယံ။ ဤ။ “ပုပ္ဖိအတ္ထာယ။ မုဒ္ဓရူပေါင်္ဂပေါင်္ဂ အလ္လိငှါ။ ဘတ္တမ္ပိ။
 ပြုတ်ရာ၌ဖြစ်လေသော ထမင်းသည်လည်း။ ပဝါရဏံ။ ကို။ ဇနေတိ။ ဧ။”
 ဣတိ။ သို့။ ဝုတ္တံ။ ဧ။ ပုပ္ဖိအတ္ထာယ။ မုဒ္ဓရူပေါင်္ဂပေါင်္ဂ အလ္လိငှါ။ ဘတ္တံ
 နာမ။ ပြုတ်ရာ၌ဖြစ်လေသော ထမင်း မည်သည်ကား။ ဝါ။ ပေါင်းရာ၌
 ဖြစ်သော ထမင်း မည်သည်ကား။ ပုပ္ဖိဓဇကတ္ထာယ။ မုဒ္ဓရူခေဇယအလ္လိငှါ။
 ကုထိတုဒကေ။ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော နေပူ၌။ ပက္ခိပိတွာ။ ၍။ သေဒိတ
 တဏှုလာ။ ပြုတ်သော ဆန်တို့ကို။ ဝါ။ ပေါင်းသော ဆန်တို့ကို။ ဝုစ္စန္တိ။
 ကုန်၏။ သစေ ပန။ ၍ကား။ တေ တဏှုလေ။ ထို ပေါင်းသောဆန်တို့ကို။

(ဓုတိယအကြိမ်)

ထုက္ခာပေတွာ၊ ထွန်း၍၊ ခါဒန္တိ၊ ကုန်အံ့၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သတ္တုသင်္ချံ၊ မုန့်လုံး
 ဟူသော အရေအတွက်တို့။ နေဝ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၊ သတ္တုသင်္ချံ၊ ထမင်း
 ဟူသော အရေအတွက်တို့လည်း။ န ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၊ ပုန၊ ဖန်၊ တေဟိ
 တဏှာလေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကတဘတ္တံ၊ သည်။ ပဝါရေတိ ယေဝ၊ ပဝါရိတ်
 ကို ဖြစ်စေသည်သာလျှင်ကတည်း။ တေ တဏှာလေ၊ တို့ကို။ သပ္ပိဘေလာ
 ဒိသု ဝါ၊ ထောပတ် ဆီ စသည်တို့၌လည်း။ ပက္ခိပိတွာ၍၊ ပစ္စန္တိ၊ ချက်
 ကုန်အံ့၊ ပူဝံ ဝါ၊ မုန့် ခိုသော်လည်း။ ကဓရာန္တိ၊ ကုန်အံ့။ န ပဝါရေန္တိ၊
 စေကုန်။ ပုထုကာ ဝါ၊ မုန့်ဆန်းသည်လည်းကောင်း။ တာဟိ၊ ထိုပေါင်း
 သော ဆန်တို့ဖြင့်။ ကတသတ္တုသတ္တာဒိနိ ဝါ၊ ပြုသော မုန့်လုံး ထမင်း
 စသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ န ပဝါရေန္တိ၊ စေကုန်။

ကုမ္ဘာသော နာမ၊ မုယောမုန့် မည်သည်ကား။ ယဝေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
 ကတကုမ္ဘာသော၊ တည်း။ (ကြွက်ကျပ်မုန့်ကို ယူ။) အညေဟိ၊ မုယောမှ
 တပါးကုန်သော။ မုတ္တံဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကတကုမ္ဘာသော ပန၊ သည်ကား။
 (ပန-သဒ္ဓါကား ပက္ခန္ဓရတည်း။) ပဝါရဏံ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊ စေတတ်။

သတ္တု နာမ၊ သည်ကား။ သာလိဝိဟိသဝေဟိ၊ သလေး ကောက်
 မုယောတို့ဖြင့်။ ကတသတ္တု၊ ပြုသော မုန့်လုံးတည်း။ ကင်္ဂါရကဘုဒြူ သတ
 သိသနိပိ၊ ဆပ်နှံ၊ ပြောင်းနှံ လူးနှံ စသည်တို့ကို။ တဇ္ဇိတွာ၊ လျော်၍။
 ဤသကံ၊ အတန်ငယ်။ ဧကောဇ္ဇေတွာ၊ ထောင်း၍။ ထုသေ၊ ဖွဲ့တို့ကို။ ပလာ
 ပေတွာ၊ ပြာစေ၍။ ပုန၊ ဖန်းဇဉ် ဧကောဇ္ဇေတွာ၊ စပ်စွာ ဖွပ်၍၊ စုဏ္ဍံ၊ အမှုန်
 ကို။ ကဓရာန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဝေပိ ၍လည်း။ တံ စုဏ္ဍံ၊ သည်။ အလ္လတ္တာ၊
 စိမ်းသောကြောင့်။ (ငြိမ်းသောကြောင့် သော်လည်း မေး။) ဧကဗဒ္ဓံ၊ တစ်
 ဟည်။ ဧဟာကိ၊ အံ့။ သတ္တုသင်္ဂဟဓမ္မဝ၊ သို့သော်လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ရေ
 ပါသတဇ္ဇိဘာနံ၊ ကျက်စွာ လျော်ကုန်သော။ ဝိဟိနံ၊ တို့၏။ တဏှာလေ၊
 တို့ကို။ ဧကောဇ္ဇေတွာ ၍၊ ဇန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဗ္ဗိ စုဏ္ဍံ၊ သည်သည်။ သတ္တု
 သင်္ဂဟဓမ္မဝ၊ သို့လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သပပါကတဇ္ဇိဘာနံ၊ ကြွပ်ကြွပ်၍ရုံ
 သာ လျော်ကုန်သော။ ဝိဟိနံ ဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဝိဟိပလာသာနံ
 ဝါ၊ စပါးဖျင်းတို့၏လည်းကောင်း။ (ဤကား မမာတတ်သော စပါးကို ဆို
 သည်။) တဏှာသော ပန၊ တို့သည်ကား။ န ပဝါရေန္တိ၊ ကုန်။ တဇ္ဇိဘတဏှာ
 လာ ဧဝ ဝါ၊ ဆန်လျော်ပင်သော်လည်း ဖြစ်စေ။ န ပဝါရေန္တိ၊ ကုန်။
 တေသံ တဏှာလာနံ၊ တို့၏။ စုဏ္ဍံ ပန၊ သော်ကား။ ပဝါရေတိ၊ စေ၏။

(ဇုဟိယအကြိမ်)

ခရုပေါက်တစ်ကောင်၊ ကုန်သော။ ပီတိနံ၊ တို့၏။ ကုဏ္ဍကမ္ပိ၊ ဆန်ကွဲသည်လည်း။ ပဝါရေတိ၊ ၏။ သခဝါကတဇ္ဇိဘာနံ၊ ကြွပ်ကြွပ်ရှိရုံသာ လျော်ကုန်သော ဆန်သို့၏။ ကုဏ္ဍကံ ပန၊ သော်ကား။ န ပဝါရေတိ၊ စေနိုင်။ အာဘာသုက္ခာနံ၊ နေပူသွန်းသော စပါးတို့၏။ ကုဏ္ဍကံ ဝါ၊ သည်လည်း။ န ပဝါရေတိ၊ စေနိုင်။ လာဇာ ဝါ၊ ပေါက်ပေါက် လည်းကောင်း။ ကေတိ၊ ထို ပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့်။ ကတတတ္ထသတ္ထုအာဒိနိ ဝါ၊ ပြုသောထမင်း မုန့်လုံး စသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ န ပဝါရေန္တိ၊ ကုန်။ တဇ္ဇိတဝိဋ္ဌံ ဝါ၊ လျော်သော နှမ်းမုန့်ညက်သည် လည်းကောင်း။ ယံ ကိဋ္ဌိ၊ သော။ သုဒ္ဓခဇ္ဇကံ ဝါ၊ သက်သက်သော ခဲဖွယ် သည်လည်းကောင်း။ န ပဝါရေတိ၊ တတ်။ မစ္ဆမံသပူရိတခဇ္ဇကံ ပန၊ ငါးဟင်းမျိုးရည် ပြည့်သော ခဲဖွယ်သော်ကား။ ပဝါရေတိ ပဝါရဏံ ကရောတိ ပြုတတ်၏။ သတ္တုမောဒကော ဝါ၊ ထန်းလျှော်တင်လဲဖြင့် လုံးသော မုန့်သည်လည်း။ ပဝါရေတိ၊ ၏။ (မီးဖြင့်မချက်ပဲပင် လုံးသည် ဟူ၏။) မစ္ဆော၊ သည်လည်းကောင်း။ မံသဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပါကဋ္ဌမော၊ တည်း။

အယံ ပန၊ ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ သခစ၊ ဤ။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပိဝန္တဿ တိက္ခုနော၊ အား။ ယာဂုသိတ္ထမတ္တာနေဝ၊ ယာဂု၌ပါသော ထမင်းလုံးမျှသာလျှင်။ ဇွေ မစ္ဆခဏ္ဍာနိ ဝါ၊ နှစ်ခုသော ငါးတုံးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇွေ မံသခဏ္ဍာနိ ဝါ၊ နှစ်ခုသော အသားတုံးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကေတာဇနေ ဝါ၊ တခွက်တည်း၌လည်းကောင်း။ နာနာတာဇနေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဒေန္တိ၊ လှူသတ်ကုန်အံ့။ ဘာနိ မစ္ဆမံသဇ္ဈောနိ၊ ထို ငါးတုံးအသားတုံးတို့ကို။ အခါဒေန္တာ၊ စား၌ ဝံ၊ (စားသေးသော ရဟန်းသည် ဟု သော်လည်း ပေး။) အညံ၊ သော။ ယံ ကိဋ္ဌိ၊ သော။ ပဝါရဏပွဟောနကံ၊ ပဝါရ်သ်ဖြစ်လောက်သော ဘောဇဉ် ဟု။ ပဋိက္ခိပတိ၊ မြစ်အံ့။ န ပဝါရေတိ န ပဝါရဏံ ကရောတိ၊ တတ်။ တဇ္ဇော၊ ထို နှစ်ခုသော ငါးတုံးအသားတုံးမှ၊ ကေ၊ တခုကို။ ခါဒိတံ၊ ဘုဉ်းပေးအံ့။ ကေ၊ သည်ကား။ ဟဇတ္ထ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပဇတ္ထ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ သောတိက္ခု၊ သည်။ စေ၊ ဤ။ အညံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ့။ ပဝါရေတိ၊ ရိတ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဇွေပိ ခဏ္ဍာနိ၊ နှစ်ခုသော ငါးတုံးအသားတုံးတို့ကိုသော်လည်း။ ခါဒိဘာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ မုခေ၊ ၌။ သာသပဇတ္ထမ္ပိ၊ ပျသော်လည်း။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ အံ့။ အညံ၊ တပါး လာသတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ သဇေပိ ပဋိက္ခိပတိ၊ အကယ်

၍ ဖြစ်မှုလည်း။ န ပဝါရေတိ၊ မသင့်၊ (ဘုဉ်းပေးဆဲမဟုတ် ပြီးသောကြောင့် ဟူလို။) ကပ္ပိယမံသံ၊ ကို၊ ခါဒန္တော၊ ဘုဉ်းပေးစဉ်။ ကပ္ပိယမံသံ၊ ကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ၊ ပဝါရေတိ၊ န၊ ကပ္ပိယမံသံ၊ ကို၊ ခါဒန္တော၊ ဘုဉ်းပေးဆဲ သော ရဟန်းသည်။ အကပ္ပိယမံသံ၊ ကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ၊ န ပဝါရေတိ၊ မသင့်၊ ကသ္မာ၊ ကား၊ အဝတ္ထုတာယ၊ ပဝါရိတ်အရာ ဖောက်ခဲ့သော ကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ န၊ ယံ ဘောဇနံ၊ ကို၊ သိက္ခာနော၊ အား၊ ခါဒိတုံ၊ ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ န၊ တံယေဝ ဘောဇနံ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခိပတော၊ အား၊ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ န၊ ဣဒံ ပန အကပ္ပိယမံသံ၊ ကိုကား၊ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ အကပ္ပိယတ္ထာ၊ ကြောင့်၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ န၊ အဇာနန္တောပိ၊ သော်လည်း။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗဋ္ဌာနေ၊ အရာ၌၊ ဥတမေဝ၊ တည်လျက်လျှင်။ ပဋိက္ခိပတိ နာမ၊ မည်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပဝါရေတိ၊ မဖြစ်။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ကပ္ပိယမံသံ၊ ကို၊ ခါဒန္တော၊ စားသောရဟန်း သည်။ ကပ္ပိယမံသံ၊ ကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ၊ ပဝါရေတိ၊ န၊ ကသ္မာ၊ ကား၊ ဝတ္ထုတာယ၊ ပဝါရိတ်အရာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ ကပ္ပိယမံသံ၊ ကို၊ ဇာန၊ သည်။ ပဋိက္ခိတ္ထံ၊ န၊ တံ ကပ္ပိယ မံသံ၊ သည်။ ပဝါရဏာယ၊ န၊ ဝတ္ထု၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ န၊ ယံ ပန ကပ္ပိယမံသံ၊ ကို၊ ခါဒတိ၊ န၊ တံ အကပ္ပိယမံသံ၊ သည်။ ပဋိက္ခိပိ တဗ္ဗဋ္ဌာနေ၌၊ ကိဉ္ဇာပိ ဥတံ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ လည်း။ ခါဒိယဓာနံ၊ စားဆဲဖြစ်သော အကပ္ပိယအသားသည်။ မံသတင်္ဂံ၊ ကို၊ န ဇဟတိ၊ စွန့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝါရေတိ၊ န၊ အကပ္ပိယမံသံ၊ ကို၊ ခါဒန္တော ဝါ၊ သည်လည်း။ အကပ္ပိယမံသံ၊ ကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့် သာလျှင်။ န ပဝါရေတိ၊ တတ်။ ကပ္ပိယမံသံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အကပ္ပိယမံသံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခါဒန္တော၊ သည်။ ပဉ္စန္ဓိ ဘောဇနာနံ၊ ဟို့တွင်။ ယံ ကိဉ္ဇိ၊ သော၊ ကပ္ပိယဘောဇနံ၊ ကို၊ ပဋိက္ခိ ပတိ၊ အံ၊ ပဝါရေတိ၊ န၊ ကုသဇ္ဈသကဇေဇ္ဇကမ္မဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာရော စနသာဒိတရူပိယာဒိဟိ၊ သစ်သီး ပန်း စသည်ပေးခြင်း အစရှိသော ကုသဇ္ဈသကအမှု၊ ဆေးကုသော အမှု၊ လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မာယတရား ဆယ်ပါးထက်လွန်သော ဈာန်ခပ်စိုက်တရားတို့ကို ရ၏ ဟူ၍ ပြောဟော ခြင်း၊ ရှေ့ ငွေ စသည်ကို သာယာခြင်းတို့ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓပဋိ ကုဋ္ဌံ၊ ဘုရား ကဲ့ရဲ့တော်မူအပ်သော။ အနေသနာယ၊ မရှာမှီးအပ်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ အကပ္ပိယဘောဇနံ၊ ကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ၊ န ပဝါရေတိ၊ မသင့်။ ကပ္ပိယဘောဇနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အကပ္ပိယ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဘောဇနံ ဝါ၊ ကိုသည်းကောင်း။ ဘုဉ္ဇန္တောပိ၊ သည်လည်း။ ကပိယ
ဘောဇနံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ။ ပဝါရေဟိ၊ ဤ။ အကပိယဘောဇနံ၊ ကို။
ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ။ န ပဝါရေဟိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဤ။ ဝုတ္ထ
နယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကာရဏံ၊ ပဝါရိတ် ဖြစ်ကြောင်း၊ မဖြစ်ကြောင်း
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။

၁၁၀။ ဧဝံ၊ သို့။ “အသန”န္တိ အာဒိသု ပဇေသု၊ ထို၌။ ယဉ္ဇ ဘောဇနံ၊
ကိုလည်း။ အသ္မာတိ၊ ဤ။ ယဉ္ဇ ဘောဇနံ၊ ကိုလည်း။ ဟတ္ထပိယော၊ ဤ။
ဥဘေန၊ တည်သော ခါယကာသည်။ အဘိဟင်္ဂ၊ ဆောင်သည်ကို။ ပဋိက္ခိ
ပနန္တော၊ ပယ်သောရဟန်းသည်။ ပဝါရဏံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ တံ
ဘောဇနံ၊ ကို။ ဥတွာ၊ ဤ။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ယထာ ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။
အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ တဿ အာကာရဿ၊ ကို။ ဇာနနတ္ထံ၊ ၄။ အယံ၊ ကား။
ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ အသနံ ဘောဇနန္တိ ဧတ္ထ ပဇေ၊ ဤ။ တာဝံ၊ စွာ။
ယေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကေသိတ္ထမ္ပိ၊ တလုံးသော ဆွမ်းကိုမျှသော်လည်း။
အဇ္ဈောဟင်္ဂ၊ မျှသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သစေ၊ ဤ။
ပတ္တမုခဟတ္ထာနံ၊ လဝိတ် ခံတွင်း လက် ဤသုံးပါးတို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထမိ၊
တစုံဘခု၌။ (အမှတ်မဲ့၌။) သန္တေသု၊ ရှိတုန်သော်။ (ပါဌသေသ-သည်း။)
ပဉ္စသု ဘောဇနသု၊ တို့တွင်။ ကေသိတ္ထိ ဘောဇနေ၊ တပါးသောဘောဇဉ်
သည်လည်း။ ယတိ၊ ရှိလျက်။ အညံ၊ ထို ရှိသောဘောဇဉ်မှ တပါးသော။
ပဉ္စသု ဘောဇနသု၊ တို့တွင်။ ကေမ္ပိ၊ တပါးသော ဘောဇဉ်ကိုသော်
လည်း။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ။ ပဝါရေဟိ၊ ဤ။ ကဉ္စပိ၊ တစုံဘခု၌။ ဘောဇနံ၊
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ။ အာမိသဂန္တမတ္ထံ၊ ဘောဇဉ် အနံ မျှသည်။ ပညာ
ယတိ၊ ထင်အံ။ န ပဝါရေဟိ၊ ဖြစ်သည် မမည်။ (အဓိပ္ပာယ်အဖြောင့်ကား-
တလုံးသောဆွမ်းကိုမျှ မျှ၍ စားသောရဟန်းသည် သပိတ်၌ဖြစ်စေ ခံတွင်း၌
ဖြစ်စေ လက်၌ဖြစ်စေ သောဇဉ်ငါးပါးတွင် တပါးပါးရှိလျက် အသစ်လှူမည်
ဟူ၍ လာလတ်သော ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တပါးပါးကို မြစ်မူကား ပဝါရိတ်
သင့်၏။ ထိုသို့မဟုတ် သပိတ်တွင် ခံတွင်းတွင် လက်တွင် ဘောဇဉ် မရှိ၊ အနံ
မျှသာ ထင်၍ အသစ်လှူလတ်သော ဘောဇဉ်ကို မြစ်မိသော်ကား ပဝါရိတ်
မဖြစ် ဟူလိုသတည်း။) မုခေ စ၊ ဤလည်းကောင်း။ ဟတ္ထေ စ၊ ဤလည်း
ကောင်း။ ဘောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ အံ။ ပတ္ထေ၊ ဤကား။ အတ္ထိ၊ အံ။ တသ္မိံ
ပန အာသနေ၊ ထိုနေရာ၌မူကား။ အဘုဉ္ဇိတုကာမော၊ မဘုဉ္ဇိပေးလိုသည်
ဖြစ်အံ။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိဘ္ဗော ဝါ၊ ဝင်၍လည်း။ ဘုဉ္ဇိတုကာမော၊ အံ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အညဿ ဝါ၊ သူတပါးအားသော်လည်း။ ဧတုကာမော၊ အံ။ တသ္မိံ
 အန္တရေ၊ ထိုအခိုက်၌။ ဘောဇနံ၊ အသစ်လှူလတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ စေ၊
 ဤ။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ။ န ပဝါရေတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ဝိပကတ
 ဘောဇနတာဝဿ၊ ဆွမ်းစားဆဲသော အပြစ်၏။ ဥပစ္ဆန္နတ္တာ၊ ပြတ်ပြီးခဲ့
 သောကြောင့်တည်း။ “ယောဝိ ဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ အညတြ၊ တပါးသို့။
 ဂန္ဓာ၊ ဤ။ ဘုဉ္ဇတုကာမော၊ လို၍။ မုခေ၊ ၌။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဂိလိတွာ၊ ဤ။
 ယေသံ၊ သပိတ်၌ကြွင်းသော ဆွမ်းကို။ အာဒါယ၊ ဤ။ ဂစ္ဆန္တော၊ တွား
 လေသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ အညံ ဘောဇနံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ။ တဿ
 ဝိ၊ ထိုရဟန်းအားလည်း။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ နိုင်။” ဣတိ၊
 သို့။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယထာ စ ပစ္ဆေ ပစ္ဆေ ယထာ၊ သပိတ်
 ၌ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဟတ္ထေဝိ၊ ၌လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မုခေဝိ
 ဝါ၊ ၌မူလည်း။ ဝိဇ္ဇမာနံ ဘောဇနံ၊ ကို။ သစေ၊ ဤ။ အနဇ္ဈောဟရိတု
 ကာမော၊ မမျှီလိုသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ တသ္မိဉ္စ ခဏေ၊ ၌လည်း။ အညံ
 ဘောဇနံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ။ န ပဝါရေတိ၊ မသင့်။ ဟိ ယတ္ထံ၊ သင့်စွ။
 ဧကသ္မိံ ပဓေ၊ တပုဒ် တပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ လက္ခဏံ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော လက္ခဏာကို။
 သဗ္ဗတ္ထ သဗ္ဗေသု ပဓေသု၊ ထို၌။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပာယ်
 ကား— ပစ္ဆေတပုဒ်ကို ဟတ္ထေ မုခေတို့၌လည်း လက္ခဏာအတူပင် ဟူလို
 သတတ်။) အဝိ၊ စ၊ စဉ်းငယ် ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ ကုရန္တိယံ၊ ၌။ သေ နယော၊
 ကို။ ဒဿိဘောယေဝ၊ ကတည်း။ တတ္ထ တိသံ ကုရန္တိယံ၊ ၌။ ဟိ ဝုတ္တံ
 သစ္စံ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်မှန်၏။ “မုခေဘတ္တံ၊ ခံတွင်း၌ရှိသော ဆွမ်းကို။ ဂိလိ
 တံ၊ မျှီပြီး။ ဟတ္ထေ ဘတ္တံ၊ လက်၌ဆုပ်သော ဆွမ်းကို။ ဂိလိတံ၊ မျှီပြီး။
 ဝိဿာသာဒဿ၊ စာကြွင်းစားအား။ ဧတုကာမော၊ ပေးလိုသည် ဖြစ်အံ။
 ပစ္ဆေ၊ ၌။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းချင်းအား။ ဧတုကာမော၊ အံ။
 သစေ၊ ဤ။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ၌။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ။ န ပဝါရေတိ၊ မသင့်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဟတ္ထပါသေ ဌိတောတိ ဧတ္ထ ပန ပဓေ၊ ၌။ သစေ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 နိသိန္တော၊ ထိုင်သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ အာသနဿ ဝိ၊ နေရာ၏။ ဝါ၊ တင်
 သား၏။ ပစ္ဆိမန္တော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ (ဝေဒိတဗ္ဗော-သို့လား။) သစေ၊
 ဤ။ ဌိတော၊ ရပ်အံ။ ငဏိအန္တတော၊ ဖနောင့် အဆုံးမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။

သစေ၊ ဤ၊ နိပဇ္ဇော၊ လျောင်းအံ့၊ ယေန ပဿေန၊ အကြင် နံပါးဖြင့်၊
 နိပဇ္ဇော၊ လျောင်း၏။ တဿ ပဿဿ၊ ၏။ ပါရိမန္တော၊ နောက်
 အစွန်းမှ။ ပဌာယ၊ ဤ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ နိသိန္ဓဿ ဝါ ဒါယကဿ၊
 ၏လည်းကောင်း။ ဥတဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ နိပန္ဓဿ ဝါ၊ ၏
 လည်းကောင်း။ ပဿာရိတဟတ္ထံ၊ ကို၊ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ယံ အင်္ဂံ၊ လည်း
 အာသန္နတရံ၊ ၏။ တဿ အင်္ဂဿ၊ ၏။ ဩရိမန္တေန၊ ဤမှာတက် အစွန်း
 ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နတွာ၊ ဤ။ အစုတေယျဟတ္ထော၊ နှစ်တောင်ထွာကို။ ဟတ္ထ
 ပါသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မိံ ဟတ္ထပါသေ၊ ဤ။ ဌတွာ၊
 ဤ။ အတိဟဋံ၊ ဆောင်၍ ကပ်လတ်သည်ကို။ ပဋိက္ခိပန္တဿေဝ၊ အားသာ
 လျှင်။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော ပရံ၊ ထို နှစ်တောင်ထွာ
 ၏အပြင်ကား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အဘိဟရတိဘိ၊ ကား။ ဟတ္ထပါသန္တန္တရေ၊ ဤ။ ဥတော၊ ရပ်သော
 ဒါယကာသည်။ ဝဟဏတ္ထံ၊ ခံစိမ့်သောငှါ။ ဥပနာမေတိ၊ ကပ်၏။ သစေ
 ပန၊ ဤကား။ အနန္တရနိသိန္ဓောဝိ တိက္ခ၊ အခြားမဲ့၌နေသော ရဟန်း
 လျှင်မူလည်း။ ဟတ္ထေ ဝါ၊ ရဟန်း၏လက်၌ လည်းကောင်း။ ဥရုယု ဝါ၊
 ပေါင်တို့၌ လည်းကောင်း။ အာဓာရကေ ဝါ၊ သပိတ်ခြေ၌လည်းကောင်း။
 ဥတံ ပတ္တံ၊ ကို။ အနဘိဟရိတွာ၊ မချီဝဲ မစောင်းဝဲ။ “သတ္တံ ဂဏှာဟိ”တိ၊
 ဆွမ်းခံအံ့လော ဟု။ ဝဒတိ၊ အံ့။ တံ သတ္တံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပတော၊ အား။
 ပဝါရဏာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တပစ္ဆိံ၊ ကို။ အာနေတွာ၊ ဤ။ ပုရတော၊
 မှ။ ဘူမိယံ၊ ဤ။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ “ဂဏှာဟိ”တိ၊ ဆွမ်းခံအံ့လော ဟု။
 စုတ္တေဝိ၊ သော်လည်း။ သေဝ နယော၊ တည်း။ ဤသကံ ပန၊ စဉ်းငယ်
 ကား။ ဥဒ္ဓရိတွာ ဝါ၊ ချီ၍လည်းကောင်း။ အပနာမေတွာ ဝါ၊ တောင်း
 သပိတ် စသည်တို့ကို စောင်း၍ လည်းကောင်း။ “ဂဏှာယာ”တိ၊ ကုန်လေ့
 ဟူ၍။ ဝုဒ္ဓတ္ထ၊ လတ်သော်။ ပဋိက္ခိပတော၊ အား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ထေရာသနေ၊ သံဃထေရ်၏ နေရာ၌။ နိသိန္ဓော၊ သော။
 ထေရော၊ သည်။ ဣရေ နိသိန္ဓဿ၊ အဝေး၌နေသော။ ဒဟရတိက္ခဿ၊
 အား။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပေသေတွာ၊ တမန် စေ၍။ “ဣတော၊ ဤ သပိတ်မှ။
 ဩဒနံ၊ ကို။ ဂဏှာဟိ”တိ၊ ယူ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဂဏှိတွာ၊ သပိတ်ကို
 ယူ ဟူ၍။ ဂတော ပန၊ သွားသော တမန်မူကား။ တုဏှိ၊ ခတ်ဆိတ်။
 တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်ဘိအံ့။ ဒဟရော၊ သည်။ “မဟံ၊ အား။ အလ”န္တိ၊ ဟန်ပြီ ဟူ၍။
 ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်အံ့။ န ပဝါရေတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ထေရဿ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၏။ နုရုဘာဝတော၊ ကြောင့်၊ နုတဿ စ၊ တမန်သည်လည်း။ အနုဘိ
 ဟရဏဘော၊ မကပ်သောကြောင့်တည်း။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ဂဟေ
 တွာ၊ သပိတ်နှင့် ဆွမ်းကို ယူ၍၊ အာဂတော သိက္ခ၊ သည်။ “နုဒံ
 ဘတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာ”တိ၊ ခံလော့ ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ အံ့။ တံ ဘတ္တံ၊ ကို။
 ပဋိက္ခိပတော၊ အား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိဝေသနာယ၊
 ဆွမ်းကျွေးအံ့သောငှါ။ ဧကော၊ ဒါယ ဘာတယောက်တည်းသည်။ ဧကေန
 ဟတ္တေန၊ လက်ဘဘက်ဖြင့်။ ဩဒနပစ္ဆိံ၊ ဆွမ်းတောင်းကို။ ဧကေန၊
 တဘက်ဖြင့်ကား။ ကဋ္ဌန္တု၊ ဟင်းချိုယောက်မကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။
 ဝိက္ခု၊ ကို။ ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ တဩ၊ ထိုသို့ လုပ်ကျွေးစဉ်၌။ စေ၊
 ၍။ အညော၊ တယောက်သည်။ အာဂန္တော၊ ၍။ “အဟံ၊ ကား။ ပစ္ဆိံ”
 ဓာရေဿာမိ၊ ဆွမ်းတောင်းကို ကိုင်အံ့။ တံ၊ ကား။ ဩဒနံ၊ ကို။ ဧဟိ၊
 လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဂဟိဘမတ္တဓေ၊ ဆွမ်းတောင်းကို ကိုင်
 ကာမျှကို သာလျှင်။ ကဓောတိ၊ အံ့။ ပရိဝေသကော ဧဝ ပန၊ ဆွမ်းကျွေး
 သသူသာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဘတ္တပစ္ဆိံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်
 သည် မည်၏။ (တယောက်ကား ညီ၍ မ-ပါသည်သာ၊ လုပ်ကျွေးသသူ လက်
 မလွှတ်သောကြောင့် လုပ်ကျွေးသသူသည် ဆောင်သည် မည်၏ ဟူသတတ်။)
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ အဘိဟဋ္ဌာဝ၊ ထို လုပ်ကျွေးသသူ ဆောင်သည်
 ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဘော၊ ထို ဆွမ်းတောင်းမှ၊ ဒါတုကာမတဿ၊
 ဣလိုသဖြင့်။ ဂဏှန္တိ၊ ကိုင်သော ဆွမ်းကို။ ပဋိက္ခိပန္တဿ၊ ရဟန်းအား။
 ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ပရိဝေသကေန၊
 သည်။ ဗုဒ္ဓမတ္တာဝ၊ ဆွမ်းတောင်းကို လက်ထိကာမျှသာလျှင်။ ဟောတိ၊
 အံ့။ ဣာရောဝ၊ ထူတယောက်သားလျှင်။ နံ ဩဒနပစ္ဆိံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊
 ၏။ တဘော၊ ထို ဆွမ်းတောင်းမှ၊ ဒါတုကာမတဿ၊ သံဖြင့်။ ဂဏှန္တိ၊
 ကိုင်သော ဆွမ်းကို။ ပဋိက္ခိပန္တဿ၊ အား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကဋ္ဌန္တုနာ၊ ယောက်မှ ယောက်ချိုဖြင့်။ ဥဒ္ဓတတတ္ထေ
 ပန၊ ခပ်သော ဆွမ်း၌သော်ကား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ
 ကသ္မာ၊ ကြောင့်ဟူကား။ ကဋ္ဌန္တုနာ အဘိဟာရေယေဝ၊ ယောက်မှ
 ယောက်ချိုဖြင့် ဆောင်ခြင်းသည်ပင်လျှင်။ တဿ ပရိဝေသကဿ၊ ထို
 ဆွမ်းကျွေးသော ဒါယကာ၏။ အဘိဟာရော၊ ၏။ (တသ္မာ ပဝါရဏာ
 ဟောတိ-ဟု သမ္ပန်။) “ဗုဒ္ဓံ ဇနဝံနံ၊ ထို၏။ သတောရေဝိ၊ အမျှလေးသော
 ဆွမ်း၌သည်။ ပဋိက္ခိပန္တော၊ ပယ်သော ရဟန်းသည်။ ပဝါရေတိယေဝ၊
 တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနန္တရဿ၊ အခြားမဲ့၌

(ဒုတိယအကြိမ်)

နေသော။ ဘိက္ခုနော၊ အာ။ ဘတ္တေ၊ ကိ။ ဒီယမာနေ၊ ဣစဉ်။ ဣတရောပိ
ဘိက္ခု၊ တယောကံသော ရဟန်းသည်လည်း။ ပတ္တံ၊ ဣ။ ဟတ္တေန၊ ဖြင့်။
ဝိဒဟတိ၊ အံ။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ ကာ။ အညဿ၊
အာ။ အဘိဟဋေ၊ ကပ်စဉ်။ (ကပ်သည်ကိုလည်း ပေး။) ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ပယ်
သင့်သောကြောင့်။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပဋိက္ခေပေါ ပညာယတီတိ ဧတ္ထ ပဒေ။ ဌ။ ဝါစာယ အဘိဟဋံ၊ နှုတ်ဖြင့်
သော ဆောင်သော ဆွမ်းကို။ (ဆွမ်း မရောက်သေး မပါသေး ဟူလိုသည်။)
ပဋိက္ခိပတော၊ အာ။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အဘိ
ဟဋံ ပန၊ ကပ်သော ဆောင်သော ဆွမ်းကိုသော်ကာ။ ယေန ကေနစိ၊
သော။ အာဟာရေန၊ ဖြင့်။ ကာယေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယ
ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပန္နဿ၊ အာ။ ပဝါရဏာ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ တတြ တေသု ခွီသု ပဋိက္ခိ
ပနေသု၊ တို့တွင်။ ကာယေန ပဋိက္ခေပေါ နာမ၊ လိုယ်ဖြင့်ပယ်ခြင်း မည်သည့်
ကာ။ အင်္ဂုလိံ ဝါ၊ လက်ချောင်းကိုလည်း။ စာလေတိ၊ လှုပ်အံ့။ ဟတ္ထံ
ဝါ၊ လက်ကိုသော်လည်း။ စာလေတိ၊ အံ့။ မက္ခိကဗီဇနိံ ဝါ၊ ယင်နှင်ယင်
ကိုသော်လည်း။ စာလေတိ၊ အံ့။ စီဝရေကဏ္ဍံ ဝါ၊ သင်္ကန်းနားကိုသော်
လည်း။ စာလေတိ၊ အံ့။ တမုကာယ ဝါ၊ မျက်မှောင် ချီသဖြင့်သော်လည်း။
အာကာရံ၊ ကိ။ ကရောတိ၊ ပြအံ့။ ကုဋ္ဌေါ ဝါ၊ မျက်လိုသကဲ့သို့မူလည်း။
ဩလောကေတိ၊ အံ့။ အယံ၊ သည်လျှင်။ ကာယေန ပဋိက္ခေပေါ နာမ၊ ဧ။
(ဤသို့သမ္ပန်။) ဝါစာယ ပဋိက္ခေပေါ နာမ၊ နှုတ်ဖြင့်ပယ်သော မည်သည့်
ကာ။ “အလ”န္တိ ဝါ၊ သင့်ပြီ တန်ပြီ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “န ဂဏှ မိ”တိ
ဝါ၊ ဝါ မခံပြီ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “မာ အာကိရာ”တိ ဝါ၊ မလောင်းလင့်
မထည့်လင့်တော့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “အပဂစ္ဆာ”တိ ဝါ၊ ဖယ်ရှောင်လေ
လော့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ယေနကေနစိ အာကာ
ရေန၊ ဖြင့်။ ကာယေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယ ဝါ၊ ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ပဋိက္ခိတ္တေ၊ ပယ်သည်ရှိသော်။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

၁၁၉။ ဧကော ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝေတိ-၌ ကတ္တာပြု။) ဘတ္တေ၊ ကိ။
အဘိဟဋေ၊ ဒါယကာတို့ ဆောင်လတ်သော်။ ဝါ၊ ကပ်လတ်သော်။ ပဝါ
ရဏာယ၊ ရိတ်မှ။ ဘိဇတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ (ပဝါရိတ်သင့်မည်
မှီးသောကြောင့် ဟူလို။) ဟတ္ထေ၊ တို့ကို။ အပနေတွာ၊ ဖယ်၍။ (ဝေတိ-သို့

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဆိုက်။) ပုနပ္ပုနံ၊ လဲလဲ။ ပတ္တေ၊ ဌ။ အာကိရန္တံ၊ ထည့်လတ်သော်။ ဝါ၊
သောင်းလတ်သော်။ ဩဒနံ၊ ဆွမ်းကို။ “အာကိရ အာကိရ၊ ထည့်လော့
ထည့်သော့။ (လောင်းလော့ လောင်းလော့-သော်လည်း ပေး။) ဘောဇ္ဇော
ဘောဇ္ဇော၊ သိပ်၍ သိပ်၍၊ ပုဇရဟိ၊ ပြည့်စေလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊
အံ့။ ဧတ္ထ ဝစန၊ ဤ ဆိုရာ၌၊ ကထံ၊ အသို့ရှိမည်နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။
ပုစ္ဆံ၊ တည်း။ မဟာသုခတ္ထေရာ၊ ကား။ တာဝ ပဌမံ၊ စွာ။ (အာဟ-သို့
ဆိုက်။) “အနာကိရဏတ္ထာယ၊ မလောင်းစိမ့်သောငှါ။ ဝုတ္တတ္ထာ၊ သော
သောကြောင့်။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (အရှင်
သုမထေရ်အလိုကား-မလောင်းစိမ့်သောငှါ ဆိုဘိရကား မြစ်သည့်အရာ ကျ၏၊
ပဝါရိတ် ဖြစ်ကောင်း၏ဟု ယူသည်။) မဟာပဒုမတ္ထေရာ ပန၊ မထေရ်
သော်တမူကား။ “အာကိရ၊ လောင်းလော့။ ပုဇရဟိ၊ ပြည့်စေလော့။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တဿ၊ ဆိုလျက်။ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်း
အား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ အတ္ထိ နာမ၊ ရှိဖူးမည်လော။ (ရှိဖူးသည်မည်
သော်လည်းပေး။) ဣတိ၊ သို့။ ဝဘ္ဘာ၊ ဆိုဦး၍။ “န ပဝါရေတိ၊ မဖြစ်။”
ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (ဤနောက်စကားသည် အသင့် ဟူ၏။)

အပရော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ (အာဟ-သို့လော။) တတ္ထံ၊ ကို။
အာဘိဟရန္တံ၊ ဆောင်ခဲ့သောတို့ကွဲ၊ ကိုသတ္တကောဘ္ဘာ၊ ၍။ “အာပုဇသော၊
ရှင်။ ကိံ၊ နည်း။ ဣတောပိ၊ ဤ သင်ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းမှလည်း။ ကိဉ္စိ
ဘောဇနံ၊ တစုံတခုသော ဘောဇဉ်ကို။ ဝဏိဿသိ၊ ခံလတ္တံ့လော။ တေ၊
သင့်အား။ ကိဉ္စိ ဘောဇနံ၊ ကို၊ ဓမ္မိ၊ ဝေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ
အဝေါစ၊ မိန့်လင့်အံ့။ (အဓိပ္ပာယ်ကား-“ဤငါ့ရှင် ဆွမ်းကို ဆောင်ခဲ့သည်
ကား ငါ့ရှင်ပင် ခံပါမည်လော၊ ငါ့ရှင်တည်း၊ ခံမှုကား ငါလူတော့မည်”ဟူလို
သတိ။) တကြာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုသင့်ရာ၌သည်။ “ဧဝံ၊ ဤသို့ကား ဆိုလင့်
လည်ရှိသော်၊ နာဝမိဿတိတိ၊ ငါတို့ မသောသတ္တံ့ပြီ ဟူ၍၊ ဝုတ္တတ္ထာ၊
သောကြောင့်။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ မဟာသုခတ္ထေ
ရာ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (ဤကား မြစ်သည့်စကား ကျခဲ့ရကား ပဝါရိတ်
ဖြစ်ကောင်း၏ဟု ယူသည်။) မဟာပဒုမတ္ထေရာ ပန၊ တမူကား။ “ဝဏိဿသိ၊
သင် ခံလတ္တံ့လော။ ဣတိ ဝဒန္တဿ၊ ဆိုသော။ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်
သောသူအား။ ဝါ၊ ရဟန်းအား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ အတ္ထိ နာမ၊ ရှိဖူး
မည်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဘ္ဘာ၊ ၍။ “န ပဝါရေတိ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ သို့။
အာဟ၊ ၏။

(ဝုတိယအကြိမ်)

ဧကော၊ တံသယာဏံသော သူသည်။ သမံသကံ၊ အမဲဟင်းလျှာနှင့် တကွသော။ ရသံ၊ အရည်ကို။ (သမံသကရသံ သားမြစ်ရည်ကို-ဟု သော်လည်းပေး။) အဘိဟရိတွာ၊ ဤ။ “ရသံ၊ အရည်ကို။ ဂဏှသော”တိ၊ ကုန်လေ့ ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ တံ၊ ကို။ ထုတွာ၊ ဤ။ ပဋိက္ခိပတော၊ အား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ “မစ္ဆရသံ၊ ဝါးရည်။ မံသရသံ၊ အမဲရည်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုဇ္ဈေ၊ လတ်သော်။ ပဋိက္ခိပတော၊ အား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ “ဣဒံ၊ ဤဝါးဟင်းမျိုးရည်ကို။ ဂဏှသော”တိ၊ ကုန်လေ့ ဟူ၍။ ဝုဇ္ဈေ၊ သော်လည်း။ ဟောတိလော၊ တည်း။ မံသံ၊ ကို။ ပိသံ၊ ကတွာ၊ ဤ။ “မံသရသံ၊ ကို။ ဂဏှသော”တိ၊ ကုန်လေ့ ဟု။ ဝဒတိ၊ အံ့။ “တတ္ထ တသ္မိံ” မံသရသေ၊ ဤ။ သာသပမတ္ထမ္ပိ၊ မျှသည်း။ မံသဓက္ကံ၊ ဟင်းမျိုးအတုံးသည်။ စေ အတ္ထိ၊ အံ့၊ တံ မံသရသံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပတော၊ အား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ သဒ္ဓစ ပန၊ ဤကား။ ပရိယာသဝိဒတာ၊ စစ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝဋ္ဋာ၊ ဤ။ “ဣတိ၊ ဤသို့။ အတယတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ဤ။

မံသရသေန၊ ဖြင့်။ အာပုစ္ဆန္တံ၊ ပန်သောသူကို။ မဟာဓထရော၊ သည်။ “ဓဟုတ္တံ၊ တဏှံ၊ အာဂမေဟိ၊ ဝံသဋ္ဌိဦး။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဤ။ “အာပုဓော၊ အချင်းသာဓဏ၊ ထာလကံ၊ ခွက်ကို။ အာဟရခူဓသော။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ အံ့။ ဧတ္ထ ဝစေန၊ ဤ ဆိုရာ၌။ ကထံ၊ အသို့မည် သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ မဟာသုမတ္ထေရော၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ (အာဟ-သို့ ဆိုက်။) “အဘိဟာရကထာ၊ ဆောင်ခဲ့သော သူ၏။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကော်ဝံ့။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပစ္ဆန္တံ၊ ပြတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝါရေတိ၊ ဤ။ “ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဤ။ မဟာပဒမတ္ထေရော ပန၊ တမူကား။ “အယံ အဘိဟာရကော၊ သည်။ ကုတိ၊ သို့။ ဝစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း။ ဧတဿ အဘိဟာရကထာ၊ ထို ဆောင်ခဲ့သူ၏။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ ကိဒိသံ၊ အသို့မည်နည်း။ အာ ဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဂဏှန္တဿိ၊ ခံသောသူအားလည်း။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ အတ္ထိ နာမ၊ ဖူးသနည်း။” ဣတိ ဝတွာ၊ ဤ။ “န ပဝါရေတိ”တိ၊ ပဝါရိတ် မသင့် ဟူ၍။ အာဟ၊ ဤ။ (အဓိပ္ပာယ်ကား- အသွားပြတ်၏ ဟု သည်ကား တပါးသို့ သွားသည်မှ၍ ဆွမ်းကျွေးရာသို့တည်း လာ၏ရှင်၊ အလာ ခံမိကလည်း ပဝါရိတ် မဖြစ်တန် ဟုဆိုသတည်း။)

ကဋိရပနသာဒိဟိ၊ ပြိတ် စသည်တို့၏အဖု ပိန္နသီး စသည်တို့နှင့်။
 မိဿေတွာ၊ ရောနှော၍။ မံသံ၊ ကို။ ပစ္စန္နိ၊ ချက်ကုန်၏။ တံ သူပံ၊ ထို
 ဟင်းကို။ ဂဗ္ဗေတွာ၊ ၍။ “ကဋိရသူပံ၊ ပြိတ်ဖုဟင်းကို။ ဂဗ္ဗေ၊ ကုန်လေ့။
 ပနသဗျဉ္ဇနံ၊ ပိန္နဟင်းလျှာကို။ ဂဗ္ဗေ၊ ကုန်လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝေန္တိ၊
 ကုန်အံ့။ ဝေဋ္ဌိ၊ သော်လည်း။ န ပဝါရေတိ၊ မမည်။ ဝါ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊
 ကား။ အပဝါရဏာရဟဿ၊ ပဝါရိတ်အား မထိုက်သည်၏။ နာမေန၊
 ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ “မစ္ဆသူပံ၊ ငါး
 ဟင်း။ မံသသူပံ၊ သားဟင်း” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ “ဣဒံ၊ ဤ ငါး
 ဟင်း သားဟင်းကို။ ဂဗ္ဗေ၊ ကုန်လေ့။” ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။
 ဝေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဝါရေတိ၊ ၍။ မံသကရမ္ပကော နာမ၊ သာပြွမ်းဟင်း
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တံ မံသကရမ္ပကံ၊ ကို။ ဧတုကာမောဝိ၊ ဣလို
 သောသူသည်လည်း။ “ဇာရမ္ပကံ၊ အပြွမ်းကို။ ဂဗ္ဗေ”တိ၊ ကုန်လေ့ ဟု။
 ဝေတိ၊ အံ့။ ဝေဋ္ဌိ၊ ၍။ န ပဝါရေတိ၊ မသင့်။ “မံသကရမ္ပကံ”န္တိ ဝါ၊
 သာပြွမ်း ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဣဒံ”န္တိ ဝါ၊ ဤသည် ဟူ၍လည်းကောင်း။
 ဝုတ္တေ ပန၊ သော်ကား။ ပဝါရေတိ၊ ၍။ (သည်ကို ခံယူ၍ သားပြွမ်းကိုပင်
 ဣသောကြောင့် ပဝါရိတ်သင့်သည်။) သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ မစ္ဆမံသမိဿ
 ကေသု၊ ငါးပြွမ်း သားပြွမ်းတို့၌။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။

၁၂၀။ “နိမန္တနေ၊ ပင့်ဖိတ်ရာ၌။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ ဘုဉ်းပေးသော။
 ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိဟင်္ဂံ၊ ကပ်လာသော။ မံသံ၊ ကို။ ‘ဥဒိဿ
 ကံတ’န္တိ၊ ရည်၍သတ်သော ဟင်းမျိုး ဟူ၍။ ဗညမာနော၊ အမှတ်ရှိ၍။
 ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ့။ ပဝါရိတောဝ၊ သည်သင့်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၍။” ဣတိ၊
 သို့။ မဟာပံဝံရိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ မိဿကကထာ ပန၊ ကိုကား။ ကုရန္တိယံ၊
 ၌။ သုဠ၊ စွာ။ ဝုတ္တာ၊ ၍။ ဟိ သစ္စံ၊ ဟုတ်တည်း။ ဝေံ၊ သို့။ ဓာတ္တံ၊ ထို ကုရန္တိ
 ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ပိဏ္ဏစာရိကော၊ ဆွမ်းခံသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓာတ္တမိဿကံ
 ယာဂံ၊ ဆွမ်းနှင့်ရောနှောသော ယာဂကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ယာဂံ၊ ကို။
 ဂဗ္ဗေ”တိ၊ ကုန်လေ့ ဟု။ ဝေတိ၊ အံ့။ (ရဟန်းတပါးကိုယူ။) န ပဝါ
 ရေတိ၊ မသင့်။ “ဓာတ္တံ၊ ကို။ ဂဗ္ဗေ”တိ၊ ကုန်လေ့ ဟု။ ဝုတ္တေ၊ သော်။
 ပဝါရေတိ၊ ၍။ ကသ္မာ၊ ကား။ ယေန ဓာတ္တေန၊ ဖြင့်။ အာပုစ္ဆိတော၊ ၍။
 တဿ ဓာတ္တဿ၊ ၍။ အတ္ထိဘာယ၊ ကြောင့်။ ပဝါရေတိ၊ သင့်သည်တည်း။
 အံသံ၊ ကံး။ “ဧတ္ထံ၊ ၌။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ “ယာဂမိဿကံ၊ သည်ကို။
 ဂဗ္ဗေ”တိ၊ ဟု။ ဝေတိ၊ အံ့။ တဏှံ တသ္မိံ၊ မိဿကော၊ ၌။ စေ၊ ၍။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ယာဂ၊ သည်။ ဗဟုဘရာ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ၊ သမသမာ ဝါ၊
အဗ္ဗု ထပ်တူမူသည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ န ပဝါရေတိ၊ မသင့်။ ယာဂ၊ သည်။
မန္တာနည်းအံ၊ တတ္ထံ၊ ကား။ ဗဟုဘရံ၊ များအံ၊ ပဝါရေတိ၊ န။ ဣဒ္ဓေ၊
ကိုလည်း။ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု၊ လှိုဏ်၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ သောကြောင့်။ ဝဋ်ကွပ်တုံ၊
ဌာ၊ န သတ္တာ၊ ကောင်း။ ဧတ္ထ အဋ္ဌကထာဝစနေ၊ ဤ အဋ္ဌကထာ စကား
၌။ ကာရဏံ ပန၊ အကြောင်းမူကား။ ဝုတ္တသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ (အဋ္ဌကထာ
စကားကို ပဋ္ဌာနပြုသဖြင့်သာ မှတ်အပ်၏ ဟုလိုသည်။ ဆွမ်းနည်း၍ ယာဂ်များ
သောကြောင့် ပဝါရိတ်မသင့်၊ ဆွမ်းများ၍ ယာဂ်နည်းမူကား လက်ရာထင်
သောကြောင့် ပဝါရိတ်သင့်သည်။ အမှန်ကံ ခန္တိ၊ ဦးကာဌ်သာ များစွာဆို၏။)
“တတ္ထမိဿကံ၊ သည်ကို။ ဝဏှထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ၊
တတ္ထံ၊ သည်။ ဗဟုဘရံ ဝါ၊ များသည်လည်းကောင်း။ သမံ ဝါ၊ မျှသည်
လည်းကောင်း။ အပ္ပဘရံ ဝါ၊ နည်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ အံ၊
ပဝါရေတိယေဝ၊ တည်း။ (ဤ၌မူကား ပဝါရိတ်ဖြစ်ကောင်း ဆွမ်းကို
ပဋ္ဌာနပြု၍ ဆိုသောကြောင့် ပဝါရိတ်သင့်သည်နှင့်တည်း။) တတ္ထံ ဝါ၊ ကို
လည်းကောင်း။ ယာဂံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အနာမသိတွာ၊ မသုံးထပ်
မူ၍၊ “မိဿကံ၊ အရောကို။ ဝဏှထာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ အံ၊ တဩ၊ ထို
မိဿကံ၌။ စေ၊ ၍။ တတ္ထံ၊ သည်။ ဗဟုဘရံ ဝါ၊ များသည်မူသည်။
ဟောတိ၊ အံ၊ သမကံ ဝါ၊ မျှသည်မူသည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ ပဝါရေတိ၊
၏။ အပ္ပဘရံ၊ နည်းသည်ဖြစ်အံ၊ န ပဝါရေတိ၊ မဖြစ်။ ဣဒ္ဓေ ဝိနိစ္ဆယံ၊
ကိုကား။ ကရမ္မဒကန၊ အပြွမ်းနှင့်၊ န သမာဒနတဗ္ဗံ၊ အတူ မယူအပ်။ ဟိ
ကသ္မာ၊ ကား။ ကရမ္မဒကော၊ သည်။ မံသမိဿကောပိ၊ သားနှင့် ပြွမ်း
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ န။ အမံသမိဿကောပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကရမ္မဒန္တိ၊ အပြွမ်း ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ လတ်သော်။
ပဝါရဏာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒံ ပန ဝစနံ၊ ဤ “မိဿကံ ဝဏှထ” ဟူ
သော စကားသည်ကား။ တတ္ထမိဿကမေဝ၊ ဆွမ်းနှင့် ရောသည်ကိုသာ
လျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ န။ ဧတ္ထ၊ ဤ တတ္ထမိဿကံ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ပြင်သာ
လျှင်။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ န။ ဗဟုရသေ၊ များသော အရည်
ရှိသော။ တဒတ္ထံ၊ ၌။ ရသံ၊ အရည်ကို။ ဝဏှထ၊ ကုန်လော့။ ဗဟုဝိရေ၊
များသော နို့ရည်ရှိသော။ တဒတ္ထံ၊ ၌။ ဝိရံ၊ ကို။ ဝဏှထ၊ ကုန်လော့။
ဗဟုသပ္ပိမ္ပိ၊ များသော ထောပတ်ရှိသော။ ပါယာသေ စ၊ သနာနို့ဆွမ်း
၌သည်။ သပ္ပိ၊ ကို။ ဝဏှထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ကတွာ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၍။ ဒေတိ၊ အံ။ တံ ဘတ္တံ၊ ထို အရည် စသည် များစွာသော ဆွမ်းသို့။
ပဋိက္ခိပတော၊ ပယ်သောရဟန်းအား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ နိတ္ထိ၊ ရှိ။

ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလျက်။ ပဝါရေတိ၊ မြစ်အံ။
သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ လျက်လျှင်။ ဘုဉ္ဇိတံ၊ ၄။ သတတိ၊ ၏။
(သွားခြင်းဣရိယာပုထ် မပျက်စေလင့် ဟူလိုသည်။) ကဒ္ဒမံ ဝါ၊ ညွှန်ရှိရာသို့
လည်းကောင်း။ ဥဒကံ ဝါ၊ ရေရှိရာသို့လည်းကောင်း။ ပတု၊ ၍။ ဌိတေန၊
ရပ်မိသော ရဟန်းသည်။ အတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ် ဝိနည်းကံကို။ ကာရေ
ကဗ္ဗံ၊ ၏။ (ရေညွှန်ရှိ၍ သွားခြင်း ဣရိယာပုထ် ပျက်ခဲ့မှုကား ထိုအရပ်၌ တန်
၍နေမိသော ရဟန်းသည် အရှင်တပါးအထံ၌ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုအပ်၏။
ပြုမှလည်း ထိုဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးအပ်၏ ဟူလိုသတတ်။) သဓေ၊ ၍။ အန္တရာ၊
လမ်းခရီးအကြား၌။ နဒိ ပူရာ၊ မြစ်ရေပြည့်လင့်သည်။ ဟေတိ၊ အံ။ နဒိ
တိရေ၊ ၌။ ဂမ္ဘံ၊ တေးချိုလို့။ အနုပရိယာယန္တေန၊ လှည့်သဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ (ဤကား ဣရိယာပုထ် မပျက်စိမ့်သေးငှါ ဆိုသည်။) အထ ယဒိ၊
၍။ နဝါ ဝါ၊ လှေသော်လည်းကောင်း။ သေတု ဝါ၊ တံတားသော်လည်း
ကောင်း။ အတ္ထိ၊ အံ။ တံ၊ ထို လှေ တံတားထက်သို့။ အဘိရုဟိတွာဝိ၊
တက်၍လည်း။ စက်မန္တေနော၊ ကြိုလူးလာ သွားသဖြင့်သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇိ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂမနံ၊ သွားခြင်း ဣရိယာပုထ်ကို။ န ဥပစ္စန္ဓိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယနေ
ဝါ၊ လှည်းယာဉ် လှေယာဉ် စသည်၌လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိအသဝိဓဉ္စ
ဝါ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း မြင်းကျောက်ကုန်းထက်၌ လည်းကောင်း။ စန္ဒ
မဏ္ဍလေ ဝါ၊ လဝန်းထက်၌ လည်းကောင်း။ သူရိယဧဏ္ဍေလ ဝါ၊ ၌
လည်းကောင်း။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား တန်ခိုးရှိသောရဟန်းတို့ကို ရည်၍ဆိုသည်။)
နိသိဒိတွာ၊ ၍။ ပဝါရိတေန၊ မြစ်မိသော ရဟန်းသည်။ ယာဝါ၊ လောက်။
မဇ္ဈနိကံ၊ နေမွန်းတည့်ရှိသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝါ၊ လောက်။ တေသု၊ ထို
ယာဉ် နေ လှေသည်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားကုန်သော်လည်း။ နိသိန္တေနော၊
ထိုင်သဖြင့်လျှင်။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (ဤကား ထိုင်လျက် မြစ်မိသည်
ကို ဆိုသည်။ ရပ်လျက် မြစ်မိသော်လည်း ရပ်လျက်ပင် ဘုဉ်းပေးကောင်း၏။)
ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဌိတော၊ လျက်။ ပဝါရေတိ၊ အံ။ သော ဘိက္ခု၊
သည်။ ဌိတေနော၊ ရပ်သော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။
ယော၊ သည်။ နိသိန္တော၊ လျက်။ ပဝါရေတိ၊ အံ။ သော၊ သည်။ နိသိန္တေနော၊
ဖြင့်သာလျှင်။ ဝရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ဣရိယာပုထ် မပျက်စေလင့် ဟူလို
သည်။) တံ တံ ဣရိယာပထံ၊ ကို။ ဝိကောပေန္တေန၊ ဖျက်၍ ဘုဉ်းပေးလို

(ဇုတိယအကြိမ်)

သော ရဟန်းသည်။ အတိရိတ္တံ၊ ကိ။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥတ္တုဋ္ဌိကော၊ ကြောင့်။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ဤ။ ပဝါရေတိ၊ အံ။ တေန၊ သည်။ ဥတ္တုဋ္ဌိကေနော၊ ပင်လျှင်။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ တဿ ပန၊ အားကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဤ။ ပလာယဝိဋ္ဌံ ဝါ၊ ကောက်ရိုးအင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ ကိဉ္ဇိ ဝါ၊ နိသိဒ္ဓိကံ၊ တစုံတခုသော ထိုင်စရာကို လည်းကောင်း။ ခါတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဝိဋ္ဌကော၊ ဤ။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ဤ။ ပဝါရိတေန၊ ရဟန်းသည်။ အာသနံ၊ နေရာ ကို။ အစာလေတွာ၊ မလှုပ်စေပဲလျှင်။ စတဿော ခိဿာ၊ ထိုသို့။ ပရိ ဝတ္တန္တေန၊ လှည့်သဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိတံ၊ ဌာ။ လဗ္ဘတိ၊ ဧ။ (ထိုင်ရင်းနေရာသာ မြဲစေ ဟူလိုသည်။) မဇ္ဈေ၊ ဤ။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ဤ။ ပဝါရိတေန၊ သည်။ ဣတော ဝါ၊ ဤမှလည်းကောင်း။ ဧတ္ထော ဝါ၊ ထိုမှလည်းကောင်း။ သဉ္ဇရိတံ၊ ရွှေအံ့သောဌာ။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ သစေ ပန၊ ဤကား။ နံ ဘိက္ခု၊ ကံ။ သဟမဇ္ဈေန၊ တကွ။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ဤ။ အညတြ၊ တပါးသို့။ နေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဤ။ ပဝါရိတေန၊ သည်။ နိပဇ္ဇန္တေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ပရိဝတ္တန္တေန၊ နံတောင်းလှည့်၍ လျောင်း သော ရဟန်းသည်။ ယေန ပဿနာ၊ ဖြင့်။ နိပဇ္ဇော၊ ဧ။ တဿ ပဿဿ၊ ဧ။ ဌာနံ၊ ကိ။ နာတိတ္တမေတဗ္ဗံ၊ လွန်စေအပ်။

၁၂၁။ ပဝါရိတေန ပန၊ ရဟန်းသည်ကား။ ကိံ ကာတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ယေန ဣရိယာပထေန၊ ဖြင့်။ ပဝါရိ တော၊ မြစ်မိသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ တံ ဣရိယာပထံ၊ ကိ။ ဝိကောပေတွာ၊ ဤ။ အညေန၊ သော။ ဣရိယာပထေန၊ ဖြင့်။ စေ ဘုဉ္ဇတိ၊ အံ။ အတိရိတ္တံ၊ ကိ။ ကာရာပေတွာ၊ စေ၍။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ အနတိရိတ္တံ ပန၊ ကား။ ယံ ယံဉ္ဇိ၊ သော။ ယာဝကာလိကသင်္ဂဟိတံ၊ သော။ ခါဇနိယံ ဝါ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ တောဇနိယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခါဇတိ ဝါ၊ အံ။ ဘုဉ္ဇတိ ဝါ၊ အံ။ အဇ္ဈောဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေ၊ တိုင်း။ ပါဝိတ္တိယံ၊ ဧ။

တတ္ထ ဝစနေ၊ ဤ။ အနတိရိတ္တံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ နာတိရိတ္တံ အန တိရိတ္တံ၊ အကြွင်းမဟုတ်။ န အဓိကံ၊ မကြွင်းပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ (အဓိပ္ပာယ်ကား—မြစ်မိသော ရဟန်းသည် ဝိနည်းကံ မပြု သည်ရှိသော် တနေရာတည်း၌သာ စားရ၏။ ကြွင်းသောဆွမ်း လွန်သောဆွမ်း သည် အကြွင်း အလွန် မမည်ပြီ။ ဣရိယာပုထိပြောင်းသော် မစားရပြီ ဟူလို သတည်း။ အကြွင်းမဲ့နှင့် အလွန်မဲ့ကား အတူ ဟူလိုသတည်း။) တံ ပန အန

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၀၂

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

တိရိစ္ဆံ၊ ထို အနတိရိတ် မည်သည်ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကပ္ပိယကတော
ဒိတိ၊ ကပ္ပိသည်ကို ပြခြင်း၊ အစရှိကုန်သော။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိ
ကုန်သော။ ဝိနယဘမ္ဘာကာရေဟိ၊ ဝိနည်းကံ တည်းဟူသော အခြင်းအရာ
တို့ဖြင့်။ အကတံ ဝါ၊ မပြုသော်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိသာနဿ၊ ၏။
အနဓိကံ ဝါ၊ အကြွင်း မဟုတ်သော်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ပဒေသာဇနေ၊ ပုဒ်ကို ခွဲဝေရာ၌—

☞ “အနတိရိတ္တံ နာမ၊ အနတိရိတ် မည်သည်ကား။ အကပ္ပိယ
ကတံ၊ ဝါးပါးသော ကပ္ပိခြင်းတို့ဖြင့် မကပ္ပိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
တနည်းကား— အကပ္ပိ ဘကတံ၊ မစားအပ်သော တောဇဉ်ကို အတိ
ရိတ်ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဒိဂ္ဂဟိဘကတံ၊ အကပ်ခံသေး
သည်ကို အတိရိတ်ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနတ္တာရိတကတံ၊ စဉ်း
ငယ်မျှ ဘူ၏ရှေ့ထိုး မစောင်း မရွှေ့ မဝှေ့ အတိရိတ် ပြုသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ အဟတ္ထပါသေ၊ ဌ။ ကတံ၊ အတိရိတ်ပြုအပ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ အဘုတ္တံ ဝိနာ၊ ဆွမ်းတလုံးကိုမျှ မစားသေးသော
ရဟန်းသည်။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘုတ္တာဝိနာ၊ စားပြီး
လျက်။ ပဝါရိတေန စ၊ မြစ်ခံသောရဟန်းသည်လည်း။ အာသနာ၊
မှ။ ဝုဋ္ဌိတေန၊ ထသဖြင့်။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ‘အလမေတံ
သဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍၊ အဘုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိသာနာတိရိတ္တံ၊
သူနာတို့၏အကြွင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတံ သတ္တဝိဓံ၊ ထို
ခုနစ်ပါးအပြားသည်။ အနတိရိတ္တံ နာမ၊ အတိရိတ် မမည်။”
(အလွန်သာ မည်၏ ဟူလိုသတည်း။) ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တတ္ထ တသ္မိံ အကပ္ပိယကတန္တိ အာဒိဝစနေ၊ ထို ကပ္ပိယကတံ အစရှိ
သော ပါဠိ၌။ အကပ္ပိယကတန္တိ ပဒေသ၊ ကတံ ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊
ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ ပတ္ထော၊ ထိုသပိတ်၌။ ယံ ဖလံ
ဝါ၊ ကပ္ပိခစ၍ ဘုဉ်းပေးကောင်းသော အကြင် သစ်သီးကို လည်းကောင်း။
ယံ ကန္ဓမူလသိဓိ ဝါ၊ ကပ္ပိခစ၍ ဘုဉ်းပေးကောင်းသော အကြင် မြစ်ဖု
မြစ်ရင်း စသည်ကို လည်းကောင်း။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ သဇ္ဇေကပ္ပေဟိ၊
ရဟန်းတို့၏ ကပ္ပိခြင်းတို့ဖြင့်။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိသည်ကို။ အကတံ၊ မပြု။
(ဤလည်း အကပ္ပိယကတတည်း။) ယဉ္စ အကပ္ပိယမိသံ ဝါ၊ ရဟန်းတို့
မဘုဉ်းပေးအပ်သော အကြင် အသားသည်လည်းကောင်း။ ယဉ္စ အကပ္ပိယ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဘောဇနာ ဝါးရဟန်းတို့ မဘုဉ်းပေးအပ်သော အကြွပ် ဘောဇဉ်သည် လည်းကောင်း။ (ကုလဒူသက ဝေဇ္ဇကမ္မ စသည်တို့ဖြင့်ဖြစ်သော ဘောဇဉ်ကို ယူ။ ဤလည်း အကပ္ပိယပင်တည်း။) ဧတံ ဘောဇနံ သည်။ အကပ္ပိယံ နာမ၊ မအပ်သော ဘောဇဉ် မည်၏။ ဧတံ အကပ္ပိယံ၊ ထို မအပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ “အလမေတံ သဗ္ဗ” နှိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ ကတမ္ပိ၊ ပြုသည်ကိုလည်း။ “အကပ္ပိယကတ” နှိ၊ ကပ္ပိခြင်း မပြု ဟူ၍။ တနည်းတူ — “အကပ္ပိယကတ” နှိ၊ မအပ်သော အသား မအပ်သော ဘောဇဉ်ကို အတိရိတ် ဝိနည်းကံကို ပြု၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား—သပိတ်၌ရှိသော ကပ္ပိ၍ ဘုဉ်းပေးအပ်သော ငရုတ်သီးမှည့် ပိတ်ချင်းသီးမှည့် စသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ချင်းစိမ်း ကြွက်သွန် စသော မြစ်ဖု မြစ်ရင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ငါးပါးသော ကပ္ပိခြင်းတို့ဖြင့် ကပ္ပိခြင်းကို မပြု သည်လည်း အကပ္ပိယကတ မည်၏။ “န ကပ္ပိယကတန္တိ အကပ္ပိယကတံ” ဤ ကား ဝစနတ္ထ။ ကပ္ပိယကတံ၊ ငါးပါးသော ကပ္ပိခြင်းတို့ဖြင့် ကပ္ပိသည်ကို ပြုသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အကပ္ပိယကတံ၊ ကပ္ပိခြင်းကို မပြုသည်။ မိဿကတပုရိသသမာသံ။ ဤ၌ န-မြစ်သည်ကား ကပ္ပိယ-ကို မမြစ်၊ ကတ-ကို မြစ်သည်။ မအပ်သော သားတို့၏ အသားသည် လည်းကောင်း၊ ကုလဒူသက ဝေဇ္ဇကမ္မ စသည်တို့ဖြင့်ဖြစ်သော ဘောဇဉ်သည် လည်းကောင်း ဤသို့သော အသား ဘောဇဉ်ကို မြစ်မိသဖြင့် အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုသော် လည်း ပြုသည် မမည်။ “အကပ္ပိယံ ကတံ အကပ္ပိယကတံ” ဤကား ဝစနတ္ထ။ အကပ္ပိယံ၊ မဘုဉ်းပေးအပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ကတံ၊ အတိရိတ် ဝိနည်းကံ ပြုသည်တည်း။ အကပ္ပိယကတံ၊ မအပ်သောဘောဇဉ်ကို အတိရိတ် ဝိနည်းကံ ပြုသည်။ ဤ၌ကား အကပ္ပိယကတ-ဝယ် အ-သဒ္ဓါသည် ကတ-ကို မမြစ်၊ ကပ္ပိယ-ကို မြစ်သည်။ ဒုတိယာတပုရိသသမာသံတည်း။) အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတ ကတန္တိ၊ ကား။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံယေဝ၊ မိမိ မခံဝဲလျှင်။ ပုရိမနယေန၊ “အလမေတံ သဗ္ဗ” ဟူသော ရှေးနည်းဖြင့်။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြုသည်။ (ဤလည်း မိမိမခံလျက် ပြုသောကြောင့် ပြုသည်မမည်။) အနုတ္တရိတကတန္တိ၊ ကား။ ကပ္ပိယံ၊ ဘုဉ်းပေးအပ်သည်ကို။ ကာရေတုံ၊ ပြုစီမံသောငှါ။ ဘိက္ခုနာ၊ တပါးသော ရဟန်းသည်။ အာဂတေန၊ လာ လတ်သော်။ ဤသကမ္ပိ၊ စိုးစဉ်းမျှလည်း။ အနက္ခိတ္တံ ဝါ၊ သပိတ် မချီခြင်း ကိုလည်း။ ကတံ၊ ၏။ အနပနာမိတံ ဝါ၊ စိုးစဉ်မျှ သပိတ်ကို မညွတ်ခြင်း ကိုလည်း။ ကတံ၊ ၏။ အဟတ္ထပါသေ ကတန္တိ၊ ကား။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည် ကို။ ကာရေတုံ၊ ငှါ။ အာဂတဿ၊ လာသော ရဟန်း၏။ ဟတ္ထပါသ

(ဒုတိယအကြိမ်)

တော၊ မှ။ ဗဟိ၊ ဤ။ ပြိတေန၊ တည်သဖြင့်။ ကတံ၊ ၏။ (ဤလည်း ဝိနည်းကံ ပြုသည် မမည် ဟူလိုသော်။) အဘုတ္တံ ဝိနာ ကတန္တိ၊ ကား။ ယော သိက္ခ၊ သည်။ “အလမေတံ သဗ္ဗ”န္တိ၊ ဟူ၍ ။ အဘိရိတ္တံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပဝါရဏပွဒဟာနကံ၊ ပဝါရိတ်၏အင်္ဂါ ဖြစ်သော။ ဘောဇနံ၊ ကို။ အဘုဒတ္တေန၊ မစားမီ၊ ကတံ၊ ၏။ (အယုတ်သဖြင့် ဆွမ်းလုံး တလုံးမျှသာ စားပြီးမှ မြစ်မိ၍ ဝိနည်းကံ ပြုသော်ကား မပြုသည် မမည်၊ ဆွမ်းတလုံးမျှ မစားမီ ပြုသော်လည်း ပြုသည် မမည်၊ ပဝါရိတ်လည်း မသင့် ဟူလိုသော်။) ဘုတ္တံ ဝိနာ ပဝါရိတေန အာသနာ ဝုဋ္ဌိတေန ကတန္တိ၊ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်ကား။ ဥက္ကာနမေဝ၊ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဆွမ်းစားစဉ် မြစ်မိသော ရဟန်းသည် ဝိနည်းကံပြုသော်ကား ပြုသည် မည်၏၊ ဆွမ်းတလုံး မျှ မစားမီ ပြုသော်လည်း ပြုသည် မမည်၊ ပဝါရိတ်လည်း မသင့်၊ ဆွမ်းစား ခြင်း ကိစ္စပြီး၍ နေရာမှမြစ်မိသဖြင့် ပြုသော် အဘိရိတ်ပြုသည် မမည် ဟူလို သတည်း။) “အလမေတံ သဗ္ဗ”န္တိ အဘုတ္တန္တိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ “အလမေတံ သဗ္ဗ” ဟူ၍။ ဝစိတေဝံ ကတော၊ နှုတ်မြုတ်သည်ကို ပြု၍။ အဝုတ္တံ၊ မရွတ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နှုတ်မြုတ်၍ ရွတ်သော်သာ အဘိရိတ်ဝိနည်းကံဖြစ်သည်၊ နှုတ်မြုတ်၍ မရွတ်သော် မဖြစ် ဟူလိုသတည်း။) ဣသိ၊ ဣမေဟိ သတ္တဟိ ဝိနယာသ္မာ ဘာရေဟိ၊ ဤ ခုနစ်ပါးသော ဝိနည်းကံ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ယံ ဘောဇနံ၊ ကို။ အဘိရိတ္တံ ကပိယံ၊ အဘိရိတ်ဝိနည်းကံ ကပိခြင်းကို။ အကတံ၊ မပြု၊ ယဉ္ဇ ဘောဇနံ၊ သည်သည်။ န ဝိသာနာတိရိတ္တံ၊ သူနာ ၏ အကြွင်းမတတ်၊ တဒာယဒ္ဓိ၊ တည်သည်း။ “အနတိရိတ္တံ၊ အဘိရိတ် မေသိ” (ဣရိယာပုတ်ပျက်သော် တဖန် မတုဉ်းပေးရပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ကြွင်းပါသော်လည်း အကြွင်း မမည် ဟူလိုသတည်း။ အဘိရိတ္တံအကတံ အကပ္ပိယအကတ နှစ်ပါးကို တပါးသာယူ၍ ဝိသာနာတိရိတ္တနှင့်သော် နှစ်ပါး ဟူလိုသတည်း။) ဣသိ၊ သို့။ ဝေဒိ သဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၂၂။ အဘိရိတ္တံ ပန၊ ကိုကား။ တဿေဝ အနတိရိတ္တဿ၊ ထို အန တိရိတ္တကိုပင်လျှင်။ ပဋိက္ခနဿန၊ ပြန်သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိ သဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘောဇနဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပဒဘာဇန၊ ပဒဘာဇနိ၌—“အဘိရိတ္တံ နာမ ကပိယ ဘတံ ဟောသိ၊ ပ။ ဧတံ အဘိရိတ္တံ နာမ”တိ၊ နာမ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။

“အဘိရိတ္တံ နာမ၊ ကား။ ကပိယဘတံ၊ ငါးပါးသော ကပိခြင်း တို့ဖြင့် ကပိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တနည်းကား—ကပိယဘတံ၊ အပ်သော ဘောဇနကို။ အဘိရိတ္တံ ‘နာမ၊ [အဘိရိတ်ဝိနည်းကံ (ဒုတိယအကြိမ်)

ပြုသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ (ဤနည်းနှစ်ပါး၏ အဓိပ္ပါယ်ကား- ဘုဉ်းပေးစဉ် မြစ်မိ၍ ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် သပိတ်ခွက် ဆွမ်း၌ရှိသော ချင်းစိမ်း ကြက်သွန် စသည်တို့ကို ခေးငယ်တို့ဖြင့် ကပ္ပိစေမှ အတိတ်ရိတ်ဝိနည်းကံပြု၍ ဘုဉ်းပေးရ၏။ မကပ္ပိစေဦးပဲ အတိတ်ရိတ် မဖြစ်ကောင်း။ ဓမ္မိယလခွဖြစ်၍ အကပ္ပိယမံသာ စသည် မဟုတ်သော ဘောဇဉ်ကို အတိရိတ်ပြုမှ အတိရိတ် ဖြစ်၏ ဟူလိုသတည်း။) ပဋိဂ္ဂဟိတကံ၊ အကပ်ခံသော ဘောဇဉ်ကို ဝိနည်းကံ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဥစ္စာရိတကတံ၊ ချီနိုင် ရွှေ့နိုင်သည်ကို ဝိနည်းကံ ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထပါဓော ဌ။ ကတံ၊ ဝိနည်းကံ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဘုတ္တဘိနာ၊ စားပြီးသော ရဟန်းသည်။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ (ဆွမ်း တလုံးသာလည်းကောင်း၊ မစ္ဆ မံသ နှစ်ပါးလုံး ရှိသော် လည်းကောင်း စားသော်လည်း ဘုတ္တဘိ မည်၏။) ဘုတ္တဘိနာ၊ စားသော ရဟန်းသည်။ ပဝါရိတေန၊ တန်ပြီ ဟု မြစ်မိသဖြင့်။ အာသနာ၊ မှ။ အဝုဋ္ဌိတေန၊ မထသဖြင့်။ ကတံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ‘အလမေတံ သဗ္ဗ’န္တိ၊ သဗ္ဗ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ (အဓိပ္ပါယ်ကား- ရဟန်းတယောက်ထံသို့ သပိတ်ကိုစောင်း၍ “အလမေတံ သဗ္ဗ” ဟူ၍ ရွတ်၊ အတိရိတ် ဖြစ်သည် ဟူလိုလော့။) ဝိလာနာတိရိတ္တံ၊ သူနာ၏အကြွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဘော၊ ဤ သည် ဘာ။ အတိရိတ္တံ နာမ၊ မည်၏။

ဧတ္ထ ဘောသိ၊ အဓိကာရေ၊ ဌ။ အပိ စ အဝရော နသော၊ ကျိ၊ မယာ၊ လည်။ ဝုစ္စတေ၊ အပ်၏။ ဘုတ္တဘိနာ၊ ကတံ ဟောတိတိ၊ ကား၊ အနန္တရ နိသိန္နဿ၊ အခြားမရှိသောနေရာ၌ နေသော။ သဘာဝဿ ဘိက္ခုနော၊ သဘောတူသော ရဟန်း၏။ ပတ္တတော၊ မှ။ ကေမ္မိ သိတ္ထံ ဝါ၊ တလုံးသော ဆွမ်းလုံးမျှသော်လည်းကောင်း။ ကေမ္မိ မံသံ ဝါ၊ တတုံး တဝိုင်းသော သားတစ်ကိုမျှသော်လည်းကောင်း။ ကေမ္မိ ဟိရံ ဝါ၊ တမျှင်သော အကြွေကိုမျှသော်လည်းကောင်း။ ခါဒိတ္ထာ၊ စားမိခဲ့၍။ ကတမ္မိ၊ ဝိနည်းကံ ပြုသော်လည်း။ “ဘုတ္တဘိနာ၊ စားသောရဟန်းသည်ငှ။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။” (မိမိသပိတ်၌ရှိသည်ကို စားရာမှာကား ပဝေဂ ဟူလို။) ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ အာသနာ အဝုဋ္ဌိတေနာတိ ဧတ္ထ ပန ပဒေ၊ ဌကား။ အသမ္မောဟတ္ထံ၊ ဌ။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကျိ။ ဝေဠုဗ္ဗော၊ ဤ။ ခွေ ဘိက္ခု၊ ထိုသည်။ ဗျုတောယေဝ၊ ကလျှင်။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ ပဝါရိတာ၊

၂၁

ကုန်သည်၊ ဟောန္တ၊ ကုန်အုံ၊ ကောန၊ ကား၊ တေဇ္ဈဝ၊ ထို နေမြဲနေရာ၌
လျှင်၊ နိသီဒိတဗ္ဗ၊ နေလင့်အင်၏။ ဣတရေန၊ တယောက်ကား။ နိစ္စသတ္တံ
ဝါ၊ ဆွမ်းဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ သလကတတ္ထံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
အာနေတွာ၊ ဤ။ ဥပဓုံ၊ ထက်ဝက်သော ဆွမ်းကို။ တေဿ ဘိက္ခုနော၊
ထို နေလင့်သော ရဟန်း၏။ ပတ္တေ၊ ၌။ အာကိရိတွာ၊ သည်၍။ ဟတ္ထံ၊
ဆွမ်းကိုင်သော လက်ကို။ ခေဝိတွာ၊ ဤ။ သေသံ၊ ကို။ တေန ဘိက္ခုနာ၊
ထို နေလင့်သော ရဟန်းကို။ ကပ္ပိယံ ကာရာပေတွာ၊ အပ်အောင်ပြုစေ၍။
ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗ၊ အပ်၏။ (ဤ၌ တေသံ-ကား ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗ-၌ ကံတည်း။ တေန ဘိက္ခုနာ-
ကား ကာရာပေတွာ-၌ ကာရိကံတည်း။ ကပ္ပိယံ-ကား ကာရ-၌ ခေတ်ကံ
တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းနှစ်ယောက်တွင် တယောက်
ကို နေလင့်စေ၍ တယောက်သည် နိစ္စဘတ်ကို ဆောင်စေ၍ ထက်ဝက်သော
ဆွမ်းကို ထို နေလင့်သော ရဟန်း၏ သပိတ်၌ ထည့်ပြီးသော် လက်ကို စင်စွာ
ဆေးပြီးသော် ဆွမ်းကြင်းကို ထိုရဟန်း၏အထံသို့ ဆောင်၍ “အလမေတံ သဗ္ဗံ”
ဟု ရွတ်အပ်၏။ ထို နေလင့်သော ရဟန်းသည်လည်း “မယံ သန္တကံ ပရိဘုဉ္ဇ
ဝါ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ ယထာပစ္စယံ ကရေဟိ” ဟူ၍ ဆိုစေပြီးမှ ဘုဉ္ဇးပေး ဟူလို
သတည်း။) ဟိကသ္မာ၊ ကား။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။
လဂ္ဂံ၊ သော။ ယံ တတ္ထသိတ္ထံ၊ သည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ တတ္ထသိတ္ထံ၊ သည်း။
အကပ္ပိယံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ပဌမံ နိသီဒန္တာ၊
ရှေးဦးစွာ နေလင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်း။ သယဇေဝ၊ လျှင်။ တဿ
ဘိက္ခုနော၊ ထို နိစ္စဘတ် စသည် ကိုခံချေသော ရဟန်း၏။ ပတ္တေတွာ၊ မှ။
ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှာတိ ယူအံ။ ယတ္ထဓောဝနကိစ္စံ၊ သည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
သစေ ပန၊ ဤကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ဝိနည်းကံကို။ ကာရေ
တွာ၊ ပြုစေ၍။ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။ ပုန၊ ဖန်။ ကိဉ္စ၊ သော။ ဗျဉ္ဇနံ ဝါ၊ ကို
လည်းကောင်း။ ခါဒနိယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တေ၊ ၌။ အာကိရန္တိ၊
ကုန်အုံ။ ယေန ဘိက္ခုနာ၊ အကြပ် ရှေးဦးစွာ နေလင့်သော ရဟန်းသည်။
ပဌမံ၊ စွာ။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကတံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤကား “မယံ ။ပ။
ကရေဟိ” ဟူ၍ ငါ၏ဆွမ်းဖြစ်ပြီ၊ ဘုဉ္ဇးပေးလိုလည်း ဘုဉ္ဇးပေး။ သူ့အား
စွန့်လိုလည်း စွန့်၊ အကြောင်းနှင့် အလျောက်ပြုကာမူ၍ ရွတ်ပေသော ပဌမ
နိသီဒ္ဓရဟန်းကို ဆိုသတည်း။) သော ဘိက္ခု၊ ထို ရှေးဦးစွာ အပ်အောင်
ပြုသော ရဟန်းသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ န လုတတိ၊ မရ။
ယေန အညေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်း။ အကတံ၊ ဝိနည်းကံ မပြုသေး။ တေန
အညေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ (တပါးကိုစွန့်၍ တပါး

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကိုသာ “မယ့် ဆန္တကံ” စသည်ဖြင့် ရှုတ်စေ ဟူလို။) ယခု ဘောဇနံ၊ အကြင် အသစ်တည်လက်သော ဘောဇဉ်ကိုလည်း။ အကတံ၊ ဝိနည်းကံ ပြုသေး။ တံ ဘောဇနံ၊ ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ဝိနည်းကံ ပြုအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား—ရဟန်း တပါးနှင့် ဝိနည်းကံ ပြုသည်ရှိသော် အသစ်ထည့်သမျှကိုသာ ပြု၊ ပြုလေပြီး သော ဆွမ်းကို မပြုလင့် ဟူလို။) ယေန အကတန္တိ၊ ကား။ ယေန အညေန တိက္ခနာ၊ သည်၊ ပဌမံ၊ စွာ။ န ကတံ၊ သေး။ တေန အညေန တိက္ခနာ၊ သည်။ ကာတဗ္ဗံ ၏။ (ဤကား “ယေန အကတံ တေန ကာတဗ္ဗံ” ၏ အဗ္ဗုဒ္ဓံ။) ယဉ္ဇ အကတန္တိ၊ ကား။ ယေန တိက္ခနာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြု၊ တေနပိ၊ ထို ပဌမရဟန်းသည်လည်း။ ယံ ဘောဇနံ၊ ကို။ အကတံ၊ သေး။ တံ ဘောဇနံ၊ သို့၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ဤကား “ယံ အကတံ ကာတဗ္ဗံ” ၏ အဗ္ဗုဒ္ဓံ။) ပဌမဘာဇေန ပန၊ ရှေးဦးစွာ ဝိနည်းကံပြုသော ခွက် သပိတ်၌မူကား။ ကာတံ၊ ငှါ၊ န လတ္တံ၊ ခရအပ်။ (မအပ် ဟူလို။) တိ ကသ္မာ၊ ကား၊ ကတ္ထ၊ ထို ရှေ့ဦးစွာပြုသော ခွက် သပိတ်၌၊ ကရိယ ဝာနေ၊ ထည့်၍ ပြုသည်ရှိသော်။ ပဌမံ ကတေန၊ ရှေးဦးစွာ ဝိနည်းကံပြု လေပြီးသော ဘောဇဉ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ကတံ၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညသ္မိံ၊ ဘာဇေန၊ တပါးသော ခွက် သပိတ် စသည် ၌၊ ကာတံ၊ ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏၊ ဣသိ၊ အယံ၊ ကား၊ အဓိပ္ပါယ်သော၊ တည်း။ ဝေံ၊ သို့။ ကတံ ပန၊ တပါးသော ခွက် သပိတ် စသည်၌ ထည့်၍ ရဟန်း တပါးစွန့်သော ဘောဇဉ်ကိုကား။ တေန တိက္ခနာ၊ ထို ပဝါရိတ်သင့် သော ရဟန်းသည်၊ ပဌမံ ကတေန၊ ရှေးဦးစွာ ဝိနည်းကံပြုသော ရဟန်း နှင့်၊ (နေလင့်သော ရဟန်းကိုယူ) သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဘုဉ်တုံ၊ ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ဝိနည်းကံကို။ ကရောနန္တန စ၊ ပြုသဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ ပြုလိုသော ရဟန်းသည်လည်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက် ကား။ ပဇ္ဇေယေဝ၊ ဌိသာဈျှံ၊ ကာတဗ္ဗံ၊ သည်ကား။ န၊ မဟုတ်၊ ကုဏ္ဍပိ၊ ဖျဉ်း၌ သည်း ကောင်း။ ပစ္ဆိယမ္ပိ၊ တောင်း၌ လည်းကောင်း။ ယတ္ထ ကတ္တပိ၊ သော။ ပုရ ဘော၊ မှ၊ ဌသေဘ္ဘာ၊ ဤ။ ဩနမိတဘာဇနေ၊ စောင်းလိုက်၍ ငဲ့၍ထား သော ခွက် သပိတ် စသည်၌။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အရှင်တယောဘင်၏ရှေ့သို့ အတန်ငယ် သပိတ် စသည်ကို မစောင်းလိုက်ပဲ မငဲ့လိုက်ပဲကား “အလမေတံ သဗ္ဗံ” ဟု မရွတ်လင့် ဟူလိုသတင်း) တံ ဘောဇနံ၊ ထို အဟိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုပြီးသော ဘောဇဉ်ကို။ တိက္ခသတံ၊ ရဟန်းအရာသည်။ သစေ ပဝါရိ တံ ဟောတိ၊ ခန့်။ သဗ္ဗေသံ တိက္ခနံ၊ လိုအား။ ဘုဉ်တုံ၊ ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အပ္ပဝါရိဘဝနိဋ္ဌိ၊ မသဉ်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ယေန ပန ဘိက္ခုနာ၊ သည်ကား။ ကပ္ပိယံ၊ ဘုဉ်းပေးစိမ့်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုစေ ၏။ တဿ ဝေ၊ ထို ပြုပေသော ရဟန်းအားသာလျှင်။ (ဝေ-ထည့်။) န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်သည်သာတည်း။ (“မယံ သန္တကံ။ပ။ ကရောဟိ” ဟူ၍ အပ် အောင်ပြုပေသော ရဟန်းအားသာ မစားအပ်သည် ဟူလိုသတတ်။) သစေဝိ၊ ရှိလည်း။ ပဝါရေတွာ၊ ရှိ၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄၊ ပဝိဋ္ဌံ ဘိက္ခု၊ ဝင်သော ရဟန်းကို။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဝဟေတွာ၊ ရှိ။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ တုံဉ္စနကေ၊ ဘုဉ်းပေးလတ္တံ့သော။ မင်္ဂလနိမိန္ဒေ၊ မင်္ဂလာအလို့ငှါ မိတ်လတ်ရာ၌။ နိသီခါပေန္တိ၊ နေစေကုန်အံ့။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ရှိသာ လျှင်။ ဘုဉ်တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သစေ၊ ရှိ။ တတ္ထ၊ ထို မင်္ဂလာဆောင်ရာအရပ် ၌။ အညော ဘိက္ခု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ အံ့။ အာသနသာလံ ဝါ၊ လှို လည်း ကောင်း။ ပိဟာရံ ဝါ၊ လှိုလည်းကောင်း။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပေသေတွာ၊ လွှတ် လိုက်၍။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ စေအပ်၏။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောဝိနည်းကံကို။ (မယံ သန္တကံ။ပ။ ကရောဟိ-ဟု ရွတ်ပေသည်ကို ယူ။) ကရောန္တေန ပန၊ ပြုသော ရဟန်းမူကား။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ လူ သာမဏေ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဌိတံ၊ တည် သော သပိတ်၌ ဆွမ်းကို။ န ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ (ပဉ္စေကို “အလမေတံ သဗ္ဗံ” ဟု ရွတ်စေမှ ပဉ္စေလက်အတွင်း “မယံ သန္တကံ” သည်ကို ရွတ်လိုက်ပေ ဟူလို သတည်း။) သစေ၊ ရှိ။ အာသနသာလာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ရှိလင့်သော ရဟန်း သည်။ အဗျတ္တော၊ ဝိနည်းကံ၌ မလိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သယံ ဝန္တော၊ မိမိကိုယ်တိုင် သွား၍။ ကပ္ပိယံ၊ ဘုဉ်းပေးသည်ကို။ ကာရာပေတွာ၊ စေ၍။ အာနေတွာ၊ ရှိ။ ဘုဉ်တဗ္ဗံ၊ ၏။ (မင်္ဂလာပြုရာသို့ ပြန်၍ ဘုဉ်းပေး ဟူလို သတည်း။)

ဝိလာနာတိရိတ္တန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ၊ ၌။ ကောဝလံ၊ သက်လက်။ ယံ ဘောဇနံ၊ သည်။ ဝိလာနဿ၊ ၏။ ဘုတ္တာဝသေသံ၊ စားကြွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ဘောဇနံ ဝေ၊ ထို သူနာရဟန်း၏ စားကြွင်းဖြစ်သော ဘောဇဉ်သာ လျှင်။ ဝိလာနာတိရိတ္တံ၊ သူနာစားကြွင်း မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထ ခေါ် သစ္စတော၊ စင်စစ်ကား။ ဝိသာနံ၊ သူနာကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရှိ။ “အဇ္ဇ ဝါ၊ ယနေ၌ လည်းကောင်း။ ယဒါ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဣတ္ထတိ၊ ၏။ ဝါ၊ အံ့။ တဒါ၊ ၌။ ခါဒိဿတိ၊ လတ္တံ့သတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ယံ ကိဉ္စ ဘောဇနံ၊ ကို။ အာဟဋ္ဌံ၊ ဆောင်အပ်၏။ တံ ဖြသဗ္ဗံ၊ သည်။ ဝိလာ နာတိရိတ္တံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ အဖို့တပါးကား။

(ဓုတိယအကြိမ်)

၂၂-ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိနိစ္ဆယကထာ

၃၀၉

ယာမကာလိကာ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တာဟကာလိကာ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယာဇဇိဝိကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အနုတိရိတ္တံ၊ သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုကို။ အာဟာရတ္ထာယာ၊ ငှါ။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိယ၊ အား။ အဇ္ဈောဟာရေ၊ အဇ္ဈောဟာရေ၊ တိုင်း။ ဓုတ္တဋ္ဌံ၊ ၏။ သဓေ ပန၊ ရှိကား။ ယာမကာလိကာဒိနိ၊ ထိုသည်။ အာမိသသံသဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အာဟာရတ္ထာယာ၊ အာဟာရ ဖြစ်စိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ အနာဟာရတ္ထာယာ၊ သူနာ ဆေးအလိုငှါ လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ အဇ္ဈောဟရန္တိယ၊ အား။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ တည်း။ အသံသဋ္ဌာနိ၊ ဆွမ်း စသော အာမိသနှင့် မရောသော ယာမကာလိကတို့ကိုကား။ ပစ္စယေ၊ မွတ်သိပ်ခြင်း ဆာလောင်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဘုဉ္ဇန္တိယ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ဌ။ ပဝါရဏာဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ပဝါရိတ်ကို ဆုံးဖြတ်သော စကားရပ်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၂၂-ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိနိစ္ဆယကထာ

၁၂၃။ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ ဧတ္ထ ပဒေ၊ ဌကား။ ဝေံ၊ ထို့။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ဝံ့သော။ ကုလပုတ္တံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တေန၊ ရဟန်းပြုသော ရဟန်းသည်။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ “သိက္ခဝေ၊ ထို့။ ပဉ္စဟိ အာဗာဓေဟိ၊ ငါးပါးသော အနာတို့ဖြင့်။ ဖုဠော အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ရဟန်းမပြုစေအပ်။” ဣတိ အဋ္ဌဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒေါသဝိရဟိတော၊ ရဟန်းအန္တရာယ်ပြုတတ်ကုန်သော ငါးပါးသော အနာ အစရှိသော အပြစ်တို့မှ ကင်းသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတြ ဝစနေ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ ကုဉ္စံ၊ နှုနသလည်းကောင်း။ ဂဇ္ဈော၊ ထွတ်မြင်းအနာ လည်းကောင်း။ ကိလာသော၊ ပွေး ညှင်းအနာ လည်းကောင်း။ သောသော၊ ခယရုပ်အနာ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ချောင်းဆိုးအနာလည်းကောင်း။ အပမာရော၊ ဝက်ရူး ကြက်ရူး စသော အနာ လည်းကောင်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၉၀

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂ

ကောင်း။ ဣတိ ဣဇေတိ ပဉ္စဟိ အာဗာဓေတိ၊ ထို့ပြင်။ ဖုဋ္ဌော အတိတူ
 တော၊ သောသု၊ န ပဗ္ဗာဇောဓဗ္ဗော၊ အပ်။ ပဗ္ဗာဇောဓဗ္ဗော ပန၊ သည်
 ကား။ ဝုတ္တဋ္ဌံ၊ သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ၊ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊
 အာပတ္တိ ဝုတ္တဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဝုတ္တဋ္ဌဿ-ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တတ္ထ တေသု ပဉ္စသု
 အာဗာဓေသု၊ ထို့တွင်။ ကုဋ္ဌန္တိ၊ ကား။ ရတ္တကုဋ္ဌံ ဝါ၊ နှုနီ အနာသည်
 မူသည်။ ဟောတု၊ စေ။ ကာဠကုဋ္ဌံ ဝါ၊ နှုနက် အနာသည်မူသည်။
 ဟောတု၊ စေ။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော၊ ကိဉ္စိဘဒ္ဒဗျာကန္တုအာဒိပ္ပတေဒမ္ပိ၊ ဆိတ်
 လည်နှုနာ ပွေး၊ ဝဲ အစရှိသော အပြားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ကုဋ္ဌမေဝ၊
 နှုမျိုးသို့ချည်းတည်း။ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ စေ၊ ဤ။ တံ ကုဋ္ဌံ၊ ထိုနှုနာ
 သည်။ နဒိပ္ပိပ္ပမာဏမ္ပိ၊ လက်သည်းခွံမျှသာ ရှိသော်လည်း။ ဝစုနက
 ပက္ခေ၊ ပွားစီးတတ်သော အဖို့၌။ ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ န ပဗ္ဗာဇေ
 တဗ္ဗော၊ အပ်။ သဒေ ပန၊ ဤကား။ နိဝါသနဝါဝရဏေဟိ၊ ဝတ်သော
 ရုံသော သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။ ပကတိပဋိစ္ဆန္တဋ္ဌာနေ၊ ပကတိ ဖုံးလွှမ်းမိသော
 အရပ်၌။ နဒိပ္ပိပ္ပမာဏံ၊ သော နှုနာ သည်။ အာစုနကပက္ခေ၊ မပွားစီးတတ်
 သော အဖို့၌။ ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊
 မုခေ ဝါ၊ ဌံသည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါပေဋိသု ဝါ၊ လက်ဖမ်း ခြေဖမ်းတို့၌
 လည်းကောင်း။ လစေဝိ၊ ဤသည်း။ အဝစုနကပက္ခေ၊ ဌံ၊ ဌိတံ၊ တည်သော
 အနာသည်။ နဒိပ္ပိပ္ပတော စ၊ လက်သည်းခွံအောက်လည်း။ ခုဒ္ဒကတရမ္ပိ၊
 သေးငယ်သော်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ တည်း။” ဣတိ ဤသို့။ ကုဋ္ဌန္တိယံ၊
 ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တိက္ခာဘေတွာ၊ ကုစေ၍။ ပဗ္ဗာဇောဓဗ္ဗနဝိ၊ ရဟန်းပြုသဖြင့်
 လည်း။ ပကတိဝဇ္ဇေ၊ သည်။ ဇာနကယေဝ၊ ဖြစ်သော်သာလျှင်။ ပဗ္ဗာ
 ဇောဓဗ္ဗော၊ ဤ။ ဂေါဓာပိဋ္ဌာသဒိသစုတ္တဩကိရဏသရိရမ္ပိ၊ ဖွတ်ကျောက်
 ကုန်းနှင့်တူသော အမှုန့်သို့ဖြင့်ပြည့်သော ကိုယ်ရှိသောသူဆိုလည်း။ ပဗ္ဗာ
 ဇေတုံ၊ ဌာ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ (ပွေး ညှင်းကို ယူ။)

ဂဇ္ဈောတိ၊ ကား။ မေဒဂဇ္ဈော ဝါ၊ ဆတ်ဆန်တည်သော ထွတ်မြင်း
 နာသည်လည်း။ ဟောတု၊ စေ။ အညော၊ ဝါ၊ တပါးလည်း။ ယော
 ကောဝိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကောလဋ္ဌိမတ္တကောဝိ၊ ကလောစေ့ မျှသော်
 လည်း။ စေ၊ ဤ။ ဝစုနကပက္ခေ၊ အဖို့၌။ ဌိတော၊ သော။ ဂဇ္ဈော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ အံ၊ န ပဗ္ဗာဇောဓဗ္ဗော၊ အပ်။ ပဋိစ္ဆန္တဋ္ဌာနေ ပန၊ အဖို့၌ကား။
 ကောလဋ္ဌိမတ္တေ၊ မျှ။ အဝစုနကပက္ခေ၊ အဖို့၌။ ဌိတော၊ သော်။ ဝဇ္ဇတိ၊

(ဇုတိယအကြိမ်)

၂

၏။ မုခါဒိကော၊ အစရှိသော။ အပ္ပင်္ဂိန္နန္တဌာနေ၊ နှို။ အဝဇနကပက္ခေ၊
 ဌ။ ဌိတေဝိ၊ သော်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အော်။ ထိကိန္နာပေတွာ၊ စေ၍။
 ပဗ္ဗာဇေန္တေနိ၊ ပြုသဖြင့်လည်း။ သရိရံ၊ ကို။ သစ္ဆဝိ၊ ပကတိသော
 အရေ ရှိသည်ကို။ ကာရာပေတွာ၊ စေ၍။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အင်၏။
 ဥဏ္ဍိဂဏ္ဍာ နာမ၊ သားမြတ် မည်သော အနာတို့မည်သည်ကား။ (ကြွက်နို့
 လည်း ဟူ။) ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂေါထနကာ ဝိယ စ၊ နွားတို့၏ သားမြတ်
 ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အင်္ဂုလိကာ ဝိယ စ၊ လက်ညှိုးဖျားကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း။ တတ္ထ တတ္ထ သရိရာယေဝေသု၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်အင်္ဂါ
 တို့၌။ လမ္ဗန္တိ၊ တွဲရ၍ ဆွဲကုန်၏။ ဇေတဝိ၊ ထို သားမြတ် ကြွက်နို့တို့
 သည်လည်း။ ဂဏ္ဍာယေဝ၊ ထွတ်မြင်းနာတို့အတူ လည်းကောင်းတည်း။
 ဇေတသု၊ ထို သားမြတ် ကြွက်နို့တို့သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ဌ။
 န ဝဇ္ဇတိ၊ အော်။ ဗဟရကာလေ၊ ငယ်သောအခါ၌။ ခရိပိဠကာ နာမ၊
 နို့ဝက်သက် မည်ကုန်၏။ ယောဗ္ဗန္တကာလေ စ၊ အရွယ်သို့ ရောက်သော
 အခါ၌ကား။ မုခေ၊ မျက်နှာ၌။ ခရိပိဠကာ နာမ၊ ဝက်ခြံ မည်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟလ္လကာကာလေ၊ အရွယ်ကြီးသော အခါ၌ကား။
 နဿန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ တာ ခရိပိဠကာ၊ ထို ဝက်ခြံတို့သည်။ ဂဏ္ဍသင်္ချံ၊
 ထွတ်မြင်း ဟူသော အရေအတွက်သို့။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ တာသု၊ ထို
 ဝက်ခြံတို့သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ပဉ္စင်းခံအံ့သောဌ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ အညာ ပန၊ ထိုမှတပါး ကုန်သော။ သရိရေ၊ ကိုယ်၌။ ခရိပိဠကာ နာမ၊
 ကြွက်နို့ မည်သော အနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ခရိပိဠကလည်း
 ရှိ၏။ ကြမ်းသော အိုင်းအနာတို့သည် ပေး။) အပရာ၊ ထိုမှတပါး။ ပဒုမ
 ကဏ္ဍိကာ နာမ၊ တင်းတိမ် မည်သော အနာတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ အညာ၊ ထိုမှတပါး။ သာသပဗီဇော နာမ၊ ညှင်းသေး မည်သော
 အနာတို့ လည်းကောင်း။ သာသပမဏ္ဍာယေဝ၊ မန်ညှင်းစေ့မျှသာလျှင်။
 သကသသရိရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။ ဖရန္တိ၊ နှို့ကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ တို့သည်။
 ကုဋ္ဌဇာတိကာဝ၊ နှုမျိုးတို့ချည်းတည်း။ တာသု၊ ထို ပွေး အစရှိသော အနာ
 တို့သည်။ သတိ၊ သော်။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အင်။

ကိုလာသောတိ၊ ကား။ န ဘိဇ္ဇနကံ၊ ပေါက်လည်း မပေါက်။ န
 ပတ္တရဏကံ၊ ယိုလည်း မယို။ ပဒုမပုဏ္ဏရိကပတ္တဝဏ္ဏံ၊ ကြာပုဏ္ဏရိကအရွက်
 အဆင်းနှင့် တူသော။ ကုဋ္ဌံ၊ နှုနာတည်း။ (ဆင်ညှင်းကြီး ဟူလိုသတည်း။)
 ယေန၊ အကြပ်ညှင်းအနာဖြင့်။ သဗလံ၊ ပြောက်ကျားသော။ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏။
 (ဒုတိယအကြိမ်)

သရိရံ ဝိယ၊ ကိယံကုသိန္နံ။ သဗ္ဗလသရိရံ၊ ပြောကံကျားသော ကိယံ ရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ကုဗ္ဗေ၊ ထို နှုနာ၌။ ဝုတ္တနယောနော၊ ဖြစ်သော
လျှင်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သောသောတိ၊ ကား။ သောသ
ဗျာမိ၊ ခယရက်အနာတည်း။ တသ္မိံ၊ ထို ခယရက် အနာသည်။ လတိ၊ သော်။
န ပဗ္ဗာဇောဓဗ္ဗော၊ အပ်။ (သာသနာ အယုတ်အနာ ဟူလိုသည်။) အပမာ
ရောတိ၊ ကား။ ဝိတ္တုမ္မာဒေါ ဝါ၊ သည်းခြေပျက်သဖြင့် ရူးသည်လည်း
ကောင်း။ ယက္ခုမ္မာဒေါ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်
ဝါးတို့တွင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝေရိကေန၊ ရန်သူဖြစ်ဖူးသော။ အမနုဿေန၊
ဘီလူးသည်။ ဂဟိဒတာ၊ ဖမ်းအပ်သောသူသည်။ ဒုတ္တိကိစ္ဆော၊ ကုန်ခံ
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပမတ္တကေဝိ၊ စိုးစဉ်းသာ ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ အပ
မာရေ၊ ဘီလူးရူးနာသည်။ လတိ ပန၊ ရှိသော်ကား။ န ပဗ္ဗာဇောဓဗ္ဗော၊
စေအပ်။

၁၂၄။ “တိက္ခဝေ၊ တို့၊ ရာဇဘဇ္ဇော၊ မင်းခယောကျ်ားကို။ န ပဗ္ဗာ
ဇောဓဗ္ဗော၊ အပ်။ ယော တိက္ခ၊ သည်း ပဗ္ဗာဇေယျ၊ ငြားအံ့၊ ဝုတ္တဋ္ဌဿ၊
ထို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်းဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ တို့၊ ဝစနတော၊
ကြောင့်။ ရာဇဘဇ္ဇာဝိ၊ မင်းခယောကျ်ားကိုလည်း။ န ပဗ္ဗာဇောဓဗ္ဗော၊
အပ်။ ဧတ္ထ စ ပဒေါ ဤ“ရာဇဘဇ္ဇော န ပဗ္ဗာဇောဓဗ္ဗော” ဟူသော ပုဒ်၌
လည်း။ အမေတ္တာ ဝါ၊ အမတ် မည်ဘာသော်လည်း။ ဟောတု၊ စေ။
မဟာမတ္တာ ဝါ၊ သော်လည်း။ ဟောတု၊ စေ။ သေဝကော ဝါ၊ သူစား
သော်လည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ကိဉ္စိ၊ သော၊ ဌာနန္တရံ၊ ထို့။ ပမတ္တာ ဝါ၊
သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ အပ္ပမတ္တာ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။
ယော ကောဝိ၊ သူသည်။ ရဗျော၊ ၏။ ဘတ္တဒဝတနဘဇ္ဇော၊ ထမင်း
ရိက္ခာစားသော သူစားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဗ္ဗော၊ ခပ်သိမ်းသော
သူသည်။ ရာဇဘဇ္ဇာတိ သန္နံ၊ မင်းခယောကျ်ား ဟူသော အရေအတွက်
ထို့၊ ဝတ္တတိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇောဓဗ္ဗော၊ အပ်။ တဿ ပန ရာဇ
ဘဇ္ဇဿ၊ ၏ကား။ ဝုတ္တနတ္တတတု ဘာ၊ သား ခြေး ညီ အပ်ဆို ဖြစ်ကုန်
သော။ သေ၊ တို့သည်။ ရာဇဘာ၊ မှ။ ဘတ္တဒဝတနံ၊ ကို။ န ဝဏ္ဏန္တိ၊
ကုန်။ ဧတ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယော ပန၊ သည်ကား။
ရာဇဘာ၊ မှ။ လဒ္ဓံ၊ သော။ နိဗ္ဗဒဘာဝံ ဝါ၊ မပြတ်ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို
လည်းကောင်း။ မာသသံသန္တရာရိဗ္ဗယံ ဝါ၊ လနှစ်ခန့်၍ ပေးသော ရိက္ခာ
ကိုလည်းကောင်း။ ရဗျောယေဝ၊ အားပင်လျှင်။ နိယျာဇေတိ၊ နှင်းအပ်ပြီး။

(ဇုတိယအကြိမ်)

ပုတ္တဘာတုကေ ဝါ၊ သာ၊ ညိ အင်္ဂါဖြစ်သော သူ့ဘိုကိုသော်လည်း။
 တံ ဌာနံ၊ ထို အရာအထူးကို။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြာပေတွာ၊ ခံစေ၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။
 “ဧနိ၊ ယခု၊ အဟံ ကာ၊။ ဒေဝဿ၊ အရှင်ခင်းကြီးအား။ န ဘဇ္ဇော၊
 စေတားပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဟေန ဝါ၊ အကြင် သူသည်
 လည်း။ ယံ ကာရဏာ၊ အကြင်အမှုကြောင့်။ ဝေဗာနံ၊ ရိက္ခာကို။ ဂဟိတံ၊
 ၏။ တံ ကမ္မံ၊ သည်း။ (ကိုလည်းပေး။) ကတံ၊ ပြုပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ယော ဝါ၊ သူ့ကိုလည်း။ “ပဗ္ဗဇေယျ”တိ၊ ရဟန်းပြုလေ ဟူ၍။ ရညာ၊ သည်း။
 အနုညာဟော၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ လိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ဌာ၊
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁၂၅။ ဗေဗန္ဓော၊ တံခွန်ဖွဲ့၍ သွားသည်နှင့်တူသော။ စောရောဝိ၊ ကို
 လည်း။ န ပဗ္ဗာဇေဘဗ္ဗော၊ အင်္ဂါ။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗေဗန္ဓု၊ ၊ သော။ စော
 ရော၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေဘဗ္ဗော၊ အင်္ဂါ။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်း။ ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အံး
 ဝုတ္တဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ ထို့။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗေဗန္ဓော၊ သော။ သော စော ရောဝိ၊ ကိုလည်း။
 န ပဗ္ဗာဇေဘဗ္ဗော၊ အင်္ဂါ။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထို ပညတ် ပါဠိဆက်၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 ဗန္ဓိတွာ၍။ ဝိစရတိ ဝိသံ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဝါ၊ လှည့်လည်သကဲ့သို့။ ဝိစရတိ၊
 သွားတတ်၏။ ဝါ၊ လှည့်လည်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗေဗန္ဓော၊ မည်
 ၏။ (တံခွန်ဖွဲ့၍ သွားသည်နှင့်တူ၍ သော်လည်းပေး။) မူလဒေဝါဒယော
 ဝိသ၊ မူလဒေဝ အမည်ရှိသော ခိုးသူ စသည်တို့ကဲ့သို့။ လောကေ၊ လူ၌။
 ပါကဋ္ဌော၊ ၏။ ဣတိ၊ ထို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္ထော၊ ကြောင့်။
 ယော စောရော၊ သည်း။ ဝါမသောတံ ဝါ၊ ပြည်ရွာကို ဖျက်ခြင်းကို လည်း။
 ကောင်း။ ပဋ္ဌာဒယနံ ဝါ၊ ခရီးကိုဖျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နဂရေ၊ ၌။
 သန္ဓိန္ဒြေဧနိကမ္မံ ဝါ၊ တိုက်စစ်ဖောက်၍ ခိုးခြင်း စသော အမှုကို လည်း။
 ကောင်း။ ကရာဒန္တာ၊ လျှပ်။ ဝိစရတိ၊ အံး။ “အသုကော နာမ၊ သူ
 သည်း။ ဣဒံ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤမည်သော ဤမည်သော ခိုးဝှက်မှုကို။ ကရောတိ”
 တိ၊ ပြု၏။ ဟူ၍။ ပညာယတိ စ၊ ထင်သည်။ ထင်ရှားအံ့။ သော၊ ကို။
 န ပဗ္ဗာဇေဘဗ္ဗော၊ အင်္ဂါ။ ယော ပန ရာဇပုဏ္ဏာ၊ သည်ဘား။ ရဇံ၊ ကို။
 ပဏ္ဏာဒန္တာ၊ ကောင်းစွာလျှပ်။ ဝါမသောတာဒိနိ၊ ပြည်ရွာဖျက်ခြင်း စသည်
 တို့ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ သော၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေဘဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ ကသ္မာ၊ ကား။
 တသ္မိ၊ ထိုသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ခြင်း၌။ ရာဇေနော၊ ထိုသည်။ တုဿန္တိ၊
 ကုန်၏။ သစေ ပန၊ ကား။ န တုဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ န ပဗ္ဗာဇေဘဗ္ဗော၊

အပ်။ ပုဗ္ဗေ၌။ မဟာဇေန၊ ဌ။ ပါကီလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ပစ္စာ၊
 နောက်မှ၊ ဝါ၊ ဌ။ စောရတမ္ပံ၊ ကိ။ ပဟာယ၊ ဤ။ ပဉ္စသီလာနိ၊ တို့ကို။
 သမာဒိယတိ၊ အံ။ တံ စောရံ၊ ကိ။ စေ၊ ဤ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဇာနန္တိ၊ သိကုန်အံ။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ဧ။ ယေ ပန အဗ္ဗလဗုဇာဒိစောရ
 ကာ ဝါ၊ အကြင် သရက်သီး ပိန္နသီး စသည်ကို ခိုးသောသူတို့သည် လည်း
 ကောင်း။ သန္တိန္ဒြေဒါဒိစောရာ၊ ဧဝံ ဝါ၊ တိုက်စပ်ဖောက်၍ ခိုးသသူ
 စသည်တို့ပင်သော လည်းကောင်း။ အဓိဿမာနာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ထေယျံ၊ ခိုးခြင်းကို။ ကရေန္တိ၊ ကုန်အံ။ ပန၊ ထိုသို့ပြုလွှင့်မှုလည်း။
 (ထည်း။) ပစ္စာဝိ၊ နောက်၌လည်း။ “ဣဒိနာ နာမ၊ ဤမည်သော သူသည်။
 ဣဒံ ကမ္မံ၊ ကိ။ ကတ”န္တိ၊ ပြု၏ ဟူ၍။ န ပညာယန္တိ၊ ကုန်အံ။ တေဝိ၊
 တို့ကိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ဌ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။

၁၂၆။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာရသေဒကော၊ နှောင်အိမ်ကိုဖောက်၍
 ပြေးသော။ စောရော၊ ကိ။န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ယော၊ သည်။ ပဗ္ဗာ
 ဇေယျ၊ အံ။ ဗုတ္တဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင်း။ ကာရသေဒကော၊ သော။ စောရော ပန၊ ကိုကား။
 န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထို ပညတ် ပါဠိတော်၌။ ဗန္ဓနာ
 ဝါရံ၊ နှောင်အိမ်ကို။ ကာရော၊ ကာရ ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဧ။ ဣပန၊ ဤ
 ဝတ္ထု၌ကား။ အန္ဓုဗန္ဓနံ ဝါ၊ ထိတ်ထောင်ဖြင့် ဖွဲ့သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေ။ သင်္ခယိကဗန္ဓနံ ဝါ၊ သံခြေချင်းဖြင့် ဖွဲ့သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊ စေ။
 ရဇ္ဈုဗန္ဓနံ ဝါ၊ ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဂါဗန္ဓနံ ဝါ၊
 ရွာဖြင့် ဖွဲ့သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ နိဂမဗန္ဓနံ ဝါ၊ နိဂုံးဖြင့်
 ဖွဲ့သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ နဂရဗန္ဓနံ ဝါ၊ မြို့တံတိုင်းဖြင့်
 ဖွဲ့သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပုရိသဂုတ္တိ ဝါ၊ ယောက်ျားသို့ဖြင့်
 စောင့်သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဇနပဒဗန္ဓနံ ဝါ၊ ဇနပုဒ်ဖြင့် ဖွဲ့သည်
 မှုလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဒိပဗန္ဓနံ ဝါ၊ ကျွန်းဖြင့်ဖွဲ့သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊
 စေ။ ဇေတသု၊ ထို ဖွဲ့ခြင်းတို့တွင်။ ယံ ကိဉ္စ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသော။
 ဗန္ဓနံ၊ ကိ။ ဘိန္နိတွာ ဝါ၊ ဖျက်၍ လည်းကောင်း။ (ထိတ်ထောင်ကို ဖျက်သည်
 နှင့်ဟပ်။) ဆိန္နိတွာ ဝါ၊ ဖြတ်၍လည်းကောင်း။ (သံခြေချင်းနှင့် ဟပ်။)
 မုဉ္ဇိတွာ ဝါ၊ ဖြေ၍လည်းကောင်း။ (ကြိုးနှင့်ဟပ်။) ဝိဝရိတွာ ဝါ၊ ဖွင့်၍
 လည်းကောင်း။ (ရွာတံခါး ဝသည်နှင့်ဟပ်။) အပဿမာနာနံ ဝါ၊ စောင့်
 သောသူတို့ မမြင်ကုန်စဉ်လည်းကောင်း။ ဟော စောရော၊ သည်။ ပယာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ယတိ၊ အံ၊ သော စောရော၊ သည်။ ကာရဘေဒကောတိ သင်္ချံ၊ နှောင်
 အိမ်ကို ဖောက်၍ပြေးသော ခိုးသူ၏ အရေအတွက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဤဒိသော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကာရဘေဒကော၊
 သော၊ စောရော၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဒီပဗန္ဓနံ၊ သည်ကို။ တိန္ဒိတ္တာ၊
 ဤ၊ ဒီပန္တရံ၊ သို့။ ဂတောဝိ၊ ရောက်သော ခိုးသူကိုလည်း။ န ပဗ္ဗာဇေ
 တဗ္ဗော၊ အပ်။ ယော ပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ န စောရော၊ မဟုတ်။
 ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဟတ္ထကမ္ပံ၊ မင်းတို့၏ အမှုသို့။ အကရောန္တော၊
 မပြုမူ၍။ “ဧဝံ၊ ဤသို့ နှောင်ဖွဲ့သဖြင့်။ အပယာယန္တော၊ မပြေးဝံ့။ နော၊
 ငါတို့အား။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့သသည်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇယုတ္တာဒိဟိ၊
 မင်း၏ စစ်ချီ အစရှိသော သူတို့သည်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။
 ကာရံ၊ ကို။ တိန္ဒိတ္တာ၊ ဤ။ ပယာတောဝိ၊ သော်လည်း။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊
 အပ်၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား—မင်း၏ စစ်ချီ အစရှိသော သူတို့သည် ခိုးသူမဟုတ်ပဲ
 လျက် “မင်းမှူးမတ်တို့၏အမှုကို မပြုကုန်” ဟူ၍ နှောင်အိမ်၌ ထာ သော်လည်း
 ကောင်း၊ “ဤသူ မပြေး မသွားလျှင် မင်းမှူးကုန်အောင် ပြုလတ္တံ့သည်” ဟူ၍
 နှောင်အိမ်၌ထားသော် လည်းကောင်း၊ ထိုနှောင်အိမ်မှ ထွက်ပြေ ခဲ့သောသူကို
 ရဟန်းပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။) သော ပန၊ သည်ကား။ ဂါမနိဂမ-
 ပန္နနာဒိနိ၊ ရွာ နိဂုံး ဆိပ် စသည်တို့ကို။ ကေကိယာ၊ အခွန်ဖြင့်။
 ဂဟေတွာ၊ ဤ။ တံ ကေကိ၊ ထို ဆိပ်ခွန် စသည်ကို။ အသမ္ပာဒေန္တော၊
 မပြည့်စုံစေနိုင်ရကား။ ဗန္ဓနာဂါရံ၊ သို့။ ပဝေသိတော၊ ထွင်းအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ သောဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ ပယာယိတွာ၊ ဤ။ အာဂတော၊
 လာသတ်သော်။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ သောဝိ၊ သည်လည်း။ ကသိ
 ကမ္ဘာဒိဟိ၊ လယ်လုပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ခနံ၊ ကို။ သမ္ပာဒေတွာ၊
 ပြည့်စုံသ၍။ ဇိဝန္တော၊ မွေးသည်ကို။ “ဣမိနာ၊ သူသည်။ နိခာနံ၊ ရွှေအိုး
 ကို၊ လဒ္ဓန္တိ၊ ရ၏ ဟု၊ ပေသည်။ ဈောဘသောစကားကို။ ဥပယံဟရိတွာ၊
 ဆောင်၍။ ကေနာ၊ သူသည်။ ဗန္ဓာဝိတော၊ ဖွဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 တံ၊ သူကို။ တဏှော၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ငှါ။ န ဝန္တတိ၊ မအပ်။
 ပယာယိတွာ၊ ဤ။ ဂတံ ပန၊ သွားလေသူကိုကား။ ဂတဌာနေ၊ ၌။ ပဗ္ဗာ
 ဇေတံ၊ ငှါ။ ဝန္တတိ၊ ၏။

၁၂၇။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လိနိတကော၊ တွေရာမှာသတ် ကမ္ပည်းမှတ်
 သော၊ စောရော၊ ခိုးသူတို့ကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ယော၊ သည်။
 ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အံ၊ ဗုတ္တဋ္ဌဿ၊ ရှိသော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အံဿ ဟောတိ၊
 (ဒုတိယအကြိမ်)

၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော ပန၊ ကြောဋ်ကား။ လိခိတကော၊ သော။
 စောဇရာ၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တတ္ထ၊ ဝစနေ၊ ထို ပဋိတော်၌။
 လိခိတကော နာမ၊ ကမ္မည်းရေးထားသောသူ မည်သည်ကား။ ယော
 ကောပိ၊ အမှတ်ရှိသောသူသည်။ စောရိကံ ဝါ၊ ခိုးမှုကိုလည်းကောင်း။
 အညံ၊ တပါးသော။ ဂရံ၊ လေးစွာသော။ ရာဇာဗရာဇံ ဝါ၊ မင်းတို့အား
 ပြစ်မှားခြင်းကို လည်းကောင်း။ ကတွာ၊ ရှိ။ ပယာတော၊ ပြေးခဲ့၏။ ရာဇာ
 စ၊ သည်လည်း။ နံ၊ ထိုသူကို။ ပဗ္ဗေ ဝါ၊ ထန်းရွက် ပေရွက် စသည်၌
 လည်းကောင်း။ ပေါတ္တကေ ဝါ၊ ဝေဠုလည်းကောင်း။ (ပုရပိုက်၌လည်း ဟူ။)
 “ဣတ္ထန္တာဓော၊ ဤအမည်ရှိသော သူကို။ ယတ္ထ ဌာနေ၊ အကြပ်အရပ်၌။
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တတ္ထ ဌာနေ၊ ထို မြင်ရာအရပ်၌။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ဓာရေ
 တဗ္ဗော၊ သတ်အပ်၏။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “အဿ၊ ထိုသူ
 အား။ ဝါ၊ ၏။ ဟလ္လဝါဒီဒိနိ၊ တို့ကို။ ဆိန္ဒတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝါ၊
 ထိုလည်းကောင်း။ “ဧတ္ထကံ နာမ ဧတ္ထံ၊ ဤမည်သော ဒဏ်ကို။ အာဟရာ
 ပေတဗ္ဗော၊ ဆောင်စေအပ်၏။” ဣတိ ဝါ၊ ထိုလည်းကောင်း။ လိခါပေတိ၊
 ကမ္မည်းရေးစေ၏။ အယံ၊ သူသည်ကား။ လိခိတကော နာမ၊ မည်၏။
 သော လိခိတကော၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။

၁၂၀။ “တိက္ခဝေ၊ ထို့။ ကသာဟတော၊ ကြိမ်လုံးဖြင့် ခတ်အပ်သော။
 ကတဒဏ္ဍကမ္မော၊ ပြုအပ်သောဒဏ်အမှုရှိသော သူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊
 အပ်။ ယော၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အံ။ နတ္ထဋ္ဌာ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။
 အဿ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ ကြောဋ်။ ကတဒဏ္ဍကမ္မော၊
 သော။ ကသာဟတောပိ၊ ကြိမ်လုံးဖြင့် ခတ်အပ်သော သူကိုလည်း။ န
 ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဧတ္ထ ပန ပဒေ၊ ဤ “န တိက္ခဝေ ကသာဟတော
 ကတဒဏ္ဍကမ္မော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော” ဟူသော ပုဒ်၌ကား။ ယော၊ သည်။
 ဝစနပေသနာဒိနိ၊ ဆိုခြင်း စေပါးခြင်း စသည်တို့ကို။ အကရာဓန္ဒာ၊
 မလိုက်နာလိုသည်ဖြစ်၍။ ဟညတိ၊ ခတ်၏။ သော၊ သည်။ ကတဒဏ္ဍ
 ကမ္မော၊ ကြိမ်လုံးခတ်၍ ဒဏ်ပေးသောသူ မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ယော ပန၊ သူသည်ကား။ ကေဏိယာ ဝါ၊ အခွန်ဖြင့် လည်းကောင်း။
 အညယာ ဝါ၊ တပါးသော အခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။
 ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ခါဒိတွာ၊ ရှိ။ ပုန၊ တဖန်။ ဒါတံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တော၊
 သည်ဖြစ်၍။ “အယမေဝ ဒက္ကော၊ ဤဒဏ်ပေးခြင်းသည်သာလျှင်။ တေ၊
 အား။ ဟောတူ” တိ၊ ဖြစ်စေဟူ၍။ ကသာဟိတို့ဖြင့်၊ ဟညတိ၊ ၏။ အယမေဝ၊

(စုတိယအကြိမ်)

သည့်သလျှင်။ ကသာဟတော၊ ကတဇဏ္ဍကမ္မော၊ ကြိမ်လုံးခတ်၍ ခတ်ပေးသောသူ မည်၏။ သော စ၊ သည်လည်း။ ကသာဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်မူလည်း။ ဟတော၊ ခတ်သည်။ ဟောတု၊ စေ။ အခုဇဏ္ဍကဒီနံ၊ ထက်ဝက်ခွဲ လုံထန် စသည်တို့တွင်။ (အဆစ်တို့သော တုတ်လုံကန် ဟူလိုသတည်း။) အညတရေန ဝါ၊ တပါးပါးဖြင့်မူလည်း။ ဟညတု၊ ခတ်သည်ဖြစ်စေ။ ယာဝလောကံ။ အလ္လဝဏ္ဏော၊ စွတ်သောအမာ ရှိသည်။ ဟောတိ ၏။ တာဝလောကံ။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဇဏော၊ အမာတို့ကို။ ပါကတိ၊ ကပကတိတို့ကို။ ကတ္တာ ပန၊ ဤကား။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဇာရေ ဝန၊ ဤကား။ ဇာဏ္ဍဟိ ဝါ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကပ္ပရေဟိ ဝါ၊ တတောင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ နာဠိကောရဝါသကဏာဒိဟိ ဝါ၊ အုန်းသီးကျောက်ခဲ စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဓာတေတွာ၊ ထောင်း၍ ခတ်၍၊ မုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သရိရေ စ၊ ဤလည်း။ ဂဏ္ဍိယော စ၊ ဖူးရရူးတို့သည်လည်း။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဝါ၊ အံ့။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဖာသုကံ၊ လွတ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ချင်းလွတ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ ဝေ၊ ပြုပြီး၍သာလျှင်။ ဂဏ္ဍိသု၊ ဖူးရရူးတို့သည်။ သန္တိသိန္နာသု၊ ပျောက်ကုန်ပြီးမှလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။

၁၂၉။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ လက္ခဏာဟတော၊ သံပူအပ်သော။ ကတဇဏ္ဍကမ္မော၊ ပြုအပ်သော ခတ်အမှုရှိသော သူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ သော၊ သည်း။ ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အံ့။ ဒုတ္တဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ လက္ခဏာဟတောသော။ ကတဇဏ္ဍကမ္မော ပန၊ ကိုကား။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဇ္ဇေဝိပဒေ၊ ဤလည်း။ ကတဇဏ္ဍကမ္မတာဝေါ၊ ပြုအပ်သော ခတ်အမှုရှိသော အဖြစ်ကို။ ပုရိမနယေနေဝ၊ လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား- ဆိုတိုင်း ဝေပါးတိုင်း မလိုက်နာသောကြောင့် တူးရှင်းတူ အပ်သည်ကို မဆို။ အခွန်အတုတ် ဝသော တရုံတခုကို ယူ၍ ဝေးမိသည်ကို မပေးနိုင်၍ တူးရှင်က အပ်သည်ကို ကတဇဏ္ဍကမ္မ ဟူလိုသော်။) ယဿ ပန၊ အကြင်သူ၏က။ နလာဇေ ဝါ၊ နဖူးပြင်၌ လည်းကောင်း။ ဥရုအာဇီသု ဝါ၊ တို့၌ လည်းကောင်း။ တတ္တေန၊ ရဲရဲညီးသော။ လောဟေန၊ သံပြားဖြင့်။ လက္ခဏံ၊ အမှတ်ကို။ အာဟာတံ၊ ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ သစေ၊ ဤ။ တုဗိသော၊ တော်လှန်သည် ဖြစ်မူကား။ ယာစ၊ လောကံ။ အလ္လဝဏ္ဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တာဝလောကံ။ န ပဗ္ဗာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃၉၀ ပိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

ဧတေဗ္ဗော၊ အပ်၊ သဓေဝိ၊ ရှိလည်း။ အဿ၊ သူအား။ ဝဏာရဋ္ဌော၊ အမာ
အထက်သို့တက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဆဒိယာ၊ အရေနှင့်။ သမ
ပရိစ္ဆဒေါ၊ ထပ်တူထပ်မျှ အပိုင်းအခြား ရှိကုန်၏။ ဣက္ခဏံ၊ အမှတ်သည်။
န ပညာယတိ၊ မထင်အံ့။ တိမဏ္ဍလံ၊ သုံးပါးသော အဝန်းကို။ ပဋိစ္ဆာ
ဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ နိဝတ္ထဿ၊ ဝတ်သောသူအား။ ဥတ္တရာသင်္ဂေ၊ ကိုယ်
ဝတ် စွယ်တပ်ခြင်းကို။ ကတေ၊ ပြုသတ်သော်။ စေ၊ ၍။ ပဋိစ္ဆန္ဓော
ကာသေ၊ ဌ။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အပဋိစ္ဆန္ဓော
ကာသေ၊ မဖုံ လွှမ်းမိသော အရပ်၌။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

၁၃၀။ “န တိက္ခဝေ။ပ။ ဒုတ္တဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
ဣဏာယိကောပိ၊ မြီတင်သော သူရှိလည်း။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။
တတ္ထ ဝစနော၊ ဌ။ ဣဏာယိကော နာမ၊ မြီတင်သောသူ မည်သည်ကား။
ယဿ၊ ၏။ ပိတိပိတာမဟေဟိ ဝါ၊ မိဘ အဘိုးအဘွားတို့သော်လည်း။
ဣဏံ၊ မြီ ရိုး ဝဟိဘံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သယံ ဝါ၊ သည်သည်း။ ဣဏံ၊
ကို၊ ဝဟိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ယံ ဝါ၊ အကြင်သူကိုသော်လည်း။
အာဠပေတွာ၊ ပေါင်နှံ၍။ မာတာပိတုဟိ၊ တို့သည်။ ယံဉ္စိ၊ ကစုံတခုသော
ဥစ္စာကို။ ဝဟိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ပေါင်နှံ၍ကားသော
သူသည်။ (သား သေည်ကိုယူ။) ပဓရသံ၊ တို့၏။ တံ ဣဏံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊
ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဣဏာယိကော၊ မြီကိုဆောင်သည် မည်၏။
(မြီတင်သောသူ မြီချေးရသူ ဟုလိုသတည်း။) ယံ ပန ဇနံ၊ ကို။ အညော၊
မိဘမှ တပါးကုန်သော။ ဉာဘကာ၊ တို့သည်။ အာဠပေတွာ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊
ကို။ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သူသည်ကား။ န ဣဏာယိကော၊ မည်။
ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ ဉာဘကာ၊ တို့သည်။ တံ ဇနံ၊ ကို။ အာဠပေတုံ၊
သောငှါ။ န ဣဿရာ၊ မပိုင်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဇနံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေ
တုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတရံ၊ မိဘဘားသသူကိုလျှင် ချေးဘဲသူကား။ န
ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သဒေ ပန၊ ၍ကား။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဉာဘိသာသေဟိ
တာ၊ မိချိုး တချို့ ဖြစ်သော သူတို့သည်။ “မယံ ဒဿာမ၊ ဝါတို့ ဆပ်ကုန်
အံ့။ နံ၊ ထိုသူကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ထို့။ ဣဏံ၊ ကို။ အတ္ထ
နော တာရံ၊ မိမိတို့ ဝန်ကို။ ကဗန္ဓိ၊ ကုန်၏။ အညော၊ တပါးသော။
ကောပိ ဝါ၊ သူသည်လည်း။ တဿ ဇနဿ၊ ၏။ အာစာရသမ္ပတ္တိံ၊ အမှု
အကျင့်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “နံ၊ ထိုသူကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ကုန်
လော့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဏံ၊ ကို။ ဒဿာမိ”တိ၊ အံ့ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ အံ့။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ နိ၊ ဧတသု၊ ထိ ပေးအံ့ ဆင်အံ့သော သူတို့သည်။ အသတိ၊ သေင်၊ သိက္ခ၊ နာ၊ သည်။ တထာရူပဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဥပဋ္ဌာကဿဝိ၊ အလုပ်အကျွေး၊ ဒါယကာအားသော်လည်း။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ “သဟေတုကော၊ အကြောင်းပင်ရီနှင့် တကွသော။ သတ္တော၊ သည်။ ဣဏာယိဗောဓေန၊ မြီ၏ ကြောင့်ကြခြင်းဖြင့်။ န ပဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းမပြုရာ။” ဣတိ၊ သို့၊ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သစေ၊ ဤ၊ သော ဥပဋ္ဌာကော၊ သည်။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ဆင်အံ့။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သစေပိ၊ ဤလည်း။ အတ္တနော၊ နိ၊ ကပ္ပိယတဏှံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ “ဧတံ ဣဏံ၊ ကို၊ ဒဿာမိ”တိ၊ အံ့ ဟု။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ဉာတကာဒယော၊ အမျိုးစသော သူတို့သည်။ နေဝ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ဆော်ကုန်အံ့။ အတ္တနော၊ နိ၊ နနံ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ အံ့။ “ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ဤ၊ သိက္ခာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံ၍။ မေဇဇေဿာမိ”တိ၊ အံ့ ဟု။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ သစေ၊ ဤ၊ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ အံ့။ နုတ္တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပလာတောပိ၊ ပြေးခဲ့သော်လည်း။ အာနေတွာ၊ ဤ၊ ဒိတဗ္ဗော၊ နိ၊ စေ၊ ဤ၊ နော ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဣဏံ၊ သည်။ ဂိဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ၊ အဇာနိတွာ၊ ဤ၊ ပဗ္ဗာဇယတော၊ ရဟန်းပြုစေသော သူသား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပဿန္တေန ပန၊ တွေ့မြင်သည်ရှိသော်ကား။ အာနေတွာ၊ ဤ၊ ဣဏသမိကောနံ၊ မြီရှင်တို့အား။ ဒေဿတဗ္ဗော၊ ညွှန်ပြအပ်ပေ၏။ အပဿန္တဿ၊ မမြင်သော ရဟန်းအား။ ဂိဝါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

သစေ၊ ဤ၊ ဣဏာယိကော၊ သူသည်။ အညံ သေ၊ အရပ်တပါးသို့။ ဂန္တာ၊ ဤ၊ ပုစ္ဆိယမာနောပိ၊ မြီ တင်-မတင်ကို မေးသော်လည်း။ “အဟံ၊ သည်။ ကဿပိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏။ ကိဉ္စိ တဏှံ၊ တစုံတခုသော ဥစ္စာကို။ န ဓာရေမိ၊ မချေး မယူ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဤ၊ ပဗ္ဗဇတိ၊ ပြုအံ့။ ဣဏသမိကော စ၊ သည်လည်း။ တံ ဣဏာယိကံ၊ ထို မြီစားကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာလျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်အံ့။ ဝါ၊ သွားအံ့။ ဧဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ တံ ဣဏသမိကံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ဤ၊ ပလာယတိ၊ ပြေးခဲ့အံ့။ သော ဣဏသမိကော၊ သည်။ ထေရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဤ၊ “တန္တေ၊ ရား။ အယံ ဧဟရံ၊ ကို။ ကေန၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇိတော၊ ရဟန်းပြုသနည်း။ မမ၊ နိ၊ ဧတ္ထကံ နာမံ နနံ၊ ဤမျှသော ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ၊ ပလာတော၊ ပြေးလေသောသူတည်း။” ဣတိ၊ သို့။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄၀၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ဝဒတိ၊ အံ၊ ထေရေန၊ သည်။ “ဥပါယက၊ ဧဝံ၊ ကာ၊
အဏာဏာ”တိ၊ ခြံတင် ဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုရကား။ မယာ ပဗ္ဗာဇိတော၊
ဝါ ရဟန်းပြုသတည်း။ ဧဝံ၊ ယခု၊ ကိံ ကာရာမိ၊ အသို့ ပြုပါရအံ့
နည်။ ဧဝံ၊ ဤ၊ ဝတ္ထဝိသရံ၊ လို၊ ပဿ၊ ရှုသော။ “ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဤ၊
အယံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည့်ကား။ တတ္ထ၊ ထို ခြံတင်သောသူကို ရဟန်းပြုခြင်း
ပွင်းခံခြင်း၌၊ လာမိမိ ဝတ္ထံ၊ ဆိုရာသော ဝတ်တည်း။ ပဿတေ ပန၊
ပြေးခဲ့သော်ကား။ ဝိဝါ၊ သည်၊ န ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဓေ ပန၊ ရှိကား။
နံ၊ သို့ ပွင်းဝယ်သို့၊ ထေရဿ၊ ဤ၊ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်၌လျှင်၊
ဓိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အယံ ဧကရာ၊ သည်၊ ဧဝံ၊ ဤ၊ ဣဏာယိကော”တိ၊
ခြံတင်သူ ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ အံ၊ “ဓာဝ၊ သင် ဧဝံ၊ ကာ၊ ဣဏာယိကံ၊ ကို၊
တွဲမဝ တွဲမဝ သင် ဧဝံ၊ ကာသလျှင်၊ ဇာနာယိ၊ သော။” ဣတိ၊ သို့၊
ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဤ၊ ဝေဇ္ဇိ၊ သည်။ ဝိဝါ၊ သည်၊ န ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဓေဝိ၊
ရှိသည်း။ သော ဣဏာယိကော၊ သည်။ “အယံ ဧကရာ၊ ကား၊ ဧဝံ၊
ယခု၊ ပဗ္ဗာဇိတော၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤ၊ ကုဟိံ၊ အသယ်အရပ်သို့၊
ဂမိဿတိ၊ သွားအံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့၊ ထေရေန၊ သည်။
“တွံ၊ ယဝ၊ သင် ဧဝံ၊ ကာပင်လျှင်၊ ဇာနာယိ၊ သော။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊
ဤ၊ ဝေဇ္ဇိ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း၊ အယံ ထေရဿ၊ အာ၊ ပဿတေ၊
ပြေးခဲ့သော်၊ ဝိဝါ၊ သည်၊ န ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဓေ ပန၊ ရှိကား။ ထေ
ရာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ယခု၊ အယံ ဧကရာ၊ သည်၊ ကုဟိံ၊ သို့၊ ဂမိဿတိ၊
အံ့နည်း။ ဣသော၊ ဤ၌လျှင်၊ အတ္တတု နေပါစေ။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝဒတိ၊ အံ၊
သော၊ သည်၊ စေ၊ ဤ၊ ပဿယတိ၊ ခဲ့အံ့၊ ဝိဝါ၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ဤ၊
သဓေ၊ ဤ၊ သော ဧကရာ၊ သည်၊ သဟေတုကောသုတ္တော၊ ပါရမီ
တည်းဟူသော အကြောင်းနှင့်ကတည်းဖြစ်သော သတ္တဝါသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်အံ့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗန္တော၊ ဤ၊ ထေရေန၊ သည်။ “အယံ ဧကရာ၊ ကား၊
ဤဒိသော၊ ဤသို့သော သူတည်း။” (ဖြစ်ဆန်းမဟုတ် ဟုဆိုသတည်း။) ဣတိ၊
သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဤ၊ ဣဏာယိကော၊ သည်၊ စေ၍။ “သာဓူ”တိ၊ ဤ၊ ဟု။
ဝိဿန္တေ၊ လွှတ်အံ့၊ ဣသော၊ လွှတ် ဧဝံ၊ ဤသို့လွှတ်မှုကား။ ကုသလံ
အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ။ “ဥပချပဇံ၊ ထက်ဝက် ထက်ဝက်သော၊ ဒေသာ”တိ၊
ပေးပါကုန်သော ဟု။ ဝဒတိ၊ ပြောဆိုအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤ၊ (ထက်ဝက်ကိုကား
ကောင်းမှုသာတည်း။) အာရေနံ၊ သမာယနံ၊ ဤ၊ အတိအရာခဏော၊
ဆရာကို အသွန်နှစ်သက်ခေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ “သဗ္ဗံ၊ သော မြီကို၊
ဒေသာ”တိ၊ ပေးကုန်ဟူ၍။ ဝုတ္တေဝိ၊ ဆိုလတ်သော်လည်း။ ဧဝံ၊ ပဗ္ဗာဇိတံ၊

(ရတိယအကြိမ်)

တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဉ္စင်းငယ်ကို ဆရာသည် သဒ္ဓါသဖြင့် လုံးလုံး ငင်လို
၏၊ တောင်းသော်လည်း ကပ္ပိယဝတ္ထုကို ပေးကောင်း၏ ဟူလိုသတည်း။)
သစေ ပန၊ ရှိကား။ ဥဒေဋ္ဌသပရိပုစ္ဆာဒီသု၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာ
သင်ခြင်း စသည်တို့၌။ ကုသလော၊ လိမ်မာသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခုနံ၊
တို့အား။ ဗဟုပကာရော၊ ကျေးဇူးများသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခုစာရ
ဝဒတ္တန၊ ဆွမ်းခံသော ဝတ်ဖြင့်။ ပရိယေသိတွာပိ၊ ရှာမှီး၍သော်လည်း။
ဣဏံ၊ ကို၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ တည်း။

၁၃၁။ “ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဒါသော၊ကို။ န ပဗ္ဗာဇောဗ္ဗော၊ အပ်။ယော၊
သည်။ ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အံ့၊ ဓုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဒါသောပိ၊ ကိုလည်း။
န ပဗ္ဗာဇောဗ္ဗော၊ အပ်၊ တတ္ထ ဝစန၊ ဌ။ ဒါသော၊ တို့သည်။ စတ္တာရော၊
တို့သည်။ အန္တောဇောတော၊ အိမ်ခေါက်ကျန်လည်းကောင်း။ နေက္ခိတော၊
ဥစ္စာဖြင့်ဝယ် အပ်သော ကျန် လည်းကောင်း။ ကရမရာနီတော၊ သုံ့ရကျန်
လည်းကောင်း။ သာမံ၊ မိမိအလိုလို၊ ဒါသဗျ၊ ကျန်၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတော၊
ရောက်သော ကျန် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။
တတ္ထ၊ ထို လေးပါးတို့တွင်။ စာရဒါသိယာ၊ အိမ်၌ဖြစ်သော ကျန်မ၏။
ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ဇာတိယာ ဒါသော၊ အိမ်၌ပေါက်သော ကျန်
စစ်သည်ကား။ အန္တောဇောတော နာမ၊ မည်၏။ မာဘာပိတူနံ၊ ထို့၏။
သန္တိကာ၊ မှ။ ပုတ္တော ဝါ၊ သားသမီးသည် လည်းကောင်း။ သာမိကာနံ၊
တို့၏။ သန္တိကာ၊ မှ။ ဒါသော ဝါ၊ ကျန်ချင်း လည်းကောင်း။ နေံ၊ ငယ်။
ဒတွာ၊ ရှိ။ ဒါသစာရိတ္တံ၊ ကျန်တို့၏ အကျင့်သို့။ အာရာပေတွာ၊ ရှိ။
လီတော၊ ဂယ်သော ကျန်သည်ကား။ နေက္ခိတော နာမ၊ မည်၏။ ဇေတ
ဒွေဝိ၊ ဤ နှစ်ပါးသော ကျန်တို့ဆိုသည်။ န ပဗ္ဗာဇောဗ္ဗော၊ အပ်ကုန်။
(ဇေတ ဒွေဟူသည်ကား အန္တောဇောတနှင့် နေက္ခိတ နှစ်ပါးတည်း။) ပဗ္ဗာ
ဇေန္တေန၊ သဖြင့်။ တတ္ထ တတ္ထ ပဒေသေသု၊ တို့၌။ စာရိတ္တာသေန၊ အကျင့်
၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဒါသော၊ ကျန် မဟုတ်သည်တို့ သို့။ ကတွာ၊ ရှိ။ ပဗ္ဗာ
ဇောဗ္ဗော၊ ကုန်၏။ ကရမရာနီတော နာမ၊ သုံ့ရကျန် မည်သည်ကား။
တိရောရဋ္ဌံ၊ တိုင်၊ နိုင်ငံ အပကို။ ဝိသောပံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကတွာ ဝါ၊
ပြု၍လည်းကောင်း။ (မောသောခတ်၍ ရသော လူ ဟူလိုသတည်း။) ဥပသာ
ပေတွာ ဝါ၊ ဖြားယောင်း၍လည်းကောင်း။ တိရောရဋ္ဌတော၊ မှ။ ဘုဇိဿ
မာနသကာနိ၊ ကျန်မဟုတ်သော လူတို့ကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။

အန္တောရဋ္ဌေယေဝ ဝါ၊ နိုင်ငံအတွင်း၌သော်လည်း။ ကတာပရမံ၊ ပြုသော ပြစ်မှားခြင်းရှိသော။ (ပုန်းစား ကန်စား ပြုသည်ကို ယူ။) ကိဉ္စိ ဂါမံ၊ ကို။ ရာဇာ၊ သည်။ “ဝိလုပ္ပယံ”တိ စ၊ ဖျက်ဆီးလေ့ကုန်၏ ဟူ၍လည်း။ အာဏာပေတိ၊ စေ၏။ တတော၊ ထိုရွာမှ။ ဓာနသကာနိပိ၊ လူတို့ကိုလည်း။ အာဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို လူတို့တွင်။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဒါသာ၊ ကျွန်ယောက်ျား ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော၊ တို့သည်။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မိန်းမ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝရူပေါ၊ သော၊ ကရမရာနိတော ဒါသော၊ သုံ့ရကျွန်ကို။ ယေဟိ၊ တို့သည်။ အာနိတော၊ ၏။ တေသံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဝသန္တော ဝါ၊ နေသောသူကိုလည်းကောင်း။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဓေါ ဝါ၊ ဖွဲ့သောသူကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသေဟိ၊ တို့သည်။ ရက္ခိယမာနော ဝါ၊ စောင့်အပ်သောသူကို လည်းကောင်း။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ပလင်္ဂယိတွာ၊ ပြေး၍။ ဂတော ပန၊ သွားခဲ့သော်ကား။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ရညာ၊ သည်။ တုဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်သဖြင့်။ “ကရမရာနိတကေ၊ သုံ့ရ ဖမ်းဆောင်ခဲ့သော သူတို့ကို။ မုဉ္ဇထ၊ လွတ်လေကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသာဓာရဏေန၊ ခပ်သိမ်းသော ခိုးသူ စသည်တို့အား ဆက်ဆံသော။ နယေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗန္ဓနာ၊ မှ။ မောက္ခေ၊ လွတ်စေသည်ကို။ ကတော၊ သော်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောဝ၊ ကတည်း။ (သဗ္ဗသာဓာရဏေန-ဟူသည် ကား ဘိသိက်သွန်းသောအခါ စသည်တို့၌ မင်းတို့သဘော အသိအထား ပြုသောသူ ဟူသမျှကို လွတ်ပေတော့ ဟူ၍ လွတ်ရသောအခါ၌လည်း ရဟန်းပြုကောင်း၏ ဟူလိုသတည်း။)

သာမံ၊ မိမိအလိုလို။ ဒါသဗျံ၊ ကျွန်အဖြစ်သို့။ ဥပဂတော နာမ၊ ရောက်သောသူ မည်သည်ကား။ ဇိဝိတဟေတု ဝါ၊ အသက်ရှည်လိုပါသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အာရက္ခဟေတု ဝါ၊ စောင့်ရှောက်လိုပါသောကြောင့် လည်းကောင်း။ “အဟံ၊ ကား။ တေ၊ ၏။ ဒါသော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ သယဓေဝ၊ လျှင်။ ဒါသတာဝံ၊ သို့။ ဥပဂတော၊ သူတည်း။ ရာဇနံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထိအဿဂေါဗိဟိသဂေါပကာဒယော ဝိယ၊ ဆင်ထိန်းမြင်းထိန်း နွားထိန်း ကျွဲထိန်း စသည်တို့ကဲ့သို့။ တာဒိသော၊ သော။ ဒါသော၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ရညာ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဒါသိနံ၊ မောင်းမတို့၏။ ပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမတ္တပုတ္တသဒိသာ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ကုန်။ ဘုဒိသိတ္ထိယော၊ တော်

(ဒုတိယအကြိမ်)

လှန်သော မိန်းမတို့သည်။ အသညတ၊ လိုယ် နှုတ် မစောင့်ကုန်ပဲ။
 ဝဏ္ဏဒါသီတိ၊ တို့နှင့်။ သမ္ဘိ၊ တွား ပိစရန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံ ဣတ္ထိနံ၊ တို့၏။
 ပုဏ္ဏ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ သယမေဝ၊ မိမိ
 အလိုလိုလျှင်။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ပည်းကို။ အာရာဓပန္နိ၊ တင်ကုန်အံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊
 မအပ်။ (မင်းကျွန်မ-ဟူ၍ ကမ္ပည်းတင်သတည်း။ စာခံသည် ဟူလိုသတည်း။)
 တဒ္ဓိပုတ္တဂဏာဒိနံ၊ ဗိသဏ္ဍိသား မဟာဝိနွေကို စားသော လူအပေါင်း
 စသည် ဘို့၏။ ဒါသာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ တေဟိ သူတို့သည်။ အဒိန္နာ၊ ရဟန်း
 ပြု၍ မပေးသောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်။ ဝိဟာဓရေသု၊ တို့၌။
 ရာဇေဟိ၊ တို့သည်။ အာရာမိကဒါသာ နာမ၊ အာရာမစောင့် မည်သည်တို့
 ကို၊ ဒိန္နာ၊ ပေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဗ္ဗာ
 ဇေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဘုဇိဿ၊ ဘော်လှန်သည်တို့ကို။ ကတွာ
 ပန၊ ပြု၍သော်ကား။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ကိုယ်စား ပေးစေ ဟူလို
 သတည်း။) မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ “အဇန္တာဇာတဓနတ္တိဘကေ၊ အိမ်ကျွန်
 ဝယ်ကျွန်တို့ကို။ အာနေတွာ၊ ၍။ တိက္ခသံဃဿ၊ အား။ ‘အာရာမိကေ၊
 တို့ကို။ ဒေဓာ’တိ၊ လှူကုန်၏ ဟု။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်အံ့။ တတ္ထံ၊ ရက်တက်
 ရည်ကို။ တိဿေ၊ ၌။ အာသိတ္တကသဒိသာဝ၊ သွန်းသည်နှင့် တူကုန်သည်
 လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊
 သို့၊ ဝတ္ထံ၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား-ကျွန်ကို လွှတ်လိုက်သောသူတို့သည် ရက်တက်
 ရည်ကို ဦးခေါင်းဆေး၍ လွှတ်လိုက်သကဲ့သို့ အာရာမစောင့် ဟူသော စကား
 ပြင် လှူ၏ ဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်လေ၏။ ထို့ကြောင့်ရကား
 ရဟန်း ပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။ ရက်တက်ရည်ကို ဦးခေါင်းဆေး၍ လွှတ်
 သည်ကား သိန်းသိင်္ဃိကျွန်၊ သူတို့၏ အကုဋ် ဟူ၏။) ကုရန္တိယံ ပန၊ ၌ကား။
 “အာရာမိကံ၊ ကို။ ဒေဓ၊ ကုန်၏။ ဣတံ၊ သို့။ ကပိယဓဝါဟာရေန၊
 ပြင်။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ယေန ကေနပိ ဝေါဟာရေန၊ ပြင်။ ဒိန္နော၊
 သည်။ ဟောတု၊ ဝေ။ နေဝ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗာ၊ အပ်။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္ထံ၊
 ၏။ ဒုဂ္ဂဘဓနဿာ၊ ဆင်းရဲသော လူတို့ သည်။ “သံဃံ၊ ကို၊ နိဿာယ၊
 မှီ၍၊ ဇီဝိဿာမာ”တိ၊ ကုန်အံ့ ဟု။ ဝိဟာဓရေ၊ ၌။ ကပိယကရကာ၊
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ၊ ဤသူတို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယဿ၊ သူ၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ ဒါသာ၊ ကျွန်
 ဖြစ်ကုန်အံ့။ မာတာ ဝေ ဝါ၊ အမိသည်သော်လည်း။ ဒါသိ၊ ကျွန်မ
 ဖြစ်အံ့။ ပိတာ၊ ကား။ အဒါသော၊ ကျွန် မဟုတ်အံ့။ တံ၊ ထိုသူကို။
 ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ (ဤအရာ၌ တလင်သားကို ယူကုန်

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄၀၄ . ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

၏။) ယဿ၊ သူ၏။ ဓာတာ ပန၊ အဓိသေင်ကား။ အဒါသိ၊ ကျွန်မ မဟုတ်။ ဝိတာ၊ ကား။ ဒါသော၊ ကျွန် ဖြစ်အံ့။ တံ၊ သူ့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤ၌လည်း တလင်သားပင် ယူကုန်၏။ နှစ်နည်းစုံ၍ တလင် သား မယူမူကား လောကဝတ်နှင့် ဝိနည်းတရား ဆန့်၏။ ဆင်ခြင်။ ဒေသ အလိုက် သုံးဆောင်ခြင်း များ၏။) ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဉတကာ ဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကာ ဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ “ဣမံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ကုန်လေ့။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့၏။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဒါသံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အဿ၊ ထိုသူအား။ အတ္တနော ဝါ၊ ၏လည်း။ ဒါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ အံ့။ ဘုဇိဿော၊ တော်လွန်သည်ကို။ ကတောဝ၊ ပြုသည်ကိုသာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤအလိုကား ထိုကျွန်သည် မိမိ ကျွန်ဆင့်ရှိမှုကား ထိုကျွန်ဆင့်ကို အရာတည် စေပြီးမှ ရဟန်းပြုကောင်း၏ ဟုလိုသတည်း။) သာမိကာ၊ တို့သည်။ “ဣမံ၊ ဤသူကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ကုန်လေ့။ သစေ၊ ၍။ အတိရဓိဿတိ၊ အလွန် မွေ့လျော်လတ်မှုကား။ အဒါသော၊ ကျွန် မဖြစ်ပြီ။ စေ၊ ၍။ ဝိဗ္ဗမိဿတိ၊ လူထွက်မှုကား။ အမ္ဘာကံ၊ တို့၏။ ဒါသောဝ၊ ကျွန်သည်လျှင်။ တဝိဿတိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဒါသံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အယံ၊ ဤသူ ကား။ တာဝကာလိကော နာမ၊ အခိုက်သာလွှတ်သော ကျွန် မည်၏။ တံ ဒါသံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ကုရုန္တိယံ၊ ၌။ ဝတ္တံ၊ ၏။ နိဿာမိကဒါသော၊ အရှင်မရှိသော ကျွန်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သောဝိ၊ ထို အရှင်မရှိသော ကျွန်သည်လည်း။ ဘုဇိဿော၊ ကို။ ကတောဝ၊ ပြုသော်သာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ (အရှင်မရှိသောကျွန် ဟူသည်ကား— ကျွန်၏သခင်တို့သည် အကုန်သေဆုံးခဲ့၍ သိမ်းပိုက်မည့်သူ မရှိ သောသူ၊ ဝေးရွာသောအရပ်သို့ ပြေး၍ နေလေသောသူတည်း။ ထိုသူလည်း ရဟန်းပြုလိုသည်ရှိသော် မိမိပင် မိမိကိုယ်ကို တော်လှန်အပ်၏။ ပြည်ရွာရှင် မင်းစိုးတို့သော်လည်း ရဟန်းပြုစေအပ်၏ ဟုလိုသတည်း။) အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗာဇေတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ဘာဇေတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘုဇိသံ၊ ကို။ ကာတု ဓေဝ၊ ငှါသာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

ဣမဿ စ အတ္တဿ၊ ကိုလည်း။ ပကာသနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကော၊ သော။ ကုလဒါသိ၊ သည်။ ကေန ပုရိသေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အနုရာပေရာ၊ မှ။ ပလာယိတွာ၊ ၍။ ရောဟဏေ၊ ရောဟဏ

(ဓုတိယအကြိမ်)

နေပုဒ်၌၊ ဝသမာနာ၊ နေလျက်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ပဋိလတိ ကိရ၊ ရသတတ်။
 သော၊ ထိုသားသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပန္နကာလေ၊ ၌။ လဇ္ဇိ၊ လဇ္ဇိ
 သူတော်ကောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကုတ္တုဇ္ဇတော၊ အလိုလို
 ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၍။ အထ တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ
 သ၌။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၍။ “ဥပါသိကေ၊ ဧယိကာမ၊ တုမ္မာကံ၊
 တို့၏။ ဘာတာ ဝါ၊ မောင်သည် လည်းကောင်း။ ဘဝိနိ ဝါ၊ ညီအစ်မ
 သည် လည်းကောင်း။ ကိံ နတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။ ကိဉ္စ ညတကံ၊ တစုံ
 တယောက်သော အမျိုးကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်ပါတကား။” ဣတိ၊ သို့။
 ပုစ္ဆိ၊ ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ အဟံ၊ ကား။ အနုရာဓပုရေ၊ ၌။ ကုလဒါသိ၊
 တည်း။ တဝ၊ ၍။ ဝိတရာ၊ အဘနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပလယိတွာ၊ ၍။ ဣဓ၊
 ဤ ရောဟဏနေပုဒ်၌၊ ဝသာမိ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တော၊ သော်။ သီလဝါ၊
 သီလရှိသော။ သိက္ခ၊ သည်။ “မေ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ အသုဒ္ဓါ၊ ကိရ၊
 မစင်ကြယ်သတတ်။” ဣတိ၊ သို့။ သံဝေဂံ၊ ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ မာတရံ၊
 အမိကို။ တဿ ကုလဿ၊ ၍။ နာမဂေါတ္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ အနုရာဓ
 ပုရံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍။ တဿ ကုလဿ၊ ၍။ ဗရဒ္ဓါရေ၊ ၌။
 အဋ္ဌာသိ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ သခင်။ အတိစ္ဆတာ”တိ၊ ကန်တော့ပါ၏ ဟူ၍။
 ပုတ္တေဝိ၊ သော်လည်း။ နာတိတ္ထမိ၊ မသွား။ တေ ကုလာ၊ ထိုသည်။ အာ
 ဂန္တာ၊ ရဟန်း၏အနီးသို့ လာကုန်၍။ “ဘန္တေ၊ သခင်။ ကိံ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းကား အသို့ပါနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ တုမ္မာ
 ကံ၊ တို့၏။ ဣတ္ထန္တာမာ၊ ဤ အမည်ရှိသော။ ပလာတာ၊ ပြေးလေသော။
 ဒါသိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ အတ္ထိ၊
 ပါ၏။ အဟံ၊ ငါကား။ တဿာ ဒါသိယာ၊ ထိုကျန်မ၏။ ပုတ္တော၊ တည်း။
 သစေ၊ ၍။ ‘မိ၊ ကို။ တုမ္မာ၊ ထိုသည်။ အနုဘာနာယ၊ ခွင့်ပြုကုန်မှုကား။
 ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ကို။ လဘာမိ၊ ရပါအံ့။ တုမ္မာ၊ သင်ထိုသည်။ ယေ၊ ၍။ သမိကာ၊
 သခင်တို့ပေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုသခင်ထိုသည်။
 ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက် ငမ်းသကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ “ဘန္တေ၊ သခင်။
 တုမ္မာကံ၊ တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ သုဒ္ဓါ၊ စင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။”
 ဣတိ၊ သို့။ တံ ဟေရံ၊ ကို။ ဘုဇိသံ၊ တော်လှန်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။
 စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိဇ္ဇေန္တာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လျက်။
 မဟာဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသာပေသံ၊ နေစေကုန်၏။ ယေရော၊ ဘည်း။ တံ
 ကုလံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝသမာနောယေဝ၊ နေလျက်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊
 သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။

၂၂

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၃၂။ “ဘိက္ခုဝေ၊ ဘိက္ခု၊ ဟတ္ထန္တိန္ဒေ၊ လက်ပြတ်သောသူကို၊ ဝါ၊ ပြတ်သော လက်ရှိသော သူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ပါဓန္တိန္ဒေ၊ ခြေပြတ်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ဟတ္ထပါဓန္တိန္ဒေ၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ကဏ္ဍန္တိန္ဒေ၊ နားပြတ်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ နာသန္တိန္ဒေ၊ နှာခေါင်းပြတ်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ကဏ္ဍနာသန္တိန္ဒေ၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ အင်္ဂုလိန္တိန္ဒေ၊ လက်ချောင်း ပြတ်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ အညန္တိန္ဒေ၊ လက်ခ ခြေ ပြတ်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ကဏ္ဍရန္တိန္ဒေ၊ အကြောမ ပြတ်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ဖဏာဘတ္တကော၊ လက်စပ်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ခုဇ္ဇော၊ ကုန်းသောသူကို။ ဝါ၊ ကိုင်းသောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ဝါမနေ၊ ကွသောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ဝလဂဏ္ဍိ၊ လည်၌ ထွက်မြင်းနာရှိသောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ လက္ခဏာဟတော၊ သံပူအပ်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ကလဟတော၊ ကြိမ်လုံးခတ်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ လိခိတကော၊ ထွေရာ၌သတ်ဟု ကမ္ပည်းထားသောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ သီပဒိ ခြေထိုင်းသောသူကို။ (န-စပ်မြ၊ နောက်၌လည်း နည်းတူ။) ပါပရောဂီ၊ ကုတ်ဟီးချောင်းဆိုး စသော အနာင်းစွဲသောသူကို။ ပရိသဒ္ဓသကော၊ ပရိသတ်ကို ဖျက်သောသူကို။ (ပရိသဒ္ဓသက ဟူသည်ကား-သူတကာတို့ထက် မြင့်ဟန်မကောင်း ခေါင်းကဲ့သို့ မြင့်သည်၊ မြေဖုတ်ကဲ့သို့ အောက်တဘက် ဝမ်းဗိုက်သားကြီး၍ ပုလွန်းသည်၊ ခေါင်း မောက်လှသည်၊ ခေါင်း ချန်လှသည်၊ နိမ့်လွန်းလှသည်မှ စ၍ သူ့စပ်သိမ်းမြင်လျှင် ရှိရှာဖွယ်ရှိသည်တို့ကို ယူ။) ကာဏော၊ တဘက်ကန်းသောသူကို။ ကုဏိ၊ လက် ခြေ ကောက်သောသူကို။ ခဇ္ဇေ၊ ခွင်သောသူကို။ ပက္ခဟတော၊ ဖက်သကပ်စွဲသောသူကို။ ဆန္ဒိရိယာပဇေသော၊ ဣရိယာပုတ် ပျက်သောသူကို။ ဇရာဓုဗ္ဗဇေသော၊ အို၍ အားနည်းသောသူကို။ အနန္တ၊ မျက်စိနှစ်ဘက် ကန်းသောသူကို။ မူဂေါ၊ အ-သောသူကို။ ဗမိရော၊ နားပင်းသောသူကို။ အန္တမူဂေါ၊ ကန်းလည်းကန်း အ-လည်း အသောသူကို။ အန္တဗမိရော၊ ကန်းလည်းကန်း နားလည်း ပင်းသောသူကို။ မူဂဗမိရော၊ အ-လည်း အ နားလည်း ပင်းသောသူကို။ အန္တမူဂဗမိရော၊ ကန်းလည်းကန်း အ-လည်းအ နားလည်းပင်းသောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗေ၊ အပ်။ ယော၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အံ။ ဒုတ္တရဿ၊ သို့။ အာဝတ္တိ၊ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒနတော ပန၊ ကြောင့်

(ဇုတိယအကြိမ်)

ကား။ ဟတ္ထန္တိန္ဒာဒယောဝိ၊ လက်ပြတ်သောသူ အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။
န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်။

တတ္ထ တေသု ဟတ္ထန္တိန္ဒာဒိဝတ္ထုသု၊ ထို လက်ပြတ်သောသူ စသည်
ကို ရဟန်းပြုသောဝတ္ထုတို့၌။ ဟတ္ထန္တိန္ဒာတိ၊ ကား။ ယဿ၊ ၏။ ဟတ္ထ
တလေ ဝါ၊ လက်ဝါး၌ လည်းကောင်း။ မဏိဗန္ဓေ ဝါ၊ လက်ကောက်ဝတ်
၌ လည်းကောင်း။ ကပ္ပရေ ဝါ၊ တတောင်၌ လည်းကောင်း။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊
တစုံတခုသော အရပ်၌။ ဧကော ဝါ ဟတ္ထော၊ လက်တတက်သည် လည်း
ကောင်း။ ဇွေ ဝါ ဟတ္ထာ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဆိန္ဒာ၊
ပြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါဒန္တိန္ဒာတိ၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်
သူ၏။ အဂ္ဂပါဒေ ဝါ၊ ဖဝါးဦး၌ လည်းကောင်း။ (ခြေဖျား၌လည်းကောင်း
လည်း ပေး။) ဂေါပ္ပကေသု ဝါ၊ ဖမျက်တို့၌ လည်းကောင်း။ ဇဗ္ဗံယ
ဝါ၊ မြင်းခေါင်း၌ လည်းကောင်း။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ ဌာနေ၊ ၌။ ဧကော ဝါ၊
တချောင်း လည်းကောင်း။ ဇွေ ဝါ၊ နှစ်ချောင်းတို့ လည်းကောင်း။ ပါဒါ၊
တို့သည်။ ဆိန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒန္တိန္ဒာတိ၊ ကား။
ယဿ၊ သူ၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရေနော၊ ဖြင့်လျှင်။ စတုသုလေးဘက်ကုန်သော။
ဟတ္ထပါဒေသု၊ တို့တွင်။ ဇွေ ဝါ၊ နှစ်ချောင်းတို့သည် လည်းကောင်း။
တယော ဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ ဝါ၊ အလုံးစုံတို့သည် လည်း
ကောင်း။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ကဏ္ဍန္တိန္ဒာတိ၊ ကား။ ယဿ၊ သူ၏။ ကဏ္ဍမူလေ ဝါ၊ နားရင်း၌ လည်း
ကောင်း။ ကဏ္ဍသက္ကလိကာယ ဝါ၊ နားရှက်၌လည်းကောင်း။ ဧကော ဝါ၊
တဘက်သည်လည်းကောင်း။ ဇွေ ဝါ၊ နှစ်ဘက်တို့သည် လည်းကောင်း။
ကဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ ဆိန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဿ ပန၊ ၏ကား။
ကဏ္ဍာဝဇ္ဇေ၊ နားတွင်း၌၊ (အသား၌သော်လည်း ပေး။) ဆိန္ဒန္တိ၊ ပြတ်ကုန်အံ့။
သဗ္ဗံသေတုံ၊ စပ်အံ့သောငှါ။ ဝါ၊ ဆက်အံ့သောငှါ။ သတ္တာ စ၊ တတ်
ကောင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ သော၊ ကို။ ကဏ္ဍံ၊ ကို။ သဗ္ဗံသေတော၊
ဆက်၍။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗာ၊ ၏။ နာသန္တိန္ဒာတိ၊ ကား။ ယဿ၊ သူ၏။ အပေဒ
ကေ ဝါ၊ ဆိတ်ခြေ၌နှင့်တူသောအရပ်၌ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂေ ဝါ၊
အဖျား၌လည်းကောင်း။ ကေပုဇ္ဇေ ဝါ၊ နှာခေါင်းတတက်၌လည်းကောင်း။
ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ ၌။ နာသော၊ သည်။ ဆိန္ဒာ၊ ပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယဿ
ပန၊ ၏ကား။ နာသိကာ၊ နှာခေါင်းတို့သည်။ သန္ဓေတုံ၊ စပ်အံ့သောငှါ။
သတ္တာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုနှာခေါင်းကို။ ဖာသု

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကံ၊ ချမ်းသာသည်ကို၊ ကဘွာ၊ ဤ၊ သော၊ ကို၊ ပဗ္ဗာဇဇောဓဗ္ဗာ၊ ၏။
 ကဏ္ဍနာသစ္စိနော၊ နာ၊ နှာခေါင်း၊ အစုံပြတ်သောလူကို။ ဥတယဝသေန၊
 အားဖြင့်၊ ဝေဒိဘဓဗ္ဗာ၊ ၏။ အင်္ဂုလိစ္ဆန္ဒာဘိ၊ ကား။ ယဿ၊ သူ၏။ နခ
 သေသံ၊ လက်သည်းအကြွင်းကို။ အဒေသဘွာ၊ မမြင်စေမူ၍၊ ကောဝါ၊
 တချောင်း၊ လည်ကောင်း။ ဗဟူဝါ၊ ထိုလည်းကောင်း။ အင်္ဂုလိဓယာ၊
 ထိုသည်။ ဆိန္ဒာ၊ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဿ ဝန၊ သူအားကား၊
 သုက္ကဘန္တ၊ မက္ကဓိ၊ ချည်မျှင်မျှသော်လည်း။ နခသေသံ၊ လက်သည်းအကြွင်း
 လည်၊ ပညာယဘိ၊ အံ့။ ကံ၊ သူကို၊ ပဗ္ဗာဇဇတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 အဉ္ဇန္တိန္ဒာဘိ၊ ကား။ ယဿ၊ ၏။ စဘူသု အင်္ဂုဉ္ဇကသု၊ လက်မနှစ်ချောင်း
 ခြေနှစ်ချောင်းသို့ဘွင်း၊ အင်္ဂုလိသံ၊ လက်ချောင်း၌။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဖြင့်
 လာလျှင်။ ဧကောဝါ၊ တချောင်းသော်လည်းကောင်း။ ဗဟူဝါ၊ အများ
 ပင်သော်လည်းကောင်း။ အင်္ဂုဉ္ဇကသု၊ လက်မ ခြေဆိုသည်။ ဆိန္ဒာ၊ ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဍရစ္ဆန္ဒာဘိ၊ ကား။ ယဿ၊ သူ၏။ ကဏ္ဍရ
 နာမက၊ ကဏ္ဍရ အခွေရှိကုန်သော။ မဟာနှာရူ၊ အကြာမသို့သည်။
 ပုရသောဝါ၊ ရွှေ့သွားကောင်း။ ပစ္ဆိမောဝါ၊ နောက်မှ လည်း
 ကောင်း။ ဆိန္ဒာ၊ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေသု၊ အကြင် အကြာမ
 ထိုဘွင်း၊ ကေသုရိ၊ တချောင်း၏သည်။ ဆိန္ဒတ္တာ၊ သောကြောင့်။ အဂ္ဂ
 ပါဒေနဝါ၊ ဖားခြီးဖြင့်သော်လည်း။ စင်္ဂတိ၊ သွား၏။ မူလေနဝါ၊
 ဖေနင့်ဖြင့်သော်လည်း။ စင်္ဂတိ၊ သွား၏။ ပါဒံ၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊
 တည်ဝိဒ်သောငှါ၊ နသက္ကာဘိ၊ နှိုင်း။ (ကြပ်ကြပ်မနင်းမိ ဟူလိုသတည်း။)

☞ ဖဏာဟတ္ထကောဘိ၊ ကား။ ယဿ၊ ၏။ ဝုလ္လိယက္ခကာဝိယ၊ လင်းနို့
 အကောင်ကဲ့သို့၊ အင်္ဂုလိဓယာ၊ လက်ချောင်းဆိုသည်။ သမ္ပဒ္ဓါ၊ စပ်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ ဖဏာဟတ္ထကံ၊ ထိုလက်စပ်သောလူကို။
 ပဋိဇာဇေဘုကာဒေန၊ သဖြင့်။ အင်္ဂုသန္တရိကာယော၊ လက်ငါးချောင်း
 အကြားတို့ကို။ ဖာလသဘွာ၊ လှီး၍၊ သဗ္ဗံ၊ သော။ အန္တရစဗ္ဗံ၊ လက်ငါး
 ချောင်း၏အကြား၌ရှိသော အရေကို။ အပနေတွာ၊ ဤ။ ဖာသုကံ၊ ချမ်း
 သာသည်ကို။ ကဘွာ၊ ဤ၊ ပဗ္ဗာဇဇောဓဗ္ဗာ၊ ၏။ ယဿပိ၊ အားလည်း။
 သ အင်္ဂုလိဓယာ၊ ထိုသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကံ၊ သူကို၊ ပဗ္ဗာဇဇတုကာ
 မေန၊ သဖြင့်။ (သည်လည်းပေး။) အဂ္ဂိကံ အင်္ဂုလိ၊ လွန်သော လက်
 ချောင်းကို။ ဆိန္ဒတ္တာ၊ ဖြတ်၍၊ ဖာသုကံ၊ ကို။ ကဘွာ၊ ဤ၊ ပဗ္ဗာဇဇောဓဗ္ဗာ၊
 ၏။ ခုဇ္ဇောတိ၊ ကား။ ယော၊ သူသည်။ ဥရဿဝါ၊ ရင်၏လည်းကောင်း။

(ဇုတိယအကြိမ်)

ဝိဇ္ဇိယံ ဝါ၊ ကျောက်ကုန်း၏ လည်းကောင်း။ ပဿယံ ဝါ၊ နံတောင်း
 ၏လည်းကောင်း။ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်သော အဖြစ်ကြောင့်။ ခုဇ္ဇသရီရော၊
 ကိုင်းသော ကိုယ် ရှိ၏။ ဝါ၊ ကုန်းသော ကိုယ် ရှိ၏။ (ရင်ထွက်သောသူကား
 ရှေ့သို့ ကိုင်းသတည်း။ ကျောက်ကုန်းထွက်သောသူကား ကုန်းသတည်း။)
 ယယံ ပန၊ ၏ကား။ ကိပ္ပိ ကိပ္ပိ၊ သော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်သည်။ ဤ
 သင်္ကံ၊ စဉ်းငယ်။ ဝင်္ကံ၊ ၏။ တံ၊ သူ့ကို။ ဗဗ္ဗာဇေတုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇဝါ၊ ၏။
 ဟိ ကသ္မာ၊ ကား။ မဟာပုရိသော ဧဝံ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော
 အဆောင်းတော်သည်သာလျှင်။ (ဘုရားသည်သာလျှင် လည်းပေး။) မြဟုဇု
 ဂဇ္ဈော၊ မြဟွာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်သောကိုယ် ရှိ၏။ အဝသေသော
 သဇ္ဈော၊ သည်။ အခုဇ္ဇော နာမ၊ မကိုင်း မညွတ်သောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဝါမနောတိ၊ ကား။ ဇေဝါနနော ဝါ၊ မြင်းခေါင်းတို့သော သူကို
 လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌိဝါမနော ဝါ၊ ခါးတို့သောသူကို လည်းကောင်း။
 ဥဘယဝါမနော ဝါ၊ နှစ်ပါးစုံ တို့သောသူကို လည်းကောင်း။ န ဗဗ္ဗာဇေ
 တဗ္ဗော၊ အင်္ဂ။ ဇေဝါနနယ၊ မြင်းခေါင်းတို့သော သူ၏။ ကဋ္ဌိဇတာ
 ပဋ္ဌာယ၊ ခါးမှ စ၍၊ ဟေဋ္ဌိမကာယော၊ အောက် ကိုယ်တပိုင်းသည်။
 ရသော၊ တိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပရိမကာယော၊ အထက် ကိုယ်တ
 ပိုင်းသည်။ ပရိပုဇ္ဈော၊ ပြည့်စုံ၏။ ကဋ္ဌိဝါမနယ၊ ခါးတို့သောသူအား။
 ကဋ္ဌိဘော ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဥပရိမကာယော၊ သည်။ ရသော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဟေဋ္ဌိမကာယော၊ သည်ကား။ ပရိပုဇ္ဈော၊ ၏။ ဥဘယဝါမယ၊
 နှစ်ပါးစုံ တို့သောသူအား။ ဝါ၊ သူ၏။ ဥဘောပိ ကသ္မာ၊ နှစ်ပါးသော
 ဟေဋ္ဌိမကာယ ဥပရိမကာယတို့သည်လည်း။ ရသော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဧတံ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့၏။ ရသတ္တော၊ တိုသောကြောင့်။
 ဘူတာနံ ဝိယ၊ ဖုတ်တို့၏ကိုယ်ကဲ့သို့။ ပရိဝဋ္ဌုမေ၊ လုံးသော။ မဟာ
 ကုဋ္ဌိသဋ္ဌလမိသော၊ ဝမ်းကြီးသောအိုးနှင့်တူသော။ အတ္တသာဝေါ၊ ကိုယ်
 ၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ဝိဒိဓမ္မိ၊ ထို သုံးပါးအပြားရှိသော
 သူကိုလည်း။ ဗဗ္ဗာဇေတုံ၊ ၄၂။ န ဝဇ္ဇဝါ၊ မအင်္ဂ။

ဂဇ္ဈာဏီဘိကား။ ယသံ၊ သူအား။ ကုဋ္ဌဏ္ဍံ ဝိယ၊ ဖရုံသီ ကဲ့သို့။
 ဂဇ္ဈေ၊ လည်၍။ ဂဇ္ဈော၊ မြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတံ ဝစနံ၊ သည်။
 ဒေသနာမတ္တမေဝ၊ ဒေသနာမျှသာတည်း။ ယသ္မိံ ကိသ္မိန္နိ ပဒေသေ၊
 အမှတ်မရှိသောအရပ်၌။ ဂဇ္ဈော၊ ထွတ်မြင်းနာသည်။ သတံ ပန၊ သော်
 ကား။ န ဗဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အင်္ဂ။ တတ္ထ ဂဇ္ဈော၊ ၍။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။

“န ဘိက္ခုဝေ ပဉ္စဟိ အာဗာဓေဟိ ဖုဠော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော” တိ ဧတ္ထ ပါဠိယံ။
 ဤ။ ဝုတ္တနယေနစ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ လက္ခဏာဟတ
 ကသာဟတလိခိတကေသု၊ သံပူအပ်သောသူ ကြိမ်လုံးခတ်သောသူ ကမ္မည်း
 ထားသောသူဘို့၌။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဤ။
 ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသာလျှင်ကတည်း။ သိပဒီတိ၊ ကား။ ဘာရပါဒေါ၊
 ခြေထိုင်းသောသူကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယဿ၊ ၏။ ပါဒေါ၊ သည်။ ထူလော၊
 ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဉ္ဇာတဝိဉ္ဇကော၊ ဖြစ်သော အိုင်း ရှိ၏။ ခရော၊
 ကြမ်းအံ့။ ဝါ၊ မာအံ့။ သော၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ယဿ ပန၊
 အားကား။ တာဝ၊ စွာ။ ခရတာဝံ၊ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ကို။ န ဝဏှာတိ၊
 အံ့။ (မမာ၍ ဟူလိုသတည်း။) သတ္တာ၊ နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဥပနာဟံ၊
 ပုဆိုးကြမ်းဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ ဥကေအာဝါဠေ၊ ရေခွေးထည်ရာ
 တွင်းငယ်၌။ ပဝေသေတွာ၊ ခြေကို သွင်းလိုက်၍။ ဥကေဝါလိကယ၊
 ရေခွေး သဲခွေးဖြင့်။ ဝါ၊ ရေကြမ်း သဲကြမ်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။
 ဝါ၊ အပြည့်ထည့်၍။ ယထာ၊ အကြပ်အခြင်းဖြင့်။ သိရာ၊ အကြောတို့သည်။
 ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဇဗ္ဗံ၊ စ၊ မြင်းခေါင်းတို့သည်လည်း။ တေသ
 နာဠိကာ ဝိယ၊ ဆီကျည်တောက်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ မိလ၊ ပေတုံး
 ယုတ်စိမ့်သောငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်နိုင်အံ့။ တဿ၊ သူ၏။ ပါဒံ၊ ကို။ ဤဒိသံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တံ သိပဒိံ၊ ထို ခြေထိုင်းသောသူ
 ကို။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ငှါ။ ဝဠတိ၊ ၏။ (ဤကား သွေးဆင်း၍ ခြေရောင် အစ
 ရှိသည်ကို မထိုင်းခင်ကု၍ ရဟန်းပြုရာသည်ကို မိန့်သတည်း။) သစေ၊ ၍။ ပုန၊
 ဖန်။ ဝဇုတိ၊ ပွားအံ့။ ဥပသမ္ပာဒေဇ္ဇေနပိ၊ ပဉ္စင်းခံသဖြင့်လည်း။ တထာ၊
 ထိုအတိုင်း။ ကတွာဝ၊ ၍လျှင်။ ဥပသမ္ပာဒေဘဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပါပရောဂီတိ၊
 ကား။ အရိသ၊ မြင်းသရိုက်။ ဘဂန္ဓရ၊ အရည် တစက်စက် ယိုသော
 ဘဂန္ဓုလ်အနာ။ ဝိတ္တာ၊ သည်းခြေအနာ။ သေမှ၊ သလိပ်အနာ။ ကာသ၊
 ချောင်းဆိုးအနာ။ သောသဒီသု၊ ခယရက်အနာ အစရှိသည်တို့တွင်။
 ယေန ကေနစိရောဂေန၊ တစုံတခုသော အနာဖြင့်။ နိစ္စာတုရော၊ အခါ
 ခပ်သိမ်း နာကျင်၏။ အတေကိစ္ဆရောဂေါ၊ ကျေနပ်သော အနာ ရှိ၏။
 ဇေဂုဇ္ဈာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိ၏။ အမနာပေါ၊ နှင်လိုဖွယ် မရှိ။ အယံ၊ ကို။
 န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။

၁၃၃။ ပရိသဒ္ဓသကောတိ၊ ကား။ ယော၊ သူသည်။ အတ္တနော၊ ၏။
 ဝိရူပဘာယ၊ ဖောက်ပြန်သော အဆင်း ရှိသောကြောင့်။ ပရိသံ၊ ကို။
 (ဒုတိယအကြိမ်)

ဓူဝေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အညေသံ၊ တံပါးသောသူတို့၏။ သိသပ္ပမာဏ
 နာဘိပူဇေသော၊ ဦးခေါင်းနှင့်ယှဉ်သော ချက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိဒိဓသာ
 ဝါ၊ မြင့်လွန်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥတသဝါမနဘူတရူပံ ဝိယ၊
 အောက်အထက်နှစ်ပါး တို့သည်ဖြစ်၍ ဖုတ်ရပ်ကဲ့သို့။ အတိရသော ဝါ၊
 တိုလွန်း ကွဲလွန်းသော သူအား လည်းကောင်း။ ဈာဝိတဓေတ္ထေ၊ မီးတိုက်
 သော လယ်ယာ၌။ ခါဏုကော ဝိယ၊ လစ်ငုတ်ကဲ့သို့။ အတိကာဠော ဝါ၊
 မည်းနက်လွန်းသောသူ လည်းကောင်း။ ဒမိဘက္ကဒိဟိ၊ နို့ဓမ်း ရက်တက်
 ရည် စသည် ဖြစ်၍။ ပမဇ္ဇိဘတမ္ဘလောဟဝဓဏ္ဍာ၊ ပွတ်ကာမျှသော ကြေးနီ
 အဆင်းကဲ့သို့။ အစွာဒါဓတာ ဝါ၊ ဖြူလွန်းသောသူ လည်းကောင်း။ စမ္မ
 သရိဒရာ ဝိယ၊ အရေမျှသာရှိသော ကိုယ်ကဲ့သို့။ မန္တမံသလောဟိဓတာ၊
 နည်းသော အသားအထွေး ရှိသော။ အဋ္ဌိသိရာ၊ ဦးခေါင်း အရိုးချည်း ရှိ
 သော။ အဘိကိသော ဝါ၊ ကြိုလွန်းသောသူ လည်းကောင်း။ ဘာရိယမံသော၊
 သေးသော အသားရှိသော။ အတိထူဓလော ဝါ၊ ဆူလွန်းသောသူ လည်း
 ကောင်း။ မဟာဘူတသဒိသော၊ ဖုတ်ကြီးနှင့်တူသော။ မဟောဒဓရာ ဝါ၊
 ဝမ်းမိုက်ကြီးသောသူ လည်းကောင်း။ ပဇ္ဇိ၊ ခြင်းကို။ သိသေ ကတွာ၊ ဦး
 ခေါင်း၌ရွက်၍။ ပြဓတာ ဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့။ အတိမဟန္တသိသော ဝါ၊
 ဦးခေါင်း ကြီးလွန်းသောသူ လည်းကောင်း။ သရိရဿ၊ ကိုယ်နှင့်။ အနန
 ရှားပန၊ မလျှောက်ပတ်သော။ အတိခုဒ္ဒကေန သိသေန၊ အလွန် ငယ်
 လွန်းသော ဦးခေါင်းနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ အတိခုဒ္ဒက
 သိသော ဝါ၊ ဦးခေါင်း ငယ်လွန်းသောသူ လည်းကောင်း။ တာလဖထ
 ဝိဏ္ဏိသဒိသေန၊ ထန်း သီးခိုင်နှင့် တူသော။ သိသေန၊ နှင့်။ သမန္တာဂတော၊
 သော၊ ကုဋကုဋသိသော ဝါ၊ ဦးခေါင်း စုန့်ရုရုန့် ရှိသောသူလည်းကောင်း။
 ဥဋ္ဌံ၊ အသက်သို့။ အနုပုဗ္ဗသနုကေန၊ အစဉ်အတိုင်း ငယ်သော။ သိသေန၊
 နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။ သိခရသိသော ဝါ၊ ဦးခေါင်း စေ့သောသူ
 လည်းကောင်း။ ဟောဓေဏပဗ္ဗသဒိသေန၊ ကြီးစွာသော ဝါးဆစ်နှင့် တူ
 သော။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။ နာဠိသိသော ဝါ၊
 ကျဉ်းတောက်ကဲ့သို့ ဦးခေါင်းရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ကပ္ပသိသော
 ဝါ၊ ဆစ်ကဲ့သို့ ဦးခေါင်းရှိသောသူ လည်းကောင်း။ စတုသု ပဿေသု၊
 နံပါး သေးထောင့်တို့တွင်။ ယေန ကေနစိ ပဿေန၊ တစုံသခုသော
 နံပါးဖြင့်။ ကြနုကေန သိသေန၊ ညွတ်သော ဦးခေါင်းနှင့်။ သမန္တာ
 ဂတော၊ သော။ ပဗ္ဗာရသိသော ဝါ၊ ဦးခေါင်း ရှိမ်းလျက်ရှိသော
 သူလည်းကောင်း။ ဝဏသိသော ဝါ၊ ဦးခေါင်း အမာရှိသောသူ

(စုတိယအကြိမ်)

လည်းကောင်း။ ပူတိသိသော ဝါ၊ ဦးခေါင်း ပုပ်သောသူ လည်းကောင်း။
 ပါဏကေဟိ၊ ဝိုးတို့သည်။ ခါယိတကေဒါရေသဿသံဃိသေဟိ၊ စား
 သောလယ်၌ ကောက်ပင်နှင့် တူကုန်သော။ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုသို့သို့
 သော အရပ်၌၊ ဥဗ္ဗိတေဟိ၊ အစုအစု ရောက်ကုန်သော။ ကေသေဟိ၊ ဆံပင်
 တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ကဏ္ဍိကကေသော ဝါ၊ ဆံပင် အစုအစုရှိ
 သောသူ လည်းကောင်း။ နိဇ္ဈောသသိသော ဝါ၊ အမွှေးမရှိသောဦးခေါင်း
 ရှိသောသူ လည်းကောင်း။ တာသဟိရသဗိသေဟိ၊ ထန်းစစ်ကြောနှင့် တူ
 ကုန်သော။ ကေသေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ထူသထွေတေသော
 ဝါ၊ ဆံပင်ကြီး၍ ကြမ်းသောသူ လည်းကောင်း။ ဇာတိပလိတေဟိ၊
 အမိဝမ်းတွင်းက ပြုသောဆံတို့ဖြင့်။ ဝဏ္ဏရိကေသော ဝါ၊ ဆံပြုသောသူ
 လည်းကောင်း။ အာဒိတ္တေဟိ ဝိယ၊ ရဲရဲညီကုန်သကဲ့သို့သော။ ကေသေ
 ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပကတိတမ္ပကေသော ဝါ၊
 ပကတိ ဆံပင်ရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ဂန္ဓ၊ နွားတို့၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။
 အာဝဇ္ဇသဗိသေဟိ၊ ဗွေနှင့် တူကုန်သော။ ဥဋ္ဌဂ္ဂေဟိ၊ အထက်သို့ အဖျား
 လန်ကုန်သော။ ကေသောဝဇ္ဇေဟိ၊ ဆံဗွေသို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။
 အာဝဇ္ဇသိသော ဝါ၊ ဗွေကဲ့သို့ ဆံပင်လည်သော၊ ဦးခေါင်းရှိသောသူ
 လည်းကောင်း။ ဇာသမဇ္ဈေန၊ ဖွဲ့သော ကွန်ရက်ကဲ့သို့။ နုလာဇ္ဈေန၊ မူး
 ပြင်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ သိသလောသေဟိ၊ ဦးခေါင်းမွေးတို့ဖြင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ ကကွ။ ကေဗဒ္ဓဘမုကလောသော ဝါ၊ တစပ်တည်းသော မျက်မှောင်
 မွေ့ရှိသောသူ လည်းကောင်း။

သမ္ပဒ္ဓဘမုကော ဝါ၊ မျက်မှောင်မွေး နှစ်ဘက်စပ်သောသူ လည်း
 ကောင်း။ ဝါ၊ မျက်မှောင်မွေး နှစ်ဘက်ဖြစ်သူ လည်းကောင်း။ နိဇ္ဈော
 မသမုကော ဝါ၊ မျက်မှောင်မွေး မရှိသူ လည်းကောင်း။ မတ္တဋ္ဌဘမုကော
 ဝါ၊ မျောက်မျက်မှောင်ကဲ့သို့ ရှိသောသူ လည်းကောင်း။ အတိမဟန္တက္ခိ
 ဝါ၊ မျက်စိ ကြီးလွန်းသောသူ လည်းကောင်း။ ဖဟိံ သမဇ္ဈေ၊ ကျဲရေ၌။
 ဝါသိကောဏေန၊ ဆောက်ငယ် အထေးငုံဖြင့်။ ဟေဒိတွာ၊ ထွင်း၍။
 ကာသိဋ္ဌာဒိသေဟိ၊ ပြုသောအပေါက်နှင့် တူကုန်သော။ အက္ခိဟိ၊ တို့
 နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ အတိဝုဋ္ဌကက္ခိ၊ ဝါ၊ မျက်စိ ကျဉ်းသောသူ
 လည်းကောင်း။ ဇကေန၊ တဘက်ဖြင့်။ ဟေဇ္ဇေန၊ ကျယ်သော။ ဇကေန၊
 ဖြင့်။ ခုဋ္ဌကေန၊ ကျဉ်းသော။ အက္ခိနာ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။
 ဝိသမက္ခိ၊ ဝါ၊ မျက်စိ အကျဉ်းအကျယ်ရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ဥဇ္ဈေနေ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥဒ္ဓါ တထက်ကား အထက်။ ဧကေန အဝော၊ တထက်ကား အောက်။
 ဣတိ ဧဝံ၊ သို့၊ ဝိသုဒ္ဓိတောဟိ၊ မညိမညွတ်ဖြစ်ကုန်သော။ အက္ခိမတ္တ
 ဟိ၊ မျက်ကွင်းတို့နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။ ဝိသမုတ္တလော ဝါ။
 မျက်စိတထက်နိမ့်မြင့်ရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ကေကဇရာ ဝါ၊ မျက်စိ
 စိသရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ဂန္ထိရက္ခိ ဝါ၊ မျက်ကွင်းနက်သောသူ
 လည်းကောင်း။ ယဿ၊ အကြွပ် မျက်ချောက်နက်သေးသူ၏။ အက္ခိတာ
 ရတာ၊ မျက်လုံးတို့သည်။ ဂန္ထိရေ၊ နက်စွာသော။ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌။
 ဥဒကတာရတာ ဝိယ၊ ရေပွက်ကဲ့သို့။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ နိက္ခန္တက္ခိ
 ဝါ၊ မျက်လုံးထွက်သောသူ လည်းကောင်း။ ယဿ၊ အကြွပ်သူ၏။ အက္ခိ
 တာရတာ၊ တို့သည်။ ကတ္တရဿေဝ၊ ပုစွန်မျက်စိကဲ့သို့။ နိက္ခန္တာ၊ ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟန္တာဟိ၊ မကြီးကုန်သော။ ကတ္တသက္ခလိဟိ၊
 နားရှက်တို့နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။ ဟတ္ထိကဏ္ဍော ဝါ၊ ဆင်နားကဲ့သို့
 နားကြီးသောသူ လည်းကောင်း။ မုသိကကဏ္ဍော ဝါ၊ ကြက်နားကဲ့သို့
 နားရှိသောသူ လည်းကောင်း။ တေကကဏ္ဍော ဝါ၊ လင်းနို့နားကဲ့သို့
 နားရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒကဟိ၊ ငယ်ကုန်သော။ ကတ္တသက္ခ
 လိဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ နိ၊ ဆိဒ္ဓမတ္တကဏ္ဍော ဝါ၊ နားတွင်းမျှသာ
 ရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ယဿ၊ အား။ ကတ္တသက္ခလိဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိနာ၊
 ရှိ။ ကတ္တသိဒ္ဓမတ္တမေဝ၊ နားတွင်းမျှသာလျှင်။ ဟေတု၊ ၏။ အင်ဒြ
 ကဏ္ဍော ဝါ၊ နားမထွင်းသောသူ လည်းကောင်း။ ယောနကဇေတိကော
 ဝန၊ ပန်းသေးအမျိုးသည်ကား။ ပရိသဇ္ဇသကော၊ ပရိသတ်ကို ဖျက်ဆီး
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ ကတ္တာ မူလား။ သော အဝိဒ္ဓကဏ္ဍော၊
 ထိုနားမထွင်းသောသူသည်ကား။ တဿ ယောနကဇေတိကဿ၊ ထို
 ပန်းသေးအမျိုးတို့၏။ ဇတဝေဝါယေဝ၊ သဘောပင်တည်း။ နိစ္စပူတိနာ၊
 အခါခပ်သိမ်း ပုပ်သော။ ကဏ္ဍေန၊ နားနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။
 ကတ္တတဂန္ဓရိကော ဝါ၊ နား၌ ကတ္တမူအနာ ရှိသောသူ လည်းကောင်း။
 သဒါ၊ သိမ်း။ ဝဋ္ဌရိတပုဗ္ဗေန၊ ယိုသော ပြည်ရှိသော။ ကဏ္ဍေန၊ နှင့်။
 သမန္တာဂတော၊ သော။ ကဏ္ဍကဏ္ဍော ဝါ၊ နား၌ အိုင်းအနာ ရှိသောသူ
 လည်းကောင်း။ ဧဝါကတ္တနာဠိကဿ၊ နွားကိုတိုက်သော ကျည်တောက်
 ၏။ အဂ္ဂသိဒ္ဓိသေဟိ၊ အဖျားနှင့် တူကုန်သော။ ကဏ္ဍဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဂ္ဂဟိကဏ္ဍော ဝါ၊ နားရစ်သောသူ လည်း
 ကောင်း။ အတိဝိဂ်သက္ခိ ဝါ၊ မျက်စိအလွန်ကြောင်သောသူလည်းကောင်း။
 ဧဝိဂ်သံ ပန၊ ပျားကဲ့သို့ မျက်စိ ဝေကြောင်ကြောင်ရှိသော သူကိုသော်

(ဣတိယကထာ)

ကား။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ နိပ္ပဓုခေတ္တံ ဝါ၊ မျက်မွေး ခွဲသောသူ လည်းကောင်း။ အဿုပဉ္စရုဏက္ခိ ဝါ၊ မျက်စိ ခြင်းသရိုက်ရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မျက်ရည်ယိုသော မျက်စိရှိသူ လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖိ တက္ခိ ဝါ၊ မျက်ပျဉ်းရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မျက်သားတက်သော သူ လည်းကောင်း။ အက္ခိပါဒကန၊ မျက်ခမ်းစပ်သောအနာနှင့်။ သမန္တာ ဝတက္ခိ ဝါ၊ တကွဖြစ်သော မျက်စိရှိသောသူ လည်းကောင်း။

အတိမဟန္တနာသိကော ဝါ၊ နှာခေါင်း ကြီးလွန်းသောသူ လည်း ကောင်း။ အတိခုဋ္ဌာနာသိကော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ စိပိဋနာသိကော ဝါ၊ နှာခေါင်း ဝိစပ်ရှိသောသူ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ၊ ဌ။ အပ္ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် မတည်မူ၍။ ကောပဿ၊ နံပါးတတက်၌။ ဌိတဝက်နာသိ ကော ဝါ၊ တည်သော နှာခေါင်းကောက်သောသူ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တည်သော နှာခေါင်းရှုံ့သောသူ လည်းကောင်း။ သုကတုဏ္ဏသဒိသာယ၊ ကျေးနှုတ်သီးနှင့် တူသဖြင့်။ ဇိဝှိယ၊ မိမိလျှာဖြင့်။ လေဟိတုံ၊ လျက်အံ့ သောငှါ။ ကတ္တုဏေယျာယ၊ တတ်ကောင်းသော။ နာသိကာယ၊ နှာ ခေါင်းနှင့်။ သမန္တာဝတော၊ သော။ ဒိဃနာသိကော ဝါ၊ နှာခေါင်းရှည် သောသူ လည်းကောင်း။ နိစ္စံ ပဉ္စရိကသိဃိာဏိကနာသော ဝါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း နှပ်ရွဲရွဲယိုသော နှာခေါင်းရှိသောသူ လည်းကောင်း။ မဟာ မုခေါ ဝါ၊ ခံတွင်းကြီးသောသူ လည်းကောင်း။ ယဿ၊ ဧ။ မုခံ၊ ခံတွင်း လည်း။ ဝဇ္ဇင်္ဂမဏ္ဍုကဿဝ၊ တွင်းကြီးဖား၏ ခံတွင်းကဲ့သို့။ မုခနိဇိတ္တံယေဝ၊ ခံတွင်း၏ အယောင်သာလျှင်။ မဟန္တံ၊ ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ မုခံ ပန၊ ခံတွင်းဝလည်ကား။ လာဗုသဒိသံ၊ အိမ်ဗူးနှင့် တူ၏။ အတိခုဋ္ဌကံ၊ အလွန် ကျား၏။ တိန္ဒမုခေါ ဝါ၊ နှုတ်သီးပွဲသောသူ လည်းကောင်း။ ဝက်မုခေါ ဝါ၊ နှုတ်သီးရွဲသောသူ လည်းကောင်း။ ဥက္ခလိမုခဝဋ္ဋိသဒိသေဟိ၊ အိုး၏ မျက်နှာရေးနှင့် တူကုန်သော။ ဩဠေဟိ၊ နှုတ်ခမ်းတို့နှင့်။ သမန္တာဝတော၊ သော။ မဟာဩဠော ဝါ၊ နှုတ်ခမ်း ထူသောသူ လည်းကောင်း။ ဒန္တေ၊ သွားတို့ နှိ။ ဝိဇေဟိတုံ၊ ဝိတ်စိန်သောငှါ။ အသမတ္ထေဟိ၊ မတတ်နိုင်ကုန် သော။ ဇောရိစမ္မသဒိသေဟိ၊ စည်ကြက်သော သားရေးနှင့် တူကုန်သော။ ဩဠေဟိ တို့နှင့်။ သမန္တာဝတော၊ သော။ တနုကဩဠော ဝါ၊ အောက် နှုတ်ခမ်း တိုသောသူ လည်းကောင်း။ မဟာဇောဠော ဝါ၊ အောက် နှုတ်ခမ်း ကြီးသောသူ လည်းကောင်း။ တနုကဥတ္တရောဠော ဝါ၊ အထက် နှုတ်ခမ်း တိုသောသူ လည်းကောင်း။ တနုကအဇောဠော ဝါ၊ အောက်

နှုတ်ခမ်း တိုသောသူ လည်းကောင်း။ မဟာဥတ္တရောဌော ဝါ၊ အထက်
 နှုတ်ခမ်း ကြီးသောသူ လည်းကောင်း။ ဩဠုဆိန္ဒကော ဝါ၊ နှုတ်ခမ်းပြတ်
 သောသူ လည်းကောင်း။ ဧဠုမုခေါ ဝါ၊ အရိယိုသော နှုတ်ခမ်းရှိသောသူ
 လည်းကောင်း။ ဥပတ္တမုခေါ ဝါ၊ နှုတ်ခမ်းစပ်သောသူ လည်းကောင်း။
 ဗဟိ၊ အပဉ္စ။ သေတေဟိ၊ ဖြူကုန်သော၊ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အတိရဓတ္တ
 ဟိ၊ အလွန်နီကုန်သော။ ဩဠုဟိ၊ ထို၌။ သမန္နာဂတော၊ သော။ သင်္ခ
 တုဏ္ဏကော ဝါ၊ ခရုသင်းကဲ့သို့ နှုတ်ခမ်းဖြူသောသူ လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓ
 ကုဏပမုခေါ ဝါ၊ ခံတွင်းပုပ်သောသူ လည်းကောင်း။ အဠုကဓန္တသဒိ
 သေဟိ၊ ထွန်သွားနှင့်တူကုန်သော။ ဒန္တေဟိ၊ သွားထို့၌။ သမန္နာဂတော၊
 သော။ မဟာဒန္တော ဝါ၊ သွားကြီးသောသူ လည်းကောင်း။ ဟေဠော ဝါ၊
 အောက်၌ လည်းကောင်း။ ဥပရိ ဝါ၊ အထက်၌ လည်းကောင်း။ ဗဟိ၊
 အပဉ္စ။ နိက္ခန္တဒန္တော၊ ထွက်သော သွားရှိသော။ အသုရဒန္တော ဝါ၊
 သွားခေါသောသူ လည်းကောင်း။ ယဿ ပန၊ သူ၏ကား။ ဒန္တော၊ သည်။
 ဩဠုဟိ၊ ထို့ဖြင့်။ ဝိဒေဟိတုံ၊ ဝိတ်အံ့သောငှါ။ သတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ကထေန္တဿေဝ၊ စကားဆိုသော်သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်
 ၏။ အကထေန္တဿ၊ စကားဆိုမှုကား။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ တံ၊
 ထိုသူ့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဠုတိ၊ ၏။ ပူတိဒန္တော ဝါ၊ သွားပုပ်သော
 သူ လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗဒန္တော ဝါ၊ သွားမရှိသောသူ လည်းကောင်း။ အတိ
 ခုဒ္ဒကဒန္တော ဝါ၊ အလွန်ငယ်သောသွား ရှိသောသူ လည်းကောင်း။
 ယဿ ပန၊ ၏ကား။ ဒန္တန္တရေ၊ သွားအကြား၌။ ကလန္တကဒန္တော ဝိယ၊
 ရှဉ့်သွားကဲ့သို့။ သုခုမဒန္တော၊ သိမ်မွေ့သော သွား ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 (သွားကြမ်း ဟူလိုသတည်း။) တံ၊ ထိုသူ့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ ငှါ။ ဝဠုတိ၊ ၏။

ဝေါဟနုသဒိသေန၊ နွား၏ မေးနှင့်တူသော။ ဟနုနာ၊ နှင့်။ သမန္နာ
 ဂတော၊ သော။ မဟာဟနုကော ဝါ၊ မေးကြီးသောသူ လည်းကောင်း။
 ဒိဃဟနုကော ဝါ၊ မေးရှည်သောသူ လည်းကောင်း။ အန္တောပဝိဠေန
 ဝိယ၊ အတွင်းသို့ ဝင်သကဲ့သို့။ အတိရဓဿေန၊ အလွန်တိုသော၊ ဟနုကေန၊
 နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ စိပိဋဟနုကော ဝါ၊ မေးဝိစပ် ရှိသောသူ
 လည်းကောင်း။ ဘိန္ဒဟနုကော ဝါ၊ မေးပဲ့သောသူ လည်းကောင်း။ ငက်
 ဟနုကော ဝါ၊ မေးကောက်သောသူ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိသဒိသမုခေါ၊
 ဘိက္ခုနီမျက်နှာနှင့် တူသော၊ နိဗ္ဗဿုဒါဌိကော ဝါ၊ မုတ်ဆိတ် မုတ်နား
 မရှိလျှင်သောသူ လည်းကောင်း။ ဗကဂလသဒိသေန၊ ချိုင်း၏ လည်နှင့်

(ဒုတိယအကြိမ်)

တူသော။ ဂဓလန၊ နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။ ဒီဃဂလော ဝါ၊ လည်
ရှည်သောသူ လည်းကောင်း၊ အန္တောပရိဋ္ဌေန ဝိသ၊ သကဲ့သို့၊ ဂလောန၊
နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။ ရဿာလော ဝါ၊ လည်တိုသောသူ လည်း
ကောင်း၊ ဘိန္နဂလော ဝါ၊ လည်ပဲ့သောသူ လည်းကောင်း။ သဠအံသ
ကုဋေ ဝါ၊ ပခုံးစွန် ပဲ့သောသူ လည်းကောင်း။ အဟဇတ္တာ ဝါ၊ လက်မရှိ
သောသူ လည်းကောင်း။ ဧကဟဇတ္တာ ဝါ၊ လက်တတက်သာ ရှိသောသူ
လည်းကောင်း။ အတိရဿဟဇတ္တာ ဝါ၊ တတောင် တိုလွန်သောသူ
လည်းကောင်း။ အတိဒိဃဟဇတ္တာ ဝါ၊ တတောင် ရှည်လွန်းသောသူ
လည်းကောင်း။ ဘိန္နဥရော ဝါ၊ ရပ်ပဲ့သောသူ လည်းကောင်း။ ဘိန္နဝိဠိ
ဝါ၊ ကျောက်ကုန်းပဲ့သောသူ လည်းကောင်း။ ကမ္ဘုဂဇတ္တာ ဝါ၊ ပဲ့ရှိသော
သူ လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍဂဇတ္တာ ဝါ၊ ယားနာရှိသောသူ လည်းကောင်း။
ဒဠဂဇတ္တာ ဝါ၊ ပွေးရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ဂေါဓဂဇတ္တာ ဝါ၊
ဖွတ်ကျောက်ကုန်းကဲ့သို့ အမှန်ဖြင့် ပြည့်သော ကိုယ်ရှိသောသူ လည်း
ကောင်း၊ ယဿ၊ ၏။ ဂတ္တဘော၊ ကိုယ်မှ၊ ဂေါဓ ဝိသ၊ ဖွတ်ကိုယ်ကဲ့သို့။
စုတ္တာနိ၊ အမှန်တို့သည်။ ပဏန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဘေံ သဗ္ဗန္တ၊ ဤ အလုံးစုံကို
လည်း။ ဝိရူသရဏံ၊ အဆင်း၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်ကို။ သန္တာ
ယ၊ ဤ။ ဝိတ္တာရိဘဝသေန၊ အကျယ် အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ ဌာန၊ ဤ။
ဝိနိစ္ဆယော ပန၊ ကိုကား။ ပဉ္စာဗာဓဓေ၊ ဝါးဝါးသော အနာတို့၌။
ဝုတ္တနသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိဘဗျော၊ အပ်၏။

သဠကဋိဘော ဝါ၊ ခါးပဲ့သောသူ လည်းကောင်း။ ဟေအာနိသ
ဒေါ ဝါ၊ တစ်သားကြီးသောသူ လည် ကောင်း။ ဥဠနကုဋေသဒိဓသဟိ၊
ခုံသောက်နှင့် တူကုန်သော။ အစ္စဂ္ဂဘဟိ၊ တက်ကုန်သော။ အာနိသ
မံသဟိ၊ တစ်သားတို့နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ တကွဖြစ်သော သူသည်။
မဟာဥရုဘော ဝါ၊ ပေါင်ကြီးသောသူ လည်းကောင်း။ ဝါတဏှိကော
ဝါ၊ အညကြီးသောသူ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မုတ်ကြီးသောသူ လည်း
ကောင်း။ မဟာဇေဏုဘော ဝါ၊ ပုဆစ်ကြီးသောသူ လည်းကောင်း။
သံသဇ္ဇနဇေဏုဘော ဝါ၊ ပုဆစ်နှစ်ဘက် ထိသောသူ လည်းကောင်း။ ဒီဃ
ဇေဓံ၊ ဝါ၊ ရှည်သော မြင်းခေါင်းရှိသောသူ လည်းကောင်း။ ယဠိသဒိသ
ဇေဓံ၊ ဝါ၊ လှံ ကန်နှင့်တူသော မြင်းခေါင်းရှိသောသူ လည်းကောင်း။
ဝိကဇော ဝါ၊ ဖိသောသွားသောသူ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဇော ဝါ၊ ပုဆစ်
စပ်သောသူ လည်းကောင်း။ ဥဗ္ဗုဒ္ဓဝိဏှိကော ဝါ၊ မြင်းခေါင်းသလုံး

(ဒုတိယအကြိမ်)

တွဲလဲကျဲသောသူ လည်းကောင်း။ သော၊ ထို မြင်းခေါင်းသလုံး တွဲလဲကျဲ
သောသူကား။ ဒုဝိဇော၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဩရဋ္ဌာဟိ ဝါ၊ အောက်သို့မူလည်း
ကျကုန်သော။ ဥပရိ၊ အာရဋ္ဌာဟိ ဝါ၊ အထက်သို့မူလည်း တက်ကုန်သော။
မဟာတိဟိ၊ ကြီးကုန်သော။ ဇေဝိဗိဏ္ဏိကာဟိ၊ မြင်းခေါင်းသားတို့နှင့်။
သမန္ဓာဂတော၊ ၏။ မဟာဇေဝိံ ဝါ၊ မြင်းခေါင်းကြီးသောသူ လည်း
ကောင်း။ ထူသဇေဝိဗိဏ္ဏိကော ဝါ၊ ဆူသော မြင်းခေါင်းသားရှိသောသူ
လည်းကောင်း။ မဟာပါဒေါ ဝါ၊ ဖဝါးကြီးသောသူ လည်းကောင်း။
မဟာပဏှိ ဝါ၊ ဖနောင့်ကြီးသောသူ လည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌိကပါဒေါ ဝါ၊
ဖမိုးတံရှည် မြင်းခေါင်းတပ်သောသူ လည်းကောင်း။ ပါဒေဝဓမ္မေတော၊
ဖဝါးအလယ်မှ။ ဥဋ္ဌိတဇေဝိံ၊ မြင်းခေါင်းတင်သောသူတည်း။ ဝက်
ပါဒေါ ဝါ၊ ဖဝါးကောက်သောသူ လည်းကောင်း။ သော၊ ထို ဖဝါး
ကောက်သော သူကား။ ဒုဝိဇော၊ ၏။ အန္ဓော ဝါ၊ အတွင်းသို့ လည်း
ကောင်း။ ဗဟိ ဝါ၊ အသို့လည်းကောင်း။ ပရိဝဏ္ဏပါဒေါ၊ လည်သော
ခြေ ရှိ၏။ (ကောက်သောခြေ ရှိ၏ဟူလိုသည်။) သိဝိဝေရမဏသဒိသာဟိ၊
ချင်းတက်နှင့် တူကုန်သော။ အင်္ဂုလိဟိ၊ လက်ငါးချောင်းတို့နှင့်။ သမန္ဓာ
ဂတော၊ သော။ ဂဏ္ဍိကင်္ဂုလိ ဝါ၊ လက်ပုဆစ်ရှိသောသူ လည်းကောင်း။
ကာဠဝဓမ္မေဟိ၊ မည်းနက်သောအဆင်းရှိကုန်သော။ ပူတိနုဇေဟိ၊ ပုပ်
သော လက်သည်းတို့နှင့်။ သမန္ဓာဂတော၊ သော။ အန္ဓနုခေါ ဝါ၊ လက်
သည်း ဖျက်သောသူ လည်းကောင်း။ သေ ဇေသော သဗ္ဗေဝါ၊ ထိုအလိုစုံ
သည်လည်း။ ပရိသဒ္ဓသကော^၁၊ ပရိသတ်ကို ဖျက်တတ်၏။ ဝေရူဓဝါ၊
သော။ ပရိသဒ္ဓသကော^၂၊ သူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ (ဤ ခပ်သိမ်း
သော သူတို့သည် ပရိသတ်တို့၏ ပသာဒကို မဖြစ်စေတတ်။ မြင်သောသူတို့၏
ဝိပုဋ္ဌိသာရကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ရှုံရှာဖွယ် ရယ်ဖွယ်ကို ဆောင်တတ်၏။ ထို့
ကြောင့် ပရိသဒ္ဓသက မည်သတည်း။)

၁၃၄။ ကာဏောဟိ၊ ကား။ ပသန္ဓန္ဓော ဝါ၊ အကြည်ပျက်၍ မမြင်
သည်မူလည်း။ ဝါ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် မမြင်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။
ပုပ္ဖာဒီဟိ^၃၊ တိမ် အစရှိသည်တို့သည်။ ဥပဟတပသာဒေါ ဝါ၊ လွမ်းအပ်
သော သလာ ရှိသည်မူလည်း။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော ပသာဒ ရှိသည်မူ
လည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ယော၊ သည်း။ ဒွိဟိ ဝါ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဧကေန ဝါ အကွဲနာ၊ မျက်စိတဘက်ဖြင့်လည်းကောင်း။

၁- ၂-ပရိသဒ္ဓသနော။ ၃-ပုပ္ဖာဒီဟိ။
ပဒေသာ-53 (ဒုတိယအကြိမ်)

၄၁၈ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

န ပဿတိ၊ မမြင်းသော၊ ထိုသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ မဟာပစ္စရိယံ ပန၊
 ဌ်ကား။ ကောက္ခိကာဏော၊ မျက်စိတဘက်သာ မမြင်သည်ကို။ “ကာဏော”
 တိ၊ တဘက်ဘက်၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဒွိအက္ခိကာဏော၊ မျက်စိ
 နှစ်ဘက် မမြင်သောသူကို။ အန္တေန၊ အန္တ-သဒ္ဒါဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတော၊ အပ်၏။
 မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ်။ ဧစ္စန္တော၊ အမိဝမ်းတွင်းက ကုန်းသောသူကို။
 “အန္တော”တိ၊ အန္တ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဥဘယဓိ၊ နှစ်ပါးသော စကားသည်လည်း။ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်
 အားဖြင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား-ဒွိအက္ခိကာဏနှင့် ဧစ္စန္တ-ကား မျက်စိ
 နှစ်ဘက်မမြင်ချင်း တူကြရကား သင့်သည်ချည်း ဟုလိုသတည်း။) ကုဏီတိ၊
 ကား။ ဟတ္ထကုဏီ ဝါ၊ လက်ကောက်သောသူ လည်းကောင်း။ ပါဒကုဏီ
 ဝါ၊ ခြေကောက်သောသူ လည်းကောင်း။ အင်္ဂုလိကုဏီ ဝါ၊ လက်ညှိုး
 လက်လယ် စသည် ကောက်သောသူ လည်းကောင်း။ ယဿ၊ သူအား။
 ဧတေသု ဟတ္ထာဒိသု၊ ထို ဆိုခဲ့ပြီးသော လက် စသည်တို့တွင်။ ယံ ကိပ္ပိ
 ဝက်၊ တစုံတခုသော ကောက်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ သော၊ သူသည်။
 ကုဏီ နာမ၊ မည်၏။ ခဉ္စောတိ၊ ကား။ နတဇာဏုကော ဝါ၊ ပုဆစ်ညွတ်
 သောသူ လည်းကောင်း။ ဘိန္တဇဇော ဝါ၊ မြင်းခေါင်း ကျိုးသောသူ
 လည်းကောင်း။ ခဉ္စော၊ ဌ်။ သံကုဋိတပါဒတ္ထာ၊ ဖဝါးကောက်သောကြောင့်။
 ဝိဋ္ဌိဝါဒမဇ္ဈေန၊ ခြေဖမိုးအလယ်ဖြင့်။ (အလယ် ခြေဖမိုးဖြင့်လည်းပေး။)
 စက်မဇ္ဈော၊ နင်း၍သွားသော။ ကုဏ္ဍပါဒကော ဝါ၊ ဖဝါးလယ် ကောက်
 သောသူ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂေ၊ ဖဝါးဦးဌ်။ သံကုဋိတပါဒတ္ထာ၊ ကြောင့်။
 ဝိဋ္ဌိဝါဒဂ္ဂေန၊ ဖမိုးဖျားဖြင့်။ စက်မဇ္ဈော၊ သော။ ကုဏ္ဍပါဒကော ဝါ၊
 ဖဝါးဦး ကောက်သောသူ လည်းကောင်း။ (ခြေဖဝါးဦး လိမ်သောသူ
 တည်း။) အဂ္ဂါဒေနေဝ၊ ဖဝါးဦးဖြင့်သာလျှင်။ စက်မနခဉ္စော ဝါ၊ နင်း၍
 သွားသော ခြေခွင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပဏှိကာယ၊ ဖနောင့်ဖြင့်။ စက်
 မနခဉ္စော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ (ဖဝါးဦးမထောက်တတ်သောသူတည်း။)
 ပါဒဿ၊ ဖဝါး၏။ ဗာဟိရဇ္ဈေန၊ အပ ဖဝါးစောင်းဖြင့်။ စက်မနခဉ္စော
 ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပါဒဿ၊ ဖဝါး၏။ အန္တန္တရဇ္ဈေန၊ အတွင်း ဖဝါး
 စောင်းဖြင့်။ စက်မနခဉ္စော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဝေါပ္ပကာနံ၊ ခြေမျက်စိ
 တို့၏။ ဥပရိ၊ ဌ်။ တဂ္ဂတ္ထာ၊ ကျိုးသောကြောင့်။ သကလေန၊ သော။ ဝိဋ္ဌိ
 ပါဒေန၊ ဖမိုးဖြင့်။ စက်မနခဉ္စော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သေ သော
 သဗ္ဗာပိ၊ ထို ခပ်သိမ်းသည်လည်း။ ခဉ္စောယေဝ၊ ခွင်သည်ချည်းတည်း။
 သော ခဉ္စော၊ ထိုသို့ ခွင်သောသူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပက္ခဟတောတိ၊ ကား၊ ယဿ၊ သူ၏၊ ဧကော ဟဇ္ဇော ဝါ၊ လက်
 တတက်လည်းကောင်း၊ ဧကော ပါဒေါ ဝါ၊ ခြေတတက် လည်းကောင်း။
 အဒ္ဓသရီရံ ဝါ၊ လိုယ်ထက်ဝက် လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ကံ။ န ဝဟတိ၊
 မဆောင်နိုင်။ (လက်တတက်၊ ခြေတတက်၊ ကိုယ်ထက်ဝက် သေသောသူ
 တည်း။) ဆိန္နိရိယာပထောတိ၊ ကား၊ ပိဌသတ္တိ၊ ဆွံသောသူကို။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်
 ၏။ (ဤကား မသွားတတ်လျှင်းသောသူတည်း။) ရာဇဒုဗ္ဗလောတိ၊ ကား၊
 ဇိတ္တသာဝေန၊ အိုမင်းသော အပြစ်ဖြင့်။ ဒုဗ္ဗလော၊ ခွန်အားနည်းသော
 သူကား။ ရာဇဒုဗ္ဗလော၊ မည်၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝီရရုဇနာဒိ၊ သင်္ကန်း
 ဆိုးခြင်း အစရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကာတုမ္မိ၊ ငှါလည်း။ အသမဇ္ဇော၊
 သူကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ယောပန၊ သည်ကား။ မဟလ္လကောဝိ၊
 သော်လည်း။ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ အတ္တာနံ၊ ကို၊ ပဋိဇ္ဇေတံ၊
 ငှါ၊ သက္ကောတိ၊ ၏။ သော၊ သူ့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ အန္ဓောတိ၊ ကား၊
 ဇစ္စဇန္ဓာ၊ ဝမ်းတွင်းကန်းသောသူကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ မူဂေါတိ၊ ကား၊ ယဿ၊
 သူကား။ ဝစိဘောဒေါ၊ နှုတ်မြွက်ဆိုခြင်းသည်။ န ဝဝတ္တတိ၊ ခြေ။ ယထာဝိ၊
 သူအားလည်း။ ဝစိဘောဒေါ၊ သည်။ ဝဝတ္တတိ၊ ၏။ ပန ဂထာဝိ၊ 'သော်
 လည်း။ သရဏာမနံ၊ ဂုဏ်ကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ ဘာသိတံ၊ ရွတ်ခြင်းငှါ။
 န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ မမ္မနန္တိ၊ မမ္မသဋ္ဌိ
 သော သူကိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ငှါ။ န ဝုစ္စတိ၊ မအပ်။ (အက္ခရာတလုံး ဆို
 အံသည်ကို သုံးလေး ငါးကြိမ် ထပ်၍ဆိုသောသူကို မမ္မသဋ္ဌိသောသူ ခေါ်သ
 တည်း။ မမ္မသဋ္ဌိသောသူတို့ သဘောကား ရုတ်တရက်ဆိုအံသောငှါ တေတ်နိုင်
 ကုန်၊ နှုတ်သီ၊ တလှုပ်လှုပ် ပြုမှ စကားထွက်သတည်း။) ယော ပန မမ္မနော၊
 အကြပ် မမ္မသဋ္ဌိသောသူသည် ကား။ သရဏာမနံ၊ မတ္တံ၊ မျှကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ စွာ။
 ဘာသိတံ၊ ငှါ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ငှါ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။
 ဧဝေရာတိ၊ ကား။ ယော၊ သူသည်။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းချင်း။
 န သုဏ္ဏာတိ၊ နားမကြား။ (ဤသူကား ရဟန်းမပြုအပ်သောသူတည်း။)
 ယော ပန၊ သည်ကား။ မဟာသန္ဓိ၊ သည်းစွာလော အသံကို။ သုဏ္ဏာတိ၊
 ၏။ တံ၊ သူ့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ငှါ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အန္ဓမူဂါဒယော၊ အ-လည်းအ
 နားလည်းပင်း အစရှိသောသူတို့ကို။ ဥဘယဒေါသဝသေန၊ နှစ်ပါးစုံ
 အပြစ်ရှိသောအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ယေတဉ္စ၊ သူတို့အား
 လည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ မြစ်အပ်၏။ ဧတသံ၊ သူတို့အား။ ဥပသမ္ပ
 ဒေါဝိ၊ ကိုလည်း။ ပဋိက္ခိတ္တာဝ၊ အပ်ကုန်လျှင်ကတည်း။ သစေ ပန၊ ဤကား။
 နေ၊ သူတို့ကို။ သံဇော၊ သည်။ ဥပသမ္ပာဒေတိ၊ ပုံစွမ်းခံအံ့။ သဗ္ဗေဝိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကုန်သော။ ဟတ္ထန္တိန္ဒာသော။ လက်ပြတ်သောသူ အစရှိသော။ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ သူပသမ္ပန္နာ။ ကောင်းစွာ ပွင်းပြစ်ကုန်၏။ ကာရကသံဃော
ပန။ ကံပြုသော သံဃာသည်ကား။ အာပတ္တိတော။ မှ။ န မုစ္ဆတိ။ မလွတ်။
အာစရိယပဇ္ဈာယာ စ။ တို့သည်လည်း။ အာပတ္တိတော။ မှ။ န မုစ္ဆန္တိ။ ကုန်။

၁၄၅။ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက် လည်းကောင်း။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကော၊
ဥဘတောဗျည်း လည်းကောင်း။ ယေယျသံဝါသကော၊ ယေယျသံဝါသက
လည်းကောင်း။ ဝါ။ ဥပုသ်ပဝါရဏာ အစရှိသော အပေါင်းအဖော်ကို
ခိုးသောသူ လည်းကောင်း။ တိတ္ထိယပတ္တန္တကော၊ တိတ္ထိဘောင်သို့
ပြေးသောသူ လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနဂတော၊ လည်းကောင်း။ (ဂတ
အနက်မရှိ။) မတုဃာတကော၊ လည်းကောင်း။ ဝိတုဃာတကော၊
လည်းကောင်း။ အရဟန္တဃာတကော၊ လည်းကောင်း။ လောဟိတုပ္ပါ
ဒကော၊ လည်းကောင်း။ သံဃာတကော၊ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီ
ဓူသကော၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ။ သို့။ ဣမေ ပန ကောဓသပုဂ္ဂလာ၊
တို့သည်ကား။ အဘဗ္ဗာ၊ တို့တည်း။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍကော၊ သည်။
အနုပသမ္ပန္နော၊ ပွင်း မြစ်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ပွင်း ခံအပ်။
ဥပသမ္ပန္နော၊ ပွင်းခံသည်ကို။ ဝါ။ ပွင်း ခံအပ်သည်ရှိသော်။ နသေ
တဗ္ဗော၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။” ဣတိ အာဒိဝစဒေတော၊ သောကြောင့်။
အဘဗ္ဗာ၊ ‘ထိုက်ကုန်။’ ဝါ။ တို့တည်း။ နေသံ၊ တို့အား။ ပဗ္ဗေဇာ စ၊
ရှင်အဖြစ်သည်လည်း။ နေဝ ရှုဟတ်၊ ရောက်။ ဥပသမ္ပဒေါ စ၊ ပွင်း
အဖြစ်သည်လည်း။ န ရှုဟတ်၊ ရောက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပဗ္ဗာ
ဒေတဗ္ဗော၊ အပ်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဇာနိတွံ၊ သိလျက်။ ပဗ္ဗာ
ဒေန္တော စ၊ ရှင်ပြုသောသူသည် လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပာဒေန္တော စ၊
ပွင်းပြုသောသူသည် လည်းကောင်း။ ဒုတ္တံ၊ သို့။ အာဇ္ဇေတိ၊ ၏။ အ
ဇာနိတွံ၊ မသိ၍လည်း။ ပဗ္ဗာဒိတာ စ၊ ရှင်ပြုမိသောသူကို လည်း
ကောင်း။ ဥပသမ္ပာဒိတာ စ၊ ပွင်းခံမိသောသူကို လည်းကောင်း။ ဇာနိ
တွံ၊ သိပြီး၍။ လိင်္ဂနာသနာယ၊ အသွင်၏ ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗော၊
ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ဝါ။ လူထွက်စေအပ်၏။

ဟတ္ထ ကေသု ကောဓသပုဂ္ဂလေသု၊ တို့တွင်။ ပဏ္ဍကောတိ၊ ကား။
အာသိတ္တပဏ္ဍကော၊ လည်းကောင်း။ ဥသုယပဏ္ဍကော၊ လည်းကောင်း။
ဩပတ္တိမိာပဏ္ဍကော၊ လည်းကောင်း။ ပက္ခပဏ္ဍကော၊ လည်းကောင်း။
နိပ္ပာကပဏ္ဍကော၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ။ သို့။ ပဉ္စ ပဏ္ဍကော၊ ဝါးပါး

(ဇုတိယအကြိမ်)

သော ပဏ္ဍုက်တို့သည်။ ယောနိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထို ဝါးပါးငွေ့တွင်။
 ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အင်္ဂါဇာတ်၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။
 ဝဟေတွာ၊ စုပ်၍။ အသုစိနာ၊ သုတ်ကို။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အာသိတ္တဿ၊ သွန်း
 လောင်းအပ်သော။ ယဿ၊ ထူအား။ ပရိဠာဟော၊ ရာဂ၏ ပူပန်ခြင်း
 သည်။ ဝုပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ အယံ ပဏ္ဍကော၊ သည်ကား။ အာသိတ္တပဏ္ဍ
 ကော၊ အာသိတ္တပဏ္ဍုက် မည်၏။ (သူတပါး၏အင်္ဂါဇာတ်ကို ခံတွင်းဖြင့် စုပ်
 ၍ သုတ်ကို သွန်းလောင်းရမှ ရာဂမီးငြိမ်းသော ပဏ္ဍုက်သည် အာသိတ္တပဏ္ဍုက်
 မည်၏ ဟူလိုသတည်း။) ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အဇ္ဈာစာရံ၊ မှီဝဲသည်ကို။
 ပဿတော၊ သော။ ယဿ ပဏ္ဍကဿ၊ အား။ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်လတ်သော။
 ဥသုဿယ၊ ငြူစုခြင်းဖြင့်။ ပရိဠာဟော၊ ရာဂ၏ ပူပန်ခြင်းသည်။ ဝုပ
 သမ္ပတိ၊ ၏။ အယံ ပဏ္ဍကော၊ ကား။ ဥသုယပဏ္ဍကော၊ မည်၏။ ယဿ
 ပဏ္ဍကဿ၊ အား။ ဥပက္ကဓေန၊ အထိုးထုတ်သော လုံ့လဖြင့်။ ဝိဇးနိ၊
 ဝှေးစေ့တို့ကို။ အပနိဘာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏။ အယံ ပဏ္ဍကော၊ ကား။
 ဩပက္ကမိကပဏ္ဍကော၊ မည်၏။ ကေစ္စော န၊ အချို့သော ပဏ္ဍုက်သည်
 ကား။ အကုသလဝိပါကာနာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ကဉ္စပက္ခေ၊ ကွယ်ပကွ၌။
 ပဏ္ဍကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုဏ္ဍပက္ခေ န၊ လဆန်းပက္ခဋ္ဌိကား။
 အဿ၊ အား။ ပရိဠာဟော၊ သည်။ ဝုပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ အယံ ပဏ္ဍကော၊
 သည်ကား။ ပက္ခပဏ္ဍကော၊ မည်၏။ ယော ပန ပဏ္ဍကော၊ သည်ကား။
 ပဋိသန္ဓိယံ ယေဝ၊ ပဋိသန္ဓေကပင်လျှင်။ အဘာဝကော၊ တော နှိပ်။
 ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ အယံ ပဏ္ဍကော၊ ကား။ နပုံသကပဏ္ဍကော၊ မည်၏။ (နပုံ
 ပဏ္ဍုက်ကား ကျင်ယေဝမျှသာ ရှိသည် ဟူ၏။) တေသု၊ ထို ဝါးပါးသော
 ပဏ္ဍုက်တို့တွင်။ အာသိတ္တပဏ္ဍကဿ စ၊ အား လည်းကောင်း။ ဥသုယ
 ပဏ္ဍကဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ အဖြစ်ကို။ န ဝါရိတာ၊ မမြစ်
 အပ်။ ဣတရေသံ၊ တပါးကုန်သော။ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော ပဏ္ဍုက်
 တို့အား။ ဝါရိတာ၊ မြစ်အပ်၏။ တေသုပိ၊ ထို သုံးယောက်တို့တွင်လည်း။
 ပက္ခပဏ္ဍကဿ၊ အား။ ယသ္မိံ ပက္ခေ၊ ၌။ ပဏ္ဍကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 တသ္မိံယေဝ ပက္ခေ၊ ၌သာလျှင်။ အဿ၊ ထို ပက္ခပဏ္ဍုက်အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊
 ကို။ ဝါရိတာ၊ မြစ်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကုရုန္ဓိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤအရာ၌
 ပဏ္ဍုက်ဖြစ်သော ပက္ခတွင် လိင်ဖြင့် ဖျက်အပ်၏။)

၁၄၆။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကောတိ၊ ကား။ ဣတ္ထိနိမိတ္တုပ္ပါဒနကမ္မတော စ၊
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပုရိသနိမိတ္တုပ္ပါဒနကမ္မတော စ၊ ကြောင့်လည်း
 (ရုဟိယအကြိမ်)

ကောင်း။ အဿ၊ သူအား။ ဥဘဘော ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးသော မိန်းမ
ယောက်ျားတို့၏။ ဗျဉ္ဇနံ၊ နိမိတ် သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဥဘဘော
ဗျဉ္ဇနကော၊ ဥဘဘောဗျည်း မည်၏။ တနည်းကား—အဿ၊ သူအား။
ဥဘဘော၊ နှစ်ပါးသော ကံကြောင့်။ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော။ ဗျဉ္ဇနံ နိမိတ်သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဥဘဘောဗျဉ္ဇနကော၊ မည်၏။ သော ဥဘ
ဘောဗျဉ္ဇနကော၊ သည်။ ဣတ္ထိဥဘဘောဗျဉ္ဇနကော၊ သည်းကောင်း။ ပုရိ
သဥဘဘောဗျဉ္ဇနကော၊ သည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဇော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဣတ္ထိဥဘဘောဗျဉ္ဇနကဿ၊ အား။ ဣတ္ထိ
နိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုရိသနိမိတ္တံ၊ သည်ကား။
ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးကွယ်၏။ (မထင် ဟူလိုသတည်း။) ပုရိသဥဘဘောဗျဉ္ဇန
ကဿ၊ အား။ ပုရိသနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးကွယ်၏။ ဣတ္ထိဥဘဘောဗျဉ္ဇနကဿ၊ အား။
ဣတ္ထိသု ဘိန္ဒု။ ပုရိသတ္ထံ၊ ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို။ ကရာန္တဿ၊ ပြုသည်
ရှိသော်။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုရိသနိမိတ္တံ၊
သည်။ ပါကဋံ၊ ၏။ ပုရိသဥဘဘောဗျဉ္ဇနကဿ၊ အား။ ပုရိသဝနံ၊ တို့
၏။ ဣတ္ထိဘဝံ၊ သို့။ ဥဝစ္ဆန္တဿ၊ ရောက်သေသည်ရှိသော်။ ပုရိသ
နိမိတ္တံ၊ သည်။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိဥဘဘောဗျဉ္ဇနကော၊ သည်း သံယံဉ္စ၊ မိမိ
လည်း။ ဂန္တံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူဘတ်၏။ ပရေ၊ ထူတပါးကို
လည်း။ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေတတ်၏။ ပုရိသဥဘဘောဗျဉ္ဇနကော ပန၊
သော်ကား။ သယံ၊ မိမိကား။ န ဂဏှာတိ၊ မယူဘတ်။ ပရံ ပန၊ ထိုကပါး
ကိုကား။ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေတတ်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတေသံ၊
ထို ဥဘဘောဗျည်းတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်း။ (အထူးပြု၏ သော်
လည် ပေး။) ဒုဝိဇယာပိ၊ သော၊ ဣသဿ ပန ဥဘဘောဗျဉ္ဇနကဿ၊ ၏
ကား။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ သည်လည်း။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥပသမ္ပဒါ၊ သည်လည်း။
န အတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၃၇။ ထေယျသံဝါသကောတိ ဧတ္ထ ပံဒေ ဌာ၊ ထေယျသံဝါသကော၊
ထေယျသံဝါသကဘူတကား။ တယော၊ တို့တည်း။ လိင်္ဂတ္ထေနကော၊ လိင်္ဂခိုး
ခြင်း။ သံဝါသတ္ထေနကော၊ အပေါင်းအဖော် ခိုးခြင်း။ ဥဘယတ္ထေနကော၊
နှစ်ပါးစုံ ခိုးခြင်း။ ဣတိ ဣဒေ၊ ထိုတည်း။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ သော၊
သည်။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ဤ။ ဝိတင်္ဂရံ၊ သို့။ ဂန္တော၊ ဤ။ သိက္ခံ၊

(ဇုတိယအကြိမ်)

ဝဿာနိ၊ ပဉ္စင်းဝါတို့ကို။ န ဂဏေတိ၊ မရေတွက်။ ယထာဝုဇံ၊ သီတင်း
 ကြီးစဉ်။ ဝန္တနံ၊ ကို။ န သာဒိယတိ၊ မသေသာ။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ န ပဋိ
 ဗာဟတိ၊ မမြစ်။ ဥပေါသထပဝါရဏာဒိသု၊ တို့၌။ န သန္တိဿတိ၊ မထင်
 မြင်။ အယံ၊ သည်။ လိင်္ဂမတ္တဿေဝ၊ ရဟန်း၏အသွင်မျှကိုသာလျှင်။ ထေနိ
 တတ္ထာ၊ ခိုးသောကြောင့်။ လိင်္ဂတ္ထေနကော နာမ၊ မည်၏။ ယော ပန၊ သည်
 ကား။ သိက္ခဟိ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗာဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည် ဖြစ်၍။ သာမဏေ
 ရော သမာနော၊ သာမဏေသာ ဖြစ်လျက်။ ဝိဇေသံ၊ အရပ်တပါးသို့။
 ဝန္တော၊ သွား၍။ “အဟံ၊ ဝါကား။ ဒသဝဿော ဝါ၊ ဆယ်ဝါရှိပြီ။ ဝိသတိ
 ဝဿော ဝါ၊ ဝါနှစ်ဆယ်ရှိပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ မုသော၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းလိ။
 ဝတ္တာ၊ ၍။ သိက္ခဝဿာနိ၊ တို့ကို။ ဂဏေတိ၊ ရေတွက်၏။ ယထာဝုဇံ၊
 သီတင်းကြီးစဉ်။ ဝန္တနံ၊ ကို။ သာဒိယတိ၊ ၏။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ ပဋိ
 ဗာဟတိ၊ မြစ်၏။ ဥပေါသထပဝါရဏာဒိသု၊ တို့၌။ သန္တိဿတိ၊ ၏။
 အယံ၊ သည်။ သံဝါသမတ္တဿေဝ၊ မျှကိုသာလျှင်။ ထေနိတတ္ထာ၊ ကြောင့်။
 သံဝါသတ္ထေနကော နာမ၊ မည်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သိက္ခဝဿာဒိကော၊
 ပဉ္စင်းဝါစစ်ခြင်း အစရှိသော။ သဗ္ဗောဝိ၊ သော။ ကိရိယတေဒေါ၊ အမှု
 အရာအထူးကို။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိကာရေ၊ ၌။ “သံဝါသော”တိ ဟူ၍။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ “မံ၊ ကို။ ကောမိ၊ သူသည်။
 န ဇာနာတိ”တိ ဟူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိပဇ္ဇန္တေဝိ ကျင့်ရာ၌လည်း။
 ဒေသဝ နယော၊ တည်း။ ယော ပန၊ သူသည်ကား။ သယံ၊ အလိုလို။
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဝန္တော၊ ၍။ သိက္ခဝဿာနိ၊ တို့ကို။ ဂဏေတိ၊
 ရေတွက်၏။ ယထာဝုဇံ၊ စဉ်။ ဝန္တနံ၊ ကို။ သာဒိယတိ၊ ၏။ အာသနေန၊
 ဖြင့်။ ပဋိဗာဟတိ၊ ၏။ ဥပေါသထပဝါရဏာဒိသု၊ တို့၌။ သန္တိဿတိ၊
 ထင်၏။ အယံ၊ သူသည်။ လိင်္ဂဿ စေဝ၊ ရဟန်းအသွင်ကိုလည်းကောင်း။
 သံဝါသဿ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ထေနိတတ္ထာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယတ္ထေန
 ကော နာမ၊ မည်၏။ အယံ တိဝိဇောဝိ ထေယျသံဝါသကော၊ ကိုလည်း။
 အနုပသမ္ပန္နော၊ ရှင်မပြုအပ်။ န ဥာသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ရဟန်း မခံအပ်။
 ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံမိသော်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ပုန၊ ဖန်။
 ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ ယာစန္တောဝိ၊ လတ်သော်လည်း။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။

၂၂

၁၃၀။ ဧတ္ထ စ တေသ္မိံ ဌာနေ၊ ရာ၌။ အသမ္ပောဟတ္ထံ၊ မတွေဝေစိမ့်
 သောဌာ၊ ဣဒံ ပကိဏ္ဏကံ၊ ဤ ပြီးပြီသော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 အပ်၏။ —

(ဒုတိယအကြိမ်)

“ယော၊ သူသည်။ ရာဇာဓိပတိ ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဒုမ္ဘိက္ခဘဓိပတိ ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကန္တာရဘဓိပတိ ဝါ၊
 ဖြင့် လည်းကောင်း။ ရာဇဝတဓိပတိ ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဝေရိယဓိပတိ ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။ စိဝရာဟဇာတိ ဝါ၊
 ဆောင်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဣမ သာသနော၊ ဌ။ လိင်္ဂ၊ ရဟန်း
 ၏ အသွင်ကို၊ အာဒိယတိ၊ ယူအံ့။ သံဝါသံ၊ ရှိခိုးခြင်း အစရှိသော
 သံဝါသကို၊ နာဓိဝါသေတိ၊ သည်းမခံ။ သော၊ သူသည်။ ယာဝ၊
 သောက်။ သုဒ္ဓဗ္ဗာနသော၊ စင်ကြယ်သော နှလုံးရှိ၏။ တာဝ၊
 သောက်။ သေ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဓေယျသံဝါသကော
 နာမ၊ မည်၏ ဟူ၍၊ န ဝုစ္စာတိ၊ မဆိုအပ်။”

တဏှံ တိသံ ဝါသယံ၊ ဌ။ အသံ၊ ဂံ၊ ဝိတ္ထာရနယော၊ တည်း။
 ဣမ သာသနော၊ ဌ။ သေဝ္ဗဿ၊ အာ၊ ရာဇော၊ သည်။ ကုဗ္ဗေ၊ အမျက်
 ထွက်သည်။ ဘောဟိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ “ဧဝံ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။
 မေ၊ အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ တပိယတိ”တိ၊ ဖြစ်အံ့သတည်း
 ဟု၊ သယမေဝ၊ ထွက်။ လိင်္ဂ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ပလယာတိ၊ ခဲ့အံ့။
 တံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရုညော၊ အား။ အာဇရာဓိပတိ၊ ကြားကုန်အံ့။
 ရာဇော၊ သည်။ “သဓေ၊ ဤ။ ပဗ္ဗဇိဘော၊ ရဟန်းပြုလေမှုကား။ တံ၊ ကို။
 ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ရာ။ ကာတံ၊ ငှါ။ န သန္တာ၊ မရအပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တသ္မိ
 ဇနော၊ ဌ။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ပဋိဝိနတတိ၊ ဖျောက်၏။ သော ဇနော၊
 သည်။ “မေ၊ အား။ ရာဇာဓိပတိ၊ သည်။ ဝုပသန္တ”န္တိ၊ ပြင်းပြီ ဟူ၍။ သံဃ
 ဇ္ဈေး သို့၊ အနာသရိတွာဝ၊ မချဉ်းမူ၍သာလျှင်။ ဂိဟိသိင်္ဂံ၊ လူ၏
 အသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂတော၊ လာသောသူကို။ ပဗ္ဗာဇေ
 တဗ္ဗော၊ အပ်၏။ အသဝိ ယဒိ၊ ဤသည်။ “သာသနံ၊ ကို။ နိဿယ၊ ဤ။
 မယော၊ သည်။ ဇိဝိတံ၊ ကို။ သဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟန္တ ဇါနိ၊ ယခု၊ အတံ၊ သည်။
 ပဗ္ဗာဇာမိ”တိ၊ အံ့ ဟု၊ ဥပ္ပန္နသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ သေဓနဝ လိခေံန၊ ထိုရဟန်း၏ အသွင်ဖြင့်လျှင်။ အာဝန္တာ၊ ဤ။
 အာဝန္တုကဝတ္ထံ၊ ကို။ န သာဒိယတိ၊ မသာယာ။ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုသည်။
 ပုဗ္ဗော ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ အပုဗ္ဗော ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။
 ယာဝာတူဟိ၊ အတိုင်။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်ကို။ အာဂိကဘူ၊ ဤ။ ပဗ္ဗဇံ၊ ကိုး
 ယာဝတံ၊ ၏။ လိင်္ဂ၊ ကို။ အပနေတွာ၊ ဤ။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ
 ပန၊ ဌလည်း။ သော၊ သူသည်။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ သာဒိယတိ၊ သာယာအံ့။

(နုတိယအကြိမ်)

ပဗ္ဗဇိတာလယ်၊ ရဟန်းအယောင်သို့။ အသေတိ၊ ဖြဲအံ့။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ ပုဗ္ဗ၊ ဌ။ ပုတ္တံ၊ ဝဿဂဏနာဗိတေခံ၊ ထိုခွဲပြီးသော ရှင်ဝါစင်ခြင်း အစရှိသော အပြားရှိသော။ ဝိမိ၊ အစီအရင်ကို။ ဝဋ်၊ ဇွတ်၊ ကျင့်အံ့။ အယံ နေရာ၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။

ဣဓ ပန သာသနော၊ ဌကား။ ဧကစ္စော၊ သူသည်။ ဗုဒ္ဓိက္ခေ၊ ကားလေး ဌ။ ဇိပိတုံ၊ ဌ။ အသက္ကောန္တော၊ နိုင်လတ်သော်။ သယမေဝ၊ လျှင်။ လိင်္ဂံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ သဗ္ဗပါသဏ္ဍိယတတ္တာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော အယူ ရှိသော သူတို့အား လှူအပ်သော ထမင်းတို့ကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားလျက်။ ဗုဒ္ဓိက္ခေ၊ မွတ်သိပ်သော တေးသည်။ ဝိတိာတ္ထေ၊ လွန်လတ်သော်။ သံဃမဇ္ဈံ၊ သို့။ အနာသရိတွာဝ၊ မချဉ်းမူ၍သားလျှင်။ ဝိဟိလိင်္ဂံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ အာဂတော၊ လာလတ်သည်ရှိသော်။ ဣတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ တည်း။

အပရော၊ တပီးသောသူသည်။ မဟာကန္တာရံ၊ ကြီးစွာသော ခရီးခဲ ကိုးနိတ္ထရိတုကာမော၊ ကူးခပ်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သတ္ထဝါဟော စ၊ ကုန်သည်အပေါင်းသည်လည်း။ (လှည်းကုန်သည် ဟုလည်းပေး။) ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ သော နရော၊ သည်။ “ဝေ၊ ရှိသော်။ မံ၊ ကို။ သတ္ထဝါဟော၊ လှည်းကုန်သည်မူးသည်။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ဂဓိဿတိ”တိ၊ ဟူ၍။ သယမေဝ၊ သာလျှင်။ လိင်္ဂံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ သတ္ထဝါဟေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကန္တာရံ၊ ကို။ နိတ္ထရိတွာ၊ ထွက်နိုင် ရှိ။ ခေမန္တံ၊ တေးမရှိသော အရင်သို့။ ပတွာ၊ ရှိ။ သံဃမဇ္ဈံ၊ သို့။ အနာသရိတွာဝ၊ မူ၍သားလျှင်။ ဝိဟိလိင်္ဂံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ အာဂတော၊ သော်။ ဣတိ အာဒိ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ တည်း။

☞ အပရော၊ သူသည်။ ရောဂဘယေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ လတ်သော်။ ဇိပိတုံ၊ ဌ။ အသက္ကောန္တော၊ နိုင်ရကား။ သယမေဝ၊ လျှင်။ လိင်္ဂံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ သဗ္ဗပါသဏ္ဍိယတတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ လျက်။ ရောဂဘယေ၊ သည်။ ပူသန္တေ၊ သော်။ သံဃမဇ္ဈံ၊ သို့။ အနာသရိတွာဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဟိလိင်္ဂံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ အာဂတော၊ သော်။ ဣတိ အာဒိ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ တည်း။

အပရဿ၊ အား။ ဧကော၊ တယောကံသော။ ဝေရိကော၊ ရန်သူ
သည်။ ကုဋ္ဌေါ၊ သည်။ ဝေဟာတိ၊ နံ၊ ကို။ ဃာတေတုကာမော၊ သတ်
လိုလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ သော ဇနော၊ သည်း။ “ဧဝံ၊ ဤသို့ ရဟန်း
ပြုသည်ရှိသော်။ မေ၊ အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ တဝိဿတိ”
တိ၊ သတည်း ဟု။ သယမေဝ၊ လျှင်။ လိင်္ဂံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ပလာ
ယတိ၊ အံ။ ဝေရိကော၊ သည်။ “သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားကား။
ကုဟိ” န္တိ၊ အတိမှာနည်း ဟု။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာလတ်သော်။ “ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ဤ။ ပလာတော”တိ၊ ပြေးလေပြီ ဟု။ သုတွာ၊ ဤ။ “သစေ၊ ဤ။ ပဗ္ဗဇိ
တော၊ ပြီးသော။ တံ၊ ထိုသူ့ကို။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစိ။ ကာတံ၊ ငှါ။ န လန္တာ”တိ၊
မရ ဟူ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုသူ၌။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ပဋိဝိနေတိ၊ ဖျောက်၏။
သော ဇနော၊ သည်း။ “မေ၊ အား။ ဝေရိတယံ၊ သည်။ ဝုဿန္တ” န္တိ၊
ငြိမ်းပြီ ဟူ၍။ သံသမဇ္ဈံ၊ သို့။ အနောသရိတွာဝ၊ သာလျှင်။ ဂိဟိလိင်္ဂံ၊
ကို။ ဂဟေတွာ ဤ။ အာဂတော၊ သော်။ ဣတိ အာဒိ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ သည်း။
ပုရိသသမိသမေဝ၊ တည်း။

အာရော၊ တပါးသော ရဟန်းသည်။ ဉာတိကုလံ၊ မိဘအိမ်သို့။ ဂန္တော၊
ဤ။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဂိဟိ ဟုတွာ၊ လူဖြစ်၍။ “ဣမာနိ
စိဝရာနိ၊ တို့သည်။ ဣဓ ဂေဟေ၊ ဤ။ နသိဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့၊
သတည်း။ သစေဝိ၊ ဤလည်း။ ဣမာနိ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။
ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂမိဿံ၊ သွားမူကား။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဤ။ မံ၊ ကို။ ‘စောရော’
တိ၊ သင်္ကန်းခိုသသူ ဟူ၍။ ဂဟေဿန္တိ၊ ဖမ်းကုန်လတ္တံ့ သတည်း။ ယန္တု၊ န
ယဒိ ပန၊ ဤကား။ အဟံ၊ သည်။ ကာယပရိဟာရိယာနိ၊ ကိုယ်ဖြင့်ဝတ်၍
ဆောင်သည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း
စွ။” ဣတိ ဤသို့။ စိဝရာဟရဏတ္ထံ၊ သင်္ကန်းကို ဆောင်အံ့သောငှါ။ နိဝါ
သေတွာ စ၊ ဤလည်းကောင်း။ ပါရုပိတွာ စ၊ ဤလည်းကောင်း။ ဝိဟာရံ၊
သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ။ တံ၊ ထို သိက္ခာချပြီးသောသူကို။ ခူရတောဝ၊ လျှင်။
အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာလတ်သည်ကို။ ဗိသ္ဗာ၊ ဤ။ သာမဏေရာ စ၊ တို့သည်လည်း
ကောင်း။ ဒဟရာ စ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ အဗ္ဘုဂစ္ဆန္တိ၊
ရှေးရှု ကြိုသင့်ကြကုန်အံ့။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ဒဿန္တိ၊ ပြုလတ်ကုန်အံ့။ သော၊
သည်။ န သာဒိယတိ၊ ယာ။ ယထာ ဘူတံ၊ တိုင်း။ အတ္တဇနံ၊ ကိုယ်ကို။
အာဝိဘရေတိ၊ အံ။ သစေ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ “ဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊
တို့သည်။ တံ၊ သူ့ကို။ န မုဉ္ဇိဿာမာ”တိ၊ မလွှတ်ကုန်အံ့ ဟု။ ပလက္ကာရေန၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

နိုင်ထက်မူသဖြင့်၊ ပဗ္ဗာဇေတုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ အပနေတွာ၊ ဤ၊ ပုန၊ ဖန်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ “ဣမေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ဟိနာယာဝတ္တ တာဝံ၊ လူထွက်သော အဖြစ်ကို။ န ဇာနန္တိ”တိ၊ မသိကုန် ဟူ၍။ ဘံ ယေဝ ဘိက္ခုတာဝံ၊ ထို ပဉ္စင်း၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီးသော။ ဝဿဂဏန၊ မိခေတဒံ၊ သော။ ဝိမိံ၊ ထို။ ပဋိပဇ္ဇဘိ၊ အံ့။ အယံ၊ ကိုး၊ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။

အာရော၊ သော။ မဟာသာမဏေ၊ ရော၊ သည်။ ဉှတိကုလံ၊ သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဥပ္ပဗုဇိတွာ၊ လူထွက်၍။ ကမ္မန္တာနုဋ္ဌာနေန၊ အမှုကြီးငယ်၌ လုံ့လ ထုတ်ကြောင်း ပြုသဖြင့်။ ဥဗ္ဗာဇ္ဇော၊ နှိပ်စက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။ “ဒါနိ၊ ယခုအဟံ၊ သည်။ သာမဏေ၊ ရော၊ သည်။ တဝိဿာမိ၊ အံ့၊ ထေရောဝိ၊ သည်သည်း။ မေ၊ ၏။ ဥပ္ပဗုဇိတတာဝံ၊ ကိုး၊ န ဇာနာတိ”တိ၊ မသိ ဟူ၍။ တဒေဝ ပတ္တစိဝရံ၊ ထိုမိမိ၏ သဝိသ် သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ဤ။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ တမတ္ထံ၊ ကိုး၊ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ န အာရောစေ တိ၊ မကြား၊ သာမဏေရတာဝံ၊ ကိုး၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ အယံ၊ သူ သည်။ ထေယျသံဝါသကောယေဝ၊ ပင်ဘည်း။ ပဗ္ဗဇံ၊ ကိုး၊ န လသတိ၊ မရ။ သစေဝိ၊ ဤလည်း။ အဿ၊ အား။ လိဂ်ဂုဟဏကာလေ၊ သာမဏေ၏အသွင် ကို ယူသောအခါ၌။ “အဟံ၊ သည်။ ကဿမိ၊ အား။ န အာရောစေဿာ မိ”တိ၊ မကြားအံ့ ဟူ၍၊ ဧဝံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဟာရဉ္စ ဂတော၊ ကျောင်းသို့ရောက်သော်ကား။ အာရောစေတိ၊ အံ့။ ဂဟဏနေဝ၊ သာ မဏေ၏အသွင်ကို ယူကာဘည်းကပင်လျှင်။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ အထာဝိ ယဒိ၊ ဤလည်း။ အဿ သာမဏေရဿ၊ အား။ ဂဟဏကာလေ၊ သာမဏေအသွင်ကို ယူသောအခါ၌။ “အာမိက္ခိဿာ မိ”တိ၊ အံ့ ဟု။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝိဟာရဉ္စ၊ သို့ လည်း။ ဂန္တော၊ ရောက်၍။ “အာဝုဓေသာ၊ သာမဏေ။ တွံ၊ ကား၊ ကုဟိံ၊ သို့။ ဂတော၊ သွားချေသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော သာ မဏေသည်။ “ဒါနိ၊ ယခု၊ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ န ဇာနန္တိ” တိ၊ မသိကုန် ဟူ၍။ ဝဗ္ဗောတွာ၊ လျည့်သတ်၍။ နာမိက္ခဘိ၊ အံ့။ “နာမိက္ခိဿာ မိ”တိ၊ မကြားပြီ ဟူ၍။ ခုချိန်ကွေသေန၊ ဝန်ချသည်နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အယမ္ပိ၊ သူသည်လည်း။ ထေယျသံဝါသကောဝ၊ ပင်မည်၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ အဿ သာမဏေရဿ၊ အား။ ဂဟဏကာလေဝိ၌လည်း။ “အာမိက္ခိဿာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

မိ"တိ၊ အံ ဟု။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ထာဝိ၊ ရောက်၍
သည်း။ အာစိက္ခတိ၊ အံ။ အယံ သာမဏေရော၊ သည်။ ပုန၊ ဖန်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊
ကို။ လတတိ၊ ၏။

အပရော၊ တဝါးသောသူသည်။ ဧဟရသာမဏေရော ဝါ၊ ငယ်စွာ
သောသာမဏေ ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ပန၊ ထိုသို့ဟုတ်၊ ဧဟန္တော ဝါ၊
သာမဏေကြီးပင်သော် လည်းကောင်း။ အဗျဇ္ဈော၊ မသိ မလိမ္မာသည်
ဖြစ်အံ့။ သော သာမဏေရော၊ သည်။ ပုရိမနယေနော၊ ဖြင့်သာ လျှင်။ ဥပ္ပဗ္ဗ
ဇိတွာ၊ လူထွက်၍၊ ဃရေ၊ ဤ။ ဝစ္ဆကဝေါရက္ခဏာဗီနိ၊ နွားကျောင်းခြင်း
လယ်စောင့်ခြင်း၊ အစရှိကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ထိုကို။ ကာတံ၊ ငှါ။ န လူထွက်၊
မရှိ။ တမေနံ သာမဏေရံ၊ ကို။ ညတကာ၊ ထိုသည်။ တာနိယေဝ
ကာသာယာနိ၊ ထို သင်္ကန်းတို့သို့ပင်လျှင်။ အန္တောဇေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။
ဝါ၊ ဖုန်းလွှမ်း၍။ ထာလကံ ဝါ၊ ခွက်ကို လည်းကောင်း။ ပတ္တံ ဝါ၊ ကို
လည်းကောင်း။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဇတွာ၊ ၍။ "ဂစ္ဆ၊ သွားတော့။
သမဏောဝ၊ ရဟန်းသားလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။
ဃရာ၊ အိမ်မှ။ နိဟရန္တိ၊ ထုတ်ကုန်အံ့။ သော၊ ထို သာမဏေသည်။
ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားအံ့။ နံ၊ ထို သာမဏေကို။ သိက္ခူ၊ ထို
သည်။ "အယံ၊ ဤသူကား။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတွာ၊ လူထွက်၍။ ပုန၊ ဖန်။ သယ
မေဝ၊ လျှင်။ ပဗ္ဗဇိတော"တိ၊ ရှင်ပြုသည် ဟူ၍။ နေဝ ဇာနန္တိ၊ ကုန်။
သယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ "ယော၊ သူသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇတိ၊ အံ့။ သော၊
သူသည်။ ထေယျသံဝါသကော နာမ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။
န ဇာနာတိ၊ မသိ။ သဓေ ပန၊ ၍ကား။ ပရိပုဏ္ဏဝသံ၊ အထက်နှစ်ဆယ်
ပြည့်သော။ တံ သာမဏေရံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်အံ့။ သူပ
သမ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာ ပဉ္စင်းဖြစ်၏။ သဓေ ပန၊ ၍ကား။ အနုပသမ္ပန္န
ကာလေယေဝ၊ လူ သာမဏေ အခါကပင်လျှင်။ ဝိနယဝိနိစ္ဆယေ၊ ဝိနည်း
အဆုံးအဖြတ်သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ "ယော၊ သူသည်။ ဧဝံ၊
သို့။ ပဗ္ဗဇတိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ထေယျသံဝါသကော နာမ၊ မည်
သည်။ ဟောတိ"တိ၊ ၏ ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ ကြားဖူး၏။ တေန၊ သူသည်။
"ဧဝံ၊ သို့။ ယော၊ သည်။ ကတ"န္တိ၊ ပြု၏ ဟူ၍။ သိက္ခူနံ၊ ထိုအား။ အာ
စိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကြားသည်ရှိသော်။ ပုန၊ ဖန်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ လတတိ၊
၏။ သဓေ ပန၊ ၍ကား။ "ဒါနိ၊ ယခု။ မံ၊ ကို။ ကောစိ၊ သူသည်။ န ဇာ
နာတိ"တိ၊ မသိ ဟူ၍။ နာရောစေတိ၊ အံ့။ ခုရံ၊ ဝန်ကို။ နိက္ခိတ္တမတ္တေ ယေဝ၊
ချကာမျှ၌သာလျှင်။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ဇုတိယအကြိမ်)

တိက္ခု၊ ပဉ္စင်းသည်။ သိက္ခံ၊ ကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ဤ၊ လိင်္ဂံ၊ ကို၊ အနုပနေ
 တွာ၊ မပယ်မူ၍၊ ဒုဿိလကမ္မံ၊ ဒုဿိလတို့၏ အမှုကို၊ ကတွာ ဝါ၊ ပြု၍
 သော် လည်းကောင်း။ အကတွာ ဝါ၊ ဤသော် လည်းကောင်း။ ပုန၊ ဖန်။
 သဗ္ဗံ၊ သော။ ပုဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော။ ဝဿဂဏနာဒိတေဒံ၊
 သော။ ဝိမိံ၊ ကို၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ အံ။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ (ဒုဿိလကမ္မ ဟူသည်ကား မေထုန် စသည်တည်း။) သိက္ခံ၊ ကို၊ အပ္ပစ္စက္ခာ
 ယ၊ မူ၍။ သလိင်္ဂံ၊ မိမိအသွင်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ မေထုနံ၊ ကို၊
 ပဋိသေဝိတွာ၊ ဤ။ ဝဿဂဏနာဒိတေဒံ၊ သော။ ဝိမိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇေန္တော၊
 ရောက်သောသူသကို။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ပဗ္ဗဇ္ဇာမတ္တံ၊ ကို၊ လတတိ၊ ၏။ (ဗတ္တ-သဒ္ဓါကား ဥပသမ္ပဒ-ကို ကန်။) အန္ဓကဋ္ဌ
 ကထာယံ ပန၊ ဤကား။ “သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ထေယျသံဝါသကော၊
 မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို၊ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။

ကော၊ သော။ တိက္ခု၊ သည်။ ကာသာယော၊ ဤ။ သဉ္ဈသာဟောဝ၊
 အားထုတ်ခြင်းနှင့် တကွလျှင်။ ဩဒါတံ၊ ပုဆိုးဖြူကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဤ။
 မေထုနံ၊ ကို၊ ပဋိသေဝိတွာ၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ နိဝါ
 သေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဝဿဂဏနာဒိတေဒံ၊ သော။ ဝိမိံ၊ အစီအရင်သို့။
 အာပဇ္ဇတိ၊ အံ။ အယဓိ၊ သည်လည်း။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာမတ္တံ၊ ကို၊ လတတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။
 ကာသာယော၊ ဤ။ ဓရံ၊ ကို၊ နိက္ခိဝိတွာ၊ ဤ။ ဩဒါတံ၊ ကို၊ နိဝါသေတွာ၊
 ဤ။ မေထုနံ၊ ကို၊ ပဋိသေဝိတွာ၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ နိဝါ
 သေတွာ၊ ဤ။ ဝဿဂဏနာဒိတေဒံ၊ သော။ ဝိမိံ၊ အစီအရင်သို့။ အာပဇ္ဇ
 တိ၊ အံ။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာမဏေရော၊ သည်။
 သလိင်္ဂံ၊ မိမိအသွင်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ မေထုနာဒိ၊ မေထုန် အစရှိ
 သော။ အဿဏကရဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတို့ မကျင့်အပ်သော အကျင့်သို့။
 အာပဇ္ဇိတွာဝိ၊ ရောက်၍လည်း။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ န ဟော
 တိ၊ မဖြစ်။ သစေဝိ၊ ဤလည်း။ ကာသာယော၊ ဤ။ သဉ္ဈသာဟောဝ၊
 အားထုတ်ခြင်းနှင့် တကွသော သာမဏေသည်သာလျှင်။ ကာသာယာနိ၊
 တို့ကို။ အပနေတွာ၊ ဤ။ မေထုနံ၊ ကို၊ ပဋိသေဝိတွာ၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။ ကာ
 သာယာနိ၊ တို့ကို။ နိဝါသေတိ၊ အံ။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ နေဝ
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ဆရာပေးသော သင်္ကန်းကို ဝတ်အံ့ ဟု ဥဿဟရှိသော
 ကြောင့် ထေယျသံဝါသက မဖြစ်သတည်း။) သစေ ပန၊ ဤကား။ ကာသာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

☞ သော၊ ဤ၊ ဓုရံ၊ ကို။ နိက္ခိဝိဘ္ဗာ၊ ဤ၊ နဂ္ဂေါ ဝါ၊ အချည်းစည်းလည်းကောင်း၊
ဩဒါတဝတ္ထော ဝါ၊ အမြဲတေ၍ လည်းကောင်း၊ ခေတုနသေဝနာဒီဟိ၊
တို့ဖြင့်။ အဿာဏော၊ သည်း၊ ဟုတွာ၊ ဤ၊ ကာသာယံ၊ ကို။ နိဝါသေတိ၊
အံ့၊ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်း၊ ဟောတိ၊ ၏။

သစစ၊ ဤ၊ ဂိဟိဘာဝံ၊ ကို။ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တလျက်။ ကာ
သာယံ၊ ကို။ ဩဝဇ္ဇိကံ၊ အောက်ပိုးကျိုက်သည်ကို။ ကတွာ ဝါ၊ ဤလည်း
ကောင်း။ အညညန၊ သော။ အာကာရေန ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဂိဟိ
နိဝါသနေန၊ လူတို့၏ ဝတ်ခြင်းဖြင့်။ “ဓမ၊ အား၊ ဂိဟိလိင်္ဂံ၊ လူ၏အသွင်
သည်။ သောဘတိ န ခေါ၊ ကပ်တယ်အံ့သော၊ န သောဘတိ န ခေါ၊
မကပ်တယ်အံ့သော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိမံသနတ္ထံ၊ ၄။ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်အံ့။
တာဝ၊ လောကံ၊ ရက္ခတိ၊ ၏။ “သောဘတိ”တိ၊ ၏ ဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ
ပန၊ ဝန်ချပြီး၍ကား၊ ပုန၊ ဖန်၊ လိင်္ဂံ၊ လူ၏အသွင်ကို။ သာဒိယန္တော၊
သာယာသောသူသည်။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်း၊ ဟောတိ၊ ၏။
ဩဒါတံ၊ ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဤ၊ ဝိမံသနသမ္ပဋိစ္ဆနေသုဝိ၊ စူးစမ်းခြင်း ဝန်ချ
ခြင်းတို့၌လည်း။ သေဝ နယော၊ တည်း။ သစစ ပန၊ ဤကား။ နိဝတ္ထ
ကာသာဝဿ၊ ဝတ်သောသင်္ကန်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဩဒါတံ၊ ကို။
နိဝါသေတွာ၊ ဤ၊ ဝိမံသတိ ဝါ၊ စူးစမ်းမှုလည်း စူးစမ်းအံ့။ သမ္ပဋိစ္ဆတိ
ဝါ၊ ဝန်ခံမှုလည်း ခံအံ့။ ရက္ခတိယေဝ၊ တည်း။ ဘိက္ခုနိယာဝိ၊ အား
လည်း။ သေဝ နသော၊ တည်း။ သာဝိ ဘိက္ခုနိ၊ သည်လည်း။ ဂိဟိဘာဝံ၊
ကို။ ပတ္တယမာနော၊ လျက်။ သစစ၊ ဤ၊ ကာသာယံ၊ ကို။ ဂိဘိနိဇါသနံ၊
လူတို့ဝတ်သော အခြင်းအရာကို။ “ဓမ၊ ၏။ ဂိဟိလိင်္ဂံ၊ လူ၏အသွင်သည်။
သောဘတိ န ခေါ သသော၊ န သောဘတိ န ခေါ၊ သလော။” ဣတိ၊
သို့။ ဝိမံသနတ္ထံ၊ ၄။ နိဝါသေတိ၊ အံ့။ တာဝ၊ လောကံ၊ ရက္ခတိယေဝ၊
တည်း။ သစစ၊ ဤ၊ “သောဘတိ”တိ၊ ၏ ဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆတိ၊ အံ့။ (ဝန်ချအံ့
လည်း ပေး။) န ရက္ခတိ၊ မစောင့်။ ဩဒါတံ၊ ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဤ၊ ဝိမံ
သနသမ္ပဋိစ္ဆနေသုဝိ၊ စူးစမ်းသောအခါ ဝန်ချခြင်းတို့၌လည်း။ သေဝ
နသော၊ တည်း။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ နိဝတ္ထ ကာသာယဿ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။
ဩဒါတံ၊ ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဤ၊ ဝိမံသတု ဝါ၊ သည်မှုလည်း ဖြစ်စေ။
သမ္ပဋိစ္ဆတု ဝါ၊ ဝန်ခံ ဝန်ချသည်မှုလည်း ဖြစ်စေ။ ရက္ခတိယေဝ၊ တည်း။

၁-ဩဒါတနိဝတ္ထော ဝါ။
(ဒုတိယအကြိမ်)

သဇေ၊ ဤ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှ
 ရဟန်းပြုသောသူသည်။ (ဤကား မိမိအလိုလို မပြု၊ ဆရာပြုသည် ဟူ၏။)
 ဝဿာနိ၊ ဝါတို့ကို။ အဂဏေတွာ၊ မရေတွက်မူ၍။ ပါဠိယမ္ပိ၊ အစဉ်၌
 လည်း။ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ၍။ ကေပဿေန၊ တတက်သော နံပါးဖြင့်။
 ဂန္တော၊ ဤ။ မဟာပေဠာဒီသု၊ ပအောင်ကြီး စသည်တို့၌။ ဣန္ဒြိယနာ၊ ဖြင့်။
 ဥက္ခိတ္တော၊ ချီသော။ ဘတ္တဝိဇ္ဇော၊ ထမင်းစိုင်း၌။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဥပနာဓေတွာ၊
 ကပ်တည်၍။ သေနော၊ စွန့်ငှက်သည်။ မံသပေသိ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။
 ဂစ္ဆတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တိက္ခ၊ ဝဿာနိ၊ တို့ကို။ ဂဏေတွာ ပန၊ ဤကား။
 ဂဏှန္တော၊ ခံသည်ရှိသော်။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 သယံ၊ သည်။ သာမဏေရောဝ၊ သာမဏေပင်ဖြစ်လျက်။ သာမဏေရ၊ ငို
 ပါဒိဟာ၊ သာမဏေ၏ ဝါစဉ်ဖြင့်။ ကုဋဝဿာနိ၊ စဉ်းလဲသော ဝါတို့ကို။
 ဂဏေတွာ၊ ဤ။ ဂဏှန္တော၊ ခံသည်ရှိသော်။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တိက္ခ၊ သည်။ တိက္ခ၊ ပဒိပါဒိယာ၊ ပဉ္စင်း အစဉ်ဖြင့်။
 ကုဋဝဿာနိ၊ တို့ကို။ ဂဏေတွာ၊ ဤ။ ဂဏှန္တော၊ ယူဇသာသူကို။ တဏှဇ္ဈေ
 န၊ တဏှာ၏ အဖိုးဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

၁၃၉။ တိတ္ထိယပတ္တန္တကောတိ၊ ကား၊ တိတ္ထိယေသု၊ တိတ္ထိတို့၌။ (တို့
 သည်-လည်း ပေး။) ပတ္တန္တော ပဝိဒဋ္ဌာ၊ ဝင်လေသောသူတည်း။ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်။ တိတ္ထိယပတ္တန္တကော၊ မည်၏။ သော တိတ္ထိယပတ္တန္တကော၊ သူ
 ကို။ န ပဗ္ဗာဓေတဗ္ဗောဝိ၊ ရဟန်းလည်း ပြုအပ်။ တဏှ ဝစနေ၌။ အယံ၊
 ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ ဥပသမ္ပန္တော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော။ တိက္ခ၊ သည်။
 “တိတ္ထိယော ဘဝိဿာဒိ” တိ၊ တိတ္ထိဖြစ်အံ့ ဟူ၍။ သလိင်္ဂေနော၊ မိမိအသွင်
 ဖြစ်လျှင်။ တေသံ၊ ထို တိတ္ထိတို့၏။ ဥပသယံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ။
 ပဒဝါရေ၊ ပဒဝါရေ၊ ဖဝါးလွမ်းတိုင်း ဖဝါးလွမ်းတိုင်း။ ဒုတ္တရံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို တိတ္ထိတို့၏။ လိင်္ဂံ၊ အသွင်ကို။ အာဒိန္နမတ္တော၊
 ယူကာမျှ၌။ တိတ္ထိယပတ္တန္တကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယောဝိ၊ သည်
 လည်း။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်။ “တိတ္ထိယော၊ သည်။ ဘဝိဿာ” န္တိ၊
 ဖြစ်အံ့ ဟူ၍။ ကုသစိရာဒိနိ၊ သမန်းစစ်သင်္ကန်း စသည်တို့ကို။ နိဝါသေတိ၊
 အံ။ တိတ္ထိယပတ္တန္တကော၊ သည်။ ဟောတိယေဝ၊ တည်း။ ယော ပန တိက္ခ၊
 သည်ကား။ နဝေ၊ အချည်းစည်း။ နဟာယန္တော၊ ရေချိုးလျက်။ အတ္တာနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ “မေ၊ ဝါ၏၊ အာဇီဝကဘာဝေါ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄၃၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂဟ

တက္ကတွန်း၏ အဖြစ်သည်။ သောတတိ၊ တင့်တယ်၏။ အာဇီဝကောသလံ။
 ထဝိယံ ဖြစ်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ အနာဇီယ၊ မယူမူ
 ၍။ နဂ္ဂေါ၊ စည်း။ အာဇီဝကံနံ၊ တို့၏။ ဥပဿယံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ပဒ
 ဝါရေ ပဒဝါရေ၊ တိုင်း။ ဗုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စေ၊ ပန၊ ရှိကား။
 အဿ တိက္ခနော၊ အေး။ အန္တရာမဂ္ဂေါ၊ ဌ။ တိရောတ္တပံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ အံ့။ ဗုတ္တံ၊ နိ၊ တို့ကို။ ဒေသတွာ၊ ဒေသနာကြား၍။ ဓုစ္စတိ၊ ၏။
 စောသံ၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ ဥပဿယံ၊ သို့။ ဝန္တုပိ၊ သွား၍လည်း။ တေတိ
 တိတ္ထိသဟိ၊ တို့သည်။ ဩဒိဇဇာ ဝါ၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍ လည်း
 ကောင်း။ အတ္တနာ ဝါ၊ မိမိပိုင်သော်လည်း။ “ဣဒေသံ၊ ဤ တိတ္ထိတို့၏။
 ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အတိဒုက္ခာ”တိ၊ အလွန်ဆင်းရဲစွ ဟု။ ဒိသွာ၊
 မြင်၍။ နိဝတ္ထုန္တောပိ၊ နှစ်ခွဲသော်လည်း။ ဓုစ္စတိယေဝ၊ တည်း။ လစေ
 ပန၊ ရှိကား။ “တုမ္မာကံ၊ တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဌ။ ကိ၊ အတယ်အကျင့်သည်။
 ဥက္ကဋ္ဌံ၊ မြတ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ရှိ။ “ဧကသမဿုလုပ္ပနာ
 ဒိနိ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ်တို့ကို မွေးညှပ်ဖြင့် နတ်ခြင်း စသည်တို့သည်။ ဥက္ကဋ္ဌံ၊
 မြတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုဇ္ဈာ၊ ဆိုအပ်သောသူသည်။ ကေကသမ္ဘိ၊
 ပာချောင်းသော ဆံသိုသော်လည်း။ လုဇ္ဈာပေတိ၊ နတ်စေအံ့။ ဥက္ကဋ္ဌိကပ္ပ
 ဓာနာဒိနိ၊ ပဆွန်နင်း၍ သွားခြင်း နေခြင်း အစရှိကုန်သေး။ ဝတ္ထာနိ ဝါ၊
 အကျင့်တို့သို့သော်လည်း။ အာဒိယတိ၊ ယူအံ့။ ဓောရိဉ္ဇာဒိနိ ဝါ၊ ဥဒေါင်း
 မြည်း စသည်တို့သို့သော်လည်း။ နိဝါဒေသံတိ၊ ဝတ်အံ့။ တေသံ၊ ထို တိတ္ထိ
 တို့၏။ လိင်္ဂံ၊ သိ။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ “အယံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဤ တိတ္ထိရဟန်း၏ အဖြစ်
 သည်။ သေဌာ”တိ၊ မြတ်၏ ဟူ၍။ သေဌာဘာဝံ ဝါ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့
 မူလည်း။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်အံ့။ န ဓုစ္စသိ၊ မလွတ်။ တိတ္ထိယပတ္တန္တကော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စေ၊ ပန၊ ရှိကား။ “ဓေ၊ အေး။ တိတ္ထိယပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ တိတ္ထိ
 ရဟန်းတို့၏ အဖြစ်သည်။ သောတိ၊ န ခေါ၊ လသော။ န သောတတိ
 န ခေါ၊ သော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိမံသနတ္ထံ၊ ဌ။ ကုသစီရာဒိနိ ဝါ၊ တို့ကိုလည်း။
 နိဝါဒေသံတိ၊ အံ့။ ဝုဇ္ဈံ ဝါ၊ ဆံကျစ်သိုသော်လည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့အံ့။ ခါရိကဇီ
 ဝါ၊ ပြာစစ်စမ်းစိုးသိုသော်လည်း။ အာဒိယတိ၊ ယူအံ့။ ယာဝ၊ လောက်။
 န သမ္ပုဋ္ဌိန္တတိ၊ ဝန်ခံချသေး။ တာဝ၊ လောက်။ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို။ ရက္ခတိ၊
 ၏။ (တိတ္ထိယပတ္တန္တကံ မပြစ်သေး ဟူသိုသတည်း။) သမ္ပုဋ္ဌိန္တံ နမဂ္ဂတ္ထံ၊ ဤ
 တိတ္ထိယရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ တင့်တယ်၏ ဟု ဝန်ခံကာမျှ။ တိတ္ထိယ
 ပတ္တန္တကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထိန္တဝရော ပန၊ သင်္ကန်းကို ခိုးသူ
 လုခဲသော ရဟန်းသည်ကား။ ကုသစီရာဒိနိ၊ တို့ကို။ နိဝါဒေန္တော ဝါ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဝတ်သောရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ရာဇဘယာဒိတိ၊ မင်းဘေး စသည်
တို့ကြောင့်။ တိတ္ထိယလိင်္ဂံ၊ တိတ္ထိတို့၏ အသွင်ကို။ ဂဏ္ဍန္တော ဝါ၊ ယူသော
ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ လဒ္ဓိယာ၊ တိတ္ထိတို့၏အယူ၏။ အဘာဝေန၊
ရှိသဖြင့်။ တိတ္ထိယပတ္တန္တကော၊ တိတ္ထိတို့သို့ ဝင်သောသူသည်။ နေဝ
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ “အယဉ္ဇ တိတ္ထိယပတ္တန္တကော နာမ၊ မည်သည်ကိုကား။
ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနာ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ကလိတော၊ ဟော
အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာမဏေရော၊ သည်။ သလိင်္ဂန၊ မိမိ
အသွင်ဖြင့်။ တိတ္ထိယာယတနံ၊ တိတ္ထိတို့၏ဘောင်သို့။ ဂတောပိ၊ သွား
သော်လည်း။ ပုန၊ ဖန်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပန္န၊
ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ လဘဘိ၊ ရ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကုရုန္တိယံ၊ ဤ။
ပုတ္တံ၊ ၏။ ပုရိမော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ယေယျသံဝါသကော ပန၊ သည်
ကား။ (ကိုကားလည်းဟူ။) အနုပသမ္ပန္နန၊ သာမဏေအားဖြင့်။ ကလိ
တော၊ ဟောအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော
သူသည်။ ကုဋ္ဌဝေသံ၊ စဉ်းလဲသော ဝါကို။ ဂဏ္ဍန္တောပိ၊ ရေတွက်သော်
လည်း။ အဿမဏော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ လိင်္ဂံ ရဟန်းအသွင်၌။
သဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်လျက်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။
အာပဇ္ဇိတော၊ ဤ။ တိက္ခဝေသံဝါဒီနိ၊ တို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တောပိ၊ ယူသော်လည်း။
ယေယျသံဝါသကော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၁၄၀။ တိရစ္ဆာနဂတောတိ၊ ကား။ နာဂေါဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတု၊
စေ။ သုဝဏ္ဏမာဏဝကာဒိနံ၊ လှသင်ယောင်ဆောင်သော ဂဠုန် စသည်တို့
တွင်း အညတရော ဝါ၊ တပါးပါးမူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ အန္တမသော၊
အားဖြင့်။ သတ္တံ ဒေဝရာဇာနံ၊ ကို။ ဥပါဒီယ၊ ဤ။ ယော ကောစိ၊ ခင်သိမ်း
သော။ အမနုဿဇာတိယော၊ လူဇာတ်မဟုတ်သော။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံ
ကိုသာလျှင်။ ဣမသ္မိံ အတ္ထ အဓိကာရေ၊ ဤအရာ၌။ “တိရစ္ဆာနဂတော”
တိ၊ တိရစ္ဆာန် ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (ရဟန်းအဖြစ် ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို
မရစကောင်းချင်း တူကြရကား နတ်လည်း တိရစ္ဆာန်အရာ၌ ပါဝင်၏ ဟူလို
သတည်း။) သော စ တိရစ္ဆာနဂတော၊ ထို တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သူကို
လည်း။ နေဝ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ အပ်။ န ပဗ္ဗာဒေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဥပ
သမ္ပန္တောပိ၊ ပဉ္စင်းခံသော်လည်း။ နာသေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

၁၄၁။ မာတုသံဘကောဒိသု ပန၊ မာတုသံဘက အစရှိသည်တို့၌
ကား။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ မနုဿိတ္ထိဘူတာ၊ လူမိန်းမ ဖြစ်သော။

ဇနိကာ မာတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အမိရင်းကို။ (ဖွားသော အမိရင်းကို လည်းပေး။) သယသ္မိ၊ တံည်း။ မနုဿဘေတိဂေနေဝ၊ လူဘေတ် ဖြစ်လျက် လျှပ်။ သတာ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိသော။ မာတာ၊ အမိကို။ သဉ္စိစ္စ၊ ဘေစေလိုသော စေတနာရှိ၍။ ဇိဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပိတာ၊ ချ၏။ (သတ်၏-သော်လည်းပေး။) အယံ ဤသူသည်ကား။ အာနန္တရိယေန၊ စုတိ စိတ်၏ အနန္တရဉ္စ မကောင်းကျိုးကို ပေးတတ်သော။ မာတုဃာတက ကမ္မန၊ ကြောင့်။ မာတုဃာတကော၊ မည်၏။ ဧတဿ မာတုဃာတကဿ၊ အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်၏။ ယေန ပန၊ သူသည်ကား။ မနုဿိတ္ထိတူဘဝိ၊ လူမိန်းမပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဇနိကာ၊ ဖွားပေးသော အမိရင်း မဟုတ်သော။ ပေါသာဝနိကာ၊ သားပြု၍ မွေးပေသော။ မာတာ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ စူဠမာတာ ဝါ၊ မိသွေးကိုလည်းကောင်း။ ဇနိကာဝိ၊ အမိရင်း ဖြစ်သော်လည်း။ န မနုဿိတ္ထိတူဘာ၊ လူမိန်းမ မဟုတ်သော။ မာတာ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဃာတိတာ၊ သတ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ကိုး။ န ဝါရိတာ၊ မမြစ်အပ်။ အာနန္တရိကော၊ စုတိ၏ အနန္တရဉ္စ မကောင်း ကျိုးကို ပေးတတ်သော အာနန္တရိကံ ကံ ရှိသည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယေန၊ သည်။ သယံ တိရစ္ဆာတူတေန၊ မိမိ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျက်၊ မနုဿိတ္ထိ တူဘာ၊ သော။ မာတာ၊ အမိကို။ ဃာတိတာ၊ ၏။ သောဝိ၊ သည်လည်း။ အာနန္တရိကော၊ ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တိရစ္ဆာနဂတတ္တာ ပန၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သောကြောင့်မူကား။ အဿ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ကိုး။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်၏။ ပိတုဃာတကေပိ၊ ဌ်လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သစေပိ၊ ရှိလည်း။ ဝေသိယာ၊ ၏။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ “အယံ သူသည်။ မေ ဝါ၏။ ဝိတာ”တိ၊ အဘ ဟူ၍။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ယဿ၊ သူ၏။ သန္တဝေန၊ သက်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်မှုကား။ ဝိတာ၊ အဘ မည်၏။ သော၊ သူကို။ စေ၊ ၍။ အနေန၊ ထိုသားသည်။ ဃာတိ ဘော၊ သတ်မိသည့်ရှိသော်။ ဝိတုဃာတကောတ္ထေဝ သင်္ချံ၊ ဝိတုဃာ တက ဟူသော အရေအတွက်သို့သွားလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အာနန္တရိယဉ္စ၊ အာနန္တရိယ ကံသို့လည်း။ ဝုသတိ၊ ရောက်၏။

အရဟန္တဃာတကောဝိ၊ ကကိုလည်း။ မနုဿိအရဟန္တဝသေနော၊ လူ ရဟန္တာ အားဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ မနုဿ ဇာတိယံ၊ လူဘေတ်၌။ အန္တမေသော၊ ဖြင့်။ အပဗ္ဗဇိတိန္ဒြိ၊ ရဟန်း၊ ဟုတ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

သော်လည်း။ ခါကာသဝံဒါရကံ ဝါ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သတို့သားငယ်
ကိုလည်းကောင်း။ ဒါရိကံ ဝါ၊ သတို့သမီးငယ်ကို လည်းကောင်း။ သမ္ဘိစ္စ၊
သိလျက်၊ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေန္တော၊ သတ်သောသူသည်။ အရဟန္တ
စာတကော၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အာနန္တရိယဉ္စ၊ ရိယကံသို့
လည်း။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏။ အဿ၊ သူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ စ၊ ကိုလည်း။ ဝါရိ
တာ၊ မြင်အပ်၏။ ပန၊ သို့မှသာပီး။ အမနုဿဇာတိကံ၊ လူဇာတ်မဟုတ်
သော။ အရဟန္တံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မနုဿဇာတိကံ၊ သော။ အဝ
သေသံ၊ ရဟန္တာမှကြွင်းသော။ အရိယပုဂ္ဂလံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရပြီးသော အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဃာတေတွာ၊ သတ်၍။ အာနန္တရိယကော၊ အာနန္တရိယကံသည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဿ၊ သူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ၊ ကိုလည်း။ န ဝါရိတာ၊
အပ်။ ကမ္မံ ပန၊ အကုသိုလ်ကံသည်ကား။ ဗလဝံ အားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။
တိရစ္ဆာန်နော၊ တိရစ္ဆာန်သည်။ မနုဿအရဟန္တမ္ပိ၊ လူဖြစ်သော ရဟန္တာ
ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဃာတေတွာ၊ ၍။ အာနန္တရိယကော၊ အာနန္တရိယ
ကံ စသည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မံ ပန၊ မကောင်းမှုသော်ကား။
တာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ ဌာနေ၊
ဤ မာတုသံသကံ စသော အရာ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

— ယော ပန၊ သူသည်ကား။ ဒေဝဒေတ္တာ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဓုဒ္ဓမိဇ္ဈေန၊ ဖြစ်
မှားသော စိတ်ဖြင့်။ ဝကေမိဒတ္တန၊ သတ်လိုသော စိတ်ဖြင့်။ တထာ
ဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ ဇီမာနကသရိရေ၊ သက်တော်ရှိသော ကိုယ်၌။
ဓုဒ္ဓကမက္ခိကာယ၊ ယင်ဝယ်သည်။ ဝိဝနမတ္တမ္ပိ၊ သောက်သောက်ရုံမျှ
လည်း။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ တသို့စေအံ့။ (သွေးစိမ်းတည်
စေအံ့ ဟူလိုသောပိ။ ကိုယ်တော်မှ သွေး ကို ထွက်စိမ့်သောငှါ တတ်နိုင်သောသူ
ကား မရှိ။) အယံ၊ သူသည်ကား။ လောဟိတုပ္ပါဒကော နာမ၊ မည်၏။
ဘေဿ၊ ထိုသူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ဘေဒါ စ၊ ကို
လည်းကောင်း။ ဝါရိတာ၊ အပ်ကုန်၏။ ယော ပန၊ သူသည်ကား။ ရောဂ
ပူပသမတ္တံ၊ အနာလွတ်စိမ့်သောငှါ။ ဇီဝကော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သတ္တေန၊
ဘေးငယ်ဖြင့်။ ဖာလေတွာ၊ ဖောက်၍။ ပူတိမံသဉ္စ၊ ပုပ်သော အသားကို
လည်းကောင်း။ လောဟိတဉ္စ၊ သွေးပုပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဟရိတွာ၊ ၍။
ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ဤ။ သော၊ သူသည်။ ဗဟုံ၊ များ
စွာသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤဆို မှတ်
အပ်၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ယော၊ သည်။ ဒေဝဇေတော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သာသနံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓမ္မံ၊ ဓမ္မ
မဟုတ်သည်ကို။ ဥဗ္ဗိနယံ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ စတုန္နံ၊
လေးပါးကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝယေန၊ တံပါးပါးသော
ကံအားဖြင့်။ သံဃံ၊ ကို။ ဘိန္ဒတိ၊ သင်းခွဲ၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သံဃ
ဘေဒကော နာမ၊ မည်၏။ ဧတဿ သံဃဘေဒကဿ၊ သူအားပဋ္ဌော စ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါရိတာ၊ မြစ်အင်၏။

ယော ပန နရောသည်ကား။ ပကတတ္ထံ၊ ပကတိ သီလရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊
ဘိက္ခုနီကို။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ဓဂ္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ အညတရသ္မိံ၊ မဂ္ဂေ၊
တံပါးပါးသော မင်္ဂံ။ ဓူလေတိ၊ ဖျက်အံ့။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဘိက္ခုနီ
ဓူသကော နာမ၊ မည်၏။ ဧတဿ၊ လိုသူအား။ ပဋ္ဌော စ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါရိတာ၊ ၏။ ယော ပန၊
သူသည်ကား။ ကာယသံသဂ္ဂေန၊ ကိုယ်ကို သုံးသပ်သဖြင့်။ (ပုဆစ်ဒူးဝန်း
အထက် ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်အောက်ကို သုံးသပ်သည်ကိုယူ။) သီလဝိနာသံ၊ သို့။
ပါပေတိ၊ စေ၏။ တဿ၊ သူအား။ ပဋ္ဌော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥပ
သမ္ပဒါ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န ဝါရိတာ၊ အပ်။ ဗလတ္တာရေန၊ အနိုင်
အထက်ဖြင့်။ ဩဒါတဝတ္ထဝသနံ၊ အမြှောက်စေသည်ကို။ ကတွာ၊ ဤ။
အနိစ္စမာနံယေဝ၊ အလိုမတူပဲလျှင်။ ဓူသန္ဓေဝိ၊ ဖျက်သောသူသည်
လည်း။ ဘိက္ခုနီဓူသကောယေဝ၊ ဓူသက မည်သည် သာလျှင်တည်း။
ဗလတ္တာရေန ပန၊ သဖြင့်ကား။ ဩဒါတဝတ္ထဝသနံ၊ အမြှောက်စေသည်
ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ဣစ္ဆမာနံ၊ အလိုတူသော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ ဓူသန္ဓေဝိ၊
ဖျက်သောသူသည်။ ဘိက္ခုနီဓူသကော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကတွာ၊
ဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဟိတဒေဝ၊ လူ၏အဖြစ်၌။ သမ္ပဒိန္နိတ
မဂ္ဂတ္ထယေဝ၊ ဝန်ခံကာမျှလျှင်။ သာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီ
မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သကိံ၊ တကြိမ်။ သီလဝိပန္နံ၊ သီလပျက်ပြီး
သော ဘိက္ခုနီကို။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဓူသန္ဓေဝိ၊ ဖျက်သောသူသည်။ ဘိက္ခုနီ
ဓူသကော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုမာနသမဏေရီယံ စ၊ တို့၌
လည်း။ ဝိပုဋ္ဌိပဇ္ဇန္တော၊ မှားသောသူသည်။ ဘိက္ခုနီဓူသကော၊ ကသည်။
နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဋ္ဌမ္မိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒမ္မိ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ လတတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကောဒဿ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အတဗ္ဗ
ပုဂ္ဂလာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁၄၂။ ဦးနဝိသတိဝေဿဿ ပန၊ အသင် နှစ်ဆယ်မပြည့်သော သူအား
 ကား။ ဥပသမ္ပဒါယေဝ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်
 ကုန်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်တော်
 မမူအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိသန္နိဂ္ဂဟဏတော၊ ပဋိသန္ဓေ ယူသည်မှ။
 ပဌာယ၊ ဤ။ ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝေဿာ၊ အသင်နှစ်ဆယ် ပြည့်သောသူကို။
 ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ပဉ္စင်းခံအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဂဟ္တဝိသေဝိ၊ ပဋိသန္ဓေ
 နှင့်တကွ အသင်နှစ်ဆယ် ပြည့်သောသူသည်လည်း။ ပရိပုဏ္ဏဝိသတိ
 ဝေဿောက္ကေဝ သင်္ချံ၊ အသင်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော အရေအတွက်သို့သာ
 လျှင်။ ဂဟ္တတိ၊ ၏။ ယထာ ကိံ အာဟ၊ ဘုရား အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောသ
 နည်း ဟူမူကား။ တနည်းကား-မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တဝစနဿ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့
 သော စကား၏။ သာကေ၊ သက်သေပြန်သော။ ယထာ ကိံ ဝစနံ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့သော စကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ မူသနည်း ဟူမူ
 ကား-“ယံ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ဂဟ္တဝိသံ ဥပသမ္ပဒါဒေတု”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊
 သည်။ အာဟ အဝေါစ၊ ၏။

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုကုန္တိသ္မိံ၊ ဌ။ ယံ ပဌမံ စိတ္တံ၊ အကြင်
 ရှေးဦးစွာသော စိတ်သည်။ ယံ ပဌမံ ဝိညာဏံ၊ အကြင် လက်ဦး
 စွာသော ဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ ပါတုဘူတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တံ
 ပဌမေဝိညာဏံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစမူ၍။ အသ ဘိက္ခုနော၊
 အား။ သာဝ ဇ တိ၊ ထို ပဌမစိတ် ပဌမေဝိညာဉ် ဖြစ်ခြင်းသည်
 လျှင်။ ဂဟ္တော၊ ဂဟ္တ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂဟ္တဝိသံ၊ ပဋိသန္ဓေ
 နေသည်မှစ၍ အသင်နှစ်ဆယ်-ပြည့်သောသူကို။ ဥပသမ္ပာဒေတုံ၊
 ဌာ၊ အနုဘောနာမိ၊ ၏။”

တတ္ထ ဝစနော၊ ထို ပါဠိတော်၌၊ ယော၊ သည်။ ဇ္ဇါဒေသ မာသေ၊
 တဆယ့်နှစ်လ ပတ်လုံး။ မာတုကုန္တိသ္မိံ၊ ဌ။ ဝသိတွာ၊ ဤ။ မဟာပဝါရ
 ဏာယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ သေ၊ သည်။
 တတော၊ ပဌာယ၊ ဤ။ ယာဝ၊ လေဝင်။ ကျေနုဝိသတိမေ ဝေဿ၊ တဆယ့်
 ကိုးနှစ်မြောက်သော နှစ်၌။ မဟာပဝါရဏာ စ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့
 မှလည်းကောင်း။ တံ၊ ထို လပြည့်ကို။ အတိတ္တမိတွာ၊ ဤ။ ပါဠိပဇ္ဇေ စ၊
 လပြည့်အတွက် တရက်နေ့၌ လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ၏။
 ဇေတုနုပါယေန၊ ဖြင့်။ ဟာယနစနံ၊ ယုတ်ခြင်း ပွားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊

(ဇုဘိယအကြိမ်)

၏။ ပေါရာဏကဏ္ဍောရာ ပန၊ တို့သော်ကား။ ကေုနဝိသတိဝံသံ၊ တံဆယ့်
 ကိုးနှစ် ပြည့်ပြီးသော။ သာမဏရံ၊ ကိုး၊ နိက္ခမနိယပုတ္တမံသိ၊ ဝါခေါင်
 လပြည့်ကို။ အတိတ္တမ္မာ၊ ပါဠိပဒေသိ၊ ဤ၊ ဥပသမ္မာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ
 ဥပသမ္မာဒနံ၊ ထို ပဉ္စင်ခံခြင်းသည်ကား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္မာဒေန္တိ၊
 ကုန်သည်နည်း။ ဣတိ၊ ထို။ စောဒေယျ၊ အံ၊ ပရိဟာဒရာ၊ ကိုး။ ဝုစ္စတေ၊ အံ၊
 ကေသိ၊ ဝံသေ။ တနှစ်သည်။ ဆ စာတုဒ္ဓသိကဥပေါသထာ၊ ခြောက်ပါး
 သောစာတုဒ္ဓသိဥပုသ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဝိသတိသာဝသေသု၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်တို့၌။ စတ္တာရော၊ ခေသံ၊ တို့သည်။
 ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဝိသတိဝသေသု-ဟူသည်ကား ပဋိသန္ဓေနှင့် တကွကို
 ယူ။) ရာဇာနော၊ တို့သည်။ တတိယ တတိယ ဝသေ၊ ထုံးနှစ် ထုံးနှစ်
 ခြောက်သတ်သော်။ ဝသံ၊ ကိုး။ ဥတ္တနန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဣတိ ဥတ္တစုနေန၊
 ဤသို့ ဝင် ယဖြင့်။ အဋ္ဌာရသဝသေသု၊ တဆယ့်ရှစ်နှစ်တို့၌။ ဆ မာသံ၊
 တို့သည်။ ဝနန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော ဆ မာသကော၊ မှ။ ဥပေါသထ
 ဝသေန၊ စာတုဒ္ဓသိဥပုသ်အားဖြင့်။ ပရိဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ စတ္တာ
 ရော၊ မာသေ၊ တို့ကို။ အာနေတွာ၊ ဤ။ ခုဒ္ဒ မာသံ၊ တို့သည်။ အဝသေသံ၊
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘေ ခုဒ္ဒ ဝာသေ၊ တို့ကို။ ဝဟေတွာ၊ ဤ။
 ဝိသတိဝသောနိ၊ တို့သည်။ ပရိပုတ္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ထို၊ နိတ္တဝါ၊ ယုံမှားခြင်း မရှိကုန်သည်။ ဟံသု၊ ကုန်၍။ နိက္ခမ
 နိယပုတ္တမံသိ၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကို။ အတိတ္တမ္မာ၊ ဤ။ ပါဠိပဒေသိ၊ ဥပ
 သမ္မာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဧတ္ထ ပန ဝစနေ၊ ဤ၊ ယော၊ သည်။ ပဝါရေတွာ၊ ဤ။ ဝိသတိ
 ဝသော၊ အသက် နှစ်ဆယ်ရှိသည်။ တဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ တံ၊ ကိုး။
 လန္ဓာယ၊ ဤ။ “ကေုနဝိသတိဝသေ”န္တိ၊ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ယော ဒွါဒသ
 မာသေ ။ပ။ ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော-ဟူရာ၌ အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းကား- တဆယ်
 နှစ်လ ပဋိသန္ဓေနေ၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ ဖွားမြင်သော သားကို ထို
 သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့မှ စ၍ တဆယ် ကိုးနှစ် မြောက်လတ်သော် သီတင်း
 ကျွတ်လပြည့် အတွက်တရက်၌ ပဉ္စင်ခံအပ်၏။ ဖွားသည်မှစ၍ တဆယ် ကိုးနှစ်၊
 ပဋိသန္ဓေနည်း တဆယ် နှစ်လလည်း တနှစ်ဖြစ်ရကား နေ့ငင် လငင်ကို မသုံး
 သပ်ပဲ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီ ဟုလိုသတတ်။ ကေသိ၊ ဝသေ ဆ စာတုဒ္ဓ
 သိကဥပေါသထာ ဟောန္တိ ။ပ။ ပါဠိပဒေ ဥပသမ္မာဒေန္တိ-ဟူရာ၌ အဓိပ္ပါယ်
 အကျဉ်းကား- သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့၌

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဗ္ဗာသော သာသညံ တဆယ်ကိုးနှစ်မြောက်သော ဝါခေါင်လပြည့်နေ့တိုင်
လမ္ပကား တဆယ်ကိုးနှစ်နှင့် ဆယ်လ ဖြစ်၏။ ဤ တဆယ်ကိုးနှစ်နှင့် ဆယ်လ
ကို ဦးနုသင်္ချာအားဖြင့် ပဋိသန္ဓေ ဆယ်လကို မယူမူ၍ “ဧကနဝိသတိဝဿံ
သာမဏေရံ” ဟူ၍ အောက်၌ ဆိုလေသတည်း။ အထက်၌ကား အဓိကသင်္ချာအား
ဖြင့် အလွန် နှစ်လကြွင်းအံ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ “ဝိသတိယာ ဝဿေသု”
ဟု ဆိုလေသတည်း။ ဤ နှစ်နှစ်ဆယ် အရေအတွက်၌ စာတုဒ္ဓသိ ဥပုသ်အား
ဖြင့် တနှစ် တနှစ်သော် ခြောက်ရက် ခြောက်ရက် ယုတ်ခဲ့ရကား လေးလယုတ်
သတည်း။ ဤကား လ ယုတ်သည်ကို ဆိုသည်။ လ လွန်မူကား သုံးနှစ်တကြိမ်
လင်ရကား တဆယ်ရှစ်နှစ် တိုင်ကတည်းကပင် ခြောက်လလွန်လေသတည်း။
ထို လလွန် ခြောက်လတွင် လယုတ်အတွက် လေးလအပြင် အကြွင်း နှစ်လသည်
ဝါခေါင်လပြည့် အထွက်တရက်နေ့မှစ၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့်တိုင်ရုံ နှစ်လ
ဖြစ်လေသတည်း။ ဤသို့ဖြစ်လေရကား တဆယ်ကိုးနှစ်နှင့် ဆယ်လတွင် လပွား
နှစ်လ ထည့်၍ နှစ်ဆယ်ပြည့်လင့်သည်ကိုလျှင် “ဧတ ခေ မာသေ ဂဟေတွာ
ဝိသတိဝဿာနိ ပရိပုဏ္ဏာနိ ဟောန္တိ” ဟု မိန့်သတည်း။ ဧတ္ထ ပန ယော ပဝါ
ရေတွာ ။ ပ။ ဝုတ္တံ-၌ အဓိပ္ပါယ်ကား တဆယ်ကိုးနှစ်နှင့် ဆယ်လသာ ရှိသော
သည့် လလွန် နှစ်လကို မထည့်သည်ရှိသော် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ ပဝါ
ရဏာနေ့ရောက်မှ နှစ်ဆယ် ပြည့်လတ္တံ့သတည်း။ ဤသို့ ပဋိသန္ဓေ ဆယ်လနှင့်
တဆယ်ကိုးနှစ်မြောက်ပြီးသောသူကိုသာ ရည်၍ “ဧကနဝိသတိဝဿံ” ဟု ဆို
သည်။ ကိုးလသာ နေသောသူ၊ ခုနစ်လသာ နေသောသူတို့ကို ရည်၍ မဆို ဟူလို
သတည်း။) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂတ္ထမာသာဝိ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော လတ္တံ့
သည်လည်း။ ဂဏနုပဝါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယော၊ သည်။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ။ ခွါဒသ
မာသေ၊ ပတ်လုံး။ ဝဿိ၊ နေ၏။ သော၊ သည်။ ဧကဝိသတိဝဿော၊
နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။ ယော၊ သည်။ သတ္တမာသေ၊ ခုနစ်
လ။ ဝဿိ၊ နေ၏။ သော၊ သည်။ သတ္တမာသာဝိ၊ ဝိသတိဝဿော၊ အနှစ်
နှစ်ဆယ်ခုနစ်လရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။ ဆ ဘေသဇာတော ပန၊ ခြောက်လ
သားသည်ကား။ န ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်။ (ဤကား ဗ္ဗာသညံမှ နှစ်ဆယ်
ပြည့်သောနှစ်ကို ဆိုသည်။) ဦးနုဝိသတိဝဿံ ပန၊ ပဋိသန္ဓေမှစ၍ အသက်
နှစ်ဆယ် မပြည့်သော သူကိုကား။ “ပရိပုဏ္ဏာဝိသတိဝဿော” တိ၊ ဟူ၍၊
သညာယ၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပာဒေန္တဿ၊ အား။ ကိဉ္ဇာဝိ အနာပတ္တိ၊ မသင့်၏
ရှင်။ ပန တထာဝိ၊ လျှင်မူလည်း။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အနုပသမ္ပန္နောဝ၊
ပုဉ္ဇင်းမဖြစ်သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ။ သဇေ ပန၊ ။ ဤကား။ သော၊ သည်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄၄၀

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

ဒေဝဓာယဉ္ဇယန၊ ဆယ်ဝါ လွန်သဖြင့်။ အညံ၊ ကို။ ဥာသမ္ဘာဒေတိ၊ ၏။
 တံ ပုဂ္ဂလံ၊ သို့ ဥာဇ္ဈာယ် ခို။ မုဉ္ဇိတော၊ ဤ။ ဧဝံ ဂဏော ပူရတိ၊ အံ့။ ထူပ
 သမ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာ ပဉ္စင်းဖြစ်၏။ (ကမ္မဝါရုတ်သူ ပဉ္စင်းမဟုတ်သော်
 လည်း ဤအတူ ထိုသူကိုလွှတ်၍ ဂိုဏ်းပြည့်သည်သာ။) သောဝိ စ ဥာဇ္ဈာယော၊
 သည်သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ တာဝ၊ လောက်။
 အဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ် အား။ သဂ္ဂန္တရာယော၊ နတ်ပြည်ခရီး၏အန္တရာယ်သည်။
 နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မောက္ခန္တရာယော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ပန တထာဝိ၊ ထိုသို့ပင် မဖြစ်သော်လည်း။ ဥ တော၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။ ဥာသမ္ပဇ္ဇိ
 တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၁၄၃။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဒေဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒေါသေဟိ၊ ဤ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို
 တားမြစ်တတ်သော အဖြစ်တို့မှ၊ ဝိရဟိတောဝိ၊ ကင်းသော်လည်း။
 “ဘိက္ခဝေ၊ ထို့၊ မာတာဝိတူဟိ၊ ထိုသည်။ အနနညာတော၊ ခွင့်မပြုအပ်
 သော။ ပုဗ္ဗော၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇောဗေဗ္ဗာ၊ အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ မာတာဝိတူဟိ၊ ထိုသည်။ အနနညာတော၊ သူကို။ န ပဗ္ဗာဇော
 ဗေဗ္ဗာ၊ အပ်။ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုပါဠိ၌။ မာတာဝိတူဟိ၊ ဟိ တူ
 သော စကားကို။ ဇနကေ၊ မွေးသော မိရင်းတရင်းတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။
 ပုတ္တံ၊ အပ်၏။ သစေ၊ ဤ။ ဒွေဝိ၊ နှစ်ယောက်သော မိဘအစုံတို့သည်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ ဒွေဝိ၊ နှစ်ယောက်စုံဘို့ဆိုသည်။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ပန်ကြား
 အပ်ကုန်၏။ သစေ၊ ဤ။ ဝိ ဘာ၊ သည်။ မဘော၊ သေသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။
 မာဘာ ဝါ၊ အခါသော်လည်း။ မဘာ၊ သည်။ ဟောတိ အံ့၊ သော၊ သည်။
 ဇာတိ၊ အသက်ရှင်၏။ သော၊ သူကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဗုဗ္ဗိတ၊ ဝိ
 ရဟန်းပြုသော မိဘဘို့ကိုသော်လည်း။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ကတည်း။ အာ
 ပုစ္ဆန္တေန၊ ပန်ကြားသဖြင့်။ သယံ ဝါ၊ မိမိသော်လည်း။ (ဆရာကိုယူ။)
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ အညော ဝါ၊ ကိုသော်လည်း။
 ပေသေတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ သော ဧဝံ ဝါ၊ ထို ရဟန်းပြုအံ့သောသူကိုပင်
 သော်လည်း။ “ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ မာတာဝိတရော၊ တို့ကို။ အာပုစ္ဆိတော၊
 ဤ။ ဟေ၊ လာလှည့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ သစေ၊ ဤ။
 “အနညာတော၊ သည်။ အမှီ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေတိ၊ အံ့။ သဒ္ဓာသန္တေန၊
 ယုံကြည်သဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇောဗေဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဝိတာ၊ သည်။ သယံ ပဗ္ဗဇိ
 တော၊ မိမိ ရဟန်းပြု၍။ ပုတ္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုကာမော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ အံ့။ မာတရံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတော၊ ဤသလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ ရဟန်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂၂-ပဗ္ဗဒ္ဓေဝိနိစ္ဆယကထာ

၄၆၀

ပြုစေသတည်း။ မာတာ ဝါ၊ သညသည်း။ ဗိဘရံ၊ ကိ။ ပဗ္ဗာဇေတုကာမာ၊
အံ။ ဝိဘရံ၊ ကိ။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ဤသလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ သတည်း။
ဝိဘာ၊ သည။ ပုတ္တဒါရေန၊ သားမယားဖြင့်။ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိရ
ကား။ ပလံာယိ ဇာ၊ မာတာ၊ သည။ “ဣမံ ဝါရကံ၊ ကိ။ ပဗ္ဗာဇေထာ”
တိ၊ ပါကုန်လော့ ဟု။ ပုတ္တံ၊ ကိ။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဒေတိ၊ အံ။ “အိဿ၊
ထိုသူငယ်၏။ ဝိဘာ၊ သည။ ကုဟိ၊ နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တံ၊ သေ၊
“ဝိတ္တကေဠိ၊ စိတ်မြူးထူးခြင်းကို။ ကိဠိတံ၊ ငှါ။ ပလံာဇေတိ၊ ခြေးပါလေ
၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဒေတိ၊ အံ။ တံ ဝါရကံ၊ ကိ။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
၏။ မာတာ၊ သည။ ကေနစိ ပရိသေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ပလံာတာ၊ သည။
ဟောတိ၊ အံ။ ဝိဘာ ပန၊ သညကံ။ “ပဗ္ဗာဇေထာ”တိ၊ ကုန်လော့ ဟု။
ဒေတိ၊ အံ။ ဧတ္ထာဝိ၊ ဌသည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ ဝိဘာ၊ သည။
ဝိပုဝတ္ထော၊ ကွသည။ ပလံာတိ၊ အံ။ မာတာ၊ သည။ ပုတ္တံ၊ ကိ။ “ပဗ္ဗာ
ဇေထာ”တိ၊ ကုန်လော့ ဟု။ အနုဇာနတိ၊ အံ။ “အိဿ၊ ဇာ၊ ဝိဘာ၊
သည။ ကုဟိ၊ နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တံ၊ သေ၊ “တုမ္မာကံ၊ တို့အား။
ဝိဘာ၊ ဖြင့်။ ကိ။ အဘယ်မှုအံ့နည်း။ အဟံ၊ သည။ ဇာနိဿာမိ၊ သိ
စေပါအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဒေတိ၊ အံ။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ၊ ဣတိ၊ သို့။
ကုရုနိယံ၊ ဌ။ ပုတ္တံ၊ ဇာ။

မာတာဝိဘာရာ၊ တို့ဆိုသည်။ မာတာ၊ မိဘခွဲကုန်အံ့။ ဝါရကော၊ သည။
ကာ။ စူဠမာတာဒိနံ၊ မိတ္တံ၊ စသညတို့၏။ သန္တိကော၊ ဌ။ သံဝဇ္ဇော၊ ကြီး
လေအံ့။ ဟသိ၊ ထိုသူငယ်သည်။ ပဗ္ဗာဇိယမာဇေန၊ သေ၊ ဉာတကာ၊ ထို
သည။ ကသဟံ ဝါ၊ ခိုက်ရန်ကိုသော်လည်း။ ကဇရာန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။
ဝိယုန္တိ ဝါ၊ ကုရုဇာသ်သည်း ကုရု၊ ကုန်ရာ၏။ ဟသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ဝိဝါဒုပစ္ဆေဒနတ္ထံ၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို မြစ်အံသောငှါ။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ဌ။ ပဗ္ဗာ
ဇေတဗ္ဗော၊ ဇာ။ အနာပုစ္ဆိတွာ၊ မပန်ကြားဝံ။ ပဗ္ဗာဇေန္တသံ ပန၊ ရဟန်း
ပြုသော ရဟန်းအားကား။ အာပတ္တိ၊ ဆိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဟရကာသေ၊
ငယ်သောအခါ၌။ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝေါသကော၊ မိဘပြု၍ မွေ ပေကုန်
သော သူတို့သည်။ မာတာဝိဘာရာ နာမ၊ မိဘ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်။ တေသုမိ၊ ထိုသူတို့၌လည်း။ ဧသဝ နယော၊ ပင်တည်း။ (ရဟန်း
ပြုလိုသော် ပန်ကြား၍ ပြုအပ်၏။ မပန်ကြားပဲ ပြုမိသော်လည်း အာပတ်မသင့်
ဟူလိုသတည်း။) ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော သူသည်။ အတ္ထာနံ၊ ကိ။ နိဿာယံ၊
ဌ။ ဇာတိ၊ အသက်မွေး၏။ မာတာဝိဘာရာ၊ ထိုကိ။ နိဿာယံ၊ ဌ။ န

ဇိဝတိ၊ မမွေး။ သော ပုတ္တော၊ သည်။ ရာဇာ၊ သည်။ သံစေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်သော်လည်း။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ဤသာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အနုညာတော၊ ပြုအပ်သော သားသည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။ ဝိဗ္ဗမတိ၊ လူထွက်အံ့။ သတက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တရာ။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဤ။ သံစေပိ ဝိဗ္ဗမတိ၊ အကယ်၍ လူထွက်မူလည်း။ အာဂတာ ဂတကာလေ၊ လာတိုင်း လာတိုင်းသော အခါ၌။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲလဲ။ အာ ပုစ္ဆိတွာဝ၊ ဤသာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သံစေပိ၊ ဤလည်း။ “အယံ ဤသူသည်။ ဝိဗ္ဗမိတွာ၊ ဤ။ ဂေဟံ၊ သို့။ အာဂတော၊ ၏။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ပြု၍။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ န ပူရေတိ၊ မဖြည့်။ ဣမဿ၊ အား။ အာပုစ္ဆနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာဂတာဂတံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော။ နံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေယျာယ၊ ပါ ကုန်လေ့။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ နိဿဉ္စ၊ စွန့်သော သူကို။ ပုန၊ ဖန်။ အနာပုစ္ဆာပိ၊ သော်လည်း။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

ယောပိ၊ ကိုလည်း။ ဖဟရကာလေယေဝ၊ ငယ်ကတည်းကလျှင်။ “အယံ ဒါရကော၊ ကို၊ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဒိန္နော၊ ပေးပါ၏။ ယဒါ၊ ၌။ ဣစ္ဆယ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တဒါ၊ ၌။ ပဗ္ဗာဇေယျာယ၊ ပါကုန်လေ့။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဒိန္နော၊ ပေးသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သောပိ၊ ထိုသူကိုလည်း။ အာဂတာ ဂတော၊ တိုင်း။ ပုန၊ ဖန်။ အနာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ဝဲလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ‘အပ် ၏။ ယံ ပန ဒါရကံ၊ ကို။ ဖဟရကာလေယေဝ၊ ကလျှင်။ “ဘန္တေ၊ တို့။ ဣမံ ဒါရကံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေယျာယ၊ ပါကုန်လေ့။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဇာနိတွာ၊ ဤ။ ပစ္ဆာ ဝုဗ္ဗိပ္ပတ္တကာလေ၊ နောက် ကြီးပြင်းသောအခါသို့ ရောက်သော အခါ၌။ နာနုဇာနန္တိ၊ ခွင့်မပြုကုန်အံ့။ အယံ၊ ဤသူကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ ဝဲ။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်။ မာတာ ပိတူဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္ဘိ၊ ကွ။ ဘဏ္ဍိတွာ၊ ပြင်းခုံ၍။ “မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဗ္ဗာ ဇေယာ”တိ၊ ပါကုန်လေ့ ဟု။ အာဂစ္ဆတံ၊ အံ့။ “အာပုစ္ဆိတွာ၊ ဤ။ ဧဟိ၊ လှည့်။” ဣတိ စ၊ သို့လျှင်။ ပုတ္တော၊ သော်။ “အဟံ၊ သည်။ န ဝစ္ဆာမိ၊ မသွားပြီ။ သစေ၊ ဤ။ မံ၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေယ၊ ကုန်မူကား။ ဝိဟာရံ ဝါ၊ ကို မူလည်း။ ဈာပေမိ၊ အံ့။ သတ္တေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ တုမှာ၊ တို့ကို။ ဖဟရာမိ၊ ထိုးခုတ်အံ့။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဉာဘကာနံ ဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဥပ ဌာကာနံ ဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ အာရာမစ္ဆေဒနာဒိတိ၊ အာရာမကို

(ဒုတိယအကြိမ်)

ခုတ်ဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အနတ္တံ၊ စီးပွားမဲ့ကို။ ဥပ္ပါဒေမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ရက္ခာ ဝါ၊ သစ်ပင်ထက်မှသော်လည်း၊ ပတိတွာ၊ ခုန်ချ၍။ မရာမိ၊ သေအံ့။ စောရမဇ္ဈံ ဝါ၊ ခိုးသူတို့ဘောင်ထိုသော်လည်း။ ပဝိသာမိ၊ ဝင်အံ့။ ဒေသန္တရံ ဝါ၊ အရပ်တဝါးသို့သော်လည်း။ ဂန္ထာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ တံ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သောသူကို။ တဿေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ရက္ခဏတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ မာတာဝိတရော၊ တို့သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ “ကသွာ၊ ကြောင့်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇယိတ္တာ”တိ၊ ကုန်ဘိသနည်းဟု။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေသံ မာတာဝိတုနံ၊ တို့အား။ တမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေတွာ၊ ၍။ “ရက္ခဏတ္ထာယ၊ ငှါ။ နံ ကုမာရံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇယိမ္မ၊ ငါတို့ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တုဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ ပုတ္တေန၊ သားဖြင့်။ ပညာယထ၊ ထင်ရှားစွာ သိကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ “ရက္ခာ၊ မှ။ ပဘိဿာမိ”တိ၊ ခုန်ချအံ့ ဟု။ အဘိရဟိတွာ၊ ၍။ ဟတ္ထပါဒေ၊ တို့ကို။ မုဉ္ဇန္တိ ပန၊ လွတ်လေပြီးသော သူကိုကား။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ တည်း။ (မပနံပဲ ပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။)

ဧကော၊ သူသည်။ ဝိဒေသံ၊ အရပ်တဝါးသို့။ ဂန္ထာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ အံ့။ စေ၊ ၍။ အာပုတ္တိတွာ၊ ၍။ ဂတော၊ အံ့။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ စေ၊ ၍။ နော ဂတော၊ မသွားမူကား။ ဖဟရဘိက္ခု၊ ကို။ ပေသေတွာ၊ ၍။ အာပုတ္တောသေတွာ၊ စေ၍။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ စေ၊ ၍။ အတိဇ္ဇရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဗ္ဗာဇေတွာဝိ၊ ရဟန်းပြု၍ သော်လည်း။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သေသေတွာ၊ ၍။ ဒေသေတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကုရန္တိယံ ပန၊ ဤကား။ “ဇ္ဇရံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ မဇ္ဈိစ၊ ခရီးသည်လည်း။ မဟာကန္တာရော၊ ခရီးမဲ့သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ‘ဂန္ထာ၊ မွေ့မွေ့သွား၍။ အာပုတ္တိဿာမိ’တိ၊ အံ့ဟု။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တံ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ မာတာဝိတုနံ၊ တို့၏။ ဗဟု ပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ စ၊ သို့လည်း။ “ဘန္တေ၊ တို့၊ ဧတေသံ ဒါရကာနံ၊ တို့တွင်။ ယံ၊ သူကို။ ဣစ္ဆယ၊ ကုန်အံ့။ တံ၊ သူကို။ ပဗ္ဗာဇေယျာယ၊ ပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဒါရကော၊ တို့ကို။ ဝိမံသိတွာ၊ ၍။ ယံ၊ သူကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ သော၊ သူကို။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ သကလေန၊ သော။ ကုလေန ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဂါမေန ဝါ၊ ရွာစုသူအပေါင်းသည်

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄၄၄. ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

လည်းကောင်း။ “ဘန္တေ၊ ဟိ၊ ဣမသ္မိံ ကုလေ ဝါ၊ ဌိလည်းကောင်း။
ဣမသ္မိံ ဝါမေ ဝါ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ယံ၊ သူကို။ ဣစ္ဆယ၊ ကုန်၏။ တံ၊
ကို။ ပဗ္ဗာဇေယျာယ၊ ပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အနညာတော၊ သည်း
ဟောတိ၊ အံ။ ယံ၊ သူကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ သော၊ သူကို။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

၁၄၄။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒေါသဝိရဟိတံ၊ ရဟန်းပြုအံ့သောသူ၏အပြစ်မှ
ကင်းသော။ မာတာဝိတူဟိ၊ ထိုသည်။ အနညာတံ၊ ၏။ ပဗ္ဗာဇေန္တေနဝိ
စ၊ ရဟန်းပြုသဖြင့်လည်း။ သစေ၊ ဤ။ အတ္ထိန္ဒကေသော၊ ဆံမရိတ်သေး
သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ကေသီမာယဉ္ဇ၊ တသိမ်းတည်း၌လည်း။ အညေဝိ
တိက္ခူ၊ ထိုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ကုန်အံ့။ ကေသန္တေဒနတ္ထာယ၊ ၄။ တဏှာ၊
ကမ္မံ၊ ဆံရိတ်ခွင့် ပန်သောအမှုကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တုတြဝစနေ၊ ၉။
အယံ၊ ကား။ အာပုစ္ဆနဝိမိ၊ ပန်အပ်သော အစီအရင်တည်း။ သိမေပရိ
ယာပန္နေ၊ တသိမ်းတည်းနေခြင်း၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော။ တိက္ခူ၊ ထိုကို။
သန္ဓိပါတေတွာ၊ စေ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခံ၊ ရဟန်းပြုသောသူကို။ တတ္ထ၊ ထို
စည်းဝေးရာ အရပ်သို့။ နေတွာ၊ ဤ။ “ဘန္တေ၊ ဟိ၊ သံဃံ၊ သံဃာကို။
ဣမဿ ဒါရကဿ၊ အား။ တဏှာ၊ ကမ္မံ၊ ဆံ ချအံ့သည်ကို။ အာပုစ္ဆာမိ၊
ပန်ကြားပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္ထံ၊ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ခွိက္ခတ္ထံ၊ ဝါ၊
လည်းကောင်း။ သကိံ၊ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဧတ္ထ စ၊
ဤသို့ ပန်ကြားရာ၌လည်း။ “ဣမဿ ဒါရကဿ၊ ၏။ တဏှာ၊ ကမ္မံ၊ ကို။
အာပုစ္ဆာမိ၊ ပန်၏။” ဣတိဝိ၊ သို့လည်းကောင်း။ “ဣမဿ ဒါရကဿ၊
အား။ သမဏကရဏံ၊ ရဟန်းပြုအပ်သည်ကို။ အာပုစ္ဆာမိ၊ ၏။”
ဣတိဝိ၊ သို့လည်းကောင်း။ “အယံ ဒါရကော၊ သည်။ သမဏော
ဟောတုကာမော၊ ရဟန်းဖြစ်လိုပါ၏။” ဣတိဝိ၊ သို့လည်းကောင်း။
“အယံ ဒါရကော၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုပါ၏။” ဣတိဝိ၊
သို့လည်းကောင်း။ ဝတ္ထု၊ ၄။ ဇနုတိယေဝ၊ အပ်သလျှင်ကတည်း။ သစေ၊
ဤ။ သဿာဝဋ္ဌာနံ၊ သဘောတူသော အရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒသ
ဝါ၊ တကျိပ်လည်းကောင်း။ ဝိသတိ ဝါ၊ နှစ်ကျိပ်လည်းကောင်း။ တိံသံ
ဝါ၊ သုံးကျိပ်လည်းကောင်း။ တိက္ခူ၊ ထိုသည်။ ဝသန္တိတိ၊ နေကုန်၏ ဟူ
၍။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ အံ။ ဧတသံ တိက္ခူနံ၊ ထို၏။ ပြိတော
ကာသံ ဝါ၊ ရပ်ရာအရပ်သို့ လည်းကောင်း။ နိသိန္နောကာသံ ဝါ၊ နေရာ
အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ ဝန္တောဝိ၊ သွား၍သော်လည်း။ ပုရိမနယေနဝ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဖြင့်လျှင်။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခံ၊ ရဟန်းပြုလိုသောသူကို၊ ဝိနာဝ၊
ကြဉ်၍လျှင်။ ဟေရတိက္ခူ ဝါ၊ ထို့ကို လည်းကောင်း။ သာမဏေရေ ဝါ၊
ထို့ကို လည်းကောင်း။ ပေသေတွာပိ၊ စေ၍သော်လည်း။ “တန္တေ၊ ထို့
ကော၊ သော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တဿ၊ ထိုသူအား။
ဘဏ္ဍုကမ္ပံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။
အာပုစ္ဆာပေတုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ သစေ၊ ၍။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
ထိုသည်။ သေနာသနံ ဝါ၊ သို့ လည်းကောင်း။ ဂမ္ဘာဒိနိ ဝါ၊ တောချုံ
စသည်တို့သို့ လည်းကောင်း။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိဗ္ဗာယန္တိ ဝါ၊ အိပ်မှု
လည်း အိပ်ကုန်အံ့။ သဏေမဓ္မံ ဝါ၊ ကို လည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်
အံ့။ အာပုစ္ဆကာစ၊ ပန်သောသူတို့သော်လည်း။ ပရိယေသန္တာပိ၊ ရှာကုန်
သော်လည်း။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မှု၍။ “အမ္ဘေဟိ၊ ဝါထိုသည်။ သဗ္ဗေ ဘိက္ခု၊
အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ကို။ အာပုစ္ဆိတာ၊ ပန်ခဲ့ကုန်ပြီ။” ဣတိ သညိနော၊
ဤသို့ အမှတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ နာမ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကံ မည်
သည်ကား။ လဟုကံ၊ ပေါ့သော။ ကမ္မံ၊ ကံတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုခြင်းသည်။ သုပဗ္ဗဇိတော၊ ကောင်းသော ရဟန်းပြု
ခြင်းတည်း။ ပဗ္ဗာဇေန္တဿပိ၊ ရဟန်းပြုသော သူအားလည်း။ အနာဝတ္ထိ၊
မသင့်။

သစေ ပန၊ ၍ကား။ မဟာဝိဟာရော၊ များသော ကျောင်းရှိသည်။
ဟောတိ၊ အံ့။ အနေကဘိက္ခုသဟဿာဝါသော၊ အထောင်ကေသော
ရဟန်းတို့၏ နေရာသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သဗ္ဗေ ဘိက္ခု၊ ထို့ကို။ သန္တိပိတာ
ပေတုမ္ပိ၊ စည်းဝေးစိမ့်သော ၄ လည်း။ နတ္ထရံ၊ ခဲယဉ်းသည် ဖြစ်အံ့။ ပဋိ
ပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အာပုစ္ဆိတုံ၊ ၄။ ပဝေဝ၊ အထယ် ဆိုဖွယ်ရှိအံ့
နည်း။ ခဏ္ဍသိမာယ၊ ဌ။ ဌတွာ ဝါ၊ တည်၍ လည်းကောင်း။ နဒိသမုဒ္ဒါ
ဒိနိ၊ ထိုသို့။ ဝန္တာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အင်၏။ ယော
ပန၊ သူသည်ကား။ နဝမုဏ္ဍော ဝါ၊ ခေါင်းပြည်းသစ် သော်လည်း။
ဟောတိ၊ အံ့။ ဝိန္တန္တကော ဝါ၊ လူထွက်သစ်သော်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။
နိဂဏ္ဌာဒိသု၊ တက္ကတွန်း စသည်တို့တွင်။ အညတရော ဝါ၊ တပါးပါး
သော်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဇွဂ်လကေသော ဝါ၊ ဆံ လက်နှစ်သစ် ရှိ
သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဦနဇွဂ်လကေသော ဝါ၊ လက်နှစ်သစ်
အောက် ယုတ်သောဆံ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿ၊ အား။
ကေသန္တေဒနကိစ္စံ၊ ဆံရိတ်အံ့သော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄၄၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

သဏ္ဌာကမ္ပံ၊ ကို၊ အနာပုစ္ဆိတွာဝိ၊ မာန်ဝဲသော်လည်း။ တာဒိသံ၊ ကို၊ ပဗ္ဗာ
ဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ယော ပန၊ သူသည်ကား။ ဒွဂ်သာတိရိတ္တ
ကေသော၊ ဆံ လက်နှစ်သစ်ထက် လွန်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အန္တမသော၊
ဖြင့်။ ကေသိခါမတ္တဓရာ၊ ဦးစွန်းတခုမျှသာ ထားအံ့သော။ သောဝိ၊ ထို
သူကိုလည်း။ သဏ္ဌာကမ္ပံ၊ ကို၊ အာပုစ္ဆိတွာဝိ၊ ရှိသာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေ
တဗ္ဗော၊ အပ်၏။

၁၄၅။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ရှိ။ ပဗ္ဗာဇေန္တေန စ၊ ရဟန်းပြုသော
ရဟန်းသည်လည်း။ ပရိပုဏ္ဏပတ္တစိဝရောဝ၊ ပြည့်စုံသော သပိတ် သင်္ကန်း
ရှိသော သူကိုသာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ တဿ၊ ထို သာမဏေ
သောင်းအား။ ပတ္တစိဝရော၊ သည်။ (လိုက်။) သဓစ နတ္ထိ၊ အံ့။ ယာဝိတ
ကေနပိ၊ ငှါးသဖြင့်သော်လည်း။ ပတ္တစိဇရေန၊ ဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဘာဝဋ္ဌာနေ၊ ဌ။ ဝိဿာသေန၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဂဟေ
တွာဝိ၊ ရှိလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဓစ ပန၊ ရှိတည်း။
အာတ္တံ၊ မကျွမ်းသေးသော။ ပတ္တဉ္စ၊ ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တနည်းကား-
အာတ္တံ ပတ္တဉ္စ၊ သပိတ်စိမ်းကို လည်းကောင်း။ စိဝရူပဂါနိ စ ဝတ္ထာနိ၊
သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ အာဂတော၊
သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ယာဝ၊ လောက်။ ပတ္တော၊ ကို။ ပစ္စတိ၊ ဖုတ်အပ်၏။
စိဝရာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ကရိယန္တိ၊ ချုပ် ဆိုးအင်ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှ
သောက်။ ဝိဟာရေ၊ ဌ။ ဝသန္တဿ၊ နေသော ပဏ္ဍုပလာသ အား။
(သာမဏေသောင်းအားသော်လည်း ပေး။) အနာမဋ္ဌင်္ဂဏ္ဍပါတံ၊ မစားသော
ဆွမ်းဦးကို၊ (မတန်လတ်သော ဆွမ်းကိုသော်လည်း ပေး။) ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
၏။ ထာသကေသု၊ ဆွမ်းခွက်တို့၌။ ဘုဉ္ဇတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပုဓရတတ္ထံ၊
နံနက်အခါ၌။ သာမဏေရတာဝသမော၊ သာမဏေ၏ တာဝနှင့် မျှ
သော၊ အာမိသတာဝေါ၊ ဆွမ်း စားဖွယ်အဖို့ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
သေနာသနဝ္ဋိဟော ပန၊ ဇေကျောင်းကို ခံစေခြင်းသည်ကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊
မအပ်။ သလာကတတ္ထဥဒ္ဓေသတတ္ထနိမန္တနာဒိနိ စ၊ စာရေးတံဆွမ်း ရည်
၍ လှူသော ဆွမ်း၊ ဖိတ်သောဆွမ်း စသည်တို့သည်လည်း။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။
ပစ္ဆာသတ္တမိ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်း။ သာမဏေရတာဝသမော၊ သော။
ဘေလသဏ္ဌာလဓမ္မဇာတိဘာဒိတောသဇ္ဇဘာဂေါ၊ ဆီ ဆန် ပျား တင်လဲ
အစရှိသော ဆေးအဖို့ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဓစ၊ ရှိ။ ဝိလာနေဝ၊
သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အဿ ပဏ္ဍုပလာသဿ၊ အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။

(နုတိယအကြိမ်)

ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သာမဏေရဿ ဝိယ၊ သာမဏေအာ၊ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပဋိဇ္ဇေနကမ္မံ၊ လုပ်ကျွေးသောအမှုကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခံ ပန၊ ကိုကား။ (ပဉ္စင်းလောင်းကိုကား သော်လည်းဟူ။) ယာစိတကေန၊ ငှါးသော။ ပတ္တစိဝရေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပာဒေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအာပ်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ယာစိတကေန၊ ငှါးသော။ ပတ္တစိဝရေန၊ ဖြင့်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ အာပ်။ ယော၊ သည်။ ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ အံ။ ဒုတ္တုဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ အာပ်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိပုဏ္ဏပတ္တစိဝရောယေဝ၊ ပြည့်စုံသော သပိတ် သင်္ကန်း ရှိသောသူကိုသာလျှင်။ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ အာပ်၏။ သစေ၊ ဤ။ တဿ၊ ထို ပဉ္စင်းလောင်းအား။ ပတ္တစိဝရံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ အံ။ အဿ၊ ထို ပဉ္စင်းလောင်း၏။ အာစရိယုဇ္ဈယာ စ၊ ထိုသည်သည်။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ။ အညေ ဝါဘိက္ခူ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ။ နိရဓကေတိ၊ ငဲ့ခြင်းကင်းသော ရဟန်းတို့သည်။ နိဿဇ္ဇိတွာ၊ စွန့်၍။ အဓိဋ္ဌာနပဝံ၊ လောက်သော။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ ဒါတုဗ္ဗံ၊ အာပ်၏။ ပန ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယာစိတကေန၊ သော။ ပတ္တေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ စိဝရေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပာဒေန္တေသေဝ၊ အားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ကမ္မံ ပန၊ သော်ကား။ န ကုပ္ပတိ၊ မပျက်။

၁၄၆။ ပရိပုဏ္ဏပတ္တစိဝရံ၊ သူကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တေနဝိ၊ သူသည်လည်း။ သစေ၊ ဤ။ ဩကာသော၊ အားလပ်ခွင့်သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ သယံ၊ မိမိပင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အာပ်၏။ (ဆရာပင် ဆံရိတ်ခြင်း သင်္ကန်းဝတ်ခြင်း သရဏဂုံပေးခြင်းကိုပြု ဟူလိုသတည်း။) သစေ၊ ဤ။ ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆာဒီဟိ၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဗျာဝဇ္ဇော၊ လုံ့လကြောင့်ကြပြုသည်။ (မအားမလပ်သည်သော်လည်းပေး။) ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ။ ဩကာသံ၊ ကို။ န လာဘတိ၊ အံ။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဒဟရတိက္ခု၊ ကို။ “ဧတံ၊ ထိုသူကို။ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ဘိလေဘ၊” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဧ။ အဝုတ္တောဝိ၊ ပြုတိဟု မဆိုသော်လည်း၊ ဒဟရတိက္ခု၊ သည်။ ဥဇ္ဈာယံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ စေ၊ ဤ။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ လေအံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ (ပဉ္စင်းလောင်းလည်း ဆရာကဲ့သို့ပင်ပြု ဟူလိုသတည်း။) သစေ၊ ဤ။ ဒဟရတိက္ခု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ အံ။ သာမဏေရောဝိ၊ ကိုသော်လည်း။ “ဧတံ၊ ထိုသူကို။ ခဏ္ဍသိမံ၊

(ဓုတိယအကြိမ်)

သို့၊ နေတွာ၊ ဤ၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ဤ၊ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ အတ္ထာဇေတွာ၊ ဤ၊ ဟေ၊ လာလှည့်။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (ခဏ္ဍသိမ်သို့ ညွှန်သည် ကား၊ တဏှုကမ္မာရောစနမ္ပု လွတ်စေလိုသောကြောင့် ဆိုသည်။) သရဏာနိ ပန၊ ဂုံ ဘို့ကိုသော်ကား။ သယံ ဒေါတဗ္ဗာနိ၊ မိမိပင် ပေးအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ရှိသော်။ တိက္ခုနာဝ၊ ပင်သျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြုသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ပုရိသံ၊ ကို။ တိက္ခုနာဘာ၊ မှ။ အညော၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ မာတုဂံ၊ မံ၊ ဂါမဂိ။ တိက္ခုနိတော၊ မှ။ အညော၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ (ဤကား သရဏဂုံ ပေးသည်ကိုသာ ရည်၍ ဆိုသည်။) သာမဇဏဓရာ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ (ပန-သဒ္ဓါကား အနွယ်ကို ထွန်း၏။) သာမဏေရိ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အာဏတ္တိ သာ၊ ဆရာစေသဖြင့်။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ ဒေါတုံ၊ ငှါ။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေသောရောပနံ၊ ဆံချခြင်းသို့။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိသော သူသည်။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ သုကတံ၊ ကောင်းသော ပြုခြင်းတည်း။

သဒေစ ပန၊ ဤကား။ တဗ္ဗရူပေါ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို ရသိုက်သော သူသည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ သဟေတုဒကော၊ မဂ်ဖိုလ်၏ အကြောင်းပါရမီ ရှိအံ။ ဉာနာ၊ ထင်ရှားသော။ ယသယိ၊ များသော အခြံအရံရှိသော။ ကုလ ပုဗ္ဗော၊ အမျိုးမြတ်သော ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော အမျိုးသားသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ဩဘာသံ၊ အားလပ်သည်ကို။ ကတွာပိ၊ ရှိလည်း။ သယ ခေဝ၊ မိမိပင်လျှင်။ ပဗ္ဗာဇောဗ္ဗော၊ ရဟန်းပြုအပ်ပေ၏။ (ဆရာပင် ဆံ ရိတ်ပေ ခြင်း၊ သင်္ကန်းပေး၍ ဝတ်ခြင်း၊ သရဏဂုံပေးခြင်း ပြုပေ ဟူလိုသတည်း။) “မတ္တိကာမုဋ္ဌိံ၊ မြေဆုတ်ကို။ ဂဟေဘ္ဘာ၊ ယူခလ၍။ နဟာယိဘ္ဘာ၊ ဤ၊ ကေသေ၊ တို့ကို။ တေဓမ္မတွာ၊ ရေဆွတ်၍။ အာဂစ္ဆာဟိ၊ လာလှည့်။” ဣတိ စ ပန၊ ဤသို့မူကား။ န ဝိဿဇ္ဇောဗ္ဗော၊ မလွတ်လိုက်အပ်။ (မြေ ဆုပ်ကား ဆံပင်ဆေးစိမ့်သောငှါ ချေးတွန်းကသယ်မှုန့် ပြုစိမ့်သောငှါတည်း။) ဟိ ကသ္မာ၊ ကား။ ပဗ္ဗဇိတုကာမာနံ၊ ရဟန်းပြုလိုသောသူတို့အား။ ပဌမံ၊ စွာ၊ မသဝဉ္ဇာသာဟော၊ ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆာ ပန၊ နောက်ပြီးမူကား။ ကာသာယာနိ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကေသဟရဏသတ္တကဉ္စ၊ ဆံရိတ်ရာ သင်စုန်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဩသန္တိ၊ လန့်ကတ်ကုန်၏။ ဧတ္တာယေဝ၊ ထိုကပင်လျှင်။ ပလောသန္တိ၊ မြှေးခွဲကတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သယခေဝ၊ မိမိပင် လျှင်။ (ဆရာကိုယ်တိုင် ဟူလို။) နဟာနတိတ္ထံ၊ သို့။ နေဘ္ဘာ၊ ဤ၊ သစေ၊ ဤ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

နာတိဒဟဇရာ၊ မဝယ်လွန်းသောသူသည်။ နဟာတိ၊ အံ့။ “နဟာတိ”တိ၊ ရေချိုးသော ဟု။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ နိ။ (ရှက်မည်စိုး၍ ဆိုသည်။) အယံ၊ နိ။ ကေသာ ပန၊ တို့ကိုကား။ သယမေဝ၊ ပင်လျှင်။ မတ္တိကံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ခေဝိတဗ္ဗော၊ ဆေးအပ်ကုန်၏။ ဒဟရကုမာရကော ပန၊ ဝယ်သော သတို့သားကိုသော်ကား။ သယံ၊ သည်။ (ဆရာကို ယူ။) ဥဒကံသို့။ ဩတ၊ ရိတွာ၊ သက်၍။ ဂေါမယမတ္တိကာဟိ၊ နွားချေး မြဲစိုက်ဖို့ဖြင့်။ ဗံသိတွာ၊ ပွတ်၍။ နဟာပေတဗ္ဗော၊ နိ။ လစေဝိ၊ ၍လည်း။ အယံ ကုမာရသယံ၊ အား။ ကန္တု ဝါ၊ ဝဲအနာသည်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇကာ ဝါ၊ အိုင်းအနာ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ မာတာ၊ သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ န ဇိဂုစ္ဆတိ ယထာ၊ မစက်ဆုပ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ၎င်းလျှင်။ အဇိဂုစ္ဆန္တေန၊ သဖြင့်။ သာမကံ၊ စွာ။ ဟတ္ထဝါဒဇော စ၊ မှလည်းကောင်း။ သီသတော စ၊ မှလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဗံသိတွာ၊ ဗံသိတွာ၊ ပွတ်၍ ပွတ်၍။ နဟာပေတဗ္ဗော၊ ရေချိုးပေးအပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထကေန ဥပကာရေန၊ ဤမျှ ကျေးဇူးပြုသဖြင့်။ ကုလပုတ္တော၊ တို့သည်။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ သာသနေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဗသဝသိနဟာ၊ ပြင်းစွာ ချစ်ကုန်သည်။ ဟိဗ္ဗဂါရဝါ၊ လက်သော ရှိသေခြင်း ရှိကုန်သည်။ အနိပတ္တိဓမ္မော၊ မဆုတ်ခနစ်သော သဘော ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ အနသိရတ်၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိနာဒေတွာ၊ ဖျောက်၍။ ထေရဘဝံ၊ ထေရ် အဖြစ်သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ကတည၊ ကျေးဇူးပြုအပ်သည်ကို သိကုန်သည်။ ကတဝေဒိနာ၊ သူ့ကျေးဇူးတို့ကို သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကတည-ကား ဆရာ၊ ကတဝေဒိ-ကား တပည့်။ ကတည-ကား မိဘ၊ ကတဝေဒိ-ကား သားသမီး ဤသို့ သေသည် ယူ။)

ဝေ၊ ဤသို့။ နဟာပနကာလေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ကေသသေပံ ပန၊ ကိုကား။ ဩရောပနကာလေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ “တံ၊ ကား။ ဉာတော၊ ထင်ရှားသော သူတည်း။ ယသသိ၊ များသော အခြံအရံ ရှိ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ န ကိလမိဿာမ၊ မပိုင်ပန်းကုန်အံ့သတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ အညာဝိ တပါး ကုန်သော။ အနိယျာနိကကထာ၊ သံသရာဝဋ်မှ မထွက်မြောက်သော စကားတို့ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ ကုန်။ အထ ခေါ် သစ္စတော၊ စစ်ကား။ အယံ၊ ထို သာမဏေသောင်းအား။ အာဂုသော၊ အချင်း။ (ချစ်ရှင် သော်လည်း

၄၅၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ပေး။) သုဋ္ဌ၊ စွာ။ ဥပဓာဓေဟိ၊ ဆောက်တည်လော့။ သတိံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာ
 ပေဟိ၊ ထင်စေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ရှိ။ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစ
 ပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အာစိက္ခန္တေန စ၊ ကြား
 သဖြင့်လည်း။ ဝတ္ထုသဏ္ဌာနဂန္ဓာသယောကာသဝသေန၊ အဆင်း သဏ္ဌာန်
 အနံ၊ အရာအရပ်အားဖြင့်။ အသုစိဇေဂန္ထပဋိတ္တုလတဝံ ဝါ၊ မစင်
 အတိ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိရှ ဖွယ်ရှိသော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ နိဇ္ဇိဝ-
 နိဿတ္တဘဝံ ဝါ၊ အသက်လည်းမရှိ သတ္တဝါလည်းမဟုတ်သော အဖြစ်
 ကို လည်းကောင်း။ (နိဇ္ဇိဝနိဿတ္တ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ဟူလို။) ပါကဋံ၊
 စွာ။ ကဓောဇ္ဇေန၊ ပြုသဖြင့်။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ (တစပဉ္စက
 ကမ္မဋ္ဌာန်း-ဟူသည်ကား ကေသာ၊ လောမာ၊ နခါ၊ ဒန္တာ၊ တစော ဟူသော
 ဤငါးပါးအပေါင်းတည်း။ ထိုငါးပါးတို့တွင် ဆံပင်တို့ မည်သည်ကား အဆင်း
 မှာလည်း စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိကုန်၏။ သဏ္ဌာန် အနံ၊ ရောက်ရာ ရောက်ရာ အရပ်
 တို့မှာလည်း အလွန် စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိကုန်၏။ နှစ်လိုဖွယ်သော ယာဂု ဆွမ်း စသည်
 ထည့်သော သပိတ်၌သော်လည်း ဆံပင်၏ အဆင်းကို မြင်လတ်သည်ရှိသော်
 “ဆံချည်ပါတကား၊ ပစ်ဘိလော့” ဟု အလွန် စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာကုန်၏။ ညဉ့်အခါ
 ထမင်းစားသော သူတို့အား ဆံပင်၏သဏ္ဌာန်နှင့် တူသော မရိုးမျှင် လျော်မျှင်
 စသည်တို့ကို စမ်းကိုင်မိလတ်သော် “ဆံချည်ဖြစ်တန်သတည်း” ဟု အလွန် စက်
 ဆုပ် ရွံ့ရှာကုန်၏။ ပန်းနံ့သာ မထုံ၊ ဆီလည်းမလိမ်း၊ သုတ်သင်ခြင်းလည်း
 မရှိသော ဆံပင်၏ အနံ့သည် လည်းကောင်း၊ မီး၌ပစ်ချသော ဆံပင်၏အနံ့
 သည်လည်းကောင်း အလွန် စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဖွယ် ရှိကုန်၏။ မစင်တော့ ရွာထက်
 ၌ ရောက်သော ဟင်းပင်သည် ရွာသူတကာတို့ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ် ဖြစ်သကဲ့သို့
 ဤဆံပင်တို့မည်သည်လည်း သွေး၊ ပြည်၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်၊ သလိပ်၊ ချွဲခန်း
 တို့၏ အထက်၌သာ ပေါက်ရောက်သောကြောင့် ရောက်ရာအရပ်ဖြင့်သော်လည်း
 အလွန် စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ် ရှိကုန်၏။ တံမြက်ချေးစွန့်ရာအရပ် သုသာန်အရပ်၌
 ရောက်သော ဟင်းပင်ကဲ့သို့ အညစ်အကြေးတင်သော ကျုံးနားရေ၌ ရောက်
 သော ကြာကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သုံးဆယ်တပါးသော ကောဋ္ဌာသထက်၌
 ရောက်တုံရကား ရောက်ရာအာ ဖြင့်သော်လည်း အလွန် စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်
 ရှိကုန်၏။ ဤသို့ အဆင်း၊ အနံ့၊ သဏ္ဌာန်၊ ရောက်ရာအရပ်တို့ဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ
 ဖွယ်ရှိသော အဖြစ်ကိုလည်း အချင်းခပ်သိမ်း ကြားပေအပ်ပေ၏ဟူလိုသတည်း။
 ထိုမှတပါး ဤဆံပင်တို့မည်သည်ကား ဦးခေါင်းကိုမြှေးသောအရေ၌ ရောက်
 ၏။ တန္တုကား—တောင်ပို့သည် “ငါ၏အထက်၌ သမန်းမြက် ရောက်၏” ဟူ၍
 သိသကဲ့သို့၊ ဦးခေါင်းကိုမြှေးသော အရေသည်လည်း “ငါ၏အထက်၌ ဆံပင်

(ဒုတိယအကြိမ်)

ရောက်၏” ဟူ၍ မသိ။ သမန်းမြက်သည်လည်း “ငါကား တောင်ပို ထိပ်သို့
 ရောက်၏” ဟူ၍ မသိသကဲ့သို့ ဆံပင်သည်လည်း “ငါကား ဦးခေါင်းကို
 မြှေးသော အရေ၏အထက်သို့ ရောက်၏” ဟူ၍ မသိ။ ဤ တရားတို့သည်
 အချင်းချင်း နှလုံးသွင်းခြင်း ကင်းကုန်၏။ ဤသို့ “ဆံပင် မည်သည်ကား
 ဤကိုယ်၌ ကောဠာသ အသီးပင်။ နိဿတ္တ သတ္တဝါလည်း မဟုတ်၊ နိဇ္ဇိဝ-
 အသက်လည်းမရှိ၊ ပထဝီဓာတ်သာ” ဟူ၍ ဤသို့ အချင်းခပ်သိမ်းစုံကို ကြားပေ
 အပ်၏ ဟူလိုသတည်း။ လောမာ စသည်တို့၌လည်း ယထာရဟနည်းတည်း။)
 ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သစေ၊ ၍။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘုရားတို့၏
 အထံ၌။ မဒ္ဓိကသင်္ခါရော၊ သုံးသင်္ခါရပြီးသော သင်္ခါရတရား ရှိသည်။
 ဟောတိ၊ အံ့။ ဘာဝိတဘာဝနော၊ စီးဖြန်းဖူးပြီးသော ဘာဝေရှိသည်။
 ဘောတိ၊ အံ့။ ကဏ္ဍကဝေဓာပေက္ခော၊ စူးထိုးခြင်းကို လင့်သော။ ပရိပတ္တ
 ဝက္ခော ဝိယ စ၊ မှည့်ပြီးသော အိုင်းအနားကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုရိယဂ္ဂမ
 နာပေက္ခံ၊ နေအရုဏ်ကို လင့်သော။ ပရိဏတပဒမ် ဝိယ စ၊ ရင့်ပြီးသော
 ကြာငုံကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ အထ တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။
 ကမ္မဋ္ဌာနံ မနသိကာရေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အာရဒ္ဓမက္ခေ၊
 အားထုတ်ကာမျှ၌။ ဣန္ဒာသနိ၊ သိကြားမိုးကြိုးသည်။ ပဗ္ဗတေ၊ တို့ကို။
 စုဏ္ဏယဓာနံ ဝိယ၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက် ပြုသကဲ့သို့။ ကိလေသပဗ္ဗတေ၊ ကိလေ
 သာ တည်းဟူသော တောင်တို့ကို။ စုဏ္ဏယဓာနံဇယဝ၊ လျက်လျှင်၊ ညဏံ၊
 သည်။ ပာတ္တကိ၊ ၍။ ခုရဒ္ဓဇယဝ၊ ခုရပရိယောသာနေဇယဝ၊ ဦးသာလျှင်။
 အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပဏာတိ၊ ၍။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇေယ ကေစိ၊ တို့
 သည်။ ခုရဒ္ဓ ခုရပရိယောသာနေ၊ ၌။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်
 ၍။ တေသဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ ဝေရူပံ၊ သော။ သဝနံ၊ ဆုံးမစကား ကြားခြင်း
 ကို၊ လတိတ္တာ၊ ၍။ ကလျာဏမိတ္တေန၊ ဖြစ်သော။ အာရရိယေန၊ သည်။
 ဒိန္နနယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ကုန်၏။ အနိဿာယ၊
 မရှိပဲကား။ နောပတ္တာ၊ မရောက်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အသာ၊ အား။
 အာဒိဓတာဝ၊ မှလျှင်။ ဝေရူပိ၊ သော။ ကထာ၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗာ၊ ၍။ ဣတိ၊
 ဤသို့ သိအပ်၏။

ကောသသု ပန၊ တို့ကိုကား။ ဩရောဝိတေသု၊ ချကုန်ပြီးသော်။ ဟလိဒ္ဓိ
 စုဏ္ဏန ဝါ၊ နန္ဒာမုန့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝန္တုက္ခေန ဝါ၊ နံ သံမုန့်ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ သီသဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သရိရဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 ဥဗ္ဗဒန္တော၊ လိမ်းကျံ၍ (ပွတ်၍လည်း ပေ။) ဝိဟိဝန္တံ၊ လူ၏အနံ့ကို။
 အပနေတွာ၊ ဖျောက်၍။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ တိက္ခတ္ထံ ဝါ၊ လည်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄၅၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂ

ကောင်း။ ဒွိက္ခတ္တံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သင်္ကံ ဝါ၊ တကြိမ်သာလည်း
 ကောင်း။ ဝဋ်ဝှံ၊ ဟာပေတဗ္ဗော၊ ခံစေအပ်ယူစေအပ်၏။ အထာပိ၊ ထိုသို့
 မဟုတ်ဝံသော်လည်း။ အသ၊ ထိုသာမဏေသောင်း၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။
 အဒတွာ၊ မပေးမှ၍။ အာစရိယော ဝါ၊ ဆရာကြီးသော်လည်းကောင်း။
 (သရဏဂုံ ပေးသောသူကိုယူ။) ဥပဇ္ဈာယော ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ် သော်လည်း
 ကောင်း။ သဟမေဝ၊ မိမိပင်လျှင်။ အတ္ထာဒေတိ၊ ဝတ်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 သစေပိ၊ ဤလည်း။ အညံ၊ တံပါးသော။ ဒတရံ ဝါ၊ ဝဇ္ဇင်းငယ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာမဏေရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥပါသကံ ဝါ၊ ဒေါသကာ
 သီတင်းသည်ကိုလည်းကောင်း။ “အာဝုသော၊ ဝါရှင်ဒေါသကာ၊ တောနိ
 ကာသယာနိ၊ ထို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ဧတံ၊ ထိုသာမဏေသောင်းကို။
 အတ္ထာဒေတိ၊ သင်္ကန်းဝတ်ဘိလေဘံ။” ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေတိ၊ စေအံ့။
 တဗညဝ ဝါ၊ ထိုသာမဏေသောင်းကိုမူလည်း။ “တောနိ၊ ထိုသင်္ကန်း
 ထို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ အတ္ထာဒေတိ၊ လေဘံ။” ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေတိ၊
 အံ့။ တံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ တေန ဘိက္ခုနာဝ၊ ထို ဆရာ
 ရဟန်းသည်ပင်လျှင်။ ဗိန္နံ၊ ပေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယံ ပန နိဝါသနံ
 ဝါ၊ အကြင်ဝတ်သော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ပါရပနံ ဝါ၊ ရုံသော
 သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ အနာဏတ္တိယာ၊ မစေဝံ။ နိဝါသေတိ ဝါ၊ ဝတ်
 မူလည်း ဝတ်အံ့။ ပါရပတိ ဝါ၊ ရုံမူလည်းရုံအံ့။ တံ စိဝရံ၊ အပဇနတွာ၊
 ချွတ်စေ၍။ ပုန၊ ဖန်။ ဓါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
 သဟတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဏတ္တိယာ ဝါ၊ ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဗိန္နမေဝ၊ ပေးသော်သင်လျှင်။ ကာသယံ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 တဗသဝ သန္တကံ၊ ထို သာမဏေသောင်း၏ သင်္ကန်းပင်လျှင်။ သစေပိ
 ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အဗိန္နံ၊ ဆရာမပေးဝံကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဥပဇ္ဈာယ
 မူလကော၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏ သင်္ကန်း၌ကား။ ကောပန ဝါဧ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်
 ရှိအံ့နည်း။ (ပေးမှသာ ဝတ်အပ်၏ ဟူလိုသတည်း။)

၁၄၇။ ဧဝံ ပန၊ ဤသို့ကား။ ဗိန္နာနိ၊ ကုန်သော။ ကာသယာနိ၊
 ထို့ကို။ အတ္ထာဒေါပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ ဧကံသံ ဧကံသို့ ဝါအံသေ၊ လက်ဝဲ
 တံတံ ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ် စွဲမြဲသည့်သင်္ကန်း ကာရာ
 ပေတွာ၊ စေ၍။ တတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ ယေ ဘိက္ခု၊ ထိုသည်။ သန္တပတိတာ၊
 စည်းဝေးကုန်၏။ ဧဝံ ဘိက္ခုနံ၊ ထို၏။ ပါဠေ၌၊ ဝိန္နာပေတွာ၊ စေ၍။
 အထ ဗိက္ခု၊ ဖွ။ သရဏဂုံယံ၊ သရဏဂုံကို ယူအံသော၌။ ဥတ္တ၊

(ရုတိယအကြိမ်)

ဋီကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိခါပေတွာ၊ ဤ။ အညွလိ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ ဤ။ “ဧဝံ၊ သို့။ ဝဇေတိ”တိ၊ လော၊ ဟု။ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ၏။ “ယံ ဝစနံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထို ဝါဆိုတိုင်းကို။ ဝဇေတိ၊ လော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ၏။ အထ ပစ္ဆိမံ၊ မှ။ အထ၊ ထို သာမဏေလောင်း ၏။ ဥပဇ္ဈာယေန ဝါ၊ သည် လည်းကောင်း။ အာစရိယေန ဝါ၊ သည် လည်းကောင်း။ “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဝတ္ထုဗ္ဗံ”တိ အာဒိန္နာ နယေန၊ ဖြင့်။ သရဏာနိ၊ ထို့ကို။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သထာဝုတ္ထပဋိပင်္ဂါယာဝ၊ ပ ဦး၌ ဟောတိုင်းသော အစဉ်အားဖြင့်သလျှင်။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ ဥပဋိပင်္ဂါယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်။ န ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေဝဒမ္ပိ၊ တပုဒ်မျှကိုသော် လည်းကောင်း။ ကေက္ခရမ္ပိ၊ အက္ခရာ တလုံးမျှကိုသော် လည်းကောင်း။ ဥပဋိပင်္ဂါယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်။ သစေ ဇေတိ၊ အံ့။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံယေဝ ဝါ၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ကိုသမူတည်း။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ တွာ၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။ ဣတရေသု၊ တပါးကုန်သော “ဓမ္မံ သရဏံ၊ သံသံ သရဏံ”တို့တွင်။ ကေကံ၊ တပုဒ် တပုဒ်ကို။ တိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ဇေတိ၊ အံ့။ သရဏာနိ၊ ထို့ကို။ ဝါ၊ ထိုသည်။ အဒိန္နာနိ၊ ပေးသည် မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဣဒဉ္စ ပန သရဏဂဓနံပဝံမ္ပဓံ၊ ဤ သရဏဂုံဖြင့် ဝဉ္စင်းဖြစ်သည်ကို လည်း။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပတ်တော်မူ၍။ အနညာတဥပသမ္ပဒေါ၊ ဥတ္တိတုတ္ထ ကံဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူသော ဥပသမ္ပဒကံလျှင်ကား။ ကေတော သုဒ္ဓိယာ၊ ဆရာ ဌာနဝိသဖြင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သာမဏေရပဗ္ဗဇ္ဇာ ပန၊ သာမဏေရဟန်း ပြုခြင်းသည်ကား။ ဥတတောသုဒ္ဓိယာဝ၊ ဆရာ တပည့် နှစ်ယောက်စုံ ဌာနဝိမ္ပသလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေတော သုဒ္ဓိယာ၊ တယောက်သာ ဌာန ဝိသဖြင့်။ နော ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းခံ ခြင်း၌။ အာစရိယော၊ ကမ္မဝါရုတ်သော ဆရာသည်။ ဥတ္တိဒေါသဉ္စေ၊ ဥတ္တိဒေါသကို လည်းကောင်း။ ကမ္မဝါစာဒေါသဉ္စ၊ ထို လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြပ်၍။ ကံမ္ပံ၊ ကို။ သစေ ကဇောတိ၊ အံ့။ သုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ပန၊ သာမဏေ ရဟန်းပြုသော အခါ၌ကား။ ဣမာနိ တိဏိ သရဏာနိ၊ ထို့ကို။ ဗု-ကာရ ဓဉ္စကရဒိနံ၊ ပု-အက္ခရာ ဓ အက္ခရာ အစရှိကုန်သော၊ ဗုဉ္ဇနာနံ၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဌာနကရဏသမ္ပဒံ၊ ဌာန ကရိက်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ အဟာပေဇ္ဇေန၊ ယှဉ်စပ်စေသဖြင့်။ အာစရိ ယေနပိ၊ သရဏဂုံပေးသော ဆရာသည် လည်းကောင်း။ အန္တေဝါသိကေ

(ဒုတိယအကြိမ်)

နဝိ၊ တာညှိသည့်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သစေ၊ ဤ။ အာစရိယော၊ ဆရာမူကား။ ဝတ္ထု၊ ၄၇။ သတ္တောတိ၊ ၏။ အန္တေဝါသိကော၊ သည်။ န သတ္တောတိ၊ အံ၊ အန္တေဝါသိကော ဝါ၊ သော်လည်း၊ သတ္တောတိ၊ အံ၊ အာစရိယော၊ သည်။ န သတ္တောတိ၊ အံ၊ ဥဘောဝိ ဝါ၊ နှစ်ယောက်စုံတိုင်မူလည်း။ န သတ္တောန္တိ၊ ကုန်အံ၊ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သစေပန၊ ကား။ ဥဘောဝိ၊ တို့သည်လည်း။ သတ္တောန္တိ၊ ကုန်အံ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣမာနိ စ ပန သရဏာနိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒေမာနေန၊ ပေးသဖြင့်။ “ဗုဒ္ဓိသရဏံ ဂစ္ဆာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧကသမ္ပန္နာနိ၊ တစ်တည်း။ အနုနာသိကန္တာနိ ဝါ၊ နိဂ္ဂဟိတံဌာန် အဆုံးရှိသည်တို့ကိုမူလည်း။ ကတွာ၊ ဤ။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ “ဗုဒ္ဓိသရဏံ ဂစ္ဆာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ဤ။ မဏာရန္တာနိ ဝါ၊ မသတ် အဆုံးရှိကုန်သည်တို့ကိုမူလည်း။ ကတွာ၊ ဤ။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အန္တကဋ္ဌကထာယံ၊ ဌကား။ “နာမံ၊ အမည်ကို။ သာဝေတွာ၊ ကြား၍။ အဟံ ထန္တေ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော ယာဝဇိဝံ ဗုဒ္ဓိသရဏံ ဂစ္ဆာမိ”တိ၊ အဟံ ထန္တေ ။ပ။ ဂစ္ဆာမိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဧကဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ဌလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါဠိယမ္ပိ၊ ဌလည်း။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော၊ တံ ဝစနံ၊ သည်။ မဘသံ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ ရုဗိမတ္ထဓေဝ၊ အလိုမျှသာတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းဖြင့်။ အဝဇန္တဿ၊ မဆိုသောသူအား။ သရဏံ၊ လည်း။ န ကုပ္ပတိ၊ မပျက်။ ဧတ္ထေဝသာ ဧတ္ထေကေန သရဏမဇတ္ထေန စ၊ ဤမျှ သရဏပေးသဖြင့်လည်း။ သာမဏေရဘူမိယံ၊ ဘုံ၌။ ဝဇ္ဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၀၄၀။ သစေ ပန၊ ဤကား။ သေ သေသာ သာမဏေရော၊ သည်။ ဂတိဓာ၊ ရွတ်နိုင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ပဏ္ဍိတဘေဝိကော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိအံ။ အထ သတိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သဿ၊ ထို သာမဏေအား။ တသ္မိံ ယော ဌာနေ၊ ဌလျှင်။ သိက္ခာပဒေါနိ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာနိ၊ ပြပေအပ်ကုန်၏။ ကထံ၊ ကား။ ယထာ၊ ဖြင့်။ တသတော၊ သည်။ ဥဒ္ဓိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ (ထို ဘုရားပြုတော်မူတိုင်းသော်လည်း ပေး။) ဥဒ္ဓိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ “အနုဇာနာမိဘိသ္မဝေ ပပေ ဗာဗျာပရဇတံ ဝုဋ္ဌိဂ္ဂဟဏာ ဝေရဇဏိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဟိ ဝေသစ္စံ၊ အကယ်မလွဲလျှင်၊ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၀-ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာနိ။
(ဒုတိယအကြိမ်)

“သိက္ခာဝေ၊ တို့၊ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဒေသ သိက္ခာပဒ်နိ၊
 တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေသု စ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌လည်း။
 သာမဏေရေဟိ၊ တို့ကို။ သိက္ခိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပါဏာတိ
 ပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ ကိုယ် နှုတ်တို့
 ဖြင့် သူမူပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်း။
 အဗြဟ္မစရိယာ၊ ယုတ်သောအကျင့်ဖြစ်သော မေထုန်မှီဝဲခြင်းမှ။
 ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်း။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်း။ သုရာ
 မေရယမဇ္ဇပမာဒဌာနာ၊ ယစ်ခြင်း မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သော သေရည် သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်
 ခြင်း။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲပြီး စားခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်
 ခြင်း။ နစ္စဂိဘဝါဒိတပိသုကဒဿနာ၊ သာသနာတော်၏ ငြောင့်
 နှင့် တူသော ကခြင်း သိခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို နားဆောင်
 ခြင်းမှ။ ဝါ၊ တံကျင်နှင့်တူသော ။ပ။ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်း။
 မလာဂန္ဓဝိလေပနဓာရဏမဏ္ဍနပိတူသနဌာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း နံ့
 သာမှုန်ဖြင့် ထုံခြင်း တန်ဆာဆင်ခြင်း နံ့သာပျောင်းဖြင့် အပြေ
 အပြစ် လိမ်းကျံခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ခြင်း။ (မာလာနှင့် ဓာရဏကို
 ဟပ်၊ ဂန္ဓနှင့် မဏ္ဍနကို ဟပ်၊ ဝိလေပနနှင့် ဝိတူသနကို ဟပ်။) တနည်း—
 မာလာဂန္ဓဝိလေပနဓာရဏမဏ္ဍနပိတူသနဌာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း
 တန်ဆာဆင်ခြင်း အပြေအပြစ်ပြုခြင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 ပန်း နံ့သာမှုန် နံ့သာပျောင်းတို့ဖြင့်။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။
 ဥစ္စာယယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သေးနေရာ မြတ်သေးနေရာ၌
 အိပ်ခြင်း နေခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ခြင်း။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊
 ရှေ့ ငွေ့ဘို ခံခြင်း ကိုင်ခြင်း သုံးသပ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ခြင်း။” ဣတိ
 ဣဓာနိ ဒေသသိက္ခာပဒ်နိ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ဋီကာ။ “သန္ဓေ၊ ရား။ ဣတ္ထန္တာမော၊ ရှိသော။
 အဟံ၊ သည်။ ယာဇဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရ
 မဏိ၊ ကြဉ်ခြင်း ဟူသော။ သိက္ခာပဒ်၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ၊
 ဆောက်တည်ပါ၏။” ဣတိ ဇဝံ၊ သို့။ သရဏဒါနံ ဝိယ၊ သရဏဂုံ ပေး
 သကဲ့သို့။ သိက္ခာပဒ်ဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ် ပေးသည်ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ
 ဝစနံ၊ သည်။ ပါဠိယံ၊ ၌သည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌
 လည်း။ န၊ အတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာပဋိယာဝ၊ ပဋိအတိုင်း

(ဇုတိယအကြိမ်)

၄၅၆

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

သာလျှင်။ ဥဒ္ဓိသိ ဘဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဟိ ခေတ္တံ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ တို့သည်။ သရဏ
ဂမေန ခယော၊ တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သိဋ္ဌါ၊ ပြီးကုန်၏။ သိက္ခာပဒါနိ ပန၊ ပုဒ်
တို့ကို ဘား။ ဧဝံလံ အသိဒိသံ၊ သရဏဂုံနှင့် မရောပဲ။ သိက္ခာပဒပူရ
ဏတ္ထံ သိက္ခာပုဒ်ကို ပြည့်စုံစွာသာဌာ၊ ဇာနိဘဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ တာနိ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ပါဠိယော၊ ဤ။ အာဂတနယေ
နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင်စိမ့်သောဌာ၊ ဝါ၊ ယူစိမ့်သောဌာ၊
အသက္ကာန္တဿ၊ အား။ ယာယ ကာယစိ ဘာသာယ၊ အမှတ်ရှိသော
ဘာသာဖြင့်။ အတ္ထာသေဟိ၊ အားဖြင့်သော်လည်း။ အာစိက္ခိတုံ၊ ဌာ၊
ဝဇ္ဇာ၊ ၏။ ယာဝ၊ သောက်။ (ပန-သဒ္ဓါကာ၊ ဗျာဘိရေကအနက်ကို ထွန်း
သည်။) အတ္တနာ၊ သည်။ သိက္ခိဘဗ္ဗသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ န ဇာနာတိ၊
မသိသေး။ သင်္ခါရိယတ္ထစိသရေရဏဋ္ဌာနနိ သဇ္ဇာဒိသု၊ ဧတ္တန္တံ သပိတ်
သင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ နေခြင်း၊ အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း။
ပါနဘောဇနာဒိဝိမိမ္မိ၊ စ၊ ယာဂုဓသက်ခြင်း၊ ဆွမ်းစားခြင်း စသည်ကို ပြု
ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ (ဤ၌ ဝိ-ပုဗ္ဗ ဓာ-ဓာတ်ကား ကရေတိအနက်။)
ကုသမ္မာ၊ လိမ္မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ တာဝ၊ လောက်။
ဘောဇနာဘလံ ဝါ၊ ဆွမ်းစားဇရင်သို့ လည်းကောင်း။ သလာက
ဘာဇနဋ္ဌာနံ ဝါ၊ စာရေးတံခရာ အရင်သို့ လည်းကောင်း။ အညံ၊ တပါး
သော။ တသျှာဋ္ဌာနံ ဝါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော အရင်သို့ လည်း
ကောင်း။ န ပေသဘဗ္ဗော၊ မလွှတ်လိုက်အပ်၊ သန္တိကာဝစရောယော၊
အနီးထံပါး၌ ကျင်သည့်သည့် ခုံသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ (ထံပါး
မက္ခာစေသန္တံ ဟူလိုသတည်း။) ဗာသဒါရေကာ ဝိယ၊ မလိမ္မာသေးသော
သတ္တိ ဘားဝယ်ကဲ့သို့။ ပဋိပဇ္ဇိဘဗ္ဗော၊ စောင့်ရှောက် သိမ်းဆည်းအပ်၏။
အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ကပ္ပိ သာကပ္ပိယံ၊ အပ် မအပ်ကို။
အာစိက္ခိ ဘဗ္ဗံ၊ ၏။ နိဝါသနပါရပနာဒိသု၊ ဝတ်ခြင်း၊ ရုံခြင်း အစရှိကုန်
သော။ အာဘိသမာစာရိဓကသု၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ဝယ်တို့၌။ ဝိနေတဗ္ဗော၊
ဆုံးမအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား—သေခံယဝတ် အာစရိယုပဇ္ဈာယဝတ်တို့၌ လိမ်
မာစိမ့်သောဌာ၊ ဆုံးမအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။) ဧတနပိ၊ ထိုသာမဏေသည်
လည်း—

“အနုဇာနာမိ သိက္ခာဝေ။ ပ။ ဟောတိ” တို့၊ ဟူ၍၊ အာမဇ္ဇေသိ၊ ၏။
သိက္ခာဝေ၊ တို့၊ ဒေသဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ ကျေးဇူးမဲ့သော အင်္ဂါ
တို့နှင့်။ သမန္တာဂတံ၊ သော။ သာမဏေရံ၊ ကို။ နာသေတုံ၊ လိပ်ဖြင့်

(ခုတ်ယအကြိမ်)

ဖျက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဇာ။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်
ကို လျှင်စွာချခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ အဗိန္ဒာဒါယိ၊ အရှင်မပေး
သော သူဘဝါးဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ အဗြဟ္မ
စာရိ၊ မမြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။
မုသာဝါဒိ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဓမ္မ
ပါယိ၊ ဓမ္မရည် ဓမ္မရက်ကို သောက်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသတိ၊ ပြော
ဆို၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသတိ၊
ဇာ။ သံဃဿ၊ ဇာ။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ဇာ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊
ဖောက်ပြန်သော မြင်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဘိက္ခုနီဇူသကော၊
မေထုန်မှီဝဲသောအားဖြင့် ဘိက္ခုနီကို ဖျက်ဆီးခြင်း ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဇာ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဒဿဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ
အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော၊ သာဓဏေရံ၊ ကို။ နာသေ
တံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဇာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ဇာ။
(အဓိပ္ပာယ်ကား-သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်သည် သာမဏေတို့မှာ သမိတ္တက
လောကဓမ္မဖြစ်၍ “သေ” ဟု သိလျက်နှင့် သောက်မှ အသွင်ကို ဖျက်
အပ်သည်။ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုသော သာမဏေကို ဆရာ
ဥပဇ္ဈာယ်တို့သည် မြစ်အပ်၏။ သုံးကြိမ်မြစ်၍ အယူကို ဇွန်အံ့ ခက်အမှု
ကို ပြုစေ၍ အပြစ်ကို ထင်ရှားစွာ ကြားစေအပ်၏။ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့
ဆုံးမ၍ အယူကို ဇွန်မှသာ အသွင်ကို ဖျက်အပ်သည်။ “အတ္တဘောသည်
ရှိ၏” စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ “အတ္တဘောသည် မြတ်၏” စသည်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သဿတဒိဋ္ဌိကို မြဲမြံစွာယူသော သာမဏေ ဖြစ်အံ့
အသွင်ကို ဖျက်အပ်၏။ ဘိက္ခုနီဇူသကောမှာ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ မထိုက်၊
အာဘဗ္ဗ ဟူလို။ သမန္နာဂတောတံ သမ္ပန္နံ အာဂတာ ပဝတ္တာ အယုတ္တာ
စ-ဟူ၍ သုတ္တနိပါတ် သုဘာသိတသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ ပြသောကြောင့်
သမန္နာဂတံ-ဟူသော ပုဒ်၌ သမ္ပန္နာ မှာ ပဉ္စမက္ခရာ မ-နှင့် ပဌမက္ခရာ
ပ-လိုသည်။ မဏိသာရမဉ္ဇူ စသည်တို့၏ အလိုအားဖြင့် “သမန္နာဂတံ”
ဟု ရှိသင့်၏။ ထိုဆရာကား သံ ရှေး၊ အနု ရှေး၊ အာ-ရှေး ရှိသော
ဂမု-ဇာတ် တ-ပစ္စည်းကြံ၏။ ထိုသို့ ကြံသောအရာသည်လည်း သဒ္ဓယုတ္တိ
ရှိ၏။ ထိုသို့ ရှိသော်လည်း အနု အရင့်ကိုဆောက်၍ အဋ္ဌကထာဆရာ
ပြသည်ကို ပဓာန ပြုရမည်။)

၄၅၀

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

ဧဝံ၊ သို့။ ပရတော၊ မှ။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဒသ နာသနင်္ဂါနိ၊
ဆယ်ပါးသော နာသနအင်္ဂါတို့ကို။ (ဆယ်ပါးသော လိင်ဖျက်ခြင်း၊ ဒဏ်ပေး
သဖြင့်ဖျက်ခြင်း၊ သံဝါသကိုဖျက်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကိုသော်လည်း၊ ပေး။)
အာရကော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှိ။ အာတိသမာစာရိကံ၊ မြတ်သော
အကျင့်ကို။ (ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်လည်းဟူ။) ပရိပူရေန္တေန၊ ဖြည့်သဖြင့်။
ဒသဝံဇေ၊ ရှိသော။ သီလေ၊ ဌ။ သာဓုကံ၊ စွာ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။
(လိင်ဖျက်ခြင်း၊ ဒဏ်ပေးသဖြင့် ဖျက်ခြင်း၊ သံဝါသဖျက်ခြင်း ဤသုံးပါးတို့၏
သရုပ် နာသနအင်္ဂါဆယ်ပါးတို့ကို အထက်၌ ဆိုလတ္တံ့။)

☞

၁၄၉။ ယောပန သာမဏေရော၊ သည်ကား။ ပါဏာတိပါတာဒီသု၊
ပါတ အစရှိကုန်သော။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ နာသနင်္ဂီသု၊ ဖျက်ခြင်းတို့
တွင်း၊ ကေမ္မိ၊ ကမ္မံ၊ ကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ပြုအံ့။ သော သာမဏေရော၊ ကို။
လိင်္ဂနာသနာယ၊ အသွင်ဖျက်ခြင်းဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
တိသု၊ ကုန်သော။ နာသနာသု၊ တို့တွင်။ ဣမ၊ ဌ။ လိင်္ဂနာသနာယေဝ၊
ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေဘာ၊ ၏။ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ တို့အားလည်း။ ပါဏာတိ
ပါတာဒီသု၊ တို့၌။ တာ တာ အာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ သို့။
တထာ၊ လည်းကောင်း။ သာမဏရာနံ၊ တို့အား။ အာပတ္တိယော၊ တို့သည်။
န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သာမဏေရော၊ သည်။ ကုန္တကိဝိလ္လိကမ္မိ၊
ခြိုးရွာကိုသော်လည်း။ (ပိုးရွာကြီး ပိုးရွာငယ်ကိုသော်လည်းပေး။) မာရေတွာ၊
၍။ မဂ်လဏ္ဍကမ္မိ၊ ကြမ်းပိုးဥကဲ့သော်လည်း။ ဘိန္နိတွာ၊ ဖေး၊ ကိမ်၍။ နာသေ
တဗ္ဗတံယေဝ၊ ဖျက်အပ်သောအဖြစ်သို့သော်လျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တာဝ
ဒေဝ၊ ထိုဓာတ်၌သာလျှင်။ အဿ သာမဏေရဿ၊ အား။ သရဏဂမနာ
နိ စ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ ယူသော ဥပဇ္ဈာယ်
သည်လည်းကောင်း။ သေနာသနဝ္ဋံ ဟော စ၊ ကျောင်းခံခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။ (ကွဲ၏လည်း ဟူလိုသတည်း။) သံသ
လာတံ၊ ကို။ န လာတတိ၊ မရ။ လိင်္ဂခတ္တဓမ္မေ ကေ၊ သာမဏေ၏ အသွင်
တခုသာလျှင်။ အဝသိဉ္စ၊ ကြွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသာမဏေ
သည်။ သစေ၊ ရှိ။ အာကိဏ္ဏဒေါသောဝ၊ အပြစ်ပြင်းသည်သာလျှင်။ ဟော
တိ၊ အံ့။ အာယတိ' သံဝရေ၊ နောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း၌။ န တိဋ္ဌတိ၊
အံ့။ နိက္ကမ္ဘိဘဗ္ဗော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ အထ ယဒိ၊ ရှိ။ သဟသော၊ အဆော
တလျှင်။ ဝိရုဇ္ဈိတွာ၊ ချွတ်၍။ "ဓုဌ၊ မသင့်သောအကျင့်ကို။ မယော၊ ဝါ
သည်။ ကာဘ"န္တိ၊ ပြုမိသည် ဟူ၍။ ပုန၊ ဖန်။ သံဝရေ၊ ၌။ ဌာတုကာမော၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

တည်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ခုံ။ လိင်္ဂနာသနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယထာ
 နိဝတ္ထပါရတဿဝ၊ ဝတ်တိုင်း ရံတိုင်းပင်လျှင်။ သရဏာနိ၊ တို့ကို။
 ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ကိုး။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ သိက္ခာပဒါနိ ပန၊
 တို့သည်ကား။ သရဏဂမနေနေဝ၊ ဖြင့် သာလျှင်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်
 ၏။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ သရဏဂမနံ၊ သည်။
 တိက္ခန္တံ၊ တို့၏။ ဥာသမ္ပဒကမ္ပဝါစာသဒိသံ၊ ဥာသမ္ပဒကမ္ပဝါစာနှင့် တူ၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိက္ခန္တံ၊ တို့၏။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဣဒိ
 နာဝိ၊ ဂံပေးသဖြင့်လည်း။ ဒေသသီလာနိ၊ တို့ကို။ (တို့သည်လည်းပေး။)
 သမာဒိန္နာနေဝ၊ ဆောက်တည်အပ်သည် မည်ကုန်သည် သာလျှင်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သန္တေဝိ၊ သော်လည်း။ ခဠိကရဏတ္ထံ၊ မြဲမြံစွာ ပြုစီမံ
 သောငှါ။ အာယတိံ၊ ဌ။ သံသရေ၊ စောင့်ခြင်းဌ။ ပတိဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ တည်စီမံ
 သောငှါ။ ပုန၊ ဖန်။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သဗေ၊ ဤ၊ ပုရိမိကာယ၊ ပုရိမ
 ဝါဌ။ ပုန၊ ဖန်။ သရဏာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ယူကုန်သည် ဖြစ်အံ့။
 ပစ္ဆိမိကာယ၊ ပစ္ဆိမဝါဌ။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုဖို့ကို။ လန္တတိ၊ ရ၏။
 (ဤကား ပစ္ဆိမဝါ ဆိုမိသော သာမဏေကို ဆိုသတည်း။) သဗေ၊ ဤ၊ ပစ္ဆိမ
 ကာယ၊ ဌ။ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်အံ့။ သံဗေန၊ သည်။ အပလောကေတွာ၊
 ပန်၍။ လာဘော၊ ကိုး။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤကား ဝါကဲ့သောကြောင့် ဆို
 သည်။) အဒိန္နာဒါနေ၊ ဌ။ တိဏသလာကမတ္တေန၊ မြက်ဝါးခြင်းစိတ်မျှ
 ယူမိသော။ ဝတ္ထုနာဝိ၊ ဝတ္ထုဖြင့်သော်လည်း။ နာသေတဗ္ဗတံ၊ လိင်ဖြင့်
 ဖျက်အပ်သော အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အဗြဟ္မာရိဗေ၊ မြတ်
 သောသူတို့၏အကျင့် မဟုတ်သော မေထုန်ဌ။ တိသု မဂ္ဂေယျ၊ တို့တွင်။
 ယတ္ထ ကတ္ထမိ မဂ္ဂေ၊ ဌ။ ဝိပုဋ်ပတ္တိယာ၊ မှားသောအကျင့်ဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗ
 တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒေ၊ ဌ။ ဟသာမိပ္ပါယတာယဝိ၊ ရယ်လို
 သဖြင့်လည်း။ မုသာ၊ ပြစ်စကားကို။ ဘဏိတေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။
 အဿမဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာသေတဗ္ဗတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
 ၏။ မဇ္ဇေါနေ ပန၊ ဌကား။ သိက္ခုနော၊ ပဉ္စင်းအား။ အဇာနိတွာဝိ၊ သေ
 မှန်းမသိဝဲလည်း။ ဗီဒဘော၊ ထေစေ့ ဖြစ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မဇ္ဇံ၊ သေကို။
 ပိဝန္တဿ၊ ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာမဏေရော၊
 သည်။ ဇာနိတွာ၊ သေမှန်း သိ၍။ ပိဝန္တော၊ သောက်သော်သာလျှင်။ သိသ
 ဘေဒံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဇာနိတွာ၊ ဤ။ ပိဝန္တော၊ ဧကသညံ။ သိသ
 ဘေဒံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အဿ သာမဏေရဿ၊ အား။ ဣတရာ
 နိ၊ အောက်ငါးပုံမှ တပါးကုန်သော။ ယာနိ ပန ပဉ္စ သိက္ခာပဒါနိ၊ အကြပ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

အထက်ဝါးပုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေသု သိက္ခာပဒေသု၊ တို့သည်။ သိန္ဓေသု၊ ဖျက်ကုန်သည်ရှိသော်။ န နာသေ တဗ္ဗော၊ အပ်။ ဧဏှကမ္ပံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သိက္ခာပဒေ ပန၊ ပုဒ်ကိုကား။ ပုန၊ ဖန်၊ ဒိန္ဓေဝိ၊ သော်လည်းကောင်း။ အဒိန္ဓေဝိ၊ သော်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇ တိ၊ ၏။ ပန တထာဝိ၊ သော်လည်း။ ဧဏှကမ္ပေန၊ ဖြင့်။ ပိဓေတော၊ နှိပ်၍။ အာယတိံ သံဝရေ၊ နောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း၌။ ဌပနတ္ထာယ၊ တည်စီမံ သောငှါ။ ဒါတဗ္ဗဓေဝ၊ တည်း။

အဝဏ္ဏံ၊ ကဲ့ရဲ့စကားကို။ ဘာသနေ ဖန၊ ဆိုခြင်း၌ကား။ “အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ”တိအာဒိနံ၊ အစရှိသော ဘုရား၏ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်း တို့၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဿ ဝါ၊ ဘုရား၏ သော်လည်းကောင်း။ “သွာက္ခာတော”တိအာဒိနံ၊ အစရှိသော တရား၏ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းတို့၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဿ ဝါ၊ ၏သော်လည်းကောင်း။ “သုပ္ပဋိပန္နော”တိအာဒိနံ၊ တို့၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊ အားဖြင့်။ သံဃဿ ဝါ၊ သံဃာ၏သော်လည်းကောင်း။ အဝဏ္ဏံ၊ ကဲ့ရဲ့ သော စကားကို။ ဘာသန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ ရတနတ္ထယံ၊ ကို။ နိန္ဒန္တော ဝရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သောသူကို။ အာစရိယုပဏ္ဍာယာဒိဟိ၊ တို့သည်။ “ဧဝံ၊ သို့။ မာ အဝစာ”တိ၊ မဆိုလင့် ဟု။ အဝဏ္ဏဘာသနေ၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားကို ဆိုခြင်း၌။ အာဒိနဝံ၊ ကို။ ဒသေတွာ၊ ၍။ နိဝါရေတဗ္ဗော၊ ၏။ “သစေ၊ ၍။ ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုလျက်။ န ဩရမတိ၊ မကြဉ်အံ့။ ကဏှကနာသနာယ၊ ကဏှသာမဏေကို ဖျက်သည်နှင့်တူသော လိင်ဖျက်ခြင်းဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကုရန္တိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မဟာအဋ္ဌကတာယံ ပန၊ ၌ကား။ “သစေ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုသည်ရှိ သော်။ တံ လဇ္ဇိံ၊ ကို။ နိဿဇ္ဇတိ၊ အံ့။ ဧဏှကမ္ပံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊ ၍။ အတ္တယံ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒေသောပေတဗ္ဗော၊ ကြားစေအပ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ န နိဿဇ္ဇတိ၊ အံ့။ တထေဝ၊ ထို ရှေးအတိုင်းလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပဂ္ဂယ၊ လုံ့လပြု၍။ ဟိဋ္ဌတိ အံ့။ လိင်နာသနာယ၊ အသွင်ကို ဖျက်သဖြင့်။ နာသေ တဗ္ဗော၊ အပ်၏။ “ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ အယဓေဝ နာသနာ၊ ဤ လိင်၏ဖျက်ခြင်းကိုလျှင်။ ဣမေ၌၊ အဓိဓဇ္ဇေ တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကေဝိ၊ အယူမှားခြင်း၌လည်း။ ဒေသေဝ နယော၊ တည်း။ ဟိ ကထံ၊ နည်းဟူမှုကား။ သဿတုစ္ဆေဒါနံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့တွင်။ အညတရဒိဋ္ဌိကော၊ တပါးပါးသော အယူရှိသော သာမဏေကို။ “သစေ၊ ၍။ အာစရိယာဒိဟိ၊ တို့သည်။

(စုတိယအကြိမ်)

ဩဝဓိယမာနော၊ လတ်သော်။ နိဿန္တတိ၊ အံ။ ဒဏ္ဍကမ္ပံ၊ သဲဇက် ရေဒဏ် စသည်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဤ။ အစွယံ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ အဝဋ်နိဿန္တန္တော၊ စွန့်မှသာလျှင်။ နာသေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဧတ္ထ ဧတေသု ဒသသု အင်္ဂေသု၊ ထို ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါတို့တွင်။ ဘိက္ခုနီ ခုသကော၊ နီကို ဖျက်သောသူကို။ အဗြဟ္မစာရိဂ္ဂဟဏေန၊ အဗြဟ္မစာရိ သဒ္ဓါဖြင့်။ ကာမံ ဂဟိတောဝ၊ စင်စစ်ယူအပ်၏။ ပန တထာဝိ၊ ထိုသို့ ယူ အပ်လျှင်မူလည်း။ အဗြဟ္မစာရိ၊ မေထုနံဗြိဝေသော သာမဏေကို။ အာယတိံ သံဝရေ၊ နောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း၌။ ဌာတုကမ္ပံ၊ တည်လိုသော သူကို။ သရဏာနိ၊ တို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဥပသမ္ပာဒေတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခုနီခုသကော၊ ကသည်။ အာယတိံ သံဝရေ၊ ။ ဌာတု ကာမောဝိ၊ သော်လည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်း။ န လတတိ၊ ရေ။ ဥပသမ္ပာဒေ၊ ကို။ ပဂေဝ၊ အဘယ်သို့ ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေတုံ၊ ဌာ။ “ဘိက္ခုနီခုသကော”တိ၊ ဟူ၍။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ဣဒံ အင်္ဂံ၊ ကို။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၁၅၀။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာ ဂတဿ၊ သော။ သာမဏေရဿ၊ အား။ ဒဏ္ဍကမ္ပံ၊ ပေးသောအမှုကို။ ကာတုံ၊ သောဌာ၊ အနုဇာနာမိ၊ မူ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ အလာဘာယ၊ လာဘ် မရစ်မှီသောဌာ၊ ပရိသတ္တတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့ ဆေးဥပဓိဖြစ်စိမ့်သောဌာ၊ ပရိသတ္တတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ အဝါသာယ၊ နေခြံကျောင်း၌ မနေရစ်မှီသောဌာ၊ ပရိ သတ္တတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အတ္ထောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ တေဒေတိ၊ ဖျက်၏။ ဝါ၊ ကုန်းတိုက်၏။” ဣတိ စေနတော ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဣမာနိ ပဉ္စ အင်္ဂါနိ စ၊ ဤ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့ကို လည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝပဒေသု စ၊ ပုဒ် တို့၌ လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမာနိ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိကာသတော ဇနာဒိနိ၊ အစရှိကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော ဘိက္ခဝပုဒ်တို့ လည်း ကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိ ဒသ၊ ဤ ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့သည်။ ဧဏ္ဍ ကမ္ပဝတ္ထုနိ၊ ဇက်ပေးခြင်း၏ အကြောင်းတို့တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဧဏ္ဍကမ္ပဝတ္ထု ၌။ ကိံ ပန ဒဏ္ဍကမ္ပံ၊ အဘယ်သို့သော ဇက်အမှုကို။ ကမ္ပမ္ပံ၊ ပြုအပ်မည် နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတ္ထ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

အကြင်အရပ်၌။ ဝသတိ ဝါ၊ နေလည်း နေ၏။ ယတ္ထ၊ ၌။ ပဋိတ္တမတိ ဝါ၊
 ဖဲသည်း ဖဲ၏။ တတ္ထ၊ ထို နေမြဲ ဖဲမြဲသော အရပ်၌။ အာဝရဏံ၊ တားမြစ်
 ပိတ်ပင်ခြင်းကို။ ကာတံ၊ ၄။ အနုဘေဒနာမိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊
 သောကြောင့်။ ယတ္ထ၊ သေနာသနေ၊ ၌။ ဝသတိ ဝါ၊ နေလည်း နေ၏။
 ပဝိသတိ ဝါ၊ ဝင်လည်း ဝင်၏။ တတ္ထ၊ ထို နေမြဲ ဝင်မြဲသော ကျောင်း၌။
 “ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ မာ ပဝိသ၊ မဝင်လင့်။” ဣတိ၊ သို့။ အာဝရဏံ၊ မြစ်
 ခြင်းကို။ ကာဘဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဥဘယေနပိ၊ နှစ်ပါးစုံဖြင့်လည်း။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ပရိဇေဏဉ္စ၊ ပရိဝုဏ်ကို လည်းကောင်း။ (မိမိပိုင် ပုဂ္ဂလိကကျောင်း
 ကို ယူ။) ဝဿဒဂ္ဂန၊ ဝါစဉ်ဖြင့်။ ပတ္တဒသနာသနဉ္စ၊ ရောက်သောကျောင်း
 ကို လည်းကောင်း။ (သံဃိကကျောင်းကို ယူ။) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗော၊ သော။ သံဃာရာဇော၊ သံဃာအာရာမ
 ကုန်အောင်ကို။ အာဝရဏံ၊ ကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ကရောန္တော
 စ၊ ပြုသောရဟန်းသည်လည်း။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ “ဘိက္ခဝေ၊
 တို့၊ သဗ္ဗော၊ သော။ သံဃာရာဇော၊ ကုန်အောင်ကို။ အာဝရဏံ၊ ခြင်းကို။
 န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကရယျ၊ အံ။ ဒုတ္တဋ္ဌဿ၊
 သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 အပြစ်ကြောင့်တည်း။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ မုခဒ္ဒါရိကော၊ ခံတွင်း တည်းဟူ
 သော တံခါးဖြင့် သွင်းအပ်သော။ အာဟာရော၊ ကို။ အာရေဏံ၊ စား
 လင့် မသောက်လင့် ဟု တားမြစ်ခြင်းကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ယော
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ကရယျ၊ အံ။ ဒုတ္တဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ ရောက်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ မုခဒ္ဒါရိကော၊
 သော။ အာဟာရော၊ ကို။ အာဝရဏံ၊ ကို။ န စ ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။
 ကရောန္တော စ၊ ပြုသောရဟန်းသည်လည်း။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌။ မာ ခါဒ၊ မခဲ
 လင့်။ မာ ဘုဉ္ဇ၊ စားလင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတောပိ၊ ဆိုသော ရဟန်း
 အား လည်းကောင်း။ “အာဟာရမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ နိဝါရေဿာမိ”တိ၊ အံ
 ဟူ၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ နိက္ခိဘောပိ၊ ပစ်ချလိုက်
 သော ရဟန်းအားလည်း။ သဗ္ဗာယောဝေသု၊ တို့၌။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အနာစာရဿ၊ မကျင့်အပ်သည်ကို ကျင့်သော။ ဒုဗ္ဗစ
 သာမဏေရဿ၊ ဆုံးမခက်သော သာမဏအား။ ဧဏှကမ္ပံ၊ ဒဏ်ပေး
 သော အမှုကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ (ဒဏ်ပေးသော မည်သည်ကား “နင် သည်သို့
 မဝင်လင့်တော့”ဟု မြစ်ခြင်း၊ ရေဒဏ် သံဒဏ် ပေးခြင်း စသည်တည်း။) ယာဂုံ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္တစိဝရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒေသေတွာ၊ ဤ။ 'တ္ထေကေ နာမ ခဏ္ဍကမ္မေ၊ ဤမျှသော ဒဏ်ကို။ အာဟရေ၊ နှစ် ဆောင်မှုကား။ (ဒဏ်အမှု ခံမှုကား ဟူ၍ ဆိုလိုသတည်း။) ဣဒံ၊ ဤ ယခု ဆွမ်း သပိတ် သက်န်းကို။ လက္ခဿိ၊ သင်ရ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု ပန၊ ငှါသော်ကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ပန-သဒ္ဓါကား အဋ္ဌာနပယောဂတည်း။) ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အာဝရဏဓေဝ ခဏ္ဍကမ္မံ၊ တားခြစ်သော ဒဏ်ပေးခြင်းအမှုကိုသလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရေဟိ ပန၊ ဓမ္မသင်္ဂါယနာ ဟောထေရ်တို့သည် သာလျှင်။ "အပရာဓာနရူပံ၊ အပြစ်အလျှောက်။ ဥဒကဒါရဝါလိကဒီနံ၊ ရေဒဏ် ထင်းဒဏ် သဲဒဏ် စသည်တို့ကို။ အာဟရပနဗ္ဗိ၊ ဆောင်စေခြင်းကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဗ္ဗိ၊ ထို ရေဒဏ် သဲဒဏ် စသည်ကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဗ္ဗ ခေါ်၊ ထို ရေဒဏ် သဲဒဏ် စသည်ကို ပေးခြင်းသည်လည်း။ "ဩရမိဿတိ၊ လတ္တံသည်။ ဝိရမိဿတိ"တိ၊ နောင်ကြည်လတ္တံသည် ဟူ၍။ အနုကမ္မဿ၊ သနားသဖြင့်။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ "နဿိဿတိ၊ ဗျက်စီးလိမ့်သတည်း။ ဝိဗ္ဗမိဿတိ၊ လူဖြစ်လိမ့်သတည်း။" ဣတိ အာဒိ နယပွဝတ္ထေန၊ ဤသို့စသော နည်းဖြင့် ဖြစ်သော။ ပါပဇ္ဈာသယေန၊ ကောင်းစေလိုသဖြင့်။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ "ခဏ္ဍကမ္မံ ကို။ ကရောမိ"တိ စ၊ ပြုအံ့သည် ဟူ၍လည်း။ ဥဏှ ပါသာဏေ ဝါ၊ ကျောက်ပူထက်၌မူလည်း။ နိဝဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပါသာဏိဋ္ဌကဒီနိ ဝါ၊ ကျောက် အုတ် စသည်တို့ကိုမူလည်း။ သီသေ၊ ဤ။ နိက္ခိပါဓေတုံ၊ ထားစိမ့်သောငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဥဒကံ ဝါ၊ ရေထဲသို့မူလည်း။ ပဝေသေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ (ရေ၌ မစိမ့်စေလင့် ဟူလိုသတည်း။)

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ ပေန်ကြားပဲ။ အာဝရဏံ၊ ကို။ န ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကရေယျ၊ ငြားအံ့။ ခုတ္တရဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာဝိ၊ ပဲလည်း။ ခဏ္ဍကမ္မံ၊ ကို။ န ကာရေတဗ္ဗံ၊ မပြုစေအပ်။ ဧတ္ထ ပန၊ ဤ "န ဘိက္ခဝေ ဥပဇ္ဈာယံ အနာပုစ္ဆာ"ဟူသော ပုဒ်၌ကား။ "တုမှကံ၊ တို့၏။ သာမဏေရဿ၊ အား။ အယံ နာမ၊ သော။ အပရာဓော၊ အပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ အား။ ခဏ္ဍကမ္မံ၊ ကို။ ကရောယ၊ ပြုကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခတ္ထု၊

(ဇုတိယအကြိမ်)

ကြိမ်၊ ဝုခတ္ထ၊ လျှော်၊ သစေ၊ ရှိ။ သော ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ခဏ္ဍကမ္ပံ၊
 ကို။ န ကရောတိ၊ အံ့။ သယံ၊ သည်။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ၊
 ရှိသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ “မဟံ၊ ၏။ သာမ
 ဇောရာနံ၊ တို့အား။ ဒေါသော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တုမှ၊ သင်တို့သည်။
 ခဏ္ဍကမ္ပံ၊ ကို။ ကရောထာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ
 ယော၊ တည်း။ သာမဇောရာနံ၊ တို့အား။ ခဏ္ဍကမ္ပံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ ယသ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ စ၊ လည်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကန္တေဝါသိကာနဓိ၊
 အတူနေတပည့် စသည်တို့အားလည်း။ ခဏ္ဍကမ္ပံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ “တိက္ခဓဝ၊ တို့၊ အညေသံ၊ တို့၏။ ပရိသ၊ ပရိသတ်ဖြစ်သော သူတို့
 ကို၊ န အာလာပဋ္ဌဘဗ္ဗ၊ မြှားယောင်းအပ်ကုန်။ ဝါ၊ မလှည့်မြှားအပ်
 ကုန်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အပလာပေဋ္ဌယ၊ မြှားအံ့။ ခုတ္တဋ္ဌဿ၊ သို့။
 အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ သော
 ကြောင့်။ အညေသံ ပန၊ တပါးသော ရဟန်းတို့၏ကား။ ပရိသ၊ တို့ကို။
 န အာပဋ္ဌာလေဘဗ္ဗ၊ အပ်ကုန်။ အပသာပေဋ္ဌန္တော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ခုတ္တဋ္ဌံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏၊ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တုမှာကံ၊ တို့အား။ ပတ္တံ၊
 ကို။ ဒေခ၊ ကုန်အံ့။ စိဝရံ၊ ကို။ ဒေခ၊ ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာနကရဏတ္ထံ၊ အလုပ်အကျွေး ပြုအံ့သောငှါ။ သင်္ဂဟိတွာ၊
 သင်္ဂဟိ၍။ သာမဇောရာ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊ စေကုန်။ ဥပ
 သမ္ပန္နာ ဝါ၊ ပဉ္စင်းတို့သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ စေကုန်။ အန္တမသော၊
 သဖြင့်။ ဒုဿိ သဘိက္ခုဿဝိ၊ သီလမရှိသော ရဟန်း၏သော်လည်း။ ပရဿ
 ပရိသဘူတော၊ သူတပါး၏ ပရိသတ်ဖြစ်သော သူတို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ရှိ။
 ဂဟိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “ဒုဿိလံ၊ သီလမရှိသောသူကို။ နိဿာယ၊
 ရှိ။ ဝိဟရန္တေန၊ နေသော။ တယာ၊ ကား။ နဟာယိတုံ၊ ရေချိုးအံ့သော
 ငှါ။ အာဂတေန၊ လာသောသူသည်။ ဂုဿမက္ခနံ ဝိယ၊ မစင်ကို လိမ်းကျံ
 သကဲ့သို့။ ကတံ၊ ဘိဇ္ဇိတကား။” ဣတိ၊ သို့။ အာဒိနဝံ ပန၊ အပြစ်ကိုသော်
 ကား။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ၊ ရှိ။ သော၊ သည်။ သယဓေဝ၊
 လျှော်။ ဇာနိတွာ၊ ရှိ။ ဥပဇ္ဈ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိဿယံ ဝါ၊ ကို
 လည်းကောင်း။ ယာစတိ၊ တောင်းအံ့။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဝါဠုမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ဌ။ ပဗ္ဗဇာဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သည်။
 ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၂၃-နိဿိယမဂ္ဂိနိဗ္ဗိယမကထာ

၁၅၁။ နိဿယောတိ ဧတ္ထ ပန၊ ဟူသော ဤပုဒ်ကား။ အယံ နိဿယော နာမ၊ မည်သည်ကိုကား။ ကေန၊ သူသည်။ ဒါတဗ္ဗော၊ အပ် မည်နည်း။ ကေန၊ သူသည်။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်မည်နည်း။ ကဿ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗော၊ နည်း။ ကဿ၊ အား။ န ဒါတဗ္ဗော၊ နည်း။ ကထံ၊ သို့လျှင်။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကထံ၊ သို့လျှင်။ ပဋိပဿန္တတိ၊ ငြိမ်းသနည်း။ ကေန၊ သူကို။ နိဿယော၊ စိ၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်သနည်း။ ကေန စ၊ ကိုလည်း။ နိဿယော၊ စိ၍။ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့ မေးအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ တတ္ထ ဧတသု ပဒေ သု၊ ထို ပုစ္ဆာဖြစ်သော ပုဒ်တို့တွင်။ ကေန ဒါတဗ္ဗော၊ ကေန န ဒါတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ ပဒေ၊ ဤ တာဝ၊ စွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ န။ (ထည့်။) “ကိက္ခဝေ၊ တိုး၊ ဗျတ္တေန၊ ပရိသတ်အလုပ်အကျွေးကို ခံရသော ဗဟုသုတနှင့် ပြည့်စုံ သော။ ပဋိပဿေန၊ နာဖျားသော တပည့်တို့ကို လုပ်ကျွေး သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ တိက္ခုနာ၊ သည်။ ဒသ ဝဿေန၊ ဝါ၊ ဆယ်ဝါရှိသော သူသည်လည်းကောင်း။ အတိရေကဒသ ဝဿေန ဝါ၊ ဆယ်ဝါထက် အလွန်ရှိသော သူသည် လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒေတုံ၊ ငှါ။ နိဿယံ၊ ကိုး၊ ဒါတုံ၊ ငှါ၊ အနုဘေနာမိ၊ န။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ သောကြောင့်။ ယော၊ တိက္ခု၊ သည်။ ဗျတ္တော၊ ပရိသတ် အလုပ်အကျွေးကို ခံရသော ဗဟုသုတနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ န။ ပဋိပဿော၊ နာဖျားသော တပည့်တို့ကို လုပ်ကျွေး သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ ပါဠိ အဋ္ဌကထာကို သင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ န။ ဥပသမ္ပဒေယ၊ သည်မှဒသဝဿော ဝါ၊ ရှိသည်လည်းကောင်း။ အတိရေကဒသဝဿော ဝါ၊ သည်မှလည်း။ ဟောတိ၊ န။ ဧတန တိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယော ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်ခံပေးခြင်းကို လည်းကောင်း။ နိဿယော ဝါ၊ နိဿယည်းပေးခြင်းကို လည်းကောင်း။ (ထည့်။) ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ ဣတရေန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည့်မှတစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ န ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်။ သစေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့၊ ဗုတ္တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ န။

ဧတ္ထ စ ဝစနေ၊ ဌိလည်း။ “ဗျတ္တော”တိ ဣဓိနာ၊ ဤပုဒ်ဖြင့်။ ပရိသုပဋ္ဌာ
 ပကဗဟုသုတော၊ ပရိသတ်အလုပ်အကျွေးကို ခံရသော ဗဟုသုတနှင့်
 ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ဤ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဤ။ ပရိသုပဋ္ဌာပကော၊

၄၆၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

သည်။ သဗ္ဗန္တိမေန ပရိစ္ဆေဒေန၊ ငယ်စွာသော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဥပ
သမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်မှ၊ ဒသဝဿေန၊ ဆယ်ဝါပြည့်ပြီးသောရဟန်း
သည်။ ပရိသံ၊ ကို။ အဘိဝိနယေ၊ အချင်းချင်း မရောသော ဝိနည်းဝိဇ္ဇာ
ကတ်၌။ ဝိနေတုံ၊ သင်စိမ့်သောငှါ။ ဇွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိသင်္ဂါ၊ တိက္ခ
ဝိသင်း၊ တိက္ခာနိဝိသင်းတို့ကို။ ပဂုဏာ၊ လေ့လာသည်တို့ကို။ ဝါစုဂ္ဂတာ၊
နှုတ်ဆောင်သည်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အသက္ကောဇ္ဈေန၊ သဖြင့်။
တိယိ ဇေနဟိ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ ပရိဝတ္ထ
နက္ခမာ၊ ဟောခြင်း ဆွေးနွေးခြင်း၌ ခန့်သည်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။
(တယောက်မေ့လျော့သည်ကို တယောက်ထောက်နိုင်က မထောင်းတာ ဟူလို
သတည်း။ ဤကား၊ လေ့ကျက်လှစွာ မရှိနိုင်သောသူကို ဆိုလိုသတည်း။) ကမ္မာ
ကမ္မဉ္စ၊ ကံကြီး ကံငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ခန္ဓကဝတ္ထဉ္စ၊ မဟာဝါ စုဉ္စဝါ၌
လာသော ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ သင်အပ်၏။ ပရိသာယ
ပန၊ ပရိသတ်အားကား။ အဘိဓမ္မေ၊ နာမ် ရုပ် အပိုင်းအခြား၌။ ဝိနယ
နတ္ထံ၊ သင်စိမ့်သောငှါ။ သုစေ၊ အကယ်၍။ မဇ္ဈိမဘာဏကော၊ မဇ္ဈိမ
နိကာယ် တတ်လိုသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ မူလပဏ္ဏာသကော၊ မူလပဏ္ဏာသ
ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ ၏။ ဒိဃဘာဏကေန၊ ဒိဃနိကာယ် တတ်လိုမူကား။
မောဝဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ကို။ (သုတ်မဟာဝါကို ဆိုသည်။) ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ ၏။
သံယုတ္တဘာဏကေန၊ သံယုတ်ဝဂ် တတ်လိုသောသူကား။ ဟေဋ္ဌိဓော၊
အောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ တဿော ဝဂ္ဂါ ဝါ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊
ကုန်၏။ (မဟာဝါ အောက်ဝဂ်သုံးပါး ဟူသည်ကား-သင်္ဂါယဝဂ်၊ နိဒါန
ဝဂ်၊ ခန္ဓကဝဂ် ဤသုံးပါးတည်း။) မဟာဝဂ္ဂေါ ဝါ၊ ကိုသော်လည်း။ ဥဂ္ဂ
ဟေတဗ္ဗေ၊ ၏။ အင်္ဂုတ္တရဘာဏကေန၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် တတ်လိုသော
သူကား။ ဟေဋ္ဌာ ဝါ၊ အောက်၌လည်းကောင်း။ ဥပရိ ဝါ၊ ၌လည်း
ကောင်း။ ဥပခုနိကာယော၊ ထက်ဝက်သော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ကို။
ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ ၏။ အသက္ကောဇ္ဈေန၊ ထိုသို့မကတ်နိုင်သဖြင့်၊ (မကတ်နိုင်
သောသူကားလည်းဟူ။) တိကနိပါတေတော၊ တိကနိပါတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၌။
ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဥဂ္ဂဟေတုမ္ပိ၊ ငှါလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (တိကနိပါတ်အောက် ဟူ
သည်ကား- ဒုကနိပါတ်နှင့် ဧကနိပါတ်တည်း။) မဟာပစ္စရိယံ ပန၊ ၌သော်
ကား။ “ဧကံ၊ တပါးတည်းသော နိပါတ်ကို။ ဂဏ္ဍဇ္ဈေန၊ သင်လိုသဖြင့်။
စတုတ္ထနိပါတံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စကနိပါတံ ဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇာတက
ဘာဏကေန၊ ဇာတ်တတ်လိုသော သူသည်။ သာဠကထံ၊ အဋ္ဌကထာနှင့်

(ဒုတိယအကြိမ်)

တက္ခသော၊ ဇာတကံ၊ ကိ။ ဥပ္ပယေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ ဩရံ၊ ထိုအောက်
 အယုတ်သည်ကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “မဗ္ဗပဒမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝတ္ထုနံ၊ နှင့်။
 လဟ၊ ကွ။ ဥပ္ပယေတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ဌံ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဟူသည်ကား ဇာတ်အဖွင့်ဟူသမျှကို ဆိုသည်။)
 တတော၊ တတော၊ ထိုသို့သောကျမ်းမှ၊ သမုစ္စယံ၊ ပေါင်းသည်ကို။ ကတွာ၊
 ရှံ။ မူလပဏ္ဏာသကဗ္ဗံ၊ မူလပဏ္ဏာသကျမ်းမျှသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်ပါအံ့
 လော၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ “န ဝဇ္ဇတိ”တိ၊
 မအပ် ဟူ၍။ ကုရုန္တုကထာယံ၊ ဌံ၊ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ (ဤကား ဝါစုဂ္ဂတ ဆောင်
 သမျှကို ဆိုသည်။) ဣတရာသု၊ ကုရုန္တု တာ၊ သော အဋ္ဌကထာတို့၌ကား။
 ဝိစာရဏာယေဝ၊ သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ ရှိ၊ အဘိဓမ္မေ၊ ဌံ၊ ကား။ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခု
 ကို။ ဂဟေဘဗ္ဗန္တိ၊ သင်အပ်၏ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ယထာပန၊ တိက္ခ၊
 နော၊ အားကား။ သာဠကထံ၊ သော။ ဝိနယဝိနကမ္ပိ၊ သည်လည်း
 ကောင်း။ အဘိဓမ္မဝိနကဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပရဏံ၊ လေ့လာ၏။
 သုတ္တန္တော၊ သုတ်၌ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ သော။ ဂန္တော၊ ကျမ်းသည်။
 နတ္ထိ၊ ရှိ၊ သော တိက္ခ၊ သည်း၊ ပရိသံ၊ ကိ။ ဥပဋ္ဌာပေတံ၊ လုပ်ကျွေးစီမံ
 သောငှါ။ န လဟတိ၊ မရ။ ယေန ပန၊ အကြင် ရဟန်းသည်ကား။
 သုတ္တန္တော၊ သုတ်၌ကောင်း။ ဝိနယတော၊ သုတ်၌လည်းကောင်း။
 ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ သော။ ဂန္တော၊ ကျမ်းကို။ ဥပ္ပဟိတော၊ ၏။ အယံ တိက္ခ၊
 သည်း၊ ပရိသုဋ္ဌာကော၊ ပရိသတ်ကို လုပ်ကျွေးစေတတ်သော၊ (တပည့်
 မွေးခံရ၏ ဟူလိုသည်။) ဗဟုသုဘာဝ၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိသာ
 ပါမောက္ခော၊ အရပ်သက်ဝန်းကျင်နေသောသူတို့၏ အကြီးသည်။ (ဆရာ
 သည်လည်းပေး။) ဟောတိ၊ ၏။ ယေနကာမံဂဓော၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့
 သွားလျက်။ ပရိသံ၊ ကိ။ ဥပဋ္ဌာပေတံ၊ ငှါ။ လဟတိ၊ ၏။ အယံ တိက္ခ၊
 ကို။ ဣမသို့၊ အတ္ထေ အဓိကာရေ၊ ဤ အရာ၌။ “ဗျတ္တော”တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေ
 တော၊ အလိုရှိအပ်၏။

☞ ယော ပန တိက္ခ၊ သည်။ ဝိလာနသံ၊ နာသော။ အန္တောဝါသိနော
 ဝါ၊ နိဿယည်းယူသော တပည့်အား လည်းကောင်း။ သမ္ဘိဝိဟာရိကထာ
 ဝါ၊ ဥပဋ္ဌာယ်ယူသော တပည့်အား လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာနာဒိနိ၊ လုပ်
 ကျွေးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကာတံ၊ ငှါ။ သတ္တောတိ၊ တတ်နိုင်၏။
 အယံ တိက္ခ၊ ကို။ ဣဒ၊ ဤ အရာ၌။ “ပဋိဗလော”တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊
 အလိုရှိအပ်၏။ “ပဉ္စဟိ တိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ၊ ပ။ န သာမဏေရော ဥပဋ္ဌာပေ

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄၆၈

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

တဗ္ဗောတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော၊ ယံ ပန ဝေဒနံ၊ ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်၊ သမန္တာ
ဂတေန၊ သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်
ပြု၍ သူတပါးကို ပဉ္စင်းခံအပ်။ နိဿယော၊ ကို၊ န ဒါတဗ္ဗော၊
အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို၊ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍
မလုပ်ကျွေးစေအပ်။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ ဖြစ်သော။ ဝါ၊
ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလတည်း ဟူသော
ကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အသေက္ခ
န၊ သော။ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ သမာဓိ ဟူသော ကျေးဇူးနှင့်။ သမန္တာ
ဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်။ အသေက္ခေန၊ သော။ ပညာက္ခန္ဓ
န၊ ပညာ တည်းဟူသော ကျေးဇူးနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သည်။
န ဟောတိ၊ ဖြစ်။ အသေက္ခေန၊ သော။ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓေန၊ မင်္ဂိုလ် ဟူ
သော ကျေးဇူးနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်။
အသေက္ခေန၊ သော။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ
ဉာဏ်အမြင် တည်းဟူသော ကျေးဇူးနှင့်။ (ဤ၌ ခန္ဓ-သဒ္ဓါ ဂုဏ်
ဟော။) သမန္တာဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ် အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်၊ သမန္တာဂတ
န၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿ
ယော၊ ကို၊ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို၊ န ဥပဋ္ဌာပေ
တဗ္ဗော၊ စေအပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေဟိဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊
ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊
သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊ ကို၊ န ဒါတဗ္ဗော၊
အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို၊ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ အတ္တနာ၊
သည်။ အသေက္ခေန၊ သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္တာဂတော၊
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ အသေက္ခေ၊ သော။
သီလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ န သမာဒပေတာ၊ မဆောက်တည်စေတတ်။
အတ္တနာ၊ သည်။ အသေက္ခေန၊ သော။ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္တာ
ဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပရံ၊ ကို။ အသေက္ခေ၊ သော။

(ဓုတိယအကြိမ်)

သမာဓိက္ခန္ဓန္တိ။ န သမာဒပေတာ၊ စေတတိ။ တနည်း-သမာဒပေတာ၊ ဆောက်တည်စေတတိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အသေက္ခေန၊ သော။ ပညာက္ခန္ဓန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝရံ၊ ကို။ အသေက္ခေ၊ သော။ ပညာက္ခန္ဓန္တိ။ န သမာဒပေတာ၊ စေတတိ။ အတ္တနာ၊ သည်။ အသေက္ခေန၊ သော။ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝရံ၊ ကို။ အသေက္ခေ၊ သော။ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓန္တိ။ န သမာဒပေတာ၊ စေတတိ။ အတ္တနာ၊ သည်။ အသေက္ခေန၊ သော။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝရံ၊ ကို။ အသေက္ခေ၊ သော။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓန္တိ။ န သမာဒပေတာ၊ စေတတိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ၊ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေဟိဝိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ အထာဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ အဟိရိကော၊ အရှက်မဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ အနောတ္တဝီ၊ မကြောက် မလန့်သည်။ ဝါ၊ ခုစရိတ်မှ မကြောက်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ မုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်သော သတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ၊ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။

၂၃

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေဟိဝိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ အဓိသိယေ၊ မြတ်သော

(ဒုတိယအကြိမ်)

သီလဋ္ဌိ။ (ပါရာဇိကနှင့် သံသာဒိသိသိကိုယူ။) သီလဝိပဇ္ဇော၊ သီလ
 ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အဇ္ဈာစာရေ၊ မြတ်သောအကျင့်ဋ္ဌိ။
 (ပါဓိတ်ကစ၍ အောက်ငါးပုံကိုယူ။) အာစာရဝိပဇ္ဇော၊ အကျင့်ပျက်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အတိဒိဋ္ဌိယာ၊ အလွန်မြတ်သော အယူဋ္ဌိ။ ဒိဋ္ဌိ
 ဝိပဇ္ဇော၊ အယူပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် ဥဇ္ဈေဒဒိဋ္ဌိ
 ကိုယူ။) အပ္ပဿုခဏာ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဧ။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။
 ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ အင်္ဂေဟိ၊ ထို့နှင့်။ သမန္နာဂတော
 န၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊
 ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊
 အပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အပရေဟိဝိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။
 အင်္ဂေဟိ၊ ထို့နှင့်။ သမန္နာဂတောန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပ
 သမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမ
 ဏေရော၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ အန္တေဝါသိ ဝါ၊ နိဿ
 ယည်းယူ၍ အနီး၌နေသော တပည့်ကိုလည်းကောင်း။ သိဒ္ဓိဝိဟာရိ
 ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ၍ အတူနေသော တပည့်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိသာ
 နံ၊ နာဖျားသည်ကို။ ဥပဋ္ဌာတုံ ဝါ၊ မိမိ လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ
 လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာပေတုံ ဝါ၊ သူတပါးကို လုပ်ကျွေးစိမ့်သော
 ငှါလည်းကောင်း။ ပဋိဗ္ဗေသော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ အနဘိရုတံ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝုပကာသေတုံ ဝါ၊
 မိမိ ငြိမ်းခြပ် ငှါလည်းကောင်း။ ဝုပကာသေတုံ ဝါ၊ သူတပါး
 ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပဋိဗ္ဗေသော၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ကုတ္တုန္တံ၊ ကို။ ဓမ္မတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။
 ဝိနောဓေတုံ ဝါ၊ မိမိဖျောက်စိမ့်သောငှါ လည်းကောင်း။ ဝိနော
 ဒါပေတုံ ဝါ၊ သူတပါးကို ဖျောက်စိမ့်သောငှါ လည်းကောင်း။
 ပဋိဗ္ဗေသော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊
 မသိ။ အာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။
 ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ အင်္ဂေဟိ၊ ထို့နှင့်။
 သမန္နာဂတောန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊
 အပ်။ နိဿယော၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို။
 န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေဟိဝိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ဘာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ အန္တေဝါသိံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဘိသမာစာရိကဿ၊ အလွန်မြတ်သော အကျင့်ကို အကြောင်းမူ၍ ပညတ်သော။ ဘိက္ခုယ၊ သင်သော ခန္ဓကဝတ်၌။ ဘိက္ခုပေတုံ၊ သင်စိမ့်သောငှါ။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ခန္ဓကဝတ် ဟူသည်ကား-ဤအရာ၌ ပညတ်တော်မူအပ်သော ဥပဋ္ဌာယဝတ်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ်၊ အာစရိယဝတ်၊ အန္တေဝါသိကဝတ် အကုန်တည်း။) အဒိဗြဟ္မစရိယကာယ ဘိက္ခုယ၊ မဂ် ဟူသော သီတင်း၏ အစဖြစ်၍ဖြစ်သော ဘိက္ခုဝိဘင်း ဘိက္ခုနိဝိဘင်းတည်းဟူသော သေခပညတ် ဘိက္ခု၌လည်း။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမအံ့သောငှါ။ ပဋိဗလော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (သေခပညတ် ဟူသည်ကား ဘိက္ခုဝိဘင်း ဘိက္ခုနိဝိဘင်းတည်း။) အဘိဓမ္မာ၊ အဘိဓမ္မာ၌။ ဝိနေတုံ၊ ငှါ။ ပဋိဗလော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဘိဝိနယော၊ အလုံးစုံသော ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်၌။ ဝိနေတုံ၊ ငှါ။ ပဋိဗလော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိအယူကို။ ဓမ္မတော၊ အားဖြင့်။ ဝိဝေစေတုံ၊ ဖြေစိမ့်သောငှါ။ (စွန့်စိမ့်သောငှါ ဟုလည်းပေး။) ပဋိဗလော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိဝေစပေတုံ၊ သူတပါးကို ဖြေစေစိမ့်သောငှါ။ (သူတပါးအား တိုက်တွန်း၍ စွန့်စိမ့်သောငှါ ဟုလည်းပေး။) ပဋိဗလော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ် အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ဘာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေဟိဝိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ဘာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေရော၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊ သေ။ အနာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ လဟုကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကို၊ န ဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဂရုကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊
မသိ။ အဿ တိက္ခုဇနာ၊ အာ။ ဥဘယာနိ ခေါ ပန၊ နှစ်ပါးစုံ
ကုန်သော။ ပါတိမောက္ခာနိ၊ တို့သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။
သွာဂတာနိ၊ ကောင်းစွာ နှုတ်၍လာကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။
ထုဝိဘတ္တာနိ၊ ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ထုပ္ပတ္တိနိ၊ ကောင်း
စွာဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ထုတ္တဿာ၊ ပါဠိအား
ဖြင့်။ ဝါ၊ ပညတ် ဓာတိ ဘာအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုဗျဉ္ဇန
သော၊ ဝိဘင်းအကျယ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပဒေသာဇနိ
အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ထုဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်
ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ တိက္ခဓဝ၊ တို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။
ဣဓမဟိ ခေါ အင်္ဂဟိ၊ တို့နှင့်၊ သမန္နာဂဓောန၊ သော။ တိက္ခုနာ၊
သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေဘဗ္ဗံ၊ အပ်၊ နိဿယော၊ လို။ န ဒါတဗ္ဗော၊
အပ်၊ သာမဏေဓရာ၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။

တိက္ခဓဝ၊ တို့၊ အပဓရဟိဝိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။
အင်္ဂဟိ၊ တို့နှင့်၊ သမန္နာဂဓောန၊ သော။ တိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပ
သမ္ပာဒေဘဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊ လို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမ
ဏေဓရာ၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာ
နာတိ၊ မသိ။ အနာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ လဟုကံ၊ သော။
အာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဂရုကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ ကို။
န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဦနဒသဝဿော၊ ယုတ်သော ဆယ်ပါးရှိသည်။
ဝါ၊ ဆယ်ဝါ မပြည့်သေးသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တိက္ခဓဝ၊ တို့၊
ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣဓမဟိ ခေါ အင်္ဂဟိ၊ တို့နှင့်၊ သမန္နာဂဓောန၊
သော။ တိက္ခုနာ၊ သည်။ န ဥပသမ္ပာဒေဘဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယော၊
လို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သာမဏေဓရာ၊ ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊
အပ်။ ဣဘိ အာဒိ၊ ရှိသော။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ တမ္ပိ၊
ဝစနံ၊ ကိုလည်း—

“အနုဇာနာမိ တိက္ခဓဝ ပ၊ နိဿယံ ဒါတု” န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်း။ ဧဝံ၊ ထို့။
သင်္ခပ်ပဓာာ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တသေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်
သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥပဇ္ဈာယာစရိယလက္ခဏဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့၏
လက္ခဏာကို။ ဝိတ္ထာရုဓဿနတ္ထံ၊ အကျယ် ပြအံ့သောငှါ။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

တိက္ခဝေ၊ ဟို။ ဒသဝသေန ဝါ၊ ဆယ်ဝါရသည်လည်းဖြစ်သော။ အတိ
ရောဒသဝသေန ဝါ၊ ဆယ်ဝါထက် လွန်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဗျတ္တ
န၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ လိမ္မာသော။ ပဋိဗလေန၊ ဆိုစွမ်းနိုင်သော။ တိက္ခ
နာ၊ သည်။ ဥာသမ္ပာဒေတုံ စ၊ ငှါလည်းကောင်း။ နိဿယံ၊ ကို။ ဒါတုံ
စ၊ ငှါလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ နှိ။

တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ကိဉ္စိ၊ အချို့ကို။ အယုတ္တဝသေန၊ မသင့်
သောအားဖြင့်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်တော်မူအပ်၏။ ကိဉ္စိ၊ အချို့ကို။ အာပတ္တိ
အင်္ဂဝသေန၊ အာပတ်၏ အင်္ဂါအားဖြင့်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ အပ်၏။ တထာ တံ
ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဟိ သံစုံ၊ မှန်၏။ “န အသေက္ခေန သီလက္ခန္ဓနာ”
တိ စ၊ န အသေက္ခေန သီလက္ခန္ဓန-ဟူသော ပုဒ်သည် လည်းကောင်း။
“အတ္တနာ န အသေက္ခေန”တိ စ၊ အတ္တနာ န အသေက္ခေန-ဟူသော ပုဒ်
သည်လည်းကောင်း။ “အသမ္ပာဒေါ”တိ စ၊ အသမ္ပာဒေါ-ဟူသောပုဒ်သည်
လည်းကောင်း။ ဣတိ အာဒိသု၊ ရှိကုန်သော။ တိသု၊ ကုန်သော၊ ပဉ္စကေ
သု၊ ဟို၌။ အယုတ္တဝသေန၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ကို။
ကဘော၊ နှိ။ အာပတ္တိအင်္ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ န ကဘော၊ ပြုတော်မူ။ ဟိ
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယော ပုဂ္ဂဿော၊ သည်။ အသေက္ခေဟိ၊ ပြီးပြီး
သော သင်ခြင်းရှိကုန်သော။ သီလက္ခန္ဓာဒီဟိ၊ သီလက္ခန္ဓာကျေးဇူး အစရှိ
သည်တို့နှင့်။ အသမ္ပာဒဂတော၊ မပြည့်စုံ။ ပရေ စ၊ သူတပါးတို့ကို လည်း
ကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို သီလက္ခန္ဓ စသော ကျေးဇူး တို့၌။ သမာဒပေတုံ၊
ဆောက်တည်စိမ့်သောငှါ။ အသက္ခောန္တော၊ မတတ်နိုင်။ အသမ္ဘိယာဒိ
ဒေါသယုတ္တောဝ၊ မယုံကြည်ခြင်း အစရှိသော အပြစ်နှင့် ယှဉ်သည်သာ
လျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပရိသံ၊ ကို။ ပရိဟရတိ ဆောင်၏။ တဿ ပုဂ္ဂသဿ၊
ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ သီသဒီဟိ၊ ထိုမှ။ ပရိဟာယတိ
ယေဝ၊ တည်း။ န ဝနဘိ၊ မပွား။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ “တေန ပုဂ္ဂလေန၊
ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န ဥာသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်” ဣတိ အာဒိ၊ သည်ကို။
အယုတ္တဝသေန၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာပတ္တိအင်္ဂ
ဝသေန၊ ဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မမူ။ ဟိ သံစုံ၊ စ။ ဝိကာသဝသေဝ၊ ရဟန္တာ
အားသာလျှင်။ ဥပဇ္ဈာစရိယဘာဝေါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏အဖြစ် နိဿယည်း
ဆရာ၏အဖြစ်ကို။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ န အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူ။
ယဒိ၊ ၍။ တနိဿဝ၊ ထိုရဟန္တာအားသာလျှင်။ အနုညာတော၊ မူသည်။
အသဝိဿ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ထည်း)

“သစေ ဥပဇ္ဈာယဿ အနဘိရတိ ဥပန္နာ ဟောတိ”တိအာဒိ၊ ရှိသည်ကို၊
န ဝေဒယျ၊ မဟောရာ၊ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်တည်း။ ခိကာသဝဿ၊
၏။ ပရိသာ၊ သည်။ သီလဝဒိဟိ၊ သီလအစရှိသော ကျေးဇူးတို့မှ။
န ပရိဟာယတိ၊ မယုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပဉ္စဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ
သမန္နာဂတေန ဘိက္ခုနာ ဥပသမ္ဘာဒေတဗ္ဗ”န္တိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်
ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။

အဓိသီလေ သီလဝိပန္နောတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပါရာဇိကဉ္စ၊
ကသို့ လည်းကောင်း။ သံဃာဒိသေသဉ္စ၊ သိသ်သို့ လည်းကောင်း။
အာပန္နော၊ ရောက်သော ရဟန်းသည်။ အဓိသီလေ၊ မြတ်သောသီလ၌။
သီသဝိပန္နော နာမ၊ သီလပျက်သည်မည်၏။ ဣတရေ၊ မှတပါးကုန်သော။
ပဉ္စာပတ္တိက္ခန္တံ၊ ငါးပုံသော အာပတ်တို့သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သော
ရဟန်းသည်။ အဇ္ဈာစာရေ၊ မြတ်သောအကျင့်၌။ အာစာရဝိပန္နော နာမ၊
အကျင့်ပျက်သည်မည်၏။ သမ္ဘာဒိဉ္စ၊ ကောင်းသောအယူကို။ ပဟာယ၊
၍၊ အန္တဂ္ဂါဟိသာယ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော
အယူကို ယူခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ တကွဖြစ်သောသူသည်။ အတိဒိဋ္ဌိယာ၊
မြတ်သောအယူ၌။ ဒိဋ္ဌိဝိပန္နော နာမ၊ အယူပျက်သည်မည်၏။ ယတ္ထကံ၊
အကြင်မျှသောက်သော။ သုတံ၊ သော။ ပရိသံ၊ ကို။ ပရိဟရန္တဿ၊
စောင့်သောရဟန်းအား။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန သုတေန၊ ထိုသို့သော
အကြားအမြင်နှင့်။ ဝိရဟိသတ္တာ၊ ကင်းသောကြောင့်။ အပ္ပဿတော၊ နည်း
သော အကြားအမြင် ရှိ၏။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
သော။ ယံ အာပတ္တာဒိ၊ အကြင် အာပတ် သင့်-မသင့် အစရှိသော
သဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ အာပတ္တာဒိဘဿ၊ ထိုအာပတ် သင့်
မသင့် အစရှိသော သဘောကို။ အဇာနနတော၊ မသိသောကြောင့်။
ဒုပ္ပညော၊ နည်းသောပညာရှိ၏။ ဣမသ္မိံ ပဉ္စကေ၊ ဉ္စ။ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်
ကုန်သော။ တိဏိ ပဒါနိ၊ ထုံးပုဒ်တို့ကို။ အယုတ္တဝသေန၊ မသင့်သော
အားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ပစ္ဆိမာနိ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော။
ဒေ ပဒါနိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ အာပတ္တိအင်္ဂဝသေန၊ အာပတ်၏ အင်္ဂါအား
ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ ပုရိမာနိ တိဏိ ပဒါနိ၏ သရုပ်ကား-အဓိသီ
လေ သီလဝိပန္နော ဟောတိ၊ အဇ္ဈာစာရေ အာစာရဝိပန္နော ဟောတိ၊ အတိ
ဒိဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌိဝိပန္နော ဟောတိ၊ ဤသုံးပုဒ်ကိုယူ။ ပစ္ဆိမာနိ ဒေ သရုပ်ကား-
အပ္ပဿတော ဟောတိ၊ ဒုပ္ပညော ဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်တည်း။)

(ဒုတိယအကြိမ်)

အာပတ္တိံ န ဇာနာတိတိ၊ ကာမံ။ “ဇောဝါ သညံ။ ဣဒံ နာမ အာပတ္တိံ၊ ဤမညံသော အာပတ်ကိုကတံ၊ ပြု၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုဒ္ဓတ္ထာယော၊ “အယံ သညံ၊ ဣဒံ နာမ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇော၊ ရောက်၏။” ဣတိ၊ သို့။ န ဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝုဒ္ဓာနံ န ဇာနာတိတိ၊ ကာမံ။ ဝုဒ္ဓာနာဂါမိနိတော၊ ဝုဒ္ဓာနဂါမ် ဟု ဆိုအပ်သော။ အာပတ္တိကော ဝါ၊ အာပတ်မှ လည်းကောင်း။ ဇောနာဂါမိနိတော၊ ဇောနာဂါမ် ဟု ဆိုအပ်သော၊ အာပတ္တိတော ဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ ဧဝံ နာမ ဝုဒ္ဓာနံ၊ ဤအမည်မှ တမြောက်သည်။ ဘောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ န ဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ပဉ္စကော ဌံ၊ ပုရိမာနိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မ ပဒါနိ၊ တို့ကို၊ အယုတ္တဝသေန၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပစ္ဆိမာနိ၊ ကုန်သော။ တိဏိ ပဒါနိ၊ တို့သို့။ အာပတ္တိအင်္ဂါသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

အာဘိသမာဓာရိကာယ သိက္ခာယာတိ၊ ကာမံ။ ခန္ဓကဝဇတ္ထ၊ ခန္ဓကဉ္စလာ သော ဝတ်၌။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမအံ့သောငှါ။ ပဋိဗလော၊ သညံ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ကာမံ။ အတ္ထော၊ တည်း။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာယာတိ၊ ကာမံ။ သေက္ခပဏ္ဍတ္တိယံ၊ သေက္ခပညတ်၌။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမအံ့သောငှါ။ ပဋိဗလော၊ သညံ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ကာမံ။ အတ္ထော၊ တည်း။ (သေက္ခပညတ် ဟူသည်ကား ဘိက္ခုဝိဘင်း ဘိက္ခုနီဝိဘင်း တို့၌ ပညတ် အကုန်ယူ။ ပါရာဇိကမှစ၍ ဘိက္ခုပါစိတ်အကုန်ကား ဘိက္ခုဝိဘင်းတည်း။ ဘိက္ခုနီပါစိတ်အကုန်ကား ဘိက္ခုနီဝိဘင်းတည်း။) အဘိဓမ္မေတိ၊ ကာမံ။ နာမ ရူပပရိစ္ဆေဒေ၊ နာမ်ရုပ်သို့၏ ပိုင်းခြားရာဖြစ်သော အဘိဓမ္မာ၌။ ဝိနေတုံ၊ ငှါ။ န ပဋိဗလော၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ အယံ၊ ကာမံ။ အတ္ထော၊ တည်း။ အဘိဝိနယေတိ၊ ကာမံ။ သကလေ၊ စုံသော။ ဝိနယဝိရူကေ ဌံ၊ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမအံ့သောငှါ။ (သင်အံ့သောငှါလည်းပေး။) န ပဋိဗလော၊ နိုင်။ ဣတိ အယံ၊ ကာမံ။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝိနေတုံ န ပဋိဗလောတိ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလို စုံ ဆိုသမျှ၌၊ သိက္ခာပေတုံ စ၊ သင်စိမ့်သောငှါသည်။ န သတ္ထောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ အယံ၊ ကာမံ။ အတ္ထော၊ တည်း။ (ကျမ်းဂန် မသင်နိုင် ဟူလိုသတည်း။) ဓမ္မတော ဝိဝေစေတုန္တိ၊ ကာမံ။ ဓမ္မန ကာရ ဂေနေ၊ အကြောင်းဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇာပေတုံ၊ လွတ်စိမ့်သောငှါ။ ဣသ္မိံ ပဉ္စကော ကဉ္စ၊ သဗ္ဗာဒေထု၊ တို့၌။ အာပတ္တိ၊ သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

“အာပတ္တိံ” န ဇာနာတိ”တိအာဒိပဉ္စကသ္မိံ၊ ဌံ။ ဝိတ္တာရေနာတိ၊ ကာမံ။ ဥဘကတဝိဘင်န၊ နှစ်ပါးသော ဘိက္ခုဝိဘင်း ဘိက္ခုနီဝိဘင်းနှင့်။ သမ္ဘိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

တက္ခ။ န သ္မာဂတာနီတိပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကား။ သုဠ၊ ကောင်း
 စွာ။ န အာဂတာနိ၊ မလာကုန်။ သုဝိဘတ္တာနီတိပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊
 ကား။ သုဠ၊ စွာ။ ဝိဘတ္တာနိ၊ ခွဲဝေအပ်ကုန်၏။ ပဒပစ္စာတဋ္ဌသင်္ကရ
 ဒေါသရဟိတာနိ၊ ပုဒ်ရွတ်မှားခြင်း ပုဒ်၏ရေခြင်းအပြင်မှ ကင်းကုန်၏။
 သုပ္ပဝတ္တိနီတိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကား။ ပရုဏာနိ၊ လေ့လာကုန်၏။
 ဝါရုဂ္ဂဘာနိ၊ နှုတ်သို့ တက်ကုန်၏။ ဝါ၊ နှုတ်ကျက် ဆောင်ကုန်၏။ သု
 ဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ကုန်၏။ သုတ္တသောတိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကား။ ခန္ဓက
 ပရိဝါရတော၊ မဟာဝါ စူဠဝါ ပရိဝါမှ။ အာဟရိတဗ္ဗသုတ္တဝသေန၊
 ဆောင်အပ်သော ပါဠိတော်အားဖြင့်။ သုဠ၊ စွာ။ ဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ အပ်ကုန်၏။
 အနုဗျဉ္ဇနသောတိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကား။ အက္ခရပဒဝါရိပုရိယာ စ၊
 အက္ခရာပုဒ်တို့၏ ပြည့်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သုဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထော၊
 အကျိုးအပျက်မရှိကုန်။ အဝိပရိတက္ခရာနိ၊ မဖောက်ပြန်သော အက္ခရာ ရှိ
 ကုန်၏။ ဧတေန ပဒေန၊ ဤ “အနုဗျဉ္ဇနသော” ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အဋ္ဌကထာ၊
 ကို။ ဒိဝိတာ၊ ကုန်၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား “အနုဗျဉ္ဇနသော၊ အဋ္ဌကထာအားဖြင့်
 လည်းကောင်း” ဟု အနက်ပေးလေ ဟူလိုသတည်း။) ဟိ သစ္စံ မှန်၏။ အဋ္ဌက
 ထာတော၊ အားဖြင့်။ သေ သော ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ပဉ္စကေဝိ၊ ဌ်လည်း။ သဗ္ဗပဓေသု၊ ထို၌။
 အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဦးဒသဝဿပရိယောသာနပဉ္စကေဝိ၊
 ဦးဒသဝဿ အဆုံးရှိသော ပဉ္စကဌ်လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။
 (အာပတ်သင့်သည်ချည်းဟူလို သတည်း။) ဣတိ၊ သို့။ အာဒိတော၊ အစမှ။
 ဟယော၊ ကုန်သော။ ပဉ္စကော၊ ကတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတုတ္ထ ပဉ္စကေ၊
 လေးခုမြောက်သော ပဉ္စကဌ်။ တိဏိ ပဒါနိ၊ သုံးပုဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။
 ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သော ပဉ္စကဌ်။ ဇေ ပဒါနိ၊ တို့ကို လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗေဝိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပဉ္စကော၊ ပဉ္စက
 တို့ကို။ အယုတ္တဝသေန၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။
 (ဤ၌ “အာဒိတော တယော ပဉ္စကော” ဟူသည်ကား— ကဏ္ဍပက္ခဋိ ဟောတော်
 မူသော “န အသေက္ခေန သီလက္ခန္ဓေန သမန္နာဂတော ဟောတိ” အစရှိသော
 ပထမပဉ္စကတခု၊ “အတ္တနာ န အသေက္ခေန သီလက္ခန္ဓေန သမန္နာဂတော
 ဟောတိ၊ န ပရံ အသေက္ခေန သီလက္ခန္ဓေန သမာဒပေတာ” အစရှိသော တတိယ
 ပဉ္စကတခု၊ “အသေဇ္ဇေါ ဟောတိ၊ အဟိရိကော ဟောတိ” အစရှိသော ငါးခု
 မြောက်သော ပဉ္စကတခု။ “စတုတ္ထ တိဏိ ပဒါနိ” ဟူသည်ကား— “အဓိသီ
 လေ သီလဝိပဇ္ဇော ဟောတိ၊ အဇ္ဈာစာရေ အာစာရဝိပဇ္ဇော ဟောတိ၊ အတိ

(စုတိယအကြိမ်)

ဒိဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌိဝိပဇ္ဇော ဟောတိ” ဤသုံးပုဒ်တည်း။ “ပဉ္စမေ ဒေ ပဒါနိ” ဟူသည် ကား- “န ပဋိပလော ဟောတိ အန္တေဝါသိ” ဝါ သဒ္ဓိဝိဟာရိ” ဝါ ဂီလာနံ ဥပဋ္ဌာတုံ ဝါ ဥပဋ္ဌာပေတုံ ဝါ၊ အနတ္တိရတံ ဝူပကာသေတုံ ဝါ ဝူပကာသာ ပေတုံ ဝါ” ဤနှစ်ပုဒ်တည်း။ ယခင် စတုတ္ထပဉ္စကဉ္စ သုံးပုဒ်၊ ဤနောက် ပဉ္စမ ပဉ္စကဉ္စ နှစ်ပုဒ်ကိုပေါင်း၍ ပဉ္စကတခု သွင်းရကား “စတ္တာရော ပဉ္စကာ အယုတ္တ ဝိသေန ဝုတ္တာ” ဟူသတည်း။) စတုတ္ထ ပဉ္စကော၊ စတုတ္ထပဉ္စကဉ္စ။ ဒေ ပဒါနိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမပဉ္စကဉ္စ လည်းကောင်း။ တိဏိ ပဒါနိ၊ သုံးပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဆဋ္ဌသတ္တဋ္ဌမာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ခုနစ် ခုမြောက် ရှစ်ခုမြောက်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပဉ္စကာ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ထို။ သဗ္ဗေဝိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော ပဉ္စကာ၊ တို့ကို။ အာပတ္တိအင်္ဂဝသေန၊ အာပတ်၏ အင်္ဂါအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ (ဤ၌ “စတုတ္ထ ပဉ္စကော ဒေ ပဒါနိ” ဟူသည်ကား- “အပ္ပဿတော ဟောတိ၊ ဒုပ္ပညော ဟောတိ” ဟူသော ဤနှစ်ပုဒ် တို့တည်း။ “ပဉ္စမေ တိဏိ” ဟူသည်ကား- “ဥပ္ပန္နံ ကုက္ကုစ္စံ ဓမ္မတော ဝိနောဒေတုံ အာပတ္တိ” န ဇာနာတိ၊ အာပတ္တိယာ ဝုဋ္ဌာနံ န ဇာနာတိ” ဟူသော ဤသုံးပုဒ်တည်း။ ဤသုံး ပုဒ်နှင့် ယခင်နှစ်ပုဒ်ကို ပေါင်း၍ ပဉ္စကတခု ယူ။ ဆဋ္ဌပဉ္စက ဟူသည်ကား- “န ပဋိပလော ဟောတိ အန္တေဝါသိ” ဝါ သဒ္ဓိဝိဟာရိ” ဝါ အာဘိသမာစာ ရိကာယ သိက္ခာယ သိက္ခာပေတုံ” စသည် ငါးပုဒ်တည်း။ သတ္တမပဉ္စက ဟူသည် ကား- “အာပတ္တိ” န ဇာနာတိ၊ အနာပတ္တိ” န ဇာနာတိ” စသည် ငါးပုဒ် တို့ တည်း။ အဋ္ဌမပဉ္စက ဟူသည်ကား- “အာပတ္တိ” န ဇာနာတိ၊ အနာပတ္တိ” န ဇာ နာတိ။ ပ။ ဥနဒသဝသော ဝါ” ဟူသော ဤငါးပုဒ်တို့တည်း။ သတ္တမနှင့် အဋ္ဌမ ကား အဆုံးတပုဒ်သာ ထူးသည်။)

သုတ္တပက္ခေ ပန၊ သုတ္တပက္ခဉ္စကား။ ဝုတ္တဝိပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော ကဏ္ဍပက္ခမှ ပြန်သောအားဖြင့်။ “တိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ ကျေးဇူးရှိသော အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္တာဝတေန၊ ပြည့်စုံသော။ တိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥပသမ္ဘာဒေတဗ္ဗံ၊ အင်၏။ နိဿယော၊ လို။ ဝါတဗ္ဗေ၊ ၏။ သာမဏေရော၊ ကိုးဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗေ၊ ၏။ အသေက္ခေန၊ သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္တာဝတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌ ပဉ္စကာ၊ တို့သည်။ အာဂတဝေဝ၊ သာလျှင်ကတည်း။ ဖတ္ထ၊ ထို သုတ္တ ပက္ခဉ္စ။ သဗ္ဗတ္ထေဝ သဗ္ဗတ္ထ ဇေ၊ အလုံးစုံသော ရှစ်ပါးသော ပဉ္စကတို့၌ သာလျှင်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

[(စုတိယအကြိမ်)]

၄၇၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

၁၅၂။ ကဿ ဒါတဗ္ဗော၊ ကဿ န ဒါတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ ပန ပဒေသိကား။
 (ဧတ္ထ ပန ပုစ္ဆာယံ၊ ဤပုစ္ဆာ၌-ဟုသော်လည်းပေး။) ယော ဘိက္ခု၊ သည်။
 လဇ္ဈိ၊ လဇ္ဈိ သူတော်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿ၊ ထို လဇ္ဈိပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဘရဿ၊ အလဇ္ဈိအား။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။
 “ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အလဇ္ဈိနံ၊ သီလကို မချစ်သော အလဇ္ဈိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။
 နိဿသော၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။ ယော၊ သည်။ ဒေသယျ၊ အံ့။
 ဒုတ္တဋ္ဌဿ၊ ဒုတ္တဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ
 ဝစနတော၊ ကြောင့်။ နိဿာယ၊ ဤ။ ဝသန္တေနပိ၊ သည်လည်း။ အလဇ္ဈိ၊
 အလဇ္ဈိပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိဿာယ၊ ဤ။ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။ “န ဘိက္ခဝေ
 အလဇ္ဈိနံ နိဿာယ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ယော ဝသယျ အာပတ္တိ ဒုတ္တဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဟူ
 ဤ။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ တဝတော၊ သည်။ ဝတ္တံ ဟိ ဝတ္တံ ဧဝ၊ ကတည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အလဇ္ဈိနံ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊ ဤ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။ ယော၊
 သည်။ ဝသယျ၊ အံ့။ ဒုတ္တဋ္ဌဿ၊ ရှိသော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 (ဤကား အာကာရပါဌ်၏ အနက်တည်း။) ဧတ္ထ စ ပါဠိယံ၊ တော်၌ကား။
 အလဇ္ဈိန္နိ၊ ကား။ ဥပယောဂဧတ္ထ၊ ဒုတိယအနက်၌။ သာမိဝဇ္ဇနံ၊ ဆဋ္ဌိ
 ဝိဘတ် ဟည်း။ အလဇ္ဈိပုဂ္ဂဿ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊ ဤ။ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ အပ်။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝံ ဌာနံ၊ အရပ်
 သစ်သို့။ ဝစေန၊ သွားသောရဟန်းသည်။ (ဝဟေတဗ္ဗော၌ စပ်။) “ဘိက္ခု၊
 ရဟန်း။ ဧတိ၊ လာလှည့်။ နိဿယံ ကို။ ဝဏ္ဏာဟိ၊ ယူလှည့်။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝုပ္ပာနေနပိ၊ သော်လည်း။ စတူဟပဉ္စာဟံ၊ လေးရက် ငါးရက်။ နိဿာယ
 ဒါယကဿ၊ နိဿာယည်းပေးတတ်သော ရဟန်း၏။ လဇ္ဈိဘာဝံ၊ လဇ္ဈိ၏
 အဖြစ်ကို။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်း၍။ နိဿယော၊ ကို။ ဝဟေတဗ္ဗော၊
 အပ်၏။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဘိက္ခုသတာဂတံ၊ လဇ္ဈိရဟန်းချင်း သဘောတူ
 သော အဖြစ်ကို။ ယာဝ ဇာနာမိ၊ သိရုံ။ စတူဟပဉ္စာဟံ၊ လေးရက် ငါး
 ရက်၊ အာဂမေတုံ၊ ငုံသင့်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။” ဣတိ ဟိ ဣတိ
 ဧဝ၊ သို့ သာလျှင်။ ဝတ္တံ၊ ၏။ သစေ၊ ဤ။ “ထေရော၊ သည်။ လဇ္ဈိ”တိ၊ လဇ္ဈိ
 သူတော်ကောင်း ဟူ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဩန္တိကေ၊ အထံ၌။ သုတွာ၊ ဤ။
 အာဂတဒိဝသယေဝ၊ ရောက်သောနေ့၌ပင်လျှင်။ ဝဟေတုကာမော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ထေရော ပန၊ သည်ကား။ “တာဝ အာဂမေတိ၊
 ဦးလော့။ ဝသန္တော၊ နေသော သင်သည်။ ဇာနိဿတိ၊ လတ္တံ့။” ဣတိ၊
 သို့။ ကတိပါဟံ၊ တရက် နှစ်ရက်။ အာစရံ၊ ပဉ္စင်းငယ်၏ အမူအကျင့်
 ကိုး၊ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်း၍။ နိဿယံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ နိဿယဂဟဏဌာနံ၊ ရှေး နိဿယည်းယူခြင်းသော အရပ်
သို့၊ ဂတေန ပန၊ သွားသောရဟန်းသည်ကား။ တဗဟေဝ၊ ထိုရေ က်သော
နေ၌ပင်လျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ မျှလည်း။ ပရိဟာရော၊
စောင့်ဖွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ (နိဿယည်းမယူပဲ တနေမျှသော်လည်း အာ
ပတ်မလွတ် ဟူလိုသတည်း။) သစေ၊ ဤ။ ပဌယောမေ၊ ဤ။ အာစရိယဿ၊
၏။ ဩကာသော၊ အားလပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ ဩကာသံ၊ ကို။
အသတန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ “ပဇ္ဇသသယော၊ ဤ။ ဂဟေဿာမိ”တိ၊
အံ့ ဟု၊ သယတိ၊ အံ့။ အရဏံ ဥဂ္ဂတမ္ပိ၊ အရဏံတက်သည်ကိုလည်း။
န ဇာနာတိ၊ အံ့၊ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ သစေ ပန၊ ဤကား။ “ဇဏှိဿာမိ”
တိ၊ အံ့ ဟု။ အာဘောဝံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အာတုာ၊ ဤ။ သယတိ၊ အံ့။
အရဏုပ္ပမနေ၊ သော်။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဂတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး
မသွားဖူးသော။ ဌာနံ၊ သို့။ ဂတေန သွားသောရဟန်းသည်။ ခန္တေ တိဏိ
ဒိယာနိ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်သာလျှင်။ ဝသိတွာ၊ နေခဲ့၍။ ဂန္တုကာမေန၊
သွားလိုသဖြင့်။ အနိဿိတေန၊ နိဿယည်းမယူပဲ။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “သတ္တော
ဟံ၊ ခုနစ်ရက်။ ဝသိဿာမိ”တိ၊ အံ့ ဟု။ အာလယံ၊ အလိုရှိခြင်းကို။
ကရောန္တေန ပန၊ ပြုသော ရဟန်းသည်ကား။ နိဿယော၊ ကို။ ဂဟေ
တဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သစေ၊ ဤ။ ထေရော၊ သည်။ “သတ္တောဟံ၊ ခုနစ်ရက်သာ
လျှင်။ ဝသန္တဿ၊ နေသော သံဃ်အား။ နိဿယေန၊ နိဿယည်းဖြင့်ကို။
အဘယ်ပြုအံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ပဋိက္ခိတ္တကာလတော၊ ပယ်
သောကာလမှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ လဗ္ဗပရိဟာရော၊ ရသော စောင့်ခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အာပတ်မသင့် ဟူလိုသတည်း။)

“တိက္ခာဝေ၊ တို့၊ အဗ္ဗါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နေန၊ သော။ တိက္ခာနာ၊ သည်းနိဿ
ယံ၊ ကို။ အလတမာနေန၊ မရသဖြင့်။ အနိဿိတေန၊ နိဿယည်း မယူ
မူ၍။ ဝတ္ထု၊ နေအံ့သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော
ပန၊ ကြောင့်ကား။ အဗ္ဗါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ သည်။ အတ္တနာ၊ နှင့်။ သမ္ပိ၊ ကွ။
အဗ္ဗါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နံ၊ သွားသော။ နိဿယဒိယကံ၊ ပေးတတ်သော ရဟန်း
ကို။ သစေ န လတတိ၊ အံ့။ ဇဝံ၊ သို့။ နိဿယံ၊ ကို။ အလတမာနေန၊ မရ
သဖြင့်။ အနိဿိတေန၊ မယူမူ၍။ ဝါ၊ မယူပဲ။ ဗဟုနိဝိ ဒိဝသိဒါနိ၊ တို့ကို
သော်လည်း။ ဂန္တု၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ အပ်၏။ သစေ၊ ဤ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ နိဿယံ၊
ကို။ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝတ္ထပုဗ္ဗံ၊ နေဖူးသော။ ကိဉ္စိ အာဝါသံ၊ တစုံတခု
သော ကျောင်းသို့။ ပဝိသတိ၊ အံ့။ ကေရတ္တံ၊ တည၍။ ဝသန္တေနပိ၊

(ခုတ်ယူအံ့ကြိမ်)

၄၀၀ : ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

နေသော ရဟန်းသည်လည်း။ နိဿယော၊ ကျိ၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဧ၊ အန္တရာ
မဝ္ဗော၊ ဌ၊ ဝိဿဒန္တော၊ ဝါ၊ ပင်ပန်း၍ လည်းကောင်း။ (ငြိမ်သက်ပါစေ
လို၍သော်လည်း ပေး။) သတ္တံ၊ ခရီးသွားဖော်ကို။ (ကုန်သည်ကိုသော်လည်း
ပေး။) ပရိယေသဒန္တော၊ ဝါ၊ ရှာသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ကတိပါတံ၊
တရက် နှစ်ရက်၊ ဝသဘိ၊ နေအံ့၊ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ အန္တောဝဿေ၊ ပန၊
ဝါတွင်း၌ ဖြစ်မှုကား။ နိဒ္ဒဝါယံ၊ အမြဲမပြတ် နေခြင်းကို။ ဝသိတဗ္ဗံ၊
အပ်၏။ နိဿယော၊ စ၊ ကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်၏၊ နာဝါယ၊ ဖြင့်။
ဂစ္ဆန္တဿ ပန၊ အားသော်ကား။ ဝဿာနေ၊ ဝါတွင်းသည်။ အာဂတေဝိ၊
ရောက်သတ်သော်လည်း။ နိဿယံ၊ နိဿယည်းပေးအံ့သော ဆရာကို။
အသဘန္တဿ၊ အား၊ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ အန္တရာမဝ္ဗော၊ ဌ၊ ဝိဿာနေ၊
သည်၊ သဒေ ဟောဘိ၊ အံ့၊ နိဿယံ၊ ကျိ၊ အလဘမာနေန၊ မရသဖြင့်။
အနိဿိဒကန၊ နိဿယည်းမယူ။ ဝါ၊ မရှိပဲ၊ ဝသိတုံ၊ ဌ၊ ဝဇ္ဇဘိ၊ ဧ။

ဝိဿာနေန၊ သူနာသည်။ ယာစိယမာနေန၊ ဘောင်းပန်အပ်သော။
ဝိဿာနုပဋ္ဌာကောဝိ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းသည်လည်း။ အနိဿိ
တော ဝေ၊ ဆရာကို မရှိပဲလျှင်၊ ဝါ၊ နိဿယည်း မယူပဲလျှင်။ ဝသိတုံ၊
ဌ၊ လာဘဘိ၊ ဧ။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိဿာနေန ဘိက္ခုနာ၊ ပ။
အနိဿိဒကန ဝတ္ထု” ခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧတံ၊ ဝစနံ၊ ကျိ၊ ဝတ္ထံ ဟိ ဝတ္ထံ ဝေ၊
ကတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဿာနေန၊ သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ သည်၊ နိဿယံ၊
နိဿယည်းပေးစိမ့်သော ဆရာကို။ အလဘမာနေန၊ သဖြင့်။ အနိဿိ
တေန၊ ပ။ ဝတ္ထု၊ ဌ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဧ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဿယံ၊ ကျိ။
အလဘမာနေန၊ မရသော။ ယာစိယမာနေန၊ သူနာရဟန်းသည်
ဘောင်းပန်အပ်သော။ ဝိဿ နုပဋ္ဌာကေန၊ သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
အနိဿိဒကန၊ ပ။ ဝတ္ထု၊ ဌ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ (အဓိပ္ပါယ်ကား—သူနာ
ရဟန်းသည် ငါ့ကိုပစ်၍မသွားလင့် ဟု တောင်းပန်လတ်သော်ကား ဝိဿာနု
ပဋ္ဌာကရဟန်းသည် နိဿယည်းမယူပဲ နေအပ်၏ ဟူလို။) သဇေ ပန၊ ဌကား။
“မံ၊ ငါ့ကို၊ ယာစာဟိ” တိ၊ ပန် ဟူ၍။ ဝုဗ္ဗမာနောဝိ၊ ဝိဿာနုပဋ္ဌာက
ရဟန်းသည် ဆိုသော်လည်း။ ဝိဿာနော၊ သည်။ မာနေန၊ မာန်မူသဖြင့်။
န ယာစဘိ၊ အံ့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ဧ။ (နိဿယည်းယူရာသို့ သွားအပ်၏ ဟူသတည်း။)

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို။ သလ္လက္ခေန္တေန၊
မှတ်သော။ အာရညိကေန၊ တောကျောင်း၌နေသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
နိဿယံ၊ ကျိ။ အလဘမာနေန၊ သဖြင့်။ အနိဿိတေန၊ မရှိပဲ၊ (နိဿယည်း

(ဇုတိယအကြိမ်)

မယူပဲ။) ဝတ္ထု၊ ၄။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ ‘ဣမသ္မိ’ သေနာသနေ၊ ဤ
တောကျောင်း၌၊ ယဒါ၊ ၌၊ ပဋိရူပေါ၊ တင့်အပ်သော၊ နိဿယဒါယ
ကော၊ သည်။ အာဂစ္ဆိယတိ၊ လတ္တံ့။ တဒါ၊ ၌၊ တဿ၊ ထိုဆရာကို။
(ဆဋ္ဌိကံတည်း။) နိဿာယ၊ ၅။ ဝသိဿာမိ၊ နေအံ့၊’ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊
၄။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။” (ဣတိတလုံးကျေ။) ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော ပန၊
ကြောင့်ကား။ ယတ္ထ သေနာသနေ၊ ၌။ ဝသန္တဿ၊ နေသောရဟန်းအား။
သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ ပဋိ
လာဘဝသေန၊ ရသောအားဖြင့်။ ဖာယု၊ ချမ်းသာသည်။ (စီးဖြန်းသာ
သည်လည်းပေး။) ဟောတိ၊ အံ့၊ တာဒိသံ၊ သော။ ဖာယုဝိဟာရံ၊ ကို။
သလ္လက္ခန္ဓေန၊ သဖြင့်။ နိဿယံ၊ ကို။ အလာဘမာနေန၊ သဖြင့်။ အနိဿိ
တေန၊ မရှိပဲ။ ဝတ္ထု၊ နေအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား- တော၌နေသော ရဟန်း
သည် ကသိုဏ်းပရိကမ် အစရှိသော သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၊ အနိစ္စ အစရှိသော
ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို စီးဖြန်းသာသည်ရှိသော် နိဿယည်းပေးနိုင်သော
ဆရာ လာသောအခါ၌ နိဿယည်းယူအံ့ ဟု တပါးသို့ မသွားပဲ နေအပ်၏ ဟူလို
သတည်း။) ပန၊ ရသည်ကား။ ဣမဉ္စ ပရိဘာရံ၊ ဤ အစောင့်ကိုလည်း။
သောတာပန္နော၊ ပန်လည်း။ နေဝ လာဘတိ၊ မရ။ သကဒါဂါမိ၊ လည်း။
န လာဘတိ၊ မရ။ အနာဂါမိအရဟန္တာ၊ အနာဂါမိ ရဟန္တာတို့သည်
လည်း။ န လာဘန္တိ၊ ကုန်။ ယာဒဂတဿ၊ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သော။
သမာဓိနော ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာယ ဝါ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုလည်းကောင်း။ လာဘိ၊ ရပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န လာဘတိ၊ မရ။
ဝိဿဋ္ဌကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို လွတ်သော။ ဗာလပုထုဇ္ဇနေ ပန၊ ဗာလ
ပုထုဇ္ဇေ၌ကား။ ကထာဝ၊ ဆိုဖွယ်သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊
အား။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ သမထော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
ဝိပဿနာ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ တရုဏာ၊ နသေးသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဣမံ ပရိဘာရံ၊ ဤအစောင့်ကို။ လာဘတိ၊
၏။ ပဝါရုဏာသင်္ဂဟာဝိ၊ ပဝါရုဏာ၏ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုလည်း။ တေသေဝ၊
အားသာလျှင်။ အနုညာတော၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမိနာ ပုဂ္ဂလေန၊
ဤ ကမ္မဋ္ဌာန်းနသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာစရိယေ၊ သည်။ ပဝါရေတွာ၊
၅။ ဝတေဝိ၊ သွားခဲ့သော်လည်း။ “ယဒါ၊ ၌၊ ပဋိရူပေါ၊ တင့်အပ်သော။
နိဿယဒါယကော၊ သည်။ အာဂစ္ဆိယတိ၊ လတ္တံ့။ တံ အာစရိယံ၊ ကို။
နိဿာယ၊ ၅။ ဝသိဿာမိ”တိ၊ နေအံ့ ဟု။ အာဘောဂံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၅။
ပန၊ တဖန်။ ယာဝ၊ လောက်။ အာသဠိပုဏ္ဏော၊ ဝါဆိုလပြည့်သည်။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ လောက်။ အနိဿိတေန၊ ၁။ ဝတ္ထု၊ ၄၂။ ငနုတိ၊ ၏။ သဓေ ပန၊ ဤကား။ အာသဠိမာဿေ၊ နွယ်တာသဌ။ (ဝါဆိုလ၌သော်လည်း ပေး။) အာစရိယော၊ နိဿယည်းဆရာသည်။ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာအံ့။ ယတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ နိဿယော၊ ကို။ သဗ္ဗတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၁၅၃။ ကထံ ဂဟိတော ဟောတီတိ ဣတ္ထ ပဒေ၊ ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ ဥပဇ္ဈာ ကို။ ဂဏှန္တေန၊ ယူသောသူသည်။ ဧဝံ ဧကသ္မိံ အံဿေ၊ ပခုံးတတက်၌။ ဥတ္တုဒသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်စဗွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ၊ ၌။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ပဉ္စိတွာ၊ ၌။ ဥတ္တုဒ္ဓိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိဒိတွာ၊ ၌။ အဗ္ဗလိံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီ၌။ “ဥပဇ္ဈာယော မေ တန္တေ ဟောဟိ”တိ၊ ဟူ၍။ တိက္ခတ္ထု၊ ကြိမ်း။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တန္တေ၊ ရေး။ မေ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော့။ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗိဝိဟာရိကေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသော တပည့်သည်။ ဝုတ္ထေ၊ သေင်္ဂ။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ “သဟူ”တိ ဝါ၊ ကောင်းပြီ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “သဟူ”တိ ဝါ၊ ဝါ ဝန်မလေး ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဩပါယိက”န္တိ ဝါ၊ ဝါ၏ဝန်ပေ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ပဋိရူပ”န္တိ ဝါ၊ သင့်တင့်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်သဖြင့်။ သမ္ပ ဧတိ၊ ပြီးစေသော့။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သဓေ ဝိညာပေတိ၊ အကယ်၍ သိစေအံ့။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သဓေ ဝိညာပေတိ၊ အံ့။ ကာယေန ဝါစာယ၊ နှစ်ပါးစုံဖြင့်။ သဓေ ဝိညာပေတိ၊ အံ့။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣတ္ထ၊ ၌။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ ဣမေသု ပဉ္စသု ပဒေသု၊ တို့တွင်။ ယဿကဿာဝိဒဿ၊ တစုံတခုသောပုဒ်ကိုး (ဤကား သာဝန်၌ ဆဋ္ဌိကံတည်း။) ဝါစာယ ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ သာဝန်၊ အကြင် ကြွားစေခြင်းသည်။ ကာယေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ အတ္ထဝိညာပနံ၊ အကြင် အနက်ကို သိစေခြင်းသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ ဣဒမေဝ ဣဒံ ဧဝ သာဝနအတ္ထဝိညာပနံ၊ ဤ နှုတ်ဖြင့် စကားကို ကြားစေခြင်း ကိုယ်ဖြင့် အနက်ကို သိစေခြင်းသာလျှင်၊ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသည် မည်၏။ ကေဝိ ပန အာစရိယာ၊ တို့သည်ကား။ “သဟူ”တိ၊ ကောင်းပြီ ဟူ၍။ သမ္ပဒိစ္စနံ၊ တပည့်၏ ဝန်ခံခြင်းကိုး။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကောင်းပြီဟူ၍ တပည့်က ဝန်ခံမှ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်း ပြီး၏ ဟု ကေဝိဆရာတို့ ဆိုကုန်၏ ဟူလိုသတည်း။)

(ဒုတိယအကြိမ်)

တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ အာယာစန ဒါနမတ္တေန ဟိ၊ ဘောင်းကား ပေးကာမျှတည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပဇ္ဈာယော သည်။ ဂဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဥပဇ္ဈာယ် ယူရာ၌။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒနံ၊ တပည့်၏ဝန်ခံခြင်းသည်။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကနဝိ၊ သည်သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ “မေ၊ ငါ၏။ ဣမိနာ ပဓံဒန၊ ‘ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ ဟောတိ’ ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ကို။ ဂဟိတော”တိ၊ ငါ ယူပြီဟူ၍။ ဉာတံ၊ သိအံသောငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ (ဤမျှယူကာတည်း ယူပြီးမှ မမှတ်လင့် ဟူလိုသတည်း။) “အဇ္ဇဘဝ္ဗ အဇ္ဇ အာဒိ” ကတွာ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ဒါနိ၊ ၌။ ထေရော၊ သည်။ မယံ၊ ၏။ သာရော၊ တည်း။ အဟမ္ပိ၊ သည်သည်။ ထေရဿ၊ ၏။ သာရော”တိ၊ ဝန်တည်း ဟု။ ဣဒမ္ပိ သာရံ၊ ဤဝန်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ဉာတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ “ဥပဇ္ဈာယော ဘိက္ခဝေ၊ ပ။ အာပဇ္ဇိယန္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဟိ ဝုတ္တံ ဝေ၊ ဟောတော်မူအပ်သလျှင်ကတည်း—

ဘိက္ခဝေ၊ ဟို။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကမ္ပိ၊ အတူ နေ တပည့်၌။ ဝုတ္တမိတ္တံ၊ သား ဟူသော စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေဿတိ၊ တည်စေလတ္တံ့။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယမ္ပိ၊ ၌။ ဝိတု မိတ္တံ၊ အဘ ဟူသော စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တည်သည်ရှိသော်။ ဘေ၊ ထိုဆရာ တပည့်သို့သည်။ အညမည်း၊ အချင်းချင်း။ သဂါရဝါ၊ ရှိသခြင်းနှင့်တကွ။ သပ္ပဘိဿာ၊ ကျိုးနွံ တုပ်ဝပ်ခြင် နှင့်တကွ။ သဘာဂဝုတ္တိဒနာ၊ ဟူသော အသက်မွေး ခြင်း ရှိကုန် သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ဝုဓိံ ဝိရုဇ္ဇိံ၊ ပွားများ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောသော အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇိယန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

အာစရိယဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ နိဿယဝ္ဗဟဏေဝိ၊ နိဿယသည်း ယူ ရာ၌လည်း။ အယဓေဝ ဝိနိစ္ဆယော၊ ခဲ့ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ နိဿယသည်းယူရာ၌။ အယံ ပန၊ ဤသို့လတ္တံ့သည် ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ အာစရိယဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ နိဿယံ၊ ကို။ ဂဏှန္တေန၊ ယူသော ရဟန်းသည်။ ဥတ္တုဋိကံ၊ ဆောင်ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ “အာစရိယော မေ ဘန္တေ ဟောတိ၊ အာယသ္မတော နိဿယ ဝန္တာမိ”တိ၊ ဝန္တာမိ-ဟူ၍။ ဘိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဝါလော့။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အာယသ္မတော အာယသ္မန္တံ၊ ရာဏံ။ နိဿယ၊ ဤ။ ဝစ္ဆာမိ၊ နေပါအံ။
သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ဝုတ္တနယဓေဝ၊ သာလျှင်တည်း။

၁၅၄။ ကဏံ ပဋိပ္ပဿန္တတိတိ ဧတ္ထ ဧတိသံ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤ။ ဧဝံ၊ သို့။
အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (ထည်း။) တာဝ၊ စွာ။ ဥပဇ္ဈာယမှာ၊ မှ။
ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ နိဿယပဋိပ္ပဿန္တိ၊
နိဿယည်းခြင်းခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အာစရိယမှာ၊ မှ။ ဆဟိ၊ ကုန်
သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နိဿယပဋိပ္ပဿန္တိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
“ပဉ္စမာ ဘိက္ခဝေ ။ ပ။ အာစရိယမှာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧတံ ငစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ
ဟိ ဝုတ္တံ ဧဝ၊ သာလျှင်ကတည်း။—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပဇ္ဈာယမှာ၊ မှ။ နိဿယပဋိပ္ပဿန္တိယော၊
မှီရာ ခြင်းခြင်းတို့ကား။ ဣမာ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဥပဇ္ဈာ
ယော၊ သည်။ ပတ္တန္တော ဝါ၊ အရပ်တပါးသို့ နေအံ့ဟု သွား
သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ။ ဝိဗ္ဗန္တော ဝါ၊ လူထွက်သည်မူ
လည်း။ ဟောတိ၊ အံ။ ကာသကတော ဝါ၊ သေသည်မူလည်း။
ဟောတိ၊ အံ။ ပက္ခသင်္ကန္တော ဝါ၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့
သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ။ အာဏတ္တိယေဝ၊ နှင်ခြင်းသည်
လျှင်။ ပဉ္စမိ၊ ငါးခုမြောက်သော အင်္ဂါတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ
ဧဝ၊ ပဉ္စ၊ တို့သည်လျှင်။ ဥပဇ္ဈာယမှာ၊ မှ။ နိဿယပဋိပ္ပဿန္တိ
ယော၊ တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာစရိယမှာ၊ နိဿယည်းယူသော ဆရာမှ။
နိဿယပဋိပ္ပဿန္တိယော၊ တို့ကား။ ဣမာ ဆ၊ တို့တည်း။ အာစရိ
ယော၊ သည်။ ပတ္တန္တော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ။
ဝိဗ္ဗန္တော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ။ ကာသကတော ဝါ၊
သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ။ ပက္ခသင်္ကန္တော ဝါ၊ သည်မူလည်း။
ဟောတိ၊ အံ။ အာဏတ္တိယေဝ၊ သည်လျှင်။ ပဉ္စမိ၊ ငါးခုမြောက်
သော အင်္ဂါတည်း။ ဥပဇ္ဈာယေန ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်နှင့်မူလည်း။
သမောဓေနဂတော၊ ပေါင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ အံ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ဧဝ၊ တို့သည်လျှင်။ အာစရိယမှာ၊ မှ။
နိဿယပဋိပ္ပဿန္တိယော၊ တို့တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား- ဥပဇ္ဈာယ်ကို

(ဒုတိယအကြိမ်)

မြင်တိုင်း မြင်တိုင်း ဥပဇ္ဈာယ်၏ အသံကို ကြားတိုင်း ကြားတိုင်း နိဿယည်းငြိမ်း၏။ အသစ်နိဿယည်း ယူပြန်ရ၏။ ဤအရာကိုထေးကပ်၍ လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်မရှိသော အရပ်၌သာ နိဿယည်းကို ခွင့်ပြု တော်မူသောကြောင့် လည်းကောင်း ရဟန်းတို့မှာ ဥပဇ္ဈာယ်မရှိလျှင် နိဿယည်းယူ၍သာ နေအပ်သည်။ ဥပဇ္ဈာယ်ထပ်၍ မယူရပြီ။ သာမဏေတို့မှာကား ရဟန်းတို့ကဲ့သို့ မဟုတ်။ နေရာ အရပ်တိုင်းမှာပင် ဥပဇ္ဈာယ် ယူ၍သာ နေအပ်၏။)

တတြ ဝစနေ၊ ဌ။ အယံ၊ သညကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ (ဥပဇ္ဈာယ် ပေးသောဆရာကား ဥပဇ္ဈာစရိယတည်း။ တပည့်ကား သဒ္ဓိဝိဟာရိက၊ အန္တ ဝါသိကတည်း။ ဆရာငါးပါး တပည့်လည်း ငါးပါးတည်း။) ပတ္တန္တောတိ၊ ကား။ တမှာ အာဝါသာ၊ ထို နေထောကျောင်းမှ။ ဝိပွငသိတုကာမော၊ ကင်း၍ နေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တန္တော၊ ဖဲခွဲ၏။ (ထည့်။) ဒိသံ၊ မျက်နှာသို့။ ဂတော၊ ခဲ့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တသ္မိံ၊ ထို ဥပဇ္ဈာယ် သည်း။ ဂတေ စ ပန၊ သွားခဲ့သော်လည်း။ သစေ၊ ၍။ ဝိဟာရေ၊ ဌ။ နိဿယဒါယကော၊ နိဿ ယည်းပေးတတ်သော ဆရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ အညဒါဝိ၊ တရံတခါသော်လည်း။ နိဿယော၊ ကို။ ဂဟိတ ပုဗ္ဗော ဝါ၊ ရှေး၌ ယူဖူးသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ယော ဝါ ဘိက္ခု၊ သည်မူလည်း။ ဧသယန္တောဂပရိတောဂေါ၊ တကွ သုံးဆောင်ပရိတုဂ်ကြ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿ၊ ရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ နိဿယော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧကဒိဝသမ္ပိ၊ မျှလည်း။ ပရိဟာရော၊ စောင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အပတ်မှ မလွတ် ဟူလို။) သစေ၊ ၍။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သော ရဟန်းသည်။ နတ္ထိ၊ အံ့။ အညော၊ သော။ လဇ္ဇိပေလလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပေသလာသာဝံ၊ သီလကို ချင်သော သူ တော်ကောင်း၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနန္တေန၊ သိသဖြင့်။ တဒေဟဝ ထို သွား သောနေ၌ပင်လျှင်။ နိဿယော၊ ကို။ ယာ စိတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဧတိ၊ အံ့။ ဣစ္စေတံ ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့ ပေးမှုကား။ ကုသလံ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ် မရှိ။ အထ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ “တုမှဒကံ၊ တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ လဟံ၊ စွာ။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့လော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ သည်လည်း။ စေ၊ ၍။ တထာဂုတ္တံ၊ ထိုသို့ဆိုခဲ့၏။ “တန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ ဩဉ္စ လာပါလတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သစေ၊ ၍။ “တေနဟိ၊ ပြီးကား။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ အာဂမနံ၊ ကို။ အာဂမေထ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ငုံလင့်ကုန်ဦးလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။ အာဂမေတုံ၊ ငုံလင့်အံသော
 ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။ အထ ပနံ ယဒိ၊ ဤကား။ အထာ ဘိက္ခုနေ၊ ဧ။ ပကတိ
 ယာ၊ ဖြင့်၊ ပေသလတာဝံ၊ ကိုး၊ န ဇာနာတိ၊ အံ၊ စတ္တာရိ ပဉ္စ ဒိဝသာနိ၊
 လေးရက် ဝါးရက်သို့တိုင်တိုင်။ တထာ ဘိက္ခုဿ၊ ဧ။ သဘာဝတံ၊ လဇ္ဇိ
 ပေသလအဖြစ်ကို။ ဩဘာဝကေတွာ၊ ဤ၊ ဩကာသံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊
 ခေ၍။ နိဿယော၊ ကို။ ဝဘေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။
 ဝိဟာရေ၊ ဤ။ နိဿယဒါယကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ‘အံ။ ဥပဇ္ဈာယော စ၊
 သည်လည်း။’ အဟံ၊ သည်။ ကတိပါဟေန၊ ဖြင့်။ အာဂမိဿမိ၊ ပြန်လာ
 ခဲ့အံ၊ မာ ဥက္ကဏ္ဌိက္က၊ မဆန့်ကျင်ကုန်လင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဤ။
 ဝဒကော၊ သွားခဲ့မှုကား။ ယာဝ အာဂမနာ၊ လာသည်တိုင်ရုံ၊ (ရောက်ရုံ
 သော်လည်းဟူ။) ပရိဟာရော၊ အစောင့်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ အပ်၏။ အထာဝိ ယဒိ၊
 ဤသည်။ နံ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို၊ တတ္ထ၊ ထို သွားသောရာ၌၊ မနုဿာ၊ တို့သည်။
 ပရိစ္ဆန္တကာလတော၊ ပိုင်းခြားသောကာလထက်။ ဥက္ကရိဝိ၊ အလွန်လည်း။
 ပဉ္စ ဝါ ဒိဝသာနိ၊ လည်းကောင်း။ အထ ဝါ ဒိဝသာနိ၊ လည်းကောင်း။
 ဝါသေန္တိယေဝ၊ နေစကုန်သည်သာ ဖြစ်အံ။ တေန၊ ထို ဆရာသည်။
 ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝတ္ထိ၊ ကို၊ ပေသတဗ္ဗော၊ ခေအပ်၏။ ဖဟရာ၊ ပဉ္စင်းငယ်
 တို့ကို။ မာ ဥက္ကဏ္ဌိက္က၊ မဆန့်ကျင်ကုန်လင့်။ အဟံ၊ သည်။ အထကဒိဝသံ
 နာမ၊ ဤမည်သော နေ၌။ အာဂမိဿမိ၊ လာလတ်အံ။” ဣတိ၊ သို့။ ပေသေ
 ဟဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဝေဇ္ဇိ ဤသို့ စေသော်လည်း။ ပရိဟာရော၊ ကို၊ လဗ္ဘတိ၊
 အပ်၏။ အထ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သော်။
 အန္တရာသေဝ၊ ဤ၊ နဒိပူဇရန ဝါ၊ မြစ်ရေပြည့် ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောရာ
 ဒိဟိ ဝါ၊ ခိုသူ စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 အံ။ ထေရာ၊ သည်။ ဥဒကောသတ္တနံ ဝါ၊ ရေကုခြင်းကိုသော်လည်း။
 အာဂမေတိ၊ ငုံလင့်အံ။ သဘာယေ ဝါ၊ အပေါင်းအဖော်တို့ကိုသော်
 လည်း။ ပရိယယသတိ၊ အံ။ စေ ဤ၊ တံ ပဝတ္ထိ၊ ကို။ ဖဟရာ၊ တို့သည်။
 သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်အံ။ ယာဝ အာဂမနာ၊ ရောက်သည်တိုင်အောင်။ ပရိ
 ဟာရော၊ အစောင့်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ အပ်၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ သော၊ ထို
 ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ “ဣဇေဝ၊ ဤပင်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဝသိဿာမိ၊ အံ။”
 ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏာဘိ၊ စေအံ။ ပရိဟာရော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ယတ္ထ
 ဌာနေ၊ ဤ။ နိဿယော၊ နိဿယည်းဆရာကို။ လဗ္ဘတိ၊ အပ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်သို့။ ဝန္တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဝိဗ္ဗန္တေ ပန၊ လူထွက်ခဲ့သော်ကား။ ကေ
 ဒိဝသမ္ပိ ဗျလည်း။ ပရိဟာရော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကလကတေ ဝါ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

သေခွဲသော် လည်းကောင်း။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ ဗျလည်း။ ပရိဟာရော၊ သည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပက္ခသင်္ကန္တေ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ ဗျလည်း။ ပရိဟာရော၊ သည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ ဌာနေ၊ ဌ။ နိဿယော၊ ကို။ လက္ခတိ၊ အပ်၏။ တတ္ထ၊ သို့။ ဝန္တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

☞ အာဏတ္တိတိ ပန၊ ကား။ နိဿယပဏာမနာ၊ နိဿယည်းဆရာ၏ နှင်ခြင်းကို။ ဝုစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တံ၊ သင့်ကို။ ပဏာမေမိ၊ ငါနှင်၏။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ “တေ၊ သင်သည်။ ဣမေ ဤကျောင်းသို့။ မာ ပဋိတ္တမိ ပဝိသိ၊ မဝင်လင့်။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ “တေ၊ ၏။ ပတ္တစိရံ၊ ကို။ နိဟရ၊ ထုတ်ဝေ။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ “အဟံ၊ ငါ့ကို။ တယာ၊ သင်သည်။ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ မလုပ်ကျွေးအပ်ပြီ။” ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဣမိနာ ပါဠိနယေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ “မံ၊ ကို။ ဝါမပ္ပဝသေနံ၊ ရွာတွင်းသို့ ဝင်အံ့သည်ကို။ မာ အာပုစ္ဆိ၊ မပန်လင့်တော့။” ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ ပ’ဋိမုတ္တကနယေန’ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယော အန္တေဝါသိကော၊ ကို၊ နိဿယပဏာမနာယ၊ နိဿယည်းဆရာ၏ နှင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏာမိတော၊ နှင်သည်။ ဟောတံ၊ ၏။ တေန အန္တေဝါသိကေန၊ သည်း။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ကို။ ခမာပေတဗ္ဗော၊ ကန်တော့အပ်၏။ ဝါ၊ သည်းခံစေအပ်၏။ သစေ၊ ဤ။ အာဒိတော၊ ဝ အစမှသာလျှင်။ န ခမတိ၊ သည်းမခံအံ့။ ခဏ္ဍကမ္ပံ၊ ဒဏ်ပေးသော အမှုကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ တိက္ခတ္ထု၊ ကြိမ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သယမေဝ၊ လျှင်။ ခမာပေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ စေ၊ ဤ။ နော ခမတိ၊ လိုအံ့၊ တသ္မိ’ဝိဟာရေ၊ ဌ။ ဟောထေရေ၊ ထို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ခမာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ စေ၊ ဤ။ နော ခမတိ၊ လိုအံ့၊ သာမန္တဝိဟာရေ၊ နီးသောကျောင်း၌၊ ဘိက္ခု၊ ထို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ခမာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ ဤ။ ဇေဋ္ဌိ၊ ဤသို့ ကန်တော့သော်လည်း။ န ခမတိ၊ အံ့၊ အညတ္ထ၊ အရပ်တပါးသို့၊ ဝန္တော၊ သွား၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ သဘာဝါနံ၊ သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကော၊ ဌ။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “မေ မမ၊ ၏။ သဘာဝါနံ၊ သဘာဝဖြစ်သောသူတို့၏။ (အကျင့်တူသောသူတို့၏လည်းပေး။) သန္တိကော၊ ဌ။ ဝသတိတိ၊ နေ၏ဟု။ ဥ တွာဝိ၊ ဤလည်း။ အပ္ပေဝ နာမ ခမေယျ၊ သည်းခံမည်လည်း မသိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ ဤ။ ဇေဋ္ဌိ၊ ဤသို့ နေသော်လည်း။ န ခမတိ၊ အံ့၊ တကြေဝ ဌာနေ၊ ထို တပါးသောအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုနေရာအရပ်၌။ စေ၊ ဤ။ ဝုတ္တိက္ခာဒိဒေါသေန၊ မှတ်သိပ်ခြင်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

စသော အပြစ်ဖြင့်။ ဝသိတုံ၊ ၄၂။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ အံ၊ တံသော ဝိဟာရံ၊ ထို နေခြံကျောင်းသို့လျှင်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ အညဿ သိက္ခုနေ၊ ၏ သန္တိကော၊ ဌ။ နိဿယံ၊ ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝသိတုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်ကား။ အာဏတ္တိယံ၊ ဌ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း (ဤအရာ၌ ဆရာစွန့်လေပြီးသောကြောင့်ရကား ဥပဇ္ဈာယ်ဟောင်းနှင့် တွေ့သော်လည်း ဆရာသစ်၏အထံ၌ယူသော နိဿယည်းကား မငြိမ်း။)

အာစရိယမှ၊ နိဿယည်းယူသော ဆရာမှ။ နိဿယပဋိပဿဒ္ဓိသု၊ နိဿယည်း ငြိမ်းခြိမ်းတို့၌။ အာစရိယော ပက္ကန္တော ဝါ ဟောတီသိ ဧတ္ထ ပဒေ၊ ဌ။ ကောစိ အာစရိယော၊ ကား။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ တပည့်အား ကြား၍၊ ပတ္တမတိ၊ ၏။ ကောစိ အာစရိယော၊ ကား။ အနာပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍၊ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။ အန္တောဝါသိကောပိ၊ သည်လည်း။ ဝေဓေဝ၊ အတူ ၎င်းတည်း။ တတြ၊ ထို ဆရာ တပည့်နှစ်ယောက်တို့တွင်။ သစေ၊ ၍။ အန္တောဝါသိကော၊ သည်။ အာစရိယံ၊ ကို။ “သန္တေ၊ ရား။ ကေနစိဒေဝ ကရဏိယေန၊ တစုံဘုရသော ပြုစုယ်တိစ္ဆဖြင့်။ အသုကံ နာမ ဌာနံ၊ သို့။ ဝန္တ၊ ၄၂။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာပုစ္ဆတိ၊ ၏။ အာစရိယေန စ၊ သည်လည်း။ “ကဒါ၊ ဌ။ ဝဓိဿတိ၊ အံနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော တပည့်သည်။ “သာယနေ ဝါ၊ ဌ လည်းကောင်း။ ရတ္တိံ ဝါ၊ ဌ လည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌတိတွာ၊ ၍။ ဝဓိဿာမီ” တိ၊ အံ ဟု။ ဝဒတိ၊ အံ။ အာစရိယောပိ၊ သည်လည်း။ “သာဓူ” တိ၊ ကောင်း၏ ဟု။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတိ၊ ခံအံ။ တံ ခဏံသေဝ၊ ဌာယလျှင်။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ “သန္တေ၊ ရား။ အသုကံ နာမ ဌာနံ၊ သို့။ ဝန္တ၊ ကာသော၊ သည်။ အပိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လတ်သော်။ အာစရိယော၊ သည်။ “အသုကသ္မိံ နာမ ဝါသေ၊ ဌ။ ဝိဇ္ဇာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံ၍၊ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဇာနိဿတိ၊ သိရလတ္တံ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။ သော စ၊ ထိုဘာည့်သည်လည်း။ “သာဓူ” တိ၊ ဟု။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတိ၊ အံ၊ တတော၊ မှ။ စေ၊ ၍။ ဝတော၊ အံ။ သုဝတော၊ ကောင်းသော သွားခြင်းတည်း။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ န ဝစ္ဆတိ၊ အံ။ နိဿယော၊ သည်။ န သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတိ၊ မငြိမ်း။ အထာပိ ယဒိ၊ ၍လည်း။ “ဝန္တာမိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာစရိယေန၊ သည်။ “တာဝ၊ စွာ။ မာ ဝစ္ဆ၊ မသွားလင့်ဦး။ ရတ္တိံ၊ ဌ။ မန္တော၊ ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရဘုန်အံ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော တပည့်သည်။ မန္တော၊ ၍။ ဝစ္ဆတိ၊ အံ။ သုဝတော၊ တည်း။ စေ၊ ၍။ နာ ဝစ္ဆတိ၊ မသွားဖြစ်အံ။ နိဿယော၊ သည်။

(ဓုတိယအကြိမ်)

☰

န ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ အာစရိယံ၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ ပ။ ပက္ခမန္တဿ ပန၊ အားသက်ကား။ ဥပစာရသိမာတိတ္တမေ၊ ဥပစာရသိမ်ကိုလွန်ခြင်း၌။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ဤ။ အန္တောဥပစာရသိမတော၊ ဥပစာရသိမ်အတွင်းမှ။ ပဋိနိဝတ္တန္တဿ၊ ပြန်သောသူအား။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ သစေ ပန၊ ရှိကား။ အာစရိယော၊ သည်။ အန္တောဝါသိကံ၊ ကို။ “အာဝုသော၊ ဝါရှင်၊ အသုကံ နာမ ဌာနံ၊ သို့။ ဂမိဿာမိ”တိ၊ အံ့ ဟု။ အာပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ အန္တောဝါသိကေန စ၊ သည်လည်း။ “ကဒါ”တိ၊ အံ့နည်း ဟု။ ဝုတ္တေ၊ လတ်သော်။ “သယန္တေ ဝါ၊ ဌာနံလည်းကောင်း။ ရတ္တိဘာဝေ ဝါ၊ ဌာနံလည်းကောင်း။ ဂမိဿာမိ”တိ၊ အံ့ ဟု။ ဝဒတိ၊ အံ့။ အန္တောဝါသိကောဝိ၊ သည်လည်း။ “သာဓူ”တိ၊ ဟု။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တတိ၊ အံ့။ တံ ခဏံ ယော၊ ဌာနံလည်း။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ဤ။ သစေ ပန၊ ရှိကား။ အာစရိယော၊ သည်။ “သွေ၊ ဖြန့်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဌာ၊ စရိတွာ၊ ရှိ။ ဂမိဿာမိ”တိ၊ အံ့ ဟု။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဣဘရော စ၊ တပည့်သည်လည်း။ “သာဓူ”တိ၊ ဟု။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တတိ၊ အံ့။ ကေဒိဝသံ၊ တရက်သာလျှင်။ တာဝ၊ သောက်။ နိဿယော၊ သည်။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ ပုနဒိဝသေန၊ ဌာ၊ ပဋိပ္ပဿန္တေ၊ သည်။ ဟောတိ ဤ။ “အသုကသ္မိ” နာမ ဝါမေ၊ ဌာ၊ ဝိဇ္ဇာယ စရိတွာ၊ ရှိ။ မမ၊ ဤ။ ဂမနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဂမနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ ပန၊ ရှိကား။ သစေ၊ ရှိ။ န ဝတ္တတိ၊ မသွားမူကား။ နိဿယော၊ သည်။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ အထာဝိ ယဒိ၊ ရှိလည်း။ “ဝန္တောမိ”တိ၊ အံ့ ဟု။ ဝုတ္တေ၊ လတ်သော်။ အန္တောဝါသိကေန၊ သည်။ “တာဝ၊ စွာ။ မာ ဝန္တထ၊ မသွားလင့်ကုန်။ ရတ္တိံ၊ ဌာ၊ မန္တတွာ၊ ရှိ။ ဇာနိဿထ၊ ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော ဆရာသည်။ မန္တတွာဝိ၊ ရှိလည်း။ န ဝတ္တတိ၊ အံ့။ နိဿယော၊ သည်။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ သစေ၊ ရှိ။ ဥဘောဝိ၊ ကုန်သော။ အာစရိယန္တောဝါသိကော၊ ဆရာ တပည့် နှစ်ယောက်တို့သည်။ ကေနိဝေဝ ကရဏိယေန ဖြင့်လျှင်။ ဗဟိသိမံ၊ သို့။ ဝန္တန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စေ၊ ရှိ။ ပဘော၊ တိုသိမ်ပေ။ အာစရိယော၊ သည်။ ဂမိယမိန္တော၊ ခရီးသွားလိုသော စိတ်သည်။ ဥပန္တေ၊ လတ်သော်။ အနာပုစ္ဆာဝ၊ တပည့်ကို မကြားပဲလျှင်။ ဝန္တော၊ ရှိ။ ဝိန္တံ လေဉ္စ၊ ပါတာနံ၊ ခဲနှစ်ပစ်တို့၏။ အန္တောယောဝ၊ အတွင်း၌ပင်လျှင်။ နိဝတ္တတိ၊ နှစ်အံ့။ နိဿယော၊ သည်။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ သစေ၊ ရှိ။ ဇေ လေဉ္စ၊ ပါတေ၊ တို့ကို။ အတိတ္တမိတွာ၊ ရှိ။ နိဝတ္တတိ၊ အံ့။ ပဋိပ္ပဿန္တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ (ဤ၌ ဆရာသည် အရပ်တပါးသို့ သွားသည်မည်သောကြောင့်

၄၉၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

နိဿယည်း ငြိမ်းသည် ဟူ၏။) အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊ တို့သည်။ ခွေ လေ့၍
ဝါတော၊ တို့ကို။ အတိတ္တမ္မ၊ ရှိ။ အညသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဤ။ ဝသန္တိ၊ ကုန်အံ့။
နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား နိဿယာစရိယ
ဥပဇ္ဈာစရိယတို့သည် နိဿယန္တေဝါသိက သဒ္ဓိဝိဟာရိကန္တေဝါသိကတို့ နေ
သောကျောင်းမှ တပါးသော ခဲနှစ်ပစ်ထက်ဝေးသော ကျောင်းမှာ နေလေ
သည်ရှိသော် ထိုတပည့်တို့အား နိဿယည်း ငြိမ်းလေကုန်၏ ဟူလိုသတတ်။)
အာစရိယော၊ သည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ စ၊ ခဲ့သော်လည်းကောင်း။ ကာလကတေ
စ၊ ခဲ့သော်လည်းကောင်း။ ပက္ခသင်္ကန္တေ စ၊ ခဲ့သော်လည်းကောင်း။
တံ ခဏံ ယော၊ ဤသလျှင်။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ၏။

အာဏတ္တိယံ ပန၊ နှင်ခြင်းဌာနား၊ အာစရိယော၊ သည်။ မုဉ္ဇိတုကာ
မော၊ သည်။ ဟုတွာစ၊ ဖြစ်၍လျှင်၊ နိဿယပဏာမနာယ၊ နိဿယည်း၏
နှင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏာမေတိ၊ နှင်အံ့။ အန္တေဝါသိကော စ၊ သည်လည်း။ “မံ၊
ကို။ အာစရိယော၊ သည်။ ကိဉ္ဇာဝိ ပဏာမေတိ၊ အကယ်၍ကား နှင်၏
ရှင်။ အေ ခေါ၊ ထိုသို့ နှင်မူလည်း။ ဟဒေယန၊ ဖြင့်။ မုဒုကော”တိ၊ နူးညံ့
၏ ဟူ၍ သာလယော၊ အာလယရှိသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ နိဿယော၊
သည်။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း၊ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ အာစရိယော၊ သည်။
သာလယော၊ ရှိ၏။ အန္တေဝါသိကော၊ သည်။ နိရာလယော၊ မရှိ။ “ဒါနိ၊
ယခု။ ဣမံ အာစရိယံ၊ ကိုး နိဿာယ၊ ၍။ န ဝသိသာမိ”တိ၊ မနေပြီဟု။
ဓရံ၊ ဝန်ကို။ နိက္ခိတိ၊ ချအံ့။ ဇေဋ္ဌိ၊ သော်လည်း။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။
ဥဘိန္တံ၊ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်တို့၏။ သာလယော၊ စိတ်လွတ်ခြင်းသည်။
တာဝေ ပန၊ ရှိသော်ကား။ န ပဋိပ္ပဿန္တတိ ယော၊ တည်း။ ဥဘိန္တံ၊
တို့၏။ ဓရနိက္ခေပေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ၏။ ပဏာမိတေန၊ နှင်အပ်
သော တပည့်သည်။ ဧဏာကမ္မံ၊ ပေးအပ်သော ခဏအမှုကို။ အာဟရိတွာ၊
သော်၍။ တိက္ခတ္ထု၊ ကြိမ်။ ခောဓေတဗ္ဗော၊ ကန်တော့အပ်၏။ စေ၊ ရှိ။
နော ခမတိ၊ မခံအံ့။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဤ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပဋိဘဗ္ဗံ၊ ၏။
ယထာပညတ္တံ ပန၊ ပညတ်တော်မူတိုင်းကား။ အာစရိယုပဇ္ဈာယဝတ္ထံ၊
တို့အား ပြုရာသော ဝတ်ကို။ ပရိပူရေန္တံ၊ ပြည့်သော။ အဓိမတ္တပေမာဒိ
ပဉ္စင်္ဂသမန္တာဝတံ၊ အလွန်ချစ်ခြင်း အစရှိသော အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သော။ အန္တေဝါသိကံ ဝါ၊ နိဿယည်းယူသော တပည့်ကိုလည်းကောင်း။
သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသော တပည့်ကိုလည်းကောင်း။ ပဏာ
မေန္တယ၊ နှင်သော ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ဒုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဣတရံ၊

(နုတိယအကြိမ်)

အာစရိယုပဇ္ဈာယ ဝတ်ကို ဖြည့်ခြင်း စသည် မရှိသော တပည့်ကို။ အပဏာမေန္တဿဝိ၊ မနှင်သော ဥပဇ္ဈာယ်အားလည်း။ ဒုတ္တဋ္ဌမေဝ၊ အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ “န တိက္ခဝေ သမ္မာဝတ္တန္တော ပ။ အနတိ သာရော ဟောတိ”တိ အာဒိ၊ ဤသို့ အာရုံရှိသော၊ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို၊ ဝုတ္တံ တိ ဝုတ္တံ ဧဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်ကတည်း—

တိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝတ္တန္တော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်သော အတူနေတပည့်ကို။ န ပဏာမေတဗ္ဗော၊ မနှင်ထုတ်အပ်။ ယော တိက္ခ၊ သည်။ ပဏာမေယျ၊ ငြားအံ့။ ဒုတ္တဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တိက္ခဝေ၊ တို့။ အသမ္မာဝတ္တန္တော၊ ကောင်းစွာ မကျင့်သော အတူနေ တပည့်ကို။ န စ ပဏာမေ တဗ္ဗော၊ မနှင်အပ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပဏာမေတဗ္ဗော ဧဝ၊ နှင်အပ်သည်သာတည်း။ ယော တိက္ခ၊ သည်။ န ပဏာမေယျ၊ မနှင်ထုတ်ငြားအံ့။ ဒုတ္တဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

တိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အဇော်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာ ဂတံ၊ သော။ အန္တေဝါသိကံ၊ ကို။ အပဏာမေန္တော၊ သော။ အာစရိယော၊ သည်။ သာတိသာရော သဒေါသော၊ အပြစ်ရှိ သည်။ ဝါ၊ အာပတ်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပဏာမေန္တော၊ နှင်သော ဆရာသည်။ အနတိသာရော အဒေါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အာစရိယမ္ပိ၊ ဆရာ၌။ အဓိခတ္တံ ပေမံ၊ အလွန်ချစ်ခြင်း သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဓိခတ္တော ပဿာဒေါ၊ အလွန်ကြည် လင်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဓိခတ္တာ ဟိရိ၊ အလွန်ရှက် ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဓိခတ္တော ဂါရဝေါ၊ အလွန် ရိုသေခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဓိခတ္တာ တာဝနာ၊ အလွန် မေတ္တာပွားခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ အဇော်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ အန္တေဝါသိကံ၊ ကို။ အပဏာမေန္တော၊ သော။ အာစရိယော၊ သည်။ သာတိသာရော သဒေါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပဏာမေန္တော၊ သည်။ အနတိသာရော အဒေါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

(ခုတ်ယအကြိမ်)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာ
 ဂတံ၊ သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ ကို။ အပဏာမေန္တော၊ သော။
 ဥပဇ္ဈာနယော၊ သည်။ သာတိသာရော သဒေါသော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ ပဏာမေန္တော၊ နှင်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။
 အနုတိသာရော အဒေါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဥပဇ္ဈာယမ္ပိ၊
 ဥပဇ္ဈာယ်၌။ အဓိမတ္တံ ပေမံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဓိမတ္တော
 ပသာဒေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဓိမတ္တော ဟိရိ၊ သည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဓိမတ္တော ဂါရဝေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ အဓိမတ္တော ဘာဝနာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုဝေ၊
 တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣဗေဟိ ခေါအင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာ
 ဂတံ၊ သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ ကို။ အပဏာမေန္တော၊ သော။
 ဥပဇ္ဈာနယော၊ သည်။ သာတိသာရော သဒေါသော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ ပဏာမေန္တော၊ သည်။ အနုတိသာရော အဒေါ
 သော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

တတ္ထ တိသံ ပါဠိယံ၊ ။ နာဓိမတ္တံ ပေမံ ဟောတိတိ ပဒဿ၊ ဧ။
 အတ္တော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ ဥပဇ္ဈာယမ္ပိ၊ ။ အဓိမတ္တံ၊ လွန်
 သော။ ဂေဟသိတပေမံ၊ အတ၏ ချစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အတ ဟူသော
 အမှတ်ဖြင့် ချစ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နာဓိမတ္တံ ဘာဝနာ
 ဟောတိတိ ပဒဿ၊ ဧ။ အတ္တော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ အဓိ
 မတ္တော၊ လွန်သော။ မေတ္တာဘာဝနာ၊ မေတ္တာပွားခြင်းသည်။ ဝါ၊
 အလွန် အတိုင်းထက် ချစ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အဟံ၊
 ကား။ အတ္တော၊ ဟည်း။

ဥပဇ္ဈာယေန ဝါ သမောဓာနဂတောတိ ဧတ္ထ ပဒေ၊ ။ ဒဿနသဝံန
 ဝသေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို မြင်းခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်အသံကို ကြားခြင်းတို့၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဟိ ကတံ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ နည်းဟူမူကား။ သစေ၊ ။ အာစရိယံ၊ နိဿယည်းဆရာကို။
 နိဿာယ၊ ဗြဟ္မံ။ ဝသန္တော၊ နေသော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက
 ဖြစ်ဖူးသော တပည့်သည်။ ကေဝိတာရေ၊ တရံတည်းသော ကျောင်း၌။
 စေတိယံ၊ ။ ဝန္တန္တံ ဝါ၊ ရှိခိုးလာသော ဥပဇ္ဈာယ်ကို သည်းကောင်း။
 ကေဂါမေ၊ တရွာတည်း၌။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဌာ၊ စရန္တံ၊ သော။ ဥပဇ္ဈာယ်'ဝါ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကို လည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ အံ၊ နိဿယော၊ သည်း။ ပဋိပဿန္တတိ၊ ဇ်။
 ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ သည်း။ န ပဿတိ၊
 မမြင်အံ့။ န ပဋိပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ ဂေပုဋိပန္တံ ဝါ၊ ခရီးသွားသည်ကိုလည်း
 ကောင်း။ အာကာရောန၊ ဖြင့်။ ဝတ္ထန္တံ၊ သော။ ဥပဇ္ဈာယံ ဝါ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဒိသွာ၊ ခြင်၍။ ဝုရတ္ထာ၊ ဝေးသောကြောင့်။ “ဘိက္ခု”တိ၊ ဟူ၍။
 ဇာနာတိ၊ ဇ်။ “ဥပဇ္ဈာယော”တိ၊ ဟူ၍ကား။ န ဇာနာတိ၊ အံ့။ န ပဋိ-
 ပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ သစေ၊ ဤ။ ဇာနာတိ၊ အံ့။ ပဋိပဿန္တတိ၊ ဇ်။ ဥပရိ-
 ပါသာဒေ၊ ဤ။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်း။ ဝသတိ၊ အံ့။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဤ။ သဒ္ဓိ-
 ဝိဟာရိကော၊ သည်း။ ဝသတိ၊ အံ့။ တံ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ အဒိသွာဝ၊ ဝဲလျှင်။
 ယာဂံ၊ ကို။ ဝိဝိတ္တာ၊ ဤ။ ပဋိတ္တမတိ၊ အံ့။ အသနသာလငယ ဝါ၊ ဤ
 သော်လည်းကောင်း။ နိဝိန္တံ၊ နေသော ဥပဇ္ဈာယံကို။ အဒိသွာဝ၊
 ဝဲလျှင်။ ကေမန္တေ၊ ဤ။ တုဉ္ဇိတ္တာ၊ ဤ။ ပတ္တမတိ၊ အံ့။ ဓမ္မဿဝနမဏ္ဍပေ
 ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ နိဝိန္တံ၊ သော။ တံ၊ ထို ဥပဇ္ဈာယံကို အဒိ-
 သွာဝ၊ ဝဲလျှင်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ဤ။ ပတ္တမတိ၊ အံ့။ နိဿယော၊
 သည်း။ န ပဋိပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ ဒဿန
 ဝဿန၊ ဖြင့်။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အင်၏။ သဝန
 ဝသေန ပန၊ အသံကြားသောအားဖြင့်ကား။ သစေ၊ ဤ။ ဝိဟာရေ ဝါ၊
 ဤလည်းကောင်း။ အန္တရုသရေ ဝါ၊ အိမ်တွင်း၌ လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ ဝါ၊
 ကိုလည်း။ ကထေန္တဿ၊ ဟောသော။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဇ်။ အနုဇောဇနံ
 ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ကဇောန္တဿ၊ ပြုသော။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဇ်။
 သဒ္ဓံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ဤ။ “မေ၊ ဇ်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဇ်။ သဇ္ဈေ”တိ၊ ဟူ၍။
 သဉ္ဇာနာတိ၊ အံ့။ နိဿယော၊ သည်း။ ပဋိပဿန္တတိ၊ ဇ်။ အသဉ္ဇာနန္တဿ၊
 အား။ န ပဋိပဿန္တတိ၊ မငြိမ်း။ အယံ၊ ကား။ သမောဓာနေ၊ ဥပဇ္ဈာယံ
 နှင့် ပေါင်းမိခြင်း၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

၁၅၅။ နိဿာယ ကေန ဝသိတဗ္ဗံ၊ ကေန န ဝသိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ ပန
 ပဒေ၊ ဤကား။ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အင်၏။ “ဘိက္ခုဝေ၊
 တို့။ ဗျတ္တေန၊ သော။ ပဋိဗလေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်း။ ပဉ္စဝဿာနိ၊
 တို့ပတ်လုံး။ နိဿာယ၊ ဤ။ ဝတ္ထု၊ ၄။ အဗျတ္တေန၊ သည်း။ ယဝဇိဝံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး။ နိဿာယ၊ ဤ။ ဝတ္ထု၊ ၄။ အနုဇာနာမိ၊ ဇ်။ “ဣတိ၊
 သို့။ ဝစနတော၊ သောကြောင့်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်း။ အဗျတ္တော၊ သည်း။
 ဟောတိ၊ ဇ်။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်း။ ယာဝဇိဝံ၊ ဆုံး။ နိဿာယေဝ၊ ဤ

(ဇုတိယအကြိမ်)

သာလျှင်၊ ဝသိတဗ္ဗံ၊ အင်၏။ သဓေ၊ ဤ၊ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝုဗ္ဗာရံ၊
 သိတင်၊ ကြီးသော။ အာစရိယံ၊ ကို။ န လတတိ၊ အံ့။ ဥပသမ္ပဒါယ၊
 ပဉ္စင်းဖြစ်သည်မှ၊ သဗ္ဗိဝသော ဝါ၊ အဝါခြောက်ဆယ် ရှိသည်မှလည်း။
 ဟောတိ၊ အံ့။ သတ္တဝိဝသော ဝါ၊ အဝါခုနစ်ဆယ် ရှိသည်မှလည်း။
 ဟောတိ၊ အံ့။ နဝကတရဿပိ၊ သိသင်းငယ်၏သော်လည်း။ ဗျတ္တဿ၊
 ဗျတ္တိရှိသော ရဟန်း၏။ သန္တိကော၊ ဤ၊ ဥတ္တုဒ္ဓိကံ၊ ကြောင့်။ နိသိဒိတွာ၊ ဤ၊
 အဇ္ဈတိ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ဤ။ “အာစရိယော မေ အာဝုသော ဟောတိ၊
 အာသတ္တတော နိဿယ ဝစ္ဆာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ တိက္ခတ္တံ၊ ကြိမ်၊
 ဝတွာ၊ ဤ။ နိဿယော၊ ကို။ ဂဟေဘဗ္ဗော၊ ကတည်း။ အာဝုသော၊ ရှင်။
 မေ၊ ၏။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော့။ အာသတ္တတော အာ
 သတ္တံ၊ ကို။ နိဿယ၊ ဤ။ ဝစ္ဆာမိ၊ နေအံ့။ ဝါမပ္ပဝသေနံ၊ ရွာတွင်းသို့
 ဝင်ခြင်းကို။ အာပုစ္ဆန္တေနပိ၊ ပန်သဖြင့်လည်း။ ဥတ္တုဒ္ဓိကံ၊ ကြောင့်။ နိသိ
 ဒိတွာ၊ ဤ၊ အဇ္ဈတိ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ဤ။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဝါမပ္ပဝ
 သေနံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆာမိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ သဗ္ဗအာပုစ္ဆနေသု၊
 တို့၌။ သေ နယော၊ တည်း။

ယော ဝုဗ္ဗာရံ၊ သည်။ ဗျတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒါယ၊
 သည်မှ။ ပဉ္စဝသော၊ ရှိပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
 အနိသိတေန၊ ၃။ ဝတ္ထု၊ ၄။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝန္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 နိဿယမုစ္စနကေန၊ ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗန္တိမေန၊ အလုံးစုံအောက် ငယ်
 သော။ (ငယ်စွအဆုံးလည်းပေး။) ပရိစ္ဆေဒေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ သည်
 မှ။ ပဉ္စာသောန၊ ဝါးဝါရှိသော အရှင်သည်။ ဇွေ၊ ကုန်သော။ မတိကာ၊
 တို့ကို။ (ဘိက္ခုမာတိကာ ဘိက္ခုနီမာတိကာ နှစ်ပါးကိုယူ။) ပဂုဏာ၊ လေ့
 လာသည့်တို့ကို။ ဝါစုဂ္ဂဘာ၊ နှုတ်ပါသည်တို့ကို။ (နှုတ်ဆောင်သည်တို့ကို
 လည်းဟူ။) ကတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပက္ခဒိဝသသု၊ လပြည့် လကွယ်နေ့တို့၌။
 ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ တရာနာမိဋ္ဌသောငှါ။ သုတ္တန္တတော၊ သုတ်မှ။ စတ္တာ
 ဇရာ၊ ကုန်သော။ ဘာဏဝါန၊ ရတို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ သင်အပ်ကုန်၏။
 သမ္ပတ္တာနံ ပရိသန္နံ၊ ရောက်လတ်သော ပရိသတ်တို့အား။ ပရိကထ
 နတ္ထာယ၊ ဘေးခြင်းငှါ။ အန္ဓကဝိန္ဒမဟာရာဟုလောဝါဒအဗ္ဗဿဒိသော၊
 အန္ဓကဝိန္ဒသုတ်။ ပ။ နှင့်တူသော။ ဧကော၊ တခုသော။ ကထာမဂ္ဂေါ၊ တရား
 စကား၏ အစဉ်ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။ သံဃာတ္တဇင်္ဂသာမင်္ဂဓေသု၊
 သံဃာအား ဆွမ်းကျွေးသောအခါကျောင်းဆောက် အစရှိသော မင်္ဂလာ

(ဇုတိယအကြိမ်)

အခါ၊ မတက်ဘတ်ကျွေးခြင်း အစရှိသော အမင်္ဂလာအခါတို့၌။ အနု
မောဒနတ္ထာယံ၊ ၄။ တိဿော၊ သုံးပါး အပြားရှိကုန်သော၊ အနုမော
ဒနာ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပဟေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (သံသံအား ဆွမ်းကျွေးသောအခါကား
ဆွမ်းအနုမောဒနာတည်း။ ကျောင်းဆောက်မင်္ဂလာ အစရှိသော အခါကား
မင်္ဂလာသုတ် ကျောင်းအကျိုးကို ဟောခြင်းတည်း။ အသုဘဆွမ်းကျွေးသောအခါ
ကား တိရောကုဋ်သုတ်၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု၊ သုဘောဂဝတ္ထု၊ ဓမ္မကဝတ္ထု စသည်တို့
တည်း။ ဤကား အနုမောဒနာသုံးပါး။) ဥပေါသယာပ၊ ရုဏာဗိဇာနနတ္ထံ၊
ဥပုသ် ပဝါရုဏာ စသည်ကို သိစိမ့်သော ၄။ ကမ္မာ၊ ကမ္မဝိနိစ္ဆယော၊ ကံ
ကြီး ကံငယ် အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဥပ္ပဟေတဗ္ဗာ အင်၏။ (ကမ္မာ၊ ကမ္မဝိနိစ္ဆယ
ကား ပရိဝါအဆုံး၌ လာ၏။) သမ္မာဓမ္မာရုဏတ္ထံ၊ ၄။ သမာဓိဝသေန
ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်ကိုယူ။) ဝိပဿနာဝသေန
ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ (လက္ခဏာရေးသုံးပါးကိုယူ။) အရဟတ္တပရိယောသာနံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်အဆုံးရှိသော။ ကံ၊ တပါးပါးသော။ ဝုတ္တုနံ၊ ဌာန်း
လည်းကောင်း။ ဧတ္ထကံ၊ ကို။ ဥပ္ပဟေတဗ္ဗံ၊ အင်၏။ ဟိ ကသ္မာ၊ ကား။
ဧတ္တာဝတာ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှဖြင့်။ အယံ ပုပ္ဖလော၊ ယည်း။ ဗဟုဿုတော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စာတုဒ္ဓိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ဝိတ်ပင်ခြင်း
မရှိ။ ယတ္ထ ကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၌။ အတ္ထနေ၊
မိမိကိုယ်ကိုး။ ဣဿရိယေန၊ သံဖြင့်။ ဝသိတံ၊ ၄။ လတတိ၊ ၏။ “ပဉ္စဟိ
ဘိက္ခဝေ ။ပ။ န အနိဿိဟေန ဝတ္ထဗ္ဗ” ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။
ဝုတ္တံ၊ ၏။

☞ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သန္နော
ဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ ၃။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊
အပ်။ အသေကျေန၊ သော။ ဘိက္ခုနန္တေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အသေကျေန၊ သော။ သမာဓိက္ခန္တေန၊
နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အသေကျေန၊
သော။ ပညာက္ခန္တေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ အသေကျေန၊ သော။ ဝိမုတ္တိက္ခန္တေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အသေကျေန၊ သော။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿ
နက္ခန္တေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊
ဟို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣဗေဟိ ခေါ် အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သန္နော
ဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ ၃။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊
အပ်။

(ဇုတိယအကြိမ်)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေဟိဝိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ ဝဲ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်။ အဿဇ္ဈေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟိရိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနောတ္တဝီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုဋ္ဌဿတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ် အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ ဝဲ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေဟိဝိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ ဝဲ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်။ အမိသိဓော၊ ဌ။ သိယဝိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဇ္ဈာစာရေ၊ ဌ။ အာစာရဝိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဗိဋ္ဌိယာ၊ ဌ။ ဗိဋ္ဌိဝိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဿတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုပ္ပညော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ် အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ ဝဲ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေဟိဝိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ ဝဲ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ အနာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ လဟကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဝရကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥသယာနိ ခေါ်၊ ကုန်သော။ ပါတိဓမာက္ခာနိ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဗိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ သွာတနိ၊ ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ သုဝိသတ္တနိ၊ ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ သုပ္ပဝတ္တိနိ၊ ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ သုတ္တသော၊ အားဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုဗျဉ္ဇနသော အားဖြင့် လည်းကောင်း။ သုဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ် အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ ဝဲ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်။

(စုတိယအကြိမ်)

ဘိက္ခဝေ၊ ဟိ၊ အပရေဟိဝိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။
 အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
 အနိဿိတေန၊ ဝဲ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အင်္ဂ။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊
 မသိ။ အနာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ လဟကံ၊ သော။ အာ
 ပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဂရကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ ကို။
 န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဦနပဉ္စဝသော၊ ယုတ်သော ငါးဝါရှိသည်။
 ဝါ၊ ငါးဝါမပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟိ၊ ပဉ္စဟိ၊
 ကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ ခေါ် အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊
 သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ ဝဲ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အင်္ဂ။

☞ ဧတ္ထာဝိ ဝစနေ၊ ဤပါဠိ၌လည်း။ ပုရိမနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အယုတ္တ
 ဝသေန စ၊ အားဖြင့် လည်းကောင်း။ အာတ္တိအင်္ဂဝသေန စ၊ အားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ကို။ ကတော၊ အင်္ဂ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 အင်္ဂ။

ဗာလာနံ၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိကုန်သော။ အဗျတ္တာနံ၊ ဝိနည်း
 သိက္ခာပုဒ်၌ မလိမ်မာကုန်သော။ ဒိသံ၊ အရပ်တပါးသို့။ ဂမိကာနံ၊ သွား
 ကုန်သော။ အန္တေဝါယိကသဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ ပန၊ တို့အားကား။ အနညာ၊
 တို့ကို။ န ဒါတဗ္ဗာ၊ အင်္ဂကုန်။ သစေ ဒေန္တိ၊ အဘယ်၍ ပေးကုန်အံ့။ အာ
 စရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ တို့အား။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ တေ၊ ထို ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့
 သည်။ အနနညာတာ၊ ခွင့်မပြုကုန်ဝဲ။ စေ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေသမ္ပိ၊ တို့
 အားလည်း။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ ဤ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဤ။ ဧဝံ ဝစနံ၊ ကို။ “ဣဒ ပန ဘိက္ခဝေ၊ ပ။
 ဒုတ္တဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဤ။ ပုတ္တံ၊ ဤ—

ဘိက္ခဝေ၊ ဟိ၊ ဣဒ ပန၊ ဌိကား။ သမ္ပဟုလာ၊ ကုန်သော။
 ဗာလာ၊ ကုန်သော။ အဗျတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒိသံ၊ အရပ်တပါး
 သို့။ ဂမိကာ၊ သွားကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာစရိယုပဇ္ဈာ
 ယေ၊ တို့ကို။ အာပုစ္ဆန္တိ၊ ပန်ကြားကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟိ၊ တေ၊ ထို
 တပည့်တို့ကို။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ၊ တို့သည်။ “ကဟံ၊ အဘယ်
 အရပ်သို့။ ဂမိဿထ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ကေန၊ အဘယ်သူနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဂမိဿထ၊ ကုန်မည်နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊
 ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟိ၊ ဗာလာ၊ ကုန်သော။ အဗျတ္တာ၊ ကုန်သော။

တေ တိက္ခူ၊ တို့သည်။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဗလေ၊ ကုန်သော။
 အဗျတ္တေ၊ ဗျတ္တိမရှိသော ခရီးသွားရဟန်းတို့ကို။ ဧဝံ အဗဒိဿယျံ၊
 အကယ်၍ ညွှန်းကုန်ငြားအံ့။ တိက္ခဝေ၊ တို့။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေ
 ဟိ၊ တို့သည်။ န အနုဇာနိကဗ္ဗာ၊ ခွင့်မပြုအပ်ကုန်။ ဧဝံ အနုဇာ
 နေယျံ၊ ကုန်ငြားအံ့။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊ တို့အား။ (ထည့်။)
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 တိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလာ၊ ကုန်သော။ အဗျတ္တာ၊ ကုန်သော။ အာစရိ
 ယုပဇ္ဈာယေဟိ၊ တို့သည်။ အနုညာတာ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထို
 တပည့်တို့သည်။ ဧဝံ ဂစ္ဆေယျံ၊ ကုန်ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။
 အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ဌ။ နိဿယဝိနိစ္ဆယကထာ၊ နိဿ
 ယည်းယူရာ မယူရာသော အဆုံ အဖြတ် စကားရပ်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊
 ပြီးပြီ။

၂၄-သီမာဝိနိစ္ဆယကထာ

၁၅၆။ သီမာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
 သော သီမာ နာမ၊ ဤ သိမ် မည်သည်ကား။ ဗဒ္ဓသီမာ၊ လည်းကောင်း။
 အဗဒ္ဓသီမာ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမိနာ ပထေဒေန၊ အားဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊
 နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ကောဒသ၊ ကုန်
 သော။ ဝိပတ္တိသီမာယော၊ ဝိပတ္တိသိမ်တို့ကို။ အတိတ္တမိတ္တာ၊ လွန်၍။
 တိဝိသေမ္ပတ္တိယုတ္တာ၊ သုံးပါးသော ပြည့်စုံခြင်းနှင့် ယှဉ်သော။ နိမိတ္တေန၊
 နှင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ စပ်၍။ သမ္ပတာ၊ သမုဘ်အပ်သော။ သီမာ၊
 သည်း။ ဗဒ္ဓသီမာ နာမ၊ ညည်၏။ (ထိုကို ချဲ့လိုရကား “အတိဗုဒ္ဓကာ” စသည်
 ကို မိန့်။) ဟိ ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ပေအံ့။ အတိဗုဒ္ဓကာ၊ အလွန်
 ကျဉ်းသော သိမ် လည်းကောင်း။ အတိဟောတိ၊ အလွန်ကျယ်သော သိမ်
 လည်းကောင်း။ ခဏ္ဍနိမိတ္တာ၊ နိမိတ်ကျိုးသော သိမ် လည်းကောင်း။ (နိမိတ်
 ပြတ်သော သိမ်လည်းကောင်း ဟု သော်လည်းပေး။) ဆာယာနိမိတ္တာ၊ အရိပ်
 လျှင် နိမိတ်ရှိသော သိမ် လည်းကောင်း။ အနိမိတ္တာ၊ နိမိတ် မရှိသော

(ဒုတိယအကြိမ်)

သိမ်လည်းကောင်း။ ဗဟိသီမေ၊ သိမ်အပဉ္စ။ ဌိတသမ္ပတာ၊ ရပ်၍ သမုတ်
သော သိမ်လည်းကောင်း။ နိဒိယာ၊ ဌ။ သမ္ပတာ၊ သမုတ်သော သိမ်
လည်းကောင်း။ သမုဒဋ္ဌ၊ ဌ။ သမ္ပတာ၊ သမုတ်သော သိမ်လည်းကောင်း။
ဇာတသရေ၊ ဇာတသရဟု ဆိုအပ်သော ထုံးအိုင်၌။ သမ္ပတာ၊ လည်း
ကောင်း။ သီမာယ၊ မိမိတို့၏ သိမ်နှင့်။ သီမံ၊ သူတပါးတို့၏ သိမ်ကို။
သန္တိန္ဒြေန္တန၊ စပ်သဖြင့်။ သမ္ပတာ၊ လည်းကောင်း။ သီမာယ၊ မိမိတို့၏
သိမ်ဖြင့်။ သီမံ၊ သူတပါးတို့၏ သိမ်ကို။ အဇ္ဈောတ္တရန္တန၊ လွှမ်းမိုးသဖြင့်။
သမ္ပတာ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာ သီမာယော၊ ဤ တဆယ့်တပါး
သော သိမ်တို့သည်။ (ဝိပတ္တိသီမာယော၌ စပ်။ အချို့သော နိဿယာစရိယ
တို့ကား “ဣမာ ဟိ” ၌ ဟိ-ကို ဝိတ္ထာရမကြံမူ၍ ဟိ-ဝိဘတ်ကြံ၍ ယင်း “ဣမာ
ဟိ” ကို “ဣမေဟိ” ဟု ပြင်ပြီး “ဣမေဟိ ကောဒသဟိ အကာရေဟိ” ဟု ပါဠိ
တော်နှင့် တစပ်တည်းသွား၍ သမ္ပာန် ကုန်၏။ ထိုသို့ သမ္ပန်ခြင်းသည် “ဣမာ
ဝိပတ္တိသီမာယော နာမာတိ သမ္ပန္နော” ဟူသော ဌီကာနှင့်လည်းမညီ၊ သဘော
ယုတ္တိလည်း မသင့်၊ ထိုဆရာတို့၏ အလိုမျှသာတည်း။) ကောဒသဟိ အကာ
ရေဟိ သီမဒတာ ကမ္မာနိ ဝိပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဝိပဇ္ဇန္တိ ဟူ၍။ ဝေဒနတော၊ ဇဟာ
ဘော်မူသောကြောင့်။ ဝိပတ္တိသီမာယော နာမ၊ ဝိပတ္တိသိမ် မည်ကုန်၏။
ပါဠိတော် အနက်ကား-ကောဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
သီမတော၊ ကြောင့်။ ကမ္မ-နိ၊ ကံတို့သည်။ ဝိပဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏။ (အဓိပ္ပါယ်
ကား-တဆယ့် တပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် သိမ်ပျက်၏၊ သိမ်ပျက်ခြင်း
ကြောင့် ထိုသိမ်၌ ဆောင်သော ကံသည် ပျက်၏ ဟူလိုသောဝှဟု ပရမ္ပရဟိတ်
သွား။)

တတ္ထ၊ ထိုတဆယ့် ဘာပါးသော သိမ်တို့တွင်။ အတိဓုဒ္ဓကာ နာမ၊ အလွန်
ကျဉ်းသော သိမ် မည်သည်ကား။ တတ္ထ၊ အကြင်သိမ်၌။ ဧကဝိဘတိ ဘိက္ခု၊
နှစ်ကျိပ်တယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပရိဇ္ဈာသက၊ ရေန၊ ဝန်း
သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ထည့်။) နိသီဒိတံ၊ ၄။ န ဝာက္ကောန္တိ၊ ဆံ့ကုန်။
လာ၊ ထိုသိမ်သည်။ အတိဓုဒ္ဓကာ နာမ၊ မည်၏။ (လှည့်၍ ဆတ်။) အတိ
မဟတီ နာမ၊ အလွန်ကျယ်သော သိမ် မည်သည်ကား။ အန္တမသော၊
အယုတ်သဖြင့်။ ယာ၊ အကြင်သိမ်ကို။ ဧကသဂ္ဂမဇ္ဈေနပိ၊ အဆံဖျားမှဖြင့်
သော်သည်။ ဟိယောဇနံ၊ ထုံးယူဒနာကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ ချီ။ သမ္ပတာ၊
အပ်၏။ ယာ၊ ထိုသိမ်သည်။ အတိမဟတီ နာမ၊ မည်၏။ ဇ္ဈာနိမိတ္တာ
နာမ၊ နိမိတ်ပြတ်သော သိမ် မည်သည်ကား။ အဗုဒ္ဓိတနိမိတ္တာ၊ မစပ်

(နုတ္တိယအကြိမ်)

၅၀၀ ပိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

သော နိမိတ်ရှိသော သိမ်ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ (ထိုကို ဗျဟိရေကဖြင့် ပြလို
ရကား “ပုရတ္ထိမာယ” စသည်ကို မိန့်။) ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ဌ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။
ကိတ္တေတွာ၊ ကြား၍။ အနတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ကိစ္ဆိဏယ ဒိသာယ၊
ဌ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ ဌ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။
ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ ဌ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ ပုန၊
ဖန်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ဌ။ ပုဗ္ဗကိတ္တိတံ၊ ရှေးဦးစွာ ကြားပြီးသော
နိမိတ်ကို။ ပဋိကိတ္တေတွာ၊ တဖန် ကြား၍။ ဌပေတံ၊ ဌ'။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့ ကြားသည်ရှိသော်။ အဇ္ဈောနိမိတ္တာ၊ မပြတ်သော နိမိတ်ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ အနတ္တမေန၊ အားဖြင့်။ အဘဟရိတွာ၊
ဆောင်၍။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ ဌ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကတ္တေတွာ၊ ၍။ တတ္တေတွာ၊
ထို မြောက်မျက်နှာ၌သာလျှင်။ ဌပေတိ၊ ထားအံ့။ ခဏ္ဍနိမိတ္တာ နာမ၊
မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပရာဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ခဏ္ဍနိမိတ္တာ
နာမ၊ ကား။ ယာ၊ အကြပ် သိမ်ကို။ အနိမိတ္တုပဝံ၊ နိမိတ် မလောက်သော။
တစသာရ ရက္ခံ ဝါ၊ အခွံလျှင် အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်ကို လည်းကောင်း။
(ထန်းပင် အုန်းပင် စသည်ကိုယူ။) ခါဏုကံ ဝါ၊ သင်္ဃုတံကိုလည်းကောင်း။
ပံသုပုဉ္ဇံ ဝါလုကပုဉ္ဇာနံ၊ မြေအစု သဲအစုတို့တွင်း (ပံသုပုဉ္ဇံ ဝါ ဝါလုက
ပုဉ္ဇံ ဝါ-ဟု အချို့စာ၌ရှိ၏။ ဋီကာနှင့် မညီ။) အညတရံ ဝါ၊ တပါးပါးကို
လည်းကောင်း။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ကောနိမိတ္တံ၊ တခုသော နိမိတ်ကို။
ကတွာ၊ ၍။ သမ္မတာ၊ သမုတ်အပ်၏။ သာ၊ ထိုသိမ်သည်။ ခဏ္ဍနိမိတ္တာ
နာမ၊ မည်၏။ ဆာယာနိမိတ္တာ နာမ၊ အရိပ်လျှင် နိမိတ်ရှိသော သိမ်
မည်သည်ကား။ ဗေဗ္ဗတဆာယာဒိနံ၊ တောင်အရိပ်စသည်တို့တွင်၊ ယံ ကိစ္ဆိ၊
အမှတ်မရှိသော။ ဆာယံ၊ အရိပ်ကို။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သမ္မတာ၊
သမုတ်အပ်သော။ သိမ်တည်း။ အနိမိတ္တာ နာမ၊ နိမိတ်မရှိသော သိမ် မည်
မည်ကား။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အကိတ္တေ
တွာ၊ မကြားမူ၍။ သမ္မတာ၊ တည်း။ ဗဟိသိမေ၊ သိမ်အပ၌။ ဋီတသမ္မတာ
နာမ၊ ရပ်လျက်သမုတ်အပ်သော သိမ် မည်သည်ကား။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။
ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌိတေန၊ ရပ်သဖြင့်။ သမ္မ
တာ၊ တည်း။ နဒိယာ၊ မြစ်၌။ သမုဇ္ဈေ၊ သမုဇ္ဈရာ၌။ ဇာတဿရေ၊
ဇာတဿရ၌။ သမ္မတာ နာမ၊ သမုတ်အပ်သော သိမ် မည်သည်ကား။
ဇောသု နဒိအာဒိသု၊ ထို မြစ် စသည်တို့၌။ သမ္မတာ၊ တည်း။ ဟိ၊ ထို
စကားသင့်စွာ။ သာ၊ ထိုသိမ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သမ္မတာပိ၊ သော်လည်း။
“တိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ နဒိ၊ သည်။ အသိမာ၊ သိမ်

(ဓုတိယအကြိမ်)

မဟုတ်။ သဗ္ဗော၊ သော၊ သမုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အသိမော၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗော၊
 သော။ ဇာတဿရော၊ သည်။ အသိမော၊ မဟုတ်။” ဣတိ ငစနတော၊
 ကြောင့်။ အသမ္ဘတာ၊ မသမုတ်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။
 သီမာယ၊ နှင့်။ သီမံ၊ ကို။ သမ္ဘန္တန္တေန၊ စပ်သဖြင့်။ သမ္ဘတာ၊ နာမ၊ ဧည့်
 သည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သီမာယ၊ နှင့်။ ပရေသံ၊ တို့၏။ သီမံ၊
 ကို။ သမ္ဘန္တန္တေန၊ သဖြင့်။ သမ္ဘတာ၊ တည်း။ ဟိ ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊
 ထိုစကားကို ချေပေအံ့။ (ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ ထင်စွာ ပြုပေအံ့ ဟု
 သော်လည်း စွဲ။) ဝေါရာဏဿ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဝိဟာရဿ၊ ၏။
 ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ၌။ အဗ္ဗော စေတ၊ သရက်ပင်လည်း တပင်။ ဗ္ဗေ၊
 စ၊ သပြေပင်လည်း တပင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ ရက္ခာ၊ သစ်ပင် နှစ်ပင်တို့
 သည်။ အညဉှေ၊ အချင်းချင်း။ သံသဋ္ဌဗိဇ္ဇဝါ၊ ယှက်တင်သော အခက် ရှိ
 ကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧတသု၊ ထို သစ်ပင် နှစ်ပင်တို့တွင်။
 အဗ္ဗဿ၊ ၏။ ပစ္ဆိမဒိသာဘာဂေါ၊ ၌။ ဗ္ဗေ၊ သပြေပင်သည်။ ဟောတိ၊ ရှိ
 သည် ဖြစ်၏။ ဝိဟာရသီမာ စ၊ ဝိဟာရသီမံကိုလည်း။ ဗ္ဗေ၊ သပြေပင်ကို။
 အန္တောကတွာ၊ အတွင်းပြု၍။ အမ္ဘံ ကို၊ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ ဗဒ္ဒါ၊ ဖွဲ့အပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာ ပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ။ တဿ ဝိဟာရဿ၊ ၏။
 ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ၌။ ဝိဟာရေ၊ ကို။ ကတော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သီမံ၊
 ကို။ ဗန္တန္တော၊ ကုန်သော။ တိက္ခူ၊ ထိုသည်။ တံ အမ္ဘံ၊ ကို။ အန္တောကတွာ၊
 ၍။ ဗ္ဗေ၊ ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ ဗန္တန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သီမာယ၊ နှင့်။ သီမံ၊ ကို။
 သမ္ဘန္တော၊ စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သစေ၊ ၍။ ပဌမေတရံ၊
 စွာ။ ကတဿ ဝိဟာရဿ၊ တည်သော ကျောင်း၏။ သီမာ၊ ကို။ အသမ္ဘ
 တာ၊ မသမုတ်သေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီမာယ၊ ၏။ ဥပစာရော၊ ဥပစာ
 ကို။ ဌပေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သစေ၊ ၍။ သမ္ဘတာ၊ သမုတ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊
 အံ့။ ပစ္ဆိမကောဋိယာ၊ နည်းစွာသော အဆုံးဖြင့်။ ဟတ္ထတ္ထော၊ တတောင်
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သီမန္တရိကာ၊ သိမ်အခြားကို။ ဌပေတဗ္ဗော၊ ၏။
 ကုရုဗ္ဗိယံ၊ ၌။ “ဝိဒတ္ထိမတ္တမ္ဘိ၊ တထွာမျှလည်း။ ငဇ္ဇတိ၊ ၏။” မဟာပစ္စရိယံ၊
 ၌။ “စတုရဂုံသမတ္တမ္ဘိ၊ လေးသစ်သော်လည်း။ ငဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧကရုက္ခာဝိ စ၊ သစ်ပင် တပင်တည်းသော်လည်း။ ဗြန္တံ သီမာနံ၊
 တို့၏။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန တထာဝိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်
 လည်း။ သော ရိက္ခော၊ သည်။ ဓမ္မန္တော၊ ပူးလတ်သော။ သီမသင်္ကရံ၊
 သိမ်နှစ်ပါး၏ ရောခြင်းကို။ ကရောတိ၊ တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န
 ကာတဗ္ဗော၊ အပ်။ သီမာယ၊ ဖြင့်။ သီမံ၊ ကို။ အဇ္ဈောတ္တရန္တေန၊ လွင်းမိုး

(နုတိယအကြိမ်)

သဖြင့်။ သမ္ပတာ နာမ၊ မည်သည့်ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ သီမာယ၊ ဖြင့်။
 ပရေသံ၊ ထို၏။ သီမံ၊ ကို။ အဇ္ဈောတ္တရန္တေန၊ သဖြင့်။ သမ္ပတာ၊ တည်း။
 ဟိ၊ သင့်စွာ၊ သစေ၊ ဤ၊ ပရေသံ၊ ထို၏။ ဗဒ္ဓသီမံ၊ ကို။ သကလံ ဝါ၊ ထို
 လည်းကောင်း။ တဿာ၊ ထို ဗဒ္ဓသီမံ၏။ ပရေသံ ဝါ၊ တစ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ အန္တော ကတွာ၊ အတွင်းပြု၍။ အတ္တနော၊ ၏။ သီမံ၊ ကို။
 သမ္ပန္နန္တိ၊ သမုတ်ကုန်အံ့။ သီမာယ၊ ဖြင့်။ သီမံ၊ ကို။ အဇ္ဈောတ္တရိကာ နာမ၊
 မည်သည့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သမ္ပန္နန္တိနှင့် အဇ္ဈောတ္တရဏအထူးကား-အကြင်မျှ
 လောက်သော အရပ်၌ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့သည် ရပ်၍ သံဃကံကို
 မပြုလောက်၊ ထိုမျှလောက်သော အရပ်ကို အတွင်းပြု၍ သမုတ်သည်ကား
 “သမ္ပန္နန္တိ” မည်၏။ ထိုထက်လွန်သောအရပ်ကို အတွင်းပြုသည်ကား “အဇ္ဈောတ္တ
 ရဏ” မည်၏။ ဤကား အထူး။) ဣတိ ဣမာ ကောဒေသ ဝိပတ္တိသီမာယော၊
 ဤ တဆယ့်တပါးသော ဝိပတ္တိသီမံတို့ကို။ အတိတ္တမိတွာ၊ ဗုဒ္ဓံ၍။ သမ္ပတာ၊
 သမုတ်အပ်သော သီမံသည်။ ဗဒ္ဓသီမော နာမ၊ မည်၏။ (အထက်ပါ ပါဠိကို
 ဆောင်၍ ယောနောသည်။) ဝန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ တိက္ခနိနံ၊ ထို၏။ သီမံ၊ ကို။
 အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ ဤ။ အန္တောဝိ၊ ၌လည်း။ တိက္ခနိနံ၊ ထို၏။ သီမံ၊ ကို။
 သမ္ပန္နိတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တိက္ခနိနိ၊ ထို၏လည်း။ သီမံ၊ ကို။ အဇ္ဈောတ္တ
 ရိတွာ၊ ဤ။ အန္တောဝိ၊ ၌လည်း။ တိက္ခနိနံ၊ ထို၏။ သီမာယ၊ ၌။ သေဝ
 နာယာ၊ တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဘော၊ ထို ရဟန်းသေဝကျား ရဟန်းမိန်းမ
 တို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ ကမ္မော၊ ၌။ ဂဏပူရဏာ၊ တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊
 ကုန်၊ ဝဋ်၊ သော၊ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ န ကဏေန္တိ၊ ကုန်၊ ဣတိ၊ သို့။ ကော
 ဒေသ၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝိပတ္တိသီမာယော၊ တို့ကို။ အတိတ္တမိတွာ၊ ဤ။
 သီမာ၊ ကို။ သမ္ပန္နိကဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

၁၅၇။ တိဝိသမ္ပတ္တိယုတ္တာ နာမ၊ တိဝိသမ္ပတ္တိယုတ္တ မည်သည့်ကား။
 နိဒိတ္တသမ္ပတ္တိယာ စ၊ နိမိတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် လည်းကောင်း။ ပရိသသမ္ပတ္တိ
 ယာ စ၊ ပရိသတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် လည်းကောင်း။ ကမ္မဝါစာသမ္ပတ္တိယာ
 စ၊ ကမ္မဝါစာ၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် လည်းကောင်း။ ယုတ္တာ၊ ဟု၍၏။ တတ္ထ၊
 ထို သုံးပါးသို့တွင် နိဒိတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ နိမိတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ ယုတ္တာ နာမ၊
 ဟု၍သော မည်သည့်ကား။ ပဗ္ဗာနနိဒိတ္တံ၊ ဘောင်နိမိတ် လည်းကောင်း။
 ပါသကနိဒိတ္တံ၊ ကျောက်နိမိတ် လည်းကောင်း။ ဝနနိဒိတ္တံ၊ တောနိမိတ်
 လည်းကောင်း။ ရက္ခနိဒိတ္တံ၊ သစ်ပင်နိမိတ် လည်းကောင်း။ ဝေဇ္ဇနိဒိတ္တံ၊ ခရီး
 နိမိတ် လည်းကောင်း။ ဝမ္ပိကနိဒိတ္တံ၊ ဘောင်ဝိုက်နိမိတ် လည်းကောင်း။ နဒီ

(ဗုဒ္ဓိယအကြိမ်)

နိမိတ္တံ၊ မြစ်နိမိတ် သည်းကောင်း။ ဥဒကနိမိတ္တံ၊ ရေနိမိတ် သည်းကောင်း။
 ဣတိ ဧဝံ၊ သို့၊ ပုစ္ဆေသု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌသု နိမိတ္တေသု၊
 ရှစ်ပါးသော နိမိတ်တို့တွင်။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဒိသာသာဂေ၊ လိုထိုသို့သော
 အရပ်၌။ ယသာလဒ္ဓါနိ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ရအပ်ကုန်သော။ နိမိတ္တုပဂါ
 နိ၊ နိမိတ်လောက်ကုန်သော။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ (ကိစ္ဆေတွာဉ္စစပ်။) “ပုရတ္ထိ
 မာယ ဒိသာယ၊ ဉ္စ။ ကိံ နိမိတ္တံ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပဗ္ဗတော၊ တည်း။
 ဧသော ပဗ္ဗတော၊ သည်း။ နိမိတ္တံ၊ တည်း။” ဣတိ အဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်၊
 သမ္ပာ ကိစ္ဆေတွာ၊ ကောင်းစွာကြား၍။ သမ္ပတော၊ သမုတ်အပ်သော သိမ်
 တည်း။

တတြ တေသု အဋ္ဌသု နိမိတ္တေသု၊ တို့၌။ ဝါ၊ တတြ၊ ထိုသို့ နိမိတ်
 ကြားရာ၌။ အယံ၊ ကာ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ ဝိနယဓရေန၊ ဝိနည်းရန်
 သည်း။ “ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ဉ္စ။ ကိံ နိမိတ္တံ၊ နည်း။” ဣတိ၊ သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊
 အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပဗ္ဗတော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဣဒံ
 ပန၊ ဤ နိမိတ် ကြားရာ၌ ကား။ ဥပသမ္ပန္နော ဝါ၊ သည်လည်း။ အာစိက္ခတု၊
 ကြားသည်ဖြစ်စေ။ အနုပသမ္ပန္နော ဝါ၊ သည်လည်း။ အာစိက္ခတု၊ စေ။
 ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ တည်း။ ပုန၊ ဖနံ။ ဝိနယဓရေန၊ သည်း။ “ဧသော ပဗ္ဗတော၊
 သည်လျှင်၊ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်တည်း။” ဣတိ၊ ဧဝံ၊ သို့။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိစ္ဆေတဗ္ဗံ၊
 ကြားအပ်၏။ “ဧတံ ပဗ္ဗတံ၊ ကိံ၊ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကရောမ ကုန်အံ့။ ကရိယာမ၊
 ပြုကုန်အံ့။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြု၏။ နိမိတ္တံ၊ သည်း။ ဟောတု၊ စေ။
 ဟောတိ၊ အံ့။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။” ဣတိ ဧဝံ ပန၊ ဤသို့မူကား။ ကိစ္ဆေတု၊
 ဌာ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပါသာဏာဒိသုဝိ၊ ကျောက် စသည်တို့၌လည်း။
 ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ (ဤအရာ၌ ကိရိယာနှင့် ကင်း၍ ကာရက ရှိ၏။
 “နာမပဒံ ကိရိယာပဒါပေက္ခံ၊ ကိရိယာပဒံ နာမပဒါပေက္ခံ” ဟူသော စကား၊
 “ကိရိယသုညံ ဝါကျံ နာမ နတ္ထိ” ဟူသောစကားတို့ကား ယေဘုယျနည်းအား
 ဖြင့် ဆိုသော စကားတည်း။ အပ္ပကအားဖြင့် ကိရိယာမရှိသော်လည်း ဤ၌
 ထင်၏။) ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ဉ္စ။ ကိံ နိမိတ္တံ၊ နည်း။ ပုရတ္ထိမာယ အနု
 ဒိသာယ၊ ဉ္စ။ ကိံ နိမိတ္တံ၊ နည်း။ ပ။ (အကြွင်းတူ နိမိတ်မှတ်သရွေ့ ဆို။)
 ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ ဉ္စ။ ပ။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ၊ ဉ္စ။ ပ။ ပစ္ဆိမာယ
 ဒိသာယ၊ ဉ္စ။ ပ။ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ၊ ဉ္စ။ ပ။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ ဉ္စ။
 ကိံ နိမိတ္တံ၊ နည်း။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ၊ ဉ္စ။ ကိံ နိမိတ္တံ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊
 ရား။ ဥဒကံ၊ တည်း။ (ဤကား နေလင့်သူ ကြားစေ။) ဧတံ ဥဒကံ၊ သည်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၅၀၄

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂ

နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်။ ဣတိ၊ ထို။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိစ္ဆေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ ဧတ္ထ ပန၊ ဤ အရှေ့မြောက်သောဝဋ်၌လျှင်။ အဋ္ဌပေတွာ၊ မတန်မူ၍။ ပုန၊ ဖန်။ “ပုရုတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ဌံ၊ ကိ” နိမိတ္တံ၊ နည်း။ တန္တေ၊ ရား။ ပဗ္ဗတော၊ တည်း။ ဧသော ပဗ္ဗတော၊ သည်။ နိမိတ္တံ၊ တည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ထို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ကိတ္တိဘနိမိတ္တံ၊ ရှေးကြားပြီးသော နိမိတ်ကို။ ကိစ္ဆေတွာဝ၊ ဤသာ လျှင်။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ ဧဝံ ဟိ ဧဝံ ဧဝံ၊ ဤသို့ကြားသော်သာလျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ နိမိတ္တေန၊ နှင့်။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စပ်သည်။ ဧဟာတိ၊ ၏။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ သကိံ ကိတ္တိဘာနိဝိ၊ တကြိမ်သာ ကြားကုန်သော်လည်း။ ကိတ္တိတာ နေဝ၊ ကြားသော မည်ကုန်သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တကဋ္ဌ ကထာယံ ပန၊ ဌသော်ကား။ “တိက္ခတ္ထံ၊ ကြိမ်။ သီမဇ္ဈေလံ သိမ်အပြင် ကို၊ ဗန္ဓုန္တေန၊ စပ်သဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိစ္ဆေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ ထို။ ပုတ္တံ၊ အပ်၏။

၁၅၀။ ဣဒါနိ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဌံ၊ နိမိတ္တပဝါနိ၊ နိမိတ်ပြုလောက် ကုန်သော။ ပဗ္ဗဘာဒိနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ပဗ္ဗတော၊ ကား။ သုဒ္ဓပံသုပဗ္ဗတော၊ သက်သက်သော မြေတောင် လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓ ပါသာဏပဗ္ဗတော၊ သက်သက်သော ကျောက်တောင် လည်းကောင်း။ ဥဘယဒိသာကော၊ မြေနှစ် ကျောက် နှစ်ပါးရာသော တောင် လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိရိစ္ဆော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သော တိရိစ္ဆောဝိ၊ ထို သုံးပါးအပြားရှိသော တောင်သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝါလိကရာသိ ပန၊ သဲစုသည်ကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣဘရောဝိ၊ ဤမှတစ်ပါးသော တောင်သုံးပါးသည်လည်း။ ဟတ္ထိပ္ပမာဏော၊ ခုနစ်တောင်ထွာ အတိုင်း အရှည်ရှိသော ဆင်ပမာဏအောက်၊ ဩဓာတရော၊ ငယ်သော တောင် သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဟတ္ထိပ္ပမာဏတော၊ ဆင်ပမာဏရှိသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သိနုရုပ္ပမာဏောဝိ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ပမာဏ ရှိသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဓေ၊ ၍။ စတုသု ဒိသာသု ဝါ၊ အရပ်သေးမျက်နှာတို့၌မူလည်း။ စတ္တာဓရာ ပဗ္ဗဘာ၊ လေးလုံးသော တောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တိသု ဝါ ဒိသာသု၊ အရပ်သုံးမျက်နှာတို့၌မူလည်း။ တယော ပဗ္ဗတော၊ သုံးလုံးသော တောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စတုဟိ၊ လေးလုံးကုန် သော။ ပဗ္ဗဘနိမိတ္တဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိဟိ၊ သုံးလုံးကုန် သော။ ပဗ္ဗဘနိမိတ္တဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နိတုဋ္ဌိ၊ ငှါလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဇွိဟိ ပန နိမိတ္တဟိ၊ နှစ်လုံးသော တောင်နိမိတ်တို့နှင့်

(ဒုတိယအကြိမ်)

သော်ကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကောန ဝါ၊ တပါးတည်းသော တောင်
 နိမိတ်ဖြင့်လည်း။ သမ္ပန္နိတုံ၊ ၄။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတော ပရေသု၊
 ဤမှတပါးကုန်သော၊ ပါသာဏနိမိတ္တာဒိသုဝိ၊ ကျောက်နိမိတ် စသည်တို့
 ဌ်လည်း။ ဧသေ နယော၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဗ္ဗတနိမိတ္တံ၊ ကို။
 ကရောဓန္တန၊ ပြုသဖြင့်။ “ကောဗဒ္ဓေါ၊ တစင်တည်းသော။ န ကောဗဒ္ဓေါ၊
 တစင်တည်း မဟုတ်သလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သစေ၊ ဤ။
 ကောဗဒ္ဓေါ၊ သည်း ဟောတိ၊ အံ။ န ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ဟိ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်။ တံ ပဗ္ဗတနိမိတ္တံ၊ ကို။ စတုသု ဝါ ဒိသာသု၊ တို့၌လည်း
 ကောင်း။ အဋ္ဌသု ဝါ ဒိသာသု၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ကိတ္တေန္တနိ၊ ကြား
 သဖြင့်လည်း။ ကေမေ၊ တပါးတည်းသာလျှင်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တိတံ၊
 ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယော၊ သည်။ ဧဝံ၊
 သို့။ စက္ကသဏ္ဌာနေန၊ လှည်းတိ သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဝိဟာရဋ္ဌိ၊ ကိုလည်း။ ပရိက္ခိ
 ဝိတွာ၊ ရံ၍။ ဌိတော၊ တည်သော။ ပဗ္ဗတော၊ တည်း။ တံ ပဗ္ဗတံ၊ ကို။ ကေ
 ဒိသာယ၊ တမျက်နှာ၌။ ကိန္တုတွာ၊ ဤ။ အညာသု၊ ကုန်သော။ ဒိသာသု၊
 တို့၌။ တံ ပဗ္ဗတံ၊ ကို။ ဗဟိဒ္ဓေါ ကတွာ၊ အပြု၍။ အန္တော၊ ၌။ အညာနိ၊
 ကုန်သော။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိန္တု ဘဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သစေ၊ ဤ။ ပဗ္ဗတဿ၊
 ၏။ တတိယတဝံ ဝါ၊ သုံးဖို့ တံဖို့ကို လည်းကောင်း။ (အဓိပ္ပေါယတ္ထတည်း။)
 ဥပနံ ဝါ၊ ထက်ဝက်ကိုလည်းကောင်း။ အန္တောသီဓာယ၊ ထိမ်အတွင်းကို။
 ကတ္ထုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဗ္ဗတံ၊ ကို။ အကိန္တုတွာ၊
 မူ၍။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ပဓေသံ၊ အရပ်ကို။ အန္တော
 ကတ္ထုကာမာ၊ ထိမ်အတွင်း ပြုလိုသူ ဘုံသည်။ ကဿ ပဓေသဿ၊ ၏။ ပရ
 တော၊ အပြင်မှ။ တသ္မိယေဝ ပဗ္ဗတော၊ ၌လျှင်။ ဇာတရက္ခဝဋ္ဌိကာဒိသု၊
 ပေါက်သော သစ်ပင် တောင်ဝို၊ စသည်တို့တွင်း။ အညာဘရံ၊ တပါးပါး
 သော။ နိဒိတ္တံ၊ ကို။ ကိန္တု ဘဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ သစေ၊ ဤ။ ကေယောဇန
 ဌိယောဇနပ္ပမာဏံ၊ တယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သဗ္ဗံ
 ပဗ္ဗတံ၊ ကောင်အားလုံးကို။ အန္တော ကတ္ထုကာမာ၊ လိုကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဗ္ဗတဿ၊ ၏။ ပရတော၊ အပြင်မှ။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။
 ဇာတရက္ခဝဋ္ဌိကာဒိနိ၊ ကုန်သော။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗာနိ၊ အပ်
 ကုန်၏။

ပါသာဏနိမိတ္တံ ၌။ အယဂုဠောဝိ၊ သံချောင်း သံတွဲခဲ သော်လည်း။
 ပါသာဏသင်္ချေမေ၊ ကျောက်၏ အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ယော ကောစိ ပါသာဏော၊ အမှတ်မရှိသော ကျောက်
သည၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ ပမာဏတော ပန၊ အားဖြင့်ကား၊ ဟတ္ထိပွမာဏော၊
ဆင်တောက်ရှိသော ကျောက်သည်။ (ခုနစ်တောင်ထွာကိုယူ။) ပဗ္ဗတသင်္ချံ၊
သို့။ ဝတော၊ ဧ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ယော ပါသာဏော၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊
မအပ်။ (ပဗ္ဗတနိမိတ်ပြုသော်သာ အပ်၏ ဟူလို။) မဟာဂေါဏမဟာမဟိ*
သပွမာဏော ပန၊ နှစ် နှစ် ကျွဲရှိသော ကြီးစွာသော ကျောက်သည်ကား။
ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ (ပါသာဏနိမိတ်ရ၏ ဟူလို။) ဟတ္ထိပရိစ္ဆေဒန၊ ငယ်စွာသော
အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ခွဲတ္တိံ သပလဂုဠပိဏ္ဍပွမာဏော၊ သုံးဆယ်နှစ်ငါးသား
သော တင်လဲခဲ၏ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကျောက်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အင်၏။
(တပိုလ် တပိုလ် အကျပ် လေးဆယ်ကို တွက်မှုကား သုံးဆယ်နှစ်ပိဿာနှင့်
အကျပ်နှစ်ဆယ် ရှိ၏။ ဆရာတို့ကား သုံးဆယ်နှစ်ပိဿာနှင့်နှင့် ယူခဲ့ကုန်၏။ ဤ
ကား အလေးကို မယူလင့်၊ တင်လဲခဲ၏ ပမာဏကို ယူ။) တတော ခုဒ္ဒက
တရော၊ ထိုအောက် ငယ်သော ကျောက်သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ဣဉ္ဇက
ဝါ၊ အုတ်သည်လည်း။ မဟန္တိ၊ ကြီးသော်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊
အနိမိတ္တပဝဝ၊ သာဏာနံ၊ နိမိတ်မလောက်သော ကျောက်တို့၏။ ရ၊ သိဝိ၊
အစုသည်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ပံသုဝါလုကရာသိ၊ မြေပုံ သံပုံသည်ကား။
ပဝေဝ၊ မအပ်လေသတည်း။ ဘူမိသမော၊ မြေနှင့် တကြမ်းတည်း။ ခလ
မဏ္ဍသသဒိသော၊ ကောက်နယ်ဘလင်းနှင့် တူသော၊ ဝိဠိပါသာဏော
ဝါ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်လည်းကောင်း။ ဘူမိတော၊ မှ။ ခါဏုကော ဝိယ၊
သစ်ဇုတ်ကဲ့သို့။ ဥဠိဘပါသာဏော ဝါ၊ ပေါက်သော ကျောက် လည်း
ကောင်း။ ဟောတိ၊ အံ။ သောဝိ ပါသာဏော၊ သည်လည်း။ စေ၊ ရှိ။
ပမာဏာဂေါ၊ ပမာဏလောက်မှုကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ (သုံးဆယ်နှစ်ပိဿာ
သော တင်လဲခဲ၏ပမာဏရှိအံ့ ဟူလို။) ဝိဠိပါသာဏော၊ ကား။ အတိမဟန္တော
ဝိ၊ ကြီးစွာမူလည်း။ ပါသာဏသင်္ချံမေဝ၊ ကျောက်၏ အရေအတွက်သို့သာ
လျှပ်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ (တောင်၏အရေအတွက်သို့ကား မရောက်ဟူလို။) တသ္မာ၊
ကြောင့်၊ သစေ၊ ရှိ။ မဟတော ကြီးစွာသော၊ ဝိဠိပါသာဏဿ၊ ကျောက်
ဖျာအပြင်၏။ ဧကပွဒေသံ၊ ကို။ အန္တိ၊ သိမာယ၊ ဌံ။ ကတ္ထုကာမာ၊ ကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တံ၊ ကို။ အကိန္တိတု၊ မူရှံ။ တဿ၊ ဧ၊ ဥပရိ၊
အသက်၌ တည်သော၊ အညော၊ သော။ ပါသာဏော၊ ကို။ ကိန္တိ
တဗ္ဗော၊ အင်၏။ သစေ၊ ရှိ။ ဝိဠိပါသာဏပရိ၊ ကျောက်ဖျာ၏အသက်၌။
ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝိဟာရမဇ္ဈေန ဝါ၊ ကျောင်း၏ အလယ်
ဖြင့်သော်လည်း။ ဝိဠိပါသာဏော၊ သည်။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတု၊ ထုတ်ချင်းလျှိုပြု၍။

(ခုသိယအကြိမ်)

ဝဇ္ဇတိ၊ အံ။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ ဝိဋ္ဌိပါသာဏော၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊
 တိကသ္မာ၊ မူကာ။ သဗေ၊ ဤ။ တံ ဝိဋ္ဌိပါသာဏံ၊ ကို။ ကိဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်အံ။
 နိမိတ္တဿ၊ ဧ။ ဥပရိ၊ ဤ။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ နိမိတ္တဉ္စ နာမ၊
 မည်သည်သည်။ ဗဟိသိခာယ၊ ဤ။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဝိဟာရောဝိ၊ သည်သည်။
 ဗဟိသိခာယံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ အံ။ (ထိုကြောင့် ထိုသို့ ကျောင်းအလယ်ကို
 ထုတ်ချင်းထွင်း၍ သွားသော ကျောက်ဖျာကို မကြားလင့် ဟုဆိုသတည်း။)
 ဝိဟာရံ၊ ဤကို။ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ခြံ၍။ ဌိတဝိဋ္ဌိပါသာဏော၊ တည်သော
 ကျောက်ဖျာကို။ ဧကတ္ထ၊ တမျက်နှာ၌။ ကိဇ္ဈတ္တော၊ ဤ။ အညတ္ထ၊ တပါး
 သော အရပ်မျက်နှာ၌။ န ကိဇ္ဈတ္တတဗ္ဗော၊ အပ်။ (တစ်တည်း ဖြစ်ရကား
 တမျက်နှာသာ ကြားကောင်းသတည်း။)

ဝနနိမိဇ္ဈ၊ ဝနနိမိတ်၌။ ကိဏဝနံ၊ မ၊ မြက်တောသည်လည်းကောင်း။
 တစသရတာသနာဌိကောရာဒိရက္ခဝနံ၊ အဝဋ္ဌအနှစ်ရှိသော ထန်းတော
 အုန်းတော စသော နိမိတ်သည်လည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အန္တော
 သာရာနံ၊ အတွင်း၌ အနှစ်တည်ကုန်သော။ (ပနကား ဝိသေသကို ထွန်း
 ဧ။ ပက္ခန္ဓရကိုလည်း ထွန်း၏။) သာကသာသာဒိနံ၊ ကျွန်း အင်ကြွင်း အစ
 အစရှိသည် တို့၏။ ဝနံ၊ ဝါ၊ သည် လည်းကောင်း။ အန္တောသရမိဿ
 ကာနံ၊ အတွင်း၌ အနှစ်ရောက်၍ အရောရောရှိကုန်သော။ ရက္ခာနံ၊ တို့၏။
 ဝနံ၊ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တဉ္စ ဝနံ၊ သည်သည်။ (ခေါ-
 ကား နိပိတ်။) ဟေဋ္ဌိသာရိနန္တဇေန၊ ဖြင့်။ စတုပဉ္စရက္ခမတ္တမ္ပိ၊ လေးပင်
 ငါးပင် မျှသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တတော၊ ဩရံ၊ အယုတ်ကား။
 န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပရံ၊ အသွန်း၊ ယောဇနသတိကမ္ပိ၊ ယူဇနာ တစ်ရှိသော
 တော ဖြစ်မူလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သဗေ ပန၊ ဤကား။ ဝနမဇ္ဈေ၊ ဤ။ ဝိဟာရံ၊
 ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဝနံ၊ ဝနနိတ် ဘုံ။ န ကိဇ္ဈတ္တတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဧက
 ဒေသံ၊ တောတစ်ဝိုက်ကို။ အန္တောသရမိဿ၊ သိမ်အတွင်းကို။ ကာတုကာ
 ဗေဟိဝိ၊ ပြုလိုသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဝနံ၊ ဝနနိတ်ကို။ အကိဇ္ဈတ္တ
 တော၊ မူ၍။ တတ္ထ ဝနံ၊ ဤ။ ရက္ခာပါသာဏာဒေယော၊ သစ်ပင် ကျောက်
 စသည်တို့ကို။ ကိဇ္ဈတ္တတဗ္ဗော၊ ကုန်၏။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ဤ။
 ဌိတာနံ၊ တည်သော တောကို။ ဧကတ္ထ ဧကသ္မိ၊ ဒိသာတာဝေ၊ တမျက်နှာ
 အဖို့၌။ ကိဇ္ဈတ္တော၊ ဤ။ အညတ္ထ အညသ္မိ၊ ဒိသာတာဝေ၊ တပါးသော
 အရပ်မျက်နှာအဖို့၌။ န ကိဇ္ဈတ္တတဗ္ဗံ၊ အပ်။ (ဤကား တောတစ်တည်း
 ဖြစ်၍ ဆိုသတည်း။)

(ရတိယအကြိမ်)

၅၀၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ရုက္ခနိမိတ္တံ၊ ဤ။ ကစသာရော၊ အပဉ္စ အနှစ်တည်သော။ တာလနာဠိ
ကောရာဇိရက္ခော၊ ထန်းပင် အုန်းပင် စသည်တို့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအော်။ အန္တော
သာရော၊ အတွင်း၌ အနှစ်တည်သော။ ဗီဇမာနကော၊ ရှင်သော သစ်ပင်
သည်။ အန္တမသော၊ ဖြင့်၊ ဥဗ္ဗတော၊ အစောက်အားဖြင့်။ အဋ္ဌဂုံသော၊
လက်ရှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပရိကာဟတော၊ အလုံးအားဖြင့်။
သုပိဏ္ဍကပ္ပမာဏောပိ၊ သိန်းသိဉ်ကျွန်း ကညစ်ရိုးမျှသော်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊
၏။ (သိန်းသိဉ်ကျွန်းကညစ်အလုံးကား လက်သန်းခန့်ရှိသည် ဟူ၏။) တတော၊ ဩရံ၊
ထိုအောက် ယုတ်မှုကား၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ အော်။ ပရံ၊ အလွန်ကား။ ဒွါဒသ
သောဇနော၊ ကဆယ့်နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုပုတိဋ္ဌိတ
နိဋ္ဌောဓောပိ၊ သုပုတိဋ္ဌိတ ပညောင်ပင်လောက် ရှိသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊
၏။ ဝံသနဋ္ဌကသရာဝံ၊ ဒီသု၊ ဝါးကျည် ကျူကျည် ခွက်ငယ် စသည်တို့၌။
ပိဗံ၊ အစေ့ကို။ ရောပေတွာ၊ စိုက်စေ၍။ ချာပိတော၊ ကြီးစေသော
သစ်ပင်သည်။ ပမာဏပဝေပိ၊ ပမာဏ လောက်ငြီးသော်လည်း။ န
ဝဇ္ဇတိ၊ မအော်။ တတော၊ ထို ဝါးကျည် ကျူကျည် ခွက်ငယ် စသည်မှ။
အာနေတွာ ပန၊ ရှိကား။ တံ ခဏမ္ပိ၊ ထိုခဏ၌သော်လည်း။ ဘူမိယံ၊ ဤ။
ရောပေတွာ၊ စိုက်၍။ ကောဋ္ဌကံ၊ အံ့သို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဥဒကံ၊ ကို။
အာသိဋ္ဌိတွာ၊ သွန်း၍။ ကိဏ္ဍတံ၊ ကြားခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ န ဝမူလ
သာခါနိဂ္ဂခနံ၊ အသစ်သော အမြစ် အခက် ထွက်ခြင်းသည်။ အကာ
ရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ (ဤကား ဝါးကျည် ကျူကျည် ခွက်ငယ်တွင် စိုက်
သောအခါကို ဆိုသည်။) ခန္တံ၊ ပင်စည်ကို။ ဆိဋ္ဌိတွာ၊ ရှိ။ ရောပိတေ ပန၊
စိုက်သော်ကား။ ဧတံ ရုက္ခနိမိတ္တံ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကိဏ္ဍန္တေန စ၊
ဖြင့်လည်း။ “ရက္ခော”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ငှါသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပာယ်
ကား—အပင်ကို တည်စေ၍ အခက်ကို ဖြတ်၍ စိုက်သော်ကား အမြစ် အခက်
အသစ်ပေါက်မှ ရှင်သည် မည်တုံရကား အသစ် အပင် အမြစ်ထွက်၏။ အခက်
အညွန့် အကိုင်း ပေါက်လတ်မှ နိမိတ်ပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။) “သက
ရက္ခော”တိပိ၊ ကျွန်းပင် ဖြစ်ငြားသော် လန့်ကောင်း။ “သလရက္ခော”
တိပိ၊ အင်ကြင်းပင် ဖြစ်ငြားသော် လည်းကောင်း။ ကောဗဒ္ဓံ၊ တစ်တည်း။
သုပုတိဋ္ဌိတနိဋ္ဌောဓောပိ ပန၊ သုပုတိဋ္ဌိတ မည်သော ပညောင်ပင်နှင့်
တူမှုကား။ ဧတတ္ထံ၊ တမျက်နှာ၌။ ကိဏ္ဍတွာ၊ ရှိ။ အညတ္ထံ၊ တပါးသော
အရပ်မျက်နှာ၌။ ကိဏ္ဍတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအော်။ (သုပုတိဋ္ဌိတမည်သော
ပညောင်ပင်ကား မြစ်ဖျဉ်း တထောင် ရှိ၏။ အစောက် အချင်းကား တဆယ်
နှစ်ယူဇနာ ရှိ၏။ ဆဒ္ဒန်အိုင်နား၌ရောက်သော ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏ နေရာတည်း။)

(ဒုတိယအကြိမ်)

မဂ္ဂနိမိတ္တံ၊ ဤ။ အရညဓမ္မတ္တနဒိတဉာကမဂ္ဂါဓယော၊ တောခရီး လယ်
ခရီး၊ မြစ်ခရီး၊ ကန်ခရီး၊ အစရှိကုန်သော ခရီးတို့သည်။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ ဇေဉ်
မဂ္ဂေါ ဝါ၊ ခြေကုန်သည်သွားသော ခရီးသည် လည်းကောင်း။ သကဋ
မဂ္ဂေါ ဝါ၊ လှည်းကြောင်း ခရီးသည်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ နှိပ်။ (အဓိပ္ပာယ်
ကား-တောသို့ဝင်လေသော မြက်ရိတ် ထင်းခွေ တို့၏ ခရီး၊ လယ်သို့ ဝင်လေ
သော လယ်စောင့်တို့၏ ခရီး၊ ရေကန်သို့ဝင်လေသော ရေခပ်တို့၏ ခရီး၊ မြစ်သို့
ဝင်လေသော ခရီး၊ ဤခရီးမတ္တဗျကို နိမိတ် မပြုအပ်။ လူတကာတို့သွားသော
ခရီးလမ်းတိုင်သော ခြေကြောင်း လှည်းကြောင်း ခရီးကိုသာ နိမိတ်ပြုအပ်၏
ဟူလိုသတည်း။) ယော မဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈိတော၊ ထုတ်ခြင်းလျှင် ဖောက်၍။
ခွေ တိဏိ ဝါ၊ ခန္တရာနိ၊ နှစ်ရှာ ထုံးရှာ အထူးတို့သို့။ ဝဇ္ဇတိ၊ အံ့။ ယော
ဝန မဂ္ဂေါ၊ သည်ကား။ ဇေဉ်မဂ္ဂသကဋမဂ္ဂဇော၊ ခြေကြောင်းခရီး လှည်း
ကြောင်းခရီးမှ။ ဩတ္တမိတော၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။ သကဋမဂ္ဂမေဝ၊ လှည်းကြောင်း
ခရီးသို့လျှင်။ ဩတရတိ၊ ကျလေအံ့။ (သက်လေအံ့၊ ပြန်ပေါင်းလေအံ့ ဟူလို
သည်။ ဤခရီးလည်း လမ်းပေါက် လမ်းသေး ဖြစ်သောကြောင့် မအပ် ဟူလို
သည်။) ယေ ဝါ၊ ဇေဉ်မဂ္ဂသကဋမဂ္ဂေါ၊ အကြင် ခြေကြောင်းခရီး လှည်း
ကြောင်းခရီးတို့ကိုလည်း။ အဝဠုဉ္ဇော၊ ဆုံးဆောင်ကုန်။ တေ မဂ္ဂေါ၊ တို့
သည်။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ (အဓိပ္ပာယ်ကား ရှေးကား ခြေကြောင်း လှည်း
ကြောင်းခရီး တွင်၏၊ နောက်ပြီး လူတို့မသွား၍ လမ်းမတွင်မူကား နိမိတ်
မပြုအပ် ဟူလိုသတည်း။) ဇေဉ်သတ္တသကဋသဇ္ဇတိ၊ ခြေကုန်သည် လှည်း
ကုန်သည်တို့သည်။ ဝဠုဉ္ဇယမာနာယေဝ၊ သာလျှင်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။
သစေ၊ ဤ။ ခွေ မဂ္ဂေါ၊ ခရီး နှစ်ကြောင်းတို့သည်။ နိက္ခမိတော၊ ဤ။ ဝဇ္ဇတိ၊
သကဋဓရမိဝ၊ လှည်းဦးကဲ့သို့။ ဧကိဿ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပေါင်းလေကုန်အံ့။ ခွေဝေ၊
နှစ်ကြောင်း။ တိန္ဒုဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ကွရာအရပ်၌သော် လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နဋ္ဌာ
နေ ဝါ၊ ဆုံရာအရပ်၌သော် လည်းကောင်း။ သကိံ ကိတ္တေတွာ၊ တကြိမ်
သာကြား၍။ ပုန၊ ဖန်။ န ကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ အပ်။ (ခရီးဆုံတွင်ဖြစ်စေ ခရီးကွဲ
တွင်ဖြစ်စေ တကြိမ်သာကြား ဟူလိုသတည်း။) ဟိ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ဧတံ
နိမိတ္တံ၊ ထို မဂ္ဂနိမိတ်သည်။ ကောဗဇ္ဇနိမိတ္တံ၊ နိမိတ် တစပ်တည်းသည်။
ဟောတိ၊ ဤ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုန၊ ဖန်။ န ကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ အပ်။ (ဤသို့သမ္ပန်။)
သစေ၊ ဤ။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဤ။ စတ္တာရော မဂ္ဂေါ၊ ခရီးလေးခုတို့
သည်။ စတုသု ဒိသာသု၊ တို့သို့။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်အံ့။ မဇ္ဈေ၊ ဤ။ ဧကံ၊ တမျက်နှာ
ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ဤ။ အပရံ၊ တဘက်ကို။ ကိတ္တေတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
(ဤကား ခရီးလေးခု စပ်သောကြောင့် ဆိုသတည်း။) ဟိ ကသ္မာ၊ ကား။

(ရတီယအကြိမ်)

၅၁၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

တေံ နိမိတ္တံ၊ သည်ကား။ ကောဗဒ္ဓနိမိတ္တံ၊ တစပ်တည်းသော နိမိတ်သည်။
 (နိမိတ် တစပ်တည်းသည်လည်း ပေး။) ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န
 ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကောဏံ၊ ကျောင်းသေးထောင့်ကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ချင်း
 ပေါက်၍။ ဂတံ ဝန၊ သွားလေသော ခရီးကိုသော်ကား။ ပရဘာဂေါ၊
 တဘက်အဖို့၌၊ ကိမိတ္တတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤကား ခရီးလေးကြောင်း
 အခြား အခြား မစပ်သောကြောင့် အပ်သည်။) ဝိဟာရမဇ္ဈေန၊ ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈိတွာ၊
 ၍။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ ဝန၊ ကိုသော်ကား။ န ကိတ္တေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ကိတ္တိတေ၊
 ကြားသည်ရှိသော်။ နိမိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ သစေ၊ ၍။ သကဋမဂ္ဂဿ၊ ၏။ အန္တိမစက္ကမဂ္ဂံ၊ အတွင်းလှည်းကြောင်း
 ကို။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ မဂ္ဂေါ၊ လှည်းကြောင်းသည်။ ဗဟိ
 သီဓာယ၊ သိပ်ဝ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဗဟိရစက္ကမဂ္ဂံ၊ အပြင် လှည်း
 ကြောင်းကို။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဗဟိရစက္ကမဂ္ဂေါ၊ သည်။
 ဗဟိသီဓာယ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော အတွင်းလှည်း
 ကြောင်းသည်ကား။ အန္တောသိမံ၊ သို့။ တတေ၊ ငင်၏။ ခုဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။
 ကိတ္တေန္တေန၊ ကြားသဖြင့်။ “မဂ္ဂေါ ပန္နော ပထော ပဇ္ဇေ”တိ အာဒိ
 သု၊ ပဇ္ဇော အစရှိကုန်သော။ ဒသသု နာမေသု၊ ဆယ်ပါးသော အမည်
 တို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ နာမေန၊ တပါးပါးသော အမည်ဖြင့်။ ကိတ္တေတုံ၊
 ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (မဂ္ဂ၏နာမ ဆယ်ပါးဟူသည်ကား- “မဂ္ဂ၊ ပန္န၊ ပထ၊ အဒ္ဓ၊ အဉ္ဇသ၊
 ဝဋု၊ မ၊ ပဇ္ဇ၊ အယန၊ ပဒဝိ၊ ဝတ္တနိ”ဟူသည်တို့တည်း။ ဤသဒ္ဓါဆယ်ပါးတို့ကား
 မဂ္ဂပရိယာယ် နှင်နှင်တို့တည်း။) ပရိခါသဏ္ဌာနေန၊ ကျုံး၏သဏ္ဌာန်ဖြင့်။
 ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပရိက္ခိဝိတွာ၊ ၍။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကေတ္တု၊ ၌။ ကိတ္တေတွာ၊
 ၍။ အညတ္တ၊ တပါးသော အရပ်မျက်နှာ၌။ ကိတ္တေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊
 မအပ်။ (တစပ်တည်း ဖြစ်၍ မအပ်သည်။)

ဝမ္ဗိကနိမိတ္တံ၊ တောင်ပို၊ နိမိတ်၌။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒနေ၊ ဖြင့်။ တံ ဒိဝသံ
 ဇာတော၊ ထိုနေ့သာ ဖြစ်သော။ အဋ္ဌဂုံလုဗ္ဗေဇော၊ အစောက် လက်ရှစ်
 လစ် ရှိသော။ ဂေါဝိသာဏပ္ပမာဏောပိ ဝမ္ဗိကော၊ နွားဦးချို ပမာဏသာ
 ရှိသော တောင်ပို၊ သော်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ဩရံ၊ ကား။ န ဝဇ္ဇ
 တိ၊ မအပ်။ ဝရံ၊ ကား။ တိခန္တဗ္ဗေဒသဒိသောပိ၊ တိခန္တဗ္ဗေဒတောင်နှင့်
 တူသော တောင်ပို၊ သော်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပရိက္ခိဝိတွာ၊
 ရံ၍။ ဋိတံ၊ သော။ ကောဗဒ္ဓံ ဝန၊ တစပ်တည်းသော တောင်ပို၊ ကိုကား။
 ကေတ္တု၊ ၌။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ အညတ္တ၊ ၌။ ကိတ္တေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊
 မအပ်။ (ဤကား တစပ်တည်းဖြစ်၍ ဆိုသည်။)

(ဒုတိယအကြိမ်)

နဒီနိမိတ္တေ၊ ဤ။ ယဿာ နဒိယာ၊ ၏။ (သောတံ-၌ စပ်။) ဓမ္မိကာနံ၊ ကုန်
သော၊ ရာဇုနံ၊ ထို၏။ ကာလေ၊ ဤ။ အန္တရုဿံ၊ လခွဲဟု ကြိမ်လည်းကောင်း။
အနုဗညာဟံ၊ ဆယ်ရက်ဟု ကြိမ် လည်းကောင်း။ အနုပညာဟံ၊ ကြိမ် လည်း
ကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ အနုတိတ္ထမိတ္တာ၊ ဤ။ (ထည့်။) ဧဝေ၊ ငါးလည်း။
ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်သော်။ ဝဿဟကေသု၊ တိင်တိုက်တို့သည်။ ဝိဂတ
မတ္တသု၊ ကပ်ကုန်လတ်သော်။ သောတံ၊ အယဉ်သည်။ ပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။
အယံ နဒီ၊ သည်။ နဒိသချံ၊ မြစ်၏အရေအတွက်သို့။ န ဝစ္ဆတိ၊ မရောက်။
ယဿာ ပန နဒိယာ၊ ၏ကာ။ ဤဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သုဝုဋ္ဌိ
ကာလေ၊ မိုးကောင်းသော အခါ၌။ ဝဿာနဿ၊ မိုးဥတု၏။ စတုမာ
သေ၊ မိုးလေးလအဆုံး တန်ဆောင်မုန်းလ အခါ၌။ သောတံ၊ သည်။ န
ပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ မပြတ်။ ယတ္ထ၊ ဤ။ တိတ္ထေန ဝါ၊ ဆိပ်ဟုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း။
အတိတ္ထေန ဝါ၊ သဖြင့် လည်းကောင်း။ သိက္ခာကရဏီယေ၊ ဤ။ အာဂတ
လက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ တိဗ္ဗလံ၊ အဝန်းသုံးပါးကို။ ပဋိစ္ဆာဓေတွာ၊ ဤ။ အန္တရဝါ
သကံ၊ ကို။ အနုက္ခိပိတွာ၊ ဤ။ ဥတ္တရန္တိယာ၊ သော။ သိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ကောရံသ
ဒ္ဓကံသမတ္တမ္ပိ၊ လက်တသစ် လက်နှစ်သစ်မျှလည်း။ အန္တရဝါသကော၊
သည်။ တေမိယတိ၊ စွတ်၏။ အယံ နဒီ၊ သည်။ နဒိသချံ၊ သို့။ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။
သိမံ၊ ကို။ ဗန္ဓန္တိနံ၊ ဖွဲ့သော ရဟန်းတို့အား။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
တိက္ခုနိယာ၊ ၏။ နဒီ၊ ရာဇမနော၊ မြစ်တတက်သို့ ကူးခြင်း၌လည်းကောင်း။
ဥပေါသထာဒိသံသကမ္ပကရဏေဝိ၊ ဥပုသ် အစရှိသော သံဃကံကို ပြုခြင်း
၌ လည်းကောင်း။ နဒီပါရသိသာသမ္ပန္နနော၊ မြစ်နားနှစ်တက် သိမ်သမုတ်
ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ အယဧဝ နဒီ၊ ဤမြစ်ပင်တည်း။ ယာ ပန နဒီ၊
သည်ကာ။ မပွေ၊ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သကဋ္ဌဓရသဏ္ဌာနေန ဝါ၊ လှည်းဦး
သဏ္ဌာန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိခါသဏ္ဌာနေန ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။
ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရစ်၍။ ဝတာ၊ စီးအံ့။ တံ နဒီ၊ ကို။ ကေတ္တု၊
ဤ။ ကိတ္တေတွာ၊ ဤ။ အညတ္ထ၊ ဤ။ ကိတ္တေတံ၊ ၄။ န ဝစ္ဆတိ၊ မအပ်။ ဝိဟာ
ရဿ၊ ၏။ စတုသု ဒိသာသု၊ တို့၌။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဝိနိဗ္ဗိန္နိတွာ ဤ။ ဝေဟ၊
စီးသော။ နဒီစတုတ္ထေဝိ၊ မြစ်လေးသွယ်၌လည်း။ ဧဝေဝ နယော၊ တည်း။
(ဤကား မြစ်လေးသွယ် စပ်လေသောကြောင့် ဆိုသည်။ ဤမြစ်တို့ကိုကား
တမ္ပကံနာ၌သာ ကြားအပ်၏။) အသမ္ဘိဿာ နဒိယော ပန၊ မစပ်ကြသော
မြစ်တို့ကိုကား။ စတုသောဝိ၊ မြစ်လေးသွယ်တို့ကိုလည်း။ ကိတ္တေတံ၊ ၄။
ဝစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ သစေ၊ ဤ။ ဝတိ* ကဏောနန္တာ ဝိယ၊ စောင်ရန်းကဲ့သို့။
ရက္ခပါဒေ၊ ယစ်ပင်ရင်းတို့ကို။ နိဇဏိတွာ၊ စိုက်၍။ ဝလ္လိပလာလာဒိဟိ၊

(နုတိယအကြိမ်)

၅၀၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

နွယ်ကောက်ရိုး စသည်တို့ဖြင့်၊ နဒိသောတံ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကို၊ ရနန္တိ၊
 ဆည်းကုန်အံ့၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အာဝရဏံ၊ ဆည်ကို။ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊
 လွှမ်း၍၊ ပဝတ္ထတိ ယေဝ၊ စီးသည်လျှင် ဖြစ်မှုကား။ နိမိတ္တံ၊ နဒိနိမိတ်ကို။
 ကာတုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယထာ ပန၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ကား။ ဥဒကံ၊
 မြစ်ရေသည်။ န ပဝတ္ထတိ၊ မစီး။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ သေတုမ္ပိ၊ တံတား
 ကို။ ကတော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အပဝတ္ထမာနာ၊ ရေမစီးနိုင်မှုကား။ နဒိ
 နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄၂။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ (ဥဒကနိမိတ်သာ အပ်၏ ဟူလို
 သတည်း။) ပဝတ္ထနဋ္ဌာနေ၊ စီးရာအရပ်၌ကား။ နဒိနိမိတ္တံ၊ ကို။ ကာတုံ၊
 ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အပဝတ္ထနဋ္ဌာနေ၊ မစီးရာ၌ကား။ ဥဒကနိမိတ္တံ၊ ကို။ ကာ
 တုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယာ ပန နဒိ၊ သည်ကား။ ဒုဗ္ဗုဒ္ဓိကာသေ ဝါ၊ မိုး
 ခေါင်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နွေလအခါ၌လည်းကောင်း။
 နိရုဒကတာပေန၊ ရေမရှိသောအဖြစ်ဖြင့်။ န ပဝတ္ထတိ၊ မစီး။ သာ နဒိ၊
 လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤ၌လည်း နဒိနိမိတ် အပ်သည်ပင်။) မဟာနဒိတော၊
 မြစ်ကြီးမှ။ ဥဒကမာတံ၊ ကံ၊ မြောင်းမကို။ (ရေမြောင်းကိုသော်လည်းပေ။)
 နိဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သာ မာတိကာ၊ သည်၊ ကုန္ဒဒိသဒိသာ၊ မြစ်ဝယ်နှင့်
 အတူ။ ဟုတွာ၊ ဤ၊ တိဏိ သဿာနိ၊ သုံးသီးသော ကောက်တို့ကို။ သမ္ပာ
 ဇေန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်အံ့။ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဝတ္ထတိ၊ စီးအံ့။ ကိစ္ဆာဝိ
 ပဝတ္ထတိ၊ အကယ်၍ စီးမှုလည်း။ နိမိတ္တံ၊ နဒိနိမိတ်ကို။ ကာတုံ၊ ၄၂။ န
 ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ (သယံဇာတ မဟုတ်သောကြောင့် မအပ် ဟူလိုသတည်း။) ယာ
 ပန မာတိကာ၊ သည်ကား။ မူလေ၊ အရင်းကစ၍။ မဟာနဒိတော၊ မှ။
 နိဟာက ပိ၊ ထုတ်သော်လည်း။ ကာလန္တရေန၊ ကာလမြင့်သဖြင့်။ တေနေဝ
 နိဟာတဒဂ္ဂန၊ ထို ထုတ်သော အကြောင်းဖြင့်လျှင်။ နဒိ ဘိန္ဒိတွာ၊ မြစ်ကို
 ထွင်း၍။ သယဉ္ဇ၊ မိမိအလိုလို၊ ဂစ္ဆတိ၊ စီးအံ့။ သယဉ္ဇ၊ မိမိအလိုလို။
 ဂစ္ဆန္တိ စီးသောမြောင်းသည်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ သုသုမာရာဒိသမာ
 ကိတ္တာ၊ မီးကျောင်း လင်းပိုင် စသည်တို့ဖြင့်ပွမ်းသော။ နာဖါဒိဟိ၊ လှေ
 စသည်တို့ဖြင့်။ သဉ္ဇရိတဗ္ဗာ၊ သွားအပ်သော။ နဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။
 တံ နဒိ၊ ကို။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

၂ ပဒကနိမိတ္တံ၊ ၂။ နိရုဒကဋ္ဌာနေ၊ ရေမရှိရာ အရပ်၌။ နာဝါယ ဝါ၊
 လှေ၌လည်းကောင်း။ စာရိအာဒိသု ဝါ၊ အိုးစရသုံး စသည်တို့၌လည်း
 ကောင်း။ ဥဒကံ၊ ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဥဒကနိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိစ္ဆတုံ၊
 ၄၂။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တူမိဂတမေဝ၊ မြေ၌တည်သော ရေသည်သာလျှင်။
 (ဒုတိယအကြိမ်)

ဝဋ္ဋတိ၊ အာရ်၊ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုရေသည်လည်း။ အပွတ်တ္တနဉ္စကံ၊ မစီး
သော ရေသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဇာ၊ အာဝါဠ၊ တွင်း။ ပေါက္ခရဏိ၊ လေးထောင့်
ကန်။ တဉ္စက၊ တထက်ဆည်ကန်။ ဇာတသရ၊ အလိုလိုဖြစ်သော ထုံး
အိုင်။ သောကိ၊ ဆားဝန်တွင်း၊ သမုဒ္ဒါဒိသု၊ သမုဒ္ဒရာ စသည်တို့၌၊ ဌိတံ၊
တည်သော ရေသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဇာ၊ အဌိတံ၊ မတည်သော။ ဩဃနဒိဉ္စက
ဝါဟကမာတိကာဒိသု၊ အသစ်စီးသော မြစ်ရေ ပြန် မြောင်း အစရှိသည်
တို့၌၊ ဉ္စကံ ပန၊ သည်ကား၊ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအာရ်။ အန္တကဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ဌ
သော်သား။ ဝဋ္ဋိရေသု၊ နက်စွာကုန်သေး။ အာဝါဠ၊ ဒိသု၊ တို့၌။ ဉ္စကေ
ဝိမံ၊ ခပ်သော။ ဉ္စကံ၊ ကို၊ နိမိတ္တံ၊ ကို။ န ကာတဗ္ဗံ မအာရ်။ ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တံ၊ ဇာ။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ မကောင်းစွာ ဆိုအာရ်။ အတ္တနော
မတိမတ္တဓေဝ၊ အတ္တနောမတိမျှသာတည်။ ဌိတံ ပန၊ မစီးဘဲ တည်သော
ရေသည်ကား။ (ရေသေ ဟူလို။) အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ ထူကရဓတာ
ယဝိ၊ ဂက်သည် ထုံးစားသော ကျင်း၌ လည်းကောင်း။ ဂါမဒါရကာနံ၊
ရှာသူသားငယ်တို့၏။ ကိဉ္စနဝါဝိ၊ ဌိ၊ ကစားရာ ရေကျင်းငယ်၌ လည်း
ကောင်း။ တံ ခဏဉ္စညဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ဝထဝိယံ၊ ဌ၊ အာဝါဠ၊ ကို။
ကတွာ၊ ရှိ။ ကုဇေဟိ၊ အိုးတို့ဖြင့်။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ရွက်။ ပူရိတ
ဉ္စကဋ္ဌိ၊ ပြည့်စေသော ရေသည်လည်း။ သစေ၊ ရှိ၊ ယာဝ၊ သောက်။
ကဉ္စဝါစာပရိယောသာနာ၊ ကမ္ဘာဝါစာ ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ တိဉ္စတိ၊ အံ။
အဗ္ဗံ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဗဟံ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။
ဝဋ္ဋတိ၊ ဇာ၊ ကသ္မိံ ပန ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌မူကား။ နိမိတ္တသညာကရဏတ္ထံ၊
နိမိတ်အမှတ်ပြုခြင်း ဌာ၊ ပါသကဏဝါလိကဝံသုအာဒိရ၊ သိ ဝါ၊ ကျောက်စု
ထဲမှ မြေစု စသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပါသကဏတ္ထေန္တာ ဝါ၊ ကျောက်
တိုင်ကို လည်းကောင်း။ ဝါရတ္ထေန္တာ ဝါ၊ သစ်တိုင်ကို လည်းကောင်း။
ကာတဗ္ဗော၊ ဇာ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို၊ ကာတုဉ္စ၊ ရဟန်းတို့ပြုအံ့သော ဌာ၊ လည်း
ကောင်း။ ကာရေတုဉ္စ၊ သူ့ကိုပြုစီမံသောဌာ၊ လည်းကောင်း။ တိက္ခယ၊
အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဇာ၊ လာဘသိမာယံ ပန၊ လာဘသိမ်၌သော်ကား။ န ဝဋ္ဋ
တိ၊ မအာရ်။ (ပဉ္စင်းမခံအပ် ဟူလိုသတည်း။) သမာနသံဝါသကသိမာ၊ သမာန
သံဝါသကသိမ်သည်။ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ ဝိဉ္စနံ၊
နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ န ကဇရာတိ၊ တတ်။ ကေဝလံ သက်သက်၊
တိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဝိနယကမ္မဝ၊ ဝိနည်းကံကိသာလျှင်။ သာဓေဝိ၊ ပြီးစေ
တတ်၏။ (လာဘသိမ်၌ ပဉ္စင်းတို့ ကျောက်တိုင်ဝိုက်ခြင်း စသည်ကို မအပ် ဟူ
သည်ကား - မြေမည်သည်ကား အနုဋ္ဌဖြစ်သောကြောင့် သူတပါး၏ မြေသို့

၅၁၄ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

သော်လည်းကောင်း၊ တပါးသော သံသိကမြေသို့သော်လည်းကောင်း၊ ထိုးမိမည် စိုး၍ ဆိုသတည်း။ သမာနသံဝါသကသိမ် မည်သည်ကား - လတသိမ်ကိုလည်း မဖျက်တတ်၊ သူတို့၏ အခွန်အတုတ်ကိုလည်း မဖျက်တတ်၊ သူတို့၏အခွန်အတုတ် တောင်းသဖြင့် ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကိုလည်း မညှဉ်းဆဲတတ်၊ ဝိနည်းကံကိုသာ ပြီးစေတတ်သောကြောင့် အပ်၏ ဟုလိုသတည်း။) တသွာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သမာနသံဝါသကသိမ်၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

ဣဓေဟိ စ အဋ္ဌဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ (ဤကား သာမည ကရိုဏ်းတည်း။) အသမ္ဘိဓေဟိဝိ၊ တပါးနှင့်မရောသော နိမိတ် တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ (ဤကို ဆိုသတည်း။) အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သမ္ဘိဓေဟိ ဟိ၊ ရောသော နိမိတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ (ဤကား ကျောက်တိုင်နိမိတ် တောင်ပို့နိမိတ် ခရီးနိမိတ် စသည်တို့ဖြင့် တမ္ပက်နှာမှ နိမိတ်လည်း တပါး၊ တမ္ပက်နှာမှ နိမိတ်လည်းတပါး နိမိတ်ရေသည်ကို ဆိုသတည်း။) သိဓာ၊ ကို။ သမ္ပန္နိဟုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိယော၊ တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ သမ္ပန္နိတွာ၊ ၅။ ဗဇ္ဈောနာ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ သာ သိဓာ၊ သည်။ ဧကေန ဝါ နိမိတ္တေန၊ တပါးတည်း သော နိမိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒွိဟိ ဝါ နိမိတ္တေဟိ၊ နိမိတ်တို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အဗတ္တံ၊ မဖွဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိတိပန နိမိတ္တာနိ၊ တို့ လိုကား။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား ရှိလှန်သော။ နိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ သတေနဝိ၊ အရာဖြင့်သော်လည်း။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့အပ်သည့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိတိ နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့သော။ သာ သိဓာ၊ သည်။ သိဃာဋ္ဌကသဏ္ဌာနာ၊ ခရီးသုံးကြောင်း အဆုံး သဏ္ဌာန် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စတုရဿာ ဝါ၊ လေးထောင့်သော် လည်းကောင်း။ သိဃာဋ္ဌကအနုစန္ဒမဒိဂ်၊ ဒိသဏ္ဌာနာ ဝါ၊ ခရီးလေးခုအဆုံး၏သဏ္ဌာန် လယ်ကပ်ဝက်သဏ္ဌာန် မုရိုးစည်၏ သဏ္ဌာန် စသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုလက်၊ အဓိ ကေဟိ၊ လွန်သော နိမိတ်တို့ဖြင့်။ နာနာသဏ္ဌာနာ ဝါ၊ သိည့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တနုယေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တတွာ၊ ၅။ သမ္ပာာ၊ အပ်သော သိမ်ကို။ “နိမိတ္တသမ္ပတ္တိယုတ္တာ”တိ၊ နိမိတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် ယှဉ်၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

၁၅၉။ ပရိသသမ္ပတ္တိယုတ္တာ နာမ၊ ပရိသတ်၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်ယှဉ်သော မည်သည်ကား။ သဗ္ဗန္တမေန၊ သော။ ပရိစ္ဆေဒေန၊ အားဖြင့်။ စတုဟိ (ဒုတိယအကြိမ်)

တိက္ခယံ၊ ဟိ ဘညံ၊ သန္တိပတိတုဘန္တိ၊ တသ္မိံ ဂါမဓေတ္တန္တိ၊ ဗုဒ္ဓသီမံ ဝါ၊
ဆိုသည့်ကောင်း၊ နဒိသမုဒ္ဓဇာတဿရေ ဝါ၊ မြစ် သမုဒ္ဓရာ ဇာတဿရ
အိုင်တို့သို့ လည်းကောင်း၊ အနောတ္တမိတုဘ၊ မသက်မူ၍၊ ယာဝတိကာ၊
ကုန်သော၊ တိက္ခယံ၊ ဟိ ဘညံ၊ ဌိတာ၊ ကုန်၏၊ ဧတ သဗ္ဗေ၊ ရဟန်းတို့သို့၊
ဟတ္ထဂါမေ ဝါ၊ အတွင်း၌မူလည်း၊ ကတုဘန္တိ၊ ဆန္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း၊
အာဟရိတုဘန္တိ၊ သမ္ပတဘ၊ တည်း။

၁၆၀။ ကမ္မဝါစာသမ္ပတ္တိယုတ္တာ နာမ၊ ကမ္မဝါစာ၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်
ယှဉ်သော မည်သည်ကား—

“တန္တေ၊ ဟိ၊ သံဃော၊ သညံ၊ မေ ဓမ္မေ၊ နိ၊ ဝစနံ၊ ကိ၊ သုဏာ
တု၊ ဓလော၊ သမန္တာ၊ မှ၊ ယာဝတော ယတ္တကာ၊ ကုန်သော၊ နိမိတ္တာ၊
တို့ကို၊ ကိတ္တိဘာ၊ ကုန်ပြီး၊ သံဃဿ၊ အာမ၊ ဝတ္တကလ္လံ၊ သညံ၊
ယဒိ အတ္ထိ၊ အံ၊ သံဃော၊ သညံ၊ ဧတဟိ နိမိတ္တဟိ၊ ဟိဖြင့်၊
သမာနသံဝါသံ၊ ကံတြီးကံဝယ်ဖြင့် တူသော တက္ကနေရာရှိသော၊
ဝါ၊ တူသောကံ တည်းဟူသော တက္ကနေရာရှိသော၊ ဧကူပေါသံ၊ ထံ၊
တက္ကနက် ဥပုသ်ရှိသော၊ သီမံ၊ သိမ်ကို၊ သမ္ပန္နေယျ၊ ရာ၏၊ သော၊
ကား၊ ဥတ္တိ၊ တည်း။

တန္တေ၊ ဟိ၊ သံဃော၊ သညံ၊ မေ ဓမ္မေ၊ နိ၊ ဝစနံ၊ ကိ၊ သုဏာ
တု၊ ဓလော၊ သမန္တာ၊ မှ၊ ယာဝတော ယတ္တကာ၊ ကုန်သော၊ နိမိတ္တာ၊
တို့ကို၊ ကိတ္တိဘာ၊ ကုန်ပြီး၊ သံဃဿ၊ အာမ၊ ဝတ္တကလ္လံ၊ သညံ၊
ယဒိ အတ္ထိ၊ အံ၊ သံဃော၊ သညံ၊ ဧတဟိ နိမိတ္တဟိ၊ ဟိဖြင့်၊
သမာနသံဝါသံ၊ ရှိသော၊ ဧကူပေါသထံ၊ သော၊ သီမံ၊ ကိ၊ သမ္ပန္န
တိ၊ အင်၏၊ အယသ္မာတော၊ သော၊ တိက္ခုနနာ၊ သညံ၊ ဧတဟိ
နိမိတ္တဟိ၊ ဟိဖြင့်၊ သမာနသံဝါသယ၊ ရှိသော၊ ဧကူပေါ
သထာယ၊ ရှိသော၊ သီမာယ၊ ကိ၊ သမ္ပတိ၊ ကိ၊ ဓမ္မတိ၊ နိ၊ သော
တိက္ခယံ၊ သညံ၊ တုဏှိ၊ မိန်းမိန်း၊ အဿံ တဓဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယဿ
တိက္ခုနနာ၊ သညံ၊ နက္ခဏတိ၊ အံ၊ သော၊ တိက္ခယံ၊ သညံ၊ တာသေ
ယျ ရာ၏။

သံဃော၊ သညံ၊ ဧတဟိ နိမိတ္တဟိ၊ ဟိဖြင့်၊ သမာနသံဝါ
သော၊ သော၊ ဧကူပေါသထာ၊ သော၊ သီမံ၊ ကိ၊ သမ္ပတာ၊ အင်ပြီး
သံဃဿ၊ အာမ၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဓမ္မတိ၊ နိ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

တုဏှိ၊ မိနိ၊ ဟောတိ၊ ဧ။ ဧဝံ တုဏှိတုတေန၊ သပြေန္တိ။ ဧတံ ခမနံ၊
 ကံ။ ဓာရယသမိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာသေယျ၊ ရာဇိ။ (သမ္ဗုဒ္ဓိတိ-ဥ
 သံ-မှာ နိဂ္ဂဟိတန္တနှင့် ဖြစ်စေ၊ ပဝဂ္ဂန္တ မ-အက္ခရာနှင့်ဖြစ်စေ ရွတ်အပ်
 ၏။ တုဏှိ-ဥ ကျိ-မှာ ဒီသ ရသ နှစ်ချက်သင့်။ (အသိဓာန်ဋီကာ။)
 ရသသုဉ္စောရဏသမ္ပန္နန္တယျ-ဥ သံ-မှာ နိဂ္ဂဟိတန္တနှင့်ဖြစ်စေ၊ ပဝဂ္ဂန္တ
 မ-အက္ခရာနှင့် ဖြစ်စေ ရွတ်အပ်၏။ နေ-မှာလည်း ခေတောနှင့် ဖြစ်စေ၊
 ခေတောကင်းလျက် ဖြစ်စေ ရွတ်အပ်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓိတိ-ဥလည်း နည်းတူ။
 သမ္ပတာ-ဥ န-အက္ခရာ ကျေခြင်းသာထူးသည်၊ အနက် အဓိပ္ပာယ်တူ။)

ဧဝံ ဣမိနာ အနတ္တမေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တဿ၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓါယ၊ ဥတ္တိ
 ဒေါသ အပ္ပဝါစာဒေါသတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော။ ဥတ္တိ
 ဒုတိယကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သမ္ပတာ၊ ခြင်းသည်။ ကမ္မဝါစာသမ္ပတ္တိယုတ္တာ
 နာမ၊ မည်၏။ ကမ္မဝါစာပရိယောသဇနော၊ နိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တော၊
 ဥ။ သိဓာ၊ သည်း ဟောတိ၊ ဧ။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ သိဓာတာ၊ မှ။ ဗဟိ၊
 ဥ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၆၁။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗဒ္ဓါယ ဖွဲ့အပ်သော။ သိဓာယ စ၊ ဥလည်း။ တိစိဝ
 ရေန၊ နှင့်။ ဝိပွဝါသသုခတ္ထု၊ ကင်း၍ နေလွယ်စိမ့်သောငှါ လည်း
 ကောင်း။ ဧဇ္ဇိကမ္မတ္ထု၊ မြဲမြံစွာ ပြုအံ့သောငှါလည်းကောင်း။ အဝိပွဝါသ
 သမ္ပုတိ၊ ခြင်းကို။ ကတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဘာ ပန၊ -သို့ အဝိပွဝါသသိမ်
 သမုတ်ခြင်းကိုကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ကတ္တဗ္ဗာ၊ အပ်၏။

“တန္တော၊ တို့၊ သံဆော၊ သည်း။ မေ မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာ
 တု၊ သော။ သံဆေန၊ သည်း။ သမာနသံဝါသာ၊ ရှိသော။ ဧကူ
 ပေါသထာ၊ ရှိသော။ ယာ သာ သိဓာ၊ ကိုးသမ္ပတာ၊ ၏။ တနည်း-
 သံဆေန၊ သည်း။ ဥပေါသထာ၊ ရှိသော။ ယာ သာ သမာန
 သံဝါသာ သိဓာ၊ ကိုး၊ သမ္ပတာ၊ ၏။ သံဆဿ၊ အာ။ ပတ္တဇ္ဇန္တိ၊
 သည်း။ ယမိ အတ္ထိ၊ အံ။ တံ သိဓံ၊ ထို သမာနသံဝါသ သိမ်ကို။
 သံဆော၊ သည်း။ ဝါဓဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါပူဝစာဓဉ္ဇ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဥပေတ္တာ၊ ၍။ တိစိဝရေန၊ နှင့်။ အဝိပွဝါသ၊ မကင်းသော
 အဝိပွဝါသ သိမ်ကို။ သမ္ပန္နန္တယျ၊ ရာဇိ။ သော၊ သော။ ဥတ္တိ၊
 တည်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

တန္တေ၊ တို့၊ သံဃော၊ သည်း။ နေ မမ၊ ၏၊ ဝစနံ၊ ကို၊ သုဏတု၊
 လော၊ သမာနသံဝါယာ၊ ရှိသော၊ ကေပေါသထာ၊ ရှိသော၊
 ယာ သာ သီမာ၊ ကို၊ သမ္မတာ၊ ၏၊ တနည်း-သံဃန၊ သည်း။
 ကေပေါသထာ၊ ရှိသော၊ ယာ သာ သမာနသံဝါယာ သီမာ၊
 ကို၊ သမ္မတာ၊ ၏၊ တံ သီမံ၊ ကို၊ သံဃော၊ သည်း။ ဂါမဉ္ဇ၊ ကို
 လည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ရှိ။
 တိစိဝရေန၊ နှင့်၊ အဝိပ္ပဝါသံ၊ ကို၊ သမ္မန္တတိ၊ ၏၊ အာယသ္မတော၊
 သော၊ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ သည်း။ တိစိဝရေန၊ နှင့်၊ ဧတိသော
 အဝိပ္ပဝါသာယ သီမာယ၊ ထို မကင်းသော အဝိပ္ပဝါသလိင်ကို။
 ဂါမဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေ
 တွာ၊ ရှိ။ သမ္မတိ၊ သမုတ်သည်ကို၊ ခမတိ၊ ၏၊ သော ဘိက္ခု၊
 သည်း။ တုဏှိ၊ မှိန်း၊ အဿ တဝေယျ၊ ရာ၏။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊
 အာ၊ နက္ခမတိ၊ သက်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်း။ ဘာလေယျ ရာ၏။

သံဃန၊ သည်း။ ဘာ သီမာ၊ ထို သမာနသံဝါသလိင်ကို။
 ဂါမဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း၊
 ဌပေတွာ၊ ရှိ။ တိစိဝရေန၊ နှင့်၊ အဝိပ္ပဝါသာ၊ ကို၊ သမ္မတာ၊
 အပ်ပြီ။ သံဃဿ၊ အာ၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ခမတိ၊ ၏၊ တသ္မာ၊
 ကြောင့်၊ တုဏှိ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ၏၊ ဧဝံ ဣမိနာ တုဏှိဘာဝေန၊
 သဖြင့်၊ ဧတံ မေနံ၊ ကို၊ ဓာရယာမိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့၊ ဘာလေယျ၊
 ရာ၏။

ဧတ္ထ စ ပဓာနိလည်း။ နိဂမနဂရာနိဂ္ဂ၊ နိဂ္ဂံ၊ မြို့တို့ကိုလည်း။ ဂါမေနေဝ၊
 ဂါမသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟော၊ ယူခြင်းကို၊ ဇေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဂါမ၊
 နိဂ္ဂမ၊ နဂရ၊ နေပဒတို့၏ အထူးကား-အရံလည်း မရှိ၊ အိမ်ဈေးသဘင်လည်း
 မရှိသည်ကား "ဂါမ" မည်၏။ အိမ်ဈေးသဘင်သာ ရှိ၍ အရံမရှိသည်ကား
 "နိဂမ" မည်၏။ အိမ်ဈေးသဘင်လည်း ရှိ၊ အရံတံတိုင်းလည်း ရှိသည်ကား
 "နဂရ" မည်၏။ ထီးတံစင်းသာ ဆောင်းသော မင်းတို့၏နိုင်ငံ၌ တခရိုင် တခရိုင်
 သည်ကား "နေပဒ" မည်၏။ ထိုနိဂမ နဂရ နှစ်ပါးတို့ကား ဂါမသဒ္ဓါဖြင့်ချည်း
 ယူအပ်ပါ၏ ဟူလိုသတတ်။) ဂါမုပစာရောတိ၊ ကား။ ပရိက္ခိတ္တဿ၊ အရံ
 ရှိသော-ရွာ၏။ ပရိက္ခေပေါ၊ အရံသည်။ ဂါမုပစာရော နဓမ၊ ရွာ၏
 ဗြမ္မော၊ မည်၏။ အပရိက္ခိတ္တဿ၊ သော ရွာ၏။ ပရိက္ခေပေါကာသော၊

(နုတ္တယကထာ)

အရံထိုက်သော အရပ်သည်။ ဂါမုပသာဓရာ နာမ၊ မည်၏။ ဣမေထု ပန ဂါမုဂါမုပသာဓရေထု၊ ထို၌ကား။ အဓိပ္ပတတေဝီရိဒကော၊ တိစိဝရိတ် ဆောင်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဟာရံ၊ အစောင့်ကို။ န သဘတိ၊ မရ။ (အဓိပ္ပာယ်ကား— အဓိပ္ပဝါသသိမ်သည် ရွာ ရွာ၏ဥပစာကို မလွန်နိုင်ရကား သမာနသံဝါသသိမ်ကနေသော တိစိဝရိတ်ဆောင်သော ရဟန်းသည် သင်္ကန်း သို့မဟုတ် တည်တွင် တည်ထည်ကို ရွာ၌လည်းကောင်း ရွာ၏ဥပစာ၌ လည်းကောင်း ထားပါသော် ဝိပ္ပဝါသဖြစ်၏ ဟူလိုသတည်း။ ရွာ ရွာ၏ဥပစာ၌နေသော်ကား ဝိပ္ပဝါသ မဖြစ်။) ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဟိက္ခူနံ၊ ထို၏။ အယံ အဝိပ္ပဝါသသီမာ၊ သည်။ “ဌဓာတ္တာ ဂါမဉ္ဇ ဂါမုပသာဓရဉ္ဇ” ဟိ၊ ဤ၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဂါမဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဂါမုပသာဓရဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န ဩတ္ထရတိ၊ မလွမ်းမိုးနိုင်။ သမာနသံဝါသကသီမာဝ၊ သိမ်သည်သာလျှင်။ ဩတ္ထရတိ၊ နိုင်၏။ (သမာနသံဝါသကသိမ်သော်ကား - ဂါမ ဂါမုပသာဓရနှစ်ပါးကို လွမ်းနိုင် ၏ ဟူလို။) ဧတ္ထ၊ ထိုတွင်း။ သမာနသံဝါသကသီမာ ဝ၊ သည်ကား။ အတ္ထ နော၊ ၏။ ဓမ္မဘာယ၊ အားဖြင့်။ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။ အဝိပ္ပဝါသသီမာ ပန၊ သည် ကား။ ယတ္ထ ပဓေဓေ၊ ဤသမာနသံဝါသကသီမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယတ္ထေဝ၊ ထို သမာနသံဝါသကသိမ်၌သာလျှင်။ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။ တဿာ သီမာယ၊ ထို အဝိပ္ပဝါသသိမ်၏။ ဝိသုံ၊ အသီး။ နိမိတ္တကိတ္တနံ၊ သည်။ န ဟိ အတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဤ၌ ဟိ သဒ္ဓါကား ဗျတိရေကအနက်ကို ထွန်း၏။) အတ္ထ ပဓေဓေ၊ ဤ၊ သစေ၊ ဤ။ အဝိပ္ပဝါသာယ၊ သိမ်ကို။ သမ္ပုတိကာလေ၊ ဤ၊ ဂါမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ အံ။ တံ ဂါမံ၊ ထို၊ သံ၊ သီမာ။ ထို အဝိပ္ပ ဝါသသိမ်သည်။ န ဩတ္ထရတိ၊ နိုင်။ သစေ ပန၊ ဤကား။ သီမာယ၊ ၏။ သမ္ပတယ၊ သမုတ်ပြီးမှ၊ ပစ္ဆာ၊ ဤ။ ဂါမော၊ သည်။ နိဝိသတိ၊ ဝင်အံ။ ဝါ၊ တည်အံ။ သောဝိ ဂါမော၊ သည်လည်း။ သီမသန္နိယေဝ၊ သိမ်၏ အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ နိဝိဇ္ဇော၊ သိမ်ဖွဲ့၍ နေဝက် ၌ တည်သော ရှာသည်။ သီမသန္နိယိ၊ ဝစ္ဆတိ ယသားသို့၊ ဧဝံ ဟထာ ဝ၊ လည်းကောင်း။ ပဌမံ စွာ၊ နိဝိဇ္ဇယ၊ ဝင်သော အိမ်၏။ ဝါ၊ ရွာ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ၊ ဓမ္မာပုဓေဓေသောဝိ၊ ရွာပုဏ္ဏားသော အရပ်သည်လည်း။ သီမသန္နိ ဓေဝ၊ ထို သံလျှင်။ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား— သိမ်သမုတ်ပြီးသည့်နောက် ၌ ရှေးဦးစွာ တည်သော ရွာသည် သိမ်၏အရေအတွက်၌ ဝင်သကဲ့သို့ နောက်ပြီး ရွာတည်ပင်သဖြင့် ပုဏ္ဏားသော အရပ်သည်လည်း သိမ်၏ အရေအတွက်သို့ချည်း ရောက်၏ ဟူလိုသတည်း။ ဤကား အဝိပ္ပဝါသသိမ်၏ အရေအတွက်သို့ ရောက် သည်ကိုဆိုသည်။) သစေ၊ ဤ၊ သီမာသန္နိယိကာလေ၊ အဝိပ္ပဝါသသိမ်

(ဇုတိယအကြိမ်)

သမုတ်သောအခါ၌၊ ဂေဟဝနိ၊ တို့ကို၊ ကတဝနိ၊ ကုန်၏။ “ပိဝိသိယာ
 မာ”တိ၊ ကုန်အံ့ ဟု၊ အာလမ္ဘာဝိ၊ အာလယတည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ အံ့။
 မနုဿာ၊ ပန၊ တို့သည်ကား၊ အပ္ပဝိဋ္ဌာ၊ မဝင်ကုန်အံ့။ (ဤလည်း ရွာ
 မမည်။) ပေါရုဏကဝဂါမံ၊ ဝါ၊ ကိုသော်လည်း၊ သဇေ၊ ဤ၊ ဂေဟမော၊
 ကိုသာလျှင်၊ အဇ္ဈတ္တာ၊ ဤ၊ အညတ္ထ၊ ဟပါ၊ သို့၊ ဝတော၊ ကုန်အံ့။ သေ
 သော ဝါမော၊ သည်၊ အဝါမောယော၊ လည်း၊ သီမော၊ သည်၊ ဩတ္ထ
 ရတိ၊ ၏၊ (ဤ၌လည်း အဝိပ္ပဝါသသိမ် လွမ်းမိုးနိုင်၏။ မဟာသိမ်၌ ထက်ဝက်
 မျှပင် ဖြစ်၏။) သဇေ ပန၊ ဤကား၊ ဧကမ္ပိ ကုလံ၊ တအိမ်တည်းမျှလှီလည်း။
 ပဝိဋ္ဌံ ဝါ၊ ဝင်သော်လည်း၊ ဝင်အံ့။ အဝတံ ဝါ၊ သွားလည်း၊ မသွားတည်း။
 အတ္ထိ၊ အံ့။ ဝါမောယော၊ ပင်မည်၏။ သီမော၊ အဝိပ္ပဝါသ သိမ်သည်။
 န ဩတ္ထရတိ၊ နိုင်၊ (သမောနသံဝါသကမဟာသိမ်သာ ဖြစ်ရ၏ ဟူလိုသတည်း။)
 အယံ၊ ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ သိမ် သမုတ်ရာ၌၊ သဇေပေါ၊ တည်း။

၁၆၂။ အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိတ္ထာရော၊ တည်း။ သိမံ၊
 ကို၊ ဗန္ဓိတုကာမနုတိ၊ ဖွဲ့သောရဟန်းသည်လျှင်၊ သာမန္တပိဟာရေသု၊
 နီးသော ကျောင်းတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ တို့ကို၊ တဿ တဿ ပိဟာရဿ၊ ထိုထို
 သို့သောကျောင်း၏၊ သီမာပရိန္ဒဒေ၊ ကို၊ ပုတ္တိတွာ၊ ဤ၊ ဗဒ္ဒသိမပိဟာရာနံ၊
 သိမ်ဖွဲ့ပြီးသော ကျောင်းတို့၏။ ဝါ၊ ဖွဲ့ပြီးသော သိမ်ရှိသော ကျောင်းတို့
 ၏၊ သီမာဟ၊ ၏၊ သီမန္တရိကံ၊ သိမ်၏အပိုင်းအခြားကို၊ ဝါ၊ သီမန္တရိကံ
 ကို၊ ဌပေတွာ၊ ဤ၊ အဗဒ္ဒသိမပိဟာရာနံ၊ မဖွဲ့သော သိမ်ရှိသော ကျောင်း
 တို့၏၊ သီမာယ၊ ၏၊ ဥပစာရံ၊ ကို၊ ဌပေတွာ၊ ဤ၊ (သိမ်၏အရာ ထားပေ
 ဟူလို။) ဒိသာစာရိကတိက္ခန္ဓံ၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်သို့ လွှားသောရဟန်း
 တို့၏၊ နိဿဉ္ဇာရသဇေယ၊ အသွားပြတ်သောအခါ၌၊ သီမာယ၊ ကို။
 ဗန္ဓိကဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ (ဤသို့သမ္ပန်။) သဇေ၊ ဤ၊ ဧကသ္မိံ၊ သော။ ဝါမ
 ခေတ္တ၊ ၌။ သိမံ၊ ကို၊ ဗန္ဓိတု ကာမာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ (ပေသေတဗ္ဗံ-၌ စပ်။)
 ဝတ္ထ တသ္မိံ ဝါမခေတ္တ၊ ၌။ ဧယ ဗဒ္ဒသိမပိဟာရာ၊ အကြင် သိမ်ဖွဲ့ပြီး
 သော ကျောင်းတို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကသု ပိဟာရေသု၊ တို့၌။
 ဘိက္ခုနံ၊ တို့သို့၊ (ပေသေတဗ္ဗံ-၌ စပ်။) ဧယံ၊ ကိုသည်။ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ သိမံ၊
 ကို၊ ဗန္ဓိဿာမ၊ ကုန်အံ့၊ တုခမှ၊ တို့သည်။ သကသိမာယ ပရိစ္ဆေဒေတာ၊
 မိမိတို့၏ သိမ်၏အပိုင်းအခြားမှ၊ မာ နိက္ခမိတ္ထ၊ မထွက်ထွင်ကုန်။ ဣတိ၊
 သို့။ ပေသေတဗ္ဗံ၊ စေအပ်၏။ ဧယ ပိဟာရာ၊ ကိုသည်။ အဗဒ္ဒသိမာ၊ မဖွဲ့
 သောသိမ် ရှိကုန်အံ့။ ဧကသု ပိဟာရေသု၊ တို့၌။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို၊ ဧကန္တံ၊

(ဗုဒ္ဓိယအကြိမ်)

တည်း။ သန္တပါဒဘဝဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဆန္တရဟာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (ဂိလာနု ပဋ္ဌာက အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ယူ။) ဆန္တဘ၊ လှို၊ အာဟာရပေဘဗ္ဗော၊ အပ်၏။ “လခပ၊ ဤ၊ အညာနိဝိ ဂါမခေတ္တာနိ၊ တပါးသော ဂါမခေတ် တို့ကိုလည်း။ အန္တောကာတုကာခာ၊ သိမ်တွင်း ပြုလိုကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ကေသု ဂါမေသု၊ တို့၌၊ ယေ တိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိဝိ တိက္ခူဟိ၊ တို့သည်လည်း။ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ လာအပ်၏။ အနာဂစ္ဆန္တနံ၊ တို့ ၏။ ဆန္တဘ၊ လှို၊ အာဟာရိဘဗ္ဗော၊ ၏။” ဣတိ၊ ထို့၊ မဟာသုမေတ္တဓရာ၊ သည်း။ အာဟ၊ ၏။ မဟာသုမေတ္တဓရာ ပန၊ သည်ဟာ။ “နာနာဂါမ ခေတ္တာနိ နာမ၊ အသီးအသီးသော ရွာ မည်သည့်တို့ ကား။ ပါရိသေတ္တံ၊ အသီး။ ဗဒ္ဒသိမသဒိသာနိ၊ ဖွဲ့သောသိမ်နှင့် တူကုန်၏။ တသော၊ သို့ အသီး အသီးသော ဂါမခေတ်မှ၊ ဆန္တပါဒိသုဗ္ဗိ၊ ဆန္တပေးခြင်း ပါရိသုဗ္ဗိပေးခြင်း သည်း။ န အာဂစ္ဆတိ၊ မလာ။ အန္တောနိမိတ္တာတေဟိ၊ နိမိတ်အတွင်း၌ ရှိကုန်သော၊ တိက္ခူဟိ ပန၊ တို့သော် ကား။ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ ထို့၊ ဝတ္ထု၊ ဤ၊ ပုန၊ ဖန့်၊ “သမာနသံဝါသသိမသမ္ပန္နနကာလေ၊ သောအခါ ၌၊ အာဂမနဗ္ဗိ၊ လာသော်လည်းကောင်း။ အနာဂမနဗ္ဗိ၊ သော်လည်း ကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝိပ္ပဝါသသိမသမ္ပန္နနကာလေ ပန၊ ၌သော် ကား။ အန္တောနိမိတ္တာတေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အနာဂစ္ဆန္တနံ၊ တို့၏။ ဆန္တဘ၊ လှို၊ အာဟာရိဘဗ္ဗော၊ အပ်၏။” ဣတိ၊ ထို့၊ အာဟ၊ ၏။ (ဤ ဆေရဝါဒ နှစ်ပါးတို့တွင် ရှေးဦးစွာသော အရှင်သုမထေရ် ၏ အယူကား— ယခင် ဂါမခေတ်တခုတည်း၌ သိမ်မဖွဲ့သော ကျောင်းတို့၌ နေ သော ရဟန်းတို့နှင့်အတူ ဟု နှလုံးပိုက်၍ ဆိုသတည်း။ အရှင်မဟာပဒုမထေရ် ကား—အထူးထူးသော ဂါမခေတ်တို့သည် အသီးအသီးလျှင် ဗဒ္ဒသိမ်နှင့် တူကုန် ရကား လိုသထူးထူးသော ဂါမခေတ်၌နေသော ရဟန်းတို့၏ ဆန္တလည်း မလာ၊ ပါရိသုဗ္ဗိလည်း မလာ၊ တို့သို့မူလည်း နိမိတ်၏အတွင်း၌နေသော ရဟန်းတို့သည် ဝတ်၏အလျောက် လာပ' အပ်၏ ဟု ရှေးဦး စွာ မိန့်သတည်း။ သမာနသံဝါသက သိမ်ကို သမုတ်သောအခါကား လာလည်း အပ်၏၊ မလာလည်း အပ်၏ ဟူသော် ကား— သိမ်မဖွဲ့မီ အထူးထူးသော ဂါမခေတ်တို့သည် နာနာသိမ်ဖြစ်၍ ဆို သတည်း။ အဝိပ္ပဝါသသိမ် သမုတ်သောအခါ နိမိတ်အတွင်း၌နေသော ရဟန်း တို့သည် လာအပ်၏၊ မလာသောရဟန်းတို့၏ ဆန္တလည်း ဆောင်အပ်၏ ဟူ သည်ကား—သမာနသံဝါသကသိမ်ကို သမုတ်ပြီးမူကား တသိမ်တည်း ဖြစ်ပြီးရ ကား အသစ်သော အဝိပ္ပဝါသသိမ်သမုတ်သော ကံသို့ လာအပ်၏ ဟူသို့ သတည်း။)

(ဇုတိယအကြိမ်)

ဝေံ၊ သို့၊ တိက္ခာသု၊ တို့သည်။ သန္တိပတိတေသု၊ စည်းဝေးကုန်ပြီးသော်။ ဆန္ဒာရဟာနံ၊ တို့၏။ ဆန္ဒေ၊ တို့ကို၊ အာဟတေ၊ ပြီးသော်။ တေသု တေသု မခဏသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ နဒိတိတ္ထဂါမဒ္ဒါရာဒိသု စ၊ မြစ်ဆိပ် ရွာတံခါး စသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ အာဂန္တုကတိက္ခာနံ၊ တို့ကို၊ သီလံ သီလံ၊ လျှင်စွာ လျှင်စွာ။ ဟတ္ထပါသနယနတ္ထဉ္ဇေဝ၊ ဟတ္ထပါသ်သို့ ဆောင် ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဗဟိသီမကရဏတ္ထဉ္ဇ၊ သိမ်ပပြုလိုသောငှါ လည်း ကောင်း။ (သိမ်တွင်းသို့သော်လည်း သွင်း၊ သိမ်ပသို့သော်လည်း နေစေ ဟူလို သတည်း။) အာရာမိကေ စေဝ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမဏုဋ္ဌေသေ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ဤ၊ တေရိသညံ ဝါ၊ စည်ကြီးသံအမှတ် ကို လည်းကောင်း။ သင်္ခံသညံ ဝါ၊ ခရသင်းသံ အမှတ်ကိုလည်းကောင်း။ ကတွာ၊ ဤ၊ နိမိတ္တကိတ္တနာနန္တရံ၊ နိမိတ်ကြားအပ်သော အခြားမဲ့၌။ ဝုတ္တာယ၊ မိန့်အပ်ပြီးသော။ “သုဏာတု မေ တန္တေ သံဃော”တိ အာဒိ ကာယ၊ ရှိသော။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သီမာ၊ ကို၊ ဗန္ဓိဘဗ္ဗာ၊ ၏။ ကမ္မ ဝါစာပရိယောသာနေ ယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို၊ ဗဟိကတွာ၊ ဤ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ ပထဝီသန္တာရကံ၊ မြေသို့ခံသော။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံး ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ဤ၊ သီမာ၊ သည်။ ဝတာ၊ သက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၆၃။ ဣဒံ ပန သမာနသံဝါသကသီမံ၊ ကို၊ သမ္ပန္နန္တဟိ၊ သမုတ် လိုသော ရဟန်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇုပသမ္ပဒါဒိနံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကံ ဥပသမ္ပဒကံ အစရှိ ကုန်သော။ သံဃာသမ္မာနံ၊ တို့၏။ သုခကရဏတ္ထံ၊ ပြုလွယ်စိမ့်သောငှါ။ ပဌမံ၊ စွာ။ ခဏ္ဍသီမာ၊ ကို၊ ဗန္ဓိဘဗ္ဗာ၊ ၏။ တံ ပန ခဏ္ဍသီမံ၊ ကိုကား။ ဗန္ဓန္တ ဟိ၊ ဖွဲ့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္ထံ၊ ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ ကထံ၊ ဟူ မူကား။ သစေ၊ ဤ။ ဗေမိစေတိယဘက္ကသာယာဒိနိ၊ ဗေမိ စေတိ ဆွမ်း စားဇရပ် အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ ပြီး၏။ ကတဝိဟာရေ၊ ဆောက်ပြီးသော ကျောင်း၌။ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်အံ့။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ဌ။ ဗဟူနံ၊ တို့၏။ သမောသရဏဌာနေ၊ စည်းဝေးရာ အရပ် ၌။ အဗန္ဓိက္ခာ၊ မူ၍၊ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းစွန်၌။ ဝိဝိတ္ထောကာသေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ ဗန္ဓိဘဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ အကတဝိဟာရေ၊ မဆောက်ရ သေးသော ကျောင်း၌။ ဗန္ဓန္တဟိ၊ ဖွဲ့သော ရဟန်းတို့သည်။ ဗေမိစေတိ ယာဒိနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝတ္ထုနံ၊ အရာတို့၏။ ဌာနံ၊ အရပ်ကို။ သလ္လကေတွာ၊ ဤ၊ ယထာ၊ ခြင်းဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတေသု၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုသု၊ ဝတ္ထုတို့တွင်။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ဌ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ တထာ၊ ဖြင့်။

ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သာ ခဏ္ဍသီမာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန၊ ကျဉ်းသော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ သဇ္ဇေ၊ ဤ။ ကေဝိသတိ သိက္ခာ။ နှစ်ကျိပ်တယော့က် သော ရဟန်းတို့ကို။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ဆံ့အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ဩရံ၊ ထို အောက် ယုတ်မှုကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပရိ၊ အလွန်ကား၊ သိက္ခာသဟသံ၊ ကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ဆံ့သောသိမ်သည်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ ခဏ္ဍသီမံ၊ ကို။ ဗန္ဓိန္ဒြေ တိ၊ တုံသည်။ သီမမာဠကဿ၊ သိမ်အပြင်၏။ သမန္တော၊ မှ၊ နိမိတ္တပဝါ၊ ကုန် သော။ ပါသကော၊ တို့ကို။ ဌပေတဗ္ဗာ၊ အင်ကုန်၏။ ခဏ္ဍသီမာယ၊ ဌ။ ဌိတေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ မဟာသီမာ၊ ကို။ (သိမ်ကြီး ဟူလို။) န ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ မဟာသီမာယ၊ ဌ။ ဌိတေဟိ၊ တို့သည်။ ခဏ္ဍသီမာ၊ ကို။ န ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ခဏ္ဍသီမာယာဓဝေ၊ ဌိသာလျှင်။ ဌတ္တာ၊ ဤ။ (ပန-သဒ္ဓါကား အနွယ် သဒ္ဓါကို ထွန်း၏။) ခဏ္ဍသီမာ၊ ကို။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ ၏။

တဩ ဝစနေ၊ ဌ။ အယံ၊ သည်ကား။ ဗန္ဓနင်္ဂမိ၊ ဌ္မအပ်သော အစီ အရင်တည်း။ သမန္တော၊ မှ။ “သော ပါသကော နိမိတ္တ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိစ္ဆေတွာ၊ ဤ။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သီမာ၊ ကို။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ အထပစ္ဆာ၊ မှ။ တဿ ဧဝ သီမာယ၊ ထို သမုတ် အပ်ပြီးသော သိမ်၏သာလျှင်။ ဌေကမ္မတ္ထံ၊ မြဲမြံစွာ ပြအံ့သောငှါ။ အဝိပ္ပ ဝါသကမ္မဝါစာ၊ စာကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဟိ ကထံ၊ အသို့ အကျိုးရှိ အံ့နည်းဟူမှုကား။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ အဝိပ္ပဝါသကမ္မဝါစာကို ပြသည်ရှိ သော်။ “သီမံ၊ ကိုး သမ္ပဟနိဿာမာ”တိ၊ နုတ်ကုန်အံ့ ဟု။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သမ္ပဟနိတုံ၊ နုတ်ခြင်းငှါ။ န သက္ခိယန္တိ၊ ကုန်သတ္တံ့ သတည်း။ (ဤကား မလိုသသူတို့ကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။ မလိုသော ရဟန်းတို့သည် အဝိပ္ပဝါသသိမ် မဖွဲ့မှန်းသိ၍ သမာနသံဝါသကသိမ်ကိုသာ နုတ် သည်ရှိသော် မနုတ်နိုင်ရာ၊ အကယ်၍တည်း အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို ရှေးဦးစွာ နုတ် ပြီးမှ သမာနသံဝါသကသိမ်ကို နုတ်လေသော်ကား နုတ်အံ့သောငှါ တတ်နိုင် ၏။) သီမံ၊ ကိုး သမ္ပန္နိတွာ၊ ဤ။ ဗဟိ၊ ဌ။ သီမန္တရိဘပါသကော၊ သီမန္တ ရိက် ကျောက်တိုင်တို့ကို။ ဌပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဗဟိ၊ ဌ။ သီမန္တရိကား သိမ်ခြား ကျောက်တိုင်တို့ကား။ ဝါ၊ သီမန္တရိက ကျောက်တိုင်တို့ကား။ ပစ္စိမကောဋိယာ၊ နည်းစွာသော အဆုံးအားဖြင့်။ ဧကရတနပ္ပမာဏာ၊ တဘောင်မျှ ခြားသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤကား မဟာအဋ္ဌကထာအလိုတည်း။) “ဝိဒတ္ထိပ္ပမာဏာဝိ၊ တတွာမျှသော်သည်။ ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ၏ ဟု။ ကုရုန္တိယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ ၏။ “စတုရင်္ဂသပ္ပမာဏာဝိ၊ လေးသစ်မျှ ခြားသော်သည်။ ဝဇ္ဇတိ”

(ဒုတိယအကြိမ်)

တိ၊ ဧ၊ ဟု။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ သစေ ပန၊ ဤကား။ ဝိဟာရော၊ သည်။ မဟာ၊ များသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒွေဝိ တိဿောဝိ၊ နှစ်သိမ် သုံး သိမ်သော် လည်းကောင်း။ တတုတ္ထရိပ္ပိ၊ ထိုထက် အလွန်သော် လည်း ကောင်း။ ခဏ္ဍသီမာယော၊ ထိုကို။ ဗန္ဓိဘဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ခဏ္ဍသီမံ၊ ကို။ သမ္ပန္နိတွာ၊ ဤ။ မဟာသီမသမ္ပုတိကာလေ၊ ကို သမုတ်အံ့သောအခါ၌။ ခဏ္ဍသီမတော၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ဤ။ မဟာ သီမာယံ၊ ဤ။ ဌတွာ၊ ဤ။ သမန္တာ၊ မှ။ အနုပရိဟာယန္တေဟိ၊ အစဉ် အတိုင်း လည်ကုန်သဖြင့်။ သီမန္တရိကပါသာကာ၊ ထိုကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (သီမန္တရိကကား ခဏ္ဍသီမနှင့် မဟာသီမကို ခြားသတည်း။ ခဏ္ဍသီမ မဟာသီမတို့ကား သီမာနသံဝါသကသီမချည်းတည်း။ ကံကြီးကံငယ် ပြုလွယ် စိမ့်သောငှါ အစွန်းအနား၌ သီမငယ်သမုတ်သည်ကို ခဏ္ဍသီမ ဟူသတည်း။ သမာနသံဝါသက ဥပေါသထ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ အလိုအလျောက် ကျယ်စွာ သမုတ်သည်ကား မဟာသီမ မည်၏။) ဘဘော၊ ထို သီမန္တရိကကြားပြီးသော နောက်မှ။ အဝထေသာနိမိတ္တာနံ၊ ကြွင်းသော မဟာသီမ၏ နိမိတ်တို့ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ဤ။ ဟတ္ထပါသံ၊ ကို။ အဝိဟေန္တေဟိ၊ ကုန်သဖြင့်။ ကမ္မဝါ စာယ၊ ဖြင့်။ သမာနသံဝါသကသီမံ၊ ကို။ သမ္ပန္နိတွာ၊ ဤ။ တဿာ သီမာ ယ၊ ထို သမာနသံဝါသကသီမကို။ ငဠိကမ္မတ္ထံ၊ သောငှါ။ အဝိပွဝါသ ကမ္မဝါစာဝိ၊ ကိုလည်း။ ကတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဟိ ကထံ ပယောဇနံ၊ အကျိုး အသိုရှိအံ့နည်း ဟူမူကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အဝိပွဝါသ ကမ္မဝါစာ ရှိတ်သည် ရှိသော်။ “သီမံ၊ ကိုး သမူဟနိဿာမာ”တိ၊ ကုန်အံ့ ဟု။ အဘာတ၊ လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သမူဟနိတုံ၊ သောငှါ။ န သက္ခိယန္တိ၊ ကုန်အံ့သတည်း။ (ဤ၌လည်း မနုတ်နိုင်ကြောင်းကို ရှေးအတူ သိအပ်၏။) သစေ ပန၊ ဤကား။ ခဏ္ဍသီမာယ၊ ဧ၊ နိမိတ္တာနိ၊ ထိုကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ဤ။ တဘော၊ မှ။ သီမန္တရိကာယ၊ ဧ၊ နိမိတ္တာနိ၊ ထိုကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ဤ။ မဟာသီမာယ၊ ဧ၊ နိမိတ္တာနိ၊ ထိုကို။ ကိတ္တေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တိသု ဌာနေသု၊ ထို၌။ နိမိတ္တာနိ၊ ထိုသို့။ ကိတ္တေတွာ၊ ဤ။ ယံ သီမံ၊ ကို။ ဣန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ သီမံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဗန္ဓိတုံ၊ ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ ဧဝံ သန္တေဝိ၊ သော်လည်း။ ယသာဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ခဏ္ဍသီမတော ဝ၊ မှလျှင်။ ပဌာယ၊ ဤ။ ဗန္ဓိဘဗ္ဗာ၊ ဧ၊ ဧဝံ ဆိုတိုင်း။ ဗဠိသု၊ ကုန်သော။ သီမာသု ပန၊ ထိုတွင်ကား။ ခဏ္ဍသီမာယ၊ ဤ။ ဌိတာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မဟာသီမာယ၊ ဤ။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရာန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော ရဟန်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

တို့အား။ န ကောပေန္တိ၊ စေကုန်၊ မဟာသီမာယ ဝါ၊ ဌလည်း။ ဌိတာ၊ ကုန်သော။ သိက္ခ၊ တို့သည်။ ခဏ္ဍသီမာယ၊ ဌ၊ ကမ္မ၊ ကို။ ကရေန္တာနံ၊ တို့အား။ န ကောပေန္တိ၊ ကုန်၊ သမန္တရိကာယ၊ ဌ၊ ဌိတာ ပန၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ဥသိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသော သိမ်ဌ တည်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ န ကောပေန္တိ၊ ကုန်၊ ဂါမခေတ္တေ၊ ဌ၊ ဌတွာ၊ ဌ၊ ကမ္မ၊ ကို။ ကရေန္တာနံ ပန၊ တို့အားကား။ သိမန္တရိကာယ၊ ဌ၊ ဌိတာ၊ သူတို့သည်။ ကောပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဂါမခေတ္တေ-ဟူသည်ကား ထိုအပြားလျှင် ဂါမခေတ္တေ မည်၏။ ဂါမ-ဟူသည်ကား အရံရှိသောရွာကား အရံပင် ဂါမ၊ အရံမရှိသော ရွာကား အရံထိုက်ရှိသော အရပ်သည်ပင် ဂါမ မည်၏ ဟု ဆရာတို့ဆိုကုန်၏။ ဂါမဿ ခေတ္တံ ဂါမခေတ္တံ။ ဤကား ဝစနတ္ထ။ ဂါမဿ ရွာစား၏။ ခေတ္တံ၊ မြေတည်း။ ဂါမခေတ္တံ၊ ရွာစား၏ မြေ၊ ဂါမနှင့် ခေတ္တကို ကမ္မစာရည်း မပြုလို၊ တဗ္ဗုရိသံပြုလို၏ ဟု ဆိုကုန်၏။) ဟိ ကသ္မာ၊ မူကား။ သိမန္တရိကာသည်။ ဂါမခေတ္တံ၊ သို့၊ တဇတိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ကောပေန္တိ၊ ကုန်၏။

သော စ သီမာ နာမ၊ ကား၊ ကေဝလံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ပထဝီတလေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့မှ။ ဗဒ္ဓါ နာမ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထ ခေါ် သစ္စတော၊ အားဖြင့်၊ ပိဋ္ဌိပါသာဏေဝိ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌လည်းကောင်း၊ ကုဋိဂေဟေဝိ၊ ကုဋိကျောင်း၌လည်းကောင်း။ (မြေကျည်ရှိသော ကျောင်း၌လည်းကောင်း ဟူ။) ဝေဏေဝိ၊ ဥခင်၌လည်းကောင်း၊ ပါသာဏေဝိ၊ ဌလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတမတ္ထကေဝိ၊ ဌလည်းကောင်း။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့သည်ရှိသော်။ ဗဒ္ဓါယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အရပ်တို့တွင်။ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ဌ၊ ဗန္ဓန္တေဟိ၊ ဖွဲ့သော ရဟန်းတို့သည်။ ပါသာဏင်ဌိယံ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ ရာဇိ ဝါ၊ အရေးကိုသော်လည်း။ ကောဇေတွာ၊ ထု၍။ (ဆတ်၍လည်းဟူ။) ဥဒုက္ခလံ ဝါ၊ တွင်းဝယ်ကိုသော်လည်း။ ခဏ္ဍိတွာ၊ တွင်း၍။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ န ကာတမ္ပံ၊ အပ်။ နိမိတ္တုပဂပါသာဏေ၊ တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ဌ၊ နိမိတ္တုနိ၊ တို့ကို။ ကိစ္ဆေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာပရိယောသာနေ၊ ဌ၊ သီမာ၊ သည်။ ပထဝီသန္ဓာရကံ၊ သော။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရှိသည်ကို။ တတွာ၊ ဌ၊ ဩတရတိ၏။ (နှစ်သိမ်းလေးသောင်း မြေအထူကို ကုန်အောင် ချင်း၍ ဆက်လေ၏ ဟူသတည်း။) နိမိတ္တုပါသာဏာ၊ တို့သည်။ ယထာဌာနေ၊ တည်တိုင်း။ ဝါ၊ ထားတိုင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န တိဌန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမန္တတော၊ မှ။ ရာဇိ ဝါ၊ ကိုသော်လည်း။ ဥပဌာပေတဗ္ဗာ၊ ထုစေအပ်၏။

(ဓုတိယအကြိမ်)

စတုသု ဝါ ကောဏေသု၊ အစွန်း လေးထောင့်တို့၌သော်လည်း။ ပါသာ
 ကာ၊ တို့ကို။ ဝိမ္မိတဗ္ဗာ၊ ထွင်းအပ်ကုန်၏။ “အယံ၊ ဤထွင်းခြင်းသည်။
 သီမာပရိစ္ဆေဒေ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္တာ၊ ။ အက္ခရာနိ ဝါ၊ တို့ကို။
 သော်လည်း။ ဆိန္ဒိတဗ္ဗာနိ၊ ထုအပ်ကုန်၏။ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော။
 ဥသုယကာ၊ ငြူစုဘတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ “သီမံ၊ ကို။ ဈာပေသာ၊
 မာ”တိ၊ ကုန်အံ့ဟု။ အဝိ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ တိုက်ကုန်အံ့။ ပါသာကာဝ၊ တို့
 သည်သာလျှင်။ ဈာယန္တိ၊ လောင်ကုန်ရာ၏။ သီမာ၊ ကား။ န ဈာယတိ၊
 မလောင်ရာ။

ကုဋိဂေဟေပိ၊ ဌလည်း။ (မြေကျောင်း ဟူလို။) ဗန္ဓန္တေဟိ၊ တို့သည်။
 ကိတ္တိ၊ ကို။ အကိတ္တေတွာ၊ မူ၍။ ကေဝိသတိယာ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။
 ဩကာသဌာနံ၊ နေသောက်သော အရပ်ကို။ အန္တောကရိတွာ၊ အတွင်း
 ပြု၍။ ပါသာဏနိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဥပေတွာ၊ ။ သီမာ၊ ကို။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ၊
 အပ်၏။ အန္တောကုဋမေဝ၊ တိုင်အတွင်း၌သာလျှင်။ သီမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ။ သစေ၊ ။ အန္တောကုဋေ၊ တိုင်အတွင်း၌။ ကေဝိသတိယာ ဘိက္ခုနံ၊
 တို့၏။ ဩကာသော၊ ဆံ့ခြင်းသည်။ နိတ္တိ၊ အံ့။ ငမုခေ၊ ကျောင်းပြီး၍။
 နိမိတ္တပါသာဏေ၊ တို့ကို။ ဥပေတွာ၊ ။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ သစေ၊ ။
 ခေမိ၊ ဤသို့သမုတ်သော်လည်း။ နပွဟောတိ၊ မလောက်အံ့။ ဗဟိ၊ ။
 နိဗ္ဗောဒကပတနဌာနေဝိ၊ တံစက်ကျရာအရပ်၌လည်း။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။
 ဥပေတွာ၊ ။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ၊ ။ ဧဝံ၊ သို့။ သမ္ပဘာယ ပန၊ ယည်ရှိသော်
 ကား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ကုဋိဂေဟံ၊ ကုဋိကျောင်းသည်။ သီဠေမေဝ၊ သိမ်၏
 အတွင်း၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ။

စတုဘိတ္တိယလေဏေပိ၊ နံပါးလေးဘက်၌ရှိသော ဥမင်သည်လည်း။ ဗန္ဓန္တေ
 ဟိ၊ တို့သည်။ ကုဋံ၊ နံရံကို။ အကိတ္တေတွာ၊ မူ၍။ ပါသာကာဝ၊ တို့ကိုသာ
 လျှင်။ ကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အန္တော၊ ။ ဩကာသော၊ ဆံ့လောက်
 သော အရာသည်။ အသတိ၊ သော်။ ပမုခေဝိ၊ အပြီး၌လည်း။ နိမိတ္တာနိ၊
 တို့ကို။ ဥပေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ လေဏဿ၊ ကျောင်းလိုက်၏။
 အန္တော စ၊ အတွင်းသည်လည်းကောင်း။ ဗဟိ စ၊ အပသည်လည်းကောင်း။
 သီမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ /

၂ ဥပရိပါသာဒေပိ၊ ဌလည်း။ သိတ္တံ၊ နံရံကို။ အကိတ္တေတွာ၊ မူ၍။ အန္တော၊
 ။ ပါသာဏေ၊ တို့ကို။ ဥပေတွာ၊ ။ သီမာ၊ ကို။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။
 (ဗုဒ္ဓိယအကြိမ်)

၅၂၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်

သစေ၊ ဤ၊ နဝ္ဗဒဟာတိ၊ အံ၊ ပမုခေဝိ၊ ဌိလည်း။ ပါသာဏေ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ၊ သမ္ပန္နိဘဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သမ္ပတော၊ အပ်သော သိမ်သည်။ ဥာရိပါသာဒေယဝ၊ အထက်ပြာသာဒ်၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ န ဩတရတိ၊ မသက်။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ဗဟူသု၊ ကုန်သော။ ထဇ္ဈေသု၊ သည်တိုင်တိုင်။ တုသေနံ၊ ထုပ်တို့၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ကတပါသာဒဿ၊ ပြုသော ပြာသာဒ်၏။ ဟေဋ္ဌိမတလေ၊ ၌။ ကုဇ္ဇော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြပ်အခြပ်ဖြင့်။ နိဗိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တော၊ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ ဤအခြင်းဖြင့်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်၍။ တုသာရုက္ခေဟိ၊ ထုပ်တို့နှင့်။ (ထောက်ဆို သစ်တို့နှင့်လည်းပေ။) ကေသမ္ပဒန္တာ၊ တစပ်တည်း။ ဌိတော၊ အံ။ ဟေဋ္ဌ ဝိ၊ အောက်သို့လည်း။ ဩတရတိ၊ ၏။ ကေထမ္ပပါသာဒဿ ပန၊ သည်တိုင်သာချောင်းတည်းရှိသော ပြာသာဒ်၏ကား။ ဥပရိမတလေ၊ ၌။ ဗဒ္ဓါ၊ အပ်သော။ သိခာ၊ သည်။ သစေ၊ ဤ၊ ထမ္ပမတ္တကေ၊ သည်တိုင်၏အသက်၌။ ကေဝိ သတိယာ သိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဩကာသော၊ ဆံလောက်သော အရာသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ ဩတရတိ၊ ၏။ သစေ၊ ဤ၊ ပါသာဒဘိတ္တိတော၊ ပြာသာဒ်နံရံမှ။ နိဝ္ဗတေသု၊ ထွက်ကုန်သော။ နိယျု သကာဒိသု၊ ထုပ်စွန်း စသည်တို့၌။ (မုခ်ထွတ် စသည်တို့၌လည်းပေ။) ပါသာဏေ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ၊ သိမံ၊ ကို။ ဗန္တန္တိ၊ ကုန်အံ။ ပါသာဒဘိတ္တိ၊ သည်။ အန္တောသိခာယ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ ပါသာဒဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ ပန၊ အောက်သို့မူကား။ ဩတရဏာနောတရဏံ၊ သက်မသက်ကို။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား- နှစ်ကျိပ်တယောက် နေလောက်မူကား သက်၏၊ မနေလောက်မူကား မသက်ဟူလို။)

ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ ၌။ ကိတ္တေန္တေဟိ၊ တို့သည်လည်း။ ဘိတ္တိ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ရုက္ခတ္ထမ္မာ စ၊ သစ်သည်တိုင်ကို လည်းကောင်း။ န ကိတ္တေဘဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်း၊ ဘိတ္တိလဝေ၊ နံရံ၌ ကပ်သော။ ပါသာဏတ္ထမ္မေ ပန၊ ကျောက်သည်တိုင်တို့ကိုသော်ကား။ ကိတ္တေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကိတ္တိဘာ၊ သော။ သိခာ၊ သည်။ ပါသာဒဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ပရိသန္တထမ္မာနံ၊ အစွန်၌ဖြစ်သော သည်တိုင်တို့၏။ အန္တောယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ပါသာဒဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ကုဇ္ဇော၊ နံရံသည်။ ဥပရိမတလေ၊ နှင့်။ သမ္ပဒဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ဥပရိပါသာဒမ္ပိ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့လည်း။ အတိရုဟတိ၊ တက်၏။

(ဇုတိယအကြိမ်)

သစေ၍။ ပါသဒဿ၊ ဇာ၊ ဗဟိ၊ ဌ။ နိဗ္ဗေဒကပတနဌာနေ၊ တံဇက်
ဏှရာအရပ်၌။ နိမိတ္တာနိ၊ တိုကို၊ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗေ၊ သော။
ပါသဒေါ၊ သည်။ သီမဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။

ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အလံ၊ အပြင်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။
ကေဝိသတ်ယာ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဩကာသာရဟံ၊ အရာထိုက်သည်။
ဟောတိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်ထိပ်၌။ ဝိဋ္ဌိပါသာဏေ ဝိယ၊ ကျောက်
ဖျာအပြင်ကဲ့သို့။ သီမံ၊ ကို၊ ဗန္ဓန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဟေဋ္ဌာပဗ္ဗတေဝိ၊ တောင်
အောက်၌လည်း။ တေနော ပရိစ္ဆေဒေန၊ ဖြင့်လျှင်။ သီမာ၊ သည်။ ဩတ
ရတိ၊ ဇာ။ တာလမူလကပဗ္ဗတေဝိ၊ ထန်းပင်ရင်းနှင့် တူသော တောင်၌
လည်း။ ဥပရိ၊ ၌။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ သီမာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ ဩတရ
တေဝ၊ သက်သည်သာလျှင်ကတည်း။ ယော ပန ပဗ္ဗတော၊ သည်ကား။
ဝိဘာနသဏ္ဌာနေ၊ ဗိတန်သဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဥပရိ၊ ၌။ ကေ
ဝိသတ်ယာ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဩကာသော၊ အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ အံ့။ ဟေဋ္ဌာ
၌။ နတ္ထိ၊ အံ့။ တဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ဇာ။ ဥပရိ၊ ၌။ ဗဒ္ဓါ၊ သော။ သီမာ၊ သည်။
ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ န ဩတရတိ၊ မသက်။ ဧဝံ၊ သို့။ မုဒိင်္ဂသဏ္ဌာနော ဝါ၊
မုရိုးစည်၏သဏ္ဌာန် ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဧ။ ပဏာဝသဏ္ဌာနော
ဝါ၊ ထက်စည်သဏ္ဌာန် ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဧ။ ယဿ ပဗ္ဗတဿ၊
ဇာ။ ဟေဋ္ဌာ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ သီမပ္ပမာ
ဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ အံ့။ တဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ဇာ။ ဥပရိ၊ ၌။ ဗဒ္ဓါ၊ သော။
သီမာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ န ဩတရတိ၊ မသက်။ (တက်စည်သဘောကား
အရင်း အဖျား ကြီး၏၊ အလယ်ကား ငယ်၏။ မုရိုးစည်ကား-အလယ် ကြီး၏၊
အရင်း အဖျား ငယ်၏။ ဤ၌ကား အရင်းငယ်သော တောင်ကို ရည်၍ ဆို
သတည်း။) ယဿ ပန ပဗ္ဗတဿ၊ ဇာ။ ဓဉ္စ ကုဋ္ဌာနိ၊ အထွတ်နှစ်ခုတို့
သည်။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ကေသာဝိ၊ တခုသော
တောင်ထွတ်၏သည်။ ဥပရိ၊ ၌။ သီမပ္ပမာဏံ၊ သည်။ နပ္ပဟောတိ၊
မလောက်။ တဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ဇာ။ ကုဋ္ဌန္တရံ၊ တောင်ထွတ် နှစ်ခုတို့၏
အကြားကို၊ စိနိတွာ ဝါ၊ စိ၍လည်းကောင်း။ ပူရေတွာ ဝါ၊ ဖြည့်၍လည်း
ကောင်း။ ကောဗဒ္ဓံ၊ တစ်တည်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥပရိ၊ ၌။ သီမာ၊ ကို။
သမ္ပန္နိဘဠာ၊ အပ်၏။ သပ္ပဇကသဒိသော၊ မြွေ၏ ပါးပျဉ်းနှင့် တူသော။
ဧကော၊ သော။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ဇာ။
ဥပရိ၊ ၌။ သီမပ္ပမာဏဿ၊ သိမ်သမုတ်လောက်သော ပမာဏ၏။ အတ္ထိ

(ဓုတိယအကြိမ်)

တဝယ၊ ရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သီမာကို။ ဗန္ဓန္တိ၊ ကုန်အုံ၊ စေ၊ ရှိ၊ တဿ
 ပဗ္ဗဘဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ အာကာသပဗ္ဗာရံ၊ ဟင်းလင်းသော တောင်
 ခေါင်းသည်၊ ဟောတိ၊ အံ့။ သီမာ၊ သည်။ န ဩ ဘရတိ၊ မသက်။ သစေ
 ပန၊ ရှိကား။ အဿ ပဗ္ဗဘဿ၊ ၏။ ဝေခဇ္ဈေ၊ အသယ်၌၊ သီပုဗ္ဗာဏော၊
 ရှိသော။ သုသိရပါသာဏော၊ ကျောက်ခေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။
 ဩ ဘရတိ၊ ၏။ ယော စ ပါသာဏော၊ ထိုကျောက်သည်လည်း။ သီမဇ္ဈော
 ယေဝ၊ သီမဌပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထာပိ ယဒိ၊ ရှိလည်း။ အဿ
 သပ္ပဏသဒိသပဗ္ဗာဿ၊ ထို မြွေ၏ ပါးပျဉ်းနှင့်တူသော တောင်၏။
 ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ လေဏဿ၊ ဥမင်၏။ ကုဇ္ဈော၊ အထွတ်သည်။ အဂ္ဂဒကာဋီ၊
 အစွန်ဖျားသို့။ အာဟစ္စ၊ ဆိုက်၍၊ ဝါ၊ ထိ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ ဩဘရတိ၊ ၏။
 ဟေဋ္ဌာ စ၊ ဌလည်းကောင်း၊ ဥပရိ စ၊ ဌလည်းကောင်း။ သီမာယေဝ၊ သီမ
 ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤကား တောင်အောက်လိုက်၏အထွတ်နှင့် တောင်
 စွန်းသည် ထိကြလေသောကြောင့် သက်သတည်း။) သစေ ပန၊ ရှိကား။
 ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဘောင်ခြေရင်း၌၊ ဥပရိမဿ၊ အထက်၌ သမုတ်သော။
 သီမာပရိစ္ဆေဒဿ၊ သိမ်အပိုင်းအခြားဖြစ်သော နိမိတ်၏။ ပါရဇော၊
 ပြင်မှ။ အနန္တာ၊ သို့။ လေဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဗဟိ၊ သို့။ သီမာ၊
 သည်။ န ဩ ဘရတိ၊ မသက် (ဤ၌လည်း ကောက်သောတောင်၏ အတွင်း
 အပကို ယူ၊ အဓိပ္ပာယ်ကား- အထက်၌ သမုတ်သောသိမ်၏ အပဖြစ်သော
 တောင်ခြေရင်းမှသည် အတွင်းသို့ ဥမင်ရှိလေမှုကား အထက်သိမ်နှင့် တူရ
 မဟုတ်သော တောင်ခြေရင်း၌ ဥမင်သို့ အထက်သိမ်မှ မသက်လေ ဟူသတည်း။)
 အထာပိ ယဒိ၊ ရှိလည်း။ ဥပရိမဿ၊ အထက်၌ သမုတ်အပ်သော။ သီမာ
 ပရိစ္ဆေဒဿ၊ သိမ်နိမိတ်၏။ ဩရဇော၊ အတွင်းတောင်ခြေရင်းမှ။ ဗဟိ၊
 သို့။ လေဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အနန္တာ၊ အတွင်းတောင်ခြေရင်း ဥမင်
 သို့။ သီမာ၊ သည်။ န ဩ ဘရတိ၊ မသက်။ (ဤလည်း ယခင်နည်းနှင့် တူ၏။
 အတွင်းအပမျှသာ ထူး၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား- အထက်မှသမုတ်သော သိမ်နှင့်
 အဘိမုခိတူတ မဟုတ်သော တောင်ခြေရင်း၏ လက်တွင်းမှဥမင်သည် အပ ဆို
 လေမှုကား အဘိမုခိတူတ မဟုတ်ရကား လက်တွင်းမှဥမင်သို့လည်း သိမ်မသက်
 ဟူလိုသတည်း။) အထာပိ ယဒိ၊ ရှိလည်း။ ဥပရိ သီမာ၊ ၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊
 သည်။ ခုဒ္ဒကော၊ ကျဉ်းအံ့။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ လေဏံ၊ သည်။ မဟန္တိ၊ အံ့။
 သီမာပရိစ္ဆေဒံ၊ အသက်သိမ်၏ အပိုင်းအခြားကို၊ အဘိတ္တမိတွာ ရှိ၊ ဌိတံ၊
 အံ့။ သီမာ၊ သည်။ ဥပရိယေဝ၊ အထက်ဘောင်၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ န ဩ ဘရတိ၊ မသက်။ ယဒိ၊ ရှိ။ လေဏံ ပန၊ ဥမင်သည်ကား။

(ခုတိယအကြိမ်)

ခုဒ္ဒကံ၊ ကျဉ်းအံ။ သဗ္ဗပစ္ဆိမသီမာပရိမာကံ၊ ခပ်သိမ်းသောသိမ်တို့အောက်
ငယ်သော သိမ်တို့၏ ပမာဏ ဖြစ်အံ။ (ရဟန်းနှစ်ကျိပ်တယောက် နေလောက်
သည်ကို ယူ။) ဥပရိ၊ ဌ။ သီမာ၊ ကား။ မဟတိ၊ ကျယ်အံ။ နံ လေကံ၊ ကို။
အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ ဤ၊ ဌိတာ၊ အံ။ သီမာ၊ သည်။ ဩဘရတိ၊ ၏၊ အထ
ယဒိ၊ ဤ။ လေကံ၊ ကား။ အတိခုဒ္ဒကံ၊ အလွန် ကျဉ်းအံ။ သီမ္ပမာကံ၊
သည်။ န ဟောတိ၊ အံ။ သီမာ၊ သည်။ ဥပရိယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ န ဩဘရတိ၊ မသက်၊ သစေ၊ ဤ။ တတော သီမတော၊ ထိုသမုတ်
သော သိမ်မှ၊ ဥပစုံ၊ ထက်ဝက်သည်။ သိဇ္ဇိတွာ၊ ပြတ်၍။ ပတတိ၊ ပြိုအံ။
စေ၊ ဤ။ သီမ္ပမာဏဋ္ဌိ၊ သိမ်၏ပမာဏရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ။ ဗဟိ၊
သို့။ ဝါ၊ နိမိတ်အပြင်ဘက်သို့။ ပတိတံ၊ ပြိုလေသောသိမ်၏ ထက်ဝက်
သည်။ အသီမာ၊ သိမ် မမည်။ အပကိတံ ပန၊ မကျသော သိမ်ထက်ဝက်
သည်ကား။ ယဒိ၊ ဤ။ သီမ္ပမာကံ၊ သိမ်၏ပမာဏ ဖြစ်အံ။ သီမာ၊ သည်။
ဟောတိ ယေဝ၊ တည်း။

ခဏ္ဍသီမာ စ၊ သည်လည်း။ နိစဝတ္ထုကာ၊ နိဗ္ဗိသော အကျည်ရှိသည်။
ဟောတိ၊ အံ။ တံ နိစဝတ္ထုကံ၊ ထို နိဗ္ဗိသော အကျည်ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖို့၍။
ဥစ္စဝတ္ထုကံ၊ မြင့်သော အကျည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ။ သီမာယေဝ၊ ပင်
တည်း။ သီမာယ၊ ဌ။ ဂေဟံ၊ သိမ်ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ။ သီမဋ္ဌက
မေဝ၊ သီမဋ္ဌကပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီမာယ၊ ဌ။ ပေ'က္ခရကံ၊ ကို။
ခဏန္တိ၊ တူးကုန်အံ။ သီမာယေဝ၊ ပင်တည်း။ ဩဇဿ၊ ရေအသဉ်သည်။
သီမာမဏ္ဍလံကို၊ ဩတ္ထရိတွာ၊ ဤ၊ ဝတ္ထတိ၊ စီးအံ။ သီမာမာဋ္ဌကေ၊ သိမ်အပြင်
၌။ အဋ္ဌံ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ငြိမ်းဖွဲ့၍။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ဌ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သီမာယ၊
၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ ဥမင်္ဂနဒိ၊ ငှပ်၍စီးသောမြစ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ဣဒ္ဓိခာ၊
တန်ခိုးရှိသော။ သိက္ခာ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမြစ်၌။ နိသီဒတိ၊ အံ။ သစေ၊ ဤ။
သာ နဒိ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဂတာ၊ ဖြစ်အံ။ သီမာ၊ ကား။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဗဒ္ဓါ၊
အံ။ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကောပေတိ၊ မပျက်စေတတ်။ (နဒီသိမ် အပိုင်းအခြားပင်
ဟူလို။) အထ ယဒိ၊ ဤ။ ပဌမံ၊ စွာ။ သီမာ၊ ကို။ ဗဒ္ဓါ၊ အံ။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ နဒိ၊
သည်။ ဂတာ၊ ဖြစ်အံ။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကောပေတိ၊ ပျက်စေတတ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊
၌။ ပထဝီတလေ၊ ဌ။ ဌိတော ပန၊ ဟန်းသည်ကား။ ကောပေတိယေဝ၊
တည်း။

သီမာမာယကေ၊ ခဏ္ဍသိမ်အပြင်၌။ ဝဋ္ဋရက္ခော၊ ပညောင်ပင်သည်။
ဟောတိ၊ အံ။ တဿ ဝဋ္ဋရက္ခဿ၊ ၏။ သာ ခါ ဝါ၊ အခက်သော် လည်း

၅၃၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ကောင်း။ တတော၊ ထိုပညောင်ပင်မှ။ နိဂ္ဂတပါရောဟော ဝါ၊ ထွက်သော
 မြစ်ပျဉ်းသည် လည်းကောင်း။ မဟာသီမာယ၊ ၏။ ပထဝီဇာလံ ဝါ၊ ကို
 လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုဟောသိမ်၌။ ဇာတရက္ခာဒိနိ ဝါ၊ ပေါက်သော
 သစ်ပင် စသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ အဟစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ မဟာသီမံ၊
 ကို။ သောဇေတွာ ဝါ၊ သုတ်သင်၍သော်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။
 တေ ဝါ သာခါပါရောဟာ၊ ထို ပညောင်ခက် မြစ်ပျဉ်းတို့ကိုသော်လည်း။
 ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဗဟိဋ္ဌကာ၊ အပ၌ တည်သည်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။
 (ဤ၌ မဟာသိမ်ကိုသော်လည်း သုတ်သင် ဟူသည်ကား— မဟာသိမ်၌ရှိသော
 ရဟန်းတို့ကို ဟတ္ထပါသ်သို့သော်လည်း ဝင်စေ၊ မဟာသိမ်၏အပမ္ဘာသော်လည်း
 နေလင့်စေ ဟူလိုသတည်း။) အနာဟစ္စ၊ မထိမူ၍။ ဌိတသာခါဒိသု၊ တည်
 သော သစ်ခက် အစရှိသည်တို့၌။ အာရုဋ္ဌတိက္ခံ၊ တက်သောရဟန်းတို့ကို။
 ဟတ္ထပါသံ၊ သို့။ အာနေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ မဟာသီမာယ၊ ၍။
 ဇာတရက္ခာယ၊ ပေါက်သောသစ်ပင်၏။ သာခါ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
 ပါရောဟော ဝါ၊ မြစ်ပျဉ်းသည်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဖြင့်သာ
 လျှင်။ သီခာမာဠကော၊ ၍။ ပဟိဋ္ဌာတိ၊ အံ့။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။
 သီမံ၊ ခဏ္ဍသိမ်ကို။ သောဇေတွာ၊ ၍။ ကမ္မံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်
 ၏။ တေ ဝါ သာခါပါရောဟာ၊ ထို သစ်ခက် မြစ်ပျဉ်းတို့ကိုလည်း။
 ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဗဟိဋ္ဌကာ၊ သိမ်ပ၌ တည်သည်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။
 (ဤနောက်နည်းကား မဟာသိမ်၌နေ၍ ကံဆောင်သည်ကို ဆိုသတည်း။)
 သစေ၊ ၍။ မာဠကော၊ မဟာသိမ်အပြင်၌။ ကမ္မေ၊ ကို။ ကရိယမာနေ၊ ရှိ
 သော်။ ကောစိ၊ သော။ တိက္ခ၊ သည်။ မာဠကဿ၊ မဟာသိမ် အပြင်၏။
 အန္တော၊ သို့။ ပရိသိတွာ၊ ၍။ ဝေဟာသံ၊ ဟင်းလင်း အပြင်၌။ ဌိတသာ
 ခါယ၊ တည်သော သစ်ခက်၌။ နိသီဇတိ၊ အံ့။ (ဌိတသာခါ- ဟူသော်
 ကား ခဏ္ဍသိမ်၌ ရှိလာသော အခက်ကို ယူ။) အဿ တိက္ခ၊ နေ၊ ၏။ ပါဒါ
 ဝါ၊ တို့သည်လည်း။ ဘူမိဂတော၊ မြေသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
 အံ့။ နိဝါသနပါရပနံ ဝါ၊ ဝတ်သော ရုံသော လက်နီးသည်လည်း။ ဘူမိံ၊
 ကို။ ဝုသတိ၊ ထိအံ့။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတံ၊ ဌာ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပါဒေ စ၊
 ကိုတို့လည်းကောင်း။ (ပန-သဒ္ဓါကား အန္တတ္ထဇောတကတည်း။) နိဝါသန
 ပါရပနံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥက္ခိပါပေတွာ၊ ချီစ၍။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတံ၊
 ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဇ္ဇေ လက္ခဏံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာကို။ ပုရိမ
 နယေဝိ၊ ရှေး ခဏ္ဍသိမ်၌ဆိုသော နည်း၌လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အယံ
 ပန၊ လတ္တံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ တတြ၊ ထို ခဏ္ဍသိမ်၌။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥက္ခိပါပေတွာ၊ ချီစေ၍။ ကာတုံ၊ ၄၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဟတ္ထပါသမေ၊
 သို့သာလျှင်။ အာနေတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤကား ခဏ္ဍသိမ်အပင်ရင်းရှိသေးသော
 ကြောင့်ဆိုသည်။ မဟာသိမ်မှာ အပင်ရင်းရှိသော်လည်း မဟာသိမ်၌ ကံဆောင်
 သောရဟန်းတို့၏ ဟတ္ထပါသ်သို့ ဆောင်အပ်သတည်း။) သစေ၊ ၍။ အန္တော
 သိမတော၊ သိမ်အတွင်းမှ။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ အန္တဂ္ဂတိ၊ ပေါက်အံ့။
 ဝါ၊ တက်အံ့။ တကြံ၊ ဌာ၊ ထို တောင်၌တည်သော၊ ထိက္ခ၊ ကို။ ဟတ္ထပါသ်၊
 သို့။ အာနေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ အန္တောပဗ္ဗတံ၊ တောင်၏အတွင်း
 သို့။ ပဝိဋ္ဌေဝိ၊ ဝင်၍နေသည်၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊
 ၏။ ဗဇ္ဈမာနာ ဧဝ သီခာ၊ ဖွဲ့အပ်သောသိမ် ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ပမာဏ
 ရဟိတံ၊ ပမာဏမှကင်းသော။ ပဒေသံ၊ သို့။ န ဩတရတိ၊ မသက်။ (တက်
 လည်းမတက် ဟူလို၏။) ဗဒ္ဓါယ သိခာယ၊ ၌။ ဇာတံ၊ ရောက်သော။ ယံ
 ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော သစ်ပင် သစ်ခက် ဖြစ်ပျဉ်း စသော ဝတ္ထုသည်။
 ယတ္ထ ကတ္ထစိ ဌာနေ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌။ ကေသမ္ပန္တေန၊ တစပ်
 တည်းဖြင့်။ ဂတံ၊ ဖြစ်သော အရပ်သည်။ သိမာသင်္ချမေဝ၊ သို့သာလျှင်။
 ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ထိုကြောင့်ရကား သိမ်ကိုသုတ်သင်
 အပ်၏ ဟူလိုသတည်း။)

တိယောဇနပရမံ၊ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သိမံ၊ မဟာသိမ်
 ကို။ သမ္ပန္တန္တေန ပန၊ သမုတ်သဖြင့်ကား။ ဝါ၊ သမုတ်လိုသောသူသည်
 ကား။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဌာတွာ၊ ၍။ ယထာ၊ ခြင်းဖြင့်။ စတုသုဝိ ဒိသာသု၊ တို့၌
 လည်း။ ဒိယစုဒိ သခုယောဇနံ၊ တယူဇနာ တယူဇနာခွဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဧဝံ၊ အခြင်းဖြင့်။ သမ္ပန္တိတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဌာတွာ၊
 ၍။ ကောကဒိသတော၊ တမျက်နှာ တမျက်နှာမှ။ တိယောဇနံ၊ သုံးယူ
 ဇနာစီကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဆ ယောဇနံ၊ ခြောက်ယူဇနာ အတိုင်း
 အရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ စတု
 ရဿံ ဝါ၊ သေးထောင့်ကို လည်းကောင်း။ တိကောဏံ ဝါ၊ သုံးထောင့်
 ကို လည်းကောင်း။ သမ္ပန္တန္တေန၊ သဖြင့်။ ယထာ၊ ခြင်းဖြင့်။ ကောဏ
 တော၊ အထောင့်တခုမှ။ ကောဏံ၊ အထောင့်တခုသည်။ (ကောဏတော
 ကောဏံ၊ တထောင့်နှင့် တထောင့်သည် ဟူ၍သော်လည်း အဓိပ္ပာယ်တ္ထပေး။)
 တိယောဇနံ၊ နာအတိုင်းအရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ သမ္ပန္တိ
 တဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ သင့်စွ။ သစေ၊ ၍။ ယေန ကေနစိ ပရိယန္တေန၊ အမှတ်
 မရှိသောအစွန်းဖြင့်။ ကေသဂ္ဂမတ္တိ၊ တဆံဖျားမျှလည်း။ တိယောဇနံ၊ ကို။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အတိတ္တာမေတိ၊ လွန်စေအံ့။ အာပတ္တိ၊ သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သိမာ
စ၊ သည်လည်း။ အသိမာ၊ သိမ်မတုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၆၄။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဒိပါရသိမာ၊ မြစ်ကိုလွှမ်းသော သိမ်ကို။
န သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ပန္နဿ၊ အံ့။ ဝုတ္တဋ္ဌဿ၊
ရှိသော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
နဒိပါရသိမာ၊ မြစ်ကိုလွှမ်းနိုင်သော နဒိပါရသိမ်ကို။ ဝါ၊ မြစ်ကို ခပ်နိုင်
သော သိမ်ကို။ န သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ယတြ ပန၊ မြစ်၌ကား။ ဓုဝနာဝါ
ဝါ၊ အမြဲသွားသော လှေသည် လည်းကောင်း။ ဓုဝသေတု ဝါ၊ အမြဲခင်း
သော တံတားသည် လည်းကောင်း။ အဘိဓုခတိတ္ထေယောဝ၊ တူရုကူးသော
ဆိတ်၌သာလျှင်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဝေရူပံ၊ ရှိသော။ နဒိပါရသိမံ၊ ကို။ သမ္ပန္နိတံ၊
၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတ္ထ ယသံ နဒိယံ၊ ၌။ ဓုဝနာဝါ ဝါ၊
သည်လည်းကောင်း။ ဓုဝသေတု ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အသ
ဘဝယျ၊ ရာ၏။ ဝေရူပံ၊ သော။ နဒိပါရသိမံ၊ ကို။ သမ္ပန္နိတံ၊ ၄။ အန
ဇာနာမိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ဟိ ဝုတ္တံ ဝေ၊ ကတည်း။ ဓုဝနာဝါ ဝါ၊
လည်းကောင်း။ ဓုဝသေတု ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အဘိဓုခတိတ္ထေ၊ ၌။
သစေ နတ္ထိ၊ အံ့။ ဤသကံ၊ အတန်ငယ်။ ဥဠံ၊ အထက်အညာသို့။ အဘိ
ရဟိတွာ ဝါ၊ တက်၍လည်းကောင်း။ အခေ၊ အောက်အကြေသို့။ ဩရော
ဟိတွာ ဝါ၊ ကျ၍လည်းကောင်း။ သစေ အတ္တိ၊ အံ့။ ဝေဋ္ဌိ၊ ရှိသော်လည်း။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကရိကတိဿတ္ထေရော ပန၊ ကရိကတိဿထေရ်သည်ကား။
“ဝါဝုဘမတ္တဗ္ဗန္တရေဝိ၊ သုံးဝါဝုတ်မျှ အတွင်း၌သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။”
ဣတိ၊ သို့။ အးဟ၊ ၏။

ဣမဉ္ဇ ပန နဒိပါရသိမံ၊ ဤ နဒိပါရသိမ်ကိုကား။ သမ္ပန္နဗန္တန၊ သဖြင့်။
ဝါ၊ ရဟန်းသည်။ ကေသိဉ္ဇ တိရေ၊ ကမ်းနား တဘက်၌လည်း။ ၄တွာ၊
ရပ်၍။ ဥပရိသောတေ၊ အထက် အညာဖြစ်သော။ နဒိ တိရေ၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။
ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ (ဤကား ဟိုမှာဘက်ကိုယူ။) တတော ပဌာယ၊ ၍။ အတ္တာနံ၊
ကို။ ပရိက္ခိပန္တေန၊ လှည့်သဖြင့်။ ဝါ၊ ပတ်သဖြင့်။ ယတ္ထကံ၊ ထောက်သော။
ပရိစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဣတ္ထတိ၊ ၏။ တဿ ပရိစ္ဆေဒဿ၊ ၏။ ပရိယောသာနေ၊ ၌။
အခေသောတေဝိ၊ အောက် အကြေ၌လည်း။ နဒိတိရေ၊ ၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။
ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ (ဟိုမှာဘက် အကြေကိုယူ။) ပရတိရေ၊ ဟိုမှာဘက် အကြေ
ကမ်းနား၌။ သမ္ပုဗ္ဗာနေ၊ နိမိတ်၌ တူရု တည်ရာဖြစ်သော။ နဒိတိရေ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဤမှာဘက် မြစ်နား အကြော၌ နိမိတ္တံကို ကိစ္ဆေတဗ္ဗံ အပ်၏။ (ဤမှာဘက် ကမ်းနားကိုယူ။) တတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။ ယတ္တကံ၊ သော၊ ပရိစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တဿ ပရိစ္ဆေဒဿ၊ ၏။ ဝေဝေန၊ ဖြင့်၊ ယာဝ၊ သောက်၊ ဥပရိသောတေ၊ ၌။ ပဌမံ ကိတ္တိတနိမိတ္တဿ၊ ရှေးဦးစွာ ကြားသော ထိုမှာဘက်နိမိတ်၏။ သမ္ပုခေါ၊ တူရူ၊ နဒီတီရေ၊ ၌။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ကိစ္ဆေတွာ၊ ဤ။ (ဤမှာဘက် အညာကိုယူ။) ပစ္စာဟရိတွာ၊ တဖန်ဆောင်၍။ (တဘက်သို့ကူး၍ ဟူလိုသည်။) ပဌကိတ္တိတနိမိတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဃဇေတဗ္ဗံ၊ စပ်စေအပ်၏။ (နိမိတ်ကြားသမျှ လကျာရပ်ပတ်၍ကြား။) အထ ပစ္စာ၊ မှ။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ ထို၏။ အန္တော၊ ၌။ ဌိတေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ထိုကဲ့။ ဟတ္ထပီသဂတေ၊ ဟတ္ထပီသအတွင်း၌ သွင်းသည်ထိုကို။ တတွာ၊ ဤ။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သီဝေ၊ ကို။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ၊ ၏။ နဒီယာ၊ ၌။ ဌိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အနာဂတာဝါ၊ ကုန်သော်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကောပေန္တိ၊ တတ်ကုန်။ သမ္ပုတိပရိယောသာနေ၊ သမုတ်သော အဆုံး၌။ နဒီံ၊ ကို။ ဌာပတွာ၊ ဤ။ နိမိတ္တာနံ၊ ထို၏။ အန္တော၊ ၌။ ဝါ၊ သည်။ ပရတီရေ စ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌လည်းကောင်း။ ဩရိမတီရေ စ၊ ဤမှာဘက်ကမ်း၌ လည်းကောင်း။ ကေသီမာ၊ တသိမ်တည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နဒီ ပန၊ သည်ကား။ ဗဒ္ဓသီမာသင်္ချံ၊ ဗဒ္ဓသိမ်၏အရေအတွက်ထို့။ န ဣတ္တိ၊ မရောက်။ ဟိ၊ စူးသော နဒီ၊ သည်။ ပိသုံ၊ အသီးလျှင်။ နဒီသီမာ ဧဝ၊ နဒီသိမ်ပင်တည်း။

သစေ၊ ဤ။ အန္တောနဒီယံ၊ မြစ်လယ်၌။ ဝါ၊ မြစ်တွင်း၌။ ဒီပကော၊ ကျန်းဝယ်သည်။ ဟောတိ၊ 'အံ့။ တံဒီပကံ၊ ကို။ အန္တောသီမာယ၊ သိမ်အတွင်းကို။ ကာတုကာမေန၊ သဖြင့်။ ပုရိမနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဌိတတီရေ၊ တည်သော ကမ်း၌။ နိမိတ္တာနံ၊ ထိုကို။ ကိစ္ဆေတွာ၊ ဤ။ ဒီပကဿ၊ ၏။ ဩရိမန္တေ စ၊ ဤမှာဘက်ကမ်း၏ အဆုံး၌လည်းကောင်း။ ပါရိမန္တေ စ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၏ အဆုံး၌ လည်းကောင်း။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိစ္ဆေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အထ ပစ္စာ၊ မှ။ ပရတီရေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌။ နဒီယာ၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ (ကိစ္ဆေတွာ၌ စပ်။) ဩရိမတီရေ၊ ၌။ နိမိတ္တဿ၊ ၏။ သမ္ပုခဌာနေ၊ ၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိစ္ဆေတွာ၊ ဤ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။ ပုရိမနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ယာဝ၊ လောက်။ ဥပရိသောတေ၊ ၌။ ပဌမံ ကိတ္တိတနိမိတ္တဿ၊ ၏။ သမ္ပုခေါ၊ တူရူ၊ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ကိစ္ဆေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ပစ္စာ၊ မှ။ ဒီပကဿ၊

(ဇုတိယအကြိမ်)

၏။ ပါရိမန္တေ စ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ဩရိမန္တေ စ၊ ဌိလည်းကောင်း။
 နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိစ္ဆေတွာ၊ ဤ။ ပစ္စာဟရိတွာ၊ ဤ။ ပဌမံ ကိတ္တိတနိမိတ္တေန၊
 နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဃဒေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဒွိသု တိရေသု စ၊ တို့၌
 လည်းကောင်း။ ဒီပကေသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ ဘိက္ခု။ တို့ကို။
 ဟတ္ထပါသဝတေ၊ ဌိရှိသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သီမာ၊
 ကို။ သမ္ပန္နိဘဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ နဒိယံ၊ ၌။ ဌိတာ၊ တည်သော ရဟန်းတို့သည်။
 အနာဂစ္ဆန္တာဝိ၊ ကုန်သော်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကောပေန္တိ၊ ကုန်။ သမ္ပ၊
 တိဝရိယောသာနေ၊ ၌။ နဒိံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ နိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တော၊
 ၌။ တိရုဒ္ဓသဉ္စ၊ ကမ်းနားနှစ်ဘက်သည် လည်းကောင်း။ ဒီပကော စ၊
 သည်လည်းကောင်း။ ကေသီမာ၊ တသိမ်တည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နဒိ
 ပန၊ သည်ကား။ နဒိသီမာယေဝ၊ ပင်တည်း။ (ဤ မြစ်အလယ်၌ ထွန်း
 သော ကျွန်းကို သိမ်အတွင်းပြု၍ သမုတ်ရာ၌လည်း နဒိပါရသိမ်နှင့် အတူပင်၊
 ကျွန်း၏တဘက်အစွန်း ရှည်ပွားသည်သာလျှင် အထူးပြုသတည်း။)

သဓေ ပန၊ ကား။ ဒီပကော၊ သည်။ ဝိဟာရသီမာပါရိမန္တေဒတော၊
 အခြားမှ။ ဥဒ္ဓံ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အဓော ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။
 အဓိကတဇရာ၊ လွန်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အထ သတိ၊ ထိုသို့ လွန်သည်ရှိ
 သော်။ ဝိဟာရသီမာပါရိမန္တေဒနိမိတ္တဿ၊ ဝိဟာရသိမ်၏ အပိုင်းအခြားဖြစ်
 သော နိမိတ်၏။ ဝါ၊ နှင့်။ ဥဇာဘေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ပင်လျှင်။ သမ္ပ၊ ဒိ
 ဘူတေ၊ တူရုတည်သော။ ဒီပကဿ၊ ၏။ ဩရိမန္တေ၊ ဤမှာတက် အစွန်း
 ၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိစ္ဆေတွာ၊ ဤ။ ဟတော ပဌာယ၊ ဤ။ ဒီပကသီခရံ၊ ကျွန်း
 မြိတ်ကို။ ဝါ၊ ကျွန်းဖျားကို။ (အညာသို့ ကျွန်းရှည်မူကား ကျွန်းဦးဆုံးသော်
 ဆင့်၏။) ပရိက္ခိပန္တေန၊ ပတ်သဖြင့်။ ပုန၊ ဖန်။ ဒီပကဿ၊ ၏။ ဩရိမန္တေ
 နိမိတ္တသမ္ပုဓေ၊ ဤမှာတက် အစွန်းကမ်းနိမိတ်နှင့် တူရုသော။ ပါရိမန္တေ၊
 ထိုမှာတက် အစွန်း၌၊ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိစ္ဆေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တေတာ ပရံ၊ မှ။
 ပရိမနယေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပရတိရေ၊ ထိုမှာတက်ကမ်း၌။ သမ္ပုဓ
 နိမိတ္တံ၊ ဤမှာတက်ကမ်း နိမိတ်နှင့် တူရုတည်သော နိမိတ်ကို။ အာဒိံ
 ကတွာ၊ ဤ။ ပရတိရေ နိမိတ္တာနိ စ၊ မြစ်တဘက်မှ နိမိတ်တို့ကို လည်း
 ကောင်း။ ကိစ္ဆေတွာ၊ ဤ။ ဒီပကဿ၊ ၏။ ပါရိမန္တေဩရိမန္တေ နိမိတ္တာနိ
 စ၊ ထိုမှာတက် ဤမှာတက် နိမိတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ကိစ္ဆေတွာ၊ ဤ။
 ပဌမကိတ္တိတနိမိတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဃဒေနာ၊ စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊
 ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ကိစ္ဆေတွာ၊ ဤ။ သမ္ပတာ၊ အပ်သော။ သီမာ၊ သည်။ ပဗ္ဗတ

(ဒုတိယအကြိမ်)

သဏ္ဌာနာ၊ တောင်၏သဏ္ဌာန် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ (ဤကား အောက်
 အကြေသို့ ကျွန်းမြိတ်ရှည်သော သိမ်တည်း။ အထက်အညာသို့ ကျွန်းဦးရှည်
 သော်လည်း ဤနည်းအတူတည်း။) သစေ ပန၊ ကား။ ဒီပကော၊ သည်။
 ဝိဟာရသီမာပရိစ္ဆေဒတော၊ အခြားသက်။ ဥဇ္ဈမ္ပိ၊ သို့ လည်းကောင်း။
 အဓောပိ၊ သို့ လည်းကောင်း။ အဓိကတရော၊ လွန်သည်။ ဟောတိ၊ အံ။
 ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဒီပကထာ၊ ၏၊ ဥဘောပိ သီခရာနိ၊
 ကျွန်းမြိတ် ကျွန်းဦး နှစ်ပါးတို့ကိုလည်း။ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ပတ်၍။ နိမိတ္တာနိ၊
 တို့ကို။ ကိတ္တေန္တေန၊ သဖြင့်။ နိမိတ္တသန္ဓေန၊ ရှေးဦးစွာ ကြားသော နိမိတ်
 နှင့် စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏၊ ဧဝံ၊ သို့။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ သမ္ပတာ၊ အပ်
 သော။ သီမာ၊ သည်။ မုဒိဝ်သဏ္ဌာနာ၊ မုရိုးစည်သဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ သစေ၊ ၍။ ဒီပကော၊ သည်။ ဝိဟာရသီမပရိစ္ဆေဒသာ၊ ၏။ အန္တော၊
 ဌ။ ခုဋ္ဌကား၊ ကျဉ်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ။ သဗ္ဗပဌမေန၊ ခမ်းယိမ်းသော
 ဒီပကသိမ်တို့၏ ရှေးဦးစွာ ဆိုအပ်ပြီးသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဒီပကော၊ ဌ။
 နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။
 သမ္ပတာ၊ သော။ သီမာ၊ သည်။ ပဏဝသဏ္ဌာနာ၊ ထက်စည်သဏ္ဌာန်နှင့်
 တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤအဆုံး၌ကား “ဒီပကသီခရံ ပရိက္ခိပန္တေန” ဟု မဆို
 သည်သာ အထူးပြု၏၊ ပဌမနှင့် အတူပင်။) ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ သီမာဗန္ဓနံ၊
 သိမ်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၁၆၅။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗဒ္ဓါ၊ အပ်သော။ သီမာ ပန၊ သည့်ကား။ ကဒါ၊
 အတယ်အခါ၌။ အသီမာ၊ သိမ်ဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ယဒါ၊ ဌ။ သံဃော၊ သည်။ သီမံ၊ ကို။ သမူဟနတိ၊
 ၏။ ကဒါ၊ ဌ။ အသီမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ ပန၊ သို့လျှင်။ သော
 သီမာ၊ ကို။ သမူဟနိတဗ္ဗာ၊ အပ်သနည်း။ ဣဘိ အယံ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။
 “တိက္ခဝေ၊ တို့။ သီမံ၊ ကို။ သမ္ပန္တန္တေန၊ သမုတ်လိုသော ရဟန်းသည်။
 ဝါ၊ သမုတ်သဖြင့်။ ပဌမံ၊ စွာ။ သမာနသံဝါသသီမာ၊ ကို။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ၊
 ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ တိစိဝရေန၊ နှင့်။ အဝိပ္ပဝါသော၊ မကင်းသော အဝိပ္ပဝါသ
 သိမ်ကို။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ ၏။ (အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကိုကား တိစိဝရိတ်ဆောင်သော
 သခင်တို့အား အကျိုးများစိမ့်သောငှါ ခွင့်ပြုတော်မူသတည်း။) တိက္ခဝေ၊ တို့။
 သီမံ၊ ကို။ သမူဟနန္တေန၊ ဟန်းသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ တိစိဝရေန၊ နှင့်။ အဝိပ္ပဝါ
 သော၊ ကို။ သမူဟန္တဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (ပဌမံ၌ ဌ မှာ ခန္တေ မုဒ္ဒေ နှစ်ချက်သင့်၊
 ကာရီ ကာရီယမျှသာ ထူးသည်။ (အဘိဓာန်ဋီကာ။) ကစ္စာယနဝဏ္ဏနာ၌ကား-

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဒန္တဇေတုတ္ထိကဗျာကိုလည်း ပြစ်၊ ဒန္တဇေတုတ္ထိကဗျာ၏ ကာရိယဖြစ်၍ အသင့်ပင် ယူ။) ပစ္စာ၊ မှ၊ သမာနသံဝါသသိမာ၊ ကိုး၊ သမူဟန္တဗ္ဗာ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့၊ ဝစနတော၊ ကြောင့်၊ ပဌမံ၊ စွာ။ အဝိပ္ပဝါသော၊ ကိုး၊ သမူဟနိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပစ္စာ၊ မှ၊ သိမာ၊ သမာနသံဝါသသိမံကို၊ သမူဟနိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကထံ သမူဟနိတဗ္ဗော၊ မူကာ၊ ပျတ္တေန၊ သော၊ ပဋိဗလေန၊ သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃော၊ ကိုး၊ ဉပေတဗ္ဗော၊ ၏—

“သန္တေ၊ ဟို့၊ သံဃော၊ သည်။ မေ မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကိုး၊ သုဏာ တု၊ လော၊ သံဃေန၊ သည်။ တိစိဝရေန၊ နှင့်။ ယော သော အဝိပ္ပဝါသော၊ အကြင် မကင်းသော အဝိပ္ပဝါသသိမံကို။ သမူ လော၊ အပ်၏။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိ အတ္ထိ၊ အံ့၊ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သံဃော၊ သည်။ တိစိဝရေန၊ နှင့်။ တံ အဝိပ္ပဝါသံ၊ ကိုး၊ သမူဟနယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ကား။ ဥတ္ထိ၊ တည်း။

သန္တေ၊ ဟို့၊ သံဃော၊ သည်။ မေ မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကိုး၊ သုဏာတု၊ လော၊ သံဃေန၊ သည်။ တိစိဝရေန၊ နှင့်။ ယော သော အဝိပ္ပဝါ သောကိုး သမူတော၊ အပ်၏။ သံဃော၊ သည်။ တိစိဝရေန၊ နှင့်။ တံ အဝိပ္ပဝါသံ၊ ကိုး၊ သမူဟနတိ၊ ၏။ အာယသ္မတော၊ ရှိသော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ တိစိဝရေန၊ နှင့်။ တေဿ အဝိပ္ပဝါသဿ၊ ကိုး၊ သမုပ္ပတော၊ နတ်ခြင်းကို၊ ခမတိ၊ ၏။ သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏှိ မှိန်း။ အဿ တဇေယျ၊ ရာ၏။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နက္ခမတိ၊ သက်။ သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘာဇေယျ၊ ရာ၏။

သံဃေန၊ သည်။ တိစိဝရေန၊ နှင့်။ သော အဝိပ္ပဝါသော၊ ကိုး၊ သမူဟတော၊ နတ်အပ်၏။ သံဃဿ၊ အား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခမတိ၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုဏှိ၊ မှိန်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ ဣမိနာ တုဏှိဘာဇေန၊ သဖြင့်။ ဧတံ ခမနဘာဝံ၊ ကိုး၊ ဓာရယာမိ၊ ရ၏။” ဣတိ၊ သို့၊ ဉပေတဗ္ဗော၊ စေအပ်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ ပဌမံ၊ စွာ။ အဝိပ္ပဝါသော၊ ကိုး၊ သမူဟနိတဗ္ဗော၊ နတ် အပ်၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

“ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ မေ၊ နီ။ ဝစနံ၊ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ သံဃေန၊သည်။ သမာနသံဝါယာ၊သော။ ကေပေါသထာ၊ သော။ ယာ သာ သီမာ၊ကို။ သမ္ပတာ၊ အင်၏။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိ အတ္ထိ၊ အံ။ သံဃော၊ သည်။ သမာနသံဝါ သံ၊သော။ ကေပေါသထံ၊ သော။ တံ သီမံ၊ကို။ သမူဟနေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ကား။ ညတ္ထိ၊ တည်း။

ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊သည်။ မေ မေ၊ နီ။ ဝစနံ၊ကို။သုဏာတု၊ လော့။ သံဃေန၊သည်။ သမာနသံဝါယာ၊ သော။ ကေပေါသ ထာ၊ သော။ ယာ သာ သီမာ၊ကို။ သမ္ပတာ၊ အင်၏။ သံဃော၊ သည်။ သမာနသံဝါသံ၊ သော။ ကေပေါသထံ၊ သော။ တံ သီမံ၊ ကို။ သမူဟနတိ၊ နီ။ အာယသ္မတော၊သော။ ယဿ တိက္ခုနော၊ အား။ သမာနသံဝါယာယ၊သော။ ကေပေါသထာယ၊ သော။ ဧတိဿာ သီမာယ၊ကို။ သမုပ္ပါတော၊နုတ်ခြင်းကို။ ခမတိ၊အင် ၏။ သော တိက္ခု၊ သည်။ တုဏှိ၊ မှိန်း။ အဿိ ဘဒယျ၊ ရာ၏။ ယဿ တိက္ခုနော၊ အား။ နက္ခမတိ၊သက်။ သော တိက္ခု၊ သည်။ ဘာသေယျ၊ ရာ၏။

☞ သံဃေန၊သည်။ သမာနသံဝါယာ၊သော။ ကေပေါသထာ၊ သော။ သာ သီမာ၊ ကို။ သမူဟတာ၊ အင်၏။ သံဃဿ၊ အား။ ယသ္မာ ကြောင့်။ ခမတိ၊ အင်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တုဏှိ၊ မှိန်း။ ဟောတိ၊ နီ။ ဧဝံဗုဒ္ဓိနာ တုဏှိဘာဝေန၊သဖြင့်။ဧတံ ခမနဘာဝံ၊ ကို။ ဓာရယာမိ၊ ရ၏။”ဣတိ သို့။ ဉပေတဗ္ဗော၊စေအင်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ သီမာ၊ ကို။ သမူဟနိဘဗ္ဗာ၊ အင်၏။

သမူဟနန္တေန၊ လိုသော။ တိက္ခုနာ ပန၊ သည်ကား။ ဝတ္ထံ၊ကို။ ဇာနိ တဗ္ဗံ၊ အင်၏။ တတြ ဝစနေ၊ ဌ။ ဣဒံ၊ ကား။ ဝတ္ထံ၊ တည်း။ ခဏ္ဍသီမာယ၊ ဌ။ ဌတွာ၊ ဌ။ အဝိပွဝါသသီမာ၊ကို။ (မဟာသိမ်ကို ယူ။) န သမူဟန္တဗ္ဗာ၊ မနုတ်အပ်။ တထာ၊ ၎င်း။ အဝိပွဝါသသီမာယ၊ ဌ။ ဌတွာ၊ ဌ။ ခဏ္ဍသီမာဝိ၊ ကိုသည်း။ န သမူဟန္တဗ္ဗာ၊ အပ်။ ခဏ္ဍသီမာယ ပန၊ ဌကား။ ပြိတေန၊ သဖြင့်။ ခဏ္ဍသီမာဝိ၊ ကိုသာလျှင်။ သမူဟနိဘဗ္ဗာ၊ နီ။ တထာ၊ တူ။

၅၃၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ဣတရာယ၊ အဝိပွဝါသသိမ်၌။ ဌိတေန၊ သဖြင့်။ ဣတရာ၊ အဝိပွဝါသသိမ်
ကို။ သမူဟနိတဗ္ဗာ၊ ၏။ (အဝိပွဝါသသိမ် ဟူသည်ကား မဟာသိမ်တည်း။)
သိမ် နာမ၊ သည်ကား။ ခွိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမူဟ
နန္တိ၊ ကုန်၏။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ခုဒ္ဒကံ၊ ကျဉ်းသော သိမ်ကို။ ပုန၊ ဖန်။
အာဝါသဝခုနတ္ထာယ၊ ကျောင်းပွားစိမ့်သောငှါ။ ဟေတံ ကာတုံ ဝါ၊
သိမ်ကျယ်ပြုလိုသောငှါ လည်းကောင်း။ (ဤသည်တပါး။) ပကတိယာ၊ ဖြင့်။
မဟတံ၊ ကျယ်စွာသော သိမ်ကို။ ပုန၊ ဖန်။ အညေသံ တိက္ခနံ၊ တို့အား။
ဝိဟာဓရာကာသဒါနတ္ထာယ၊ ကျောင်းရာ ပေးအံ့သောငှါ။ ခုဒ္ဒကံ၊ သိမ်
ကျဉ်းကို။ ကာတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေဟိ ခွိဟိ ကာရဏ
ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမူဟနန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ နတ်ရာ၌။ သစေ၊ ၍။ ခဏ္ဍ
သီခဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဝိပွဝါသသိမဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနန္တိ၊
သိကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ သမူဟနိတုခဉ္စဝ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဗန္ဓိတုဉ္စ၊ ငှါ
လည်းကောင်း။ သက္ခိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့သတည်း။ ခဏ္ဍသီမံ ပန၊ ကိုမူ
ကား။ ဇာနန္တော၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝိပွဝါသံ၊ မဟာသိမ်ကို။ အဇာ
နန္တာဝိ၊ မသိကုန်သော်လည်း။ သမူဟနိတုခဉ္စဝ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဗန္ဓိ
တုဉ္စ၊ ငှါလည်းကောင်း။ သက္ခိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့သတည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား
ခဏ္ဍသိမ်ကိုမူကား မဟာသိမ်၌ နိရာသကံဖြစ်သော စေတိ ဗောဓိ ဥပုသ်အိမ်တို့ကို
တောက်၍ သိမူကား နုတ်လည်း နုတ်လွယ်၏၊ သမုတ်လည်း သမုတ်လွယ်၏ ဟု
ဆိုလိုသတည်း။) ခဏ္ဍသီမံ၊ ကို။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်။ အဝိပွဝါသံယေဝ၊
မဟာသိမ်ကိုသာလျှင်။ ဇာနန္တာ၊ သိသောရဟန်းတို့သည်။ စေတိယင်္ဂဏ
ဗောဓိယင်္ဂဏဥပေါသထာဝါရာဒိသု၊ ကုန်သော။ နိရာသင်္ဂဋ္ဌာနေသု၊ ယံ
မှားကင်းသော အရပ်တို့၌။ ဌတော၊ ၍။ သမူဟနိတုံ၊ ငှါ။ အပွဝ နာမ
သက္ခိဿန္တိ၊ ကတည်း။ ပဋိဗန္ဓိတုံ ပန၊ ငှါကား။ န သက္ခိဿန္တေဝ၊ အံ့။ သစေ
၍။ ဗန္ဓိယျု၊ မူကား။ သီဓာသဓမ္မေဒံ၊ ခဏ္ဍသိမ်နှင့် မဟာသိမ် စပ်ကြသည်
ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ အဝိဟာရံ၊ ဝိဟာရသိမ် မဟုတ်သည်ကို။
ကရေယျု၊ ပြုဘိကုန်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န သမူဟနိတဗ္ဗာ၊ ကုန်။
အဓိပ္ပါယ်ကား-ခဏ္ဍသိမ်ကိုမသိပဲ မဟာသိမ်ကို ယုံမှားကင်းသောအရပ်ကနေ၍
နုတ်သည်ရှိသော်ကား နုတ်ရာ၏၊ ခဏ္ဍသိမ်ကို မနုတ်နိုင်ရာ။ ဤသို့ မဟာသိမ်ကို
သာ နုတ်၍ အသစ်ခဏ္ဍသိမ် ဖွဲ့သည်ရှိသော် ဝိဟာရသိမ်ဖြစ်သော မဟာသိမ်နှင့်
အဝိဟာရဖြစ်သော ခဏ္ဍသိမ်သည် တစပ်တည်းဖြစ်ခဲ့ရာ ဝိဟာရသိမ်လည်း အဝိ
ဟာရဖြစ်ခဲ့၊ အဝိဟာရလည်း ဝိဟာရဖြစ်ခဲ့၊ ထို့ကြောင့်ရကား ခဏ္ဍသိမ်နှင့်
မဟာသိမ် နှစ်ပါးဝုံကိုသိသော်လည်း နုတ်ရာ၏။ မဟာသိမ်ကိုသာသိ၍ ခဏ္ဍ

(ဒုတိယအကြိမ်)

သိမ်ကို မသိသော် မနုတ်ရာ။ သိ၍ နုတ်ကုန်သော်လည်း သိမ်ကြီးကို သိမ်ငယ်၊ သိမ်ငယ်ကို သိမ်ကြီး ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်း ရှိမှ နုတ်ရာ၏ ဟုလိုသတည်း။ ဤကား ခဏ္ဍသိမ် မဟာသိမ် အစုံရှိရာ၌ကိုသာ ရည်၍ဆိုသည်။ ယခု ငါတို့အရပ်၌ကား ခဏ္ဍသိမ်သာ သမုတ်ကြသည်။ ထိုသို့ သမုတ်သည်လည်း ရှေး ကာလကြာမြင့် သဖြင့် သိမ်ဟောင်း ဖြစ်-မဖြစ်ကို မသိနိုင် ဟု သင်္ကာရှိ၍ ဖဝါးစပ် နုတ်၍ သမုတ်သတည်း။) ဇေယ ပန ဘိက္ခု။ ဟိုသည်။ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ပါးသော သိမ် တို့ကိုလည်း။ န ဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဧတ ဘိက္ခု။ ဟိုသည်။ သမူဟနိတုံ၊ ၄။ နေဝ သက္ခိယန္တိ၊ ကုန်သတ္တံ့သတည်း။ ဗန္ဓိတုံ၊ ၄။ န သက္ခိယန္တိ၊ သ တည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ သီမာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကမ္မ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အသီမာ၊ သိမ်မဟုတ်သည်။ ဧဟာတိ၊ ၏။ (နုတ်သောသိမ် ကိုသာ ဆိုသည်။) သာသနန္တရဓာနေန ဝါ၊ သာသနာတော် ကွယ်သဖြင့် လည်း။ အသီမာ၊ သည်။ ဧဟာတိ၊ ၏။ သိမ် ကို။ အဇာနန္တေဟိ၊ ဟိုသည်။ ကမ္မဝါစာ၊ ကို။ ကာတုံ၊ သော၄။ န စ သတ္တာ၊ ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န သမူဟနိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ သမူဟနိ ပန၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဥ တွာယေဝ၊ သိမှသာလျှင်။ သမူဟနိတဗ္ဗာ စေဝ၊ နုတ်လည်း နုတ် အပ်၏။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ စ၊ ဖွဲ့လည်း ဖွဲ့အပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဗဒ္ဒသီမာယ၊ ဌ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ (ဤသို့ ခဏ္ဍ မြို့စွာဆိုသောကြောင့် သိမှ နုတ်၍ ဖွဲ့အပ် သည်။ မသိသော်ကား နုတ်ဖွယ် မရှိပြီ၊ သိမ်သစ်ဖွဲ့လိုသောသူကား ဖွဲ့တော့ သာ ဟူ၍လည်း ဆိုကုန်၏။)

၁၆၆။ အဗဒ္ဒသီမာ ပန၊ ကား။ ဝါမသီမာ၊ လည်းကောင်း။ သတ္တ နန္တရသီမာ၊ လည်းကောင်း။ ဥဘူပက္ခပသီမာ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိဓာ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ယာဝတာ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက် သော။ ဧကံ၊ သော။ ဝါမဇေတ္ထံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ ဝါမ သီမာ နာမ၊ မည်၏။ ဧတ္ထဝါဠိယံ၊ ဌ။ ဝါမဂ္ဂဟဏေန စ၊ ဝါမ-သဒ္ဓါဖြင့် လည်း။ နဂရမ္ပိ ကိုလည်းကောင်း။ နိဂမ္ပိ ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟိတ မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ ဧကသု ဝါမာဒိသု၊ တို့တွင်။ ယတ္ထကေ ပဒေသေ၊ ဌ။ တဿ တဿ ဝါမဿ၊ ၏။ ဝါမဘာဇကား ရှာစာ၊ ဟိုသည်။ ဗလိံ၊ အခွန်ကို၊ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ပဒေသော၊ သည်။ အပ္ပေါ ဝါ၊ နည်းသည်မူလည်း။ ဧဟာတု၊ စေ၊ မဟန္တာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဧဟာတု၊ စေ၊ ဝါမသီမာတွေဝ သင်္ချံ၊ သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ နဂရနိဂမသီမာသုဝိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၅၄၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂ

ကောသ္မိံ ယေဝ၊ သော။ ဂါမခေတ္တေ၊ ဌ။ ယမ္ပိ ကေံ ပဒေသံ၊ အကြင်
တစိတ်သော အရပ်ကိုလည်း။ “အယံ ပဒေသော၊ ဤတစိတ်သော အရပ်
သည်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဂါမော၊ သည်၊ ဟောတု၊ စေသတည်း။”
ဣတိ၊ သို့။ ပရိစ္ဆန္တိတွာ၊ ရှုံးရာဇာ၊ သည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်အား။
ဧတိ၊ ဤ။ သောဝိ ပဒေသော၊ သည်လည်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဂါမသိမော၊
သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ စ ပဒေသသိမော၊
ထိုတစိတ်သော ဂါမသိမ်သည် လည်းကောင်း။ ဣတရာ စ ပကတိဂါမ
နဂရနိဂမသိမော၊ ပကတိသော ဂါမသိမ် နိဂရသိမ် နိဂမသိမ် ဟိုသည်
လည်းကောင်း။ ဗဒ္ဓသိမောသဒိသာယေဝ၊ အတူလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ကောဝလံ ပန၊ သိမ်အလုံးပင်ကား။ တိစိဝရဝိပ္ပဝါသပရိဟာရံ၊ တိစိဝရိတ်
နှင့်ကင်းသော အာပတ်၏ စောင့်ခြင်းကို။ န လတန္တိ၊ ကုန်။ (အဓိပ္ပာယ်
ကား-ဂါမ နိဂမ နဂရတို့၌သာလျှင် သင်္ကန်းသုံးထည်နှင့် ကင်း၍ နေသော
သူအား အာပတ်မသင့်သည်။ အပမ္ဘာ ဂါမသိမ်မည်ကားမျှ၌ ကင်း၍ နေသော်
လည်း အနာပတ္တိဖြစ်အောင် မစောင့်နိုင် ဟူလို။)

အဂါမကေ၊ ဂါမသိမ် စသည်တို့ဖြင့် မပိုင်းခြားအပ်သော။ ဝါ၊ ရွာ
မဟုတ်သော။ အရဉ္စေ ပန၊ ၌ကား။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။
သတ္တဗ္ဗန္တရာ၊ ခုနစ်အဗ္ဗန္တရတို့သည်။ သတ္တဗ္ဗန္တရသိမော နာမ၊ မည်၏၊ တတ္ထ
ဝစနေ၊ ၌။ အဂါမကံ၊ သော။ အရညံ နာမ၊ သည်ကို။ ဝိဇ္ဇျာဠဝိအာဒိသု
ဝါ၊ ဝိဇ္ဇျာ မည်သောတောအုပ် စသည်တို့၌လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ
ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ မစ္ဆဗန္ဓာနံ၊ တံငါသည်တို့၏။ အဂမနပထေ၊ နေ
ချင်းလူးလာ မပြန်နိုင်သော။ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ ၌။ ပဝတ္တေသု၊ ကုန်သော။
(ထည့်။) ဒိပဇကသု ဝါ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ သမန္တာ
သတ္တဗ္ဗန္တရာတိ၊ ကား။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဌိတာနံ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူနံ၊ တို့၏။
ဌိတောကာသတော၊ တည်ရာအရပ်မှ။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်းသော
အရပ်တို့၌။ သတ္တဗ္ဗန္တရာ၊ ခုနစ်အဗ္ဗန္တရတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ဝိနိဗ္ဗေဓေန၊ ထုတ်ချင်းလျှိုသောအားဖြင့်။ စုဒ္ဓသ၊ တဆယ့်လေးအဗ္ဗန္တရ
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ ကေံ အဗ္ဗန္တရံ၊ တခုသော
အဗ္ဗန္တရသည်။ အဋ္ဌဝိသတိဟတ္ထပမာကံ၊ နှစ်ဆယ့်ရှစ်တောင် အတိုင်း
အရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အယဉ္စ သိမော၊ သည်လည်း။ ပရိသဝသေန၊
ပရိသတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
သမန္တာ၊ မှ။ ပရိသပရိယန္တတော၊ ပရိသတ်၏ အဆုံးမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှုံး

(နုတိယအကြိမ်)

အဗ္ဗန္တရပရိစ္ဆေဒေါ၊ ခြားကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ခွေ
သံဃာ၊ နှစ်ဦးသော သံဃာတို့သည်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဥပေ၊ အထံ၊ ကို။
ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ခွိန္နံ၊ ကုန်သော။ အဗ္ဗတ္တန္တရာနံ၊ တို့၏။ အန္တရေ၊
အကြား၌။ အညံ၊ သော။ ဧကံ၊ သော။ အဗ္ဗန္တရံ၊ ကို။ ဥပစာရတ္ထာယ၊
အလိုငှါ။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၆၇။ “တိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗော နဒိ၊ အလုံးစုံသော မြစ်သည်။ အသီမာ၊
ဗဒ္ဓသိမ် မဟုတ်။ (သဘာဝသိမ် ပကတိသိမ် ဟူလို။) သဗ္ဗော၊ သော။
သမုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အသီမော၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗော၊ သော။ ဇာတဿရော၊
သည်။ အသီမော၊ မဟုတ်။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ယာ ပနေသာ ယာ ပန
သော သီမော၊ သည်။ နဒိ အာဒိနံ၊ တို့၏။ ဗဒ္ဓသီမတာဝံ၊ ဗဒ္ဓသိမ်၏ အဖြစ်
ကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။ “တိက္ခဝေ၊ တို့။ နဒိယာ ဝါ၊ ဌလည်း
ကောင်း။ သမုဒ္ဓေ ဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ ဇာတဿရေ ဝါ၊ ဌလည်း
ကောင်း။ ယံ ဌာနံ၊ ကို။ မဇ္ဈိယာ၊ အားလျှစ်လျူရှိသော။ ပုရိသဿ၊
၏။ သမန္တာ၊ ကျင်မှ။ ဥဒကုက္ကေပေါ၊ ဥဒကုက္ကေပေန၊ ရေတကျဖြင့်။
(ကရိုဏ်းအနက်၌ ပဉ္စမိတည်း။) ပရိစ္ဆိန္နံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤ ရေတကျဖြင့်
ပိုင်းခြားအပ်သော သိမ်သည်။ တတ္ထ၊ ထို မြစ် သမုဒ္ဓရာ ဇာတဿရအိုင်
တို့၌။ ဝါ၊ တို့တွင်။ သမာနသံဝါသာ၊ ရှိ၏။ ကေပေါသထာ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊
သို့။ ယာ ပနေသာ ယာ ပန သောသီမော၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသိမ်
သည်။ ဥဒကုက္ကေပသီမာ နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ဌ။ နဒိ၊ သည်။ နဒိ
နိမိတ္တော၊ ဌ။ ဝုတ္တလက္ခဏာဝ၊ သာလျှင်တည်း။ သမုဒ္ဓေါပိ၊ သည်လည်း။
ပါကတောယေဝ၊ တည်း။ ယေန ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။
ဧကိတွာ၊ တူး၍။ အကတော၊ မပြုအပ်သော။ အယံ၊ အလိုလို။ ဇာတော၊
ဖြစ်သော။ ယော ပန သောဗ္ဗော၊ အကြင် ထုံးအိုင်သည်။ သမန္တတော၊ မှ။
အာဂတေန၊ လာသော။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပူရိတော၊ ပြည့်လျက်။ တိဋ္ဌတိ၊
၏။ (ဤကား အပ္ပကအားဖြင့် ပူရ အယှဉ် တတိယကရိုဏ်းနေသည်။) သတ္ထ၊
အကြင် ထုံးအိုင်၌။ နဒိယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာ
ရှိသော။ ဝဿကာလေ၊ မိုးကာလ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။
အယံ၊ ဤထုံးအိုင်သည်။ ဇာတဿရော နာမ၊ မည်၏။ နဒိ ဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ သမုဒ္ဓံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ နိက္ခန္တဥဒကေ
န၊ ထွက်သော ရေသည်။ ဇတော၊ တူးအပ်သော။ (သဇ္ဇော ဟူ၍လည်း
အချို့ စာရှိ၏။ မသင့်လွန်း။) ယောဝိ သောဗ္ဗော၊ သည်လည်း။ ဧတံလက္ခဏံ၊

(ဓုတိယအကြိမ်)

၅၄၂ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂ

ထိုဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာသို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ အံ။ အယဗ္ဗိ၊ ဤ ထုံးအိုင် သည်လည်း။ ဇာတဿဧရာ ယေဝ၊ တည်း။ (ပိ-သဒ္ဓါဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ထုံးအိုင်သည်သာလျှင် ဇာတဿရမည်သည် မဟုတ်၊ မြစ် စသည်ကို ဖျက်၍ ရေသည် ပြုအပ်သော ထုံးအိုင်သည်လည်း ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိမှ ဇာတဿရ မည်သည်သာလျှင်တည်း ဟု ရှေ့ကိုပေါင်း။) ဇေတသု နဒိအာဒိသု၊ တို့၌။ ယံ ဌာနံ၊ ကို။ ထာမမဇ္ဈိမဿ၊ ရှိသော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သမန္တတော၊ မှာ ဥဒကုက္ကဓေ၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆန္တံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ သည်။ ဥဒကုက္ကဓပသီမာ နာ၊ မည်၏။

ကထံ ပန၊ အသို့လျှင်၊ ဥဒကုက္ကဓပေါ၊ ရေကျခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကာ။ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ အက္ခရတ္တာ၊ အန်ကြီးကုန် သောသူသို့ မည်။ ဧရိရုဠံ၊ အန်စာကို။ ခိသန္တိ ယထာ၊ ပစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဥဒကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါလုကံ ဝါ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ဟဒတ္တန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ထာမမဇ္ဈိမေန ပုရိသေန၊ သည်။ သဗ္ဗထာမေန၊ ခပ်သိမ်းသော အားဖြင့်။ ခိဝိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ယတ္ထ၊ အရပ်၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ခိတ္တံ၊ သော။ ဥဒကံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝါလုကာ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပတတိ၊ ကျ၏။ အယံ၊ သည်လျှင်။ ဇေတော၊ သော။ ဥဒကုက္ကဓပေါ၊ မည်၏။ တဿ ဥဒကုက္ကဓပဿ၊ ထို သဲတကျ ရေတကျ ၏။ အန္တော၊ ၌။ ဟတ္ထာပါသံ၊ ကို။ ဝိဇေတိတွာ ၍။ ဌိတော၊ ရဟန်းသည်။ ကမ္မံ ကို။ ကောပေတိ၊ စေတတ်၏။ ယာဝ၊ လောက်။ ပရိသ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ သီမာဝိ၊ သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပရိသ ပရိသန္တတော၊ မှာ ဥဒကုက္ကဓပေါယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ (ရေကြံသော်လည်းကောင်း၊ သဲကြံသော် လည်းကောင်း ပရိသတ်၏ အဆုံးမှ နေ၍ ကြံ ဟူလို၏။) အယံ ပန၊ ဤ ဥဒကုက္ကဓသိမ်သည်ကား။ ဇေတ သံ နဒိအာဒိနံ၊ တို့၏။ အန္တောယေဝ၊ ၌လျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လဗ္ဘတိ၊ အပ်၏။ ဗဟိ၊ ၌။ န လဗ္ဘတိ၊ အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒိယာ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဇာတဿဧရ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ယတ္ထကံ ပဒေ သံ၊ ကို။ ပကတိဝဿကာလေ၊ ပကတိ မိုးကာလ၌၊ စတုသု မာသေသု၊ မိုးသေးလတို့၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ဩတ္တရတိ၊ လွှမ်းတက်၏။ သမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ ပကတိဝိစိယော၊ ပကတိသော လှိုင်းတံပိုးတို့သည်။ ဩသရိတွာ၊ သက်၍။ သဏ္ဌာနန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တဘော၊ ထို လွှမ်းတက် ၍ တည်ရာအရပ်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ကပ္ပိယဘူမိ၊ ကပ္ပိယမြေသည်။ ဟောတိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂၀

၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြေ၌၊ ဌတွာ၊ ၍။ ဥပေါသထာဗိကမ္ဘံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗုဒ္ဓိကာလေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဂိမ္မ ဝါ၊ ၌လည်း
 ကောင်း။ နဒီဇာတဿရေသု၊ မြစ် ဇာတဿရတို့သည်။ သုက္ကေသုဝိ၊ ကုန်
 သော်သည်။ သာ ဝေ၊ ထို လွှမ်း ရာအရပ်သည်သာလျှင်။ ကပ္ပိယဘူမိ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဝေ ပန၊ ၍ကား။ သုက္ကေ၊ သော်။ ဇာတဿရေ၊
 ၌။ ဝါဝိ ဝါ၊ တွင်းကိုမူလည်း။ ခဏန္တိ၊ တူးကုန်အံ့။ ဝပုံ ဝါ၊ ဗူး ဖရုံ
 စသည် စိုက်ပျိုးခြင်းကိုမူလည်း။ ကရေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တံ ဌာနံ၊ လည်။ ဂါမ
 ခေတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပာယ်ကား-ထို ခြောက်သော ဇာတရဿ
 ၌ ရေတွင်းတူးသော် လည်းကောင်း၊ ဗူး ဖရုံ စသည်တို့ စိုက်ပျိုးသော် လည်း
 ကောင်း၊ ထိုအရပ်သည် ဂါမခေတ် မည်၏။ မစိုက်ပျိုးသော ကြွင်းသောအရပ်
 သည် ကပ္ပိယမြေလျှင်တည်း။ ဤနည်းအတူ လေးထောင့်ကန် တဘက်ဆည်ကန်
 ကို ပြုသော်လည်း အလုံးစုံကို မလွှမ်းမီမူ လွှမ်းမီရာအရပ်သည်လျှင် ဂါမခေတ်
 ဖြစ်၏။ မလွှမ်းမီရာအရပ်ကား ကပ္ပိယမြေလျှင်တည်း ဟူလို။ အချို့ ဆရာတို့သည်
 “သဝေ ပန သုက္ကေ ဇာတဿရေ ဝါဝိ” ဝါ ခဏန္တိ၊ ဝပုံ ဝါ ကရေန္တိ၊ တံ
 ဌာနံ ဂါမခေတ္တံ ဟောတိ” ဟူသော ဤပါဌ်ကိုထောက်၍ မြစ် သမုဒ္ဒရာ ဇာ
 တဿရတို့၌ ရေယဉ်၏အဟုန်ကြောင့် ကျွန်းထွန်းသော်လည်း အကြွေမျှလောက်
 ကာလပတ်လုံး လူတို့သည် ရေတွင်း ရေကန် ဗူး ဖရုံ ကောက် ပဲတို့ကို မစိုက်ပျိုး
 သေး၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ဥဒကုက္ကေပသိမ်၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်
 သံသကံကို ပြုအပ်၏။ ဂါမသိမ် သတ္တဗ္ဗန္တရသိမ်၏အဖြစ်ဖြင့် မပြုအပ်၊ ဗဒ္ဒသိမ်
 ကိုလည်း မဖွဲ့အပ် ဟု ဆိုကုန်၏။ ထိုဆရာတို့၏အယူကို ဆင်ခြင်အပ်၏။ အဘယ်
 ကြောင့်နည်း ဟူမူကား ဤ “သဝေ ပန” စသော ပါဌ်သည် ထိုသို့သော ရေယဉ်
 ၏ အဟုန်ကြောင့် ကျွန် ထွန်းသည်ကို ရည်၍ဆိုသော ပါဌ် မဟုတ်၊ ပကတိ မိုး
 ကာလ၌ မိုးခေါင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဆောင်းကာလ နွေကာလတို့၌
 ရေ နေအံ့သော အခွင်ရှိလျက် ရေမရှိသဖြင့် ခြောက်သည်ကို ရည်၍ဆိုသော
 အရာ ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ နဒီပါရသိမ်အဆုံးအဖြတ်၌ အလယ်၌ရှိ
 သောကျွန်းကို ဗဒ္ဒသိမ် ဖွဲ့အပ်ကြောင်းကို လာသောကြောင့် လည်းကောင်း
 “အတိဝုဋ္ဌိကာလေ ဩဗေန ဩတ္ထတောကာသော န ဂဟေတဗ္ဗော” ဟူ၍
 လည်းကောင်း “အန္တောနဒီယံ ဇာတဿရေ ဇာတပိဋ္ဌိပါသကဗိပကေသုပိ
 အယမေဝ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော” ဟူ၍ ဋီကာလာသောကြောင့်လည်းကောင်း
 ဆိုသည်။ အကယ်၍ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ ရှေးက ရေမလွှမ်းဖူးသောကျွန်း
 လွှမ်းဖူးသော်လည်း ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် ဗူး ဖရုံ စသည် စိုက်ပျိုး၍ ဂါမ
 ခေတ်ဖြစ်သော ကျွန်းကိုရည်၍ ဆုံးဖြတ်သည် ဟူငြားအံ့- ဤသို့သော အဆုံး

(ဒုတိယအကြိမ်)

အဖြတ်လည်း အဋ္ဌကထာ ဌီကာတို့၌ မလာ။ ထိုစကား သင့်စွာ ထူးသော် လာ
ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ပို့လေပြီးသော မြစ် သမုဒ္ဒရာ ဇာတသရတို့သည် ရေမသွား
မနေသည်ရှိသော် ရေတွင်း ရေကန် စသည်ကို ပြုသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ မပြုသည်
မူလည်း ဖြစ်စေ ဂါမသိမ် အရည်သိမ်တို့၏ လက္ခဏာသာ ရောက်၏။ ဥဒကုက္ကေပ
သိမ်၏လက္ခဏာသို့ မရောက် ဟု ထင်ပေသည်။ မဟာဝိသယဂရုဋ္ဌာနဖြစ်၍ ဆို
လိုက်သည်။ အတ္တုက္ကံသန ပရဝဗ္ဗန အလို၌ ဆိုသည်ဟု မမှတ်ကုန်ရာ။ သင့်မူ
ယူကုန်ရာ၏။ မသင့်မူ ခွန့်ကုန်ရာ၏။ ဤထက်အလွန် ယုတ္တိ သာဓက ဉာဏကို
ဆောင်၍ကြံကုန်ရာ၏။ မဆောင်နိုင်သော ပညာရှိတို့သည် “ဂရုကလဟုကေသု
ဂရုကေ ဌာတဗ္ဗံ၊ ဧတံ ဝိနယလက္ခဏံ” ဟူရကား မခွန့်ကုန်ရာ။ ဂရုအရာ
ဖြစ်ပေသည်ဟု ယုံကြည်စွာမှတ်ကုန်ရာ၏။) ယာ ပနသော ယာ ပန ဧထာ
တုမိ၊ မြေကို။ “ကပ္ပိယဘူမိ”တိ၊ ဤ၊ ဝုတ္တု၊ ၏။ တတော၊ ထိုကပ္ပိယမြေ
မှ၊ ဗဟိ၊ ၌၊ ဥဒကုက္ကေပသီမာ၊ သည်။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသက်။ အန္တော၊
၌။ ယသ္မာ၊ အကြပ်ကြောင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ
နဒိအာဒိနံ၊ တို့၏။ အန္တော၊ ၌၊ ပရိသာရိယန္တတော၊ မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ၍၊
သမန္တော၊ မှ၊ ဥဒကုက္ကေပပရိစ္ဆေဒေါ၊ အခြားကို။ ကာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။
အယံ၊ ပြီးသည် ဘား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဥဒကုက္ကေပသိမ်၌၊ သင်္ခေပေါ၊ တည်း။

အယံ ပန၊ ကား။ ဝိတ္ထာရော၊ တည်း။ သစေ၊ ၍၊ နဒိ၊ သည်။ နာတိ
ဒိသာ၊ အခွန့်မရှည်လွန်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဘဝတော၊ မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
၍၊ ယာဝ မုခဒ္ဒါရာ၊ မြစ်တိုင်ရုံ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ မြစ်အလုံး၌၊ လံသော၊ သည်။
နိသီဒတိ၊ အံ့။ ဥဒကုက္ကေပသီမာယ ကမ္မံ၊ ဥဒကုက္ကေပသိမ်၌ အမှုသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သကသာပိ နဒိ၊ မြစ်အလုံးသည်လည်း။ ဧတေသံယေဝ တိက္ခူနံ၊
တို့ကိုသာလျှင်။ ပဟောတိ၊ ဆံ့နိုင်အံ့။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ မဟာသုမဇတ္ထ
ရေန၊ သည်။ “ယောဇနံ ပဝက္ကမာနာယေဝ၊ တယူဇနာမျှသာ စီးသော။
နဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တတြ ဝိ၊ ထိုမြစ်၌သည်။ ဥပရိ အခုယောဇနံ၊
အထက် ယူဇနာ၏ ထက်ဝက်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဟေဋ္ဌာ အခုယောဇနော၊
အောက် ယူဇနာ၏ ထက်ဝက်၌၊ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတံ၊ ၌၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ မဟာသုမဇတ္ထရေနော၊ ပင်လျှင်။
ပဋိက္ခိတ္တံ၊ အပ်၏။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ သာဝဘာ၊ သည်။ “တိဗ္ဗေလံ၊
အဝန်းသုံးပါးကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ၍၊ ယတ္ထ ကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသော
အရပ်၌။ ဥတ္တရန္တိယာ၊ ကူးသော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ အန္တရဝါသကော၊
သည်။ တေမိယတိ၊ ရေစွတ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ နဒိယာ၊ ၏။ ဣဒံ ပဗာဏံ၊ ကို။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ယောဇနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အနုယောဇနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမဿ သုတ္တဿ၊ ဤပါဠိ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ ဌ။ ယာ ဝုတ္တလက္ခဏာ၊ ရှိသည်လျှင်။ နဒိ၊ မည်၏။ တဿာ နဒိယာ၊ ဧ။ ပဘဝတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ သံဃကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သစေ ပန၊ ကား။ ဧတ္ထ နဒိယံ၊ ဌ။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ထိုသည်။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော စ၊ ဧလည်းကောင်း။ အညေသဉ္စ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း။ ဥဒကုက္ကေပပရိစ္ဆေဒဿ၊ ရေကျသော အပိုင်းအခြား၏။ အန္တရာ၊ ဌ။ အညော၊ သော။ ဥဒကုက္ကေပေါ၊ ကို။ သိမန္တရိကတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဌပေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ တတော အဓိကံ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဝိနံ ပန၊ ကား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဇာတရဿသမုဒ္ဓေဝိ၊ ဌလည်း။ ဒေဝေဝနယော၊ တည်း။

နဒိယာ ပန၊ ဌကား။ “ကမ္မံ၊ ကို။ ကရိဿာမာ”တိ၊ ဂြိုကုန်အံ့ ဟု။ ဂတေဟိ၊ သွားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သစေ၊ ဤ။ နဒိ၊ သည်။ ပရိဝုတ္တာ၊ ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သမတိတ္တိကာ၊ ကမ်းနှင့်မျှအံ့။ ဥဒကထာဂ္ဂိကံ၊ ရေသနုတ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဤ။ အန္တောနဒိယံယေဝ၊ ဌသလျှင်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ သစေ၊ ဤ။ န သက္ကောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ နာဝါယဝိ၊ ဌသော်လည်း။ ဌတွာ၊ ဤ။ ကာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဂစ္ဆန္တိယာ၊ သွားသော။ နာဝါယ ပန၊ ဌသော်ကား။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဒကုက္ကေပမတ္တမေဝ၊ ရေကြိသမျှသာလျှင်။ သီမာ၊ သိမ်တည်း။ တံ ဥဒကုက္ကေပံ၊ ကို။ နာဝါ၊ သည်။ သီဃမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ အတိတ္တမတိ၊ လွန်စေတတ်၏။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့လွန်စေသည်ရှိသော်။ အညိဿာ သီမာယ၊ တပါးသိမ်၌။ ဉတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အညိဿာ သီမာယ၊ ဌ။ အနုသာဝနာ၊ ကမ္မဝါစာသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာဝံ၊ ကို။ အရိက္ခန္တန ဝါ၊ တွန်းဝါးဖြင့်သော်လည်း။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ပါသာဏေ ဝါ၊ ကျောက်၌သော်လည်း။ လဓမ္မတွာ၊ ဆွဲ၍။ အန္တောနဒိယံ၊ ဌ။ ဇာတရက္ကေ ဝါ၊ ရောက်သောသစ်ပင်၌သော်လည်း။ ဗန္တိတွာ၊ ဤ။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ အန္တောနဒိယံ၊ မြစ်တွင်း၌။ ဗဒ္ဓေ၊ ဖွဲ့သော။ အဇ္ဈကေဝိ၊ ငြိမ်း၌သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ စင်၌သော်လည်းကောင်း။ အန္တောနဒိယံ၊ ဌ။ ဇာတရက္ကေဝိ၊ ဌသော်

၂၄

၅၄၆ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

လည်းကောင်း။ ဌိတေဟိ၊ တည်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကာတုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ ရက္ခဿ၊ ၏။ သာခါ ဝါ၊ အခက်တို့သည်လည်းကောင်း။ တတော ရက္ခတော၊ ၄။ နိက္ခန္တပါရောဟော ဝါ၊ ထွက်သော မြစ်ဖျဉ်းသည်လည်းကောင်း။ ဗဟိ၊ ဖြစ်သော။ နဒီတိရေ၊ ၅။ ဝိဟာရသီမာယ ဝါ၊ ၅။ လည်းကောင်း။ ဝါမသီမာယ ဝါ၊ ၅။ လည်းကောင်း။ ပတိဌိတော၊ တည်အံ့။ သီမံ ဝါ၊ သိမ်ကိုသော်လည်း။ သောဓေတွာ၊ ၅။ သာခံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်း။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ၅။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၏။ (သိမ်ကိုသော်လည်း သုတ်သင် ဟူသည်ကား ထို ဝါမသီမံ ဝိဟာရသီမံတို့၌ တည်သော ရဟန်းတို့ကို ဟတ္ထပါသ်သို့ ဆောင် ဟူလို။) ဗဟိ၊ သော။ နဒီတိရေ၊ ၅။ ဇာတရက္ခဿ၊ ၏။ အန္တောနဒီယံ၊ ၅။ ပဝိဋ္ဌသေဝိယ ဝါ၊ ၅။ လည်းကောင်း။ ပါရောဟော ဝါ၊ ၅။ လည်းကောင်း။ နာဝံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၅။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄၂။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကရောန္တေဟိ၊ ကံပြုသော ရဟန်းတို့သည်။ သီမာ ဝါ၊ ကိုသော်လည်း။ သောဓေဓဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ သာခါ ဝါ၊ ကိုသော်လည်း။ (လိုက်။) ဆိန္ဒိတွာ၊ ၅။ အထာ ရက္ခဿ၊ ၏။ ဗဟိ၊ ၅။ ပတိဌိတဘာဝေါ၊ အဖြစ်ကို။ နာသေတဗ္ဗော၊ ဖျက်အပ်၏။ (သစ်ပင်ကို ဖြတ်ဘိဟူလို။) နဒီတိရေ ပန၊ ၅။ ကား။ ခါဏကံ၊ ဝတ်ကို။ ကောဇ္ဇေတွာ၊ နှစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဝတ်၌။ ဗဒ္ဒနာဝါယ၊ ချည်သော လျှော၌။ န ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ တည်း။ နဒီယံ၊ ၅။ သေတုံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သစေ၊ ၅။ အန္တောနဒီယံယေဝ၊ ၅။ လျှင်။ သေတု စ၊ တံတားသော် လည်းကောင်း။ သေတုပါဒါ စ၊ တံတား၏ အခြေတို့သော် လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သေတုမှိ၊ ၅။ ဌိတေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄၂။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ဤကား။ သေတု ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သေတုပါဒါ ဝါ၊ တို့သော် လည်းကောင်း။ ဗဟိ တိရေ၊ ကမ်းနား အပ၌။ ပတိဌိတော၊ အံ့။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄၂။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ သီမံ၊ ကို။ သောဓေတွာ၊ ၅။ ကာတုံ၊ ၏။ အထာ၊ ၅။ သေတုပါဒါ၊ တံတားခင်းသော အခြေတိုင်တို့သည်။ အန္တော၊ ၅။ ဟောတိ၊ အံ့။ သေတု ပန၊ ခင်းသော တံတားသည်ကား။ ဥဘိန္ဒုမ္ပိ တိရာနံ၊ ကမ်းနားနှစ်ဘက်တို့၏လည်း။ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်သော။ အာကာသေ၊ ဟင်းလင်းသော ကောင်းကင်၌။ ဌိတော၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

အန္တောနဒီယံ၊ ၅။ ပါသေဏော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒီပကော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထို ကျောက်ဖျာ ထိုကျွန်း (ဒုတိယအကြိမ်)

၌။ ယတ္တကံ။ သော။ ပဒေသံ။ ကိ။ ပုဗ္ဗေ။ ၌။ ဝုတ္တပ္ပဘာဓရ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သော အပြားရှိသော။ ပကတိဝဿကာလေ၊ အခါ၌။ ဝဿာနဿ၊ မိုး
ဥတု၏။ စတုသု မာသေသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ။ သည်။ ဩတ္တရတိ၊ ၏။ သော
ပဒေသော၊ သည်။ နဒိသချံဓေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။ အတိဝုဋ္ဌိ
ကာလေ၊ အခါ၌။ ဩဗေန၊ ဖြင့်။ ဩတ္တတောကာသော၊ လွှမ်း၍ စီးလေ
သောအရပ်ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်။ (ပကတိဝဿကာလ ဟူသည်ကား-
တရားစောင့်သောမင်းတို့၏အခါ၌ လခွဲတကြိမ် ဆယ်ရက်တကြိမ်၊ ငါးရက်တကြိမ်
ရွာသည်ကို ယူ။) ဟိ ကသ္မာ၊ မူကား။ သော ပါသာဏဒီပကော၊ ထို
ကျောက်ဖျာ ထိုကျွန်းငယ် အရပ်သည်။ ဝါမသီမာသချံဓေဝ၊ သို့သာ
လျှင်။ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။ နဒိတော၊ မှ။ မာတိကံ၊ ကိ။ နိဟရန္တာ၊ သွယ်သော
သူတို့သည်။ နဒိယံ၊ ၌။ ဝါ၊ ကိ။ အာဝရဏံ၊ ပိတ်ခြင်း ဆီးခြင်းကို။
ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စေ၊ ၍။ တံ အာဝရဏံ၊ ကိ။ ဩတ္တရိတွာ ဝါ၊ ၍
လည်းကောင်း။ ဝိနိဗ္ဗိဇ္ဈိတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဥဒကံ၊ သည်။ ဝစ္ဆတိ၊
အံ့။ သဗ္ဗတ္ထ ပဝတ္ထနဌာနေ၊ အလုံးစုံ စီးလေရာ၌။ ကမ္မံ၊ ကိ။ ကာတုံ၊ ငှါ။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ အာဝရဏေန ဝါ၊ သဖြင့်လည်းကောင်း။
ကောဠကဗန္ဓနန ဝါ၊ ကျောက်သရိုက်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သောတံ၊
အသပ်သည်။ ပစ္ဆိန္နာ၊ ပြတ်အံ့။ ဥဒကံ၊ သည်။ န ပဝတ္တတိ၊ မစီးအံ့။
အပ္ပာတ္တနဌာနေ၊ ၌။ ကမ္မံ၊ ကိ။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အာဝရဏ
မတ္တကေပိ၊ ဆည်ရိုးသက်၌သည်။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ သစေ၊
၍။ ကောမိ၊ သော။ အာဝရဏပွဒေသော၊ ဆီးသောအရပ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊
၌။ ဝုတ္တဝါသာဏဒီပကပ္ပဒေသော ဝိယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကျောက်ရှိ
သောအရပ် ကျွန်းထွန်းသော အရပ်ကဲ့သို့။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈောတ္တ
ရိယတိ၊ လွှမ်းအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုလွှမ်းလေရာ၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ သမ္ပံ၊ ၏။
သော ပဒေသော၊ သည်။ နဒိသချံဓေဝ၊ လျှင်။ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။ နဒိံ၊
ကိ။ ဝိနာသေတွာ၊ ၍။ တဌာကံ၊ ကိ။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဟေဌာ၊ ၌။
ပါဠိ၊ ကန်သင်းကို။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့အံ့။ ဥဒကံ၊ သည်။ အာဝန္တာ၊ လာ၍။ တဌာကံ၊
ကိ။ ပူရေတွာ၊ ၍။ တိဌတိ၊ အံ့။ ဧတ္ထ တဌာကေ၊ ၌။ ကမ္မံ၊ ကိ။ ကာတုံ၊
ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဥာရိ ပဝတ္ထနဌာနေ၊ အညာက စီးရာအရပ်၌။
ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟေဌာ စ၊ ၌လည်း။ ဆဋ္ဌိဘာဒကံ၊ စွန့်ပယ်အပ်သောရေသည်။
ဝါ၊ လွှဲရေသည်။ နဒိံ၊ ရိုးသို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ သန္ဓနဌာနတေ၊
စီးရာအရပ်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒေဝေ၊ သည်။ အဝဿန္တေ၊ သော်။
ဟေမန္တဝိဓေသု ဝါ၊ တို့၌လည်း။ သုက္ခနဒိယာဝိ၊ ၌လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၅၄၈ ပိနဟသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

နဒိတော၊ မှ။ နိဟဋ္ဌမာတိကာယ၊ ထွက်သော မြောင်း၌။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
သစေ၊ ၍။ သာ မာတိကာ၊ သည်။ ကာလန္တရေန၊ ကာလမြင့်သဖြင့်။
ဘိဇ္ဇိဘူ၊ ဖျက်၍။ ဝါ၊ မြစ်ရိုးထွန်း၍။ နဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊
၏။ ကာမိ နဒိ၊ အချိုသောမြစ်သည်။ ကာလန္တရေန၊ ကာလမြင့်သဖြင့်။
ဥပ္ပတိတော၊ လျှံ၍။ ဂါမနိဝသီမံ၊ ကံ။ ဩတ္ထရိတော၊ လွှမ်း၍။ ပဝတ္ထတိ၊ စီး
အံ့။ နဒိဗယဝ၊ မြစ်၎င်းလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ က၊ တုံငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊
၏။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ ပိဟာရသီမံ၊ ကို။ ဩတ္ထရတိ၊ အံ့။ ပိဟာရသီမာ
တွေဝသနံ၊ သို့သာလျှင်။ ဝတ္ထတိ၊ ၏။ (ပိဟာရသီမံကား မဟာသီမံတည်း။)

သမုဒ္ဒေပိ၊ ဌလည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရေန္တေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယံ ပဒေသံ၊
ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ သို့။ ငရနဥဒကံ ဝါ၊ ပွားသော ရေသည်လည်းကောင်း။ ပကတိ
ဝိစိ ဝါ၊ ပကတိသော တံဝိုးသည့်လည်းကောင်း။ ဝေဂေန၊ အဟုန်ဖြင့်။
ဝါ၊ လျင်စွာ။ အာဂန္တာ၊ ၍။ ဩတ္ထရတိ၊ အံ့။ တတ္ထ ပဒေသေ၊ ၌။ ကာတံ၊
ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ယသ္မိံ ပန ပဒေသေ၊ ၌ကား။ ပကတိဝိစိယော၊ တို့
သည်။ ဩသရိတော၊ သက်၍။ သဏ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ သော ပဒေသော၊
သည်။ ဥဒကန္တတော၊ ရေအဆုံးမှ။ ပဌာယ၊ ၍။ အန္တော သမုဒ္ဒေ၊ နာမ၊
သမုဒ္ဒရာ၏အတွင်း မည်၏။ တတ္ထ ပဒေသေ၊ ၌။ ဌိတေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။
ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဌိမိဝဂေါ၊ တံဝိုးအဟုန်သည်။ သစေ
ဗဒေတိ၊ အကယ်၍ နှိပ်စက်အံ့။ နာဝါယ ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဇ္ဇ
ကေ ဝါ၊ စင်၌လည်းကောင်း။ ဌတော၊ တည်၍။ ကာတဗ္ဗံ ၏။ တေသု၊
ထို လှေ စသည်တို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ နဒိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဖြင့်
သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ဝိဌိပါသာဏော၊ ကျောက်
ဖျာသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တံ ဝိဌိပါသာဏံ၊ ကို။ ကဒါမိ၊ ၌။ ဌိမိယော၊ တို့
သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ ဩတ္ထရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကဒါမိ၊ ၌ကား။ န ဩတ္ထရန္တိ၊
ကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဟိ သမ္ဘံ၊
၏။ သော ဝိဌိပါသာဏော၊ သည်။ ဂါမသီမာသနံ၊ သို့သာလျှင်။
ဝတ္ထတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ ဝိစိသု၊ တို့သည်။ အာဂတာသုဝိ၊ ကုန်
သော်လည်းကောင်း။ အနာဂတာသုဝိ၊ ကုန်သော်လည်းကောင်း။ ပကတိ
ဥဒကေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဩတ္ထရိယတိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒိဝကော ဝါ၊
သော်လည်းကောင်း။ ဗဗ္ဗတော ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ အံ့။
သော၊ ထိုကျွန်း ထိုတောင်သည်။ စေ၊ ၍။ ဝုရေ၊ ဝေးသည်။ ဝါ၊ အဝေး
သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ မစ္ဆဗန္ဓာနံ၊ တံငါသည်တို့၏။ အဂမနပထေ၊

(စုတိယအကြိမ်)

နေချင်းလူးလာ ပြန်နိုင်သော ခရီး၌။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အုံ။ အရညသီမာ သင်္ချံမေဝ၊ သို့သးလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို တံငါသည်တို့၏။ ဂမန ပရိယန္တဿ၊ နေချင်းလူးလာ သွားနိုင်သော ခရီးအဆုံး၏။ ဩရတော ပန၊ အတွင်းမှကား။ ဂါမသီမာသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနေချင်း လူးလာ ပြန်နိုင်သော သမုဒ္ဒရာအလယ် သောင်ထွန်းသော ကျွန်းတို့၌။ ဂါမသီမံ၊ ကို။ အသောဓေတွာ၊ မူ၍။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအင်း(ထိုရွာနှင့်နီးသော သမုဒ္ဒရာအလယ် သောင်အလယ်၌ ထွန်းသော ကျွန်း တို့၌ သတ္တဗ္ဗန္တရသိမ်ပြု၍ ကံဆောင်လိုသည်ရှိသော် ဂါမသိမ်၌ တည်သော ရဟန်းတို့ကို ဟတ္ထပါသ်သို့သွင်း၍ဆောင် ဟူလိုသတည်း။) သမုဒ္ဒေါ၊ ကား။ ဂါမသီမံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိဂမသီမံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဩတ္တရိတွာ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ အံ။ သမုဒ္ဒေါ၊ သးလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ သမုဒ္ဒေ၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ ပန၊ ၍ကား။ ဝိဟာရ သီမံ၊ ကို။ ဩတ္တရတိ၊ အံ။ ဝိဟာရသီမာတွေဝ သင်္ချံ၊ သို့သးလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

ဇာတဿရေ၊ အလိုလိုဖြစ်သော ထုံးအိုင်၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရေန္တေဟိ၊ ပြုသောရဟန်းတို့သည်။ ယတ္ထ ဇာတဿရေ၊ ၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ သော။ ဝံဿကာလေ၊ မိုးတွင်း၌။ ဝဿေ၊ သည်။ ပစ္ဆိန္နမတ္တေ၊ ဖြတ်ကား၍။ ဝိဝိတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒေ၊ တို့ကို။ ခေဝိတုံ ဝါ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုက္ခတိ၊ ခြောက်အံ။ အယံ သရော၊ ကား။ န ဇာတဿရော၊ မမည်။ ဂါမဓေတ္တသင်္ချံ မေဝ၊ သို့သးလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိုင်၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကာတမ္ပံ၊ အပ်။ ယတ္ထ ပန၊ ၌ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ သော။ ဝံဿကာလေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ အံ။ အယမေဝ၊ သည်သးလျှင်။ ဇာတဿရော၊ မည်၏။ တဿ၊ ထိုအိုင်၏။ ယတ္ထကေ၊ သော။ ပဒေသေ၊ ၌။ ဝဿာနံ၊ မိုးသတို့၏။ စတုမသေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တတ္ထ ဇာတဿရေ၊ ၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဥဒကံ၊ သည်။ ဝတ္ထိရံ၊ နက်အံ။ အနုကံ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုငြမ်း၌။ ဥတေဟိဝိ၊ တည်သော ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဇာတဿရဿ၊ အိုင်၏။ အန္တော၊ ၌။ ဇာတရုက္ခမ္ပိ၊ ၌။ ဗဒ္ဓအနုကေဝိ၊ နှိုသော် လည်းကောင်း။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဇာတဿရအိုင်၌။ ဝိဋ္ဌိပါသက ဒီပကေသု ပန၊ အလယ်၌ရှိသော ကျောက်ဖျာ အလယ်၌ထွန်းသော ကျွန်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

၅၅၀ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသင်္ဂ

တို့၌ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ နဒိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တသဒိသောဝ၊ အဆုံးအဖြတ်
 နှင့် အတူပင်တည်း။ (အိုင်ရေလွှမ်းနိုင်သည် မလွှမ်းနိုင်သည်ကို ဆိုသည်။)
 သမဝဿဒေဝကာလေ၊ မိုးထပ်မျှရွာသော အခါ၌။ ပဟောနကဇာတဿ
 ရော ပန၊ ကံပြုခြင်းအားလျှောက်ပတ်သော ဇာတဿရအိုင်သည်ကား။
 စေတိ၊ ရှိသည်။ ဒုဗ္ဗုဒ္ဓိကကာလေ ဝါ၊ အခါ၌ လည်းကောင်း။ ဝိမ္မ
 ဟောဒန္တေသု ဝါ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ သုက္ခတိ၊ အံ့။ နိရုဒကော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထို ဇာတဿရအိုင်၌။ သံဃကမ္ဘံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ “သဗ္ဗေ၊ သော၊ ဇာတဿရော၊ အိုင်သည်။ သုက္ခော၊ အံ့။
 အနာဒကော၊ ရေမရှိမှုကား။ ဝါမဓေတ္တံ ယေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ဘဇေတိ၊
 ဝင်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ
 ဝစနံ၊ ကို။ န ဝဟေဘဗ္ဗံ၊ အပ်။ သစေ ပန၊ ရှိကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဇာတဿရ
 အိုင်၌။ ဥဒကတ္ထာယ၊ ရေအလိုငှါ။ အာဝါဠံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 ပေါက္ခဏီ အာဒိနံ ဝါ၊ စသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ခဏန္တိ၊ ကုန်အံ့။
 တံ ဌာနံ၊ သည်။ အဇာတဿရော၊ အလိုလိုမဖြစ်သော အိုင်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဝါမသီဓာသရံ၊ သို့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ လာဗုတိပုသကာဒိ
 ဝပွေ၊ ဗူး သခွါး စသည် စိုက်ပျိုးခြင်းကို။ ကတေတိ၊ ပြုသော ဇာတဿရ
 အိုင်၌လည်း။ ဒေသဝ နယော၊ တည်း။ သစေ ပန၊ ကား။ နံ ဇာတဿရံ၊
 ကို။ ပူဇရတွာ၊ ဖို့၍။ ထလံ ဝါ၊ ကုန်းကိုမူလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။
 ကေသိ၊ ဒိသာဘာဂေ၊ တမျက်နှာအဖို့၌။ ပါဠိ၊ ကန်သင်းကို။ ဗန္ဓိတွာ၊
 ရှိ။ သဗ္ဗမေဝ၊ သော။ နံ ဇာတဿရံ၊ ကို။ မဟာစဉ္ဇာကံဝါ၊ ကိုလည်း။
 ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗေ၊ သရော၊ သည်လည်း။ အဇာတဿရော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဝါမသီဓာသရံ၊ သို့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ လေ ကိပိ၊ ဆားငန်ရေ
 ရှိသော ထုံးအိုင်သည်သည်။ ဇာတဿရသရံမေဝ၊ သို့လျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ဝဿိကေ စတ္တာရော မာသေ၊ မိုးလေးလ၌။ ဥဒကဋ္ဌာနောကာလေ၊
 ရေရှိရာအရပ်၌။ ကမ္ဘံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ (လောကီ-ဟူသည်
 ကား သမုဒ္ဒရာနား၌ တံပို့ အဟုန်ဖြင့်ဖြစ်သော ဆားငန်ရေရှိသော ထုံးအိုင်
 ဟူလို။) ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ အဗဒ္ဓသီဓာယ၊ သိမ်၌။
 ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

၂

ပါဠိမုတ္တကဝိနယဝိနိစ္ဆယသင်္ဂဟေ၊ ၌။ သီမာဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သိမ်ကို
ဆုံးဖြတ်သော စကားရပ်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

နိဿယဆရာတော်၏ ဆုတောင်း

၁။ တပညာဝေန သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပညာဓိကော ဘဝါမဟံ။
အန္တိမေ ဒေဟေ သက္ကာနံ၊ သဗ္ဗသေဋ္ဌော ဟိတာဝဟော။ ။

(တတိယ မ-ကာရဝိပုလ္လင်္ဂါယာ)

၂။ မမညော အတ္တကာမဿ၊ ပတ္တိတဇ္ဈောဝ ပူရိတော။
အဓိလတ္တာ သမိဇ္ဈန္တု၊ ပတ္တိတာ ဝရ ပါဏိနံ။ ။

(ပထျာဝတ္ထင်္ဂါယာ)

၃။ ယုတ္တာယုတ္တံ ဝိစာရေတွာ၊ ယုတ္တံ ဂဏေယျ ပညဝါ။
အယုတ္တံ စေတ္ထပနယေ၊ မာနဒေါသံ ကရေ န စ၊

(တတိယ န-ကာရဝိပုလ္လင်္ဂါယာ)

၁။ တပညာဝေန၊ ထို ကုသိုလ်မှု အစုစု၏ အရှိန်အစော် အာနုဘော် ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သက္ကာနံ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ဟိတာဝဟော၊ ပစ္စင်္ဂ-သံသရာ နှစ်ဖြာကြီးထွား အစီးအပွားကို ဆောင်ရွက်နိုင်သော။ သဗ္ဗသေဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ထက် ချီးမွမ်းအပ်သည် ဖြစ်၍ မြတ်သော။ ပညာဓိကော၊ လွန်ကဲသောပညာ ရှိသော။ ဝါ၊ ပညာလွန်ကဲသော။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝါမိ၊ မုချ ကေန ဖြစ်ရပါလို၏။ (ဘဝါမိ အဟံ-ဟု ဖြစ်။)

၂။ အတ္တကာမဿ၊ သာသနာအကျိုး ပွားတိုးမှုကို အလိုရှိသော။ မမ၊ ငါ၏။ အညော၊ သမ္မ-သမ္ဗုဒ္ဓဆုမှ တပါးသော။ (ပတ္တိတဇ္ဈော၊ တောင့်တအပ်ခြင်း အကျိုးများသည်။ ပူရိတော ဣဝ၊ ပြီးပြည့်စုံသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းမခြား အလားတူပင်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတ္တိတာ၊ တောင့်တအပ်ကုန်သော။ ဝရ ဝရာ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်သော။ အဓိလတ္တာ၊ အလုံးစုံသော အကြံအစည် ဟူသမျှတို့သည်။ သမိဇ္ဈန္တု၊ ကြံတိုင်း ပြီးမြောက် ခရီးရောက်သဖြင့် ပြည့်မောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဿယသစ်၌၊ ပညဝါ၊ ကဝိထွတ်တင် ပညာရှင်သည်။
 ယုတ္တံယုတ္တံ၊ နက်သွားထောက်ချင့် အမှန်စစ်၍၊ ယုတ္တံ၊ သင့်သည်ကိုသာ။
 ဂဏေယျ၊ ယူခင်သမ္ဘူ အဘိုးပြုရာ၏၊ အယုတ္တံ၊ မိပ္ပယ်ချွတ်လတ် မသင့်
 မြတ်သော အရာသည်။ စေ အတ္ထိ၊ အကယ်တိတိ ပါရှိခဲ့ငြားအံ့။ တံ၊ ထို
 မသင့်စနိုး အရာမျိုးကို။ (ထည့်။) အပနယေ၊ စွန့်ပယ်ရပ်သိမ်းရာ၏။ မာန
 ဒေါသံ၊ ခက်ထန်ပြင်းပြ မာန်ဒေါသကို။ န စ ကဓရ၊ အပြု မလွယ်ရာ၊

ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာနိဿယသစ်

ပထမတွဲ

ဤတွင်ရှေ့ ပြီးပြီ။

